

శ్రీ రస్తు.

కడగెల

చక్రవర్తి

శ్రీ చక్ర పాణి కృతము.

ఆంధ్రతాత్పర్యవివరణ సహితము.

చేస్తువురి :

చావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

వారిచేఁ బ్రకటితము.

1926.

All Rights Reserved.

ఇతఁడు గొడరాజుయొక్క ఆస్థానమునందు వైద్యవిద్వాంసుడుగా నుండెననియును, తండ్రి పేరు నారాయణసూరి యనియును, భానుగోధ కులీనుఁ డనియును తెలియుచున్నది.

శ్లో. గొడాధికాథ రసవత్ప్రధికారిపాత్ర నారాయణస్య తనయః సునయోంతిరంగాత్,
భానోరసుప్రథితహాధ్రవలీకఠీనః శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికారి.

ఇట్టి ఈ గ్రంథమును యథా శక్తి సరళమగు తెలుగుతాత్పర్యముతో ముద్రించి పాఠకుల కుపాయన మిచ్చుచున్నాము. ఇందలి స్థాలి త్యాదులను మన్నించి ఆంధ్రవైద్యలోక మీ గ్రంథమునకు తగిన యాదరమిచ్చెద రని విశ్వసించెదము.

ఇదివఱలో తెనుఁగులిపిలో అచ్చుకాని గదనిగ్రహము, వైద్య శతశ్లోకి, అజీర్ణమంజరి, భేషజకల్పము, శార్ఙ్గధరకృత త్రిశతి, రాజమార్తాండము, రావణకుమారతంత్రము, వృక్షాముర్వేదము మున్నగు గ్రంథ రత్నములఁ బెక్కింటి సుబోధమగు తెనుఁగుతాత్పర్యాదులతో ముద్రించి యున్నాము. యూనానీగ్రంథరత్నమగు ఇలాజుల్ గుర్బా ఆంధ్రమున చక్కగ ముద్రించి ప్రచురించినాము. ఇవిగాక అనుపానమంజరి, నాడీజ్ఞానము, లోలంబరాజీయము, శార్ఙ్గధరసంహిత, సుశ్రుతశారీరము, కాలజ్ఞానము, షడ్రసనిఘంటువు మొదలగు వైద్యగ్రంథముల చక్కగ సంస్కరించి ప్రచురించుచున్నాము. సంస్కృతభాషామయంబులై ఆంధ్రదేశపువైద్యులకుఁ బెలిసికొన నశక్యంబులై యున్న చరకసంహిత, భావప్రకాశిక మున్నగు గ్రంథరాజముల అచరకాలమున ముద్రించ దలచినారము. ఆంధ్రదేశమున హెచ్చుగ ప్రచారమున యున్నట్టి బసవరాజీయము, వస్తుగుణరత్నాకరము మొదలగు గ్రంథముల త్వరలో ప్రకటింపఁబూనుకొని యున్నారము. కావున, సహృదయులు ప్రాచీనవైద్యగ్రంథములన్నియుఁ ద్వరలో బైలువడునట్లు ప్రోత్సహమును గలుగఁజేయుదురని ప్రార్థన.

ఇట్లు,

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

ప్రకాశకులు.

విషయసూచిక.

విషయము

పుట

విషయము

పుట

౧. జ్వరార్థికారము.

మంగళాచరణము

1

గ్రంథసంకలనవిధానము

1

వైద్యునికృత్యము, జ్వరవృద్ధియులు

1

లంఘనవిధానము, లంఘనావశ్యకత

2

లంఘనార్హత, తత్త్వకావ్యపక్షలక్షణం,

3

లంఘనాధ్యయనము గల్గినవానిలక్షణము

4

వచనమున కర్తృతగలవారు, వచనము

చేయించునప్పుడు గమనింపవలసిన

కొన్ని ముఖ్యవిషయములు

దాహజ్వరములకు పడంగ పానీయము

దులు, మందాన్ని గలవానికి పానీ

యకల్పనములు, యవాగూపానీ

యము, త్సుధితజ్వరమునకు సిద్ధుల్యాది

లాజవేయములు, శిరోగోగికి గోక్షు

రపేయము, కోష్ఠబంధమునకు బ్రా

క్షాదిశృతము, పంచమాలయవాగు,

మృదుమధ్యాద్యనుసార యవాగూ

కల్పనము, మంథపేయాదికల్పము,

యవాగుకల్పము

యవాగును చేసెడికీరియును, దానిని

సేవింపవలసిన కాలమును

వితజ్వరములలో చేయదగిన పాచన

విధానము, ఆభిహారాదులయందలి

పథ్యవిధానము, ముగ్ధయూష అమ

లకయూషాదులు

అన్నము మున్నగువానిని సేవించుట

లో కలుగు నరుచిని పోగొట్టులేవో

దులు, జ్వరభేదములు, అమజ్వర

ములందు జౌషధము సేవింపరాద

నుట, చక్రజ్వరలక్షణము

త్రిదోషజ్వరార్థము పాచనకషాయ

ము, శోధనచేయదగనివారు, (స్త్రీ)

లు సిల్లలు జౌషధమును సేవించు

టలో గమనింపదగినవిధి, జౌషధ

ము జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుగుర్తులు,

అట్లే జీర్ణంపనిగుర్తులు, జీర్ణంపక

ముందు ఆహారాదులను సేవించిన

యెడల వచ్చుప్రమాదములు, (స్త్రీ)

బాలవృద్ధులు జౌషధమును సేవింప

వలసిన రీతి

జౌషధమును సేవించునప్పుడు గమనిం

పవలసిన మూత్రపరిణామము, కాష్ఠ

భాదిజౌషధముల విషయములో

గల పరిమాణము, కషాయవిషయ

మున వైద్యులపరిభాష

పరిపరిమాణవిషయమున చర్చ కాదుల

మతభేదములు

చాతజ్వరమునకు చికిత్సలు, చిల్వాది

పంచమాల కషాయము, నేలవే

ముకషాయము, రాస్నాదికషాయ

ము, సిద్ధుల్యాదికషాయములు, బ్రా

క్షాదికాష్ఠములు

విషయము	పుట	విషయము	పుట
సిత్తజ్వరచికిత్సలు, కళింగాదికషాయము, తిక్తాదిమార్జము, గుఱూచీ క్వాథము, పటోలాదిగుడికలు, దూలగొండిస్వరసము, త్రాయమా జాదిక్వాథములు, మృద్వీకాదికషాయములు, పర్పటకక్వాథము, శుంఠ్యాదికషాయము, ద్రక్షాదికషాయము	15	కఫవాతజ్వరములకై పంచకోలకషాయము, విష్పలీశృతము, అరగ్వధాదిక్వాథము	24
సిత్తజ్వరముగలవానికి శీతక్రియలు, ధాన్యాకశ్రుతము, అభ్యంజనము, శిరోలేపము, ఉద్వర్తనాదులు, కాంజీకపత్రధారణము, మాతులుంగబంధనము మొ.	17	క్షుద్రాదిగణము	25
కఫజ్వరచికిత్స, మాతులుంగాదికషాయము కఫజ్వరహరద్రవ్యములు, కటుకాదిక్వాథములు, నింబాదికషాయములు, దీపనపాచనయోగములు, త్రిఫలముస్తాదిక్వాథములు	18	కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీశము, ముస్తాదికషాయము జేవదారాద్విక్వాథము, మాతులుంగాదికల్పము	26
చాతుర్భద్రావరేహిక, శ్వాసాదులకుపిష్పలీమార్జము, ద్వంద్వజ్వరచికిత్స	20	సన్నిపాతజ్వరచికిత్స, త్రిదోషజ్వరచికిత్సారంభక్రమము మున్నగునవి	26
సవాంగకషాయము	21	సన్నిపాతమున మధుక సారసస్యము మైంధనాదినస్యము, అంజక్రియ	28
వాతపిత్తజ్వరాలకు నిర్దిగ్ధికాదికషాయము, పంచభద్రము, మధుకాదిశీతము	21	అష్టాంగపలేహనము	29
పిత్తశ్లేష్మములకై పటోలాదిగణము, గుఱూచ్యాదిగణము	22	పంచమష్టికకషాయము, సప్తమష్టికకషాయము	29
కంటకార్యాదివర్గము, వాసాకషాయము, పటోలాదికషాయము	22	సన్నిపాతములకై చాతుర్భద్రకపంచమూలము	30
అమృతాష్టకము, పంచతిక్తము	23	దశమూలకషాయము	30
కఫసిత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు, ధాన్యాదియోగము మున్నగునవి	23	చతుర్దశాంగకషాయము	31
		అష్టాదశాంగకషాయము	31
		పిత్తశ్లేష్మాతిశయమునకై యష్టాదశాంగకషాయము	31
		శత్యాదిగణము	32
		బృహత్త్యాదిగణము	32
		భాక్తిగణము, చతుర్దశాంగము, అభిగ్రాసజ్వరచికిత్స మున్నగునవి	33
		సన్నిపాతములకు త్రిపుదాదికషాయములు	33
		జీర్ణజ్వరచికిత్స, నిర్దిగ్ధికాక్వాథము	35
		విషయజ్వరమున ముస్తాదికషాయము, అజాజీకల్పము, రసోనాతైలము మున్నగునవి	36

విషయము	పుట
జ్వరమునకు ఆష్టాంగ దశాంగ కషాయము, అపరాజితాధూపము మున్నగు	39
నవి	
ఏకాహిక జ్వరసూత్రముల యోగములు	40
జ్వరమునందు ఘృతప్రయోగము	41
జ్వరమునకు అహారనియమము, సిద్ధ	
ల్యాద్యఘృతము ఘృతపాకమున	
వస్తుపరిణామము.	41
క్షీరపట్టణఘృతము	42
దశమాలపట్టణఘృతము, కషాయక్షీ	
రాదల పరిమితి	43
వాసాదిఘృతము	44
గుడూచ్యాది పంచఘృతములు, బౌష	
ధదానకాలము, క్షీరవిషయము	
నందు విధినిషేధాదులు	45
పట్కట్యరత్నైలము	47
అశ్వంగాదుల కంగారకత్నైలము	48
శీతజ్వరములకు లాక్షాదీతైలము, య	
వాదితైలము, సర్వాదితైలము మున్న	
గునవి	48

౨. జ్వరాతీసారాధికారము.

జ్వరచికిత్సలు	51
ఆతిసారములకు నాగరాదికావ్యధము	52
గుడూచ్యాదికేయము	
ఉశీరాదికావ్యధము	53
పంచమాలక షాయము, కళింగాదికషా	
యము, వత్సకాదియోగము, నా	
గరాదికావ్యధము, ముస్తకాదికా	
వ్యధము	54
కళింగాదిఘృతములు, ఉత్పలాదియోగమునవి	55

వ్యోషాదిధూర్జము, దశమూలీకషాయ	
ము, విషంగాదికావ్యధము, కిరాతా	
దికావ్యధము	56

3. అతిసారాధికారము.

అతిసారమున సామాన్యోపాయములు	56
బృహచ్చలిపక్వీ చూర్ణము, లఘుశాలిపక్వీ	
కావ్యధాదులు	57
ధాన్యపంచకము, త్రికటుకాదికావ్యధ	
ము, కిష్పల్యాది చూర్ణాదులు	59
అంకోలపటకము, విషంగాదికావ్యధము	64
వత్సాదియోగములు, దాడిమాదికషా	
ములు మున్నగునవి	65
కుటజరసాయనము, గుడభృంగములకు	
కషాయము, కుటజరసాయనము	66
కుటజరసాయనము	68
కుటజాష్టకయోగములు	69
షడంగఘృతము	70
క్షీరదుమ్బాదిఘృతము	70

౪. గ్రహణ్యధికారము.

గ్రహణీప్రకారములు	72
చిత్రకాదిఘృతములు, శ్రీఫలాదిఘృతములు,	
నాగరాదికావ్యధాదులు	73
నాగరాద్యచూర్ణము	74
భూనింబాదిచూర్ణము, అగ్నిదీపకాది	
మున్నగునవి	75
పాతాదిచూర్ణము	76
కసిత్థాష్టకచూర్ణము	77
దాడిమాష్టకచూర్ణము	77
వార్తాకుఘృతములు	78

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అష్టశలఘృతాదులు	78	విషయమార్గము	98
కు తీర్పుతము	„	బాహుళాలగుడము	99
చిత్రకఘృతము	79	గుడభల్లాతకము	101
బిల్వాదిఘృతము	„	భల్లాతకఘృతము	102
చాంగేరీఘృతము	„	చవ్యాదిఘృతము.	„
మరీచాదిఘృతము	„	వోష్టిషాదిఘృతము.	„
మహాపట్టలఘృతము	80	ఉదకపట్టలఘృతము.	102
లఘుచక్రము	81	సింహ్యామృతఘృతము.	„
బృహచ్చక్రలక్షణము	„	పిష్పల్యాద్యస్తైలము	„
తక్రాష్ట్రము	82	కుటజలేహము	104
కల్యాణగుడము	84	కుటజరసక్రియా	105
కూష్మాండగుడకల్యాణకము	85	కుటజాది ఘృతము	106
రసపర్వతిక	86	చాంగేరీఘృతము	„
తామ్రయోగము	87	క్షారపాకము	108
		క్షారమాత్రము	109
గి. అర్కరోగాధికారము.		ప్రతిసారణీయక్షారప్రయోగవిధి	„
మూలరోగమునకు చేయదగిన నాలుగు		ఆగ్నిముఖలేహము	110
ఉపాయములు	89	భల్లాతకలేహము	111
మలబద్ధమూలరోగములకు చికిత్స	90		
తిలాదియోగములు	91		
దంత్యాదిష్టము	„	ఓ. అగ్నిమాంద్యాధికారము.	
ప్రాణదగుటిక	94	హింగ్వష్టకమార్గము.	113
కాంకాయనమోదకములు	„	శొంథ్యాదిమార్గము	„
మాణిభద్రమోదకములు	„	తీక్షణాగ్నిచికిత్స	114
లఘుసూరణమోదకములు	95	హరీశక్తియోగము	115
బృహత్సూరణమోదకములు	„	శార్దూలకాంజికము	116
సూరణసిండి	96	అగ్నిముఖమార్గము	„
వోష్టిషాద్యమార్గము	„	పానీయభక్తగుటిక	117
సమశర్కరమార్గము	97	బృహదగ్నిముఖమార్గము	118
లవణోత్తమాదిమార్గము	„	భౌస్కరలవణమార్గము	119
నాగార్జునయోగము	„	అగ్నిఘృతము	120

విషయము	పుట
మున్నప్పటికి ఘృతము	121
బృహదగ్నిముఖఘృతము	,,
క్షారగుడము	122
గాసారోగములకు చిత్తకగుడము	123
అజీర్ణమునకు ప్రతిక్రియ	124
విషూచికాచికిత్స	125
దస్పికి చికిత్స	126

2. క్రిమిరోగాధికారము.

క్రిమిరోగచికిత్స	128
విడంగఘృతము	129

౩. పాండురోగాధికారము

విరేచనార్థము త్రిఫలాత్వైలాదులు	130
అయశ్శూర్ణ పటి, మండురము, ననాయ	
శూర్ణము	131
యోగరాజ మను రసాయనము	132
విశాలాద్యచూర్ణము	,,
పాండాద్వదులకు లోహక్షీరము	133
కామెరలకు త్రిఫలాద్యౌషధములు	,,
విడంగాద్యలోహము	134
తూర్ణ్యవణాదిమండురము	135
పుసర్న వామండురము	136
మండురవజ్రవటుకము	,,
ధాత్ర్యిష్టము	137
ద్రాక్షాఘృతము	,,
హరిద్రాఘృతము	,,
మూర్వాద్యఘృతము	138
న్యోషాద్యఘృతము	,,

౪. రక్తపిత్తాధికారము.

తర్పణాదులు	139
రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగాదులు	,,

విషయము	పుట
రక్తపిత్తముశమించు క్షీరాదులు	141
ఏలాదిగుటికలు	142
పుద్గీకాప్రయోగములు	143
దూర్వాద్యమనుఘృతము	144
శతావరిఘృతము	,,
కండవదియగు శతావరిఘృతము	145
వాసాఘృతము	,,
కామదేవఘృతము	146
సప్తస్థఘృతము	147
ఖండకూష్మాండకము	148
వాసఖండకూష్మాండకరసాయనము	149
వాసాఖండకరసాయనము	,,
ఖండకాద్యలోహము	150
ఛాగమాంసాదివధ్యములు	151

౧౦. రాజయక్షాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాదిప్రయో	
గములు	153
దశమూలసలలితాదిప్రయోగము	154
సిలోపలాదిలేహ్యము	155
లవంగాద్యచూర్ణము	,,
తాడిశచూర్ణము	156
వింధ్యావాసియోగము	157
రసేంద్రగుటిక	,,
ఏలాదిమంథము	158
సర్పిర్లడము	159
చ్యవనప్రాశము	160
జీవంత్యాది ఘృతము	162
పిప్పలీఘృతము	,,
పారాశర ఘృతము	163
ఛాగలాద్య ఘృతము	,,
ఛాగఘృతము	164
అజాపంచక ఘృతము	,,
బలాగర్భ ఘృతము	,,

విషయము	పుట
నాగ బలా ఘృతము	165
నిర్గుణీ ఘృతము	"
బలాద్య ఘృతము	166
చందనాద్యతైలము	"
బలా నాగ బలా ఘృతము	167

౧౧. కాస రోగాధికారము,

కాసరోగమునందు సామాన్యోపాయములు	168
అపరాజితా లేహము	"
శీంతి లేహము మున్నగునవి	169
పుష్కరమూలాది క్వాథము	170
కట్టలాది క్వాథము	171
వాకుడు మొదలగు కషాయములు	"
మరీచాద్యమార్జము	172
సమశర్కరమార్జము	"
హరీతకీమోదము మున్నగునవి	173
దశమూలఘృతము	174
దశమూలాద్యఘృతము	"
దశమూలపట్టలఘృతము	175
కంటకారీఘృతము	"
బృహత్కంటకారీఘృతము	"
రాస్నాద్యఘృతము	176
అగస్త్యహరీతకీ	177
వ్యాఘ్రహరీతకీ	"

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

దశమూలక్వాథము	180
హింస్రాద్యఘృతము	181
తేజోవతీఘృతము	182
భారీ ఘృతము	"
కులుత ఘృతము	183

విషయము	పుట
౧౩. స్వరభేదాధికారము.	
స్వరభేదమునందు కొన్నియుపాయములు	184
చవ్యాదిమార్జము	"
కంటకారీ ఘృతము	185
భృంగరాజ ఘృతము	186

౧౪. అరోచకాధికారము.

అరోచకమునకు సాధారణము లగు నుపాయములు	187
అరోచకమును పోగొట్టు నుపాయములు	"
యహనీకషాయము	189
కలహంసక ఘృతము	"

౧౫. ఛర్ద్యధికారము.

పిత్తఛర్దకు పాయములు	190
చందన కల్కమును ముద్గాదిషాయములును	191
కషఛర్దకీ కషాయములు	"
త్రివిధఛర్దలకు ఉపాయములు	192
విలాది మార్జము	193
కోలాది లేహము	"
పద్మక ఘృతము	194

౧౬. తృష్ణాధికారము.

వాతమువలన నగు తృష్ణలు	195
పిత్తతృష్ణలు	"
ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స	196
తాళుకోపలకు చికిత్స	197
తృష్ణలకు సామాన్యచికిత్స	"

విషయము	పుట
౧౭. మూర్ఖాధికారము.	
మూర్ఖులయందు ఉపాయములు	199
క పాపమును ప్రయోగింపవలసిన తెలుగులు	,,
భ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము	200

౧౮. మదాత్యయాధికారము.	
త్రిదోషమునందు ఖర్జూరాదివంధము	201
వాతమువలనను త్రాగుడువలననుక లిగిన దోషములకు చికిత్సలు	,,
దుగ్ధాది ప్రయోగములు	202
పునర్నవాదిఘృతము	,,
అస్తాంగలవణము	,,
చవ్యాదులకు నుపాయములు	,,

౧౯. దాహాధికారము

దాహశమనోపాయములు	204
కుశాదితైలమును ఘృతమును	,,
ఫలిన్యాదిలేపము	205

౨౦. ఉన్మాదాధికారము.

వాతమువలన నగు పిచ్చికి యుపాయములు	206
సరపతైలాదులు	,,
త్యక్తివణములవర్తలు	207
అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు	208
లేపమును ఘృతపానమును	,,
కల్యాణఘృతము, క్షీరకల్యాణఘృతము	209
మహాకల్యాణకఘృతము	210
చైతసఘృతము	,,
మహాపైశాచికఘృతము	,,
హింగాదిఘృతము	211

విషయము	పుట
లకునాద్యఘృతము	211
పైశాచపుసిచ్చికి మంత్రాదులు	212
౨౧. అపస్తాభాధికారము.	
అపస్తాభమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు	214
అపస్తాభమునకంజనాదులు	,,
అపస్తాభమునకు ధూపనవర్తలు	,,
అపస్తాభమునకు లేపములు చున్నగునవి	215
స్వల్పపంచగవ్య ఘృతము	216
బృహత్పంచ మూలఘృతము	,,
మహాచైతసఘృతము	217
కూష్మాండక ఘృతము	218
బ్రాహ్మిఘృతము	,,
పలంకపాద్య తైలము	,,
తలంటులు	,,

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయములు	219
న్నేహవిరేచనములు వస్తి శోధనాదులు	,,
విరేచనాదులు	220
కల్యాణక లేపము	221
మాషబలాది ఘృతము	222
అపతంత్రక దశమూలాదిక్వాథము	,,
స్వల్పరసోన పిండము	223
దధ్యమ్లాది ప్రయోగము	224
గృధ్రస్వాదులకు దశమూలాదిక్వాథములు	,,
గృధ్రానియం దితరములగు నుపాయములు	225
గృధ్రానికి దాహాదిక్రియలు	226

విషయము	పుట
కటి శూలలయందు సామాన్యోపాయములు	227
అదిత్యపాకగుగ్గులువటకము	228
త్రయోదశాంగగుగ్గులుము	229
వాతహారోపాయములు	230
కోలాదిప్రదేహము	231
సాల్వసస్వేదము	231
అశ్వగంధాఘృతము	232
దశమూలఘృతము	232
ఛాగలాదిఘృతము	232
ఏలాదితైలము	232
బలాశైరీయతైలము	233
బలామహాబలాతైలములు	234
విష్ణుతైలము	235
నారాయణతైలము	236
మహానారాయణతైలము	237
అశ్వగంధాతైలము	238
మూలకాద్యతైలము	239
రసోనతైలము	239
శేతకీతైలము	240
పైంధవాద్యతైలము	241
స్వల్పమాషతైలము	242
మాషతైలము	243
ఇంకొకవిధమగు మాషతైలము	244
మూడవవిధమగు మాషతైలము	245
బృహన్నాషతైలము	246
మహామాషతైలము	247
రెండవమహామాషతైలము	248
మజ్జనీహము	248
చతుఃస్నేహము	248
కుబ్జాప్రసారణీతైలము	248
త్రైశతీప్రసారణీతైలము	248
సప్తశతీప్రసారణీతైలము	248
ఏకాదశశతీప్రసారణీతైలము	248

విషయము	పుట
అష్టాదశశతీప్రసారణీతైలము	249
నఖశుద్ధి	252
నుకూరాజప్రసారణీతైలము	255
మహానుగంధితైలలక్ష్మీవిలాసతైలములు	257

౨౩. వాతరక్తాధికారము

వాతరక్తమునకుసామాన్యోపాయములు	259
గుడూచీస్వరసాదులు	260
నవవార్షికక్వాథము	261
గుడూచీఘృతము	262
శతావరీఘృతము	263
అమృతాద్యఘృతము	264
దశపాకబలాతైలము	264
గుడూచ్యాదితైలము	265
ఖుజాకపద్మకతైలము	265
పెద్దమత్తువపులగపుతైలము	266
పిండతైలము	267
మహాపిండతైలము	267
క్షౌరోరకగుగ్గులము	268
అమృతాద్యగుగ్గులము	268
అమృతగుగ్గులము	268
యోగసారామృతము	268

౨౪. ఊరుస్తంభాధికారము.

ఊరుస్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు	269
అప్తకట్వరతైలము	270

౨౫. ఆమవాతాధికారము.

రాస్నాదశమూలకము	271
రాస్నాపంచకము	272
రాస్నాసప్తకము	272
వైశ్యానరహారము	272

విషయము	పుట
అలంబుపాద్యము	273
హింగాద్విమర్శము	274
యోగరాజగుణము	275
సింహనాదగుణము	276
అలంబుపాద్యము	277
అజమోదాద్యవృత్తము	278
శుంఠీఘృతము	279
గుహాచీఘృతము	280
కాంజికవట్టలఘృతము	281
శుంఠీఘృతము	281
రసోనపిండము	281
ప్రసారిణీసంఘానము	281
రసోనసుగ	281
సిద్ధల	281
అమవాత్యున నపథ్యములు	281

౨౭. శూలాధికారము.

శూలాయందు వమనాద్యపాయములు	281
యామిసీను రామండాద్యపాయములు	282
సౌవర్చలాదిగుటిక	283
పిత్తశూలలకు గుడచికిత్స	284
శతావరీసంస్కృత్యోదకము	285
శ్లేష్మాధికృమునకు ఛర్దనాదులు	286
శూలామపాచనమునకు మస్తాదులు	287
బృహద్విశ్వాదిహర్షము	288
రుచికాదులు	289
హింగాదిహర్షము	290
ద్వితీయహింగాహర్షము	290
విరండాద్వాదశకము	290
గోమూత్రమండూరము	290
దాధికిఘృతము	290
ధూపాదులు	290

విషయము	పుట
౨౮. పరిణామశూలాధికారము.	
పరిణామశూలల కుపాయములు	291
నాగరకాదికలగ్నము	292
లోహాచూర్ణాది ప్రయోగములు	293
సామద్రాద్యహర్షము	294
సప్తామృత తైలము	295
గుడపిప్పలీ ఘృతము	296
విప్పలీ ఘృతము	297
కోహిది మండూరము	298
భీమవటక మండూరము	299
క్షీరమండూరము	300
చవికాది మండూరము	301
శతావరీమండూరము	302
తారామండూరము	303
రామమండూరము	304
రసమండూరము	305
త్రిఫలాలోహము	306
లోహగుటిక	307
ధాత్రీ లోహము	308
లోహామృతము	309
ఖండామలక్కి	310
నాగశేఖ ఖండము	311
కలాయూర్ణాదులు	312

౨౯. పరిణామశూలాధికారము.

నారాచమార్గము	302
మదిరాది ప్రయోగములు	303
హింగాదిగుటికలు	304
శుష్కమాలాద్యఘృతము	305
స్థిరాద్యఘృతము	306
౩౦. గులాధికారము.	
గుల్మరోగుల భోజనపద్ధతి	307
ఇతరవిధములు	308

విషయము	పుట	విషయము	పుట
వాతగుల ముల కుపాయములు	308	శతావరి ఘృతము	327
కఫగుల ములకు ఘృతాదులు	309	త్రికంటకఘృతము	328
సన్నిపాతగుల ములకు చిక్షత్స	310	సుకుమారఘృతము	328
హింగాద్విహార్జము	„		
హింగాద్విప్రతివాపము	311	32. మూత్రాఘాతాధికారము.	
కాంకాయనగుటిక	313	మూత్రఘాతోపాయములు	329
హపుషాద్యఘృతము	314	త్రికంటకాదిపయస్సు	330
పంచపలకఘృతము	„	చిత్రకాదిఘృతము	331
త్యూర్యవణాదిఘృతము	„		
ధాత్రిపట్పలఘృతము	316	33. అశ్వర్శధికారము.	
భార్గవపట్పలకఘృతము	„	అశ్వర్శోగమునకు సామాన్యోపాయములు	332
క్షీరపట్పలకఘృతము	„	పాషాణ భేదాదిఘృతము	333
భల్లాశకఘృతము	317	ఉష్ణకాదిగణము	„
రసోనాదిఘృతము	„	కుశాది ఘృతము	„
దంతిహరీతగుడములు	„	వరుణాది ఘృతము	334
వృశ్చీరాద్యరిప్తము	318	వరుణాది కషాయము	„
రక్తగుల్మోపాయములు	„	వీలది క్వాథము	335
		త్రికంటకాదిమూర్జము	336
30. హృద్రోగాధికారము.		పాషాణభేదమూర్జము	„
వాతికహృద్రోగోపాయములు	320	కులుతమూర్జము	„
ఇతరములగుశీతిప్రదేహద్యుపాయములు	„	శరాదిపంచమూలఘృతము	337
పిష్పల్యాదిమూర్జము	321	వరుణాదిఘృతము	„
నాగబలాదిమూర్జము	322	వీరతరాదిఘృతము	„
మాంసాశనమును వల్లభఘృతమును	323	వరుణాద్యత్తైలము	338
శ్వదంష్ట్రాదిఘృతము	„	శల్యద్ధరణాద్యుపాయములు	„
బలాఘృతమును సర్వఘృతమును	324		
		34. ప్రమేహాధికారము.	
31. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.		ప్రమేహోపాయములు	339
అభ్యంగాద్యుపాయములు	324	లోధ్రాదికషాయము	340
శతావర్యాది క్వాథములు	325	ఛిన్నాదిక్వాథములు	341
భిన్నభిన్న కృచ్ఛములకు భిన్నభిన్నోపాయములు	326	మానిషసపుకషాయము	341
శిలాజీతు లేహ్యము	„	స్యగ్రోధమూర్జము	342

విషయము	పుట
త్రికంటకతైలము	343
ధాన్వంతరఘృతము	344
తూర్ణిపణగుటికలు	345
శిలాజిత్తుయోగము	345
విడంగాదిశేష్యాము	345
మక్షికాద్యసాయములు	345

3౫. స్థూల్యాధికారము.

స్థూల్యహోపాయములు	346
వ్యోషాదిప్రయోగములు	347
అమృతాదిగుగ్ధలు	348
నవకగుగ్ధలు	348
లోహరసాయనము	349
త్రిఫలాద్యతైలము	349
శిరీషాదిప్రలేపము	349

3౬. ఉదరరోగాధికారము.

ఉదరరోగమునందు సామాన్యములగు	
సుపాయములు	350
తక్రయుక్తమద్యాదులు	351
సామద్రాదిచూర్ణములు	352
పిత్తోదరాదులకు విరేచనాదులు	353
పటోలాదిచూర్ణము	354
నారాయణచూర్ణము	355
దంత్యాదికల్మషములు	356
దేవదారుకసాయము	356
పునర్నవాప్తకము	358
చిత్రకఘృతము	358
చిందుఘృతము	358
నారాచఘృతము	358

3౭. స్త్రీహారోగాధికారము.

స్త్రీహాను సామాన్యసాయములు	359
ఇతరములగు సుపాయములు	360

విషయము	పుట
మాణాద్యగుటికా	361
గోహితాదిమార్జము	362
పిష్పలీచిత్రకఘృతము	363
పిష్పలీఘృతము	363
ద్వితీయచిత్రకఘృతము	363
గోహితకఘృతము	363
మహారోహితకఘృతము	363

3౮. శోధాధికారము.

శోధకు సామాన్యసాయములు	364
పునర్నవాప్తకము	365
శోధయందుగుడయుక్తార్ద్రకరసాదులు	366
పదకల్పాదులు	367
క్షారగుటికా	368
పునర్నవాదిఘృతము	368
శుంఠీఘృతము	369
చిత్రకాద్యఘృతము	369
పంచరోలాద్యఘృతము	369
చిత్రకఘృతము	370
మాణకఘృతము	370
సలపద్మఘృతము	370
శైలేయాదిఘృతము	371
శుష్కమూలాద్యఘృతము	371
పునర్నవాలేహము	371
దశమూలహరీతకీ	371
కంసహరీతకీ	372
వాపునకు లేపాదులు	372

౩౯. వృద్ధ్యాధికారము.

వాతవృద్ధికి గుగ్గలు తైలాదులు	373
రాస్నాకసాయము	374
గవ్యఘృతాదిప్రయోగములు	375

విషయము పుట

బిల్వాది క్వాభిమార్గములు 375
బృహత్సంధిపత్తెలము 376

౪౦. గళగండాధికారము.

గళగండమున మువముద్గాది ప్రయోగములు 376
తుంబీతైలాదులు 377
అమృతాద్య ఘృతము 378
కోశాత్కేనగ్యము 379
మమందరీ శాభోటక బింబ్యాదితైలము 380
నిర్గుండీతైలము 381
కారాస్వికాపూపాదులు 382
వ్యోమద్యతైలము 383
చందనాద్యతైలము 384
గుంజాద్యతైలము 385
గ్రంథులదు శోధనక్రియలు 386
వికంకతాదిలేపము 387
గ్రంధిపాచనవిధి 388
నిష్పావాచిలేపములు

౪౧. శ్లేషదాధికారము.

శ్లేషదమునకు సామాన్యచికిత్సలు 384
పుష్పదారకహస్తము 385
పిష్పల్వాది మార్గము 386
కృష్ణాద్యమోదకము 387
సౌరేశ్వరఘృతము 388
విడంగాది మార్గము

౪౨. విద్రద్యధికారము.

విద్రధికి సామాన్యపాదములు 388

విషయము పుట

౪౩. వ్రణశోధాధికారము.

వ్రణశోధకుపాదములు 390
వ్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు 391
తెలాపకము 392
నింబపత్రలేపాదులు 393
సప్తదళమృద్ధాదులు 395
జీవికాకల్పములు 396
కషాయలేపాదులు 397
త్రిఫలాగుగ్ధలము 398
వటికాగుగ్ధలము 399
అమృతగుగ్ధలము 400
జాతికాద్యఘృతము 401
గౌరాద్యఘృతము 402
కరంజాద్యఘృతము 403
ప్రపాండరీకతైలము 404
తిక్తాదిఘృతము 405
విపరీతమలతైలము 406
అంగారకతైలము 407
రెండవప్రపాండరీకతైలము 408
దూర్వాఘృతము 409

మంజిష్ఠాఘృతము 410
పాటలీతైలము 411
చందనతైలము 412
మనశ్శివాచిలేపములు 413

౪౪. నాడివ్రణాధికారము.

నాడివ్రణమునకు పాదములు 402
కృశాదులగు శిరోవ్యాపాదములు 403
సప్తాంగగుగ్ధలు 404
సజ్జికాదితైలము 405
కుంభికాదితైలము 406
భల్లాత్కతైలము 407

విషయము	పుట
నిరుంజీతైలము	405
హంసపాదాదితైలము	„

ర౧. భగందరాధికారము.

భగందరమునకు సామాన్యోపాయములు	405
నవకారి కగుగులము	406
సప్తవింశతిగుగులు	407
విష్యంతవత్తైలము	„
కరవీరాద్యతైలము	408
నిశాద్యతైలము	408

ర౨. ఉపదంశాధికారము.

ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తంత్రము	409
ఉపదంశమునందు సామాన్యోపాయములు	„
భూనింబాద్యఘృతము	410
కరంజాదిఘృతము	„
అగారధూమతైలము	411

ర౩. శూకదోషాధికారము.

శూకదోషములకు సామాన్యోపాయములు	411
-----------------------------	-----

ర౪. భగ్నాధికారము.

భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు	412
లాక్షాగుగులు	413
అంబాగుగులు	414
గంధతైలము	„

ర౫. కుష్మాధికారము.

కుష్మకు పంచకషాయములు	416
విశేషనాదులు	„

విషయము	పుట
మనశ్శిలాదీతర ప్రదేహములు	417
ధాత్ర్యాది లేపములు	418
ప్రళున్నాదాది ఉద్వర్తనము	419
కషాది లేపములు	420
ఏడగజాది లేపములు	„
గోమూత్ర పానాదులు	421
హరిద్రా లేపము	422
నవకషాయము	423
శిన్నస్వరసాది నేవనము	„
నయస్యాది లేపములు	424
ధాత్రీ క్వాథములు	425
కుషహార మూర్ణములు	„
ఏకవింశతి గుగులము	426
తిలవట్టల ఘృతము	427
పంచతిక్తక ఘృతము	428
తిక్తక ఘృతము	„
మహాతిక్తక ఘృతము	„
మహా ఖాదిర ఘృతము	429
పంచతిక్తకగుగులము	430
వజ్రక ఘృతము	„
తేలతైలము	431
తృణకతైలము	„
మహాతృణకతైలము	„
వజ్రకతైలము	432
మరిచాద్యతైలము	„
బృహస్పరీచాద్యతైలము	433
విషతైలము	„
కరవీర తైలము	434
తెల్లగన్నేరు	„
సిందూరాదితైలము	„
మహాసిందూరాదితైలము	„
అదిత్యకతైలము	435
దూర్వాద్యతైలము	„
అర్కతైలము	„

విషయము	పుట
గండిరాది తైలము	„
పృథ్వీసార తైలము	„
సోమరాజి తైలము	436
శేచనాది తైలము	„

౫౦. ఉదర్దకోశశీత పిత్తాధికారము.

ఉదర్దకాదులకు అభ్యంగాదులు	436
నింబపత్ర నేవనాదులు	437

౫౧. అమృషి తైత్తాధికారము.

అమృషి త్రమునకు సామాన్యోపాయములు	438
వాసాదశాంగము	439
వాసాదిగుగులము	„
పటోలాదిక పాయము	440
పంచనింబాదిచూర్ణము	441
లోహకీటాది ధాతుశోధనములు	„
క్షుధావతీగుటిక	442
జీరకఘృతము	443
పటోలకుంఠీఘృతము	„
పిప్పలిఘృతము	444
ద్రక్షాద్యఘృతము	„
శతావరీఘృతము	„

౫౨. విసర్పవిస్ఫోటాధికారము.

విసర్పవిస్ఫోటములకు ఉపాయములు	445
వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు	„
ఖిదిర లేపాదులు	446
సవక పాయగుగులు	447
అమృతాదిక్వాథము	„
పటోలాదిక పాయములు	448
వృషాద్యఘృతము	449
పంచతిక్తకఘృతము	„

విషయము	పుట
మహాపద్మకఘృతము	„
స్నాయువులకు వానిలిరసము	450

౫౩. మసూర్యధికారము.

మసూరికకు సామాన్యోపాయములు	450
ఉష్ణిమూలాంబుపానాదులు	451
వాతేజములందు గుహుచ్ఛాదులు	452
నింబాదులు	453
పటోలాదిజలము	„
ఖిదిరాష్టకము	454
అమృతాదిక్వాథములు	„
ధన్వమాంసరసాదులు	455
హరిద్రాది ప్రలేహములు	456

౫౪. క్షుద్ర రోగాధికారము.

శత్రుములు మున్నగునావి ప్రయోగములు	458
ప్రసారణాదులు	459
స్తన్యశోధనాదులు	460
చాంగేరీ ఘృతము	„
మాషికాద్యతైలము	461
పరికర్తిక చికిత్స	„
తారుణ్యపిడికా రోగచికిత్స	462
ముఖకాంతికై మరీ కొన్ని యుపాయములు	463

హరిద్రాద్యయ తైలము	„
కనక తైలము	464
మంజిష్ఠాదితైలము	„
కుంకుమాదితైలము	„
మరియొక విధమగు కుంకుమాదితైలము	465
వర్జక ఘృతము	466
హరిద్రాద్యయ తైలము	467
త్రిఫలాద్యతైలము	„
భృంగరాజ తైలము	468

విషయము	పుట
మూలత్వాది తైలము	„
స్నహోద్ది తైలము	469
ఆదిత్యపాక గుఢాచీతైలము	470
చందనాది తైలము	„
మధుకాది తైలము.	„
శంఖచూర్ణము మున్నగు లేపనములు	472
మహానీలతైలము	„
భృంగరాజఘృతాదులు	473

౫౫. ముఖరోగాధికారము.

ఓష్ఠరోగమునకు సామాన్యములగు నుపాయములు	474
దంతరోగమునకు నుపాయములు	475
పండ్లుపట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు	476
పండ్ల నూడబెఱుకుట	478
దంతపాలికారోగములచికిత్స	479
విదార్యాదితైలము	„
జిహ్వరోగచికిత్స, నూటిపూతలు	480
కంఠరోగచికిత్స	482
కాలకచూర్ణము	483
సీతకచూర్ణము	484
క్షౌరగుటిక	„
ముఖరోగమునకు నితరములగు చికిత్సలు	485
పటోలాదికషాయము	486
మహాసహచరతైలము	487
చండ్రతైలము	„
లాక్షాదితైలము	488
వకుళాదితైలము	„
సహకారగుటికలు	489
స్వల్పఖిధిరవటిక	„
బృహత్పదిరగుటిక	490

విషయము	పుట
౫౬. కర్ణరోగాధికారము.	
కర్ణరోగమునందు చేయదగు నుపాయములు	491
దీపికాతైలము	492
క్షౌరతైలము	493
అపామార్దక్షౌరతైలము	„
స్వకాదితైలము	494
దశమాలీతైలము	„
బిల్వతైలము	„
జంబ్యేస్తుతైలము	495
నాశోధనతైలము	„
స్నేహము స్వేదము మున్నగు నుపాయములు	„
కుస్తాదితైలము	497
విద్రుధి మున్నగువాని కితరములగు నుపాయములు	„

౫౭. నాసారోగాధికారము.

నాసారోగోపాయములు	498
వ్యోషాదిచూర్ణము	499
పాతాదులగు వివిధతైలములు	„
వాతికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు	500
గన్నేరుతైలము	502
శిఖరితైలము	„
చిత్రకతైలము	„
చిత్రకరసాయనము	„

౫౮. నేత్రరోగాధికారము.

నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు నుపాయములు	503
నేత్రాభివ్యంధనమునకు నేకాదులు	504
నింబపత్రకల్పాదులు	506

విషయము	పుట
వాతాధిక్యమునందు భిన్న పాయములు	508
బిల్వంజనము	509
షడంగగుగ్గిలము	509
వాసకాద్వైపథము	510
బృహద్యాసాది క్షౌభము	510
పథ్యాది క్షౌభములు	511
సైంధవాది ప్రయోగములు	512
నేత్ర వణములకు షడంగగుగ్గిలము	513
నేచినాదులు, దంతవర్తి	514
పటోలాద్యస్తుతము	515
కృష్ణాద్యస్తైలము శశ క్షౌభస్తుతము	516
త్రిఫలాది నేపనము	517
సుఖాతీతవర్తి, చంద్రోదయవర్తి	518
కుమారికావర్తి, త్రిఫలాదివర్తి	519
చంద్రప్రభావర్తి, నాగార్జునీయాంజనము	520
పిష్పల్యాద్యంజనము	520
నీలకమలాద్యంజనము	521
కజ్జలాంజనము	522
చించాదిచూర్ణము	523
శృంగి బేరసస్యాదులు	524
దూర్వారసాదుల చేతముఖలేపములు	525
వర్త్యంజనము	525
గుటికాంజనము	526
త్రిఫలాస్తుతము మహాత్రిఫలాస్తుతం	527
రెండవత్రిఫలస్తుతము	528
భృంగరాజస్తైలం నృపవల్లభస్తైలము	529
అభిజీతైలము	530
శుక్తజర్జరములకు ఛేదనాదులు	531
సంధిజముల కుపనాహములు	532
ప్రతిసారణాదులు	533
చూర్ణాంజనము	534
కుతకాంజనము	535
రృపజములకు ఘృతాదిచోర్తనం	536

విషయము	పుట
గ్రీ. శిరోరోగాధికారము.	
వాతశిరోరోగచికిత్స	534
పైతికశిరోరోగచికిత్స	535
కఫశిరోరోగచికిత్స	536
శతాహ్వితైలము	537
జీవకాద్యస్తైలము	538
బృహజీవకస్తైలము	539
షడ్విందుస్తైలము	540
అపామార్గస్తైలము	541
దశమాల క్షౌభాదులు	542
యష్టాద్యిస్తుతము	543
మయూరస్తుతము	544
ప్రపాండరికస్తైలము	545
బృహన్నయూరస్తైలము	546

౬౦. అస్మగ్ధరరోగాధికారము.

అస్మగ్ధరమునకు పాయములు	547
స్త్రీప్రదరమునకు దశమాలాదులు	548
పుష్కరగమూనము	549
ముద్గాదిస్తుతము	550
బృహచ్చతావర్తిస్తుతము	551

౬౧. యోనిరోగాధికారము.

యోనిరోగముల కుపాయములు	552
గోరోచనాచూర్ణము	553
శతపుష్పస్తైలాదిచూర్ణములు	554
పంచపల్లవస్తుతము	555
గర్భోత్పత్తి కుపాయములు	556
పుత్రజననోపాయములు	557
ఫలస్తుతము	558
రెండవఫలస్తుతము	559
సోమస్తుతము	560
నీలాత్పలాదిస్తుతము	561

విషయము	పుట
బృహచ్చతావర్ణ్యము	552
ఆరగ్యధాదితైలము	553
క్షారతైలము	553

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

గర్భపీతములగు నుపాయములు	554
గర్భము నిలుచుటకు దుగ్గము	555
నాభిలేపములు మున్నగువి	55
సుఖప్రసవమునకు మంత్రితోదకములు	556
గర్భయంత్రాదులు	556
గర్భిణికి విశల్యకరణమంత్రము	557
మదిరాసేవనాదులు	557
స్త్రీబేరాదికషాయములు	558
వజ్రకాంజికము	55
పంచ జీరకగుడము	559
దుగ్ధవర్ధనోపాయములు	560
సస్యోధలకు చికిత్స	560
స్త్రీపక్షి తైలము	560
కాశీన సిద్ధతైలాదులు	561

౬౩. బాలరోగాధికారము.

బాలురకు దుగ్ధాదులు	562
మయూరశిఖాధారణాదులు	563
తైలాభ్యంగాదులు	564
హరిద్రాదులు	564
బాలచతుర్భుద్ధిక	564
ధాతుక్వాదులు	56
శృంగార్ద్రలేహము	565
బిల్వక్వాధాదులు	566
మోచరసాదియవాగువు	567
ఃప్పలీలేహాదులు	567
పండ్లువచ్చునప్పటిరోగము	567
తృషాకాంత్యుపాయములు	568

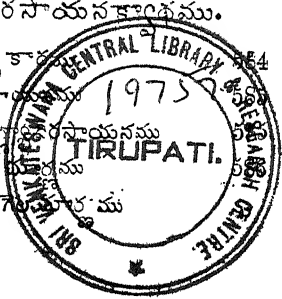
విషయము	పుట
ఆశ్వగంధిఘృతము	569
బాలచాంగేరిఘృతము	570
కుమారకల్యాణఘృతము	570
ఆప్తమంగళఘృతము	571
లాక్షాదితైలము	571
గ్రహపీడారాస్నాదులు	571
బలిమంత్రములుగు విధులును	572
ప్రథమవర్షమాసదినములలోని గ్రహక్షీడలు	572
ఁండవయేడు	573
మూడవయేడు	574
నాల్గవయేడు	575
అయిదవయేడు	575
ఆరవయేడు	576
ఏడవయేడు	577
ఎనిదవయేడు	578
తొమ్మిదవయేడు	578
పదియవయేడు	579
పదునొకండవయేడు	579
పన్నెండవయేడు	579

౬౪. విషాధికారము.

ఆరిష్టాబంధనమనేమంత్రమును విషహారములగు చికిత్సలును	580
త్రిపుతాది మూర్ఘము	581
వృశ్చికాది విషములు	582
సోమవల్కలాదిక్వాథములు	583

౬౫. రసాయనకాండము.

రసాయనప్రకారము	584
త్రిఫలా రసాయనము	585
మండుకాపగారసాయనము	585
వృద్ధదారక రసాయనము	585
ఉసిరతిప్పరసాయనము	585

విషయము	పుట
బ్రాహ్మణీ ఘృతము	587
ఉషకిపానము	588
లోహశుద్ధికరణములు	589
లోహశుద్ధికరణములు	590
కాంతాదిలోహమారణవిధులు	591
స్థూలపాకవిధి	592
పుటపాకవిధి	593
లోహపాకామృతసారములు	594
రెండవపాకవిధి	595
అభ్రకవిధి	596
అభ్రకపునఃమంత్రకమగువిధి	596
అభ్రకమును నేవించురీతులు	596
అభ్రక నేవనమునకు పథ్యములు	597
అభ్రక నేవనమునందు హాసవృద్ధిరీతులు	598
లోహ నేవనమునకు నుపానాదులు	599
తామ్రయోగము	600
తామ్రభస్మ పుటపాకనవిధి	601
తామ్ర నేవనము	601
శిలాజితకర్మాదులు	602
శిలాజితభస్మము నేవించుటవలని ప	602
లము	603
శిలాజితాద్భవములగు శిలాగుటికలు	604
శివాగుటికా నేవనవిధి	605
అమృతభస్మాకృతి	605

౬౬. వృష్యాధికారము.

వాణీకరణోపాయము	607
ఘృతభృష్టమాషాద్యోషధములు	608
నారసింహచూరము	610
గోధూమధ్యమార్ణము	611
శతావరీఘృతము	611
గుడకూషాండకము	612
అశ్వగంధాతైలము	612
ఇతరములగు వాణీకరణోపాయములు	612

విషయము	పుట
౬౭. స్నేహాధికారము.	
స్నేహవిచారము	613
స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు	614
స్నేహప్రమాణాదులు	615
కోష్ఠభేదమువలన నేవనపరిమాణము	616

౬౮. స్వేదాధికారము.

స్వేదాధికారులును తదపాయములును	617
అతిస్వేదనమున కుపశమనపురీతులు	618

౬౯. వమనాధికారము.

వమనవిధులు	619
పంచకషాయములు	620
వాంతిపరీక్ష	621
వమనాదులకు నూనము	621

౭౦. విరేచనాధికారము.

విరేచన విధులు	622
అభయూది మోదకము	623
విరేచనమైనవాని లక్షణము	624
వీర్యాదులకు భిన్నములగు విరేచనములు	625

౭౧. అనువాసనాధికారము.

అనువాసనార్హులు	626
వస్త్రీయంత్రనిర్మాణపురీతులు	627
వస్త్రీనిధికి	628
అశుద్ధియందు నిరూపములు	629
వస్త్రీదులందలీపరిణామములు	630

౭౨. నిరూహాధికారము.

నిరూహవిధియును సమయమును	630
నిరూహము చేయురీతులు	631
నిరూహము లేనివారికి పాపాయములు	632

విషయము	పుట
అర్థమాతృకనిరూపము	632
క్షారవస్తువులు	633
వైతరణవస్త్ర్యాదులు	,,

23. నస్యవిధి కారము.

నస్యవిధి ప్రకారము	634
నస్య ప్రమాణాదులు	635
శిరోవిరేచనములు	,,
నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము	636

24. ధూమాధి కారము.

ధూమాంతులు, తదుపాయములు	637
-----------------------	-----

25. కవలగంధూషాధి కారము.

కవలగంధూషాధి కారములు	638
---------------------	-----

26. ఆశ్చోతనాంజన

తర్పణపుటపాకాధి కారము.

నేత్ర రోగములకు ఆశ్చోతనాదులు	639
నేత్ర మలమునకు అంజనములు	,,

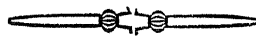
విషయము	పుట
నేత్రములకు తర్పణము	641
నేత్రములకు పుటపాకము	,,

22. సిరావ్యాధ్యధి కారము.

సిరావ్యాధనమునకు అధికారములు	642
రక్తాతిస్రావములకు శమనోపాయములు	643
సిరావేధనసానములు	644

27. సుస్థాధి కారము.

దినచారవిధులు	645
అభ్యంగాదులు	646
గమనాద్యపకరణములు	,,
బుతు చర్మ	647
వసంతవిహారాగులు	648
శరత్కాలపదార్థములు	649
గ్రంథకర్తగూర్చిన ప్రశంస	650

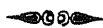

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

చక్రదత్త

ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము.

౧. జ్వరాధికారము.

—౧౧ మంగళాచరణము. ౧—

శ్లో. గుణత్రయవిభేదేన మూర్తిత్రయ ముపేయుషే,
త్రయీభువే త్రినేత్రాయ త్రిలోకీపతయే నమః.

1

తాత్పర్యము. సత్వగుణము రజోగుణము తమోగుణ మను మూడుభేదములచేత మూడుశరీరములను ధరించినవాడును, ఋగ్యజుస్సామములను వేదముల కుత్పత్తిసాన మైనవాడును, ముల్లోకములకు నధిపతియు నగునాముక్కుంకితి నమస్కారమును చేయుచున్నాను.

—౧౧ గ్రంథసంకలనవిధానము. ౧—

శ్లో. నానాయుర్వేదవిఖ్యాత సద్యోగై శ్చక్రపాణినా,
క్రియతే సంగ్రహేనా గూఢవాక్యబోధకవాక్యవాన్.

2

అనేకములయిన ఆయుర్వేదవైద్య గ్రంథములయందు సిద్ధములైనవియు, ఉత్తమోత్తమములు నగుయోగములతో, చక్రపాణియను పేరుగల నాచేత రహస్య వాక్యములను సులువుగా బోధించుమాటలతో వైద్యసంగ్రహము చేయఁబడుచున్నది.

—౧౧ వైద్యనికృత్యము—జ్వరవర్జ్యములు. ౧—

శ్లో. రోగ మౌగా పరీక్షేత తతోసంతర మాషధమ్,
తతః కర్త భిషక్ పశ్చాజ్ఞానపూర్వం సమాచరేత్.

3

నవజ్వరే దివాస్వప్న స్నానాభ్యంగాన్నమైథునమ్,
క్రీధప్రవాతవ్యాయామ కషాయాం శ్చ వివర్జయేత్. 4

మొట్టమొదలను వైద్యుడగువాడు రోగమును చక్కగా పరీక్ష చేయవలయును. అపిమ్మట నారోగమునకు తగినయోషధము నీయవలయును. క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చినవాడు పగలునిద్రురపోవుట, స్నానముఁజేయుట, తలనంటికొనుట, భుజించుట, శ్రీసంగమమునుచేయుట, కోపమునొందుట, వాతము, నెక్కువఁజేయుపనులను చేయుట, శరీరపరిశ్రమలనుచేయుట, కషాయములనుత్రాగుట మున్నగుపనుల వదలిపెట్టవలయును. ఇచ్చట రోగమును పరీక్ష చేయుట యశమాటను అర్థ మేమనఁగా—ఏవ్యాధియో ఎట్లును వచ్చినదో మున్నగునివరములను రోగిని అడిగియును, ఏయేనాడి ఏయే విధముగా నున్నదో స్వర్ణముచేతఁ గనుగొనియును, మఱియూత్రాదుల చూచియును, రోగముమొక్క స్వభావమును గుర్తించవలయు నని యెఱుంగువది. —ఇందుకు ప్రమాణము. 'దర్శనస్పర్శన ప్రత్యక్షే పరీక్షేతాథ రోగిణం' అనుమున్నగు వాక్యములు గలవు.

—౭౭ లంఘనవిధానము—లంఘనావశ్యకత. ౭౭—

శ్లో. జ్వరే లంఘనమేవాదా ఉపదిప్త మృతే జ్వరాత్, క్షయానిలభయక్రీధ కామశోకశ్రమోద్భవాత్. 5. ఆమాశయస్థో మాత్వాగ్నిం సామో మార్గాఽపిధాపయత్, విదధాతి జ్వరం దోషస్తస్మాల్లంఘన మాదరేత్. 6. అనవస్థితదోషాగ్నేః లంఘనం దోషపాచనం, జ్వరఘ్నం దీపనం కాంత్రూరుచిలాఘనకారకం. 7. బలాధిష్ఠాన మారోగ్యం యదర్థోయం క్రియాక్రమః.

జ్వరవిషయమునందు మొట్టమొదట లంఘనముచేయుటయే మంచిపని యని చెప్పఁబడినది, కాని క్షయచేత వచ్చెడిజ్వరమునకును, వాతముచేతవచ్చెడి జ్వరమునకును, భయము, కోపము, కామము, దుఃఖము, ఒడలు తెలియక పనిచేయుట మున్నగువాని కారణములవచ్చిన జ్వరములకును లంఘనమును చేయరాదు.

ఆమముతోకూడినదోషము, ఆమాశయమునందండి జఠరాగ్నిని చల్లార్చి, శరీరమునందలి మార్గముల నన్నింటిని అడ్డగించికొని జ్వరమును కలిగించుచున్నది. కావున రోగి లంఘనమును అవశ్యము చేయవలయును.

అనవస్థితదోషుడగువానికిని, జఠరాగ్ని దీపనముగా నున్నవానికిని లంఘనముచేయుచుటచేత దోషమును పక్వము చేయును. లంఘనము జఠరాగ్నిని దీపింపఁజే

యును. అన్నమును తినవలయు ననుకోరిక గలిగించును. దుచి కలిగించును. శరీరమునందలి భారమును తగ్గించి చులకదనమును కలిగించును.

జ్వరముగలవారికి లంఘనము చాలచుంచిది కదా యని యొక్కవగా లంఘనములను చేయింపరాదు. ప్రాణములకు ముప్పులేని లంఘనమునే రోగికి పెట్టించుచుండవలయును. ఏలయనగా—లంఘనముంచుట, ఆరోగ్యముకొఱకేగదా! ఆయారోగ్యము బలమునుబట్టి యుండును. ఈచికిత్సలన్నియు నెంచుకొఱకొ అట్టి యారోగ్యమునకు భంగమురానీయక రోగిని లంఘనముల జేయింపవలయును.

—లంఘనార్హత, తత్ప్రకాశపక్షలక్షణం; లంఘనాధిక్యముగల్గినవానిలక్షణము. —

శ్లో. తత్తు మారుతక్షుత్తృష్టా ముఖశోషభ్రమాన్వితే. 8. కార్యం నబలే వృద్ధేవా నగర్భిణ్యాం నదుర్బలే, వాతమూత్రపురీషాణాం విసర్గే గాత్రలాఘవే. 9. హృదయోద్ధారకంతాస్యశుద్ధా తంద్రాక్షమే గతే, స్వేదే జాతేరుచౌచాపి క్షుత్పిపాసాసహౌదయే. 10. కృతం లంఘన మాదేశ్యం నిర్వృధే చాంతరాత్తని, పర్వభేదోఽంగమర్దశ్చ కాస శ్శోషో ముఖస్యచ. 11. క్షుత్ప్రాణశోఽరుచి స్తృష్టా దౌర్బల్యం శ్రోత్ర నేత్రయోః, మనసస్సంభ్రమోఽభీక్ష మూర్ధ్వవాత స్తమోహృది. 12. దేహగ్నిబలహానిశ్చ లంఘనేఽతికృతే భవేత్.

కొలదిపాటివాతచలనము గలవానికి, ఆకలిగొన్నవానికి, దప్పిగొన్నవానికి, ముఖ శోషగలవానికి, భ్రమగలవానికిని లంఘనము చేయింపరాదు. ఇట్లులే పిల్లలవిషయమునను, ముదుసలివారియెడలను, గర్భిణీస్త్రీలపట్టులను దుర్బలులవిషయములలోను లంఘనమును చేయింపరాదు.

అపానవాయువును, మూత్రమును, పురీషమును, చక్కగా వెడలునంతవఱకును, శరీరము లేలికయుగునంతవఱకును, హృదయగునందలి పనునవెడలి శుద్ధమగునంతవఱకును గొంతుక, ముఖము పరిశుద్ధములై, ఆలస్యము, గ్లాని లేక, చెమ్మటపట్టి రుచికలుగునంతవఱకును, ఆకలిదప్పులు కలుగునంతవఱకును, అంతరాత్మలో— ఏవిధమైన కష్టము లేకయుండునంతవఱకును లంఘనము చేయుట మంచిది.

లంఘనము శక్తికిమించి చేసినయెడల క్షీణ్యులగుట, (అనగా క్షీణపోటులు మొ.) శరీరము నలిగినట్లుండుట, దగ్గు, ముఖమువాడిస్తావుట, ఆకలితగ్గిపోవుట, అరుచి, దప్పి, చెవులు సరిగా వివేచకయుండుట, కండ్లు మూసికొనిపోవుట, మనస్సు దివ్వు

తిఱుగుట, ఎగుటోప్పు కలుగుట, భ్రమము, చీకట్లుకమ్మట, జఠరాగ్ని నశించుట, బలములేక యుండుట మున్నగు నవగుణములు కలుగును.

❧ { వమనమున కర్హతగలవారు; వమనముచేయించునప్పుడు } ❧
గమనింపవలసిన కొన్ని ముఖ్యవిషయములు.

శ్లో. సద్యోభుక్తస్య వా జాతే జ్వరే సుతర్పణోత్థితే. 13 వమనం వమనార్హస్య శస్త్రమిత్యాహ వాగ్భటః, కఫప్రభానానుష్క్లిప్తా దోషానామాశయస్థితాన్. 14. బుద్ధ్యా జ్వరకరాకాలే వన్యూనాం వమనైర్హరేత్, అనుపస్థితదోషాణాం వమనం తరుణజ్వరే. 15. హృద్రోగం శ్వాసమానాహం మోహం చ కరుతే భృశమ్, తృప్యతే సలిలం చోష్ణం దద్యాద్వాతకఫజ్వరే. 16. ¹సద్యోత్థే ప్రైతి కేచాథ శీతలం తిక్తకైశ్శృతిమ్, దీపనం పాచనంచైవ జ్వరఘ్నముభయం చ తత్. 17. స్రోతసాం శోధనం బల్యం రుచిన్వేదప్రదం శివమ్.

అప్పుడే భోజనముచేసినవానికి, భోజనాధిక్యమువలనను, అతితృప్తివలనను జ్వరమువచ్చినయెడల నట్టివానికిని, వాంతిచేయు నర్హుడైనచో వాంతిచేయించుట నుంచి దని వాగ్భటుండు చెప్పెను. కఫమే ప్రధానముగాచేసికొని వచ్చునవియును, పెరిగినవియును, ఆహారమునునందున్నవియును జ్వరములను గలుగఁజేయునవియు నగు దోషములను యోగ్యకాలమునందు చక్కగా తెలిసికొని, అవశ్యము వమనము చేయింపఁతగినచో వమనముల చేయించుటచేతనే పోగొట్టవలయును. దోషములకు, లేక దోషములని నిశ్చయించినవానికి, తరుణజ్వరమునందు వమనముచేయించినయెడల, కడుపు నొప్పి, శ్వాసము, కడుపుబ్బట, మోహము మున్నగువానిని కలిగించును. వాతకఫజ్వరము వచ్చినప్పుడును, దప్పి యధికముగా గలుగువానికిని వేడినీటిని ఈయవలయును. అప్పుడుపుట్టిన పిత్తజ్వరమునకు, చేదుపదార్థములచేత కాఁగినవియును, చల్లార్చినవియు నగుకషాయోదకముల నీయవలయును. ఈరెండువిధములయిన కషాయములు ఆ లిని పుట్టించును. ఆహారమును పక్వముచేయును. బలమును కలిగించును. రుచిని పుట్టించును. చెమ్మటను కలిగించును. మేలు నిచ్చును.

[దాహజ్వరములకు షడంగపానీయాదులు, మంగగ్ని గలవానికి పానీయకల్పకములు, యవాగూపానీయము, క్షుధితజ్వరునకు పిప్పలాది లాజవేయములు, శిరోరోగికి గోక్షరజేయము, కోష్ఠబంధమునకు ద్రక్షాదిశృతము, పంచమూలయవాగు, మృదుమధ్యాద్యుపాహముగా యవాగూకల్పము, మంథవేయాదికల్పము, యవాగుకల్పము.]

శ్లో. ముస్తాపర్పటకోశీర చందనోదీచ్యనాగరైః. 18. శృతం శీతం జలం దద్యాత్ పిపాసాజ్వరశాంతయే, ¹ముఖ్యభేషజసంబంధో నిషిద్ధస్తరుణే జ్వరే. 19. తోయపేయాదిసంస్కారే నిర్దోషం తేన భేషజం, యదపు శృతశీతాసు షడంగాది ప్రయుజ్యతే. 20. కర్షమాత్రం తతో ²దత్వా సాధయే త్ప్రాప్తికేంభసి. అర్థశృతం ప్రయోక్తవ్యం పానే పేయాదిసంవిధా. 21. వమితుం లంఘితం కాలే యవాగూభిరుపాచరత్, యథా స్వాషధసిద్ధాభిః ముడపూర్వాభిరాదితః. 22. లాజవేయాం సుఖజరాం పిప్పలీనాగరై శృతాం, పిబే జ్వరీ జ్వరహరాక్షుద్వా నల్పాన్ని రాదితః. 23. పేయాం వారక్తశాలీనాం పార్శ్వనస్తిశిరోరుజి, శ్వదుష్టాకంటకాకీభ్యాం సిద్ధాం జ్వరహరాం పిబేత్. 24. కోష్ఠే విబద్ధే సరుజి పిబే క్షేయాం శృతాం జ్వరీ, మృక్వీకాపిప్పలీమూల చవ్యచిత్రకనాగరైః. 25. పంచమూల్యా లఘీయస్యా గుర్వాస్యా తాభ్యాం సథాస్యయా, కణయా యూషవేయాది సాధనాస్యా ద్యృఢాక్రమం. 26. వాతపిత్తే. వాతకఫే త్రిదోషే శ్లేష్మపిత్తజే, యవాగూస్యా త్రిదోషఘ్నీ వ్యాఘ్రీ చుస్పర్శగోక్షురైః. 27. కర్షార్థం వా కణాశుంభ్యైః కల్కద్రవ్యస్య వాపలం, వినీయ సాచయే ద్యుక్త్యా వారిప్రస్థేన చాపరాం. 28. షడంగపరిభాషైవ ప్రాయః పేయాదిసంమతా, యవాగూముచితా దృక్తా చ్చతుర్భాగకృతాం వదేత్. 29.

(షడంగపానీయము) తుంగముపైబ, పర్పటకము, పట్టివేళ్లు, ఎఱ్ఱచందనము, కురువేరు, శొంఠి వీనితోటిక సాయమును చేసి దాహజ్వరము పోవుట క్రియవలయును. తరుణజ్వరము వచ్చినయెడల ముఖ్యముగా సౌమధము నీయరాదు. తోయ

1 ఈశ్లోకము తెలుగువ్రాతప్రతులలో కానరాదు. 2 'ద్రవ్యం' అని కొందఱి పాఠము.

పేయాది సంస్కారమును చేసినపిమ్మట నౌషధము నిర్దుష్ట మగును. ఒక ప్రస్థమును కాచి చివల్లార్పబడిన యౌషధమును తీసికొని దానియందు ఒకకన్న మెత్తు షడంగపానీయమును కలిపి, సగముమిగులునట్లుగా గాచి, పేయాదివిధమున నుపయోగింపవలయును. వాంతి చేసికొనినవానికిని, లఘునయు చేసినవానికిని తగినసమయమున గంజి నీయవలయును. మొదలను మండములను తగినయౌషధులచేసిన లాజపేయను అనగా, సత్సగంజీయును, మండము, సిద్ధముండము, లాజముండము అను మున్నగుభేదములచేత పెక్కువిధములై శ్లేష్మ, శ్లేష్మపిత్తజ్వరములను పోకార్చి రక్తపుద్గిని గలిగించునని సంప్రదాయజ్ఞులందురు.] సిప్పుళ్లు, శొంతి వేసి కాచిన యౌషధము నిచ్చిన సుఖమగును. జ్వరము హరించును. జ్వరముగలవాడు అగ్నిమాండ్యముకలవాడై యుండినచో మొదటినుండియును జ్వరహర మగు నీపానీయమును త్రాగవలయును. పార్శ్వపురోస్థి, తలనొస్థి కలవారలు, ఎఱ్ఱబియ్యమును పేయము చేయించికొని త్రాగవలయును.

పల్లెరు, వాకుడు వీనిచేత సిద్ధము చేయబడినపేయను, చక్క-గా కాచినదానిని త్రాగిన జ్వరము హరించును. ద్రాక్ష, పిప్పలిమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంతి వీనిచే సిద్ధము చేయబడిన పేయను క్షీణపట్టుకొనినప్పుడును, నొప్పికలిగినప్పుడును, ఒర్వితుడు త్రాగుచుండవలయును. లఘుపంచమూలములు, బృహత్సంచమూలములు, ధనియాలు, పిప్పళ్లు, దశమూలములు వీటితో క్రమముగా పేయను యూషమును చేసి ఈయవలయును. వాతపిత్తజ్వరములు, వాతకఫములచేతను, త్రిదోషములచేతను పిత్తముచేతను కలిగినజ్వరములకు వాకుడు తీటక సింద, పల్లెరు వీనితో చేయబడిన గంజిని ఇయ్యవలయును. వాతపిత్తము, వాతకఫము, త్రిదోషములు, కఫపిత్తము వీట్లవిషయమునందు, వాకుడు, ఆంతరదామర, పల్లెరు వీట్లతో చేయబడిన గంజి నీయవలయును. (దీనినే హిందీలో గుడయాజీ అందురు.) ఇది త్రిదోషములను హరించును. సిప్పుళ్లు, శొంతి, అర్ధకర్ణముగాని, ఒకపలముగాని కల-ద్రవ్యము వీటిని 16 పలములనీళ్లలో యుక్తిగా పక్వముచేసిన నింకొకవిధమగు గంజి సిద్ధము అగును. సాధారణముగా పేయాదులయందు కలింగపరిభాషయే యంగీకరింపబడినయది. సామాన్యముగా భుజింపదగిన యాహారములో, అనగా ధాన్యమునకు నాల్గింతలు నీరుచేర్చి తీసినగంజిని స్వీకరింపవలయును, దీనినే యవాగు వనియును పేయ మనియును చేప్పెదరు.

—ॐ యవాగువునుచేసెడిరీతియును, దానిని సేవింపవలసినకాలము. —ॐ

శ్లో. సిక్తకైరహితో మండః పేయా సిక్తసమన్వితా, యవా గూర్భహుస్థికా స్యా ద్విలేపీ విరళద్రవా. ౩0. అన్నం పంచగుణే సాధ్యం విలేపీ తు చతుర్గుణే, మండ శ్చతుర్దశగుణే యవాగూర్భక్షణే

భ.సి. 31. పాంశుధానే యథావృష్టిః క్షేదయ త్యతికర్తమమ్, తథా శ్లేష్మణి సంవృద్ధే యవాగూశ్లేష్మవృద్ధిసి. 32. ¹గదాత్యయే మద్యనిత్యే గ్రీష్మే పిత్తకఫాధికే, ఊర్ధ్వగే రక్తపిత్తే చ యవాగూరహితా జ్వరే. 33. తత్ర తర్పణమేవాగ్రే ప్రదేయం లాజసక్తుభిః.

ఇట్లు సిద్ధముచేయఁబడిన యవాగువునందు గల క్షేదములను ఇట్లుపై నిరూపించును. సిక్తములు మిగులనట్లులుకాచిన గంజి మండమును, సిక్తములు గలది పేయయ్య నగును. చాల సిక్తములుగలది కాపుడుగంజి. అనఁగా యవాగువు అగును. ఇయ్యది పలచనగానగును. అయిదు రెట్లనీటిలో అనఁగా ఎసరుతోవండిన అన్నమనఁబడును. నాలుగురెట్ల నీటిలో విలేపియగును. పదునాలుగురెట్ల యుదకములో చేసిన మండ మగును. ఆరురెట్లనీటితో యవాగు వగును. దుమ్ముగలచోట వర్షముకురికిన నెట్లు అంబరి అనగా బుఱద యగునో, అట్లులే శ్లేష్మము పెఱిగినచోట యవాగువుకూడ వాడినచో నయ్యది శ్లేష్మమును వృద్ధి నొందించునదే యగును. మదాత్యయరోగమునందును, నిత్యమును మద్యమును త్రాగుటయందును, గ్రీష్మముకులు అనగా శ్లేష్మసాహజమానములలోను పిత్త, కపాధికృతవలన నగుజ్వరములయందును, ఊర్ధ్వగతమగు రక్తపిత్తమనందును, యవాగువు మేలు నీయదు. అనగా అపథ్యకాని యనిభావము. ఆసమయములలో లాజపేయచేత దప్పి నాపుట మంచిది.

❧ { పిత్తజ్వరములలోచేయఁదగిన పాచనవిధానము, అభిసూతాదుల } ❧
యందలి పథ్యవిధానము, ముద్గయూష ఆమలకయూషాదులు.

శ్లో. జ్వరాపహేః ఫలరసైః యుక్తం సమధుశర్కరం. 34. ద్రవేణాలోడితాస్తే స్యుః తర్పణం లాజసక్తవః, శ్రమోపవాసానిలజ్జే హితో నిత్యంరసోదనః. 35. ముద్గయూషాదనశ్చాపి దేయః కఫసముద్భవే, సవన సితయా యుక్తః శీతపిత్తజ్వరే హితః. 36. రక్తశాల్యాదయశ్శస్తాః పురాణాష్టమికై స్సహ, యవాగోష్ఠదనలాజాశ్చ జ్వరితానాం జ్వరాపహః. 37. ముద్గామలకయూషస్తు వాతపిత్తాత్మకే హితః, హ్రస్వమూలకయూషస్తు కఫవాతాత్మకే హితః. 38. నింబమూలకయూషస్తు హితః పిత్తకఫాత్మకే, ముద్గా మహారాం శృణకా కులుతాం శ్చ ²ధకానసి. 39. ఆహారకాలే ³యూషార్థం జ్వరితాయ ప్రదాపయేత్,

1 'మదాత్యయే' అని కొన్ని ప్రతుల పాఠము. 2 'ముకష్ఠకానో' అనికూడ పాఠమున్నది యట. 3 యూషార్థే.

పటోలపత్రం వార్తాకం కులకం కార వేల్లకం. 40. కర్కోటకం పర్వట
కం గోజహ్వం వాలమూలకం, పత్రం గుహచ్ఛా¹ శ్యాకాథం జ్వరితా
యప్రదాపయేత్. 41 జ్వరితో హితమశ్మీయా యద్యప్యస్యారుచి ర్భ
వేత్, అన్నకాలేహ్యభంజానః క్షీయతే² మ్రియతే²పిచ. 42.

జ్వరమును హరించు ఫలరసములతో, లేనను కంఠచక్రైరను కలిపినదియు
ను, ద్రవపదార్థములచేత చక్కగాఁ గలియఁబెట్టఁబడినదియు నగు లాజప్తువును
ఈయవలయును. ఇదియే తర్వాతమని చెప్పఁబడును. బంగళికను ఉపవాసములుచేయు
టను వాతప్రకోపమువలనను గలుగుజ్వరములయందు జారరాగ్నియున్నచో మాంస
రసమునకలిపిన అన్నము హితకరమై యుండును.

కఫజ్వరములలో పెసరకట్టు (అనగా పలచని పెసరపప్పుపైసీరు) గలిపి బియ్య
మును పులగముగా వండి తినుట చాలమంచిది. చక్రైరతో గలిపినచో సిగంజయే శ్రి
పిత్తజ్వరములలో మేలు కలుగఁజేయును. గంజి, అన్నము, కేలాలు మొదలగు వానిని
చేయుటకు, యెఱ్ఱబియ్యము మున్నగునవి ప్రాతవియగు పవ్వికధాన్యమును [అనగా నా
క్లలకు పండుధాన్యమును] కలిపి యుపయోగించినయెడల మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. హింసో
నీ నారు నెలలపండుధాన్యమును “సాతీచావత్” అని యందురు. ఇవి జ్వరమును హం
చును. పెసరపప్పు, ఉసిరికపొట్టు వీటితో చేయఁబడిన యూషము, అనగా కీటితో
చేసినకట్టు వాతపిత్తజ్వరములలో మిక్కిలి హితమును గలుగఁజేయును. దీనినే యుక్తా
మలక యూషమనియు నందురు.

లఘుపంచమూలములతో చేసిన యూషము కఫవాతజ్వరములయందు మిక్కిలి
హితమును గలుగఁజేయును. వేపవేళ్లతోచేసిన యూషము పిత్తజ్వరములలో హితకర
మగును. జ్వరపడినవానికి, పెసరపప్పు, పిల్లిపెసరపప్పు, సెనగపప్పు, ఉలవపప్పు, కంఠ
పప్పు మున్నగువానిచేతను యూషమును సిద్ధముచేసి ఆహారమును తీసికొనునయ
ముల నిచ్చుచుండవలయును. ఇవి జ్వరమువచ్చినవానికి ముఖ్యముగా ఆహారకాలముల
లో యూషములకై యుపయోగించుచుండవలయును.

పొట్టఆకులు, కేతవంకాయ, కాకరకాయలు, ఆఁగాఁరకాయలు, పొట్టకా
య పర్వాటకము, ఎద్దునాలుకచెట్టు, చిన్నముల్లంగి, తిప్పతీగెఆకులు మొదలగువానిని
జ్వరపీడితునకు శాకపదార్థములుగా నుపయోగించవలెను. జ్వరమువచ్చినవానికి ఆహార
నేవనకాలమందు ఏవస్తువులును హితములుగా నుండవు. అయినప్పటికిని హితవైనపదా

రములను హితవు చేసికొని భక్షించుచుండవలయును. జ్వరపీడితుఁడు ఆహారముగా నే
వస్తువులను తీసికొనకున్నయెడల క్షీణుడై దుర్బలుఁడగును. ఒక్కొక్కప్పు డిట్టికార
ణములచేత చచ్చిపోవుటయును కలదు. కావున రోగి హితవై నంతవట్టునకు మెల్లగా
భోజనమును చేయుచుండవలయును.

[అన్నము మున్నగువానిని సేవించుటఁగా కలుగు నరుచిని పోంగొట్టు
లేహములు; జ్వరభేదములు; ఆమజ్వరములందు జౌషధము
సేంపరాదమట; పక్వజ్వరలక్షణము.]

శ్లో. అరుచౌ మాతులుంగస్య కేసరం సాజ్యసైంధవమ్, ధాత్రి
ద్రాక్షాసితానాం వా కల్మ మాస్యేన ధార్యతామ్. 43. సాతత్యా తస్య
ద్వభావాద్వా పథ్యం ద్వేష్యత్వ మాగతమ్, కల్పనావిధిభి. సై సైః ప్రి
యత్వం గమయే త్పునః. 44. జ్వరితం జ్వరముక్తం వా దినాస్తే భోజ
యే ల్లఘు, క్షేప్యక్షయే వివృద్ధోష్ణా బలవా ననల స్తదా. 45. గుర్వభి
ష్యన్ద్య కాలే చ జ్వరీ నాద్యా త్కథంచన, నహి తస్యా హితం భుక్తి
మాయుషే వా సుఖాయ వా. 46. లంఘనం స్వేదనం చాథ యవా
గ్వ స్తిక్తకో రసః, పాచనాన్యవిషక్వానాం దోషానాం తరుణే జ్వరే. 47.
ఆసప్తరాత్రం తరుణం జ్వర మాహు ర్త్సనీషిణః, మథ్యం ద్వాదశరా
త్రం తు పురాణ మత ఉత్తరమ్. 48. పాచనం శమనీయం వా కషాయం
పాయయేత్తు తం, జ్వరితం వడ హేతతీ తే లఘున్న ప్రతిభోజితం. 49. స
ప్తాహా త్వరతోఽస్తభే సామేస్యాత్పాచనం జ్వరే, నిరామే శమనం స్తభే
సామే నౌషధ మాచరేత్. 50. లాలాప్రసేతో హృల్లాస హృదయా
శుద్ధ్యరోచకాః, తంద్రాలస్యావిపాకస్య వైరస్యం గురుగాత్రతా. 51.
క్షున్నాశో బహుమూత్రత్వం స్తబ్ధతా బలవా జ్వరః, ఆమజ్వరస్య లిం
గాని న దద్యా త్తత్ర భేషజం. 52. భేషజం హ్యమదోషస్య భాయో
జ్వలయతి జ్వరమ్, మృదౌ జ్వరే లఘూ దేహే ప్రచలేషు మలేషు
చ. 53. పక్వం దోషం విజానీయా జ్వరే దేయం త దౌషధమ్.

రోగికి అన్నమునం దరుచి కలిగినయెడల మాదీఫలపు కింజల్కములును, నేయి,
సైంధవలవణము వీనినిగాని; ఉసిరిక, ద్రాక్ష, చక్కెర వీనినిగాని కల్మముచేసి నొటి
లో నుంపవలసినది. ఎప్పుడును ఎడతెగక పథ్యముచేయుటవలనగాని, ఆకలి లేకపోవు

టవలనఁ గాని, కలిగిన పథ్యవస్తువులపై నగునరుచిని అనేకవిధములగు ననుపానాదుల చేత పోగొట్టవలయును. జ్వరము వచ్చినవానికిగాని, జ్వరము విడిచిపోయినవానికిగాని సాయంకాలమునందే లఘుభోజనమును పెట్టవలయును. శ్లేష్మము తయించుటచేత వేడి యధిక మగును. దానివలన తర్రాగ్ని పెంపొందును. నియమములేకుండ జ్వరితుఁడు గురుపదార్థములను, ప్రవర్తలఁ గలుగఁజేయు పదార్థ లను భుజింపరాదు. అట్టివానిని భుజించుట ఆయుష్యమునకును, నుఖమునకును, మంచికొఱకును కాదు.

లంఘనముచేయుట, అవిరిపట్టుట, గంఠి, చేదగుకషాయములు నివి పక్వము గాని యర్చి విధములగు జ్వరములను పక్వము చేయును. వఱుసగా నేడురాత్రిలవఱకు వచ్చెడి జ్వరమును తరుణజ్వరమని వండితులు చెప్పెదరు. ఇట్లే పండ్రెండురాత్రిలవఱకు వచ్చెడిదానిని మధ్యమజ్వర మనియెదరు. ఇంతకంటె నధికముగా వచ్చెడిజ్వర మును పురాణజ్వరముగా చెప్పెదరు.

జ్వరముగలవాఁడు పాచనమును శమనమును చేయు కషాయమును త్రాగవలయును. ఆరురోజులు గడచిపోయిన పిమ్మట లఘువగు నన్నమును భుజింపవలయును. ఏడురోజుల పైన సాధారణములగు నామజ్వరములయందు పాచనముచేయుటయును, అమరతొలమగు జ్వరములలో శమనముచేయుటయును, తీక్ష్ణమగు నామజ్వరములలో బౌషధమునే ఈ యకుండుటయు నుత్తమము. యుఖము ఎఱ్ఱబాటుట, ఉమ్మిన కషాయపురంగుగావచ్చుట, హృదయము నిర్మలముగానుండకుండుట, రుచిపుట్టకుండుట, తంద్రాలస్యములు కలుగుట, దోషములు పక్వములు గాకయుండుట, నోటినుండి ఉమ్మి ఎక్కువగా నుండుట, దేహము బరువుగా నుండుట, ఆకలిలేకపోవుట, మూత్ర మెక్కువగా న్రవించుట, జ్వరముగల రోగి బలవంతుఁడుగానుండుట ఇయ్యది ఆమజ్వరలక్షణములు కావున నిట్టియెడ నౌషధము నీయరాదు. ఆమజ్వరరోగుల క్రియఁబడిన యౌషధము వఱల జ్వరమును ప్రకాశింపఁజేయును. జ్వరము క్లిగికొఁదిని, దేహము చులకనగుకొలఁదిని, మలము వెడలుకొలఁదిని దోషము పక్వమైనట్టులు తెలిసికొని అప్పుడు బౌషధము నీయవలయును.

[త్రిదోషజ్వరార్థము పాచనక షాయము; శోధనచేయఁదగినవారు; శ్రీలు పిల్లలు బౌషధమును నేవించుటలో గమనింపఁదగినవిధి; బౌషధము

జీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుగుర్తులు; అట్లే జీర్ణింపనిగుర్తులు;

జీర్ణింపకముందు అహారాదులు నేవించినయెడల వచ్చు

ప్రమాదములు; శ్రీబాలవృద్ధులు బౌషధమును నేవించురీతి.]

శ్లో. నాగరం దేవకాష్ఠం చ ధాన్యాకం బృహతీద్వయమ్, ద
ద్యా త్పాచనకం పూర్వం జ్వరితాయ జ్వరాపహమ్. 54. పీతాంబు

ర్లంఘితః ఊణః ¹జీర్ణీ భుక్తః పిపాసితః, న పిబేదావధం జంతుః సః
శోధన మథేతదత్. 55. వీర్యాధికం భవతి భేషజ మన్నహీనం హన్యా
త్తదామయ మాసంశయ మాశుచైవ, తద్బాలవృద్ధయువతీవృశభిశ్చ
పీతమ్, గ్లానిం పరాం నయతి చాశు బలక్షయం చ. 56. అనులోమోనిల
సాన్వీ స్థ్యం క్షుత్ప్రస్థాసుమనస్కతా, లఘుత్వమింద్రియోద్ధార
శుద్ధిజ్ఞాపధాకృతిః. 57. క్షమో దాహంగసదనం భ్రమో మూర్ఛా
శిరోరుజ్జా, అరతిర్బలహనిశ్చసావశేషాపధాకృతిః. 58. ఔషధశేషే భు
క్తం పీతం చ తథాపథం సశేషేన్నే, ప్రకరోతి గదోవశమప్రకోప
య త్యన్యరోగా శ్చ. 59. శీఘ్రం విపాక మఃపయాతి బలం న హిం
స్యాదన్నావృతం నచ ముహూర్వదనాన్నిరేతి, ప్రాగ్భుక్తనేవిత మథా
పథమేతదేవ దద్యాచ్చ వృద్ధ శీశు భీరు వరాంగనాభ్యః. 60.

అన్నివిధములగు జ్వరములకును, శొంఠి, దేవదారు, ధనియములు, పెద్దములక,
చిన్నములక అనుబృహతిలోగల చెండువిధములును తెచ్చి వీనితో కాచిన కషాయ
మును పాచనమునకై జ్వరితున యివలయును. ఇయ్యది జ్వరమును పోగొట్టును. నీటిని
త్రాగినవాడును, లంఘనము చేసినవాడును, దప్పిగొని యున్నవాడును, కృశించిన
వాడును, అజీర్ణరోగియును, భుజించినవాడును, ఔషధమునుగాని, ఇతరవిధమగు
శోధనను గాని నేవింపరాదు.

అన్నములేక యాషధము పరాక్రమవంత మగును. ఇట్టియాషధ మామమును
చంపివై యను. సందేహము వలదు. కావున పిల్లలు, పృథ్వులు, యౌవనవతు లగుస్త్రీలు,
పురుషరీరులు మున్నగువా రౌషధమును అన్నములేక నేవించిన బడలిక నొందుదురు.
శీఘ్రముగా బలమును నెలించును. ఈవిషయమున సందేహము బొత్తుగా వలదు.

అనుకూలముగా వాయువువెడలుట, స్వస్థుడై యుండుట, ఆకలి దప్పిక
గలిగియుండుట, మనస్సు నిశ్చలముగానుండుట, శరీరము తేలికగా నుండుట,
ఇంద్రియములు కలుషితములుగాక ప్రసన్నములై యుండుట, త్రేపులు రాకుండుట
మున్నగునవి జీర్ణాపధునకు అనగా నౌషధము జీర్ణించినవానికి లక్షణములు. వాడెఱు
ఱుట, ఆయాసమునొందుట, దప్పిగొనియుండుట, కాళ్లుచేతులు మొదలగు నవయములు
లాగుచుండుట, భ్రమకష్టము, మూర్ఛిలుట, తలనొప్పి, అసహ్యము, అరుచి మున్నగునవి,
మనోవ్యాకులము అనునీయవి కలయప్పుడు, ఔషధము జీర్ణముకాక శేషించియున్న
దని తెలిసికొనవలయును.

బొప్పడు పూర్ణముగా జీర్ణింపకముందు తినినయన్నమును, త్రాగిననీరును, ఆవిధముగానే అన్నము సంపూర్ణముగా జీర్ణింపక ముందు తీసికొనిన యాషధమును, రోగమును శాంతి నొందింపదు. పైగా నిది ఇంకను ఇతరరోగములను పుట్టించును. అన్నాపుతమైన యాషధము, అనగా అన్నము చక్కగా జీర్ణమైనప్పటి దానితో ఇమిడికఁబొందినదైనచో అట్టిబొప్పడు త్వరగా పవ్వమై జీర్ణించును. బలమును నశింపనియదు నోటినుండి మాటిమాటికి వెల్లిరాదు. ఈపైని చెప్పియున్న తెఱఁగున యాషధమును సాధారణముగా వైద్యులు మదునలివారికి, పిల్లలకు, భయస్వభావము గలవారికి, సౌందర్యవతు లగు నారీమణులకును ఈయవలయును.

బొప్పడును సేవించునప్పుడు గమనింపవలసిన మాత్రాపజ్ఞానము;

కావ్యాధి బొప్పడు విషయములోగల పరిమాణము, కషాయ విషయమున వైద్యుల పరిభాష.

శ్లో. మాత్రాయా నాస్త్యవస్థానం దోషమగ్ని ర్బలం వయః, హ్యాధిం ద్రవ్యం చ కోషం చ వీక్ష్య మాత్రాం ప్రయోజయేత్.

61. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్చాప్తైశ్చ మధ్యమే, జఘనస్య పలార్దేన స్నేహకావ్యాధోషధేషు చ. 62. కర్షాదాతు పలం యావద్దద్యాత్ ఘోడశికం జలం, తతస్తు కుడపం యావత్ తోయ మప్తగుణం పిబేత్. 63. కావ్యధ్యద్రవ్యపలే కుర్యాత్ప్రీస్థార్థం పాదశేషితమ్.

రోగులకు బొప్పడు నిచ్చునప్పుడు సాధారణముగా మాత్రల నింతింతలుగా నీట్లు ఈయవలయు నను సాధారణముగా నియమము లేదు. కాని వైద్యుడగువాఁడు, రోగికిఁగల దోషమును బలమును పయస్సును వ్యాధిని బొప్పడును జతరకోష్ఠమును చక్కఁగా బరీక్షించి తదనుసారముగా బొప్పడుమాత్రల నుపయోగింపవలయును. తెలము కల్కము మున్నగువాని నుపయోగించునప్పుడు ఉత్తమమగుమాత్ర (అనగాజతరాగ్నికలవానికిచ్చేడి మాత్ర) పలప్రమాణముండవలయును. మధ్యమము మూడుకర్షముల పరిమాణమున నుండవలయును. అంతకంటె దక్కువ పరిమాణముగల మాత్రయన్నిటికంటె నగమము అనెదరు. స్నేహకషాయములఁ దయారచేయుటో ఒకకర్షముమొదలుకొని పలప్రమాణమువఱకు గలవానికి, పదియాలురెట్లు నీటిని చేర్చవలయును. పలము మొదలుకొని కుడపమువఱకు గలవానికి నెనిమిదిరెట్లు ఉదకమును చేర్చవలయును. కల్కములు మున్నగు ప్రత్యేకకావ్యాధులయందు ఒకపలము యాషధమునకు ప్రస్తపరిమాణము నీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవభాగము నీరు మిగులునట్లు చేయవలయును. (దీనినే పాదావశేష విధి యని యందురు.)

పలపరిమాణవిషయమున చరకాదుల మతభేదములు. ౧౬

శ్లో. ద్వాత్రింశన్తాషక్తైర్దాషశ్చరకస్యతు తైః పలమ్. 64.
అష్టచత్వారింశతా స్యా త్సుశ్రుతస్య తు మాషకః, ద్వాదశభిర్దా
ష్యమాషై శ్చతుష్షష్టాతు తైః పలమ్. 65. ఏతచ్ఛ్రుతులితం పంచరక్తి
మాషాత్తకం పలమ్, చరకార్థపణ్ణానం చరకే దశరక్తికైః. 66. మా
షైః పలం చతుష్షష్టా యద్భవేత్త త్తథేలితం, తస్మా త్పలం చతుష్ష
ష్టా మాషక్తై ర్దశరక్తికైః. 67. చరకానుమతం వైద్యై శ్చికిత్సా
నూపయుజ్యతే.

చరకమహాముని మతానుసారముగా ముప్పదిరెండు మాషముల [మినపగింజల]
యొత్తు ఒక మాషమగును. 48 మాషములయొత్తు పల మగును. ఇతనిమతమున నొకపల
మునకు పదిరత్తికలనియందురు. సుశ్రుతునిమతానుసారము 12 మాషములయొత్తు మాష
మును 64 మాషములయొత్తు పలమగును. ఈమతమున పలమనఁగా (అనగా 5 రతుల
[రత్తికలు]యొత్తు గలది) పలమగును. ఇయ్యది అనఁగాసుశ్రుతునియొకరత్తికలు, చరక
ముని యొకపలమునకు సమానము. పదిరతులు మాషమని యందురు. 64 మాషములచేత
నగుపలమే ఇచ్చట గ్రహింపఁబడును. వైద్యులు చరకుని మతానుసారముగానే చికిత్సల
యందు. పలాదిపరిమాణములను ఉపయోగించుచున్నారు.

వాతజ్వరమునకు చికిత్సలు; బిల్వాదిపంచమూలకషాయము; నేల
{ వేసుకషాయము; రాస్నాదికషాయము; పిప్పలాదికషాయములు; }
ద్రాక్షాదిక్వాధము.

శ్లో. బిల్వాదిపంచమూలస్య క్వాధస్సాన్యద్వాతికే జ్వరే. 68.
పాచనం పిప్పలీమూలంగుడూచీ విశ్వజోధవా, కిరాతాబ్దామృతోదీచ్య
బృహతీద్వయ గోక్షురైః. 69. సస్థిరాకలశీవిశ్వైః క్వాథో వాతజ్వరాప
హః, రాస్నా వృక్షాదనీ దారు సరళం శైలవాలుకమ్. 70. కషాయశ్చ
ర్కరాక్షాద్రయుక్తో వాతజ్వరాపహః, ప్రక్షేపః పాదికః క్వాథాత్
స్నేహే కల్కసమో మతః. 71. పరిభాషామిమామన్యే ప్రక్షేపో
పూచిరే యథా, కర్ణచూర్ణస్య కల్కస్యగుటికానాంచ సర్వశః. 72.
ద్రవ్యశుక్త్యా సలేథవ్యః పాతవ్యశ్చచతుర్ద్రవిః, మాత్రాక్షాద్రఘృతా
దీనాం స్నేహే క్వాథేషు చూర్ణవత్. 73. బిల్వాదిపంచమూలీచ గు
డూచ్ఛాయులకే తథా, కుస్తుంబురుసమో హేయ కషాయో హతికే జ్వ

రే. 74. విష్ణులీ శారివా ద్రాక్షా శతపుష్పా హరేణుభిః, క్షృతః కషాయ స్సగుడో హన్యాత్సవనజం జ్వరమ్. 75. గుడూచీ శారివా ద్రాక్షా శతపుష్పా పునర్నవా, సగుడోఽయం కషాయ స్సౌత్ వాతజ్వరవినా శసః. 76. ద్రాక్షా గుడూచీ కాశ్చర్యగ త్రాయమాణా స్సశారిణాః, నిష్కావ్యభ్య సగుడం క్వాథం పిబే ద్వాతజ్వరాపహమ్. 77. శతానరీ గుడూచీభ్యాం సర్వసా యంత్రపీడితః, గుడప్రగాఢ శ్శమయేత్ సద్యోఽనిలకృతం జ్వరమ్. 78.

బిల్వాది పంచమాలములు వీటికషాయమును గాని, వాతజ్వరముల కీయవలయును. లేనిచో విష్ణులీమాలము, తిప్పతీగె శొంఠితో చేసిన కషాయమునైన నిచ్చినచో వాతజ్వరములు పక్ష్యము లగును. నేలపేస, తుంగము స్తలు, తిప్పతీగె, కుటుపేస, పెద్దములక, చిన్నములక, నీరుగుపల్లెన, నుయ్యకుపాన్న, కోలపాన్న, శొంఠి వీటికషాయము (అనగా వీటిని సమభాగములుగా వేసి చేసిన కషాయము) వాతజ్వరములను నాశనము చేయును.

సన్నరాష్ట్రము, బడనిక, సరళ దేవదారు, విలకులు, కూతురుబుడమ వీనిని సమభాగములుగా వేసి కషాయముగా గాచి లేనెతోను, చక్కెరతోను కలిపి పుచ్చుకొనిన వాతజ్వరములు నిర్మూలములగును. కల్కమైనయెడల నిది (అనగా శర్కర, తేనెమొదలగునవి) నాల్గవభాగమును కలుపవలయును. తైలమునందు సమానభాగమును వేయవలయును. ఈత్రేయమును చేయుటయందు చెప్పినట్లు క్రింద చూపించుచున్నాము. చూర్ణము, కల్కము, మాత్రలు, గుటికలు చేయునప్పుడు పలస్తమాణము మాత్రమే శర్కర, తేనె సమముగా చేర్చవలెను. ఇట్లేపాకాధిగా చిక్కగా చేయునెడల ద్రవమునకు రెట్టింపుగను, ఇంకను ద్రవరూపముగ జేయునెడల నాల్గురెట్లును నీటిని చేర్చవలయును.

తేనె, నేయి మొదలగువానివిషయములో మాత్రప్రమాణ మెట్లనగా: చగురులో చూర్ణమువలె సమముగా చేర్చుటయైత్యము. బిల్వము మొదలుగాగల పంచమాలములు వీనికే గురువ చమూలములనివేరు. తిప్పతీగె, ఉసిరిక, కొత్తిమీరలు వీనిని అన్నిటిని సమానభాగములుగా వైచి కాశనక షాయము వాతజ్వరమును పోగొట్టగలదు. పిప్పళ్లు, నుగడపుపాల, ద్రాక్ష, సదాప, రేణుకయను గంధిద్రవ్యము, పోపు కీట్లు తోటికాచబడిన కషాయమునందు బెల్లముగలిపి త్రాగినయెడల వాతజ్వరములు నశించి పోవును.

ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, నుగంధిపాల, నదాప, తెల్లగజ్జెరు వీటితో సమభాగముగ కాచినకషాయమునందు తెల్లనుసుకలిపి నేవించిన నది వాతజ్వరములను మొదలంటునట్లు అణచివేయును. ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, వట్టివేళ్లు, కలుక్రాసుగ వీటినివేసి కాచినకషాయములో మంచితెల్లమును గలిపి త్రాగిన వాతజ్వరము నశించిపోవును. తిప్పతీగె వీటిని యంత్రములోనుంచి మర్దించి, వీటినుండితీయఁబడిన రసమునందు తెల్లమును కలిపి త్రాగినయెడల తత్క్షణమే వాతప్రకోపమువలనఁ బుట్టిన జ్వరమును నశింపఁజేయును.

[పిత్తజ్వరచికిత్సలు; కళింగాదికషాయము; తిక్తాదిచూర్ణము; గూడుచీ క్వాథము; షటోలాదిగుటికలు; దూలగొండిన్వరసము; త్రాయ మాణాదిక్వాథములు, మృద్వీకాదికషాయములు, పచ్చటకక్వాథము; శుంఠ్యాదికషాయము; ద్రాక్షాదికషాయము.]

శ్లో. కలింగం కట్ఫలం ముస్తం పాఠాం తిక్తకరోహిణీమ్, పక్వం సశర్కరం వీతం పాచనం పైత్తికే జ్వరే. 80. సక్షేద్రం పాచనం పైత్తే తిక్తాబ్జే న్ద్రయవైః కృతమ్, లోఢోత్పలామృతా పద్మశారివాణాం సశర్కరః. 81. క్వాథః పిత్తజ్వరం హన్యాదధవా పర్పటోద్భవః,* 'పటో'లీంద్రయవక్వాథో మధునా మధురీకృతః. 82. తీవ్రపిత్తజ్వరా మద్గీ పానా త్తృప్తదాహనాశనః, దురాభా పర్పటక ప్రియంగు భూనిబవాసా కటురోహిణీనామ్, జలం పిబే చ్చర్మరయావగాఢం, తృష్ణాస్రపిత్తజ్వరదాహాయుక్తః. 83. త్రాయమాణాచ మధుకం పిష్ప లీమూల మేవచ, కిరాతతిక్తకం ముస్తం మధుకం సవిభీతకమ్. 84. సశర్కరం వీతమేతత్పిత్తజ్వర²నిబర్హణం, మృద్వీకా మధుకం నిబం కటుకా రోహిణీసమా. 85. అవశ్యాయస్థితం వాక్యమేతత్పిత్తజ్వరా పహమ్, ఏకః పర్పటః శ్రేష్ఠః పిత్తజ్వర వినాశనః. 86. కింపున ర్యది యుజ్యేత చందనోదీచ్యనాగరైః, విశ్వాంబుపర్పటోశీరఘనచందనసా

* [గూడుచీపద్మలూక్రాణాం శారిబోత్పలయోస్తథా, శర్కరామధురః క్వాథః శీతః పిత్తజ్వరాపహః.] ఈశ్లోకము కొన్ని ప్రతులలో నున్నది. తిప్పతీగెకమలములు, లూడ్డుగ చెక్క వీరితోగాని, నుగంధిపాలకలువలు వీనితోగాని సమభాగముగ కషాయముగాచి చెక్కరవై చిచ్చల్లాచ్చి త్రాగిన పిత్తజ్వరములు హరించునని దీనిభావము. ఇది సుశ్రుతములో నున్నది.

1 'షటో'ల యవనిష్కాథ'. 2 'వినాశకమ్' అని పాఠాంతరములు.

ధితం. 87. దద్యాత్సుశీతలం వారి తృటౌఛద్విజ్వరదాహానుత్, పర్వటా మృతధాత్రీణాం క్వాథః పిత్తజ్వరాహః. 88. ద్రాక్షారగ్వధయోశ్చాపి కాశ్మర్యా శ్చాధవాపునః. 89. ద్రాక్షాభయా పర్వటాబ్ధతిక్తా క్వాథం ససమ్పాకఫలం విదధ్యాత్, ప్రలాపమూర్ఛా భృమదాహ శోష తృష్ణాన్వితే పిత్తభవే జ్వరే తు. 90.

పిత్తజ్వరమునకు చేయవలసిన చికిత్స.—కొడిసెనిత్తనాలు, నేలగుప్పుడు, తుంగ ముస్త, చేదుపొట్ల, అగరుశొంతి, కటుకరోహిణి వీటిని సమముగా నీటిలో వైచి చక్కగాకాచి శర్కరనువైచి పిత్తజ్వరముగలవారి కీయవలయును. ఇది పిత్తజ్వరము నకు చేయదగిన పాచనము. చేదుపొట్ల, తుంగముస్తలు, కొడిసెపాలవిత్తులు వీని చేత చేయఁబడిన పాచనమునందు తేనెకలిపి వాడవలయును. లొద్దుగు, నల్లకలువ, తిప్పతీగ, కమలములు, సుగంధిపాల వీట్ల సమభాగములతో జేయఁబడిన కషాయము నందు చక్కరనుకలిపి త్రాగిన పిత్తజ్వరమును నశింపఁజేయును. పర్వాటకముతో చేయఁ బడిన కషాయమైనను పిత్తజ్వరములను పోగొట్టుగలుగును. చేతిపొట్ల, యవలు వీటితో కాచఁబడినకషాయమునందు తేనెను కలిపి తీసిగలిగించి త్రాగినయెడల ఆతిత్తిప్రసూగా వచ్చిన పిత్తజ్వరములైనను నశించిపోవును. ఈకషాయము త్రాగినంతనే అఱిగాహము మున్నగు నవగుణములును నశించిపోవును.

మాలగొండి, పర్వాటకము, ప్రేకణపుచెక్క, నేలవేమ, అడ్డసరను, కటుకరో హిణి వీటితో సిద్ధముచేసిన స్వరసమునందు శర్కరను మిశ్రమముచేసి త్రాగి యెడల విదాహము, చెమట, పిత్తజ్వరమును నశించిపోగలవు. కలుక్రానుగ, వధుకసు, మోడి, వాయువిడంగు, చేదుపొట్ల, ముస్త, తుంగముస్తలు, విప్పపువ్వు, తాడికాయ వీనితో సమభాగముగ పక్వముచేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కరను కలిపి త్రాగిన పిత్త జ్వరములు నశించి పోగలుగును.

ద్రాక్ష, యష్టివధుకము, వేపవేళ్లు, లేక వేపచెక్క, కణుకరోహిణి వీనినిసమమున భా గములను తీసికొని మంచునీటిచే పాకమునుచేసి త్రాగించిన పిత్తజ్వరము లణగిపోవును. ఇదియే పిత్తజ్వరములకు పాచనము. లేనిచో కేవల మొక్కపర్వాటకమే పిత్తజ్వరముల నణంచుటగో నుత్తమముగాఁ బనిచేయగలదు. ఇది ఎఱ్ఱగండపుపొడి, కురువేరు, శొంతి మున్నగువానితో గూడినచో నీరక దాని ప్రభావము చెప్పుటకు నలవియుగునా? అనఁ గా నత్యంత ముత్తమ మునట.

శొంతి, కురువేరు, పర్వాటకము, కట్టివేరు, తుంగగడ్డలు, ఎఱ్ఱగండపుపొడి వీని చేత సమభాగముగా సిద్ధముచేయఁబడిన చల్లనియొదకము దప్పి, చర్ది విదాహముగల

పిత్తజ్వరమును పోగొట్టును. పర్వాటకము, ఉసిరిక వీటితో చేయఁబడిన క్వాథము నుగాని; ద్రాక్ష, తిప్పతీగె, రేలచెక్క వీటితో చేయఁబడిన కషాయముగాని పిత్తజ్వరమునా పూర్ణముగా నశింపఁజేయును. ద్రాక్ష, కరక్కాయ, పర్వాటకము, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, రేలచెక్క వీటితో సమభాగముగ సిద్ధముచేయఁబడిన క్వాథమును, ప్రలాపను, మూర్ఛపోవుట, భ్రాంతికమ్మట, అతిదాహము, సోమిసిల్లుట, దప్పి, ఆరకయుండుట ఈమొదలగు గుణములుండెడి, పిత్తజ్వరమైన జ్వరము వచ్చినరోగికి యిచ్చినయెడల నెమ్మది కలుగును.

[పిత్తజ్వరము గలవానికి శీతక్రియలు; ధాన్యకస్త్రుతము; అభ్యంజనము; శిరోలేపనము; ఉద్వర్తనాదులు; కాంజికవస్త్రధారణము; మాతులుంగబంధనము.]

శ్లో. వ్యుషితం ధాన్యకజలం ప్రాతః వీతం సశర్కరం పుంసామ్, అన్తర్దాహం శమయత్యచిరాద్దూరప్రరూఢమపి. 91. పిత్తజ్వరేణ తప్తస్య క్రియాం శీతాం సమాచరేత్, విదారీదాడిమం లోద్రం ²దధితం బీజపూరకమ్. 92. ఏభిః ప్రదిహ్ని న్నూర్ధానం తృష్ణాహార్తస్య దేహినః, ఘృతభృష్టాష్లుపిష్టాచ ధాతీ³లేపాచ్చ దాహనుత్. 93. అష్లుపిష్టై స్సుశీతైర్వా పలాశతరుజై ర్ద్విహేత్, బదరీపల్లవో⁴త్థేన ఫేనే నారిప్తకస్య ⁴చ. 94. కాలేయ చందనానంతా యష్టీబదర కాంజికైః, సఘృతై స్సస్య చ్చిరోలేప స్తృష్ణాదాహార్తిశాంతయే. 95. ఉత్తానసుప్తస్య గభీరతామ్ర కాంస్యాదిపాత్రం ప్రణిధాయ నాభా, తత్రాంబుధారా బహుళా పతంతీ నిహంతి దాహం త్వరితం సుశీతా. 96. శీతకాంజిక వస్త్రావగుంతనం దాహనాశనమ్, జిహ్వాతాలుగళక్లోమ శోషే మూర్ఛితు దాపయేత్. 97. కేసరం మాతులుంగస్య మఘసైంధవసంయుతమ్.

పిత్తజ్వరమునకు చేయవలసిన శైత్యోపచారములను చెప్పుచున్నాడు—ధనియాలను నీటిలో రాత్రియంతయును నానవైచి, ఆనీటిని చక్కెర గలిపికొని త్రాగినయెడల రోగులకు కలిగిన భయంకరమగు సంతర్దాహము ముదిరినదైనను శీఘ్రముగా నశిం

1 ధాన్యకజలం. 2 కపితథం. 3 ర్ద్విహేత్. 4 వా.

చిహ్నగలదు. పితృజ్వరముచే సంతాపము కలిగినమనుష్యునికి శీతలోపచారము అవశ్యముగా జేయవలయును.

నేలగుమ్మడు, దానివృద్ధి, లాద్దుగ, వెలగ, మాదీఫలము వీటిని అనగా కేసరములను నీటితో మెత్తగానూరి, దాహము ఎక్కువగా గలిగిన రోగియొక్క మాడునకు పట్టు వేయవలయును. నేతిలోగాని, నివృద్ధులసములోగాని, ఉసిరిగపొట్టును అష్టకాంజికముతో నూరి పట్టుచేసినయెడల దాహ మణిగిపోవును. మోడుగచిగుళ్లనుగాని, పూవులనుగాని ఉసిరిగపొట్టునుగాని అష్టకాంజికముతో నూరి పూసినను దాహము శాంతి నొందగలదు. రేగుఅకులను పిండగా వచ్చినరసముతో కుంకుడుకాయల నురుగునుచేసి పూసినను తగ్గిపోవును. హరిచందనము, నల్లగుంధిపాల, యష్టిమధుకము, రేగుపండ్లు వీనిని గంజితోనూరి దానిలో నేతిని కలిపి తలను పట్టుచేసినయెడల, తృప్తి, దాహము కలిగిన జ్వరములనైనను నశింపజేయును.

మనుష్యుని (అనగా రోగిని) వెల్లకిలఁ బరుండఁజెట్టి, అమనుష్యునిబొడ్డుపైన లోతైనసరాగపాత్రనుగాని కంచుపట్లగమునుగాని పెట్టి, అపాత్రయందు నన్నుగాచాల ఎత్తునుండి నీటిని ధారకట్టనట్లు పోసినయెడల అతిదాహమును త్వరగా తగ్గించివైచును. చల్లనినీటిలోనుగాని, గంజిలోగాని గుడ్డను మంచి శరీరముపై నుంచినయెడల దాహ ముపశమించిపోవును. నాలుక, దవడలు, గొంతుక, దాహస్థానము ఇవి పైతృజ్వరధిక్యముచేత ఎండిపోయిన యప్పుడు తలపైని మాదీఫలమును, తేనె, పైంధవలణము వీనినినూరి లేపనము చేయవలయును.

[కఫజ్వరచికిత్స:— మాతులుంగాదిచూర్ణము; కఫహరద్రవ్యములు;

కటుకాదికాష్టాధములు; సింహాదికషాయములు; దీపనపాచన

యోగములు, త్రిఫలముస్తాదికాష్టాధములు.]

మాతులుంగ శిఫా విశ్వ బ్రాహ్మీ గ్రంథికసంభవమ్. 98. కఫజ్వరేంబునక్షారం పాచనంవా కణాదికం, పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చవ్యచిత్రకనాగరమ్. 99. మరీచైలాజమోదేంద్ర పాతారేణుకజీరకం, భార్యమహానింబఫలం హింగురోహిణిసర్పవం. 100. విడంగాతివిషే మూర్ధ్వా చేత్యయం కీర్తితోగణః, పిప్పల్యాదిః కఫహరః ప్రతిశ్యారోచకా¹నిలాన్. 101. నిహన్యా ద్వీపనో గుల్మశూలఘ్న స్వామపాచనః, కటుకం చిత్రకం నింబం హరిద్రాతివిషే²వచాం. 102. కుష్ఠ మింద్ర

యవం మూర్ఖాం పటోలం చాపి సాధితం, పిబే స్తరిచసంయుక్తం స
క్షాద్రం స్తైష్ఠికే జ్వరే. 103. నింబవిశ్వామృతా దారు శలీభూనింబ
పొమ్మరం, పిప్పల్యా బృహతీచేతిక్వాథో హంతి కఫజ్వరం. 104. సింధు
వారదల¹క్వాథం శోషణం కఫజే జ్వరే, జంఘయోశ్చ బలే ఊణే కర్ణే
వా విహితేపి బేత్. 105. అమలక్యభయా కృష్ణా చిత్ర క శ్చేత్యయం
గణః, సర్వజ్వరకఘాతంక భేదీ దీపనపాచనః. 106. త్రిఫలాపటోలవాసా
చ్చిన్నరుహా తిక్తరోహణీ షడ్గంధాః, మధునా శ్లేష్మనముత్తే దశ
మూలీవాసకస్య వా క్వాథః. 107. ముస్తం వాత్సుకబీజాని త్రిఫలా
కటురోహణీ, పరూషకాణి చ క్వాథః కఫజ్వరవినాశనః. 108.

కఫజ్వరచికిత్సా:—మాదీఫలము, శొంఠి, సరిస్వతిఅకు, మోడి, వట్టివేరు వీటితో
చేసిన క్వాథమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫజ్వరములు నశించును.
కణాదిక్వాథముచేతఁగూడ నీకఫజ్వరములు పోగలవు. కణాదిక్వాథమనఁగా పిప్పల్యా
దికమును వేసి కాచిన కషాయము. పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్వము, చిత్రమూలము, శొంఠి,
మిరియములు, ఏలకులు, ఓమము, దాల్చినపట్ట, అగరుశొంఠి, రేణుకలు, జీలకఱ్ఱ, గంటు
భారంగి, గజనిమ్మపండు, ఇంగువ, కటుకరోహిణి, ఆవాలు, వాయువిశంగములు, అతి
నస, చాగవేళ్లు వీటిని కఫహరమగు కణాదిగణముని చెప్పెదరు. అనఁగా పిప్పల్యాది
గణపతితము లగు శబ్దము లని యర్థము.

ఈపిప్పల్యాదిగణము కఫమును పోగొట్టును. మతీయును, వీనస లేక పడిసెము,
అగోచకము, వాతరోగము అనువానిని నశింపజేయును. జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును,
గుల్మము, శూలరోగము వీటిని మొదలలట నశింపజేయును. ఆమమును పక్వముజేయు
ను. కటుకరోహిణి, చిత్రమూలము, వేపచెక్క, మ్రానిపనపు, అతివన, వన, చెంగ
ల్వకోష్ఠ, కొడిసెపాలవిత్తులు, చాగవేళ్లు, చేదుపొల్ల, (పొట్లఅమలని కొండలు) వీని
తో కషాయమును ననుభాగముగచేసి మిరియములచూర్ణమును తేనెను కలిపి త్రాగిన కఫ
జ్వరములు నశించును.

వేపచెక్క, శొంఠి, తిప్పతీగె, దేవిదారుచెక్క, కచ్చూరము, నేలవేము,
పుష్కరమూలము రెండువిధములగు పిప్పళ్లు, అనఁగా పిప్పళ్లు, గజపిప్పళ్లు, పెద్దములక
వీటిని కషాయమునందు వైచి కాచి కఫజ్వరములు గలవారిచేత త్రాగించుచుండవల
యును. తెల్లవావిలిఅకుతోచేసిన క్వాథము కఫజ్వరమును ఎండింపజేయును. మఱి

యును, పిక్కులయందు బలములేనియప్పుడును, చెవులు మూసికొని పోయినప్పుడును. ఈకషాయమును నేవించినయెడల హితము కలుగును. ఉసిరిక, కరక్కాయ, పిప్పళ్లు, చిత్రమాలము, ఈగణము అన్నివిధములైన కఫజ్వరములను పోగొట్టును.

అడ్డసరము, తుంగముస్తలు, కొడిశేపాలవిత్రనములు, త్రిఫలములు, కటుకరోహిణి, చిట్టితకాయలు వీటితోటి చేయబడిన క్వాధము కఫజ్వరమును పోగొట్టును.

❧ చాతుర్భద్రావలేహిక; శ్వాసాదులకు పిప్పలీచూర్ణము; ద్వంద్వజ్వరచికిత్స. ❧

శ్లో. కట్ఫలం పాష్కరం శృంగీకృష్ణాచ మధునాసహ, కాస శ్వాసజ్వరహరః శ్రేష్ఠో లేహః కఫాంతకృత్. 110. కర్షశూర్ణస్య కల్కస్య గుటికానాం చ సర్వశః, ద్రవశుక్త్యా స లే ధవ్యో వాతవ్యశ్చ చతుర్ధినః. 111. ఊర్ధ్వజత్రుగ రోగఘ్నీ నేయం స్యా దవలేహికా, అధోరోగహరీయా తు సా పూర్వం భోజనాంతతా. 112. ఔద్రోపకుల్యాసంయోగః కాసశ్వాసజ్వరాపహః, స్లీహానం హంతి హిక్మాంచ బాలానాం చ ప్రశస్యతే. 113. సంస్కృప్తదోషేషు హితం సంస్కృప్త మథ పాచనం.

ఇప్పుడు చాతుర్భద్రావలేహికను చెప్పుచున్నాడు—నేలగుమ్మడు, పుష్కరమాలము, కర్కాటకశృంగి, పిప్పళ్లు వీటిని సమభాగముగ చూర్ణమును చేసి తే నెలొకలిపి తినినట్టులయినచో దగ్గు, శ్వాసము, జ్వరము, కఫము వీటిని పోగొట్టును. ఇట్లు సిద్ధము చేసిన యవలేహికను సాయంకాలమునందు గ్రహించినయెడల జత్రువునందలి రోగము అనగా గొంతుకకు క్రిందిభాగమునకు బుట్టెడివ్యాధులను కూడ పోగొట్టును. ఈఅవలేహికను భోజనముచేయుటకు ముందుగానే బుచ్చుకొనవలయును. పిప్పళ్లును, తే నెను కలిపినయెడల, దగ్గును, శ్వాసమును, జ్వరమును పోగొట్టగలుగును. మఱియును స్లీహను పోగొట్టును. వెక్కిళ్ల నణచును. ఇది బాలురకు మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనదియును కూడ నై యున్నయది. గుంపుగా నొకచోటచేరిన దోషములయందు అనగా ననేక రోగములు ఒక్కటిగా సంస్కృప్తములైయున్న విషయములలో మిక్కిలి హితకారి యగును. పాచనమును అనగా జీర్ణమునుగూడ చేయుచుండును.

❧ సవాంగకషాయము. ❧

శ్లో. విశ్వామృతాబ్జభూనింబైః పంచమూలీనమన్వితైః. 114. కృతః కషాయో హంత్యాశు వాతపిత్తోద్భవం జ్వరం, త్రిఫలా శాల్యలీరాన్నా రాజవృక్షాటరూషకైః. 115. శృత ముబు హరేత్పూర్ణం వాతపిత్తో

ద్భవం జ్వరం, కిరాతతిక్తమమృతాం ద్రాక్షా నూమలకీం శతీం. 116. నిష్కాధ్య పితానిలజే క్వాథం తం సగుడం పిబేత్.

శొంఠి, తిప్పతీగ, తుంగము స్తలు, నేలవేము, లఘుపంచమూలములు వీటితో చేసిన క్వాథము వాతపిత్తములవలనఁ బుట్టిన జ్వరమును పోగొట్టును. త్రిఫలములు, బూరుగువేరు, సన్నరాస్త్ర, రేలగుజ్జ, అడ్డసరము వీటితోఁ జేయఁబడిన క్వాథము వాతపిత్త జ్వరములను హరించును. తిప్పతీగ, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, కచ్చూరము వీటి సమభాగకషాయములో బెల్లమునుగలిపి నేమించిన వాతపిత్తజ్వరములు నశించును.

❧ వాతపిత్తజ్వరాలకు నిర్దిష్ఠాదికషాయము; పంచభద్రము; మధుకాదిశితము. ❧

శ్లో. నిర్దిష్ఠా బలా రాస్తా త్రాయమాణామృతాయుతైః.
117. మసూరవిదళైః క్వాథో వాతపిత్తజ్వరం జయేత్, గుడూచీ పర్పటం ముస్తం కిరాతం విశ్వభేషజం. 118. వాతపిత్తజ్వరే దేయం పంచభద్రమిమం శుభం, మధుకంశారిబాద్రాక్షే మధుకం చందనోత్పలం. 119. కాశ్ఠరీవద్ధకం లోధ్రం త్రిఫలాం పద్మకేసరం, పరూషకం మృణాళం చ నృనే దుత్తమవాదిణి. 120. మధులాజసితాయుక్తం తత్ప్రీత ముపితం నిశి, వాతపిత్తజ్వరం దాహతృష్ణామూర్ఛావమిభ్రమాన్. 121. శమయే ద్రక్తపిత్తం చ జీమాతానివ మారుతః.

వాకుడు, ముత్తవపులగము, సన్నరాస్త్ర, కలుక్రాసుగ, తిప్పతీగ, పిల్లిపెసర, నల్లతెగడి వీటికషాయము వాతపిత్తజ్వరముల నణించును. తిప్పతీగ, పర్పటకము, తుంగము స్తలు, విడంగాలు, శొంఠి వీటితోఁజేయఁబడిన కషాయమునకు పంచభద్ర మని పేరు. ఇది వాతపిత్తజ్వరములకు శ్రేష్ఠము. యష్టిమధుకము, తిప్పతీగ, సుగంధపాలవేళ్లు; (నల్లవి, తెల్లవి) ద్రాక్ష, విప్పపూవు, ఎఱ్ఱచందనము, నలుకలువ, గుమ్మడు, పద్మకములు, లొద్దగ, త్రిఫలములు, కమలముల కింజల్కములు, చిట్టితపండ్లు, తామరతూడు వీటిని నిర్తలమైన నీటిలో వైచి రాత్రియంతయును నానవైచి దానిలో పర్పటకము, పేలపిండి, చక్కెర కలిపి త్రాగవలయును. ఇది వాతపిత్తజ్వరమును, విదాహము, మూర్ఛ, పడిపోవుట మొదలగుగోగములను, గాలి మేఘములనువలె రక్తపిత్తజ్వరములను గూడ నశింపజేయును.

❧ పిత్తశ్లేష్మములకై పటోలాదిగణము; గుడూచ్యాదిగణము. ❧

శ్లో. పటోలం చందనం మూర్వా తిక్తా పాథా మృతా గణః. 122. పిత్తశ్లేష్మారుచిచ్ఛర్ది జ్వరకంఠూవిషాపహః, గుడూచీ

నింబధాన్యాకం పద్మకం చందనాని చ. 123. ఏష సర్వజ్వరాః
హంతి గుడూచ్ఛాదిస్తు దీపనః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది పిపాసాదా
హనాశనః. 124.

చేదుపొళ్ల, ఎఱ్ఱగంధము, చాగ, కటుకరోహిణి, విషబొడ్డి, తిప్పతీగె, ఈవస్తు
వులు పటోలాది గణ మనఁబడును. ఇయ్యది పిత్తము, కఫము, ఆరుచి, ఛర్ది, జ్వరము,
దుఃఖద, విషము మొదలగువానిని పోగొట్టును. తిప్పతీగె. నిమ్మకాయ, ధనియాలు, పద్మ
కములు, రక్తచందనము అను వీటిని గుడూచ్ఛాది గణమని యనియెదరు. ఇది అన్నివిధ
ములగు జ్వరములను పోగొట్టును. ఆకలిని పుట్టించును. ఎప్పుడును అతిగా ఉమ్మివే
యుట, పదార్థములపైని యసహ్యత, ఛర్ది, నీటియం దిచ్చు, విదాహము వీటిని పో
గొట్టును.

శ్లో. కీరాతం నాగరం ముస్తం గుడూచీంచ కఫాధికే,

పాఠోద్దీచ్యమృశాలైస్తు సహ పిత్తాధికే పిబేత్.

125

నేలవేము, శొంఠి, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, వీటిని కఫ మెక్కువగా నుండిన
జ్వరమునం దుపయోగింపవలయును. విషబొడ్డి, కరువేరు, తామర అను వానిని పిత్తాధి
క్యమువలన సంభవించెడు జ్వరములయం దుపయోగింపవలయును.

కంటకార్యాదివర్గము; వాసాకషాయము; పటోలాదిక షాయము.

శ్లో. కంటకార్యమృతా భాజ్ఞీ నాగరేంద్రయవానకం, భూనింబం
చందనం ముస్తం పటోలం కటురోహిణి. 126. కషాయం పాయయే
దేత త్పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహం, దాహతృష్ణా రుచిచ్ఛర్ది కాసహృత్పా
ర్శ్వశూల నుత్. 127. సపత్రపుష్పవాసాయాం రసః క్షౌద్రసితా
యుతః, కఫపిత్తజ్వరం హంతి సాస్త్రపిత్తం సకామలం. 128. పటో
లం పిచుమర్దశ్చ త్రిఫలా మధుకం బలా, సాధితోఽయం కషా
య స్సాన్య త్పిత్తశ్లేష్మోద్భవే జ్వరే. 129.

వామడు, తిప్పతీగె, గంటుభారంగి, శొంఠి, కొడిసెపాఁవత్తులు, దూలగొండి,
నేలవేము, రక్తచందనము, తుంగముస్తలు, చేదుపొళ్ల, కటుకరోహిణి వీనిని సమభాగ
ముగా కషాయముగా గాచి త్రాగించినయెడల వైత్యాధిక్యమువలనగాని, శ్లేష్మమువలన
గాని వచ్చిన జ్వరములను వెంటనే యణచివేయును. దాహము, నీటినిత్రాగుచు, దప్పి,
ఆరుచి, వాంతి, కాసము, రొమ్మనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి ఈ మొదలగువానినిగూడ
నశింపఁజేయఁగలదు. ఇదియే కంటకార్యాది వర్గము అనఁబడు.

ఆకులు, పూవులుతో యడ్డసరపు తీగతెచ్చి దంచి దానిరసమునందు తేనెను శర్కరను కలిపికొని త్రాగినయెడల కఫపిత్తజ్వరములను, రక్తపిత్తమును, కామెరలను నశింపజేయును. చేదుపొళ్ల, వేపవేళ్లు, త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము, ముత్తవపులగము వీనితో జేయఁబడిన కషాయమును నేవించినయెడల పిత్తమువలనను, శ్లేష్మమువలనను ఉద్భవించిన జ్వరము లణఁగిపోవును.

— ఆమృతాష్టకము; పంచతిక్తము. —

శ్లో. గుడూచీంద్రయవారిష్ట పటోలం కటుకోహిణీ, నాగరం చందనం ముస్తా పిప్పలీచూర్ణసంయుతం. 130. అమృతాష్టకణిత్యేష పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహః, హృల్లాసారోచకఛర్ది తృష్ణాదాహనివారణః. 131. పటోలయవధాన్యాకం ముద్గామలకచందనం, పైత్తికే శ్లేష్మపిత్తోత్థే జ్వరే తృట్ఛర్దిదాహనుత్. 132. ఝద్రామృతాభ్యాం సహ నాగరేణ సపాష్కరం చైవ కిరాతతిక్తం, పిబే త్కషాయం త్వహ పంచతిక్తం జ్వరం నిహం త్యప్తవిధం సమగ్రమ్. 133.

ఆమృతాష్టకమును జెప్పచున్నాడు—తిప్పతీగ, కొడిసెపాలవిత్తులు, వేప, చేదు పొళ్ల, కటుకగోహిణి, శొంఠి, గక్తచందనము, తుంగముల్లులు, పిప్పళ్లు వీనిని కషాయముగా గాఁచి త్రాగవలయును. దీనినే అమృతాష్టక మని యందురు. ఈఅమృతాష్టకము, పిత్తజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియును నోటివెంట నుమ్మిడ్గిరుచుఁడుట, అరోచకము, ఛర్ది, దాహము, దష్టి మొదలగువానిని దూరముగాఁ బఱచిదోలును.

చేదుపొళ్ల, యవలు, కొత్తిమెర, పెసలు, ఉసిరిక, రక్తచందనము వీటితో సమభాగముగ కషాయమును పెట్టి పుచ్చుకొనిన పిత్తజ్వరకఫజ్వరములయం దుండెడి దష్టి, ఛర్ది, గొంఠెండిపోవుట అనునివి మొదలంట నణఁగిపోవును. వాకుడు, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము, నేలవేరు ఈఅయిదును పంచతిక్తము లనఁబడుచు. ఈపంచతిక్తములతో చేసిన కషాయమును నేవించినయెడల, ఎనిమిదివిధములయిన జ్వరములును సంపూర్ణముగా నశించిపోగలవు.

[కఫపిత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు; ధాన్యకాదియోగములు;

వాతశ్లేష్మజ్వరచికిత్స; వాలుకాన్వేదనము; ముస్తాదిక్వాథము.]

సశర్కరా మక్షమాత్రాం కటుకా ముష్ణవారిణా, వీత్వా జ్వరే జయే జ్వంతుః కఫపిత్తసముద్భవం. 134. దీపనం కఫవిచ్ఛేది వాతపిత్తా నులోమనం, జ్వరఘ్నం పాచనం భేది శృతం ధాన్యపటోలయోః. 135.

కఫవాతజ్వరే స్వేదాన్ కారయే ద్రూక్షునిర్నితాన్, ప్రోతసాం మూర్ధవం
కృత్వా నీత్వా పావకమాశయం. 136. హత్వా వాతకఫస్తంభం స్వే
దో జ్వర మపోహతి. ఖర్పరభృష్ట పటస్థిత కాంజికసిక్తో హి వాలుకా
స్వేదః, శమయతి వాతకఫాయ మస్తకశూలాంగభంగాదీన్. 137.
ముస్తానాగర భూనింబం త్రయ మేతిత్రికార్షికం, కఫవాత౨౨మ
శమనం పాచనం జ్వరనాశనమ్. 138.

చక్రేంతో కలిసిన కటుకరోహిణిని ఒక్కొక్క అర్ధకర్షముగా చేకొని వేడినీళ్ల
తోకూడ త్రాగినయెడల కఫజ్వరములును, పిత్తజ్వరములును, వాతసిత్తజ్వరములును నశించి
పోవును.

ధనియములు, చేదుపొళ్ల వీటికషాయము జరరాగ్నిని దీపింపజేయును. కఫము
ను, బోగొట్టును. వాతసిత్తములకు సమానత్వమును కలుగజేయును. జ్వరమును పోగొ
ట్టును. ఆహారాదులను పక్వముజేయును. భేదిని కలిగించును.

కఫము వాతము మున్నగువానిచే వచ్చిన జ్వరములయందు రూక్షపదార్థములవలన
చెమ్మట కలుగునట్లు రక్తనాడులను శుభ్రపఱచి, నువ్వువుగాచేసి జీర్ణకోశమునందలి
యగ్నిని వృద్ధిపొందించునట్లు చేయవలయును. వాతము కఫము అను వీటి యవరోధము
లను గూలద్రోసి జ్వరమును పోగొట్టగలదు. పెనముపైనఁగాని మూఁకడులోగాని ఇను
కను వేయించి కాంచి తఱువాత దానిని ఒక గుడ్డయందు కట్టి గంజిలో ముంచి దానిచేత
యొడలిని తడవవలయును. దీనిపేరే వాలుకాస్వేదము. ఈవాలుకాస్వేదము వాతగో
గములను, కఫరోగములను, తలనొప్పిని, కాళ్లుచేతులు లాగుటను ఈమొదలగు బాధ
లను అణచివేసి సౌఖ్యము నీయఁగలదు.

తుంగముస్తలు, శొంఠి, కేలజేము ఈమూఁడువస్తువులను పలముచొప్పున తీసి
కొని కాచి ఆకషాయము నిచ్చినచో కఫమును, వాతమును, ఆమమును తగ్గించివైచును.
పాచనముగూడ నగును. జ్వరము నణచివేయును.

❦ కఫవాతజ్వరములకై పంచకోలకషాయము; పిప్పలీశృతము; ❦
ఆరగ్వధాదిక్వాథము.

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్యచిత్రకనాగరం, దీపనీయః
స్త్రుతో వర్గః కఫానిలగదాపహః. 139. పిప్పలీభి శ్శృతం తో
యం అనభిష్యంది దీపనం, వాతశ్లేష్మవికారఘ్నం ప్రిహజ్వర వినా
శనం. 140. ఆరగ్వధగ్గంధికముస్తతిక్తా హరితకీభిః క్వధితఃకషాయః,

యః, సామే సశూలే కఫవాతయుక్తే జ్వరే హితో దీపనపాచ
నశ్చ . 141.

పిష్పశ్లు, పిష్పలీమూలము, (పిష్పలి, మోడి,) చవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి ఇవి
పంచమూల మని చెప్పబడును. ఈపంచమూలముల కషాయము జఠరాగ్నిని వృద్ధిని
బొందించును. కఫసంబంధములయిన వాతసంబంధములయిన రోగములను నిశ్శేష
ముగా బోగొట్టును. పిష్పశ్లుక షాయము కఫమును బుట్టింపదు. జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందిం
చును. వాతకఫమువలనను శ్లేష్మవికారమువలనను కలిగి రోగములను నశింపజేయును.
చేలచెక్క, పిష్పలిదుంప, మోడి, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, కరక్కాయలు
పీటితో సమభాగములుగా చేయబడిన కషాయము, ఆమశూలముచేతను కఫవాతముల
తోను కూడిన జ్వరములను పోగొట్టుటయందు శ్రేష్ఠమైనది.

— శ్లో ఝద్రాదిగణః. —

శ్లో. ఝద్రామృతా నాగరపుష్కరాహ్వయైః

కృతః కషాయః కఫమూరుతోద్భవే,

సశ్వాస కాసారుచి పార్శ్వరుక్మరే

జ్వరే త్రిదోషప్రభవే చ శస్యతే.

142

తా. మలక, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము వీనిని కషాయముగాఁ గా
చి పుచ్చుకొనినయెడల కఫవాతములవలనఁ బుట్టిన జ్వరములును, శ్వాస, దగ్గు, అరుచి,
పార్శ్వపునొప్పి మొదలగు లక్షణములు గల త్రిదోషములవలన బుట్టిన జ్వరమును
నశించిపోవును.

— { కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీరసము; ముసాదికషాయము; }
దేవగార్యాదిక్వాథము; మాతులుంగాదికల్కము. —

శ్లో. దశమూలీరసః పేయః కణాయుక్తః కఫానిశే, అవిపా
కేతినిద్రాయాం పార్శ్వరుక్మాశ్వాసకాసకే. 143. ముస్తం పర్పటక
శ్శుంఠీ గుడూచీ సుదురాలభా, కఫవాతారుచి చ్ఛర్ది దాహ శోష
జ్వరాపహః. 144. దారుపర్పటఖార్జ్వలబ్ధ వచాఢాన్యకకట్ఫలైః, సాభ
యా విశ్వభూతిక్తైః క్వాథోహింగుమధూత్కటః. 145. కఫవాతజ్వరే
పీతో హిక్కాశ్వాసగళగ్రహణ, కాసశోషప్రసేకాంశ్చ హన్యా త్తరు
మివాశనిః. 146. మాత్రాక్షాద్రస్యతాదీనాం స్నేహే క్వాథేషు చూర్ణ

వత్, మాషికం హింగుసింధూత్థం జరణాద్యాస్తు శాణికాః. 147. మా
తులంగఫలకేసరో ధృతః సింధుజస్తమరిచాన్వితోముఖే, హంతివాతకఫ
రోగ మాస్యగం శోష మాశు జడతా మరోచకం. 148.

కఫవాతజ్వరము, అజీర్ణము, అతినిద్ర, పార్శ్వపుతలనొప్పి, అధికముగా శ్వాస
మువెడలుట, దగ్గు నీనియందు అనగా నివి సంభవించినయపుడు దశమాలమును కషా
యముపైటి ఆ కషాయమునందు పిష్పశ్లను పొడిచేసి వైచి త్రాగింపవలయును. తుంగము
స్తలు, పర్వాటకము, శొంఠి, తిప్పశీగే, చిన్నదూలగొండి నీనికషాయము చేసి ఇచ్చి
నయెడల కఫమును, వాతమును, అరుచిని, చర్మిని, రాహమును, గొంతు ఎండిపో
వుటను, ఇట్టి గుణములుగల జ్వరమును అణచివైచును. దేవదారువు, పర్వాటకము,
గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, వస, ధనియములు, గుమ్మడు, కరక్కాయలు, శొంఠి,
శేలవేము వీటితో జేయఁబడిన కషాయములొక దే నెను ఇంగువను కలిపి త్రాగిన కఫ
వాతజ్వరములు నశించును.

ఈకషాయము వెక్కిళ్ళును, శ్వాస మెక్కువగా వెడలుట, గొంతుక పట్టుకొన
ట, దగ్గు, గొం తెండిపోవుట, ప్రనేకము అనునీదోషములను పోగొట్టును, పిడుగు వృక్ష
ములను కూల్చునట్లు పైరోగముల నీకషాయము మొదలగుట నశింపజేయును. తేనె, నె
య్యి మొదలగువాని మాత్రాప్రమాణములను తైలమునందు కషాయమునందు చూర్ణము
లలాగుననే ఎఱుంగవలయును. మఱియును ఇంగువ, సైంధవలవణమును, ఒక్కొక్క
మాపప్రమాణమును, జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్ళు మొదలయినవి నాలుగుమాపముల ఎత్తును కలపవ
లయును. మాదీఫలము, కింజల్కములు, సైంధవలవణము, మిరియములు వీటినికలిపి నోట
ను ధరించుకొనినయెడల వాతకఫమువలన బుట్టుచుండెడి గొంతుకయెండిపోవుట, మొ
ద్దుపావట, అసహ్యము మున్నగునవి అతిశీఘ్రముగా నశించిపోగలవు. ఇచ్చట కలిసి
న దోషములవలన కలుగుచుండెడి జ్వరమునకు చేయఁదగిన చికిత్స ముగిసినది.

[సన్ని పాతజ్వరచికిత్స; త్రిదోషజ్వరచికిత్సానంద క్రమము;
సన్ని పాతమునందు లంఘనరీతి; సన్ని పాతమునందు నిష్ఠీవనము;
సన్ని పాతమున నస్యవిధి.]

శ్లో. లంఘనం వాలుకాన్వేదో నస్యం నిష్ఠీవనం తథా, అవలే
హౌజనంచైవ ప్రాక్ప్రయోజ్యం త్రిదోషజే. 149. సన్ని పాతజ్వరే
పూర్వం కుర్యా దామకఫాపహం, పశ్చాచ్ఛ్చేష్ఠణి సంక్షీణే శమయే

త్వితమారుతో. 150. త్రిరాత్రం పంచరాత్రం వా దశరాత్ర మథా
పివా, లంఘనం సన్నిపాతేషు కుర్యా దారోగ్యదర్శనాత్. 151.
దోషాణామేవ సా శక్తి ర్లంఘనే యా సహిష్ణుతా, నహి దోషక్షయే
కశ్చి త్సహతే లంఘనాదికం. 152. ఆర్ద్రకస్వరసాపేతం సైంధవం సక
టుత్రికం, ఆకంతం ధారయే దాస్యే నిష్ఠీ వేచ్ఛపునఃపునః. 153. తేనా
స్య హృదయా శ్లేష్మా మన్యా పార్శ్వశిరోగలాన్, లీనోప్యాకృప్యతే
శుష్కో లాఘవం చాస్య జాయతే. 154 పర్వభేదోఽంగమర్దశ్చ
మూర్ఛాకానగలామయాః, ముఖాక్షిగౌరవంజాడ్య ముత్లేశ శోఛప
శామ్యతి. 155. సకృద్ద్వి త్రి చతుః కుర్యా ద్వైష్ట్యా దోషబలాబ
లం, ఏతద్ధి పరమం ప్రాహు ర్భేషజం సన్నిపాతినాం. 156. మాతులం
గార్ద్రకరసం కోష్ఠం త్రిలవణాన్వితం, అన్య ద్వా సిద్ధివిహితం తీక్ష్ణం
నస్యం ప్రయోజయేత్. 157. తేన ప్రభిద్యతే శ్లేష్మా ప్రభిన్నశ్చ ప్రసి
చ్యతే, శిరోహృదయకంఠాస్యపార్శ్వపు క్షోపశామ్యతి. 158.

లంఘనము, వాలుకాస్వేదము, నస్యము, ఉష్ణివేయుట, అపలేహము, అంజనము
ఇవి యన్నియును త్రి దోషముల వంశపుట్టిక జ్వరములవిషయములో మొదట నుపయో
గింపవలసినది. సన్నిపాతజ్వరమున వైద్యుడు మొదట ఆమము, కఫము హరించునట్టి
చికిత్సను ఆరంభింపవలయును. అటుతరువాత కఫము తగ్గిపోయినయెడల పిత్తమునకును
వాతమునకు చికిత్స చేయవలయును. సన్నిపాతజ్వరములలో, ఆయాజ్వరమురీతుల నను
సరించి మూడురాత్రులు, లేక అయిదురాత్రులు, లేక పదిరాత్రులు ఇతయే? ఆరో
గ్యము అగువఱకును లంఘనములను చేయింపవలయును.

ఇన్ని లంఘనములను రోగి సహించగలుగునా? యని సందేహము వలదు.
లంఘనములను సహించుట, దోషముల శక్తివలననే గలుగుచున్నది. కాని దోషములు
నశించినపిమ్మట ఎంత పుష్టి గలవాఁడైనను లంఘనాదులను సహించజాలక యుండును.

అల్లపురసములో సైంధవలవణము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీటినికలిపి
నూరి కంఠమున ధారణచేసి మాటిమాటికి ఉష్ణివేయుచుండవలయును. ఇట్లు చేసిన
యెడల సన్నిపాతరోగికి హృదయము మెడ ప్రక్కభాగము, తల, గొంతు వీటిలో

నున్న కఫము ఎండిపోయినను సంపూర్ణముగా లాగివేయఁబడును. శరీరముకూడ చులుకనగును. మఱియును క్షీర్ణపోటు, కాళ్లలాగుట, మూర్ఛ, దగ్గు, గొంతుక పట్టుకొని పోవుట, ముఖమును కండ్లును బరువెక్కుట, మొద్దుబారుట, వాడిపోవుట మొదలగు నవగుణములను నాశనము నొందించును. ఈచికిత్సను వైద్యుఁడు దోష మునందలి బలాబలములను చక్కఁగాఁ బరికించి నిర్ణయించుకొని తగినయిట్లులు ఒకలేప చెండుమాటులు నాలుగుమాటులు/చూడ చేయవలయును. ఇట్లుచేయుట రోగులగువారికి పరమాషధ మని తెలియవలయును. మాదీప్రసమును అల్లపు రస ముతో కొంచెము వెచ్చఁగా గాచి యందు లవణత్రయము వేసి వెచ్చఁజేసి యిచ్చి నను, సిద్ధపురుషులు విధించినస్యము నిచ్చినను చాలును. ఈస్యమువలన కఫము తగ్గు ను. శిరస్సు కంఠము మృదయము ముఖము వీనియందువుట్టెను బాధలు నుపశమించును.

— సన్నిపాతమున మధూకసారసస్యము; సైంధవాదినస్యము; అంజనక్రియ. —

శ్లో. మధూకసార సింధూత్థ వచోషణ కణా సుమాః, శ్లేష్మం పిష్టాంభసా నస్యం కుర్యా త్వంజ్జాప్రబోధనం. 159. సైంధవం శ్వేత మరిచం సర్వపం కుప్తమేవచ, బస్తమూత్రేణ పిష్టాని నస్యం తంద్రీనివారణం. 160. శిరీషబీజగోమూత్ర కృష్ణామరిచసైంధవైః, అంజనం న్యా త్ప్రబోధాయ సరసానశిలావచైః. 161.

ఇప్పుపండురసమునందు సైంధవలవణము, వస, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీనినిసమా నభాగములను తీసికొని వీటితోనూరి ఆరసమును నస్యవిధిని చేయించినచో స్మృతి కలిగించును. సైంధవలవణము, తెల్లఆవాలు, మునగపిత్తులు, చెంగల్వకోష్ఠ వీనిని మేక యుచ్చతోనూరి నస్యముచేయించిన సన్నిపాతమునందలి మ్రాగన్నపోఁగొట్టును. ఇచ్చు ట కొన్నిప్రతులలో వత్సమూత్రేణ అనిపాతము నంగీకరించి, గోవత్సమూత్రముతో నూరి నస్యము చేయఁదగుననిరి. దిరిసెనెంజలు, పిప్పళ్లు, మిరియములు, సైంధవలవణము వీనిని గోమూత్రముతోనూరిగాని, లేక ఉల్లిగడ్డ, మణిశిల, వస వీటితోనీధ్యముఁజేయఁ బడిన యంజనమునుగాని ప్రయోగించిన సన్నిపాతరోగికి చేతనము కలుగును.

— అష్టాంగావలేహనము. —

శ్లో. కట్ఫలం పౌష్కరం శృంగీ వ్యోమం యాన శ్చ కారవీ. శ్లేష్మచూర్ణీకృతం చైత న్నధునాసహ లేహయేత్. 162. ఏమావలే హికా హంతి సన్నిపాతం సుదారుణం, హిక్మాం శ్వాసం చ కాసం చ

కంతరోగం నియచ్చతి. 163. ఊర్ధ్వగ శ్లేష్మహరణే ఉష్ణస్వేదాదికర్తణి,
విరోధ్యుష్ణే మధు త్యక్త్వా కార్యేషార్ద్ర)కజై రసైః 164.

గుమ్మడు, క రాట్టక శృంగి, పుష్కరమూలము, శొంఠి, దాల్చిన చెక్క, నల్ల జీల
కఱ్ఱ వీటిని మెత్తగా పొడిచేసి తేనెతో కలిపి సేవింపవలయును. ఈయవలేహిక
దారుణము లగు సన్ని పాతములను పోగొట్టును. మఱియును వెక్కిళ్లు, దగ్గు, గొంతుక
పట్టికొనిపోవుట మొదలగువానిని నశింపఁజేయును. శరీరపు పైభాగములయందుండెడి కఫ
మును పోగొట్టుటయందును వెచ్చగా చెనుటకు పుట్టించుటమొదలగు కార్యములందును,
సరిపడనియంతవేడిమియందును ఈయవలేహికను తేనెనువదలివైచి అల్లపురసముతో
సేవింపవలయును.

— పంచముష్టికకాయము; సప్తముష్టికయూషము. —

శ్లో. యవకోలఘ్నఘృతానాం ముద్గమూలకఖండయోః, ఏకైక
ముష్టి మాన్యత్య పచే దప్తగుణే జలే. 165. పంచముష్టిక ఇత్యేష
వాఽపిత్తకఫావహః, శస్యతే గుల్మశూలే చ శ్వాసే కాసే క్షయే
జ్వరే. 166.

యవము, సిప్పళ్లు, ఉలవలు, పెసలు, ముల్లంగిదుంపలు వీనిని ఒక్కొక్కదాని నొ
క్కొక్కపిడికిలిని తీసికొని మొత్తమునకు ఎనిమిదిరెట్ల నీటిలోపోసి పక్వమును చేయవ
లయును. దీనిపేరు పంచముష్టికము. అనుయూషము అనఁబడును. ఈపంచముష్టికము
వాతము, పిత్తము, కఫమును నశింపఁజేయును. మఱియును గుల్మములను, శూలబాధలను,
శ్వాసమును, దగ్గును, క్షయమును, జ్వరమునుసూడ మొదలగుట నశింపఁజేయును. ఈ రెండవ
దానికి సప్తముష్టిక యూష మని పేరు.

— సన్ని పాతములకై చాతుర్భద్రక పంచమూలము. —

శ్లో. పంచమూలీ కిరంతాది ర్గణో యోజ్య స్త్రిదోషజే,

పిత్తోత్కృతే చ మధునా కణాయాచ కఫోత్కృతే. 167

ఇప్పుడుచాతుర్భద్రకపంచమూలమును చెప్పుచున్నాఁడు. — గురుపంచమూలములు,
వాయువిడంగములు, శొంఠి, తుంగము స్తలు, తిప్పతీగ వీనికే మాయమును పితృధిక్యతను
గలిగించుదానియందును త్రిదోషములవలన నుత్పత్తియైయ్యెడిదానియందును తేనెతోటి
యును కఫమును పెంచు త్రిదోషమునందు పిష్పశ్లచూర్ణముతోను కమాయమును గాచి
ఈయవలయును.

❖ దశమూలక సాయము. ❖

శ్లో. బిల్వస్యానాక గాంభారీ పాటలూ గణకారికాః, దీపనం
కపవాతఘ్నం పంచమూల మిదం మహత్. 168. శాలపర్ణీ పృష్ఠీపర్ణీ
బృహతీద్వయ గోక్షురం, వాతపిత్తహరం వృష్యం కనీయః పంచమూ
లకం. 169. ఉభయం దశమూలం తు సన్నిపాతజ్వరాపహం, కానే
శ్వానే చ తంద్రాయాం పార్శ్వశూలే చ శస్యతే. 170. పిష్పలీచూర్ణ
సంయుక్తం కంఠహృద్గ్రహనాశనం.

బిల్వము(అనఁగా మారేడు) (దుండిగము గంభారి) అనఁగాగుమ్మడు, కలిగొట్టు,
తక్కిడ ఈవర్గమును బృహత్పంచమూల ము దురు, ఇయ్యది జఠరాగ్నిని వృద్ధిపొందిం
చును. కఫమును వాతమును అణచివేయును. ముయ్యోగముపొన్న కోలపొన్న వాకుండు పెద్ద
మూలక పల్లెరు ఇది లఘుపంచమూలము. ఇయ్యది వాతపిత్తములను హరించును. వీర్యవృద్ధిని
కలుగఁజేయును.

పైరెండునుకలిసిన దశమూలము లగును. ఈదశమూలము సన్నిపాతజ్వరములను
పోఁగొట్టును. దగ్గు అలత అలస్యము పార్శ్వపునొప్పి వీనినిపోఁగొట్టుట కిదియైత్రమమై
నది. పిష్పశ్ల చూర్ణముతో కలిపి దశమూలక సాయమును నేవించినయెడల గొంతుకనుగుం
డెలను పట్టుకొనెడి కఫములను (అనఁగా గళగ్రహములను హృద్గ్రహములను)
పోఁగొట్టును.

❖ చతుర్దశాంగక సాయము. ❖

శ్లో. చిరజ్వరే వాతగభోల్బణే వా త్రిదోషజేవా దశమూలమిశ్రః,
కిరాతతిక్తాదిగణః ప్రయోజ్యః శుద్ధ్యర్థినే వా త్రివృతా విమిశ్రః.

పురాణజ్వరములయందు గాని, వాతకఫము లధికముగాగల జీర్ణ జ్వరమునందు
గాని, త్రిదోషములబుట్టెడి జ్వరములందుగాని దశమూలముతో కిరాతతిక్తాదిగణమును
ప్రయోగింపవలయును. మఱియును గుణాగుణములను శోధించుటకు తెల్లతెగడ నందు
చేర్పవలయును. కిరాతతిక్తాదిగణమునఁగా, వాయువిడంగములు, శొంఠిముస్తలు, తిప్ప
తీగె అనునివి యని తెలియవలయును,

❖ అష్టాదశాంగక సాయము. ❖

శ్లో. దశమూలీ శతీ శృంగీ పౌష్కరం సదురాలభం, భారీ కుట
జబీజం చ పటోలం కటురోహణీ. 172. అష్టాదశాంగ ఇత్యేష సన్ని
పాతజ్వరాపహః, కాసహృద్గ్రహ పార్శ్వార్థి శ్వాసహిక్మావహి

హరః. 173. భూనింబ దారు దశమూల మహావథాబ్ద తిక్తేంద్ర బీజ
ధనికేభ కణాకసాయః, తంద్రీ ప్రలాప కసనారుచి దాహ మోహ శ్వా
సాదియుక్త మఖిలం జ్వర మాశు హంతి. 174.

దశమూలమును, కచూరమును, కర్పూటకశృంగి, పుష్కరమూలము, సన్నదూల
గొండి, గంటుభారంగి, కొడిసెపాలవిత్తులు చేదు గొట్ట, కటుకరోహిణి అనునివి కలిసి అ
ష్టదశాంగము లనబడును. వీటి సమభాగకషాయము సన్నపాతజ్వరమును దగ్గును గుం
డెపట్టుటను పార్శ్వపునోష్ణమును శ్వాసములను ఎక్కిళ్లును వమనమును వీనిని సశింపం
జేయును. నేలవేసు, దేవదారు, దశమూలములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, చాగనారమ
ట్టలు, కొడిసెపాలవిత్తులు, కొలిమెరలు, ఏనుగుపిప్పళ్లు. వీటితో సమభాగముగాచేయం
బడిన కషాయము, అతినిద్రను, ప్రేలాపనను, దగ్గు, అరుచి, దాహము, మోహము.
శ్వాసము, ఇట్టి వికారములతోగూడిన వివిధములగు జ్వరములను శీఘ్రముగా పోం
గొట్టును.

❦ పిత్తశ్లేష్మాతిశయమునకై యష్టదశాంగము. ❦

శ్లో. ముస్తా పర్పటకోశీర దేవదారు మహావథం, త్రిఫలా ధన్వ
యాన శ్చ నీలీ కంపిల్లకం త్రివృత్. 175. కిరాతతిక్తకం పాతా బలా
కటుకరోహిణీ, మధుకం పిప్పలీమూలం ముస్తాద్యో గణ ఉచ్యతే. 176.
అష్టదశాంగ ముదిత మేద్యా సన్నిపాశనుత్, పిత్తోత్తరే సన్నిపాతే
హితం చోక్తం మనీషిభిః. 177. మన్యాస్తంభే హ్యురోమాతే ఉరశిపార్శ్వ
శిరోగ్రహే.

తుంగముస్తలి, పర్పటకము, వట్టివేళ్లు, దేవదారు, శొంఠి, త్రిఫలములు,
చిన్నదూలగొండి, నీలి, కంపిల్లకము, తెల్లతెగడ, నేలవేసు, విషబొద్ది, ముత్తవపుల
గము, కటుకరోహిణి, తిప్పతీగ, పిప్పలిమూలము, యష్టిమధుకము ఇది ముస్తాదిగణము.
అనబడును. పైనఁబెప్పఁబడినట్టి అష్టదశాంగముగాని, ముస్తాదిగణముగాని సన్నిపా
తములను పోంగొట్టును. పితృధిక్యతఁగల సన్నిపాతమునందును, మన్యాస్తంభమునం
దును, ఉరోఘాతము, ఉరోగ్రహము, పార్శ్వగ్రహము, శిరోగ్రహము అను వీని
యందును, హితమని పండితులు సెప్పిరి.

❦ శత్యాదిగణము. ❦

శ్లో. శతీ పుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీశృంగీ దురాలభా. గుఱూ
చీ నాగరం పాతా కిరాతం కటురోహిణీ, 178. ఏష శత్యాదికోవర్గః.

సన్నిపాతజ్వరాపహః. 179. కాస హృద్గ్రహ పార్శ్వార్ధి శ్వాసే తిం
ద్ర్యంచ శస్య తే.

కచోరములు, పుష్కరమూలము, వాకుడు, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి,
తీప్తతీగ, శొంతి, వాయువిడంగము నేలవేము, కటుకరోహిణి, ఇది శత్యాదిగణ మ
నబడును. ఈశత్యాదిగణము సన్నిపాతజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియు సతిగా ను
పద్రవమును గలిగించెడి దగ్గుమొదలగు వానియందుగూడ దీనిని వాడుట యుత్తమము.

— బృహత్యాదిగణము. —

శ్లో. బృహత్యై పుష్కరం భార్గీ శతీ శృంగీదురాలభా. 180

వత్సకస్య చ బీజాని పటోలం కటురోహిణీ,
బృహత్యాది గణః ప్రోక్తః సన్నిపాతజ్వరాపహః. 181
కాసాదిషుచ సర్వేషు దేయ స్సప్తవేషు చ,

చిన్నములక, పెద్దములక, పుష్కరమూలము, గంటుభారంగి, కమ్మరము,
కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, కొడిసెపాలవిత్తులు, చేదుపొళ్ల, కటుకరోహిణి, ఇవి
బృహత్యాదివర్గ మనబడును. ఇయ్యది కాసప్రకుశితము లగు సన్నిపాతజ్వరములను
హరించును. ఉపద్రవకరము లగు సన్నివిధములయిన కాసరోగములను అణచును.

భార్గీగణము; చమర్దశాంగము; అభిన్యాసజ్వరచికిత్స; తల్లక్షణము;
— { దానియందు కారవ్యాదిరసము; శూలచికిత్స; మాతులుంగరసాయన } —
ము; త్రికటుకాది క్వాధములు.

శ్లో. భార్గీ పుష్కరమూలం చ రాస్నాం బిల్వం యవాని
కాం. 182. నాగరం దశమూలం చ పిప్పలీం చాపు సాధయేత్, సన్ని
పాతజ్వరే దేయం హృత్పా ర్శ్వనాహ శూలినాం. 183. కాస శ్వా
సాగ్నిమందత్వం తంద్రీం చ వినివర్తయేత్, ద్విపంచమూలీ వడ్డ్యంధా
విశ్వగృధ్రసఖిద్వయాత్. 184. కఫవాతహరః క్వాధః సన్నిపాతహరః
ఘరః. కారవిపుష్కరై రండ త్రాయంతీ నాగగామృతాః. 185. దశమూలీ
శతీ శృంగీయాసభార్గీ పునర్నవాః, తుల్యా మూత్రేణ నిష్కృద్ధ్య పీ
తాః స్తోతోవిశోధనాః. 186. అభిన్యాసజ్వరం ఘోర మాశు హంతి

సముద్భవమ్, మాతులుంగాశ్వభిద్భిల్వవ్యాఘ్రే పావోరుబూకజః. 187. క్వాఢోలనజమాత్రాఢ్యోభిన్యాసానాహశూలనుత్, నిద్రోపేతమభిన్యాసం క్షీణం విద్యాద్భతౌజసమ్. 188. కంఠరోధ కఫశ్వాస హేక్మాసన్యాసవీడితః, మాతులుంగార్ద్రకరసం దశమూలాంభసా పి బేత్. 189. వ్యోషాబ్ద త్రిఫలాతిక్తపటోలాదిష్టవాసకైః, సభూనిగబామృతాయానైః త్రిదోషజ్వరను జ్వలం. 190.

గంటుభారంగి, పుష్కరమూలము, సన్నరాస్త్ర, మారేగుపేరు, ఓమము, శొంఠి, దశమూలములు, పిప్పళ్లు పీనిసమభాగకషాయము నేవింపవలయును. దీనిని తొమ్ము, ప్రక్కలు, పిక్కలు మొదలగుచోట్ల నోప్పిగలిగిన రోగులకు సన్నిపాతజ్వరములందు ఇయ్యవలయును. మఱియును దగ్గు, శ్వాసము, మందాగ్ని, ఆసల్యము వీటిని నశింప చేయును.

దశమూలములు, వన, నల్లఉప్పి, తెల్లఉప్పి వీటిసమభాగ కషాయము, కఫవాతములను, సన్నిపాతములను పోగొట్టును. నల్లజీలకఱ్ఱ, పుష్కరమూలము, కలుక్రానుగ, అముదపువేళ్లు, శొంఠి, తిప్పతీగె, దశమూలము, కచ్చూరము, వృషభకమునుగంధద్రవ్యము, దూలగొండి, గంటుభారంగి, గజ్జెరు వీటిని సమానభాగములను తీసికొని అచ్చపంచితమలూనూర కషాయమును గాచి త్రాగినయెడల రక్తపుకాలువలను పరిశుద్ధము చేయును. మాదిఫలము పాషాణభేద మారేడు ములక అగరుశొంఠి తేగుపండు వీటిని కషాయముచేసి సైంధవలవణమును గోమూత్రమును కలిపి ఇచ్చినయెడల, అభిన్యాసజ్వరము అనాహము శూల వీటిని పోగొట్టును. నిద్రతుండగు సభిన్యాసజ్వరము గల రోగిని హతజునిగాను క్షీణించినవానిగాను తెలియవలయును. కంఠము ఎండుట, కఫము శ్వాసము వెక్కిళ్లు వీనిచే వీడింపఁబడుట, ఈబాధలగుల మనుష్యుడు మాదిఫలము అల్లపురసమును కలిపికొని దశమూలకషాయమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు కటుకరోహిణి చేదురూళ్లు వేపచెక్క అడ్డసరము నేలవేము తిప్పతీగె దూలగొండి వీటికషాయమును నేవించిన త్రిదోషప్రకోపజనితములగు జ్వరములను పోగొట్టును.

సన్నిపాతములకు త్రిపుదాదులగు కషాయములు.

శ్లో. త్రిపుద్విశాలా త్రిఫలా కటుకారగ్వధైః కృతః, సత్కారో భేదనః క్వాఢః పేయః సర్వజ్వరాపహః. 191. స్వేదోద్గమే జ్వరే దేయ శ్చుర్ణో భృష్టకలుఢభేః, ఘ్రేజ్జిహ్వం జడం సింధుత్రాక్షపక్షైః సస్మిన్లువేతనైః. 192. ఉచ్చుమ్కాం స్ఫుటితాం జిహ్వం ద్రాక్షయా

మధుపిష్టయా, లేపయే తృణ్యుతం చాస్యం సన్నిపాతాత్మికే జ్వరే. 193. కాకజంఘా జటా నిద్రాం జనయే చ్ఛింసి స్థితా, సన్నిపాతే ప్రకంపంతు ప్రలపంతం న బృంహయేత్. 194. తృష్ణాదాహాభిభూతేఽపి న దద్యా చ్ఛీతలంజలమ్, సన్నిపాతజ్వరస్యాంతే కర్ణమూలే సుదారుణః. 195. శోధ స్సంజాయతే తేన కశ్చిదేవ ప్రముచ్యతే, రక్తావసే చనైః పూర్వం సర్పిః పానైశ్చ తం జయేత్. 196. ప్రదేహైః కఫ పిత్తఘ్నైః వమనైః కబళగ్రహైః, గైరికం పాంశుజం శుంఠీ వచా కటుక కాంజికైః. 197. కర్ణశోధహారో లేప సన్నిపాతజ్వరే భృశమ్, కులుత్థ కట్ఫలే శుంఠీ కారవీ చ సమాంశికైః. 198. సుఖోష్ణే ర్లేపనం కార్యం కర్ణమూలే ముహుర్ముహుః.

సన్నిపాతమునం దుపయోగింపఁదగిన త్రిపురాదిః సాయములు:—తెల్లతెగడ పా పరబుడను త్రిఫలములు కటుక రోహిణి రేలచెక్క వీరతో సిద్ధముఁజేయఁబడిన కషాయమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల సన్నివిధము లగు జ్వరములు నశించును. తలనొప్పి తగిపోవును. త్రిదోషముల ప్రకోపముచేతఁ బుట్టిన జ్వరమునందు మిగుల చెమట పుట్టించునట్లును నేయించిన ఉలవలను చూర్ణముచేసి రుద్దవలయును. నాలుక మొద్దవలె ముద్దగిట్టుకొనిపోయినట్లుయిన నైంధ్రపరివణము శొంఠి మిరియములు పుల్లప్రబ్బలి వీటిరసముచే లేపనము చేయవలయును. మిక్కిలి ఎండిపోయినను అతిగా వగిలియున్నను అట్టిగాలుకకు తేనెలో ద్రాక్షనునూరి నేతిలోఁగఱిసి సన్నిపాతజ్వరమున్నప్పుడు లేపనము చేయవలయును. కాకజంఘవేరు దంచి దానిని తలపైని వేసి కట్టినయెడల నిద్రను పుట్టించును. సన్నిపాతజ్వరముచేత వడకుచున్నవానిని నూటికివచ్చుచున్నట్లులు ప్రేలువానిని పలుకరింపగూడదు. అతిదాహము, పానోచ్ఛ వీటితోఁ దపించుచున్నప్పుటికి నిట్టిగోరికి చల్లని నీటి నీయగూడు. సన్నిపాతజ్వరము వచ్చి చివట దశలోనున్నప్పుడు చెవిదగ్గఱ నొకవిధముగు శోధ పుట్టును. అట్టిశోధ పుట్టినవారిలో నెక్కడనో యొక్కడే నూటికి గోటికి బ్రదుకను.

రక్తమును వెడలించుటచేతను, పిష్పల్యాదిఘృతము పుచ్చుకొనుటచేతనుగాని కఫ పిత్తముల నణచివేయఁగల ప్రలేపనలచేతను, వాంతులచేతను, అట్టివదార్థములను భుజించుటచేతను అట్టిశోధను జయింపవలయును. కావిరాయి, శొంఠి, అన్నభేది, వస, కటుకరోహిణి వీటిని కఠినీర్ణతో నూరి లేపనచేసినయెడల సన్నిపాతజ్వరములలో వచ్చు కర్ణశోధన మతిత్వరగా పోగొట్టును. ఉలవలు, నేలగుమ్మడు, నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని

సమానభాగములను తీసికొని నీటితో నూరి కొద్దిగా వెచ్చజేసి చెవిగూబదగ్గఱ మాటి మాటికి పట్టువేయుచుండవలయును. ఇంతటితో నన్ని పాతజ్వరములకు చేయవలసిన చికిత్సలు ముగిసినవి.

❧ జీర్ణజ్వరచికిత్స; నిద్రాకాక్వాథము. ❧

శ్లో. నిద్రాకా నాగరకామృతానాం క్వాథం పిబే నిశ్చితపిష్ఠ
 లీకమ్, జీర్ణజ్వరారోచక కాసశూల శ్వాసాగ్నిమాంద్యార్దిత సీనసేషు.
 199. హస్తూర్ధ్వగామయం ప్రాయః సాయం తేనోపయుజ్యతే, పిప్పలీ
 చూర్ణసంయుక్తో క్వాథ శ్చిన్నరుహోద్భవః. 200. జీర్ణజ్వరకఫధ్వంసీ
 పంచమూలీకృతోఽధవా, కాసాజీర్ణారుచిశ్వాస హృత్స్పృడుక్రమి రో
 గనుత్. 201. జీర్ణజ్వరేఽగ్నిసాదేచ శస్తృతే గుడపిప్పలీ, కల్పింగకాః
 పటోలస్య పత్రం కటుకరోహణీ. 202. పటోలం శారివా ముస్తం పాతా
 కటుకరోహణీ, నింబ పటోలం త్రఫలా మృద్వికా ముస్తపత్నకా.
 203. కిరాతతిక్త మమృతా చందనం పిశ్వభేషజమ్, గుడూచ్ఛామలకం
 ముస్త మర్ధశ్లోక సమాపనాః. 204. కషాయా శ్శమయంత్యాభు పంచ
 పంచవిధాన్ జ్వరాన్, సుతితం సతతాన్యేద్యుస్తప్తీయకచతుర్థకా.
 205. గుడప్రగాఢాం త్రిఫలాం పిబేద్వా విషచూర్దితః, దీర్ఘవత్తక
 కర్ణాఖ్యం నేత్రం ఖదిరసంయుతమ్. 206. తాంబూలై స్తద్దినే భుక్తం
 ప్రాత రిష్టవినిశనమ్, గుడూచీ ముస్త ధాత్రీణాం కషాయం వా
 సమాక్షికం. 207.

వాకుడువేళ్ళు, శొంఠి, తిప్పతీగె వీనినికషాయములో పిప్పళ్లనుచూర్చి ముకలిపి
 త్రాగిన పురాణజ్వరము, అగోచకము, దగ్గు, శూల, శ్వాసము, అగ్నిమాంద్యము, పీడ, సీన
 సరోగము మొదలగునవి నశించిపోవును. మఱియును తఱచుగా నీకషాయము ఊర్ధ్వా
 వయములపై వ్యాపించినరోగమును పోగొట్టును. కావున దీనిని సాయంకాలమునందు
 పుచ్చుకొనుచుండవలయును.

తిప్పతీగెకషాయమునందు పిప్పళ్లపొడిని కలిపిగాని, లేక పంచమూలములతో చే
 నినకషాయమున పిప్పళ్లచూర్ణమును కలిపిగాని సేవించినయెడల జీర్ణజ్వరములను, కఫము
 ను మొదలంట నశింపజేయఁగలదు. మఱియును దగ్గు, అజీర్ణము, అన్నమునం దరుచి,
 శ్వాసము, తొల్లబారుట (పాండురోగము), కృమిరోగము (అనఁగా నులిపురుగులు) ఈ
 మొదలగువానిని గూడను తప్పక నశింప జేయఁగలుగును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణ

జ్వరములయందును, అగ్నిమాంధ్యమునందును బెల్లముతోఁ గలిపినపిప్పలిచూర్ణమును నేచించుట చాల యుత్తమము.

(1) కొడిసెపాలపత్తులు చేదుపొట్లఱకు వీనిని గాని, సుగంధపాల కటుకరోహిణి. (2) చేదుపొట్ల, శారివ, తుంగముస్త్రులు, విషబొద్ది, కటుకరోహిణి వీనినిగాని. (3) వేప, చేదుపొట్ల, త్రిఫలములు, ద్రాక్ష, తుంగముస్త్రులు, చెంగల్వకోష్ఠు వీనినిగాని, (4) నేలవేము, తిప్పతీగె, రక్తచందనము, శొంఠి. (5) తిప్పతీగె, ఉసిరిక, తుంగగడ్డలు ఇట్లు సగముసగము స్లోకములలో చెప్పబడిన అయిదురకముల వస్తువులను కషాయము పెట్టి నేవించిన అయిదువిధములగు జ్వరములను అతిశీఘ్రముగా శాంతింపజేయఁగలవు.

(1) ప్రతిదినము వచ్చెడిజ్వరము (దీనినే అహ్నిక మనియెదురు.) (2) విడువక నచ్చుచుండెడి జ్వరము. (3) దినముమార్చి దినమువచ్చుచుండెడి జ్వరము. (4) మూడు రోజులకొకసారి నచ్చుచుండెడి జ్వరము, చాతుర్థికజ్వరము, (5) అయిదేని రోజులకొక మారు వచ్చుచుండెడి జ్వరము అని విషమజ్వరము లయిదువిధములుగా నున్నవి. ఇట్టి విషమజ్వరములచే వీడింపబడుచున్న మనుష్యుఁడు బెల్లముఁగలిపిన త్రిఫలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

ముల్లంగి, లవంగపుపట్ల, కాచు వీనిని తాంబూలములో మూటుపెట్టికొని ప్రాతః కాలములయందు భక్షించుచున్నయెడల ఇయ్యది విషమజ్వరములను పోఁగొట్టును. లేకపోయినచో తిప్పతీగె, తుంగముస్త్రు, ఉసిరికపప్ప వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయములో దేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల విషమజ్వరము తొలగిపోవును.

[విషమజ్వరమున ముస్తాదీకషాయము, అజాజీకల్పము, రసోన్మాదైలము, ఘృత పాకములు, పేయములు, విషమజ్వరారంభచికిత్స, నీల్యాదికషాయము, మాంసాద్యాహారములు, చాతుర్థికముల కాష్టాటజము, అంజన క్రియలు, ధూపము, నస్యములు మున్నగునవి.]

శ్లో. ముస్తామలకగూడూచీ విశ్వోషధ కంటకారికాక్వాథః, వీతస్సకణాచూర్ణః సమధుర్విషమజ్వరం హంతి. 208. మహాపథా మృతాముస్తచందనోశీరధాన్యకైః, క్వాథస్తృతీయకం హంతి శర్మరామధుయోజితః. 209. వాసాధాత్రీసిరాదారుపథ్యానాగరసాధితః, సితామధుయుతః క్వాథః చాతుర్థికనివారణః. 210. మధునా సర్వజ్వరనుత్తేఘాలీదలజోరసః, అజాజీగుడసంయుక్తా విషమజ్వరనాశినీ. 211. అగ్నిసాదం జయే త్సమ్యక్ వాతరోగాంశ్చ నాశయేత్. రసోనకల్మం తిల

తైలమిశ్రం యోఽశ్నాతి నిత్యం విషమజ్వరాంతః. 212. విముచ్యతేనోఽ
 వ్యచిరా జ్వరేణ వాతామయై శ్చాపి సుఖోరయాపైః, పాతఃపాత
 సుసర్పిర్వా రసానముపయోజయేత్. 213. పిష్పలీంవర్ణమానాంవాపి బేత్
 క్షీరరసాశ్శః, మట్టలం వా పి బేత్సర్పిః పథ్యాం వా మధునా పి బేత్.
 214. పయస్తైలం ఘృతంచైవ విదారీక్షురసం మధు, సుచూర్ణస్య పా
 యయేదేత ద్విషమజ్వరనాశనమ్. 215. పయసా వ్యవదంశస్య శక్త
 ద్వేగాగమే పి బేత్, [పిష్పలీశర్కరాక్షౌద్రం ఘృతంక్షీం యథాబలం,
 ఖాజేన మధితం పేయం విషమజ్వర నాశనం.] పృషస్య దధిమండేన
 సురయావా నస్తైంధవం. 216. నీలినీ మజగంధాంచ త్రివృతాం
 కటురోహిణీం, పి బే జ్వరస్యాగమనే స్నేహస్వేదోపపాదితః. 217.
 సురాం సమండాం పానార్థే భక్ష్యార్థే చరణాయుధాన్, తిత్తిరీంశ్చ
 మయూరాం శ్చ ప్రయుజ్యా ద్విషమజ్వరే. 218. అమ్లౌటజ
 సహస్రేణ ద్రవేణ సుకృతం పి బేత్, పేయాం ఘృతప్లుతాం జంతుః
 చాతుర్థికహరాం త్ర్యహం. 219. సైంధవం పిష్పలీనాంచ తండులాస్య
 మనశ్శిలాః, నేత్రాంజనం తైలపిష్టం విషమజ్వరనాశనం. 220. వ్యాఘ్రీ
 రసా హింగుసమా నస్యం తద్వత్సైంధవా, కృష్ణాంబరదృఢా బద్ధం
 గుగ్గులూలూకపుచ్చజః. 221. ధూపశ్చాతుర్థికం హంతితమన్సూర్యశవో
 దిశః, శిరీషపుష్పస్వరసో రజనీద్వయసంయుతః. 222. నస్యం సర్పి స్స
 మాయోగా చ్చాతుర్థికజ్వరం జయేత్, నస్యం చాతుర్థికం హంతి రసో
 వాగస్త్యపత్రజః. 223.

ముస్తకాదిగణమును చెప్పచున్నాడు—తుంగముస్తలు, ఉశిరికపాట్లు, తిప్పతీ
 గ, శొంఠి, వాతుడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును, పిష్పశ్చ దూర్జమును,
 తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనినయెడల విషమజ్వరము నశించిపోయెదను.

శొంఠి, తిప్పతీగ, తుంగముస్తలు, రక్తచందనము, వట్టివేళ్లు, ధనియములు వీటి
 తో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కెరను, తేనెను కలిపి త్రాగినయెడల
 మూఁడురోజుల కొకతూరి వచ్చు విషమజ్వరము నశించిపోవును. అడ్డసరము, ఉశిరిక
 పాట్లు, వట్టివేళ్లు, దేవచారుచక్క, కరకకాయలు, శొంఠి, వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ

బడిన కషాయముతో కలకండ, తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనిన చాతుర్థకజ్వరములు మొదలంట నశించిపోవును.

నల్లవావిలియును రసమును తీసి దానిలో తేనెను కలిపి త్రాగినను కాని, లేక బెల్లను నందు జీలకఱ్ఱను పొడిగా నూరి కలిపి తినినగాని విషమజ్వరము నశించి పోగలదు. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యమును మొదలంట నశింపజేయును. మఱియును వాతరోగములను కూడ శీఘ్రముగానే పోగొట్టగలుగును.

విషమజ్వరముచేత బాధపడుచుండెడివాడు తేల్లులికల్లును, నూనెనుకలిపి ప్రతి దినమును తినుచున్నయెడల విషమజ్వరములను, అతిభయంకరములను వాతరోగములును తొలగి దూరముగా పోవును. ఉదయమునందు ప్రతిదినము తేల్లులికల్లుమును నేతితో అద్దకొని తినుచుండినయెడల కాని, పాలుత్రాగెడి యభ్యాసముగల, లేక, మాంసమును భుజించు నలవాటుగలిగిన విషమజ్వరరోగి పెద్దపిప్పళ్లకషాయమునుగాని, ఆముదమునుగాని, నారుపలములనేతనిత్రాగించగాని, అదియును లేకయున్నచో కరకాయలను లేనెతోపూడా నూరిగాని, పాలు, నూనె, నెయ్యి, నేలగుమ్మడిరసము, చెఱకురసము, తేనె, వీటిని నూరికొనిగాని త్రాగినయెడల విషమజ్వరములు నశించును.

పిప్పళ్లుచూర్ణము, కలకండ, తేనె, నేయి, పాలు వీటిని మంటిపాత్రలో పోసి బలముకోలఁది చిల్లికి త్రాగినయెడల విషమజ్వరములను పోగొట్టును. విషమజ్వర మతితీవ్రముగా వచ్చుచున్నయెడల ఎద్దుపేడ పాలలో కలిపికొని త్రాగవలయును. లేకపోయినయెడల ఎద్దుపేడను సైంధవలవణముతో కలిపి పెరుగుసీటితోగాని, కల్లుతోగాని కలిపి త్రాగవలయును. నీలివేళ్లు, వాయుంటలకు, తెల్లతెగడ, కటుకరొహిణి వీటితోచేయఁబడిన కషాయమును, చెమ్మటగలవానికి జ్వరమువచ్చినయెడల నీయవలయును.

త్రాగుటకు మజ్జిగకలిపిన కల్లును, తినుటకు కోడిమాంసమును ఇయ్యవలయును. తిత్తిరిపక్షి, నెమలి పిట్టయొక్క మాంసమును విషమజ్వరములలో నుపయోగించవలయును. మేముచింతాకులరసముతో పానకమును నిద్రముచేసి నేతని కలిపి మూడురోజులు పుచ్చుకొనినయెడల చాతుర్థకజ్వరములు నశించిపోవును.

సైంధవలవణము, పిప్పలిగింజలు, మణిశిల వీటిని నూనెతో నూరి కన్నులకు కాటుకగా నుపయోగించిన విషమజ్వరములు మొదలంట నశించును. వాఝడు, వస, ఇంగవ, సైంధవలవణము వీటిని తైలములో నూరి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల విషమజ్వరములు హరించిపోవును.

నల్లనిగుడ్డలో గుగ్గిలమును గుడ్డగూబయొక్కతోక ఈకలను కట్టి కాల్చి వేయఁ బడినధూపము నూర్చుఁడు చీకటిని పాఱిదోలినట్లు చాతుర్థకజ్వరమును పోఁగొట్టును. దిరిసిన పూవులయొక్క రసమునందు పసుపును, మ్రాసుపసుపును కలిపి నేతితో చేర్చి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల చాతుర్థకజ్వరముల నణచివేయఁగలదు. లేకపోయినయెడల, అపిసెఆకులను రసమును పిండి నస్యమునుగా నుపయోగించినను చాతుర్థక జ్వరములను నశింపజేయును.

[జ్వరములకు అష్టదశాంగధూపము; అపరాజితాధూపము తృతీయజ్వర

ఏకాహిక సర్వజ్వరములకు చిటుకాలు; ఆగంతుజ్వరమునకు

తింత్రము మొదలగునవి.]

పలంకషా నింబవత్త్రం వచా కుష్ఠం హరితకీ, నర్దపా స్సయవా
స్పద్విగ్ధావనా జ్వర నాశనమ్. 224. పురథ్యామవచా (?) సర్జ నింబార్కా
గురుదారుభిః, సర్వజ్వరహరో ధూషఃకార్యోఽయమపరాజితః. 225. బై
డాలంవా శక్నద్యోజ్వం వేషమానస్య ధూపనే, అపామార్గజటాకట్యాం
లోహితైస్స ప్తతం తుభిః. 226. బద్ధ్యావారేరవే స్తూర్ణం జ్వరం హంతి
కృతీయకమ్, కాకజంఘా బలా శ్యామా బ్రహ్మదండీ కృతాంజలిః. 227.
పృష్ఠీపర్ణి త్వపామార్గః తథా భృంగరజోష్ఠమః, ఏషా మన్యతమం
మూలం పుష్పేణోద్ధృత్య యత్నతః. 228. రక్తసూత్రేణ సంవేష్ట్య బద్ధ
మైకాహికం జయేత్, మూలం జయంత్యా శ్శిరసా ధృతు సర్వజ్వరా
పహమ్. 229. కర్క సాధారణం జహ్యత్ తృతీయః చతుర్థకౌ, ఆగంతు
రనుబంధీ హి ప్రాయశో విషమే జ్వరే. 230.

గుగ్గిలము, వేపఆకులు, వన, చెంగల్వొకోష్ఠ, కరక్కాయబెరడు, ఆవాలు, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేయి వీటితో వేయఁబడిన ధూపము జ్వరమును నశింపజేయును. దీనినే అష్టాంగధూప మని చెప్పెదరు. గుగ్గిలము, కామంచిగడ్డి, (లేక, దవగము) వన, సజ్జకంకెలు, వేపఆకు, జల్లేడుఆకులు, అగురు, దేవదారుచెక్క వీటితో వేయఁబడిన ధూపము, అన్నివిధములగు జ్వరములను నశింపజేయును. దీనిని అపరాజితాధూప మని యనెదరు.

జ్వరముచే వశుచున్న మనుష్యునికి పిల్లిపెంటికలను తెచ్చి ధూపమునుగా వేయవలయును. ఉత్తరేణువేరును ఎఱ్ఱనినూలుపోగులతో గట్టి ఆదివారమునాఁడు తాయెతులాగున మొలలో గట్టినయెడల మూడుమాఁడు గోజులకు వచ్చు జ్వరములు శీఘ్రము

గా నశించిపోవును. కాకిదొండ, ముత్తవపులగము, నీలి, బ్రహ్మదండి కోలపాన్న, ఉత్తరేణు, గుంటగలరాను వీటిని పైరితిగా నే వీనిలో నేదైన నొకవేరును పుష్కనత్త త్రమున నూడబెరికి ఎట్టనిదారముతో చుట్టి కట్టికొనినయెడల ఒక్కొక్కరోజున పచ్చెడి జ్వరములను అనగా నై కాహికజ్వరములను అణచివేయును.

తక్కిలియొక్కవేరును తలమీద ధరించినయెడల నన్నివిధము లగు జ్వరములను పోగొట్టును. తృతీయకజ్వరములయందును, చాతుర్థకజ్వరముల యందును సాధారణము గా పనిచేయుటను వదలిపెట్టవలయును. విశేషముగా హతాత్తుగా వచ్చినజ్వరము గూడను విషమజ్వరములలోనే చేరికయగు నని లెక్క పెట్టబడును.

❀ ఏకాహికజ్వరనాశనమంత్రాదులు. ❀

శ్లో. గంగాయా ఉత్తరే కూలే అపుత్ర స్తాపసో మృతః, తస్మై తిలోదకం దద్యాన్మచ్య త్యేకాహికో జ్వరః. 231. ఏతన్తంత్రేణ చా శ్వత్థ పత్రహస్తః ప్రతర్పయేత్, సోమం సానుచరం దేవం సమాత్యగణ మిశ్వరం. 232. పూజయన్ ప్రయత శ్శీఘ్రం ముచ్యతే విషమజ్వరాత్, విష్ణుం సహస్రమూర్ధానం చరాచరపతిం విభుం. 233. స్తువన్నామస హస్రేణ జ్వరా న్సర్వాన్స్వప్నోహతి, కృతాసురాసురైఃపూర్వంధన్వం తరిసమర్చనా. 234. కల్పోక్తే విధానేన సావిధేయాసభక్తికం, సర్వ జ్వర విముక్త్యర్థం సదారోగ్యాభికాంక్షిభిః. 235.]

ఏకాహికాదిజ్వరములు నశించిపోవుటకు మంత్రాదులను చెప్పచున్నాడు — గంగానదియొక్క యుత్తరపుగట్టన నొకమహర్షి పుత్రులులేక చిరకాలము తపస్సును చేసి చనిపోయి యుండెను. అటుపికి తిలోదకముల నిచ్చినయెడలను ఏకాహికజ్వర మునుండి మనుజుడు విడుదలయగును.

ఇది మంత్రము:—ఈమంత్రముచేత రాగిఆకులను చేతిలో నుంచుకొని తర్పణము చేయవలయును. పార్వతీసహితుడైన, అనుచు సహితుడైన, మాతృగణవిరాజితుడైన గురు ఈశ్వరుని ప్రాతఃకాలమున పూజించిన యెడల విషమజ్వరము లన్నియు నశించి పోగలవు. వేయితలలుగలవాడగు, చరాచరముల కధిపతియు గగు సమర్థుడైన విష్ణు దేవుని సహస్రనామములచే గీర్తించితిమేని అన్నివిధము లగు జ్వరములును శాంతి నొందును. ఇందులో కుండలీకరణములోనిశ్లోక ముప్రక్షిప్తము. గనుక టీక వ్రాయఁ బడలేదు.

జ్వరమునందు ఘృతప్రయోగము.

శ్లో. జ్వరాః కషాయై ర్వమనై ర్లంఘనై ర్లఘుభోజనైః,
రూక్షస్య యేన శామ్యంతి సర్పి స్తేషాం భిషజ్జితమ్. 236
నిర్దశాహమపి జ్ఞాత్వా కఫోత్తర మలంఘితమ్,
సన్ద్విః పాయయే త్వాజ్ఞః శమనై స్త ముపాచరేత్. 237

రూక్షగల మనుష్యునికి జ్వరమువచ్చిన కషాయములచేతను, వమనోపధములచేతను, లంఘనములచేతను, లఘుభోజనములచేతను ఉపశాంతిని పొందనియెడల నేతిని త్రాగింపవలయును. కఫ మెక్కువగా గలవానికిని, లంఘనములేని జ్వరపీడితులకును పదిదినములు గడచినతరువాత చక్కెరగా బోకించి వైద్యుడగువాడు నేతిని త్రాగింపఁగూడదు. మఱియు అప్పుడు చేయవలసినది శమనములచేతను, ఔషధములచేతను, నాజ్వరములను ఉపశాంతిఁ బొందించుటయే యై యున్నది.

జ్వరితునకు ఆహారనియమము; సిప్పలాద్యఘృతము;
ఘృతపాకమున వస్తుపరిమాణము.

శ్లో. యావల్లఘుత్వాదశశనం దద్యా న్మాంసరసేన తు, మాంసార్థ మేణలావాదీ న్యుక్త్యా దద్యా ద్విచక్షణః. 238. కుక్కుటాంశ్చ మయూరాంశ్చ తిత్తిరిం క్రాంచమేన చ, గురూష్ణత్వా న్న శంసంతి జ్వరే కేచి చ్చికిత్సకాః. 239. లంఘనే నానిలబలం జ్వరే యద్యధికం భవేత్, భిషజ్ఞాత్రా వికృజ్ఞో దద్యా త్రా నపి కాలవిత్. 240. సిప్పల్య శ్చందనం ముస్త ముశీరం కటురోహిణీ, కలింగకాస్తామలకీ శారివాతివిషే సిరా. 241. ద్రాక్షామలకబిల్వాని త్రాయమాణా నిదిగ్ధికా, సిద్ధ మేతైర్ఘృతం సద్యో జ్వరం జీర్ణ మపోహతి. 242. క్షయం కాసం శిరశ్శూలం పార్శ్వశూలం హలీమకమ్, అంగాభితాషమగ్నిం చ విషమం సన్నియచ్ఛతి. 243. సిప్పల్యాదమిదం క్వాపి తస్తే క్షీరేణ పచ్యతే, యత్రాధికరణే నోక్తి ర్గణేస్యా త్స్నేహసంవిధౌ. 244. తత్రైవ కల్కనిర్యూణో విష్యేతే స్నేహవేదినా, ఏతద్వాక్యబలేనైవ కల్పసాధ్యం పరం ఘృతమ్. 245.

ఎంత లఘువుగానున్న ఆహారమైనను మాంసరసముతోటి గూడ కలిపి ఈయవలయును. లేదే, లావుకపిట్ట మొదలగు జంతువుల మాంసములను మాంసముతనుటకు శోధి

కపడినయెడల యుక్తిగానీయవలయును. కోడి, నెమలి, తీతువ, క్రౌంచపిట్ట వీటిమాంసము చాల గురుపదార్థము. కావున గొందరువైద్యులు వీనిమాంసమునిచ్చుటకు సమ్మతించరు.

లంఘనము చేయుటచేత జ్వరమునందు వాయువునకు అధికబలము కలిగినయెడల మాత్రల వికల్పభావములను సరిగా నెఱిగినవాఁడును, సమయాసమయముల నెఱిగినవాఁడునై వైద్యుఁడు కోడి మొదలగువానియొక్క గురువగు మాంసమును గూడ నీయవచ్చును. పిప్పళ్లు, రక్తచందనము, తుంగము స్తంబు, చట్టివేళ్లు, కటుకగోపిణి, కొడిసెపాల విత్తులు, నేలఉసిరిక, సుగంధపాల, అతివస, కోలసొన్న, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, ప్రబ్బలి, మారేడు, కబుక్రాసుగ, వాకుఁడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి జీర్ణజ్వరములను శీఘ్రముగా నణఁచును. మఱియును తయ, దగ్గ, తలనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి, హలీగుకము, అవయవములనుంటలు, విషమాగ్ని ఈరోగములను పోఁగొట్టును.

ఇయ్యది పిప్పల్యాదిగణము.—ఈపిప్పల్యాదిగణము కొన్ని గ్రంథములలో కొందఱిచేత పాలలో పక్వముఁజేయఁబడు నని చెప్పఁబడియున్నది. దానినే పిప్పల్యాదిక్షీరమందురు. తైలాదులను చెప్పనపుడు గణవిషయము అధికరణములో చెప్పఁబడకపోయినయెడల నచ్చట స్నేహాదివిధుల నెఱింగినవైద్యుఁడు కల్కమును, నిర్యాహమును తీసికొనవలయును. ఈవాక్యబలముచేతనే కల్కసాధ్యము ఘృత మగుచున్నది.

శ్లో. జలస్నేహశాషధానాంతు ప్రమాణం యత్ర నేరితమ్,
తత్రస్యా నాషధా త్స్నేహాః స్నేహాత్తోయం చతుర్థణమ్. 246. అనుక్తే
ద్రవకార్యే తు సర్వత, సలిలం మతమ్, ఘృతతైలగుడాదీం శ్చనై
కాహ దవతారయేత్ 247. వ్యుషితాస్తు ప్రకుర్వంతి విశేషేణ గుణా
న్యతః, స్నేహకల్కో యదాంగుల్యా వైతో వైవ ద్భవేత్. 248.
వహ్నా ఊష్టే చ నో శబ్దః తదా సిద్ధిం వినిర్దిశేత్, శబ్దే వ్యుపరమం
పాష్టే ఫేనస్యోపరమే తథా. 249. గంధవర్ణరసాదీనాం సంపత్తౌ సిద్ధి
మాదిశేత్.

నీరుమున్నగువానికి కొల్లలు చెప్పనవ్వదు చేయవలసినపనుల జెప్పదున్నాడు.—నీళ్లుకు, చమరునకు, ఔషధమునకు ప్రమాణములను చెప్పనిస్థలములయందు ఔషధమునకంటె చమరు నాలుగురెట్లధికముగాను, చమరుకంటె నీటినినాలుగురెట్లు అధికముగాను తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థములను చెప్పక యుండినచోటుల నన్నిస్థలములలోను నీటినే తీసికొనవలయును. నెయ్యి, నూనె, బెల్లము మొదలగువాని నొకేదినములో సిద్ధము చేయఁగూడదు.

ఏలయనఁ గా—నడుమ నొకదిన మవకాశ ముంచి చెసినయెడల నెక్కుడు ఫలమును గుణము నిచ్చుచుండును. స్నేహకల్పము అనఁగా చమరుతో చేసెడి కల్పమును త్రేలితో త్రిప్పినప్పుడు వత్తివలె అయిపోయినయెడలను, నిప్పులో వేసినయెడల చప్పుడుగాక యుండినను సిద్ధి యయ్యె నని చెప్పవలయును. చప్పు డణఁగిపోయి, భగ్గుమనుట తగ్గిపోయి, వాసన, కాంతి, రుచి ఈ మొదలగునవి పుట్టినట్లయిన సిద్ధి అయినదని చెప్పవలయును.

—ॐ క్షీరపట్నల ఘృతము. ॐ—

శ్లో. పంచకోలై స్ససింధూత్తైః పలికైః పయసా సమమ్. 250

సర్పిఃప్రస్థం శృతం స్లీహా విషమజ్వరగుల్మనుత్,
అత్ర ద్రవాంతరానుక్తేః క్షీరమేవ చతుర్థకమ్. 251
ద్రవాంతరేణ యోగేహి క్షీరం స్నేహసమం భవేత్.

శొంఠి, పిప్పలీ, పిప్పలీమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము ఈయెడిటిని పంచకోలము లని యినియెదరు. ఈపంచకోలములను, సైంధవలవణమును ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్కపలమును గ్రహించి ఒకప్రస్థమునేటిని పాలనొకప్రస్థమును పోసి ఘృతమును చేసి నేవింపవలయును. ఇయ్యది తిల్లీరోగమును అనగా నర్పిని, విషమజ్వరమును, గుల్మములను పోఁగొట్టును. ఇచ్చట మఱి ఇతరమైన ద్రవపదార్థ మేదియును చెప్పక పోయినయెడల పాలనే నాలుగుకట్లధికముగా తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థము నితరమును దేనినైనను చెప్పినయెడల చమరుతో సమానముగానే పాలను గ్రహింపవలయును.

—ॐ దశమూలపట్నఘృతము; కషాయక్షీరాదుల పరిమితి. ॐ—

శ్లో. దశమూలీరసే సర్పిః సక్షీరే పంచకోలకైః. 252. సత్కారైర్హంతితత్సర్వం జ్వరకాసాగ్నిమాందతాః, వాతపిత్తకఫవ్యాధీన్ స్లీహానంచాపి పాండుతాం. 253. క్వాథ్యా చ్చతుర్థణం వారి పాదస్థం స్యా చతుర్థణం, స్నేహా త్స్నేహసమం క్షీరం కల్కస్తు స్నేహపాదకః. 254. చతుర్థణం త్వష్టగుణం ద్రవద్వైగుణ్యతా భవేత్, పంచప్రభృతి యత్ర స్యుర్ద్రివాణి స్నేహసంవిధౌ, తత్ర స్నేహసమా న్యాహు ర్వాక్చ స్యా చ్చతుర్థణం. 255.

దశమూలముయొక్కరసము, పాలు, పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము వీటియందు సిద్ధము చేయఁబడిన నేయి జ్వరమును, దగ్గును, అగ్నిమాంద్యమును, వాతపిత్తకఫరోగములను, స్లీహానాహము

లను పాండురోగమును నశింపజేయును. ఇయ్యది దశమాలపట్టులక ఘృత మనఁ బడును. కషాయమునకుఁ దగినట్టులు నాలుగురెట్లు వీటిని తెచ్చి చమురు, పాలు వీటిని సమానముగా తీసికొనవలయును. మఱియును చమురుతో కూడ నాల్గవభాగము కల్కమును తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థముయొక్క రెండవభాగములో నెనిమిదిరెట్లు గ్రహింపవలయును. ద్రవమును విధించుటయందు అయిదు మొదలుకొని అయినపుడు చమురుతో సమానముగానే యని చెప్పియున్నారు. ముందుమాత్రము నాలుగురెట్లు మాత్రమే.

—ॐ వాసాదిఘృతము. ॐ—

శ్లో. వాసాః గుడూచీం త్రిఫలాం త్రాయమాణాం య వాసకమ్,
పక్త్వా తేన కషాయేణ పయసా ద్విగుణేన చ. 256

పిష్పల్యమలమృద్వీకా చందనోత్పలనాగరైః,
కల్కీకృతైశ్చ విపచే ద్భృతం జీర్ణజ్వరాపహమ్. 257

అడ్డసరము, తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, కలుక్రాసుగవేరు, తీటకసింద వీటితో కషాయముగాగాచి ఆకషాయమునకు రెండురెట్లును పాలను చేర్చవలయును. పిష్పళ్లు, ఉసిరిక, ద్రాక్ష, రక్తచందనము, కలువగడ్డ, శొంఠి వీటిని కల్కముచేసి నేతెయిండు షక్వముచేయవలయును. ఈఘృతమునే వాసాద్యఘృతమని యనియెదరు. ఇయ్యది పురాణజ్వరముల నన్నిటిని బోగొట్టును.

[గుడూచ్యాదిపంచఘృతములు; ఔషధదానకాలము; క్షీరవిషయమునందు విధినిషేధములు; పంచమూలీక్షీరము; పాకవిధి; మలబద్ధమునకై త్రికటుకాదిక్షీరము; పునర్నవాదిక్షీరము; క్షీరవీర్యభేదము; శోధనక్రియ; మదనాదియోగములు; విరేచనోషధులు; శిరోవిరోచనము; అభ్యంగనాదివిధులు.]

శ్లో. గుడూచ్యాః క్వాథకల్కాభ్యాం త్రిఫలాయా వృషస్య
చ, మృద్వీకాయా బలాయా శ్చ సిద్ధా శ్చేహజ్జ్వరచ్ఛిదః. 258. జ్వరే
పేయాః కషాయాశ్చ సర్పిః క్షీరం విరేచనమ్, షడహే షడహే దే
యం కాలం వీక్ష్యామయస్య చ. 259. జీర్ణే జ్వరే కఫే క్షీణే
క్షీరంస్యాదమృతోపమమ్, తదేవ తరుణే వీతం విషవద్ధంతి మానవమ్.
260. కాసాచ్ఛ్వాసాచ్ఛిరశ్శూలాత్ పార్శ్వశూలాత్సవీనసాత్, ముచ్య

తే జ్వరితః పీత్వా పంచమూలీశ్యతం పయః. 261. ద్రవ్యా దష్టగుణం క్షీ
రం క్షీరా త్రోయం చతుర్గుణం, క్షీరావశేషః కర్తవ్యః క్షీరపాకే త్వ
యం విధిః. 262. త్రికంటకబలా బిల్వ గుడనాగరసాధితం, వర్షామూత్ర
విబంధఘ్నం శోధజ్వరహరం పయః. 263. వృశ్చీర విశ్వవర్షాభూ పయ
శ్చోదకమేవచ, పచేత్ క్షీరావశిష్టం తు తద్ధి సర్వజ్వరాపహం. 264.
శీతం కోష్ఠం జ్వరే క్షీరం యథాస్వైరాషదై ర్యతం, ఏరండమూల
సిద్ధం వా జ్వరే సపరికర్తితే. 265. జ్వరిభ్యో బహుదోషేభ్య ఊర్ధ్వం
చాధశ్చ బుద్ధిమాన్, దద్యాత్సంశోధనం కాలే కల్పే య దుపదేక్ష్య
తే. 266. మదనం పిప్పలీభి ర్వా కల్పింకై ర్మధుకేన వా,
యుక్తముష్ణాంబునా పీతం వమనం జ్వరశాంతయే. 267. ఆర
గ్వధంవా పయసా మృద్వీకానాం రసేన వా, త్రివృతాం త్రాయమా
ణాంవా పయసా జ్వరితః పిబేత్. 268. జ్వరక్షీణస్య న హితం వమనం న
విరేచనం, కామంతు పయసా తస్య నిరూహై ర్వా హరేన్ద్రలాన్. 269.
ప్రయోజయే జ్వరహరా నిరూహో న్సానువాసనాన్, పక్వాశ
యగతేదోషే వక్ష్యంతే యేచ సిద్ధిః. 270. గారవే శిరసః శూలీ విబ
ద్ధేష్వింద్రియేషు చ, జీర్ణజ్వరే రుచికరం దద్యాత్చీరవిరేచనం.
271. అభ్యంగం శ్చ ప్రదేహం శ్చ సన్నేహాన్ సానువాసనాన్,
విభజ్య శీతోష్ణకృతాన్ దద్యాజ్జీర్ణజ్వరే భిషక్. 272. తై రాశు ప్రశ
మం యాతి బహిర్దగతో జ్వరః, లభంతే సుఖ మంగాని బలం
వర్ణశ్చ వర్ణతే. 273.

గుడూచ్యాదిఘృతమును చెప్పవచ్చును. — తిప్పతీగయొక్కగాని, త్రిఫలముల
యొక్కగాని, ద్రాక్షకషాయముయొక్క కల్కముగాని, మత్తువపులగముయొక్క
గాని, కషాయముతోనేనియు, కల్కముతోనేనియు సిద్ధముచేయఁబడినతైలము జ్వరము
లను మోదలంట హరింపఁజేయును. దీనిని గుడూచ్యాదిఘృత మని యనెదరు.

జ్వరమువచ్చినప్పుడు రోగమును, కాలమును చక్కఁగా పరికించి పానకముల
నుగాని, కషాయములనుగాని, తైలములను, పాలను, విరేచనోషధములను వీటిని ఆరా
రుదినముల కొక్కొక్కతేప నీయవలయును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణజ్వరము
వచ్చినప్పుడు కఫముబొత్తిగా క్షీణించిపోయినమీఁదట పాలనిచ్చినయెడల అమృతము
తో సమాన మగును. కాని తరుణజ్వరమునందు పాలను త్రాగించినయెడల మనుష్యుని
విషముచంపిన రీతిగా అది చంపినేయును.

పంచమూలములయందు పక్షము చేయఁబడిన పాలను జ్వరతుండ్రు త్రాగినయెడల దగ్గు, శ్వాసము, శిరోవేదన, పార్శ్వపునొప్పి, పీనస ఈ లోగములనుండి విడుదల చేయఁబడును. ఇచ్చట మూలికకంటె (ద్రవ్యముకంటె) ఎనిమిదిరెట్లు పాలును, పాలకంటె నాలుగురెట్లు నీరును కలిపి పాలుమాత్రము మిగిలియుండునట్లుడుకఁబెట్టి దింపి నేనింపవలయును. పాలలో పాకముచేయవలసినప్పుడు చేయదగినరీతి యిది.

త్రికటుకములు, చుత్తువపులగము, గురగ, బెల్లము, కొంత నీనిచే సిద్ధము చేయఁబడినకషాయము మలమాత్రములు బాధించిపోవుటను పోఁగొట్టును. శోభకలిగిన జ్వరములను గూడ నశింపఁజేయును. తెల్లగలిజేరు, మారెడువేరు, ఎఱ్ఱగలిజేరువేరు, పాలు, నీరు వీటినిన్నింటికి కలిపి వండి పాలుమాత్రము మిగిలియుండు సమయమున దించి తీసికొనవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు జ్వరములను పోఁగొట్టును. తగ్గుమాత్రముగా ఔషధముఁ గలిపినవియును కొంచెము వేడిగా నున్నపాలు జ్వరము వచ్చిన సమయములలో మిక్కిలి హితకరము లగును. లేకపోయిన యెడలను పరికర్తకతోకలిపివచ్చినజ్వరములకు అనఁగాజ్వరమునందు గుదస్థానముక త్రిరించినట్లుండువానిలో అమదపు వేర్లతో కాచి సిద్ధముఁ జేయఁబడిన ఘృతము హితకరము అగును. అనేకవిధములగు దోషములతో కలిసికొనివచ్చిన జ్వరములవారలకు బుద్ధిగుంఠఁడగు వైద్యుండు సమయమునగు క్రింది కల్పములో చెప్పఁబడిన ప్రకారము వమనములకుగాని, విరేచనములకుగాని యౌషధమును ఇప్పించవలయును. మంగళాయరసమును పిష్టశ్లకషాయముతోగాని, కొడిసెపాలను యష్టిమధుకములతోటిగాని, కాంచబడిన వేడి నీటితోగాని తీసికొనినయెడల వాంతులును, జ్వరమును ఉపశమించి పోవును.

లేకున్నచో — రేలచెక్కను పాలతోగాని, ద్రాక్షారసముతోగాని, తెల్లతేగడ రసముతోగాని, కలుకానుగచెక్కతోగాని చేర్చి కాచి జ్వరముగలవాండు త్రాగవలయును. జ్వరముచేతకృశించిన మనుష్యునికివమనములుగాని, విరేచనములుగానిహితములు కావు. ఎవరికైనను విరేచనములకు తీసికొనవలయు నని తోరక [అనగా నిర్బంధము] ఉండినయెడల ఆరోగికి పాలనిచ్చిగాని, నిరూహములచేతఁగాని మలమును పోఁగొట్టవలయును. మఱియును జ్వరమునుపోఁగొట్టునట్టివియు అనువాసనలతోగూడినవియు నగు నిరూహములను ప్రయోగింపవలయును. వీనిని మలదోషము జీర్ణకోశమునందున్నప్పుడే యుపయోగింపవలయును. ఇట్టినిరూహముల నన్నింటిని మున్నందు చెప్పఁగలము.

శరీరము బరువెక్కుట, తలయందు కూలనొప్పి గలుగుట, ఇంద్రియములన్నియును విశేషముగా మూసికొనిపోవుట, ఇట్టి లక్షణములుగల జీర్ణజ్వరము వచ్చినవానికి రుచినికలిగించు శిరోవిరేచనమును ఈయవలయును. పురాణజ్వరములయందు వైద్యుండు

తైలసహితములును, అనువాసనాసహితములును నగు అభ్యంగనములను అనఁగా తలం
ట్లను, లేపనములను వేగుచేరుగా విభాగించి చల్లగాను వేడిగాను చేసి ఇచ్చుచుండవల
యును. ఈయంపచారములవలన చెవుడుపట్టినట్టి జ్వరములుకూడ యణగిపోవును. అంగ
ములయందు నుఖము కలుగును. బలము, కాంతియును హేచ్చును.

❧ పట్క-ట్వర తైలము. ❧

శ్లో. సువర్చికానాగరకుప్తమూర్వాలాక్షాని శాలోహితయష్టికాభిః
తైలంజ్వరేషడ్గుణతక్ర సిద్ధమభ్యంజనాత్ శీతవిదాహనుత్సాత్.
దధ్నః ససారకస్యాత్ర తక్రం కట్వర మిష్యతే,
ఘృతవత్తైలపాకేఽపి తైలే ఘోషోధికః పరః. 274

సజ్జక్షరము, శొంఠి, కోష్ఠు, చాగమట్ట, లక్క, పసపు, మంజిష్ఠము, య
ష్టిమధుకము వీటికల్పమునుగాని, కషాయమునుగాని అరుచెట్లు మజ్జికతో కాచి తైల
మును రుద్దినయెడల జ్వరమునందలి శైత్యము, దాహమును హరించిపోవును. నేయి కలి
సిన పెగుగు మజ్జిగకు కట్వరమని ఈతాన్త్రజ్ఞానము హామగలదు. తైలమునందువలెనే నేయి
యందుకూడ పక్వముచేయవచ్చును. తైలము అనఁగా నూనెలో పక్వముచేసిన ఎక్కువ
యంద్రీపకమును, నేతిలో పక్వముచేసిన ఆయంద్రీపకము శాంతమును బొందును.

❧ అభ్యంగదుల కంగారక తైలము. ❧

శ్లో. మూర్వా లాక్షా హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా సేంద్రవారుణీ,
బృహతీ సైంధవం కుష్ఠం రాన్నా మాంసీ శతావరీ. 275
ఆరనాలాఢకేనైవ తైలప్రస్థ విపాచయేత్,
తైలమంగారకం నామ సర్వజ్వరవిమోక్షణమ్. 276

అంగారకతైలమును చెప్పచున్నాఁడు. — చాగమట్ట, లక్క, పసపు, హరిపసపు,
మంజిష్ఠ, పాపర, వామడు, సైంధవ్యవణము, చెంగల్వకోష్ఠు, సన్నరాస్త, పిల్లి
పీచర వీటియొక్కకల్పమునందును ఒక అఘోకముగంజియందు ప్రస్తప్తమాణము నూనెను
బోసి వండి నేవింపవలయును. దీనినే అంగారకతైల మని చెప్పెదరు. ఈతైలము అన్ని
విధములగు జ్వరములను షోఁగొట్టి మనుష్యునికి మేలుచేయును.

శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము; యవాదితైలము; సరాదితైలము; చందనాదితైలము; అగంతుజ్వరచికిత్స; అభిచారజ్వరచికిత్స; కామా దిజనితజ్వరచికిత్స; భూతజ్వరచికిత్స; జ్వరమోక్షణ లక్షణములు.

శ్లో. లాక్షాహరిద్రా మంజిష్ఠా కల్మషైలం విపాచయేత్, షడ్గుణే నారనాళేన దాహశీతజ్వరాపహం. 277. యవచూర్ణార్థకుడపం మంజిష్ఠార్థపలేన తు, తైలస్రస్థం శతగుణే కాంజకే సాధితంజయేత్. 278. జ్వరందాహం మహావేగ మంగానాం చ ప్రహర్షనుత్, సర్జకాం జికసంసిద్ధం తైలం శీతాంబునుద్దితమ్. 279. జ్వరదాహాపహం లేపాత్స ద్యోవాతాస్త్రదాహనుత్, చందనాద్య మగుర్వాద్యం తైలం చరకకీర్తితం. 280. తథా నారాయణం తైలం జీర్ణజ్వరహరం పరం, అభిఘాతో జ్వరో నస్యా త్పనాభ్యంగేన సర్పిషః. 281. క్షుతానాం వ్రణితానాం చ క్షుతవ్రణచికిత్సయా, జౌషధీగంధవిషజౌ విషపీతప్రబాధనైః. 282. జయే త్కషాయై ర్మళీమాన్ సర్వగంధకృతై స్తథా, అభిచారాభిశా పోత్థ జ్వరా మోహమాదినా జయేత్. 283. దానస్వస్త్వయనాతిశ్చై రుత్పాతగ్రహపీడజౌ, క్రోధజే పిత్తజాత్కామ్యా అర్థా స్సద్వాక్యమేవ చ. 284. ఆశ్వాసే నేష్టలాభేన వాయోః ప్రశమనేన చ, హరణైశ్చ శమం యాతి కామక్రోధభయజ్వరాః. 285. కామా త్క్రోధజ్వరో నాశం క్రోధా త్కామసముద్భవః, యాతితాభ్యా ముబాభ్యాంచ భయ శోక సముద్భవః. 286. భూతవిద్యాసముద్దిష్టై ర్బంధావేశనతాడనైః, జయేద్భూతాభిషంగోత్థం మనస్సాంత్రైశ్చ మానసం. 287. వ్యాయా మం చ వ్యవాయం చ స్నానం చంక్రమణాని చ, జ్వరయుక్తో న సేవే త యావన్నో బలవాన్ భవేత్. 288. దేహాలఘుర్వ్యవగతక్రమ మోహతాపః పాకోముఖే కిరణస్థావ మవ్యధత్వం, స్వేదః క్షువః ప్ర కృతిగామిమనోన్నలిప్సా కంఠాశ్చ మూర్ఛివిగతజ్వరలక్షణాని. 289.

లక్క, పసపు, మంజిష్ఠ వీటితో చేయబడిన కల్మషులతో తైలమును కాచవలయును. చక్కెరగా కాంగుచున్న సమయమునందు అరురెట్లు గంజిని

అందులో, చేర్పవలయును. ఈతైలము దాహమును, చలిజ్వరమును పోగొట్టును. ఇయ్యదియే లాక్షాదితైలము. యవలహర్ణము అర్థకుడపమును, మంజిష్ఠ అరపలమును నూనె ఒక ప్రస్థమును, గంజి నూరురెట్లును చేర్చి ఈరీతిగా సిద్ధము చేయబడిన, తైలము అత్యంతము వేగము కలిగిన జ్వరమును, విగాహమును అణచి వైచును. అవయవము లదరుటనుకూడ మాన్యును. సరరసమునందుఁగ, ౧౦జీయందును కలుపబడి సిద్ధముచేయబడిన తైలమును చల్లనినీటితో చేర్చి చిలికి పూతపూసినట్లయిన జ్వరము, విదాహము, వాతరక్తప్రకోపమువలన గలిగిన దాహము వీనిని పోగొట్టును.

చందనాదితైలమును, అగుర్వాదితైలమును చరకుండు కెప్పినరీతిగా— నారాయణతైలమును, ఈ మూడుతైలములును పురాణజ్వరములను హరించును. నేతిని పీఱుటచేతను, త్రాగుటవలనను, రుద్దికొనుటవలనను, అభిఘాతజ్వరము దూరముగా తొలంగిపోవును. గాయము తగిలినవారలకుగాని, వ్రణములు కలుగుటవలనగాని, జ్వరమువచ్చినయెడల గాయములకును వ్రణమునకును చికిత్సచేయుటచేత జ్వరము తొలంగిపోవఁగలదు.

ఔషధుల వాసనవలనఁగాని విషమువలన గాని కలిగిన జ్వరములను విషభక్షణము నశించుట కిచ్చెడు కషాయముచేతగాని మఱియు నన్నివిధములగు గంధములతోఁ గలిసిన కషాయములచేతఁగాని వైద్యుఁడగువాఁడు తొలఁగునట్లు చేయవలయును. అభిచారము, అనఁగా చిల్లంగి (దీనిని ప్రయోగ మని చాతపాడి యని వాడుచుందురు.) శాపమిచ్చుటవలనఁ బుట్టెడు జ్వరములను హోమము మున్నగువానివలనఁ జయింపఁ దగును.

ఉత్పాతములచేతను గ్రహక్షీడలచేతను పుట్టినజ్వరములను, దానము, పుణ్యాహవాచనము, అతిథిపూజ, బ్రాహ్మణసంతర్పణము మొదలగువానివలన పోగొట్టుకొనవచ్చును. కోపాధిక్యమువలనఁ బుట్టుచుండెడి జ్వరములకు పీత్తజ్వరములను పోగొట్టుక్రియలనే చేయవలయును.

కామ్యములు, వాంఛితలాభము, ప్రయోజనసిద్ధి, ఊరడింపుమాటలు, వాయువునుతగ్గించుట, సంతోషము, దీనిచేత కామక్రోధభయజనితములగు జ్వరములు నశించును. కామమువలన పుట్టెడిజ్వరమును, క్రోధమువలన కలిగెడి జ్వరములును ఈ రెండువిధములుగాక భయదుఃఖాదులవలన పుట్టిన జ్వరములు హర్షణక్రియలచేత శాంతినిొందగలుగును.

మంత్రశాస్త్రము (అనఁగా భూతవైద్యము)లోఁ జెప్పబడియున్న, గ్రహబంధములు, ఉచ్చాటనలు, ఆవేశనములు, తాడనములు, మారణములు మున్నగునీచికి

తృలను చేసినయెడల భూతభయమువలన వచ్చిన జ్వరములు నశించిపోగలవు. ఇట్లే మనస్సును సమాధానము చేసికొని మానసజ్వరములను పోగొట్టుకొనవలయును.

దండెములనుతీయుట, కసరత్తుచేయుట, ఇంకను శరీరమున కలతనిచ్చు వ్యాయామము నేదానినైనను చేయుట, శ్రీసాంగత్యము, స్నానముచేయుట, దివ్యతిరుగుట ఈమొదలగువానిని జ్వరపడిలేచినవాడు మఱల తనకు యథాప్రకారముగా బలము వచ్చునంతవఱకును విధిగా మానవలయును.

శరీరము చులకనగానుండుట, “ఘాని(అనఁగావాడిపోవుట) మోహము ఒడలు వెచ్చఁబడుట” అనునివిలేకయుండుట, ముఖమున రోగచిహ్నములు లేక పక్వముగా నుండుట, ఇంద్రియములు స్వాధీనములై యుండుట, బాధలేకయుండుట, చెమటయూరుచుండుట, తుమ్ములు వచ్చుచుండుట, పూర్వపురీతిగా మనస్సుండుట, అన్నముతినుటకు కోర్కెగలిగియుండుట, తలపైని దురద యెత్తుట ఈమొదలగునవి యన్నియును జ్వరము బొత్తిగా నశించిపోయినవాని కుండెడి లక్షణములుగా నెఱుంగవలయును.

ఇట్లని చక్రదత్తసంహితాయందు జ్వరాధికారము ముగిసినది.

౨. జ్వరాతిసారాధికారము.

శ్లో. జ్వరాతిసారే పేయాదిక్రమ స్నాన్య లంఘితే హితః,
జ్వరాతిసారీ పేయాం వా పిబే త్సామూ శృతాం నరః. 1
పుష్కీష్ణదీర్ఘబలాబిల్వనాగరోత్పలధాన్యకైః,
పారేంద్రయవభూనింబము స్తపర్పటకామృతాః, 2
జయంత్యామమతీసారం సజ్వరం సమహౌషధాః,

జ్వరాతిసారమునందు లంఘనము చేసియున్న రోగులకు పానకము మున్నగునవి క్రమముగా హితకరము లగుచున్నవి. జ్వరాతిసారము గల మనుష్యుడు దానిమృతపండ్లరసముతీసి మిశ్రితముచేసి కోలపొన్న, ముత్తువపులగము, మారేడువేలు, శొంఠి, నల్లకలువ, ధనియములు వీటితో పక్వముచేయఁబడిన పానకమును త్రాగవలయును. అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, తుంగముస్తలు, పర్పటకము, తిప్పతీగె, శొంఠి వీనిని కషాయముగా గాచి పుచ్చుకొనినయెడల జ్వరసహితములగు ఆమాతిసారములను పోగొట్టును.

— అతిసారములకు నాగరాదికాఢము. —

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్త భూనింబామృత వత్సకైః. 3
సర్వజ్వరహరః క్వాధః సర్వాతీసారనాశనః,
స్త్రీబేరాతివిషా మస్తా బిల్వధాన్యకనాగరైః. 4
పిబే త్పిచ్చావిబంధఘ్నం శూలదోషామపాచనమ్,
సరక్తం హస్త్యతీసారం సజ్వరం వాథ విజ్వరమ్. 5

శొంఠి, అతివన, తుంగముస్తలు, నేలవేము, తిప్పతీగె, కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధములగు జ్వరములను, అతిసారములను పోగొట్టును. కరువేరు అతివన తుంగముస్తలు మారేడువేరు ధనియములు శొంఠి వీనిని కషాయముచేసి పుచ్చుకొనినయెడల పిచ్చబంధములను (జ్వరగానొకరీతిగూలను) అణచివేయును. మతీయును శూలదోషమును ఆమమును పోగొట్టెడివియును. ఇయ్యది రక్తాతిసారమును, జ్వరాతిసారమును, అతిసారమునుకూడ నాశనము నొందింపఁగలదు.

ద్వాప ప్యేతో సిద్ధియోగా శ్లోకార్థేనాభిభాషితౌ, జ్వరాతీసారశమనౌ
విశేషాద్దాహశాతనా. 14. నాగరామృత భూనింబ బిల్వవాలకవత్సకైః,
సముస్తాతివిషోశీతైః జ్వరాతీసారహృజ్జలం. 15. ముస్తకబిల్వాతివిషా పా
తాభూనింబవత్సకైః క్వాభః, మకరందగర్భయుక్తో జ్వరాతీసారౌ జ
యేద్ధోరా. 16. ఘనజల పాతాతివిషా పథోత్పలధాన్యరోహిణీ విశైవ్యః,
సేంద్రయవైః కృత మంభః సాతీసారం జ్వరౌ జయతి. 17.

పంచమూల్యానిక సాయమును చెప్పచున్నాడు. — పంచమూలములు ముత్తువపు
లగము మారేడుచెక్క తిప్పతీగ శొంఠి విషబొద్ది నేలవేము కురువేరు కొడి సెవట్టు కొడి
సెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధములగు జ్వరదోషము
లను పోగొట్టును. మఱియును చెలిది కూల ఉపద్రవసహిత మగుశ్వాసము భయంకర
మగు దగ్గు మొదలగువానినిగూడ నాశము నొందించుకలదు.

కొడిసెపాలవిత్తులు అతివస శొంఠి వాయువిడంగములు వట్టివేళ్లు దూలగొండి
వీటిని కషాయముగా చేసి ఇచ్చినట్టులయిన జ్వరాతీసారములను మొదలంట నశింపజే
యును. కొడిసెపండు నేపదారుచెక్క కటుకరోహిణి ఏనుగుపిప్పళ్లు పెద్దపల్లెరు ధని
యములు మారేడువేరు విషబొద్ది ఓమము ఇట్లని నగమునగము స్తోకములో చెప్పఁబ
డిన ఈ రెండుసిద్ధియోగములు [1 కొడిసెపండు మొదలుకొని ఏనుగుపిప్పలివఱకును. 2 పె
ద్దపల్లెరు మొదలగు ఓమమువఱకును] జ్వరాతీసారములను నాశనము చేయును. ఎక్కువ
గా నగుచున్న దాహమును కూడ ముఖ్యముగా నశింపజేయును.

శొంఠి తిప్పతీగ నేలవేము ముల్లంగి కొడిసెపాలు తుంగముస్తలు అతివస వట్టివే
ళ్లు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము జ్వరాతీసారములను పోగొట్టును. తుంగము
స్తలు మారేడువేలు అతివస విషబొద్ది నేలవేము కొడిసెపాలులు వీటితో సిద్ధముచేయఁ
బడిన కషాయము అతిసారముల నణచును. తుంగముస్తలు వట్టివేళ్లు విషబొద్ది అతివస
కరక కాయలు నల్లకలువ ధనియములు కటుకరోహిణి శొంఠి కొడిసెపాలవిత్తనములు
వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును ఇచ్చినచో జ్వరాతీసారములను జయించును.

— ౭౭ కళింగాదిఘటికలు; ఉత్పలాదియోగము. ౭౭ —

శ్లో. కళింగబిల్వ జంబ్వాష్టు కపిత్థం సరసాంజనం, లాక్షాహర్మిద్రే
స్త్రీ బేరం కట్ఫలం శుకనాసికాం. 18. లోధ్రం మోచరసం శంఖం ధాత
కీవటశంకరం, పిష్ట్యా తగడులతోయేన వటకానక్షసమ్మితాన్. 19.

ఛాయాశుష్కమ్ పిబే చ్చీఘ్రం జ్వరాతీసారశాంతయే, రక్తప్రసాదనా
తైత్తిలే శూలాతీసారనాశనాః. 20. ఉత్పలం దాడిమత్వక్ప పద్మకేసర
మేవ చ, పిబే త్తండులతోయేన జ్వరాతీసారనాశనం. 21.

కొడిసెపాలవిత్తులు మారేడువేలు నేరేడుపలుకులు మామిడిపలుకులు వెలగపం
డు ఇంగిలీకము లక్క పసపు పూనిపసపు కురువేరు నేలగుమ్మడు దుండిగ చెక్క లొద్దుగ
ద్రాక్షరసము పాలు ఆరెపువ్వులు మఱివేళ్లు వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి ఒక్కఅ
క్షమంతేసి ప్రమాణము గల మాత్రలనుచేసి నీడయందు యెండించి జ్వరాతీసారతో
గుల కిచ్చిన యెడల నెమ్మది కలుగును.

ఈమాత్రలు రక్తము శుభ్రము చేయును. నొప్పిగల అతీసారములను కూడ పోఁ
గొట్టును. కమలములు దానిమ్మ బెరడు కమల కింజల్కములు వీటిని బియ్యపుకడు
గుతో కూడ కలిపి నూరి కలిపిత్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతీసారములను మొదలం
ట నశింపజేయఁ గలుగును.

❧ { వ్యోషాదిచూర్ణము; దశమూలీకషాయము; విడంగాదిక్వాథము; }
కిరాతాదిక్వాథము. . ❧

శ్లో. వ్యోమం వత్సకిబీజం చ నింబభూనింబ మార్కవం, చిత్ర
కం రోహిణీం పాతాం దార్ద్రీ మతివిషాం సమాం. 22. శ్లక్షణచూర్ణీకృ
తాన్ సర్వాన్ తత్తుల్యాం వత్సకత్వచం, సర్వ మేకత్ర సంయుజ్య
ప్రపిబే త్తండులాంబునా. 23. సక్షాద్రం సా వహే దేతత్ పాచనం
గ్రాహి భేషజం, తృష్ణారుచిప్రశమనం జ్వరాతీసారనాశనం. 24. కా
మలాన్ గ్రహణీదోషాన్ గుల్మం ప్లిహాన మేవ చ, ప్రమేహం పాండు
రోగం చ శ్వయంధుం చ వినాశయేత్. 25. దశమూలీకషాయేన విశ్వ
మక్షసమం పిబేత్, జ్వరేతివాఽతిసారే చ సశోధే గ్రహణీ గదే. 26.
విడంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం, మరిచేన సమాయుక్తంశో
భాతీసారనాశనం. 27. కిరతాబ్దామృతావిశ్వ చందనోదీచ్యవత్సకైః,
శోభాతిసారశమనం విశేషాజ్వరనాశనం. 28. కిరాతాబ్దా మృతోదీచ్య
ముస్తచందనధాన్యకైః, శోభాతిసారత్వద్దాహ శమనో జ్వరనాశనం. 29.

వ్యోషాదిచూర్ణమును చెప్పుచున్నాఁడు. — శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వేప
చెక్క, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, జిల్లేడువేలు, చిత్రమూలము, కటుకరోహిణి,

అగరుశొంతి, దేవవారు, అతివస వీనినన్నిటిని సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. పిదప వీనిని బాగా చూర్ణముచేసి కొడిసెపట్టయొక్క చూర్ణమును గూడ నిందుగలిపి కలికడుగునీళ్లలో వేసికొని త్రాగినయెడల గాని లేనెలొకలిపికొని నాకినయెడల గాని, తలనొప్పులనుపోగొట్టును. అన్నమును పచనముజేయును, దప్పిని అరుచిని పోగొట్టును. జ్వరాతిసారములను గూడ నశింపజేయును.

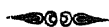
దశమూలముల కషాయముతో కలిసి ఒకపలమెత్తు శొంతిరసమును త్రాగవలయును. ఇట్లుచేసిన జ్వరమువచ్చినప్పుడును, అతిసారము గలిగినప్పుడును, శోభయందును, గ్రహణివోషములయందును బాధను పోగొట్టి గుఖమును ఈయంగలదు. వాయువిడంగము, అతివస, తుంగముస్త్రలు, దేవగారు, అగరుశొంతి, కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో చేసిన కషాయముల ద్రాగిన అతిసారములుగూడ నశించిపోవును.

నేలవేము, తుంగముస్త్రలు, తిప్పతీగె, శొంతి, రక్తచందనము, కురువేరు, కొడిసె విత్తులు, చందనము వీటికషాయము శోభలుగల అతిసారములగూడ నణించును. మఱియును ముఖ్యముగా జ్వరములను పోగొట్టును, వాయువిడంగములు, తుంగముస్త్రలు, తిప్పతీగె, కురువేరు, భద్రముస్త్రలు, రక్తచందనము, ధనియములు వీటితో జేయఁబడిన కషాయము శోభలతోగూడిన అతిసారములను, దప్పి, గొంతెండిపోవుట, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు జ్వరాతిసారప్రకరణము ముగిసెను.

3. అతిసారాధికారము.

శ్లో. ఆమపక్వక్రమం హిత్యానాతిసారే క్రియాయతః, అతస్స
ర్వాతిసారేషు జ్ఞేయం పక్వామలక్షణం. 1. మజ్జత్వామాగురుత్వాన్విత్
పక్వాతూత్తలవతే జ్వరే, వినాతిద్రవసంఘాత శైత్యశ్లేష్ట ప్రదూషనా
త్. 2. శక్వద్దుర్గంధిసాటోప విప్లంభార్తీప్రసేకినః, విపరీతం నిరామంతు కఘా
త్పక్వంచ మజ్జతి. 3. ఆమే విలంఘనం శస్తమాదా పాచన మేవ చ, కార్యం
చానశనస్యాంతే ప్రద్రవం లఘుభోజనం. 4. లంఘనమేకం ముక్త్వా
నచాన్య దస్తీహ భేషజం బలినః, సముదీర్ణం దోషచయం శమయతి
తత్పాచయ త్యపిచ. 5. స్త్రీ బేరశ్మంగ బేరాఖ్యం ముస్తపర్పట కేన వా, ము
స్తాదీచ్యశృతం తోయం దేయం వాపి పిపాసవే. 6. భుక్తేన్నకాలేక్షుత్తా
మం లఘూన్యన్నాని భోజయేత్. బౌషధసిద్ధా పేయా లాజానాం సక్త
వోతిసారహితాః, వస్త్రప్రసృతమండః శేయ శ్చ మసూరయాపశ్చ. 7.
గుర్వీ పిండి ఖరాశ్యర్థం లఘ్విస్సేవ విపర్యయాత్, సక్తానా మాశు
జీర్యేత మృదుత్వా దవలేహికా. 8.

పక్వములగు నామరొగములకు లక్షణములను చెప్పచున్నాడు. — అతిసారహో
గము కలిగినప్పుడు, ఆమమును పక్వముచేయవలసినరీతిని తెలిసికొనక యే వైద్యుడును
చికిత్సను నేయకూడదు. కావున సమస్తములగు అతిసారముల విషయములలోను ఆమ
మును పక్వముచేయు లక్షణమును తెలిసికొనవలయును. గురుత్వ విషయములో పక్వ
ముగాని మలము నీటిలో మునిగిపోవును. పక్వమైనమలము నీటిపైని లేకు నని తెలిసి
కొనవలయును.

మిగుల పలచనగా లేకుండుట, శైత్యముచే దూషింపఁబడుట, కడుపులో గుడ
గుడమని ధ్వని పుట్టుట, ఇట్టిలక్షణములు గల మలము చాల దుర్గంధముగా నుండును.
దీనికంటె భిన్నమైనది ఆమరహిత మనఁబడున. కఘాతిరేకముచేత వెడలు మలము
నీటిలో మునుగును. ఆమముచే వచ్చిన అతిసారములయందు మొదట లంఘనము
చేయవలయును. అటుతరువాత పాచనము చేయించవలయును. అటుతరువాత లంఘన
ము చేసినవారలకు లఘువగు ఆహారము నిచ్చుచుండవలయును.

బలముగల యతిసారంగికి లంఘన మొక్కటిదక్క యితర మాషధమే లేదు. ఆలంఘనము, పెటింగినదోషముల గుంపును నశింపజేయఁగలదు. ఆహారమును పక్ష్యము గూడ చేయఁగలదు. కురుచేరు, శొంతి వీటిరసము, తుంగము స్తలు, పర్వాటకము వీటి కషాయముగాని లేకున్న తుంగము స్తలు, కురుచేరు వీటితో కాచిననీటిని గాని యిచ్చిన యెడల దాహము తగ్గిపోవును.

భోజనమయములయందు ఆకలిగొన్నవానికి లఘువగు ఆహారమును ఇవ్వవలయును. ఔషధులచేత సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును గాని, ధనియములు కేలపిండిని గాని ఇచ్చినయెడల అతిసారవ్యాధి నిమగ్నించి హిత మగును.

వడయగట్టిన మజ్జిగ గాని, పానకముగాని, మసూర ధాన్యములగంజిగాని, హిత కరము అగును. భారముగాను, తీక్ష్ణముగాను ఉండవలె గట్టిగాను ఉండునట్లు చేయఁ బడిన లాజసత్తులేహ్యము అను పదార్థము శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును.

[బృహచ్ఛాలిపర్ణి చూర్ణము; లఘుశాలిపర్ణి క్వాథము; అతిసారాపథ్యములు;

ధాన్యపంచకము; పంచమూల్యాదిక్వాథములు; ధాన్య కాదియోగములు;

చికిత్సానర్హ తలు; స్తంభ నాద్యోషధనిషేధములు; పాచనౌషధ

నిషేధములు; సుఖవిరేచన క్రియ మొదలగునవి.]

శ్లో. శాలిపర్ణి పృశ్నిపర్ణి బృహతీ కంటకాగితా. 9. బలాశ్వదంష్ట్రా బిల్వాని పాథానాగరధాన్యకం, ఏత చాహారసంయోగే హితం సర్వా తిసారిణాం. 10. శాలిపర్ణి బలాబిల్వైః పృశ్నిపర్ణ్యా చ సాధితా, చాడి మాఘూహితాః పేయాః పిత్తశ్లేష్మాతిసారిణాం. 11. వాతపిత్తే పంచమూ ల్యా కఫే నా పంచకోలకైః, యవాగూ ముపభంజానో నను వ్యంజన మాచరేత్. 12. శాకమాంసఫలై ర్యుక్తా యవాగ్వోష్ణదుర్జరాః, ధాన్యపంచకసంసిద్ధో ధానవిశ్వకృతోఽథవా. 13. ఆహారో భిషజో యోజ్యోవాతశ్లేష్మాతిసారిణాం, వాతపిత్తే పంచమూల్యా కఫే వా పంచకోలకైః. 14. ధాన్యోదీచ్యశృతం తోయం తృప్తాదాహతిసారను త్, ఆభ్యామేవ సపాతాభ్యాం సిద్ధం మాహార మాచరేత్. 15. దోషా సన్నిచితాం యస్య విదగ్ధాహారమూర్ఛితాః, అతిసారాయ కల్పంతే భూయ స్తాక సంప్రవర్తయేత్. 16. స తు సంగ్రహణం దద్యాత్పూర్వ మామాతిసారిణే, దోషా హ్యేదా వధ్యమానా జనయంత్యామయా నృహూన్. 17. శోధపాండ్యమయస్లేహ కుష్టగుల్మోదరజ్వ

రాన్, దండకాలనకాధానా గ్రహణ్యర్థోగదాం స్తథా. 18. క్షీణ
ధాతు బూర్తస్య బహుదోషోఽతినిస్సృతః, ఆమోషి స్తంభనీయ
స్సౌత్ పాచనా న్నరణం భవేత్. 19. స్తాకం స్తాకం విబంధంవా సశూ
లం యోఽతిసార్యతే, అభయాపిష్పలీకలైః సుఖోష్ణే స్తం విరే
చయేత్. 20.

మయ్యాకుపాన్న, శోలపాన్న, పెద్దములక, చిన్నములక, ముత్తవపులగము, ఏనుగ
పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, శొంఠి, ధనియములు వీటిని భోజనముచేయునప్పుడు
కూడాకలిపి తినినయెడల నతిసారరోగముకలవారికి గుణమిచ్చును. దీనినే బృహచ్చాలి
పర్వ్యాదిచూర్ణ మని వైద్యులు చెప్పచుందురు. మయ్యాకుపాన్న, ముత్తవపులగము,
మారేడుపిండెలు, శోలపాన్న వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన దానిమ్మ పండ్లయొక్కయును
రసముతో కలిపిన పానకము పిత్తకఫములవలన గలిగిన అతిసారరోగములను పోగొట్టి
సుఖమును గలిగించును. ఇదియును శాలిపర్వ్యాదియే యగును. కొందఱు దీనిని లఘు
శాలిపర్ణికావధ మందురు.

గంజిని త్రాగుచుండెడివాఁడు వ్యంజనము మొదలగువానిని తినగూడదు, ఎందు
వలన ననఁగా కూరలుగాని మాంసముగాని పండ్లు మొదలగునవిగాని కూడా భక్షిం
చుచు తీసికొనినాఁడ జీర్ణము కాజాలదు. వాతకఫములచే నతిసారరోగము కలహానికి
ధాన్యసంచకమును కలిపి సిద్ధము చేయఁబడిన యన్నమునుగాని, లేక శొంఠిపోడికలి
పిన యన్నమును గాని పథ్యముగా నొసఁగవలయును.

వాతపిత్తములచేతఁ గలిగిన నతిసారరోగములను లఘుసంచమాలములతో సిద్ధము
చేయఁబడిన కషాయముగాని, కఫముచేతఁగలిగిన నతిసారరోగమునందు వంచకోలము
లతో చేయఁబడిన కషాయముగాని, లేక పోయినయెడల ధనియములు ఉదీచ్యనాగర
ములతో కాచఁబడిన కషాయముగాని ఇచ్చినచో దప్పి, గొంతుకంఠిపోవుట, అతిసా
రము మున్నగువానిని మొదలంట నశింపఁజేసి సౌఖ్యము నిచ్చును.

ధనియములు, కురువేరు, అగరుశొంఠి వీనిచూర్ణముచేత మిశ్రముచేసిన యన్న
మును పెట్టుచుండవలయును. దీనినిఅసహ్యత, ఆహారమునందిచ్చలేకుండుట, మూర్ఛిల్లుట
మొదలగుదోషములుగలవానికిని, దోషములు వృద్ధినిొందినవానికిని ఈయవలయును.
ఆమము చేతికలిగిన నతిసారముగల రోగులకు మొదట, పట్టుపట్టునట్టివియును, వంచివే
యునట్టియును యగు జౌషధములను [అనఁగా సంగ్రహ జౌషధములను] ఈయ
రాదు. ప్రారంభములో అజ్ఞానముచేత పెంచినచో వీడప ననేకరోగములు పుట్టును.

శోభ పాండుగోగము బిళ్లలుబిళ్లగావచ్చు తిలీయను గోగము (దీనినే స్త్రీహ మందురు). కుష్టు, గుల్లగోగము, ఉదరరోగము, జ్వరము మొదలగువానిని కొయ్యలా గున నీలిగొనిపోవుట, నడవలేకపోవుట, వణుకుట, రక్తగ్రహణి, అగ్నిగోగము లను కూడ నావోషము పుట్టించును. ధాతుక్షీణము గలవానికిని బలముచేత వీడింపబడిన వానికిని, మిక్కిలిగా రక్తస్రావము గలవానికిని, మిగుల వోషము లుండినయెడల అను మునుగూడ స్తంభనము చేయవలయును. మఱియును పాచనముచేత నొక్కొక్కయ ప్పడు చనిపోవుటకూడ సాధారణముగా సంభవించుచుండును.

మిగుల కొద్దికొద్దిగాను, లేక బద్ధకముగానూ, కడుపునొప్పి, తీపు గలుగునట్లు గాను ప్రవించుచున్నయెడల నిట్టి యతిసారగోగమునకు కరక కాయలు, సిప్పళ్లు, గోరువెచ్చుగా కల్మయగాఢేసి విశోచన మగునట్టులు ఔషధము నీయవలయును.

[ధాన్యసంచకము; త్రికటుకాదిచూర్ణము; సిప్పల్యాదిచూర్ణము; హరిద్రాదియో గములు; ఖండయూషాదులు; నాగరాదిక్వాథములు; పాఠాదిచూర్ణము; మస్తాదిక్షీరము; పంచమూల్యాదిచూర్ణము.]

శ్లో. ధాన్యకం నాగరం ముస్తం వాలకం బిల్వ మేవ చ, ఆమృశూ లవిబంధఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనం. 21. ఇదం ధాన్యచతుష్కం స్యాత్ పితే శుచీం వినా పునః, విప్పలీం నాగరం ధాన్యం భూతికం చాభయాం వచాం. 22. ప్రీతేరభద్రముస్తాని బిల్వం నాగరధాన్యకం, పుష్కపర్ణశ్వదంస్త్రా చ సమగా కంటకారికా. 23. తిప్రః ప్రమ ధ్యా విహితాః శ్లోక్తారై రతిసారిణాం, కఫపితే చ వాతే చ క్ర మాదేతాః ప్రకీర్తితాః. 24. సంజ్ఞా ప్రమథ్యా జ్ఞాతవ్యా యోగే పాచన దీపనే, త్యూషణాతివిషా హింగుబలా సౌవర్చ లాభయాః. 25. పీత్వోష్ణే నాంభసా హన్యాత్ ఆమాతీసార ముద్ధతం, అథవా విప్పలీ మూల విప్పలీ ద్వయచిత్రకాన్. 26. సౌవర్చ లవచా వ్యో ష హింగు ప్రతివిషాభయాః, పిబే శ్లేష్మోతిసారార్త శ్చూర్ణితా శ్చోష్ణవారిణా. 27. హరిద్రాదిం వచాదిం వా పిబే దామేషు బుద్ధి మాన్, ఖండయూష యవాగూఘృ పిప్ప ల్యాదిం ప్రయోజయేత్. 28. తక్రే కపిత్థ చాంగేరీ మరీచా జాజిచిత్రకైః, సుపక్వః ఖండయూ షోయ మయం కాంబారికో పరః. 29. దధ్యష్టౌ లవణస్నేహ తిల

మాంససమన్వితః, నాగరాతివిషాముష్టైః అథవా ధాన్యనాగరైః. 30. తృష్ణాతీసారశూలఘ్నమ్ పాచనం దీపనం లఘు, పాతావత్సకబీజాని హారితక్యో మహాషధం. 31. ఏత దామరముత్థాన మతీసారం సవేదనం. కఫాత్తకం సపిత్తుచ వర్షోబధ్నాతి చ ద్రువం. 32. పయస్య త్వాధ్య ముస్తాం వా విశతిం భద్రకావ్యాయాః, క్షీరావశిష్టం తప్తి తు హన్యా దామం సవేదనం. 33. పక్షోదనకృతతీసారో గ్రహణీ మార్ద్రవా ద్యదా, ప్రసర్తతే తదా కార్యః క్షిప్రం సాంగ్రహికో విధిః. 34. పంచమూలీబలావిశ్వధాన్యకోత్పలబిల్వజాః, వాతాతిసారిణే దేయాః తక్రేణాన్యతమేన వా. 35.

ధనియములు, శొంఠి, తుంగము స్తలు, కురు వేరు, మారేడుపిండెలు వీటితో చేయఁబడిన పాచనము ఆమమును, నొప్పిని, మలబద్ధకమును పోగొట్టును. జఠరాగ్నిని దీపింపఁజేయును. పిత్తమువలన వచ్చిన అతిసారములకు శొంఠిని వదలి ధాన్యచతుష్కము నుపయోగింపవలయునని చెప్పెదరు. పిప్పళ్లు, శొంఠి, ధనియములు, కానుగుచేక్క, కరక కాయలు, వస, కురు వేరు, తుంగము స్తలు, మారేడుపిండెలు, శొంఠి, ధనియములు, కోల పొన్న, పల్లెరు, ముత్తవపులగము, నేలములకపేరుఅని సగముసగము స్లోకములలో మూఁడువిధము లగు ప్రమధ్యలు చెప్పబడినవి. ఇయ్యది కఫపిత్తవాతముల విషయములలో చెప్పఁబడినయవి. పాచనమునకును, జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపచేయుట కిచ్చెడు సౌఖ్యధనునకు ప్రమధ్య యని గుర్తు పెట్టఁబడినది.

శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, అతివస, ఇంగువ, ముత్తవపులగము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయ వీటిని మార్తముచేసి వేడినీటియందు ఆచూర్ణమును వైచికోని త్రాగినయెడల కఫాతిసారముచేత పీడింపబడు శోగికి నుఖము కలుగును. బుద్ధిమంతుఁడగువాఁడు హస్తద్రావిగణములో చెప్పఁబడినవానినిగాని వచాదిగణవతితములగు మూలికలనుగాని కషాయముచేసికొని త్రాగవలయును.

ఖండయూషమలయందుగాని గంజియందుగాని పిప్పల్యాదిగణములో చెప్పఁబడిన మూలికలచూర్ణమును కలిపికొని పుచ్చుకొనవలయును. ఆపుమజ్జిగ, వెలగపండులోని గుజ్జ, చాంగేరి, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము, అనువీటినిగూడఁజేర్చుకొని కాచవలయును. ఇయ్యదియే ఖండయూషమనఁబడును. మతీయును వీటినే కొందఱు కాంబలికములని జెప్పెదరు. కాని పెరుగు, నిమ్మపండ్లరసము, ఉప్పు, తైలము, నువ్వులు, మాంసము వీటితో కూడినయెడలనే కాంబలిక మగును.

శొంతి, అతిసన, తుంగము స్త్రులు లేక ధనియులు, శొంతి వీటితో సిద్ధము చేయబడిన క్యాథము, పాచనము, దాహము, అతిసారము, పోటు మొదలగువానిని పోగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని దీపింపజేయును. దేహమునుగూడ తేలిక చేయును.

అగరుశొంతి, కొడిసెపాలవిత్తులు, కరక కాములు, శొంతి, వీటితోటి సిద్ధము చేయబడిన పాచనము ఆముచుచేత పుట్టివట్టియు బాధాకరము లగువట్టియు సతిసారములను, కఫాతిసారములను, పిత్తాతిసారసంబంధము లగు మలములను (నిశ్చయముగా) బంధించివైచును అనుటకు సందియము లేదు.

తుంగముపైలను ఇరువదియొక్కలనుగాని లేక భద్రముపైల నిరువదింజినిగాని పాలలో వైచి కాచి త్రాగవలయును. పాబుమాత్రము మిగిలియుండినప్పుడు త్రాగిన యెడల ఆమాతిసారములను నశింపజేయును. పక్వమైన అతిసారము గ్రహణిమార్గమున మాటిమాటికి వచ్చుచున్నయెడల శీఘ్రముగా సాంగ్రహికుమును అనగా మలమును బంధించు నుపాయమును చేయవలయును. పంచమూలములు, ముత్తపఫులగుము, శొంతి, ధనియులు, కలువ, మారేపిండిలు వీటిలో నేదయిన నొకదానితోచేర్చి మజ్జికతో నేవించినయెడల వాతమువలన బుట్టుచుండెడి యతిసారముగల రోగులకు సౌఖ్యము కలుగును.

శ్లో. కంచటజంబూదాడిమశ్శుంగాటగ పత్రవిల్వహీరబేరం, జలధర నాగరసహితం గంగా మపి వేగినీం రుద్ధ్యాత్. 36. కృత్వాలవాలం సువృథం పిష్టై రామలక్ష్మై ధ్విషక్, ఆర్ద్రకస్వరసే నాశు పూరయేన్నా భిమండలం. 37. నదీవేగోపమం ఘోరం అతిసారం నిరోధయేత్, కిరాతతిక్తకం ముస్తం వత్సకం సరసాంజనం. 38. పిబే త్పిత్తాతిసారఘ్నం సక్షాద్రం వేదనాపహం, పలం వత్సకబీజస్య శ్రవయత్వా జలం పిబేత్. 39. యో రసాశీ జయే చ్ఛీఘ్రం స పైత్తం జఠరామయం, మధూకం కట్ఫలం లోద్రం దాడిమస్య పలత్వచం. 40. పిత్తాతిసారే మధ్వక్తం పాయయే త్తండులాంబునా, కుటజాతివిషాముస్తం హరిద్రా పర్ణినీద్యయం. 41. సక్షాద్రశర్కరం శస్తం పిత్తశ్లేష్మాతిసారిణాం, కుటజత్వక్ఫలా ముస్తం క్యాథయిత్వా జలం పిబేత్. 42. అతిసారం జయత్వాశు శర్కరామధుయోజితం, బిల్వచూతాస్థినిర్యూహః వీత స్సక్షాద్రశర్కరః. 43. నిహన్యా చ్ఛర్ద్వతీసారం వైశ్వానర ఇవాహుతిం,

పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీతలః. 44. శర్కరామధు సం
యుక్తః ఛర్ద్యతీసారనాశనః, ప్రియంగ్వంజనముస్తాఖ్యం పాయయేత్తు య
థాబలమ్. 45. పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీలః, తృష్ణాతిసార
చ్ఛర్దిష్నుంసక్షాద్రం తండులాంబునా. 46. కలింగకవచాముస్తం దారు
సాతివిషంసమమ్, కల్కం తండులతోయేన పిబే త్పితానిలామయీ. 47.
కుటజం దాడినుం ముస్తం ధాతకీబిల్వవాలకం, లోధ్రచందనపాతా శ్చ
కషాయం మధునా పిబేత్. 48. సామే సశూ లే ర క్తేపి పిచ్ఛాస్తావేషు
శస్యతే, కుటజాది రితి ఖ్యాతః సర్వాతీసార నాశనః. 49. సమంగాతివిషా
ముస్తం విశ్వం ప్రీబేరధాతకీ, కుటజత్వక్ఫలం బిల్వ క్వాథ స్సర్వాతి
సారనుత్. 50. దలోత్థః స్వరసః పేయః హిజ్జలస్య సమాక్షికః, జయ
త్యామ మతీసారిం క్వాథో వా కుటజశ్శచః. 51. వటారోహం తు
సంపిష్య శ్లఙ్ఘ్యం తండులచాణా, తం పిబే త్తక్రసంయుక్త మతీసారరు
జాపహం. 52. తండులజలపిష్టం కోశమూలకర్షాధిపాన మపహరతి,
సర్వాతిసారగ్రహణీ గోగసమూహం మహాఘోరం. 53. కల్కః కోమ
లబబ్బాలదలా త్పీతోతిసారహః, కుటజత్వక్ఫలతః క్వాథో ఘనీభూత
స్సుశీతలః. 54. లోహితోఽతివిషాయుక్తః సర్వాతీసారను ద్భవేత్,
వదంత్యత్రాప్తమాశేన క్వాథా సతివిసారిజః. 55. ప్రక్షిప్యత్వా
త్పాదికం తు లేహా దితి చ నో మతిః.

కొడిసిపాలపట్ట, నేరేడు, దానిమ్మ, పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, గరువేరు, తుంగ
ముస్తెలు, శొంఠి కీటిని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమును క్వాథముచేసి నేవించినయెడల గం
గాప్రవాహపు వేగమునైనను ఆపగలుగును అనిన అతిసారము విషయములో నందుర్పం
గల దని వేఱుగా చెప్పవలయునా? లేకపోయిన ఉసిరికపప్పు పిండిగా నూరి దానిని
చిక్కిని అంబలిగా గాచి తరువాత అల్లపురసమును చేర్చి బొడ్డునకు పట్టించినయెడల
నదీవేగమువలె భయంకరముగు సతిసారమైనను ఆగిపోవును.

వాయువిడంగములు, నేలవేము, కొడిసెపిత్తులు, సరసాంజనము వీటిని చూర్ణము
చేసి దీనియందు లేనెను గలిసికొని పుచ్చుకొనినయెడల సిత్తమువలన బుట్టిన సతిసార
గోగము తక్షణమే యుపశమనము నొందును. ఒకపల ప్రమాణముగల కొడిసెపాలవి
త్తులను కషాయమునందుకాచి త్రాగినను మాంసరసమును భుజించినను గాని సిత్తమువలన

బుట్టెడి అతిసారగోగము దూరముగా తొలగిపోవును. ఇప్పుడు పువ్వు, కాయఫలపుచ్చెక్క, లొడ్డుగ చెక్క, దానిమ్మపండుపై బెరడు, దానిమ్మపలము వీటిని ఎంక బెట్టి చూర్ణము చేసి ఆచూర్ణముతో తేనెను వైచికోని బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో చేర్చి పిత్తసంబంధములగు సతిసారవిషయగులలో త్రాగవలయును.

కొడిసెవిత్తులు, అతివస, తుంగమునైలు, మ్రానిపసపు, పచ్చిపసపు, కోలపొన్న, ముయ్యకుపొన్న వీటిని చూర్ణమును చేసి కషాయముగాచి యందు తేనెను కలిపి కొని నాకి నయెడల పిత్తసంబంధములై నవియును, కఫసంబంధములు నై నవియు నగు అతిసారముల పోగొట్టుటయందు దిట్ట యగును. కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, తుంగమునైలు వీనిని కషాయముగా గాచి ఈకషాయముతో కండచక్కరను తేనెను వేసి త్రాగినయెడల సతి సారగోగము లతిశీఘ్రముగా నశించిపోవును.

మారేడుగింజలు, మామిడిపండులు వీటిని నిర్వ్యాహముచేసి తేనెను కండ చక్కరను కలిపి త్రాగినయెడల దుగదకల యతిసారములు కూడను అగ్నిదేవునిముందట ఆహుతులవలె రూపదంగిపోవును. చేడుపొళ్ల, యవలు, ధనియములు వీటితో చేయబడిన కషాయమును చల్లగా చల్లార్చి దానిలో కలకండను తేనెను చేర్చి కొని త్రాగినయెడల ఛర్దిగల యతిసారములు కూడను నశించి పోగలవు. కొడిసెవిత్తులు, వస, తుంగమునైలు వీటిని కషాయమును చేసి తాను ఓపగలుగునంతమట్టునకు తీసికొని తేనెను అందులో కలిపి బియ్యపుసేళ్లతో కలిపి నేవించినయెడల దాహము, అతిసారము, ఛర్ది మొదలగునవి నశించి పోగలవు.

కొడిసెపాలవిత్తులు, దానిమ్మ బెరడు, తుంగమునైలు వీటిని అన్నింటిని సమానములుగా తీసికొని కల్పముజేసి బియ్యపుకడుగుతో కూడా వాతపిత్తములవలన బుట్టిన యతిసారముగల రోగి పుచ్చుకొనవలయును. కొడిసెపాలవిత్తులు, దాడిను బెరడు, తుంగమునైలు, ఊసిరికెపప్పు, మారేడుపిండెలు, కురువేరు, లొడ్డుగ, రక్తచండనము, అగరు శొంఠి వీటిని కషాయముపెట్టి తేనెను ఆకషాయముతో వైచికోని త్రాగవలయును. ఈయావధము ఆమునుచేత వచ్చిన యతిసారములకును, పోటుగలిగిన యతిసారము నకును, రక్తాతిసారమునకును, పిచ్చాస్రావమునకును మిగుల శ్రేష్ఠమైనది. ఇయ్యది కుట జాదికషాయ మనబడును. ఈకషాయ మన్నివిధములగు సతిసారములను పోగొట్టును.

ముత్తనపులగము, అతివస, తుంగమునైలు, శొంఠి, కురువేరు, ఆరెపువ్వు, కొడిసె చెక్క, కొడిసెపండు, మారేడుపిండెలు వీటియొక్క కషాయము అన్నివిధములగు సతిసారములను నశింపజేయును. నీరు ప్రబృలి ఆకులరసములతో తేనెను కలిపి కొని త్రాగ

నను కొడిసెపట్టతో చేసిన కషాయమునందు తేనెను కలిపికొని త్రాగినను అమాతి సారములు నశించి పోగలవు. మఱ్ఱిచిగుళ్ళను బియ్యపుకడుగుతోఁ గూడ చేర్చి నూరికొని త్రాగినయెడల సతిసారముల పీడ లేకుండ తొలగిపోవును.

ఊడుగ వేళ్ళను బియ్యపుకడుగుతో నూర్చుకలముచేసి అర్ధకర్షప్రమాణము నేవించినయెడల అన్నివిధములగు సతిసారములును, గ్రహణులును, భయంకరము లగు నితర రోగములును నశించిపోగలవు. బబ్బులపుచెట్టుయొక్క లేతచిగుళ్ళను (అనఁగా వెలి కుమ్మచిగుళ్లు) కలముచేసికొని త్రాగినయెడలగాని కొడిసెపట్టుగట్టిగా కషాయముగా గాచికొని చక్కగా చల్లాన్నికొని అతివసనమార్గమునగా చేసికొని పుచ్చుకొనినయెడలగాని అన్నివిధములగు సతిసారములును నశించిపోగలవు. కొందఱు కషాయమునందు ఎనిమిదవపాలు అతివసనమార్గమున వేయవలయునని చెప్పెదరు. మఱియును లేహముకంటె అతివసనమార్గము నాల్గవపాలు వేయవలయునని నేను యభిప్రాయము నొందుచున్నాను.

అంకోలవటకము: విడంగాదికాఢము.

శ్లో. సదా రవ్యం కోట పాతానాం మూలం త్వక్కుటజస్య చ.
56. శాల్మలీశాలనిర్యాస ధాతకీలోధ్రదాడిమం, పిష్టాష్ట సమ్మితాన్ కృత్వా వటకాం స్తండులాంబునా. 57. తేనైవ మధుసంయుక్తా నే కైకాకా ప్రాత రుత్థితిః, పిబే దత్యయ మావసన్నే విడ్విసగ్దేణ మా నవః. 58. అంకోలవటకో నామ్నా సర్వాతీసారనాశనః, పయ స్యర్థోప కే భాగే స్త్రీ బేరోత్పలనాగరైః. 59. పేయా రక్తాతిసారఘ్నీ పృశ్నిప ర్ణ్యా చ సాధితా, రసాంజన సాతివిషం కుటజస్య ఫలం త్వచం. 60. ధాతకీ శృంగ బేరం చ ప్రపిబే త్తండులాంబునా, షాద్రేణ యుక్తం నుద తీ రక్తాతీసార ముబ్బణం. 61. మందం దీపయతే చాగ్నిం శూలం చా పి నివర్తయేత్, విండంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగకం. 62. మరిచేన సమాయుక్తం శోధాతీసారనాశనం.

ప్రానిపసపు, అంకోలపుచెట్లు (ఊడుగు) వేళ్లు, అగరుకొంతి, కొడిసె చెక్క, బూరుగుబంక, మద్దిబంక, అరెచెక్క, లొడ్డుచెక్క, దానిమ్మపెగడు, వీటిని అన్నిటిని సమానముగా ఒక్కొక్కఅక్షమచొప్పన తీసికొని కడుగునీళ్లతో నూరి కలముచేసికొని తేనెను వేసికొని మాత్రకట్టి యుడవలయును. మఱల ప్రాతఃకాలముననే లేచి అతిసారరోగులుగల రోగి దానిని పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్య

దియే అంకోటపటక మనఁబడును. ఈ అంకోటపటకము అన్నిపిఠము లగు అతిసారములను నశింపఁజేయును.

సగపాలు నీరుకలిసిన మేకపాలలో కుగుచేరు, నల్లకలువ, తుంగముస్తలు, కోలపాన్న వీటిని కలిపి సిద్ధముచేయఁబడిన పానకము రక్తాతిసారములను పోఁగొట్టును. రసాంజనము, అతివస, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపండు, ఆరెచెక్క, అల్లము వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి చేర్చికొని త్రాగవలయును. లేనెలో కలపినయెడల నియ్యది అత్యంతము భయంకరములయిన అతిసారములను కూడ నశింపఁజేయును. అగ్నిమాంద్యమును కూడ పోఁగొట్టి ఆకలిని దీపింపఁజేయును. శూలగమును పాఱుద్రోలును వాయువిడంగులు, అతివస, తుంగముస్తలు, దేవదారుచెక్క, అగరుశొంతి, కొడిసెపాల, మిరియములను కషాయముగా గాచి నేవించినయెడల శోధలుగల అతిసారములుగూడ నడుగంటి పోవును.

[వత్సాదియోగములు; దాడిమాదికషాయములు; బిల్వవటి; బిల్వాదిరసము; శాల్వల్యాదిరసము; జంబ్వాదిరసము, బిల్వాదిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. సవత్సక స్సాతివిష సృబిల్వః సోదీచ్యముస్తై శ్చ కృతః కషాయః, సామే సశూలే సహశోణితే చ చిరప్రవృత్తే పి హితేఽతిసారే. 63. కషాయో మధునా వీత స్త్వచో దాడిమవత్సకాత్, సద్యోజయే దతీసారం సరక్తం దుర్ని నారకం. 64. గుడేన ఖాదయే ద్బిల్వం రక్తాతీసారనాశనం, ఆమశూలవిబంధఘ్నం కుక్షిరోగవినాశనం. 65. బిల్వాబ్జధాతకీపాతా శుంఠీమోచరసా స్సమాః, వీతా రుంధం త్యతీసారం గుడతకేణదుర్జయం. 66. శాల్వలీ బదరీజంబూ ప్రియాలామ్రార్జునత్వచః, వీతాఃక్షీరేణ మధ్వాఢ్యాః పృథక్ శోణితనాశనాః. 67. జంబ్వామ్రామలకీనాం తు పల్లవా నథ కుట్టయేత్, సంగృహ్య స్వరసం తేషా మజాక్షీరేణ యోజయేత్. 68. తం పి బేత్తధునా యుక్తం రక్తాతీసారనాశనమ్, బిల్వం ఛాగపయస్సిద్ధం సితామోచరసాన్విత్. 69. కలింగచూర్ణ సంయుక్తం రక్తాతీసారనాశనమ్, జ్యేష్ఠాంబునా తండులీయం వీతం చ ససితా మధు. 70. వీత్వా శతావరీకల్పం పయసా క్షీరభుజ్జయేత్, రక్తాతిసారి వీత్వా చ తయా సిద్ధం ఘృతం నరః. 71.

కొడిసెపట్ట, అతివస, మారేడువేలు, కురువేరు, తుంగముస్తలు వీటితోటి చేయఁబడిన కషాయము ఆమాతిసారములను, నొప్పిగలిగిన యతిసారరోగములను, రక్తాతిసారములను, మఱియును, చాలరోజులనుండి పుట్టిన యతిసారరోగములను నాశనము చేసి హితమును కలుగఁజేయును.

లేతదానిమ్మబెరడు, కొడిసెపట్ట వీనితో పెట్టినకషాయములలో లేనెను కలిపికొని త్రాగియెడల రక్తాతిసారములు దూరముగా తొలఁగిపోవును. బెల్లముతో కలిపి మారేడుపండ్లను తినినట్టులయిన రక్తాతిసారములు నశిచిపోవును. మఱియును ఆమశూలము మలబద్ధకము మొదలగునవియుఁగూడ దూరముగా తొలఁగిపోవును. కడుపునొప్పి మొదలగునట్టి రోగములుకూడను మొదలంట నశించి పోవును.

మారేడుపిండెలు, తుంగముస్తలు, ఆరెచెక్క, అగురుశొంఠి, శొంఠి, బూరుగ వేరు వీటి నన్నింటిని సమానములైన భాగములనుగా తీసికొని బెల్లముతో కలిపి మజ్జిగతో త్రాగినట్టులయిన నత్యంతము భయంకరము లగు నతిసారములును దూరము లగును. బూరుగువేరు, లేగువేరు, మొరటవేరు, మామిడివేరు, మద్దివేరు వీటిని వేరువేరుగా తీసికొని మేకపాలును లేనెను చేర్చికొని త్రాగియెడల రక్తాతిసారమును పోగొట్టును.

వేరేడు, ఉసిరిక, మామిడి వీటిచిగుళ్లను సమును మేకపాలలో కలిపి లేనె చేర్చి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారములు నశించిపోవును. మేకపాలలో మారేడుపిండెలు సిద్ధముచేసి (అనఁగా న నవైచి) చక్కెర మిఁదయపుపొడిని కలిపి ఆవిప్లుట నందు కొడితె పాలవిత్తుల మార్చును వేసికొని త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లఁగిపోవును.

అతివధురమును నూరి చక్కెర లేనెల నందులో కలిపి వియ్యపుకడుగుతో చేర్చికొని త్రాగినట్టులయిన గాని శతావరి [అనఁగా పెద్దపిల్లి పీచర] యొక్క కల్కయును పాలతోచేర్చి త్రాగియెడల గాని మరుష్యుఁడు రక్తాతిసారమును జయింపగలుగును. లేకపోయిన శతావరిని కల్కముగాచేసి సిద్ధముచేయఁబడిన నేటిని రక్తాతిసారరోగముగల రోగి త్రాగినయెడల సుఖము కలుగును.

— కుటజరసాయనము; గుడ భ్రంశములకు కషాయము; కుటజపుటపాకము. —

శ్లో. కుటజస్య పలం గ్రాహ్య మప్యభాగజలే శృతిమ్, తక్షణం వివచే ద్భూయో దాడిమోదకసంయుతమ్. 72. యావచ్చైవ లసీకాభం శృతం త ముపకల్పయేత్, త స్సార్థకర్షం తక్రేణ విభే ద్రక్తాతిసారవాన్. 73. అవశ్యమగణీయోపి మృత్యో ర్హతి న గోచరమ్, క్వాథతుల్యం దాడిమాంబు భాగానుక్తౌ సమంతతః. 74. కల్క స్తిలానాం

కృష్ణానాం శర్కరాభాగసంయుతః, ఆజ్యేన ఫయసా పీతః సద్యో
రక్తం నియచ్ఛతి. 75. గుదదాహే ప్రపాకే వా షట్లోలమధుకాంబు
నా, సేకాదికం ప్రశంసంతి ఛాగేన పయసాపి వా. 76. గుదభ్రంశే
ప్రకర్తవ్యా చికిత్సా తత్ప్రీక్షీర్తితా, అవేదనం సుసంపక్వం దీప్తాగ్నే
స్సుచిరోత్థితమ్. 77. నానావర్ణమతీసారం పుటపాకైరుపాచరేత్.
స్నిగ్ధం ఘనం కుటజవల్క్ల మజంతు జగ్ధమాదాయ తత్క్షణ మతీవచ పో
థయిత్వా, జంబూపలాశపుట తండులతోయసిక్తం బద్ధం కుశేన చ
బహిర్భుసవంకలిప్తమ్. 78. సుస్విన్న మేత దవశీడ్య రసం గృహీత్వా
క్షౌద్రేణయక్త మతిసారవతే ప్రదద్యాత్, కృష్ణాత్రిపుత్రమతపూజిత
ఏష యోగః సర్వాతిసారహరణే స్వయమేవ రాజా. 79. స్వరసస్య
గురుత్వేన పుటపాకపలం పిబేత్, పుటపాకస్య పాకోఽయం బహి రా
రక్తవర్ణతా. 80.

ఒక పలము కొడిసెపట్టను తీసికొని ఎనిమిదిరెట్లధికముగా నున్న నీటిలోవైచి
పాకము చేయవలయును. మఱల నదేప్రకారము దానిమ్మపండ్లరసమును కలిపి ఉడు
కఁబెట్టవలయును. బాగుగా నుడికి తీగెమోస్తరుగా నుండినయప్పుడు దింపి జాగ్రత్త
చేసికొని అర్ధకర్షప్రమాణముగా మజ్జితో కలిపి త్రాగుచుండినయెడల రక్తాతిసార
ములు నశించిపోవును. దీని సామర్థ్యమువలన చావునకు సిద్ధమైన మనుష్యుడుకూడను
బ్రదక గలఁడు. కషాయముతో సమానముగా దానిమ్మరసమును తీసికొనవలయును.

నల్లనూవులను కల్కముచేసి దానికి సమభాగముగ కలకండను కలిపి మేకపా
లతో కలిపి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లన్నియు నతిశీఘ్రముగా నశించి పోఁగ
లవు. ముడ్డి ఎండిపోవునప్పుడుగాని, తీపు ఎత్తుచున్నప్పుడుగాని చేదసోళ్ల యస్థిమధు
కము మొదలగువానితో చేయఁబడిన కషాయముతో తడుపుచు డుట చాల శ్రేయ
మును కలిగించును. లేకపోయినచో మేకపాలతో తడుపుటయైనను ఉత్తమమే యగును.
గుద దిగినప్పు డీచికిత్సను చేయవలయును.

ఆగ్నిదీప్తిగలవానికిని, కష్టములు లేనివానికిని పరిపక్వమై చాలకాలముక్రింద
టనే పుట్టి నానావిధములుగా నుండు ఆతిసారములకు పుటపాకముచేత చికిత్సను
చేయవలయును. దట్టముగాను పురుగులు మున్నగువానిచే కొఱకబడకయు యుండినది
యును, తగలఁబడనిదియు నగు కొడిసెపట్టను తీసికొనివచ్చి నూరి నేరేడుఆకులలో

చుట్టి బియ్యపుకడుగుతో తడిపి తోకగాగట్టి పైకి పూతను పూసి ఆముద్దను నిప్పులో పెట్టి యుడికించి తలువార రసమును పిండి దానియందు తేనెను కలిపి అతిసార రోగము కలవాని కౌషధముగా నీయవలయును. ఈయోగము కృష్ణాత్రిముసోముని కొమరునిమతముచేత పూజితమై యున్నది. అన్ని లెఱుంగులగు నతిసారములను నశింపజేయుటలో నిదియే యుత్తమమై కూడ నున్నది. స్వద్రవమును మఱిగించి పుటపాకముచేసిన రసమును పలమంత తీసికొనవలయును. పైని అన్నిప్రక్కలను ఎఱ్ఱ బారినయప్పుడు పుటపాకము పక్వమైనది యని తెలిసికొనవలయును.

—ॐ కుటజలేహము. ॐ—

శ్లో. త్వక్ష్విండం దీర్ఘవృతస్య కాశ్చరీవత్ర వేష్టితమ్, మృదావ
లిప్తం సుకృత మంగారే వ్యవలేహయేత్. 81. స్విన్న ముద్భృత్య నిష్పి
డ్య రస మాదాయ యత్తుతః, శీతీకృతం మధుయుతం పాయయే దుద
రామయే. 82. శతం కుటజమూలస్య ష్టుణ్ణం తోయార్తణే పచేత్,
క్వాథే పాదావశేషేఽస్మిన్ లేహం పూతే పునః పచేత్. 83. సౌవర్చ
లయవక్షారవిడసైంధవసిఫలీ, ధాతకీంద్రయవా జాజీ చూర్ణం దత్వా
పలద్వయమ్. 84. లిఘ్య ద్బదరమాత్రం తచ్ఛృతం క్షౌద్రేణ సంయు
తం, పక్వాపక్వ మతీసారం నానావర్ణం సవేదనం. 85. దుర్వారం
గ్రహణీరోగం జయేచ్ఛైవ ప్రవాహికాం.

దుండిగపుచెక్క నునూరి ముద్దగాచేసి గుమ్మడిఆకుతో చుట్టి పెట్టి పైనమట్టిని పొదివి నిప్పులో (కుమ్మలో) నుడుక బెట్టవలయును. చక్కగా నుగ్గిన తరువాత బయలునకు తీసి రసమునుతీసి చక్కగా చల్లారినతరువాత దానిలో తేనెను వైచి కొని అతిసారరోగ ము కలిగినప్పుడు నేపింపవలయును. కొడిసెపట్టు నూరుపలములు తెచ్చి నూరి ఒకద్రోణ పరిమాణముగల నీటిలో నుంచి పక్వము చేయవలయును. మొదలపోసిన నీటిలో నాల్గవపాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల వండవలయును.

తరువాత యశక్షారము, బిడాలపణము, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు, ఆరెచెక్క, కొడిసెపాలవిత్తులు, తెల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని చూర్ణముచేసి రెండుపలములంతకలిసి చక్కగా చల్లారినతరువాత తేనెనుకలిపి రేగుపండంతమాత్రము చేసికొని తినవలయును. ఇయ్యనియే కుటజాదిలేహ మనఁబడును. ఈకుటజాదిలేహము పక్వములగు నతిసారములను, చక్కగాఁ బక్వముకానివానిని, అనేకములగు రంగులతో గూడినవానిని, కూలరోగముగలిగిన

వియు నగువానిని భయంకరము లగునని యగు అతిసారములను ప్రవాహిక గ్రహణి
రోగము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

— ౭౭ కుటజాష్టకయోగములు. ౭౭ —

శ్లో. తులామథార్ద్యాం గిరిమల్లికాయాః సంక్షుద్య పక్వా రస
మాదదీత, తస్మిన్ సుపూతే ఫలసమ్మితాని శ్లఙ్ఘాని పిష్ట్యా సహ శాల్క
లేన. 86. పాతాం సమంగాతివిషాం సమస్తాం బిల్వం చ పుష్పాణి చ
ధాతకీనాం, ప్రక్షిప్య భూయో విపచేత్తు తావ ద్దర్శ్య ప్రలేప స్వర
సస్తు యావత్. 87. పీత స్త్యసా కాలవిదా జవేన మండేన వాఽజాప
యాసాఽథవాపి, నిహన్తి సర్వం త్వతిసార ముగ్రం కృష్ణం సితం లో
హితపీతకం వా. 88. దోషం గ్రహణ్యా వివిధం చ రక్తం శూలం
తథార్థాని సశోణితాని, అసృగ్దరం చైవ మసాధ్యరూపనిహస్త్య
వశ్యం కుటజాష్టకోయః. 89.

పచ్చికొడిసెపట్టు తులాప్రమాణము తెచ్చి ద్రోణమనీళ్లవైచినాన్ని చక్కగా
నూరి వండి రసమును తీయవలయును. ఆపిమ్మట వడయఁబోసి బూరుగచక్కను నూరి
పల పఁమాణముగల అగరుశొంఠి, ముత్రపపులగము, అతివస, తుంగముస్తెలు, మారేడు
వేలు, ఆకెళువ్వులును వీనినన్నిటిని చూర్ణమును చేసి పైనిచెప్పిన రసములూ వేసి వండ
వలయును. గరిటెను అంటుకొని తీగవారుచు స్వరస మెప్పుడగునో అప్పుడు పక్వమై
దిగా తెలిసికొనవలయును. అంతట దించి పీసికొనవలయును.

పిమ్మట కాలమును గుఱతెలింగినవాడై మంచినీళ్లు త్రాగునప్పుడుగాని, మజ్జిగను
త్రాగునప్పుడు గాని, లేక మేకపాలతో జేర్చిగాని త్రాగవలయును. ఇయ్యది భయంకర
ములగు నతిసారములను, లేక నలుపు, తెలుపు, ఎఱుపు, పసపు మొదలగు రంగులుగల
అతిసారములను, గ్రహణులను, మఱియును అనేకవిధములగు రక్తదోషములను, పోటు
గల యర్శ్యరోగములను సాధ్యముకానివని వదలిపెట్టిన ప్రదర్శములను ఈకుటజాష్టకము
సమూలముగా నశింపఁజేసివైచును.

— ౭౮ షడంగఘృతము. ౭౮ —

శ్లో. తులాద్రవ్యే జలద్రోణో ద్రోణే ద్రవ్యతులా మతా,
వత్సకస్య చ బీజాని దార్ద్ర్యాశ్చ త్వచ ఉత్తమాః. 90. పిప్పలీశ్యంగ

బేరం చ లాక్షాకటుకరోహణీ, షడ్భి రేభి ర్ఘృతం సిద్ధం పేయం
మండావచారితమ్. 91. అతీసారం జయే చ్చీఘ్రం త్రిదోష మపి దారు
ణమ్.

తా. తులాపరిమాణము గల ఔషధులయందు ద్రోణపరిమాణము నీటిని చేర్చవల
యును. ద్రోణపరిమాణముగల నీటియందు ఒకతులామాత్రము ఔషధులను చేర్చవల
యును.

కొడిసెపాల, దేవదారుపట్ట, మౌనిపసపుచెక్క. సిప్పర్లు, శొంఠి, లక్క, కటు
కరోహిణి ఈ ఔషధులచేతను సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిని మజ్జగతోహణా త్రాగవల
యును. ఇయ్యది త్రిదోషములవలన ఉత్పత్తియై క్షతీత్యంతము భయకరములయినట్టి
అతిసారములగూడ శీఘ్రముగా నశింపఁజేయును. దీనినే పడంఘృత మని చెప్పెదరు.

శ్రీరద్రుమాదిఘృతము. ౯౨

శ్లో. శ్రీరద్రుమాభీరురనే విపక్వం తజ్జైశ్చ కల్కైః పయసా చ
సర్పిః, నితోఽలాగ్ధం మధుపాదయుక్తం రక్తాతిసారం శమయ త్యుదీ
ర్ణమ్. 92. జ్వరేమృతోపమం శ్రీర మతీసారే విశేషశః, ఛాగం తు భేష
జై సిద్ధం దేయం వా వారిసాధితమ్. 93. బాలం బిల్వం గుడం తైలం
పిప్పలీవిశ్వభేషజమ్, లిహ్య ద్వాతే ప్రతిహతే సశూలే సప్రవా
హికే. 94. పయసా పిప్పలీకల్కః వీతోవా మరిచోద్భవః, త్ర్యహః
త్ప్రవాహికాం హంతి చిరకాలానుబంధినీమ్. 95. కల్క స్నాన్య ద్బాల
బిల్వానాం తిలకల్కశ్చ తత్సమః, దధ్న స్సారాప్లు స్నేహాఢ్యః ఖండో
హన్యాత్ప్రవాహికామ్. 96. బిల్వోషణం గుడం లోద్రం తైలం లిహ్య
త్ప్రవాహికే. దధ్నా ససారేణ సహక్షికేణ భుంజిత నిశ్చారకవీడి
తస్తు, సుతప్తకుశ్యకృధితేనవాపి శ్రీరేణ శీతేన మధుప్లుతేన. 97. దీప్తా
గ్ని ర్నిష్పురీపో యః సార్యతే ఘేనిలం శక్యత్. 98. స సిబే త్పాణితం
శుఙ్గీ దధీతైలపయోఘృతమ్, శోధం శూలం జ్వరం తృష్ణాం శ్వాసం
కాస మరోచకమ్. 99. ఛర్దిం మూర్ఛాం చ హిక్మాం చ దృష్ట్యాతీసా
రిణం త్యజేత్, బహుమేహీ సరో యస్తు భిన్నవిల్కో న జీవతి. 100.
న్నానాభ్యంగావగాహం శ్చ గురుస్నిగ్ధాతిభోజనమ్, వ్యాయామ మగ్ని
సంతాప మతిసాదీవివర్జయేత్. 101.

క్షీరద్రుమావ్యభృతమును చెప్పచున్నాడు:—మట్టి, మేడి, జ్వాల మొదలగు క్షీరవృక్షములతో సంభవమైనవాని క్వాథమున సిల్లిక్షీచరసమును నేతికిరెండు రెట్లుగాకలిపి కల్కమును చేయవలయును. పిమ్మట చక్కెరను సగపాలును, తేనెను నాలవపాలునుకలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకరము లగు రక్తాతిసారమును గూడ తొలగిపోవును. జీర్ణజ్వరవిషయములో పాలు అమృతఫల్యములును, అతిసారమునందు విశేషించి యమృతముతో సమానములును అగును. ఓషధులచేత తయారుచేయఁబడినట్టి మేకపాలనుగాని నీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన మేకపాలనుకాని యిచ్చుట మంచిది. మారేడుపిండెలు, బెల్లము, తైలము, పిప్పళ్లు, శొంఠి వీనిని పోటుప్రవాహికలు గల వాతము నకు ప్రతిక్రియచేయుటయందు వినియోగింపవలయును.

నాలుగు మాషములపిప్పలిచూర్ణమునుగాని, మిరియములచూర్ణమునుగాని పలప్రమాణముగల మేకపాలలో కలిపికొని త్రాగినచో మూడురోజులలో నెంతటిపురాణమైన ప్రవాహికలుగూడనశించిపోవును. మారేడుపిండెలతోచేసిన కల్కమునందు తిలకల్కమును సమానముగా కలిపి గట్టిపెరుగును తైలము కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇది చిన్న ప్రవాహికలనురూపుమాపును. మారేడుపిండెలు, మిరియములు, బెల్లము, చమురు వీటితో చేయఁబడినపచ్చడిని (ఆవలేహము) గట్టిపెరుగునందు తేనెను కలిపికొని భక్షింపవలయును. వేడిపాత్రలో కాచియున్న పాలను చల్లార్చి తేనెను కలిపికొని త్రాగవలయును.

అన్నిదీప్తికలవాడును, మలములేనివాడును, నురుగులు (అనగా బుడగలు) గట్టిమలము వెడలువాడును శొంఠి, పెరుగు, నూనె, పాలు, నేయి వీటిని కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. శోధ, పోటు, జ్వరము, దష్టి, శ్వాసము, దగ్గు, ఆరుచి, శర్ది, మూర్ఛ, వెక్కిళ్లు వీటితో కూడిన అతిసారరోగిని కనుగొని (కార్యములేదని) వదలివేయవలయును. అనేకపర్యాయములుగా మూత్రము నెడలుచుండుట వేరువేరు రీతులగా మలమువెడలుట కలగొగిబ్రదుకడు. అతిసారరోగి స్నానము, తలంటు, నీళ్లమునుఁగుట, భారకరములగు భోజనపదార్థములను తినుట, మృష్టాన్నము ఎక్కువతినుట, కనరత్తుచేయుట, నిష్ప్రమిద కాచికొనుట మున్నగువానిని వదలవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు అతిసారచికిత్స ప్రకరణము ముగిసెను.

౪. గ్రహణ్యధికారము.

శ్లో. గ్రహణీ మౌళితం దోష మజీర్ణవ దుపాచరేత్, అతీసా
రోక్తివిధినా తస్యామం చ విపాచయేత్. 1. శరీరానుగతే సామే రసే
లంఘనపాచనం, విశుద్ధామాశయా యాస్తై పంచకోలాదిభి ర్యతం. 2.
దద్యా త్ప్రేయాది లఘ్వన్నం పున ర్యోగాంశ్వ దీపకాన్, కపిత్థబిల్వ
చాంగేరీ తక్రదాడిమసాధితా. 3. పాచనీ గ్రహణీ పేయా సవాతే
పంచమూలికీ, గ్రహణీదోషిణాం తక్రం దీపనం గ్రాహి లాఘవాత్. 4.
పథ్యం మధురపాకిత్వా న్న చ పిత్తప్రకోపనం, కషాయోష్ణవికాసిత్వా
ద్రాక్ష్యా చ్చైవ కఫే హితం. 5. వాతే స్వాద్వమ్లసాంద్రత్వా త్సద్య
స్క మవిదాహితం. శుంఠీం సముస్తాతివిషాం గుఢూచీం పిబే జ్వలేన
క్వధితాం సమాంశం, మందానలత్వే సతతామతాయా మామానుబం
ధే గ్రహణీగదే చ. 6. ధాన్యకాతివిషోదీచ్య యవానీముస్తనాగ
రం, బలా ద్విపర్ణీబిల్వం చ దద్యా ద్దీపనపాచనం. 7.

గ్రహణీ ప్రకారమును చెప్పుచున్నాడు:—గ్రహణిలో కలిగెడు దోషములకు
అజీర్ణ మనకువలెనే చికిత్సలను చేయవలయును. అతిసారమునకు చెప్పఁబడినీతిగానే ప్ర
తిక్రియలను చేసి ఆమమును పక్వము నొందింపవలయును. శరీరతత్త్వముల ననుసరించి
నదియును ఆమము వెడలునదియు నగు రసమునందు (అనగా గ్రహణీయందు) లంఘన
ము చేయుటకాని పాచనముచేయుటకాని చాల యుత్తమమగు కార్యము.

విశేషముగా పరిశుద్ధమమున ఆమాశయము గలరోగికి పంచకోలములచేత సిద్ధము
చేయఁబడిన పానకము మొదలయినవియును, చులక నగు నాహారమును ఇచ్చుచు జల
రాగ్ని నీసంపఞ్చేయఁ జౌషధయోగములను కూడ నిచ్చుచు నుండవలయును.

వెలంగపండు, మారేడుపండు, పులిచింతి, మజ్జిగ, దానిమ్మపండ్లు వీటితోటి సిద్ధ
ముచేయఁబడిన పానకము ఆహారమును పక్వముచేయును. చులకను మిక్కిలిగా వెడ
లకుండునట్లు బంధించును. మఱియును వాతముతో కూడినదోషములు గలిగినప్పుడు పం
చమూలములతో సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును ఈయవలయును.

గ్రహణివోగముగలవారలకు మజ్జిగ దీపక మగును. మలమును బంధించును. ఒడలిని తేలిక చేయును. మిక్కిలి హితమును కలుగ చేయును. మధుర పాకముగలదగుట చేతపిత్తమును పెఱుగ నీయదు. కషాయము వేడిగాను వికాసముగలదిగా నుండుటవలన రూక్షముగాను నుండుటవలన కఫమునకు హితకారి యగును. రుచిగాను అప్లవమిక్కువగాను నుండుటవలన అపేటికపుడు సిద్ధముచేసిన తక్రము వాతమునందు హితకర మగును. శొంఠి, తుంగముస్త్రులు, అతివస, తిప్పతిగ ఇని యన్నియును సమానభాగములుగా తీసికొని నూరి నీటితోకూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యము, ఆమవోషము, ఆమముగల గ్రహణివోషము వీటిని పోగొట్టును. ధనియములు, అతివస, కురువేరు, వాయును, తుంగముస్త్రులు, శొంఠి, ముత్తవపులగము, ముర్యాకుషోన్న, కోలపొన్న, మా రేడుపండు ఇయ్యవి (అనగా నీటితో చేయబడిన పానకములు) అగ్నిదీపమును పాచనమును పుట్టించును.

❧ చిత్రకాదిఘటికలు; శ్రీఫలాదిఘటికలు; నాగరక్వాథాదులు. ❧

శ్లో. చిత్రకం పిప్పీమూలం ద్వా త్కారౌలవణాని చ, వ్యోష హింగ్వజమోదాం చ చవ్యం చైకత్ర చూర్ణయేత్. 8. గుటికా మాతులుంగస్య దాడిమామ్లర సేన వా, కృతా విపాచయ త్యామం దీపయ త్యాశుచాకలమ్. 9. సోవర్చలం సైంధవం చ బిడ మాద్భిద మేవచ, సామద్రేణ సమం పంచ లవణా న్యత్ర యోజయేత్. 10. శ్రీఫలశలాటుకలో నాగరచూణ్ణేన మిశ్రిత స్సగుడః, గ్రహణీగద మత్యుగ్రం తక్రభజా శీలితో జయతి. 11. జంబూదాడిమశృంగాట పాతా కంచటపల్లవైః, పక్వం యర్యపితం బాలబిల్వం సగుడనాగరమ్. 12. హంతి సర్వా సతీసారాన్ గ్రహణీ మలిదుస్తరామ్, నాగరాతివిషాముస్తక్వాథ స్సాన్య దామపాచనః. 13. చూర్ణం హింగ్వప్తకం వాతగ్రహణ్యాం తు ఘృతాని చ.

చిత్రమూలము, మోడి, యవక్షారము, సర్జక్షారము, పంచలవణములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఇంగువ, అజామోదము, చవ్యము సమభాగముగా వీటిని కలిపి చూర్ణము చేసి మాచిపత్రి పసురుతోగాని, దానిమందగ్ధరసముతోగాని సిద్ధము చేయబడిన గుటికలు ఆమమును వక్రము చేయును. జఠరాగ్నిని ప్రకాశింప చేయును.

మారేడుపిండెలతో చేయఁబడిన కల్కమునందు బెల్లమును శొంఠి చూర్ణమును కలిపి మజ్జిగను పోసికొను నలవాటుకలిగినవాఁడు భక్షించినయెడల మిగుల భయంకరములైనట్టి గ్రహణిరోగములు అయినను దూరముగా పరుగులెత్తి పోవును.

నేరేడు, దానివ్వు, విషబొడ్డి, కంచటము అను నీయోషధుల ఆకులతోటి కాచబడినకషాయమును; మారేడుపిండె, బెల్లము, శొంఠి వీటితో చేర్చిపుచ్చుకొనినయెడల నన్నిరకములయతిసారములను భయంకరములగు గ్రహణిరోగములనుపోగొట్టును. శొంఠి, అతివన, తుంగము స్తలు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము ఆమమును పక్వముచేయును. వాతమువలన కలిగిన గ్రహణులయందు హింఘ్వప్రకచూర్ణమును, నేయియును మిగుల హితకరము లగును.

నాగరాద్యచూర్ణము. ౧౨

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్తం ధాతకీం సరసాంజనమ్. 14. వత్స కత్వక్ఫలం బిల్వం పాఠాం కటుకరోహిణీం, పిబేత్సమాంశం తచ్చూర్ణం సత్కైద్రం తండులాంబునా. 15. పైత్తికే గ్రహణీదోషే రక్తం యచ్చోపవేశ్యతే, అర్ఘాం స్యథ గుదే శూలం జయే చ్చైవ స్రవాహికాం. 16. నాగరాద్య మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితం, శీతం కషాయమానేన తండులోదకకల్పనా. 17. కే ప్యష్టగుణతోయేన ప్రాహు స్తండులభావనాం.

నాగరాద్యచూర్ణమును చెప్పుచున్నాఁడు:—శొంఠి, అతివన, తుంగము స్తలు, ఆరెపువ్వులు, సరసాంజనము, కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, కటుకరోహిణి ఇవి యన్నియును సమానభాగములుగా గ్రహించి చూర్ణముచేసి తేనెను కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి త్రాగవలయును. పిత్తసంబంధమైన గ్రహణీదోషమునందు గల రక్తపుపోటులను, అతిమాత్రమును గుదస్థానములో పోటుగలుగుట మొదలగువాని నణచివేయును. దీనినే నాగరాద్యచూర్ణమని చెప్పెదరు. ఇయ్యది కృష్ణాత్రేయమునిచే నంగీకరింపఁబడెను. శీతకషాయపు ప్రమాణముతో సమముగా కడుగును కల్పింపవలయును. పలువురు విజ్ఞులగు వైద్యులు ఎనిమిదిరెట్ల నీటియందు బియ్యమును భావనచేయవలయు నని చెప్పెదరు. భావన యనగా ఏవైనరసములలో నోషధులఁ బక్వముచేయుట.

భూనింబాదిచూర్ణము; అగ్నిదీపనవిధి; పిప్పలీమాలాది; భల్లతక ఔషధము, మరీచ్యాదిచూర్ణము మొదలగునవి.

శ్లో. భూనింబ కటుకావ్యోష ముస్త కేంద్రయవాన్సమా. 18.

ద్వా చిత్రకా ద్వత్సక త్వగ్భాగాన్ షోడశ చూర్ణయేత్, గుడశీతాం
బునా వీతం గ్రహణీదోషగుల్మనుత్. 19. కామలాజ్వరపాండుత్వమే
హరుచ్యతినారనుత్, గుడయోగా ధ్నుడాంబు స్యా ధ్నుడవర్ణరసాన్వి
తం. 20. గ్రహణ్యాం శ్లేష్మదుష్టాయాం మమితస్య యథావిధి, కట్వప్లు
లవణక్షారైః తీక్ష్ణైశ్చాగ్నిం వివర్ధయేత్. 21. సమూలాం పిప్పలిం త్వా
రౌ ద్వా పంచలవణాని చ, మాతులుంగాభయానాన్నాశతీమరిచనా
గరం. 22. కృత్వాసమాంశం తచ్ఛూర్ణం పిబే త్ప్రిత స్సుఖాంబునా,
శ్లేష్మికే గ్రహణీదోషే బలవర్ణాగ్నివర్ధనమ్. 23. పతై రే వాషణ్డై
స్సిద్ధం సర్పిః పేయం సమారుతే, భల్లాతకం త్రికటుకం త్రిఫలాలవణ
త్రయమ్. 24. అంతఃకూమం ద్విఫలికం గోపురీషాగ్నినా దహేత్,
సత్తూర స్సర్పిషా పేయో భోజ్యే నా ప్యవచారితః. 25. హృత్పాండు
గ్రహణీదోష గుల్మోదావర్తశూలనుత్, సర్వజాయాం గ్రహణ్యాం తు
సామాన్యో విధి రివ్యతే. 26. చూర్ణం మరిచమహాషధ కుటజత్వ
కృంభవం క్రమా ద్ద్విగుణమ్, గుడమిశ్రమధితవీతం గ్రహణీదోషా
పహం ఖ్యాతమ్. 27.

నేలవేము, కటుక రోహిణి, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, తంగము, కొడిసె
పాలవిత్తులు వీని నన్నింటిని సమానభాగములను; చిత్రమాలమును రెండుభాగములను;
కొడిసెపట్ట పద్మయారభాగములను కలిపి చూర్ణము చేసి బెల్లమునుచేర్చి చల్లనినీటితో
కూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది గ్రహణీదోషములను, గుల్మములను, కామరలను,
జ్వరములను, పాండురోగములను, మేహములను, అరుచిని, అతిసారమును మొదలంట
నశంపఁజేయును. బెల్లమునుకలుపుటవలన బెల్లపురంగులగిగిన బెల్లపునీళ్లు (బెల్లపుషర్బత్)
అగును. మఱియును కఫాధిక్యముచే దుష్టుగు గ్రహణీయందు వాంతులు చేయింపబ
డిన రోగికి తగునట్లుగా కటువు (చేదు) పులుపు, ఉప్పు, త్తూరము (కారము) తీక్షణము
గల పదార్థములచేత జరరాగ్నిని వృద్ధి పొందింపవలయును.

మోడి, పిప్పళ్లు, సర్జత్తూరయవత్తూరములు, పంచలవణములు, మాదీపలము, కరక
కాయలు, సన్నరాస్త, కమ్మారము, మిరియములు, శొంఠి వీనినన్నింటిని సమానభాగ
ములనుగా తీసికొని చూర్ణమును చేసి ప్రాతఃకాలమునందు నులివెచ్చని నీటితో కలిపి
త్రాగవలయును. కఫసంబంధములయిన గ్రహణీదోషములయందు దియ్యది బలమును కాంతి
ని జరరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. ఈవిషయములనువేసి కాచి సిద్ధము చేయఁబడిన నేలని

వాతసంబంధములగు గ్రహణులయందు పుచ్చుకొనవలెను. నల్లజీడివిత్తనములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరకకాయలు, తాడికాయలు, ఉశిరికకాయలు, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము, సైంధవలవణములను నీయెనిమిదింటిని చెండుపలముల ప్రమాణములుగా తీసికొని ఛరీతిగా ఎండిన ఆవుపేద ముద్దలను కాల్చువలయును. తరువాత యవక్షారము నిందులో కలిపికొని నేతితో రంగరించి పుచ్చుకొనవలయును. లేకపోయిన ఆహారముతో కూడతినవలయును. ఇయ్యది హృదయగోగము (గుండెబునొప్పి) పొందువు (తెల్లబొరపోవుట) గ్రహణీదోషము, గుల్మము, ఉదావర్తము, శూలము మున్నగువాని పోగొట్టగలదు.

ఇట్లు అన్నివిధములగు దోషములవలనఁ బుట్టెడి గ్రహణీదోషములకును సామాన్యవిధి చెప్పఁబడినది. మిరియములు ౧ కర్షముచొ॥ శొంఠి ౨ కర్షములుచొ॥ తాడిసెపట్ట ౪ కర్షములుచొ॥ పీటిని తీసికొని చూర్ణమును చేయవలయును. ఆచూర్ణమునందు తెల్లమును కలిపి మధితమ (చిలికినమజ్జిగ) తోచేర్చి త్రాగినయెడల నన్నివిధములగు గ్రహణీదోషములును మొదలంట నాశనమును పొందఁగలవు.

—ॐ పాతాబిల్యము. ౨—

శ్లో. పాతాబిల్యనలవ్యోవజంబూదాడిమధాతకీ, కటుకాతివిషాముస్తదార్ద్రభూనింబవత్సకైః. 28. సర్వై రేతై స్సమం చూర్ణం కౌటజం తండులాంబునా, సక్షాద్రం చ పిబే చ్చర్దిజ్వరాతీసారశూలవాన్. 29. తృప్తాహగ్రహణీదోషా రోచకానలసాదజిత్,

అగరుశొంఠి, మారేడువేలు, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, నేరేడుపలుకులు, దాడిమవిత్తులు, ఆకెళూవులు, కటుకగోహిణి, అతివసతుంగముస్తలు, మ్రానిపసపు, నేలవేము, కొడిసెవిత్తులు పీటినన్నింటిని సమానభాగములను తీసికొని పీటి అన్నిటితో సమానముగా కొడిసెపట్టుపిటికొని చూర్ణమునుచేసి లేనెను కలిపి బియ్యపు కడుగుతో కూడఁ ద్రాగవలయును. ఇయ్యది ఛర్ది, జ్వరము, అతిసారము, పోటు, దప్పి, గొంతెండిపోవుట, గ్రహణీదోషము, అసహ్యము (అనఁగా నరోచకము) అన్నిమాం ద్యము వీనిని జయింపఁగలదు.

—ॐ కపిత్థాప్తకచూర్ణము. ౩—

శ్లో. యవానీ పిప్పలీమూల చతుర్దాతక నాగరైః. 30. మరిచ్చా జల జాజీ ధాన్యసౌవర్చలై స్సమైః, వృక్షామ్లధాతకీ కృష్ణా బిల్వ దాడిమ తిందుకైః. 31. త్రిగుణై స్షడుణసిత్తైః కపిత్థాప్తగుణైః

కృతః, చూర్ణోఽతిసారగ్రహణీక్షయగుల్మగళామయాన్. 32. కానం శ్వాసారుచిః హిక్మాం కపిత్థాప్త మిదం జయేత్.

కపిత్థాప్తకూర్ణమును చెప్పచున్నాడు:—ఓమము, మోడి, చతుర్దాతకములు (అనఁగా దాల్చినపట్ట), యాలకులు, జాపత్రి, నాగకేసరములు, శొంఠి, మిరియములు, చిత్రమాలము, కురువేరు, జీలకఱ్ఱ, ధనియములు, సౌవర్చలవణము వీనిని అన్నిటిని సమానభాగములనుగా తీసికొనవలయును. చింతపండు, ఆరెపువ్వు, పిప్పళ్లు, చూరేడువేరు, దానిమ్మచిత్తులు, తుమికిచెక్క వీటిని మూడురెట్లైక్కువగా తీసికొనవలయును. చక్కెర అరురెట్లు వెలగ ఎనిమిదిరెట్లుగా తీసికొనవలయును. ఈరీతిగా తీసికొని వీని నన్నిటిని చూర్ణముచేసి పుచ్చునైనయెడల నతిసారము, గ్రహణీరోగము, క్షయ, గుల్మ వ్యాధి, గళరోగము, దగ్గు, శ్వాసము, సొరుఅనవ్యయగానుండుట, వెక్కిళ్లు ఈమొదగులవానిని నశింపజేయును. ఇదియే కపిత్థాప్తకూర్ణము.

—ॐ దాడిమాప్తకచూర్ణము. ॐ—

శ్లో. కర్షోస్తితా తు గోక్షీరీ చాతుర్దాతం ద్విక్వార్వికమ్. 33

యవాసీధాన్యకాజాజీ గ్రంధివ్యోమం పలాంశుకమ్,
పలాని దాడిమాదప్తా సితాయా శ్చైకతః కృతః. 34

గుణైః కపిత్థాప్తకచూర్ణోయం దాడిమాప్తకః.

తవాక్షీరి ఒకకర్షము, దాల్చినపట్ట, జాపత్రి, వీలకులు, నాగకేసరములు మొదలగునవి అన్నియును రెండురెండు కర్షములు, ఓమము, ధనియములు, జీలకఱ్ఱ, మోడి, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు ఇవియన్నియును ఒక్కొక్కవలములును, దానిమ్మచిత్తులు, చక్కెర ఇరువదిఎనిమిదివలములును కలిపి చూర్ణమును చేయవలయును. దీనిని దాడిమాప్తక మని చెప్పెదరు. ఇయ్యదియును కపిత్థాప్తకచూర్ణమువలెనే గుణముల నిచ్చును,

—ॐ వార్తాకుకుటికలు. ॐ—

శ్లో. చతుఃపలం సుధాకాండా త్రిపలం లవణత్రయం. 35.
వార్తాకుకుడవశ్చార్కా దప్తౌ ద్వే చిత్రకా త్పలే, దద్ధ్యా వార్తాకురసే
గుడికా భోజనోత్తరాః. 36. భుక్తం భుక్తం పచం త్యాశు కాపశ్వాసార్శ్వాసాం హితాః, విషూచికా ప్రతిశ్యాయ హృద్రోగఘ్నా శ్చ తా హితాః. 37.

ములుదంతి నాలుగుపలములు, సైంధవలవణము, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము అనులవణత్రయము వీటిని ఒక్కొక్కపలములును, తెల్లములక నాల్గుపలములు, జిల్లేడు వేణు మొనిమిదిపలములు, చిత్రమూలము రెండుపలములును తెచ్చి వీటినికాల్చి వార్తాక్షరసమునందు కలిపి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రలను భోజనమైన తరువాత తినుచున్నయెడల శీఘ్రముగా నాహారమును జీర్ణింపచేయును. దగ్గు, శ్యాస, ఆర్యోగ్గము మున్నగు రోగములను పోఁగొట్టి హితము కలుగచేయును. విషూచిక, పీనస, గుండెలటుపోలనుగూడపోఁగొట్టును.

—ॐ అష్టపలఘృతాదులు. ॐ—

శ్లో. త్ర్యూషణత్రిఫలాకల్పే బిల్వమాత్రే గుడా త్వలే, సర్పి
పోష్టపలం వక్త్యా మాత్రాం మందానలః పిబేత్. 38. మసూరస్య
కషాయేణ బిల్వగర్భం పచేద్ధృతం, హంతి కుక్ష్యామయాన్ సర్వాన్
గ్రహణీపాండుకామలాః. 39. కేవలం వ్రీహిప్రాణ్యంగక్వాఘో వ్యుష్ట
స్తు దోషలః.

అష్టపలఘృతముఁ జెప్పచున్నాడు:—శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరక్క
కాయలు, తాడి, ఉసిరిక వీటిని ఒక్కపలముచేర్చి కల్కముచేసి దానియందుఒకపలము
మారేడుపిండెలు ఎనిమిదిపలముల నేతిలో పచనముచేసి తగుమైరీతిలో మాత్రలనుకట్టి
పుచ్చుకొనిన అగ్నిహంద్యము నశించును. ఇయ్యది అష్టపలఘృతమనఁబడును. ఇదిఅన్ని
విధములగు కుక్షిరోగములను, గ్రహణులను, పాండురోగములను, కామెరలను నశింపఁ
జేయును.

—ॐ శుంఠీఘృతము. ॐ—

శ్లో. విశ్వోషధస్య గర్భేణ దశమూలజలే శృతం. 40

ఘృతం నిహన్యా చ్ఛ్వవఘృం గ్రహణీసామతామయం,

ఘృతం నాగరకల్పేన సిద్ధం వాతానులోమనం. 41

గ్రహణీపాండురోగఘ్నం స్లేహకాసజ్వరాపహం.

శుంఠీఘృతమును చెప్పచున్నాడు:—శొంఠి, కల్కము, దశమూలములక మయమున పక్వముచేసి త్రాగినయెడల శోఘ, గ్రహణి, ఆమదోషము మొదలగువానిని శీఘ్రముగా పోఁగొట్టును. శొంఠికల్కమును సిద్ధముచేయఁబడిన కేయి వాతమును వింతుటయందు అనుకూలమును చేయును. మఱియును గ్రహణిని పాండురోగమును పోఁగొట్టును. ఉబ్బసము, దగ్గు, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోఁగొట్టును.

❧ చిత్రకఘృతము. ❧

శ్లో. చిత్రకక్వాథకల్మాభ్యాం గ్రహణీష్ణుం శృతం హవిః,
గుల్మశోథోదరస్తీహ శూలాఝోష్ణుం ప్రదీపనం. 42

చిత్రమూలకమాయము, కల్మము వీటితో చేయఁబడిన నేయి గ్రహణిని పోఁ గొట్టును. మఱియును గుల్మమును, ఉదరరోగమును, స్తీహము, శూలము, అతిసారమును పోఁగొట్టును.

❧ బిల్వాదిఘృతము. ❧

శ్లో. బిల్వాగ్నిచవ్యార్ద్రకశృంగబేర క్వాథేన కల్నేన చ సిద్ధ
మాజ్యం, సచ్చాగదుగ్ధే గ్రహణీగదోత్థే శోథాగ్నిమాంద్యారుచిను
ద్వరిషం. 43.

మారేడుపిండెలు, చిత్రమూలము, చవ్యము, శొంఠి వీటిని కమాయము గాగాని కల్మముగాగాని చేసి మేకపాలతో సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిలో చేర్చి పుచ్చుకొనిన యెఱల గ్రహణివలనఁ బుట్టినశోథ, మందాగ్ని, అరుచి మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

❧ చాంగేరీఘృతము. ❧

శ్లో. నాగరం పిప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, శ్వదంత్రాస్త్రి
పిప్పలీ ధాన్యం బిల్వం పాతా యనానికా. 44. చాంగేరీ స్వంసే సర్విః
కల్లై రేతై ర్విపాచితం, చతుర్గుణే చ దధ్నా చ తద్భుతం కఫవాత
నుత్. 45. అర్ఘాంసి గ్రహణీదోషం మూత్రకృచ్ఛ్చిం ప్రవాహికాం,
గుదభృంశార్తిమానాహం ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 46.

చాంగేరీఘృతమును చేప్పచున్నాఁడు:—శొంఠి, మోడి, చిత్రమూలము, చెవ్యము, పల్లెరు, పిప్పళ్లు, ధనియలులు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, ఓముము వీటియొక్క కల్మమును నాగకేసరముల స్వగసమున నాలుగురెట్ల పెరుగుతో కలిపి నేతిని వండవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి కఫమును వాతమును పోఁగొట్టును. మఱియును అతిసారము, గ్రహణి, మూత్రకృచ్ఛ్చిము, ప్రవాహిక, గుదదిగుట, ఆనాహము మున్నగువానినిగూడ దూరముగాఁ బోఁగొట్టును.

❧ మరీచాదిఘృతము. ❧

శ్లో. మరీచం పిప్పలీమూలం నాగరం పిప్పలీ తథా, భల్లా
తకం యవానీ చ విడంగం హస్తిపిప్పలీ. 47. హింగుసౌవర్చలం చైవ
విడసైంధవదార్వ్యథ, సాముద్్రం సయవత్కారం చిత్రకో వచయా

సహ. 48. ఏతై రథపల్లై ర్భాగై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూ లీరనే సిద్ధం పయసా ద్విగుణేన చ. 49. మందాగ్నినాం హితం సిద్ధం గ్రహణీదోషనాశనమ్, విష్టంభ మామం దౌర్బల్యం స్తీహన మపక ర్షతి. 50. కాసం శ్వాసం క్షయం చైవ దుర్నామసభగందరం, కఫ జాన్ హంతి రోగాం శ్చ వాతహన్ క్రిమిసంభవాన్. 51. తాన్ సర్వా న్నాశయ త్యాశు శుష్కం దా ర్వానలో యథా.

మరీచాద్యఘృతమును చెప్పచున్నాడు:—మిరియములు, మోడి, శొంఠి, పిప్పళ్లు, నల్లజీడిబిత్తనములు, ఓమము, వాయువిడంగములు, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సాముద్రలవణము, చిత్రమూలము, వస పీటీనన్నిటిని అర్థపలము లంతంత తీసికొని ప్రస్థమాత్రము నేటిలోపండవలయును. తరు వాతదశమూలములరసమునందును, రెండురెట్లమేక పాలలోను సిద్ధమును చేయవలయును.

ఈరీతిగా సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి అగ్నిమాంద్యము గలవారికి హితమును కలి గించును. అన్నివిధము లగు గ్రహణీదోషములను పోఁగొట్టును. విష్టంభరోగము, ఆహ దోషము, స్తీహమున్నగువానిని దూరముగా తోలఁగించును. దగ్గు, శ్వాసము, క్షయరోగ ము, అతిసారము, భగందరరోగమును, కఫరోగములను, వాతరోగములను, కృమిరోగ మును మున్నగు వీని నన్నిటిని శీఘ్రముగా ఎండుకట్టెలను అన్ని రూపుమాపునట్లు నశిం పఁ జేయును.

—● మహాపట్టలఘృతము. ●—

శ్లో. సౌవర్చలం పంచకోలం సైంధవం హపుషాం వచామ్. 52. అజమోదాం యవక్షారం హింగుజీరక మాద్భిదమ్, కృష్ణాజాజీనభూ తీకం కల్కీకృత్యపలార్ధకం. 53. ఆర్ద్రకస్య రసం చుక్రం ఖీరం మ స్త్యమ్లకాంజికం, దశమూలకషాయేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 54. భక్తేన సహ దాతవ్యం నిర్భక్తం వా విచక్షణైః, క్రిమిస్తీహనాదరా జీర్ణజ్వరకుష్ఠ ప్రవాహికామ్ 55. వాతరోగాః కఫవ్యాధిః హన్యా చ్చూల మరోచకం, పాండురోగం క్షయం కాసం దౌర్బల్య గ్రహణీ గదం. 56. మహాపట్టలకం నామ పృథ మింద్రాశని ర్యథా.

మహాపట్టలకఘృతమును చెప్పచున్నాడు:—సౌవర్చలవణము, పంచకోలములు, సైంధవలవణము, బోడతరము, బిడాలవణము, ఓమము, యవక్షారము, ఇంగువ, జీలకఱ్ఱ, ఔద్భిదలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, వాము పీటీ నన్నిటిని ఒక్కొక్క అర్థపలమును తీసికొని

కల్కమును చేసి అల్లపురమును, చుక్రము మేకపాలు పెరుగుపైలేవనీళ్లు, శ్రులికడుగు దళమాలములక హయము ఈ అన్నింటిలోను ప్రత్యేకముగ ప్రస్థము సేయిని పక్వము చేయవలయును.

తరువాత ఈశ్వరమును అన్నముతో కలిపిగాని, లేక ఉత్తదిగాని రోగికి ఈయ వలయును. కృమిరోగములను, పీనసలను, ఉదరరోగములను, అజీర్ణమును, జ్వరమును, క్షుణ్ణము ప్రవాహికను వాతరోగమును కఫరోగమును శూలము అగోచకములను పాండురోగములను, క్షయ, దగ్ధ, దౌర్బల్యము, గ్రహణి మున్నగువానిని ఈమహాషట్పలక ఘృతము దేవేంద్రనివజ్రిము వృక్షములఁ బడఁగూల్చినట్లు గూల్చివేయును.

అథ ఘృతము. ౭౭

శ్లో. యస్తస్త్వాది శుచౌ భాంతే సగుడక్షౌద్ర కాంజికాం. 57

ధాన్యరాశౌ త్రిరాత్రస్థం శుక్తం చుక్రం త మచ్యతే,

లవణం గుడ మధ్వారాలముస్తు క్రమా దిహ. 58

పరిశుద్ధమైన కుండలో బెల్లము, దానికిరెట్టింపు లేనె, దానికి రెట్టింపు కాంజికము, దానికి రెట్టింపు పెరుగుపైలేట చేర్చి మూడు రోజులు ధాన్యరాశియందుండిన యెడల నది (ఆనఁగా చుక్రము) శుక్తమని చెప్పవచ్చును. కొందరు చుక్రమని గుడ నందురు. బెల్లము, లేనె, గంజి పెరుగుపైలేట వీటిని క్రమముగా కండురెట్ల చొప్పున నిండు తీసికొనవలయును.

అథ బృహచ్చక్రలక్షణము. ౭౮

శ్లో. ప్రస్థం తండులతోయతః తుషజలా త్ప్రస్థత్రయం చాష్టతః, ప్రసార్థం దధితో ఒష్టమూలకపలా న్యష్టా గుడా న్నానికే. 59. మాన్యో శోధితశృంగ బేరసకలా ద్వే సింధ్వజాజ్యోః పలే, ద్వే కృష్ణోషణయో ర్నిశాపలయుగం నిక్షిప్య భాండే దృఢే. 60. స్నిగ్ధే ధాన్యయవాదిరాశినిహితం త్రీ న్వాసరా న్నాపయేత్, గ్రీష్మే తోయధరా త్యయే చ చతురో వర్షాసు పుష్పాగమే. 61. పటో శీతేష్టదినా న్యతః పర మిదం విస్త్రావ్య సంఘాత్యయేత్, చాతుర్జాతపలేన సంహిత మిదం శుక్తం చ చుక్రం చ తత్. 62. హన్యా ద్వాతకఘామదోషజనితా న్నానావిధా నామయాన్, దుర్నామానిలగుల్మశూలజతరా న్హత్వా నలం దీపయేత్. 63.

బృహచ్చక్రసంఘాఃమును చెప్పచున్నాడు:—వియ్యపుకడుగు ఒకప్రస్థము, పొట్టుగల యవలనీరు మూడుప్రస్థములు, పెరుగుఅర్ధప్రస్థము, కాంజీకములోనూరిన కుగు వేరుముక్కలు యెనిమిది పలములు, శుద్ధిచేసిన (శొంఠి) అల్లము 2 ప్రస్థములు, సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ, రెండేసిపలములు, సిప్పళ్లు మిరియములు రెండేసిపలములు, పసుపు 2 పలములు వీటినిన్నిటిని గట్టి కుండలో వేయవలయును.

పాత్రము స్నిగ్ధముగా నున్నయెడల ధాన్యము, యవలు మున్నగువాని రాశియందు మూడుదినములుంచవలయును. దీనిని జ్యేష్ఠము ఆషాఢము, ఆశ్వయుజము, కార్తీకము ఈమాసములలో పెట్టవలయును. శ్రావణభాద్రపదములలో నాలుగురోజులును, చైత్రవైశాఖమాఘములలో నారుదినములపర్యంతమును, మార్గశిర పౌషమాఘపూర్ణిమాసములలో నెనిమిదిదినములవఱకును పెట్టవలయును.

తరువాత బయటకు తీసి చూర్ణముచేసి, దాలచినచెక్కజాపత్రి, ఏలకులు, నాగకేసరములు వీటిచూర్ణమును అందులో కలపవలయును. ఇది శుక్తమని గాని, చుక్కమనిగాని యనఁబడును. ఇయ్యది వాతరోగము, కఫరోగము ఆమోచము వీటివలన పుట్టిన అశేచవిధము లగు రోగములను, అతిసారమును, గుల్మమును, శూలమును, ఉదరరోగమును పోఁగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపఁజేయును.

తక్రాఽష్టము, ౭౭

శ్లో. యవాన్యామలకం పథ్యా మరిచం త్రిపలాంశికమ్,
లవణాని పలాశాని పంచ చైకత్ర చూర్ణయేత్.

64

తత్ర కంసాయతం జాతం తక్రాఽష్టం పిబేన్నరః,
దీపనం శోధగుల్తార్కః క్రిమిమేహాదరాపహమ్.

65

తక్రాఽష్టము:—ఒవము, ఉసిరిక, కరికకాయ, మిరియములు, వీని నన్నిటిని మూడేసిపలములును; పంచలవణములు ఒక్కొక్కపలమును తీసికొని అన్నిటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. ఈచూర్ణమును, మజ్జిగలో కలిపి త్రాగవలయును. ఇయ్యది దీపనమును కలిగించును. శోఫ, గుల్మరోగము, అతిసారము, కృమివోషము, మేహము ఉదరరోగము మున్నగువానిని నశింపఁజేయును. దీనికే తక్రాఽష్టమని పేరు.

శ్లో. వాట్యస్య దద్యా దవశుక్తకానాం పృథక్పృథక్త్వాఢకసంమితం చ, మధ్యప్రమాణాని చ మూలకాని దద్యా చ్చతుష్ఠష్టి సుకల్పితాని 66. ద్రోణేంభసః ప్లావ్య ఘటే సుధాతే దద్యా దిదం భేషజజాతయుక్తమ్, ఔరద్వయం తుంబురుబస్తగంధాధానీయకం స్యా ద్విడసై

ధవం చ. 67. సౌవర్చలం హింగుసిరాటికాం చ చవ్యం చదద్యా ద్వి
పలప్రమాణమ్, ఇమాని చాన్యాని పలోన్తి తాని విజర్జరీకృత్య ఘటే
క్షిపే చ్చ. 68. కృష్ణా మజాజీ ముపకుంచికాం చ తథాసురీం కారవిచి
త్రికం చ, పక్షస్థితోఽయం బలవర్ణదేహవయస్కరోఽశీవ బలప్ర
దంచ. 69. కాం జీవయా మీతి యతః ప్రసృత స్త త్కాంజకేతి ప్ర
వదంతి సంతః, ఆయామకాలా జ్వరయే చ్చ భక్త మాయామకేతి ప్ర
వదంతి చై నం. 70. దకోదరం గుల్త మభస్తిహానం హృద్రోగ మానాహ
మరోచకం చ, మందాగ్నినా కౌష్ఠగతం చ శూల మర్శోవికారా న్సభ
గందరాం శ్చ. 71. వాతామయా నాశు నిహంతి సర్వాన్ సుసేవ్యమా
నం వివిధం నరాణాం.

ఆయామకాంజకము:— పొట్టుచెరిగిదంచుచేసిన యవలసత్తును పేరుపేరుగా నొక
యాభకమును తీసికొనవలయును. మఱియును మధ్యప్రమాణముగల కురుపేరుముక్కలు
64ను ఒకద్రోణమాత్రము నీటితో చక్కగా కడిగిఁకుండలో పేసి పిష్టుట యవక్షార
ము, సర్జక్షారము, తుంబురులు, వస్త్రగ్రంథ ధనియములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము
సౌవర్చలవణము, ఇంగువ, ఇంగువపత్రి చవ్యము వీనిని రెండేసిపలములుగా తీసికొనవ
లయును. మఱియును చెప్పబోవు నితరాషధులను ఒక్కొక్కపలమును తీసికొనవల
యును. తరువాత నన్నింటిని నూరి కుండలో వడియకట్టవలయును.

తరువాత పిప్పళ్లు, జీలకఱ్ఱ, పెద్దజీలకఱ్ఱ, చిన్నజీలకఱ్ఱలు, రెండు రకములగు
ఆవాలు, ఓమము, చిత్రమూలము వీనినన్నింటిని వైచి కుండకు వాసెనగట్టి పదియేనుదిన
ములవఱకు నుండనీయవలయును. ఇయ్యది బలమును, కాంతిని, వయస్సును వృద్ధి
పొందించును. ఈయాషధము “తాను ఎవ్వరిని జీవింపజేయుదును” అని [కాం=దేనిని,
లేక ఎనరిని, జీవయామి=బ్రతికింపవలెను అని] ప్రవర్తించును. గనుక దీనిని కాంజక
పెద్దలు చెప్పెదరు.

ఇయ్యది ఒకజాములోపల అనగా యాములోపల భోజనమును జీర్ణింపజేయు
ను. ఈకారణమువలననే దీనిని ఆయామక మని చెప్పెదరు. జలోదరము, కడుపులోని
బల్ల, ప్లీహరోగము, హృదయరోగము, అనాహము, అరోచకము, అగ్నిమాంద్యము,
శూలము, అతిసారము, భగందరము మొదలగు నన్నివిధములగు వాతరోగములును ఈ
యామకాంజకమును నేవించినయెడల శీఘ్రముగా నశించిపోవును.

—ॐ కల్యాణగుడము. ॐ—

శ్లో. ప్రసత్రయేణామలకీరసస్య శుద్ధస్య దత్వార్థతులాం గుడ
స్య. 72. చూర్ణీకృతై ర్గ్రంథికజీరచవ్య వ్యోషేభక్తృష్టాహపుషాజ
మోదైః, విడంగసింధు త్రిఫలాయమాసీ పాతాగ్నిధాన్వై శ్చ పలప్ర
మాణైః. 73. దత్వా త్రిపుచ్చూర్ణపలాని చాష్టా వష్టౌ చ తైలస్య
పచే ద్యథావత్, తం భక్షయే దక్షపలప్రమాణం యథేష్టచేష్టం త్రిసు
గంధియుక్తం. 74. అనేన సర్వే గ్రహణీవికారాః సత్వాసకాసస్వరభే
దశోధాః, శామ్యంతి చాయం చిరమంధరా గ్నే ర్హతస్య పుంస్త్యస్య
చ వృద్ధిహేతుః. 75. స్త్రీణాం చ వంభ్యామయనాశనోఽయం కల్యా
ణకో నామ గుడః ప్రదిప్తిః, తైలే మనా గ్భర్జయంతి త్రిపు దత్త చికి
త్సకాః. 76. అత్రోక్తమానసాధర్మాత్ త్రిసుగంధం పలం పృథక్,

కల్యాణగుడమును చెప్పచున్నాడు:—ఏబదిపలముల మంచితెల్లమును, ఉసిరికా
యలరసము ప్రశమితో శుద్ధిచేసి మద్దచేసి 8 పలముల తెల్లతెగడ చూర్ణముతైలములో
కాచి దానియం దాముద్దను పక్వముచేయుచు, జీలకఱ్ఱమోడి, శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు
చవ్యము ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఓమము, వాయువిడంగములు, సైంధవలవణము, కరకకాయ,
తాడి, ఉసిరిక, అగరుశొంఠి, చిత్రమూలము, ధనియములు, ఇవియన్నియును ఒక్కొక్క
పలము చొప్పున తీసికొనవలయును. మఱియును వీటిని అన్నిటిని చూర్ణముచేసి
పైపాకములో కలిపి యథావిధిగా వండవలయును.

తరువాత దించి దాల్చెనపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి, వీటిని చూర్ణముచేసి కలిపి
బలానుసారముగా నీయాపదమును తినవలయును. దీనివలన నన్నివిధములగు గ్రహణి
వికారములును, శ్వాసము, కాసము, స్వరభేదము శోభము అనునవి నశించిపోవును.
మఱియును చాలకాలమునుండి యుండెడి అగ్నిమాంద్యము వలన నష్టమైపోయిన పుంస్త్య
ముగలవాని పుంస్త్యమును వృద్ధిపొందించుటకు కారణముకూడ నగుచున్నది. స్త్రీలకు
గుడను గొడ్డుపోతులన మనురోగమును పోగొట్టగలుగును. ఇట్లని కల్యాణకమను గుడ
ము చెప్పబడినది.

తైలమునందు తెల్లతెగడచూర్ణమును వైద్యులు పలుమారు పక్వముచేయుచు
న్నారు. మఱియును దీనిలో పూర్వము, అనగా పైచెప్పబడినట్లు-బలానుసారముగా
దాల్చెనపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి అను నీమూడిటిని ఒక్కొక్కపలము చొప్పున
తీసికొనవలయును.

— ౭౭ నూష్టాండగుడ కల్యాణకము. —

శ్లో. నూష్టాండకానాం గూఢానాం సుస్విన్నం నిమ్కులత్వచామ్.
77 సద్విః ప్రథే పలశతమ్ తామ్రభాండే శనైః పచేత్, పిప్పలీ పిప్పలీ
మూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, 78 ధాన్యకాని విడంగాని యవానీ మ
రిచాని చ, త్రిఫలా చాజమోదాచ కలింగాజాజిసైంధవమ్. 79. ఏకైక
స్య పలం చైవ త్రివృ దప్తపలం భవేత్, తైలస్య చ పలా న్యష్టే గు
డః పంచాశదేవ తు. 80. ప్రస్థే (ప్రీభి) సమేతం తు రసేనామలకస్య తు,
యదా దర్శ్యప్ర లేపస్తు త దైన మవతారయేత్. 81. యథాశక్తి గుడాన్
కుర్యాత్కర్షకర్షార్థమానకాన్, అనేన విధినా చైవ ప్రయుక్తస్తు జయే
దిమాన్. 82. ప్రసహ్య గ్రహణీరోగాన్ కుష్ఠా న్యర్హోభగందరాన్,
జ్వర మానాహ హృద్రోగ గుత్తోదరవిషూచికాః, 83 కామలాపాండు
రోగాం శ్చ ప్రమేహం చైచ్చ వంశతిం, వాతశోణితవీసర్పాన్ దద్రుచ
ర్కహలీమకాన్. 84. కఫపిత్తానిలాన్ సర్పాన్ ప్రరూఢాం శ్చ వ్యచో
హతి, వ్యాధిక్షీణా నయఃక్షీణాః స్త్రీషు క్షీణా శ్చ యే నరాః. 85.
తేషాం శృంగ్యం చ బల్యం చ వయఃస్థాన మేషాం కల్యాణకం
నామ వాఢ్యానాం గర్భదం వరం. 86. యాష్టషిక్తే విధాన్య గుడికా
చ క్షుధావతీ,

మంచిపక్షమయిన గుడ్డుడికాయలను నున్నగా చెక్కుతీసి నూరుపలముల ము
క్కలను చేసి నేతిలో పదనూరుపలములలో రాగిపాత్రలో మెల్లగా పచనము చేయ
వలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ధనియములు, వాయువిడంగ
ములు ఓమము, మిరియములు, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, కొడిసెపాలవిత్తులు, జీల
కఱ్ఱ, సైంధవలవణము వీటిని నన్నింటిని ఒక్కొక్కచలము చొ॥ తెల్ల తెగడ ఎనిమిదిపల
ములు తైలము 8 పలములు, బెల్లము 50 పలములు, ఉసిరికరసముమాడుప్రస్థములుతో
కలిపి వండవలయును. గరిటెకు చుట్టుకొనునట్లు పాకము రాగానే క్రిందికి దింపవల
యును. తరువాత తమతమ శక్తి సమసరించి అర్ధకర్ష మంతంతగా మాత్రలను చేయవ
లయును. ఈరీతిగా నుపయోగించిన యెవల సేవిధములైన రోగముల నన్నింటిని పోఁ
గొట్టును.

మఱియును గ్రహణిరోగము, కష్టము, అతిసారము, భగంధరము, జ్వరము, హృద్రోగము, గుల్మము, ఉదరరోగము, మఘాచికము, కామెరలు, పాండురోగములు, లింకతివిధములగు ప్రమేహములును, వాతరోగము, చలిదివ్యాధి, దద్రు చర్మరోగము, హలీమకము, కఫము, పిత్తము, వాతము మున్నగు హనివలనఁ గలిగెడిరోగములును దీనివలన నశించిపోవును.

రోగముచేత చిక్కిపోయినవారుగాని, వయస్సువలనకృశించినవారుగాని, స్త్రీవిషయాదులవలన ఎండిపోవువారు గాని, ఈగుడమును నేమిపవలయును. అట్టివారి కియ్యది వీర్యమును వృద్ధిని పొందించును. బలము నిచ్చును. పూర్వపు పయోవస్థను కూడ మఱి ల నిచ్చును. గొఢ్రాండ్లు నేమించినయెడల గర్భము నిల్పును. అష్టపితృధికారములొకెప్పఁబడిన క్షుధావతీమాత్రలనుకూడ నిందులొకఁడెఱుగింపవలయును.

— రసపర్వటిక. ౭౭ —

శ్లో. తత్ర ప్రోక్తవిధా శుద్ధా సమానా రసగంధకా. 87. సమ్యక్ కజ్జలాభంతు కుర్యాత్సత్తే దృఢాశ్రయే, తతో బాదరవహ్ని సలోహపాత్రే ద్రవీకృతమ్. 88. గోమయోపరి విన్యస్తకదలీపత్రపాతనాత్, కుర్యాత్పేర్వచికాకార మస్య రక్తిద్వయం క్రమాత్. 89. ద్వాదశరక్తికా యావత్ప్రయోగః ప్రహరార్థతః, తదూర్ధ్వం బహు పూగస్య భక్షణం దివసే పునః. 90. తృతీయపవ మాంసాజ్యదుగ్ధాన్యత్ర విధీయతే, పీర్జితవిదోహీస్త్రీరంభామూలం తైలం చ సార్వపమ్. 91. క్షుద్రమత్సాన్యంబుజఘాన్ త్యక్తోన్విద్రః పయః పిబేత్, గ్రహణీక్షయకుష్ఠార్క శ్శోషాజిర్ణవినాశిని. 92. రసపర్వటికా ఖ్యాతా నిబద్ధా చక్రపాణినా,

వైనిచెప్పఁబడినతీతిగా శాస్త్రప్రకారము శుద్ధిచేయఁబడిన పాదరసము, గంధకమును సమానముగా తీసికొని గట్టికుండలో వైచికాటుకవలె మెత్తగా నూరవలయును. అటుతరువాత రేగుకొయ్య నిప్పులయందు లోహమయమగుపాత్రములొద్రవమాపముగా చేసినతరువాత పేడపైని పెట్టి యుంచిన యరఁటియాకులొక పడవేయవలయును. ఇట్లుచేసి దీనిని పర్వటికాకారముగా చేయవలయును. దీనిని రెండురెండు రతు లంతగా మాత్రము చేయవలయును. పండ్లెండురతులవఱకు సగముసగము ప్రహరమునకు అనగా జామునకు రెండుపర్వాయములు చొప్పున నీయవలయును.

ఇది యైన తరువాత రెండవదినము చాల పోకచెక్కలరసమునో దీనిని తినవలయును. మూడవరోజుమాంసము, నేయి, పెరుగు మొదలగువానితో పెట్టవలయును. విచా

హనును పుట్టించువస్తువులు అరటిపండ్లు, లేకదుంపలు, ఆవనూనె, చిరిచేపలు, జలము లోపుట్టుచుండుపీతలు, కమలములు, పక్షులు మొదలగువానిని భక్షింపరాదు. నిదురపోవ రాదు. పాలనుమాత్ర మే త్రాగి నుండవలయును. ఇది రసపర్వటక మని చెప్పబడినది.

ఇయ్యది గృహణి, క్షయరోగము, కృష్ణము, అతిసారము, శోషము, అజీర్ణము వీని నన్నిటిని పోగొట్టు నని చక్రపాణివైద్యుడు స్వాసుభవ ప్రక్రియగా చెప్పుచు న్నాడు.

తామ్రయోగము. ౭౭

శ్లో. స్థాల్యాం సమర్థ్య దాతవ్యో మాషికా రసగంధకా. 92. నఖక్షుణ్ణం తదుపరి తండులీయం ద్విమాషికం, తతో నైపాలతామ్రాది పిథాయ సుకరాలితం. 93. పాంశునా పూరయే దూర్ధ్వం సర్వాం స్థాలీం తతోఽనలః, స్థాల్యాథో నాలికాం యావద్దేయ స్తేన మృతస్య చ. 94. తామ్రా తామ్రస్య రక్త్యేకా త్రిఫలా చూర్ణరక్తికా, త్రూప్యణస్యచ రక్త్యేకా విడంగస్య చ తన్నధు. 95. ఘృతే నాలోఽద్య లేఢవ్యం ప్రథమే దివసే తతః, రక్తివృద్ధిః ప్రతిదినం కార్యా తామ్రాదిషు త్రిషు, 96. స్థిరావిడంగరక్తి స్తు యదా భేదో వివక్షితః. తదా పిడంగం త్వధికం దద్యా ద్దక్షిద్వయం పునః. 97. ద్వాదశాహం యోగవృద్ధి స్తతో హాసక్రమోఽప్యయం, గ్రహణీ మాప్లుపిత్తం చ క్షయం శూలం చ సర్వదా. 98. తామ్రయోగో జయత్యేష బలవణ్ణాగ్నివర్ధనః.

తామ్రయోగమును చెప్పుచున్నాడు:—స్థాలీయందు (అనగా కల్పమునందు శుద్ధిచేయబడిన) మర్దనచేయబడిన యొక్కొక్కమాషముపాదరసము గంధకమును వేసి, గోళ్లతో పొట్టు గిల్లి వేయబడిన బియ్యపుగింజలు గెండుమాషములును, పిమ్మట నేపాళపు తామ్రము మొదలగువానిని చేర్చి మాత్రలను చేసి పాత్రలోపైచి ఇసుకతో నిండించి వేయవలయును. తరువాత స్థాయిమీద నెక్కించి నిప్పునంటించి మంటబెట్టుచుండ వలయును.

తరువాత నౌషధి యొకరక్తికయును, త్రిఫలములచూర్ణ మొకరక్తికయును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నొకరతియును, వాయువిడంగము లొకరతియును, తేనె యొకరతియును వీని నన్నిటిని కలిపి నేతితో అలాడనమును చేసి మొదటిరోజున నేవింపవలయును. చన్నిళ్లు త్రాగవలయును. తరువాత ప్రతియొక్కొక్కరోజునను తామ్ర రూఘములగు నౌషధులు మున్నగువానితో నొక్కొక్కరతిచొప్పున హెచ్చించు

చుండవలయును. వాయువిడంగములుమాత్రము ఒక్కరతినిమాత్రమే యుంచవలయును.

విరేచనబంధాదులవలన ఎప్పుడైనను మార్పవలయు నని కోరిక గలిగినయెడల వాయువిడంగము నెక్కువగా చేర్పవలయును. అనగారెండురతుల నీయవలయును. పండ్రైండుదినములవఱకు నీయోగమును వృద్ధిచేయవలయును. అనగా నౌషధమును హెచ్చు చేయవలయు ననుట. ఈతామ్రయోగము గ్రహణి, ఆస్తుపితము, త్మయ, శూలము వీటిని అన్ని వేళలలోను జయించును. మఱియును బలము వర్ణము జతరాగ్ని వీటిని వృద్ధిని పొందించును.

ఇట్లని చక్రదత్తయందు. గ్రహణీచికిత్సాధికారము సంపూర్ణము.

౫. అర్హోగోగాధికారము.

— ౧౦ మూలగోగమునకు చేయదగిన నాల్గుపాయములు. —

శ్లో. దుర్నామ్నాం సాధనోపాయ శ్చతుర్థా పరికీర్తితః, భేష జక్షారశస్త్రాగ్నిసాధ్యత్వాదాద్యఉచ్యతే. 1. యద్వాయో రాసులో మ్యాయ యదగ్నిబలవృద్ధయే, అనుపానౌషధద్రవ్యం తత్యేవ్యం నిత్య మర్హసాం. 2. శుష్కార్హ సాం ప్రలేపాదిక్రియా తీక్ష్ణా విధియతే, స్రావిణాం రక్త మాలోక్య క్రియా కార్యా ప్రపైత్తికీ. 3. సుక్ష్మీరం రజ నీయుక్తం లేపా ద్దుర్నామనాశనం, కోశాతకిరజోఘ్నాత్ నివతంతి గుదోద్భవాః. 4. అర్హక్షీరం సుధాక్షీరం తిక్తతుంభ్యాశ్చ పల్లవాః, కరంజో బస్తమూత్రేణ లేపనం శ్రేష్ఠ మర్హసాం. 5. అర్హోఘ్ని గుదగా వర్తి ద్గుడఘోపా ఫలోద్భవా, జ్యోత్స్నికా మూలకలేకన లేపో రక్తార్హసాం హితః. 6. తుంబీబీజం సౌద్భిదం తు కాంజీపిప్పం గుటీత్రయం, అర్హోహరం గుదస్థం స్యా ద్దధి మాహిష మశ్మృతః. 7. అపామార్గాం ఘ్రిజః క్షారః హరితాలేన సంయుతః, లేపనం లింగసంభూతమర్హో నాశయతి ధ్రువం. 8. మహారోధిప్ర దేశస్య పథ్యాకోశాతకిరజః, కఫేన లేపతో హంతి లింగవర్తి మసంశయం. 9. వాతాతీసారవద్భిన్నవర్చాం స్యర్చాం స్యుపాచరేత్, ఉదావర్తవిధానేన గాఢవిట్కాని చానకృత్.

మూలగోగములను సాధించుటకు నాల్గుపాయములు.— ఔషధము లని, క్షౌరము లని, శస్త్రక్రియ లని, అగ్నిక్రియ లని చెప్పబడినవి. వీనిలో సాధ్యమైనది కావున మొదటిదగు నౌషధచికిత్సను చెప్పెదను. వాయువు ననులోమమునుగా చేయునదియును, జఠరాగ్నిని పెంచునదియు నగు నౌషధము ననుపానముతో చేర్చి మూలగోగులు నిత్యమును నేపింపవలయును. ఎండినమూలగోగములపైని తీక్ష్ణములగు చికిత్సలను చేయవలయును. రక్తము ప్రవించు మూలగోగములయందు రక్తమును పరిక్షించి రక్తపీత్తములను తగ్గించు చికిత్సను చేయవలయును. జెముడుపాలలో పసపును కలిపి లేపము చేసి నచో మూలగోగము తొలగి చనును. చేదుబీర సమూలముగా నెండించి చూర్ణించి రాచిన మూలగోగములు నశించును. జిల్లేడుపాలు, జెముడుపాలు, చేదుపొళ్ల, సారలకు

లును, కరంజము అనగా నెమలియడ్లుచెట్టు, మేకయుచ్చు వీటిని కలిపి లేపముచేసిన మూలరోగములకు శ్రేష్ఠము. కండ, కొడిసెపాలవిత్తనములు పొడిచేసి వత్తిచేసి గుడస్థానమున నుంచినను, చేదుపొళ్ల, ముల్లంగి కల్కముచేసి లేపముచేసినను రక్తపుటగ్గోరోగములకు హితకరము. చేదుసొరవిత్తులు రేహమనునుప్పును వేసి గంజితోమాత్రలను చేసి మూడుమాత్రలను చేసి గుడస్థానముల నుంచినచో మూలరోగములు దూరమగును. గోదెపెరుగును త్రాగినను మంచిదియే. ఉత్తరేశిచూర్ణములో హరిదళమును కలిపి లేపనముచేసిన లింగమునందుఁ జుట్టిన మూలరోగములఁ బోగొట్టును. కొండకరక్కాయ, నేలగుమ్మడు వీటి చూర్ణమును లేపముచేసిన లింగస్థానమూలరోగములఁ బోగొట్టును; వాతపుటతిసారరోగములవలెనే వివిధములగు మూలరోగములను గూడ నుపచరింపవలయును. ఉదావర్తపురీతిచొప్పుననే మాటిమాటికి చికిత్సచేయవలయును.

—మలబద్ధపు మూలరోగములకు చికిత్స. ౧—

శ్లో. విడ్విబద్ధే హితం తక్రం యమానీఖిడనంయుతం, వాతశ్లేష్టార్కసాం తద్రుత్పరం నాస్తీహ భేషజం. 11. శత్రుయోజ్యం యథాదోషం సన్నేహం రూక్షమేవవా, నవిరోహంతి గుదజాః పునస్తక్రసమాహితాః. 12. త్వచం చిత్రకమూలస్య పిష్ట్యా కుంభం ప్రలేపయేత్, తక్రం వా దధి వా తత్ర జాత మర్శోహరం పిబేత్. 13. పిత్తశ్లేష్టప్రళమనీ కచూర్ణకంఠూరుజాపహా, గుదజా న్నాశయ త్యాశు యోజితా సగుడాభయా. 14. సగుడాం పిప్పలీయుక్తాం అభయాం ఘృతభరితాం, త్రివృద్ధంతీయుతాం వాపి భక్షయే దానులోమికిం. 15. తిలారుష్కరసంయోగం భక్షయే దగ్నివర్ధనం, కుష్ఠరోగహరం శ్రేష్ఠ మర్కసాం నాశనం పరం. 16.

మలబద్ధకము కలిగిన మూలరోగములయందు వాయును వేటుప్పుతో చేర్చిన మజ్జిగను భక్షింపవలెను. వాతకఫయవలన మూలరోగము గలవారలకు ఇంతకంటెను మంచియోషధ మింకనొక్కటియు లేదు. కాబట్టి దోషము ననుసరించి తైలయుతముగా గాని, రూక్షముగా గాని తక్రము నుపయోగింపవలయును ఈతక్రముచేత నశించినమూలరోగము మఱల కనుటదు. చిత్రమూలపు బెరడును నూరి కుండలోపలను రాచి దానియందు మజ్జిగను పోసి త్రాగుచున్న మూలరోగములు హరించును. బెల్లముతో చేర్చి కరిక్కాయను భక్షించిన పిత్తశ్లేష్ఠములను పోగొట్టును. తీటలను, దురదల నడంచును. గుదరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, బెల్లమును నేతితో వేయించిన కరక్కాయలో చేర్చికొని భక్షించినను, కరకకాయలో తెల్లతెగడ దంతిచెట్టు బెరడులో బెల్ల

మును కలుపుకొని తినినయెడల గుదసానపు వాయువు ననులోమమును గా చేయును. నల్లనూవులు, నల్లజీడివిత్తులుకలిపి తినినయెడల జఠరాగ్ని వృద్ధినొందును. కుష్మరోగము, మూలరోగమును నాశనము నొందును.

— తిలాదియోగములు. —

శ్లో. తిలభల్లాతకం పథ్యా గుడ శ్చేతి సమాంశికం, దుర్నామ కాసశ్వాసఘ్నం స్తీహపాండుజ్వరాపహం. 17. గోమూత్రవృషితా దద్యా త్సగుడాం వా హరీతకీం, పంచకోలకయుక్తం వా తక్ర మస్మై ప్రదాపయేత్. 18. మృల్లిప్తం సూరణం కందం పక్త్వా౭గ్నా పుటపాక వత్, అద్యా త్సతైలలవణం దుర్నామవినివృత్తయే. 19. స్విన్నం వార్తాకుఫలం ఘోషాయాః క్షౌరజేన సలిలేన, తద్ధతభృష్టం యుక్తం గుడేనాత్మప్తితో యో౭త్తి. 20. పిబతి చ తక్రం నూనం తస్యాశ్వే వాతీనృద్ధగుదజాని, యాంతి వినాశం పుంసాం సహజా న్యపి సప్తరా త్రేణ. 21. అసితానాం తిలానాం ప్రాక్ ప్రకుంచం శీతవార్యను, ఖాదతో ౭ర్భాసి నశ్యంతి ద్విజదార్ధ్యాంగపుష్పిదం. 22.

(నల్లనూవులు, నల్లజీడివిత్తులు, కరకకాయ, బెల్లము వీనిని సమానభాగములను గ్రహించి భక్షించినయెడల మూలరోగము, దగ్గు, శ్వాసము, స్తీహ, పాండు జ్వరము మన్నగునవి నశించును.) గోమూత్రములో రాత్రియంతయును నానవైచి యుంచఁబడిన కరకకాయను బెల్లముతో చేర్చి భక్షించినయెడలగాని, లేక చవ్వము చిత్రమూలము శొంఠి పిప్పళ్లు మోడి పంచకోలచూర్ణము వీటితోఁజేర్చిన మజ్జిగ గాని మూలరోగము గలవారి కియ్యవలయును. అడవికందను మట్టితో పూసి పుటపాకము బెట్టునట్లు పుటమువేసి తైలమును లవణమును కలిపికొని తినినయెడలను మూలరోగము నష్టమగును. చేదుదీరక్షాగములో నీళ్లుపోసి పినికి మంచిముదుక బట్టితో బాగుగా వడిముకట్టి దానిలో మలకపండు నుడుకపెట్టిగాని, వండిగాని నేతితో వేయించికొని బెల్లముతో కలుపుకొని నేవించినయెడల మూలరోగములు దూరము లగును. ఆవుమజ్జి గను త్రాగినయెడల మిక్కిలి వృద్ధిబొందిన గుదలును, శరీరముతో పుట్టిపెట్టిన మలలును ఏడురోజులలో నశించును. ఒకపలము నల్లనువ్వులను మొదట తిని వెంటనే చల్లని నీరు త్రాగినయెడల మూలరోగములు అన్నినిధము లైనవియును నశించును. పండ్లు గట్టిపడును. అవయవములకు మంచి బలము వచ్చును.

—ॐ దంత్యారిష్టము. ॐ—

శ్లో. దంతీచిత్రకమూలానాం ఉభయోః పంచమూలయోః,
భాగా న్వలాంశా నాపోభ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 23. త్రిఫలం త్రిఫ
లాయా శ్చ దలానాం తత్ర దాపయేత్, రసే చతుర్థశేషే తు పూతశీ
తే ప్రదాపయేత్. 24. తులాం గుడస్య తత్త్రిషే నాసార్థం ఘృతభోజ
నే, తన్మాత్రయా పిబే న్నిత్య మర్చోభ్యో విప్రముచ్యతే. 25. గ్రహణీపాం
డురోగఘ్నం వాతవర్ష్యమలోమనమ్, దీపనం చాఽరుచిఘ్నం చ దం
త్యారిష్ట మిదం విదుః. పాత్రేఽరిష్టాదిసంధానం ధాతకీలోధ్రతేపితే. 26.

తెల్లడించెన నల్లడించెన చిత్రమాలము దశమూలములు త్రిఫలములు వీటి నొ
క్కొక్క పలము చొప్పున తీసికొని నలియగొట్టి ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేయవలయును.
అందు త్రిఫలముల బెరడును కి పలములును జాపత్రి కి పలములు బెల్లము తులాప్రమాణ
మును ఆరెపువ్వులు వీటినిన్నిటి నందుచేర్చి కలిపి నేతిపందలోపైచి పడునైదురోజు లుం
చవలయును. తరువాత మాత్రల ననుసరించి వ్రదిలినమును నేవించుచున్నచో మూల
రోగములు గ్రహణీరోగములు పాండురోగములు వీటిని నశింపఁజేయును. గుడసాన
మునందలి వాయువును మలమును అనుకూలముగా వెడలించుచుండును. ఇద్దానివలన జత
రాగ్ని దీపించును. అరుచి నశించును. పినిని దంత్యారిష్ట మని యందురు.

—ॐ ప్రాణదగుటిక. ॐ—

శ్లో. సనాగరారుష్కరవృద్ధదారుకం, గుడేన యో మోదక
మత్యుదారకం. అశేషదుర్నామకరోగదారకం, కరోతి వృద్ధం సహ
సైవ దారకం. 27. చూర్ణే చూర్ణసమో జ్ఞేయః మోదకే ద్విగుణో
గుడః, త్రిఫలం శృంగబేరస్య చతుర్థం మరిచస్య చ. 28. పిప్ప
ల్యాః కుడపార్థం చ చన్దాయాః పల మేవ చ. 29. తాలీసప
త్రస్య ఫలం పలార్థం కేసరస్య చ, ద్వేపలే పిప్పలీమూలా దర్ధకర్షం
చ పత్రకాత్. 30. సూత్రైలాకర్ష మేకం తు కర్షం చ త్వజ్జ్వణాశ
యోః, గుడా త్వలాని తు త్రింశ చూర్ణ మేకత్ర కారయేత్. 31.
అక్షప్రమాణా గుటికా ప్రాణదేతి చ సా స్త్రుతా, పూర్వం భక్ష్యా
తు పశ్చాత్తు భోజనస్య యథాబలం. 32. మద్యం మాంసరసం యూ
షం క్షీరం తోయం పిబే త్తథా, హన్యా దర్మాణి సర్వాణి సహజా

న్యస్తజాని చ. 34. వాతపిత్తకఫాత్థాని సన్నిపాతోద్భవాని చ, పానా
త్యయే మూత్రకృచ్ఛ్యే వాతరోగగళగ్రహే. 35. విషమజ్వరే చ మం
దేగ్నా పాండురోగే తథైవ చ, క్రిమివృద్ధిగిణాం చైవ గుల్మశూలా
ర్తినాం తథా. 36. శ్వాసకాసపరీతానా మేషా స్యా దమృతోపమా,
శుంఠ్యా స్థానేఽ భయా దేయా విడ్ధిహే పిత్తపాయుజే. 37. ప్రాణ
దేయం సితాం దత్వా చూర్ణమానా చ్చతుర్థణామ్, ఆమ్లపిత్తాగ్ని
మాంద్యాదా ప్రయోజ్యా గుదజాతురే. 38. అనుపానం ప్రయో
క్తవ్యం వ్యాధౌ శ్లేష్మభవే పలమ్, పలద్వయం త్వనిలజే పిత్తజే తు
పలత్రయం. 39.

శొంఠి, నల్లజీడివిత్తులు, పెద్దమానుచెక్క, బెల్లము వీటిని మోదకములను చేసి తిని
నచో నన్నివిధములగు మూలరోగములును, మలమును నశించును. చూర్ణముతో సమాన
ముగా బెల్లమును వాడవలయును. అల్లము 1 పలములు, మిరియములు ఒకపలము, సిప్పళ్లు
2 పలములు, చవ్వము 1 పలము, తాడిశపత్రి ఒకపలము, నాగకేసరములు అరపలము, మోడి
2 పలములు, జాజీపత్రి 6 మాషములు, చిన్నయేలకులు పావుపలము, లవంగపుపట్ల ఐటివేళ్లు
ఒక్కొక్క అర్థకర్ణమును బెల్లము 30 పలములు వీటిని నన్నిటిని చూర్ణముచేసి కలిపి ఒ
క్కొక్కతులమంత మాత్రలను కట్టవలయును. ఇయ్యది ప్రాణదగుటిక యనఁబడును.
భుజించుటకు ముందుగా ఈమాత్రను నేవించి భోజనానంతరమున బలానుసారముగా
మద్యము మాంసరసమును యూషమును పాలు నీరు వీనిని త్రాగవలయును. ఇదియన్ని
తెగలగు మూలరోగములను శరీరముతో కూడఁ బుట్టిన మూలరోగమును, వాతపిత్తకఫ
ముల నగు మూలరోగములను నశింపఁజేయును.

అతిపానము మూత్రకృచ్ఛ్యును వాతరోగము గళగ్రహము, విషమజ్వరము అగ్ని
మాంద్యము పాండురోగము వీటిలో నిది హితకరము. జంతువాతము హృద్రోగము గుల్మ
రోగము శూలరోగము శ్వాసరోగము దగ్గు వీటితోకూడిన రోగికి ఈమాత్రలు అమృత
తుల్యములు. పిత్తమువలనమూలరోగముకలిగెనేని శొంఠి అల్లము వీటికిబదులుగాకరక్కా
యను వేయవలయును, చూర్ణముకంటె నాలుగురెట్లు చక్కెరను కలిపి దీనిని తయారు
చేయవలయును. ఆమ్లపిత్తము మందాగ్ని మున్నగువానియందును, గుదరోగములయందు
శీమాత్రలనుపయోగింపవలయును. కఫరోగమునం దొకపలము అనుపానమును చేర్చు
వలయును. వాతరోగమునందు 2 పలముల అనుపానమును పిత్తరోగమునందు 3 పలముల
అనుపానమును ఈయవలయును.

—ॐ కాంకాయనమోదకములు. ॐ—

శ్లో. పథ్యాపంచపలా న్యేక మజాజ్య ముచస్య చ, పిప్పలీ
పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరాః. 40. పలాభివృద్ధాః క్రమశః
యవక్షారం పలద్వయమ్, భల్లతకపలా నృష్టౌ కందస్తు ద్విగుణో
మతః. 41. ద్విగుణేన గుడేనైషాం వటకా నక్షసమ్మితాన్, కృత్తైస్త్వినం
భక్షయే త్వౌతః తక్రమంభోను వా సిబేత్. 42. మందాగ్నిం దీపయ
త్యేష గ్రహణీపాండురోగవిత్, కాంకాయనేన శిష్యేభ్యః శస్త్రక్షౌరా
గ్నిభి ర్విహ. 43. భిషగ్జిత మితి ప్రోక్తం శ్రేష్ఠ మర్యోవికారణమ్,

కరక్కాయలు విదుపలములు, జీలకఱ్ఱ, మిరియములు ఒకపలము, పిప్పళ్లు ఒకపల
ము, మోడి మూడుపలములు, చవ్యము నాలుగుపలములు, చిత్రమూలము అయిదుపలములు
శొంఠి ఆరుపలములు, యవక్షారము రెండుపలములు, నల్లజీడివిత్తులు ఎనిమిదిపలములు,
కందదుంప పదహారుపలములు వీటి యన్నింటికి రెండుచెల్లు బెల్లము కలిపి పావుపావుప
లము చొప్పున మూత్రలను కట్టవలయును. ప్రాతఃకాలమున ఒకమూత్రను తిని పైన మ
జ్జిగను కాని నీళ్లనుకాని త్రాగవలయును. ఇది అగ్నిమాంద్యమును పోగొట్టును. గ్రహ
ణులను, పాండురోగమును నశింపజేయును. ఇది శస్త్రములు, క్షౌరపదార్థములు అగ్ని
తాపములు పెండలగునవి లేకయే జయించు నని కాంకాయనమునిచేత శిష్యులకు చెప్ప
బడినది. మూలరోగముల కన్నిటికిని శ్రేష్ఠమైన ఔషధము.

—ॐ మాణిభద్రమోదకము. ॐ—

శ్లో. విడంగసారామలకాభయానాం పలంపలం స్వాత్రివృత
త్రయంచ. 44. గుడస్య వట్ ద్వాదశభాగయుక్తా మానేన త్రింశ
ద్దుటికా విధేయాః. నివారణే యక్షువరేణ సృష్టః, స మాణిభద్రః కిల
శాక్యభిక్షువే. 45. అయం హి కాసక్షయ కుష్ఠనాశనం భగదరస్థిహ
జలోదరార్హసామ్, యథేష్టచేష్టాన్నవిహారనేవీ అనేన వృద్ధ స్తరు
ణో భవేచ్ఛ. 46.

వాయువిడంగములు, దానిమైబెరడు, ఉసిరికకాయలు, కరక్కాయలు వీటి
నొక్కొక్కపలమును, తెల్లతెగడ మూడుపలములు, బెల్లము ఆరుపలములు చొ
ప్పన్నెండుభాగములను తీసుకొని ముప్పదియొడలను కట్టవలయును. ఈయొడలను మాణి
భద్రుడను యక్షుడు సృజించెను. వీనివలన దగ్గులు, తుయరోగములు, కుష్ఠము భగం

దరములు, పొడలెరోగములు, జలదరములు, మూలెరోగములునశించును. యథేష్టముగా తిరుగుట, భుజించుట పనిచేయుట కలవాడు వీనిని నేవించుటచేత ముసలివాఁడైనను వయసువాఁడగును.

— ౭౭ లఘుసూరణమోదకములు. ౭౭ —

శ్లో. సురిచమహశాషధచిత్రక సూరణభాగా యథోత్తరం ద్వి
గుణాః, సర్వసమో గుడభాగః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రసిద్ధఫలః.
47. జ్వలనంజ్వలయతి జాతరమున్నూలయతి శూలగుల్మగదాన్, నిశోష్ణ
షయతి శ్లేపద మర్కాం స్యపి నాశయత్యాశు. 48.

మిరియము ఒకభాగము శొంఠి రెండుభాగములు, చిత్రమూలము నాలుగుభాగములు, అడవికంద యెనిమిదిభాగములు, వీటిని అన్నిటితో సమానముగా బెల్లము చేర్చి లడ్డులు చేసి నేవించవలయును. ఇది ప్రసిద్ధమగు ఫలము లిచ్చును. జతరాగ్నిని వృద్ధి పొందించును. కడుపునొప్పి, బల్లలు మొదలగువానిని పారదోలును. శ్లేపదమును మూల రోగమును నశింపజేయును.

— ౭౮ బృహత్సూరణమోదకములు. ౭౮ —

శ్లో. సూరణపోడశభాగా వహ్నే రలం మహశాషధస్యాతః,
అర్ధేన భాగయుక్తి ర్చరిచస్య తతోఽపి చా ధేన. 49. త్రిఫలాకణాస
మూలాతాలీశారుష్కరక్రిమిఘ్నానామ్, భాగా మహశాషధసమా
దహనాంశా తాలమూలీ చ. 50. భాగః సూరణతుల్యో దాతవ్యో
వృద్ధదారుకస్యాసి, భృంగై రే మరిచాంశే సర్వాణ్యేకత్ర సంచూర్ణ్య.
51. ద్విగుణేన గుడేన యతః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రకామధనైః,
గురువృష్యభోజ్యరహితే మ్మితరేషూపద్రవం కుర్యాత్. 52. భస్తక
మనేన జనితం పూర్వ మగస్తస్య యోగరాజేన, భీమస్య మారుతే
రపి యేన తౌ మహాశనౌ జాతౌ. 53. అగ్నిబల బుద్ధిహేతు
ర్న కేసలం సూరణో మహావీర్యః, ప్రభవతి శత్రుతూరాగ్నిభిర్వి
నాప్యర్కసా మేషః. 54. శ్వయంభుశ్లేపదజిద్ద్రహణీమపి కఫవాతసంభూ
తామ్, నాశయతి బలీ పలితం మేధాం కరుతే వృషత్వం చ. 55. హిక్మాం
శ్వాసం కాసం సరాజయత్క్రమేహంశ్చ, స్త్రీహానాం చాథోగ్రం
హంతి సదైతద్రసాయనం పుంసాం. 56.

అడవికంద 16 భాగములు, చిత్రమూలము 8 భాగములు, శొంఠి నాల్గు భాగములు మిరియములు 2 భాగములు, కరక్కాయలు ఉసిరిక తాడి కిప్పళ్లు మోడి తాడిశపత్రి నల్లజీడివత్తనములు వాయువిడంగములు వీనినన్నిటిని నాల్గు నాల్గు భాగములును నేలతాడి 8 భాగములును పెద్దమాను 16 భాగములును, ఏలకులు చాల్చినపట్ట చెండుచెండు భాగములు వీటి నన్నిటిని ఒక్కచోట నొక్కమాటుగా చూర్ణము చెండుకెట్లు బెల్లము కలిపి నేవంపవలయును. ఇయ్యదికామదేవుని వృద్ధి నొందించును. ఈయోగరాజమును నేవించినందువలన నే యగస్త్యునికి మొదట భస్మమగునట్లు జీర్ణశక్తి గలిగినది. ఆతరువాత భీమసేనునకు గలిగినది అగ్నిబలము వృద్ధియై ఇట్లగుటకు కారణము. ఇయ్యదికేవలము వీర్యమును వృద్ధి నొందించునది మాత్రమే కాదు. అగ్నికిని బలమునకును బుద్ధికిని కారణముగూడ నై యున్నది. శస్త్రములు ఔరచిత్సలు అక్కఱలేకయే మూలములను పోగొట్టును. శోష శీపదము కఫము వాతము వీటివలన పుట్టిన గ్రహణిని పోగొట్టును. శరీరము ముడుతలుపడుట పెంట్రుకలు తెల్లపడుట నశించును. బుద్ధిని పుంస్త్యమును పుట్టించును. వెక్కిళ్లు శ్వాస దగ్ధ రాజయత్తుము ప్రమేహము పోలతోగము వీటిని పోగొట్టును. ఇయ్యది పురుషులకు రసాయనముతో తుల్యమైనది.

—● సూరణపిండి. ●—

శ్లో. చూర్ణీకృతా షోడశ సూరణస్య
భాగాస్తత్రోఽర్థేన చ చిత్రకస్య,
మహాషధార్థో మరిచస్య చైకో
గుడేన దుర్నామజయాయ పిండి.

57

పిండిచేసినఅడవికంద 16 భాగములును, చిత్రమూలము 8 భాగములును, శొంఠి, మిరియములు వీటి నొక్కభాగమును చెట్టింపు బెల్లములో కలిపి ముద్దచేసి నేవించి, మూలరోగములు నశించును. దీనిని పిండిగా చేయవలయును. అనినందున లడ్డువలెగాని కుడుముల వలె గాని చేయవలయు నని తెలియవలయును.

—● వ్యోషాద్యమార్దము. ●—

శ్లో. వ్యోషాగ్న్యరుష్కరవిడంగతిలాభ యానాం
చూర్ణం గుడేన సహితం తు సదోపయోజ్యం,
దుర్నామకుష్మగశోధశక్వద్విబంధా న
గ్నే ర్జయ త్యబలతాం క్రిమిపాండుతాం చ.

58

తా. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, నల్లజీడివి త్రనములు, వాయు విడంగములు, నల్లనువ్వులు, కరక్కాయలు వీటిని చూర్ణముచేసి బెల్లముతో కలిపి యెల్లపుడు నేవింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగము, కుష్ఠము, విషము, వాపు, మలబద్ధ కము, అగ్నిమాంద్యము, పాండురోగము, జంతువాతము వీటిని హరించును.

— సమశర్కరచూర్ణము. —

శ్లో. శుంఠికణామరిచ నాగదలత్వగేలం
చూర్ణీకృతం క్రమవివర్ధిత మూర్ధ్వ మంత్యాత్,
ఖాదే దిదం సమసితం గుదజాగ్నిమాంద్య
కాసారుచిశ్వసన కంఠ హృదామయేషు.

59

శొంతి, పిప్పళ్లు, మిరియములు, తమలపాకులు, లవంగపువట్ట, ఏలకులు వీటిని చూర్ణముచేసి యీచూర్ణముతో సమానముగా చక్కెరనందు కలుపుకొని తినిన యెడల మూలరోగము, అగ్నిమాంద్యము, శ్వాస, కంఠరోగము, హృద్రోగము వీటియందు హితమును కలిగించును.

— లవణోత్తమాదిచూర్ణము. —

శ్లో. లవణోత్తమ వహ్నికలింగయవాన్
చిరబిల్వమహాపిచు మర్దయుతాన్,
పిబ సప్తదినగ మధితాలులితాన్
యది మర్దితు మిచ్ఛసి పాయురుహాన్.

60

సైంధవలవణము చిత్రమూలము కొడిశపాలవి త్రనములు క్రానుగువేలు పెద్ద వేము వీనినమభాగకల్కము మజ్జిగలో నానవేసుకొని యేడుదినములు నేవించిన మూల రోగములు తొలంగిపోవును.

— నాగార్జునయోగము. —

శ్లో. త్రిఫలా పంచలవణం కుష్ఠం కటుకరోహిణీ, దేవదారు విడంగాని పిచుమర్దఫలాని చ. 61. బలా చాతిబలాచైవ హరిద్రే ద్వే నువర్చలా, ఏత త్సంభృత్య సంభారం కరంజత్వగ్రనేన చ. 62. పిష్ట్యా చ గుటికాం కృత్వా బదరాస్థినమాం బుధః, ఏకైకాం తాం సముద్భృత్య రోశే రోశే పృథక్ పృథక్. 63. ఉష్ణేన వారిణా వీతా శాస్త మగ్నిం ప్రదీపయేత్, అర్ఘాంసి హన్తి తక్రేణ గుల్మ మష్టేన నిర్హరేత్. 64.

జంతుదష్టం తు తోయేన త్వగ్దోషం ఖదిరాంబునా, మూత్రకృచ్ఛ్చింతు తోయేన హృద్రోగం తైలసంయుతా. 65. ఇంద్రస్వరససంయుక్తా సర్వజ్వరవినాశినీ, మాతులుంగరసేనాథ సద్యశ్శూలహరీస్తృతా. 66. కపిత్థతిందుకానాం తు రసేన సహమిశ్రితా, విహణి హంతి సర్వాణి పానాశనప్రయోగతః. 67. గోశకృద్రససంయుక్తా హన్యా త్కుష్మాని సర్వశః, శ్యామాకషాయసహితా జలోదరవినాశినీ. 68. భక్తచ్ఛం దం జనయతి భుక్తస్యోపరి భక్షితా, అక్షిరోగేషు సర్వేషు మధునా ఘృవ్యతాం జయేత్. 69. లేహమాత్రేణ నారీణాం సద్యః ప్రదరనా శినీ, వ్యవహారే తథా ద్యూతే సంగ్రామే మృగయాదిషు. 70. సమా లభ్య సరో హేయనాం క్షిప్రం విజయ మాప్నుయాత్.

కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక పంచలవణములు చంగల్వకోష్ఠ కటుకరోహిణి దేవదారు వాయువిడంగము వేముచండ్రు ముత్తువపులగము తెల్లముత్తువపులగము వసుపు మానివసుపు అదిత్యభక్తి ప్రొద్దుతిరుగుడు వీటినన్నిటిని క్రామగురసముతోటి నూరి రేగు గింజలంత మాత్రలు చేసి ఒక్కొక్కమాత్రను ప్రతిరోగమునందు వేరువేరుగా వేడి నీళ్ల అనుపానముతో సేవించిన యెడల జఠరాగ్నిని దీసింపజేయును. మూలరోగము లను పోగొట్టును. గంజితో పుచ్చుకొనిన గుల్మరోగములను పోగొట్టును. చన్నీళ్ళతోనైన జంతువాయువును పోగొట్టును. కాచునీళ్లతోటి బుచ్చుకొనిన చర్మదోషములను పోగొట్టును. మంచినీళ్ళతో పుచ్చుకొనినయెడల మూత్రకృచ్ఛ్చియలను పోగొట్టును. తిలతైల ముతో బుచ్చుకొనిన హృద్రోగములను పోగొట్టును. కొడిసెపాలరసముతో బుచ్చుకొనిన అన్ని విధములయిన జ్వరమును పోగొట్టును. మాధీపలరసము బుచ్చుకొనిన తాత్కాలిక శూలలను పోగొట్టును. కాచు తుమికరసములతో చేర్చి బుచ్చుకొనిన అన్ని విధము లైన విషములు దిగిపోవును. అవువేడరసముతో బుచ్చుకొనిన అన్ని కుష్ఠములు, తెల్లతెగ డకషాయముతో బుచ్చుకొనిన జలోదరములు నశించును. భోజనమైన తరువాత బుచ్చు కొనిన భోజనమందు రుచి కలిగించును. నేత్రరోగము లన్నిటికిని తేనెతో చాచి కలి కము వేయవలయును. స్త్రీలకు దీనిని సేవించినమాత్రమున ప్రదరరోగములు నశించు ను. వ్యవహారము జూదము యుద్ధము పేట మొదలైనవానియందు ముఠజూడు దీనినిసేవించిన త్వరగా విజయము నొందును.

— విజయచూర్ణము. —

శ్లో. త్రికత్రయవచా హింగు పాతాక్షూరనిశాద్వయం.

చవ్యతిక్తాకలింగాన్ని శతాహ్వలవణాని చ, గ్రంథిబిల్వాజమోదాచ
గణోష్ఠావింశతి ర్మతః. 72. ఏతాని సమభాగాని శ్లెష్మచూర్ణాని కార
యేత్, తతో బిడాలపదకం పిబే దుష్ణేన హరిణా. 73. ఏరండ్వతైల
యుక్తం తు సదా లిహ్య త్తతో నరః, కాసం హన్యాత్తదా శోధం
అర్ఘాసి చ భగందరం. 74. హృచ్చులం పార్శ్వశూలం చ వాత
గుల్మం తథోదరం, హీక్మాశ్వాసప్రమేహం శ్చ కామలాన్ పాండు
రోగతాం. 75. ఆమాన్వయ ముదావర్త మంత్రవృద్ధిం గుదక్రిమిన్,
అన్యే చ గ్రహణీదోషాః యే మయా పఃకీర్తితాః 76. మహాజ్వరో
పస్పష్టానాం భూతోపహతచేసాం, అప్రశానాంతు నారీణాం ప్రజావ
ర్ధన మేవ చ. 77. విజయో నామ చూర్ణోఽయం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితః.

కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిక, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, కంఠపట్ట,
ఏలకులు, జాజిపత్రి, వస, ఇంగువ, వివబొడ్డి, యవత్తూరిము, పసుపు, మ్రాసుపసుపు, చవ్య
ము, కటుకరోహిణి, కొడిశపాలవిత్తనములు, నల్లజీడిగింజలు, సదాప, పంచలవణములు,
మోడి, మారేడువేలు, వాము ఇవి ఆష్టావింశతిగణ మనఁబడును. వీనిని సమానభాగము
లుగా తీసికొని మెత్తగా చూర్ణము చేయవలయును. తరువాత ఆముదములో కలుపు
కొని తులమంతము వేడినీళ్లతో మూడూ త్రాగవలయును. దగ్గు, వాపు, మూలరోగము,
భగందరము, కడుపునొప్పి, పార్శ్వశూల, వాతగుల్మము, ఉదరరోగము, వెక్కిళ్ళు, శ్వాస,
ప్రమేహము, కామరలు, పాండురోగము, ఆమవికారము, ఉదావర్తము, అంత్రవృద్ధి,
ముడ్డినొప్పి అనువీటిని పోగొట్టును. ఇదిను నాచేత చెప్పఁబడిన యితర గ్రహణీరోగము
లనునివర్తించును. పెద్దపెద్ద జ్వరములతో పీడింపఁబడినవానికిని దయ్యములవల్ల మతిపో
యినవారికిని ఇది సుఖము నిచ్చును. బిడ్డలు లేని స్త్రీలకు బిడ్డలను పుట్టించును. ఇవి విజ
యచూర్ణము. కృష్ణాత్రేయులవారిచేత పూజింపఁబడినది.

—ॐ బాహుశాలగుడము. ॐ—

శ్లో. త్రివృత్తేజోవతీ దన్తి శ్వదంష్ట్రాచిత్రకం శతీ. 78. గదా
క్షీ ముస్త విశ్వాహ్వ విడంగాని హరీతకీ, పలోన్తి తాని చైతాని పలా
న్యస్తా వరుష్కరాన్. 79. ష్పటలం వృద్ధదారన్య సూరణన్య తు షోడ
శ, జలద్రోణద్వయే క్వాభ్యం చతుర్భాగావశేషితం. 80. పూతం
తు తం రసం భూయః క్వాభ్యేభ్య స్త్రిగుణో గుడః, లేహం పచేత్తు
తం తావత్ యావ ద్దర్శిప్రలేపనం. 81. అవతార్య తతఃపశ్చాచ్ఛా

ద్వా సీమాని దాపయేత్, త్రివృత్తేజోవతీ కంద చిత్రకాన్ ద్విపలాంశి కాన్. 82. ఏలాత్వజ్ఞ రిచం చాపి గజాహ్వం చాపి షట్పలాం, ద్వా త్రింశతం పలా న్యేవం చూర్ణం దత్వా నిధాపయేత్. 83. తతో మా త్రాం ప్రయుంజీత జీర్ణే క్షీరరసాశనః, పంచగుల్తా న్ప్రమేహంశ్చ పాం డురోగం హలీమకమ్. 84. జయే దర్శాంసి సర్వాణి తథా సర్వోద రాణిచ, దీపయే ద్ద్రోహణీం మందాం యత్క్షాణం చాపకర్షతి. 85. పీన సే చ ప్రతిశ్చాయే ఆధ్యవాతే తథైవ చ, అయం సర్వగదే ష్యేవ కల్యాణో లేహ ఉత్తమః. 86. దుర్నామారి రయం చాశు దృష్టో వార సహస్రశః, భవం త్యేనం ప్రయుంజానాః శతవర్షం నిరామయాః. 87. ఆయుషో దైర్ఘ్యజననో వలీపలితనాశనః, రసాయనవర శ్చైష మేధా జననఉత్తమః. 88. గుడ శ్శీగ్రాహుశాలోయం దుర్నామాగిప్రకీర్తితః.

తెల్లతెగడ చవ్యము తెల్లదింటెన వినుగుపల్లెరు చిత్రమాలము కచ్చారము పాపరబుడమ తుంగముస్తలు శొంఠి వాయువిడంగములు కరక్కాయలు వీటిసన్నిటిని ఒక్కొక్కపలమును, జీడివిత్తులు రి పలములు, వెడమ్రాని చెక్కరి పలములు, అడవి కంద 16 పలములు వీటిని రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి కషాయము చేయవలయును. నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి వాసెన కట్టి మరల పాయ్యమిడ పెట్టి మూడింతలు బెల్లము వేసి పక్వముచేయవలయును. (తీగెపాకమురాగానే) గరిటకు అం టుకొని లేచునపుడు దింపి యీక్రింద చెప్పబోవు ఔషధముల చూర్ణములను కలపవలయును. తెల్లతెగడ జ్యోతిష్వతి అడవికంద చిత్రమాలము ఇవి రెండురెండు పలములును, ఏలకులు లవంగపుపట్ట వినుగుసిప్పళ్లు ఇవి ఆరుఆరుపలములు చొ॥ 32 పలములు తీసికొని చూర్ణముచేసి కలపవలయును. తరువాత మాత్రలను కట్టి తగునట్లుగా తినవలయును. ఔషధముజీర్ణమైనతరువాత పాలనుత్రాగవలయును. ఇది ఆయుదువిధములగు గుల్మరోగములను ప్రమేహమును పాండురోగమును హలీమకమును అన్నివిధములైన మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. మందగ్రహణిని క్షయరోగమును పోగొట్టును. పీనసయందును ప్రతిశ్చాయమందును వాతరక్తమందును హితకరము. అన్ని విధములగు రోగములయందు యీలేహము ఉత్తమము హితకరము నగును. మూలరోగములను త్వరగా పోగొట్టును. ఇట్లు అనేక పర్యాయములు ఇది నిదర్శనము చూడబడ్డది. దీనిని నేవించినవారు నూరువర్షములు నీరోగులై జీవిం చెదరు. ఇది ఆయుష్యహను వృద్ధి పొందుచునదియును, తలనెరియుటకు పోగొట్టునదియును, తెలివిని పుట్టించునదియు

నగు ఉత్తమమైన రసాయనము. ఇది బాహుకాల మను పేరుగల గుడము, మూలగోగములను పోగొట్టు నని కొనియాడఁబడినది.

— ౧౦ గుడభల్లాతకము. ౧౦ —

శ్లో. తోయపూర్ణే యదా పాత్రే ష్టిప్తో న ప్లవతే గుడః. 89. ష్టిప్త శ్చ నిశ్చల స్తిష్ఠేత్ పతితస్తు న శీర్యతే, యదా దర్శ్య ప్రలేప స్యాత్ యావద్వా తంతులీభవేత్. 90. ఏష పాకో గుడాదీనాం సర్వేషాం పరికీర్తితః, సుఖనర్ద సుఖస్సర్వో గుడః పాక ముపాగతః. 91. వీడితో భజతే ముద్రాం గంధవర్ణరసాన్వితః, భల్లాతకసహస్రే ద్వే జలద్రోణే విపాచయేత్. 92. పాదశేషే రసే తస్మి న్నచే ద్గుడత్వలాం భిషక్, భల్లాతకసహస్రార్థం ఛిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 93. సిద్ధే స్త్రిం త్రిఫలాప్యోషయమానీముస్తసేంధవమ్, కర్ణాం శనమ్నితం దద్యాత్త్వగేలాపత్ర కేసరం. 94. ఖదే దగ్నిబలాపేక్షీ ప్రాత రుత్థాయ మానవః, కుమార్యః కామలామేహ గ్రహణీగుల్కపాండుతాః. 95. హన్యాత్త్విహౌదరం కాసక్రిమిరోగభగంధరాణ్, గుడభల్లాతకో హ్యేష శ్రేష్ఠ శ్చార్పణోవికారిణాం. 96.

నీళ్ళతోనిండిన పాత్ర లో వేసిన తేలక యుండినను, కదలకయుండినను, నీటిలో యున్నను, కరగకుండినను, పాకసమయమున గరిటకు చుట్టుకొని తీగెలుపారినను, గుడాదులకు పాకము కలిగినదని తెలుసుకొనవలయును. చక్కగా పక్వమైనగుడము చూచుటకు స్వచ్ఛముగాను వాసన రంగు రుచి కలదిగను యుండును. రెండువేలనల్ల జీడివిత్తులను ముక్కలుచేసి నీళ్ల లో పోసి వండి, ద్రోణపరిమాణపునీటిలో, నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియున్నప్పుడు నూరుపలముల బెల్లమునుకలిపి షక్వము చేయవలయును. 500 నల్లజీడి విత్తులను ముక్కలనుచేసి ఆపాకమునందు కలపవలయును. త్రిఫలములు శొంథి మిరియములు పిప్పళ్లు వామము తుంగముస్తలు మైంధవలవణము లవంగపుపట్ట విలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు వీటిని ఒక్కొక్కపలము నొప్పవన కలపవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన యీలేహమును మనుజుఁడు ప్రాతఃకాలమున లేచి జర రాన్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది కుష్ఠులను మూలరోగములను కామెల్లను మేహములను గ్రహణులను గుల్మరోగములను పాండురోగములను ప్లేహరోగములను దగ్గును జంతువాయువులను భగంధరములను పోగొట్టును. గుడభల్లాతకము అను పేరుగల యీలేహము అన్నివిధము లగు మూలరోగములందును శ్రేష్ఠము అయిన దందురు.

—ॐ భల్లాతకగుడము. ౭—

శ్లో. దశమూల్యమృతా భార్జీ శ్వదంస్త్రా చిత్తకం శరీ, భల్లాత
క సహస్రం చ పలాం శం క్వాథయే ద్భూధః. 97. సాదశేషే. జల
ప్రోణే రసేతస్తి నివిపాచయేత్, దత్వా గుడతులా మేకాం లేహీ
భూతం సముద్ధరేత్. 98. మాక్షికం పిష్పలీతైలం ఔరుబూకం చ
దాపయేత్, కుడపం కుడపం చాత్ర త్వగేలామరిచం తథా. 99.
అర్ఘ్యః కాస ముదావర్తం పాండుత్వం శోధ మేవ చ, నాశయే ద్వహ్ని
సాదం చ గుడభల్లాతక స్మృతః. 100.

* దశమూలములు తిప్పతీగ గంటుభారంగి విచగ్రుపల్లేరు చిత్తమూలము కచ్చూ
రము వేయిసల్లజీడివిత్రసములు వీటిని కషాయము పెట్టవలసినది. నాల్గవపాలు మిగిలి
యుండఁగా ఒక్క ద్రోణమాత్రపురసములో నూరుపలముల బెల్లమును వేసి చక్కగా
పక్వమును జేసి లేహముగా అయిన తరువాత దించవలయును. తేనె పిప్పళ్లు ఆముదము
వీనిని నాలుగునాలుగు పలములను, వీలకులు లవంగపుపట్టమిరియములను నాలుగు నాలు
గు పలములను అందు కలిపి పాకముచేసి భక్షించినయెడల మూలరొగము దగ్గు ఉదా
వర్తము పాండురొగము వాపు వీటిని పోగొట్టును. ఇది భల్లాతకగుడమని చెప్పఁబడును.

—ॐ చవ్యాదిఘృతము. ౭—

శ్లో. చవ్యం త్రికటుకం పాతాం ఘౌరం కుస్తుంబురూణి చ, య
మానీ పిష్పలీమూల ముభే చ బిడసైంధవే. 101. చిత్తకం బిల్వ మభ
యాం పిష్టా సర్పి నివిపాచయేత్, శక్య ద్వాతానులోమ్యార్థం జాతే
దధ్ని చతుర్థణే. 102. ప్రవాహికాం గుదభ్రంశం మూత్రకృచ్ఛ్చిం పరి
స్రవమ్, గుదవంక్షణశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 103.

చవ్యము, శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఆగరుశొంతి, యవఘౌరము, ధనియము
లు, ఓమము, దశమూలములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము, మారేడువేలు, కరక్కా
యలు వీటిని నూరి నేతిలో పక్వము చేయవలయును. మలవాతముల యానులోమ్య
మునకై పెరుగుకలిపి పక్వమును చేయవలయును. ప్రవాహిక గుదభ్రంశము మూత్రకృ
చ్ఛ్చియ పరిస్రవము గుదశూలము అంశసంధిశూలము వీటిని ఈతైలము పోగొట్టును.

—ॐ వ్యోషాదిఘృతము. ౭—

శ్లో. వ్యోషగర్భం పలాశస్య త్రిగుణే భస్మవారిణి,
సాధితం పిబతః సర్విః పతం త్యర్థాం స్యసంశయమ్.

మోడుగకట్టలను భస్మముచేసి మూడు కెట్లునీటిలో శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటికల్గమువేసి దానియందు సిద్ధముచేయఁబడిన ఘృతమును త్రాగిన గుఱదొంగములు నశించును. సంవేదములేదు.

❧ ఉదకపట్టులఘృతము. ౧౯ ❧

శ్లో. సత్తారైః పంచకోలై స్తు పలికై స్త్రిగుణోదకై.

సమక్షీరం ఘృతప్రస్థం జ్వరార్కః స్త్రీహకాసనుత్.

105

యవక్షారము పంచకోలములు ఒక్కొక్కపలము తీసికొని మూడురెట్లు నీటిలో సమానముగా పాలను తీసికొని 16 పదహారుపలముల నేయిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది జ్వరమును మూలదోగమును స్త్రీహరోగమును దగ్ధము పోఁగొట్టును.

❧ సింహ్యమృతఘృతము. ౨౦ ❧

శ్లో. పచే ద్వారి చతుర్ద్రోణే కంటకార్యమృతా శతమ్,

తత్రాగ్ని త్రిఫలావ్యోషపూతి కత్వక్కులింగకైః.

106

సకాశ్చర్యవిడంగై స్తు సిద్ధం దుర్నామమేహనుత్,

ఘృతం సింహ్యమృతం నామ బోధితేన భాషితమ్.

107

నాలుగుద్రోణములనీటిలో వామఁడును తిప్పకీగ కరక్కాయలను ఏబడేసిపలము చొప్పున వేసి పక్వముఁజేసి అందు చిత్రమాలము త్రిఫలము త్రికటుకములు క్రానుగచెక్క లవంగపుపట్ట కొడిసెపాలలిత్తనములు గుమ్ముడు వాయువిడంగములు వీటిని కలిపి అందు సిద్ధముచేసిననేతిని నేవించిన ప్రమేహములు నశించును. ఇయ్యది బోధిత త్వుండను ఋషిచేతఁ జెప్పఁబడిన ఘృతము.

❧ పిప్పల్యద్యతైలము. ౨౧ ❧

శ్లో. పిప్పలీం మధుకం బిల్వం శతాహ్వం మదనం వచామ్, కుష్ఠం శతీ పుష్కరాఖ్యం చిత్రకం దేవదారు చ. 108. పిష్ట్యా తైలం విపక్తవ్యం ద్విగుణక్షీరసంయుతం, అర్చసాం మూఢవాతానాం తచ్ఛ్రేష్ఠ మనువాసనం. 109. గుదనిస్సరణం శూలం మూత్రకృచ్ఛ్యం ప్రవాహికాం, కట్యూరుపుష్పదార్భల్య మానాహం వంక్షణాశ్రయం. 110. పిచ్చాస్రావం గుదే శోథం వాతఃసర్పివినిగ్రహం, ఉత్థానం బహుదోషం చ జయే చ్ఛైవానువాసనాత్. 111. రక్తార్చసా ముపేక్షేత రక్తమాదా న్రవే ద్భిషక్, దుష్టాస్తే నిగృహీతే తు శూలానాహ వస్థ

గ్రదాః. 112. లాజైః పేయా వీతా చుక్రికదల కేసరోత్పలై సిద్ధా,
హస్త్యస్త్రావంసా తథా బలా పృశ్నిపణ్ణిభ్యామ్. 113. శక్రక్వాఢ
స్సవిశ్వావా కింవా బిల్వశలాటవః, యోజ్యాయ రక్తార్కసాం తద్వజ్జ్యో
త్స్నికామూలలేపనం. 114. సవనీత తిలాభ్యాసాత్ కేసరసవనీతశర్క
రాభ్యాసాత్, దధిసరమథితాభ్యాసాత్ గుదజా శ్వామ్యంతి రక్తవహః.
115. సమంగోత్పలమోచాహ్వతిరీటతలచందనైః, ఛాగక్షీరంప్రయో
క్తవ్యం గుదజే శోణతాపహమ్. 116.

పిప్పళ్లు యష్టిమధకము మా రేడుపిండెలు సదాపమంగకాయ వస చెంగల్వకోష్ఠు
కచూరము పుష్కరమూలము చిత్రమూలము దేవదాను వీటినినూరి రెండురెట్లుపాలను
కలిపితైలమునుపక్వముచేసి అనువాసనచేసినచో మూలలోగములకు శ్రేష్ఠము. గూదబయలు
వెడలుట శూలమూత్రకృచ్ఛియు ప్రసాహికమున్నగువాట్లయందును, పిచ్చాస్రావముమున్న
గువాట్లయందు దీని నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది పిప్పలాద్యతైలము, రక్తగ్రహణి
గలరోగులు దీనిని మొదల రక్తమును వెడలించినేవించిన హితకరము. లాజలతోపేయను
చేసికొనిగాని, పులిచింతాకు నాగకేసరములు నల్లకలువ వీటితో లాజపేయనును చేసికొని
దానినిత్రాగినచోగాని, కోలపాన్నము త్రవపులగమువీటితోసిద్ధముచేయబడిన లాజపేయ
ముగాని అస్రావము నశింపజేయును. కొడిశపట్టక పాయమందు కొంచెముశొంఠిచూర్ణము
చేర్చిగాని, మా రేడుపిండెల రసమందు శొంఠిచూర్ణమునుచేర్చిగాని రక్తార్కస్సలందు
నిస్సంశయముగ వాడవచ్చును. చేదుబీరవేరు అరగదీసి మొలలకు లేపనము చేసినను మే
లగును. 1 నల్లనువ్వులు వెన్న; 2 తామరపూవులాని కేసరములు చక్కెర సవనీత
ము; 3 మిగడ పెరుగు తరిచినవెంటనే వేడిగనుండు మజ్జిగ వీనిలో దేనినైనను అభ్యా
సమును జేయుచు వచ్చినచో, రక్తము స్త్రవించు మూలవ్యాధులు హరించును. ముత్ర
వపులగ నల్లకలువ బూరుగు లాడ్డుగు నల్లనువ్వులు రక్తచందనము వీనిని చక్కగా నూరి
మేకపాలలోకలిపి పిసికి వడియగట్టి లోపలి కిచ్చినయెడల రక్తార్కస్సలు హరించును.

❧ కుటజరేహము. ❧

శ్లో. కుటజత్వకృపలశతం జలద్రోణే విపాచయేత్, అష్టభాగావ
శిష్టం తు కషాయ మవతారయేత్. 117. వస్త్రపూతం పునః క్వాఢం
పచేల్లేహత్వ నూగతం, భల్లాతకం పిడుగాని త్రికటుత్రిఫలా తథా.
118 రసాంజనం చిత్రకంచ కుటజస్య ఫలాని చ, వచా మతివిషాం
బిల్వం ప్రత్యేకం చ షలం పలం. 119. త్రిశత్పలాని గుడస్య చూర్ణీ

కృత్య నిధావయేత్, మధునః కుడపం దద్యాద్భుతస్య కుడపం తథా.
120. ఏవలేహ శ్శమ యతి చాఽర్థోరక్తసముద్భవం, వాతికం
పైత్తికం చైవ శైష్టికం సాన్ని సాతికం. 121. యే చ దుర్నామజా రోగా
స్తా స్సర్వా న్నాశయ త్యపి, అప్లుపిత్త మతీసారం పాండురోగమరోచ
కమ్. 122. గ్రహణీమార్దవం కాన్యం శ్వయంధుం కామలా మపి,
అనుపానం ఘృతం దద్యాద్దధుతక్రం జలం పయః. 123. రోగానీక
వినాశాయ కౌటజో లేహ ఉచ్యతే.

కొడిసెపట్టు 100 పలములు తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో చక్కముచేసి ఎనిమిద
వపాలు మిగిలినప్పుడు ఆకషాయమును దింపవలయును. తరువాత దానిని వడియకట్టి
మఱల ప్రాయ్యమీదఁ బెట్టి 30 పలములు బెల్లము వైచి లేహమువలె నుడికించి ముద్దకట్ట
గనే నల్లజీడివత్తనములు వాయువిడఁగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక్కాయ
లు తాడియూసిరికలు రసాంజనము చిత్రమూలము కొడిసెపాఁపండ్లు వస అతివస మా
రేడుపిండెలు పీటిని ఒక్కొక్కపలమును చూర్ణించి 4 పలములచొ॥ నెయ్యిని తేనెను
కలిపి సేవింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగములు పైత్యరోగములు మున్నగువానిని పోఁ
గొట్టును. ఇయ్యది కుటజలేహు. దీనికి నెయ్యి తేనె మజ్జిగ నీళ్లు పాలు అనుపానము
లు. రోగముల నన్నిటి నిది పోగొట్టును. ఇది అప్లుపిత్తము అతిసారము పాండురోగము
అగ్గోచకమును పోగొట్టును.

— కుటజరసక్రియా. —

శ్లో. కుటజత్వవో విపాచ్యం శతపలమార్ద్రం మహేంద్రసలిలేన,
యావ త్స్యా దరసం తద్ద్రవ్యం స్వరస స్తతో గ్రాహ్యః. 124. మో
చారసః సమంగా ఫలినీ చ పలాంశిభి స్త్రిభి స్తై శ్చ, వత్సకబీజం
తుల్యం చూర్ణీకృత మత్ర దాతవ్యమ్. 125. పూతోత్కృధిత స్సాంద్రః
సరసో దర్శప్రలేపనో గ్రాహ్యః, మాత్రాకాలోఽహితా రసక్రియైషా
జయ త్యసృక్సావమ్ 126. ఛాగలీపయసా యుక్తా పేయా మండేన
వా యథాగ్నిబలమ్, జీర్ణాషధ శ్చ శాలీ స్పయసా ఛాగేన భుంజీత. 127.
రక్తగుదజాతిసారం శూలం సాస్పృశ్యజో నిహన్త్యాశు, బలవచ్చ రక్త
పిత్తం రసక్రియైషా హ్యుభయభాగమ్. 128.

పచ్చికొడిసెచెక్కను నూరుపండులు తెచ్చి ఆకాశము నుండిపడిన నీళ్లతో ప
క్వముచేసి నీరులేకుండా పోయినప్పుడు అప్పుడు స్వరసమును తీసికొనవలయును. బూరు
గువేరురసము ముత్రవపులగరసము ప్రేంఖణరసము వీటి నొక్కొక్కపలమును కొడిసెపా
లవిత్తనములను ఒకపలమును చూర్ణముచేసి పైదానిలో కలపవలయును. వస్త్రముతో
వడియంగట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట దానిని మాత్రను కాలమును అనుసరించి నేవినపవలయు
ను. ఈరసక్రియ మూర్హోగములను పోగొట్టును. మేకపాలలో చేర్చినదిగాని మంక
ముతో చేర్చినదిగాని అయినచో పేయను బలానుసారముగా నిందు త్రాగుట మంచిది.
ఔషధము జీర్ణమైనపిమ్మట వరియన్నమును మేకపాలతోఁ దినవలయును. రక్తాతిసార
ములు, అతిసారములు మున్నగున వన్నియును దీన నశించును.

❧ కుటజాదిఘృతము. ❧

శ్లో. కుటజఫలవల్కులకేసర సీలోత్పలలోధ్రధాతకీకల్కైః, సిద్ధం
ఘృతం విధేయం శూలే రక్తార్శసాం భిషజా. 129.

కొడిసెపాలపండుపట్ట నాగకేసరములు నల్లకల్వలు బొద్దుగ ఆశెపువ్వు పీటితో
చేసిన కల్కముతో సిద్ధముచేసిన నేతిని రక్తార్హోరోగపు శూలలయందు వైద్యుఁడు
ఉపయోగపెట్టవలయును.

❧ చాంగేరిఘృతము. ❧

శ్లో. అవాక్ష్వప్సి బలాదార్ద్ర పుశ్నివర్ణీ! త్రికంటకమ్, న్య
గ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ శృంగా శ్చ ద్విపలోన్మితాః. 130. కషాయ
ఏష పేష్యస్తు జీవస్తీ కటురోహణీ, విష్పలీ పిష్పలీమూలం మరి
చం దేవదారు చ. 131. కలింగం శాల్మలీపుష్పం వీరా చందన
మంజనం, కట్ఫలం చిత్రకం ముస్తం ప్రియం గ్వతివిషే స్థిరా. 132.
పద్మోత్పలానాం కింజల్కో సమంగా సనిద్ధిగా, బిల్వం మోచరసం
పాతా భాగా స్సుస్యః కార్షికాః పృథక్. 133. చతుఃపత్రశుతం
ప్రస్థం కషాయ మవతారయేత్, త్రింశత్పలాని తు ప్రస్థో విజ్ఞేయో
ద్విపలాధికః. 134. సునిషణ్ణకచాంగేర్యోః ప్రస్థాద్వా స్వరసస్య చ,
సర్వై రేతై ర్యథోద్దిప్తైః ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 135. ఏత దర్శ
స్వతీసారే త్రిదోషే రుధిరస్తుతౌ, ప్రవాహణే గుదభ్రంశే పిచ్ఛాను
వివిధాను చ. 136. ఉత్థానే చాపి బహుశః శోధశూలగుదామయే,

అంత్రగ్రహే మూఢవాతే మందాగ్నా వరుచా వపి. 137. ప్రయోజ్యం విధివ త్సర్పిః బలవర్ణాగ్నివర్ధనం, వివిధే వ్యన్నపానేషు కేవలం వా నిర త్యయం. 138.

బ్రహ్మాదండి ముత్తవపులగము హ్రానిపనుపు కోలపాన్న త్రిటుకములు మట్టివే ళ్లు మేడివేరు రావివేరు వీటిని రెండురెండు పలముల చొ॥ క సాయమును చేయవల యును. పిమ్మట తిప్పలేక కటుకరోహిణి పిప్పళి మోడి మిరియములు దేవదారుపు కొడి సెపాఃవిత్తులు బూరుగుపువ్వు క్షీరకాకోలి రక్తచందనము రసాంజనము నేలగుమ్మ డి చిత్రమూలము తుంగము స్థల ప్రేఖిణ్యము అతివస కర క్కాయ తామరకింజల్కము లు నల్లకలువకింజల్కములు మంజిష్ఠము వాకుడువేళ్లు మారేడుపిండెలు బూరుగుర సము అగరుశొంఠి ఒక్కొక్కక్కరము చొప్పున గ్రహించి నాలుగుప్రస్థముల క సా టుమును ఒక ప్రస్థమునుగా దిగగాచి దించి పులిచెంచలము పులిచింతెలకుయొక్కర సమును రెండు ప్రస్థములను కలిపి ఒక ప్రస్థము నేతని పక్వము చేయవలయును. ఈఘృత ము మూలరోగములను త్రిదోషజము లగు రుద్ధిగస్రావములను గుదభ్రంశము పిచ్చు, ము న్నగువానిని పోంగొట్టి అగ్ని నుద్దిపింపఁ జేయును. అనేకవిధము లగు అన్న పానముల యందు ఇయ్యది యొక్కటియే హితకర మగును.

— ౧౭ ఖార పాకము —

శ్లో. ప్రశస్తేహని నక్షత్రే కృతమంగలపూర్వకమ్, కాలముష్ణ క మాహృత్య దద్ధ్యా భస్మ సమాహరేత్. 139. ఆఢకం త్వేక మాదా య జలద్రోణే పచే ద్భిషక్, చతుర్భాగావశిష్టేన వత్తపూతేన వారి ణా. 140. శంఖచూర్ణస్య కుడపం ప్రక్షిప్య విపచే త్పునః, శనైశ్శనై స్తు మృద్వగ్నా యావ త్సంద్రతను ర్భవేత్. 141. సర్జికాయవశూకా భ్యాం శుంఠీమరిచపిప్పలీ, వచాచాతివిషా చైవ హింగుచిత్రకయో స్తథా. 142. ఏషాం చూర్ణాని నిక్షిప్య పుళక్షేనాప్తమాపకమ్. దర్వాన్య సంఘట్టితం చాపి స్థాపయే దాయసే ఘటే. 143. ఏష వహ్ని సమః ఖారః కీర్తితః కాశ్యపాదిభిః. తోయే కాలకముష్కకస్య విపచే ద్భస్మాఢకం పద్మణే, పాత్రే లోహమయే దృఢే విపులధి ర్దర్వాన్య శనై ర్ఘట్టనమ్. 144. దద్ధ్యాగ్నా బహుశంఖనాభిశకలాన్ పూతావశేషే క్షిపేత్, యద్యేరండజ నాల మేష వహతి ఖారో

వరో వాక్చతాత్. 145. ప్రాయ స్త్రిభాగ శిష్టే స్త్రీ స్తచ్చవైచ్చి
 ల్యరక్తతా, సంజాయతే తదా స్రావ్యం త్వారాంభో గ్రాహ్య మి
 వ్యతే. 146. తుర్యేణాప్తమకేన పోడశ భవే నాంశేన సంప్ర్యా
 హితో, మధ్యశ్చేష్ఠ్యితి క్రమేణ విహితః త్వారోదకా చ్ఛంఖ
 కః. 147. నాతిసాంద్రో నాతితనుః త్వారపాక ఉదాహృతః, దుర్నామ
 కాదా నిర్దిష్టః త్వారోయం ప్రతిసారణః. 148. వానీయో య స్తు గుల్ఫా
 దా తం వారా నేకవింశతిం, స్రావయేత్ పద్మణే తోయే కేచి దాహు
 శ్చతుర్గుణే. 149.

శుభవాసరమునందు నల్లపువ్వుల మొక్కపుచెట్టు సమూలము గా నెండించి నవ్వు
 కంపతో తగులఁబెట్టి ఆభస్మమును తీసి యుంచికొనవలయును. ఒక ఆధకమును ద్రవ్య
 మును ద్రోణపునీటిలో పక్షముచేసి నాలుగవపాలు మిగిలి యుండునప్పుడు వడియకట్టి
 ఒక ప్రస్థము శంఖచూర్ణమునందుపోసి చక్కగా నుడక బెట్టి నన్ననిసెగను గట్టిపడునం
 తవఱకు నుంచి సజ్జత్వారములను శౌంతిమిరియములు పిష్టాన్ని వన అతివన ఇంగువ చి
 త్రమూలము పీటిని చూర్ణములను ప్రత్యేకముగా నెన్నిదియెన్నిది మాషములచొప్పన
 వేసి కలియఁబెట్టి ఒక కుండలో నుంచి నేవింపవలయును. ఇయ్యది వహ్నిసమ
 మగు త్వారము. కాశ్యపుఁడు మున్నగువారిచేత నిదికొనియాడఁబడినది.

పైని చెప్పఁబడిన మొక్కపుసమూలత్వారము ఒక ఆధక ప్రమాణము ఆరుఆధక
 ముల నీళ్లలోకలిపివృడమయిన లోహసాత్రయందుకాచుచు తెడ్డుతోకలియపెట్టుచుం
 డవలెను. అర్థభాగము ఇగిరిన పిష్టట వడియగట్టి అందు శంఖనాభులభస్మము చేర్చి దా
 నిని కొంచెము ఆముదముతో కలిపి మొలలకు లేపనము చేసినయెడల యూడి వడిపో
 వును. దీనిని రెండునిమిషముల కాలముకన్న ఎక్కువ నుంచరాదు. సామాన్యముగ మూ
 డవవంతు జలము మిగులునట్లు కాచిన త్వారోదకము గ్రహించతగినది. ఈత్వారోదకము
 నందు మూడవవంతు శంఖనాభుల చూర్ణము కలిపిన సంప్ర్యాహ మనియు, ఎనిమిదవ
 వంతు కలిపిన మధ్యమ మనియు, పదహారవవంతు కలిపిన శ్రేష్ఠమనియు శంఖత్వార
 రోదకమునకు పేరు. త్వారపాకము మిక్కిలి చిక్కగను మిక్కిలి పలుచగను నుండరా
 దు. దీనినిమూలరోగముఁ యందు ప్రతిసారణత్వారముగ వాడనగును. గుల్ఫాదులందు త్వారో
 దకము వాడునెడల శంఖనాభుల చూర్ణము కలుపకుండ ఆరురెట్ల ఉదకము చేర్చి ఇరు
 వదియొక్కమారులు వడపోసి ఇవ్వవలెను. కొందరు నాల్గరెట్లు నీళ్లు చేర్చవలె నని
 చెప్పుచున్నారు.

— శ్లోకార్థము. ౧౬ —

శ్లో. భావితం రజనీచూర్ణైః స్నుహీచూర్ణం పునఃపునః, బంధనా
త్సుధృఢం సూత్రం చిన త్యర్శోభగందరం. 150. ప్రాగ్దక్షిణం తతో
వామం పృష్ఠజం చాగ్రజం క్రమాత్, పంచతిక్తేన సున్నేహ్య దహే
త్ టూరేణ వహ్నినా. 151. వాతజం శ్లేష్మజం చార్కః టూరేణాస్త
జపిత్రజే, మహాంతి తనుమూలాని చిత్రైవ బలిన్ దహేత్. 152.
చర్తకీలంతథా చిత్యా దహే దశ్వతరేణవా, పక్ష్యజంబూపమో వర్ణః
టూరదగ్ధః ప్రశస్యతే. 153.

దారము నొకదానిని గాజుపాత్ర లో నుంచి దానిపైని కొద్దిగా పసుపుచూర్ణము
ను వేసి కొండజెముకుపాలను దారము మునుగునట్లుగా పోయుచు విడుదినములు భా
వనచేయవలెను. ఇట్లు భావనచేయబడిన దారముతో మొలలను కట్టి బిగించవలెను. దీనివ
లన మొలలు తెగి పడిపోవును. ఇట్లు చేయునప్పుడు ముందుగా తూర్పువైపుననున్న మొ
లకును చివరను అండకోశమునకు ముందునుండు మొలకును దారము బిగించవలెను. ఒకటి
తెగిపడి పిదప రెండవదానికి కట్టవలె గాని అన్ని మొలలకు ఒకేపద్ధత్యము కట్టకూడ
దని వృద్ధవైద్యులతము. వాతార్కస్సుకు శ్లేష్మార్కస్సుకు నీకిత్య జేయునపుడు పంచతిక్త
ఘృతము ముందుగా కొన్నిదినములు నేవించజేసి పిదపక్షారము, అగ్ని అనువానిచే చికి
త్స జేయవలెను. రక్తార్కస్సునకు పిత్తార్కస్సునకు క్షారకర్మయుక్తము. అగ్నికర్మ చేయ
రాదు. రోగి బలమం దున్నయెడల మొలలను శస్త్రముచే ఛేదించి అగ్నికర్మను గాని
క్షారకర్మను గాని ప్రయోగించనగును. క్షారముచే కాలబడిన మొలలు ఊడిపడిన తర్వాత
పండిన నేరెడుపండుచాయ గలిగియున్నయెడల చక్కగా రోగము నివరియెనట్లు గ్రా
హించవలెను. లేనిచో మరల కొన్నిదినములవరకు క్షారలేపనముచేయుచుండవలెను.
అండకోశమునకు ముందునుండు మొలలకు అగ్నికర్మచేసినయెడల పండత్వము తటస్థిం
చును. గనుక దానికి క్షారాదికర్మలే యుక్తములు.

— శ్లోకప్రతిసారణీయక్షారప్రయోగవిధి. ౧౭ —

శ్లో. గోజీ శేఫాలికాపత్తౌ రర్క స్సంలిప్య లేపయేత్, టూరేణ
వాక్యతం తిషేత్ యంత్రద్వారం విధాయ చ. 154. త చ్చాపనీయ
వీక్షేత పక్ష్యజంబూఫలోపమం, యది చ స్యాత్తతో భద్రం నోచే
ల్లింపే తథా పునః. 155. తత్తుపాంబు ప్లుతం సాజ్యం యష్టికల్పేన

లేపయేత్, న నిమ్నం తాళవద్ధాభం వహ్నిదగ్ధం స్థితాస్పృశం. 156
 సిర్వాప్య మధుసర్పిభ్యాం వహ్నిసంజాత వేదనాం, సమృద్ధగ్ధేషు గోక్షీ
 రీష్లక్షచందనగైర్నికైః. 157. సామృతై స్సర్పిషా యుక్తై రాలేపం కార
 యే ద్భిషక్, ముహూర్త ముపవేశ్యా సా తోయపూర్ణైర్ధభాజనే. 158.
 తూర ముష్ణాం బునా పాయ్యం విబంధే సూత్రవర్షసాః, దాహే వస్వా
 దిజే లేపః శతధౌతేన సర్పిషా. 159. నవాన్నం మాషతక్రాది సేవ్యం
 పాకాయ జానతా, పిబే ద్రవ్యవిశుద్ధ్యర్థం వరాక్వాధం సగుగులుం.
 160. జీర్ణశాల్యన్న ముద్ధాతివధ్యం తిక్తాజ్యసైంధవం, రూఢసర్వప్రణం
 వైద్యః తూరం దత్వా చ వాసయేత్. 161. సిప్పల్యాద్యేన తైలేన
 సేవే ద్దీపనపాచనం,

బర్రెంక వావిలి ఆకులయొక్క రసముచేత మొలలను బాగుగా రుద్ది పైన
 తూరమును లేపనము చేసి ఉన్నవస్తువుచేత గుదసానము కప్పి పెండునిమిషములకాల
 ముంచి తీసి వేయవలెను. అప్పుడామొలలు పండిన సేరేడుపండుచాయ గలిగి యుండును.
 అట్లుండకభిన్నవర్ణముగా నున్నయెడల తిరిగి పైజెప్పినసీతినీ తూరప్రయోగము చేయవలెను.
 ఇట్లుచేయుటచేత మొలలు నల్లబడును. తరువాత మొలలందు మంట తగ్గుటకై యష్టి
 మధుకపు కల్గ్రములో ఘృత కాంజీకములు కలిపి పూయవలెను. దోషవివర్తియైన మొలలు
 నల్లనై యుండును. వానికి లేన నెయ్యి పూసిన హరించును. లేక తవక్షీరి జావ్వపట్ట
 గైరిక రక్తచందనం తిప్పతీగ దీనికల్గ్రమును నేతితో పూయవలెను. నేడిఅన్నమును మి
 నుములు మజ్జిగ యిది ఇందు పథ్యములు. రోగము పూర్తిగ కుదిరినను మరకొంతకాలము
 సిప్పల్యాదితైలముతో అనువాసనప న్తి నిచ్చుచు దీపనపాచనాదులను సేవించుట యొక్క
 మని యందురు.

—ॐ అగ్నిముఖలోహము. ॐ—

శ్లో. త్రివృచ్చిత్రక నిర్గుండీ స్నుహీ మండలితా జ్వటాః, ప్రత్యే
 కశో వైపలికాం జలద్రోణీ విపాచయేత్. 162. పలత్రయం విడంగస్య
 వ్యోషా త్కర్షత్రయం పృథక్, త్రిఫలాయాః పంచపలం శిలాజతుపలం
 స్యనేత్. 163. దివ్యౌషధిహతస్యాపి వైకంకతహతస్య వా, పలద్వాద
 శకం దేయ రుక్తం లౌహస్య చూర్ణితమ్. 164. పల్లె శ్చతుర్వింశతిభిః
 మధుశర్కరయో ర్యుతం, ఘనీభూతే సుశీతే చ దాపయే దవతారితే.

165. ఏత దగ్నిముఖం నామ దుర్నామాంతకరం పరం, సమమగ్నిం కరో త్యాశు కాలాగ్నిసమతేజసం. 166. పర్వతా అపి జీర్ణంతి ప్రాశనా దస్య దేహినః, గురువృష్యాన్నపానాని పయోమాంసరసో హితః. 167. దుర్నామపాండుశ్వయథు కృష్ణస్తీహేహ దరాఃపహం, అకాలఽలితం చైత దామవాత గుదామయం. 168. న స రోగో స్తియం చాపి న నిహన్యా దిదం క్షణాత్, కరీరకాంజికాదీని కకారాదీని వర్జయేత్. 169. స్రవ త్యతో న్యథాలాహం దేహః త్కిట్టం చ దుర్జరం.

తెల్లతెగడ చిత్రమూలము వావిలి జెముడు జటామాంసి ఎన్నిదెన్నిదిపలములుచో॥
ఒకద్రోణము నీటిలో షకముచేయవలయును.

వాయువిడంగములు నీ పలములు శొంతి మూడుకర్ణములు నట్లే మిరియములు సిప్పళ్ళు త్రిఫలములు అరపలము శిలాజిత్తు ౧ పలము వీటినికలిపి దివ్యోపధులచేత హ తముచేసిన రుక్తలోహచూర్ణమును 16 పలములును పైసీటిలోకలపవలయును. గట్టిప డిన పిమ్మట దింపి చల్లార్చి 24 పలముల తేనెను చక్కెరను కలిపి నేవించవలయును.

ఇయ్యది అగ్నిముఖమును చూర్ణము. ఇది మూలరోగములనుపోగొట్టును. అగ్నినుద్ది సింపచేయును. ఈచూర్ణమును నేవించినవారు రాశ్యను భుజించినను జీర్ణముకాగల శక్తి నొందెదరు. బలకరములైన వృష్యములును అన్న పానములును పాలుమాంసము మున్నగునవి ఇందుహితములు. ఇయ్యది మూలరోగము పాండురోగము స్తీహ కుష్ఠు అర్భ ఉదరరోగ ములు అసమయములలో తలనెఱియుట, ఆమవాతము గుదామయము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టును.

ఇంతయేల? దీనగుదులని రోగ మేలేదు. ఈయాపధమును నేవించుకాలమునందు శరీరము కాంజికము మున్నగు కకారము మొదలుగల పదార్థములను త్యజింపవలయును. అట్లు త్యజింపనిచో దేహమునుండి లోహముయొక్క మైల స్రవింప నారంభించును. ఇయ్యది అత్యంతము దుర్భరమైతి.

—● భల్లాతక లేహము. —●

శ్లో. చిత్రకం త్రిఫలా ముస్తం గ్రంధికం చవికా మృతా, హ స్తిపిప్పల్యపామార్గ నండ్రోత్పలకుతేరకాః. 170. ఏతాన్ చతుష్పలాన్ భాగాన్ జలద్రోణే విశాచయేత్, భల్లాతకసహస్రే ద్వే చిత్రా తత్రైవ దాపయేత్. 171. తేన పాదావశేషేణ లోహపాత్రే పచేద్భిషక్, తులార్థం తీక్ష్ణలోహస్య ఘృతస్య కుడపద్వయం. 172. త్యూషణం

త్రిఫలా వహ్ని సైంధవం బిడమౌద్భిదం, సౌవగ్గులవిడంగాని పలికాం
 శాని కల్పయేత్. 173. కుడపం వృద్ధదారస్య తాలమూల్యా స్తథై
 వచ, సూరణస్య పలా న్యుష్టా చూర్ణం కృత్వా వినిక్షిపేత్. 174. సిద్ధే
 శీతే ప్రదాతవ్యం మధునః కుడపద్వయః, ప్రాలిరోభీజనకాలే చ తతః
 ఖాదే ద్యథాబలం. 175. అశ్శాంసి గ్రహణీదోషం పాండురోగ మరో
 చకం, క్రిమిగుల్మాశ్చ రీమేహాశ్శూలం చాశు వ్యపోహతి. 176. కరోతి
 శుక్రోపచయం వలీపలితనాశనం, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహ
 రం పరం, రసస్తు పాదిక స్తుల్యా విడంగ మరిచాభ్రకాః. 177. గంగాపా
 లంకజరసే ఖల్వయిత్వా పునఃపునః, రక్తిమాత్రా గుదారోభీన్న వహ్ని
 రత్యర్థదీపనీ. 178. వేగావరోధ స్త్రీపుష్టయానముత్కటకాసనం, యథా
 స్వం దోషలం చాన్న మర్శనః పరిపర్జయేత్. 179.

చిత్రమూలము త్రిఫలము తుంగము స్థలు చవ్యము తిప్పతీగె వినుగుపిప్పళ్లు ఉ
 త్తరేణుము త్తవపులగము కమలములు తుమికి వీటిని నాల్గునాల్గు పలముల నొక్కద్రోణ
 ము నీటిలోపక్వము చేసి రెండువేల నల్లజీడివిత్తనములను ముక్కలు చేసి అందుపోసి నా
 ల్లవపాకు మిగులునట్లుగా లోహపాత్రలో పక్వముఁ జేయవలయును. అందు ఆర్థతలా
 ప్రమాణము లోహాధస్తము రెండుకుడపసులు ఆవునెయ్యి త్రికటుకములు చిత్రమూ
 లముసైంధవలవిణబిడాలలవణములు ఉద్భిదలవణముసౌవర్చలవణము వాయవిడంగములు
 ఇవిఒక్కొక్కపలము పెద్దమానుచెక్క సేతాడి వీనిచూర్ణము ఒక్కొక్క కుడపముఅడ
 వికందచూర్ణము రి పలములు తేనె చేర్చి సేవించినచో సమ స్తమూలరోగములు గృహ
 ణి పాండు అరోచకము క్రిమిగుల్మాశ్చరీమేహరోగములును హరించును. ఇది యుత్తమర
 సాయనము. శుద్ధియైన రసము 2 మాషములు వాయవిడంగములు మిరియాలు సిందూరము
 ఇవి ఆరేసిపలములు గంగరావియాకుల పసులలో నూరి పేడవినములు గుంజాప్రమాణ
 ము సేవించినచో అగ్నిదీపనము గల్గి మూత్రవ్యాధి హరించును. మలమూత్రాదుల వేగము
 నిరోధించుట, స్త్రీసంభోగము, స్వారిచేయుట, కఠినాసనములఁ గూర్చుండుట, విరుద్ధా
 హరనేవనము, ఇయ్యవిమూలవ్యాధిగలరోగికి పనికిరావని తెలియునది.

ఇది చక్రదత్తయందు అర్యోరోగాధికార ప్రకరణము మగిసింఁది.

౩. అగ్నిమాంద్యాధికారము.

శ్లో. సమస్య రక్షణం కార్యం విషమే వాతనిగ్రహః,
తీక్ష్ణే పిత్తసత్తికారో మందే శ్లేష్మవిశోధనమ్. 1

అవ. అగ్నిమాంద్యము నీప్రకరణమునఁ జెప్పచున్నాఁడు. —

జఠరాగ్ని సమయముగా నున్నయెడల తగ్గిపోకుండునట్లు రక్షణ సేయవలయును. హెచ్చుతక్కువలుగా నున్నయెడల వాతమును పోఁగొట్టవలయును. మిక్కిలి యధికముగా నున్నయెడల పిత్తమును పోఁగొట్టెడి చికిత్సలను చేయవలయును. మందముగా నున్నయెడల కఘమును పోఁగొట్టుటను యత్నింపవలయును.

— హింగ్వష్టకచూర్ణము. ౨ —

శ్లో. త్రికటుక మజమోదా సైంధవం జీరకే ద్వే,
సమధరణధృతానా మప్తమో హింగుభాగః. 2

ప్రథమక బలభుక్తం సర్పిషా చూర్ణ మేతత్,
జనయతి జఠరాగ్నిం వాతరోగాం శ్చ హన్యాత్. 3

అవ. హింగ్వష్టకమును చెప్పచున్నాఁడు. —

శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వామము, సైంధవలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, తెల్లజీలకఱ్ఱలను సమానభాగములుగా తీసికొని ఎనిమిదవపాలు పొంగించిన ఇంగువను చేర్చికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణమును భోజనకాలమునందు మొదటిముద్దలో చేర్చికొని నేతితోగూడ భక్షించవలయును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని పుట్టించును. వాతరోగములను కూడ నశింపజేయును.

— శొంత్యాదిచూర్ణము. ౩ —

శ్లో. సమయవశూక మహశాషధచూర్ణం లీఢం ఘృతేన గోస
గ్నే, కురుతే క్షుధాం సుఖోదకపీతం సద్యో మహశాషధం వైకమ్. 4.
అన్నమండం పిబే దుష్ణం హింగుసౌవర్చలాన్వితమ్, విషమోఽపి సమ
స్తేన మందో దీప్యేత పావకః. 5. క్షుద్బోధనో వస్తివిశోధన శ్చ ప్రా

ణప్రద శ్లోణితవర్ధన శ్చ, జ్వరాపహరీ కఫపిత్తహంతా వాయుం జయే దప్తగుణో హి మండః. 6.

యవక్షాము, శొంఠి సమానభాగములు తీసికొని చూర్ణముచేసి ఆవునేతితో కలిపికొని ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడలగాని, కేవలము శొంఠిచూర్ణమును మాత్రమే తిని మంచితీగమును త్రాగినను గాని ఆకలి పుట్టును. పొంగించిన ఇంగువ, సౌవర్చలవణములను చేర్చిన అన్నపుగంజిని వేడివేడిగా త్రాగినయెడల హేచ్చుతగ్గులుగాను సమానముగాను మందముగాను నున్న జఠరాగ్ని నుద్దీపించును. (అనఁగా వృద్ధిపొందించు ననుట) ఈగంజికి ఈక్రింది ఎనిమిదిగుణములు కలవు. 1 ఆకలినిపుట్టించును, 2 వస్తులను నిర్మలము చేయును, 3 ప్రాణముల నిచ్చును, 4 రక్తమును వృద్ధిపొందించును, 5 జ్వరమును పోఁగొట్టును, 6 కఫమును పోఁగొట్టును, 7 పిత్తమును నశింపజేయును, 8 వాతమును జయించును.

—ॐ తీక్షణాగ్ని వికీర్ణ. ౧౬—

శ్లో. నారీక్షీరేణ సుయుక్తం పిబే దాదుంబరీం త్వచమ్, ఆభ్యాం వా పాయసం సిద్ధం పిబే దత్యగ్ని శాంతయే. 7. యత్కించి ధ్దురు మే ధ్యం చ శ్లేష్మకారి చ భేషజమ్, సర్వం త దత్యగ్నిహితం భుక్త్వా ప్రస్వపనం దివా. 8. ముహూర్త హు రజ్జేర్ధేఽపి భోజ్య మన్యోపగల్పయేత్. నిరింధనోంతరం లభ్యాయథై నం న నిపాతయేత్. 9. విశ్వాభయాగుడూచీనాం కషాయేణ షడూషణమ్, పిబే శ్లేష్మణి మందేగ్నై త్వక్పిత్ర సురభీకృతమ్. 10. పంచకోలం సమరిచం షడూషణ ముదాహృతమ్.

మేడిచెక్కను కర్ణప్రమాణముగ కల్కముచేసి చనుబాలతో కలిపి త్రాగవలయును. లేక మేడిచెక్కను చనుబాలు వీటితో తయారుచేయబడిన పాయసము నైనను త్రాగినయెడల ఆధికమగు జఠరాగ్ని తగ్గి నోవును. గురుత్వమును కల్గించునదియును, మేధ్యమును కఫమును కలిగించునదియు నగు నౌషధములు అన్నియును అత్యధికమగు జఠరాగ్నికి హితకరము లగును. ఇట్లులే భుజించి నిద్దురపోవుటయును హితకర మగును. జీర్ణముకాకయున్న పృటికిని ఈరోగము గలవానికి మాటిమాటికి భోజనము పెట్టుచుండవలయును. ఇట్టిరోగులకు భోజనము నీయకున్నయెడల జఠరాగ్నికి తగినయాహుతిలేక, ప్రాణములనే హరింపఁజూచును. శొంఠి, కరకకాయ, తిప్పతిగ వీటిని కషాయము బెట్టి నాల్గవంతు షడూషణ చూర్ణమువైచి త్రాగినయెడల శ్లేష్మము హరించి ఆకలిఁ బుట్టించును. దీనిని అవంగపుపట్ట, దాల్చినచెక్కవేసి పరిమళింపఁజేసి తీసికొనవచ్చును.

ఇట్లైన కథముచే మందమైన అగ్ని దీపించును. పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్వమును ద్రవ్యము, చిత్రమాలము, శొంఠి, మిరియములు ఇయ్యవి షడూషణము లని చెప్పబడును.

— హరితకీయోగము. —

శ్లో. హరితకీ భక్ష్యమాణా నాగరేణ గుడేన వా, సైంధవోప
హితా వాపి సాతత్యేనాగ్నిదీపనీ. 12. సింధూత్థపథ్య మగధోద్భవ
వహ్నిచూర్ణ ముష్ణాంబునా పిబతి యః ఖలు నష్టవహ్నిః, తస్యామిషేణ
సప్తతేన వరిం నవాన్నం భస్తీభవ త్యశనమాత్ర మిహ క్షణేన. 13.
సింధూత్థ హింగుత్రిఫలాయమానీ వ్యోమై ర్గుడాంశై ర్గుడకా స్ప్రికు
ర్యాత్, తై ర్భక్షితై స్తత్తప్తి మివాపుషవన్నా భుంజిత మందాగ్ని
రపి ప్రభూతమ్. 14. విడంగభల్లాతకచిత్రకామృడాః సనాగరా స్తుల్య
గుడేన సర్పిషా, నిహంతి యే మందహుతాశనా నరాః భవంతి తే
బాడబతుల్యవహ్నయః. 15. గుడేన శుంఠీ మధవోపకుల్యాం పథ్యాం
తృతీయా మథ దాడిమం వా, ఆమే వ్యజ్జేష్టేషు గుదామయేషు వరో
విబంధేషు చ నిత్య మద్యాత్. 16. భోజనాగ్రే హితం హృద్యం దీప
నం లవణార్ద్ర కం, అగ్నిసందీపనం హృద్యం జిహ్వకంఠవిశోధనమ్. 17.

అవ. అగ్నిదీపకములగు నౌషధములఁ జెప్పచున్నాఁడు:— శొంఠితోగాని బెల్ల
ముతోగాని సైంధవలవణముతోగాని కలిపిభక్షింపబడిన కరకకాయ ఎల్లప్పుడును జల
రాగ్నిని దీపింపజేయును. సైంధవలవణము కరకకాయ పిప్పళ్లు చిత్రమాలము వీటిని
చూర్ణముచేసి దానిని వేడినీళ్లతో కూడ కలిపి అగ్నిమాంద్యము కలవాఁడు త్రాగినయె
డల, నేయి మాంసములు చేర్చిన క్రొత్తయన్న మైనప్పటికిని ఒక్కతఱులులో భస్మమై
పోవును. సైంధవలవణము, పొంగించిన ఇంగువ, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, ఓమును,
శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీని నన్నిటిని సమానభాగములను తీసికొని వీనియన్ని
టితో సమానమగునట్లు బెల్లమును చేర్చి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రల
నగ్నిమాంద్యముగలరొగి భక్షించినయెడల మిక్కిలి ఆకలికలిగి భుజింపగలఁడు. వాయు
విడంగములు నల్లజీడిచిత్తనములు చిత్రమాలము తిప్పతీగ శొంఠియును పలమపలము తీసి
కొని వీనియన్నిటితో సమముగా బెల్లమును, నేతిలోకలిపి మాత్రలనుచేసి భక్షించినయె
డల అగ్నిమాంద్యము గల రొగి బడబాగ్నితో సమమగు జలరాగ్ని కలవాఁడగును.
బెల్లముతోకూడ కలిపిన శొంఠినిగాని, లేక పిప్పళ్లనుగాని, కరకకాయచూర్ణమును
గాని, దాడిమఫలమునుగాని, ఆమరొగములయందును, అజీర రొగములయందును,

గుదస్థానపురోగములు కలిగినప్పుడును ప్రతినిత్యమును భక్షణనేయుచుండవలయును. భోజనమునకు ముందుగా వీనిని భుజింపవలయును. ఉప్పును, అల్లపుముక్కలును భోజనమునకు ముందుగాభక్షించిన జిహ్వకంఠవిశోధనమును చేయును.

శార్దూలకాంజికము. ౧౯

శ్లో. కపిత్థబిల్వచాంగేరీ మరిచాజాజిత్రకైః, కఫవాతహరో గ్రాహీ ఖండో దీపనపాచనః. 18. పిప్పలీం శృంగబేరం చ దేవదారు సచిత్రకమ్, చవికాం బిల్వపేళీం చ అజమోదాం హరితకీమ్. 19. మహాపథం యమానీం చ ధాన్యకం మరిచం తథా, జీరకంచాపి హింగుం చ కాంజికం సాధయే ధ్విషక్. 20. ఏష శార్దూలకో నామ కాంజికోఽగ్నిబలప్రదః, సిద్ధార్థతైలసంభృష్టో దశరోగాన్ వ్యవోహతి. 21. కాసం శ్వాసం మతీసారం పాండురోగం సకామలమ్, ఆమం చ గుల్మశూలం చ వాతగుల్మం సవేదనమ్. 22. అర్శాంసి శ్వవధుం చైవ భుక్తే పీతే చ సాత్త్వతః, క్షీరపాకవిధానేన కాంజికస్యాపి సాధనమ్. 23.

వెలగపండు, బిల్వము, మజ్జిగ పులిచింత, మిరియములు, తెల్లజీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము వీటిని మార్చముగాచేసి నేవించిన జఠరాగ్ని నుద్దీపింపఁజేయును. అతిగా మలము పెడలుచున్నయెడల బంధించును. అన్నము నరిగించును. కఫమును వాతమును గూడ పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, అల్లము, దేవదారు, చిత్రమూలము, చెవ్యము, మారేదూపిందెలు, వామ, కరక కాయలు, శొంఠి, అజామోదము, ధనియములు, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, ఇంగువ వీటితో గంజిగి కాచవలయును. ఇయ్యది శార్దూలక కాంజికమని పిలవఁబడెడి గంజి. ఇది జఠరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. బలము నిచ్చును. తెల్లఉపనూనెతో కలిసినయెడల నీగంజి ఈక్రిందివదిరోగములను పాఠివోలును. దగ్గు, ఉబ్బసము, అతిసారము, పాండురోగము, కామెరలు, ఆమము, గుల్మరోగము, శూల, వాతగుల్మము, మూలరోగము, శోఫ వీటిని దూరముగా పాఠివోలును, కాని రోగులు తమతమ శరీర ప్రకృతుల ననుసరించి అన్నపానాదులను తీసికొనవలయును. పాలను పాకముచేయురీతితోనే గంజిని కూడ చేసికొనవలయును.

అగ్నిముఖమార్చము. ౨౦

శ్లో. హింగుభాగో భవే దేకో వచా చ ద్విగుణా భవేత్, పిప్పలీ త్రిగుణా చైవ శృంగబేరం చతుర్గుణమ్. 24. యమానికా పం

చగుణా షడ్గుణా చ హరీతకీ, చిత్రకం సప్తగుణితం కృపం చాష్టగుణం
భవేత్. 25. ఏత ద్వాతహారం చూర్ణం పీతమాత్రం ప్రసన్నయా, పిబే
ద్దధ్నా మస్తువా వా సురయా కోష్ఠవారిణా. 26. సోదావర్త
మజ్జీర్ణం చ స్త్రీహాస ముదరం తథా, అంగాని యస్య శీర్శ్యంతే విషం
వా యేన భక్షితమ్. 27. అర్ఘోహారం దీపనం చ శ్లేష్మస్నుం గుల్మనాశ
నమ్, కాసం శ్వాసం నిహం త్యాశు తథైవ యత్క్యనాశనమ్. 28. చూర్ణ
మగ్నిముఖం నామ న క్వచిత్ప్రతిహన్యతే.

పొంగించిన ఇంగువ ఒకభాగము, వస రెండుభాగములు, పిప్పళ్లు 2 భాగములు,
అల్లము నాల్గుభాగములు, వామము అయిదుభాగములు, కరక కాయ ఆరుభాగములు,
చిత్రమూలము ఏడుభాగములు, చెంగల్వకోష్ఠు ఎన్నిదిభాగములు తెచ్చి చూర్ణముచేసి
దీనిని మధ్యములో కలిపి త్రాగినయెడల వాతరోగములు హరించును. లేకపోయినచో
పెరుగు మిఁగడ పైగలసీళ్లు, మధ్యము, వేడిసీళ్లు నీటిలో ఏదైన నొకదానితో చేర్చి
త్రాగవలయును. ఉదావర్తమును, అజీర్ణము, పొడలరోగము, ఉదరరోగమును, కాళ్లు
చేతులను ఎగలాగురోగమును, విషభక్షణమువలన వచ్చినరోగములను, మూలరోగమును
నశి-పఁజేయును. జఠరాగ్నిని పెం పొందించును. కఫమును వాతమును గుల్మములను
పోగొట్టును. ఇయ్యది ఆగ్నిముఖమును పేరుగల చూర్ణము. ఎట్టి విషమ మగు స్థలమున
నైనను దీనికి ఎదురు లేదు.

— పానీయ భక్త ఘటక. —

రసోర్ధభాగిక స్తుల్యా ద్విడంగమఃపాభ్రీకాః. 29

భక్తోదకేన సంమర్ద్య కుర్యాద్ధంజాసమాం గుటీమ్,

భక్తోదకానుపానై కా నేవ్యా వహ్ని ప్రదీపనీ. 30

వార్యన్నభోజనం చాత్ర ప్రయోగే సాత్త్వ్య మిష్యతే.

పాదరసము సగభాగము, వాయువిడంగములు, మిరియములు, కృష్ణాభ్ర కసింధూ
రము ఇవి సమానభాగములును తెచ్చి అన్నింటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి గురిగించి లం
తంతగా మాత్రను కట్టవలయును. బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో నీనిని నేపించిన జఠ
రాగ్నిని వృద్ధిపొందించును నీటిలోనుంచిన యన్నము తయౌషధము నేపించుకాలమున
అత్యుత్తమ మని వైద్యు లందఱి యభిప్రాయము.

—అబ్రహ్మహదగ్నిముఖచూర్ణము. ౩౧—

దాహ్యైశాచా చిత్రకం పాతా కరంజలవణాని చ. 31. సూత్యై
లాపత్రకం భారీక్తి మిఘ్నం హింసుపౌష్కరం, శతీ దావ్య త్రిసృ
స్తుప్తం వచా సేంద్రయవా తథా. 32. ధాత్రీజీరకవృక్షామ్లం శ్రేయ
సీ చోపకుంచికా, ఆఘ్రవేతస మమ్లికా యమాసీ సురదారు చ. 33.
అభయాతివిషా శ్యామా హపుషాంగ్వధం సమం, తిలపుష్కరశిగ్రూ
ణాం కోకిలాక్షపలాశయోః. 34. తూరాణి లోహాక్షిట్టం చ తప్తం గో
మూత్రనేచితం, సమభాగాని సర్వాణి సూత్యచూర్ణాని కారయేత్.
35. మాతులుంగ రసేనైవ భావయే చ్చ దినత్రయం, దినత్రయం
చ శుక్తేన చార్ద్రాక స్వరసేన చ 36. అత్యగ్నికారకం చూర్ణం ప్రదీప్తాగ్నిస
వప్రభం, ఉపయుక్తవిధానేన నాశయ త్యచిరా ద్దదాన్. 37. అజీ
ర్ణక మథో గుల్మాన్ ప్లేహానం గుదజాని చ, ఉదరాణ్యంత్రస్పృద్ధిం చ
అష్టిలాం వాతశోణితం. 38. ప్రణుద త్యుల్బణాన్ రోగాన్ నప్తం పహ్నిం
చ దీపయేత్, సమస్తవ్యంజనోపేతం భక్తం దత్వా సుభాజనే. 39.
దాపయే దస్య చూర్ణస్య బిడాలపదమాత్రకం, గోదోహ మాత్రా
త్త త్వర్వం ద్రవీభవతి సోష్ణకం. 40.

యవక్షారము సజ్జక్షారము చిత్రమాలము అగరుశొంతి కాసుగ పంచలవణ
ములు చిన్నపిలకులు జాపత్రి గంటుభారంగి వావింటి ఇంగువ పుష్కరమాలము క
చ్చూరము ప్రాసవసపు తెల్లతెగడ తుంగముస్తలు వస కొడిశపాలవిత్తులు ఉసిరిక
జీలకఱ్ఱ చింతపండు ఏనుగుపిప్పళ్లు కరకకాయ పెద్దజీడికఱ్ఱ పుల్లనబ్బలి ఇలివింగ
ఓమము దేవదారు కరక ఆతివస నల్లతెగడ ప్రబ్లి రేలచెక్క వీటిని సమానభాగము
లనుగా తీసికొని నువ్వులు మొక్కపుచెక్క మునగచెక్క నీటిగొబ్బివిత్తులు మోదుగు
వీటియొక్క షారమును చేర్చి పెచ్చుపెట్టి ఆవుపంచితిముతో శుద్ధిచేసిన సిద్ధమండూరము
వీటిని సమానభాగములనుగా చేసికొని చూర్ణము చేసి, మాదీఫలపురసముతో మూడు
రోజులు భాసన కట్టవలయును. మూడురోజులు ముక్తసంజ్ఞ కనును గంజితోను అల్లపు
రసముతోను మఱి మూడు రోజులును భావన చేయవలయును. ఇయ్యది అత్య
గ్నికారకచూర్ణ మనంబడు. భగభగమని మండెడి యగ్నితో సమాన మైనది. క్రమ
ముగా పక్వముచేసినచో రోగముల నతిశీఘ్రముగా పోగొట్టగలదు. అజీర్ణము, గుల్మ

వ్యాధి, పాడలరోగము, పీనస, మూలరోగము మున్నగు గుఱవ్యాసజనితము లగురోగములను, ఉదరరోగము, అంత్రవృద్ధి, అష్టిల వాతరక్తము మున్నగు హేచ్చినరోగములను నశింపజేయును. జఠరాగ్నిని కూడ వృద్ధి నొందించును. అన్ని వ్యంజనములతోటి మంచిపాత్రలూ నన్ను పెట్టి ఈమార్గము నొక్కతలులము ప్రమాణము వేయవలయును. దీనిచేత ఆవును పాలుపితుకునంతనేపుట్టిన వెచ్చగా ద్రవముగా తిన్నయాహారమంతయును జీర్ణమగుచున్నది.

— భాస్కరలవణచూర్ణము. —

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలా ధాన్యకం కృష్ణజీరకం, సైంధవం చ బిడం చైవ పత్రం తాలిసకేసరం. 41. ఏషాం ద్విపలికాన్ భాగా౯ పంచ సౌవర్చలస్య చ, మరిచాజాజిశుంఠీనా మేకైకస్య పలం పలం. 42. త్వగేలే చార్థభాగే చ సాముద్రా త్కుడవద్వయం, దాడిమా త్కుడవం చైవ ద్వే పలే చాల్లవేతసాత్. 43. ఏత చ్చూర్ణీకృతం శ్లక్ష్యం గుఢాఢ్య మమృతోపమం, లవణం భాస్కరం నామ భాస్కరేణ వినిర్మితం. 44. జగతస్తు హితాగ్రాయ వాతశ్లేష్మామయాపహం, వాతగుల్మం నిహ స్త్యేత ద్వాతశూలాని యాని చ. 45. తక్రమస్తుసురాసీ ఘృశక్తకాంజికయోజితం, జాంగలానాం తు మాంసేన రసేషు వివిధేషు చ. 46. మందాగ్నే రశ్మత శ్శక్తి భవే దాశ్వేవ పావకః, అర్శాంసి గ్రహణీ దోష కృష్ణానుయ భగంధరాన్. 47. హృద్రోగ మామదోషాం శ్చ వివిధా నుదరస్థితాన్, ప్లిహాన మశ్శరీం చైవ శ్వాస కాసోదరక్రిమిన్. 48. విశేషత శ్శర్కరావీన్ రోగా న్నానావిధాన్ స్తథా, పాంశురోగాం శ్చ వివిధా న్నాశయ త్యశని ర్భధా. 99.

భాస్కరలవణమును చెప్పచున్నాడు:—పిప్పళ్లు, ధనియములు, నల్లజీలకఱ్ఱ, సైంధవలవణము, బిడాలలవణము, అకుపత్ర, తాడిసపత్ర, నాగేశ్వరములు ఇవియన్నియును రెండురెండు పలములును, సౌవర్చలవణము అయిదుపలములును మిరియములు జీలకఱ్ఱ శొంఠి ఇవి ఒక్కొక్కపలములును, అవంగపుపట్ట వీలకులు అర్ధపలముచొ॥ సముద్రలవణము ౨ కుడవములును, దానిమధ్యెరడు ఒకకుడవము, పులిప్రబ్బలి రెండుపలములును వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పరిమళవంతముగా చేసిన యెడల అమృతముతో సమానమగుచున్నది. ఇహ్యది భాస్కరలవణము. భాస్కరుఁడు దీనిని నిర్మించెను. సమస్త లోకములకు శుభము లొదవుటకు వాతశ్లేష్మరోగముల హరించు దీనిని సృజించెను.

ఇయ్యది వాతముచేత నగు గుల్మరోగమును వాతశూలములను పోంగొట్టును. ఆవుపాలు పెరుగుపై తేరినతేట మద్యము శుక్తము గంజి వీటిలో నేదైన నొకదాని నిండు చేర్చి కొనవలయును. అడవిజంతువులమాంసముతోటి నానావిధము లగు రసములయందు కలిపి భుజించినయెడలను అగ్నిమాంద్యముగల రోగికి బడబాగ్నివలె జలరాగ్ని వృద్ధి పొందును. మూలరోగములు, గ్రహణులు, కుష్ఠు, భగందర వ్రణములు, కడుపునొప్పి, ఆమవోషము, పొడలరోగము, ఉదరరోగములును, ప్లీహ, దగ్గు, నులిపురుగులు పడుట మొదలగువానిని విశేషించి శర్మరమున్నగు ననేకవిధములగు రోగములను పిడుగువలె నశింపజేయును.

❖ అగ్నిఘృతము. ❖

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, హింగు చ వ్యాజమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 50. ద్వాక్షారా హపుషా చైవ దద్యా దర్ధహోన్నితాన్, దధికాంజికశుక్తాని స్నేహమాత్రసమాని చ. 51. ఆర్ద్రాకస్వరసప్రస్థం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఏత దగ్నిఘృతం నామ మందాగ్నినాం ప్రశస్యతే. 62. అర్చనం నాశనం శ్రేష్ఠం తథా గుల్మోదరాపహం, గ్రంధ్యర్బదా పచీకాసకఫమేదోఽనిలానపి. 53. నాశయే ద్ద్రిహణీదోషం శ్వయంధుం సభగంధరం, యే చ వత్తిగతారోగా యే చ కక్షీసమాశ్రితాః. 54. సర్వాస్తా న్నాశయత్యాశు సూర్యస్తమ ఇ వోదితేః.

పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగు పిప్పళ్లు, ఇంగువ, ఓమము, చవ్వము, అజామోదపువ్వు తనములు, పంచలవణములు, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, ప్రబ్బి ఇవియన్నియు ఆర్ధపలము చొప్పునను, పెరుగు గంజి శుక్లము కాంజికముఇవి నేతితో సమభాగములు గాను చేర్చవలయును. తరువాత అల్లపురసము 16 పలములు నెయ్యి ప్రస్థమునకలిపి వండవలయును. ఇయ్యది అగ్నిఘృత మనఁబడదు. అగ్నిమాంద్యపు రోగుల కుత్తము మగు మందు. మూలరోగములను పోంగొట్టును. ఇయ్యది గుల్మములను, ఉదరరోగములను, గ్రంథులు, అర్బుదము, అజీర్ణము, దగ్గు, కఫము, వాతము, గ్రహణి, వాపు, భగదరము, వత్తిరోగమును, ఉదరరోగము మొదలగు నన్నింటిని సూర్యుండు చీకటులఁబోలె నాశనమును చేయును.

— ౧౭ ముస్తవట్టలకఘృతము. ౧౭ —

శ్లో. పల్లికైః పంచకోలై స్తు ఘృతం ముస్త చతుర్గుణం. 55

సక్షురై స్సిద్ధ మల్పాగ్నిం కఫగుల్మం వినాశయేత్.

పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవక్షారము ఒక్కొక్కపల ముచొ॥ ఇవితీసికొని నెయ్యి, పెరుగుపైతేట 16 పలములు చొ॥ చేర్చి నేలిన వండి సిద్ధముచేయవలసినది. ఈఘృతము అగ్నిహృంద్యమును కఫమును గుల్మరోగములను నాశ నము చేయును.

— ౧౮ బృహదగ్నిముఖఘృతము. ౧౮ —

శ్లో. భల్లాతకసహస్రార్థం జలద్రోణే విపాచయేత్. 56. అష్టభా గావశేషం చ కషాయ మవతారయేత్, ఘృతప్రస్థం సమాదాయ కల్కానీ మాని దాపయేత్. 57. త్ర్యాసణం పిప్పలీమూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, హింగుచవ్యా జమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 58. ద్వౌక్షారౌ హపుషా చైవ దద్యా దర్శపలోన్మితా, దధికాంజికశు క్తాని స్నేహమాత్ర సమాని చ. 59. ఆర్ద్రకస్వరసం చైవ శోభాంజన రసం తథా, తత్సర్వ మేకతః కృత్వా శనై ర్మృద్వగ్నినా పచేత్. 60. ఏతదగ్నిఘృతం నామ మందాగ్నినాం ప్రశస్యతే, అర్కసాం నాశనం శ్రేష్ఠం మూఢవాతానులోమనం, 61. కఫవాతోద్భవే గుల్మే శ్లేష్మదే చ దకోదరే, శోధం పాండ్వామయం కాసం గ్రహణీం శ్వాస మేవ చ. 62. ఏతా నివినాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇవోదితః.

నల్లజీడివిత్రనములను శుద్ధిచేసి వానిని నైదుపందలను తెచ్చి ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వైచి వండవలయును. ఎనిమిదవపాటు నీరు మిగిలియుండఁగాఁ జూచి కషాయమును దిపవలయును. తరువాత ఒక ప్రస్థమునీయిని తెచ్చి ఈక్రింద చెప్పఁ బోవు నౌషధములతో కలిపివండవలయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్ర మూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, చెవ్యము, అజామోదవిత్రనములు, పంచలవణములు, సజ్జక్షారము, యవక్షారము ప్రబ్ధి వీటి నన్నిటిని అర్థపలము చొ॥ చేర్చవలయును. పెరుగు గంజి, కాంజికము శుక్తము, అల్లపుస్వరసము తెలముతో సమానమాత్రములనుగా చేర్చవలయును. అల్లపురసము, మనగచెక్కరసమును తీసి అందు కలపవలయును. వీటిన న్నిటిని చేర్చి మెల్లగా నన్ననిపెగను వండవలయును. ఇది బృహదగ్నిముఖఘృతము.

అగ్నిమాంద్యమున కుత్తచూషధను. మూలరోగములకు నాశకారి. మూఢవాతములలో ననుకూలమును గల్గించును. కఫశాశములవలనఁ బుట్టిన గుల్మములను శ్లేష్మదములను దఱోదరములను వాపును పాండురోగమును దగ్ధును గ్రహణిరోగములను శ్వాసమును ఇయ్యని మిగుల శీఘ్రముగా నుదయించిననూర్మ్యుఁడు చీకట్లుల నశింపఁజేయునట్లు నశింపఁజేయును.

—ॐ ట్టారగుడము. ॐ—

శ్లో. ద్వే పంచమూళే త్రిఫలా మర్కమూలం శతావరీం. 63. దంతీ చిత్రక మాస్ఫితాం రాన్నాం పాతాం సుధాం శతీం, పృథగ్దశ పలా న్భాగా ద్ధావభిస్త సమావపేత్. 64. త్రిస్సప్తకృత్వ స్తద్భస్త జలద్రోణేన గాలయేత్, తద్రసం సాధయే దగ్ధా చతుర్భాగావశేషితం. 65. తతో గుడతులాం దత్వా సాధయే స్త్వదునాగ్నినా, సిద్ధం గుడం తు విజ్ఞాయ చూర్ణా నీమాని దాపయేత్. 66. వృశ్చికాలీ ద్వికాకో త్యాయనక్షారం సమావపేత్, ఏతే పంచకలా భాగాః పృథ క్షంచ పలాని చ. 67. హరీతకీం త్రికటుకం సర్జికాం చిత్రకం వచాం, హింగ్వప్లువేతసాఖ్యాం చ ద్వే పలే తత్ర దాపయేత్. 68. అక్షప్ర మాణాం గుటికాం శృత్వా ఖాదే ద్యభాబలం, అజీర్ణం జరయత్యేష జీర్ణే సందీపయ త్యపి. 69. భుక్తం భుక్తం చ జీర్యేత పాండుత్వమ సకర్షతి, స్లిహార్కశ్శ్వయధుం చైవ శ్లేష్మకాస మరోచకం. 70. మందా గ్నివిషమాగ్నినాం కఫే కంఠోరసి స్థితే, కుప్తాని చ ప్రమేహం శ్చ గుల్మం చాశు నియచ్ఛతి. 71. ఖ్యాతః ట్టారగుడో హ్యేష రోగయుక్తే ప్ర యోజయేత్.

దశమూలములు, త్రిఫలములు, జీల్లేడువేలు, పెద్దపిల్లిపీచర, తెల్లదింఁతెన, చిత్ర మూలము, అనంతమూలము, సన్నరాస్త, అగరుకొఁతి, కాకజెముఁడు, కమారములు వీటిని అన్నింటిని పదేసిపలములు తీసికొని కాల్చి బూడిదచేసి ఇరువదియొక్కమారు ఒకద్రోణము నీటిలోకలిపి వస్త్రకాళితము పట్టవలయును. ఆరసమును పొయిపై బెట్టి కాచి నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండఁగా ఒకద్రోణపు బెల్లము నందుచేర్చి సన్నని సెగను వండవలయును, చక్కఁగా పక్వమైనపిమ్మట ట్టారము నిందులో కలపవల

యును. తేలువాడిచెట్టు కాకోలి క్షీరకాకోలి యవక్షారము వీటినిగూడ చేర్చి అన్నింటిని ఐదైదుపలములను తీసికొనవలయును. కరక్కాయ శొంఠి మిరియుములు పిప్పళ్లు సజ్జక్షారము చిత్రమూలము వన వీనిని అన్నింటిని 5 పలములు చొ॥ ఇంగువ పుల్లప్రబ్బలి 2 పలములు తీసి కలపవలయును. ఇయ్యది ఆజీర్ణమును పోషింపబడును. జీర్ణమగుచున్న యెడల నన్నిని పెంపొందించును. తినినమీదట నెన్నెమార్లు పదార్థముల భక్షించుచుండెను జీర్ణంబు జేయును. పాండురోగములను పాఱిద్రోలును. చూడలు వాపు దగ్గు అరోచకము అగ్నిమాంద్యము విషమాగ్ని గొంతుకలోని కఫము, కండెలలోని కఫమును అన్నివిధములైన కృష్ణరోగములును, అన్నితేగల మేహములును, కడుపులోని బల్లలును, దీనివలన నశించిపోవును. ఇయ్యది క్షారగుణ మని చెప్పబడును. దీనిని వైజెప్పినట్టిరోగికి మాత్రమే ఇయ్యవలయును.

నాసారోగములకు చిత్రకగుడము. ౭౦

శ్లో. నాసారోగే విధాతవ్యా యా చిత్రకహరీతకీ. 72. వినా ధాతీరసం సోఽస్తిన్ ప్రోక్త శ్చిత్రగుడోఽస్మిదః, వచా లవణతోయేన వాంతి రామే ప్రశస్యతే. 73. అన్నం విదగ్ధం హి నుస్య శీఘ్రం శీతాంబునా వై పరిపాక మేతి, తద్ధ్యస్య వై త్యేన నిహంతి పిత్తమాక్లేదిభావాచ్చ నయ త్యథస్తాత్. 74. విదహ్యతే యస్య తు భుక్తమాత్రం దహ్యేత హృత్కోష్ఠగలం చ యస్య, ద్రాక్షాసితామాక్షికసంప్రయుక్తా లీడ్వా భయం వై స సుఖం లభేత. 75. హరీతకీధాన్యతుపోద సిద్ధాం నపిష్పలీసైంధవహంగుయుక్తా, సాంగారధూమం భృశమప్యజీర్ణం విజిత్య సద్యో జనయేత్ క్షుధాం చ. 76. విష్టభే స్వేదనం పథ్యం పేయం చ లవణోదకం, రసశేషే దివాస్వప్నాలంఘనం వాతవర్జనం. 77. వ్యాయామప్రమదాధ్వవాహనరత క్లాంతానటీసారిణః, శూలశ్వాసవత స్త్రపాపరిగతాన్ హిక్కామరుత్ప్రీడితాన్. 78. క్షీణాన్ క్షీణకఫాన్ శిశూన్దహతా న్వృద్ధాన్ ప్రసాజీర్ణినో, రాత్రౌ జాగరితాం స్తథా నిరశనా న్కామం దివా స్వాపయేత్. 79.

నాసారోగములకు చెప్పునప్పుడు చిత్రకహరీతకి యని చెప్పబడినదానినే ఉసిరికరసములేకుండ సిద్ధముచేసినచో చిత్రకగుడ మనఁబడును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని దీపిం

పజేయును. పస కలిపిన ఉప్పు నీటితో అమమునందు వాంతి చేయించుట శ్రేయము. మనుజునికి భక్షించిన అన్నము అరుగకపోయినచో చల్లని నీటిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును. ఇయ్యది చల్లదనముచేత ఇట్టిరోగియొక్క పై త్వము నణించును. శ్రమను కష్టములేక తగ్గించును.

అన్నము తినగానే అధికముగా దాహము గలిగెడివానికిని, గుండెలు కోష్ఠము గొంతు మండికొని పోవుచున్నట్లున్నవానికిని, ద్రాక్ష చక్కెర తేనె కిరకకాయలను చేర్చి నూరికొని నాకినయెడల నుఖము కలుగును. ధనియములు యవలు వీటిగంజితో నుడక పెట్టబడిన కరక్కాయలో పిప్పళ్లు పైంధవలవణమును కలిపి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్లు పొగవెడలినట్లుండెడి యజీర్ణమును నశించి, శీఘ్రముగా నాకలి యగును. అజీర్ణము సిరముగా నిలిచియున్నచో చెమ్మటపట్టునట్లు చేయుట మంచిది. ఉప్పుకలిపికొని నీటిని త్రాగవలయును. రసశేష మగు నజీర్ణములకు పగలుపరుండుట, లంఘనముచేయుట, వాతమును విడిచిపెట్టుట యనునిది పథ్యములు. ఈయాషధమును నేవించునపుడు కుస్తీచేయుట, స్త్రీలపాండు, దారినడచుట, సవారి చేయుట అనువీటివలన బడలిన ఆతిసారరోగులను కూలము, శ్వాస, దస్పిక, వెక్కిళ్లు, వాతము వీటివలన బాధపడువారలను, చిక్కిపోయినవారలను, కఫము క్షీణించినవారలను, పిల్లలను, మదముచేతగృభించినవారలను, ముదుసలులను, రసావశేషముగల అజీర్ణరోగులను రాత్రులు మేలుకొనువారలను, ఉపవాసమున్నవారలను వారి ఇష్టమువచ్చినంతసేపు పగలు నిద్రపోసేయవలయును.

అజీర్ణమునకు ప్రతిక్రియ. ౭౭

శ్లో. ఆలిప్య జతరం ప్రాజ్ఞో హింగుత్రాప్యవణసైంధవైః, దివా
స్వప్నం ప్రకుర్వీత సర్వాజీర్ణప్రణాశనమ్. 80. ధాన్య నాగరసిద్ధగ తు
తోయం దద్యా ద్విచక్షణః, ఆమాజీర్ణప్రశమనం దీపనం వస్త్రీ
శోధనం. 81. పథ్యాపిప్పలిసంయుక్తం చూర్ణం సౌవర్చలం పిబేత్,
మస్తు నోష్ఠోదకేనాథ బుద్ధ్వా తోషగతిం భిషక్. 82. చతుర్విధ
మజీర్ణం చ మందానిల మధా రుచిం, ఆధ్వానం వాతగుల్మం చ శూలం
చాశు నియచ్ఛతి. 83. భవే దజీర్ణం ప్రతి యస్య శంకాస్నిగ్ధస్య
జంతో ర్బలినోఽన్నకాలే, పూర్వం సశుం తీ మభయా మశంకః
సంప్రాశ్య భుంజీత హితం హితాశీ. 84. కించి దామేన మందాన్ని రభ

యాగుడనాగరం, జద్ధా తక్రేణ భుంజిత యుక్తేనాన్నం షడూ
వజ్రైః. 84.

ఇంగువ, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, సైంధవలవణము వీటితో కడుపుపైని
పట్టువేసికొని పగటివేళ పరండినయెడల నన్ని తెఱఁగులగు నజీర్ణములును నశించును. ధని
యములు శొంఠి వీటితో పక్వముచేయఁబడిన కషాయమును వైద్యుఁ డొసఁగినయెడల
ఆమఃసంబంధము లగు నజీర్ణములు హరించును. అగ్ని ఉద్దిపించును. వస్త్రాని అనగా పొత్తిక
డుపును చక్కగా శోధించును. కరక కాయ పిప్పళ్లు సౌవర్చలవణము వీటిని సమభాగ
ములుగా చూర్ణముచేసి పెరుగుపై తేటతోటి గాని, లేక వేడినీళ్లతోగాని దోషముసార
ముగా పుచ్చుకొనవలయును. ఇవి అగ్నిమాంద్యము జరుచి గుడగుడమని ధ్వనిపుట్టుట వా
తగులములు అనువానిని నాలుగువిధములగు నజీర్ణములను కడుపునొప్పిని తొలగించును.
బలిసియున్నవానికి బలవంతునికి భోజనము చేయునప్పుడు అజీర్ణము చేయుచున్న దని
సందేహము కలిగినయెడల నాతఁడు శొంఠి కరక కాయలను తిని తనయిచ్చవచ్చిన పదా
ర్థములను తినవచ్చును. శొంఠి చెయి ఆముకు కలిగి అగ్నిమాంద్యము తటస్థించినయెడల కరక
కాయ బెల్లము శొంఠి వీటిని తిని పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి మిరి
యములు వీటితో మిశ్రితమగు మజ్జిగను వేసికొని అన్నమును భక్షింపవలయును.

❧ విషూచికాచిత్స. ౭౯ ❧

శ్లో. విషూచికాయాం వమితం విరిక్తం సులంఘితం వా మనుజం
విదిత్వా, పేయాదిభి ర్దీ సనపాచనై శ్చ సమ్యక్తుధార్తం సముపక్ర మేత. 86.
కుష్ఠసైంధవయోః కల్కం చుక్రతైల సమన్వితం, విషూచ్యాం మర్దనం
కోష్ఠం ఖల్లీ శూలనివారణం. 87. కరంజనింబశిఖరీగుడూచ్యర్జకవత్సక్రైః,
వీతః కషాయో వసనా ధ్లోరాం హంతి విషూచికాం. 88. వ్యోక్షం
కరంజస్య పలం హరిద్రాం మూలం సమావాప్య చ మాతులుంగాః,
ఛాయావిశుష్కా గుడికాః కృతా స్తా హన్యూ ర్విషూచీం నయనాం
జనేన. 89. గుడపుష్పసారశిఖరీ తండులగిరికర్ణికాహరిద్రాభిః, అంజనగు
టికా విలయతి విషూచికాం త్రికటుసనాథా. 90. త్వక్పత్రరాన్నాగు
రుశిగుక్తుపై రప్లేన పిష్టై స్సవచాశతాహ్వైః, ఉద్వర్తనం యద్ధి విషూ
చికాఘ్నం తైలం విపక్వం చ తదరకారీ. 91.

విషూచికవిషయములలో వాంతి చేయఁబడినవానిని నొప్పిగలవానిని లంఘ
నముఁ బెట్టినవానిని చక్కగా పరికించి పానకములు మున్నగువానిచేత గాని దీపనములు

పాచనములగు క్రియలచేతఁగాని చక్కగా నాకలికలుగునట్లుల చేయవలయును. చెంగ
 ల్మణిోష్ఠ మైంధవలవణముల కల్గఁములో నువ్వుల తైలమును చుక్కనును కలిపి కొంచె
 ము వెచ్చచేసి రుద్దినయెడల ఖల్లిశూము నివర్తించును. కానుగకాయ, ముదిరినవేప, ఉ
 త్తరేణుపిత్తులు, తిప్పతీగ, తెల్లగగ్గర, కొడిసెవిట్టలు వీటితో కషాయముఁ బెట్టిత్రాగవల
 యును. ఇయ్యది వసునము చేయించుటచేత భయంకరిము లగు విషూచికలను పోగొట్టు
 ను. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కానుగగింజలు, కసపు, మాదీపలపువేళ్లు వీటిని మెత్త
 గానూరి మాత్రలనుకట్టి నీడలో నెండించిపెట్టుకొని తరువాతచాదికాటుఁ వేసినయెడల
 విషూచికలునశించును. ఇప్పరసము ఉత్తరేణి తైలదింబైన పసుపు త్రికటుకములు వీటిని
 సమానభాగములుగ నూరి అంజనము వేసినచో విషూచి నివర్తించును. దాల్చె చక్క
 జోతష్పతి పెద్దములక వస పిల్లపీచర వీటిని నీర్లుపులునుతోటి నూరి కలియిత్రిప్పి
 నలుగుపెట్టుకొనిన విషూచికలను నశింపఁజేయును. లేవన్న పైవానితో నూనెనుకాచి
 రుద్దినయెడల కూడను విషూచికలు నశింపచేయును.

❧ దప్పికి చికిత్స. ❧

శ్లో. పిపాసాయా మనుత్లేశే లవంగ స్యాంబు శస్యతే, జాతీఫ
 లస్య వా శీతం శ్రుతం భద్రఘనస్య వా. 92. విషూచ్యా మతివృద్ధా
 యాం పార్శ్వో ద్దాహః ప్రశస్యతే, వసునం త్వలనే పూర్వం లవణే
 నోష్ణవారిణా. 93. స్వేదో వర్తి ర్లంఘనం చ క్ర మశ్చాత్మోగ్నివర్ధనః,
 సరుక్ చానద్ధ ముదర ముష్ణపిష్టేః ప్రలేపయేత్. 94. దారుహైమవతీ
 కుప్త శతాహ్వ హింగుసైంధవైః. తక్రేణ చూర్ణం ముష్ణం సతౌ
 రమార్తిం జతరే నిహన్యాత్, స్వేదోఘృతై ర్వా బహుబాష్పపూ
 రై రుష్టై స్తథా నై రపి పాణితాపైః. 95. తీవ్రార్తి రపి నాజీర్ణీ
 పిబే చూచులఘ్న మాషధమ్, దోచ్చన్నో ౭నలో నాలం పక్తుం
 దోషాఘనాశనమ్. 96.

చాల దప్పిగలిగి బాధలేకున్నయెడల లవంగపుకషాయముగాని లేక జాజికాయ
 కషాయముగాని లేక కుంకుమస్తలతో సిద్ధముచేయఁబడి చక్కగానూరిన కషాయము
 గాని త్రాగుట శ్రేష్ఠము. మిక్కిలి పెరిగిన మశూచికములకు ప్రక్కిలు వెచ్చచేయుట
 మంచిది. మాంద్యగోగములలో మొదట నువ్వుచేర్చిన వేడినీళ్లతో వాంతి కలిగించుట,

చెప్పటం బుట్టించుట, గుడసామున గుడ్డల నుంచుట, లంఘనము చేయించుట, ననునివి
క్రమముగా జర రాగ్నిని వర్ణన జేయును. నొప్పి కలిగియుండినచో షాట్టుకు దేవదారు
చెక్క వన చెంగలవ్వతోఁప సదాప ఇంగువ సైంధవలవణము వీటిని కాంజికముతో
నూరి పట్టు వేయవలయును. యవలను పొడిచేసి ఆచూర్ణమును వెచ్చజేసి దానిలో
యవక్షారము మజ్జిగ కలిపి త్రాగినయెడల కడుపులోని శూల తొలగి చస్తును. అజీర్ణ రోగి
ఎక్కువకడుపునొప్పిచేత బాధపడుచున్నను శూల నణగించు నౌషధములను త్రాగకూ
డదు. ఏలయునగా దోషములచేత గప్పివేయఁబడిన జర రాగ్ని దోషములరాశిని పచ
నముచేయుటకు గాని నశింపజేయుటకు గాని సమర్థము కాదు.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు అగ్నిమాంద్యాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

2. క్రిమిరోగాధికారము.

—● క్రిమిరోగచికిత్స. ●—

శ్లో. పారసీయ యమానికా పీతా పర్యుషితవారిణా స్రాతః,
గుడపూర్వా క్రిమిజాతం కోష్ఠగతం పాతయ త్యాశు. 1. పారిభద్రా
ర్క-పత్రోత్థం రసం ఔద్రయుతం పిబేత్, కేబుకస్య రసం వాపి ధత్తూ
ర స్యాథవా రసమ్. 2. లిహ్యత్ ఔద్రేణ వైడంగం చూర్ణం క్రిమివి
నాశనం, ముస్తాఖుపర్ణీ ఫలదారు శిగు క్వాథః సకృష్టా క్రిమి శత్రుక
ల్పః. 3. మార్గద్వయేనాపి చిరప్రవృత్తాన్ క్రిమీన్నిహంతి క్రిమిజాం
శ్చ రోగాన్, ఆఖుపర్ణీదలైః పిష్టైః పిష్టకేన చ పూషికాం. 4. జగ్ధ్వా
సౌవీరకం చాను పిబే త్క్రిమిహరం పరం, పలాశబీజస్వరసం పిబే ద్వా
ఔద్రసంయుతం. 5. పిబే త్రద్భీజకల్కం వా తక్రేణ క్రిమినాశనం, సు
రసాదిగణం వాపి సర్వభైవోపయోజయేత్. 6. విడంగసైంధవక్షార
కాంపిల్లకహరితకీ, పిబే త్రక్రేణ సంపిప్తాః సర్వక్రిమినివృత్తయే. 7.

ఖురాసాని వామ వామము వీనిని కషాయముగాచి మలునాడు వడయకట్టియుంచి
దెల్లముదిని స్రాతకాలమునందు త్రాగినయెడల కోష్ఠములోనున్న పురుగులు కూడ నతిశీఘ్ర
ముగా పడి నశించిపోవును. పారిజాతపుత్రకు జల్లేడుఆకురసముతీసి అందు తేనెను కలిపి
కొని త్రాగినను వక్రాలరసమును త్రాగినను గాని ధత్తూరరసమును త్రాగిననుగాని వాయు
విడంగములచూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని నేవించినను గాని పురుగులు నశించును.
తుంగముస్తలు ఎలుకచెవిఆకు త్రిఫలములు దేవదారుపు పెద్దములకపేరు పీటితో కషా
యముఁ జేసి అందు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములతోచేసిన కల్కమును కలిపి త్రాగినయె
డల రెండువిధములగు నవియు చిరకాలమునుండి యున్నవియు నగు క్రిమిరోగములను
హరింపఁజేయును. ఎలుకచెవికుర ఆకులను నూర విండిలో కలిపి రొట్టెగా చేసికొని
తినవలయును. తరువాత గంజిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రిమిలను హరించును. మోడు
గఆకులను నూరికొని తేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. లేకున్న వానిగింజలతో చేసిన
కల్కమును మజ్జికతో చేర్చికొని త్రాగినను జంతువులు నశించును. లేకపోయిన సురసా
దిగణములో చెప్పఁబడిన యౌషధములను అయినను అన్ని విధముల నుపయోగింపవలయు
ను. వాయువిడంగములు సైంధవలవణము యవక్షారము కాంపిల్లక మను'ద్రవ్యము కరక

కాయ వీటినిసమభాగముగా మజ్జితో నూరి త్రాగినను అన్నివిధములగు జంతువులును (అనగా నులిపురుగులు మున్నగునవి) నశించిపోవును.

— విడంగఘృతము. —

శ్లో. విడంగపిప్పలీమూల శిగుభి ర్నరిచేన వా. 7. తక్రసిద్ధా
యవాగూ స్యాస్తి త్క్రిమిఘ్న సస్సువర్చికా, పీతం బింబీఘృతం హంతి
పక్వ మాశయగా నిక్రిమిన్. 8. త్రిఫలా త్రివృతా దంతీ వచా కాం
పిల్లకం తథా, సిద్ధ మేభి ర్గవాం మూత్రే సర్పిః క్రిమివినాశనమ్. 9.
త్రిఫలాయా త్రయః ప్రస్తా విడంగప్రస్థ ఏవ చ, ద్విఫలం దశమూలస్య
చ లాభత స్సముపానయేత్. 10. పాదశేషే జలద్రోణే శృతే సర్పి
ర్విపాచయేత్, ప్రస్థోన్మితం సింధుయుతం తత్ఫలం క్రిమినాశనమ్. 11.
విడంగఘృత మేత చ్చ లేహ్యం శర్కరయా సహ, సర్వా నిక్రిమీ
న్ప్రణాదతి వజ్రం ముక్త మివాసురాన్. 12. రసేంద్రేణ సమాయుక్తో
రసో ధత్తూరపత్రజః, తాంబూలపత్రజో వాపి లేహో యూకవినాశ
నః. 13. సవిడంగగంధకశిలాసిద్ధం సురిభీజలేన కటుతైలమ్, ఆజస్త
నయతి నాశం లిక్షాసహితా స్తు యూకా శృ. 14.

వాయువిడంగములు మోడి పెద్దములకవిత్తులు మిరియములు సజ్జక్షారము వీటి
తోటిగాని మజ్జితోగాని సిద్ధముచేయఁబడిన గంజి, జంతువాతమును దూరముగా పా
రఁద్రోలును. త్రిఫలములు తేల్లతెగడ దింటైన వస కాంపిల్లక మను ద్రవ్యము వీటి
తోను గోమూత్ర మతోను సిద్ధముజేయఁబడిన నేయి జంతువాతమును హరించును. మూ
డుప్రస్థములు త్రిఫలములు, వాయువిశంగము లొకప్రస్థము. [ప్రస్థమనగా 21 పలములు]
రెండుపలములు దశమూలములు తీసికొని పక్వము చేయవలయును. ద్రోణపరిమాణము జల
ములో పక్వముచేసి నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండఁగా పదియారుపలముల నేతని
చేర్చి కాచవలయును. తరువాత నందు సైంధవలవణమును చేర్చి నాలుగుతులములుత్రాగి
నయెడల జంతువులు హరించిపోవును. ఇయ్యది వాయువిడంగఘృత మనంబుడును. దీనిని
చక్కారతో నేవింపవలయును. అన్నివిధము లగు కృముల నిది పోగొట్టును. ఇంద్రనివ
జ్రము అనురుల జంపినట్లు కృముల నశింప చేయును. నల్లఉమ్మెత్త ఆహల రసములో పా
దరసమును కలిపికాని, తాంబూలపత్రముల రసములో పాదరసమును కలిపిగాని పూసి
నయెడలను (కృములు) జంతువులు నశించి పోవును. వాయువిడంగములు, గంధకము,
మణిశిల, గోమూత్రము వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన అవనూనెను రుద్ది నయెడల బ్రిదికి
యన్నంతపఱును కృములు మఱి పుట్టక యుండునట్లు చేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు క్రిమిరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౮. పాండురోగాధికారము.

[విరేచనాధ్యము త్రిఫలాశైలాదులు; వాతశ్లేష్మాది చికిత్స; త్రిఫలాక్వాథములు.]

శ్లో. సాధ్యంతు పాండ్వామయినం సమీక్ష్య స్నిగ్ధం ఘృతేనోర్ధ్వ మధశ్చ శుద్ధం, సంపాదయేత్ ఔద్రఘృతప్రగాఢైర్వరీతకీచూర్ణమయ ప్రయోగైః. 1. విరేచనద్వైతం వా రజనీవిపకవం సత్తైఃఫలం తైలక మే వ చాపి, విరేచనద్రవ్యకృతాన్ విరేచనా ద్వా యోగాం శ్చ వైరేచనికా న్ ఘృతేన. 2. విధి స్నిగ్ధోదధ వాతో తే తి క్తశీతస్తు వైత్తికే, శ్లేష్మి కే కటురూక్షోష్ణః కారోఽమిశ్ర స్తు మిశ్ర.కే. 3. ద్విశర్కరం త్రివృ చ్చూర్ణం పల్కార్థం వైత్తికే విరేత్, కఫపాండు స్తు గోమూత్రయుక్తాం క్లిన్నాం హరీతకీమ్. 4. నాగరం లోహ చూర్ణం వా కృష్ణాం పథ్యా మథాశ్చజమ్, గుగ్గులం వాఽథ మూత్రేణ కఫపాండ్వామయీ విరేత్. 5. సప్తకాత్రం గవాం మూత్రే భావితం వా వ్యయోరజః, పాండురోగ ప్రశాంత్యర్థం వయసా ప్రవిరేచ్ఛ. 6. ఫలత్రికామృతావాసా తిక్తా భూనిం నింబజః, క్వాథః ఔద్రయుతో మాన్యా త్పాండురోగం స కామలమ్. 7.

పాండురోగము గలవానిని చక్కగా పరీక్షింపి సాధ్యముగా నుండినచో నేతితో నైనను క్రిందను శుద్ధముచేసి తరువాత తేనె నెయ్యి కలిపి పట్టించిన కరక కాయల చూర్ణము నుపయోగింపవలెను. లేకపోయిన పసపుతోవండిన నేతిని త్రాగవలయును. త్రిఫలములు లోద్రకములతో చేసిన నేతినినెను త్రాగవలయును. లేక విరేచనకరములగు నోషధులచే సిద్ధముచేయఁబడిన విరేచనయోగ సంబంధ మగు నేతినినె నను పుచ్చుకొనవలయును. వాతమువలన నగుపాండురోగములయందు తైలవిధులను చేయవలయును. పిత్తపాండురోగములయందు చేదును శీతలము నగు చికిత్స జేయవలయును. కఫముచే నగు పాండురోగములయందు చేదును కారమును గలిగి వెచ్చనిదియు

నగుచికిత్స జేయవలయును. ఒకదానితో నొకటి మిశ్రమములైన దోషములు గలపాండురోగములకు మిశ్రమములగు చికిత్సల నొనర్పవలయును. పలముచక్కెర తెల్లతెగడ యొక్క చూర్ణముపలము కీటిని పీత్రపాండురోగములలో పుచ్చుకొనవలయును. కఫముననుగోమూత్రముతో కలిపిన కరకాయను నేవింపవలయును. శొంఠి, లోహచూర్ణమును, పాండురోగమునందును లేక పిష్పిళ్లు కరక్కాయలను గాని శిలాజిత్తు గుగ్గిలము గోమూత్రముతో గూడ గాని కఫపాండురోగము గలవాడు త్రాగవలయును. త్రిఫలములు తిప్పతీగె అడ్డసరము కటుకరోహిణి నేలవేము వేపచెక్క వీటిని కషాయముగా గాచి త్రాగినయెడల పాండురోగమును కామెరయును నశించిపోవును.

— అయశ్శుార్ణవటి; మండురము; నవాయశ్శుార్ణము. —

శ్లో. అయస్తిల త్యూషణ కోలభాగై స్సర్వై స్సమం మాఝీ
కథాతుచూర్ణమ్, తైర్తోదకః క్షౌద్రముతో నుతక్రః పాండ్వామయే
దూరగ తేఽపి శస్త్రః. 8. అయోమలం తు సంతస్తం భూయో గోమూ
త్రశోధితమ్, మధుసర్పిర్యుతం చూర్ణం సహ భక్తేన యోజయేత్. 9.
దీపనం చాగ్నిజననం శోధపాండ్వామయాపహం, త్యూషణ త్రిఫలా
ముస్త విడంగాచిత్రకా స్సమాః. 10. నవాయోరజసో భాగా స్తచూర్ణం
మధుసర్పిషా, భక్షయే త్పాండుహృద్రోగకుష్ఠార్భఃకామలాపహమ్. 11
నవాయస మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ భాషితమ్.

లోహభస్మము నల్లనూపులు శొంఠి మిరియములు పిష్పిళ్లులఁడిన తేగుచెక్క వీని నన్నింటిని ఎన్ని దెన్నిదిమాషములును వీటియన్నిటియంత హేమాక్షికథాతువులచూర్ణము వీటితో తేనెను కలిపి లడ్డుండలుగా చేసి తినవలయును. తరువాత నుజ్జిగను త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను పారద్రోలుటయం దత్యుత్తమ మైనది. ఇనుప చిట్రైమును నిప్పులో వైచి కాల్చి మాటిమాటికి ఆవుపంచితములో తడిపి శుద్ధిచేసి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమునందు తేనెను నేతిని కలిపికొని యుపయోగించుకొనవలయును. ఇయ్యది దీపనము జతరాగ్నిని పెంపొందించును. వాపు పాండురోగములను తొలగించును. శొంఠి మిరియములు పిష్పిళ్లు కరకాయ ఉసిరిక తాడి తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము వీనిని సమానముగా తీసికొని నవీనలోహభస్మ మన్నిటియంత తీసికొని అన్నింటిని తేనెలోను నేతిలోను కలిపి కొని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను హృద్రోగములను కుష్ఠ మూలరోగము కామెల వీటిని నశింపజేయును.

—ॐ యోగరాజమును రసాయనము. ॐ—

శ్లో. త్రిఫలాయా శ్రుయో భాగా శ్రయ స్త్రికటుకస్యచ. 12. భాగ శ్చిత్రకమూలస్య విడంగానాం తథైవ చ, పంచాశ్వజతునో భాగా స్తథా చూప్యమలస్య చ. 13. మాక్షికస్య విశుద్ధస్య తాహస్య రజస స్తథా, అష్టో భాగా స్సితాయా శ్చ త త్సర్వం శ్లక్ష్యచూర్ణితం. 14. మాక్షికేణాప్లుతం స్థాప్యమాయనే భాజనే శుభే, ఉదుంబరసమాం మాత్రాం తతః ఖాదే ద్యభాగ్నినా. 15. దినేదినే ప్రయుంజీత జీర్ణే భోజ్యం యథేష్ఠితం, వర్జయిత్వా కులుత్థాం శ్చ కాకమాచీకఘోతకాః. 16. యోగరాజ ఇతిఖ్యాతో యోగోఽయ మమృతో పమః, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహరం శుభమ్. 17. పాండురోగం విషం కాసం యక్ష్మాణం విషమజ్వరమ్, కుష్ఠా న్యజరకం మేహమ్ శ్వాసం హిక్మా మరోచకం. 18. విశేషా ధ్ధ న్యపస్తారం కామలాం గుదజాని చ.

త్రిఫలములు ౧ భాగములు మిరియములు పిప్పళ్లు ౧ భాగములు చిత్రమూలము 1 భాగము వాయువిడంగములు 1 భాగము శిలాజిత్తు 5 భాగములు వెండిచిట్టెము మేమ మాక్షికము లోహభస్మము అయిదు అయిదుభాగములును చక్కెర 8 భాగములును వీటి నన్నింటిని కలిపి చూర్ణముచేసి తేనెలోకిలిపి లోహపుపాత్రలో పెట్టవలయును. తరువాత తమతమ జరరాగ్ని ననుసరించి మేడిపండంత మాత్రలనుగా చేసికొని ప్రతిదినమును నేవించుచుండవలయును. తినినది జీర్ణమగుచున్నచో ఇచ్చక్షు వచ్చినట్లు పదార్థములను భుజింపవచ్చును కాని ఉలవలును కపోతమాంసము కామంచి వీటిని షడలిపెట్టవలయును. యోగరాజ మని శివబ్రహ్మ సీయోగ మమృతమతో తుల్యమైనది. ఇయ్యది ఉత్తమ మగు రసాయనము. సర్వరోగములను హరించును. పాండురోగమును విషమును దగ్గును క్షయరోగమును విషజ్వరమును కుష్ఠ అజీర్ణకము మేహము శ్వాసము మున్నగువానిని అరోచకమును ఎక్కుగా నపస్తారములను కుష్ఠము గుదరోగములను నశింపజేయును.

—ॐ విశాలాద్యచూర్ణము. ॐ—

శ్లో. విశాలా కుటజా ముస్తకుష దారు కలింగకాః. 19. కర్ణాం శౌద్ధిపిచు ర్హూర్వా కర్షారా చ ఘనప్రియా, వీత్వా తచూర్ణ మం

భోభి స్సుభై ర్లిహ్య త్తతో మధు. 20. పాండురోగం జ్వరం దాహం కాసం శ్వాస మరోచకమ్, గుల్తానాహామవాతాం శ్చ రక్తపిత్తం చ త జ్జయేత్. 21.

చేమపుచ్చ లేక తెల్లదింటైన కటుకరోహిణి తుంగము స్తలు చెంగల్వకోష్ఠు దేవ దారు కొడిసెవిత్తులు వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కర్నమును, నేలవేసు వేపచెక్క చాగమ ట్టి ఇవి ఒక్కొక్కర్నమును, తెల్లదింటైన అర్ధకర్నము వీటిని చూర్ణముచేసి నీళ్లలో కలిపి కొని త్రాగవలయును. ఆపిమ్మట తేనెను నాకవలయును. ఇయ్యది పాండురోగమును జ్వరమును దగ్గును శ్వాసమును ఆరోచకము కడుపులోని బల్లలను ఆనాహములను ఆమవా తములను రక్తపిత్తములను జయింపగలదు.

— పాండ్వాదలకు లోహక్షీరము. —

శ్లో. లోహపాత్రే శృతం క్షీరం సప్తాహం పథ్యభోజనమ్. 22. పిబే త్పాండ్వామయీ శోషే గ్రహణీదోషవీడితః, కల్యాణకం పంచ గవ్యం మహాతిక్త మథాపి వా. 23. స్నేహనార్థం ఘృతం దద్యా త్కామలాపాండురోగినే, రేచనం కామలార్తస్య స్నిగ్ధ స్యాదా ప్ర యోజయేత్. 24. తతః ప్రశమనీ కార్యా క్రియా వైద్యేన జానతా.

లోహపుష్పాత్రలో కాచినపాలను త్రాగవలయును. ఈరీతిగా నేడురోజులు ప థ్యమును పాండురోగియును వాపుగలవాఁడును అతిసారరోగియును చేయవలయును. కా మెరలు పాండురోగము గలవానికి కల్యాణఘృతమును గాని, పంచగవ్యఘృతమును గాని, మహాతిక్తఘృతమును గాని, స్నేహన మగుట కొఱ క్రియవలయును. కామెరలు గలరోగి కి మొదట స్నేహనమును చేసి తరువాత రేచనము నుపయోగించవలయును. అటుతఱు వాత చక్కగా తెలిసికొని వైద్యుఁడగువాఁడు నేర్పుతో ప్రశమనోపాధులను నొసంగ వలయును.

— కామెరలకు త్రిఫలద్యౌషధములు. —

శ్లో. త్రిఫలాయా గుడూచ్యావా దార్వా న్నింబస్య వా రజః. 25. పాత ర్నాక్షిక సంయుక్తః శీలితః కామలాపహః, అంజనం కామ లార్తస్య ద్రోణపుష్పిరస స్త్పృశః. 26. నిశాగైరికధాత్రీణాం చూర్ణం వా సం ప్రకల్పయేత్, నస్యం కర్కోటమూలం వా ఘ్నీయం వా జాలినీ ఫలమ్. 27. సశర్కరాకామలినాం త్రిఫండి హితాగవాక్షీసగుడాచ శుంఠీ, దార్దీన త్రిఫలావ్యోష విడంగా న్యయసో రజః. 28. మధుసర్పి ర్యు

తం లిహ్యత్కామలాపాండురోగవాన్. 29. తుల్య అయోరజః పథ్యా హరిద్రాః క్షౌద్రసప్తిమా, చూర్ణితాః కామలీ లిహ్య ద్దుడక్షాద్రేణ వాఽభయాం. 30. ధాత్రీతాహరజోవ్యంప నిశాక్షాద్రాజ్యశర్కరాః, లీఘా నివారయత్యాశు కామలా ముద్ధతా మపి. 31. దగ్ధాక్షకాష్ఠైర్మల మాయసం తు గోమూత్రనిర్వాపిత మప్తవారాన్, విచూర్ణ్య లీఘం మధునా చిరేణ కుంభాహ్వయం పాండుగదం నిహంతి. 32. పాండురో గక్రియాం సర్వాం యోజయే శ్చ హలీమకే, కామలాయాం చ యా దృష్టా సాపి కార్యా భిషగ్వరైః. 33.

త్రిఫలముల రసముగాని తిప్పతీగలరసముగాని వేపచక్కగాని తెచ్చి దాని యందు తేనెను కలిపికొని ప్రాతః కాలమున తాగినచో కామెరలు నశించును. కామెరలు గలవానికి తుమ్మిరసము నంజనముచేసి గాని, పసపు గైరికము ఉసిరిక వీటిని చూర్ణముచేసి గాని ఇయ్యవలయును. అగాకరచెట్టుపైబెరడును నస్యము చేసి యుపయోగింపవలయును. లేక ఆవలకులను వాసననైనను చూడవలయును. చక్కెరతో కలిపిన తెల్లతెగడయైనను కొడిసెపాలవిత్తులు బెల్లము చేర్చిన శొంఠియైనను హిత మొనర్చును. మ్రానిపసపు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు లోహపు భస్మము వీటిని నూరి తేనెనేతులలో చేర్చికొని కామెరలు పాండురోగము గల రోగిత్రాగవలయును. లోహభస్మము కరక కాయ మ్రానిపసపు వీనిని సమానభాగములను తేనెనేతులలో కలిపి గాని, కరక కాయను బెల్లము తేనెతో కలిపి గాని, కామెరలు గలవాఁడు భక్షింపవలయును. ఉసిరిక ఇనుపచిట్టము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు తేనె నెయ్యి చక్కెర వీటిని కలిపికొని తినినయెడల నతిభయంకరము లగు కామెరలు కూడను తొలగిపోవును. పాతఇనుపచిట్టెమును తాండ్రనిప్పులతో తగులఁబెట్టి గోమూత్రములో నెగ్గి దిమారులు మంచి పిమ్మట చూర్ణముఁ జేసి తేనెలో కలిపి కొని తినిన క్షైవ కుంభకామెరలు పాండు రోగములును నశించును. పాండురోగములో చెప్పఁబడిన చికిత్సలను హలీమకరోగవిషయమునఁగూడ నొనర్పవలయును. కామెరలకు చెప్పిన చికిత్సనే వైద్యుఁడు హలీమకమందు గూడ నుపయోగింపవలయును.

— విడంగ ద్యుల హమ. —

శ్లో. విడంగ ముస్త త్రిఫలా దేవదారు షడూషణైః, తుల్య మాత్ర మయశ్చూర్ణం గోమూత్రేఽప్తగుణే చచేత్. 34. తై రక్షమా

త్రాం గుడికాం కృత్వా ఖాదే ద్దినేదినే, కామలాపాండురోగార్తః సుఖ
మాపద్యతే చిరాత్. 35.

వాయువిడంగములు తుంగము స్తలు త్రిఫలములు దేవదారు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము
చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు వీరి నన్నిటితో సమాముగా లాహభస్మము
నుచేర్చి ఇంతకు ఎనిమిదిరెట్లు ఆవుపంచితతో నుడకఁ బెట్టవలయును. తఱువాత
అక్షుః ప్రమాణము చొప్పున మాత్రులను కట్టి ప్రతిదినమును తినుచుండినయెడల కామ
రలు పాండురోగము వీటితో బీడింపఁబడుచున్న రోగి సుఖమును శీఘ్రకాలములలోనే
పొందఁగలఁడు.

— త్యాగ్రహణాదిమండూరము. —

శ్లో. త్యాగ్రహణ త్రిఫలా ముస్తా విడంగం చవ్యచిత్రకా,
దాన్వ త్వజ్జాక్షికో ధాతు ర్గ్రంథికం దేవదారు చ. 36. ఏహం ద్విప
లికా నాగ్ధాన్ చూర్ణం కృత్వా పృథక్పృథక్, మంహారం ద్విగుణం
చూర్ణా చ్చుద్ధ మంజనసన్నిభం. 37. మూత్రే చాప్యగ్ధే పక్త్వా త
స్తింస్తు ప్రక్షిపే తత్తః, ఉమృబరసమాన్ కుర్యా ద్వటకాం స్తాన్య
థాగ్నితః. 38. ఉపయుంజీత తక్రేణ సాత్త్వ్యం జీర్ణే చ భోజనం, మం
డూరపటకా హ్యేతే ప్రాణదాః పాండురోగిణాం. 39. కుస్తా న్యజరకం
శోధ మూరుస్తంభక ఫామయాన్, అర్ఛాసి కామలామేహాన్ స్త్రీహా
నం శమయన్తి చ. 40. నిర్వాప్య బహుశో మూత్రే మంహారం గ్రా
హ్య మిష్యతే, గ్రాహయం త్యప్తగుశితం మూత్రం మంహారచూర్ణతః.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగము స్తలు వాయువిడంగములు
చవ్యము చిత్రమూలము మ్రానిపసపు హేమమాక్షికము గ్రంథికగరము దేవదారు
ఇవి యన్నియు రెండేసికులములచొప్పున చూర్ణము చేయవలయును. చూర్ణముకన్న
బదిరెట్లెక్కువగా శుద్ధిచేసిన మండూరమును చేర్చివలయును. ఎన్నిదిరెట్లధికమగు నావు
పంచితమును కాచి పైచూర్ణమునందు వేయవలయును. తరువాత మేడిపం డంతంత గా
వడలను చేసి తమతమ జరరాన్ని ననుసరించి వలయునంతవఱకు భుజింపవలయును. ఇది
చక్కగా జీర్ణమైనపిచ్చట మజ్జితో తమతమ శరీరప్రకృతులను తగిన ఆహారములను
భక్షింపవలయు. ఇయ్యవి మండూరపటకములు. పాండు రోగులకు ప్రాణము నిచ్చునట్టివి.
కుష్ఠ అజరకము నావు వాతౌదులవలననైన ఊరుస్తంభవాతము కఫరోగము అన్నితె
గల ఘూలరోగములు, కామరలు మేహము లగుపాడలు వీటిని పోగొట్టును. గోమూత్ర

ములో చాల పర్యాయములు శుద్ధిచేయఁబడిన మండూరముమాత్రమే ఇందు పుచ్చుకొనఁగలది. మండూరచూర్ణముతో కూడ నెన్నిదికెట్లు ఎక్కువగా ఆవుపంచితమును పుచ్చుకొనవలయును.

—౯ పునర్నవామండూరము. ౯—

శ్లో. పునర్నవా త్రివృచ్ఛంతీ పిప్పలీమరిచానిచ, విడంగం దేవకాష్ఠం చ చిత్రకం పుష్కరాహ్వయం. 42. త్రిఫలం ద్వే హరిద్రే చ దంతీ చ చపికం తథా. కుటజస్య ఫలం తిక్తాం పిప్పలీమూలముస్తకమ్. 43. ఏతాని సమభాగాని మండూరం ద్విగుణం తతః, గోమూత్రే ౭ప్తగుణే పక్వా స్థాపయే త్స్నిగ్ధభాజనే. 44. పాండుశోఘోదరానాహ శూలార్కః క్రిమిగుల్మనుత్.

శ్లో. తెగడ తెల్లగజ్జెరు పిప్పళ్లు మిరియములు వాయువిడంగములు దేవదారు మోడి చిత్రమూలము పుష్కరమూలము త్రిఫలములు పసపు ప్రానివసపు దింపైన చవ్యము కొడినెపాలపండు కటుకరోహిణి తిప్పతీగెతుంగము స్తలు వీటిని సమభాగములను చేసి అంతకంటె రెండురెట్లెక్కువ మండూరమును చేర్చి ఎనిమిది రెట్లెక్కువయగు నావుపంచితములో చక్కగా వండి నేతితోమాగినపాత్రములో నుంచవలయును. ఇయ్యది పాండురోగము వాపు కడుపునొప్పులు మున్నగువానిని, ఆనాహము శూల మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము వీనిని పోఁగొట్టును.

—౧౦ మండూరవజ్రపటకము. ౧౦—

శ్లో. పంచకోలం సమరిచం దేవదారుపలత్రికం. 45. విడంగముస్తయుక్తా శ్చ భాగా స్త్రీపలసంమితాః, యావం త్యేతాని చూర్ణాని మండూరం ద్విగుణం తతః. 46. పక్వా చాష్టగుణే మూత్రే ఘనీభూతేతద్ధరేత్, తతో క్షమాత్రాన్లడకాన్ పిబే త్తక్రేణ తక్రభుక్. 47. పాండురోగం జయజ్యేష మందాగ్నిత్వ మరోచకమ్, అర్కాంసి గ్రహణీదోష మూరుస్తంభ మథాపివా. 48. క్రిమిప్లిహాన ముదరం గరరోగంచ నాశయేత్, మండూరవజ్రినామాయం రోగానేకవిनाశనః. 49.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శ్లో. మిరియములు దేవదారు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు తుంగము స్తలు వీని నన్నింటిని మూడుభాగములు చొప్పునను వీటి చూర్ణముకంటె రెండురెట్లెక్కువమండూరమును చేర్చి ఎన్నిదికెట్లు గోమూత్రములో వండవలయును. వండియైనప్పుడు మద్దగట్టగానే దింపి ఒక్కొక్క అక్షము ప్రమాణముగా మాత్రలనుకట్టి మజ్జితో పుచ్చుకొనుచుండవలయును. మజ్జిగనుకూడను

త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను జయించును. అగ్నిమాంద్యమును అరోచకమును మూలరోగములను గర్భవాణులను ఊరు స్తంభములను జంతువాతములను పొడలను ఉదరరోగములను విషభక్షణజనితములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇయ్యదియే మందూరవజ్రవటక మనబడును. ఇయ్యది పెక్కులగు రోగములను నశింపజేయును.

❧ ధాత్రిఃష్టము. ❧

శ్లో. ధాత్రి ఫలసహస్రే ద్వే పీడయిత్వా రసం భీషక్, డ్రాక్ష ద్రాష్ట భాగం పిష్టల్యా శ్శూన్యార్థకుడ పాన్వితమ్. 50. శర్కరార్థతు లోన్మిత్రం పక్వం స్నిగ్ధము పే స్థితమ్, ప్రపిబే త్పాండురోగా ద్దీర్ఘజీవిత మితాశనః. 51. కామలాపాండు హృద్రోగవాతాస్సృగ్విషమజ్వరాన్, కాసహిక్కారుచిశ్వాసా నేహోర్విష్టః ప్రణాశయేత్. 52.

రెండువేల యుసిరికపండ్లను తెచ్చి తోక్కి రసమతీసి అం దెనిమిదవపాలు తే నెను పిష్టశ్లపాడి రెండుపలములును చక్కె 50 పలములును వీని నన్నిటిని కలిపి వండ వలయును. పిష్టట (నేయిబోసి యుంచిన) చమరు పాత్రలో పెట్టికొని పాండురోగి త్రాగుచుండవలయును. ఔషధము చక్కగా జీర్ణమైనపిష్టట తగినట్లువలయునట్లు భోజనములు చేయవలయును. ఇయ్యది ధాత్రిఃష్ట మనబడును. ఇయ్యది కామెరలను పాండురోగములను హృద్రోగములను వాతరక్తమును విషమజ్వరములను దగ్గును వెక్కిల్లను ఆరుచిని శ్వాసమును నశింపజేయును.

❧ ద్రాక్షాఘృతము. ❧

శ్లో. పురాణసర్పిషః ప్రస్థ ద్రాక్షార్థ ప్రస్థ సాధితః, కామలాగు ల్పాండ్వర్తి జ్వర మేహలూడరాపహః. 52.

8 పలముల ద్రాక్షకల్కములో 16 పలముల ప్రాతనీలిని వండవలయును. ఇయ్యది ద్రాక్షాఘృతము. ఇది, కామెరలను గుల్మరోగములను పాండురోగములను జ్వరములను మేహరోగములను ఉదరరోగములను నశింపజేయును.

❧ హరిద్రాఘృతము. ❧

శ్లో. హరిద్రాత్రి ఫలానింబ బలామధుకసాధితమ్, సక్షీరంమా హిషం సర్పిః కామలాహర ముత్తమమ్. 54.

పసపు త్రిఫలములు వేపచెక్క ముత్తువపులగము గేదెపాలు వీటితో తయారు చేయబడిన గేదెనీయి కామెరలను పోంగొట్టుట కుత్తమాపధము.

—౧౧ మూర్వాద్యఘృతము. ౧౧—

శ్లో. మూర్వాతిక్తానిశాయాసకృష్ణాచందనపర్వపైః, త్రాయంతీ
వత్సభూనింబ పటోలాంబుదదారుభిః. 55. అక్షమాత్రైర్ఘృతప్రస్థంసిద్ధం
క్షీరం చతుర్గుణమ్, పాండుతా జ్వరవిసృట శోధారోగరక్తపిత్తనుత్. 56.

చాగమట్ట కటుకరోహిణి పసపు దూలగొండి పిప్పళ్లు చందనము పర్వాటకము
కలుక్రాసుగు కొడిసెపండు నేలవేను చేమపొళ్లు తుంగముస్తలు దేవదారు వీనినన్నిఁ
టిని అక్షప్రమాణము చొప్పున తెచ్చి నెయ్యి పదియారుపలములు పాలు నాలు ప్రస్థము
లు పైవానితో కలిపి, వండి నేటిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది మూర్వాద్య
ఘృతము. ఇది, పాండురోగములను జ్వరములను సోఫటకములను వాపులను మూలరోగ
మును రక్తపిత్తమును హరిగొట్టును.

—౧౨ వ్యోషాద్యఘృతము. ౧౨—

శ్లో. వ్యోషం బిల్వం ద్వీరజనీ త్రిఫలాద్వి పునర్నవా, ముస్తాన్య
యోరజః పాతా విడంగం దేవాదారు చ. 57. వృశ్చికారీచ భాజ్జీచసక్షీ
రై సైర్ఘృతం శృతమ్, సర్వాస్పృశమయత్యేత ద్వీకారా న్నృత్తి
కాక్యతా. 58.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బిల్వఫలము పసపు మూనిపసపు త్రిఫలములు
తెల్లగజ్జేరు నల్లగజ్జేరు తుంగముస్తలు లోహభస్మము అగరుశొంఠి వాయువిడంగములు
గంటుభారంగి వీటిని జేర్చి వీటియందు నేటిని పక్వము చేయవలయును. ఇది వ్యోషాద్య
ఘృత మనఁబడును. ఇయ్యది మన్నుతినుట వలన గలిగెడి యన్ని తెఱఁగులగు రోగము
లను హరించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పాండురోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౯. రక్తపితృధికారము.

— ౨౭ తర్పణాది. ౨౭ —

శ్లో. నోద్రిక్త మూనా సంగ్రహ్యం బలినోఽప్యశ్చ తే శ్చయత్,
హృత్పాండుగ్రహణీదోష స్తీహగుల్మ జ్వరాదిశ్చయత్. 1. ఊర్ధ్వం ప్రవృ
త్తదోషస్య పూర్వం లోహిత పిత్తినః, అక్షీణబలమాంసాగ్నేః కర్త
వ్య మపతర్పణమ్. 2. ఊర్ధ్వగే తర్పణం పూర్వం కర్తవ్యం చ విరేచ
నమ్, ప్రాగధోగమనే పేయా సమనం చ యథాబలమ్. 3. తర్పణం సఘృ
తక్షాద్రలాజచూర్ణైః ప్రదాపయేత్, ఊర్ధ్వగం రక్తపితృ త త్పీతంకా
లే వ్యపోహతి. 4. బలం ఖర్జూగన్మద్వీకా మధుకైస్సపరూషకైః,
శృతిశీతం ప్రయోక్తవ్యం తర్పణార్థం సశర్కరం. 5.

బలముగలరోగికిని పుష్టిగా భుజించుచున్నవానికిని ప్ర. విహించుచున్న రక్తమును
మొదల కట్టివేయకూడదు. అట్లు రక్తమును బంధించినయెడల, హృద్రోగము పాండురో
గము, గ్రహణి, పొడలరోగము, గుల్మము, జ్వరము మున్నగువానిని పుట్టిచును. పైభా
గమున పుట్టిన దోషము గల రోగికిని నశింపకయుండుబలము మాంసము జతరాన్ని కల
వానికిని రక్తపిత్తము గలవానికిని మొదట లంఘనము చేయింపవలయును. పైభాగమున
ప్రసరించిన రక్తపిత్తమునందు మొదట తర్పణమును విరేచనమును చేయింపవలయును.
క్రిందిభాగమున ప్రసరించురక్తపిత్తమునందు మొదట బహుసారముగా వాంతిని చే
యింపవలయును. నెయ్యి, తేనె, పేలపిండి వీటితోటి తర్పణము చేయవలయును. ఇది
పైభాగపురక్తపిత్తములను తగినసమయములలో నేవించినయెడల పారద్రోలును. ఖర్జూరపు
పండ్లు, ద్రాక్ష, యష్టిమధుకము, చిట్టితకాయలు వీనిని కషాయము పెట్టుకొని చక్కెర
ను కలిపికొని తర్పణముకొఱప ఊపయోగింపవలయును.

[రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగము; వవనకల్పము; పథ్యములు; పానీయములు;

విరేచనాదులకన్వర్షలు; వాశాకషాయము; వాశాస్వరసము; వాశాది

క్వాథము, వాశామహిమము; బ్రహ్మమేడిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. త్రివృతా త్రిఫలా శ్యామా పిప్పలీ శర్కరా మధు, మో
దకః సన్నిపాతోర్ధ్వం రక్తపిత్తజ్వరాపహః. 6. శాలిపర్ణ్యాదినా సిద్ధా పే

యా పూర్వ మధోగమే, వమనం మదనోన్మిత్రో మన్థ సుత్రాద్రశర్కరః. 7. శాలిషష్ఠికనీవారకోరదూషప్ర శాతికాః, శ్యామాకా శ్చ ప్రియంగు శ్చ భోజనం రక్తపిత్తినామ్. 8. మసూరముద్గచణకాః నముద్గా శ్చాథకీఫలాః, ప్రశస్తా స్సూషయూషార్థం కిల్పితా రక్తపిత్తినామ్. 9. శాకం షటోలవేత్త్రాగ్రతండులీయాదికం హితమ్, మాంసం లావకపోతాడిశ శైణవారిణాదిజమ్. 10. వినా శుంఠీం వడం గేనసిద్ధం తోయం చ దాపయేత్, క్షీణమాంసబలం బాలంవృద్ధం శోషానుబంధినమ్. 11. అవమ్య మవిరేచ్యం చ స్తంభనైస్సముపాచయేత్, వృషపత్రాణి నిష్పీడ్య రసం సమధుశర్కరం. 12. పిబేత్తేనశమయాతి రక్తపిత్తం సుదారుణం, అలరూషకనిర్యూషే ప్రియంగూమృత్తికాంజనే. 13. వినీయ లోద్రం సత్కాద్రం రక్తపిత్తహరం పిబేత్. వాసాకషాయోత్పలమృత్ప్రియంగుగోధ్రాజ్ఞానాంభోరు హకేసగాణి, వీత్వా సితా త్కాద్రయుతాని హన్యఃపిత్రాస్పృతోవేగ ముదీర్ణమాశు. 14. తాలీసచూర్ణయుక్తః పేయః త్కాద్రేణ వాసకస్వరసః, కఫవాతపిత్తతమక శ్వాస స్వరభేద రక్తపిత్తహరః. 15. ఆటరూషక మృద్వీకాపథ్యాక్వాథ సుశర్కరః, త్కాద్రాఢ్యః కససశ్వాసర రక్తపిత్తనిబర్హణః. 16. తాసాయా విద్యమానాయా మాశాయాం జీవితస్య చ, రక్తపిత్తీ త్తయీ కాసీ కిమర్థ మదసీదతి. 17. సమాక్షికః ఫల్గు ఫలోద్భవా వా పీతో రస శ్శోణిత మాశు హంతి, మదయ త్యంఘ్రిజః క్వాథ స్తద్వ త్సమధుశర్కరః. 18. అతః కుసుమసుసంగా పాతారోహత్వగంభసా పితా, ప్రశమయతి రక్తపిత్తం యది భుజ్జ్యేముద్గయాపేణ. 19.

తెల్ల తెగడ త్రిఫలములు నల్ల తెగడ పిప్పళ్లు చక్కెర తేనె వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కుసుమము లేక మోదుకములు నన్ని పాతములను పైకెగఁబ్రాకెడి రక్తపిత్తములను జ్వరములను నశింపఁజేయును. ఆధోగతమగు రక్తపిత్తము విషయమున మొట్టమొదట శాలిపర్ణ్యాదులచేతి సిద్ధము చేయఁబడిన పేయసుగాని మంగకాయచూర్ణము తేనె కండచక్కెర పీటియొక్క మంథమునుగాని త్రాగించి వమనము చేయింపవలయును. శాలిధాన్యము షష్టకధాన్యము అనగా అరువదిరోజులకు పండు ధాన్యము నీవారధాన్యము అట్లు ప్రశాతికమనుధాన్యము చేమలు, కొఱ్ఱలు మొదలగు ధాన్య

ములయొక్క భోజనము, రక్తపిత్తరోగులకు హితకర మగును. రక్తపిత్తరోగము గలవారలకు చిరుసెనగలు పెసలు సెనగలు కందులు అడవిపెసలు మొదలగునవి పప్పుకొఱును గంజికిని శ్రేష్ఠము లని చెప్పబడినవి. పొట్లకాయ ప్రేఖణము చిట్టి కూర మొదలగుకూరలు హితకరములు. లాపపిట్టలు పావురములు మున్నగువాటి యొక్కయును కుండేలు జింక లేడి మున్నగువానియొక్కయును మాంసము హితకరము. శొఠి లేకుండునట్లు పడంగక పాయమును బెట్టి దీనిని మాంసముక్షీణించినవానికిని బలము గల పిల్లవానికిని వృద్ధులకును శోషిల్లువారికి (రోగులకు) ఇయ్యవలయును. వాంతి చేయింపఁ దగనివానిని విరేచనముల క్రియకూడనివానిని స్తంభనములచేత చికిత్స చేయవలయును. ఋషభక మను గింధ్ర ద్రవ్యముయొక్క ఆకులను పిండి తేనెను చక్కెరను ఆరసములతో గలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకరమైన రక్తపిత్తము కూడ శాంతించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు కొఱ్ఱభాస్యములతోని మట్టిని త్రైలయును గాని, లొద్దుగరసము నందు తేనెను కలిపికొనిగాని త్రాగినచో రక్తపిత్తములు హరించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు తాళిసపత్రచూర్ణమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫము పిత్తములు స్వరభేదము రక్తపిత్తము హరించును. అడ్డసరపాకు, ద్రాక్ష, కరక్కాయల కపాయములతో కండ చక్కెరను తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దగ్ధ శ్వాస రక్తపిత్తము తొలగి చును. అడ్డసరపుటాకుండగా జీవించినచోని ప్రాణములపై నాశయుండఁగా రక్తపిత్తరోగియును కాసరోగియును ఎందుకొఱును దుఃఖితుండై యుండవలయును. బ్రహ్మమేడియాకుల రసమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన రక్తపిత్తములు నశించును. మల్లవేరుతో చేసిన కపాయమునఁ జేసెను కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగినచో రక్తపిత్తరోగియు కాసరోగియు క్షయరోగియును సుఖము నొందును. అవిసెపువలు ముత్తవపుఁగము మట్టి యూడల బెరడు వీటిని సమభాగములుగా నూరి త్రాగి పెసరగంజిని పుచ్చుకొనెనేని రక్తపిత్తము శమించిపోవును.

— ౨ రక్తపిత్తములు శమించు క్షీరాదులు. —

శ్లో. కపాయయోగైర్వివిధైః దీప్తాగ్నా నిర్జితే కఫే, రక్తపిత్తనచే
చ్ఛామ్యేత్ తత్ర వాతోల్బణే పయః. 20. ఛాగం పయోధవా గవ్యం
శృతిం పంచగుణే జలే, అభ్యసే త్ససితాక్షాద్రం పంచమూ లీశృతంప
యః. 21. ద్రాక్షయా పర్ణినీభిర్వా కలయా మధుకేన వా, శ్వదంప్రయాశ
తావర్యా రక్తజి త్సాగ్నితం పయః. 22. పకోద్దుంబరకాశ్చ ర్యపధ్యాఖ
జ్జూరగోస్తనాః, మధునా ఘ్నంతి సంలీధా రక్తపిత్తం పృథథక్ పృక్. 23.

ముస్తా శాఖోట త్వగ్రస బిందుద్వితయయు ద్విగుణితాజ్యః, భూనింబ కల్మషార్ధగపితృసశ్వాసకాస హానికరః. 24. ఖదిరస్య ప్రియంగూనాం కోవిదారస్య శాల్మలే, పుష్పచూర్ణంతు మధునా లీడ్వా చారోగ్య మశ్నతే. 25. అభయో మధుసాయుక్తా పాచనీ దీపనీ మతా, శ్లేష్మణం రక్తపితృం చ హంతి శూలాతిసారసత్. 26. వాసకస్వరసే పథ్యానప్తథా పరిభావితా, కృష్ణా వా మధునా లీడ్వా రక్తపితృం ద్రుతం జయేత్. 27. భావనాయాం ద్రవో దేయః సమ్యగార్చిత్యకారకః.

నానావిధములైన కషాయములచేతను యోగములచేతను అగ్ని దీపనవిషయములలో కఫముకట్టి ఒకవేళ రక్తపితృము శాంతినిొందకయుండెనేని అస్వేదమును వాత మధికముగానుండు రక్తపితృమునకును పాలను త్రాగింపవలయును. మేకపాలుగాని అవుపాలుగాని తెచ్చి అందైదురెట్ల నీరుకలిపి కాగఁబెట్టి దించి కండచక్కెర తేనెనుకలిపి అభ్యాసము చేసికొని త్రాగవలయును. లేకపోయిన పంచమూలములతో పక్వము చేయఁబడిన పాలనైనను త్రాగవలయును. ద్రాక్షచేతఁగాని కోలపొన్న ముయ్యకుపొన్న కారు మినుము కారుపెసలు మున్నగువానిచేతగాని యష్టిమధుకములచేతఁగాని ఏనుగుపల్లెరు పిల్లిపీచర వీటితోగాని పక్వముచేయఁబడిన పాలు రక్తపితృమును హరించును. చక్కగా పండిన మేడిపండు గుమ్మడు కరకకాయ ఖర్జూరపుపండు ద్రాక్ష వీటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపికొని భక్షించినయెడల రక్తపితృము నశిచును. తుంగముస్తలు లేతబఱ్ఱెంక రసము రెండురెండు బిందువులను చేర్చికొని రెండింతలు నేతని నేలవేము కల్మమును కలిపి తినినయెడల ఊర్ధ్వము ప్రసరించు రక్తపితృములు దగ్గు శ్వాస ఇయ్యవి నాశనము నొందును. చంద్రపూవులు ప్రేంబుణపుపూవులు కాంచనపుపూవులు బూరుగపూవులు పొడి చేసి దీనిని తేనెతో కలిపి భక్షించినయెడల నారోగ్యమును పొందగలఁడు. తేనెతో కలిపిన కరకకాయ పాచనమును దీపనమును కలిగించునట్టి కఫము రక్తపితృము శూల అతిసారము వీనిని పోఁగొట్టును. ఆడ్డసరపు రసమునందు ఏడుమార్లు భావనకట్టఁబడిన కరకకాయగాని తేనెతో కలిపిన పిష్టస్థుగాని రక్తపితృము నతిశీఘ్రముగా నశింపఁజేయును. భావన చేయు నప్పుడు చక్కగా తడుపగలిగినట్టి రసమును వేయవలయును.

— ౧౦ ఏలాదిగుటికలు. —

శ్లో. ఏలాపత్రత్వచోర్ధాక్షా పిష్టల్యర్థపలంతథా. 28. సితామధుక ఖర్జూర మృద్వీకా శ్చిపలోన్మితా, సంచూర్ణ్య మధునా యుక్తా గుటికాః కారయే ద్భిషక్. 29. అక్షమా త్రాంతత శ్చైకాం భక్షయే చ్చ దినదినే,

కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాం చర్దిం మూర్ఛాం మదం భ్రమం. 30.
రక్తనిష్ఠీవనం తృష్ణాం పార్శ్వశూల మహాచకం, శోధస్థీ హాథ్యవాతాంశ్చ
స్వరభేదం క్షతక్షయం. 31. గుటికా తర్పణీ వృష్యా రక్తపిత్తం చ నాశ
యేత్.

ఏలగులు జాప త్రి లవంగపట్ట వీనిని అర్ధకర్షమున్న పిప్పళ్లు అరపలము, కలకండ
యష్టిమధకము ఖజూరము ద్రాక్ష ఇవి ఒక్కొక్కపలము తెచ్చి అన్నింటిని కలిపి చూ
ర్ణముచేసి తేనెను కలిపి వైద్యుడు మాత్రులను కట్టవలయును. కర్షమంతేసి ప్రమాణ
ముగల ఆమాత్రులను ప్రతిదినమును భక్షింపవలయును. ఇయ్యది దగ్ధ శ్వాసము జ్వర
ము వెక్కిళ్లు దురద మూర్ఛ మత్తు భ్రమ నెత్తురునున్నట్ల దప్పి పార్శ్వపునాస్పి అరో
చకము వాపు పొడలరోగము వాతరక్తము స్వరభేదము క్షయ రక్తపిత్తము మున్నగువాని
ని నశింపజేయును. తృప్తి నొందించును. పీర్యమును వృద్ధి నొందించును.

— పృథ్వీకాప్రయోగములు. —

శ్లో. లోహగంధిని నిశ్వాసే ఉద్ధారే రక్తగంధిని. 32. పృథ్వీకాం
శాణమాత్రాం తు ఖాదే ద్ద్విగుణశర్కరాం, నాసాప్రవృత్తరుధిరంఘృ
తభృష్టం శ్లేష్మపిష్టమామలకమ్, సేతుచివ తోయవేగం రుణద్ధి మూర్ఛి
ప్రలేపేన. 33. పూణప్రవృత్తే జలమేవ దేయం సశర్కరం నాసిక
యా పయోవా, ద్రాక్షరసం క్షీరఘృతం పిబేద్వా సశర్కరం చేక్షు
రసం హితంవా. 34. నస్యం దాడిమపుష్పోత్థోరసో దూర్వాభవో ధవా,
ఆమ్రాస్థిజః పలాం డోర్వా నాసికాస్రుతరక్తజిత్. 35. మేఢగేతి
ప్రవృత్తే తు వస్తి రుత్తర సంజ్ఞితః, శృతం క్షీరంపిబే ద్వాపి పంచ
మూల్యా తృణాహ్వయా. 36.

ఇళమువంటి వాసనగల నిట్టూర్పు గలిగినప్పుడును, నెత్తురువాసనవంటి వాసనగ
ల త్రేపులు వచ్చినప్పుడును, నాల్గమాషముల నల్లజీలకఱ్ఱచూర్ణమును రెండురెట్లు శర్కర
తో చేర్చికొని తినవలయును. ఉసిరిక కాయలను నూరి నేతిలో వేయించి తలపైన పట్టు
వేయించినయెడల ముక్కున నెత్తురు గారుటను నీటిప్రవాహమును అనకట్టవలె నిల్పివే
యను. ముక్కునుండి రక్తము కాయమండినప్పుడు కండచక్కెర గలిపిన నీటినిగాని పాల
నుగాని ద్రాక్షరసముగాని పాలతోచేసిన నేతినిగాని ముక్కుగుండా పీల్చవలయును.
లేకపోయినచో చక్కెర గలిపిన చెఱుసరసముగాని హితకర మగును. దానిమ్మపూవులరస

మును గాని గరికిరసమును గాని ఉసిరికకాయల రసమును గాని ఉల్లిగడ్డలరసమును గాని నశ్యమునుగా చేసినయెడల ముక్కునుండి రక్తముకారుట నాపివేయును. శిశ్నముద్వారా ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించుచున్నయెడల ఉత్తరపక్షిని చేయవలయును. పంచమూలములు పట్టివేళ్లు వేసి కాచినపాలనైనను త్రాగవలయును.

❧ దూర్వాద్యమను ఘృతము. ❧

శ్లో. దూర్వాసోత్పలకింజల్కా మంజిష్ఠా నైలనాలుకా, సితాశీతముశీరం చ ముస్తం చందనపద్మకా. 37. విపచే త్కూర్షికై రేతైః సర్పిరాజం సుఖాగ్నినా, తండులాంబు త్వజాక్షీరం దత్వా చైవ చతుర్గుణమ్. 38. తత్త్వానం వమతో రక్తం నావనం నాసికాగతే, కర్ణాభ్యాం యస్య గచ్ఛేత్తు తస్య కర్ణౌ ప్రపూరయేత్. 39. చక్షుస్సాగ్నివిణి రక్తే తు పూరయే త్తేన చక్షుషోః, మేధాపాయుప్రవృత్తే తు తదభ్యంజకే ప్రయోజయేత్. 40. రోమకూపప్రజృప్తే తు వస్తికర్షసు యోవయేత్.

గరిక వేళ్లు నల్లక మలములలోని కింజల్కములు మంజిష్ఠము కూతురుబుడమ విటిగి చెక్క. పట్టివేళ్లు తుంగముస్తలు మంచిగంధపుపాడి కనాలములు వీని నన్నింటిని ఒక్కొక్కకర్షము చొ॥ తీసికొని వచ్చి నేతిలో వైచిపాయిపైనిబెట్టి నన్నని మంటవేసి వండవలయును. బియ్యపుకడుగు మేక పాలును నాలుగుకె లైక్కువగా చేర్చి వండవలయును. ఇట్లునిద్రముచేసిన నేతిని నోటినుండి నెత్తురుపడుచున్నయెడల త్రాగవలయును. ముక్కునుండి పడుచుండినయెడల పీల్చవలయును. చెవులలోనుండి నెత్తురు పడువానికి చెవులలో పోయవలయును. కండ్లనుండి పడుచుండినచో గన్నులలో వేయవలయును. లింగమునుండి గాని గుదస్థానమునుండి గాని రక్తము పడుచుండిన నీనేతిని వస్తికర్షలలోప్రయోగింపవలయును. రోమకూపములనుండి కారుచున్నచో నీనేతితో రుద్దకొనవలయును.

❧ శతావరి ఘృతము. ❧

శ్లో. శతావరీ దాడిమ తింతిదీకిం కాకోలిమేదే మధుకం విదారీం, పిష్ట్యా చ మూలం ఫలపూరకస్య ఘృతం పచేత్ షీరచతుర్గుణం జ్ఞః. 41. కానబ్యరానాహవిబంధనూలం తద్రక్తపిత్తంచ ఘృతం నిహన్యాత్.

పిల్లిపీచర దానిమ్మ చింతకాయ కారుగొలిమి మేధ మహామేధ యష్టిమధుకము నేలగుమ్మడి వీటిని తెచ్చి నూరి మాదీఫలమువేళ్లు నిందులో కలిపి ఇంతకు నాలుగురెట్లు

పాలు పోసి నేతిని వండవలయును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నత మనఁబడును. ఇది దగ్గును జ్వరమును మలబంధమును శూలలను రక్తపిత్తరోగములను నశింపఁజేయును.

❧ రెండవవియగు శతావరీఘ్నతము. ❧

శ్లో. శతావర్యాస్తు మూలాలానాం రసప్రస్థద్వయం మతమ్, తత్సమం చ భవేత్తీరం ఘృతప్రసే విపాచయేత్. 42. జీవకర్షభకా మేదా మహామేదా తదైవ చ, కాకోలీ క్షీరకాకోలీ మృద్వీకా మధుకం తథా. 43. ముద్గపర్ణి మాషపర్ణి విదారీ రక్తచందనమ్, శర్కరా మధు సంయుక్తం సిద్ధం విస్తావయేద్భిషక్. 44. రక్తపిత్తవికారేషు వాతరక్త గదేషు చ, క్షీణశుక్రేషు దాతవ్యం వాజీకరణ ముత్తమమ్. 45. అంస దాహం శిరోదాహం జ్వరం పిత్తసముద్భవం, యోనిశూలం చ దాహంచ మూత్రకృచ్ఛించ పైత్తికమ్. 46. ఏతా న్లోగా స్నిహంత్యాశు చిన్నా భ్రాణీష మారుతః, శతావరీసర్పి రిదం బలవర్ణాగ్నివర్ధనమ్. 47. స్నేహ పాద స్మృతః కల్కుః కల్కువ స్తధుశర్కరే, ఇతివాక్యబలా తేన్నేహే ప్రక్షిప్యం పాదికం భవేత్. 48.

సిల్లిపీచరసము రెండు ప్రస్థములును రెండు ప్రస్థముల పాలబోకలిపి ఒక ప్రస్థము నేతిని వండవలయును. జీవకము ఋషభకమును గంధ ద్రవ్యమును మేద మహామేదలను చేర్చి కాకోలీ క్షీరకాకోలీ ద్రాక్ష యష్టిమధుకము పిల్లిపెసగ కారుమినుము నేలగుమ్మడి రక్తచందనముకండచక్కెర తేనెపీటినికూడ పైదానియందుకలిపి నేతినిపక్వముచేసి దింప వలయును. రక్తపిత్తవికారములయందును వాతరక్తరోగములయందును క్షీణించిన వీర్యము గలవారిపట్లను ఈ నేతిని ఇచ్చినయెడల నత్యుత్తమ మగు వాజీకరణ మగును. భుజముల మంట తలమంట జ్వరము పిత్తజ్వరము యోనిశూల దప్పి మాత్రము కృచ్ఛము నను నీరోగముల నియ్యది గాలి మేఘములఁ బాఱదోలినరీతి బాఱత్రోలును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నతము. బలమును కాంతిని ఆకలిని పెంపొందించును. నేతిలో నాలవభాగము కల్కుముతో సరిగా తేనెను చక్కెరను చేర్పవలయునను వాక్యముఁబట్టి నేతిలో నాలు గవభాగము కలుపుట మిగుల మంచిది.

❧ వాసాఘ్నతము. ❧

శ్లో. వాసాం సశాఖాం సపలాశమూలాం కృత్వా కషాయం కుసుమాని చాస్యాః, ప్రదాయ కల్కుం విపచేద్ధృతం తత్సక్షాద్ర మాశ్వేవ నిహంతి రక్తమ్. 49.

కొమ్మలు బెరడుతోగూడిన అడ్డసరమును కషాయమును కాచి యందులో అడ్డ సరపుపూవుల కల్కమును కలిపి అంతట నేతిని పక్వముచేసి దానిలో లేనను కలిపి తినినయెడల రక్తపిత్తముల సతిత్వరితముగా పోగొట్టును.

❧ కామదేవఘృతము. ❧

శ్లో. శణస్యకోవిదారస్య వృషస్య కకుభస్య చ, కల్కాఘృత్యా త్పుష్పకల్కం ప్రసే పలచతుష్టయం. 50. అశ్వగంధాపలశతం తద ర్థం గోక్షురస్య చ, శతావరీ విదారీ చ శాలిపర్ణీ బలా తథా. 51. అ శ్వత్థస్య చ శుంగాని పద్మబీజం పునర్నవా, కాశ్మరీపల మేత త్తు మా షబీజం తథైవ చ. 52. పృథ గ్దశపలా న్యాగాన్ చతుర్దోశేంభసః ప చేత్, చతుర్భాగావశేషే తు కషాయ మవతారయేత్. 53. మృద్వీ కా పద్మకం కుష్మం పిప్పలీ రక్తచందనం, బాలకం నాగపుష్పం చ ఆత్మ గుప్తాపలం తథా. 54. నీలోత్పలం శారివే ద్వే జీవనీయం విశేషతః, పృథక్కర్ష సమం చైవ శర్కరాయాః పలద్వయమ్. 55. రసస్య పౌం డ్రకేక్షూణా మాథకం తత్ర దాపయేత్, చతుర్దశేన పయసా ఘృత ప్రస్థం విపాచయేత్. 56. రక్తపిత్తిం క్షుణ్ణీణం కామలాం వాతశోణి తమ్, హాలీమకం తథా శోధం వర్ణభేదం స్వరక్షయమ్. 57. అరోచకం మూత్రకృచ్ఛం పార్శ్వశూలం చ నాశయేత్, ఏత ద్రాజ్ఞాం ప్రయో క్తవ్యం బహ్వస్తాపురచారిణామ్. 58. స్త్రీణాం చైవానపత్యానాం దుర్బలానాం చ దేహీనాం, క్షీణానా మల్పశుక్రాణాం జీర్ణానా మల్ప రేతసామ్. 59. శ్రేష్ఠం బలకరం హృద్యం వృష్యం పేయం రసాయనం, ఓజస్తేజఃకరం చైవ ఆయుఃప్రాణవివర్ధనమ్. 60. సంవర్ధయతి శుక్రం చ పురుషం దుర్బలేంద్రియం, సర్వరోగవినిర్ముక్త స్తాయసిక్తో యథా ద్రుమః. 61. కామదేవ ఇతి ఖ్యాత స్సర్వరోగేషు శస్యతే,

మద్దిపూవులు క్రాంచనపుపూవులు జనుపపూవులు అడ్డసరముపూవులు వీటితోచేసిన కల్కమును నాలుగుపలములు తీసికొని పదహారు పలముల కషాయములో కలపవలయును. పెన్నేరుగడ్డ 100 పలములు పెద్దపల్లెరు 50 పలములు పిల్లపీచర నేలగుమ్మడు కొలపొన్న

ముత్తువపులగము రావిచిగుళ్లు పద్మ వీజములు తెల్లగజ్జెరు గుమ్మడుతేగు మినుములు ఇవి యన్నియును పదేసిపలముల చొప్పున తీసికొని నాలుగుద్రోణముల నీటియందు పక్వము చేసి నాలుగవపాలు నీరు బాకీయుండునప్పుడు ఆకషాయమును దించి ద్రాక్ష పద్మాక్షము చెంగల్వకోష్ఠ పిప్పళ్లు రక్తచందనము కురువేరు నాగకేసరములు దూలగొండివిత్తులు నల్లకల్వలు పాలనుగంధి నల్లనుగంధి గరిక జీవకము ఋషభకము ఋద్ధి కాకోలి క్షీరకాకోలి మేద మహామేద కారుమినుము కారుపెసర వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్క కర్షణమును కండ చక్కెర చెండుపలములును చెరకురసము ఆఢకమును తీసికొనవలయును. మఱియు నిందు నాలుగు చెట్లు పాచబోసి పదియారుపలముల నేతిని బోసి వండివలయును. ఇయ్యది కామదేవఘృతము. రక్తపిత్తమును యశ్మిక్షీణము కామెర వాతరక్తము హలీమకము వాపు రంగుమారుట మాటపడిపోవుట ఆరోచకము మూత్రకృచ్ఛ్రము పాస్వపుశూల వీటి నన్నిటిని నాశనముచేయును. ఈనేతిని గాజులకును ధనికులకును ఎక్కువగా నంతఃపురముల సంచరించు నృపులకును బిడ్డలు లేని స్త్రీలకును దుర్బలులగు నరులకును నపుంసకులకును కొద్ది పాటి వీర్యము గలవారికిని ముదుసలివారికిని దీని నీయవలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైనది. బలమును గలిగించును. మనోహరముగా నుండును. వీర్యము గలిగించును. రసాయనము. త్రాగతగినది. బలమును కాంతిని పెంచుచుండును. ఆయుర్యమును ప్రాణమును వీర్యమును ఇచ్చును. దుర్బలవీర్యముగల పురుషుని వృద్ధి నొందించును. దీనిని సేవించినయెడల నీళ్లుపోసి పెంచిన వృక్షమువలె అన్నిరోగములచేత వదలిపెట్టఁబడి పెలుగును. ఈకామ దేవఘృత మన్నిరోగములను పోగొట్టుటయందు సమర్థమైనది.

❀ సప్తప్రస్థఘృతము. ❀

శ్లో. శతావరీ వయో ద్రాక్షా విదారీ త్వామలై రసైః. 62.
సర్పిషాసహ సంయుక్తై స్సప్తప్రస్థం విపాచయేత్, శర్కరాపాదసం
యుక్తం రక్తపిత్తహరం పిబేత్. 63. ఉరఃక్షతే పిత్తశూలే యోనివాతే
ప్యసృగ్దరే, బల్య మూర్జాస్కరం వృష్యం క్షుధాహృద్రోగనాశనమ్. 64.

పిల్లి పీచరరసము పాలు ద్రాక్షరసము నేలగుమ్మడిరసము చెఱకురసము ఉసిరికకాయలరసము వీటితోకూడ ఒకప్రస్థము నేతినిపక్వము చేయవలయును. తఱువాత నాల్గవ పాలు కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది రక్తపిత్తముల హరించును. రామురొప్పి పిత్తశూలము యోనివాతము ప్రదరరోగము వీటిని పోగొట్టును. బలము గలిగించును. పరాక్రమము నిచ్చును. వీర్యము గలిగించును. ఆకలి కడుపునొప్పి మున్నగు వానిని హరించును.

—ॐ ఖండకూష్మాండకము. ॐ—

శ్లో. కూష్మాండకా త్వలశతం సుస్విన్నం నిష్కులీకృతమ్, పచే
తప్తే ఘృతప్రసే శనై స్తామ్రమయే దృఢే. 65. యదా మధునిభః పాక
స్తదా ఖండశతం స్యనేత్, పిష్పలీశృంగబేరాభ్యాం ద్వే పలే జీరకస్య
చ. 66. త్వగేలాపత్రమరిచధాన్యకానాం పలాథకమ్, స్యనేచ్ఛూర్ణీ
కృతం తత్ర దర్వాన్య సంఘట్టయే స్తహః. 67. తత్పక్వం ఘాపయే ద్భాం
డే దత్వా ఔద్రం ఘృతార్థకమ్, శిద్యథాగ్నిబలం ఖాదే ద్రక్తపిత్తి
క్షతక్షయీ. 68. కాసశ్వాసతమ చ్ఛర్ణీ తృణాజ్వరనివీడితః, వృష్యం
పునర్నవకరం బలవర్ణప్రసాధనమ్. 69. ఉరస్సంధానకరణం బృంహణం
స్వరబోధనమ్, అశ్వీభ్యాం నిర్మితం సిద్ధం కూష్మాండకరసాయనం. 70.
ఖండామలకమానానుసారా త్కూష్మాండకద్రవాత్, పాత్రం పాకాయ
దాతవ్యం యవా న్వా తద్రసో భవేత్. 71. అత్రాపి ముద్రయా
పాకో నిస్త్యచం నిష్కులీకృతమ్.

బూడిదగుమ్మడికాయను నూరుపలములు మెత్తగా చెక్కుతీసి ఒకపంచము నె
య్యి బోసి అందు వానిని పోసి గట్టి రాగిపాత్రలో మెల్లగా పక్వము చేయవలయును.
తేనెలాగున పాకము కట్టినప్పుడు నూరుపలముల కండచక్కెర నందు వేయవలయును.
పిష్పళ్లు శొంఠి జీలకఱ్ఱ రెండురెండుపలములును దాల్చినపట్ట వీలగులు జాపత్రి మిరియ
ములు ధనియములు ఇవి అన్నియును అర్ధపలము చొప్పునను చేర్చి చూర్ణముచేసి పైదాని
లో పడవేసి గరిఁ తెతోమాటిమాటికి కలియబెట్టవలయును. చక్కెరగా పక్వమైన పిష్పట
దానిని నేతిలో సగభాగము తేనెను పోసి కుండలో నుంచికొని రక్తపిత్తరోగము గల
వాఁడు తనయాకలి ననుసరించి తినవలయును. దగ్ధశ్వాసము చీకట్లుగ్రమ్ముట ఛర్ది దప్పి
జ్వరము వీటిచేత పీడింపబడినవాఁడు గూడ సేవింపవలయును. ఇయ్యది వీర్యమును వృద్ధి
కొందించును. శరీరమును క్రొత్తదానినిగా చేయును. బలముకాంతిని చేకూర్చును. వక్షస్థల
మును పెరిగించును. ధాతుపుష్టి నిచ్చును. స్వరమును పెంపొందించును. ఈకూష్మాండకరసా
యనముశ్చిసిచేవత్తలచే సృజింపబడినది. ఇయ్యది సిద్ధావధము. కండచక్కెర ఉసిరిక
మున్నగువానిని ఫలాదిమానములనుసరించి వండుటకొఱకు ఇయ్యవలయును. దీనిని కూడ
ను వండునప్పుడు మూసియే వండవలయును. గుమ్మడినితోఱగి చెక్కులేకుండ ముక్క
లుగా చేసి కలపవలయును.

విశేషాంశములు:—ఒక ప్రతిలో ఈయోగమును వివరించునప్పుడు “యదామధునిభః” అన్నదానితర్వాత ఈక్రిందిశ్లోకము అధికముగాగలదు. శ్లో. కూష్మాండ పీడనాత్తోయే నాథకేన పునః పచేత్, యుక్తస్సస్పృః యదాపశ్యే త్తదాసిద్ధేత నిక్షిపేత్.

—ॐ వాసఖండకూష్మాండక రసాయనము. ॐ—

శ్లో. పంచాశచ్చ పలం స్విన్నం కూష్మాండా త్వస్థి మాజ్యతః.
72. గ్రాహ్యం పలశతం ఖండం వాసా త్కూష్మాంధా కే పచేత్, ముస్తా
థాత్రీ శుభా భార్జీ త్రిసుగంధై శ్చ కార్షికైః. 73. ఏలేయ విశ్వ థా
న్యాక మరిచై శ్చ పలాంశికైః, పిప్పలీకుడంప చైవ మధుమానీం ప్ర
దాపయేత్. 74. కాసం శ్వాసం క్షయం హిక్మాం రక్తపిత్తం హలీమ
కమ్, హృద్రోగ మప్లుపిత్తం చ పీనసం చ వ్యపోహతి. 75.

బూడిదే గుమ్మడికాయను చెక్కుతీసి ముక్కలుగాచేసి 50 పలములును, నేయి
16 పలములును, కండచక్కెర 100 పలములును తెచ్చి వీటిని 64 పలముల అడ్డసరపు
కషాయములో పక్వము చేయరలయును. తుంగ సుస్తలు, ఉసిరికపప్పు, తవక్షీరి, గంటు
భారంగి, జాజికాయ, లవంగములు, ఏలకులు, జాపత్రి ఇవి అన్నియు నొక్కొక్క
పలమును, కూతురుబుడమ శొంఠి ధనియములు మిరియములు ఇవి ఒక్కొక్కపలమును,
పిప్పళ్లు నాలుపలములు యష్టిమధుకమును అందులో చేర్చవలయును. ఇయ్యది వాసఖం
డక కూష్మాండ మనఁబడును. దగ్ధ శ్వాసము క్షయ వెక్కిళ్లు రక్తపిత్తము హలీమకము
హృద్రోగమును ఆప్లుపిత్తమును పీనస మున్నగువాని నన్నిటిని పోగొట్టును.

విశేషాంశములు:— ఈయోగములోగూడ “పిప్పలీ కుడపమ్” అన్నశ్లోకము
తర్వాత నీక్రిందిగ్రంథభాగ మధికముగా గలదు. శ్లో. ఏతచ్ఛార్ణ్యకృతం తత్ర దా
ర్వాస్యసంఘట్టయేత్పునః, తద్యథాగ్నిబలంఖాదే ద్రక్తపిత్తక్షతక్షయీ, వృష్యం పున
ర్నవ కరం బలవర్ణకరంచ తిత్.

—ॐ వాసాఖండరసాయనము. ॐ—

తులూ మాదాయ వాసాయాః పచే దష్టగుణే జలే, తేన పాదా
వశేషేణ పాచయే దాథకం భిషక్. 76. చూర్ణానా మభయానాం చ
ఖండా చ్ఛుద్ధం తథా శతమ్, ద్వే పలే పిప్పలీచూర్ణా త్సిద్ధశీతే చ మా

క్షికాత్. 77. కుడపం పలమాత్రం తు చాతుర్జాతం సుచూర్ణితమ్, క్షిప్రా విలోడితం ఖాదే ద్రక్తపిత్తీ క్షతక్షయీ. 78. కానశ్వాసపరీత శ్చ యత్క్షణా చ ప్రవీడితః,

నూరుపలముల అడ్డసరసమును తెచ్చి ఎనిమిదిరెట్లు సీళ్లుపోసి వండి నాల్గవభాగము మిగులుండగా కరకకాయ 64 పలములు కలకంఠ 100 పలములు సిప్పళ్లు రెండు పలములు వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి మైదానియందు కలిపి పక్వమైన సిమ్మట చల్లార్చి తేనె 8 పలములు దాల్చినపట్ట నిలకులు జాపత్రీ నాగకేసరములు వీటిమార్గము ఒకపలమును వేసి కలిపి రక్తపిత్తరోగులును క్షతక్షయములును భక్షింపవలయును. దగ్గు శ్వాసలచేత బాధపడువాఁడును క్షయరోగియును కూడ భక్షింపవలయును.

☞ ఖండకాద్యలోహము. ☞

శ్లో. శతా వరీ చ్చిన్నరుహా వృషముండతికా బలాః. 79. తాల మూలీ చ గాయత్రీ త్రిఫలాయా వచ స్తథా, భార్గీ పుష్కరమూలం చ పృథ క్పంచపలాని చ. 80. జలద్రోణే విషక్తవ్యం అప్తమాంశావశే పితమ్, దివ్యోషధహతస్యాపి మాక్షి కేణ హతస్య వా. 81. పలద్వా దశకం దేయం రుక్మతాహస్య చూర్ణితమ్, ఖండతుల్యం ఘృతం దేయం చలపోషణికం బుధైః. 82. పచే త్తామ్రమయే పాత్రే గుడపా కో యథామతమ్, ప్రస్థార్థం మధునో దేయం శుభాశ్శబతుకం త్వచం. 83. శృంగీ విడంగం కృష్ణా చ శుంథ్యజాజీ పలంపలం, త్రిఫలా ధాన్యకం పత్రం ద్వ్యక్షం మరిచకేశరమ్. 84. చూర్ణం దత్వా సుమ ధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, యథాకాలం ప్రయుంజీత బిడాలవ దకం తతః. 85. గవ్యక్షీరానుపానం చ నేవ్యం మాంసరసం పయః, గురువృష్యానుపానాని స్నిగ్ధం మాంసాదిబృంహణం. 86. రక్తపిత్తం క్షయం కాసం పక్తిశూలం విశేషతః, వాతరక్తం ప్రమేహం చ శీత పిత్తం వమిం క్లమం. 87. శ్వయంధుం పాండురోగం చ కుష్ఠం స్త్రీహౌరా దరం తథా, ఆనాహం రక్తసంస్రావం చాప్లపిత్తం నిహంతి చ. 88.

చాక్షుషం బృహణం వృష్యం మాంగల్యం ప్రీతివర్ధనం, ఆరోగ్యం పుత్రదం శ్రేష్ఠం కామాగ్నిబలవర్ధనం. 89. శ్రీకరం లాఘవకరం ఖండ కాద్యం ప్రకీర్తితమ్.

పెద్దపిల్లపీచర, తిప్పతీగె, అడ్డసరము, ఋషభము గంధద్రవ్యము, తెల్లబోడ తరము, ముత్తువపులగము, నేలతాడి, త్రిఫలములు, గంటుభారంగి, పుష్కరమాలము వీనిని 5 పలముల చొ॥ తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో నుంచి వండవలయును. ఆనీటిలో నెన్నిదవభాగము మిగిలియుండగా దివ్యోషధములచే శుద్ధిచేసినది గాని మాక్షికముతో శుద్ధిచేయఁబడినది గాని యగు దక్కలోహమూర్ణమును [అనగా నయస్కాంతమును, లేక ఉక్కుభస్మమును] 12 పలములును, కండచక్కెరతో సమానముగా 4 పలములు నేతని పోయవలయును. ఆపిమ్మట రాగిపాత్రములో బెల్లమును పా. ము పట్టురీతిగా పక్వము చేయవలయును. తేనె 8 పలములును తవక్కిరి, శిలాజిత్తు, లవంగపుపట్టు, వృషభమును గంధద్రవ్యము, వాయువిదంగములు, సిప్పళ్లు, శొంఠి, జీలకఱ్ఱ వీటిని ఒక్కొక్కపలమును, త్రిఫలములు, ధనియములు, తాడిశపత్రి, మిరియములు, నాగకేసరము వీని నరర్థఘ్రమును తెచ్చి కలిపి చూర్ణముచేసి చక్కగా వస్త్రకాలితమును పట్టి, నున్ననీకుండలో పెట్టి నుంచవలయును. పిదప కాలానుసారముగా తులమంత నుపయోగింపవలయును. దీనిపైని ఆవుపాలతోటి అనుపానమును మాంసరసము పాలు నేనింపవలయును. గొప్ప వియును బలకరము లగు ననుపానముల నీయవలయును. చమరుకల మాంసాదిపదార్థముల బెట్టవలయును. ఇయ్యది గత్తపిత్తమును క్షయను దగ్గును విశేషముగా పార్శ్వపునొప్పిని మేహమును శీతపిత్తమును జీల పోటు ఆప్లపిత్తమును వీనిని నశింపఁజేయును. కన్నులకు హితకరము. ధాతువును వృద్ధి పొందించును. వీర్యమును కలుగఁజేయును. సౌందర్యము నిచ్చును. సంతోషమును పెంచును. ఈఖండఖాద్యము ఆరోగ్యకరము. పుత్రులఁ గల్గించును. శ్రేష్ఠము. కామమును బలమును పెంపొందించును. శోభనిచ్చును. చులకదనము నిచ్చును అని కొనియాడఁబడినది.

— ఛాగమాంసాదిపద్యములు. —

శ్లో. ఛాగం పారావతం మాంసం తిత్తిరిః కృకరా శ్వశాః. 90. కురంగాః కృష్ణసారా శ్వ తేషాం మాంసాని యోజయేత్, నారి కేశపయఃపానం సునిషణ్ణకవాస్తుకం. 91. శుష్కమూలకజీరాఖ్యంవటోలం బృహతీఫలం, ఫలం వార్తాకుపక్వాప్రం ఖర్జూరం స్వాదు దాడిమం, 92. క కారపూర్ణకం యచ్చ మాంసం చానూపసంభవం, వర్జ

నీయం విశేషేణ ఖండఖాద్యం ప్రకుర్వతా. 93. లోహంతరవ దత్తా
పి పుటనాదిక్రియేవ్యతే, య చ్చ పితృజ్వరే ప్రోక్తం బహి రస్తశ్చ
భేషజం. 94. రక్తపితృ హితం తచ్చ క్షీణక్షతహితం చ యత్.

మేకమాంసము, పావురపుమాంసము, తి త్తిపిట్టమాంసము, గోరువంక, కుండేలు,
లేళ్లు వీనియొక్క మాంసములును ఈయవచ్చును. కొబ్బరినీళ్లు, చెంచలికూర, చక్ర
వర్తికూర, ముల్లంగి, జీలకఱ్ఱ, పొల్ల కాయ, పెద్దగుమ్మడి, వంకాయ, మామిడికాయ,
ఖర్జూరము, తియ్యదానిమ్మపండ్లు, కఠిరపూర్వకమగు నన్ని పదార్థములు, మెట్టప్రదేశ
ములలోని జంతువుల మాంసము వీనిని ఖండకాద్యమును భక్షించువారలు ప్రయత్నపూ
ర్వకముగా వదలిపెట్టవలయును. ఇదిరలోహములకువలెనే ఇచ్చటకూడ పుటపాకము
మున్నగువానిని జేయుట చాల మంచిది. పితృజ్వరముల కొఱకు పైకిని లోపలికిని చెప్పిన
యోషధములనే రక్తపితృజ్వరములచే బాధపడువారికి గూడ చేయవలయును. ఇట్లులే
క్షీణక్షతరోగులకు గూడ నీయవలయును. ఇయ్యది హితము అగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు రక్తపితృధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౦. రాజయక్షాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాది ప్రయోగములు.

శ్లో. శాలిషష్టిక గోధూమ యవముద్గాదయ శృభాః, మద్యా
ని జాంగలాః పక్షిమృగా శ్శస్తా విశువ్యతాం. 1. శువ్యతాం క్షీణ
మాంసానాం కల్పితాని విధానవిత్, దద్యాత్క్రవాదమాంసాని బృం
హణాని విశేషతః. 2. దోషాధికానాం వమనం శస్యతే సవిరేచనం,
స్నేహస్వేదోపపన్నానాం స్నేహనం యన్న కర్షణమ్. 3. శుద్ధకోష్ఠస్య
యుంజిత విధిం బృంహణదీపనమ్, శుక్రాయత్తం బలం పుంసాం మలా
యత్తం హి జీవితమ్. 4. తస్మాద్యత్నేన సగర్వే ద్యక్ష్యేణో మలరే
తసీ, సపిప్పలీకం సయవం సకులుత్థం సనాగరం. 5. దాడిమామలకో
పేతం సిద్ధ మాజరసం పిబేత్, తేన ష డ్వినివర్తంతే వికారాః పీనసా
దయః. 6 రసే ద్రవ్యాంబుపేయావ త్సూపశాస్త్రవశా దిహ, పలాని
ద్వాదశ ప్రస్థే ఘనేథ తనుకే తు షట్. 7. మాంసస్య వటకం కుర్యా
త్పల మచ్ఛతరే రసే, ధన్యాక పిప్పలీ షశ్వదశమూలీజలం పిబేత్. 8.
పార్శ్వశూల జ్వరశ్వాస పీనసాదినివృత్తయే, అశ్వగంధామృతాభీరు
దశమూలీ బలావృషాః. 9. పుష్కరాతివిషే ఘ్నంతి క్షయం క్షీరరసా
శినః.

వరిబియ్యము, అరుమాసములకు పండెడిధాన్యము గోధుమలు యవలు పెసలు ము
న్నగు ధాన్యములును మద్యములు అడవిజాతులగు పక్షులు మృగములు మున్నగువాని మాం
సములును విశేషముగా క్షయరోగికి ఉత్తమములగు పద్యములు. క్షీణించుచున్నవారలకు
ఎండిన మాంసము గలవారలు అగు క్షయరోగులకు మాంసము తినెడి జాతిలో చేరిన
మృగముల మాంసమును వైద్యుడు ఇప్పించుచుండవలయును. విశేషముగా వీర్యకార
కము లగు పదార్థముల నియ్యవలయును. దోషాధిక్యము గలవారలకు వాంతు లగుటకు
విరేచనములకు మందు నీయవలయును. చమరు, చెఱుట పీటిచేత కలిగిన రోగులకు స్నే
హనము చేయింపవలయును. కాని వటిపిడి కలుగునట్లు చేయింపరాదు. కోష్ఠములు బిగి

చినవారికి బృంహణదీపనములను గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. ఏలయనగా పురుషులకు బలము వీర్యము ననుసరించి యుండును. జీవితము మలము ననుసరించి యుండును. ఈకారణమువలన క్షయరోగులకు ప్రయత్నపూర్వకముగా మలమును వీర్యమును కాపాడుచుండవలయును. పిష్టశ్లు కొడిసె పాలయవలు ఉలవలు శొంఠి దానిమృగనము ఉసిరిక వీటితోటి పక్వముచేయఁబడిన మేకమాంసపుంసమును త్రాగింపవలయును. ఇద్దానిచేత పీనస మొదలగు నారువికారములు నశించును. రసమునందు ద్రవ్యములను నీటిని పానకములలోవలెనే నూపశాస్త్రము ననుసరించి ప్రసవమాణజలమునకు ౧౨ పలములు చేర్చవలయును. గట్టిగా చేయవలసియున్న నిట్లు చేయవలయును. వల్చనగా చేయవలసినచో నారుపలములను మాత్రమే చేర్చవలయును. పరిశుద్ధము చేసిన రసములో ఒక పలమంతగా మాంసమును నూరి కలిపి వేయవలయును. ధనియములు, పిష్టశ్లు, శొంఠి, దశమాలములు వీటియొక్క కషాయమును త్రాగవలయును. అశ్వగంధ (పెన్నేరు) తిప్ప తీగ పిల్లపీచర దశమాలము ముత్తువపులగము వృషభక మనుగంధద్రవ్యము అడ్డసరము పుష్కరమాలము ఆతివస వీటియొక్క చూగ్లమును పాలను మాంసపుంసమును నేవించినయెడల క్షయరోగములు నశించి పోవును.

—౧౦ దశమాల సలితాదిప్రయోగము. —

శ్లో. దశమాల బలా రాస్నా పుష్కరసురదారు నాగరైః
కృధితమ్, పేయం పార్శ్వసంశిరోరుక్ క్షయకాసాదిశాంతయే స
లిలమ్. 10. కకుభత్వజ్ఞాగబలా వానరబీజాని చూర్ణితం పయసి, పక్వం
ఘృతమధుయుక్తం ససితం యత్ప్రాదికాసహరమ్. 11. పారావతే కపి
చ్చాగ కురంగాణాం పృథక్పృథక్, మాంసచూర్ణ మజాక్షీరం వీతం
యత్ప్రహరం పరం. 12. ఘృతకుసుమసారలీఢం క్షయం క్షయం నయ
తి గజబలామూలం, దుగ్ధేన కేవలేన తు వాయసజంఘాని వీతైర్విష. 13.
కృష్ణాద్రాక్షానితాలేహః క్షయహః క్షౌద్రతైలవాన్, మధుసంస్పృశ్యతో
వాశ్వగంధా కృష్ణానితోద్భవః. 14. శర్కరా మధుసంయుక్తం సవసీతం
లిహన్ క్షయీ, క్షీరాశీ లభతే పుష్టి మశ్నుతే చాజ్యచూషికే. 15.

దశమాలములు ముత్తువపులగము సన్నరాస్త పుష్కరమాలము జేపదారు శొంఠి వీటిని నన్నింటిని కషాయమును కాచి త్రాగవలయును. ఇయ్యది పార్శ్వపునొప్పి తలనొప్పి క్షయ దగ్గ మొదలగువానిని శాంతి పొందించును. మద్దిపట్ట ఓర నాగబల దూలగొండిమిత్తులు వీటిని చూర్ణముచేసి పాలలో చక్కగా కాచి, నెయ్యి లేన

వీనితో కలిపి కండచక్కెర కలిపి భక్షించినయెడల త్తయరోగము మున్నగు రోగములను దగ్గును నశింపచేయును. పావురము కోతి మేక లేడి వీటిమాంసమును వేరువేరుగా చూర్ణముచేసి మేకపాలతో కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇందువలన త్తయరోగము నశించును. నేయి జాజికాయ నాగకేసరములు నాగబల చూర్ణించి వీటిని న్నిటిని కలిపి నూరవలయును. లేకున్న వేరుగా కలిపి త్రాగినయెడల కాకజంఘ (క్షయరోగము) నశింపచేయును.

పిప్పళ్లు ద్రాక్ష కలకండ తేనె వీటితో చేసిన లేహము క్షయరోగములను నశింపచేయును. లేకపోయినచో అశ్వగంధ పిప్పళ్లు కలకండ నేయి వీటితో చేసిన లేహమైనను క్షయరోగములను నశింపజేయును. కండచక్కెరలోను తేనెలోను నవనీతమును కలిపికొని నేవనచేయుచు పాలతోటి యన్నమును తినుచు రగు క్షయరోగులు బలము నొందగలరు. ఇయ్యోషధమునందు (అనగా దీనిని నేవించుకాలమునందు) నేతిని తేనెను ఎక్కువగా భక్షింపరాదు.

❧ నితోపలాదిలేహ్యము. ౧౭ ❧

శ్లో. నితోపలా తు గోక్షీరీ పిప్పలీ బహులా త్వచః, అన్త్యాదూర్ధ్వం ద్విగుణితం లేహయేత్ ఔద్రసర్పిషా. 16. చూర్ణితం ప్రాశయే దేత చాఘ్నసకాసక్షయాపహమ్, సుప్తజిహ్వ రోచకిన మల్పాగ్నిం పార్శ్వశూలినమ్. 17. హస్తపాదాంసదా హేషు జ్వరే రక్తే తథోర్ధ్వగే.

కండచక్కెర 16 భాగములు, తవక్షీరీ 8 భాగములు, పిప్పళ్లు 4 భాగములు, ఏలకులు 2 భాగములు, లవంగపుపట్ట ఒకభాగము వీని నన్నిటిని కలిపి చక్కగా నూరి తేనెలోను కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసము, దగ్గు, క్షయరోగము నశింపజేయును. మఱియును నాలుక మొద్దుబారియుండుట, ఆరోచకము, అగ్నిమాంద్యము, పార్శ్వపునొప్పి, క్షయరోగములను పోగొట్టి చేతులు, కాళ్లు, భుజములు మున్నగువి మందు నప్పుడును జ్వరమునందును ఊర్ధ్వగత మగు రక్తపిత్తమునందును హితమును కలిగించును. ఇయ్యది నితోపలాదిలేహ మనబడును.

❧ లవంగాద్యచూర్ణము. ౧౮ ❧

శ్లో. లవంగ తక్కోల ముఖీర చందనం నతం సనీలోత్పలజీరకం సమమ్, తృటి సృక్ప్రస్థాగురుభ్రౌగకేసరం కణానవిశ్వానలదం సహాంబుదమ్. 18. అహీంద్రజాతీఫలవంశలోచనా సితాష్టభాగం సమసూక్ష్మచూర్ణితమ్, సురోచనా తర్పణ మగ్నిదీపనం బలప్రదం వృష్యతమం

త్రిదోషసత్, 19. ఉగోవిబంధం తమకం గళగ్రహం సకాసహిక్కా
రుచియత్తపీసమ్, గ్రహణ్యతీసార భగందరార్బదం ప్రమేహగుల్మాం
శ్చ నిహంతి సజ్వరాన్. 20.

లవంగములు, తక్కిలములు, వట్టివేళ్లు, రక్తచందనము, నల్లగల్వలు, జీలకఱ్ఱ,
ఏలకులు, నల్లజీలకఱ్ఱ, అగరు, దాల్చినపట్ట, నాగకేసరములు, జటామాంసి, పిప్పళ్లు, శొంఠి,
కుంగుమస్త్రులు, నాగకేసరములు, జాజికాయ, కంకుమపువ్వు, తవక్షీరి వీని నన్నిటిని
సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. ఇందులో కలకండను ఎనిమిదిభాగములు
చేర్చి అన్నిటినిచూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణము రుచిని పుట్టించును. తృప్తిని
గలిగించును. ఆకలిని పుట్టించును. బలము నిచ్చును. శీఘ్రమును వృద్ధినింపించును. మఱి
యును త్రిదోషములను నశింపజేయును. తొమ్మిదొమ్మి తమకము శ్వాసము గళగ్ర
హము దగ్గు వెక్కిళ్లు అరుచి క్షయరొగము పీనస గ్రహణి అతిసారము భగంధరొగ
ము అర్బుదరొగము మేహరొగము గుల్మవ్యాధులు జ్వరము మున్నగువానిని నశింపజే
యును. ఇయ్యదియే లవంగాద్యచూర్ణ మని చెప్పబడును.

—ॐ తాడిశచూర్ణము. ౨౦—

శ్లో. తాళీసపత్రం మరిచం నాగరం పిప్పలీ శుభా, యథోత్త
రం భాగవృద్ధ్యా త్వగేలే చార్ధభాగికే. 21. పిప్పల్వప్రగుణా చాత్ర ప్ర
దేయా సితశర్కరా, శ్వాసకాసారుచిహరం తచ్ఛూర్ణం దీపనం పరం.
22. హృత్పాండుగ్రహణీరొగ ప్లిహశోపజ్వరాపహం, ఛర్ద్యతీసారశూ
లఘ్నం మూఢవాతానులోమనం. 23. కల్పయే ద్ధటికాం చైతచ్ఛూర్ణం
పక్త్యా సితోపలం, గుటికాహృగ్నిసంయోగా చూర్ణాల్లఘుతరాస్తనై
తాః. 24. పైత్తికే గ్రహాయం త్యేకే శుభయా వంశలోచనామ్.

తాడిశపత్రి ఒక భాగము, మిరియములు 2 భాగములు, శొంఠి 3 భాగములు,
పిప్పళ్లు నాల్గుభాగములు, తవక్షీరి ౪ భాగములు, ఏలకులుదాల్చినపట్ట అర్థఅర్థభాగము,
పిప్పళ్లు 8 భాగములు మఱియు నిందులో తగినట్లు తెల్లచక్కెర కలిపి చూర్ణమును చే
యవలయును. ఈచూర్ణము శ్వాసము దగ్గు అరుచి వీటిని హరించును. చక్కగా జఠ
రాగ్నిని దీపింపజేయును. హృద్యోగము పాండురొగము గ్రహణి పీనసరొగము
శోపజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియును ఛర్ది అతిసారము శూల వీనినిగూడ హరిం
చును. మూఢవాతము ననుమలముగా త్రిప్పును. కలకండను పాకముచేసి దానిలో
నీచూర్ణమును కలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. ఈమాత్రలు నిష్పలైగ చూపినందువలన

చూర్ణముకంటెను తేలికవి యగుచున్నవి. అనేకులు వైద్యులు పితృమువలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములలో నీచూర్ణమును వాడియున్నారు. మూలమునందు శుభయా అని చెప్పినందున వంశలోచన అని అర్థము చేసికొనవలయును. ఇయ్యదియే తాడిశచూర్ణ మనఁబడును.

❧ వింధ్యవాసియోగము. ❧

శ్లో. శృంగార్జునాశ్వగంధా నాగబలా పుష్కరాభయా చ్ఛిన్న
రుహాః, తాలీసాదిసమేతాః లేహ్య మధుసర్పిభ్యాం యక్షహరాః. 25.
మధుతాప్య విడంగాశ్చ జతులోహ ఘృతాభయాః, ఘ్నంతి యక్షాణ
మత్యుగ్రం నేవ్యమానా హితాశినా. 26. వ్యోషం శతావరీ త్రేణి
ఫలాని ద్వే బలే తథా, సర్వామయహరో యోగః సాయం లోహగ
జోన్వితః. 27. ఏష వక్షఃక్షతం హంతి కంఠజాం శ్వగదాస్తథా,
రాజయక్షాణ మత్యుగ్రం బాహుస్తంభ మథార్దితం. 28.

కర్మాటకశృంగి, మద్దిపట్ట, పెన్నేరుగడ్డ, నాగబల, పుష్కరమూలము, కరక
కాయ, తిప్పతీగ, తాడిశపత్రి, మిరియాలు, శొంఠి, పిప్పళ్లు, తపక్షిరి, చాల్సెనచెక్క
ఏలకులు వీనినిచేర్చి మూర్చించి కలిపి ఈయకాషణలయందు ముందు చెప్పిన తాడిశపత్రి
చూర్ణముతోచేసిన ఔషధినికలిపి తేనె, నేయినికూడ నందు చేర్చి భక్షించినచో క్ష
యరోగములు నశించి పోగలవు. తేనె, వాయువిడంగములు, శిలాజిత్తు, లోహభ
స్మము, నేయి, కరకకాయ వీటిని లేహముచేసి భక్షించుచు హితకరముగా భోజనమును
చేయవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల అతిభయంకరము లైన క్షయరోగములను కూడ
నశింపఁజేయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, పిల్లిపీచర [దీనినే కొందఱు చల్లగడ్డ
యందురు.] త్రిఫలములు నాగబల ముత్తవపులగము లోహభస్మము వీటితో చేయఁ
బడు యోగము అన్నివిధములైన రోగములను హరింపఁజేయును. ఇయ్యది చొమ్మనొప్పి
గొంతుసంబంధము లగు నన్నిరోగములను పోగొట్టును. మఱియును మిక్కిలి భయంక
రము లగు క్షయరోగములను చచ్చుటను అర్ధిత మను రోగమును హరించును. ఇయ్యది
వింధ్యవాసియోగ మనఁబడును. దీనినే కొందఱు శ్వగర్జునాది యోగ మందురుట.

❧ రసేంద్రగుటిక. ❧

శ్లో. కర్షః శుద్ధరసేంద్రస్య స్వరసేన జయార్ద్రయోః, శిలా
యాం ఖల్వయే త్తావ ద్యావ త్ప్రిండం ఘనం తతః. 29. జలకర్ణా కాక
మాచీ రసాభ్యాం భావయే త్పునః, సాగంధికఫలం భృంగస్వరసేన

విభావితం. 30. చూర్ణితం రససంయుక్త మజాక్షీర పలద్వయే, ఖల్వితం ఘనపిండం తు గుటీం స్విన్నకలాయవత్. 31. కృత్వానా శివ మభ్యర్చ్య ద్విజాతీ స్వంతోవ్య చ, జీర్ణాన్నో భక్షయే దేకాంక్షీరమాంసర సాశనః. 32. సర్వరూపం క్షయం కాసం రక్తపిత్త మరోచకం, అపి వైద్యశతై స్త్యై మప్లుపిత్తం నియచ్ఛతి. 33.

యథావిధిగా శుద్ధిచేసిన పాదరసము ఒకకర్ణము తెచ్చి ఖల్వములో వేసి తక్కి లీరసము అల్లపురసముల నందుచేర్చి చక్కగా నూరవలయును. బాగుగా ముద్దగట్టు వఱ కిట్లు నుద్దంపవలెను. చాగమట్టరసమునందు మఱల దానిని భావనచేయవలయును. తఱువాత విలకులు లవంగపట్ట జాపత్ర నాగ కేసరములు వీటిని చూర్ణమును ఒకపల మునందు కలిపి గుంటకల రాసు సమునందు భావన కట్టవలయును. ఆపిష్టుట చూర్ణము ను చేసి మేకపాలు రెండుపలముల తెచ్చి వానితో చక్కగా మర్దింపవలయును. గట్టి గానై ఉండకట్టునంతఃః కిట్లు మర్దించి సెనగగింజ లంతంత మాత్రలను చేసికొని మొదట నీళ్ళరుని పూజించి, బ్రాహ్మణుల సంతోషపెట్టి ఆన్నము జీర్ణమైన పిష్టుట ఒకమాత్రను తినవలయును. పాలు మాంసపురసమును భుజింపవలయును. ఈమాత్రలు అన్న విధము లగు క్షయ దగ్ధ రక్తపిత్తము ఆరోచకము మున్నగువానిని వందలతఱబడి వైద్యులు చికిత్స చేసి సాధింపనేరక వదలిపైచిన ఆప్లుపిత్తములను తొలగించును. ఇయ్యది రసేంద్రగుటిక యనబడును.

—ॐ ఏలాదిమంథము. ॐ—

శ్లో. ఏలాజమోదామలకాభయాక్ష గాయత్రినింబాశనశాలసా రాన్, విడంగభల్లాతకచిత్రకాం శృ కటుత్రికాంభోదసురాష్ట్రీకా శృ. 34. పక్త్వా జలే తేన పచేత్తు సప్తి స్తస్తి న్సుసిద్ధే త్వవతారితే చ, త్రిశత్పలా న్యత్ర సితోపలాయా దద్యాత్తు గోక్షీరపలాని షట్ట. 35. ప్రస్థే ఘృతస్య ద్విగుణం చ దద్యాత్ ష్టాద్రం తతో మంథ హతం నిదధ్యాత్, పలంపలం స్రాత రతో లిహే చ్చ పశ్చాత్పిబేత్ గోక్షీర మతంద్రిత శృ. 36. ఏత ద్ధి మేధ్యం పరమం పవిత్రం చక్షువ్య మా యువ్య తమం తథైవ, యత్క్షాణ మాశు వ్యవహంతి శూలం సాండ్వా మయం చాపి భగందరం చ. 37. న చాత్ర కించి త్వరినర్జనీయం రసా యనం చైత దుపాస్యమానం.

ఏలకులు, వామను, ఊరిరిక, కరక, తాడి. చండ్రచెక్క, వేపచేప, వేగిన చేప, మద్దిచేప వీటియొక్కరసమున్ను, వాయువిడంగములు, జీడివిత్తనములు, చిత్తమూలము, శొంఠి, మిరియములు. సిప్పళ్లు, తుంగముట్లు, తొవరిమున్న వీనిన్నింటి కషాయము చేసి ఆకషాయమునందు నేతిని పోసి పక్వముచేసి నేయి పరిశుద్ధముగా నిర్ధమైన పప్పుడు పోయిననుండి దింపి 30 పలముల కలకండనందులో చేర్చిరి పలముల తవక్షీరిని కూడ నందు నేయవలయును. 16 పలముల ప్రమాణములో రాడుకట్లు లేనెను కలిపి సిప్పుట కవ్వముతో చిరుకవలయును. ఇట్లు నిర్ధమచేసిన ఈయోషధమును ప్రాతఃకాలములలో లేచి పలము చొప్పున నేవింపవలయును. తఱువాత మెల్లగా పాలనుకూడ త్రాగుచుండవలయును. ఈమంధము పరిశుద్ధమైనదియును మిగుల పవిత్రమైనదియు నై యున్నది. ఇది నేత్రములకు దివ్యాన్యుతము. ఆయుష్యమును పెంపొందించును. క్షయకోగమును శూలగోగమును పాండుకోగమును తత్తణమే నశింపజేయును. భగందరగోగముల గూడ నవహరించును. ఈమంధములో పరిహరింపదగిన (అనగా పాఠవేయదగు) వర్ణాధమేదియును లేదు. ఈరసాయనము నేవింప తగినది. ఇయ్యది ఏలూదిమంధమును రసాయన మనఁబడును.

౨౦ సర్పిర్లుడము. ౨౦.

శ్లో. బలా విదూరీ హ్రస్వా చ పంచమూలీ పునర్నవా, పంచానాం క్షీరవృక్షాణాం శుంగా ముష్ణ్యంతికాః పృథక్. 38. ఏషాం కషాయే ద్విక్షీరే విదూర్యా జరసాంశికే, జీవసీయైః పచేత్కలైర్కరక్షమాత్రైః ఘృతాథకం. 39. సితాపలాని పూతే చ శీతేద్వాత్రింశ దానపేత్, గోధూమసిప్పలీవాంశీ చూర్ణం శృంగాటకస్య చ. 40. సమాక్షికం కొడవికం తత్పర్యం ఖజనూర్ఛితం, స్త్రావనం సర్పిర్లుడా స్సృత్యా భూర్జవత్రేణ వేష్టయేత్. 41. తా న్నగ్ధా పలికాన్ క్షీరం మద్యం చాను విబేత్కఫే, శోషే కానే త్తతక్షీణే శ్రమస్త్రిభారకర్షితే. 42. రక్త నిష్ఠీననే తాపే వీనసే చోరసిస్థితే, శస్త్రాః పార్శ్వశిరశ్శూలే భేదే చ స్వరవర్ణయోః. 43. క్వాఢ్యే త్రయోదశపలే ద్రవ్యాబృత్వభయా జ్వలం, అప్టగుణం క్వాథసమో విదూర్యాజరసో పృథక్. 44. కేచి ద్యథోక్తక్వాఢ్యే తు క్వాథం ఘృతసమం జగుః.

ముత్తవపులగము నేలగుమ్మడు అఘుపం సమూలములు శొంఠి గజ్జేరక్షీరవృక్షపంచకము, అనగా జావ్వి మఱ్ఱిరావి మేడిదిరిసెలు వీటిచిగుటాములు మొగ్గులు వీటిని ఒక్కొక్క

టియునొక్కొక్క పిడికెడు చొప్పున వేలువేలుగా తీసికొనవలయును. పిమ్మట వీనిని క
షాయముపెట్టి ఆకషాయమునందు రెండురెట్లు పాలుకలిపి నేలగుమ్ముడుయొక్కయును మే
కమాంసముయొక్కయు రసమును కలిపి దానియందు మేదమహామేద కాకోలి మొద
లగువానిని ఒక్కొక్కరన్నముచొ॥ తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి 64 పలముల నేతిని అం
దుపక్వము చేయవలయును. చక్కగా పక్వమైనపిమ్మట దాని చల్లార్చి వడియకట్టి
అందులో 32 పలగుల కలకండను కలిపి తఱువాత గోధుమలు పిప్పళ్లు తవత్తీరి పీ
టిని చూర్ణమును చేసి ఆచూర్ణమును తేనెను 14 పలములచొప్పున కలవవలయును.
తఱువాత వీని నన్నింటిని చక్కగా చిలికి ఒక్కొక్కపల మంత కుడుములను చేసి
భుజపత్రపుటాకులో చుట్టి పెట్టవలయును. ఇట్టి కుడుములలో నొక్కొక్కటి చా
ప్పున ప్రతిదినమును తిని ఆమీదట పాలను గాని మద్యమును గాని త్రాగుచుండవ
లయును. కఫరోగమునందును శోషము అనగా క్షయమునందును క్షుతక్షీణములయందు
ను పరిశ్రమలు బరువుమోయుట స్త్రీసంగమము ఇట్టివానిచేత నాకర్షింపఁబడిన వాని
యందును రక్తచ్ఛర్మలలోను జ్వరమునందును పీనసయందును ఎదురుబొమ్మలోని శూ
లలయందును పార్శ్వపునొప్పలవిషయమునను తలనొప్పియందును స్వరభేదము మాటల
మార్పు మున్నగువానియందును ఈకుడుము లత్యుత్తమముగా గుణము నిచ్చునని చెప్పఁ
బడినవి. పదమూఁడుపలముల కషాచపు వస్తువులు స్వల్పమగునేమో యనశంక యున్న
చో వీటి నెనిదిరెట్లుగా గ్రహింపవలయును. కషాయముతో సమముగా నేలగుమ్మురస
మును మేకమాంసపు రసమును వేరువేరుగా తీసికొనవలయును. కొండఱు వైద్యులు పై
చెప్పిన కషాయవస్తువులలో నేటితో సమముగా కషాయముగూడ నుండవలయునని
చెప్పిరి.

— చ్యవనప్రాశము. —

శ్లో. బిల్వాగ్నిమంథస్యానాక కాశ్చర్యః పాటలీ. బలా. 45.
పర్ణ్య శ్చతస్రః పిప్పల్యః శ్వదంష్ట్రా బృహతీద్వయం, శృంగీతామ
లకీద్రాక్షా జీవంతీ పుష్కరాగురు. 46. అభయా సామృతా ఋద్ధి
ర్జీవకర్షభకా శరీ, ముస్తం పునర్నవా మేదా నూత్నై లోత్పలచందనే.
47. విదారీ వృషమూలాని కాకోలీ కాకనాసికా, ఏషాం పలోన్మితా
న్భాగాన్ శతాన్యామలకస్య చ. 48. పంచ దద్యా త్త దైకభ్యం
జలద్రోణే విపాచయేత్, జ్ఞాత్వా గతరసా న్యేతా న్యౌషధా న్యథ
తం రసం. 49. తచ్చామలక మృద్ధృత్య నిష్కులం తైలసద్విషాః.

పలద్వాదశకే భృష్టా దత్వా చార్థతులాం భిషక్. 50. మత్స్యండి
కాయాః పూతాయాః లేహవ త్సాధు సాధయేత్, షట్పలం మధున
శ్చాత్ర సిద్ధశీతే ప్రదాపయేత్. 51. చతుష్పలం తు గోక్షీర్యాః పిష్ప
ల్యా ద్విపలే తథా, పల మేకం నిదధ్యా చ్చ త్వగేలాపత్ర కేసరాత్.
52. ఇ త్యయం చ్యవనప్రాశః పర ముక్తో రసాయనః, కాసశ్వాసహర
శ్చైవ విశేషేణోపదిశ్యతే. 53. క్షీణక్షతానాం వృద్ధానాం బాలా
నాం చాంగవర్ధనమ్, స్వరక్షయ మురోరోగం హృద్రోగం వాతశోణి
తమ్. 54. పిపాసాం నూత్ర శుక్రస్థాకా దోషాం శ్చైవ వాపకర్షతి, అస్య
మాత్రాం ప్రయుంజీత యో పరుంధ్యా న్నభోజనం. 55. అస్య ప్రయో
గా చ్యవనః సువృద్ధో భూ త్పున ర్యువా, మేధాం స్మృతిం కాంతి
మనామయత్వం వపుఃప్రకర్షం బల మింద్రియాణాం, స్త్రీషు ప్రహర్షం
పర మగ్నివృద్ధిం వర్ణప్రసాదం పవనానులోమ్యం. 56. రసాయన స్యాస్య
నరః ప్రయోగా. ల్లభేత జీర్ణోఽపి కుటీప్రవేశాత్, జరాకృతం పూర్వ
మపాస్య రూపం బిభర్తి రూపం నవయావనానాం. 57. సితామత్స్యండి
కాలాభే ధాత్ర్యా శ్చ మృదుభర్జనం, చతుర్భాగజలే ప్రాయః ద్రవ్యం
గతరసం పిబేత్. 58.

బిల్వము కూర నెల్లి పాదిరివేళ్లు నేలగుమ్మడు చిట్టాముట్టి కారుమినుము కా
రుపెసర కోలపొన్న ముయ్యాకుపొన్న పిప్పళ్లు పల్లెరు వాకుడు పెద్దములక
కర్కాటకశృంగి నేలయుసిరిక ద్రాక్ష మనుబాల పుష్కరమూలము అగరు కరకకాయ
తిప్పతీగె ఋద్ధి జీవక మను ద్రవ్యము ఋషభక మను గంధద్రవ్యము కచ్చారము
తుంగముపైలు శొంఠి మేద చిన్నవిలకులు గలిజేరు నల్లకలావ చందనము నేలగుమ్మడు
అతివస కాకోలి కాకిదొండ వీనినన్నింటిని ఒక్కొక్కపలముగా తీసికొనివచ్చి ఉసిరిక
100 పలములును తీసికొనవలయును. అన్నింటిని కలిపి ద్రోణపునీరుబోసి చక్కగా వండ
వలయును. అందలి రస మంతయు నౌషధములకు నిశ్శేషముగా పట్టిన తరువాత ఆరస
మును ఉసిరికకాయలను తీసి పొట్టుతీసి తైలము నెయ్యి 12 పలములు తెచ్చి దానిలో
వేసి వేయించి ఆపిమ్మట చక్కగా నన్నింటిని కలియఁబెట్టి లేహమువలె సిద్ధము చేయ
వలయును. ఇట్లుచేసిన దీనిలో 6 పలముల లే నెను చల్లఁచిసిమ్మట వేసి తవక్షీరిని నాలు
గుపలములు, పిప్పళ్లు 2 పలములు లవంగపుపట్ట విలకులు బాపత్రి నాగకేసరములు ఇవి
అన్నియును ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను వేయవలయును. ఇట్లు చేయఁబడినరసాయ

నమును చ్యవనప్రాశమని యందురు. ఇయ్యది విశేషముగా దగ్గులను శ్వాసగోగములను పోగొట్టును. బలముడిగినవారలు, మునునళ్ళు, పసిపిల్లలు వీరికి అవయవములకు బలము నిచ్చును. స్వరక్షయము తోమ్మనొప్పి కడుపునొప్పి వాతరక్తము దాహము మూత్రదోషము నీర్యదోషము వీనినిపోగొట్టును. ఈయాషధమును సేవించునప్పుడు అన్నమునునిల్పుదల చేయరాదు. దీనిని సేవించుటచేత ముదుసలియైన చ్యవనమహాముని ప్రాయపువాఁడయ్యెను. ఇయ్యది బుద్ధిని, జ్ఞాపకశక్తిని, కాంతిని, ఆరోగ్యమును, దేహమునకు లాఘవమును, ఇంద్రియములకు బలమును, సంతోషమును, అగ్నివృద్ధిని, చక్కని కాంతినిచ్చి వాయువుయొక్క క్రిందుమీదులను పోగొట్టి వృద్ధిపొందించును. ఈరసాయనమును సేవించుటచేత ముసలివాడును యౌవనమునొందును. కాని ఓటిప్రవేశము మూత్రమవశ్యకార్యము. మఱియును ముసలితనము గల తనపూర్వపురూపును తొలగించుకొని క్రొత్తదియగు యౌవనరూపమును ధరింపఁగలుగును. ఈరసాయములోనికి అనుపానము అగు చెఱుకుపాకు దొరకనియెడల చక్కెరను వేసికొనవలయును. మఱియును లేతయుసిరికలను వేయించి వేయవలయును. మఱియును సామాన్యముగా నాల్గవభాగము నీటిలో వస్తువులరసము చేరుచున్నది. ఇయ్యదియే చ్యవనప్రాశ మనఁబడును.

—ॐ జీవంత్యాదిఘృతము. ౧—

శ్లో. జీవంతీం మధుకం ద్రాక్షం పలాని కుటజస్య చ, శరీపుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీం గోక్షురకం బలాం. 59. నీలోత్పలం త్వామలకీం త్రాయమాణాం దురాలభాం, పిప్పలీం చ సమం పిష్ట్యాఘృతం వైదోఽవిపాచయేత్. 60. ఏత ద్వాద్విధిసమూహస్య రోగేశస్య సముద్ధితం, రూప మేకాదశవిధం సర్పిరగ్రస్థం వ్యపోహతి. 61.

పాలకూర యష్టిమధుకము ద్రాక్ష కొడిసెపండ్లు కచ్చూరము పుష్కరమూలము నేలములక పల్లెరు చీట్టాముట్టి నల్లకల్వలు నేలయుసిరిక ఆగరుశొంతి దులదగొండి లేక తీటకసింద పిప్పళ్ళు ఇవి యన్నియు సమానభాగములుగా తెచ్చి వానియందు సేయిపోసి పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైన ఘృతము. రోగముల గుంపుల నన్నిటిని నశింపఁజేయును. పడునొకండు తెఱుగులగు క్షయరోగములను కూడ నీజీవంత్యాదిఘృతము నాశనము నొందించును. ఇయ్యది జీవంత్యాదిఘృత మనఁబడును.

—ॐ పిప్పలీఘృతము. ౧—

శ్లో. పిప్పలీగుడసంసిద్ధం ఛాగక్షీరయుతం ఘృతం, ఏత దగ్నివివృధ్యర్థం సర్పి శ్చ క్షయకాసిసాం. 62.

పిప్పళ్ళు బెల్లము మేకపాలు వీటితో పక్వము చేయఁబడిన నేయి క్షయ దగ్గు కలవారలను జఠ రాగ్ని నుద్దిశింపఁజేయును. ఇయ్యది పిప్పలీఘృతము.

— ౧౭ పారాశరఘృతము. —

శ్లో. యష్టి బలా గుడూ చ్యల్పపంచమూలీ తులాం పచేత్, శూర్పే ౭పా మప్తభాగస్థే తత్ర పాత్రం పచేద్వృతం. 63. ధాత్రీవి దారీస్వరనే త్రిపాత్రే పయసోర్మణే, సుసిష్టైర్జ్వలనీయైశ్చ పారాశర మిదం ఘృతం. 64. ససైస్యం రాజయత్క్షాణా మున్మూలయతి శీలితం,

యష్టిమధుకము ముత్తవపులగము తిప్పతీగె లఘుపంచమూలములు వీటినిఅన్నిటిని కలిపి తులాప్రమాణము తెచ్చి రెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి పక్వము చేయుచు నెని మిదవ పాలు నీరు మిగులుండగా 64 పలముల నేతి నందులో బోసి పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము నేనలతో కూడి దండైత్తివచ్చిన రాజయత్తల నైనను (అనఁగా పరి వారవ్యాధులతోఁగూడిన క్షయము నైనను) మొదలంటునట్లు నశింపజేయును. ఇయ్యది పారాశరఘృత మనఁబడును.

— ౧౮ ఛాగలాద్యఘృతము. —

శ్లో. ఛాగమాంసతులాంగృహ్య సాధయే ల్లవణేభుని. 65. పా దశేషేణ తేనైవ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఋద్ధివృద్ధి చ మేదే ద్వే జీవకర్షభకా తథా. 66. కాకోలి క్షీరకాకోలి కల్తైః పృథ క్షలోన్మితైః, సమ్యక్సిద్ధే త్వవతార్య శీతే తస్మి న్ప్రదాపయేత్. 67. శర్కరాయాః పలా న్యష్టౌ మధునః కుడపం క్షిపేత్, పలం పలం పిబే త్ప్రాతః య త్క్షాణా హంతి దుర్జయం. 68. క్షతక్షయం చ కాసం చ పార్శ్వశూల మరోచకం, స్వరక్షయ మురోరోగం శ్వాసం హన్యాత్సుదారుణం. 69.

మేకమాంసము తులాప్రమాణమును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి పక్వము చేయవలయును. నాల్గవభాగము నీరు బాకీయుండగా 16 పలముల నేతిని గూడ చేర్చి వండవలయును. కాని పక్వము అగునమయమునందు ఋద్ధి వృద్ధి మేద మహామేదము తిప్పతీగ ఋషభమును గంధద్రవ్యము కాకోలి క్షీరకాకోలి వీటినిన్నిటినివేరువేరుగా కలగము చేసి ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. ఇయ్యది దుర్జయ మగు రాజయత్తను పోగొట్టును. క్షతక్షయము కాసము పార్శ్వశూలము అరోచకము స్వరక్షయము ఉదరరోగము శ్వాసము వీనిని పోగొట్టగల్గును.

మును సిద్ధము చేయవలసినది. ఈఘృతము అన్ని విధములగు అభిఘాతములవలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములు శూల క్షతక్షయము మఱియును భయంకర మగు దగ్గు వీటిని నశింపఁ జేయును.

— ౭౭ నాగబలాఘృతము. ౭౭ —

శ్లో. పాదశేషే జలద్రోణే పచేన్నాగబలా తులామ్, తేన క్వాఢేన తుల్యాంశం ఘృతం క్షీరం చ సాధయేత్. 75. పల్కాద్ధికై శ్చాతిబలా బలాయప్తిపునర్నవా, ప్రపాండరీః కాశ్చర్యప్రియాల కపి కచ్చుభిః. 76. అశ్వగంధాసితాభీరు మేదాయుగ్ధ త్రికంటకైః, మృణాలవిషశాలూకశృంగాటక కశేరుకైః. 77. ఏతన్నాగబలా సర్వ రక్తపిత్తక్షతక్షయం, హంతి దాహం భ్రమం తృష్ణాం బలపుష్టికరం పరం. 78. బల్య మాజస్య మాయుష్యం వలీపలితనాశనం, ఉపయుంజీత షణ్ణాసా స్వప్నోఽపి తరుణాయతే. 79.

ద్రోణపరిమాణములవీటిని ప్రాయమీదఁబెట్టి ౭4 పలములుగా దిగగాచి నూరు పలముల జిబిలికను పక్వము చేయవలయును. ఈ పాయ మన్ని పాళ్లున్న దానితో సమానముగా కలిపి అంతే నేతిని కూడను కలిపి సక్వము చేయవలయును. తఱువాత అతిబలము త్రవవులగు యష్టిసంధుకము గల్లేరు కమలము నేలగుచ్చుడు పాలచెట్టు దురదగొండి పల్లెరు వంశలోచనము పిల్లపిచ్చర లేక చల్లగడ్డ రెండుతెఱగులగు మేదలు పల్లెరు వట్టివేళ్ళు మృణాలము కమలపుగడ్డ గొట్టిపువ్వు తుంగముపైలు అను వీటి నన్నిటిని అర్ధపలము చొప్పున వేసి పక్వము చేయవలయును. ఇది నాగబలాఘృత మనంబడును. ఇయ్యది రక్తపిత్తములను క్షతక్షయము గములను పోగొట్టును. దాహము భ్రమ దప్పలను కూడ నశింపఁజేయును. బలము నిచ్చును. తేజస్సు నిచ్చును. ఆయుష్యమును పెంచును. ముడుతలు నెఱియుట వీటిని పోగొట్టును. ఇద్దానిని ఆరుమాసములు నేనింపవలయును. ఈయాపధనేవలన ముదుసలికూడ ప్రాయపువాఁడు అగును.

— ౭౮ నిర్గుండిఘృతము. ౭౮ —

శ్లో. సమూలఫలసత్రాయా నిర్గుండ్యా స్వరసైః ఘృతం, సిద్ధంపీత్వా క్షయక్షీణాః నిర్వాధి రాభితి దేవవత్. 80.

వేళ్ళు ఆకులు కాయలతో కూడకల వావిలిరసముతో నేతినివండి పుచ్చుకొనిన యెడల క్షయరోగముచేత కృశించినమనుజుఁడు దేవునివలెరోగములేనివాడుగా ప్రకాశింప గలుగుచున్నాడు.

—౧౦ బలాద్యస్తుతము. ౧౦—

శ్లో. బలాశ్వదంష్ట్రా బృహతీ కలశీ ధావనీ సిరాం, నింబం వర్ష
టకం ముస్తం త్రాయమాణాం దురాలభాం. 81. కృత్వా కషాయం
పేష్యార్థం దద్యాత్వామలకీం శరీం, ద్రాక్షాం పుష్కరమూలం చ
మేదా మామలకాని చ. 82. ఘృతం పయశ్చ తత్సద్ధం సర్వి ర్జ్వరహ
రం పరం, శ్చయకాసప్రశమనం శిరఃపార్శ్వరుజాపహం. 83. చరకోదిత
వాసాద్యస్తుతానంతర ముక్తితః, వదంతీ హ ఘృతా త్కాథం పయ
శ్చ ద్విగుణం పృథక్. 84.

ముత్తవపులగము, పల్లెరు, పెద్దయులక, కోలపొన్న, నక్కతోకపొన్న, ముయ్య
కుపొన్న, వాకుడు, రేలచెక్క, పర్వాటకము, తుంగముస్తెలు, కలుగ్రాసుగ, చిన్నదూల
గొండి వీటిని కషాయమును బెట్టికొని ఉసిరిక, కచోరము, ద్రాక్ష, పుష్కరమూలము,
మేద, ఉసిరికకాయలు, నేయి, పాలు చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధము
చేసిన ఘృతము జ్వరములను పోగొట్టును. శ్చయ దగ్ధలను తగ్గించును. తలనొప్పి పా
ర్శ్వపునొప్పి వీని నపహరించును. ఇయ్యది చరికఋషిచే చెప్పబడిన వాసాద్యస్తు
తము తలువాత చెప్పటచేత కొందఱు నేతికంటెను కషాయమును పాలును రెండురె
ట్లుగా తీసికొనవలయు నని చెప్పెదరు.

—౧౧ చందనాద్యతైలము. ౧౧—

శ్లో. చందనాంబునఖం వాప్యం యష్టిశైలేయపద్మకం, మంజుషా
సరలం దారు శత్యేలాపూతికేసరం. 85. పత్రం తైలం ముగామాంసీ
తక్కోలం వనితాంబుదం, హరిద్రే శారివే తిక్తా లవంగాగురుకుం
కుమం. 86. త్వగ్రేణులలికా చైభి సైలం మస్తు చతుర్ధణం, లాక్షార
ససమం సిద్ధం గ్రహఘ్నం బలవర్ణకృత్. 87. అపస్తారజ్వరోన్మాద కృ
త్యాలక్ష్మీవినాశనం, ఆయుఃపుష్టికరం చైవ వశీకరణ ముత్తమం. 88.

మంచిగంధము కురు వేరు శఖమును గంధద్రవ్యము కోష్ఠ యష్టిమధుకము అడవిసదా
ప నెమలి అడుగుచెట్టు కమలముమంజిష్ఠము సరళదేవదారురసము దేవదారురసము కచ్చు
రము వీలగులు జవ్వాజి కస్తూరి నాగ కేసరములు శిలాజిత్తు జాప త్రిమురయనుగంధద్ర
వ్యము జటా మాంసితక్కిలపు చెట్టుపసపు మ్రానిపసపు నుగంధిసాల వేళ్ళు క టుక రోహిణి
లవంగములు అగురు హంకుమపూపు లవంగపుపట్ట రేణుక గింజలు నలిక వీటితోటి జేయబడి
నకషాయములో తైలముకంటె నాల్గురెట్లుధికముగా పెరుగుపెసెరు ఇంతే ప్రమాణముగా

లాక్షారసము వీటిని అన్నిటిని కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈతైలము గ్రహ దోషములను పోగొట్టును. బలమును కాంతిని పెట్టిగించును. అపస్మారము జ్వరముపిచ్చి కృత్య అలక్ష్మి మున్నగువానిని నశింపజేయును. ఆయుష్యమును బలమును ఇచ్చును. మఱియు నిది యుత్తమ మగు పశీకరణము కూడనై యున్నయది.

❧ బలానాగబలాద్యఖ్యతము. ❧

శ్లో. ఛాగం మాంసం పయశ్చాగం ఛాగం సర్పిస్సశర్కరం,
ఛాగోపసేవాశయనం ఛాగమధ్యే తు యత్తమత్. 89. ఉరో మత్వా
క్షతం లాక్షాం పయసా మధుసంయుతాం, సద్యఏవ పిబే జ్జీరే పయ
సాద్యా త్సశర్కరం. 90. ఇత్వాలికా బిసగ్రంధి పద్మ కేసర చందనైః,
శ్రుతం యోమధుయుతం సంధానార్థం పిబే త్తతీ. 91. బలాశ్యగంధా
శ్రీపర్ణి బహుపుత్రీ పునగ్నవాః, పయసా నిత్య మభ్యస్తాః క్షపయంతి
క్షతక్షయం. 92. ఘృతం బలా నాగబలాద్బాంబు సిద్ధం సయష్టిమధు
కల్కపాదం, హృద్రోగ శూల క్షతరక్తపిత్త కాసానిలాస్పక్ శమయ
త్కుదీర్ణం. 93.

మేకమాంసము చక్కెరవేసిన మేకపాలు మేక నేయి మేకలను కాయుట మేక
లనడుమును పరుండుట ఇవి యన్నియును క్షయరోగములను పోగొట్టును. ఉరఃక్షతరోగి
వెంటనే లక్క కషాయమును తేనెతో కలిపి పాలతో త్రాగవలయును. జీర్ణ
మైనవెనుక పాలతో చక్కెరను కలిపికొని తినవలయును. చెఱుసుముక్క తామరతూ
డు పద్మములలోనికింజల్కము మంచిగంధము వీటితో పాలను కాచి వాటియందు
తేనెను వేసికొని ఉరఃక్షతముకై త్రాగవలయును. ముత్తువపులగము, అశ్వగంధ, కోల
పొన్న, తేగు, పిల్లిపీచర, తెల్లగలిజేరు వీటితో చేసిన కషాయమునందు కుష్మి
మధుకము, కల్కము నాల్గవభాగమునుకలిపి నేలిన పక్ష్యము చేయవలయును. ఈఘృ
తము హృద్రోగమును, శూలమును, క్షయరోగములను, రక్తపిత్తములను వాతములను వాత
రక్తములను వీటిచేత పెంపొందిన ఇతరరోగములను నశింపజేయును.

ఇది చక్రదత్తయందు క్షయరోగాధికారప్రకరణము ముగిసినది.

౧౧. కానరోగాధికారము.

—ॐ కానరోగమునందు సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. వాస్తూకో వాయసీశాకం మూలకం సునిపణ్ణకం, స్నేహ
స్థైలాదయో భక్త్యైః క్షీరేక్షురసగౌడికాః. 1. దధ్యారనాలామ్లఫలం
ప్రసన్నాపాన మేవ చ, శస్యతే వాతకాసేషు స్వాద్వమ్లలవణాని చ.
2. గ్రామ్యానూపోదక్తై శ్యాలియవగోధూమ పష్టికాన్, రస్నై ర్వాషా
త్తగుప్తానాం యూషై ర్వా భోజయే ద్ధితాన్. 3. పంచమూలీకృతః
క్వాథః పిప్పలీచూర్ణ సంయుతః, రసాన్న మశ్నతా సిత్యం వాతకాసము
దస్యతి. 4.

చక్రవర్తికూర కామంచికూర ముల్లంగి చెంచలకూర నూనె మొదలగు తైలప
దార్థములును, పాలు చెఱకురసము బెల్లపువస్తువులును తినఁదగిన పథ్యపదార్థములు
వాతమువలనఁ గలుగు దగ్గుల విషయమై పెరుగు గంజి పులిబచ్చలి మద్యపానము
పుల్లనిపదార్థములు మధురపదార్థము ఉష్ణవస్తువులు ఉత్తమములగు పథ్యములని చెప్పఁ
బడినవి గ్రామములయందలి నీళ్లుతరగని చెరువులుమున్నగు ప్రదేశములలోని యుదక
ములచేత పరిబియ్యమును యవలను గోధుమలను పష్టిధాన్యములను వండికొని గాని
మినుములు దురదగొండి వీనియూషములు గాని పక్వముచేసి భుజింపవలయును.
పంచమూలపు కషాయములో పిప్పలి చూర్ణమును జేసికొని త్రాగవలయును. మాంస
రసముతో గూడ నన్నమును తినవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల వాతమువలన గలిగిన
దగ్గు నశించిపోవును.

—ॐ అపరాజితాలేహము. ॐ—

శ్లో. శృంగీశతీకణాభాణ్ణీ-గుడవాదద యానక్తైః, సత్తైలై ర్వా
తకాసఘ్నైః లేహాయ మపరాజితైః. 5.

అతివస గంటుక చోరము పిప్పళ్ళు గంటుభారంగి బెల్లము తుంగముస్త్రెలు తీటక
సిందతైలము వీటితో లేహమును చేసి నేవించిన వాతరోగులను దగ్గులను పోగొట్టును.
ఇయ్యది అపరాజిత మను లేహము.

శ్లో॥ శాంతిః, లేహము మున్నగునవి. ॥

శ్లో. చూర్ణితా విశ్వదుస్పర్శ శృంగీ ద్రాక్షా శతాసితాః, లీఘా
తైలేన వాతోత్థం కానం జయతి దారుణమ్. 6. భాజ్జీ ద్రాక్షా శతీ శృ
ణ్వీ పిప్పలీవిశ్వభేషజైః, గుడతైలయతో లేహః హితో మారుతకాసి
నాం. 7. పిత్తకానే తనుకఫే త్రివృతాం మధురైర్యతాం, దద్యాద్ధనక
ఫే తిక్తైః విరేకారం యతాం భిషక్. 8. మధురైః జ్వంగలరసైః శ్వా
మాకాయవకోద్రవాః, ముద్గాదియూషై శ్వాక్తై శ్చ తిక్తై ర్హత్రయా
హితాః. 9. బలా ద్విబ్రహతీ వాసా ద్రాక్షాభిః క్వశితం జలం, పిత్తకా
సాపహం పేయం శర్కరామధుయోజితం. 10. శరాదిపంచమూలస్య
పిప్పలీద్రాక్షయోస్తథా, కషాయేణ శృతం క్షీరం పిబేత్సమధుశర్కరం.
కాకోలీ బ్రహతీ మేదా యుక్తైః సవృషనాగరైః, పిత్తకానే రసక్షీర
యాహం శ్చ పృషకల్పయేత్. 12. ద్రాక్షామలకఖర్జూరం పిప్పలీ
మరిచాన్వితమ్, పిత్తకాసాపహం హ్యేత ల్లిహ్య న్నాక్షికిసద్విషా. 13.
ఖర్జూర పిప్పలీ ద్రాక్షా సితాలాజా సమహంశికాః, మధుసస్పిర్యతో లే
హః పిత్తకాసహరః పరః. 14. శతీ హ్రీబేరబ్రహతీ శర్కరావిశ్వభేష
జమ్, పిష్ట్యా రసం పిబేత్పూతం సఘృతం పిత్తకాసనత్. 15. మధు
నా పద్మబీజానాం చూర్ణం పైత్తికాసనత్, బలిసం వమనేనాదా
శీలితం కఫకాసిసమ్. 16. యవాన్నైః కటురూక్షోష్ణైః కఫఘ్నై శ్చ
ప్రసాచరేత్, పిప్పలీ ఘృతై ర్ద్యుమైః కాలతై ర్ద్యులకస్య చ. 17.

లఘూ న్యన్నాని భుంజీత రసై ర్వా కటుకాన్వితైః.

శ్లో॥, యవక్షారము, అతివస, ద్రాక్ష, కచ్చారము, కలకండ వీటను తైల
ముతో లేహమునుగా చేసి భక్షించిన మిగుల భయంకర మైనదైనను వాతముచే
బుట్టెడు దగ్గు నశించును. గంటుభారంగి ద్రాక్ష కచ్చారము కర్కాటకశృంగి పిప్పళ్లు
శ్లో॥ తైలము తైలము వీటిని లేహమును చేసికొని భక్షించిన దగ్గుగలవారికి హిత
కర మగును. పైత్యసంబంధము లగు దగ్గుల విషయమునను కొద్దిగా కల్లె పడువనియం
దును తీపిపదార్థములతో కలిపి తైలతైగడ నీయవలయును. కల్లె జానీగా వచ్చుచున్న
యెడల కటుపదార్థములతో కలిపి తైలతైగడను విరేచనము లగుటకొఱకు ఇయ్యవలయు
ను. మధురము లగు పదార్థములు అడవిజుతువుల మాంసరసము వీటితో కూడను,
చామలు యవలు కొఱ్ఱలు మొదలగువాని నాహారముగా నేర్పఱుపవలెను. మఱియును

పెసర (గంజి) కట్టును చేదుమరలును హితకరము లగును. ముత్తవపులగము, చిన్నములక, పెద్దములక, ద్రాక్ష, వీటితో కషాయము పెట్టిన నీరు ప్రైత్యరోగములను దగ్గులను పోగొట్టును. ఇందు తేనె కలకండయును చేర్చుకొనవలయును. కాకిపెడరు మొదలగు పంచమూలములయొక్కయు ద్రాక్షయొక్కయు కషాయముచేత కాచినపాలు తేనెచక్కెరను కలిపికొని త్రాగవలయును. కాకోలి చిన్నములక మేద మహామేద అడ్డపరము శొంఠి ద్రాక్ష వీటితో కాచిన కషాయోదకములలో చక్కెర తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల పిత్తసంబంధము లగు దగ్గులు నశించును. ద్రాక్ష ఉసిరిక ఖర్జూరఫలము పిప్పళ్లు మిరియములు వీటిని చూర్ణమునుచేసి అందు తేనెను నేలిన కలిపికొని నేవించిన ప్రైత్యపుదగ్గులు తగ్గును. ఖర్జూరము, లేక పిప్పళ్ళు, ద్రాక్ష, కలకండ, వేలాలు వీటిని సమానభాగములనుచేర్చి తేనెలోను నేలెలోనుకలిపికొని నేవించినయెడల పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను తగ్గించును. కహ్నురము మరువేరు నేలములక కలకండ శొంఠి వీటిరసమును తీసి వడియకట్టి దానిలో నేలిన కలిపికొని త్రాగిన పిత్తకాసములు తొలగించును. తామరగింజల చూర్ణములలో తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను పాఠంఁగొలును. కఫ సంబంధ మగు దగ్గుల రోగి బలముగలవాఁడై యుండినయెడల మొదల నతనికి వమనమును చేయింపవలయును. కొంచెము చేదుగాను వెచ్చగాను నున్నట్టి అన్నమును కఫ నాశకములగు వన్నపులను భుజింప నీయవలయును. పిప్పళ్లు, ఖైరపదార్థములు, ఉలవలు, దుంపలు వీనితో చేయఁబడిన గంజితోఁగాని, కటువుగల రసములతోఁగాని తేలియగు నన్నములను భుజింపవలయును.

పైష్టోకముల తర్వాత కొన్నిటిలో నీక్రిందిష్టోకము గలదు. శ్లో. పంచకోలైశ్చృతంక్షీరం కఫఘ్నంలఘుశస్యతే, శ్వాసకాసజ్వరహరం బలవర్ధాగ్ని వర్ధనమ్.

— పుష్కరమాలాదిక్వాథము. —

శ్లో. పామ్మరం కట్ఫలం భార్జీ విశ్వవిష్వలసాధికమ్. 18 పిబే త్క్వాథం కఫోద్రేకే కాసే శ్వాసే చ హృద్భ్రమే, స్వరసం శృంగ బేరస్య మాక్షి కేణ సమన్వితమ్ 19. పాయయేచ్ఛాస్వసకాసఘ్నం ప్రతిశ్వాయక ఫాపహమ్, ముద్గామలాభ్యాం యవదాడిమాభ్యాం కర్కంధునా మూలక శుంఠకే న. 20. శతీకణాభ్యాం చ కులుత్థకేన యూషో నవాంగః కఫరోగహంతా, పార్శ్వశూలే జ్వరే శ్వాసే కాసే శ్లేష్మసముద్భవే. 21. పిప్పలీచూర్ణ సంయుక్తం దశమూలీజలం పిబేత్,

పుష్కరమాలము, నేలగుమ్మడు, గంటుభారంగి, శొంతి, పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును, కఫ మెక్కుడుగా గలిగిన కాస(దగ్గు)రోగమునందును, శ్వాసమునందును, హృదయరోగమునందును త్రాగవలయును. అల్లపురసములో తేనెను వేసికొని త్రాగవలయును. శ్వాసకాసముల నిది యణఁచును. పీఠనదగ్గులను సోఁగొట్టును. పెసలు, ఉసిరిక, యవ, దానిమ్మపిండెలు, రేగు, కురువేగు, శొంతి, కచ్చూరము, పిప్పళ్లు, మఱియును ఉలవలు వీటితోడ గవాంగయూషమును గంజి సిద్ధము చేయఁబడును. ఇయ్యది కఫరోగముల నణఁచి వైచును. పాశ్చ్యపుశాలల విషయములోను, జ్వరము శ్వాసము కాసము శ్లేష్మమువలన గలగుదగ్గులు వీటివిషయములలో, పిప్పళ్లు చూరమును కలిపికొని దశమాలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

❖ కట్టలాదిక్వాథము. ❖

శ్లో. కట్టలం కత్త్రణం భార్జీ ముస్తం ధాన్యం వచా భయా.

22. శృంగీ పార్వటకం శుంతీ సురాహ్వ చ జలే శృతమ్, మధుహిం గుముతం పేయం కానే వాత కఫాత్త కే. 23. కంఠరోగే క్షయేశులే శ్వాసహిక్వాజ్వరేషు చ.

నేలగుమ్మడు, కామంచి, గంటుభారంగి, తుంగమస్తలు, ధనియములు, వస, కరకకాయలు, కర్కాటక శృంగి, పర్వాటకము, శొంతి, దేవదారు వీటిని కషాయము పెట్టి అందు తేనెయును, ఇంగువయును చేర్చి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతమువలన, కఫమువలన గలిగెడి దగ్గులయందును, కంఠరోగములయందును, క్షయయందును, శాలలయందును, శ్వాసము, వెక్కిళ్లు, జ్వరము వీనియందును హితకరము అగుచున్నది.

❖ వాడు మొదలగు కషాయములు. ❖

శ్లో. కంటకారీకృతః క్వాథః సకృష్ట స్వర్వకాసహః. 24. విభీతకం ఘృతాభ్యక్తం గోశకృత్పరివేష్టితమ్, స్విన్న మగ్నో హరే త్కాసం ధ్రువ మాస్యవిధారితమ్. 25. వాసక స్వరసః పేయోమధుయుక్తో హితాశినా, పిత్తశ్లేష్మకృతే కానే రక్తపిత్తే విశేషతః. 26. పిప్పలి మధుకం ద్రాక్షా లాక్షా శృంగీ శతావరీ, ద్విగుణా చ తుగాక్షీరీ సితా సర్వై శ్చతుర్ధణా. 27. తం లిహ్య న్నధుసర్పిర్భ్యాం క్షతకాసనివృత్తయే, పిప్పలి పద్మకం లాక్షా సంపక్వం బృహతీఫలమ్. 28. ఘృతక్షాద్రయుతో లేహః కాసశ్వాసనిర్బర్హణః, హరీతకీనాగరముస్తమార్ణం గుడేన

తుల్యం గుటికా విధేయా. 29. నివారయ త్యాస్యవిధారి తేయం శ్వాసంప్రపృథ్నం ప్రబలం చ కానమ్.

నేలములక కషాయములో పిష్పశ్లమ చేర్చి కొని త్రాగిన నన్నివిధము లగు దగ్గులు తగ్గిపోవును, తాడికాయలను నేతిలో నూరవైచి, ఆవుపేడలో పొదివి ముప్పులో నుడుకఁ బెట్టి పుక్కిట నుంచికొనుచుండినయెడల దగ్గును హరింపఁజేయును. అడ్డసర పుటాకురసములో తేనెను కలిపికొని పిత్తశ్లేష్మములచేత నగు దగ్గులు కలిగివుడు త్రాగవలయును. విశేషముగా నిద్రానిని రక్తపిత్తములచేత బుట్టెడి దగ్గులయందు నేవింపవలయును. పిష్పశ్లు, యప్తిమధుకము గ్రాక్ష లక్కపుడకలు కర్కాటకశృంగి పిల్లిపిచ్చర వీనిని సమానభాగములుగాను, తవక్షీరి నన్నిఁటికంటె ద్విగుణముగాను, చక్కెర నన్నిఁటికంటె చతుర్గుణముగాను తీసికొని వీని నన్నిఁటిని నేతిలోను తేనెలోను కలిపి భక్షించినయెడల తుల్యసంబంధము లగు దగ్గులు నివర్తించును. కరకకాయలు, శొంఠి, తుంగముస్త్రలు వీటిచూర్ణములో సమానముగా బెల్లమును కలిపి మాత్రలను కట్టి నేవింపవలయును. ఈమాత్రలు పుక్కిటిలో నుంచికొనినయెడల ప్రబలిన శ్వాసమును దగ్గులును పోఁగొట్టును.

—ॐ మరీచాద్యచూర్ణము. ౨౯—

శ్లో. కర్షక కర్కారృ మఖో పలం పలద్వయ మధార్థకర్ష శ్చ, మరిచస్య పిష్పలీనాం దాడిమగుడయావశూకానాం. 30. సర్వాష్టధైరసాధ్యాయే కాసా స్పర్శవైద్యవివర్జితాః, అపి పూయం ఛర్దయంతాం తేషా మిద మాషధం పథ్యమ్. 31.

మిరియములు ఒకకర్షము, పిష్పశ్లు అర్థకర్షము, దానిమ్మగింజలు 1 పలము, బెల్లము కెండుపలములు, యవక్షారము అర్థకర్షము వీటి నన్నిఁటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. అన్నివిధము లగు మందులచేతను కుదురనివియును వైద్యులెల్లరును కుదుర్చుజాలక నిరాశచేసికొని వదిలిపెట్టఁబడినవియును, దుర్లంధము వచ్చునట్టివియు నగు దగ్గుల కియ్యది అమూల్యమును పథ్యము నగు నౌషధము.

—ॐ సమశర్కర చూర్ణము. ౩౦—

శ్లో. లవంగజాతీఫలపిష్పలీనాం భాగా స్ప్రకల్పాన్యక్ష యుతా నమీషాం, పలార్థ మేకం మరిచస్య దద్యా త్పలాని చత్వారి మహాషధస్య. 32. సితాసమం చూర్ణ మిదం ప్రసహ్య రోగా నిమా నాశు

బలాన్నిహన్యాత్. కాసజ్వరారోచక మేహగుల్మ శ్వాసాగ్నిమాంద్య గ్రహణీప్రదోమాన్. 33.

లవంగములు జాజికాయ పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును అక్షప్త మాణుసును మిరియములు అరపలమును, శొంఠి నాగుపలములను చేర్చి వీటిని చూర్ణమును చేయవలసి నది. ఆచూర్ణముతో సమానముగా చక్కెరను చేర్చవలయును. ఇయ్యది మిగుల బలవంతము లగు దగ్ధులను జ్వరమును అరోచకములను మేహమును గుల్మరోగములను శ్వాసములను అగ్నిమాంద్యమును గృహణులను నశింపజేయును.

— హరితకీమోదకము మన్మగునవి. ౩౪ —

శ్లో. హరితకీ కణా శుంఠీ మరిచం గుడసంయుతమ్, కాసఘ్నా మోదకః ప్రోక్తః తృష్ణారోచక నాశనః. 34. తాలీసవహ్నిదీప్యక చవికా శుంఠ్యప్లువేతస వ్యోమైః, తుల్యైః ప్రియంగుధియుతై ర్గుడేన గుటికా ప్రకర్తవ్యా. 35. కాసశ్వాసారోచక కీచసహృత్కంతవాజ్ఞిరోధేషు, గ్రహణీగుదోద్భవేషు గుటికా న్యోసాంతికా నామ. 36. మనశ్శిలాల మధుక మాంసీము స్తైగుడైః పిబేత్, ధూమం త్ర్యహం చ తస్యాను సగుడం చ పయః పిబేత్. 37. ఏష కాసా స్పృశద్ద్యంద్య సర్వదోష సముద్భవాన్, శితై రపి ప్రయోగాణాం సాధయే దప్రసాధితాన్. 38. మనశ్శిలాలిప్తదలం బదర్యా ఘర్తశోషితమ్, సక్షీరం ధూమపానా త్తు మహాకాసనిబర్హణమ్. 39. అర్కచ్చల్లశేలే తుల్యే తతోర్ధ్వ కటుత్రి కమ్, చూర్ణితం పహ్నినిక్షిప్తం పిబే ధూమం తు యోగవిత్. 40. భక్షయే దథ తాంబూలం పిబే ద్దుగ్ధ మశ్శాంబు వా, కాసాః పంచవిధా యాంతి శాంతి మాశు న సుశయః. 41.

కరక కాయలు పిప్పళ్లు శొంఠి మిరియములు బెల్లము వీనిని చూర్ణము చేసి, కుడుములుగా జేసి భక్షించినయెడల దష్పిక, అరోచకములను నశింపజేయును. తాడిశపత్రి చిత్రమూలము ఓమును చేవ్యము శొంఠి ఆళ్లవేతసను మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపుపట్ట వీలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని సమానముగా చేర్చి బెల్లముతో మాత్రలు కట్టి నేనింపవలయును. ఈమాత్రలను వ్యోహంతికము లని యందురు. ఈమాత్రలు దగ్ధ శ్వాసను అరోచకము కీచస హృద్రోగము మాటపడిపోవుట గ్రహణి ఈరోగముల యందు మిక్కిలి హితమును చేయును. ఈమాత్రలలో లవంగపుపట్ట వీలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని నాల్గమాషములయెత్తు కలపవలయును. మణిశిల హరిదళము య

ప్రియధుకము జటామాంసి, తుంగము స్త్రులు గారకాయలు వీనిని మార్గము చేసి, చుట్టగా కాల్చి, ఈచాగను మూడుగినములు త్రాగుచు అపైని పాలను త్రాగుచుండినయెడల మిక్కిలి భయంకరము లగు దగ్గులుకూడను దూరముగా తొలగిపోవును. జిల్లేడుఆకులు మణిశిల సమాభాగములుగా చేర్చికొని, శొఠి మిరియులు పిప్పళ్లు సగభాగమును చేర్చి మార్గముచేసి చుట్టచుట్టి కాల్చి ఈగను యోగవేత్త యగువాడు త్రాగవలయును. తఱువాత తాంబూలమును వేసికొనవలయును. లేకున్న పాలను గాని నీళ్లనైనను గాని త్రాగవలయును. ఇందుచేత ఆయిదుతెఱుగులగు దగ్గులును నిస్సంశయముగా తొలగిపోవును.

❧ దశమాలఘృతము, ౪ ❧

శ్లో. మరిచశిలార్కుక్షీరై ర్వార్తాకీం త్వచ మాశు భావితాం
శుష్కామ్, కృత్వా విధినా ధూమం పిబతః కాసా శ్శమం యాంతి.
42. దశమూలీకషాయేన భారీకల్కం పచే ద్భృతమ్, దక్షతిత్తిరిని
రూపే తత్పరం వాతకాసనుత్. 43.

మిరియులు మణిశిల జిల్లేడుపాలు పీటిలోడ ములకచెట్టులోక్కను నానవైచి తరువాత దానిని ఎండించి యథావిధిగా పొగను త్రాగెడివాని కిచ్చిన దగ్గులన్నియును తగ్గిపోవును. దశమాలముల కషాయముతో గంటుభారంగి కల్కమును కలిపి దానియందు నేతిని చేర్చి వండవలయును, లేక శోడి తిత్తిరిపక్షుల నిరూహమునందు ఘృతమును గాని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నేపించినచో విశేషముగా వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పాఠద్రోలును.

❧ దశమాలాద్యఘృతము, ౫ ❧

శ్లో. దశమూలాధకే ప్రస్థం ఘృతస్యాక్షనమైః పచేత్, పు
ష్కరాహ్వ శతీ బిల్వ సురా సవ్యోవ హింగుభిః. 44. వేయానుపానం
తద్దేయం కాసే వాతక ఫాధికే, శ్వాసరోగేషు సర్వేషు కఫవాతాత్మకే
షు చ. 45.

అరువది నాలుగుపముల దశమాలపు కషాయమునందు పుష్కరమాలయు కమ్మ
రములు బిల్వపువేరు నల్లతెగడ శొఠి మిరియులు ఇంగువ వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్క
క్కొక్కటయు చొప్పనను తీసికొని వానియందు పదియారుపలముల నేతిని పోసి పక్వము
చేయవలయును. దీనిని వేయానుపానముగా వాతము కఫము మొదలగువానివలనఁ బుట్టిన

దగ్గులయందును శ్వాసరోగములయందును కఫమువాతము వీనివలన కలిగినవాటియందును ఈయవలయును.

❧ దశమూలీపట్టణఘృతము. ౪౬ ❧

శ్లో. దశమూలీచతుఃప్రస్థే రసే ప్రస్తాస్థితం హవీః, సత్కారైః పంచకోలైస్తు కల్మితం సాధు సాధితమ్. 46. కాసహృత్వాగ్నీశూలఘ్నం హిక్మాశ్వాసనిబర్హణమ్, కల్కం షట్పల్ల మేవాత్ర గ్రాహయంతి భిషగ్వరాః. 47.

నాలుగుప్రస్థముల దశమూలకషాయములో పదియారు పలముల నేతిన యవక్షారము పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము చిత్తమూలము శొంఠి వీటియొక్క కల్కమును కలిపి నేతిగి సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది దగ్గు హృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి వెక్కిళ్లు శ్వాసము వీటిని నశింపజేయును. ఇచ్చట నుత్తమవైద్యులు 6 పలముల కల్కమునే గ్రహింపవలయు నందురు.

❧ కంటకారీఘృతము. ౪౭ ❧

శ్లో. కంటకారీగుడూచీభ్యాం పృథక్క్రింశత్పలాద్రసే, ప్రస్థస్సిద్ధోఘృతాద్వాతకాసను ద్వహ్నిదీపనః, 48 ఘృతం రాన్నాబలావ్యోషశ్వదంష్ఠ్రాకిల్కపాచితమ్, కంటకారీరసే సర్పిః పంచకాసనిషూదనం. 49.

వాకుడు తిప్పతీగ వీటితోచేసిన ముప్పదిపలముల కషాయముతో నేతిన పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పోగొట్టును. ఆగ్ని నుద్దీపింపజేయును. సన్నరాస్త ముత్తమపులగము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పల్లెరు వీటికల్కములోను వాకుడురసములోను పక్వముచేయఁబడిన ఘృతము అయిదు లెఱుంగలగు దగ్గులను నశింపజేయును.

❧ బృహత్కంటకారీ ఘృతము. ౪౮ ❧

శ్లో. సపత్రమూలశాఖాయాః కంటకార్యా రసాథకే, ఘృతప్రస్థం బలావ్యోష విడంగశతిచిత్రకైః. 50. సోవర్చల యవక్షార బిల్వామలక పుష్కరైః, వృశ్చీర బృహతీ పథ్యా యచూనీదాడిమర్ధిభిః. 51. ద్రాక్షా పునర్నవా చన్య ధన్వయాసామ్లవేతసైః, శృంగీతామలకీ భార్గీరాన్నా గోక్షురకైః పచేత్. 52. కల్కైఃస్తు సర్వకా

నేషు హిక్మాత్వాసే చ శస్యతే, కంటకారీఘృతం సిద్ధం కఫవ్యాధివి
నాశనమ్. 53.

ఆకులు వేళ్లు కొమ్మలుతో గూడిన నేలములక రసమును ఆధక ప్రమాణము సిద్ధము
చేసి దానియందు పదియారుపలముల నేలినీతీసికొని, ముత్తువపులగు శొంఠి మిరియములు
పిప్పళ్లు వాయవిడంగములు కచ్చూరము చిత్రమూలము సోపర్చలవణము యవత్కారము
బిల్వపువేణు ఉసిరిక పుష్కరమూలము పృశ్నీము ములక కరకకాయ ఓమము దాని
మ్మ ఋద్ధి ద్రాక్ష శొంఠి చెవ్యము యవాసను గజ్జీరు వ్యాఘ్రనఖమను ద్రవ్యము నేల
తాడి గంటుభారంగి సన్నరాస్త్ర పల్లెరు వీటితో కల్పమునుచేసి ఆకల్పముతో నేలిన
వక్రము చేయవలయును. ఇయ్యది కంటకారీఘృతము. ఇది అన్నివిధములగు దగ్గులను
వెక్కిళ్లను శ్వాసమును పోగొట్టుటయందు దత్తుత్తమము. మఱియును కిఫోగములను
సశింపజేయును. ఇయ్యదియే బృహత్కంటకారీఘృతమనియు ననబడును.

— రాస్నాద్యఘృతము. —

శ్లో. ద్రోణేఽపాం సాధయే ద్రాస్నాం దశమూలీం శతావరీమ్,
ఫలికాం మానికాంశాం శ్రీన్ కులుతాన్ బదరాన్ యవాన్.
54. తులారం చాజమాంసస్య తదశేషేణ తేన చ, ఘృతాధకం సమ
క్షీరం జీవనీయైః పలోన్మితైః. 55. సిద్ధం తద్దశభిః కల్లైః నస్యపానా
నువాసనైః, సమీక్ష్య వాతరోగేషు యథావస్థం ప్రయోజయేత్. 56.
పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం పార్శ్వశూల మరోచకమ్, సర్వాం
గై కాంగరోగాం శ్చ సప్తీ హౌర్ధ్వానిలం జయేత్. 57. జీవక భక్తా
మేదే కాకోత్యా శూర్పసర్పికే, జీవంతీ మధుక శైచ్చవ దశకో జీవకో
గణః. 58.

ద్రోణపరిమితమగు నుదకములో సన్నరాస్త్రను దశమూలమును పిల్లిపిచ్చరను
ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను, ఉలవలు తేగుపండ్లు యవలును మాడు మాడు మాని
కలు చొప్పుననున్న, మేకమాంసము 50 పలములు, జీవనీయగణములో చెప్పిన యా
షడములు ఒక్కొక్కపలమును, నేయి 64 పలములును వీని నన్నిటిని చేర్చి నేలిన
పక్వముచేయవలయును, దీనితో వాతరోగముల విషయములో నస్యము పానము అనువా
సనలను తగుమాత్రముగా ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది అందు మఱియులగు దగ్గుల
ను క్షయ శ్వాసము పార్శ్వశూల అరోచకము సర్వాంగరోగము ఏకాంగరోగము.
స్త్రీహ ఊర్ధ్వ వాతము వీటిని జయించును. జీవకము ఋషభకము మేద మహామేద

కాణో లిక్ష్మీర కాణోలి ఋద్ధి వృద్ధి జ్యోవంతి జేష్ఠమధుకము ఇవి పదియాషధులుజీను వం
తీగణ మని చెప్పబడును.

❀ అగస్త్యహారితకీ. ❀

శ్లో. దశమూలీంస్వయంగుప్తాంశంఖపుష్పీంశరీంబలామ్. హస్తపిప్పల్య
పామార్గ పిప్పలీమూల చిత్రకాన్. 59. భార్గీ పుష్క-రమూలం చ
ద్విపలాంశం యవాథకమ్, హరీతకీశతం చైకం జలే పంచాథకే పచేత్
60. యవై స్విన్నైః కషాయం తం పూతం త చ్చాభయాశతమ్, పచే
ద్దడతులాం దత్వా కుడపం చ పుథగ్గుతాత్. 61. తైలా త్పిప్పలీ
చూర్ణాత్ సిద్ధశీతే చ మక్షికాత్, లిహ్య ద్వేచాభయే నిత్యమతః
ఖాదే ద్రసాయనమ్. 62. త ద్వలీపలితంహన్యా ద్బలాయుర్మలవర్ధనమ్,
పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం హిక్మా స్సవిషమజ్వరాన్. 63. హ
న్యా త్రథా గ్రహణ్యరోహృద్గోగారుచిషీనసాన్, అగస్త్యవిహితం ధ
న్య మిదం శ్రేష్ఠం రసాయనమ్. 64.

దశమూలములు పెద్దదూలగొండి శంఖపుష్పి కచ్చారము ముత్తవపులగము
నినుగుపిప్పళ్లు ఉత్తరేణి మోడి చిత్రమూలము గంటుభారంగి పుష్కరమూలము వీని
నన్నింటిని రెండురెండు పలములును, యవలు 64 పలములును, 100 పలముల కరకకా
యలు వీటి నన్నింటిని ఆయిదు అధకముల ప్రమాణపు సీటిలో పక్వము చేయవల
యును. యవలు మేత్తబడగానే అకషాయమును వడియగడ్డి 25 పలముల కరక్కా
యలయందు 100 పలముల బెల్లము 4 పలముల నేయిని కలిపి వండవలయును, తై
లమును పిప్పలీహర్ణమును నాలుగునాలుగు పలములచొప్పున చేర్పవలయును. పక్వ
మైపిమ్మట చల్లారిన తఱువాత 4 పలముల తేనెను కలిపి మఱల ప్రతినిత్యమును రెండు
రెండు కరక్కాయల చొప్పున రసాయనములను భక్షించునీటిని భక్షింపవలయును.
ఇయ్యది డుతలుపడుట తలనెఱియేటలను పోగొట్టును. బలమును ఆయుష్యమును
మలమును వృద్ధి నొందించును. అయిదు తెఱఁగు లగు దగ్ధులను క్షయరోగములను శ్వా
సరోగమును పెక్కిళ్లును విషమజ్వరములను గ్రహణులను మూలరోగములను హృదయ
రోగములను ఆరుచిషీనసను పోగొట్టును. ఇయ్యది అగస్త్యమహామనిచేత నిర్మింపబడి
యెను. ధన్యమును శ్రేష్ఠము నగు రసాయనము కావున దీనిని అగస్త్యహారితకీ యందురు.

❀ వ్యాఘ్రహారితకీ. ❀

శ్లో. సమూలపుష్పచ్ఛద కంటకార్యా, స్తులాం జలద్రోణపరిష్టు
తాం చ, హరీతకీనాం చ శతం నిదధ్యా దధాత్ర పక్వాచరణావశే

షష్ఠ. 65. గుడస్య దత్త్వా శతమేత దిగ్నే విపక్వ ముత్తీర్య తత స్సు
 శీతే, కటుత్రికం చ ద్విపల ప్రమాణం పలాని షట్ పుష్పరసస్య తత్ర
 66. క్షిపే చ్చతుర్జాతపలం యథాగ్ని ప్రయుజ్యమానో విధినాఽవతే
 హః, వాతాత్త కం పిత్తకఫోద్భవం చ ద్విదోషకాసా నపి యాం స్త్రీ
 దోషాన్. 67. క్షయోద్భవం చ క్షతజం చ హన్యాత్ సవీనసశ్వాస
 మురఃక్షతం చ, యత్యేణ మేకాదశరూప ముగ్రం భృగూపదిప్తం హి
 రసాయనం స్యాత్. 68.

వేళ్ళు, పూవులు ఆకులు వీటితో కూడిన వాకుడుచెట్టును 100 పలముల కెచ్చి 231
 పలములనీటితో చేర్చవలయును. మఱియునుకరకకాయలు ఒక వందయునుకలిపి పక్వము
 చేయవలయును. నీరు న్నాలవభాగము మిగులు గలుగునప్పడు 100 పలముల బెల్లమునందు
 చేర్చి వండవలయును. ఆపిమ్మట దించి చక్కగా చల్లారినపిమ్మట శొంఠి, మిరియములు
 పిప్పళ్ళు కండుపలములును పూజేనె రిపలములును లవంగపుచెక్క ఏలగులు జాపత్రి
 నాగకేసరములు వీటిచూర్ణము నొకపలమును చేర్చి కలియ బెట్టి లేహమునుగా చేసికొని
 జఠరాగ్ని ననుసరించి నేవించు చుండవలయును. ఇయ్యది వాతపు దగ్ధలను వైత్యపు ద
 గ్ధలను ద్విదోషముచేత నగు దగ్ధలను త్రిదోషములవలన నగు దగ్ధలను క్షయదగ్ధలను
 వీనసశ్వాసములను తొమ్మిది దగ్ధగుచుండుటను పదునొకండు తెఱంగులగు క్షయరోగ
 మును నశింపజేయును. దీనిని భృగుమహర్షి చెప్పెను. ఇయ్యదియే వ్యాఘ్రహారితకియ
 నంబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కాసరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

శ్లో. హిక్కాశ్వాసాతురే పూర్వం తైలాక్తై స్సేవద ఇష్యతే,
 స్నిగ్ధై ర్లవణయోగై శ్చ మృదు ర్వాతానులోమనమ్. 1. ఉద్ధావధ
 శ్శోధనం శక్తే దుర్బలే శమనం మతమ్, కోలమజ్జాంజనం లాజాతిక్తా
 కాంజనగైరికమ్. 2. కృష్ణాధాత్రీ సితా శుంఠీ కాసీసం దధినామ చ,
 పాటల్యా స్సఫలం పుష్పం కృష్ణాఖర్జుర ముస్తకమ్. 3. ష డేతే సా
 దికా లేహః హిక్కానాం మధుసంయుతాః, మధుకం మధుసంయుక్తం
 విప్పలీశర్కరాన్వితా. 4. నాగరం గుడసంయుక్తం హిక్కాఘ్నం నా
 వనత్రయం, స్తనేన మక్షికావిష్టా నస్యం వా లక్తకాంబునా. 5.
 యోజ్యం హిక్కాభిభూతాయ స్తస్యం వా చందనాన్వితమ్, మధుసౌ
 వర్చలోపేతం మాతులుంగరసం పిబేత్. 6. హిక్కార్తస్య పయ
 శ్చాగం హితం నాగరసాధితమ్, కృష్ణామలకశుంఠీనాం చూర్ణం మధు
 సితాయుతమ్. 7. ముహుర్దుహుః ప్రయోక్తవ్యం హిక్కాశ్వాసనివా
 రణమ్, హిక్కాశ్వాసీ పిబే బాభర్జీ సవిశ్వా ముష్ణ వారిణా. 8. నాగ
 రం వా సితా భార్జీ సౌవర్చలసమన్వితమ్. శృంగీ కటుత్రిక ఫలాత్ర
 యకంటకారీ భార్జీ నపుష్కరజటాలవణాని పంచ, చూర్ణం పిబే దశశి
 రేణ జలేన హిక్కా శ్వాసార్ధ్వవాతకసనారుచిపీనసేషు. 9. అభయా
 నాగరకల్కం పౌష్కరయవశూకమగిచకల్కం వా, తోయే నోష్ణేన
 పిబేత్ శ్వాసీ హిక్మీ చ తచ్ఛాన్వై. 10. అమృతానాగరభార్జీ వ్యా
 ఘ్నివర్ణాశసాధితః క్వాధః, వీత స్సకణాచూర్ణః కాసశ్వాసౌ జయ
 త్యాశు. 11.

వెక్కిళ్ళు శ్వాస గలిగి బాధపడెను రోగినివయమున ముందుగా నూనెను చ
 రిమిన పదార్థములచేత గాని, మృదువులగు లవణయోగములచేత గాని చెమటను పు
 టించుట యుత్తమము, వాతమును అనుకూలముగా వర్తింపజేయుటయును మంచిదే

యగును. రోగి బలముగలవాడై యున్నయెడల, పమనమునకును జూలాబునకు అనఁగా ప్రవర్తలకు నిచ్చుచుండవలయును. దుర్బలఁడైనయెడల శమనమును నట్టులు శాంతి నొందించు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. రేగుచెక్క, సాపీ రాంజనము, పేలాలు, కటుకరోహిణి, ఉమ్మెత్త, పిప్పళ్ళు, ఉసిరికపప్పు, కలకండ, శొంఠి, అన్నభేది, వెలగకాయ, కలిగొట్టుచెట్టు, పువ్వులు, ఫలములు, పిప్పళ్ళు, ఖర్జూర గుతుంగముల్లు ఈయాఱు అవశేషములను తేనెతో కలిపి నేమించిన వెక్కిళ్లను పోంగొట్టును. తేనెతోకలిపిన యష్టిమధుకము కలకండతోచేర్చినపిప్పళ్ళు, బెల్లముతో కలిపిన శొంఠి, ఈఘాండు నాసికావిధులును వెక్కిళ్లను పోంగొట్టును. చనుబాలలో ఈగవిష్టను (అనఁగా మైనమును) కలిపి యుపయోగించిన నన్యముగాని చనుబాలతో చందనముకలియుపయోగించిన నన్యముగాని వెక్కిళ్లనుపోంగొట్టును. తేనె సౌవర్చలవణము వీటితో కూడిన మాదీఫలరసముగాని, శొంఠిచాదికలిపిన మేకపాలుగాని వెక్కిళ్ళు రోగముగలవారికి హితమునుగలిగించును. పిప్పళ్ళు ఉసిరిక శొంఠి వీటిచూర్ణమును తేనెతోను కలకండతోను కలిపి మాటిమాటికి ఇచ్చుచున్నయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తొలగి చనును. గంటుభారంగి శొంఠినిగాని, శొంఠి గంటుభారంగి సౌవర్చలవణము వీట్లు గాని వేడినీటితో కూడా నేమించినయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తగ్గును. శృంగి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు కరక్కాయ తాడికాయ ఉసిరికపప్పు వాకుడు గంటు భారంగి పుష్కరమూలము యవలు శూకధాన్యము పంచలవణములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో గూడ చేర్చికొని వెక్కిళ్ళు శ్వాస ఎగటొప్పు దగ్గు అరుచి పీనస ఈరోగములు కలిగినప్పుడు త్రాగవలయును. కరక్కాయలను శొంఠిని కల్కముచేసి గాని పుష్కరమూలము యవక్షారము మిరియములు వీనికల్కముగాని వేడినీళ్లతో గూడను శాంతికలుగుకొఱకు శ్వాసము వెక్కిళ్ళు కలవారు త్రాగవలయును. తిప్పతీగ శొంఠి బ్రహ్మదండి నేలములక నల్లగగ్గర వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పళ్ల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల కాసశ్వాసములను జయింపఁగలడు.

—● దశమాల క్షాధము. ●—

శ్లో. దశమూలీకపాయ స్తు పుష్కరేణ విచూర్ణితః, శ్వాస కాసప్రశమనః పార్శ్వహృచ్చూలనాశనః. 12. కులుతనాగరవ్యాఘ్రీ వాసాభిః శ్వాధితం జలమ్, వీతం పుష్కరసంయుక్తం హిక్కా శ్వాసని బర్హణమ్. 13. గుడం కటుకత్తే లేన మిశ్రయిత్యా సమం లిహేత్, త్రిసప్తాహప్రయోగేణ శ్వాసం నిర్మూలతో జయేత్. 14. శృంగీమ హశావధకణాఘన పుష్కరాణాం, చూర్ణం శతీమరిచశర్కరయా సమే

తమ్, క్వాధేన పీత మమృతావృషపంచమూల్యః, శ్వాసం త్ర్యహేణ
శమయే దతిదోష ముగ్రమ్. 15. హృద్రా మరిచం ద్రాక్షం గుడం
రాన్నం కణాం శతీమ్, జహ్య తైలేన విలిహన్ శ్వాసా న్ప్రణహరా
నపి. 16. హిక్మాం హరతి ప్రబలాం ప్రబలం శ్వాసం చ నాశయ త్యా
శు, శిఖపుచ్చభూతిషిప్పలి చూర్ణం మధుమిశ్రితం లీఢమ్. 17. కర్షం క
లిఫలచూర్ణం, లీఢం చాత్యంతమిశ్రితం మధునా, అచిరాద్ధరతి శ్వాసం
ప్రబలా ముద్ధంసికాం చైవ. 18.

దశమాలముల కషాయములో పుష్కరమాలముల చూర్ణమును కేసికొని
త్రాగినయెడల శ్వాసము దగ్గు పార్శ్వపునోప్పి హృదయశూలము వీటిని నశిం
పజేయును. ఉలవలు శొంఠి నేలములక అడ్డనగము వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ
బడిన కషాయోదకమును, పుష్కరమాలమును చేర్చికొని త్రాగినయెడల పెక్కి
శ్మశ్ను శ్వాసమును నశించును. బెల్లమును కటుకతైలముతో సమానభాగమును
గా గ్రహించి రెండింటిని కలిపి నేవింపుచుండవలయును. ఇద్దాని నిర్వచదియొక్క
రొజు నేవించినయెడల శ్వాసము నిర్మూలముగా నశించును.

తిప్పతీగె, అడ్డసరము, పిప్పళ్లు, తుంగముస్తలు, పుష్కరమాలము, కచ్చూరము,
మిరియములు వీటిని చూర్ణముచేసి కండచక్కెర నుడువఁ గలిపి, తిప్పతీగె అడ్డసరము
లతో పెట్టిన కషాయమును చేర్చి మూడురోజులు త్రాగినయెడల మిక్కిలి భయంకరము
లగు శ్వాసములు కూడ నప్తములు కాఁగలవు. పసపు, మిరియములు, ద్రాక్ష, బెల్లము,
సన్నరాస్త, పిప్పళ్లు, కచ్చూరము వీటిని నూనెలో కలిపి నేవించిన ప్రాణముల నపహరిం
చునంతవియైన వగు శ్వాసములు నాశమునొందును. నెమలివెన్నలు గాల్చి చేసిన బూ
డిదను పిప్పళ్ల చూర్ణములొకలిపి అందు తేనెను చేర్చి భక్షించినయెడల పెక్కిళ్లు భయంక
రములగు శ్వాసములు నప్తము లగును. పదిమాషములయెత్తు తాడిచూర్ణమును చేసి స్వచ్ఛ
మగు తేనెలో చేర్చి నేవించిన భయంకరములైన పెక్కిళ్లైన శీఘ్రముగా నశించును.

— హింస్రాద్యఘృతము. —

శ్లో. హింస్రా విడంగ పూతీక త్రిఫలా వ్యోష చిత్రకైః, ద్విక్షీ
రం సద్విషం ప్రస్థం చతుర్ధణజలాన్వితం. 19. కోలమాత్రైః పచే తద్ధి
కాసశ్వాసం వ్యభోహతి, అర్ఘాం స్యరోచకం గుల్మం శక్రద్భేదం
క్షయం తథా. 20.

హింస్రయును ద్రవ్యము [అనఁగా నల్లఉప్పయఁట] వాయువిడంగములు, కాసు
గుణెక్క, కరకాములు, శొంఠి, తాడి, ఉసికిక, మిరియములు, పిప్పళ్లు, చిత్రమూ

లము వీని నన్నిటిని ఎన్నిదిఎన్నిదిమాషముల చొప్పునను, పాలు 32 పలములు, నేయి 16 పలములు, నీరు 64 పలములు వీని నన్నిటినికలిపి నేతిని కాచవలయును. ఈనేయి దగ్గలను శ్వాసములను మూలరోగములను ఆరోచకములను గుల్మవ్యాధులను విఙ్గేదమును క్షయను నశింపఁజేయును. ఇయ్యది హింస్తాద్యపుత్ర మనఁబడును.

❧ తేజోవతీపుత్రము. ❧

శ్లో. తేజోవత్యభయా కుష్ఠం సిప్పలీ కటురోహణీ, భూతికం పౌష్కరం మూలం పలాంశం చిత్రకం శతీ. 21. సౌవర్చలం త్వామలకీ సైంధవం బిల్వపేషికా, తాలీనపత్రం జీవంతీ వచా తై రక్షసం సంమితైః. 22. హింగుచాదై ర్ఘృతం ప్రస్థం పచే త్తోయచతుర్దశే, ఏత ద్యథాఽలం వీత్వా హిక్మాశ్వాసౌ జయే న్నరః. 23. శోథాని లోరోగ్గహణీ హృత్పార్శ్వరుజ ఏవ చ.

చవ్యము, కరకకాయలు, చెంగలవ్వికోష్ఠ, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, కామంచి, పుష్కరములను, మోదఃగమాడ, చిత్రములను, కమ్మగము, సౌవర్చలవణము, నేల తాడి, సైంధవలవణము, మారేడుచెక్క, తాడిశపత్రి, జీవంతియును ద్రవ్యము, వన వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కక్కగము చొప్పున తీసికొని మూడు మాషములయెత్తు ఇంగువను కలిపి నాలుగురెట్లనీళ్లలో 16 పలముల నేతిని వండవలయును. ఈనేతిని బలానుసారముగా త్రాగిన మనుష్యుడు వెక్కిళ్లను, శ్వాసమును, శోషను, మూలరోగములను, గ్రహణులను, తొమ్మనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పలను జయించును.

❧ భార్జీగుడము. ❧

శ్లో. శతం సంగృహ్య భార్జ్యస్తు దశమూల్యాస్తథా పరం. 24. శతం హాసితకీనాం చ పచే త్తోయచతుర్దశే, పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు రసే వస్త్రపరిస్రుతే. 25. ఆలోడ్య చ తులాం పూతాం గుడస్య త్యభయాం తతః, పునః పచేత్తు మృద్వగ్నా యావ ల్లేహత్వ మాగతం. 26. శీతేషు మధున శ్చాస్త్ర పట్పలాని ప్రదాపయేత్, త్రికటు త్రిసు గంధం చ పలికాని పృథక్పృథక్. 27. కర్షద్యయం యవత్కారం సం చూర్ణ్య ప్రక్షిపే త్తతః, భక్షయే దభయా మేకాం లేహ స్వార్థపలం లిహేత్. 28. శ్వాసం సుదారుణం హంతి కాసం పంచవిధంతథా, స్వగవర్ణప్రదో హేషమ జరరాగ్నే శ్చ దీపనః. 29. పలోల్లేఖాగతే మానే న ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, సారీరకీశతస్యాత్ర ప్రస్థత్వాదాధకంజలమ్.

గంటుభారంగి నూరుపలములును, దశమూలములు 100పలములును, కరకకాయలు నూరు వీటినినాలుగు రెట్టధికముగా నీటిలో వండి చక్కగా నుడికిన తఱువాత నాల్గవభాగము సీరు మిగిలియుండగా దించి ఆనమును వడియకట్టి, అందులో 100పలముల బెల్లమును కలిపి, మఱియును చక్కగా కలియనట్లు కలియఁబెట్టి కరకకాయల చూర్ణము నందు వైచి నన్ను ని మంటపైఁడకఁబెట్టి లేహపు పాకమునకు వచ్చునంతవఱకు నుంచి పిమ్మట చల్లార్చి రిపలముల తేనె నందు కలుపవలయును. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రివీటిని వేళ్ళిరుగా పలముచొ॥ తెచ్చి యవక్షారమును 20మాషముల యెత్తు తెచ్చి చూర్ణముచేసి కలుపవలయును. పిమ్మట నొక్కొక్క కరకకాయను తినుచు ఒకపలమును లేహమును నేనుంచుచు వచ్చినయెడల భయంకర మగు శ్వాసము పంచవిధము లగు దగ్గులును నశించును. ఇయ్యది స్వరమును, కాంతి నిచ్చును. జఠరాగ్నిని కూడ దీపింపఁజేయును. పలముని వ్రాయుటచేత కొలతలో రెట్టింపు అవసరము లేదు. నూరుకరకకాయ లొకప్రథమ అనుచున్నవి. కావున నాధికము అనగా 64పలముల ప్రమాణమునే నీటిని గ్రహింపవలయును. ఇయ్యదియే భాగ్యగుడ మనఁబడును.

— కులుతగుడము. —

శ్లో. కులుతం దశమూలం చ తథైవ ద్విజయస్త్వికా, శతం శతం చ సఃగృహ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 31. పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు గుడస్యారతులాంక్షిపేత్, శీతీభూతేచ పక్షేచ మధునోఽష్టౌ పలానిచ. 32. పట్ఫలాలాని తుగాక్షీర్యాః పిప్పల్యా చ ఫలద్వయం, త్రిసుగంధికయుక్తం తత్తాదే దగ్నిబలం వ్రతి. 33. శ్వాసం కాసం జ్వరం హిక్మాం నాశయే త్తమకం తథా, ప్రతిశశంద్రోణనియమాత్ జ్ఞేయం ద్రోణత్రయంత్యిహ. 34.

ఉలము దశమూలములు బ్రహ్మాండీ వీటినినీటిని 100పలముల చొప్పున తెచ్చి ద్రోణపనిమిత మగు నీటిలో వండి కాలుభాగము నీళ్ళుండగా 50పలముల బెల్లమును వేయవలయును. చక్కగా పాకమై చల్లారిన పిమ్మట తవక్షీర రిపలములు పిప్పళ్ళు రిపలములు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాప త్రియునుకలిపి జఠరాగ్ని ననునంచి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసమును దగ్గును జ్వరమును వెక్కిళ్లను తమకమును నశింపఁజేయును. నూరుపలములు ద్రోణ గును నియమముతో నీపాకమునందు మూడుద్రోణముల నీటిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు హిక్మాశ్వాసాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౩. స్వరభేదాధికారము.

—౧౩ స్వరభేదమునందు కొన్నియుపాయములు. ౧౩—

శ్లో. వాతే సలవణం తైలం పిత్రే సర్విస్సమాక్షికమ్, కఫే
సత్కారకటుకం ఔద్రం కుడవ ఇవ్యతే 1. గలే తాటని జిహ్వాయాం
దంతయూలేషు చా శ్రితః, తేన నిష్క్రవ్యతే శ్లేష్మ స్వర శ్చాస్య
ప్రసీదతి. 2. ఆద్యే కోష్ఠం జలం పేయం దధ్యా ఘృతగుడాదనమ్,
క్షీరాన్నపానం పిత్రోత్తే పిబే త్వర్చి రతంద్రితః. 3. పిప్పలీ పిప్పలీమూ
లం మరిచం విశ్వభేషజమ్, పిబే స్తూత్రేణ మతిమా న్కఫజే స్వరసం
క్షయే. 4. స్వరోపహూతే వేదోజే కఫవ ద్విధి రివ్యతే, త్షయజే స్వ
రజే చాపి ప్రత్యాఖ్యాయ పరూచరేత్. 5.

వాతమువలన నగు స్వరభేదమునందు యవత్కారమును తైలముతోను పిత్రస్వరభేద
మునందు తేనెకలిసిన నేతిని, కఫస్వరభేదమునందు ఉప్పు కాగములేనెగల కబళమును
యుపయోగించుట యుత్తమము. గొంతుక దవడలు నాలుక దంతమాలములు వీటిని ఆశ్ర
యించికొనిన కఫము, ఈ ప్రయోగమువలన బయలుపడును. ఇట్టిరోగముగలవానిస్వరము
చక్కగాకూడనగును. వాతస్వరభేదమునందు బెల్లమునుచేర్చిననేతిని బియ్యమునుభక్షిం
చి కొంచెము వేడినీరును త్రాగుట మంచిది. పిత్రస్వరభేదమునందు నెయ్యి పాలతోటి
యన్నమును తినిపిమ్మట సావకాశముగా నేతిని త్రాగవలయును. పిప్పళ్లు, మోడి,
మిరియములు, శొంఠి వీనిని చూడ్లునుచేసి ఆవుసంచితముతో త్రాగుట, కఫస్వరభేద
మునకు మంచిది. మేదస్సుఅతిశయించుటచేత బుట్టిన స్వరభేదమునందు కఫస్వరభేద
మునందు వలెనే చికిత్స చేయవలయును. త్షయవలన గాని సన్నిపాతమువలన గాని
పుట్టిన స్వరభేదమునందు సాధ్యము కాదను నప్తకముతోనే చికిత్స చేయవలయును.

—౧౪ చవ్యాదిచూర్ణము. ౧౪—

శ్లో. చవ్యామ్లవేతన కటుత్రికతిండిక తాలీసజీరకతుగాదహ
నై సుమాంతైః, చూర్ణం గుడప్రముదితం త్రిసుగంధియుక్తం వైస్వ
ర్యపీనసకఫారుచిషు ప్రశస్తమ్. 6. తైలాక్తం స్వరభేదే వా ఖదిరం
ధారయే న్నఘ్నే, పథ్యాం పిప్పలియుక్తాం వా సంయుక్తాం నాగరేణ

వా. 7. అజమోదాం నిశాం ధాత్రిం ధూరం వహ్నిం విచూర్ణ్య చ, మధుసర్పిర్యుతం లీధ్వా స్వరభేదం వ్యపోహతి. 8. కలితరుఫలసింధు కణా చూర్ణం తక్రేణ లీథ మపహరతి, స్వరభేదం గోపయసా పీతం వా 2మలకచూర్ణం చ. 9. బదరీపత్రకల్పం వా ఘృతభృష్టం స సైంధవం, స్వరోపఘాతే కాసే చ లేహ మేనం ప్రయోజయేత్. 10. శర్కరామధుమిశ్రాణి శృతాని మధురై స్సహ, పిబే త్వయాంసి యస్యోచ్చైర్వదతో 2భిహత స్స్వరః. 11.

చవ్యము, ఆమ్లవేతనము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఉసిరిక, తాడికపత్రి, జీలకఱ్ఱ, వంశలాచనము, చిత్రమూలమువీనిని సమానభాగములను తెచ్చి చూర్ణముచేసి, బెల్లమునందు కలిపి, పిష్టుట లవంగపుపట్ట, వీలములు, జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి పైదానిలోనఁ జేర్చి భక్షించినయెడల స్వరభేదమునందును, వీనస, కథము అరుచి మున్నగువానియందును శ్రేష్ఠము. లేనిచో స్వరభేదము కలిగినప్పుడు నూనెలో నానవైచిన కాచును బుగ్గయం దుంచుకొనవలయును. ఇదియును కానిచో శొంఠితో కరకాయమును పుక్కిటిలో నుంచికొనవలయును. వామము, పసపు, ఉసిరిక, యవక్షారము, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణము చేసి తేనెను నేతిని యందు చేర్చుకొని భక్షించినయెడల స్వరభేదములు నశించును. తాడికాయ, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును మజ్జిగలో కలిపి నేవించినను కాని, ఆవుపాలతో ఉసిరికచూర్ణమును నేవించినను కాని స్వరభేదములు నశించును. లేకున్న తేగు ఆకు కషాయమును నేతితో చేర్చి సైంధవలవణమునందు కలిపి స్వరభేదమునందును, దగ్గులయందును ప్రయోగింపవలయును. పెద్దగా నఱచి మాటలాడుటచేత నెవ్వనికి స్వరము పడిపోవునో వాడు చక్కెర, తేనెను కలిపిన కషాయములను మధురపదార్థములతోటి త్రాగవలయును.

— శంటకారీఘృతము. —

శ్లో. వ్యాఘ్రేస్వరస విపక్వం రాన్నావాట్యాలగోక్షుర వ్యోమైః, సర్పి స్వరోపఘాతం హన్యా త్కాసం చ పంచవిధం. 12. శుష్కద్రవ్య ముపాదాయ స్వరసానా మసంభవే, వారిణ్యప్రగుణే సాధ్యం గృహ్యం పాదావశేషితం. 13.

వాకుడురసములో సన్నరాస్త్ర, ముత్తవపులగము, పల్లెరు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీటిని కల్పముచేసి దానిలో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది స్వర

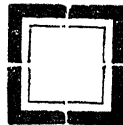
భేదములను, అయిదువిధము లగు దగ్గులను నశింపఁ జేయును. స్వరసము లేనిచో ఎండి నదానినైసను గ్రహింపవచ్చును. అప్పుడు ఎనిమిది చెట్ల నీటిలో వండవలయును. నాలు గవభాగము నీరు మిగిలియుండినప్పుడు దించి నేవింపవలయును. ఇయ్యది కంటకారీ ఘృత మన బడును.

—౧౪ భృంగరాజఘృతము. —

శ్లో. భృంగరాజామృతావల్లీ వాసకదశమూలకాసమర్దరసైః,
సర్పిసృపిష్పలీకం సిద్ధం స్వరభేదకాసజి స్తథునా. 14.

గుంటకలగరాకు, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, దశమూలములు, కసిగండవేరు వీటిర సమును తెచ్చి యందులో నేతిని పోసి వండవలయును. పక్వమైన పిష్టట నందులోన విప్పళ్ల చూర్ణమును కలిపి, తేనెతో నేవించినయెడల స్వరభేదమును దగ్గులను నశించి పోవును. ఇయ్యది భృంగరాజఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వరభేదాధికార ప్రకరణము యుగిసెను

౧౪. ఆరోచకాధికారము.

— ఆరోచకమునకు సాధారణములగు నుపాయములు. —

శ్లో. వాంతిం సమీరణే పితౌ విరేకం వమనం కఫే, కుర్యాద్ధృ
ద్యానుకూలాని హర్షణం చ మనోఘ్నజే. 1. వాంతో వచాద్భి రనిలే
నిధివత్పిబేత్తు స్నేహాష్టతోయ మదిరాన్యతమేన చూర్ణం, కృష్ణావి
డంగ యవభస్మక రేణుభాగ్లే రాస్త్రిలహింగులవణోత్తమనాగరా
ణాం. 2. పైతౌ గుడాంబుమధురై ర్వమనం ప్రశస్తం లేహ స్సస్థైరధవ
సితామధునర్పిరిష్టం, నింశాంబుచర్దితవతిః కఫజేతు పానం రాజద్రు
మాంబు మధునా సహ దీప్యకాఢ్యం. 3. చూర్ణం యదుక్త మధవా
నిజ తదేవ, సర్వై శ్చ సర్వకృత మేవ ముపక్రమేచ్ఛ.

వాతముచేత నగు నరోచకమున వాంతి తీసికొనవలయును. పితౌరోచకమునందు
ప్రవర్తి తీసికొనవలయును. కఫారోచకమునందు వాంతి తీసికొనవలయును. మనో
వ్యాకులతచేతనగు నరోచకములకు మనస్సంతుప్తి కలిగించి కొనవలయును. వాతారోచక
మునందు వసన కషాయముగా గాచియును, వమనములైన రోగి చమరుపదార్థములు,
వేడినీరు, కల్లు పీటిలో దేనినైన నొకదానిని చేసికొని గాని పిష్టెట్లు, వాయువిడంగ
ములు, యవలక్షారములు, రేణుకలు, గంటుభారంగి, సన్నరాస్త, ఏలకులు, ఇంగువ,
సైంధవలవణము, కొంతి పీటిచూర్ణమున కలిపికొని త్రాగవలయును. పితౌరోచకము
నందు బెల్లపుపానకమును, మధురపదార్థములను పుచ్చికొని వాంతిచేసికొనుట యుత
మము. సైంధవలవణము, చక్కెర, తేనెయును సుత్తమములే. నిమగ్నస్థనముతో
వాంతి తీసికొనువారలకును, కఫారోచకమునందును రేలచెక్కక ఊయములో తేనెబో
డసరపుచూర్ణమును కలిపి త్రాగినను, వాతారోచకమునందునియేచూర్ణములు వెనుక చెప్ప
బడెనో, వానినిసేదించినగానిహితకరమగును. సన్నిపాతరోచకమునందు అన్నియోషధ
ములచేతను చికిత్స చేయవలయును.

— ఆరోచకమును పోగొట్టు నుపాయములు. —

శ్లో. క్షుప్త సౌవర్చలా జాజీ శర్కరా మరిచం బిడమ్, ధాత్ర్యే
లాపద్మకోశీర పిప్పలీచందనోత్పలమ్. 4. లోధ్రం తేజోవతీ పథ్యా
త్యూషణం సయవాగ్రజం, ఆర్ద్రదాడిమనిర్యాస శ్యాజాజీశర్కరా
యతిః. 5. నతైలమాక్షికా శ్చైతే చత్వారః కుడవగ్రహాః, చతురో

రోచకా స్తన్యు ర్వాతాద్యైకజనర్వజాన్. 6. త్వజ్జుస్త మేలాధా
న్యాని ముస్త మామలకానిచ, త్వక్ష్వా దార్ద్యయవాన్యా శ్చ పిష్పల్వ
స్తేజవ త్వపి. 7. యమాసి తింతిడికః చ పంచైతే ముఖశోధనాః, అష్టి
కాగుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వితం. 8. శ్లోకపాదై రభిహితాః
సర్వారోచక నాశనాః, అష్టికా గుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వి
తం. 9. అభక్తశ్చందరోగేషు శస్త్రం కబలధారణం, కారవ్యజాజీమ
రిచం ద్రాక్షా వృక్షాప్లుడాడిమం. 10. సౌవర్చలం గుడం క్షౌద్రం సర్వా
రోచకనాశనం. త్రియాషణాని త్రిఫలా రజనీద్వయంచ చూర్ణీకృ
తాని యవశూకవిమిశ్రితాని, క్షౌద్రాన్వితాని వితరే స్తుభధారణార్థ
మన్యాని త్రిక్తకటుకాని చ భేషజాని. 11. విటూర్చర్ణ మధుసంయుక్తో
రసో దాడిమసంధవః, అసాధ్యా మపి సంహన్యా దరుచిం వక్త్రధారితః.

1 కోష్ఠ, సౌవర్చలవణము, జీలకఱ్ఱ, కలకండ, మిరియములు, వాయువిడంగము
లు; 2 ఉసిరిక, ఏలకులు, పద్మాక్షి, పట్టివేళ్లు, పిష్పళ్లు, చందనము, కమలములు; 3 బిల్వార్ద్ర, గ,
లేజోవతి, కరకాయలు, శొంఠి, మిరియములు; 4 యవక్షారము, అల్లము, దానిమ్మ
కాయలజిగురు, జీలకఱ్ఱ, కండచక్కెర, తైలము, లేనె. ఇట్లు నాలుగుభాగములుగా
చెప్పబడిన నాలుగుయోగములను కబలగ్రహములు, వాతములు మున్నగు అనేక
దోషజములు ద్విదోషజములు త్రిదోషజములు నగు ఆరోచకములను పోగొ
ట్టును. 1 లవంగపుపట్ట, తుంగముస్తలు, ఏలకులు, ధనియములును; 2 ఉసిరిక,
లవంగపుపట్ట, మ్రానిపసపు, తుంగముస్తలును; 3 మ్రానిపసపు, యమానియును. 4
పిష్పళ్ళు, లేజోవతియును; 5 ఓమము, బచ్చలి ఈయైదువర్గములును ముఖమును చ
క్కగా శుద్ధముగా చేయును. ఆరోచకమును పోగొట్టును. ఉసిరిక బెల్లము వీనితో
చేసిన పానకములో లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, మిరియములు కలపి యుండగా చేసి
కొని ముఖమునం దుంచుకొనవలయును. ఇయ్యది వీడతీసి చికిత్సచేయ నలవిగాని గోగ
ములయందు హితమును చేయును. నల్లజీలకఱ్ఱ తెల్లజీలకఱ్ఱ ద్రాక్ష చింతపండు దానిమ్మ
గింజలు సౌవర్చలవణము బెల్లము లేనె వీటినినూరి యుద్దచేసి పుక్కిటనంచుకొనిన నన్ని
విధములగు సరోచకములును నశించును. శొంఠిమిరియములు పిష్పళ్లు కరకాయలు తాడి
కాయలు ఉసిరిక పసపు మ్రానిపసపు యవక్షారము వీటిని చూర్ణముఁజేసి లేనెలోకలిపి
నాకినయెడలను, చేదు కారముగల ఇతరవస్తువులనుగాని నొంటిలోనుంచుకొనుట కుప
యోగించుకొనినను ఆరోచకములు నశించును. బిడాలలవణమును లేనెలో కలిపి దానిమ్మ
రసముచేర్చి నోటియందుంచుకొనిన మిక్కిలి నసాధ్యము లగు సరోచకములు నశించును.

యమానీషాడబము. ౧౭

శ్లో. యవానీ తింతిడీకం చ నాగరం చామలవేతసం, దాడిమం బ
దరం చామలం కార్షికా ణ్యుపకల్పయేత్. 13. ధాన్యసౌవర్చలాజాజీ న
రాంగం చార్ధకార్షికం, పిప్పలీనాం శతం చైకం ద్వే శతే మరిచస్య చ.
14. శర్కరాయా శ్చ చత్వారి పలా న్యేకత్ర చూర్ణయేత్, జహ్వవి
శోధనం హృద్యం తచ్చూర్ణం భక్తరోచనం. 15. హృత్పీడాపార్శ్వశూ
లఘ్నం విబంధానాహనాశనం, కానశ్వాసహరం గ్రహీ గ్రహణ్యరో
వికారనుత్, 16.

వామము చింతపండు శొంఠి అమలవేతసము దానిమ్మ రేగు ఉసిరిక వీటి నన్నిటిని
ఓక్కొక్కక్కము చొప్పున తీసికొనవలయును. ధనియములు సౌవర్చలపణము జీలకఱ్ఱ
త్రీఫలములు వీటిని కర్షముచొప్పునను, పిప్పళ్ళు 100 పలములు, 200 పలములు మిరి
యములు, చక్కెర నాలుగుపలములు నొకటిగా చేర్చి చూర్ణముచేయవలయును. ఈ
చూర్ణము నాలుకను శుద్ధముగా చేయును. సుందరముగా నుంచును. ఆరోచకము
హృదయవీడ పార్శ్వపునొప్పి విబంధము ఆనాహము దగ్గ గ్రహణి సంగ్రహణి
మూలరోగము మున్నగువాని బోగొట్టును. మలమును గట్టిపఱచును. ఇయ్యది యమా
నిషాడబ మనఃబదును.

కలహంసక లేహము. ౧౮

శ్లో. అష్టాదశ శిగురాలా స్యక దశమరిచాని వింశతిశ్చ పిప్ప
ల్యః, ఆద్రోకపలం గుడపలం ప్రథత్రయ మారనాశవృక్షస్య. 17. ఏత
ద్విడలవణయుతం ఖజాహతం సురభిగంధాఢ్యం, వ్యంజనసహస్రఘాతి
జ్ఞేయం కలహంసకం నామ. 18.

మనగవిత్తులు 18 పలములు, మిరియములు 10 పలములు, పిప్పళ్ళు 20 పలములు
అల్లము 1 పలము, బెల్లము పలము, గంజి మూడుమానికలు వీటితో బిడాలలవణముచే
ర్చి తెడ్డుతో చక్కగా హంచివాసన వచ్చు వరకు కలియఁ బెట్టి పండుచులవంగవుపట్ట
ఏలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణమును వేసి నేవించిన యెడలను వేలకొలది వ్యంజనము
లనుగూడ నశింపఁజేయును. ఇయ్యది కలహంసక మనులేహము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆరోచకాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౫. ఛర్మధికారము.

శ్లో. ఆమాశయోక్తేశ్శభవా హి సర్వా శ్చర్మ్యో మతా లం
ఘన మేవ తస్మాత్, ప్రా క్కారయే న్నారుతజాం విముచ్య సంశోధనం
వా కఫపిత్తహరి. 1. హన్యా త్తీరోదకం వీలే ఛర్మిం వచనసంభవాం,
ససైంధవం పిబే త్సర్పిః వాతచ్ఛర్మినివారణం. 2. మద్ధామలకయూషం
వా ససర్పిష్కం ససైంధవం, యవాగూం మఘమిశ్రాం వా పంచమూ
లీకృతాం పిబేత్. 3.

సమస్తము లగు ఛర్మిగోగములును ఆమాశయములలో కేదన కలుగుటవలననే పు
ట్టచున్నవి. కావున, ఒక్క వాతమువలన నగు ఛర్మిని కదలిపెట్టి తక్కిన యన్నిటికిని
లంఘనమును గాని, కఫమును పిత్తమును అణచెడి శోధనను గాని చేయవలయును.
పాలను నీటిలో కలిపి కొని త్రాగినయెడల కమనఛర్మలు నివారించును. సైంధవలవణ
మును చేర్చికొని నేయిని త్రాగినయెడల వాతముచేత నగు ఛర్మలు నివారించును. పెసర
ఉసిరిక వీటితో గంజిని కాచికొని సైంధవలవణమును చేర్చికొని త్రాగినను, తేనెను
చేర్చికొని గంజిని త్రాగినను, పంచమూలకపాచయమును త్రాగినను ఛర్మలు నశించును.

❖ పిత్తఛర్మికి ఉపాయములు. ❖

శ్లో. పిత్తాత్తికాయాం త్వనులోమనార్థం ద్రాక్షావిదాన్మురైశ్చ
ప్రీవృ త్స్యాత్, కఫాశయస్థం వ్యతిమాత్రవృద్ధం పిత్తం జయే త్స్వా
దుభి రూర్ధ్వమేవ. 4. శుద్ధస్య కాలే మఘశర్కరాభ్యాం లాజై శ్చ
మంథం యది వా పి పేయాం, ప్రదాపయే న్నుద్గరసేన వాపి శాల్యా
దనం జాగలజై ర్నై ర్వా. 5. చందనే నాక్షమాత్రేణ సంయోజ్యా
మలకీరసం, పిబే న్నాక్షికసంయుక్తం ఛర్మి స్తేన నివర్తతే. 6.

పిత్తఛర్మలలో అనులోమనము కొఱవ ద్రాక్ష నేలగుమ్మడి చెఱకు వీటి రసములలో
తెల్లతెగడను వైచి త్రాగినయెడల కఫాశయములలో నన్ననియును, మిక్కిలి పెరిగినది
యును నగు నూర్ధ్వపిత్తమును జయించును. కాని దీనిని స్వాదుపదార్థములతో చేర్చి
సేవింపవలయును. మనఃస్ఫుండు నిర్మలుఁడుగా నుండిన వానికి తేనె కలకండ పేలము

వీటితో మంధమును పేయను చేసి ఈయవలయును. లేకున్న పెసరకట్టుతోగాని అడవి ప్రదేశములలోని జంతువుల మాంసరసముతో గాని మరబియ్యపుటన్నమును పెట్టింపవలయును. ఒక అక్షమెత్తు మంచి గంధమును ఒకపలము ఉసిరికరసములో కలిపి లేనెను అందు చేచ్చికొని త్రాగినచో ఛర్ది నివర్తించును.

— చందనకల్కమును ముద్గాదిక సాయమును. —

శ్లో. చందనం చ మృణాళం చ బాలకం నాగరం వృషం,
సతండులోదకక్షౌద్రం వీతః కల్కో వమిం జయేత్. 7. కసాయో
భృష్టముద్గస్య సలాజమధుశర్కరః, ఛర్ద్యతీసారత్పద్దాహ జ్వరఘ్న స్సం
ప్రకాశితః. 8. హరీతకీనాం చూర్ణం తు లిహ్య న్నాక్షికసంయుతం,
అథోభాగీకృతే దోషే ఛర్దిః క్షిప్రం నివర్తతే. 9. గుడూచీత్రిఫలారి
ష్టపటోలైః క్వధితం పిబేత్, క్షౌద్రయుక్తం నిహిత్యాశు ఛర్దిం పితౌ
మసంభవాం. 10. క్వాథః పర్పటజః వీతః సక్షౌద్ర శ్చద్దినాశనః.

చందనము, పట్టివేళ్లు, కురువేరు, శొంఠి, అడ్డసరము వీటిని బియ్యపుకడుగుతో
మారి కల్కమును చేసి లేనె నందు చేచ్చికొని త్రాగినయెడల ఛర్ది నశించిపోవును. వే
యించిన పెసల క సాయములో పేలాలు చక్కెర చేచ్చికొని త్రాగినయెడల ఛర్ది. అతి
సారము, దప్పి, గొంతెండుట, జ్వరము మొదలగునవి నశించును. కరక కాయల పొడిల
లేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల దోషము క్రిందికిదిగి అవగాతగ్గి ఛర్ది శీఘ్రముగా తొలగి
పోవును. తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, చేదుపొళ్ల వీటితో క సాయమును కాచి లేనెందు
వైచికొని త్రాగినయెడల పిత్తామ్లజనిత మగు ఛర్ది నశించిపోవును.

— కఫఛర్దికి క సాయములు. —

శ్లో. కఫాత్తికాయాం వమనం తు శస్తం సపిష్పలీనర్షపనింబ
తోద్దయైః, పిండితకై సై న్నంధవసంప్రయుక్తైః ఛర్ద్యైః కఫామాశయశోధ
నార్థం. 11. విడంగత్రిఫలావిశ్వ చూర్ణం మధుయుతం పిబేత్, విడంగ
ప్లవశుంఠీనా మధవా శ్లేష్మజం వమిం. 12. సజాంబవం వా బదరస్య
చూర్ణం ముస్తాముతాం కర్కటకస్య శృంగీం, దురాలభాం వా మధు
సంప్రయుక్తాం లిహ్య త్కఫచ్చర్దివినిగ్రహార్థం. 13.

కఫఛర్దియందు పిప్పళ్లు, ఆవాలు, వేపచెక్క, మంగచూర్ణము వీటిక సాయము
లతోవాంతి చేయించుట యుత్తమము. మరువము నైంధవలవణమువేసిన క సాయములతో
నామాశయమును శోధించు నిమిత్తమై వాయువిడంగములు, త్రిఫలములు, శొంఠి నీ

టిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన ఛర్దిని జయించును. వాయువిడంగములు తుంగము స్థలు శొంఠి వీటిచూర్ణములతో తేనెను కలిపికొని నేవించిన కఫఛర్ది నాశన మగును. లేకున్న నేరేడుచూర్ణము రేగుచూర్ణము వీటిలో తుంగము స్థల కర్కాటకశృంగి చూర్ణములు గాని, సమూలముగా చేసిన దూలగొండి చూర్ణము గాని, తేనెను వైచికొని నేవించిన యెడల కఫసంబంధము లగు ఛర్దులు నశించును.

❖ త్రివిధ ఛర్దులకు ఉపాయములు. ❖

శ్లో. తర్పణం వా మధుయుతం తిస్పణా మపి భేషజమ్, కృతం గుహాచ్యా విధిన త్కషాయం హిమసంజ్ఞతం. 14. తిస్పష్వపి భవేత్పథ్యం మాక్షి కేణ సమాయుతం, ద్రవ్యా దాప్తోత్థితా త్తోయే ప్రతప్తే నిశి సంస్థితాత్. 15. కషాయో యో భినిర్యాతి సశీత స్సముదాహృతః, వడ్డిభిః పలై శ్చతుర్భి ర్వా సలిలా చ్చీతఘంటయోః. 16. ఆప్లుతం భేషజపలం రసాఖ్యాయాం సలద్వయం, శ్రీఫలస్య గుడోచ్యా వా కషాయో మధుసంయుతః. 17. పేయ శ్చర్దిత్రయే శీతో మూర్వా వా తండులాంబునా. జంబ్వప్రపల్లవగవేధుకథాన్యనేవ్య ప్రీభేరవారిమధునా పిబతో ల్లబ్ధమల్పం, ఛర్దిః ప్రయాతి శమనం త్రిసుగంధియుక్తా లీథా నిహంతి మధునా ల్లభ దురాలభావా. 18. జాతీరసః కపిత్థస్య పిష్పలీమరిచాన్వితః, క్షౌద్రేణ యుక్త శ్చమయే ల్లేహనా యం చర్దిముల్బణం. 19. పిష్టా ధాత్రీఫలం ద్రాక్షం శర్కరాం చ పలోన్దితామ్, దత్వా మధుపలం చాత్ర కుడవం సలిలస్య చ. 20. వాసనా గాలితం పీతం హంతి చర్దిం త్రిదోషజాం.

తిప్పతీగలు హిమసంజ్ఞక కషాయమును చేసి తేనెకలిపి త్రాగిన ఛర్దులు నశించును. వేడినీటిలో యౌషధులను రాత్రిపూట నానవైచిన ప్రాతఃకాలమున చల్లంబడినది హిమసంజ్ఞక మనఃబడును.

హిమసంజ్ఞక, ఘంటసంజ్ఞక కషాయములలో అరువలములు, లేక 4 పలముల నీటిని పోసి యౌషధులను నానవేయవలయును. రసములోహాడ 2 పలములను నీరు చేర్చుకొనవలయును. మారేడుచెక్క తిప్పతీగల కషాయములలో తేనెను చేర్చికొని త్రాగినయెడల కాని చాగపండ్లును బియ్యపుకడుగుతో గాని త్రాగినయెడల ముతైఱుగులగు ఛర్దులు నశించును. నేరేడు మామిడిగుళ్ళు అడవిగోధుమలును, ధనియములు సిద్ధుళ్ళు వట్టివేరు వీటిని రసమతీసి నీళ్లలో కలిపి తేనె సందులో వేసికొని కొంచెము

కొంచెముగా త్రాగుచున్నయెడల ఛర్దలు శాంతించును. అవంగపుపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి వీటితోచేర్చిన జాజికాయల రసమునందు తేనెను కలిపికొని నేపించినయెడల భయంకరము లగు ఛర్దలు కూడను నాశనము లగును. ఉసిరిక ద్రాక్ష నూరి దాని యందు ఒకపలము కండచక్కెరను తేనెను కొంచెమును నీళ్లను నాలుపలములును కలిపి వడియకట్టి త్రాగినయెడల త్రిదోషజము లగు ఛర్దలును నశించును.

❧ ఏలాదిచూర్ణము. ❧

శ్లో. ఏలాలవంగ గజకేసర కోలమజ్జ లాజా ప్రియంగు ఘన చందన పిప్పలీనాం, చూర్ణాని మాక్షికసితాసహితాని లీడ్వా ఛర్దిం నిహంతి కఫమారుతపిత్తజాం చ. 21.

ఏలకులు అవంగములు నాగకేసరములు తేగుగుజ్జ వేలాలు కొఱ్ఱలు తుంగ ముస్తలు చందనము పిప్పళ్ళు వీటిచూర్ణములలో తేనెను చక్కెరను కలిపికొని నాకినయెడల త్రిదోషములవలన నగు ఛర్దలును నశించును. ఇయ్యది ఏలాదిచూర్ణ మనఁబడును.

❧ కోలాది లేహము. ❧

శ్లో. కోలామలకమజ్జాని మక్షికవిట్ సితామధు, సకృష్టాతండులోలేహ శ్చర్దిమాశు నియచ్ఛతి. 22. అశ్వత్థవల్కలః శుష్కం దద్ధా నిర్వాపితం జలే, తజ్జలం పానమాత్రేణ ఛర్దిం జయతి దుస్తరామ్. 23 యప్త్యాహ్వాం చందనోపేతం సమ్యక్క్షీరప్రపేషితం, తేనై వాగోడ్య పాతవ్యం రుధిః చ్చర్దినాశనం. 24. లాజాక పిత్థమధుమాగధికోషణానాం క్షౌద్రాభయాత్రికటుధాన్యక జీరకాణాం, పథ్యామృతామరిచ పిప్పలమాక్షికానాం లేహః స్త్రయ స్సకలవమ్యరుచిప్రశాంత్యై. 25.

తేగుపండు ఉసిరికపండు తేనె మైనము చక్కెర తేనె పిప్పళ్ళు బియ్యము వీటి తోటి చేసిన లేహము చర్దిని శీఘ్రముగా హరించును. రావిచెక్కను తెచ్చి తగుల బెట్టి నీటితో చల్లార్చి ఆయుదకమును త్రాగిన పోఁగొట్ట నలవికాని ఛర్దలనుకూడ నశింపఁజేయును. యప్తిమధుకమును చందనమును పాలతో నూరి పాలతోనే కలిపి త్రాగినయెడల రక్తసంబంధములగు ఛర్దలు నశించిపోఁగలవు. వేలాలు కపిత్థము అనగా వెలగపండు తేనె పిప్పళ్ళు మిరియములును, తేనె కరక కాయలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు

ధనియుములు జీలకఱ్ఱయును కరక్కాయలు తిప్పతీగె మిరియములు లేనె పిప్పళ్లును ఈ మూటితో చేయఁబడిన లేహ మన్ని ధము లగు ఛర్మలను అరోచకములను శాంతి నొందించును.

—ॐ పద్మకఘృతము. ౧౬—

శ్లో. పద్మకామృతనింబానాం ధాన్యచందనయోః పచేత్, కల్పే
క్వాథే చ హవిషః ప్రస్థం ఛర్దినివారణమ్, తృష్ణారుచిప్రశమనం దాహ
జ్వరహరం వరమ్. 26.

కమలములు తిప్పతీగె వేప ధనియుములు చందనము పీఠితో చేయఁబడిన కషాయములూను కల్కములూను 16 పలముల నేతని పోసి వంశి సిద్ధముచేసి త్రాగినయెడల ఛర్మలు నశించును. మఱియును దప్పి అరుచి దాహము జ్వరము వీనిని ఎక్కువగా పోకగొట్టును. ఇయ్యది పద్మకఘృత మనఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఛర్మ్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. తృష్టాధికారము.

—౧౭ వాతమువలన నగుత్పష్టలు. ౧౭—

శ్లో. తృష్టాయాం పవనోత్థాయాం సగుడం దధి శస్యతే, రసా శ్చ బృహణా శ్చీతా గుడూద్యా రసవచ. 1. పంచాంగకాః పంచ గణాయ ఉక్తాః తే వ్యంబుసిద్ధం ప్రథమే గణేవా, పిబే త్సుఖోష్ణం మ నుజోఽల్పమాత్రం తృష్ణోపరోధం న కదాపి కుర్యాత్. 2. పితృత్వేన పితృ హరై ర్ద్వివక్యం నిహంతి తోయం పయవచాపి. కాశ్చర్య శర్కరా యుక్తం చందనోశీరపద్మకమ్, ద్రాక్షామధుకసంయుక్తం పితృతర్షే జలం పిబేత్. 3.

వాతమువలన నగు తృష్టారోగమునందు బెల్లముకలిపిన పెరుగు మిక్కిలి మంచిది. వీర్యమునువృద్ధి పొందించు చల్లనికషాయములును తిప్పతీగకషాయములు నుత్తమములు. వేళ్లు పండ్లు పూవులు చెక్క ఆకులు అను పంచాంగములును గల చిన్నవాకుండు కోల పొన్న పల్లెరు మొదలగు పంచగణములును, ఏవి చెప్పఁబడినవో వానిని కషాయమును గా గాచి నులివెచ్చగా త్రాగినయెడల మఱల నెప్పటికిని తృష్ట కలుగదు. పితృహరము లగు నౌషధులచే కాఁచఁబడిన కషాయము గాని పాలు గాని పితృతృష్టలను హరించు ను. నేలగుమ్మడు చందనము వట్టివేళ్ళు పద్మాక్షము ద్రాక్ష ముల్లంగి వీటితో కషాయ మును చేసి కండచక్కరను చేర్చి త్రాగినయెడల పితృతృష్టలు నశించిపోవును.

—౧౮ పితృతృష్టలు. ౧౮—

శ్లో. పితృజారయాం తు తృష్టాయాం పకోద్విమంబరజో రసః, తత్క్వా ధో వా హిమ స్తద్వత్ చ్ఛారివాంబుగణాది వా. 4. స్యా జ్జీవనీయ సిద్ధం ఊరఘృతం వాతపితృజే త్షే, తద్వ ద్రాక్షాచందన ఖర్జూరోశీర మధుయుతం తోయం. 5. సశారివాణా తృణపంచమూలే తథోత్ప లాణా మధురే గణే వా, కుర్యా త్కషాయాం స్తు తథైవ యుక్తా మధూకపుష్పాదిషు చాపరేషు. 6. బిల్వాటకీఘాతకపంచకోల దర్భేషు సిద్ధం కఫజాం నిహంతి, హితం భవే చ్ఛర్దన మేవ చాత్ర తప్తేన నింబ

ప్రసవోదదకేన. 8. సజీరకాణ్యార్థిక శ్రృంగభేర సౌవర్చలా న్యర్థజ
లాఘతాని, మద్యాని హృద్యాని చ గంధవంతి వీతాని సద్య శ్శమ
యంతి తృష్టామ్. 9. క్షయోత్థితాం రుగ్వినివారణేన జయే ద్రసానా
మస్మజ శ్చ పానైః, క్షయోత్థితాం క్షీరజలం నిహన్యాత్ మాంసో
దకం వాఢ మధూదకం వా. 10. గుర్వన్నజా ముల్లిఖనై ర్జయేత్తు క్ష
ఛాదృతే సర్వకృతాం చ తృష్టామ్, లాజోదకం మధుయుతం శీతం
గుడవిమర్చితమ్, కాశ్చర్యశర్కరాయుక్తం పిబే తృష్టార్దితో సరః. 11.

పిత్తజనిత మగు తృష్ణయందు పండిన మేడిపండురసము గాని దాని కషాయ
ముగాని శారివాదిగణపతితము లగు నౌషధములతో జేయఁబడిన కషాయముగాని హిత
కర మగును. వాతపిత్తజ మగు తృష్ణయందు జీవనీయగణోక్తము లగు నౌషధులచే
కాచఁబడిన పాలతో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి యు త్రమము. అట్లే ద్రాక్ష చందనము
ఖర్జూరము వట్టివేళ్ళు వీటికషాయమున తేనెను జేర్చి నేవించిన హితమగును. శారివాది
గణము, తృణాదిపంచమూలములు ఉత్పలాదిగణము లేక మధురగణము మధూకిపు
ష్పాదిగణము నను వీటిచేత సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము హితముఁ గల్గించును.
మారేడుచెక్క అడ్డనరము ఆరెపువ్వు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము
శొంఠి దర్భ వీటికషాయముగాని, వేపచిగుళ్ల కషాయముతో వాంతిచేసికొనుట
గాని హితకర మగును. జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు అల్లము శొంఠి సౌవర్చలవణము వీటిని కొలఁ
దినీటిలో వైచి కషాయముఁజేసి త్రాగినను, నుగంధములును మనోహరములగు మద్యముల
నుపయోగించినను తృష్ణను హఁగొట్టును. క్షయజనిత మగు దప్పిని రోగినివారణచేసి
మాంసరసము రక్తమును పెంచి జయించును. పాలుగలిగిన నీరుగాని మాంసరసముగా
ని లేక తేనెపై తేటగాని క్షయ తృష్ణలను హరించును. బెల్లపుపాకమును నేలగు
ముడిరసములూ చక్కెరకలిపి కొని తృప్తితుఁడు త్రాగవలెను.

—ॐ ఛర్దితృష్ణలకు ఔకేత్య. ౧౭—

జ్లో. అతియాక్షుదుర్బలానాం తర్షం శమయే స్మృణా మిహాశు
పయః, ఛాగో వా ఘృతభృష్టః శీతో మధురో రసో హృద్యః. 12.
ఆమ్రజంబూకషాయం వా పిబే న్నాక్షికసంయుతమ్, ఛర్దిం సర్వాం
ప్రణుదతీ తృష్ణాం చై వాచకర్షతి. 13. వటశృంగశీతాలోధ్రదాడిమం
మధుకం మధు, పిబే త్తండులతోయేన ఛర్దితృష్ణానివారణమ్. 14. గో

స్తనేక్షురసక్షీరయష్టిచుధుమధూత్పలైః, నియతం నస్యతః పానైః తృష్ణా
శామ్యతి దారుణా. 15.

మిక్కిలి పరుసముగాను దుర్బలుడుగానున్న మనుజునకు గలిగిన తృప్తను పాలు
మిక్కిలిత్వరగాహరించును. లేక మేకమాంసరసమును నేతితో చేయించి చల్లాబ్బి త్రాగ
వలయును. అదియును గానిచో మామిడి నేలేడు కషాయములతో లేనెను చేర్చిత్రాగిన
యెడల అన్నివిధములగు ఛర్దలును తృప్తలును తొలగిపోవును. మఱ్ఱియగుళ్ళు చక్కెర
లాడ్డుగ దాడిమ యష్టిచుధుకము లేనె వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగినయెడల
ఛర్దలును తృప్తలును నశించును. ద్రాక్షచెఱుగురసము పాలుయష్టిచుధుకము కవలములు
జేసి చేసిన నస్యమువలనగాని కషాయమును త్రాగుటవలననుగాని అతిభయంకరమైన
తృప్తరోగములును శమించును.

❧ తాలుశోషలకు చికిత్స. ❧

శ్లో. క్షీరేక్షురసమాధ్వీకైః ఊద్రశీధుగుడోదకైః, వృక్షా
మూమైశ్చ గంధూష స్తాలుశోష నివారణి. 16. తాలుశోషే. పిబే

త్సర్పి ఘృతమండ మధాపి వా, మూర్ఖాఛర్దితృసాదాహా శ్రీషద్యభృ
శకర్షితాః. 17. పిబేయు శీతలం తోయం రక్తపితే మదాత్యయే, ధా
న్యామూస్యవైరస్యమలశార్గంధ్యనాశనమ్. 18. తదేవావణం పీతం
ముఖశోషహరం పరమ్, వైశద్యం జనయ త్యాస్యే సందధాతి ముఖే
వణాన్. 19. దాహాత్మష్ణాప్రశమనం మధుగంధూషధారణం.

పాలు చెఱుగురసము ఇప్పపూపులు లేనె మద్యము బెల్లముపానకము చింతపండు
రసము వీటిరసములను నేవించిన దవడ లెండికొనిపోవుట నశించును. తాలుశోషమునందు
నేతిని త్రాగవలయును. లేనిచో నేతితో చేసిన మండమునైనను త్రాగవలయును.
మూర్ఖులు చర్ది తృప్త దప్పి శ్రీలు మద్యము మున్నగు కారణములచేత శుష్కించిన
వాడు చల్లనినీటిని త్రాగవలయును. రక్తపితమునందును, మదాత్యయమునందునుగంజిని
త్రాగవలయును. ముఖమువాడుట మలము దుర్గంధముగావెడలుట మున్నగునవి ఇద్దాన
నశించును. ఉప్పులేనిగంజిని త్రాగినయెడల ముఖశోషలను హరించును. సౌందర్యము
నిచ్చును. వ్రణములను మాన్పును. దాహమును దప్పిని పోగొట్టును.

❧ తృప్తలకు సామాన్యచికిత్స. ❧

శ్లో. కోలదాడిమ మృతూమ్ల చుక్రీకా చుక్రీకారసః. 20. పం
చామ్లకో ముఖాలేప స్సద్యః స్తృప్తాం నియచ్ఛతి, వారిశీతం మధుయుత

మాకంతా ద్వా పిసానితమ్. 21. పాయయే ద్వామయే చ్చాపి తేన తృష్ణా ప్రశామ్యతి, వటశృగామయక్షైర్ద్ర లాజనీలోత్పలైర్ద్వైర్ద్రా. 22. గుటికా వదనన్యస్తా క్షీప్రం తృష్ణాం నియచ్ఛతి, ఓదనం రక్తశాలీనాం శీతం మాక్షికసంయుతం. 23. భోజయే త్తేన శామ్యే త్తు ఛర్ది స్తృష్ణా చిరోత్థితా, పూర్వామయాతుర స్సన్ దీన స్తృష్ణార్దితో జలం యాచన్. 24. న లభేత చే దాశ్వేవ మరణ మాప్నోతి దీర్ఘరోగం వా, తృప్తితో మోహ మాయాతి మోహా త్ప్రాణా నిష్ఠముంచతి. 25. తస్మా త్సర్వా స్వవస్థాసు న క్వచి ద్ద్వారి వార్యతే.

ఈగుపండ్లు దానిమ్మపండ్లు చింతపండు పులిచెంచలి వీచీరసమును ముఖమున పట్టు గావేసినయెడల శీఘ్రముగా దాహములు నశించును. చల్లని నీరు తేనెయును కలిపి తృప్తితులకు ఇచ్చినయెడలను కంఠమువఱకు నీళ్లును త్రాగించి కక్కించినను దప్పి శాంతించును. వఃప్రతిగుల్మ చెగల్వకోష్ఠ తేనె పేలాలు నల్లగల్వలు వీటితో చేయఁబడిన యుండలను పుక్కిట నుంచుకొనిన దప్పి తొలగిపోవును. ఎఱ్ఱబియ్యపు టన్నమును చల్లార్చి అందు తేనెను చెర్చికొని భుజించినచో మిక్కిలి ప్రాచీనములైనను ఛర్దిలును తృష్ణలును నశించును. మొదట రోగనీడితుడై యుండి నిలువలేని రోగి దీనముగా తృప్తితుడై నీటి నడిగినచో ఈయవలయును. అట్లు కానివాఁడు మరణించును. లేకున్న దీర్ఘరోగి యగును. దప్పిగల మనుజుఁడు మూర్ఛ నొందును. మూర్ఛవలన మరణించును. కావున నెట్టి యవస్థలో నున్నను రోగికి దాహము నిచ్చుటను మానుకొనరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు తృష్ణాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౭. మూర్ఖాధికారము.

—ॐ మూర్ఖులయందు ఉపాయములు. ౧—

శ్లో. నేకావగాహకా మణయ స్సహారాః శీతాః ప్రదేహాః వ్యజనానిలా శ్చ, శీతాని పానాని చ గంధవంతి సర్వాసు మూర్ఖాను నివారితాని. 1. సిద్ధాంత వర్గే మధురే పయాంసి సదాడిమా జాంగలజారసా శ్చ, తథా యవాలోహితశాలయ శ్చ మూర్ఖాను శస్త్రా శ్చ సతీనముద్గాః. 2.

అన్నివిధము లగు మూర్ఖులయందును పైని నీటిని చిలకరించుచుండుట. శీతలజలముల ప్నానము చేయించుట, చంద్రకాంతము మున్నగు మణులు, చల్లని కమ్మని పీచునల గాడ్పులును, శీతలము లగు పానకములును, పరిమళవంతము లగు పానకములును నివారణోపాయము లగుచున్నవి. మధురగణోక్తము లగు నౌషధులచేత కాంచబడిన పాలును దానిమీదరసముతో విధముచేయఁబడిన యడవిజంతువుల మాంసరసమును, యవలు పెట్టనియ్యము గంధ్ర పెసలు మున్నగువాని రసములును మూర్ఖులన్నిటిలోను హితకరములు.

—ॐ కషాయములను ప్రయోగింపవలసిన తోటగులు. ౧—

శ్లో. యథాదోషం కషాయాః జ్వరఘ్నాని ప్రయోజయేత్, రక్తజాయాంతం మూర్ఖాయాం హిత శ్శీతక్రియావిధిః. 3. మద్యజాయాం వమే న్నద్యం నిద్రాం నేవే ద్యథాసుఖమ్, విషజాయాం విషఘ్నాని భేషజాని ప్రయోజయేత్. 4. కోలమజ్జోషణోశీర కేసరం శీతవారిణా, వీతం మూర్ఖా జయే ల్లీధ్యా తృష్ణాంవా మధుసంయుతామ్. 5. మహాషధామృతాక్షుద్రా పౌష్కరగ్రంథి కోద్భవం, పిబే త్కణాయుతం క్వాథం మూర్ఖాదిషు మదేషు చ. 6. శతావరీబలామూలద్రాక్షా సిద్ధం పయః పిబేత్, ససితం భ్రమనాశాయ బీజం వాట్యాలకస్య చ. 7. పిబే ద్దురాలభాక్వాథం సఘృతం భ్రమశాంతయే, త్రిఫలాయాః ప్రయోగో వా ప్రయోగః పయసోపి వా. 8. రసాయనానాం కౌంభస్య సర్పిషో వా ప్రశస్యతే.

దోషముల ననుసరించియే జ్వరనాశము లగు కషాయముల నుపయోగింపవలయును. రక్తమువలనఁ బుట్టెడి మూర్ఖలయందు శీతక్రియలను చేయుట హితకరము. మద్యపానమువలనఁ గలిగెడి మూర్ఖలకు మద్యమును క్రక్కిపవలయును. విషభక్షణములచేత గలుగుమూర్ఖలకు విషనాశకము లగు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. తేగు మిరియములు వట్టివేళ్లు నాగ కేసరములు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము త్రాగినను గాని, పిష్టాన్ని చూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని భక్షించినను గాని, మూర్ఖులు నశించును. శొంఠి తిప్పతీగ నేలములక పుష్కరమాలము విప్పలములము వీటితో చేయఁబడిన కషాయములో విప్పలిచూర్ణమును కలిపికొని త్రాగవలయును, మూర్ఖులన్నిటియందును మద్యును దును పిల్లపిచ్చర ముత్తనపులగము ద్రాక్ష వీటితో నగు కషాయమున చక్కెరను వైచికొని త్రాగవలయును.

లేనిచో చిట్టాముదపుగింజలనునూరి చక్కెరతో కలిపికొని త్రాగవలయును. దూలగొండి కషాయములో నేతని వైచికొని త్రాగిన భ్రమలు శాంతించును. లేనియెడల త్రిఫలముల నుపయోగింపవలయును. అధవా పాలను త్రాగించిన భ్రమనశించును. రసాయనములను గాని నూరేండ్లనాటి ఘృతమును గాని నేవించిన హితకరమగును.

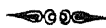
❀ భ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము. ❀

శ్లో. మధునా హం త్యుష్వయుక్తా త్రిఫలా రాత్రౌ గుడాద్ధ్యక్షం
ప్రాతః, సప్తాహా త్వధ్యభోజీ మదమూర్ఖాకాన కామలోన్మాదాన్. 9.
అంజనా న్యవపీడాశ్చ ధూమః ప్రథమనాని చ, సూచీభి స్తోననం
శస్త్రం దాహః పీడా నఖాంతరే. 10. లంఛనం కేశరోష్ణాం చ దంష్ట్రై
ర్దశన మేవ చ, ఆత్మగుప్తాః పుర్వ శ్చ హితా స్త స్యావరోధనే. 11.

రాత్రులయందు తేనె కలిపిన త్రిఫలములును, ప్రాతఃకాలములయందు బెల్లమును, అల్లమును, ఏడుదినములు పథ్యముగా భుజించినవాడు మదమూర్ఖులను దగ్ధులను కామెరలను పిచ్చిని జయింపగలుగును. మూర్ఖుల నడ్డుపెట్టి నశింపజేయుటలో అంజనములును అవపీడలును హాగ వేయటయును కొట్టుటయును సూదులతో పొడుచుటయును గోళ్లలోపల కాల్చుటయును వెంట్రుకలను త్రొంచుటయును పండ్లతోటి కొఱుకుటయును దురదగొండితో నల్పటయును మిక్కిలి హితకరము లగు నౌషధములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూర్ఖాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. మదాత్యయాధికారము.

శ్లో. త్రిదోషమునందు ఖర్జురాదిమంధము. ౧

శ్లో. మంధః ఖర్జూర మృద్వీకా వృక్షామ్లామ్లీక దాడిమైః, పరూషక్తే స్సామలక్తే ర్యుక్తో మద్యవికారనుత్. 1. జలే చతుష్పలే శీతే ఘృణ్ణద్రవ్యపలం ఊపేత్, మృత్పాత్రే మర్దయే తృమ్యక్ తస్మాచ్చ ద్విపలం పిబేత్. 2. సతీనముద్గమిశ్రాన్ వా దాడిమామలకాన్వితాన్, ద్రాక్షామలకఖర్జూర పరూషకరసేన వా, 3. కల్పయే త్తర్పణాన్యూషాన్ రసాం శ్చ పివిధాత్త కాన్.

ఖర్జూరపుపండ్లు దాక్షిణ్య చితపండు చిట్టితపండు దానిమృదలములు పీటితో చేసిన మంధము మదము పలన నగు వికారములను పోగొట్టును. నాలుగుపలముల నీటిలో పోడి చేసిన యావద్ద్రవ్యములను పలమువేయవలయును. దీనిని మట్టిపాత్రలో చక్కగా గండి 2 పలములు త్రాగవలయును. గుండ్రపెసలు లేక దానిమృద ఉసిరికలు ఖర్జూరఫలములు ఉసిరికకాయలు పీటిరసమును తీసి తద్వలములుగాను, యూషమునుగాను అనేకవిధము లగు రసములుగాను చేసి యుపయోగింపవలయును.

శ్లో. వాతమువలనను త్రాగుడువలనను కలిగిన మదదోషములకు చికిత్సలు. ౨

శ్లో. మద్యం సావర్చలవ్యోవయంతం కించి జ్వలాన్వితమ్. 4. జీర్ణమద్యాయ దాతన్యం వాతపానాత్యయావహం, ముద్గయాష సి తాయుక్తః స్వాదు ర్వా పైశితోరసః. 5. పిత్తపానాత్యయేయోజ్యః సర్వత శ్చ క్రియా హిమాః, పానాత్యయే కఫోద్భూతే లంఘనం చ యథాబలమ్. 6. దీపనీయాషఘోషేతం పిబే స్తద్యం సమాహితః, సర్వజే సర్వ మేవేదం ప్రయోక్తన్యం చికిత్సితం. 7. ఆభిః క్రియాభి ర్మిశ్రాభిః శాంతిం యాతి మదాత్యయః.

సావర్చలవణము శొంఠి మిరియములు పిష్టస్థుల కొంచెముగా నీళ్లు పీటితో చేయబడిన మద్యము జీర్ణమద్యము గలసోగములకు ఇవ్వవలయును. ఇయ్యది వాతపు త్రాగుడుదోషమును పోగొట్టును. చక్కెర వేసిన పెసలగంజిని కాని చక్కెరకలిపిన మాంసరసము గాని పిత్తపానదోషమునందు ఇవ్వవలయును. కాని యన్నివిధము లగు తైత్వోపచారములను చేయుట మంచిది. కఫపానాత్యయమునందు బిలుససారముగా లంఘనము చేయుట హితము. సావధానముగా బోడనరపు విత్తనములతో చేయబడిన

మద్యమును త్రాగవలయును. సన్నిపాతపు మదాత్యయోగమునందు ఈచికిత్స సంతయును చేయవలయును. ఈక్రియలను చేసిననే మదాత్యయము శాంతించును.

—౧౭ దుగ్ధాది ప్రయోగములు. ౧౭—

శ్లో. న చేన్మద్యక్రమ ముక్త్వా తీర మస్యప్రయోజయేత్. 8. లంఘనాద్యైః కఫే తీణే జాతదౌర్బల్యలాఘవే, ఓజ స్తుల్యగుణం తీరం విపరీతం చ మద్యతః. 9. తీర ప్రయోగం మద్యం వా క్షమేణా ల్పాల్ప మాచరేత్.

మదాత్యయోగికి మద్యక్రమమునువదలిపెట్టి పాలను ప్రయోగింపగాదు. లంఘనము మున్నగువాని వలన కఫము తీణింపఁగా దుర్బలము చులకదనముకలుగ గ అప్పుడు మద్యము నిచ్చుటకు బదులుగా ఓజస్సునకు (అనగా బలమునకు) తగినట్లు తీరము నీయవలయును. తీరము నిచ్చుట గాని, మద్యమును గాని కొద్దికొద్దిగా క్రమానుసారము ప్రయోగింపవలయును.

—౧౮ పునర్నవాదిఘృతము. ౧౮—

శ్లో. షయః పునర్నవాక్వాథ యష్టికల్కప్రసాధితమ్. 10. ఘృతం ఘృష్టికర పానాత్ మద్యపానహతౌ జనః.

పాలు తెల్లగజ్జెరు రసము యష్టిమధుకపుకల్కము వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన యే మద్యపానము చేత నశించిన బలము గలవానికి గూడను ఘృష్టిని గలుగఁ జేయును.

—౧౯ అష్టాంగలవణము. ౧౯—

శ్లో. సౌవర్చల మజాజ్యం చ వృత్రాప్లం సాప్లువేతనమ్. 11. త్వగేలామరిచార్ధాంశం శర్కరాభాగయోజితమ్, హితం లవణ మష్టాంగం లగ్నిసందీపనం పరమ్. 12. మదాత్యయే కఫప్రాప్తే దద్యాత్ ప్రసోతోవిశోధనమ్.

సౌవర్చలవణము తెల్ల జీలకఱ్ఱ చింతపండు ఆమునేతనము తక్కిరి లేక లవంగపు పట్టవీలములు మిరియములు వీటినన్నిటిని కలకండలోగూడ ఏడిడు భాగములును, ఉప్పు ఎనిమిదవ భాగమును కలిపి చూర్ణముచేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది జర రాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. దీనిని కఫజనుగు మదాత్యయమునం దియ్యవలయును. ఇయ్యది రక్తనాడులను పరిశోధించును. దీనినే అష్టాంగలవణ మందురు.

—౨౦ చవ్యాదులను నుపాయములు. ౨౦—

శ్లో. చవ్యం సౌవర్చలం హింగు పూరకం విశ్వదీప్యకమ్. 13. చూర్ణం మద్యేన దాతవ్యం పానాత్యయరుజాపహం. జలాప్లుత శ్చందన

గూషితాంగ ప్రసగ్య సభక్తాం పిశితోఽపదంశాం, పిబ స్ఫురా నై
వ లభేత రోగాన్ మనోమతిష్ఠ్నం చ మదం న యాతి. ద్రాక్షాకపిత
ఫలదాడిమపానకంయ త్తత్పానవిభ్రమహరం మధుశర్కరాఢ్యమ్. ప
థ్యాక్వాఢేన సంసిద్ధం ఘృతం ధాత్రీరసేనవా, సర్పిః కల్యాణకం వాపి
మదమూర్ఛాహరం పిబేత్. 15. సచ్చర్దిమూర్ఛాతిసారం మదం పూగ
ఫలోద్భవమ్, సద్యఃప్రశమయే త్ప్రీతం ఆత్మప్తే ర్వారి శీతలమ్. 16. వ
శ్యకరీషఘ్రాణా జ్వలపానా ల్లవణభక్షణా ద్వాపి, శామ్యతి పూగఫల
మదః చూర్ణగుజాశర్కరాకబలాత్. శంఖచూర్ణజోఘ్రాణం స్వల్పం
మద మపోహతి కూష్మాండకరస స్సగుడః, శమయతి మదనకోద్భవజమ్
ధాతురం చ సవగ్ధం సశర్కరం పానయోగేన. 18.

చెప్పము సౌవర్చలవణము పొంగించిన ఇంగువ మాదీఫలము శొంతి అజామో
దవిత్రసములు వీటిచూర్ణమును మద్యముతో చేర్చి ఈయవలయును. ఇయ్యని మద్యపా
నముచేతనగు మదములను పోగొట్టును. మనజాండు చక్కగా స్నానము చేసినవాడై
మంచి గంధము నలదికొని పూలమాలికల ధరించి మాంసరసము గల యన్నమును తిను
చున్నవాడై, తగుసాటిగా మద్యమును త్రాగెనేని అద్దాన రోగములును పొందఁడు. మతి
పోగొట్టగల మదమును కూడ నొందఁడు. ద్రాక్ష వెలంగపండ్లు దానివ్వు వీటితో చేసిన
పానకముగో తేనెను చక్కెరను మిక్కిటయుగా వైచికొని సేవించినయెడల మద్య
పానముచే నగు మదముల నణంచును. కరక కాయ కషాయముచేతఁగాని ఉసిరికరసము
చేతఁ గాని సిద్ధముచేయఁబడిన ఘృతము, లేక కల్యాణఘృతము గాని మదమును
మూర్ఛలను పోగొట్టును. శంఖచూర్ణముగాని ఏరుషిడకల చూర్ణముగాని పీల్చుటచేత
నున్న చాలినంతవఱకు త్రాగినచో చల్లనినీరుసయితము త్రాగుటచేతను, ఛద్ద మూర్ఛ అతి
సారము పోకచెక్క వీటివలనఁ బుట్టిన మదమును శీఘ్రముగా శాంతింపఁజేయును.
అడవిదానివ్వు నస్యమును జలమును పీల్చినయెడలకాని, ఉప్పు తినుటచేతఁగాని, వక్కలు
నమలుటచే నగు సొక్కు (మదము) అణగును. సున్నమును చక్కెరలో మాటి భక్షిం
చుటవలన, కొద్దిపాటి మదాత్మయము లణగును. బూడిద గుమ్మడిరసములో బెల్లముఁ
జేర్చి ద్రాగిన, యుష్మైత్తదినుటవలన నగు మదములు నశించును. చక్కెర వేసికొని పాలను
త్రాగిన యుష్మైత్తవలని మదము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మదాత్మయాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. దాహాధికారము.

—ॐ దాహశమనోపాయములు. ॐ—

శ్లో. శతధాతపుత్రాభ్యుక్తం లిహ్య ద్వా యవసక్తుభిః, కోలా
మలకముక్తై ర్వా ధాన్యామై రపి బుద్ధిమాన్. 1. ఛాదయే త్రస్య
సర్వాంగ మారనాలార్ద్రవాససా, లామజ్జే నాథ శుక్తేన చందనే
సానులేపయేత్. 2. చందనాంబుకణాస్యంది తాలవృంతోపవీజతః, సు
ప్యా ద్దాహార్దిభోః లంభోజకదలీదలసంభవే. 3. పరిషేకావగాహేషు
వ్యవనానాం చ సేవనే, శస్యతే శిశిరం తోయం తృష్ణాదాహేనాప
శాంతయే. 4. క్షీరైః క్షీరికషాయై శ్చ సుశీతై శ్చందనాన్నితైః,
అంతద్దాహం ప్రశమయే దేతై శ్చాన్యై శ్చ శీతలైః. 5.

నూరుమారులు వడియకట్టబడిన నేతితో మాటినరసమును నాకవలయును. యవల
సక్తుపిండిచేతఁగాని, రేగు ఉసిరికలు కలిపిచేసిన గంజిచేతఁగాని బుద్ధిమంతుడగుహిండు
సిపాసాపీడుతుని సర్వాంగములను రుద్దవలయును. లేక తడిబట్టితో కప్పవలయును. మ
రువేరు రసముతోగాని శుక్తమును గంజివిశేషముతోగాని మంచిగంధముతోగాని లేపన
మును చేయవలయును. కమలములు అరటియాకులు దొరకినయెడల వాటిపై పరుండ
వలయును. చందనోదకమును చిలికిన విసనకఱ్ఱతో వీచుకొనవలయును. మీద చల్లు
టలో గాని స్నానమునందు గాని వీవనలతో విసరించుకొనుటప్పుడు గాని చల్లనినీటి
నుపయోగించిన దప్పి గొంతెండి పోవుటలు నిల్చిపోవును. పాలు పాలచెట్టుతోబె
ట్టిన కషాయమును మంచిగంధముతో చేర్చిగాని ఇతరశీతల క్రియలనుచేసినగాని లోప
లిదాహమును పోగొట్టవలయును.

—ॐ కుశాది తైలమును; పుత్రమును. ॐ—

శ్లో. కుశాదిశాలపర్ణభి ర్జీవకాద్యేన సాధితం,
తైలం పుత్రం వా దాహాఘ్నం వాతపిత్తవిनाశనమ్. 6.

కుశాది గణపతితము లగు నౌషధములును అనగా తృణపంచమాలములు.
ముయ్యకుపొన్న కోలపొన్న కారుమినుము కారుపెసర జీవకాదిగణము వీటితో

పిదము చేయఁబడిన తైలముగాని నేయిగాని దాహమును పోఁగొట్టును. వాతపిత్తములను గూడ నశింపఁజేయును.

—ॐ ఫలిన్యాదిలేపము. ॐ—

శ్లో. ఫలినీలోధ్ర నేవ్యాంబు హేమపత్రం కుటన్నటం, కాలీయ
కరసాపేతం దాహే శస్తం ప్రలేపనమ్. 7. హీబేర పద్మకోశీరం చందన
క్షోదవారిణా, సంపూర్ణా మవగాహేత ద్రోణీం దాహార్దితో నరః. 8.

ప్రేంకణపుటానులు లొద్దుగ వట్టివేరు కురువేరు నాగకేసరములు వీటితో నాన్నిన
యదకమును దుండిగపుచెట్టు పద్మకము తుంగముస్తలు వీటిని చందనపురసముతో జేర్చి
లేపము చేయుట దాహములయందు శ్రేష్ఠము. కురువేరు పద్మకము వట్టివేళ్లు చందన
ము వీటిచూర్ణము కలిపిన నీటితో పూర్తిగా గొంతువఱకు మునిగినట్లైన దాహము
శమించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు దాహాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. ఉన్నాదాధికారము

— వాతము వలనగు పిచ్చికి యుపాయములు. —

శ్లో. ఉన్నాదే వాతీకే పూర్వం స్నేహపానం విరేచనమ్, పిత్తజే
కఫజే వా.తిః పరే వస్త్యాదికః క్రమః. 1. య చ్ఛోషదిశ్యతే కించి దప
స్తారచిత్తితే, ఉన్నాదే తిచ్చ కర్తవ్యం సమానాద్దోషదూష్యయోః. 2.
సబ్రాహ్మీ కూష్మాండి పక్ష్యంధాశ్చిపుష్పికాస్వరసాః, ఉన్నాదహృతో
దృష్టాః పృథ గేజే కృష్ణమధుమిశ్రాః. 3. దశమూలాంబునఘృతం యు
క్తం మాంసరసేన వా, ససిద్ధార్థకచూర్ణం వా పురాణం వైకకం ఘృతమ్
4. ఉగ్రగంధం పురాణం స్యాద్దశవర్షస్థితం ఘృతమ్, లాఘోరసంభం
శీతం ప్రపురాణ మతఃపరమ్. 5. శ్వేతోన్వతోత్తరదిష్కాలసిద్ధమ్ పాయసః,
గుడాజ్యసంయుతో హంతి సరోన్వన్నాదాంస్తు దోషజాన్. 6.

వాతమువలన గలిగిన పిచ్చియందు మొదట తైలమును త్రాగుటయును పిత్తజ
మగునున్నాదమున విరేచనములను తీసికొనుటయును కఫజ మగు నున్నాదమున వాంతి చే
యించుటయును, తక్కిన యున్నాదములయందు వస్తికర్మ మున్నగునవి చేయుటయును
మంచిది. ఆపస్తంబాధ్యాయులలో చికిత్సనైయ్యది చెప్పబడియెనో పిచ్చియందుకూడదాని
నే చేయవలయును. ఏలయునగా దోషమును దూష్యమును ఈరెండిటియందు తుల్యములు.
మండుకబ్రాహ్మీ గుమ్మడి శఙ్ఖపుష్పిక ౩౪ వీటిరసమును వేర్వేరుగాతీసి చెంగల్వకోష్ఠ
యష్టిమధుకము లేనెయునుచేర్చికొని నేపించినచో ఉన్నాదములనుహరించును. దశమూల
ములకాద్ధమును నేతితో కలిపి కాని మాంసరసముతో చేర్చికొని గాని ఆవాలు పొడి
చేసి చేర్చిగాని పురాణపు నేతిని గాని నేపించిన యున్నాదములు నశించును. పురాణపు
నేయి యనగా — ఘాటగు వాసన కలదియును, పదివర్షములు మాగినదియును, లత్తు
కేవంటి రంగు కలదియును, చల్లగా నున్నదియునగు నేయి యని యందురు. తైలయః మ్నే
త్త యొక్క యుత్తరపు దిక్కు వేరువేసి పాయసముచేసి బెల్లము నేతిని చేర్చి నేపించిన
సమస్తము లగు నున్నాద దోషములును నశించును.

— సర్వ పత్తెలాదులు. —

శ్లో. ఉన్నాదే సమధుః పేయః శుద్ధో వా తాలశాఖజః. 7.

రసా నస్యేఽభ్యంజనే చ సార్వపం జైల మిష్యతే, అపకవ్యచటకీషీర
పీతోన్మాదవినాశినీ. 8. బద్ధం సార్వపత్తైలా క్త ముత్తానం చాతపే న్య
సేత్. సిద్ధార్థకో హింగువచా కరంజో దేవదారు చ. 9. మంజిష్ఠా
త్రిఫలా శ్వేతా కటభీత్వ క్కలుత్రికమ్, సమాంశాని ప్రియంగు శ్చ
శిరీషో రజనీద్వయం. 10. బస్తమూత్రేణ పిప్టోయ మగదః పాన మంజ
నమ్. నన్య మాలేపనం చైవ స్నాన ముద్వర్తనం తథా. 11. అపస్తా
రవిపోన్మాదం హృత్వా లక్ష్మీజ్వరాపహాః, భూతేభ్య శ్చ భయం హం
తి రాజద్వారే చ శస్యతే. 12. సర్పి రేతేన సిద్ధం వా సగోమూత్రం
తదర్థకృత్.

ఉన్నాదమునందు తాటిచెట్టునండి గీయఁబడిన కల్లులో తేనెను చేర్చికొని త్రా
గుట మంచిది. నస్యక్రియలయందును తలంటుకొనుటయందును ఆవనూనె మిక్కిలి మం
చిది. చక్కగా పండని చిరిసెనగలన, పాలను త్రాగిన యున్నాదములు నశించును.
ఉన్నాదముగలవోగిని కట్టివైచి ఆవనూనెతో తలనంటి ఎండలో వెలికల బరుండబె
ట్టిన యున్నాదము నశించును. తెల్లఆవాలు, ఇంగువ, వస, కానుగుపట్ట, దేవదారు,
మంజిష్ఠము, త్రిఫలములు, చెల్లదింబై, మద్దిపట్ట, శొంఠి, పిప్పలి, మిరియములు,
పేంకణము, దిరిసెన, పసపు, మ్రానిపసపు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి మేకమూ
త్రముతో నూరి దీనిని త్రాగినను, అంజనముగా నుపయోగించినను నశ్యముగను, ఆలేపన
ముగను, స్నానసమయమున నలుగుపిండిగాను నుపయోగించినను అపస్తారములను విష
ములను పోగొట్టి అలక్ష్మిని (బీదతనమును) జ్వరమును నశింపఁజేయును. మఱియును భూ
తప్రేతాదుల నగు భయములను పోగొట్టును. రాజద్వారములయందు శుభదము అగును.
ఈయాపధమే గోమూత్రముచే సిద్ధముచేసిన, నేయితో సిద్ధముచేసినను వైచెప్పఁబ
డిన ఫలముల నన్నిటి నిచ్చును.

త్రూషణములవర్తలు. ౧౩

శ్లో. త్రూషణం హింగులనణం వచా కటుకరోహిణీ. 13.
శిరీషన క్రమాలానాం బీజం శ్వేతా శ్చ సర్పిషాః, గోమూత్రపిప్టే
రేతై ర్వా వర్తి ర్మేత్రాంజనే హితా. 14. చాతుర్థక మపస్తార మున్నా
దం చ నియచ్చతి.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇంగువ పైంధవలవణము వస కటుకరోహిణి
దిరిసెనవీర్తలు, కానుగచెక్క తెల్లయావాలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి వత్తిచేసి

నేత్రములకు కాటుకగా నుపయోగించినచో హితము కలిగించును. చాతుర్థికజ్వరములును అపస్తంబములును పిచ్చిని నశింపజేయును.

—౧౭ అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు. ౧—

శ్లో. శుద్ధస్యాచారవిభింశే తీక్షణం నావన మంజనమ్. 15. తాడనం చ మనోబుద్ధి స్మృతినం వేదనం పరం, తర్జనం త్రాసనం దానం సాంత్యనం హర్షణం భయం. 16. విస్తయో విస్తృతే వైతో ర్నయంతి ప్రకృతం మనః, కామశోకభయక్రోధహర్షేర్ష్యాలోభసంభవాన్. 17. పరస్పరప్రతిద్వంద్వై రేభిరేవ శమం నయేత్, ఇష్టద్రవ్యవినాశాత్తుమనో యస్యోపహస్యతే. 18. తస్య తత్సదృశప్రాప్త్య శాంత్యాశ్వాసై శ్చ తాం జయేత్.

పరిశుద్ధుడగువాడు ఉన్నాదమున ఆచారమునుండి భ్రష్టుడైనచో తీక్షణములగు నస్యక్రియలును అంజనములును తాడనములును మనస్సు బుద్ధి పూర్వవిషయముల సంస్కరణము మున్నగువానిఁ దెలుపు నుపాయములును హితకరములు. బెదిరించుట, భయ పెట్టుట, అడిగినదాని నిచ్చుట, ఊరడించుట, సంతసపెట్టుట, భయము, అశ్చర్యము ఇయ్యది విస్తృతిజనకము లగుటచేత మనస్సును పూర్వమువలె నుంచును. కామము దుఃఖము భయము శోపము సంతసము పిసినిగొట్టుతనము వీటిచేత బుట్టిన యున్నాదములను ఒకదానికొకటి విరుద్ధములగు పనులవలన శాంతించును. ప్రియవస్తువినాశనము వలన గలుగు మనోవిభ్రమములనుండ ఆవస్తువుతో సమానము లగు వస్తువుల నిచ్చుట చేతను ఊరడింపు మన్నగువానిచేతను స్వస్థుల కలుగును.

—౧౮ లేపమును ఘృతపానమును. ౧—

శ్లో. ప్రలేపోత్పర్జనాభ్యంగ ధూమాః పానం చ సర్పిషః. 19. ప్రయోక్తవ్యం మనోబుద్ధిస్మృతినంజ్ఞా ప్రబోధనం, కల్యాణకం మహద్వాపి దద్యాద్వా చైతనం ఘృతం. 20. త్రైలం నారాయణం చాపి మహానారాయణం తథా.

నేతితోలేపనము నలుగు అంజికొనుట పొగవేసికొనుట త్రాగుట మున్నగు వానిని చేయవలయును. మనస్సు బుద్ధి జ్ఞాపకము తెలివి వీటిని గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. కల్యాణఘృతమునైనను మహాకల్యాణఘృతమునైనను చైతనఘృతమునైనను ఉపయోగింప గావలయును,

❖ కల్యాణఘృతము - క్షీరకల్యాణఘృతము. ❖

శ్లో. విశాలా త్రిఫలా కాంతీ దేవదార్వలవాలుకం. 21. సింహా
నతం రజన్యా ద్వే శారివే ద్వే ప్రియంగుకాః, నీలోత్పలైలామం
జ్ఞానా దంతీదాడిమకేసరం. 22. తాలీశపత్రం బృహతీ మాలత్యాః
కుసుమం నవం, విడంగం పృశ్నిపణ్ణీ చ కుష్ఠం చందనపద్మకా. 23. అష్టా
వింశతిభిః కల్లై రేతై రక్షనమన్వితైః, చతుర్గుణం భలం దత్వా
ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 24. అపస్తారే జ్వరే కాసే శోషే మందానితే
క్షయే, వాతరక్తే ప్రతిశ్యాయే తృతీయకచతుర్థకే. 25. వమ్యోమ్మూ
త్రకృచ్ఛే చ విసర్వోపహతేషు చ, కింఙూపాండ్వామయోస్తాదే విష
మేహగరేషుచ. 26. భూతోపహతచిత్తానాం గద్గదానామరేతసాం,
శస్తం స్త్రీణాం చ వంధ్యానాం ధన్యమాయుర్బలప్రదం. 27. అలక్ష్మీ
పాపరిక్షోఘ్నం సర్వగ్రహనివారణం, కల్యాణక మిదం సర్వ శ్లేష్మం
పుంసవనేషు చ. 28. ద్విజలం సచతుః క్షీరం క్షీరకల్యాణకం త్విదం.

పాపరబుడమ త్రిఫలములు రేణుకలు దేవదారువు కూతురుబుడమ వాలు
కము తగరము పసపు మ్రానిపసపు ప్రేంకాపుచెక్క నల్లకల్వలు ఏలకులు మంజి
ష్ఠము దానిమ్మ నాగకేసరములు తాడిశపత్రి పెద్దవాకండు సంపెంగపూవులు (క్రా
త్తివి) వాయువిడంగములు కొలపొన్న చెంగల్వకొమ్మ చందనము పద్మాక్షము వీటిని 28
మిది యాషఢములను ఒక్కొక్కక్కరచుచో తీసికొని కల్లముచేసి, ఒకద్రోణము
నీళ్లలో 16పలముల నేరిని పోసి దీనిని పక్వముచేయవలయును. అపస్తారములు జ్వర
ములు శ్వాసకాసములు శోష అగ్నిమాంద్యము క్షయ వాతరక్తములు సీసన మూడునా
బ్లగోజాలకు వచ్చు వరుసజ్వరములు ఛర్ది మూలరోగము మాత్రకృచ్ఛము చలిది
జల పాండురోగము పిచ్చి విషము మేహరోగము వీటియందును భూతములవలన
భయపడినవారికిని ఉగ్రతుక వీర్యనష్టము లందును గొడ్డునోతు లగుస్త్రీలకును శ్రేష్ఠము.
ఇయ్యది ఆయుర్బలములను పెంపొందించును. దారిద్ర్యమును పాపమును పోగొట్టును.
గ్రహబాధల నశంపఁజేయును. ఇయ్యది కల్యాణఘృతము. పురుషుల కత్యంతోపకారి
యగునది. మఱియు నిందు నాల్గురెట్లు పాలను చెండురెట్లు నీటిని పోసి పక్వముచేసిన
నిదియే క్షీరకల్యాణకఘృత మనఁబడును.

❧ మహాకల్యాణకఘృతము. ❧

శ్లో. ఏభ్య ఏవ సింధిరాదీని జలే పక్త్యైకవింశతిమ్, రనే తస్మిన్పచే
త్సర్విః గృప్తిక్షీరచతుర్లుమ్. 29. వీరాద్విమాషకాకోలీ స్వయంగు
ప్తస్థభిరిభిః, మేదయా చ నమైః కల్లైః త త్స్యా త్కల్యాణకం మ
హత్. 30. బృంహణీయుం విశేషేణ సన్నిపాతహరం పరం.

మహాకల్యాణకఘృతముల యోగముల ప్రకారమే పాపమొదలగు నిరు
పదియొక్క ఔషధములను నీటిలో పక్వముచేసి ఆరసములో తొలుచూరి యీనన
ఆవుపాలను నాలుకెట్లును, పిల్లశిచ్చురి మినుము అడవిమినుము కాకోలి దూలగొండి
విత్తనములు ఋషభమును గంధద్రవ్యము ఋద్ధి మేద ఈయాషధముల నన్నింటిని
సమానభాగములుగా తీసికొని కల్కమును చేసి కలిపి నేవంపవలయును. ఇయ్యది
మహాకల్యాణకఘృత మనఁబడును. విశేషముగా వీర్యమును వృద్ధి నొందించును. సన్నిపా
తజ్వరములను పోగొట్టును.

❧ చైతన కఘృతము. ❧

శ్లో. పంచమూల్యక కాశ్చర్య రాస్సైరండ్రత్రివృద్ధలా. 31.
మూర్వాశతావరీ చేతి క్వాఢ్యైర్ద్విపలకై రిమైః, కల్యాణకస్య చాం
గేన తద్భృతం చైతనం ఘృతమ్. 32. సర్వచేతోవికారాణాం శమనం
పరమం మతిం, ఘృతస్థోఽత్ర పక్తవ్యః క్వాఢ్యో ద్రోణాంభసా ఘృ
తాత్. 33. చతుర్గుణోఽత్ర సంపాద్యః కల్కః కల్యాణకేరితః.

పంచమూలములు గుమ్మడు సన్నరాస్త్ర ఆమదపువేరు తెల్లతెగడ ముత్తువపుల
గము చాగ పిల్లపీచర వీటి సన్నిటిని రెండేసిపలముల చొ॥ తీసికొని కషాయమును
చేసిని కల్యాణకఘృతమున కంగముగా చైతనకఘృత మనఁబడును. ఇయ్యది అన్నివిధము
లగు చిత్తవికారములను పోగొట్టును. దీనియందు (అనగా దీనిని సిద్ధముచేయుటలో)
16 పలముల నెయ్యి ద్రోణమునీళ్లతో కాచిన 64 పలముల కషాయముతో కల్యాణ
కఘృతకల్కము నాల్గింతులును తీసికొని పక్వము చేసి నేవంపవలయును.

❧ మహావైశాచిక కఘృతము. ❧

శ్లో. జటిలా పూతనా కేళీ చారటీ మర్కటీ వచా. 34. త్రాయ
మాణా జయావీరా చోరకః కటురోహణీ, వయస్థా శూకరీ ఛత్రా సాతి
చ్ఛత్రాపలంకమా. 35. మహాభరుషదంతా చ వయస్థా నాకులీద్వయమ్,

కటుంభరా వృశ్చికాలీ స్థిరా చైవ చ తైర్భ్రతం. 36. సిద్ధం చాతుర్థికాన్తా
దగ్రహా పస్తారనాశనమ్, మహాపైశాచికం నామ ఘృత మేత ద్యభా
మృతం. 37. మేధాబుద్ధిస్తృతికరం బాలానాం చాంగవర్ధనమ్,

జటామాంసి కరక కాయలు మెట్టతామర దూలగొండి వస కలుక్రానగ పచ్చ
మినుసు పిల్లపిచ్చర ఖురాసానివామసు గడ్డిదవనము కటుకరోహిణి బ్రాహ్మి వారాహి
కంద వట్టివేళ్లు మెంతి లక్కు పెద్దపీచర శ్రీరకాకోలి రెండువిధము లగు ములకలును,
చాగఫలమును శాలిపర్ణి వీటితోనేతని పక్షము చేయవలయును. ఇయ్యది చాతుర్థికజ్వర
ములను పిచ్చి గ్రహదోషము అపస్తారములనును నశింపజేయును. ఇయ్యది మహాపైశాచిక
మనుష్యులము, అమృతముతో నమానము. మతీయును నిర్మలమగు బుద్ధినిచ్చును స్మృతిని
కలిగించును. బలమును అవయవములను పెంచును.

— హింగాద్విధిఘృతము. —

శ్లో. హింగునావర్చలవోష్ణైః ద్విపలాంశైః ఘృతాఢకం, చ
తుర్గుణే గవాం మూత్రే సిద్ధ మున్నాదనాశనమ్. 38.

ఇంగువ సావర్చలవణము శొంఠిమిరియములు పిష్టుల్లు వీటిని రెండుపలములచో॥
తీసికొని ఒక ఆఢకము నేతని అంతకు నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును చేచ్చి ఘృతమును
పక్షము చేయవలయును. ఇయ్యది యున్నాదములను పోగొట్టును.

— లశునాద్య ఘృతము. —

శ్లో. లశునస్యాశనప్తస్య తులార్ధం నిస్తుషీకృతమ్, తదర్ధం దశ
మూల్యాస్తు ద్వ్యాఢకేఽపాం విపాచయేత్. 39. పాదశేషే ఘృతప్ర
సం లశునస్య గసం తథా, కోలమూలక వృక్షాష్లు మాతులుంగార్ద్రైకై
రసైః. 40. దాడిమాంబు సురామస్తు కాంజికాష్టైః తదర్ధికైః, సాధయే
త్రిఫలాదారులంఘావోష దీప్యకైః. 41. యమాసీ చవ్య హింగావృష్ట వేత
సైశ్చ పలార్ధికైః, సిద్ధమేతత్ప్రిభే చ్ఛూలగుల్కార్థోజతరాపహం. 42. బ్ర
థ్నపాండ్వామయస్థీహ యోనిదోష క్రిమిజ్వరాన్, వాతశ్లేష్మామయాం
శ్చాన్యాన్ ఉన్నాదాం శ్చాపకర్షతి. 43.

50 పలములు ఉల్లి గడ్డలను తల్లగడ్డలనుగా తెచ్చి, పొట్టునొలిచి 25 పల
ముల దశమాలములను చేచ్చి, రెండాఢకముల నీటిలో పక్షము చేయవలయును. నాల్గ

వభాగము నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల ఘృతమును 16 పలముల నుల్లిగడ్డల రసమును రేగు కురువేరు చింతపండు అల్లము వీటి రసమును దానిమ్మరసము మద్యము మజ్జిగ గంజి వీటిని 5 పలములు తీసి వైదానియుండు చేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శూలములను గుల్మములను మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. బ్రధ్నరోగమును పాండురోగమును స్త్రీహారోగమును యోనిదోషములను జ్వరములను వాతకఫరోగములను అన్నివిధములగు నున్నాదములను తొలగించునది.

❧ వైశాచపు పిచ్చికి మంత్రాదులు. ❧

శ్లో. సర్పిః పానాది రాగంతో ర్జంత్రాది శ్చేష్యతే విధిః, పూజాబల్యపహారేష్టి పెళామమంత్రాంజనాదిభిః 44. జయే దాగంతుమున్నాదం యథావిధి శుచి ర్భిషక్, కృష్ణామరిచసింధూత మధు గోపి త్తనిర్జితమ్. 45. అంజనం సర్వభూతోత్థమ పెళాన్నాదవిनाశనం, దార్ద్రమధుభ్యాం పుష్పాభ్యాం కృతం చ గుడికాంజనమ్. 46. మరిచం వాతపే మాంసం ససి త్తం స్థిత మంజనం, వైకృతం పశ్యతః కార్యం దేవభూతహతస్త్వతేః. 47. నింబపత్ర నచాహింగు సర్పనిర్తోక సర్పపైః, ఛాకిన్యాదిహారో ధూపో భూతోన్నాదవిनाశనః. 48. కార్పాసాస్థిమయూరపిచ్చబృహతీ నిర్మాల్యపిండితక్తై, స్వగ్వాంసే విషదంశ విత్త్రుషవచా కోశాహనిర్తోకకైః, గోశ్మగద్విషదంశ హింగుమరిచైః తుల్యైస్తుధూపః కృతః, స్కందోన్నాదపిశాచరాక్షససు గావేశ జ్వరఘ్నః స్త్వతః. 49. బ్రహ్మరాక్షసజి న్నస్యం పక్షైవం ద్రీ ఫల మూత్రజం, సాజ్యం భూతహరం నస్యం శ్వేతాజ్యేష్టామ్బు సర్జితం. 50. దేవర్షి పితృగంధర్వై రున్న త్తస్య చ బుద్ధిమాన్, వర్జయేదం జనాదీని తీక్ష్ణాని కూర మేవ చ. 51.

ఆగంతకమగు నున్నాదములయందు ఘృతపానమునున్నగునవిమంత్రము దేవపూజ బలికాముకలు ఇష్టి చేయుట హోమముచేయుట మున్నగువానితోను చికిత్స చేయవలయును. పిష్పళ్లు మిరియుములు పైంధవలవణము తేనె గోగోచనము పిటితోచేయఁబడిన యంజనము భూతజ మగు నున్నాదములను పోగొట్టును. మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము తేనె వీటితో జల్లేడుతోచేసిన యంజనము పైనిచెప్పఁబడిన ఫలములనిచ్చును. మ్రానిపసపు

చూడమును సెలగోజులు మిరియములతో నుంచి దానిని, వికారముగా చూచువారికి
దేవతలవలన భూతములవలన మతిపోయిన వారికిని ఇచ్చిన, దోషములను హరించి
మేలుకల్గించును. వేపాకు వస ఇంగువ పాముకునును ఆవాలు వీటితో ధూపము వేసిన
ఉన్నాదములు నశించును. ప్రత్తివిత్తులు నెమలిపించును తిప్పతిగె గంగోదకము మరువము
లవంగపుపట్ట వంశలోచనము యవలపైనిపట్టు వస పాముకునును ఆవుకొమ్ము పినుగదంత
ము ఇంగువ మిరియములు వీటిని సమానభాగములుగాగై కొని పొడిచేసి పొగవేసిన స్కం
ధగ్రహదోషములను, ఉన్నాదము పిశాచములు దేవతలు రాక్షసులు మొ॥ ఆవేశముల
జ్వరము వీనిని నశింపజేయును. పాపరబుడమపండును ఆవుపంచితములో నూరి నస్యవిధి
చేసిన బ్రహ్మరాక్షసజనిత మగు ఉన్నాదము నశించును. శ్వేతక్షేప్త వీటినివీటితో నస్యవి
ధిచేసిన భూతదోషములు నశించును. దేవతలు ఋషులు గంధర్వులు మున్నగు పారిదర్శ
నముచే గలుగునున్నాదము గలవారలకు తీక్షణములగు నంజనములను చేయరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉన్నాదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. అపస్తంబరాధికారము.

అపస్తంబమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు. ౨౦

శ్లో. వాతీకం వస్తీభిః ప్రాయః పైత్తం ప్రాయో విశేషనైః,
శైష్వికం వమనప్రాయై రపస్తంబ ముపాచరేత్. 1. సర్వత స్సువిశుద్ధస్య
సమ్యగ్గాశ్వాసితస్య చ, అపస్తంబవిమోక్షార్థం యోగా స్సంశమనా
ఇచ్ఛుః. 2.

సాధారణముగా వాతపుటపస్తంబములలో వస్తీకర్మలచేతను పిత్తపుటపస్తంబములలో విశేషచర్యలచేతను శైష్వికపస్తంబములలో వాంతులచేతను చికిత్స చేయవలయును. అన్నివిధములను పరిశుద్ధుఁడు నగువానికి, చక్కగా నూపి వెడతెడివానికిని అపస్తంబరూపమును తొలగించుట శాపాయములను చెప్పుచున్నాను వినుము.

అపస్తంబమున కంజనాదులు. ౨౧

శ్లో. మనోహ్వ తార్క్షజు చైవ శశ్పిత్రావతస్య చ, అంజనం
హం త్యపస్తంబ మున్నాదం చ విశేషతః. 3. యష్టిహింగువచావక్ర శిరీ
షలశునామయ్యైః, సాజమూత్రై రపస్తంబే సోన్నాదే నావనాంజనే. 4.
పుష్పేద్ధృతం శునఃపిత్త మపస్తంబఘ్న మంజనమ్, తదేవ సర్పిషాయుక్తం
ధూపనం పరమం స్మృతమ్. 5.

మణిశిల రసాంజనము పావురపుపెంట వీటిని కాటుకచేసి నేత్రములఁ బెట్టుకొనినచో నపస్తంబమును ఎక్కువగా పిచ్చిని పోగొట్టును. యష్టిమధుకము ఇంగువ వస గ్రంధితగరము శిరీషఫలము (అనగా దిరిసెనపండు) ఉల్లిగడ్డ చెంగల్వకొప్ప వీటిని మేకయచ్చతోనూరి నస్యమును గాను అంజనము గాను ఉపయోగించినచో అపస్తంబములును ఉన్నాదములును దూరము లగును. పుష్పనక్షత్రమునాడు కుక్కయొక్క పిత్తమును తెచ్చి, కనులకు కాటుకగా నుపయోగించినచో నపస్తంబములు నష్టము లగును. లేళ్ళన్న ఆపిత్తమునందే నేయిని కలిపి ధూపమును వేసినయెడలను అపస్తంబములు నష్టము లగును.

అపస్తంబమునకు ధూపనవర్తులు. ౨౨

శ్లో. నకులోలూక మార్జార గ్రృధ్రకీటాహి కాకజైః, తుండ్జైః

పత్నీః పురీషై శ్చ ధూపనా కారయే ద్భుధః. 6. కాయస్థాన్ శారదాన్ ముద్గాన్ ముస్తాశీరయవాం స్తథా, సవ్యోసా స్పస్తమూత్రేణ పిష్టా వర్తిః ప్రకల్పయేత్. 7. అపస్తారే తథోన్మాదే సర్పనంష్ట్రే గర్దారితే, వివశీతే జలమృతే చైతా స్సుయ రమృతోపమాః. 8. అపే తరాక్షసీకుష్ఠపూతనా కేశిచోరకైః, ఉత్పాదనా మూత్రపిష్టైః మూత్రైరేవావసేచనమ్. 9.

ముంగిస గ్రుడ్లగూబ పిల్లి గ్రడ్ల సర్పము కాకి వీటియొక్క ముక్కులు తెల్ల క్కులు మలము వీటిచేత ధూపనమును చేయింపవలయును. నల్లతులసి శరదృతువు లోని పెసలు తుంగము స్తలు వట్టివేళ్లు యవలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని మేకయొచ్చతోనూరి ధూపనవర్తల చేయవలయును. ఈవర్తలు అపస్తారమునందును ఉన్నాదమునందును పాముకాటునందును విష పానమునందు కృత్రిమవిషముల వల్ల నగు పీడలయందును నీళ్లలో చనిపోవుటయందును అమృతతుల్యములు. అనగా ప్రాణమిచ్చి బ్రదుకజేయునవి. తెల్లతులసి చెంగల్వకోళ్లు కరక్కాయలు కచ్చూరములు వీటిని గోమూత్రముతో నూరికాని కేవలమొక్క గోమూత్రముతోగాని నలుగుపెట్టి ఆమూత్రములతోనే స్నానముచేయింపవలయును.

అపస్తారమునకు లేపనములు మున్నగునవి. ౧౦

శ్లో. జతుకాశకృతా తద్వద్ధైర్వా బస్తరోమభిః, అపస్తార హరో లేపః మూత్రసిద్ధార్థశిగుభిః. 10. యః ఖాదే త్తీరభక్తాశీ మాక్షి కేణ వచారజః, అపస్తారం మహాఘోరం సుచిరోత్థం జయేద్భువమ్. 11. ఉల్లుంఛితనర్గివా పాశం దద్ధ్వా కృతామసీ, శీతాంబునా సమం పీతా హస్త్యపస్తార ముద్ధతమ్. 12. ప్రయోజ్యం తైలల శునం పయసా వా శతావరీ, బ్రాహ్మీరస శ్చ మధునా సర్వాపస్తారభేషజమ్. 13. నిర్దహ్య నిర్ద్రీవాం కృత్వా ఛాగికామారనాలికామ్, తామష్టసాధికాం ఖాద స్తపస్తార ముదస్యతి. 14. హృత్పాకోక్షిగుజాయస్య స్వేదో హస్తాదిశీతతా, దశమూలీజలం తస్య కల్యాణాజ్యం ప్రయోజయేత్. 15.

శిలాజిత్తు లక్క మేక వెంట్రుకలతో దగ్గముచేసి వీటితో చేయబడిన వత్తి ను పయోచిన వైఫల్యము నిచ్చును. ఆవాలు మునగచెక్క వీటిని గోమూత్రముతో నూరి

యైనను లేవనము చేయవలయును. పాటుత్రగు న్యభావము గలవాడు లేనెతో వసపాడిని తిననచో భయంకరములును పురాణములునగు అపస్తంబములు నిశ్చయముగా జయించును. ఉరిపోసికొని చచ్చిన మనుష్యుని ఉరిత్రాటిని దగ్ధముచేసి చేసినమనిచల్లనినీటితో నేవించినచో మిక్కిలి భయంకరము లగు సపస్తారములును నష్టములగును. తైలముతో నుల్లిగడ్డను గాని పాలలో పిల్లపీచరను గాని లేనెతో మండుక బ్రాహ్మిని గాని నేవించిన అపస్తారములను అన్నిటినిపోగొట్టును. మేకపాలలో ఆరనాళికల రసమును తీసి నిప్పులో వెచ్చచేసి పులుపు ఎక్కువగలుగు నట్లుగా చేసి నేవించిన యపస్తారములు తొలగగును. హృదయము నడవట నేత్రములలో పోటు చెమ్మటకారుట కాళ్లుచేతులు చిల్లబాదుట కలరోగికి దశమాలముల క్వాభమును గాని కల్వాణ ఘృతమును కాని ఈయవలయును.

—● స్వల్పపంచగవ్యఘృతము. ●—

శ్లో. గోశకృద్రసదధ్యమ్లక్షీరమూత్రైస్సమై ర్ఘృతం, సిద్ధం చాతుర్థికోన్మాదగ్రహాపస్తారనాశనమ్. 16.

ఆవుపేడరసము ఆవుపెఱుగు ఆవుపాలు ఆవుపంచితము వీటిని సమాన భాగములను తెచ్చి ఆవునేతితో సిద్ధముచేసి నేవించినచో చాతుర్థికజ్వరములను ఉన్మాదములను గ్రహరోగములను అపస్తారరోగములను నశింపజేయును.

—● బృహత్పంచమూలఘృతము. ●—

శ్లో. ద్వే పంచమూలే త్రిఫలారజన్యో కుటజత్వచమ్, సప్తపర్ణమపామార్గం నీలినిం కటురోహణీం. 17. సంపాకం ఫల్లములం చ పౌష్కరం సదురాలభమ్, ద్విసలాని జలద్రోణే పక్వా పాదావశేషితే. 18. భార్జి పాతా త్రికటుకం త్రివృతా నిచులాని చ, శ్రేయసీ మాధకీం మూర్వాం దంతీ భూనింబచిత్రకా. 19. ద్వే శారిపే రాహిషం చ భూతికం మదయంతికామ్, క్షిపే త్విష్టా ఒక్షమాత్రాణి తైః ప్రథం సర్పిషః పచేత్. 20. గోశకృద్రసదధ్యమ్లక్షీరమూత్రైశ్చ తత్సమైః, పంచగవ్య మితి ఖ్యాతం మహత్తదమృతోపమం. 21. అపస్తారే జ్వరే కాసే శ్వయథా పునరేషుచ, గుల్మార్కః పాంశురో గేషు కామలాయాం హలీమకే. 22. అలక్ష్యగ్రహరక్షోఘ్నం చాతుర్థికవిదాశనమ్,

దశమాలములు త్రిఫలములు మ్రానివసపు పచ్చిపసపు కొడిసెపట్ట విడాకుల
యరటి ఉత్తరణుచేళ్లు పుష్కరమాలము నీలికటుక గోహిణి రేలచెక్క బ్రహ్మమేడి
వీటిని రెండురెండు పలముల చొప్పున తీసికొని దోబము నీటిలో వండి నాలవపూలు
నీరు మిగిలియున్నప్పుడు గంటుభారంగి అగరుశొంఠి శొంఠి మిరియములు సిప్పుళ్లు తెల్ల
తెగడ నీటిప్రబ్బలి కరక్కాయలు చాగ దంతి నేలవేము చిత్రమూలము మనుబాల
రోహిషమును కసపు వాము అడవిమల్లె వీనినన్నిటిని ఒక్కొక్కకాలపలము చొప్పున
నూరి 16 పలముల నేతితో పక్వము చేయవలయును కాని ఘృతమును సిద్ధము చేయున
ప్పుడు అవుపేడరసము పెఱుగు పాలు గోమూత్రము వీటిని సమానభాగములను తీసికొని
సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది బృహత్సంచగవ్య ఘృత మనఁబడును. అపస్తారము
లను జ్వరములను దగ్గులను శోఫలను ఉదరరోగములను బల్లలను మూలరోగములను
పాండురోగములను కామెరలను హలీమక మను రోగమును దగ్ధమును గ్రహబాధ
లను పికాచబాధలను చాతుర్వికజ్వరములను పోగొట్టును.

మహాచైతసఘృతము. ౧౯

శ్లో. శఙ్ఖ శ్రీవృత్తధైర్యం దశమూలీ శతావరీ. 24.
రాన్నా మాగధికా శిగ్రు క్వాధ్యం ద్విపలికం భవేత్, విదారీమధుకం
మేదే ద్వే కాకోత్యా సితా తథా. 25. ఏభిః ఖర్జూరమృద్వీకా భీరు
యుంజాత గోక్షురైః, చైతసస్య ఘృత స్యాంగైః పక్తవ్యం సర్పిరుత్త
మం. 26. మహాచైతససంజ్ఞం తు సర్వాపస్తారనాశనమ్, గరోన్మాదప్ర
తిశ్యాయ తృతీయకచతుర్థకాన్. 27. పాపాలక్ష్మ్యో జయే దేత త్వర్వ
గ్రహనివారణమ్, కాసశ్వాసహరం చైవ శుక్తార్తవవిశోధనం. 28.
ఘృతమానః క్వాధవిధి రిహ చైతసవస్తతః, కల్కశ్చైతసకల్కోత్త
ద్రవ్యై స్సార్థం చ పాదికః. 29. నిత్యం యుంజాతకాస్తాస్తా తాలను
స్తక మిష్యతే.

జనుపవిత్రము తెల్లతెగడ చిట్టాముదము దశమాలములు పిల్లపిచ్చర సన్నరాస్త
సిప్పలి మునగ వీటితోచేసినకషాయములో యష్టిమధుకము మేద మహామేద నేలగుమ్మడు
కాకోలి క్షీరకాకోలి చక్కెర ఖర్జూరపుపండ్లు ద్రాక్ష పెద్దపీచర పల్లెరు వీటిని రెండు
రెండుపలములను చైతసఘృతములతో చెప్పఁబడిన ఔషధములను చేర్చి నేతిని బాగుగ
పక్వము చేయవలయును. ఇది మహాచైతసఘృత మనఁబడును.

అన్ని విధములైన అపస్తారములను పోగొట్టును. విషమును పిచ్చిని పీససను మూ
డేసి నాలుగేసిరోజులకు వచ్చువరసజ్వరములను పాపమును దాగ్ధ్యమును పోగొట్టును.

దగ్గును క్వాసను తోలగించును. వీర్యమును ఆర్తవమును శుద్ధము చేయును. దీరియందు నెయ్యి చేయవలసిన క్రమము, కషాయములు చేయరీతి చైత్రసంక్రమణములలోవలెనే.

—౧౦ కూష్మాండకపుత్రము. ౨౨—

శ్లో. కూష్మాండకరనే సర్పిః అష్టాదశగుణే పచేత్, యస్యాహ్వ కల్పం తత్సానం అపస్తారవినాశనమ్. ౩౦.

పదునెనిమిది రెట్లు గుడ్డుడిరసములో యష్టిమధుకకల్పమును కల్పి చేతిని సిద్ధము చేయవలయును. దీనిని నేవించినచో అపస్తారములు నశించును.

—౧౧ బ్రాహ్మీపుత్రము. ౨౩—

శ్లో. బ్రాహ్మీరనే వచా కుష్ఠ శంఖపుష్పీభి రేవచ, పురాణం మే ధ్య మున్నాదగ్రహపస్తారను ధృతమ్. ౩౧.

మండుకబ్రాహ్మీరసములో వస శోఘ యెర్ర శిబిరిక వీటికల్పమును వేసి మిక్కిలి ప్రాచీనమైన నేతిని చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇది బుద్ధిని నిర్మలముగాచేయును. పిచ్చి గ్రహదోషము అపస్తారము వీటిని పోగొట్టును.

—౧౨ పలంకషాద్యతైలము. ౨౪—

శ్లో. పలంకషా వచా పథ్యా వృశ్చికాల్పర్కసర్పశ్చైః, జటి లాపూతనాకేశీ లాంగలీహింగుచోరకైః. ౩౨. లశునాతిరసా చిత్రా కుష్మేర్వడ్భిశ్చక్షాణామ్, మాంసాశినాం ధాలాభం బస్తమూత్రే చతుర్ధశే. ౩౩. సిద్ధమభ్యం జనేతైల మపస్తారవినాశనమ్.

లక్క, వస, కరక్కాయలు, యెర్రగలిజేరు, జిల్లేడాసులు, ఆవాలు, జటా మాంసి, శోలపన, ఇంగువ, సుయ్యాకుపొన్న, పురలగడ్డ, చాగఫలము, చిత్రమాలము, చెంగల్వశోఘ, చక్షులరెట్టలు వీటితో దొరకినంతవరకు నాలుగురెట్లు మేకమూత్రములో తైలమునుచేర్చి సిద్ధముచేయవలయును. దీనినిఅంటుకున్నయెడల అపస్తారములునశించును.

—౧౩ తలంటులు. ౨౫—

శ్లో. అభ్యంగ స్నాన్వపం తైలం బస్తమూత్ర చతుర్దశీ, సిద్ధం స్యాద్దోశకృత్తూత్రైః పానోత్సాగన మేవ చ. ౩౪.

నాలుగుపాళ్ల మేకమూత్రములో ఆవుపేదను, ఆవుపంచితమును కలిపి దాని యందు పక్వము చేయబడిన ఆవనూనెను అంటుకొనినయెడల మేలు గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అపస్తాంధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

—ॐ వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయము. —

శ్లో. స్వాద్వమ్లవలై స్నిగ్ధై రాహురైర్వాతరోగిణః, అభ్యం
గన్నేహ వస్త్రాద్యై స్సర్వా నే వోపవాదయేత్. 1. విశేషతస్తు
కోష్ఠస్థే వాతే త్వారం పిబే స్వరః, ఆమాశయస్థే శుద్ధస్య యథా
దోషహరీ క్రియా. 2. ఆమాశయగతే వాతే ఛర్దితాయ యథాక్ర
మం, దేయ వృద్ధారణా యోగ స్సప్తరాత్రం సుఖాంబునా. 3. చిత్త
కేంద్రయవాః పాతా కటుకాతివిషాభయాః, మహావ్యాధిప్రళమనో
యోగ వృద్ధారణ స్త్వృణః. 4. పలదశమాంశో ధరణం, యోగోయం
సౌశ్రుత స్తస్య, మాషేణ పంచగుంజక మానేన ప్రత్యహం సుయుద్దేయః.

మధురము ఆమ్లము ఉష్ణ గణి చిక్కగా నండు ఆహారపదార్థముల నిచ్చి
యును, అభ్యంగనసన్నానము తైలవస్తులు మున్నగువాని చేతను వాతగోగులకు చికిత్స
సేయవలయును. కోష్ఠమున వాతను చేరినయెడల విశేషముగా మనుష్యుడు యవక్షా
రసపదార్థములను చేర్చి త్రాగవలయును. ఆమాశయమునందు వాత మండినయెడల ప్రవ
ర్తలు మున్నగువాని ద్వారా శుద్ధునిగా నొనర్చి దోషమును పోగొట్టు క్రియల నాచ
రింపవలయును. ఆమాశయములో చేరియున్న వాతమునందు మొదల గొగికి ఛర్దిని
చేయించి క్రమము ననుసరించి వృద్ధారణయోగమును నులివెచ్చునగు నీటితో చేర్చి ఏడు
రాత్రులవఱకు ఇచ్చుచుండవలయును. చిత్తమాలము, కొడిసెపాలవిత్తులు, ఆగరు
శొంఠి, కటుకగోహిణి, అతివన, కరక్కాయలు అను నీయోగమే వృద్ధారణయోగ
మని చెప్పవలయును. ఇయ్యది గొప్పవ్యాధులకు నశింపజేయును. పలములో పదియవభా
గము ధరణ మనంబడును. ఇయ్యది సుశ్రుతమతానుసారమగు మానము. ముప్పదిరెండు
గురిగింజలయెత్తు చొ॥ ప్రతిదినమును ఇచ్చుచుండవలయును.

—ॐ స్నేహన విరేచనములు, వస్తిశోధనాదులు. —

శ్లో. పక్వాశయగతే వాతే హితిం స్నేహవిరేచనమ్, వస్తయః
గోధనీయాశ్చ ప్లాశాశ్చ లవణోత్తరాః. 6. స్నుహీలవణవార్తాకు స్నేహం
శ్చస్నే ఘృతే దహేత్, గోమయైః స్నేహాలవణం తత్పరం వాతనా

శనం. 7. కార్యోపస్థిగతేచాపి విధి ర్వస్థివికోఢనః, త్వజ్ఞాంసాస్థక్ శిరాప్రాప్తే కుర్యాచ్చా సృగ్విమోక్షణం. 8. స్నేహలూపానాహగ్నికర్మ బంధనోన్మర్దనాని చ, స్నాయుసంధ్యస్థిసంప్రాప్తే కుర్యా ద్వాతే విచక్షణః. 9. స్వేదాభ్యంగావగాహం శ్చ హృద్యం చాన్నం త్వగాశ్రితే, శీతాఃప్రదేహ రక్తస్థివీరేకో రక్తమోక్షణమ్. 10. విచేకో మాంసమేదఃస్థే నిరూహః శ్చమనాని చ, బాహ్యోభ్యంతరతః స్నేహై రస్థిమజ్జగతం జయేత్. 11.

పక్కాశయమును పొందిన వాతరోగమునందు తైలము నిచ్చి ప్రవర్తిని చేయింపవలయును. వస్తికర్మలచేత శుద్ధి నొసర్పవలయును. ఉప్పు మాటు వెట్టుకొని భోజనమునకు ముందుగా తినుచుండవలయును. పంచలవణాలు జముడుపాలు నేలములుక చమురు వీనిని వాసెనగట్టిన కుండలో వైచి తగులఁబెట్టి ఆచమురు కలిసిన ఉప్పును నేవించిన వాతములను పోఁగొట్టును. వస్తికత మగు వాతరోగమునందు వస్తులను శోధించు విధినే చేయవలయును. చర్మము మాంసము రక్తము నాడులు నీటిలో నున్న వాతరోగమునందు అభ్యంగనస్నానములను గాని, అవగాహనములను కాని చేయింపవలయును. చర్మము విషయమున ప్రాప్తించిన వాతరోగమున చక్కని యన్నమును పెట్టింపవలయును. రక్తమునందు చేరిన వాతరోగవిషయమున శీతలలేపములను ప్రవర్తల కిప్పించుటలను రక్తమును వెడలించుటను చేయవలయును. మాంసమునందును మెదడునందును గలవాతము విషయములలో ప్రవర్తల కిచ్చుటయును వెళ్లగ్రక్కించుటయును శాంతించు పస్తువుల నుపయోగించుటయు నుత్తమములు. ఎముకలు మజ్జ వీటివిషయములలో కలిగిన వాతరోగములయందు వెలుపలను లోపలను తైలము నుపయోగించవలయును.

❧ విరేచనాదులు. ❧

శ్లో. హర్షోన్నపానం శుక్రస్థే బలశుక్రకరం హితం, విబద్ధమార్గం శుక్రంతు దృష్ట్యా దద్యా ద్విరేచనం. 12. గర్భే శుష్కేతు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్యతాః, సితామధుక కాశ్శర్మైః హిత ముత్థాపనే పయః. 13. శిరోగతేనిపులే వాత శిరోరోగహరీ క్రియా, వ్యాదితాస్యే హనుం స్విన్నా ముగ్ధుస్థాభ్యాం ప్రవీడ్యచ. 14. ప్రదేశీనిభ్యాం చోన్నమ్య చిబుకోన్నామనం హితం, అర్దితే నవనితేన ఖాదే న్నాపేండరీం నరః. 15. క్షీరమాలసర సైర్భుక్త్వా దశమూలీరసం పిబేత్, స్నేహభ్యంగశిరోవస్తిః పానస్యపరాయణః. 16. అర్దితం స జయే త్వర్చిః

విజే నాత్తర భక్తికం, పంచమూలీ కృతః క్వాథో దశమూలీ కృతోఽ
ధవా. 17. రూక్ష స్వేద స్తథానస్యం మన్యాస్తంభే ప్రశస్యతే, నాతా
ద్వాగ్ధమనీ దుష్టా స్నేహగంధూషధారణమ్. 18. .

వీర్యమును పొందిన వాతమునందు సంతోషమును బలమును వీర్యమును పుట్టించు
నన్న పానముల సీయవలయును. విశేషముగా వీర్యము పెడలు ద్వారా రుచిగిసికొనియున్నచో
పరీక్షించి విరోచనముల కీయవలయును. వాతమువలన గర్భము ఎండియున్నను పిల్లలు
శుష్కించి పోవుచున్నను నావిలి నేలగుచ్చుడు వీటితో సిద్ధము చేయబడిన పాల
సీయవలయును. శిరమునందు గల వాతరోగమునందు శిరోరోగమును పోగొట్టు క్రియ
లను చేయవలయును. ముఖము పూలిన ట్లుండినయెడల మోకానికి చెమటను బుట్టించి
బొటన వ్రేళ్లతో ఒత్తి ప్రదేశాన్ని వ్రేలిచేత ఎత్తిపట్టి క్రిందిపెదవిని ఎత్తియుంచుట
మంచిది. వాతరోగముచేత వీడింపబడినవానికి మినపనున్నిని నేతితో వండి తినిపింపవ
లయును. పాలు మాంసరసమును త్రాగనచిమ్మట దశమూలముల కషాయమును త్రాగవల
యును. తలంటింకికొనుట, శిరోవస్తి చేయించుట, కషాయమును త్రాగుట, నస్యవిధి
వీని నాచరించువారు నేతిని త్రాగుచుండినచో వాతవీడితులు అయినను బ్రదికెదరు.
పంచమూలముల కషాయము గాని దశమూలముల కషాయము గాని తీక్ష్ణమై వేడిచేసి
చెమటల బుట్టించు నస్యమును గాని మన్యాస్తంభమునందు ఇచ్చుట మంచిది. వాత
మువలన మాటలను నాడులును చెడిపోయిన యెడల వీనితోనే స్నేహగంధూషముల
నిప్పించవలయును.

—● కల్యాణకలేహము. —●

శ్లో. సహారద్రా వచా కుప్తం పిప్పలీ విశ్వభేషజం, అజాజీ
చాజమోదాచ యష్టీమధుక సైంధవం. 19. ఏతాని సమభాగాని శ్లష్ణచూ
ర్ణాని కారయేత్, తచ్ఛూర్ణం సర్పిషాలోడ్య ప్రత్యహం భక్షయేన్న
రః. 20. ఏకవింశతి రాత్రేణ భవే చ్ఛ్చుతిధరో నరః, మేఘదుందుభిని
ర్ఘోషో మత్తకోకిలసస్పృశః. 21. జడగద్గదమూకత్వం లేహః కల్యా
ణకో జయేత్, రుక్షప్రికస్యందగతిం వాయుం మన్యాగతం తథా. 22.
వమనం హస్తాని నస్యం చ కుశలేన ప్రయోజితః.

పపపు, వస, చెంగల్వకోష్ఠ, పిప్పళ్లు, శొంఠి, నల్లజీలకఱ్ఱ, వామను. ముల్లంగి,
యష్టీమధుకము, సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని మెత్తగా పా

డిచేసి దానిని నేతిలో పోసి చక్కగాఁ గలియఁబెట్టి ప్రతినిత్యమును భక్షింపవలయును. దీనిని ఇరువదియొక్క రోజు నేవించినవాడు శ్రుతధరుఁడు (అనఁగా విన్నదాని నెల్లను జ్ఞాపక ముంచికొనెడి వాఁడు) గా కాఁగలఁడు. మేఘముల బోలి గర్జన గల వాడుగను, మత్తకోకిలవలె మనోహరముగా మాటలాడగా గలవాడుగను అగును. మొద్దుబారుట, డగ్గుత్తికపడుట, నోట మాట వెడలకుండుట వీనిని ఈకల్యాణకలేహము పోఁగొట్టును. కటిప్రదేశములో వ్యాపించిదియును కంఠ ప్రదేశమునఁ గలదియు నగు వాతములను నశింపఁజేయును. మన్యాగతము లగు వాతములను నేర్పరియగు వైద్యుఁ డిచ్చిన నిస్యవిధియును వమనమును నశింపఁజేయఁ గలుగును.

—ॐ మాషబలాధిలేహము. ౨౩—

శ్లో. మాషబలా శూకశుంభీ కళ్యాణరాస్నాశ్వగంధోరుబూ
కాణాం, క్వాథోనస్యనస్కనిపీశో రామధలవణాన్వితః కోష్ఠ్యః. 23.
అపహరతి పక్షవాతం మన్యాస్తంభం సకర్ణనాదరుజం, దుర్జయమర్చిత
వాతం సప్తాహ జ్వయతి చావశ్యం. 24.

కారుమినుములు ముక్తువపులగము దురదగొండి కామంచి సన్నరాస్త అశ్వగంధ అముదపులిత్తనములు వీటితో కషాయమును చేసి దానిలో ఇగువ ఉప్పునువేసి కొద్దిగా వెచ్చచేసి త్రాగిన యెడల పక్షవాతము మన్యాస్తంభము చెవిపోటు వాతబాధ వీటి నేడురోజులలో నిశ్చయముగా పోఁగొట్టును. దీనిని మాషబలాధిలేహ మందురు.

—ॐ అపతంత్రక దశమూలాదిక్వాథము. ౨౪—

శ్లో. దశమూలీ బలా మాష క్వాథం తైలాజ్యమిశ్రితం,
సాయం భుక్త్వా పిబేన్నక్తం విశ్వాచ్యా మపబాహుకే. 25. మూలం
బలాయాస్త్యథ పారిభద్రా త్తథాత్మగుప్తా స్వరసం పిబేద్వా, నస్యం
తు యో మాంసరసేన దద్యా న్నాంసాదసోవజ్రసమానబాహుః. 26.
మాషాత్మగుప్తకైరండ వాట్యాలకశ్రుతం పిబేత్, హింగుసైంధవసం
యుక్తం పక్షాఘాతనివారణం. 27. బాహుశోషే పిబేత్సర్పిః భుక్త్వా
కల్యాణకం మహత్, హృది ప్రకుపితే వాతే చాంశుమత్యాః పయో
హితం. 28. హారీతకీ వచా రాస్నా సైంధవం చాప్లువేతసం, ఘృతమా
త్రాసమాయుక్త మపతంత్రకనాశనం. 29.

దశమూలములు ముత్తువపులగము మినుము వీటితో చేసిన కషాయములలో నూనెను నేతిని కలిపి భోజన మైన పిమ్మట సాయంకాలసమయమున నన్యముగా వీల్చిన యెడల ఒడలంతయు వ్యాపించునదియును, అపహాహకమును పేరు గలదియు నగువాత మున్న మగును. చిట్టిఆముదపు చెక్క దేనెవారు చెక్క దూలగొండి వీటిరసమును త్రాగినను, మాంసపురసమును నన్యవిధిచేసినను గాని ఇట్లు ఒకమానము రోజులు నేవించి నయెడల వజ్రసమానము లగుబాహువులు కలవాడు అగును. మినుములు చిట్టిఆముదపు విత్తులు ఆముదపువిత్తులు ముత్తువపులగము వీటికషాయములలో ఇంగువ సైంధవలవణమును చేర్చిత్రాగినపక్షవాతములునశించును. బాహుశోషములయందుభోజనమైన పిమ్మట బృహత్కీర్వాణ ఘృతమును త్రాగవలయును. గుండెలలో నాతప్రశోపము గలిగిన యెడల ముయ్యాకుపాన్న క్వాధమునుత్రాగినయెడల హితమగును. కరక్కాయలు వస సన్నరాస్త్ర సైంధవలవణము ఆమ్లవేతనము వీటిని నేతితో చేర్చికొని నేవించిన యెడల అపతంత్రక మను వాతరోగము నశించును.

— స్వల్పరసోపసింధము. ౨౭ —

శ్లో. షలమర్థం పలుచైవ రసోనస్య సుకుటితం, హింగుజీరక
సింధూక్షోః సౌవర్చల కటుత్రయైః. 30. చూర్ణితైర్వాషకోన్నానై రవ
చూర్ణ్య విలోడితం, యథాగ్ని భక్షితం ప్రాశ రుబూక్వాథనుపానతః.
31. దినేదినే ప్రయోక్తవ్యం మాస మేకం. నిరంతరం, వాతరోగం నిహ
న్త్యాశు అర్ధితం సావతంత్రకం. 32. ఏకాంగరోగిణీచైవ తథా సర్వాంగ
రోగిణీ, ఊరుస్తంభే చగృధ్రస్యాం క్రిమికోష్ఠే విశేషతః. 33. కటివృష్టా
మయం హన్యా దుదరం చ విశేషతః.

పోట్టాడదీసిన వెల్లులిరసము ఒకటిన్నరపలము ప్రమాణము చొప్పునగాని, ఒకపలముచొప్పున గాని తీసికొని ఇంగువ జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు వీటిని చూర్ణముచేసి ఒక్కొక్కమాపము చొప్పున వైదానియందుకలిపి కలియబెట్టవలయును. ఆపిమ్మట జఠరాగ్ని ననుసరించి ప్రాతః కాలమున భక్షింపవలయును. ఆముదపువేళ్లకషాయమును అనుపానముగా చేసికొని దినదినము వుచ్చుకొనవలయును. ఇట్టికషాయమువలన ఊపయోగించుచుండవలయును. ఇది వాతరోగమును అర్ధితవాతమును శీఘ్రముగా హరిగొట్టును. ఏకాంగరోగులకు సర్వాంగవాతరోగులకు ఊరుస్తంభము గృధ్రానియను రోగమునందును జంతువాతమునందును

మిక్కిలి హితకరము. కటిరోగము పుష్టరోగము ఉదరరోగము కీటిలి ఎక్కువగా పోగొట్టును. దీనినే స్వల్పరసోనపిండ మనియెదరు.

❧ దధ్యమ్నాది ప్రయోగము. ❧

శ్లో. హస్తై ప్రాగ్భజనా త్ప్రీతం దధ్యమ్నం సవచోషణం. 34. అపతానక మన్యోపి వాతవ్యాధిక్రమో హితః, వాతఘ్నై ర్దశేమూల్యా చ నవం కుబ్జ ముపాచరేత్. 35. స్నేహై ర్దాసరసై ర్వాపి ప్రవృద్ధం తం వివర్ణయేత్, పిష్పల్వాదిరజస్తూణీప్రతితూషోః సుఖాంబునా. 36. పిబే ద్వా స్నేహాలవణం సఘృతం త్షారహింగు వా, ఆధ్వాన లంఘనం పాణితాప శ్చ ఫలవర్తయః. 37. దీపనం పాచనం చైవ వస్త్రీశ్చాప్యత్ర శోధనః, ప్రత్యాధ్వానే తు వమనం లంఘనం దీపనం తథా. 38. ప్రత్యష్టిలాష్టిలికయో రంత ర్విద్రధిగుల్మవత్.

దధ్యమ్నమునందు వస మిరియుములు కలిపి అన్నము తినుటకు ముందుగా నేవింప వలయును. ఇయ్యది అపతానకమును పోగొట్టును. మఱియు నితరములగు వాతరోగము లను ను హితకరము. వాతముఁ బోగొట్టు మందులచేతను, దశమూలములచేతను, నూతన కుబ్జరోగములకు చికిత్స చేయవలయును. తైలములచేతను మాంసరసముల చేతను చికిత్స చేయవలయును. వెటిగిన కుబ్జరోగములనువదలి పెట్టవలయును. తూణి ప్రతితూణి వాతములయందు పిష్పల్వాది గణముల యౌషధముల చూర్ణమును గోరువెచ్చునీళ్లతోఁ గూడ తీసికొనవలయును. లేకపోయిన తైలములో యవక్షారమును కలుపుకొని కాని ఇంగువను యవక్షారమును నేతిలో కలిపి కొని కాని త్రాగవలయును. అధ్వానవాతమునందు లంఘనముచేయుట చేతులతో కాచుట ఫలవర్తి నుంచుట ఇయ్యది మిక్కిలి హితకరములు. ప్రత్యాధ్వానవాతమునందు వమనము చేయించుటయును లంఘనము చేయించుటయును దీపనము చేయించుటయును హితములు. ప్రత్యష్టిల అష్టిల అనువాత రోగములయందును అంతిర్విద్రధి గుల్మరోగములయందు వలెనే చికిత్సను చేయవలయును.

❧ గృధ్రస్యాదులకు దశమూలాదిక్వాధ్యములు. ❧

శ్లో. దశమూలీ బలా రాస్నా గుడూచీ విశ్వభేషజం. 39. విభేదేరండతైలేన గృధ్రసీ ఖంజవంగుషు. శేఫాలికాదళైః క్వాథో మృద్వగ్నిరసిసాధితః. 40. దుర్వారం గృధ్రసీరోగం పీఠిమాత్రం సముద్ధరేత్, పంచమూలీ కషాయం తు రుబూతైలం త్రివృద్ధ్యైతం. 41. త్రివృత్తైర్వాఫవా యుక్తం గృధ్రసీగుల్మశాలనత్, ఘృతం వార్ధకిమాత్రు

లుంగ్యోరసంసచుక్రం సగుడం విబేద్యా. కట్యూరుపృష్ఠత్రి కగుల్తశూ
లగృధ్రస్యదావర్తహరః ప్రదిప్తః. 42. తైల మేరండజం వాపి గోమూ
త్రేణ పిబేన్నరః, మాసమేకం ప్రయోగోఽయం గృధ్రస్యారుగ్రహప
హః. 43. గోమూత్రైరండతైలాభ్యాం కృష్ణాపీతా సుచూర్ణితా, దీర్ఘ
కాలోత్థితాం హన్తిగృధ్రసీం కఫవాతజాం. 44. అశ్వాతి యో నరః సిద్ధా
మేరండతైలసాధితాం, వార్తాకం గృధ్రసీఘ్రైః పూర్వా మాహ్నీ త్యశా
గతిం. 45. పిష్టైరండపలం క్షీరే నవిశ్వం వాఫలం రుబాః, పాయసో భక్షి

తఃసిద్ధో గృధ్రసీకటిశూలనుత్. 46. రాస్నాయా స్తు పలం చైకం కర్వాన్వం
చచగుగ్గలోః, సద్విసా వటుకాం శృత్వా భాదే ద్వా గృధ్రసీహరాం. 47.

దశమాలములు ముత్తువపులగును సన్నరాస్త తిప్పతీగ శొంఠి వీటిచూర్ణమును
ఆముదముతో నేవించిన గృధ్రసి పంసువాతము ఖంబవాతములయందు హితమగును. లేత
మంటచేత కాచబడిన నల్లవావిలముక సాయము అతిభయంకరములగు గృధ్రసులను
పోగొట్టును. గురుపంసములముల క్వాధమునందు ఆముదము తైలతేగడికలిపికొని కేవ
లము తైలతేగడను కలిపికొని కాని త్రాగినయెడల గృధ్రసులను గుల్మరోగములును శూల
రోగములను నశింపజేయును. నేతనిగాని తైలమునుగాని అల్లము మాదీపలరసములూ
గాని బెల్లమును కలిపికొని త్రాగినయెడల నడుములు తొడలు మడ్డికటిప్రాంతము వీ
టియందు పుట్టిన గృధ్రసిని శూలరోగమును ఉదావర్తమును హరించు నని చెప్పబడి
నది. లేక ఆముదమును ఆవుపంచితములూ కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇట్లొక నెలరోజులు
చేసినచో గృధ్రసి తొడలుపట్టుకొని పోవుటలను నశింపజేయును.

ఆవుపంచితములూ ఆముదముతో నూరబడిన విప్పలి చూరమును కలిపి త్రాగిన
యెడల తడవు కాలమునుండి యుండిన కఫవాతముల వలని గృధ్రసిని పోగొట్టును.
గృధ్రసీబాధచేత వీడింపబడిన మనుష్యుడు ఆముదమునందు సాధింపబడిన నేల
ములకను నేవించినయెడల సుఖమునొందును. ఆముదము గింజలను పాలలో నూరిగాని
శొంఠిని చేర్చికొని ఆముదపుగింజలను పరమాన్నముగా చేసికొనిగాని భక్షించినయెడల
గృధ్రసులును కటిశూలులును నశించును. సన్నరాస్త ఒకపలము గుగ్గులము ఒకటింగాలు
పలము వీటిని నేతితో కలిపి మాత్రలను కట్టి తినినయెడల గృధ్రసులు నశించును.

—● గృధ్రసియం దితరములగు నుపాయములు. —●

శ్లో. గృధ్రస్యార్తం నరం సమ్యక్వాచనాద్యై ధ్వశోధితం,
జ్ఞాత్వా నరం ప్రదీప్తాగ్నిం వస్తీభిస్సముపాచరేత్. 48. నాచా వస్తీవిధిం
కుర్యాద్వావ దూర్ధ్వం న శుద్ధ్యతి, స్నేహో నిరర్థక స్తస్య భస్మ

స్వేప హుతి ర్యథా. 49. గృధ్రస్యార్తస్య జంఘాయాః స్నేహ స్వేదేకృతే భృశమ్, పద్భ్యం నిర్మథితాయాశ్చ సూక్ష్మమార్గేణ గృధ్రసీ. 50.

గృధ్రసి చేత బీడింపబడిన మనుష్యుని చక్కగా పాచనమునుగు వానిచేత శోధించి జఠరాగ్ని చక్కగా నుండినవాఁడైనచో వస్తికర్తలను చేయవలయును. ఊర్ధ్వ భాగము శుద్ధ మగువఱకును వస్తికర్తను చేయరాదు. చేసిన యెడల బూడిలో పోసిన నేయివలె నిప్పుల మగును. గృధ్రసీపీడితుఁ డగువానికి పిక్కులకు మిక్కిలి చెమట కలిగింపవలయును. కాళ్లను చక్కగా మర్దింపవలయును.

—౧౧ గృధ్రసికి దాహాదికి యలు. ౧౧—

శ్లో. అవతార్యాంగులౌ సమ్యక్ కన్యిష్ఠాయాం శనై శ్వనైః, జ్ఞాత్వా సమున్నతం గ్రంథిం కండరాయాం వ్యవస్థితం. 51. తం శస్త్రేణ విదార్యాశు ప్రవాళాంకురసన్నిభం, సముద్భృత్యాగ్నినా దగ్ధ్వా లింపేద్య ప్త్యాహ్వచందనైః. 52. విధ్యే చ్చిరా మింద్రవస్తే రథస్తా చ్చతురంగు లేః, యది నోపశమం గచ్ఛేద్దహే త్పాదకనిష్ఠికాం. 53.

చిటికెనప్రేలియందు మెల్లమెల్లగా దించి కండరమునందున్న ముడిని ఎత్తుగా నున్నయెడల శస్త్రముచేసి తీసివేయవలయును. ఓమ్ముట లేతచిగురుతో సమానముగా నొత్తిపైవెచి నిప్పులో కాల్చిన యప్తిమధుకము మంచిగంధములతో పూయవలయును. ఇంద్రవస్తికొఱకు క్రింద నాలుగు అంగుళముల నరమును వ్యధనము చేయవలయును. ఇట్లైనను కుదురనియెడల కాలిచిటికెనప్రేలిని కాల్యవలయును.

—౧౨ కటికూలలయందు సామాన్యోపాయములు. ౧౨—

శ్లో. తగరస్య శిఘా మార్దాగ్నిం, పిష్ట్యాతక్రేణ యః పిబేత్. వంక్షణానిలరోగార్తః సక్షణా దేవ ముచ్యతే. 54. దశమూలీకషాయేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా, కటుశూలేషు సర్వేషు తైలమేరండ సంభవమ్. 55. విశ్వాచ్యాం ఖంజపక్ష్యోశ్చ దాహే హస్తే చ పాదయోః, క్రొష్టుశీర్షవికారే చ వికారే వాతకంటకే. 56. శిరాం యథోక్తాం నిర్విధ్య చికిత్సా వాతరోగనుత్.

గ్రంథిగరము చెట్టుయొక్క వేళ్ళనుతీసికొని మజ్జికతో నూరి అండసంధియందు వాతరోగముకలవాఁడు నేయింపవలయును. ఇయ్యది వాతబాధను తక్షణమే యుపశమిం

పజేయును. అన్నివిధములగు నడుముల పోటులయందును ఆముదమును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతోగాని నేవించవలయును. విశ్వాచిఖంజము పంగురోగము దాహము పాదహర్షము శ్లోష్మ శిరోవికారము వాతవికారము వీటి యందు పైనిచెప్పఁబడిన చూషణ శరలను వ్యధించి చికిత్సను చేసిన వాతరోగములు నశించును.

❀ ఆదిత్యపాకగుగ్గులువటకము. ❀

శ్లో. గుగ్గులుం క్రోష్టు శీర్షంతు గుడూచీ త్రిఫలాంభసా. 57. ఊరేణైరండతైలం వా పిబేద్వా వృద్ధదారుకం, రక్తావసేచనం కుర్యా దభీష్ణం వాతకంటకే. 58. పిబే దేరండతైలం వా దహేత్సూచీభి రేవ వా, ఖల్యాం స్నిగ్ధామ్లవణైః స్వేదమర్దోపనాహనం. 59. పృథక్ప లాంశా త్రిఫలా పిప్పలీచేతి చూర్ణితం, దశమూలాంబునా భావ్యం త్వగేలార్థపలాన్వితం. 60 దత్వా పలాని పం చైవ గుగ్గులో ర్వటకీక్ర తః, ఏష మాంసరసాభ్యా సాద్వాతరోగా నివశేషతః. 61. హస్తీ సం ధ్యస్థి మధ్యస్థా స్వృక్ష మింద్రాశని ర్యథా, భావ్యద్రవ్యసమం క్వా ధ్యం క్వాఘోష్టాంశస్తు తేన చ. 62. ఆర్ద్రం యావద్దినం భావ్యం స ప్రాహం భావనావిధిః,

గ్రోష్టువాతమునందు తిప్పతీగే త్రిఫలములు వీటి కషాయముతో గుగ్గులమును గా ని ఆముదపువేళ్లకషాయముతోగాని విదారి కందపాలతో గలిపికాని త్రాగవలయును. లేనిచో నూదులతో కాల్పవలయును. ఖల్లివాతమునందు తైలము పులుపు ఉప్పు వీటి స్వేదనమును చేయుట కాని మర్దనము చేయుటకాని వినుటకాని చేయవలయును. కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును ఒకచలము తీసికొని చూర్ణము ను చేసి దశమూలముల కషాయముతో తడిపి పిమ్మట దాల్చినచెక్క ఎలకులు జాపత్రి వీటి నన్నిటిని అర్థలముచొ|| కలిపి రపలముల శుద్ధనహిసాక్షిగుగ్గులమును కలిపి ఉండ లు కట్టవలయును. ఈయుండలను మాంసరసముతోకూడ అభ్యసించి వాతరోగములలో నేవించిన వాతములు నశించును. కీళ్ళు ఎముకలు మెదడు వీనిలోనున్న వాతమును పోఁ గొట్టును. ఇంద్రుఁడు వృక్షముల నఱికినట్లే భావనచేయదగు ద్ర వ్యముతో సమానముగా నీకషాయమును పెట్టవలయును. ఎనిమిదిపాళ్లక షాయములోనానవైవిభాగగానాన్ని ఇట్లు ఏడు రాత్రులు భావన చేయవలయును. ఇయ్యది ఆదిత్యపాక గుగ్గులువటకము అనఁబడును.

దీనితరువాత గొన్ని ప్రతులలో నీ క్రిందిరీతి సధికపాఠమున్నది.

శ్లో. కుప్తమైంధవయోః కల్మషః చుక్రతైలసహస్రితః,
సుఖోష్ఠో మర్దనే యోజ్యః ఖల్లిశూలనివారణః.

ఇది 'ఖల్మం సిద్ధామలవణైః' అన్న శ్లోకమునకు పైనఁగలదు.

—౨౨ త్రయోదశాంగ గుగ్గులము. ౨౨—

శ్లో. ఆహాశ్వగంధాహాపుషా గుమాచీ, శతావరీ గోక్షుర వృద్ధ
దారకం, రాన్నా శతాహా సశతీ యమానీ సనాగరాశ్చేతి సమైశ్వ
చూర్ణమ్. 63. తుల్యం భవే త్కృశిక మత్ర మధ్యే దేయం తథా
సర్పిరశోర్ధభాగం, అద్ధాక్షమాత్రం త్వథ తత్ప్రియోగాత్ కృత్వా
నుపానం సురయాధయూషైః. 64. మద్యేన వా కోష్ణజలేన వాథ
క్షీరేణ వా మాంసరసేన వాపి, కటిగ్రహే గృధ్రసి బాహుపృష్ఠే
హనుగ్రహే జానుని పాదయుగ్లే. 65. సంధిస్థితే చాస్థిగతే చ వాతే
మజ్జాగతే స్నాయుగతే చ కుష్ఠే, రోగాన్ జయే ద్వాతకఫానువిధా
న్ వాతేఽతాన్ హృద్భ్రహయోనిదోషాన్. 66. భగ్నాస్థివిధ్వేషు చ
ఖంజవాతే త్రయోదశాంగం ప్రవదంతి తజ్ఞాః.

పెన్నేరు తిప్పతీగ బోడతరుము పిల్లపీచర పల్లెరు పెద్దచేవదారు సన్నరాస్త
సోంపు వట్టివేళ్లు కచ్చూరము యవాని శొంఠి ఇవి యన్నియును సమాన భాగములుగా
తీసికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణముతో సమానముగా గుగ్గులమును గుగ్గుల
ములో సర్ధభాగమును నేముని కలిపి ఆపివట్ట రీ మాషముల యెత్తు ప్ర తినినమును తినవల
యును. ఇందు మద్యమును అనుపానముగా గ్రహింపవలయును. లేకున్నచో కల్లుతో గాని
వెచ్చని నీటితోగాని పాలతో గాని మాంసరసముతో గాని కటిగ్రహమునందును గృ
ధ్రసియందు బాహు మూలములయందలి వాతమునందును పృష్ఠగ్రహము హను
గ్రహము జానుగ్రహము పాదగ్రహము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగతవాత
ము స్నాయువాతము కుష్ఠము మున్నగు వాతకఫముల వృద్ధిచేత నగు రోగములయం
దును మేలుకలిగించును. వాతప్రేరితములగు హృద్లోగములలోను యోనిదోషములలో
ఖంజవాతములలోను ఈత్రయోదశాంగగుగ్గులము ఉత్తమ మగు గుణము నిచ్చునని
వైద్యులు చెప్పచున్నారు.

— వాతహరోపాయములు. —

శ్లో. జిత్వా వరక మగ్రే తు వాతే వాతహరం హితం, అన్నా
వృతేత్రదుల్లేఖో దీపనం పాచనం లఘు. 67. సుప్తివాతే త్వస్మజ్జోతుం
కారయే ద్భవశో భిషక్, దిహ్య చ్చ లవణాగార ధూమై స్తైలవిమ
ద్భిత్తైః. 68. సర్పిస్తైలవసామజ్జపానాభ్యంజన వస్తయః, స్వేదాః
స్నిగ్ధాని వాతం చ స్థానం ప్రావరణానిచ. 69. రసాః పయాంసి భోజ్యా
ని స్వాద్వస్థులవణాని చ, బ్రూహణం య త్తు తత్సర్వం ప్రశస్తం వాత
రోగిణాం. 70. పటాలపాలకైర్యోషో వృష్యో వాతహరో లఘుః,
వాక్యలక్ష్మితోయాషః పరం వాతవిनाశనః. 71. బలాయాః పంచ
మూలస్య దశమూలస్య వా రసే, అజాశీర్వాంబుజానూపక్రవ్యాద
విశ్లేషైః పృథక్. 72. సాధయిత్వా రసాన్నిగ్ధాన్ దధ్యమ్మవ్యం
సంస్కృతాన్, భోజయే ద్వాతరోగార్తం తైర్వ్యక్తలవణైర్నరం. 73.
పంచమూలీబలాసిద్ధం క్షీరం వాతామయే హితం, వాజిగంధా బలా
స్త్రిగ్రో దశమూలీమహాపథం. 74. ద్వే గృధ్రసఖ్యా రాన్నా చ గణో
మారుతనాశనః.

సుప్తివాతమునందు నెత్తురును నెడలించుటను చేయవలయును. ఉప్పు పొగ
ముగు నీటిని తైలముతో మర్దింపి పట్టు వేయవలయును. నేయ నూనె నస మజ్జి
నీటిని త్రాగవలయును. తలంటులు పస్తికర్తలు చెమటపట్టుట నున్నని పదార్థములు
అనగా కంబలి మున్నగు నున్నివస్త్రములతో స్వేదమును కలుగఁజేయుట తైలముచేత
మర్దించుట కంబలిమున్నగు వానిని కప్పికొనుట రసపదార్థములు పాలు తీసి పులుపు
ఉప్పు భుజించుట పుష్టితరములగు పదార్థముల నుపయోగించుటయును వాతరోగుల
నసహితములు. చేదప్రాణ చిత్రమూలము వీటితో చేసినగంజి హితమునచేయును.
వాతమును పొంగొట్టి తేలికనిచ్చును. ముత్తువపులగముతో చేసిన కషాయముగాని గంజి
గాని మిక్కిలియును వాత రోగములను నశింపఁజేయును. ముత్తువపులగము పంచమూ
లముల యొక్కగాని దశమూలముల రసము నందుగాని మేక మాంసపు నీరునుగాని
నీటిప్రదేశములయందుండు జీవముల మాంసమును గాని స్వీకరించి 100 పలములు తీసి
కొనవలయును. పెరుగు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లును చేర్చి సిద్ధముచేసి పిమ్మట నుప్పు
నుకలిపి కొత్తిగా నగు వాడెరోగములయందు తినిపించవలయును. పంచమూలములు ము
త్తువపులగము వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన పాలు వాతరోగములయందు హితకరములు.

పెన్నేరు ముత్తువపులగము దశమాలములు శొంఠి నల్ల యుష్పి తెల్లయుష్పి సన్నరాస్త్ర
ఇయ్యవి వాతనాశకములు.

◀౧౩ కోలాదిప్రదేహము. ౧▶

శ్లో.కోలం కుభుతం సురదారు రాన్నా మాషా ఉఘ్నాతైలఫలా
నికుపం, వచాశతాహ్వో యవచూర్ణ మప్లు ముష్ణాని వాతామయి
నాం ప్రదేహః, అనూపవేశవారోష్ణ ప్రదేహౌ వాతనాశనః. 75.

రేగులు, ఉలవలు, దేవదారు, సన్నరాస్త్ర, మినుములు, కోఘ, వస, పిల్లపీచర,
యవలు వీటిని చూర్ణమును చేసి లేపనచేసిన శ్రేష్ఠము. జలప్రదేశములయందుండు జీవ
ముల మాంసముతో సంభారమును చేసి వెచ్చచేసి లేపముచేసిన వాతరోగములు నశిం
చును.

◀౧౪ సాల్వనస్వేదః. ౧▶

శ్లో. నిరష్టిపిశితంపిప్తం స్విన్నం గుడఘృతాన్వితం. కృష్ణామరీ
చసంయుక్తం వేశవార ఇతి స్మృతః. 76. కాకోల్యాది స్ప వాతఘ్న
స్సర్వామృద్రవ్యసంయుతః, సానూపమాంసః సుస్విన్నః సర్వస్నేహసమ
న్వితః. 77. సుఖోష్ణః స్వప్తలవణః సాల్వనః పరికీర్తతః, తేనోపనాహం
కురీత సర్వదా వాతరోగిణాం. 78. వాతఘ్నే భద్రదారవాదిః కాకో
ల్యాది స్తు శాశ్రుతః, మాంసే నాత్రోపధం తుల్యం యావ దాస్నేన
చాప్లుతా. 79. పట్టి స్యా త్వేదనార్థం చ కాంచికా ద్యప్లు మిన్యతే,
చతుస్సేహౌ త్ర తావా న్స్యత్ సుస్విన్నత్వం యతోభవేత్.
80. సమస్తం వర్గ మర్థం వా యథాలాభ మథాపి వా, ప్రయుంజీతేతి
వచనం సర్వత్ర గణకర్తృణి. 81.

ఎముకలులేని మాంసమును నూరి వెచ్చజేసి తెల్లమును చేరిని కలిపి, పిప్పళ్లు
మిరియములు చేర్చినయెడల వేశవారము అగును (అనగా కూరలలో వేయు సాంబారు
అనబడును). అన్నివిధము లగు పులివస్తువులతో చేర్చిన కాకోల్యాదిగణము వాతమును
పోగొట్టును. నీటిప్రదేశపు జంతువుల మాంసమును బాగుగా వండి దానిలో తైల
మును కలిపి ఉప్పు కలిపినయెడల నయ్యది సాల్వన మనబడును. ఈసాల్వనముచేత
వాతరోగులకు చెప్పుటపట్టునట్లు కాచవలయును. భద్రదారువు మొదలగు వస్తువులు
కాకోల్యాదిగణ మని స్మృతుని యభిప్రాయము. ఇయ్యది వాతమును పోగొట్టును.
ఈసాల్వనమందు మాంసముతో సమానముగా నౌషధమును వాడవలయును. పుల్లవాని

తో కూడినంతవఱకు పురుషునియను వలయును. ఇట్టిది నేహమునకై తగినది. ఇందులో గంజిమొదలగునది ఆహ్లాదుని తెలియఁదగినది. ఈసాల్పనమునందు చక్కగా తడియు నంతతైలము నుపయోగించవలయును. గణములయందు సంపూర్ణవస్తువులుగాని సగము వస్తువులుగాని ఎంతదొఱికిన నంతవఱకు గాని చేకొనవలయు నని శాస్త్రసంప్రదాయానుసార మగు మాట కలదు.

అశ్వగంధాఘృతము. ౭౯

శ్లో. అశ్వగంధాకషాయే చ కల్మషీరచతుర్ధణం,
ఘృతం పక్వం తు వాతఘ్నం వృష్యం మాంసవివర్ధనం. 92

పెన్నెరు గడ్డలతో చేసినకషాయములో కాని కల్మములోఁగాని నాలుగురెట్లు పాలను కలిపి అందు పక్వముచేసిన నేలిని నేవించిన వాతరోగములు నశించును. బలము కలుగును. కండలను పెంచును.

దశమూలఘృతము. ౯౦

శ్లో. దశమూలస్య నిర్యూహే జీవనీయైః పలోన్తితైః, క్షీరేణ
చ ఘృతం పక్వం తిర్పణం పవనార్ధినత్, క్వాథోఽత్ర త్రిగుణః సర్పిః
ప్రథః సాధ్యః పయ స్సమః. 93.

దశమూలముల కషాయములో జీవనీయగణము యొక్క ఔషధములను ఒక్కొక్కపలముచొ॥ తీసికొని సాలనందు జేర్చి దానిలో నేలిని పోసి పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము తృప్తిని కలిగించును. వాతరోగములను పోగొట్టును. ఈఘృతము చేయునప్పుడు మూడురెట్లు కషాయములో ఒక ప్రథమ నేయిని పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును.

ఛాగలాదిఘృతము. ౯౧

శ్లో. ఆజం చర్మవినిర్మక్తం త్యక్తశృంగఖురాదికం, పంచమూలీ
ద్వయం చైవ జలద్రోణే విపాచయేత్. 94. తేన పాదావశేషేణ ఘృ
తప్రసూ విపాచయేత్, జీవనీయై స్సకట్యాహ్వైః క్షీరం చైవ శతావ
రీం. 95. ఛాగలాద్య మిదం నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్, అర్చితే
కర్ణశూలే చ బాధిర్యే మూకమిన్ద్రే. 96. జడగద్గదపంగూనాం ఖం
జేగృధ్రసి కుబ్జయోః, అపతానేఽపతంత్రే చ సర్పి రేత తృశస్యతే. 97.
ద్రోణే ద్రవ్యతులాశ్చ త్యా స్యా చ్ఛాగదశమూలయోః, పృథక్తులార్థం
యష్ట్యాహ్వద్వయం దేయం ద్విధోక్తితః. 98.

చరము కొమ్ములు గిట్టులు మొదలగువానిని తీసివైచిన మేకమాంసమును దశమాలములను తీసికొనివచ్చి ద్రోణపరిమిత మగు జలములో పవనముచేసి న్యాలవభాగపు నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల నేతినిచేర్చి వండి పకవమగు సమయములో జీవనీయ గణమునందలి యౌషధములను ముత్తవపులగము పాలు పిల్లపిచ్చర వీటిని కలిసి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది ఛాగలాద్యఘృత మనబడును. అన్నవిధములగు వాతవికారములను పోగొట్టును. అర్ధత వాతము కర్ణశూలము చెవిటితనము మూగతనము మినమిన గోగము మొద్దుబాటులు డగ్గుత్తిక పంగుత్వము పొట్టి గృస్రసి అపతానము అపతంత్రము మున్నగు వానియందు ఈఘృతము మిక్కిలి మంచి దని కొనియాడబడినది. ద్రోణపరిమితజలములో 100 పలముల పైపైన మేకమాంసమును దశమాలములు ముత్తవపులగము జీవనీయగణపు ఔషధములు ఏబదిఏబదిపలముల చొప్పుననుచేర్చవలయును. ఇయ్యదియే ఛాగలాద్యఘృతము అనబడును.

❧ ఏలాదితైలము. ౧౦ ❧

శ్లో. ఏలా మురా సరలశైలజదారు కాంతీ చండ శతీ నలద
చంపక హేమపుష్పః, స్థాణేయగంధ రసపూతిదలా మృణాల శ్రీవాస
కుందురు నఖాంబు వరాంగ కృష్ణం. 99. కాళీయకం జలదకర్కటచం
దనశ్రీ ర్జాత్యాః సలం సపికసం సహకుంకుమం చ, పక్కా క్షురుష్క
లఘులాం భతయా వినీయ తైలం బలాక్వధనదగ్ధయుతం చ దధ్వా.
100. సార్థం పచేత్తు హిత మేత దుదాహరన్తి వాతామయేషు బలవర్ణ
వపుః ప్రకారి,

ఏలకులు తాళవర్ణి దేవదారు శిలాజిత్తు రేణుక అను గంధద్రవ్యము, చోర
పుష్పి కచ్చురము జటామాంసి సంపంగ నాగశేసరములు దవనము జవ్వాది కస్తూరి
జాపత్రి వట్టివేరు శ్రీవాసమును గుగ్గుబుధూపము కిక్కిసగడ్డి నఖమను గంధద్రవ్య
ము కురువేరు లవంగపుపట్ట చెంగల్వకోమ మ్రానిపనపు తుంగముస్తలు కర్కాటకశృంగి
చందనము లవంగము జాజికాయ మంజిష్ఠ కుంకుమపువ్వు వీటిని భాగములచొప్పున
దొఱకినంతవఱకు తెచ్చి కల్గమును చేసి దానిలో ముత్తవపులగపుకషాయమును పాల
ను పెఱుగును చేర్చి వండి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతరోగము
లలో హితకరము. బలమును కాంతిని శరీరమును వృద్ధి నొందించును.

❧ బలాశైరీయతైలములు. ౧౧ ❧

శ్లో. బలా నిక్వాధకల్కాభ్యాం తైలం పక్వం పయో నివృతం.
సర్వవాతవికారఘ్న మేవం శైరీయపాచితమ్. 101.

ముక్తువపులగపు కషాయము కల్మసు వీనిలోపాలను కలిపి అందు చమురును పోసి వండవలయును. ఇయ్యది అన్ని తెఱఁగులగు వాతవికారములను పోగొట్టును. ఈరీతిగనే ముల్లుగోరంటైలమును కూడ చేయుదురు. ఇయ్యది బలాత్కైలము అని, శైరీయతైలము అనియనబడును.

❖ బలామహాబలాత్కైలములు. ❖

శ్లో. బలామూలక షాయస్య దశమూలీకృతస్యచ, యవ కోల కులుత్థస్య క్వాథస్య పయసా తథా. 92. అష్టావష్టౌ శుభా భాగా స్తైలా దేక స్తదేకతః, పచే దావాప్య మధురం గణం సైంధవసంయు తం. 93. తథా గురుసర్జరసం సరలం దేవదారు చ, మంజిష్ఠాం చంద నం కుష్ఠ మేలాం కాలానుశారిబాం. 94. మాంసీ శైలేయకం పత్రం తగరం శారిబాం వచాం, శతావరీ మశ్వగంధాం శతపుష్పాం పునర్నవాం 95. తత్సాధుసిద్ధం సావర్ణే రాజతే మృణ్మయేఽపి వా, ప్రక్షిప్య కలశే సమ్యక్ కునిగుప్తం నిధాపయేత్. బలాత్కైల మిదం నామ్నా సర్వవా తవికారహత్, యథాబల మయో మాత్రాం సూతికాయై ప్రదాపయేత్. 96. యాచ గర్భాగ్నినీ నారీ ఊణశుక్ర శ్చ యః పుమాన్, ఊణ వాతే మర్చితేఽభిహితే మథితేఽధవా. 97. భగ్వే శ్రమాభివన్నేచ సర్వథై వోపయోజయేత్, సర్వా నాక్షేపకాదీంశ్చ వాతవ్యాధీ స్వస్య పోహతి. 98. హిక్మాకాన మధీమన్థం గుల్తశ్వాసం సుదుస్తరం, షణ్మా సా నుపయుజ్యైత దస్త్రవృద్ధి మపోహతి. 99. ప్రత్యగ్రధాతుః పురుషో భవేచ్ఛిరాయావనః, ఏతద్ధిరాజ్ఞాక ర్తవ్యం రాజమాత్రా శ్చయే నరాః. 100 సుఖనఃసుకుమారా శ్చ బలిన శ్చాపి యే నరాః.

ముక్తువపులగము వేళ్లతో చేసిన కషాయముతో గాని దశమూలముల కషాయ ముతో గాని తేగుపండు యవలు ఉలవలు వీటితోపెట్టిన కషాయముతో గాని సమముగా పాల నింతకంటె నెన్నిదికట్లుగా పోసి ఒకపాలు నూనెను సైంధవలవణము మధురాది గణౌషధములు అగురు సరశరసము దేవదారు జాపత్రి మంజిష్ఠము చందనము చెంగల్య కోష్ఠు ఏలఱులు గ్రంధితగరము శిలాజిత్తు జటామాంసి ఆంశపత్రి వస పిల్లసిచ్చర అశ్వ గంధ సదాప తేల్లగజ్జెరు వీటి నన్నిటి నొకభాగము తీసికొని బంగారము వెండి మట్టి వీటితో దేనితో నైనను చేసిన యొక పాత్రమునందు సిద్ధముచేసి తర్వాత కలశములో పోసి బాగుగా మాతపెట్టి యుంచవలయును. ఇద్దానికి బలాత్కైలమనిపేరు, సమస్తవాత

వికారములనుపోగొట్టును. ఈమాత్రలను బలానుసారముగా ప్రసవించినస్త్రీకి ఈయవలయును. దీనిని గర్భముకాగోరు స్త్రీలును వీర్యముక్షీణించిన పురుషులును క్షీణవాతము నందును మర్తస్థానమునఁ గల దెబ్బలయందును అభిహత మధిత భద్రము లగు పరిశ్రమలయందును ఉపయోగింపవలయును. వెక్కిళ్లు దగ్గు అధిమంథము గుల్మము భయంకరమగు శ్వాసము అండవృద్ధి బీటినిఅరుమాసములు సేవించిన నశింపఁజేయును. దీనిని సేవించిన ధాతువృద్ధి గలవాఁడును స్థిరమగు యౌవనము కలవాఁడును అగును. రాజులు రాజసేనకులు సుఖవంతులు సుకుమారులు బలవంతులు నగువారును సేవింపవలయును.

— విష్ణుతైలము. —

శ్లో. శాలపర్ణీ పృశ్నిపర్ణీ బలా చ బహుపుత్త్రికా. 101. ఏరం డస్యచ మూలాని బృహత్కేః పూతికస్య చ, గవేసుకస్య మూలాని తథా సహచరస్య చ. 102. ఏషాం తు పల్లికైః కల్మషైః తైలప్రస్థం విపాచయేత్, అజం వా యది వా గవ్యం క్షీరం దద్యాచ్చతుర్గుణమ్. 103. అస్య తైలస్య పక్వస్య శృణు వీర్యవతః పరమ్, అశ్వానాం వాతభగ్నానాం కుంజరాణాం తథా నృణామ్. 104. తైల మేతత్ప్రయోక్తవ్యం సర్వవ్యాధినివారణమ్, ఆయుష్షాం శ్చ నరః పీత్వా నిశ్చయేన దృఢో భవేత్. 105. గర్భ మశ్వతరీ వింద్యాత్ న చ మృత్యువశం వ్రజేత్, హృచ్చూలం పార్శ్వశూలంచ తథై వాధావభేదకమ్. 106. కామలా పాంశుగోగవ్హం శర్కరాశ్చ రినాశనం, క్షీణేంద్రియా శ్శుక్రనష్టా జరయా జర్జరీకృతాః. 107. యేషాం చై వ క్షయోవ్యాధిరంత్రవృద్ధిశ్చ దారుణా, అర్దితం గలగండం చ వాతశోణిత మేవ చ. 108. స్త్రీయో యా న ప్రసూయంతే తాసాం చై వ ప్రయోజయేత్, ఏత ద్దగ్ధం వరం తైలం షష్ఠ్ఠనా పరికీర్తితం. 109.

తైలము 1 ప్రస్థము, మేకపాలు లేక ఆవుపాలు 4 ప్రస్థములు, ముయ్యలకు పొన్న కోలపొన్న ముత్తపపులగము పెద్దపీచర అముదపువేళ్లు నేలములక వేళ్లు పెద్దములక వేళ్లు క్రాసుగచెక్క గోధుమ వేళ్లు ములిగోరింటవేళ్లు వీనికల్కములు ప్రత్యేకము 11 పలములు చేర్చి సిద్ధపఱచిన ఘృతము వాతరోగముగల మనుష్యులకు గుఱ్ఱములకు వీనుగులకు గూడా శ్రేష్ఠమయినది. ఇది వంధ్యాదోషమును హరించును. ఆయువు నిచ్చును. పలీపలితములను హృచ్చూలపార్శ్వశూల అధావభేదకము కామిలపాండువు అశ్చరి ఇంద్రియనష్టము అంత్రవృద్ధి అర్దితవాతము గలగండము వాతరక్తములను హరిం

చును. ఆవుల కిచ్చినచో పుట్టిన దూడలు బ్రదుకును. ఇది విష్ణువుచే చెప్పబడిన దివ్య యోగము.

ॐ నారాయణతైలము. ॐ

శ్లో. బిల్వాగ్నిమంధ స్నానాక పాటలా పారిభద్రకాః, ప్రసార
ణ్యశ్వగంధాచ బృహతీకంటకారికా. 110. బలాచాతిబలా చైవ శ్వదం
ష్ట్రా సపునర్నవా, ఏషాం దశఫలాం భాగాం శ్చతుర్దోశేంభసః పచే
త్. 111. పాదశేపం పరిస్తావ్య తైలపాత్రం ప్రదాపయేత్, శతపుష్పా
దేవదారు మాంసే తైలేయకం వచా. 112. చందనం తగరం కుష్మ
మేలాష్ట్ర చతుష్టయం, రాన్నా తురగగంధా చ సైంధవం సపునర్న
వం. 113. ఏషాం ద్విసలికా న్భాగా స్పేషయిత్వా విశిక్షిపేత్, శతా
వరీరసం చైవ తైలతుల్యం ప్రదాపయేత్. 114. ఆజం వా యదివా
గవ్యం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం, పానే వస్తా తథాభ్యంగే భోజ్యే
చైవ ప్రశస్యతే. 115. అశ్వోవా వాతసంభగ్నీ గజోవా యదివానరః,
ఽఙ్గులః పీఠసర్పచ తైలేనానేన సిద్ధ్యతి. 116. అధోభాగే చ యే
వాతాః శిరోమధ్యగతా శ్చ యే, దస్తశూలే హనుస్తంభే మన్యా
స్తంభే గలగ్రహే. 117. యస్య శుష్కతి చైకాంగం గతిర్యస్య చ
విహ్వలా, క్షిణేంద్రియా నష్టశుక్రా జ్వరక్షీణాశ్చ యేనరాః. 118. బధి
రా లల్లజహ్వశ్చ మందమేధస ఏవచ, అల్పప్రజాచ యా నారీ
యా చ గర్భం న విందతి. 119. వాతార్తా వృషణౌ యేషా మస్త్రీ
వృద్ధి శ్చదారుణా, ఏత తైలవరం తేషాం నాన్నా నారాయణం స్మృ
తమ్. 120. తగరం సత మత్ర స్యా దభావే శీతలీజటా.

మా రేడు కూర నెల్లి పెద్దమాను పున్నాగ బాడిద గొంతెనుగోరు చేక్క పెన్నేరు
పెద్దములక చిన్నములక ముత్తువపులగము పెద్దముత్తువపులగము పల్లేరు గలిజేరు పీటినిపది
పదిపలములచొ|| తెచ్చి నాల్గుదోణముల నీటిలో పక్కయిచ్చేయవలయును. నాల్గవపాలు
నీరు మిగిలియుండఁగా 43 పలములనూ నెనందు చేర్చవలయును. తరువాత సదాప దేవదా
రు జటామాంసి రసాంజనము వన చందనము గ్రంధితగరు యెంగల్యకోష్ఠ పిలకులు
ముయ్యకుపాన్న కారుమినుము కారు పెనర సన్న రాస్త పెన్నేరు సైంధవలవణము తెల్ల
గలిజేరు పీటి నన్నిటిని రెండురెండుపలములు తీసికొని నూరి కలపవలయును. మఱియు
ను 48 పలముల సిల్లిచ్చుర రసమునుకూడ చేర్చవలయును. మేక పాలు లేక ఆవుపాలు

లుగాని నాలుగుచెట్లు పోసి తైలమును సిద్ధమును చేయవలయును. తరువాత దానిని త్రాగుటకుగాని తలంతునకుగాని భోజనమునందుగాని యుపయోగించిన శ్రేష్ఠము. వాతము చేత పడిపోయిన వాడుగాని గుఱ్ఱము ఏనుగు మున్నగు నవిగాని పంగువు [ముడ్డితో దోగియాడెడువాడు]గాని ఈతైలమును నేవించినచో బాగుపడును. శరీరపు అధోభాగమునందలి వాతములను తలమధ్యములో నుండు వాతములును దంతశూల మోకాళ్లు పట్టుకొనుట మన్యాస్తంభము గళగ్రహము అవయము లెండిపోవుట నడకపడి పోవుట ఇంద్రియము క్షీణించుట జ్వరముచేతక్షీణించుట మున్నగుగుణములును, చెవుడు నాలుకనుచొంగగారుట మేధస్సు మందగించుటయనునవియు నశించును. కొలదిమంది (అనగా అల్పసంతానము) బిడ్డలుగల స్త్రీయును గర్భము నిలువని చిన్నదియును దీనిని నేవించవలెను. వాతమువలన అండవృద్ధియును అంత్రవృద్ధియును కలిగిన వారలకును నీ నారాయణతైలము శ్రేష్ఠమైన దని చెప్పబడినది.

—ॐ మహానారాయణతైలము. ॐ—

శ్లో. శతావరీచాంశుమతీ పృశ్నిపర్ణీ శతీ వరా. 121. ఏరండస్య చ మూలాని బృహత్కాయః పూతికస్యచ, గవేధుకస్య మూలాని తథా సహచరస్యచ. 122. ఏషాం దశపలాన్భాగాన్ జలద్రోణే విపాచయేత్, పాదావశేషే పూతే చ గర్భం చైవం సమావపేత్. 123. పునర్నవా వచాదారు శతాహ్వ చందనాగురు, శైలేయం తగరం కుష్ఠ మేలామాంసీస్థితా బలా. 124. అశ్వాహ్వ సైంధవం రాస్నా పలార్థాని చ పేషయేత్, గవ్యాజపయనః ప్రస్తౌ ద్వద్వా వత్ర ప్రదాపయేత్. 125. శతావరీరసప్రస్థం తైలప్రస్థం విపాచయేత్, అస్య తైలస్య సిద్ధస్య శృణువీర్య మతఃపరం. 126. అశ్వనాం వాతభగ్నానాం కుంజరాణాం నృణాం తథా, తైల మేత త్ప్రియోక్తవ్యం సర్వవాతనివారణం. 127. ఆయుష్మాం శ్చ సరః పీత్వా నిశ్చయేన దృఢీభవేత్, గర్భ మశ్వతరీ విందే త్క్రింపున ర్తానుషీ తథా. 128. హ్యచ్ఛూలం పార్శ్వశూలం చ తథైవార్థావభేదకం, అపచీం గండమూలాం చ వాతరక్తం హనుగ్రహం. 129. కామలాం పాండురోగం చ హ్యశ్చరీం చాపి నాశయేత్, తైల మేత ద్భగవతా విష్ణునా పరికీర్తనం, నారాయణమితి ఖ్యాతం వాతాస్తకరణం వరం. 130.

పిల్లిపీచర ముయ్యసుపొన్న కోలపొన్న కచ్చురిము త్రిఫలములు ముత్తువపులగ
ము ఆముదపువేళ్లు చిన్నములక పెద్దములక వేళ్లు గానుగవేళ్లు ముల్లుగోంటి వేళ్లు
వీటి నన్నిటిని పదిపదివలములు తీసికొని ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో పక్వముచేసి
నాలుగవపాటు నీరు మిగిలియుండఁగాచి పడియఁ గట్టి గలిజేరు వన దేవవారువు
శతపుష్ప రక్తచందనము అగరు రసాంజనము గ్రంధితగరము చెంగల్వకోష్ఠంబలములు జటా
మాంసి, ముత్తువపులగము శాలిపర్ణి పెన్నేరు సైంధవలవణము సన్నరాస్త్ర వీటి నన్ని
టిని అరపలముచొప్పున నూరి అవుపాలు 32 పలములు మేకపాలు 52 పలములు
తెచ్చి తరువాత శతావరిరసమును 16 పలములును నూనెను 16 పలములును చేర్చి
పక్వముచేసి తైలమును సిద్ధముచేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన నీతైలమున కున్న
ప్రభావమును వినుము. — వాతముచేత పడిపోయిన గుఱ్ఱములకును వినుగులకును మను
జులకును ఈతైలము నుపయోగించిన అన్నివిధము లగు వాతములఁ బోగొట్టును. దీనిని
త్రాగివాడు నిజముగా నాయుష్షంతఁడగును. దార్ధ్యముఁగలవాఁడునునగును. కిన్నర
స్త్రీలు సేవించినను గర్భవంతు లగుదురని మనుష్యస్త్రీని గుఱించి చెప్పవలసిన దేమి?
మృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి అర్థావభేదకము అపచి గండమాల వాతరక్తము
మోకాళ్ళుపట్టుట కామెల పాంశి రోగము మూత్రకృచ్ఛమును పోగొట్టును. ఇయ్యది
భగవానుఁ డగు విష్ణువు చేత గీర్తింపఁబడినది. సుహానారాయణమును తైలము. వాత
రోగములకు మృత్యుప్రాయమైనది.

— అశ్వగంధాతైలము. —

శ్లో. శతం పక్త్వా శ్వగంధాయా జలద్రోణేఽశశేషితం. 131.
విస్త్రాన్య వివచే తైలం క్షీరం దత్వా చతుర్దణం, కల్లైర్నృణాల
శాలూక చిన కింజల్క మాలతీ. 132. పుష్పై స్త్రీబేర మధుక
శారివా పద్మకేసరైః, మేదా పునర్నవా ద్రాక్షా మంజిష్ఠా బృహతీ
ద్వయైః. 133. ఏలైలవాలుత్రిఫలా ముస్తచందనపద్మకైః, పక్వం రక్తా
శ్రయం వాతం రక్తపిత్త మస్యగ్ధరం. 134. హన్యా త్పుష్టిబలం కుర్యా
త్ప్రశానాం మాంసవర్ధనం, రేతోయోనివికారఘ్నం ఘ్రాణశోపాప
క్షర్షణమ్. 135. పండానపి వృషాన్కుర్యాత్పానాభ్యంగానువాసనైః.

నూరుపలముల యశ్వగంధము అనగా పెన్నేరు గడ్డలను దెచ్చి ఒకవోణము
నీటిలో పండి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండఁగా గుడ్డను వాసెనఁగట్టి నాలుగురెట్లు

చాలు పోసి తైలమును చేర్చి పక్వము చేయవలయును. తామర దుంప గింజలు దార కింజల్గము మూలతీపూపులు కురు వేరు యష్టిమధుకము సుగంధిశాల కమలకేసరము లు మేద గలిజేరు ద్రాక్ష మంజిష్ఠము ములక నేలములక ఏలకులు నూగుదోస త్రిఫలము లు తుంగము స్తలు చందనము పద్మాక్షుము వీటిని కల్కము చేసి కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది రక్తవాతములను రక్తపిత్తములను ప్రదరరోగములను నశింపఁ జేయును. శరీరమునకు పుష్టిని గలిగించును. ఎండిపోయిన వారికి కండలు పెట్టును. వీర్యవికారములను యోనివికారములను నశింపఁజేయును. నాసికాదోషములను నశింపఁ జేయును. ఈతైలము త్రాగుట తలంటికొనుట తలకు రాచుకొనుట వీటినిచేయుచేత సపుంసకులకునయితము పుంస్తవము నిచ్చును.

—ॐ మూలకాద్యతైలము. ౧౯—

శ్లో. మూలకస్వరసు తైలం క్షీరదధ్యన్లుకాంజికం. 136.

తుల్యం విపాచయే త్కల్పైః బలాచిత్రకసైంధవైః, పిప్పల్యతివిపా రాన్నా చవికాగురుచిత్రకైః. 137. భల్లారకవచాకుప్తశ్వదంష్ట్రావిశ్వ భేషజైః, పుష్కరాహ్వశరీరీల్వ శతాహ్వనతదారుభిః. 138. తత్పిద్ధం వీత మత్స్యగ్రాహంతి వాతాత్తకాన్మదాన్.

కురు వేరు స్వరసును నూనెను పాలను పెరుగు ఆమ్లకాంజికము వీటిని నన్ని టిని సమానభాగములుగా చేసికొని వానియందు ముత్తవపులగము చిత్రమూలము సైంధ వలవణము పిప్పళ్లు అలివన సన్నరాస్త చవ్యము అగరు ఆముదపువేళ్లు నల్లజీడివీత్తనము లు, వస చెంగల్వకోళ్లు పల్లెరు శొంఠి పుష్కరమూలము కచ్చూరము మారేడువేళ్లు సదాప తగరము దేవచారువు వీటితో చేసిన కల్కమునందు తైలమునుపక్వము చేసి త్రాగిన యెడల భయంకరములగు వాతరోగములను నశింపఁజేయును.

—ॐ రసోనతైలము. ౨౦—

శ్లో. రసోనకల్కస్వరసేనపక్వం తైలం పిబే ద్య స్త్వనిలామ యార్తః, తస్యాశు నశ్యన్తి హి వాతరోగాః గ్రంథావిశాలాఞ్చ దుర్లభా హితాః. 139.

ఉల్లిగడ్డలతోచేసినకల్కమును ఉల్లిరసమును చేర్చి పక్వముచేసిన తైలమును వాత రోగముచేత వీడింపఁబడువారు సేవింపవలయును. సమస్తవాతరోగములును చికిత్స చేయనలవికాని గ్రంథులునుకూడ దీని సేవించుటచేత నశించును.

— ౧౭ కేతకీ తైలము. ౧౭ —

శ్లో. కేతకీనాగబలాతిబలాసాం యద్బహులేన రసేన విఙ్కవం,
తైల మనల్పతుషోదకసిద్ధం మాదుత మస్థిగతం వినిహస్తే. 140. అనల్పవ
చనాత్తత్ర తుల్యే క్వాథతుషోదకే, అకల్కోఽపి భవే త్స్నేహేన
యః స్సాధ్యః కేవలే ద్రవే. 141.

కేతకీ నాగబల అతిబల వీటిని చాలరసముతో పక్వముచేసి శుషోదకమును కలిపి తైలమును సిద్ధముచేసి సేవించినయెడల అస్థిగత మగువాతముల కూడను నశింపఁ జేయును. మూలమునందు అనల్పరసేన యనినందున క హయమును శుషోదకమును సమానముగా తీసికొనుచుండవలయును. కేవలరసముతోనే సిద్ధముచేయునెడల కల్కము లేక యే చేయవలయును.

— ౧౮ సైంధవాద్య తైలము. ౧౮ —

శ్లో. ద్వే పలే సైంధవాత్పంచ శుంథ్యా గ్రన్థికచిత్రకాత్, ద్వే
ద్వే భల్లాతకాస్థీనివింశతి ద్వే తథాథకే, ఆరనాలా త్పచే త్ప్రస్థం తైల
మేతై రపత్యదం, గృధ్రస్యూరుగ్రహ రోఽర్తి సర్వవాతవికారనత్.

సైంధవలవణము శెండుపలములు, అయిదుపలములు శొంఠి, మోడి చిత్రమాలము శెండుశెండుపలములు కలిపి నల్లజీడివితైనములలోని పప్పు 21 గ్రోణముగంజి వీటియందు 16 పలముల తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది గృధ్రాసి ఊరుగ్రహము మూలరోగము మొదలగు సమస్తవాతవ్యాధులను పోగొట్టును.

— ౧౯ స్వల్పమాష తైలము. ౧౯ —

శ్లో. తైలం సంకుచితే భ్యంగే మాషసైంధవసాధితం, బాహు
శీర్షగతే నస్యం పానం చౌత్తరభక్తికం, క్వాథోఽత్ర మాషనిష్పాద్యః
సైంధవం కల్క మేవ చ. 143,

మినుములు సైంధవలవణము వీటిలో సాధించిన తైలమును తెచ్చి వాతమువలన పట్టుకొని పోయిన అవయవములకు మర్దన చేయవలయును. చేతులు తల వీటియందు గల వాతములయందు అన్నము తినుటకంటె చుందుగా నీతైలమును త్రాగవలయును. నస్యవిధిని చేయవలయును. ఈతైలములో మినుములతో సిద్ధము జేయఁబడిన సైంధవల వణపు కల్కమునుకూడ కలపవలయును.

—ॐ మాషతైలము. ౧౭—

శ్లో. మాషాత్తగుప్తాతివిషోరుబూక రాన్నాశతాహ్వలవణైః సుపి
ప్రేక్తి, చతుర్గుణే మాషబలా కషాయే తైలం కృతం హన్తి చ పక్షవాతం.

మినుములు దురదగొండి యష్టిమధుకము ఆముదపువేళ్లు సన్నరాస్త సదాప
నైంధవలవణము వీటికల్గుములూ నాలుగురెట్లు మినుములను ముత్తవపులగపుకషాయము
నుచేర్చి యందు తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమును నేవించినచో పక్ష
వాతములును నశించును.

—ॐ ఇంక నొకవిధమగు మాషతైలము. ౧౮—

శ్లో. మాషప్రస్థం సమావాప్య పచే త్సమ్యగ్జలాధకే, పాదశే
షేరసే తస్మిన్ క్షీరం దద్యా చ్చతుర్గుణమ్. 145. ప్రస్థం చ తిలతైల
స్య కల్కం దత్వాఽక్షసమితం, జీవనీయాని యాన్యష్టౌ శతపుష్పాం
సస్తైంధవం. 146. రాన్నాత్తగుప్తా మధుకం బలావ్యోషం త్రికంటకం,
పక్షాఘాతార్దితే వాతే కర్ణశూలే సుదారుణే. 147. మందశ్రుతో చాశ్ర
వణే తిమిరే చ త్రిదోషజే, హస్తకంపే శిరఃకంపే విశ్వాచ్యా మపబా
హుకే. 148. శస్తం కళాయఖండేచ పానాభ్యంజనవస్త్రీభిః, మాష
తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజత్రుగదాపహమ్. 149.

16 పలముల మినుములను తెచ్చి ఒక గ్రోణము నీటిలో వండి నాల్గవపాలు నీరు
మిగిలియుండఁగా నందు నాలుగురెట్ల పాలను కలపవలయును. పిమ్మట పదియారుపల
ముల నువ్వులనూనెను ఒక్కొక్క కర్షము (అనఁగా పావుపలము) జీవనీయగణపు ఔ
షధములను సదాప నైంధవలవణము సన్నరాస్త దురదగొండి ముల్లంగి ముత్తవపుల
గము శొంఠి మిరియుములు పిప్పళ్లు పల్లెరు వీటిని కల్కముచేసి అందు కలిపి ఆకల్క
మునందు సిద్ధము చేయఁబడిన తైలము పక్షపాతిములను అర్దితవాతములను భయం
కరము లగు కర్ణశూలములను వినిపింపకపోవుట చెవుడు త్రిదోషములవలనఁ బుట్టిన
తిమిరరోగములను కంపరోగములను శిరఃకంప హస్తకంపములను బాహుశోషములు
అపబాహుకము బధిరరోగము మున్నగువానిని కలిగియున్నయెడల దీనిని త్రాగుట
యును రుద్దుకొనుటయును వస్త్రీకర్తముల నుపయోగించుటయును మంచిది. ఇయ్యది
మాషతైలము. ఇది వైభాగములయందు కలిగిన వాతరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

—ॐ మాండవవిధపు మాషత్తైలము. ౧౧—

శ్లో. మాషాతసీ యవకురుంటక కంటకారీ గోకంటటుండుక
జటాకపి కచ్చుతోయైః, కార్పాసకాస్థి శణబీజ కులుత్థకోలక్వాథే
న బస్తపిశితస్య రసేన చాపి. 150. శుంథ్యా సమాగధికయా శతపుష్ప
యా చ, సైరండమూల సపునర్నవయా సరణ్యా, రాన్నాబలామృతల
తాకటుకైర్విపక్వం, మాషాఖ్య మేత దపబాహుహరం చ తైలమ్.
151. అర్థాంగశోష మపతానక మాధ్యవాత, మాక్షేపకం సుభుజ
కంపశిరఃప్రకంపమ్, నస్యేన వస్తివిధినా పరిషేచనేన, హన్యాత్కటీజ
ఘనజానురుజ శ్చ సర్వాః. 152.

మినుములు, అవిసె, యవలు, గోరంట, నేలములక, పల్లేరు, జిల్లేడు, దురద
గొండి, ప్రత్తివిత్తులు, ఉలవలు, జనుములు వీటితో కషాయమును చేసి మేకమాంస
పురసమును శొంఠి, పిప్పళ్లు, సదాప, ఆముదపువేళ్లు, పిల్లిపిచ్చర సన్నరాస్త ముత్తవ
పులగము తిప్పతీగె కటుకగోహిణి వీటిని చేర్చి, పక్వముచేసిన తైలము మాషత్తైల
మనఁబడును. ఇయ్యది ఆపబాహుకవాతములను పోగొట్టును. సగము శరీరములో
చచ్చుపుట్టుట, అపతానకము, పూర్ణవాతమును, వాతరక్తము, భుజశిరఃకంపములు
మున్నగువాని నన్నిటిని వస్తికర్తములు, పరిషేకము మున్నగుచికిత్సలమూలమున
నశింపఁజేయును.

—ॐ బృహన్తాప తైలము. ౧౨—

శ్లో. మాషక్వాథే బలాక్వాథే రాన్నాయా దశమూలజేయ
వకోలకులత్థానాం ఛాగమాంసం భవేత్ప్రథక్. 153. ప్రస్థే తైలస్య
చ ప్రస్థం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణమ్, రాన్నాత్మగుప్తాసింధూత్థ శతా
హ్వైరండము స్తకైః. 154. జివనీయైర్బలాయోమైః సచేదక్షనమై ర్భిష
క్, హస్తకంపే శిరఃకంపే బాహుశేషేపబాహుకే. 155. బాధిర్యే
కర్ణశూలేచ కర్ణనాదేచ దారుణే, విశ్వాచ్యా మర్దితే కుజ్జే గృధ్రస్యా
మపతానకే. 156. వస్త్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయేత్,
మాషత్తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజతుగదాపహమ్. 157 క్వాథప్ర
స్థాః షడే వాత్ర విభక్త్యంతేన కీర్తితాః,

మినుములకషాయము, ముత్తవపులగపు కషాయము, సన్నరాస్త కషాయము,
దశమూలముల కషాయము, యవలు, తేగుపండ్లు ఉలవలు వీటికషాయము, మేక

మాంసపు రసము వీటి నన్నిటిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా 16 పలములు తీసికొనవలయును. అందు 16 పలముల తైలమును 64 పలముల పాలను సన్నరాస్త్ర దూలగొండి సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చర, అముదపువేళ్లు తుంగముపైలు, జీవనీయగణపు బొంబములును మత్తువపులగము మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నొక్క పాలును, చేర్చి కల్పమును చేసి పైదానియందు కలిపి సిద్ధముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది, హస్తశిరః కంపములను, బాహుశోషము, అవబాహుకములను పోగొట్టును. చెవుడు చెవిపోటు చెవివిడ్డు మున్నగువానియందును విశ్వాచీగ్గమునందును, అద్దితవాతము కుబ్జవాతము గృధ్రసి అపతానకము వీటియందును, వస్త్రకర్మ రుద్దుట త్రాగుట నస్యవిధి మున్నగు వాని ద్వారా ఉపయోగింపవలయును. ఇది ఊర్ధ్వజత్తుగ్గములను పోగొట్టును. ఇయ్యది బృహస్పాపతైలము అనఁబడును.

—● మహామాపతైలము. ●—

శ్లో. మాషస్యార్ధాఢకం దత్వా తులార్ధం దశమూలతః. 158. పలాని ఛాగమాంసస్య త్రింశ ద్దోణేంభసః పచేత్, పూతశీ తేకసాయే చ చతుర్థాంశావతారితే. 159. ప్రసం చ తిలతైలస్య పయో దద్యా చ్చతుర్ధణమ్, ఆత్మగుప్తోదుబూక శ్చ శతాహ్వలవణత్రయమ్. 160. జీవజీయాని మంజిష్ఠాచవ్యచిత్రకకట్ఫలమ్, సవ్యం పిప్పలీమూలం రాస్నామధుక సైంధవమ్. 161. దేవదార్యమృతాకుఠం వాజిగంధా వచా శరీ, ఏతై రక్షసమైః కల్లైః సాధయే స్తృదునాగ్నినా. 162. పక్షాఘాతార్ధితే వాతే బాధిర్యే హనుసంగ్రహ, కర్ణనాదే శిరఃశూలే తిమిరే చ త్రిదోషజే. 163. పాణిపాదశిరోగ్రీవాభ్రమణే మందచం క్రమే, కలాయశింజే పాణ్దుర్యే గృధ్రస్యా మపబాహుకే. 164. పానే వస్త్రా తథాభ్యంగే నస్యే కర్ణాక్షిపూరణే, తైల మేతత్ప్రశంసన్తి సర్వ వాతరుజాపహమ్. 165.

మినుములు 32 పలములు దశమూలములు 50 పలములు మేకమాంసము 30 పలములు వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో వైచి వండవలయును. తరువాతను వడియకట్టి చక్కగా చల్లార్చవలయును. ఈకషాయమును వడియకట్టుటకు దింపినప్పుడు నాలవపాలు నీరు మిగిలియుండవలెను. పిమ్మట ఒక ప్రస్థము నూవులనూనెను అంశకు నాలుగు రెట్లు పాలను దురదగొండి అముదపువేళ్ళు సదాప సైంధవలవణము సోవర్చలవణము బిడాలలవణము ఈమూడింటిని జీవనీయగణమునందు చెప్పఁబడిన యాషధములను

మంజిష్ఠ చిత్రమూలము గుమ్ముడు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మోడి సన్నరాస్త్ర య
స్త్రిమధుకము దేవదారువు తిప్పతీగ చెంగల్యకోష్ఠు పెన్నేరు వస కచ్చూరము వీటి నన్ని
ఒక్కొక్కపావుపలముచొప్పున వేసి కల్కమును చేసి ఈకల్కమును పైదానియం
దు కలిపి సన్నని నిప్పుపెగపై నుంచి పక్వముచేసి దింపవలయును. ఇయ్యది పక్షవా
తము, తలనొప్పి త్రిదోషములవలన గలిగెడి తిమ్మిరులు కాలు చేతులు తల మెడ వడ
కుచుండుట మందముపడుట పంగువాతము గృధ్రసి అపబాహుకము వీటియందు త్రా
గించుట వస్తులనుచేయుట రుద్దుట నస్యవిధి నొసర్చుట చెవులలో పోయుట, కంటిలో
వేయుట మున్నగువాని ద్వారా యుపయోగించిన యపూర్వగుణము నిచ్చు నని వైద్యు
లు ప్రశంసించెదరు.

—● రెండవ మహామాష తైలము. —●

శ్లో. ద్విపంచమూలీం నిఃక్వాధ్య తైలాత్ షోడశభి ర్నైః,
మాషాథకం సాధయిత్వా తన్నిర్యాహం చతుర్గుణమ్. 166. గ్రాహ
యిత్వా తు విపచే తైలప్రస్థం పయఃసమమ్, కల్కార్థం చ సమా
వాప్య భిషగ్ద్రివ్యాణి బుద్ధిమాన్. 167. అశ్వగంధాం శతీం దారుబ
లాం రాన్నాం ప్రసారణీం, కుఠం పరూషకం భాక్టీం ద్వే విదాక్యై
పునర్నవాం, మాతులుంగఫలాజాశ్వై రామతం శతపుష్పికాం. 168.
శతావరీగోక్షురకం పిప్పలీమూలచిత్రకమ్, జీవనీయగణం సర్వం సం
హృత్యైవ ససైంధవమ్. 169. తత్సాధుసిద్ధం విజ్ఞాయ మాషతైల
మిదం మహత్, వస్త్రభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయే
త్. 170. పక్షాఘాతే హనుస్తంభే అర్ధితే సావతస్త్రీకే, అపబాహుక
విశ్వాచ్యోః ఖంజపక్లుబయోరపి. 171. హనుమన్యాగ్రహే చైవ
మధిమంథే చ వాతికే, శుక్రక్షయే కర్ణనాదే కర్ణశూలే చ దారు
ణే. 172. కలాయఖంజశమనే భైషజ్యమిద మాదిశేత్, దశమూ
లాథకం ద్రోణే నిఃక్వాధ్య పాదికో భవేత్. 173. క్వాధ శ్చతుర్గుణః
తైలా న్నాషక్వాథే వ్యయం విధిః,

దశమూలముల కషాయమును తైలమున కన్న పదియారురెట్లు తీసికొని, మిను
ముల కషాయమును ఒకఆథకిపదిమితిని సిద్ధముచేసి, దానియందు 16 పలముల తైల
మును, 16 పలములపాలను కలిపి కల్కము చేయుటకు బుద్ధిమంతు డగు వైద్యుడు
పెన్నేరు, కచ్చూరము, దేవదారు, మత్తవపులగము, సన్నరాస్త్ర, సదాప, చెంగల్య

కోమః గంటుభారంగి నేలగుమ్మడు పాలగుమ్మడు శొంఠి తెల్లగలిజేరు మాదీఫలము జీలకఱ్ఱ ఇంగువ సదాప పిల్లపిచ్చర పల్లేరు మోడి చిత్తమూలము జీవనీయగణము లోని అన్నిమూలికలు సైంధవలవణము వీని నన్నిటిని కలిపి ఈమహామాషతైలమును సిద్ధము చేసి వస్త్రకర్తృమూద్వారా తలంటు నస్యవిధులద్వారా ప్రయోగింపవలయును. పక్షిభూతము, మాకాళ్లపట్టుకొనిపోవుట, అరితవాతము, అవతంత్రకము, ఆసభావకము, విశ్వాచి, పంగువాతము, మన్యాగ్రహము, అధిమంధము శుక్రక్షయము, చెడి దిమ్మ, భయంకరమగు చెవిపోటు, కలాయఖంజములు వీటిని పోఁగొట్టుటయందు దీనిని ఉపయోగింపవలయును. అథక పరిమిత మగు దశమూలముల కషాయమును, ఒకద్రోణము నీటిలో పోసి పక్వముచేసి నాలుగవభాగము మిగిలియుండగా నింతకునాలుగురెట్లు తైలముతో పక్వము చేయవలయును. మాషకషాయములయందు ఇదియే నిర్మాణవిధి యని యెఱుంగఁదగినది.

❖ మజ్జస్నేహము. ౧౯ ❖

శ్లో. గ్రామ్యానూపోదకానాం తు భిన్నాస్తీని పచేజ్జలే. 174. తం స్నేహం దశమూలస్య కషాయేణ పునః పచేత్, జీవకర్షభకాస్ఫృతావి దారీకపికచ్చుభిః. 175. వాతమైర్జీవనీయై శ్చ కల్మైర్ద్విషక్షీరభా గికం, తత్సిద్ధంనావనాభ్యంగాత్తథా పానానువాసనాత్. 176. శిరఃపా ర్శ్వాస్థికోష్ఠసం ప్రణుద త్యాశు మారుతమ్, యేస్యః ప్రక్షీణమజ్జానః క్షీణశుక్రాజస శ్చ యే. 177. బలవృష్టికరం తేషా మేత తస్యై దమృ తోషమమ్.

గ్రామ్యజఞ్మవులు నీటిపట్టులనుండు జంతువులు నీటిజంతువులు వీటియొక్కను మకలను నీటిలో వేసి వండవలయును. ఇట్లు వండినదానిని దశమూలముల కషాయముతో మరల వండవలయును. జీవకము ఋషభకము విష్ణుక్రాంత నేలగుమ్మడు దురదగొండి వాతనాశకము లగు జీవనీయగణములోని యాషధులు వీటితో కల్మము చేసి 2 భాగములను వీనినికలిపి సిద్ధముచేసి నస్యవిధిఅభ్యంగనముల ద్వారాను పానము వస్త్రకర్తృమూలములముగాను ప్రయోగించిన శిరోవాతము పక్షవాతము అస్థివాతము కోష్ఠవాతము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును. ఇయ్యది క్షీణమజ్జ గలవారలకును, క్షీణించిన శుక్రము బలము కలవారలకును బలమును పుష్టిని గలిగించును. అమృతముతో సమానముగా నిది పనిచేయును.

—ॐ చతుస్సేహము. ॐ—

శ్లో. ప్రస్థ స్సాస్య త్రిఫలాయా స్తు కులుత్థకుడపద్వయమ్. 178.
 కృష్ణగంధాత్వగాఢకోః పృథ క్పంచపలం భవేత్, రాస్నాచిత్రకయో
 ద్వేద్వే దశమూలం పలోన్మితం. 179. జలద్రోణే పచే త్పాదశేషం
 ప్రస్థాన్మితం పృథక్, సురారనాలదధ్యమ్ సౌవీరకతుషోదకం. 180.
 కోలదాడిమవృక్షామృతసం తైలం ఘృతం వసామ్, మజ్జానం చ పయ
 శ్చైవ జీవనీయపలాని షట్. 181. కల్కం దత్వా మహాస్నేహం సమ్య
 గేనం విపాచయేత్, శిరామజ్జాస్థిగే వాతే సర్వాంగై కాంగరోగిషు.
 182. లేపనాక్షేపశూలేషు త మభ్యంగం ప్రదాపయేత్.

త్రిఫలములు 16 పలములు, ఉలవలు 8 పలములు, మునగచెక్క 5 పలములు,
 తువడిమన్ను 5 తులములు, సన్నరాస్త్ర చిత్రమూలము 2 పలములు, దశమూలములు 1
 పలము వీటి నన్నిటిని 16 పలముల నీటిలో వైచి కషాయముగాఁ గాచి నాల్గవపాలు
 మిగిలియున్నప్పుడు కల్లు గంజి మజ్జగపైతేట సౌవీరమనుగంజి తుషోదకము తేగు
 దానిమ్మ మాదీఫలము వీటియొక్కరసము తైలము నేయు క్రొవ్వు మజ్జ పాలు వీటిని 16
 పలముల చొప్పున చేర్చి జీవనీయగణపు మూలికలను 6 పలములను చేర్చి వీటితో
 కల్కమును చేసి తైలమును చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నాడులలోని
 వాతమును మజ్జావాతమును అస్థివాతమును సర్వాంగవాతమును ఏకాంగవాతములను
 కంపము శూలమున్నగు రోగములను పోగొట్టును. దీనిని పైరోగములయందు మర్దనము
 చేయవలయును.

—ॐ కుబ్జాప్రసారణీతైలము. ॐ—

శ్లో. ప్రసారిణీశతం క్షుణ్ణం పచే త్తోయార్తణేశుభే. 183. పాద
 శిష్టే సమం తైలం దధి దద్యా త్సకాంజికం, ద్విగుణం చ పయో
 దత్వా కల్కా ద్ద్విపదికాం స్తథా 184. చిత్రకం పిప్పలీమూలం మధు
 కం సైంధవం వచామ్, శతపుష్పాం దేవదారు రాస్నాం వారణవిష్ప
 లిం. 185. ప్రసారణ్యా శ్వమూలాని మాంసీభల్లాతకానిచ, పచే స్త్నృ
 ద్వగ్నినా తైలం వాతశ్లేష్మామయాన్ జయేత్. 186. అశీతిం సరనా
 రీస్తా న్వాతరోగా నపోహతి, కుబ్జం స్తిమిశపఙ్కుత్వం గృధ్రసీఘ్రుడుకా
 రితమ్, హనుపుష్కశిరోగ్రీవాస్తంభం వాపి నియచ్ఛతి. 187.

నూరుపలముల గొంతిమగోరు తెచ్చి ద్రోణపరిమాణముల నీటిలో వైచి పక్వము ను చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండునప్పుడు తైలము పెఱుగు గంజి వీటిని సమాన భాగములుగాను పాలు రెండురెట్లును రెండురెండు పలములు చిత్రమూలము మోడి యష్టిమధుకము సైంధవలవణము పస సదాప దేవదారువు నన్నరాస్త ఏనుగుపిప్పళ్ళు గొంతిమగోరువ్రేళ్లు జటామాంసి నల్లజీడివిత్రసములు వీటి నన్నిటిని కడిపి స్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతకఫములను జయించును. శ్రీపురుషులకు సాధారణముగా గలిగెడి వాతరోగములను పోగొట్టును. గూని తిమ్మిరి పంగ వాతము గృధ్రాసి ఖుడుక వాతము అద్దిత వాతము హనుస్తంభము పృష్ఠస్తంభము గ్రీవాస్తంభము మున్నగునవియును దీనివలన తొలుగును.

❧ త్రిశతీప్రసారణీ తైలము. ❧

ప్రసారణ్యాస్తులా మశ్వగంధాయా దశమూలతః, తులాం తులాం పృథక్ వారి ద్రోణీ సాదాంశశేషితే. 188. తైలాధకం చతుః షీరం దధితుల్యం ద్వికాంజకమ్, ద్విపలైర్గ్రంథికతూరప్రసారణ్యాక్షుసైంధవైః. 189. సమంజస్థాగ్నియప్త్యాప్త్యాః పలికైక్ష్మివనీయకైః, శుంఠ్యాః పంచ పలం దత్వాత్రింశ ద్భల్లాతకాని చ. 190. పచే ద్వస్త్యాదిసా వాతం హన్తి సంధిసిరాస్థితమ్, పుంస్త్యాత్సాహస్త్వతి ప్రజ్ఞా బలవర్ణాగ్నివృద్ధయే. 191. ప్రసారణీయం త్రిశతీ అక్షంసౌవర్చలం త్విహ.

నూరుపలముల గొంతిమగోరుచెక్క దశమూలములు 100 పలములును తెచ్చి వీటి నన్నిటిని ద్రోణమునీటిలో చేసి పక్వము చేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుండుగా, 64 పలముల నూనెను, ద్రోణము పెఱుగును, 21 పలముల గంజిని, 512 పలములును మోడి యవతూరము గొంతిమగోరు సైంధవలవణము మంజిష్ఠ చిత్రమూలము ముల్లంగి జీవనీయగణపు టెనిమిది యాషధులును, వీని నన్నిటి నొక్కొక్కపలమును శొంతి 5 పలములు జీడివిత్రసములు 30 పలములు వీటిని కల్కమును చేసి తైలమును పక్వము చేయవలయును. దీనిని వస్త్యాదుల మూలమున సంధులయందును శిరోగతము లగు వాతములయందు సుపయోగింపవలయును. వాటియు నియ్యది పుంస్త్యము ఉత్సాహము స్త్వతి ప్రజ్ఞ బలము వర్ణము అగ్నివర్ధనము మున్నగు గుణములను గలిగించును. ఇయ్యదియే త్రిశతీప్రసారణీతైల మని చెప్పబడును.

సప్తశతీ ప్రసారణీ తైలము. ౧౭

శ్లో. సమూలవత్త్రాముత్పాట్వ శరత్కాలే ప్రసారణీ. 192. శతం గ్రాహ్యం సహచరా చ్చతావర్యాః శతౌ తథా, బలాత్సగుప్తాశ్వ గంధా కేతకీనాం శతం శతం. 193. పచే చ్చతుర్గుణే తోయే ద్రవై స్తైలాథకం భిషక్, మస్తు మాంసరసం శుక్రం పయ శ్చాథక మాథ కం. 194. దధ్యాథక సమాయుక్తం పాచయే స్తృదునాగ్నినా, ద్రవ్యాణాం చ ప్రదాతవ్యా మాత్రా చార్ధపలాంశికా. 195. తగరం మదనం కుష్ఠం కేసరం ముస్తకం త్వచం, రాస్నానైంధవషిష్టత్యా మాంసీ మంజిష్ఠయష్టికా. 196. తథా మేదా మహామేదా జీవకర్ష భకా పునః, శత పుష్పా వ్యాఘ్రనఖం శుంఠీ దేవాహ్వమేవ చ. 197. కాకోలీక్షీరకా కోలీ వచా భల్లాతకం తథా, పేషయిత్వా సమా నేతా న్నాధనీయా ప్రసారణీ, నాతిపక్వం స హీనం చ సిద్ధం పూతం నిధాపయేత్. 198. యత్రయత్ర ప్రదాతవ్యా తన్నే నిగదతః శృణు, కుబ్జానా మథ పజూనాం వామనానాం తథైవ చ. 199. యస్య శుష్కతీ చైకాంగం యేచ భగ్నాస్సిసంధయః, వాతశోణితదుష్టానాం వాతోపహతచేతసామ్. 200. స్త్రీషు ప్రక్షీణశుక్రాణాం వాజీకరణ ముత్తమం, వస్తా పానే తథాభ్యం గే నన్యేచైవ ప్రదాపయేత్. 201. ప్రయుక్తం శమయ త్యాశు వాతజా నివిధాన్దదాన్,

శరత్కాలమునందు వేళ్లు ఆకులతోటి గలగొంటిమగోరును తెచ్చి నూరుపలముల గోంటును నూరుపలముల పిల్లిపిచ్చురను ముత్తువపులము దురదగొండివిత్తనములు పెన్నేరు మొగలిదళములు వీటి నన్నిటిని నూరునూరు పలములును తీసికొనవలయును. వీటిని నాలుగుకట్లనీటితోను ద్రవములతోను తైలమును పక్వము చేయవలయును. పెలుగుపైతేటి మాంసరసము పులికడుగు పాలు పెలుగు వీనిని ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్క యాథకము చొప్పున చేర్చి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమునం దీక్రింద చెప్పబోయెడి యావధములను అరపలముఅరపలము చొ॥ చేర్చవలయును. తగరము ఉష్ణైత్ర చెంగల్వకోష్ఠ కేసరి తుంగముపైలు అమగపుపట్ల సన్న గాస్త నైంధవలణము పిప్పళ్లు జటామాంసి మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము మేద మహామేద జీవకము ఋషభకము సదాప జెముడుపాలు శొంఠి దేవదారు కాకోలీక్షీరకాకోలీ వస జీడి విత్తనములు వీటి నన్నిటిని సమానముగా చేకొని నూరి కల్కమును చేసి పైవానిలో క

లిపి ప్రసారణీతైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈతైలమును జాగ్రత్తగా పక్వమును చేయవలయును. ఎక్కువగా దిగఁగ్రాగరాదు. తక్కువ కావుపనికిరాదు. ఉచితముగా పక్వమైన పిచ్చుట వాసెనఁగట్టి వడియఁగట్టినింపవలయును, ఈతైలము నేయే రోగములయందు దుపయోగింపవలయునో చెప్పుచున్నానువినుము. గూనివారలకు కుంటివారలకు పొట్టివారలకు ఒకఁతఁగము మాత్రము త్తయ గలవారలకు అస్థినంధులు పోయినవారలకు వాతరక్తరోగదూషితులకు వాతముచేత కొట్టువడిన చిత్తము గలవారలకు శ్రీలయందు నష్టమైనవీర్యము గలవారలకు ఇయ్యది యుత్తమమగు వాజీకరణ మగుచున్నది. ఈతైలమును వస్త్రలయందును పానమునందును తలంటుకొనుటయందును నసస్యవిధియందును ప్రయోగింపవలయును. దీని సుపయోగించిన వాతప్రకోపమువలన గలిగిన వివిధము లగు రోగములు నైతము శమించును.

— ఏకాదశశతక ప్రసారణీతైలము. —

శ్లో. శాఖామూలదలైః ప్రసారణీతులూ స్తిస్రః కురుంటాత్తురే, ఛిన్నాయాశ్చ తులే తులే రుబుకతో రాన్నాశిరీ సాత్తులూ, దేవాహ్వచ్చ సకేతకా ధ్వుటశతే నిఃక్వాధ్య కుంభాంశికే, బోయే తైలఘటం తు పాంబకలసౌ దత్వా ధకం మస్తునః. 202. శుక్తాచ్చాగరసాదభేక్షు రసతః క్షీరాచ్చదత్వాధకం, వృక్కాకర్కటజీవకాద్య వికసాకాకోలి కాకచ్చురా సూక్షేలాఘనసారకుందసరలూ కాశ్శీర మాంసీనఘైః, కాలీయోత్పలపద్మకాహ్వయ నిశా కక్కోలక గ్రంధికైః. 203. చాంపేయా భయ చోజ పూగ కటుకా జాతీఫలాభీరుభిః, శ్రీవాసామరదారు చందనవచాశైలేయసింధూద్భవైః, తైలాభ్యాదకటం భరాంఘ్రినలికా వృశ్చీరకచోర్చికైః, కస్తూరిదశమూల కేతకనతధ్యామాశ్వగంధాంబు భిః. 204. కాంతీతార్క్ష్యజశల్లకీఫలలఘుశ్యామాగతాహ్వయైర్భల్లాత త్రిఫలాంజ్జకేసరమహాశ్యామాలవంగాన్వితైః, సహ్యోషై స్త్రిఫలై ర్మహీయసి పచే న్నందేన పాత్రేఽగ్నినా, పానాభ్యంజనవస్తినసస్యవిధినా తన్వారుతం నాశయేత్. 205. సర్వాంగార్ధగతం తథావయవగం సంధ్యస్థిమజ్జాన్వితం క్షేప్తాత్థానథ పైత్తికాం శ్చ శమయే న్నానావిధా నామయాన్, ధాతూ స్పృంహయతి స్థిరం చ కురుతే పుంసాం నవం యౌవనం వృద్ధస్యాపి బలం కరోతి సుమహా ద్వన్ధ్యాసు గర్భప్రదం. 206. పీత్వాత్తైల మిదం జరత్స్యపి సుతం సూతే ఽమునా భూరుహాః, సిక్తాః

శోష ముపాగతాశ్చ ఫలిన స్థిగ్ధా భవన్తి స్థిరాః, భగ్నాంగా సుస్పద్య
ధా భవన్తి మనుజా గావో హయ్యాః కుంజరాః. 207.

కొమ్మలు వేళ్లు ఆకులు శోగాడ గొంతిమగోరును 300 పలములును, గోరంటు
200 పలములును, తిప్పతీగె 200 పలములు, చిట్టాయదము 200 పలములును సన్న రాస్త శిరీ
షము 100 పలములు, దేవదారు మొగలివేళ్లు 100 పలములు, కీటినన్నిటిని నూరుద్రోణ
ముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. ఈ నీళ్లన్నియును చెండుద్రోణములుగా దిగఁ
గ్రాగిన తఱువాత తైలము నొకద్రోణమును, యవగంజి నొకద్రోణమును, మజ్జిగ
64 పలములు, చెఱవర్గసము 64 పలములు, పాలు 64 పలములు, శుక్త
మును 64 పలములును మేకఘాంసరసమును 64 పలములును స్పృక్క- జీవకాచి
గణములోని యాషధలను మంజీష్ఠ కాళోలి దూలగొండి చిన్నయెలకులు కర్పూ
రము మల్లెమొగ్గలు దేవదారువు కేసరి గుమ్మడి జటామాంసి నఖమనుగంధ ద్రవ్య
ము మ్రానిపనుపు కమలములు పద్మాక్షము పసపు కంఠోలము మోడి సంపెంగ నల్లకు
రువేరు లవంగపుపట్ట పోక కటుక రోహిణి జాజికాయ పిల్లపిచ్చర శ్రీవాసధూపము
దేవదారు చందనము వస మైంధవలవణము రసాంజనము తుంగముపైలు గొంతిమగోరు
వేళ్లు శొంఠి ఖురాసానివాము వాము కస్తూరి దశమూలములు మొగలిపట్ట గ్రంధితగర
ము కావంచి పెన్నేరు రేణుకలు కరకకాయలు ఉసిరిక తాడి రేణుక శల్లకి అగరు
పేర్తింఖణము పెద్దసిల్లిపీచర నల్లనుగంధి సదాప జీడివెత్తనములు కమలకేసరములు
కొడిసెపాలపిత్తనములు లవంగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నన్నిటిని
మూడుమూడు పలముల చొప్పున చేకొని కల్కమును చేసి మిక్కిలి పెద్దపాత్ర
లో చైతి సన్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. దీనిని పానము వన్తికర్త నస్యము
వీటియందు యథావిధిగా నుపయోగించిన వాతములను నశింపజేయును. సర్వాంగవా
తము అర్ధాంగవాతము అంగగతవాతము సందిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగత
వాతము కఫరోగము పిత్తరోగము మున్నగు సనాతవిధము లగు రోగములను నశింపజే
యును. భాతుపుష్టిని కలుగజేయును. పురుషులకు నూత్నయావనమును స్థిరపఱచును.
మృదుసలిక్కి మిగులబలకరము అగును. గొఢ్రాలికి గర్భమును నిలుపును. ఈతైలమును
త్రాగెనేని వృద్ధురాలును పుత్రుని కనును. ఎండిపోయిన చెట్టునకు ఈతైలోదకమును చ
ల్లినయెడల ఫలపుష్పసహితముగా అెమ్ముకొనును. భగ్నాంగుడు దృఢకాయుఁ డగును.
ఎద్దులు గుఱమును ఏనుగులు మున్నగువానివలె బలియును.

— అష్టదశశతక ప్రసారిణీతైలము. ౨ —

శ్లో. సమూలదలశాఖాయాః ప్రసారణ్యాః శతత్రయమ్, శత
మేకం శతావర్యా అశ్వగంధాశతం తథా. 208. కేతకీనాం శతం చై

కం దంశమూలాచ్చతం శతం, శతం వాట్యలకస్యాపి శతంసహ
 చరస్య చ. 209. జలద్రోణశతం దత్వా శతభాగావశేషితం, తతస్తేన
 కషాయేణ కషాయద్విగుణేన చ. 210. సువ్యక్తేనారనాథేన దధిమం
 డాథకేన చ, ఊరశుక్తేక్షునిర్యాసచ్చాగమాంసరసాథకైః. 211. తైలం
 ద్రోణం సమాయుక్తం దృఢే పాత్రే నిధాపయేత్, ద్రవ్యాణియాని
 పేష్యాణి తాని వ్రక్ష్యామ్యతఃపరం. 212. భల్లారికం నతం శుణ్ఠీ
 పిప్పలీ చిత్రకం శతీ, వచా పుక్కా ప్రసారణ్యః పిప్పల్యామూల
 మేవ చ. 213. దేనదారుశాతాహర్వా చ సూక్ష్మేలాత్మచవాలుకం,
 కుంకుమం మదమంజిషా తురుష్కం సఖికాగురు. 214. కర్పూర
 కుందుసునిశాలవంగధ్యామచందనం, కక్కోలనలికాముస్తం కాలీయో
 త్పలపత్రకం. శతీహ రేణుశైలేయశ్రీవాసం చ సకేతకం, త్రిఫలా
 కచ్చరాభీరు సరలాపద్మకేశరం, ప్రియంగూశీర సలదం జీవకా
 ద్యం పునర్నవా. 215. దశమూల్యశ్వగంధే చ నాగపుష్పం రసాం
 జనం, కటుకాజాతిపూగానాం ఫలాని శల్లకీరసం. 216. భాగాత్రిఫ
 లికాస్తత్వా శనై ర్మృద్వన్నా పచేత్, విస్తీర్ణే సుదృఢే పాత్రే పాక్యే
 మా తు ప్రసారణీ. 217. ప్రయోగః షడ్విధ శ్చాత్ర రోగార్తానాం
 విధీయతే, అభ్యంగాత్స్వగ్గతంహస్తాపానాతోష్ణగమంతథా. 218. భోజ
 నా త్సుక్ష్మాదాఢీస్థాన్న స్యా దూర్ధ్వగతం తథా, పక్వాశయగతే వ
 స్తిః నిరూఢః సార్వకాయకే. 219. ఏతద్ధి.బడబాహ్వనాం కిశోరాణాం
 యథామృతం, ఏతదేవ మనుష్యాణాం కుంజరాణాం గవా మపి. 220.
 అనేనైవ చ తైలేన శువ్యమాణా మహాద్రుమాః, సిక్తాః పునః ప్రరో
 హన్తి భవన్తి ఫలశాఖనః. 221. వృద్ధోఽప్యనేన తైలేన పునశ్చ తరుణా
 యతే, సప్రసూతే చ యా నారీ సాపి వీత్వా ప్రసూయతే. 222.
 అప్రజః పురుషో యన్తు సోపి వీత్వా లభే త్సుతమ్, అశీతిం వాతజా
 న్రోగా నైవైతికాన్ శ్లేష్మికానపి. 223. సన్నిపాతసముత్థాంశ్వనాశయేత్

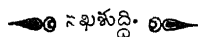
క్షీప్రమేవతు, ఏతేనాంధకదృష్టినాం కృతం పుంసవనం మహతః. 224.

కృత్వా విష్ణో ర్భలిం చాపి తైలమేత త్వయోజయేత్, క్వాధే తులార్థంరాన్నాయాః కిలిమస్యచ దీయతే. 225. భల్లాతకాసహత్వేతు తత్త్వానే రక్తచందనం, త్వక్ష్వత్రం సత్రమధురీ కుష్మచంపకగైరికాః. 226.

గ్రంధికోషమరువకమధికత్వేనదీయతే, కర్పూరమదదానంచ శుక్లేర్దంధోదకక్రియా. 227. ద్రవ్యశుద్ధిః పాకవిధిర్భావిప్రసారణీసమః.

వేళ్లు కొమ్మలు ఆకులతో గూడిన గొంతిమగోరు 300 పలములును, పిల్లపీచర నూరుపలములును, పెన్నేరు నూరుపలములును, మొగలివేళ్లు 100 పలములును, దశమూలములు, 100 పలములును, ముత్తవపులగము, నూరుపలములును, గోరింట, 100 పలములును వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వముచేసి, నూరవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దించి ఆకషాయమును, అందునకు రెండురెట్లు, గంజిని మజ్జిగ 64 పలములపాలు, శుక్తము ఇడ్డురసము, మాంసరసము, వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క ఆఙ్గముచూపునచేర్చవలయును. తైలము ఒకద్రోణమును, అందు కలిపి, గట్టిపాత్రయలో నుంచవలయును. ద్రవ్యములను, కల్కమును చేయఁదగిన వానిని ఇఁకమీద చెప్పెదను. నల్లజీడివీరములు, గ్రంధితారము, శొంఠి, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, కచ్చారము, వస, స్పృక్కాయము గంధద్రవ్యము, గొంతిమగోరు పిప్పలిమూలము, దేవదారుపు, పిల్లపిచ్చర చిన్నయేలకులు లవంగపుపట్ట, కురువేరు, కేసరి కస్తూరి మఁజిప్తము, శిలాజిత్తు నఖుము అగరు కర్పూరము, పసపు, లవంగము, వట్టివేళ్లు, చందనము, కంఠోలము, పాలకము, తుంగముపైలు మ్రానిపసపు కమలము, జాపత్రి కచ్చారము, రేణుక మను ద్రవ్యము మంచిగంధపు ధూపము, మొగలి త్రిఫలములు వట్టివేళ్లు పిల్లపిచ్చర దేవదారు ధూపము కమలకేసరము ప్రేంఖణము వట్టివేరు, జీనకాదిగణపుటొషధములును దశమూలములు పెన్నేరు, నాగకేసరములు, రసాంజనము, కటుకగోహిణి, జాపత్రి పోక, అందుగురసము వీటి నన్నిటిని మూడుమూడు పలములును చేర్చి, నన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. గట్టిదియును వెళ్లుఅయినదియు నగు పాత్రమునందు ఈప్రసారిణితైలమును, పక్వము చేయవలయును. ఇచ్చట నారువిధము లగు ప్రయోగములు, ఈతైలముతో నొనర్పవలయును. దీనితో తలంటుకొనిన త్యగ్గతమగు వాతము నశించును. పానమునలన కోష్ఠగత మగు పాతమును పోగొట్టును. భ్రుజించుటనలన నూత్ననాడులయందు గల వాతమును నశింపజేయును. నన్యవిధివలన ఊర్ధ్వభాగము నందున్న వాతమును పోగొట్టును.

జీర్ణకోశమునం దున్న వాతమునకు, వస్త్రవిధుల నొనర్పవలయును. శరీరమునంత ను క్రస్తుకొనిన వాతమునందు నిర్యూహము నొనర్పవలయును. ఈతైలము వయోవృద్ధులలోనున్న ఆడుగుఱ్ఱములకు మొగగుఱ్ఱములకు అమృతకుల్య మైనది. ఈతైలమే మనుజులకును వీనుగులకును గోవులకును అమృతముతో సమానము అయినది. ఎండిపోయిన మామ్రు లీతైలముతో చల్లఁబడినయెడల (నేచనముచేయఁబడినయెడల) మరల మొలక లెత్తును. ఫలవృక్షములు నగును. ఈతైలనేవనముచేత వృద్ధుఁడును తరుణుఁ డగును. గొడ్డుబోతు బిడ్డలను కనును. సంతానము లేనిపురుషుఁడు దీనిని నేవించి నుతుని బడయగలుగును. ఎనుబదివిధము లగు వాతరోగములను పిత్తరోగములను, శ్లేష్మరోగములను పోగొట్టును. సన్నిపాతమువలనఁ బుట్టెడి రోగములను మిగుల శీఘ్రముగా శింపఁజేయును, దీనివలన కన్నులు మసకలుగలవారికి దృష్టి గలుగును. గొప్పదృష్టి నిచ్చునదియు నై యిది యున్నయది, ముందుగా విష్ణు నారాధించి పిమ్మట ఈతైలము నుపయోగింపవలయును. కషాయములో దేసదారువు దోఱకనియెడల సన్నరాస్త్రను 50 పలములును జీడివిత్రనములు దోఱకనిచో దానిస్థానమునందు రక్తచందనము లవంగపు పట్ట జాపత్రి తాడిశపత్రి ఉసిరిక కోష్ఠ జాజి పిప్పలిమూలము మైనఫలము వీటినన్నిటి నెక్కువగా వేయుచుండవలయును. శుక్తమునందు గంధకపునీటిని చేర్చవలయును. ద్రవ్యశుద్ధి పాకవిధి యున్నగునవి ముందు చెప్పఁబోయెడి ప్రసారిణితైలముతో సమానముగా తెలుసుకొనవలయును.

శ్లో. శతపత్రం ప్రసారణ్యా ద్వేచ పీతసహచరాత్. 228. అశ్వ గంధైరండబలావరరాస్త్రపునర్నవా, కేతకీదశమూలంచ పృథక్త్వక్వా భద్రకః. 229. ప్రత్యేక మేషాం తు తులా తులార్థం కిలిమాత్తగా, తులార్థం న్యాచ్ఛిపాచ్ఛలాక్షాయాఃపంచవింశతిః. 230. పలానిలోధ్రా చ్చ తథా సర్వ మేకత్ర సాధయేత్, జలపంచాథకశతే సపాదే తత్ర శేషయేత్. 231. ద్రోణద్వయం కాంజికంచ షడ్వింశత్యాథకోన్మితం, క్షీరదధ్నిః పృథక్ప్రస్థాన్ దశమం త్యాథకం తథా. 232. ఇక్షురసా థకౌచైవ ఛాగమాంసతులాత్రయే, జలపంచచత్వారింశత్ప్రస్థాన్వక్వే తు శోషయేత్. 233. సప్తదశరసప్రస్థా స్తంజిస్తాక్వాథ ఏవ చ, కుడ మోనాథకోన్మానద్రవై రేతైస్తు సాధయేత్. 234. సుశుద్ధతైలతైలస్య

ద్రోణం ప్రస్థేన సంయుతం, కాంజికం నూనతో ద్రోణం శుక్తేనాత్ర
విధీయతే. 235. ఆద్యపభి ర్ద్వివైః పాకః కల్కో భల్లాతకం కణా,
నాగరం మిరిచం చైవ ప్రత్యేకం షట్పల్లోన్మితం. 236. భల్లాతకాన
హత్యేతు రక్తచందన ముచ్యతే, పథ్యాక్షః శాస్త్రీ సరళం శత్రాహ్వ
కర్కటీ వచా. 237. చోరపుష్పీ శతీ ముస్తం ద్వయం సద్దంచ సోత్స
లమ్, పిప్పలీమూలమంజస్తా సాశ్వగంధా పునర్నవా. 238. దశమూలం
సముదితం చక్ర మధోరసాంజనం, గంధతృణం హరిద్రా చ జీవనీయో
గణ స్తథా. 239. ఏషాం త్రిపలికై రాఫ్ణై రాద్యః పాకో విధీయతే,
దేవపుష్పీ బోలపత్రం శల్లకీరసశైలజే. 240. ప్రియంగూశీరమధురీ
మాంసీ దారు బలాచలమ్, శ్రీవాసో నలికా ఖోటిసూక్ష్మలా కుందురు
ర్దురా. 241. నఖిత్రయం చ త్వక్ష్వత్రీ మపరాపూతిచంపకం, మదనం
రేణుకాప్యక్కామరువంచ పలత్రయం. 242. ప్రత్యేకం గంధతోయేన
ద్వితీయః పాక ఇష్యతే, గంధోదకం తు త్వక్ష్వత్రీ పత్రకోశీరముస్త
కం. 243. ప్రత్యేకం సబలామూలం పలాని పంచవింశతిః, కుష్ఠార్థభా
గోత్రజలప్రస్థాస్తు పంచవింశతిః. 244. అర్థావశిష్టాః కర్తవ్యాః పాకే
గంధాంబుకర్షణి, గంధాంబుచందనాంబుభ్యాం తృతీయః పాక ఇష్య
తే. 245. కల్కోశ్ర కేశరం కుష్ఠం త్వక్కాలీయక కుంకుమం, భద్ర
శ్రియం గ్రంధిపర్ణం లతాకస్తూరికా తథా. 246. లవంగాగురుకకోల
జాతీకోషఫలాని చ, ఏలాలవంగం ఛల్వీ చ ప్రత్యేకం త్రిపల్లోన్మితం.
247. కస్తూరీషట్పలాచంద్రా త్వలం సార్థం చ గృహ్యతే, వేదార్థం చ
పునః చంద్రమదా దేయా తథోన్మితౌ. 248. మహాప్రసారణీ నేయం
రాజభోగ్యా ప్రకీర్తితా, గుణా నృసారణీనాం తు వహత్యేషా
బలోత్తమాత్. 249. అత్ర శుక్తిపిథి ర్మండః ప్రస్థః పంచాథ
కోన్మితం, కాంజికం కుడవం దధ్నో గుడపస్థామమూలకాత్. 250.
ఫలా న్యష్టాశోధితార్థా త్వలం షోడశకం తథా, కణాజీరకసింధూత
హరిద్రామరిచం పృథక్. 251. ద్విపలం భావితే భాండే ఘృతేనాప్తదిన

స్థితం, సిద్ధం భవతి తచ్చక్షం యదా వతార్యగృహ్యతే. 252. తదా దే
యం చతుర్దాతం పృథక్కర్షత్ర యోన్నితం, పంచపల్లవతోయేన గంధా
నాం త్వాళసం తథా. 253. శోధనం చాపి సుస్కారో విశేష శ్వాత్ర
వత్సవే, ఆమ్రజంబూకపిత్థానాం బీజపూరకబిల్వయోః. 254. గంధ
కర్తణి సర్వత్ర పత్రాణి పంచపల్లవం, చండీగోమయతోయేన య
ది వా తింత్రీణీజలైః. 255. సఖం సక్వాభయే దేభిరలభే మృణ్మయేన
తు, పునరుద్భవ్య ప్రత్యాశ్య భర్జయిత్వా నిషేచయేత్. 256. గుడప
థ్యాంబునా హేయం శుద్ధ్యతే నాత్ర సంశయః.

గొంతిమగోరు చెక్క 300 పలములును పచ్చగోరింట 200 పలములును ఆశ్వగం
ధ (పెన్నేరు) చిట్టాముదము ముత్తవపులగము పిల్లపిచ్చర సన్న రాస్త శొంతి మొగలి
పూపు దశమాలములు లవంగపుపట్ట దేవదారుపు వీటినన్నిటిని ఒక్కొక్కతులము చొ
ప్పునను (అనఁగా నూగునూరుపలములును) పెద్దదేవదారుపు 50 పలములును దిగినెపుప్ప
ములును లొద్దగ 50 పలములును వీటినన్నిటిని కలి
పి 50 ఆధకముల నీళ్ల లో పక్వము చేసి నారవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి గంజి
512 పలములు 16 పలములు పాలు పెఱుగు 16 పలములును ఇత్తురసము 123 పలములు
మాంసరసము 300 పలములు 45 ప్రస్థములనీటిని పక్వము చేసి ఎండిపవలయును. మంజిష్ఠ
క పాయము 17 ప్రస్థములు తిలత్తెలము 272 పలములగఁజి ఒక ద్రోణము శుక్తమును చేర్చి
పైద్రవములను చేర్చి మెట్టమొదట పక్వము చేయవలయును. కల్కము చేయుటకొఱుకు
జీడివిత్తనములు పిప్పళ్లు శొంతి మిరియములు వీటినన్నిటిని 6 పలముచొ॥ తీసికొనవలయు
ను. జీడివిత్తనములు లేకపోయెనేని రక్తవందనము నందులకు బదులుగా చేకొనవలయు
ను. కరకకాయలు ఉసిరిక తాడి సరలరసము పిల్లపిచ్చర కాకడాశింగి వస శంఖని క
చ్చూరము తుంగముపైలు నీటితామర మెట్టతామర తెల్లతామర పిప్పలిమూలము మంజి
ష్ఠ ఆశ్వగంధము శొంతి దశమాలములు రాతిపుప్పము కురువేరు పసపు జీవనీయగణపు
బొప్పములను మూడు మూడు పలములుచొ॥ తీసికొనివచ్చి పాకము చేయవలయును.
లవంగములు తేజవత్రి సల్లకీరసము శిలాజిత్తుఉసిరిక దేవదారుపు ముత్తవపులగము చిత్ర
మూలము శ్రీనాసఘాపము బోలపత్రము చిన్నయేలగులు ఊదుచెట్టు వట్టివేళ్లు ముర
యను గంధద్రవ్యము ముత్తెఱుగులగు సఖములు, తిప్పతీగ నెమలియడ్డుచెక్క జాజి ఉ
మైత్రకాయ రేణుకాయు ద్రవ్యము పృక్క తెల్లకురువము వీటినన్నిటిని మూడుమూడు
పలములును తీసికొని గఁధోదకమునందు రెండవపాకమును చేయవలయును.

తాడిశపత్రి లేజపత్రి వట్టినేళ్లు తుంగముపైలు మత్తువపులగము వీటినన్నిటిని వేలువేలుగా నిరవదియైదు పలములనొప్పునతీసికొని కోష్ఠ పండ్రెడున్నరపలములును నీరు ఒకప్రస్థమును వీనినన్నిటిని కలిపి సగభాగము మిగిలియుండునట్లు కాచి గంధోదకమును చందనోదకమును కలిపి మూడవమాటు పాకమును చేయవలయును. దీనియందు కల్కము కేసరి కోష్ఠ లవంగపుపట్ట మ్రానిపసపు నాగకేసరములు చందనము కస్తూరి ల వగములు అగరు కంకోలము జాపత్రి గుమ్మడుచెక్క విలకులు వీటినన్నిటిని వేరువేరుగా నాల్గునాల్గు పలములును కస్తూరి ఎనిమిదిపలములును, కర్పూరము ఒకటిన్నరపలమును చేకొని వేధార్థమై కర్పూరమును కస్తూరిని తగినట్లు చేల్పవలయును. ఇది మహాప్రసాదీశీ తైలము మహారాజులనుభవింపదగినది. అత్యుత్తమమగుబలమునిచ్చెడిది. ప్రసాదిణులగుణములను వహించునట్టిది. ఈతైల సేవనమునందు శుక్తివిధిచేత సిద్ధము చేయబడిన మండము పదహారుపలములును అయిదాడకముల గంజియును నాలుగుపలముల బెల్లమును 16 పలముల నాల్గుమును మల్లంగిరసము అయిదైదు పలములును శుద్ధిచేసిన అల్లము 16 పలములును పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము పసుపు మిరియములు ఇరియన్నియును రెండురెండు పలములును తీసికొనవలయును. నేతితోను ఉరినపాత్రలో ఎనిమిదిదినములు ఉంచినయెడల నిదిశుక్తమగును. దించి సేవింపఁబోవునప్పుడు లవంగపుపట్ట విలకులు లేజపత్రి నాగకేసరములు వీటిని వేలువేలుగా ముక్కలుపలము చేర్చవలయును. పంచపల్లవముల కపాయసులో గంధకమును శోధించి సంస్కరింపవలయును. ఈసంస్కారమును ఎక్కువగా నిండు చేయవలయును.

మామిడి, నేతేడు వెలగ మాచికాయపత్రి మారేడుపత్రి ఈయైదుపత్రిములును గంధకపుకర్మలయందు పంచపల్లవములని చేప్పఁబడును. గంధక చోరము ఆవుపేడరసము తోటిగాని చింతపండు పులుసుతోటిగాని ఇవివొఱకనియెడల మట్టినిశ్లతో గానినఖమును కాచవలయును. పిమ్మట మఱలతీసి గడిగి వేచవలయును. పిమ్మట దానినిపాడిచేసి ఉపయోగింపవలయును. ఈరీతిగా గాని బెల్లము, కరక్కాయలు వేసిచేసిన కపాయసుతో గాని నఖమును శుద్ధి చేయవలయును. ఈరీతిగా చేసిన సిద్ధియగును. కొంచెమైనను సందియునులేదు.

— మహారాజప్రసాదీశీతైలము. —

శ్లో. గోమూత్రేచాల్మబుషకే వక్త్యా పంచదలోదకే. 257. పునః సురభితోయేన బాష్పస్వేదేన స్వేదయేత్, గంధోగ్రా శుద్ధ్యతే హ్యేవ. రజనీచ విశేషతః. 258. ముస్తకంతు మనాకక్షుణ్ణం కాంజికే త్రిదినోపితం, పంచపల్లవపానీయస్విన్నమాతవశోపితం. 259. గుడాంబునా సిచ్యమానం భర్జయే చూర్ణయే త్తతః, ఆజశోభాంజన

జలై ర్భావయే చ్చేతి శుభ్యతి. 260. కాంచీకే క్వధితం శైలం. భృ
ష్టాపథ్యా గుణాంబునా, సింఛే దేవం పునః పుష్పై ర్వివిధై ర్ధివా
నయేత్. 261. యథాలాభ మపామార్గ స్నుహ్యది క్షారలేపితం, భా
ష్పస్వేదేన సంస్వేద్య పూతి నిర్లోమతాం నయేత్. 262. డోలాప
కవ్చం పఛే త్పశ్చా త్పంచపల్లవవారిణి, ఖలః సాధు మివోత్పద్య తతో
నిఃస్నేహతాం నయేత్. 263. ఆజశోభాంజనజలై ర్భావయే చ్చపు
నః పునః, శిగుమూలేచ కేతక్యాః పుష్పపత్రపు టచ తమ్. 264. పఛే
దేనం విశుద్ధ స్సృక్ మృగనాభినమో భవేత్, తురుష్కం మధునా భా
వ్యంకాశ్చీరం చాపి సర్పిషా. 265. రుధిరేణాయసం ప్రాజ్ఞై ర్గోమూతై
ర్గంధిసర్వకమ్, మధూదకేన మధుగీం పత్రకం తండులాంబునా. 266.
ఈషత్ క్షారానుగంధా తు దద్ధా యాతి న భస్మతాం, వీతా కేతక
గంధా చ లఘుస్నిగ్ధా మృగోత్తమా. 267. పక్వా త్కరుషరతిః ప్రా
హు రపక్వం గుణవత్తరం, తత్రాపి స్యా ద్యది క్షుద్రం స్ఫటికాభం త
దుత్తమం. 268. పక్వం చ సదలంస్నిగ్ధం హరితద్యుతిచోత్తమం, భంగే
మనాగపి నచే నిపతన్తి తతిః కణాః. 269. మృగశృంగోపమం కుష్మం
చందనం రక్తవీరకం, కాచతుండాకృతిః స్నిగ్ధో గురు శ్చైవోత్తమో గు
రుః. 270. స్నిగ్ధాబ్జకేశరం త్వస్రం శాలిజో వృత్తమానలః, మురా
వీతా వరా ప్రోక్తా మాంసీ పింగజటాకృతిః. 271. రేణుకాముద్గసం
స్థానా శస్త్ర మానూపజం ఘనమ్, జాతీఫల సశబ్దం చ స్నిగ్ధం గురు
చ శిశ్యతే. 272. ఏలాసూక్ష్మఫలాశ్రేష్ఠా ప్రియఙ్గుః శ్యామపాండురా,
నఖ మశ్వఖురం హస్తీకర్ణం చైవాత్ర శిశ్యతే. 273. ఏశేషా మపరే
సాం చ నవతా ప్రబలో గుణః.

గోమూత్రము లజ్జావంతిక సాయము పంచపల్లవముఁకసాయము వీటితోపక్వము
చేసి గోమూత్రముతోను ఆవిరితోను పచనము చేసిన యెడల వసయును పసపును శు
ద్ధములగుచున్నవి. మొదట తుంగైయపైలచూర్ణమును గంజిలో మూడుదినములు నాన్ని
పెట్టుకొనవలయును. తరువాత పంచపల్లవకసాయమున స్వేదనమునొనర్చి ఎండలో
నెండించవలయును. తరువాత బెల్లగునీళ్లను దానిపైనిదల్లి వేయించి చూర్ణమును చేసి
పెట్టుకొనవలయును. ఈచూర్ణమును మేకమాంసపు రసమును మునగవేళ్ల కసాయము

తో భావన చేసినయెడల శుద్ధమగును. గంజిలో శుద్ధి చేయబడిన శిలాజీవుతోను చేచిన కరక్కాయ, బెల్లపుపానకముతో కలిపి చల్లవలయును. పిమ్మట సన్నేకవిధములగు పుష్పములతో వాసన కట్టవలయును. అవిరివలన చెయ్యటను పుట్టించి దుర్గంధమును తొలగింపవలయును. మేకమాంసపు రసమునందును మునగరసమునందును మాచి మాటికి భావన చేయవలయును. మునగచేష్టతోను కేతకీదళసంపుటములతోను, చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇట్లుచేసినయెడల శుద్ధమై కన్ఘాతితో సమానమైనది యగును. శిలాజీవును తేనెలో భావన చేయవలయును. కేసరిని ఘృతములో భావన చేయవలయును. లోహములను రక్తముతోని భావన చేయవలయును, కంచోరమును గోమూత్రముతోను సదాపను మధూదకము తోను భావన చేయవలయును. బియ్యపుకడుగుతో లేజపత్రిని భావన చేయవలయును. కొంచెమంత జ్ఞానపదార్థముతో కలపిన సదాపను తిగులం బెట్టినయెడల బూడిదగాఁజాలదు. పచ్చనిదియును మొగ్గతేనుతో సమానముగా పరిమళించు ననియును కొంచెమంత చిక్కనిదియు నగునది యత్యుత్తమమైనది. పండినకర్పూరముకంటెను పచ్చకర్పూరము మిక్కిలి గణమును కలిగించును. దానియందు మాడను త్కుద్రముగాక స్ఫటికమువలె తెల్లనైనది యత్యంతముత్తమము. మఱియును దళములు దళములుగా పక్వమై నున్నపు తేలి పచ్చని రంగుగల కర్పూరము నుత్తమమైనది అగును. విడిపోయినప్పటికిని కణములు పడనిది మిక్కిలిశ్రేష్ఠము. లేడికొమ్మలవలె కొమ్మలుగానుండు కోళ్ళు ఉత్తమమైనది, ఎఱుపుపచ్చగలిగిన చందనము శ్రేష్ఠమైనది. కాకేముక్కవలె స్నిగ్ధమై బరువుగా నున్న యగురు త్రమమైనది. చిక్కగా నుండి కొద్దిపాటి కింజల్కములుగల కేసరి యుత్తమమైనది. గుండ్రముగాను లావుగనుండు బియ్యముత్తమము. పచ్చనిమరువము శ్రేష్ఠమైనది. జటామాంసి పచ్చనై జడవలె పెనపేసికొనినది యుత్తమము. పెసరగింజలవలె పలుకులు గానుండిన రేణుకయును ద్రవ్యము శ్రేష్ఠము. నీటిపట్టుల మొలచెడి తుంగము స శ్రేష్ఠము. మైగునదియును నున్న నైదియు నగు జాజికాయ శ్రేష్ఠము. చిన్నగింజలుగల పిలకులు శ్రేష్ఠములు. నల్లగను పచ్చగనుండు కొఱ్ఱలు శ్రేష్ఠములు. చెండుతెఱగు లగు నఖమను ద్రవ్యములును గఱుపుగిట్టులువలె నుండినవియును ఏనుగుచేరివలె నుండునవియును శ్రేష్ఠములు. ఈపైచెప్పబడిన వస్తువులలో గాని యతరవస్తువులలోగాని నవత్వము (అనగా క్రొత్తదనము) మిక్కిలియును గూఢకరము అగుచున్నది.

☞ మహాసుగంధితైల లక్ష్మీవిలాసతైలము. ☞

శ్లో. జింగీ వోరక దేవదారుసరలం వ్యాఘ్రేవచాచోలక, త్వక్ష్త్ర స్సహగంధపత్రకశతీ పథ్యాక్షుధాత్రీఘనైః, వృత్తైః శోధితసంస్కృతైః పలయుగే త్యాఖ్యాతయా సంఖ్యయా, తైలప్రస్థ మవస్థితైః సిరమితి కల్మైః పచేద్దాంధికమ్. 274. మాంసీమురాదమనచంపక సుందరిత్వక్, గ్రన్థ్యంబురుజ్జురువక్తైః ద్విపలై స్సపుక్తైః శ్రీవాసకుందురున

ఖనలికామిషీణాం, ప్రత్యేకణః పల ముపాయ్య పునః పచేత్తు. 275. ఏ
 లాలవంగచలచందనజాతిపూతిః, కక్కోలకాగురులతాఘృసృజైః ప
 లార్దైః, కస్తూరికాక్షసహితామలదీప్తియైకైః పక్వాతు మందశిఖనైవ
 మహాఘగంధమ్, పంచద్వికేన చాధేన మదా త్కర్పూర మిష్యతే, క
 ర్పూరమదయో రర్థం పత్రకల్పా ది హేష్యతే. 277. పక్వపూతే
 పుష్పవవ సమ్యక్పేషణ వర్తితమ్, దీగుతే గంధవృద్ధ్యర్థం పత్రకల్పం
 త దుచ్యతే. 278. సాగుక్తాశుద్ధసంస్కారో గంధానా మిహ తైః పు
 నః, ద్విగుణై ర్లక్ష్మీవిలాస స్సాస్య దయం తైలన త్తమః. 279. పంచప
 త్రాంబునా చాద్యో ద్వితీయా గంధవారీణా, తృతీయోపి చ తేనైవ
 పాకో .వా ధూపితాంబునా. 280.

మంజిష్ఠ చిన్నకచోరము* దేవదారువు సరశ్చంద్రము వాకుడు వస చేలకము
 తాడికపత్రి, చందనము తేజపత్రి కమ్మారము, కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిరిక,
 తుంగముస్తలు వీటినిన్నిటిని కుద్దిచేసి సంస్కరించి, రెండురెండు పలములంతంత తీసి
 కొని కల్కముచేసి అందు పడహారు. పలముల తైలమునుచేర్చి స్థిరబుద్ధి గలవాడై పై
 ద్యుండు పక్వము చేయవలయును. గ్రంథితగ్రము మురామాంసి దమనము సంపెగ లఘు
 కాబలియును సోంపును లవంగపువట్టు మోడి కురువేరు కోష్ఠ ముచి కయ పుక్క
 గోరింట వీటిని రెండు రెండుపలముల చొప్పునను శ్రీవేద్యధూపము కుండురుష్కము
 (క్షీక సగడ్డియ నెదరట్ల) సఖిమను గంధద్రవ్యము నాలిక సోంపు వీటినిన్నిటిని పలము
 పలము చొప్పునను తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి వండవలయు.

ఏలకులు లవంగములు సఖిమను గంధద్రవ్యము చందనము జాపత్రి నెమలి
 యడుగువేరు కంకొలము అగరు కుంకుమ పువ్వు కేసరములు కస్తూరి తాడియుసిరిక బో
 డనరపువ్వు తనములు వీటినిన్నిటిని అర్థపలము చొప్పునను తీసికొని మహాఘగంధతైలము
 ను పక్వము చేయవలయును. కస్తూరి కంటెను పదిరెట్లు కర్పూరమును కర్పూర కస్తూరు
 లకంటె సర్థము పత్రకల్కము మున్నగు వానిని తీసికొనవలయును. చక్కగా పక్వము
 చేసి వాసెనగట్టి వేడిగానున్నప్పుడే నూరబడినట్టిది వానన పాచ్చుగా నుండునట్టి
 దియే పత్రకల్కమనబడును. గంధముల కన్నిటికిని కుద్ధిసంస్కారములూనచ్చెడి రీతి
 లిదివఱకే చెప్పబడినది. వాటినిరెట్టింపుగాచేసిన లక్ష్మీవిలాసతైలము సిద్ధమగును. ఇయ్యది
 తైలములన్నిటికంటె సుత్తమమైనది. పంచపల్లవముల కషాయముతో నాద్యపాకమును
 గంధోదకముతో రెండవపాకమును మఱల నాగంధోదకముతో గాని ధూపక్రియచేత
 గాని మూడవ పాకమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వాతవ్యాద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౩. వాతరక్తాధికారము.

❖ వాతరక్తముగల సామాన్యపాయములు. ❖

శ్లో. బాహ్యం లేపాభ్యంగనేకో పానాహై ర్వాతశోణితమ్,
విరేకస్థాపనస్తేహపానైర్లంభీర మాచరేత్. 1. ద్వయో ర్ద్వంచే దస్యక్
శృంగ శూచ్యలాబూజలౌకసా, దేహద్దేశం వ్రజే తస్మాన్వ్యం సిరా
భిః పుచ్చనేన వా. 2. అంగగ్లానా చ న స్రావ్యం రూక్షే వాతోత్తరే
చ యత్, అమృతానాగరధన్యాక కర్షత్రయేణ పాచనం సిద్ధం. 3. జ
యతి సరక్తం వాతం సామం కృషా న్యశేషాణి, వత్సేద న్యుద్భవః
క్వాభః పీతో గుగ్గులుసంయుతః. 4. సమీరణ సమాయుక్తం శోణి
తం సంప్రసాదయేత్, వాసా గుడూచీ చతురంగులానా మేరండ
తైలేన పిబే త్కషాయం, క్రమేణ సర్వాంగజ మప్యశేషం జయే ద
సృగ్వాతభవం వికారమ్. 5. లీఢ్యా ముండితికాచూర్ణ మధుసర్పిః సమ
న్వితం, ఛిన్నాక్వాభం పిబన్ హన్తి వాతరక్తం సునుస్తరం. 6. తిక్రా
భవా పంచగుడేన పథ్యా, జగ్ధ్వా పిబే చ్చిన్నరుహాకషాయమ్. 7. త
ద్వాతరక్తం శమయ త్యుదీర్ఘ, మాజానుసంభిన్న మపి హ్యవశ్యం. 8.
ఘృతేన వాతం సగుడా విబద్ధం, పిత్తం సితాఢ్యా మధునా కఢం చ,
వాతాస్య గుగ్గం రుబుతైలమిశ్రా శుంఠ్యామవాతం శమయే ద్గుడూచీ. 9.

బహిర్గతమగు వాతరక్తమును లేపనములు అభ్యంగములు నేకములు ఉపనాహ
ములు వీటితోటి తొలగింపవలయును. అంతర్గతవాతరక్తమును విరేచనము స్థాపన వర్తి
తైలపానము మున్నగువాని నాచరించి గంభీరముగా తొలగింపవలయును. రెండువిధ
ములగు వాతరక్తములయందును కొమ్ము నూది జలగ మున్నగు వాని ద్వారా రక్తమును
వెడలించ వలయును. లేక పోయిన యెడల నాడుల ద్వారా గాని పుచ్చనము వలన
గాని శరీరమునండి రక్తమును ప్రవింప జేయవలయును. అంగములకు గ్లాని కలుగుట
రూక్షత వాతాధిక్యము మున్నగునవి కలిగినపట్టుల రక్తము ప్రవింపజేయరాదు. ఉసిరిక
తుంగమునైలు కొలిమెర వీటిని పావుపావు చొప్పున తెచ్చి పాచనము చేసి నేవించిన
యెడల వాతరక్తములను ఆమవాతములను సమస్తమహోగములను జయింపగలడు.

తిప్పతీగ తోపెట్టఁబడినకషాయములో గుగ్గిలమును కలిపికొని త్రాగినయెడల వాతరక్త రోగమును సాధించును. అడ్డసరము తిప్పతీగ అల్లువేతనము నీటికషాయములో ఆముదమును కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రమముగా సర్వాంగసంభవమగు వాతరక్తవికారములను జయించును. బోడతరము మార్లములో నేలిన తేనెనుకలిపి నాకి ఆపి వ్వుట తిప్పతీగ కషాయమును త్రాగినయెడల నుదుస్తోమగువాతరక్తము నైనను పోగొట్టును. మూడుగాని లేక అయిదు గాని కరక్కాయలను బెల్లముతో చేర్చి తిని పిమ్మట తిప్పతీగ కషాయమును త్రాగినయెడల మోకాళ్ల వఱకును వ్యాపించియున్నను వాతరక్త రోగమును అవశ్యముగా పోగొట్టును. నేలీలోచేర్చి తిప్పతీగను నేవించినయెడల వాత రోగమును బెల్లముతోచేర్చి నేవించిన పట్టుకొనిపోవుటను చక్కెరతోచేర్చి నేవించిన పిత్తమును తేనెతో నేవించిన కఫమును ఆముదముతో నేవించిన నతిభయంకరమగు వాతరక్తరోగములను శాంతితో చేర్చి నేవించిన ఆమవాతములను పోగొట్టును.

—ॐ గూడూచీస్వరసాదులు. ॐ—

శ్లో. గుడూచ్యాః స్వరసం కల్కం చూర్ణం వాక్వాథమేవ వా, ప్రభూతకాల మాసేవ్య ముచ్యతే వాతశోణితాత్. 10. దశమూలీశ్వతం క్షీరం సద్యః శూలనివారణమ్, పరషేకో నిలస్తాయే తద్వ త్కోష్ణేన సర్పిషా. 11. పటోలకటుకాభీరు త్రిఫలామృతసాధితమ్, క్వాథం వీత్వా జయే జ్వంతుః సదాహం వాతశోణితమ్. 12. గోధూమచూర్ణాజపయోఘృతం చ, సచ్చాగదుగ్ధోరుబుబీజకల్కః, లేపే విధేయం శతధౌతసర్పిః సేకే పయశ్చాచిక మేవ శస్తమ్. 13. లేపః పిష్టాస్తిలాస్తద్వ, ద్భృష్టాః పయసి నిర్వృతాః, కటుకామృతయష్టాహ్వంశుంతికల్కం సమాక్షికమ్. 14. గోమూత్రవీతం జయతి సకఫం వాతశోతణిమ్, ధాత్రీహరిద్రాముస్తానాం కషాయో వా కఫాధికే. 15. కోకిలాక్షామృతాక్వాథే పిబేత్కృష్ణాం కఫాధికే, పథ్యాభోజీ త్రిసప్తాహస్తచ్యతేవాతశోణితాత్. 16. కఫరక్తప్రశమనం హృద్యంగుడఘృతంస్తృతం, సంసర్గేషు యథోద్రేకం మిశ్రం వా ప్రతికారయేత్. 17. సర్వేషు సగుడాం పథ్యాం గుడూచీక్వాథ మేవ వా, పిప్పలీవర్ధమానంవా శీలయేత్సుసమాహితః. 18.

తిప్పతీగరసమును గాని కల్కమును గాని చూర్ణమును గాని కషాయమును గాని నేవించుటవలన వాతరక్తరోగమునుండి మనుజుఁడు విడివడును, దశమూలకషాయము

ములో పక్షముచేసినపాలు శూలలను పోగొట్టును. వాతాధిక్యముచేత నగు శూలలయందు కొంచెము వెచ్చజేసి నేటిని పరిష్కేకము చేయవలయును. చేదుపొళ్ల కటుకరోహిణి పిల్లప్రసవ త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటితో నీడము చేయబడిన కషాయమును త్రాగెనేని దాహసహితముగు వాతరక్తమునజయింపగలుగును. గోధుమసిండి మేకపాలు మేకనేయి మేకపాలతో చేసిన ఆముదపుకల్కము ఇయ్యది వాతరక్తములయందు పథ్యములు. నూరుమారులు కాచి పడియకట్టిన నెయ్యి లేపమునకు హితకరము అగును. నేకమునందు మేకపాలు హితకరముఅగును. నువ్వులను నూరిగాని, వేయించి నీటిలోనాన్నిగాని లేపన చేయుటయును మంచిదే.

కటుకరోహిణి తిప్పతీగె యష్టిమధుకము ముల్లంగి శొంఠి నీటికల్కములతోతెనెను కలిపి ఆవుపంచితముతో త్రాగిన యెడల కఫసహితముగు వాతరక్తములను జయించును. లేనిచో ఉపిక పసపు తుంగముపైలు వీటికషాయమైనను వాతరక్తములయందు హితమును కలిగించును.

గాబ్బిగింజలు తిప్పతీగె వీటికషాయములో పిప్పళ్లను కలిపి వాతరక్తములయందు త్రాగవలయును. ఇరువది గోజులవఱకును కిరక్కాయను నేవించిన మనుజుడు వాతరక్తమునుండి ముక్తిదగును. బెల్లముతో చేర్చిన నేలినత్రాగిన కఫరక్తములు శాంతినిొందును. సంస్కరములయందు వ్యాధియొక్క యుద్దేకము ననుసరించి గాని కలిపి గాని చికిత్సచేయవలయును. అన్ని విధములగు వాతరక్తములలోను గుడనహితముగా కిరక్కాయను గాని తిప్పతీగె కషాయమును గాని పిప్పళ్లకషాయమును గాని సమాహిత చిత్తుడై నేవింపవలయును.

—● నవవార్షిక క్వాథము. —●

శ్లో. త్రిఫలం నింబమంజిష్ఠా వచా కటుకరోహిణీ. 19. వత్సాదనీ దారునిశా కసాయో నవకార్షికః, వాతరక్తం తథాకుప్తం పామానం రక్తమండలమ్. 20. కుప్తం కాపాలికా కుప్తం పానాదే హపకర్షతి, పంచరక్తకమాషేణ కార్యోయం నవకార్షికః. 21. కింత్యేవం సాధితే క్వాథే యోగ్యమాత్రా ప్రదీయతే,

త్రిఫలములు వేపచెక్క మంజిష్ఠము వస కటుకరోహిణి తిప్పతీగె మూనిపసపు వీటినన్నిటిని ఒక్కొక్క కర్షమంత తీసికొని కషాయమును చేయవలయును. వాతరక్తములు కుప్తరోగము పామ (అనగా) గజ్జ రక్తమండలకృష్టము, కపాలకృష్టము వీటిని ఈకషాయము పానమాత్రముననే త్రొలగించును. ఇయ్యది నవకార్షికమును కషాయము. దీనిని

అయిదురతుల ప్రమాణముతో సగుహషము చొప్పున చేయవలయును. ఈరీతిగా కాచిన కషాయమును వాతరక్తమునందు తగునన్ని మోతాదులు నిచ్చుచుండువలయును.

—● గుడూచీ ఘృతము. —●

శ్లో. గుడూచీక్వాథకల్కాభ్యాం సపయస్కం శృతం ఘృతమ్,
హన్తి వాతం తథా రక్తం కుష్ఠం జయతి దుస్తరమ్. 22.

తిప్పతీగతోనైన కషాయము కల్కములతో పాలను నేతిని కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇది వాతరక్తములను భయంకరములగు కుష్ఠరోగములను జయించును.

—● శతావరీ ఘృతము. —●

శ్లో. శతావరీకల్కగర్భం రసే తస్యా శృతుర్దుణే, షీరతుల్యం
ఘృతం పక్వం వాతశోణితనాశనమ్. 23.

పిల్లపీచరకల్కములలో నాబుగురెట్లు పిల్లపీచరసములలో పాలను నేయిని సమానభాగములనుగా కలిపి నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తములను నశింపఁజేయును.

—● అమృతాద్య ఘృతము. —●

శ్లో. అమృతా మధుకం ద్రాక్షా త్రిఫలా నాగరం బలా. 24.
వాసాగ్వధవృశ్చీర దేవదారు త్రికంటకం, కుటుకా సవరీకృష్ణా కాశ్లా
ర్యస్య ఫలాని చ. 25. రాస్నాత్తురకగంధర్వ వృద్ధదారు ఘనోత్పలైః
కల్కై రేభి స్సమైః కృత్వా సర్పిః ప్రస్థం విపాచయేత్. 26. ధాత్రిర
ససమం దత్వా వారిత్రిగుణసంయుతం, సమ్యక్సిద్ధం తు విజ్ఞాయ భోజ్యే
పానే చ శస్యతే 27. బహుదోషాన్వితం వాతం రక్తేన సహమూర్చ్ఛితమ్,
ఉత్థానం చాపి గంభీరం త్రికజంఘోరుజానుజమ్. 28. క్రొమ్మశ్శీరే
మహాశూరే చామవాతే సుదారుణే, వాతరోగోపస్యప్తస్య వేదనాం
చాపి దుస్తరమ్. 29. మూత్రకృచ్ఛ్ర ముదాశర్తప్రమేహం విషమజ్వరమ్,
ఏతా స్సర్వా నిహం త్యాశు వాతపిత్తకపోతితాన్. 30. సర్వ
కాలోపయోగేన వర్ణాయుర్బలవర్ధనమ్, అశ్వభ్యాం నిర్దిగం శ్రేషం
ఘృత మేత దనుత్తమమ్. 31.

తిప్పతీ యష్టిమధుకము ద్రాక్ష త్రిఫలములు శొంఠి ముత్తునపులగముఆడసరము
ఆరచెక్క శొంఠి దేవదారువు వల్లేరు కటుక రోహిణి కసివింద పిల్లపీచర విప్పళ్లు

గుమ్మడి సన్నరాస్త పల్లెరు తెల్లముదపువేళ్లు తుంగముపైలు తెల్లకములములు వీటిని సమానభాగములుగా శెచ్చి కల్కమును చేసి 16 పలముల చేతిని పక్వము చేయవలయును కాని ఉసిరికరసము 16పలములును నీళ్లు 48పలములును చేర్చి బాగాపాకముఅయిన పిమ్మట పరీక్షించి అన్నము తినునప్పుడును త్రాగెడి నప్పుడు నుపయోగింపవలయును. అనేక దోషములతో గూడిన వాతకోగములను రక్తముతో కలిపిన వానిని ఉత్తానవాతమును కటిస్థలములయందును సిక్కిలయందును తొడలయందును పుట్టెడివాతములను పోగొట్టును.

శ్లో॥ శీర్షములయందును శూలలయందును భయంకరములగు నామవాతములయందును వాతకోగముగలవానికిని సహింపరాని వేదనను పోగొట్టి గుణమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛ్యము ఉదావర్తము ప్రమేహము విషమజ్వరము వాతపిత్తకఫములవలనఁ గలిగెడి జ్వరములను పోగొట్టును. దీనిని అన్ని సమయములందు నుపయోగించిన మంచికాంతిని వయస్సును బలమును వృద్ధి నొందించును. ఇయ్యది ఆశ్వినీదేవతలచేత నిర్తింపఁబడిన యత్యుత్తమమగు ఘృతము శ్రేష్ఠమైనది.

❧ దశపాక బలాతైలము. ❧

శ్లో॥ బలాకషాయకల్కభ్యాం తైలం క్షీరచతుర్థణమ్, దశపాకం భవే దేత ద్వాతాస్య గ్వాతపిత్తజిత్. 32. ధన్యం పుంసవనంచైవ నరాణాం శుక్రవర్ధనమ్, రేతో యోసి వికారఘ్న మేత ద్వాతవికారనుత్. 33.

మత్తువపులగమును కషాయమునుగాను కల్కమును గాను చేసి అంతకు నాలుగు రెట్లు తైలమును పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు ఇది దశపాకమైన మత్తువపులగపు తైలమగును. ఇయ్యది వాతరక్తములను వాతపిత్తములనుపోగొట్టును. ధన్యమగు పుంస్తయు నిచ్చును. రేతస్సును వృద్ధి నొందించును. వీర్యవికారములను యోని వికారములను పోగొట్టును. మఱియు నియ్యది వాతవికారములను పోగొట్టును.

❧ గుడూచ్ఛాదితైలము. ❧

శ్లో॥ గుడూచీక్వాథదుగ్ధాభ్యాం తైలం లాక్షారసేన వా, సిద్ధం మధుకకాశ్మర్యరసై ర్వా వాతరక్తనుత్. 34.

తిప్పతీగ కషాయము పాలు గాని లక్కరసమునుగాని యష్టిమధుకము గుమ్మడు రసమునుగాని చేర్చి సిద్ధము చేసినతైలము వాతరక్తములను పోగొట్టును.

—ॐ ఖుజ్జాకపద్మకత్తైలము. ॐ—

శ్లో. పద్మకోశీరయప్యాహ్వా రజనీ క్వాథసాధితమ్, స్యా త్ప్రి
ప్యైః సర్జమంజిస్తా వీరా కాకోలి చందనైః. ౩5. ఖుజ్జాకపద్మక మిదం
త్తైలం వాతాస్రదోషనుత్.

పద్మాక్షము వట్టివేల్లు యష్టిమధుకము పసపు వీటికషాయములూ మద్దిచెక్కమంజి
ప్తము కాకోలి చందనము వీటికల్కమును కలిపితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది
ది వాతరక్తదోషములను పోగొట్టును. ఇది ఖుజ్జాకపద్మకత్తైల మనబడును.

—ॐ పెద్దముత్తువపులగపుత్తైలము. ॐ—

శ్లో. శుద్ధాం వచే న్న గబలాతులాం తు, విస్తాద్య తైలాథక
మత్ర దద్వాత్, అజాపయస్తుల్యవిమిశ్రితం తు, స తస్య యష్టీమధు
కస్య కల్కమ్. ౩6. పృథక్వచే త్వంచపలం విపక్వం, తద్వాతరక్తం
శమయ త్యుదీర్ణమ్, వస్తిప్రదానా దిహ సప్తరాత్రా, త్ప్రీతం దశాహా
త్ప్రకరో త్యరోగమ్, తులారద్రవ్యే జలద్రోశోద్రోణేద్రవ్యతులామతా.

పెద్దముత్తువపులగమును శుద్ధిచేసి 400 తులములు తెచ్చి రసము తీసి దానిలో
64 పలముల నూనెను కలిపి 64 పలముల మేకపాలను తెచ్చి తగరమును ముత్తువపుల
గమును వేరువేరుగా అయిదైదు పలముల కల్కమును చేసి పక్వము చేసి సేవించవల
యును. ఇయ్యది పెచ్చుపెట్టిగల వాతరక్తములను కూడ శాంతి నొందించును. వస్తుల
మూలముగా దీనిని ఉపయోగ పెట్టుటవలన విదురాశ్రులలోను త్రాగుటవలన పదిదినముల
లోను రోగములను తొలగించికైచును. ఇచ్చట తులపరిమితమగు ద్రవ్యమునందు ఒక
ద్రోణమునీరును ద్రోణము నీటిలో నొక తులద్రవ్యమునుచేర్చదగునని సంప్రదాయము.

—ॐ సిండ్తైలము. ॐ—

శ్లో. సమధూచ్ఛిప్త మంజిష్ఠం ససర్జరసశారివమ్, సిండ్తైలం
తదభ్యంగా ద్వాతరక్తరుజాపహమ్. ౩8.

తేనెమైనము మంజిష్ఠము సజ్జరసము మనుబాల వీటిలో తైలమును పక్వము చే
యవలయును. ఇయ్యది సిండ్తైలమనబడును. దీనిని రుద్దినయెడల వాతరక్తపు దోష
ము లన్నియును నశించిపోగలవు.

— ౭ మహాసింహతైలము. —

శ్లో. శాచివా సర్వ మంజిష్ఠా యష్టిస్త్రికేః పయోన్వితైః, తైలం
పక్వం విమంజిష్ఠై రుభా ర్వా వాతర క్తనుతే.

మనుబాల సజ్జరసము మంజిష్ఠ యష్టిమధుకము ముక్తవపులగము మైనము వీటి
లోగాని మంజిష్ఠ లేకుండ తక్కినవానిలో ఆముదపువితములనుచేర్చి గాని పాలను గ
లిపి తైలముఁ బోసి పక్వము చేసి యుపయోగించిన వాతర క్తములు తొలగి పోవును.
ఇయ్యది మహాసింహతైలము.

— ౮ కైశోరకగుగ్గులము. —

శ్లో. వరమహిషలోచనోదరః సన్నిభవర్ణస్య గుగ్గులోః ప్ర
స్థమ్, ప్రక్షిప్య తోయరాశౌ త్రిఫలాం చ యథోక్త పరిమాణామ్. 40.
ద్వాత్రింశ చ్చిన్నరుహా పలాని దేయాని యత్నేన, విపచేత్తదప్ర
మత్తో దర్వాస్య సంఘట్టయ న్నుహు ర్వావత్. 41. అర్థక్షయితం
తోయం జాతాజ్వలనస్య సంపర్కాత్, అవతార్య వస్త్రపూతం పునరపి
సంపాదయే త్వత్. 42. సాంద్రీభూతే తస్మి న్నవతార్య హిమోపల
ప్రసే, త్రిఫలాచూర్ణార్ధఫలం త్రికటో శుచ్చిర్ణం సడక్షపరిమాణమ్. 43.
క్రిమిచిపుచూర్ణార్ధఫలం కర్షంకర్షం త్రిపుద్గంతోః, పల మేకం చ
గుడూచ్ఛాః, దత్వా సంమూర్ఛ్య యత్నేన. 44. ఉపయుజ్య చాను
పానం యూషం తోయంసుగంధి సలిలేన, ఇచ్ఛాహారవిహారీభేషజ
ముపయుజ్య సర్వకాలమిదం. 45. తనురోధివాతశోణిత మేకజ మథ
ద్వంద్వజా చిరోత్థం చ, జయతి శ్రుతం పరిశుష్కం సుభటితంచాజాను
జంచాసి. 46. వ్రణకాసకుష్ఠగుల్మం శ్వయంభూదరపాండు ప్రమేహం
శ్చ, మందాగ్నించ విబద్ధం ప్రమేహపిడకా శ్చ నాశయ త్యాశు.
47. సతతం నిషేష్యమాణః కాలవశాద్ధన్తి సర్వగదాన్, అభిభూయ
జరాదోషం యాతిహా కైశోరకం చూషమ్. 48. ప్రత్యేకం త్రిఫ
లాప్రస్థో జలం తత్ర వడౌఢకం, గుడవ ద్గుగ్గులోః పాకః సుగంధ స్తు
విశేషతః. 49.

మంచి గేడకన్నువలెను పొట్టవలెను మిసమిసలాడెడు గుగ్గిలమును 16పలములు
లేవలయును. 64 పలములనీటిలో నాగుగ్గులమును త్రిఫలములును పడ వేయవలయును.

మతియు నందు ౩2 పలముల తిప్పతీగెరసమును చేర్చి సావధానముగా గూర్చుండి య ప్రమత్తుడై కలియఁబెట్టుచు పక్వము చేయవలయును. అగ్నిసంపర్కమున సగమునీళ్లు ఇనికొనపిమ్మట దింపి వడియగట్టి మఱల పాత్రలోవైచి నుడుక బెట్టవలయును. బాగుగా గట్టిపోనపిమ్మట 16 పలముల కర్పూరమును కలిపి అందు త్రిఫలముల చూర్ణమును అర్థ పలమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కీటిచూర్ణము నొకటిన్నర పలమును వాయువిడం గముల చూర్ణమును అరపలమును తెల్లతెండ్రు కాలుపలమును దంతిద్వయమును పావుపలమును తిప్పతీగె నొకపలమును కలిపి చక్కగా పక్వము చేసి సుగంధము గల నీళ్ళను గంజని అనుపానముగా నుంచి యుపయోగింపవలయును. ఈయోషధమును నేవించి ఇచ్చకచ్చిమ్మట ఆహార విహారముల ననుభవించవలెను. ఇయ్యది శరీరము నడ్డ గించెడి వాతరక్తరోగమును ఏకజద్వంద్వజము లగురోగములను చిరకాలమునుండి పుట్టిరోగమును స్రవిచునట్టివియును ఎండినట్టివియును బ్రద్ధలెనట్టివియును జానువుల పఱకు గలిగినట్టివియునగు వాతరక్తములనుపోగొట్టును. గాయములు దగ్గు కుష్టు గుల్మము వాపు ఉడరరోగము పాండురోగము మేహరోగము అగ్నిమాంద్యము వంధ్యాత్వము మేహపీడ కీటిని పోగొట్టును. నిరంతరమును నేవించెదరేని అన్నిరోగముల నియ్యది పోగొట్టగలదు. మనశితనమును తొలగించి కిశోరరూపము నొసంగును. కరక్కాయలు 16 పలములును ఉసిరిక 16 పలములును తాడి 16 పలములును 434 పలముల నీటిలో బెల్లమునువలెనే గుఱ్ఱమునుకూడ పక్వముచేయవలయును. విశేష మిందు సుగంధవస్తువుల చేర్చుటమాత్రమే.

—౧౦ అమృతాద్యగుఱ్ఱలము. ౧౦—

శ్లో. ప్రస్థమేకం గుఱూచ్యాస్తు అరప్రసం చ గుఱ్ఱలోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ తత్ప్రమాణం వినిర్దిశేత్. 50. సర్వ మేకత్రసంక్షుద్య సాధయే త్వర్ణకేంభసి, పాదశేషం పరిస్రావ్య పున రగ్నావధిశ్రయేత్. 51. తావత్పచేత్కషాయం తు యావ త్సాంద్రత్వమాగమే, దంతీవ్యోషవిడంగాని గుఱూచీ త్రిఫలాత్వచః. 52. తతశ్చార్ధపలం పూతం గృక్షీయా చ్చ ప్రతిప్రతి, కర్షం తు త్రిపుతాయాస్తు సర్వ మేకత్ర కారయేత్. 53. తస్మి న్సుసిద్ధం విజ్ఞాయ కవోష్ణే ప్రక్షిపే ద్బుధః, తతశ్చాగ్నిబలం జ్ఞాత్వా తస్యమాత్రాం ప్రదాపయేత్. 54. వాతరక్తం తథా కుష్టం గుడజా న్యగ్నిసాదనం, దుష్ప్వణ ప్రమేహం శ్చ సామవాతం భగందరం. 55. నాడ్యాధ్యవాతశ్వయ

ధూన్ స్వర్ణా నేతా స్వప్నోహతి, అశ్వీభ్యాం నిర్మితః పూర్వ మమృతాభ్యో హి గుగ్గులుః. 56. అర్థప్రస్థం త్రిఫలాయాః ప్రత్యేక మిహ గృహ్యతే.

తిప్పతీగె 16 పలములును గుగ్గులము 8 పలములును కరక్కాయలు 8 పలములును తాడి 8 పలములును ఉసిరిక 8 పలములును వీటిని తెచ్చి ఒకటిగాచేర్చి నూరి 231 పలముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గవపాచునీరు మిగిలి యున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల నానీటిని నిప్పుపై పెట్టి గట్టిపడునంతవఱకును కాచి దంతీద్యయము శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు నాయువిడంగములు తిప్పతీగె త్రిఫలముల బెరడు వీటినినీటిని అర్థ పలము చొప్పున తెల్లతెగడ పావుపండు తెచ్చి అన్నిటిని నొకటిగా చేయవలయును. శుద్ధిచేసి పిప్పట కొద్దిపాటివెచ్చన యుండగా వేయవలయును. తఱువాతో జఠరాగ్ని కనుసారముగా మాత్రలను గట్టి ఇచ్చుచుండవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుష్ఠరోగమును గుదరోగములను అగ్నిమాంద్యమును దుష్ప్రణాములను ప్రమేహములను ఆమవాతములను భగదరములను నాడివాతమును ఆఙ్యవాతమును వాపును మఱియు నన్నివిధములగు రోగములను పోగొట్టును. ఈయమృతాదిగుగ్గులుముపూర్వము అశ్వినీదేవతలచేతను సృజింపఁబడినది. ఈగుగ్గులము నిర్మాణకాలమునందు వేర్వేరుగా త్రిఫలములను అర్థప్రస్థమును గ్రహింపవలయును.

— అమృతగుగ్గులము. —

శ్లో. అమృతాయా శ్చ ద్విప్రస్థం ప్రస్థమేకం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలాప్రస్థం వర్షాభూప్రస్థమేవ చ. 57. సర్వ మేకత్ర సంక్షుధ్య క్షాధయే ల్లవణేంభసి, పునఃపచేత్వాదశేషం యావత్సాంద్రత్వ మాగతం. 58. దంతీచిత్రకమూలానాం కణావిశ్వఫలత్రికం, గుడూచీ త్వగ్విడంగానాం ప్రత్యేకార్థపలోన్మితం. 59. త్రిపుతాకర్ష మేకం తు సర్వ మేకత్ర మూర్ణయేత్, సిద్ధే చోష్ణే షిపే తత్ర త్వమృతా గుగ్గులోః పరం. 60. యథావహ్ని బలం ఖాదే దప్లుపిత్తి విశేషతః, వాతరక్తం తథా కుష్ఠం గుదజా న్యగ్నిసాదనం. 61. దుష్ప్రణాప్రమేహం శ్చ సామవాతం భగందరం, నాడ్యాఙ్యవాత శ్వయధూన్ హన్యా త్సర్వామయా నయం. 62. అశ్వీభ్యాం నిర్మితో హ్యేషోఽమృతాభ్యో గుగ్గులుః పురా.

తిప్పతీగె చెండు ప్రస్థములు గుగ్గిలమొక ప్రస్థము వేట్వీరుగా త్రిఫలము లా
కొక్కొక్క ప్రస్థము గలిజేరు ఒక ప్రస్థము వీటినిన్నిటిని చూర్ణముచేసి ఉష్ణనీటిలో
వైచి కాచవలయును. నాలవపాలు మిగిలియుండునంతవఱకును గట్టిపడునంతవఱకును
పక్వముచేయుచునే యుండవలయును. దంతీద్యయము చిత్రమూలము నునగచెక్క పి
ప్పళ్లు శొంఠి కరకాగ్నయలు తాడి యుసిరికలు తిప్పతీగె లవంగపుపట్ట వాయువిడంగ
ములు వీటినిన్నిటిని అర్థపలము చూప్వనను తెల్లతెగడ పావుపలము చూప్వనను
కలిపి చూర్ణముచేసి సిద్ధమైన పిష్టుట కొంచెము వెచ్చజేసి అమృతాగుగులు కల్గయును
ఇందు కలపవలయును. అపిష్టుట జఠరాగ్ని ననుసరించి దీనిని భక్షించుచుండవలయును.
అమృపి త్రముగలవాడధికముగా దీని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కృష్ణును
అగ్నిమాంద్యమును దుష్ప్రణామలను మేహములను ఆమవాతములను భగందరములను
నాడీవాతమును అశ్మివాతమును వాపును మున్నగు నన్నిరొగములను శశింపంజ్ఞేయును.
ఇయ్యది అమృతగుగ్గలము. పూర్వ మిది అశ్వినీకుమారులచేత రచింపఁబడినది. ఉత్తమ
మైనది.

❧ యోగసారామృతము. ❧

శ్లో. శతావరీ నాగబలా వృద్ధదారక ముచ్చటాః. 63. పునర్నవా
మృతా కృష్ణా వాజిగంధా త్రికంటకమ్, పుషకద్దశి పలా న్యేపాం
శ్లక్ష్యం చూర్ణాని కారయేత్. 64. తదర్థం శర్కరాయుక్తం చూర్ణం
సమర్దయే ద్భుధః, స్థాపయే త్సుదృఢే భాండే మధ్యర్థాడక సంయు
తం. 65. ఘృతప్రస్థే సమాలోడ్య త్రిసుగంధిపలేన తు, తం ఖాదే ద్విష్ట
చేష్టాన్నీ యథావహ్నిబలం సరః. 66. వాతరక్తం క్షయం కృష్ణం
కార్యం పితృసంభవం, వాతపిత్తకఫోత్థాం శ్వరోగా నన్యాం శ్వ
తద్విధాన్. 67. హత్వా కరోతి పురుషం నలీపలితవర్జితం, యోగ
సారామృతోనామ ఋక్తికాంతివర్ధనః. 68. దివాస్వప్నాగ్నిసంతాపం
వ్యాధ్యామం మైథునం తిభా, కటూష్ణగుర్వభివ్యంబ లవణామ్లాని వ
ర్జయేత్. 69.

పిల్లపీచర పెద్దముత్తవపులగము పెద్దకచోరము నేయుసిరిక గలిజేరు తిప్పతీ
గె పిప్పళ్లు పెన్నేరు పల్లెరు వీటిని ప్రత్యేకముగా పదిపలములచొ॥ తెచ్చి చూర్ణము
నుచేసి అందులో సగమును కండచక్కెరతోకలిపి మద్దనమును చేయవలయును. పిష్టు
ట అర్థాధికము లేనెనుపోసి గట్టిపాత్రలోపై చి యుంచవలయును. తరువాత 16 పల

ముల నేతిలో వైచి కలియఁబెట్టి లవంగపుపట్ట విలకులు జాపత్రి వీటినిక్కొక్కపల ముచొ॥ కలిపి జతరాగ్ని ననుసరించి భుజింపవలయును. ఇది వాతరక్తము కుష్టు క్షయ కృశించుట రక్తపిత్తజనితములగు రోగములు వాతరోగములు పిత్త రోగములు కఫరోగములు ఇతర రోగములు వీటినిపోగొట్టును. మనుజుని మునలితనమును తల నెఱుపును లేని వానినిగా జేయును. ఇయ్యది యోగసారామృతమున జేరుగలది. ఈగుఱులుము లక్ష్మిని కాంతిని పెంపొందించును. దీనినినేచించునప్పుడు పగలుపరుండుట సెగనుకూర్చుండుట కసరతుచేయుట మైధునముచేయుట చేదు వేడి బలుపు పులుపు గలపదార్థములను తినుట వీటిని వృంపవలెను.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వాతరక్తాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. ఊరు స్తంభాధికారము.

— ఊరు స్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు. —

శ్లో. శ్లేష్మణః క్షుద్రణం యత్యాస్య స్థ చ మారుతకోపనం తప్తి ర్వం సర్వదాకార్య మూరు స్తంభస్య భేషజం. 1. తస్య న స్నేహనం కార్యం న వస్తి ర్నచ రేచనం, సర్వోరూక్షః క్రమః కార్యస్తత్రాదా కఫనాశనః. 2. పశ్చాద్వాతవినాశాయ కృత్స్నిః కార్యః క్రియాక్ర మః, శీలాజతుల గుగ్గులుం వా పిప్పలీ మథ నాగరమ్. 3. ఊరు స్తంభే పిబే స్తూత్రైర్దశమూలీరసేన వా, భల్లాతకామృతాశుంఠీ దారు పథ్యా పునర్నవాః. 4. పంచమూలీద్వయోన్నిశ్చా ఊరు స్తంభనిబర్హణాః, పిప్ప లీపిప్పలీమూల భల్లాతక్వాథ ఏవ వా. 5. కల్కోవా సమధుర్దేయః ఊరు స్తంభవినాశనః, త్రిఫలా చవ్య కటుక గ్రంధికం మధునా లిహే త్. 6. ఊరు స్తంభవినాశాయ పురం మూత్రేణ వా పిబేత్, లిహ్యే ద్వా త్రిఫలాచూర్ణం క్షౌద్రేణ కటుకాముతం. 7. సుఖూంబునా పిబే ద్వాపి చూర్ణం పట్కధరణం నరః, పిప్పలీవర్ధమానం వా మాక్షి కేణ గుడేన వా. 8. ఊరు స్తంభే ప్రశంసంతి గండిరారిష్ట మేవ వా, చవ్యాభయోగ్నిదా రూణాం సమధుస్సస్య దూరుసంగ హే. 9. కల్కో దిహే చ్చ మూ

త్రాడ్యైః కరంజఫలసర్వజైః, ఊద్ర సర్వపవల్లిక మృత్తికాసంయుతం భి
వక్. 10. గాఢ ముత్సాదనం కుర్యా దూరు స్తంభే ప్ర లేపనం, కఫక్ష
యార్థం వ్యాయామే ప్లేవనం శ క్షేషు యోజయేత్. 11. స్థలా న్యా
క్రామయే త్కల్మషం ప్ర తిస్థోతో నదీం తరేత్, పలాభ్యాం పిష్పలీమూల
నాగరా దప్టకట్వరః. 12.

శ్లేష్మమును పోగొట్టినదియును, వాయువును ప్రకోపింపజేయునదియు నగు యా
షధమునంతను ఊరు స్తంభమునకు ప్రయోగింపవలయును. ఊరు స్తంభనగల రోగికి స్నే
హనము గాని వత్తికర్త గాని లేచననుగాని చేయరాదు. రూక్ష చికిత్సలనే యన్నిటిని
చేయుచుండవలయును. అందునను కఫనాశకచికిత్సలను చేయవలయును. ఆచిష్టుట వా
తము నశించుటకై క్రియా క్రమము నంతయును జటింపవలసినదియే. శిలాజిత్తు గుగ్గు
లుము పిష్పళ్లు శొఠి వీటిని ఆవుపంచితములో గాని దశమాలముల రసముతో గాని
ఊరు స్తంభముగలవాడు నేమింపవలయును. నల్లజీడివత్తనములు తిప్పతీగె శొఠి దేవ
దారువు కరక్కాయలు గలిజేరు దశమాలములు వీటితో కషాయముచేసి పుచ్చుకొ
నిన యూరు స్తంభములు నశించును. పిష్పళ్లు మోడి నల్లజీడివత్తనములు వీటికషాయము
నందు గాని కల్మషమునందుగాని తేనెను కలిపి యిచ్చినయెడల ఊరు స్తంభములు నశిం
చును. శైమలియడుగువేళ్లు త్రిఫలములు ఆవాలు వీటిని ఆవుపంచితముతో నూరి ప
ట్టవేసినను నేకముచేసినను ఊరు స్తంభములు నశించిపోగలవు. తేనెయను ఆవాలును
పుట్టమట్టియును వీటితో లేపనమునుచేసిన ఊరు స్తంభములు తగ్గిపోవును. కఫము తగ్గిపో
వుట కొఱకై కఫనాశకులయం దీగోగిని ప్రవేశపెట్టవలయును. ఏటికడ్డముగా నీదింప
వలయును.

❖ అప్టకట్వరత్తైలము. ❖

శ్లో. తైలప్రస్థసమోదధ్వా గృధ్రన్యూగుగ్రహాపహః, అప్టకట్వర
తైలేత్రై తైలం సార్వప మిష్యతే. 13. కుష్ఠశ్రీచేష్ట కోదీచ్యం సరళం
దారు కేసరం, అజగంధా శ్వగంధా చ తైలం తై స్సార్వపం పచేత్.
14. సక్షౌద్రం మాత్రయా తస్తా దూరు స్తంభార్దితః పిబేత్, సైంధవా
ద్యం హితం తైలం వర్షాభ్యమృతగుగ్గులః. 15.

పిష్పలి మోడి శొఠి ఒక్కొక్కపలమును పెఱుగు రిపలములును తైలము నెన్ని
దిపలములును కలిపి ఈతైలమును సిద్ధముచేసి యుపయోగించినచో గృధ్రానియును ఊరు
స్తంభమును నశించును. ఈయప్టకట్వరత్తైలమునందు ఆవనూనెనే పోయవలయును.

కోపు శ్రీ వేదధూపము తుంగము స్తలు సరళము. దేవదారువు కేసరి తులసి పెన్నే రు వీటియొక్క కల్పములతో ఆవనూనెను పక్వము చేయవలయును. తేనెతో కలిపిన మా త్రలతో నూరు స్తంభరంగము గలవాడు త్రాగవలయును. లేక పోయినచో సైంధవాద్య తైలమును గాని పుర్ర వాతైలమును గాని అమృతగుణులును గాని నేవించిన హితమగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఊరు స్తంభాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౫. ఆమవాతాధికారము.

— రాస్నా దశమూలకము. —

శ్లో. లంఘనం స్వేదనం తిక్తం దీపనాని కటూని చ, విరేచనం స్నేహపానం వస్తయ శ్చామమారుతే. 1. సైంధవాద్యే నాను వాన్య డ్రావస్తిః ప్రశస్యతే, ఆమవాతే పంచకోలసిద్ధం సానాన్న మిష్యతే. 2. రూక్షః స్వేదో విధాతవ్యో వాలుకాఘటకై స్తథా, శరీశం ర్యభయా చోగ్రా దేనాహ్వతివిషాఽమృతా. 3. కషాయ మామవా తస్య పాచనం రూక్షభోజనం, శరీవిశ్చౌసధికల్పం వర్షాబూక్వాథనం యుతమ్. 4. సప్తరాత్రం విభేజ్యంతు రామవాత వినాశనమ్, దశ మూలామృతైరండ రాస్నానాగరదారుభిః. 5. క్వాథోగుబాకతై లేన సామం హ స్త్యనిలం గురుమ్.

లంఘనము చెమట పట్టుట కటుపదార్థసేవనము దీపనపదార్థములు కటువులగు నౌషధములు విరేచనములు తైలసేవనములు ఇవియన్నియును ఆమవాతమునందు హిత కరములు. సైంధవాద్యతైలముచేత ననువాసితమగు డ్రావస్తి యుత్తమము. ఆమవాతము నందు పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము చిత్రమాలము శొంఠి వీటితో చేయఁబడిన కషాయపాన మును అన్నమును హితములు. ఆమవాతమునందు ఇనుకపొట్లముల వలన చెమట పట్టించుట యుత్తమము. శొంఠి కరక్కాయలు వన దేవదారు అతివస తిప్పతీగె వీటి కషాయమును రూక్ష భోజనమును ఆమవాతమును అణగించును. కచ్చారము శొంఠి వీటి కల్పమును. శొంఠి కషాయములలో కలిపి 7 రోజులు నేవించిన ఆమవాతము పక్వమగును. దశమూలములు తిప్పతీగె ఏరండము సన్నరాస్త శొంఠి దేవదారు వీటికషాయమును ఆము దమతో కలిపి త్రాగినయెడల భయంకరములగు నామవాతములును నశించిపోగలవు.

—౧౦ రాస్నా పంచకము. ౧౦—

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా. 6. కుక్షి
వస్తి కటిశూలే తైల మేరండసంభవమ్, రాస్నాం గుడూచీ మేరండం
దేవదారు మహశావధమ్. 7. పిబే త్వర్వాంగికే వాతే సామే సంధ్య
సిమజ్జగే.

ఆమదమును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతో గాని
సేవించిన కుక్షి వస్తికులసంబంధములగు శూలలయందు హితకరము. సన్నరాస్త తిప్ప
తీగ దేవదారు పీటికషాయమును సందులు ఎముకలు మజ్జ వీటియందు గలవాతరోగ
ము లందును ఆమవాతము నందును సర్వాంగ వాతము నందును సేవింపవలయును.

—౧౧ రాస్నా సప్తకము. ౧౧—

శ్లో. రాస్నామృతారగ్వధ దేవదారు త్రికటకైరండ పున
ర్ణవానాం, క్వాథం పిబే న్నాగరచూర్ణమిశ్రం జంఘోరువృష్టత్రి
పార్శ్వశూలీ. 8.

సన్నరాస్త తిప్పతీగ దేవదారుపు త్రికటకములు ఆమదము గలిజేరు కషాయ
మునందు శొంఠిచూర్ణమును కలిపి జంఘావాతము పుష్టవాతము ఊరువాతము నడుము
ప్రక్కలనొప్పలు వీటియందు త్రాగవలయును.

—౧౨ వైశ్వానర చూర్ణము. ౧౨—

శ్లో. శుతీగోక్షురకక్వాథః ప్రాతః ప్రాత ర్నిపేవితః, సామ
వాతే కటిశూలే పాచనో రుక్ప్రణాశన. 9. ఆమవాతే కణాయుక్తం
దశమూలరసం పిబేత్, ఖాదే ద్వా ప్యభయా విశ్వం గుడూచీం నాగ
రేణవా. 10. ఏరండతైలసంయుక్తాం హాతకీం భక్షయే న్నరో విధి
వత్, ఆమానిలార్తియుక్తో గృధ్రసీవృష్ట్యర్థితో నిత్యమ్. 11. కర్షం
నాగరచూర్ణస్య కాఙ్గికేన పిబే త్వదా, ఆమవాతప్రళమనం కఫ
వాతహరం పరం. 12. పంచకోలకచూర్ణం చ పిబే దుష్ణేన వారిణా,
మందాగ్నిశూలగుల్మమ్ కఫారోచకనాశనమ్. 13. అమృతానాగరగో
క్షుర ముండతికావరుణకైః కృతం చూర్ణమ్, మస్త్యా రనాలపీత మా
మానిలనాశనం ఖ్యాతం. 14. మణిమంథస్య భాగౌ న్వా యమాన్యా

స్తద్వ దేవ తు, భాగా శ్రుయోజమోదాయా నాగరా ద్భాగపంచ
కం. 15. దశ శ్వా చ హరితక్యాః శ్లఙ్ఘ్యచూర్ణీకృతాః శుభాః, మస్త్యా
రణాలతక్రేణ సర్పిఃప్రోదకేన వా. 16. పీతః జఘ త్యామవాతగు
ల్తం పౌ ద్వస్తిజా న్దదాన్, స్తీహానం హన్తి శూలాదీ నానాహం గు
దజాని చ. 17. విబంధం జాతరా న్రోగాం స్తథా వై హస్తపాదజాన్,
వాతానులోమన మిదం చూర్ణం వైశ్వానరం స్మృతమ్. 18.

శొంఠి గలిజేరు పీటికషాయమును ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడల నామవా
తము కటిశూల పీటినపచనమునకు తెచ్చి పోగొట్టును. ఆమవాతమునందు పిప్పళ్లతో
దశమూలముల రసమును త్రాగవలయును. కరక్కాయ శొంఠిని గాని తిప్పతీగను
శొంఠినిగాని తినవలయును. ఆమదములో కరక్కాయను చేర్చి యథావిధిగా ఆమ
వాతము గృధ్రనీ పీటిచేత పీడితుడైనవాఁడు నేవించవలయును. ఒకతులము శొంఠి
పొడిని గంజిలో వేసికొని త్రాగిన ఆమవాతములు శాంతించును. కఫవాతములు తప్పుక
పోవును. పిప్పళ్లు మోడి చవ్యయు చిత్రమూలము శొంఠి పీటిచూర్ణమును వేడి
నీళ్లతో త్రాగిన అగ్నిమాంద్యము శూలరోగము ఆమవాతము కఫము అరోచకమును
నశించును. తిప్పతీగ శొంఠి గలిజేరు బోడనరము, ఉలిమిరి పీటిచూర్ణమును మజ్జిగ లేట
తో గాని గంజిలోగాని కలిపిత్రాగిన ఆమవాతములు నశించునందురు. సైంధవలవ
ణము రెండు భాగములును కరక్కాయలు 12 భాగములును కలిపి చూర్ణముచేసి
మజ్జిగ లేట మంచినీరు గంజి వేడినీళ్లు పీటితో త్రాగనలయును. ప్లటుచేసిన ఆమవాతము
గుల్మరోగము హృష్కోగము పీటిన నశింపజేయును. పంథ్యారోగము పస్తాగతరోగము
హస్తాస్తరోగము కక్షిరోగము యన్నగు వానిని పోగొట్టును. ఈ వైశ్వానరచూర్ణము వాత
మును వంచివేయును.

— అలంబుషాచూర్ణము. —

శ్లో. అలంబుషాం గోక్షురకం గుడూచీం వృద్ధదారకమ్. 19.
పిప్పలీం త్రివృతాం ముస్తం వరుణం సపునర్నవమ్, త్రిఫలాం నాగరం
చైవ సూక్ష్మచూర్ణాని కాగయేత్. 20. మస్త్యానాలతక్రేణ పయో
మాంసరసేన వా, ఆమవాతం నిహస్త్యాశు శ్వయంధం సంధిసం
స్థితమ్. 21.

అలంబుష - అనగా బోడతరము - చల్లెరు తిప్పతీగ పీటిన కలిపి తెగడ పిప్పళ్లు
తుంగముస్తలు ఉలిమిరి గలిజేరు త్రిఫలములు శొంఠి పీటిచూర్ణమును గంజి మజ్జిగ లేట

పాలు మున్నగువానిలో దేనితోనైన గాని నేవించిన ఆమవాతము సంధ్యలలోని వాపు నశించిపోవును.

—౧౭ హింగాద్విచూర్ణము. ౧౭—

శ్లో. శతపుష్పావిడంగ శ్చ సైంధవం మరిచం సమమ్, చూర్ణ ముష్ణాంబునా పీత మగ్నిసందీపనం పరిమ్. 22. హింగు చవ్యంబిడం శుంఠీ కృష్ణాజాజీ సపాష్కరమ్, భాగోత్తగ మిదం చూర్ణం పీతం వా తామజి ద్యవేత్. 23.

పెద్దసదాప వాయువిడంగములు సైంధవలవణము మిరియములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో త్రాగిన జతరాగ్ని యుద్ధిపించును. ఇంగువ 1 భాగము, చవ్యము 2 భాగములు, పేటుప్పు 3 భాగములు, శొంఠి 4 భాగములు, పిప్పళ్లు అయిదు భాగములు, జీల కఱ్ఱ 6 భాగములు, పుష్కరమూలము ఏడుభాగములును వీటిని చూర్ణము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు నశించును.

—౧౮ యోగరాజగుగ్ధము. ౧౮—

శ్లో. చిత్రకం పిప్పలీమూలం యమానీం కారవీం తథా, విడం గాన్ధజమోదాశ్చ జీరకం సురదారుచ. 24. చవ్యైలాంసైంధవం కుష్ఠం రాన్నా గోక్షుంధాన్యకమ్, త్రిఫలాముస్తకం న్యోపం త్వగుక్షీరం య వాగ్రజం. 25. తాలీసపత్రం పత్రం చ సూక్ష్మచూర్ణాని. కారయేత్, యావ స్త్యేతాని చూర్ణాని తావన్తాత్రం తు గుగ్గులుం. 26. సమృద్ధ్య సర్పిషా గాఢం స్నిగ్ధే భాండే నిధావయేత్, తతో మాత్రాం ప్రయుం జీత యథేష్టాహార వా నపి. 27. యోగరాజ ఇతి ఖ్యాతో యోగోయ మమృతోపమః, ఆమవాతాఢ్య వాతాద్విగ్మిదుష్ట వ్రణానపి. 28. స్త్రీహగుల్మోదరానాహ దుర్నామాని వినాశయేత్, అగ్నిం చ కురుతే దీప్తం తేజోవృద్ధిబలం తథా. 29. వాతరోగాన్ జయ త్యేష సంధిమ జగతానపి.

చిత్రమూలము మోడి వామము పేటుప్పు వాయువిడంగములు అజామోదము జీలకఱ్ఱ దేవదారుచెక్క చవ్యము ఏలకులు సైంధవలవణము చెంగల్వకోష్ఠ సన్నరాస్త్ర పల్లెరు ధనియములు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగ పుపట్ట వట్టివేళ్లు యవక్షారము తాడిశపత్రి తేజపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి చూర్ణ మంత గుగ్గులము నిండు కలిపి నేతితో మర్దించి చమురుకుండలో పెట్టి దినమును ఒక్కొక్క

మాత్రమోష్ఠన నేనింపవలయును. యథేష్ఠముగా భుజించుచు నుండవలయును. ఇయ్యది అమృతేతుల్యము. ఆమవాతము ఆఢ్యవాతము మున్నగువానిని క్రిములు గల వ్రణములను స్త్రీహము గుల్మము మున్నగువానినిపోఁగొట్టును. అగ్నినిదీపింపఁజేయును. తేజమును బలమును వృద్ధి నొందించును. సంధివాతము మజ్జావాతము మున్నగువానిని పోఁగొట్టును.

—ॐ సింహనాదగుగ్ధలము. ॐ—

శ్లో. పలత్రయో కషాయస్య త్రిఫలాయా స్సుచూర్ణితమ్ 30.
సౌగంధికఫలం చైకం కాశికస్య పలం తథా, కుడవ చిత్తతైలస్య
సర్వ మాదాయ యత్నః. 31. పాచయే త్పాకవి ద్వైద్యః పాత్రే
లోహమయే దృఢే, హన్తి వాతం తథా పిత్తం శ్లేష్మాణం ఖంజపంగు
తాం. 32. శ్వాసం సుదుర్జయం హన్తి కాసం పంచవిధం శథా, కుష్ఠా
ని వాతరక్తం చ గుల్మశూలోదరాణి చ. 33. ఆమవాతం జయే దేత
దపి వైద్యవివర్జితం, ఏతదభ్యాసయోగేన జరాపలితనాశనమ్. 34.
సర్పిః తైలరసోపేత మశ్వీయా చ్ఛాలియష్టికమ్, సింహనాద ఇతి
ఖ్యాతో రోగవారణదర్పహః. 35. వహ్నివృద్ధికరః పుంసాం భాషితో
దండపాణినా.

త్రిఫలములకషాయము 3 పలములు, లవంగపుపట్ట యేలములు జాపత్రి నాగశే
సరములు వీటిచూర్ణమును 1 పలము, గుగ్గిలము 1 పలము, చిత్తమూలతైలము 4 పలములు
(కుడవము) వీటినితెచ్చి పాకమును కనిపెట్టుచుగట్టిపాత్రలో పకర్చుముచేయవలయును.
ఇయ్యది వాత పిత్త కఫములను ఖంజ పంగు వాతములను శ్వాసరోగమును అయిదు విధ
ములగు దగ్ధలను నశింపఁజేయును. కుష్ఠము వాతరక్తము గుల్మము శూలము ఉదరరోగ
ము అసాధ్యమగు ఆమవాతము వీనినిపోఁగొట్టును. దీనిని భ్రమించుటచేత ముసోత్సమును
తల నెఱియుటయును నశించును. నేయు నూనె మాంసరసములతో పరియన్నమును తినవ
లయును. ఇది సింహనాదగుగ్ధలము. రోగములనెడి వినుగులను హరించునట్టిది. పురు
షులకు అగ్నిదీపకము. ఇయ్యది దండపాణిచేతఁ జెప్పఁబడినయోగము.

—ॐ అలంబుషాదిచూర్ణము. ॐ—

శ్లో. అలంబుషా గోక్షురకా త్రిఫలా నాగరామృతాః. 36.
యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా శ్యామాచూర్ణం చ తత్సమం, పిబే న్నస్తు
సురాతక్ర కాంజికోష్ఠోదకేన వా. 37. వీతం జయ త్యామవాతం సశో
ధం వాతశోణితమ్, త్రికజానూరుసన్నిసం జ్వరారోచకనాశనమ్. 38.

బోడసరము 1 భాగములు పల్లెరు 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు తిప్పటిగ 5 భాగములు వీటి అన్నిటి శో సమానముగా తెల్లతెగడ చూర్ణము కలిపి టాడిచేసి దీనిని మజ్జిగపై తేట కల్లు మజ్జిగ వేడినీళ్లు వీటితో దేనితోనైనను కలిపి నేనించినచో ఆమవాతము శోభవాతరక్తము నశించును. కటి ప్రాంతముల గల వాతము జానువాతము ఊరువాతము సంధివాతము జ్వరము అరోచకము మొ॥ నశించు.

—౧౦ అజమోదాద్యవటకము ౧౦—

శ్లో. పథ్యాక్షుధాత్రీ త్రిఫలాభాగం వృద్ధవయః క్రమః, పథ్యా విశ్వయమానీభిః తూల్యాభిశ్చుర్జితం పితేత్. 39. తక్రే ణోష్ణోదకే నాథ అధవా కాంజికేన చ, ఆమవాతం నిహంత్యాశు శోథం మందాగ్ని తామపి. 40. అజమోదా మరిచపిష్టల విడంగసురదారుచిత్రకగతా హ్యః, సైంధవపిష్టలిమూలం భాగా నవకస్య పలికాః స్యుః. 41. శుంఠీ దశపలికాస్యాత్ పలీని తాపంతి వృద్ధదారస్య, పథ్యాపంచపలాని సర్వా జ్యేకత్ర కారయే చూర్ణమ్. 42. సమగుడవటకం ఖాదత శ్చుర్జం వాప్యష్టవారిణా పిబతః, నశ్యం త్యామానిలజాః సర్వే రోగాస్తు కష్టాస్తు. 43. విశ్వాచికా ప్రతితూణీ తూణీహృద్రోగా శ్చ గృధ్రసీ చోగ్రా, కటివస్తిగుదస్ఫుటనం, చైవాస్తిజంఘయోస్తీవ్రం. 44. శ్వయంధుస్తథాంగసంధిషు యేచాన్యే వ్యామహివాతసంభూతాః, సర్వే ప్రయాన్తి నాశం తమశ్చ సూర్యాంశు విధ్వస్తమ్. 45.

కరక్కాయ ఉసిరిక తాడి వీటినిభాగవృద్ధితో తీసికొని కరక్కాయ వాము శొంఠి వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసికొని నేపింపవలయును. ఇయ్యది ఆమవాతమును పోగొట్టును. మజ్జిగ వేడినీళ్లలో నేదైన నొకటి యిందులకు అనుపానము. అజమోదము మిరియములు పిష్టళ్లు వాయువిడంగములు దేవదారు చిత్రమూలము పిల్లిపిచర సైంధవపిబణము పిష్టళ్లు మోడి వీటినిబక్కొక్కపలమును శొంఠి 10 పలములును కరక్కాయఅయిదు పలములు దేవదారు 10 పలములును కలిపి చూర్ణము చేసి సమానముగా బెల్లమునుకలిపి ఉండలను చేసికొని భక్షింపవలయును. అధవా ఈచూర్ణమును నేతని వేడినీట త్రాగవలయును. ఆమవాతజ్వలగురోగములు దీననశించును. విశ్వాచికా ప్రతితూణీ తూణీ హృద్రోగము, భయంకరమగు గృధ్రసి కటివస్తి గుదలు బ్రద్ధలగటలముకలుమోకాళ్లు పిక్కలు వీటియందుగల నొప్పి శోభ ఆమవాతమువలన బుట్టెడు నన్నిరోగములును సూర్యకిరణములవలన చీకట్లు నశించునట్లు నశించిపోవును.

— ౧౦ శుంకీఘృతము. ౧౦ —

శ్లో. నాగరక్వాథకల్కాభ్యాం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, చతుర్గుణేన తేనాథ కేవలే నోదకేన వా. 46. వాతశ్లేష్మప్రశమన మగ్ని సందిపనం పరమ్, నాగరం ఘృత మిత్యుక్తం కట్వా మశూలనాశనమ్. 47.

నాలుగురెట్లు శొంఠి కషాయము కల్కము వీటితో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి గాని వీటితో పక్వము చేసి గాని నేవించిన వాతకఫము లఙ్ఘింతును. అగ్ని యుద్ధిపించును. కటివాతము వాతములు నశించును.

— ౧౧ గుడూచీఘృతము. ౧౧ —

శ్లో. అమృతాయాః కషాయేణ కల్కేన చ మహాషధాత్, మృద్వగ్నినా ఘృతప్రస్థం వాతరక్తహరం పరమ్. 48. ఆమవాతాఢ్యవాతాదీ నిగ్నిమిదుష్టవ్రణా నపి, అర్భాంసి గుల్మశూలం చ నాశయత్యాశు యోజితమ్. 49.

తిప్పతీగకషాయము శొంఠి కల్కములయందు 16 పలముల నేతిని సన్ననిమంట్లపైని పక్వము చేసి నేవించిన వాతరక్తములు తప్పక నశించును. ఆమవాతము ఆఢ్యకవాతము మున్నగునవియును క్రిమిరోగము దుష్టవ్రణములు మూలరోగము శూల వీటిని నశింపజేయును.

— ౧౨ కాంజికపట్బలఘృతము. ౧౨ —

శ్లో. హింగుత్రికటుకం చవ్యం నూణిమథ్నం తథైవ చ, కల్కాన్మృత్వా చ పలికాన్ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 50. ఆరనాలాఢకం దత్వా తత్సర్పికి జతరాపహం, శూలం విబంధ మానాహ మామవాతం కటిగ్రహమ్. 51. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం మందాగ్నే ర్దీపనం పరమ్.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్ళు చవ్యము పైంధవలవణము వీటినిన్నిటి నొక్కొక్కపలముచొ|| తెచ్చి కల్కమును చేసికొని 16 పలములనేతిలో పక్వమును చేయవలయును. మఱియును గంజి 64 పలములను కలిపి నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది ఉదరరోగము శూల విబంధము అనాహము ఆమవాతము కటిగ్రహము అతిసారము మందాగ్ని వీటిని నశింపజేయును.

శ్లో. శుంకీఘృతము. ౭౭

శ్లో. పుష్పర్థిం పయసా సాధ్యం దగ్ధవి ష్టాత్రసంగ్రహే. 52.
దీపనాథం మతిమతా మస్తునా చ ప్రకీర్తితమ్, సర్పి ర్నాగర కల్పేన
సౌవీరక చతుర్ధుమ్. 53. సిద్ధ మగ్నికరం శ్రేష్ఠ మామవాతహరం
పరమ్.

బలము కొఱకైనచో పాలతోను, మలము మాత్రము కొఱకైన పెఱుగుతోను,
దీపనము కొఱకైన మండము చేతను సిద్ధము చేసిన శొంఠి కల్పమునఁదు నాలుగుచెట్ల
గంజినికలిపి అందు సిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవించిన అగ్నిదీపనమును గల్గించును. ఆమ
వాతమును హరించును.

శ్లో. రసోన పిండము. ౭౮

శ్లో. రసోనస్యపలశతం తిలస్య కుడపం తథా. 54. హింగుత్రిక
టుకం ఝారా పంచైవ లవణాని చ, శతపుష్పా తథా కుష్ఠం పిప్పలీ
మూల చిత్రకా. 55. అజమోదాయమానీ చ ధాన్యకం చాపి బుద్ధి
మాన్, ప్రత్యేకం తు పలం చైమాం సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 56.
ఘృతభాండేదృడే చైతత్ స్థాపయే ద్దినపోడశ, ప్రక్షిప్తైలమానీంచప్ర
స్థార్థం కాంజికస్య చ. 57. ఖాదే తక్ష్వప్రమాణం తు తోయం మద్యం
పిబే దను, ఆమనాతే తథా వాణే సర్వాంగై కాంగసంశ్రితే. 58. అపస్తా
రేఽనలే మందే కాసశ్వాస గరేషు చ, సోన్నాదవాతభంగే చ శూలే
జంతుషు శస్యతే. 59.

ఉల్లిగడ్డలు 100 పలములు తిలలు 4 పలములు ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు
సజ్జికాక్షారము పంచలవణములు సోపు కోష్ఠ పిప్పళ్లు మోడి వామము ధనియములు
వీటిని ఒక్కొక్కపలమును తెచ్చి చూర్ణముచేసి నేతిసాత్రలో పదహారు రోజులుంచి
రి పలముల తైలము 8 ప|| గంజి వీటిని కలిపి ఒకతులముచొప్పున ప్రతిదినము తిని మంచి
నీళ్ళను గాని మద్యముగాని త్రాగవలయును. అమనాతము సర్వాంగవాతము ఏకాంగ
వాతము. మృగీరోగము మందాగ్ని దగ్ధ శ్వాస విషకృత్రిమము పిచ్చ వాయువుపోట్లు
శూల ఈరోగములయందు ఇది యు త్తమము.

శ్లో. ప్రసారిణీ సుధానము. ౭౯

శ్లో. ప్రసారణ్యాథక క్వాథే ప్రస్థో గుడరసోనతః, పక్షిః పం
చోషణరజః సాద స్వాస్య దామనాతహా. 60.

ప్రసాదిణీ 64 పలముల తెచ్చి కషాయముచేసి యదు 16 పలముల బెల్లము ఉల్లిగడ్డలను చేర్చి పక్వముచేసి ఆందు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి వీటి మార్జమును కలిపి నేవించినచో అమవాతములు నశించును.

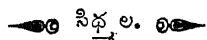
— ౭౭ రసోపసర. ౭౭ —

శ్లో. బహుళాయాః సురాయాస్తు సుపక్వాయాః శతం ఘృతే, తత్తోరేన రసానంతం సుశుద్ధం కట్టితం క్షిపేత్. 61. పిప్పలీ పిప్పలీమూల మజాజీ కుష్ఠచిత్రకమ్, నాగరం మణిచం చవ్యం చూర్ణితం చాక్షుసమ్మితమ్. 62. సప్తాహా త్వరతః పేయూ వాతరోగామనాశినీ, క్రిమికుష్ఠక్షయనాహగుల్మార్కః ప్లేహమేహనత్. 63. అగ్నినందీవనీ చైవ పాండురోగవినాశినీ.

కలుసు బాగుగా నుడువఁబెట్టి 100 పలములు ఒక పాత్రములో వైచి అందర్థ ప్రమాణము ఉల్లిగడ్డలను పోసి దంచి కలుపవలయును. పిప్పట పిప్పళ్లు మోడి జీలకఱ్ఱ శోఢు చిత్రమాలము శొంఠి మిరియగులు చవ్యము వీటిని పదిపదిమాష ములయెత్తు తెచ్చి మార్జముచేసి కలిపియుంచి ఏడురోజులయినపిమ్మట ఈపేయక త్రాగవలయును. వాతరోగములు అనము క్రిమిరోగములు కుష్ఠ క్షయ అనాహము గుల్మము మూలరోగము పొడలు ప్రమేహము వీటిని నశింపఁజేయును. అగ్నిని దీపింపఁజేయును. పాండురోగములను పోగొట్టును.

సిద్ధారకఖిలీప్రసం సుధౌతం నిస్తుషం జలే. 64. మండప్రసం విని క్షిప్య స్థాపయే ద్దీవనత్రయం, ధాన్యరాశౌ తతో దద్యాత్ సంచూర్ణ్య పలికాని చ. 65. అలంబుమా గోక్షురకం శతపుష్పీ పునర్నవే, ప్రసారణీ వరుణత్వక్ శుంఠీ మదన మేవ చ. 66. సమ్యక్పాకం తు విజ్ఞాయ సిద్ధా తంఫలమిశ్రితా, మృస్తా సర్వ సత్తైలేన హింగుసైంధవ సంయుతా. 67. భక్షితా లవణోపేతా జయే దామం మహాజ్వగమ్, ఏక జం ద్వంద్వజం సాధ్యం సాన్నిపాతిక మేవ చ. 68. కట్యూరువాత మానాహ జానుజం త్రిక మాగణమ్, ఉదావర్తహరీ పేయా బలవర్ణాగ్నికారిణీ. 69.

నల్లఆవాలను 16 పలములు తెచ్చి పొట్టు తీసి కడిగి 16 పలముల మండములో మూడుగోజులు అన్నముతో నుంచి సిద్ధుట పైకితీసి చూచి మార్గముచేసి బోడనరము వల్లేరు సోంపు లవంగపుపట్ట శొంతి ప్రసారణీ ఉలిమిరి ఉష్ణైత్త వీటినిఁకొక్కపలము చొప్పునఁ పిసికొని ఇందు వక్రముచేసి పాకమును బాగుగాతెలిసికొని బియ్యమును చేర్చి సిద్ధముచేయవలయును. ఆవనూనెతో సిద్ధముచేసిన ఇంగువ సైంధవలవణము నిందు కలిపి నేవించిన ఆమవాతములను జయించును. ఏకదోషజములు ద్విదోషజములు అసాధ్యములగు నన్ని పాత్రములొ ఇట్టివగుజ్వరములు కటివాతామ వాతములు ఆనాహము మోకాళ్లవాతము కటిప్రాంతవాతము ఉదావర్తము ననెడి వీనిని పోఁగొట్టును. బలమును లేజమును అగ్నిని దీపింపచేయును.

సిద్ధ.ల.

శ్లో. త్వగాదిహీనాః సంశుష్కాః ప్రత్యగ్రా స్సకులాదయః,
శ్లష్ణచూర్ణీకృతం తేసాం శీతే పలశతత్రయమ్. 70. శతేన కటుతైలే
స్య వ్యోష రామర ధాన్యకైః, క్రిమిఘ్నదీప్యక నిశా చవిశా గ్రధి
కార్ద్రకైః. 71. జీరకద్వయ వృశ్చీర సురసార్జక శిగ్రుకైః, దశమూ
లాత్మగుస్తాభ్యాం మార్కవై ర్లవణై స్త్రిభిః. 72. చూర్ణికైః పలికై స్సాన్ధ
మారనాశపరిప్లుతైః, విన్యసే త్నేహపాత్రే చ ధాన్యరాశౌ పున ర్న్య
సేత్. 73. సప్తరాత్రా త్సముద్భృత్య పానభక్షణభోజనైః, సిద్ధలేయం
ప్రయోక్తవ్యా సామే వాతే విశేషతః. 74. భగ్గురుగ్నాభ్యుపహతాః
కంపినః వీరసర్పిణః, గృధ్రసీ మగ్రిసాదగ చ శూలగుల్ఫోదరాణి చ, వ
లీపలితఖాలిత్యం హత్వా స్యు రమలేంద్రియాః. 75.

పొట్టులేని ఎండిన కొవ్వను కొత్తదానినితెచ్చి చూర్ణముచేసి 300 పలములు తీసి చల్లని కమాయమును చేయవలయును. ఆవనూనె 100 పలములు శొంతి మిరియములు సిప్పళ్లు ఇంగువ ధనియములు వాయువిడంగములు కొడిసెపాలవీర్లు పసపు చెవ్యము మోడి అల్లము జీలకఱ్ఱ నల్ల జీలకఱ్ఱ తెల్లగల్లేరు తులసి మునగ దశమూలము క్రొంచవి త్రనములు దురదగొండి పంచలవణములు వీటినిపలము చొప్పునను కలిపి చూర్ణము చేసి గంజిలో తడిపి చక్కనిపాత్రములో నుంచి అన్న రాశిలో నుంచవలయును. ఏడురోజులయినసిద్ధుటతీసి భక్షించుచుండవలయును. ఇయ్యని సిద్ధులనునబడును. ఆమవాతము నందు భగ్గురుగ్గునులగు వాతములయందునుహితకరము. మఱియును గృధ్రసీమందాగ్ని

శూలము ఉదరరోగము శరీరము ముడుతలుపడుట నెఱియుట తల బట్టగట్టుట మున్నగు వాటిని పోగొట్టి నిర్వచేంద్రియముగా నొనర్చును.

— ఆమవాతమునకు అపథ్యములు. ౨౬ —

శ్లో. దధిమత్స్యగుడక్షీర పోతకీ మాషపిష్టకమ్, వర్జయే దామ
వాతాత్తో గుర్వభివ్యందకారి చ. 79

పెరుగు, చేపలు, బెల్లము, పాలు, పోతకీయనుకూర [అనగా బచ్చలి]
మినపసున్ని అనుపినినీ భారములును అభివ్యందమును పుట్టించు పదార్థములును వదలి
పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆమవాతాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౬. శూలాధికారము.

— శూలయందు వమనాద్యపాయములు. ౨౭ —

శ్లో. వమనం లంఘనం స్వేదః పాచనం ఫలవర్తయః, ఊరచూ
ర్ణాని గుడికాః శస్యంతే శూలశాంతయే. 1. పుంసః శూలాభిషన్నస్య
స్వేదవన సుఖావహః, పాయసైః కృశరైః పిష్టైః స్నిగ్ధైర్వాపి సిఞో
త్కరైః. 2. వాతాత్క్రమం హస్త్యచిరేణ శూలం, స్నేహేన యుక్త
స్తు కలుత్థయావః, సస్నేహవోవ్యోషయతః సలావః సహింగుసౌవర్చ
లదాడిమాధ్యః. 3. బలాపునర్నవైరండ బృహతీద్వయగోష్ఠ్యురైః,
సహింగు లవణం వీతం సద్యోవాత రుజావహమ్. 4. శూలీవిబంధకో
ష్ఠోద్భి రుష్ణాభి శూర్చరితాః పిబేత్, హింగుప్రతివిషా వ్యోష వచా
సౌవర్చలాభయాః. 5. తుంబురూణ్యభయా హింగు పోష్కరం లవణ
త్రయమ్, పిబే ద్యవాంబునా వాతశూలగుల్మాపతంత్రకే. 6. శ్యామా వి
డం శిగుఫలాని పథ్యా, విడజ్జ కంపిల్లక మశ్వమూత్రీ, కల్మం సమం
మద్యయుతం చ వీత్వా, శూలం నిహన్యా దనిలాత్క్రమం తు. 7.

వాంతి లంఘనము స్వేదవిధి పాచనము ఫలవర్తులు క్షారమూర్తములు గుటికలును, ఇవి యన్నియును శూలను పోగొట్టుటలో శ్రేష్ఠములు. శూలగలవానికి చెమ్మటను పుట్టించుట యుత్తమము. పాయసము పులగము పిండి పిండిపంటలు వీటివలన శూల రోగములందు సుఖము కలుగును. వాతశూలలందు చమరు వేసిన ఉలవలయూష ములో సైంధవలవణము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిమూర్తమును కలిపికొని, లావయను పక్షిహంసపు యూషమునందు, ఇంగువ సౌవర్చలవణము దానిమ్మగింజలు కలిపికొని త్రాగినయెడల హితము కలుగును. ముల్లంగి శొంఠి ఆముదపువీత్తనములు వామడు పల్లెరు వీటియూషమునందు, ఇంగువ సైంధవలవణములను కలిపికొని త్రాగిన వాతశూలలు శీఘ్రముగా హరించును. శూలగోగియును, బంధకోష్ఠముగలగోగియును, వేడినీళ్లతో ఇ గువ, ఆతివస, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వస, సౌవర్చలవణము, కగక్కాయలు వీటిమూర్తమును కలిపి త్రాగవలయును. ధనియములు కరక్కాయలు ఇంగువ పుష్కరమూలలు సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము సముద్రలవణము వీటి మూర్తమును, యవోదకముతో కలిపి త్రాగిన వాతశూలలు గుల్మములు అపతంత్రములు నశించిపోవును. తెల్లతెగడ పేటుప్ప మునగ వాయువిడంగములు కంపిల్లపువేళ్లు పెన్నేలు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి కల్మముచేసి, మద్యముతోచేర్చి త్రాగినచో వాతశూలలు నశించును.

❧ యామినీసురా మండాద్యపామములు. ❧

శ్లో. యామినీ హింగు సింధూత్థ క్షార సౌవర్చలాభయాః, సు రామండేన పాతవ్యాః వాతశూలనిషాదనాః. 8. విశ్వ మేరగడజం మూలం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, హింగుసౌవర్చలోపేతం సద్య శ్శూలనివారణం. 9. హింగుపుష్కరమూలాభ్యాం హింగుసౌవర్చలేన వా, విత్తైర్విరండయవక్వాథః సద్యశ్శూలనివారణః. 10. తద్వస్త్రబు యవక్వాథో హింగుసౌవర్చలాన్వితః, హింగు గ్వస్తు కృష్ణా లవణం య మానీ క్షారాభయూ సైంధవతుల్యభాగం. 11. చూర్ణం పిబే ద్వారణమ డమిశ్రం శూలే ప్రవృద్ధే నిలజే శివాయ. 12.

పసపు, ఇంగువ, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయలు వీటిని పొడిచేసి మద్యముతో కూడ కలిపి త్రాగినచో వాతశూలములు నశించును. శొంఠి మిరియములు ఆముదపుగింజలు వీటిని కషాయముగాచేసి, ఇంగువ సౌవర్చలవణమును అందు వైచి త్రాగిన వాతశూలములు తక్షణమే నశించిపోవును.

ఇంగువ పుష్కరమూలములతోగాని, ఇంగువ సౌవర్చలవణములతోగాని, సిద్ధముచేసిన శొంఠి, యాముదపుష్పిత్తులక మాయము శూలము వెంటనే హరింపఁజేయును. విరండ యవల కమాయములతో ఇంగువ సౌవర్చలవణములను వైచికోని త్రాగినను సుఖమే యగును. ఇంగువ మాచిపత్రి పిప్పళ్లు ఉప్పు వామము కరక్కాయలు యవక్షారము వీటిని సమానభాగములగు మూర్తముచేసి, వారుణీ మ డముతోచేర్చి త్రాగినయెడల వృద్ధిపొందిన వాతశూలలు హరించి సుఖము కలుగును.

సౌవర్చలాదిగుటిక. ౧౯

శ్లో. సౌవర్చలామ్లికా జాజీ మరిచ్చై ర్ద్విగుణోత్తరైః, మాతు లుంగరస్యైః పిష్ట్యా గుడికానిలశూలనుత్. 13. హింగ్వమ్ల వేతచవ్యోష యమానీలవణత్రికైః, బీజపూరకపాపేతైర్గుడికావాత శూలనుత్. 14. బీజపూరకమూలం చ ఘృతేన సహ పాయయేత్, జయే ద్వాతభవం శూలం కర్షమేకం ప్రమాణతః. 15. బిల్వమూలతిలై రండం పిష్ట్యా చామ్లతుపాంభసా, గుడికాంభ్రామయేదుష్టా వాతశూలవిनाశినిం. 16. తిలై శ్చ గుడికాం కృత్వా భ్రామయే జ్వరరోపరి, గుడికా శమయ త్యేషా శూలం చైవాతిదుస్సహ. 17. నాభిలేపా జ్వయే చూఛలం మదనః కాంజికాన్వితః, జీవంతిమూల కల్కోనా నత్తైః పార్శ్వ శూలనుత్. 18.

సౌవర్చలవణము 1 భాగము, చింతపండి 2 భాగములు, జీలకఱ్ఱ 4 భాగములు, మిరియములు 8 భాగములు వీటిని మాచిపత్రిరసముతోనూరి మాత్రలనుకట్టి నేవించిన వాతశూలములు నశించును. ఇంగువ ఆమ్లవేతము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓమ ము త్రిలవణములు వీటిని మాచికాయరసముతో నూరి మాత్రలనుచేసి యిచ్చిన వాత శూలములను హరించును. మాచికాయరసమును నేలితో చేర్చికొని త్రాగిన సంవత్సర మునుండి యుండిన వాతశూలములు నశించును. మారేడు తిలలు ఆముదపువ్వుతన ములు వీటిని పుల్లనియవలగంజిలో కలిపి నూరి మాత్రలను చేసి వెచ్చజేసి పొట్టపైరుద్ది నచో వాతశూలముల నశించును. తిలలను ఉండలను చేసి కేడుపుపై నుంచిన మిక్కిలి యును భయంకరములగు వాతరోగములైనను నశించును. ఉష్ణైత్తకాయను గంజిలోనూరి బొడ్డున పట్టుచేసిన శూలములు నశించును. సువర్ణమనుబాల బెఱుడుతో నైన కల్కము నందు తైలమునుకలిపి లేఫనముచేసినను పార్శ్వశూలములు నశించును.

—ॐ పితృశూలము గుడచికిత్స. ॐ—

శ్లో. గుడః శాలి ర్యవాః క్షీరం సర్పిః పానం విరేచనం, జం
గలాని చ మాంసాని భేషజం పితృశూలినాం. 19. పైత్తే తు శూలే
వమనం పయోభీ రస్యై స్తథేక్షో స్పృహటాలనింబైః, శీతావగాహః పులి
నా స్సవాతా కాంస్యాదిపాత్రాణి జలప్లుతాని. 20. విరేచనం పితృ
హరం చ శస్త్రం రసాశ్చ శస్త్రాః శశలావకానాం, సంతర్పణం లాజమ
ధూపపన్నం యోగా స్సుశీతామఘసంప్రయుక్తాః. 21. ఛర్ద్యాం జ్వరే
పితృభవేషి శూలే, ఘోరే విదాహే త్వతిత్స్వితేచ, యవస్య పేయాం
మఘనా విమిశ్రాం, పిబే త్సుశీతాం మనుజ స్సుఖార్థీ. 22. ధాత్ర్యా
రసం విదార్యా వా త్రాయస్తీ గోస్తనాంబు వా, పిబే త్సశర్కరం స
ద్యః పితృశూలనిఘాదనం. 23. శతావరీరసం. క్షౌద్రయుతం ప్రాతః
పిబే న్నరః, దాహశూలోపశాస్త్ర్యర్థం సర్వపితృమయావహం. 24.
బృహత్సోగోక్షురైరుడ కుశకాశేక్షురాలికాః, వీతాః పితృభవం శూలం
సద్యో హన్యః సుదారుణం. 25.

బెల్లము వరిలియ్యము యవలు పాలు నేయి వీటినిత్రాగుట విరేచనమునకు తీసి
కొనుట అడవిజంతువుల మాంసమును తినుట ఇవియన్నియును, పితృశూలముల కుత్తమ
ములగు నౌషధములు. పితృశూలమునందు పాలనిచ్చి వాంతిచేయించుట చెఱుకుపాలు
చేదుపొళ్ల నిమ్మపండ్లరసము వీటితోవమనములు చేయించి చల్లనీటితో చల్లుటయును,
నదీపులిసముల్పవై గూఱుచుండబెట్టుటయును, చల్లనిగాలిని విసరుటయును, చల్లనీటి
తో పెట్టినకంచుపాత్రమును తగుల్పుటయును హితకరములు. విరేచనము పితృశూలము
లను హరించును. కుంభేలు లావుక వీటిమాంసరసపానము తమము. పేలాలలో తేనెను
కలిపికోని తర్పణక్రియ చేయవలయును. ఛర్ది జ్వరము పితృశూలము వీటియందును,
విదాహమునందును యవలను పేయఁగాచేసికొని తేనెనుకలిపికోని చల్లార్చికొని త్రాగిన
సుఖము నొందఁగలఁడు. ఉసిరికరసమును నేలగుమ్మదురసమునుగాని కలుకాసుగురసము
గాని ద్రాక్షారసముగాని చక్కెరగలిపిత్రాగిన పితృశూలములను పోఁగొట్టును. పిల్లిపీచర
రసమును తేనె కలిపికోని ప్రాతఃకాలముననే లేచి దాహము శూల యడగుటకై త్రాగ
వలయును. వాకుడు పల్లేరు ఆముడము కుశలు చెఱకు వీటిస్వరసమును నేవించిన పితృ
శూలులు నశించును.

శతావరీసంస్కృతోదకము. ౨౭

శ్లో. శతావరీ సయప్త్యాహ్వ వాట్యాల కుశ గోక్షురైః, శృత శీతం పిబే త్తోయం సగుడక్షాద్రశర్కరం. 26. పితృస్మగ్వాతశూల ఘ్నం సద్యో దాహజ్వరాపహమ్, త్రిఫలా నింబయప్త్యాహ్వ కటుకా రగ్వథైః శృతమ్. 27. పాయయే న్నధుసంమిశ్రం దాహశూలోపశా న్తయే, తైల మేరండజం వాపి మధుకక్వాథసంయుతమ్. 28. శూలం పిత్రోద్భవం హన్యా ద్దుల్లం పైత్తిక మేవ చ, త్రిఫలారగ్వథం క్వాథం సక్షాద్రం శర్కరాన్వితమ్. 29. పాయయే ద్రక్తపిత్తఘ్నం దాహశూ లనివారణమ్, ప్రలిహ్య త్పిత్తశూలఘ్నం ధాత్రిచూర్ణం సమాక్షి కమ్. 30.

పిల్లిపిచ్చర యప్తిమధుకము మత్తువపులగము కుశలు పల్లేరు వీటికషాయముతో బెల్లమును తేనెను కండచక్కరను కలిపికిని త్రాగినయెడల రక్తపిత్తము దాహము శూ ల దాహజ్వరము శీఘ్రముగా నశించును. త్రిఫలములు నింబము యప్తిమధుకము కటుక గోహిణి అష్టవేతనము వీటికషాయములో తేనెను వైచికిని త్రాగిన దాహసహితముల గు శూలమును శాంతించును. లేనిచో ఆముదములో యప్తిమధుకపు కషాయమును వై చి త్రాగిన పిత్తశూలము పిత్తగుల్మములు నశించిపోవును. త్రిఫలములు అష్టవేతనము వీటి కషాయములో తేనెను కండచక్కరను కలిపిత్రాగిన రక్తపిత్తము దాహము శూలము న శించును. ఊసిరికచూర్ణములో తేనెనుకలిపి నేవించిన పిత్తశూలము హరించును.

శ్లేష్మాధిక్యమునకు ఛర్దనాదులు. ౨౮

శ్లో. శ్లేష్మాధి కే చర్దన లంఘనాని శిరోవిరేకం మధుశీధుపానం, మధూని గోధూమ యవా నరిష్టాన్ సేవేత రూక్షా న్కటుకాం శ్చస ర్వాన్. 31. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరైః, యవాగూ ర్ద్దిపనీయా న్యా చ్చూలఘ్నీ తోయసాధితా. 32. లవణత్రియసంయుక్తం పంచకోలం సరామతమ్, సుఖోష్ణేనాంబునా వీతం కఫశూలవినాశ నమ్. 33. బిల్వమూల మథైరండం చిత్రకం విశ్వభేషజమ్, హింగు సైంధవసంయుక్తం సద్య శూలనివారణమ్. 34.

కఫాధిక్యముగల శూలరోగమునందు పమనము లంఘనము శిరోవిరేకము కిల్లి తేనె త్రాగుట, గోధుమలు యవలు అరిష్టములు వీటినన్నిటిని, రూక్షములు కటుకములు

నగు పదార్థములను నేవించుట దీనిని చేయవలయును. పిష్టస్థు షోడి సవ్యము చిత్రమూలము శొంతి వీటితోచేసినగుడము (గుడాయణియనునది) దీపమును అయినది. శూలలు నశించును. దీనిని నీటిలో నానవేయవలయును. సైంధవలవణమునున్నగు లవణత్రయము పిష్టస్థు షోడి సవ్యము చిత్రమూలము శొంతి ఇంగువ వీటిచూర్ణమును వెచ్చజేసి గోరువెచ్చునీళ్లతో త్రాగిన కఫశూలములు నశించును. మారేపచెక్క ఆముదపుగిజలు చిత్రమూలము శొంతి ఇంగువ సైంధవలవణము ఇవియును తత్కాలమున శూలలను నశింపజేయును.

శూలామపాచనమునకు ముస్తాదులు. ౨౭

శ్లో. ముస్తం వచాం తిక్తకరోహణీంచ తథాభయాం నిర్దహానీం
చ తుల్యామ్, పిబే త్తు గోమూత్రయుతాం కఫాత్థే శూలే తథామ
స్యచ పాచనార్థమ్. 35. వచాబ్దాగ్న్యభయాతిక్తా చూర్ణం గోమూ
త్రసంయుతమ్, సత్కారం వా సబే త్యావధం బిల్వాదేః కఫశూల
నుత్. 36. మాతులుంగరసో వాపి శిగ్రుక్వాథ స్థాపరిః, సత్కారో
మఘనా వీతః పార్శ్వవృద్ధ్వస్తిశూలనుత్. 37. ఆమశూలే క్రియా
కార్యా కఫశూలవినాశినీ, నేవ్య మామహారం సర్వం యదగ్నిబలవర్ధ
నమ్. 38. సహింగుతుంబురువ్యోష యమానీ చిత్రకాభయాః, సత్కార
లవణా శూచ్యర్ణం పిబే త్వృతి స్సుఖాంబునా. 39. విణ్ణాత్రానిలశూల
ఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనమ్, చిత్రకం గ్రంథికైరండ శుంఠీధాన్యం
జలైః శృతం. 40. శూలానాహవిబంధేషు సహింగు బిడదాడిమం,
దీప్యకం సైంధవం పథ్యా నాగరం చ చతుఃసమం. 41. భృశం శూ
లం జయ త్యాశు మందస్యాగ్నే శ్చ దీపనం, సమాక్షికం బృహత్యాది
పిబే త్ప్రీతానిలాత్తకే. 42. వ్యామిశ్రం వా విధిం కుర్యా చూర్ణే పిత్రా
నిలాత్తకే, పిత్తజ్ఞేషజే వాపి యా క్రియా కథితా సృథక్. 43. ఏకీ
కృత్య ప్రయంజిత తాం క్రియాం కఫవిత్రజే, పటాల త్రిఫలారిష్ట క్వాథం
మఘయుతం పిబేత్. 44. పిత్తశ్లేష్మజ్వరచ్ఛర్దిదాహశూలోఽపశాన్తయే,
రసానం మఘసంమిశ్రం పిబే త్వృతిః ప్రకాంక్షితః. 45. వాతశ్లేష్మభ
వం శూలం నిహన్తుం వహ్నిదీపనం.

తుంగము స్తలు వన కటుకగోహిణి కరక్కాయలు నల్లజీడివిత్తులు వీటిని సమభాగములను గోమాత్రము గో మాత్రముని త్రాగిన కఫశూలయందును ఆము ము సక్యము అగుటయందును హితకరము అగును. వన తుంగము స్తలు చిత్ర మూలము కటుకగోహిణి వీటిచూర్ణములూ గోమాత్రమును కలిపికొని త్రాగినను బి ల్వాదిగణపు ఔషధముల కషాయములూ యవక్షారమును కలిపికొని త్రాగినను కఫశూ లములు నశించును. మాచిపత్రిరసములూగాని మునగకషాయములూగాని యవక్షారము సుకలిపి తేనెయచ్చేత్ర త్రాగిన పార్శ్వశూలము హృచ్చూలము వస్త్రీశూలము నశించును. ఆమగులకు కఫశూలనాశకములగు పదార్థములనే ఈయవలయును. ఆమగును హ రించునట్టి అగ్నిని దీపి. పంచేయునట్టి క్రియలను పూర్ణముగా నేవింపవలయును. ఇంగువ ధనియములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓమము చిత్రమూలము కరక్కాయలు య వక్షారము సైంధవలవణము వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో ప్రాద్దుననేతేబి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతశూలములను హరించును. చిత్రమూలము మోడి పిప్పళ్లు ఆముదము శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును కాచిఉదునూ ఇంగువ సైంధవలవణముదానిమ్మవత్తనములు వేసి త్రాగినశూలములనాహతములునశించును. ఇదిమలబద్ధములయందుపింతకరము. కొడిసె పాచివిత్తులు సైంధవలవణము కరక్కాయలు శొంఠి వీటినిసమానభాగములను గాతీసికొని నేవించినబలమగుశూలము శీఘ్రముగానశించిఉగ్ని దీపించును. పిత్రవాతపుశూలయందు బృహత్యాది గణౌషధములూ తేనెకలిపి నేవింపవలయును. చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు వేప వీటికషాయమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన పిత్తకఫములు జ్వరము ఛర్ది దాహ ము శూలము నశించును. ఉల్లిగడ్డను తేనెతోనేవించిన వాతకఫశూలమునశించి అగ్నిదీప కమగును.

— ౨౭ బృహత్విశ్వాదిహృద్గమ. ౨౭ —

శ్లో. విశ్వోరుబూక దశమూల యవాంభసా తు, ద్విక్షార హి గు లవణత్రయ పుష్కరాణామ్, చూర్ణం పిబే ధృవయ పార్శ్వకటి గ్రహమ్, వ్యశియూంసభృశరుజ్జ్వరగుల్మశూలీ. 46. క్వాథేన చూర్ణ పాను య త్తత్ర క్వాథప్రధానతా, ప్రవర్తతే న తే వాత్ర చూర్ణా పేక్షీ చ తుర్ద్రవః. 47.

శొంఠి ఆరుదపుగింజలు గజమూలములు యవలు వీటి కషాయములూ యవక్షా రము సజ్జక్షారము ఇంగువ సైంధవలవణముసౌవర్చలవణము సాముద్రలవణము పుష్కర మూలము వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన హృదయము పార్శ్వము కటిగ్రహము ఆమము

జీర్ణశోశము బుజము మున్నగువానియందుగల గోగములను గుల్ ములను శూలములును నశించును. కషాయముతోచూర్ణమును నేవించునప్పుడు కషాయము ముఖ్యము. కావున చూర్ణ వేక్షగలచో నాబ్దుద్రవద్రవ్యములు నిందు ప్రవర్తించును.

—౨౭ రుచకాదులు. ౨౭—

శ్లో. చూర్ణం సమం రుచకహింగు మహశాపధానాం, శుంథ్యం బునా కఫసమీరణ సంభవాను, హృత్పార్శ్వపృష్ఠ జఠరాద్ధి విషూచికాసు, పేయం తథా యవరసేన తు విడ్విబంధే. 49. సమం శుంథ్యం బు నేత్యేవ యోజనా క్రియతే బుధైః, తేనాల్పమాన మేవాత్ర హింగు సంపరిదీయతే. 50.

సౌవర్చలవణము సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములను చూర్ణము చేసి శొంఠినీళ్లతో కఫవాతపుబాధలయందు త్రాగవలయును. ఇయ్యది హృదయము పార్శ్వము పృష్ఠము కుక్షీ వీటిశూలలను విషూచికలను పోగొట్టును. మలబద్ధమునందును పని చేయును. అప్పుడు యవలరసముతో దీనిని తీసికొనవలెను.

—౨౮ హింగ్వాదిచూర్ణము. ౨౮—

శ్లో. హింగు సౌవర్చలంపథ్యాబిడ్డసైంధవ తుంబురు, సౌష్కరం చ పిబేచ్ఛూర్ణం దశమూలయవాంభసా. 51. పార్శ్వహృత్పృష్ఠటిష్ఠాం స శూలే తంత్రాపతానకే, శోధే శ్లేష్థామనేకేచ కర్ణరోగేచ శస్యతే. 52. ఏరండబిల్వ బృహతీ ద్వయనూతులుంగ, పాషాణభి త్త్రికటు మూల కృత్త కషాయః, సక్షారహింగులవణోరుజు తైలమిశ్రః, శ్రోణ్యంనమేఢ్రహృదయస్తనరుక్షు పేయః. 53.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము కరక్కాయలు అంటుప్పు సైంధవలవణము ధనియములు పుష్కరమూలము వీటిచూర్ణమును దశమూలకషాయముతో త్రాగిన పార్శ్వపుశూలలు హృదయములు కటిశూలములు పృష్ఠశూలములు అంశశూలములు అపశంత్రము అపతానకము వాపు కఫప్రసేకము కర్ణరోగము వీటియందు శ్రేష్ఠమగు గుణమునిచ్చును. ఆముదపుగింజలు మారేడు వాకుడు పెద్దయులక చిన్నయులక మాచిపత్రి నాభిశొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మునగ వీటికషాయములో యశక్షారము సైంధవలవణము ఏరండ తైలముకలిపిత్రాగిన కటిప్రదేశము మెడ లింగము హృదయము స్తనములు వీటియందైన శూలమునందు త్రాగుట యోగ్యము.

❧ ద్వితీయహింగుచూర్ణము. ❧

శ్లో. హింగు త్రికటుకం కుప్తం యవక్షారోధ సైంధవం, మా
తులుంగరసోపేతం స్త్రీహళూలావహం రజః. 54. దగ్ధ మనిర్దతధూ
మం మృగశృంగం గోఘృతేన సహ పీతమ్, హృదయనితః బజశూలం
హరతి శిఖి దారునివహ మివ. 55. క్రిమిచివుచూర్ణం లీఢం స్వరసేన
తువంగ సేనస్య, శ్మశయత్యచిరాన్నియతం లేహాఽజ్జిర్ణోద్భవం శూల
మ్. 56. విదారీదాడిమరసః సవ్యోపలవణాన్వితః, క్షౌద్ర యుక్తో జయ
త్యాశు శూలం దోషత్రయోద్భవమ్. 57.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కోష్ఠ యవక్షారము సైంధవలవణము వీటి
లో మాచిపత్రిరసమును చేర్చికొని సేవించిన స్త్రీహళూలం శూలమునశించును. లేడికొమ్మలను
పొగి రాసీయకండకాల్చి అభిష్టమును ఆవునేతితో త్రాగి వలయును. హృదయము పిట్ట
లు వీటిలోని శూలల నిది హరించును. అవిసెఆకురసములో వాయువిడంగముల చూర్ణ
మును కలిపి సేవించవలయును. ఈలేహము శీఘ్రముగా ఆజీర్ణ జములగు శూలలను నశిం
పఁజేయును. నేలగుమ్మడు దానిమ్మ వీటిరసములో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవ
లవణము కీటిచూర్ణమును కలిపి తేనెను వైచిత్రాగినచో త్రిదోషములును హరించును.

❧ ఏరిండద్వాదశకము. ❧

శ్లో. ఏరిండఫలమూలాని బృహతీన్ద్రయగోక్షురమ్, పర్జిన్యః
సహదేవీచ సింహపుచ్ఛీక్షురాలికా. 58. తుల్యై రేతైః శృతం తో
యం యవక్షారయుతం పిటేత్, పృథగ్దోషభనం శూలం హన్యా త్సర్వ
భవం తథా. 59.

ఆముదపుకాయలు వేళ్లు వాకుడు పల్లెరు కోలపాన్న ముయ్యకుపాన్న సహదే
వాకు మున్నగువానిని సమానభాగములుగా కషాయముచేసి యవక్షారమును కలిపి త్రాగిన
సమస్తశూలమును నశించును.

❧ గోమూత్రమండూరము. ❧

శ్లో. గోమూత్రసిద్ధం మండూరం త్రిఫలాచూర్ణసంయుతం, వి
లిహన్తధుసర్పిర్భాగం శూలం హన్తి త్రిదోషజమ్. 60. శంఖచూర్ణం
సలవణం సహింగువ్యోష సంయుతమ్, ఉష్ణోదకేన తత్ప్రీతం శూలం హ
న్తి త్రిదోషజమ్. 61. తీక్ష్ణాయశ్శూర్ణసంయుక్తం త్రిఫలాచూర్ణ ముత్త
మమ్, ప్రయోజ్యం మధుసర్పిర్భాగం సర్వ శూలనివారణమ్. 62. మూ

త్రాస్తః పాచితాం శుద్ధాం లోహచూర్ణసమన్వితాం, సగుడా మభ
యా మద్యా త్వర్వశూలప్ర శాంతయే. 63.

గోమాత్రములలో మండూరమును శుద్ధిచేసి త్రిఫలములచూర్ణమును కలిపి తేనె
సేయి చేర్చి నేవించిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును. శంఖచూర్ణము సైంధవ
లవణము ఇంగువ శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన
త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును. అయి కాంతచూర్ణమును త్రిఫలములచూర్ణమును
తేనెతో నేతితో రంగరించి నాకిగ అన్నివిధములగు శూలలునశించును. కరక్కయును
ఆవుమాత్రముతో వండి శుద్ధిచేసి మండూరము బెల్లము కలిపి నేవించిన అన్నిశూల
లును నశించును.

❧ దాధిక ఘృతము. ❧

శ్లో. పిప్పలీనాగరం బిల్వం కారవీ చవ్యచిత్రకమ్, హింగు దా
డిమ వృక్షాల్లు వచా తూరాల్లువేతసమ్ 64. వర్షాభూ కృష్ణలవణమజా
జీ బీజపూరకమ్, దధి త్రిగుణితం సర్పి స్తత్త్విధం దాధికం స్మృతమ్. 65.
గుల్మ్యాః స్త్రీహవ్యాతౌర్వశూలయోని రుజాపహం. 65. దోషసంశ
యనం శ్రేష్ఠం దాధికం పరమం స్మృతం. 66.

పిప్పళ్లు శొంతి మారేడు నల్లజీలకఱ్ఱ చవ్యము చిత్రమూలము ఇంగువ దానిమ్మ
చింతపండు వస ఆమ్లవేగు శొంతి సోవర్పు వణసు జీలకఱ్ఱ మాచికాయ కీటికల్మ
సును పుల్లని పెఱుగుతో నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము మూలగోగము స్త్రీహ
పార్శ్వపునోస్పి యోనిబాధ మన్నగు వానిని పోగొట్టును.

❧ ధూపాదులు. ❧

శ్లో. సంబలంబృతగాత్రస్య ప్రాణాయామం ప్ర కుర్వత్యై, కటుతై
లా క్తసక్తానాం ధూపః శూలసారః పరః. 67. వ్యాయామం మైథునం
మద్యం లవణం కటువై దలం, వేగరోధం శుచం క్రోధం వర్జయే చూఢ
లవా న్నరః. 68.

కంబడి కప్పకొన్నవానికి, ప్రాణాయామము చేయువానికి కటుతైలములతో
తడిపిన సత్తువులను ధూపమువైచినచో శూలలు నశించును. వ్యాయామము మైథునము
కల్లు ఉప్పు చేదు వెదురుబియ్యపు అన్నము మలమాత్ర వేగరోధము దుఃఖము కోపము
వీటిని శూలరోగి వదలిపెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూలరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౭. పరిణామశూలాధికారము.

— పరిణామశూలల కుపాయములు. —

శ్లో. వమసా తిక్తమధురై ర్విరేక శ్చాపి శస్యతే, వస్తయ శ్చ హితాః శూలే పరిణామసముద్భవే. 1. విడంగతండులవ్యోపం త్రివృద్ధస్తీ సచిత్రకం, సర్వాణ్యేతాని సంస్కృత్య సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 2. గుడేన మోదకం కృత్వా భక్షయే త్ప్రాత రుత్థితః, ఉష్ణోదకానుపానం తు దద్యా దగ్నివిస్ఫం. ౩. జయే త్ప్రదోషశం శూలం పరిణామసముద్భవం.

చేదు తీపి రసములతో వాంతి చేయించుటయును, శరేచనమును వస్త్రీర్తులను చేయించుటయును, పరిణామశూలలకు హితములు. వాయువిడంగపువత్తనములను శొంతిమిరియములు పిప్పళ్లు తెల్లతెగడ దంతిచెక్కి చిత్రమూలము నీటిని చూర్ణము చేసి బెల్లముతో ఉండలను చేసి ప్లాద్దులచేటి వేడినీళ్లతో నేవించిన పరిణామశూలలను త్రిదోషజములగు శూలలను పోగొట్టును.

— నాగరకాది కల్కము. —

శ్లో. నాగరతిలగుడకల్కం పయసా సంసాధ్యయః పుమానద్యాత్, ఉగ్రం పరిణతిశూలం తస్మాపైతి త్రిసప్తరాత్రేణ. 4. శంబూకజం భస్తపీతం జలేనోష్ణేన తత్క్షణాత్, పక్తిజం వినిహస్త్యే త చూర్ణం పిష్టు రివాసురాన్. 5. అక్షధాత్ర్యభయా కృష్ణా చూర్ణం మధుయుతం లిహేత్, దధ్నా లూనసరేణాద్యా తృతీయవశక్తుకాన్. 6. అచిరాన్తుచ్యతే శూలా న్నరోఽను పరివర్తనాత్, తిలనాగరపథ్యానాం భాగం శంబూకభస్తనాం. 7. ద్విభాగం గుడసంయుక్తం గుడింకృత్వా ఒక్షభాగికాం, శీతాంబుపానాం పూర్వాష్ణే భక్షయేత్తీ రభోజనః. 8. నాయాపేరసకం వీత్వా సరో ముచ్యేత దుర్జయాత్, పరిణామసముత్థా చ్చ శూలా చ్చిరభవా దపి. 9. శంబూకం త్రూషణం చైవ పంచైవ లవణాని చ, సమాంశాం గుడికాం కృత్వా కలంబకరసేన వా. 10. స్త్రాత

రోజునకాలే వా భక్షయేత్తు యథాలం, శూలా ద్విముచ్యతేజంతుః సహసా పరిణామజాత్. 11. యఃపిబతి సప్తరాత్రం సక్తా నేతా స్కలాయయాషేణ, సజయతి పరిణామరుజం చిరజా మపి కిముత నూతనజాం. 12.

శౌంతి తిలలు బెల్లము వీటికల్గమును, పాలతో సిద్ధముచేసి తినిన భయంకరములగు పరిణామశూలై నను 21 రోజులలో నశించును. శంఖభస్మమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన శీఘ్రముగా పరిణామశూలలు హరి చును. నేయి లేకుండ పెఱుగుతో యవల సత్తువును తినవలయును. త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెతో తినవలెను. తిలలు శౌంతి కరక్కాయలు 1 భాగము, శంఖభస్మము 2 భాగములు వీటిలో బెల్లమును దైచి ఒక్కొక్కతులను 10 మాత్రలను కట్టి చల్లనినీటితో వీటిని మధ్యాహ్నమునకు లోపల తిని పాలయన్నమును భుజింపవలయును. సాయంకాలమునందు రసకముత్రాగిన భయంకరమైన పురాణపరిణామశూల యైనను నశించును. శంఖము శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు మంచలవణములు వీటిని సమముగా చేర్చి నూరి మాత్రలుగా చేసికొని గాని తీగెబచ్చిలిరసముతో మాత్రలు గాగట్టిగాని ప్రాతఃకాలపు భోజనమునందు బలానుసారముగా తినిన పరిణామశూలలనుండి ముక్తుడగును. లంకలగంజితో సత్తువును విడురోజులుత్రాగిన పురాణములగు పరిణామశూలలే నశించుచుండినవనినచో క్రొత్తగఁగల్గిన శూలలు తొలఁగుటకు సందియమే లేదు.

❧ లోహచూర్ణాది ప్రయోగములు. ❧

శ్లో. లోహచూర్ణం పరాయుక్తం విలీధం మధునర్చితం, పరిణామశూలం శమయేత్తన్మలం వాప్రయోజితం. 13. కృష్ణాభయాలోహచూర్ణం గుడేన సహ భక్షయేత్, పక్తిశూలం నిహస్త్యేత జ్వరరాణ్యగ్నిమందతాం. 14. ఆమవాతవికారాంశ్చ స్థూల్యం చైవాపకర్షతి, పథ్యాలోహరజః శుంఠీ చూర్ణం మాక్షికసర్పిషా, పరిణామరుజం హన్తి వాతపిత్తకఫాత్తికాం. 15.

లోహచూర్ణము త్రిఫలములు వీటియందు తేనెను నేతిని కలిపికొని తినినను మందూరమును తినినను పరిణామశూలలు శాంతించును, పిప్పళ్లు కరక్కాయలు లోహచూర్ణము వీటిలో బెల్లమును వేసికొని తినిన పరిణామశూలలు హరించును, అగ్ని దీపించును. ఆమవాతవికారములు తొలఁగును. కరక్కాయలు మందూరము శౌంతి చూర్ణము వీటిని నేతిలో కలిపి తినిన వాతపిత్తకఫజములగు పరిణామశూలలు నివర్తించును.

— సామద్రాద్యచూర్ణము. ౧ —

శ్లో. సామద్రం సైంధవం ఖారో రుచకం రౌమకం బిడం,
దస్తీలోహరజః కిట్టం త్రివృ చూర్ణరణకం సమం. 16. దధిగోమూత్రప
యసా మందపావకపాచితం, తద్యథాగ్ని బలం చూర్ణం పిబే మష్టేన
వారిణా. 17. జీర్ణేజీర్ణే తు భుంజిత మాంసాది ఘృతసాధితం, నాభిశూ
లం యక్తచూర్ణం గుల్మస్తీహకృతం చ యత్. 18. విద్రధ్యష్టేలికాం
హస్తీ కఫవాతోద్భవాం తథా, శూలానా మపి సర్వేసా మాషధం
వా సి తత్పరం, పరిణామసముత్థస్య విశేషేణా న్తకృ న్నతం. 19.

సామద్రలవణము మున్నగు పంచలవణములు దంతి లోహచూర్ణము తెల్ల
తెగడ అడవికంద వీటిని సమానభాగములను తెచ్చి, పెలుగు గోమూత్రము పాలు
వీటితో సన్ననినెగపై పక్వము చేసి అగ్నిబలము ననుసరించి ఆచూర్ణమును వేడినీళ్ల
తో త్రాగవలయును. జీర్ణించిన పిమ్మట నేతితో పోల్చిన మాంససారమును భక్షింపవల
యును. ఇయ్యది నాభిశూలము యక్తచూర్ణము గుల్మము స్తీహము విద్రధి అష్టేలికా
గోగము కఫశూల వాతశూలము పోగొట్టుటకు సాటిలేని దివ్యమగు నౌషధము. అన్ని
విధములగు శూలములను నింతకంటె మంచిమందు లేక. ఇయ్యది పరిణామశూలము
విశేషముగా పోగొట్టును.

— సప్తామృతతైలము. ౨ —

శ్లో. నారికేళం సత్తోయం చ లవణేన ప్రపూరితం, విషక్వ మ
గ్నినా సమ్యక్ క్షరిణామజశూలమత్. 20. వాతికంపై త్రికంచైవ శ్లేష్మికంసా
న్నిపాతికం, మధుకం త్రిఫలాచూర్ణమయోరజఃసమం లిహత్. 21. మ
ధుసర్పిర్యుతం సమ్యక్ గవ్యంక్షీరం పిబే దను, ఛర్దిః సతిమిరా శూలం
మన్లుపిత్తం జ్వరం క్లమం. 22. ఆనాహం మూత్రబంధం చ శోధం
చైవనిహన్తి సః.

కొబ్బరికాయలో నీళ్లలో సైంధవలవణమువైచి మూసి నిప్పుపై కాచి పక్వము
చేసి నేవించిన పరిణామశూలులను నశించును. వాతపిత్తకఫసన్నిపాతములగునగు
పరిణామశూలముల నియ్యది పోగొట్టును. యష్టిమధుకము త్రిఫలములచూర్ణము లోహ
చూర్ణము సమానభాగములుగా గ్రహించి తేనెను నేతిని కలిపి నేవించుచు ఆవుపాల
ను త్రాగవలయును. ఛర్ది తిమ్మిరి శూలము అమ్మపిత్తము జ్వరము గ్లాని ఆనాహము మూ
త్రబంధము వాపు మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

—౧౭ గుడపిప్పలీఘృతము. ౧౭—

శ్లో. సపిప్పలీగుడం సర్పిః పచేత్ ఊర చతుర్ధశే. 23. వినిహస్తస్యపిత్తం చ శూలం చ పరిణామజం,

పిప్పళ్లు బెల్లము నెయ్యి వీటిని నాబుగురెట్లపాలలో పక్వముచేసి నేవించిన ఆఘృతము పరిణామశూలలు నశించును.

—౧౮ పిప్పలీఘృతము. ౧౮—

శ్లో. క్వాఢేన కల్కేన చ పిప్పలీనాం, సిద్ధం ఘృతం మాఘీక సంప్రయుక్తం, ఊరాన్నవస్యైవ నిహస్త్యవశ్యం శూలం ప్రవృద్ధం పరిణామసంజ్ఞం. 24.

పిప్పళ్లక మాయముకల్కములతో నేతని సిద్ధము చేసి తేనెనువైచి కొని త్రాగుచు పాలయున్నమును తినవలయును. ఇయ్యది పెచ్చుపెట్టిగిన పరిణామశూలనైనను హరించును.

—౧౯ కోలాదిమండూరము. ౧౯—

శ్లో. కోలాగ్రంధిక శృంగ బేర చపలా త్కారై స్సమం చూర్ణితమ్, మండూరం సురబీజ లేష్టగుణితే పక్త్యాభ సాంద్రీకృతమ్. 25. తిం ఖాదే దశనాదిమధ్యవిరతో ప్రాయేణ దుగ్ధాన్నభుక్, జేతుం వాత కఫామయా త్వరితౌ శూలం చ శూలాని చ. 26.

చవ్యము మోడి గంధకము అల్లము పిప్పళ్లు యవక్షారము వీటిని సమానభాగములనుగ చూర్ణముచేసి మండూరమును ఎనిమిదిరెట్ల గోమూత్రములో పక్వముచేసికలిపి గట్టిగామాత్ర చేయవలయును. దీనిని భోజనమధ్యమునందు తిని పాలను త్రాగిన వాత కఫములవల్లనైన పరిణామశూలలన్నిటిని హరించును.

—౨౦ భీమవటకమండూరము. ౨౦—

శ్లో. కోలాగ్రంధికసహితైర్విశౌష్ఠ్యపథమాగధియవత్కారైః, ప్రస్థమయోరజసామపి పలికాంశై శ్చూర్ణితై ర్మిశ్రైః. 27. అష్టగుణమాత్రయుక్తం క్రమపాకా త్పిండితాం నయే త్వర్షం, కోలప్రమాణా గుటికాస్తిస్త్రో భోజ్యా దిమధ్యవిరతో చ. 28. రససర్పిర్యౌషవయో మాంసై రశ్చన్నరో నివారయతి, అన్నవివర్జిత మంతే గుల్మం స్తీహా గ్నిసాదాం శ్చ. 29.

చవ్యము మోడి శొంతి పిప్పళ్లు యవక్షారము ఇవి ఒక్కొక్కపలమును మం
డూరము 16 పలములును నాలుగురెట్ల గోమూత్రములూ కలిపి క్రమముగా పక్వము
చేసి గట్టిపడిన పిప్పట మాత్రలను కట్టవలయును. పిప్పట వీనిని భోజనమున మొదలను
నడుమను చివఱలను మూడుమాత్రలచొ॥ తీసికొనవలయును. రసము నేను యూషము
పాలు మాంసము వీటిని భుజించుచున్న అన్నవివర్తనము గుర్తము క్షీరగోగము మందా
గ్ని వీటిని తొలగించును.

— ౨౭ క్షీరమండూరము. ౨౭ —

శ్లో. లోహాక్షిట్టపలా న్యస్తౌ గోమూత్రార్థాథకే పచేత్, క్షీర
ప్రసేన తత్సిద్ధం పక్తిశూలహరం నృణామ్. 30.

మండూరము రిపలములు అర్థాథకపు గోమూత్రములూ పక్వముచేసి 16పల
ముల పాలలూ సిద్ధముచేసి నేవించిన పరిణామశూలలను పాఠిదోలును.

— ౨౮ చవికాది మండూరము. ౨౮ —

శ్లో. లోహాక్షిట్టపలా న్యస్తౌ గోమూత్రేష్టగుణే పచేత్, చవికా
నాగరక్షార పిప్పలీమూలపిప్పలీః. 31. సంఘాత్య సీతీపే తస్మి
న్పూంశాః సాంద్రతాం గతే, గుడికాః కల్మయే తైన పక్తిశూల
నివాణీః. 32.

మండూరము రిపలములును ఎనిమిది రెట్లగోమూత్రములూ పక్వముచేసి, చవ్య
ము శొంతి యవక్షారము మోడి పిప్పళ్లు వీధ్యూర్జమును ఒక్కొక్కపలము కలిపి
గట్టిపడిన పిప్పట నేవించిన పరిణామశూలలను హరించును.

— ౨౯ శతావరీమండూరము. ౨౯ —

శ్లో. మండూరం శోధితం పత్రీం లోహజాం వా గుడేన తు,
భక్షయే స్తుచ్యకేశూలా త్పరిణామసముద్భవాత్. 33. సంశోధ్యం
చూర్ణితం కృత్వా మండూరస్య పలాప్తకమ్, శతావరీస స్యాస్తౌ దధ్ను
స్తు ఫలం సత్తథా. 34. పలా న్యాదాయ చత్వారి తథా గవ్యస్య
సర్పిషః, వివచే త్సర్వ మైకథ్యం యావత్పిండత్వమాగతం. 35. సిద్ధం
తు భక్షయే స్తధ్యే భోజన స్యాగ్రతోపి వా, వాతాత్తకం పిత్తభవం
శూలం చ పరిణామజం, 36. నిహస్త్యేన హి యోగోయం మండూ
రస్య న సంశయః.

శుద్ధిచేసిన మండూరమును బెల్లముతోతనిన పరిణామశూలము హరించును. శుద్ధిచేసిన మండూరము రిపలములు పిల్లిపీచరసము రిపలములు పెలుగు పాలు 32 పలముల చొ॥ ఆపునెయ్యి 4 పలములును కలిపి పక్వముచేసి మాత్రలను కట్టి భోజనము ముందలను నడుమను భుజించినచో వాత పిత్త పరిణామజనితములగు శూలము హరించును.

౨౭ తామమండూరము. ౨౭

శ్లో. విడంగం చిత్రకం చవ్యం త్రిఫలా త్రూషణాని చ. 37. నవ భాగాని చైతాని లోహాకిట్టసమాని చ, గోమూత్రం ద్విగుణం దత్వా మూత్రార్థక గుడాన్వితం. 38. శనై ర్మద్యగ్నినా పక్వా సుసిద్ధం పిండతాం గతం, స్నిగ్ధే భాండే విశ్మయో భక్షయే త్కౌల మాత్రయా. 39. ప్రాజ్ఞధ్యాదిక్రమే జైవ భోజనస్య ప్రయోజితం, యోగోయం శమయ త్యాశు పక్తిశూలం సునారుణం 40. కామలాం పాండురోగం చ శోథం మందాగ్నితా మపి, అర్ఘాంసి గ్రహణీదోషం క్రిమిగుల్మోదరాణి చ. 41. నాశయే దప్లుపిత్తం చ స్థౌల్యం చైవాప కరతి, వర్జయే చ్చుష్కశాకాని విదాహ్నోష్ణకటూని చ. 42. పత్తి శూలాస్తకో హ్యేష గుడో మండూరసంజ్ఞకః, శూలార్తానాం కృపా హేతో స్తాయా షరికీర్తితః. 43.

వామువిడంగములు చిత్రమాలము చవ్యము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇవి ఒక్కొక్కపాలును, మండూరమును ననుముగాను గోమూత్రము ద్విగుణముగాను గోమూత్రములో సగముపాలు బెల్లమునుచేర్చి మెల్లగా సన్నని మంట పైఁబక్వము చేసి ముద్దబాటిన పిమ్మట మాత్రలనుచేసి నేతికుండలో బెట్టి భోజనమునకు ముందును ప్రాగంభమునను మధ్యను భుజింపవలయును. ఇయ్యది పరిణామశూలము కామెల పాండురోగము వాపు అగ్నిమాంద్యము మూలరోగము గ్రహణీ క్రిమిరోగము గుల్మము ఉదరరోగము అప్లుపిత్తము కీటిని నశింపజేయును. స్థౌల్యమును పోఁగొట్టును. ఎండినకూరలు, దాహము పులుపు కారము బుట్టించు పదార్థములు ఇందు అపథ్యము. ఇయ్యది శూలరోగుల హితమునకై తారచేతఁ చెప్పంబడినది.

౨౮ తామమండూరము. ౨౮

శ్లో. విశిరం శ్వేతవాట్యాలం మధుపర్ణి మయూరకం, తండు లీయం చ కషార్థం దత్వా ధ శోచ్యర్థ మేవచ. 44. పాక్యం సుజీర్ణం మండూరం గోమూత్రేణ దినద్వయం, అస్తర్భాష్ట మదగ్ధం చ తథా

స్థాప్యం దినత్రయం. 44. విచూర్ణ్య ద్విగుణేనైవ గుడేన సువిమర్దితం, భోజన స్వాదిమధ్యాస్తే భక్ష్యం కర్షం త్రిభాగతః. 45. తక్రానుపానం వర్జ్యంచ వార్జ్య మస్తుక మత్ర తు, ఆస్తుపిత్రేచ శూలే చ హిత మేత ద్యథామృతం. 46.

చవ్యము తెల్లనుత్తువపులగము ముల్లంగి మయూరకము తండులీయము వీటిని అరయరతులముక్రిందను మీదను పోసి పురాణమండూరమును గోమూత్రములలో రెండురోజులు పక్వము చేయవలయును. కంచుపాత్రములలో నిట్లుచేసిన తగులవడదు. ఇట్లులు మూడురోజులించి చూర్ణమును రెండురెట్లు బెల్లమునుకలిపి మర్దన చేసి గుటికలు చేసి భోజనమునకు ఆదిమధ్యాంతముల భక్షింపవలయును. మజ్జిగను అనుపానముగాచేసి కొని చింతపండు మెల్ల పులుపును వదలవలయును. ఇయ్యది ఆస్తుపిత్రము శూలముల యందు హితకరము.

—ॐ రసమండూరము. ॐ—

శ్లో. పథ్యాచూర్ణం ద్విపలం గంధకసారం చ, లోహాకిట్టం చ శుద్ధరసస్యార్ధపలం భ్రాగస్య రసం చ కేశరాజస్య. 47. ప్రస్థాన్నితం చ దత్వా లోహే పాత్రేఽథ దండసంఘృష్టమ్, శుష్కం ఘృత మధు యుక్తం మృదితం స్థాప్యం చ భాండకే స్నిగ్ధే. 48. ఉపయుక్త మేత నచిరాన్నిహన్తి కఫపిత్తజాన్రోగాన్, శూలం తథాస్తుపిత్రం గ్రహణీమసి కామలా ముగ్ధమ్. 49.

కగక్కాయలపొడి గంధకము మండూరము వీటిని రెండుపలములు, శుద్ధిచేసిన పాదరసము అగ్ధపలము గుంటగలగర నల్లగుంటగలగర రసము 16 పలములు పోసి ఇనుప పాత్రములలో కొయ్యతో మర్దనచేసి ఎండిన పిచ్చట మరల నేయి తేనె చేర్చి చమరు పాత్రములలోపోసి యుంచి యుపయోగించినచో సది కఫపిత్తజనితరోగులను శూలలను ఆస్తుపిత్రములను గ్రహణులను కామెరలను నశింపజేయును.

—ॐ త్రిఫలాలోహము. ॐ—

శ్లో. అక్షౌమలకశివానాం స్వరసైః పక్త్వా సులోహజం చూర్ణమ్, సగుడం యద్యుపభుక్తే ముంచతి సద్యః త్రిదోషజం శూలమ్. 50.

త్రిఫలములక పాయములలో లోహచూర్ణమును పక్వముచేసి బెల్లము చేర్చి నేపించిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును.

—౧౦ లోహగుటిక. ౧౦—

శ్లో. లోహస్యరజసోభాగః త్రిఫలాయాః తథా త్రయః, గుడ
స్యాష్టే తథా భాగా గుడాస్తూత్రం చతుర్థణమ్. 51. ఏత త్స్వర్వం చ
విపచేత్ గుడపాకవిధానవితే, లిహే చ్చ త ద్యథాశక్తి క్షయే
శూలే చపాకజే. 52.

లోహచూర్ణము 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు బెల్లము 8 భాగములు
నాలుగురెట్లు గోమూత్రము వీటిని బెల్లమును పాకుపట్టెడి విధమున పక్వముచేసి శక్తి
ననుసరించి భక్షించినచో శూలమును క్షయిం గయును నశించును.

—౧౦ ధాత్రీలోహము. ౧౦—

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణ స్యాష్టే పలాని చత్వారి లోహచూర్ణస్య,
యష్టిమధుకరజ శ్చ ద్విపలం దద్యా త్సదోపలే ఘృష్టమ్. 53. అమృ
తాక్వాథే నైత చూర్ణ్యం భావ్యం చ సప్తాహమ్, చండాతపేషు
శుష్కం భూయః పిష్ట్యా నవేసుతే స్థాప్యం. 54. ఘృత మధునా
సహాయ క్తం భక్తాణా మధ్యతి స్తథాస్తే చ, త్రీ నపి వారా న్భాదే
త్పథ్యం దోహనుబంధేన. 55. భుక్తస్యాణా నాశయతి వ్యాధీ స్పిత్తా
నిలోద్భవా స్సద్యః, మధ్యేన్న విష్టంభం జయతి నృణాం సంవిదహ్యతే
నాన్నమ్. 56. పానా న్నైతా ద్రోగా ద్భుక్త్యస్తే శీలితం జయతి,
ఏవం జీర్ణతి చాన్నే నిపాన్తి శూలం నృణాం సుకష్ట మపి. 57.
హరతి సహసా యుక్తో యోగశ్చాయం జరత్పిత্তం, చక్షుష్యః పలి
తేఘ్నః కఫపిత్తసముద్భవాం జయే ద్రోగాన్. 58. ప్రసాదయ శ్శపి
రక్తం పాండుత్వం కామలాం జయతి.

ఉసిరిక కాయలచూర్ణము 8 పలములు లోహచూర్ణము 4 పలములు యష్టిమధు
కము 2 పలములు కోష్ఠ వీటిని పొడిచేసి ఏడురోజులు తిప్పతీగెక పాయములో భావ
నచేసి కణకుటెండలో నెండించి మఱలనూరి క్రొత్తకుండలో నుంచి నేయి లేనెలతో చే
ర్చి భోజనమునకు ఆనిమ ధ్యావసానముల ముష్టారును నేవించి దోహనుసారమగు పథ్యము
నొనర్చునది. ఇది భోజనాదిని భక్షించిన పిత్తవాతరోగములను నడుమానైనచో అన్న
విష్టంభములను పోగొట్టును. చివఱ నన్నజములగు రోగములను నశింపఁ జేయును. ఇట్లుభ
క్షించినయన్నము జీర్ణమయ్యెనేని ఆమనుష్యునికి కష్టతరమగు శూలలైనను హరించును.
పిత్తమును యోగబలమున క్షీణింపఁజేయును. నేత్రములకు హితము. వెంట్రుకలు నెఱి

యట మానును. కఫపిత్తజములగు రోగములను నశింపఁజేయును. రక్తమును శుభ్రపఱచును. పాండురోగమును కామెలను పోఁగొట్టును.

❧ లోహమృతము. ❧

శ్లో. తనూని లోహతేత్రాణి తిలోస్సధనమాని చ. 59. కాశికా మూలకల్పేన సంలిప్య సర్వపేషా వా, విశోష్య సూర్యకిరణైః పున రే వావలేపయేత్. 60. త్రిఫలాయా జలేద్ధాతం వాపయే చ్చ పునః పునః, తతః సంచూర్ణితం కృత్వా కర్పటేన తు ఛానయేత్. 61. భక్షయే న్నధుసర్పిర్భ్యం యథాగ్నేతప్త్రయోగతః, మాషకం త్రిగుణం వాధ చతుర్గుణ మథాపి వా. 62. ఛాగస్య పయసః కుర్యా దనుపాన మభావతః, గవాం ఘృతేన దుగ్ధేన చతుష్పతిగుణేన చ. 63. పంక్తిశూలం నిహ స్త్యేతి న్నాసే నై కేన నిశ్చితమ్, లోహమృత మిదం శ్రేష్ఠం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా. 64. కకారపూర్వకం యచ్చ యచ్చాప్లవం పరిక్షీర్ణితం, సేవ్యం తన్న భవేత్తత్ర మాసం చానూప సంభవం. 65.

నువ్వులంతంత లోహపత్రములను కాశికామూలకల్పముతో పూసి ఎండకు ఎండించి మఱిపున నిప్పులో నెండించి త్రిఫలముల పాయముగా మాటిగాటికి ముంచవలయును. పిమ్మటచూర్ణముచేసి వస్త్రముతోతమచేసి నేను లేనచేప్పికొని జతరాగ్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇట్లు ఒక నెలగాని రెండు నెలలుగా ని నాడుగు నెలలుగాని ఈయోషధమును భక్షించి మేక పాలను అనుపానముగా గ్రహింపవలయును. 64. రెట్లు ఆవులేతితోగాని ఆవుపాలతోగాని ఈయోషధమును చేయవలయు. దీనిని ఒక నెల నే వించినపఁణామశూలలు నశించును. దీనిని బ్రహ్మ సృజించెను. కకారమాదిగలపదార్థములను పులుపువస్తువులను నీటిపట్టులలోని జంతువులమాంసమును దీని సేవనకాలము నందు రోగి వర్జింపవలయును.

❧ ఖండామలకీ. ❧

శ్లో. స్విన్నపీడితకూష్మాండా త్తులార్ధం మృష్ట మాజ్యతః, ప్రస్థాధే ఖండతుల్యం తా పచే దామలకీరసాత్. 66. ప్రస్థే సుస్విన్నకూష్మాండా రసప్రస్థే విఘట్టయన్, దర్వాస్య పాకం గతే తస్మిం చూర్ణీకృత్య వినిక్షి పేత్. 67. ద్వేద్వే పలే కణాజాజీ శుంఠీనాం మరిచస్య చ, పలం తాళీ స ధన్యాక చాతుర్జాతక ముస్తకం. 68. కర్షప్రమాణం ప్రత్యేకం ప్రస్థార్ధం మాక్షికస్య చ, పక్తిశూలం నిహ స్త్యే త ద్దోషత్రయభవం

చ యత్. 69. ఛర్ద్యప్లపిత్తమూర్ఖా శ్చ శ్వాసకాసావరోచకం, హృచ్ఛూలం రక్తపిత్తం చ పృష్ఠశూలం చ నాశయేత్, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం ఖండామలకసంజ్ఞికం. 70.

స్నిగ్ధములు వీడితములునగు గుమ్మడికాయను ౧0 పలములు తెచ్చి 16 పలముల నేతితోవేయించి కండచక్కెర యుసిరికరసము 8 పలముల చొ॥ పైదానిలో కలిపి గరిటెతో మద్దనచేయుచు నుడికించి, పాకమైన పిప్పట ఈక్రింది యాషధముల నందు వేయవలయును. పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ తొంతి 2 పలముల చొ॥ మిరియములు 1 పలము చొ॥ ప్పన తాడిశపత్రి ధనియములు ఏలకులు లేజపత్రి నాగకేసరములు తుంగముస్తలు ఇవి కాలుపలముచొ॥ లేనె 16 పలముల చొ॥ ప్పన చేర్చవలయును. ఇయ్యది త్రిదోషజము లగు పరిణామశూలలను ఛర్ది ఆప్లపిత్తము మూర్ఖ శ్వాసము కాసము అశోచకము హృచ్ఛూలము రక్తపిత్తము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

—౨౨ నారకేశఖండాదు. ౨౨—

కుడవమిత్ర మిహ స్వా న్నారికేలం సుపిష్ఠం, పలపరినామితసర్పిః పాచిశం ఖండాతుల్యం. 71. నిజపయసి తదేత తృప్తమాత్రే వివక్వం, గుడవ దధ సుశీతే శాణభాగాన్ ఓషేచ్ఛ. 72. ధన్యాకపిష్ఠలిః యోద తుగా ద్విజీరాం శాణం త్రిజాత మిభ కేసరవ ద్విచూర్ణ్య. 73. హస్త్యి ప్లపిత్త మరుచిం క్షయ మస్రపిత్తం శూలం వమిం సకలపౌగుషకారి హరి. 74.

కొబ్బెరను చక్కగానూరి 8 పలములును నేతని 10 పలములు కండచక్కెర ఆవుపాలు 4 పలము చొ॥ను అందు కలిపి పక్వము చేసి చల్లారినపిప్పట ధనియములు పిప్పళ్లు తుంగముస్తలు వంశలోచనము జీలకఱ్ఱ లవంగపుపట్టు ఏలకులు లేజపత్రి నాగ కేసరములు వీటిని శాణప్రమాణము చూర్ణము చేసి అందు కలిపి తినిన ఆప్లపిత్తము అరుచి క్షయ రక్తపిత్తము శూల ఛర్ది నశించును.

—౨౩ కలాయచూర్ణాదులు. ౨౩—

శ్లో. కలాయచూర్ణ భాగా ద్వా లోహచూర్ణస్య చాపరః, కార వేల్ల పలాశానాం రసే నైవ విమర్దితః. 75. కర్షమాత్రాం తత శ్చైకాం భక్షయే ద్ధుటికాం నరః, మండానుపానా త్సా హంతి జర త్ప్రేతం సుదారుణం. 76. లిహ్య ద్వా త్రైఫలం చూర్ణ మయశ్శూర్ణ

సమన్వితం, యష్టిచూడ్డైన వా యుక్తం లిహ్యత్ ఊద్రేణ తద్గదే. 77. పితౄస్తం వమనం కృత్వా కఫాస్తం చ విరేచనం, అన్నద్రవే చ తత్కార్యం జరత్పితై యదీరితం. 78. ఆమపక్వాశయే శుద్ధే గచ్ఛే దన్నద్రవః శమం, మామేండరీ సతుషికా స్విన్నా సర్పిర్యుతా హితా. 79. గోధూమమండకం తత్ర సర్పిషా గుడసంయుతం, ససితం శీలదుగ్ధేన మృదితం వా హితం మతం. 80. శాలితంశులమండం వా కవోష్ణం సిక్తవరితం, వాట్యం ఊరేణ సంసిద్ధం ఘృతపూరం సశర్కరం. 81. శర్కరాం భక్షయిత్వా వా ఊర ముత్స్వనిధితం పిబేత్, పటోలపత్రయూషేణ ఖాదే చ్చృణకసక్తుకాన్. 82. అన్నద్రవే జరత్పితై వహ్నిర్మందో భవే ద్యతేః, తస్మా దత్రాన్నపానాని మాత్రాహీనాని కల్పయేత్. 83.

బోడసెనగల చూర్ణమును 1 భాగమును లోహచూర్ణమును 1 భాగమును కాకర మోదుగ కనములతో మర్చించి మాత్రలచేసి రోజు కొక్కదానిని తిని మండపు అను పానము చేసిన భయంకరములగు జ్వరపిత్తములు నశించును. త్రిఫలచూర్ణములో లోహచూర్ణమును కలిపి తినినను, యష్టిమధుకపుచూర్ణములో తేనెగలిపి తినినను య్వృషిత్తములునశించును. పిత్తము పోవువఱకును వమనమును, కఫముపోవువఱకును విరేచనమును చేయించిజ్వరసిత్తవిధియందలిఅన్నవిధానమునిందుచేయందగును. ఆహారయపక్వాశయములుశుద్ధమైనచో అన్నద్రవముశాంతించును. దీనినిపాట్యతోగూడ నేయితో వేచిన మామేండరికి హితము. ఆందు గోధూనుగంజిని నేతితోబెల్లముతోచేర్చి గానిచక్కెరతో చేర్చిగాని చల్లనిపాలతోగాని మర్దనముహితము. నూకలు లేనివరిబియ్యపుగంజి వెచ్చచేసి యిచ్చిననుపాలతోచేసిన వాట్యముగాని చక్కెరతో చేసినపురిగాని హితముండజేయును. కండచక్కెరనుతిని కాచిన పాలనుగాని చేడుపొల్లగంజిలో సెనగపిండి చేర్చికొనిగాని నేవించిన అన్నద్రవముందును జ్వరపిత్తముందును అయిన అగ్నిమాంద్ర్యము శమించును. కాపున నీవిధియందు అన్నపానములను మాత్రాహీనములగా చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పరిణామకూలాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. ఉదావర్తాధికారము.

— నారాచ చూర్తము. —

శ్లో. త్రవృ త్సుధాపత్రతీలాది శాక గ్రామ్యోదకానూప గన్తై ర్యవాన్నం, అన్యై శ్చ మృష్టానిలమూత్రవిడ్భి రద్యా త్ప్రసన్నాగుడ సీధుపాయీ. 1. ఆస్థాపనం మారుతజే స్పీగ్ధ స్వీన్నస్య శస్యతే, పునీ వజే తు కర్తవ్యో యిథి రానాహిక శ్చ యః. 2. ఊరవైతరణా నస్తి యుంజ్యా త్తత్ర చికిత్సకః, శ్యామా దంతీ ద్రవస్తీ శ్చ జ్వహశ్యా మా స్నుహీ త్రివృత్. 3. సప్తలా శంఖినీ శ్వేతా రాజవృక్షః సతి ల్వకః, కంపిల్లకం కరంజశ్చ హేమక్షీరీత్వయం గణః. 4. సర్పిస్తైలరజః క్వాథ కల్లే వ్యస్యతమేషు చ, ఉదావర్తోదరానాహ విషగుల్మవినా శసః. 5. త్రవృత్ప్రస్థాహరీతక్యో ద్విచతుఃపంచభాగికాః, గుడికాగు డతుల్యాస్తా విడ్భిబన్ధగదావహః. 6. హారీతకీయవక్షార పీలూని త్రివృ తా తథా, ఘృతై శ్చూర్ణ మిదం పేయ ముదావర్తవినాశసమ్ 7. హింగుకుష్ఠపచా సర్జ బిడచేతి ద్విరుత్తరమ్, పీతం నుద్యేన తిచ్ఛూర్ణ ముదావర్తహరం వరమ్. 8. శిండపలం త్రివృతాసమ, ముషకుల్యాః కర్షచూర్ణితం శ్లక్ష్యం, ప్రాగ్భోజనే చ సమధు, బిడాలపదకం లిహే త్స్పిష్టః. 9. ఏకద్వాదశపురీషే పితై సక లేచ వినియోజ్యమ్, స్వాదుః నృపయోగ్యోయం చూర్ణో నారాచకో నామ్నా. 10.

తైలతైగడ సుధాపత్రము నూపుకూర మొ|| గ్రామ్యోదకములు అనూపదేశపు మాంసము వీటితో యవాన్నమును గాని ఆథోవాతము విషమూత్రము వీటిని పుట్టించె డి పదార్థముతో బెల్లము సారాయమునుగాని నేవింపవలయును. వాతోదావర్తమునం దు చెప్పటపట్టించు చికిత్స చేయవలయును. విషజమగు నుదావర్తమునందు ఆనాహము నకువలె చికిత్సలను ఊరవైతరణరూపములగు వస్తులను చేయింపవలయును. ప్రేంకణ ముచెక్క వావిలి దింటెన ఎరుకచెవిమూర తైలవావిలి శంఖపుష్పము గోకర్ణి ఆమ్లవేతసము లొద్దుగ నెమలియడుగుచెక్క ఈ గణముతో నైనను గానీ, నేయి తైలము చూర్ణము కషాయము కల్కము మున్నగు వానిలో తేనెతో నైనను నేవించిన యుదావర్తము ఉదరరోగము మున్నగునవి నశించును. తైలతైగడ 2 భాగములు పిప్పళ్లు

4 భాగములు కరక్కాయలు 5 భాగములు వీటితో సరిగా బెల్లముకలిపి మాత్రలజేసి ఇచ్చిన విస్తా బంధరోగములు నశించును. కరక్కాయలు యవక్షారము వరగోగులెల్ల తెగడ వీటిని చూర్ణముచేసి నేతితో తినిన ఉదావర్తము నశించును. ఇంకువకోష్ఠ వస సజ్జక్షారము వీటిని ఉత్తరోత్తరముగా కెండురెట్లు చొత్తీసికొని చూర్ణముచేసి మద్యముతో నేవించిన నుదావర్తములు నశించును. ఒక పలము కండచిక్కెరలో తెల్లతెగడ పిప్పళ్ల చూర్ణమును ఒకతులము వేసి గ్రద్దుట తేనెతో తినిన గాఢమగు పురీషము పిత్తము కఫము వీనియందు సుఖకరము. ఇయ్యది రాజులు నేవింపఁగినది.

— మదిరాది ప్రయోగములు. —

శ్లో. రసానం మద్యసామిశ్రం పిబే త్ప్రాతః ప్రకాంక్షితః, గుల్మోదావర్తశూలఘ్నం దీపనం బలవర్ధనం. 11. హింగుమాక్షికిసింధూత్థైః పక్త్వా వర్తిం సునిర్జితామ్, ఘృతాభ్యక్తాం గుడే దద్యాదుదావర్తవినాశిని. 12. మదనం సిప్పలీ కుష్ఠం వచాగౌరాశ్చ సర్వపాః, గుడక్షౌరసచూయక్తాః ఫలవర్తిః శశస్యతే. 13. ఆగారధూమసింధూత్థైః తైలయుక్తాన్తమూలకం, క్షుణ్ణం నిర్గుండిపత్తం వాస్విన్నేపాయాక్షిపే ద్భుధః. 14. సౌవర్చలాధ్యాం నుదిరాం మూత్రే త్వభిహతే పిబేత్, ఏలాం వా ప్యథ మద్యేన క్షీరం వారిపిబే చ్చ సః. 15. దుస్పర్శాస్వరసం వాపి కషాయం కి కుభస్య చ, ఏర్వాగుబీజంతోయేన పిబే ద్వా లవణీకృతాం. 16. పంచమూలీశృతం క్షీరం ద్రాక్షౌరస మశూపి వా, సర్వధై వోపయుంజీతి మూత్ర కృచ్ఛాశ్శరీవిధిం. 17. స్నేహస్వేదై రుదావర్తం జృంభజం సముపాచరేత్, అశ్రుమోక్షోఽపి జేకార్యః స్వప్నో మద్యప్రియాః కథాః. 18. క్షవజే క్షరపత్రేణ సూణసే నానయేత్ క్షవం, తథోర్ధ్వజత్రుకోభ్యంగః స్వేధో ధూమ స్స చావనః. 19. హితం వాతఘ్న మద్యం చ ఘృతం చోత్తరభక్తికం, ఉద్ధారజే క్రమోపేతం స్నేహికం ధూమ మాచరేత్. 20. ఛర్ద్యాఘాతం యథాదోషం నన్యస్నేహాదిభి ర్జయేత్, భుక్వా ప్రచ్ఛదనం ధూమో లంఘనం రక్తమోక్షణం. 21. రూక్షాన్నపాచ్యాయామో విరేక శ్వాత్ర శస్యతే, వస్తిశుద్ధికరావాపం చతుర్గుణజలం పయః. 22. ఆవాచినాశా త్క్వధితం వీరవంతం ప్రకా

మతః, రమయేముః ప్రియా నార్యః శుక్రోదావర్తినం నరం. 23. అ
త్రాభ్యంగావగాహం శ్చ మదిరా శ్చరణాయుధాః, శాలిః పయోనిరూ
హశ్చ శస్త్రం మైథున మేవ చ. 24. ఘృద్విఘాతే హితం స్నిగ్ధ ముష్ణ
మల్పం చ భోజనం, తృష్ణాఘాతే పిబే న్తంభం యథాగూఢ వా పి
శీతలాం. 25. రసే నాద్యా త్సువిశ్రాంతః శ్రమః శ్వాసాతురో
నరః, నిద్రామాతే పిబేత్ క్షీరం స్వప్నః సంవాహనాని చ, ఉదావర్త
క్రియానాహే సామే లగ్నఘనపాచనం. 26.

ఉల్లిగడ్డను కల్లుతో చేచ్చికొని ప్రాతఃకాలమునందు త్రాగిన ఉదావర్తము గుల్ల
ము శూల ఇయ్యది నశించును. ఇయ్యది దీపనము బలవర్ధకము నగును. ఇంగువలేనై నైం
ధవలవణము వీటిని వత్తిచేసి పక్షముచేసి నేతితోమాటి గుడస్థానమున నుంచవలయును.
ఉష్ణైత్త పిష్పర్థు కోష్ఠం వస తైల్లలవాలు బెల్లము యవక్షారము వీటితో ఫలవర్తి శ్రేష్ఠ
ము. ఇంటిబూజు నైంధవలవణము తైలము పులుపు వీటితో చేర్చిన నుల్లంగి గాని వావి
లిని నలిచి గాని గుడస్థానమున నుంచవలయును. మూత్రము వెడలనిచో సౌవర్చలవ
ణముతో సిద్ధముచేసిన కల్లునుత్రాగవలయును. ఏనులను కల్లుతోగాని, నీటితోపాలను
గాని త్రాగవలయును. వాకుండుఆకు రసమునైనను మద్దిచెక్కరసముయే గాని నక్క
దోనగింజల రసమునుగాని నైంధవలవణముతో త్రాగవలయును. పంచమాలములయందు
పక్షము చేసిన పాలనుగాని ద్రాక్షారసమును గాని మూత్రకృచ్ఛాదులయందు యయో
గింపవలయును. జృంభణముగు నుదావర్తమునందు స్నేహస్నేదముల జేయవలయును.
అశ్రుత్థమగు దానికి కన్నీరుండుగొనించుచు. నిద్ర మద్యపానము కథాశ్రవణము హిత
కరములు. తున్నవలన గలిగెడి యుదావర్తమునకు క్షుతపత్రముల ముక్కులోనుంచి తు
మ్ములను వెడలింప వలయును. వాతజమగు నేని మద్యమును నేయియును హితకరములు.
ఉద్ధారపుటయుదావర్తమునందు క్రమానుసారముగా ధూమాదులను చేయవలయు. ఛర్దిజ
ములకు దోసానుసారముగా నస్యాదులనుచేయవలయును. భోజనమైన పిష్టట ప్రచ్ఛ
ర్దమును పొగ వేయుట లంఘనము రక్తస్రావము రూక్షాన్నము శరీరవ్యాయామము విరేచ
నమును హితకరములు. వస్త్రీశుద్ధిని చేయువాడు నాల్గురెట్ల నీటిలో పాలను పోసికొని
ఇగ్గిరిపోవువఱకు కాచిత్రాగిన యుదావర్తములుండును. దీనియందు యభ్యంగనమున్నా
నము మద్యము కోడిమాంసము వరియన్నమును హితకరములు. ఆశ్మివలననగు ఉదాస్ని
గ్ధమగు నాహారమును చేకొనవలయును. తృష్ణాఘాతమునందు మండమును గాని చల్లని
గంజినిగాని త్రాగవలయును. ఆయనజమగు శ్వాసముచేత వీడితుండగువాడు విశ్రాంతిని

గైకొని మాంసరసముతో భుజింపవలయును. సిద్ధాభూతమునందు పాలనుత్రాగవలయును. పరుండట కాళ్ళుపిసికించుకొనుట మంచిది. ఆనాహమునకు ఉదావర్తమునకువలెనే చికిత్సను చేయవలయును. ఆమజమగు నానాహమునందులంఘనమును పాచనమును హిత కరములు.

— ౨౭ హింగ్వారగుటికలు. ౨౭ —

శ్లో. ద్విగుత్త రాపింగువచా సకుస్థా సునర్చికాచేతివిడంగచూర్ణం, సుఖాంబునానాహ విషూచకార్తి హృద్రోగగుల్మోర్ధ్వ సమీరణఘ్నం. 27. వచాభయాచిత్రికయావశూకాన్ సపిప్పలీకాతివిషాన్సకుస్థాన్, ఉష్ణాంబునానాహ విమూఢవాతా స్పీత్వాజయే దాశు హేతోదనాశి. 28. త్రివృద్ధరితకశ్యామాః స్నుహీక్షీరేణ భావయేత్, వటుకామూత్రపీతాస్తాః శ్రేష్ఠా శ్చానాహభేదికాః. 29. ఫలం చ మూలం చ విరేచనోక్తం హింగ్వర్కమూలం దశమూల మగ్ర్యం, స్నుచ్ఛితకాచైన పునర్నవా చ తుల్యాని సర్వైర్లవణాని పంచ. 30. స్నేహైస్సమూత్రై స్సహజర్జరాణి శరావసం ధౌవిషచే త్సులిప్తే, పక్వం సుపిష్ఠం లవణం తదన్వైః పానై స్తథా నాహరుజాఘ్న మగ్ర్యం. 31. వాటధూమవిడవ్యోషగుడమూత్రైర్విచాచితా, గుడేఽంగుళ సమావర్తిర్విధేయా నాహశూలనుత్. 32. వర్తి స్త్రీకటుకసైంధవ సర్వపగృహధూమకుష్ఠమదనఫలైః, మధుని గుడే వా పక్త్వా పాయాలీంగుష్ఠమాసతోవేశ్యా, వర్తిరియం దృష్టఫలా గుడే శనైః ప్రణిహితాఘృతాభ్యక్తా, ఆనాహేదావర్త ప్రశమనీ జతరగుల్మనివారణీ. 34.

ఇంగువ ఒక భాగము వస 4 భాగములు చెంగల్వకోష్ఠ 2 భాగములు సజ్జత్కారము 8 భాగములు బిడాలవణము 16 భాగములు చూర్ణముచేసి గోరువెచ్చునీటితో త్రాగిన ఆనాహము విషూచి హృద్రోగము గుల్మము ఊర్ధ్వవాతమునశించును. వస కరక్కాయః చిత్తమూలము యవత్కారము పిప్పళ్ళు అతివస కోష్ఠ వీటిన్మామ్మలతో నేవించిన ఆనాహము మూఢవాతములు నశించును. కాని మంచివరియ్యపుఅన్నమును తినవలయును. తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నల్లతెగడ జెముడుపాలతో నాన్ని మారి మాత్రలను చేసి గోమూత్రముతో నేవించిన ఆనాహము నశించును. విరేచనమునకై చెప్పిన పండ్లు వేళ్లు ఇంగువ అర్కమూలము దశమూలములు జెగుడు పాలు శొంఠి చిత్తమూలము వీటిని సమానభాగములును వీటియన్నిటియంత పంచలంఘనమును పాడిచేసి తెలగో

మాత్రములతోరంగార్చి మూకుడులో పెట్టి మూసికట్టిపెట్టి పక్కము చేసి పిమ్మట నూరి సైంధవలవణమునుకలిపి అన్న పానములతోతినిన ఆనాహములు నశించును. పుష్కరమూలము ఇంటిబూజు అంటువ్వు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు బెల్లము గోమూత్రము వీటినినూరి అంగుష్ఠ మంతలావువత్తిచేసి కాచి గుదస్థానములో నుంచిన ఆనాహములు కూలలు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము ఆవాలు కోష్ఠు ఉమ్మెత్త వీటితో అంగుష్ఠమంత వత్తిచేసి గుదస్థానమున నుంచవలెను. ఇది ఆనాహోదావర్తములను పోగొట్టును. గుల్కరోగములను నశింపజేయును.

శుక్కు మూలాద్య ఘృతము. ౨౯

శ్లో. మూలకం శాష్క మార్ద్రం చ వర్షాభూః పంచమూలకం, ఆరేపతఫలం చాపి పిష్ట్యా తేన పచేద్భుతం, తత్ప్రియమానం శమయే ధుదావర్త మసంశయం. 35.

ఎండినసుల్లంగిని పచ్చి కప్పగంతుఆకును పంచమూలములు అష్టవేతసము వీటిని నూరి ఇందులో నేతిని పక్వముచేసి త్రాగిన ఉదావర్తము నశించును. సంచేహములేదు.

స్థిరాదిఘృతము. ౩౦

శ్లో. స్థిరాదివర్గస్య పునర్నవా యాః సంపాకపూతీకకరంజయో శ్చ, సిద్ధః కషాయే ద్విపలాంశికానాం ప్రసో ఘృతా త్స్య త్ప్రితిరుద్ధవాతే 36.

స్థిరాదిగణపుష్పధనులు శొంఠి అష్టవేతసము నెమలియడ్డుచెక్క వీటిని 2 పలముల చొక్క కషాయము చేసి 16 పలముల నేయిని సిద్ధముచేసి ప్రతిరుద్ధవాతము నందు నేవించిన హింకరము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదావర్తాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౦. గుల్కాధికారము.

గుల్కరోగుల భోజనపద్ధతి. ౩౧

శ్లో. లఘున్నగ దీపనం సిద్ధ ముష్ణం వాతానులోమనం, బృంహణం య ద్భవే త్వర్వం తద్ధితం సర్వగుల్కినాం. 1. సిద్ధస్య భిషజా

స్వేదః కర్తవ్యో గుల్మశాస్త్రయే, ప్రాతసాం మూర్ధవం కృత్వా జిత్వా
మారుత ముల్బణం. 2. భిత్వా విబద్ధం స్నిగ్ధస్య స్వేదో గుల్మ మహా
హతి, కుంభీపిండేష్టకాస్వేదా న్కూరయే త్కుశలో భిషక్. 3. ఉప
నాహా శ్చ కర్తవ్యః సుఖోష్ణాః శాల్యణాదయః, స్థానావసేకో రక్తస్య
బాహుమధ్యే శిరావ్యధః. 4. స్వేదానులోమనం చైవ ప్రశస్తం సర్వ
గుల్మిణాం, పేయా వాశహరై స్సిద్ధాః కాలతాధన్వజా రసాః. 5.
ఖండాః సపంచమూలా శ్చ గుల్మిణాం భోజనే హితాః.

తేలికయన్నము దీపము మృదువై వెచ్చనిదగు అన్నము వాతమును పోగొట్టు
ను. బృంహణమగు నన్నమును గుల్మగోగులకు హితకరములు. గుల్మములు పోవుటకొ
ఱకు స్నిగ్ధభోజనమును చేయవలయును. స్వేదములను చేయింపవలయును. ఇట్టిస్వేదము
ప్రాతస్సలను మృదువుగా చేసి వాతప్రకోపమును తగ్గించి గుల్మముల పోగొట్టును.
వైద్యుడు సేవ్యతీయై కండపెంకు ఇటుకలు మున్నగువానివలన చెమ్మటను పుట్టింపవల
యును. ఉపనాహము స్వేదము నులివెచ్చని శాల్యణము మున్నగు వానిని చేయింపవల
యును. అన్నిగుల్మగోగములకును స్వేదానులోమనములు హితకరములు. వాతహర
పార్థముల చేయను ఉలవలకమునును తీటకనిందరసము త్రాగుట మంచిది. పంచ
మూలములతో కండచక్రైరను తినుటయును హితకరమే యగును.

❧ ఇతర విధములు. ❧

శ్లో. మాతులుంగరసో హింగు దాడిమం విడసైంధవమ్. 6.
సురామండేన పాతవ్యం వాతగుల్మరుజాపహం, నాగరార్థపలం పిప్ప్ల
ద్వేపలే లుంచితస్యచ. 7. తిలస్యైకం గుడపలం క్షీరశోష్ణేన పాయ
యేత్, వాతగుల్మ ముదావర్తం యోనిశూలం చ నాశయేత్. 8. పిపే
దేరండతైలం వా వారుణీమండమిశ్రితమ్, తదేవ తైలం పయసా వాత
గుల్మి పిపే న్నరః. 9. సాధయే చ్చుద్ధశుష్కస్య లశునస్య చతుఃపలమ్,
క్షీరోదకేష్టగుణితే క్షీరశేషం చ పాయయేత్. 10. వాతగుల్మ ము
దావర్తం గృధ్రసీం విషమజ్వరం, హృద్రోగం విద్రుగి శోషం శమయ
త్యాశు తత్ప్రయః. 11. ఏవం తు సాధితే క్షీరే స్తోక మప్యత్ర దీయతే,
సర్జికాకుష్ఠసహితః ధూరః కేతకిజోపివా. 12. తైలేన పీతః శమయే
ద్గుల్మం పవనసంభవం.

మాతులుంగరసము ఇంగువ దానిమ్మ పేటుప్పు సైంధవలవణము వీటిని సురా వండముతో త్రాగిన వాతగుల్మములబాధ యుపశమిల్లును. శొంఠి, అరపలము గోధుమ మార్జము అరపలము తిలలుపలము బెల్లముపలము వీటినిచూర్ణముచేసి వెచ్చనిపాతో త్రాగిన వాతగుల్మములు ఉదావర్తములు యోనిశూలమునశించును. వారుణీమండముతో కలిపిగాని పాలలో ఆముదమును వైచికోని గాని త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును. శుద్ధిచేసిన యల్లిగడ్డను 4 పలములను ఎనిమిది కెట్ల పాలలో కలిపి పక్వముచేసి పాలను మిగిల్చికోని త్రాగవలయును. ఇది వాతగుల్మములు ఉదావర్తము గృధ్రసి విష మజ్వరము పృష్ఠోగము విద్రధి శోభ వీటిని పోగొట్టును. ఈపాలలో నజ్జక్షారము కోస్తు యవక్షారములను గాని మొగలిరసమును గాని వెచ్చచేసి ఆముదముతో త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును.

❖ వాతగుల్మముల పాపాయములు. ❖

శ్లో. వాతగుల్మే కఫే వృద్ధే వాస్తి శ్చూర్ణాది నిష్కృతే,
13. పైత్రే తు రేచనం స్నిగ్ధం రక్తే రక్తస్య మోక్షణం, స్నిగ్ధోష్ణే
నోదితే గుల్మే పైత్తికే స్రంసనం హితం. 14. రూక్షోష్ణేన తు సంభూ
తే సర్పిః ప్రశమనం పరం, కాకోల్యాదిమహాతిక్త వాసాద్యైః పిత్త
గుల్మినం. 15. స్నేహనం స్రంసయే త్పశ్చా ద్యోజయే ద్వస్తికర్ష
ణా, స్నిగ్ధోష్ణజే పిత్తగుల్మే కంపిల్లం మధునా లిహేత్. 16. రేచనాగ్ని
రసంవా పి ద్రాక్షాయాః సగుడం పిబేత్, దాహశూలాని లక్షోభ
స్వప్ననాశారుచి జ్వరైః. 17. విదహ్యమానం జానీయా ద్మల్లం
త ముపనాహయేత్, పక్షేతు ప్రణవ త్కార్యం వృధశోధనరోపణ
మ్. 18. స్వయ మూర్ధ్వ మథోవాపి సచే ద్దోషః ప్రపద్యతే, ద్వా
దశాహ ముఫక్షేత రక్ష న్మన్యా నుపద్రవాత్. 19. పరంతు శోధనం
సర్పిః శుద్ధం సమధుతిక్తకమ్, రోహిణీకటుకానింబం మధుకత్రిఫలా
త్వచః. 20. కర్షాంశా స్త్రియమాణా చ సటోల త్రివృతాపభే,
ద్విపలం చ మసూరాణాం సాధ్య మప్యగుణేం భసి. 21. ఘృతా చ్ఛే
షం ఘృతసము సప్తిష శ్చ చతుఃపలమ్, పిబే త్సమ్మార్చితం తేన
గుల్మే శోమ్యతి పైత్తికః. 22. జ్వర స్తృష్ణా చ శూలం చ భ్రామ
మూర్ఛా రతి స్తథా, దీప్తాగ్నయో మహాకాయాః స్నేహసాత్త్వాశ్చ

యే నరాః. 23. గుల్మి సః సర్పదష్టా శ్చ విసర్వోపహతాశ్చ యే, జ్యేష్ఠాం మాత్రాం పి బేయు నై పలా న్యజ్ఞో విశేషతః. 24.

వాతగుల్మములకును కఫవృద్ధికిని వాంతులు చూర్ణములు మున్నగువి హితకరములు. రక్తగుల్మములకు రక్తస్రావము హితకరము. స్నిగ్ధోష్ణజనితమగు దానికి పిత్తజమగు దానికి స్లఃసముత్తమము. కాకోలీమున్నగు గణభృతౌషధములతో పిత్తగుల్మగలకు స్నేహవిధి. జేయవలయును. సిమ్మట వస్త్రవిధిని చేయవలయును. స్నిగ్ధోష్ణజమగు పిత్తగుల్మగోగమునకు కంపిల్లమును తేనెతో నేవించవలయును. రేచనాద్ధియగువాడడు ద్రాక్షారసములో బెల్లమును వైచికోని త్రాగవలయును. దాహశూలములు వాతతో భము స్వప్ననాశము అరుచి జ్వరము వీటితో బాధపడువానిని గుల్మగోగినిగా తెలిసికొని ఉపనాహముఁ జేయవలయును. పక్వమైన ప్రణశోధనాదులను ప్రణసనకువలెనే చికిత్స చేయవలయును. తనంత సది పైసగాని క్రిందగాని పుట్టినయెడల పండ్రెండుగోజాలఁజూసు నుపేక్ష చేయవలయును. అయినను శోధనము చేయు నేతినిచ్చి నేలవేము నేతిని పిమ్మట త్రాగింపవలయును. కటుకగోహిణి నింబము యష్టిమధుకము త్రిఫలములు వీటిని కాలుకాలు పలమును చేనుపొళ్ల తెల్లతెగడ ఒక్కొక్కపలమును మనూరము చెండుపలములును వీటిని ఎనిమిదిరెట్ల నీటిలో పక్వముచేసి 4 పలములనేతిని కలిపి సిద్ధముచేసి నేయి మాత్రము మిగిలియుండగా దించి దానినిత్రాగినచో జ్వరము దప్పి శూల భ్రమ మూర్ఛాదులు నశింపును. దీప్రాగ్నికలవారును మహాకాయులును స్నేహసాత్మ్యులును గుల్మగోగులును సర్పదష్టులును వినర్విగోగులును ఎనిమిదిపలముల మానముగల పెద్దమాత్రగా నే దీనిని నేవించవలయును.

— కఫగుల్మమునకు ఘృతాదులు. —

శ్లో. లంఘనోల్లేఖనే స్వేదే కృతే గ్నా సంప్రథుక్షితే, ఘృతం సత్కారకటుకం పాతవ్యం కఫగుల్మినామ్. 25. మందోగ్ని ర్వేధనామం దా గురు స్తిమితకోష్ఠతా, సోక్లేశాచారుచి ర్యస్య సగుల్తో వమనోపమః. 26. మదాగ్నా వనిలే మూఢే జ్ఞాత్వా సన్నేహ మాశయం, గుడికా శ్చూర్క సర్యూహః ప్రయోజ్యాః కఫగుల్మినాం. 27. త్సార రిప్తగణ శ్చాపి దాహశోషే విధీయతే, పంచమూలీకృతం తోయం పురాణం వాదుణీరసం. 28. కఫగుల్మి పిబే త్కాలే జీర్ణం మాధ్వీక మేవ వా, తిలైరండాతః బీజ సర్వపైః పరిలిప్య వా. 29. క్లేబ్బగుల్మమయః పాత్రైః సుఖోష్ణైః స్వేదయే ద్భిషక్, యమాన చూర్ణితం తక్రం

విడేన లవణీకృతం. 30. పిబే తస్మాదీపనం వాతమూత్రవర్షోనులోమ
నమ్, వ్యామిశ్రదోషే వ్యామిశ్రః సర్వపచ క్రియాక్రమః. 31.

లంఘనమునం దుల్లేఖనములను స్వేదములను చేయింపవలయును. కఫగుల్మరోగు
లకు యవక్షారకటుకరోహిణులతో నేతిని సిద్ధముచేసి త్రాగింపవలయును. మందాన్ని
కలనాడు అల్పబాధకలిగిన తిమ్మిగలగుల్మరోగి కఫగుల్మరోగులకుచేసి మాత్రలనుపాడి
చేసి యుపయోగింపవలయును. క్షారములు అర్షగణోపధములును దాహశోషలయందు
వినియోగింపవలయును. పంచమూలపుకషాయమును ప్రాతఃపక్షపద్యమునుగాని ప్రాతఃగిలిన
ద్రాక్షసారాయమునుగాని యుపయోగింపవలయును. నువ్వులు ఆముదపుర్రులు అనాసి
విత్తులు వీటి నినుపపాత్రముతో వేయించి గుల్మముపై స్వేదక్రియను చేయింపవల
యును. బోడసరపువిత్తుల చూర్ణము మజ్జిగ అంటుప్పు వీటిని కలిపి తాగిన అగ్నిదీపక
మగును. వాతమును మూత్రమును విప్రము అలలోమితమును చేయును. మిశ్రదోష
ముల గుల్మములకు మిశ్రమనుగు చికిత్సనే చేయవలయును.

సన్నిపాతగుల్మమునకు చికిత్స. ౩౨

శ్లో. సన్నిపాతోద్భవే గుల్మే త్రిదోషఘ్నో విధి స్త్రితః, వచాబి
దాభయాశుంతి హింగుకుస్థాగ్ని దీప్యకాః. 32. ద్విత్రివల్పుతురేవాప్త
సప్తపంచాశికాః క్రమాత్, చూర్ణం మద్యాదిభిః పీతం గుల్మానా
హూదరాపహం. 33. శూలార్యాః శ్వాసకాసఘ్నం గ్రహణీదీపనం
పరం, యమాసీహింగుసింధూత్థ క్షారసౌవర్చలూభయాః. 34. సురా
మండేన పాతవ్యా గుల్మశూలనివారణాః.

సన్నిపాతగుల్మమునకు త్రిదోషనాశకమగు విధి నాచరింపవలయును. సస 2 భా
గములు, అంటుప్పు 1 భాగములు, కరక్కాయలు 6 భాగములు, శొంతి నాలుగు
భాగములు ఇంగువ ఒకభాగము శోష్ణ 8 భాగములు చిత్రమూలము 7 భాగములు
వాము 5 భాగములు ఇవిక్రమముగా చూర్ణముచేసి మద్యముతో తాగిన గుల్మా
దులునశించు. వామము ఇంగువ సైధవలవణము యవక్షారము సౌవర్చలవణము కర
క్కాయలు వీటిని మద్యమండనుతో తాగిన గుల్మములు శూలలు నశించును.

హింగావ్విచూర్ణము. ౩౫

శ్లో. హింగు త్రికటుకం పాతాం హృషా మభయాం శరం.
35. అజమోదాజగంధే చ తిన్దిడీకాన్లువేతసౌ, దాడిమం పౌష్కతీం

ధాన్య మజాజీం చిత్రకం వచాం. 36. స్వాక్షాకౌ లవణే ద్వే చ
చవ్యో చైకత్ర చూర్ణయేత్, చూర్ణ మేత త్ప్రియోక్తవ్య మన్నపా
నే వ్యవత్యయం. 37. ప్రాగ్భక్త మథవా పేయం మద్వే నోష్ణోదకేన
వా, పార్శ్వహృద్వస్తీశూలేషు గుల్తే వాతకపాత్తకే. 38. ఆనాహే
మూత్రకృచ్ఛే చ గుదే యోనిరుజాను చ, గ్రహణ్యరోష్ణి వికా
రేషు స్తీహ్ని పాండ్వమయే రుచౌ. 39. ఉరోవిబంధే హిక్మా
యాం శ్వానే కానే గళగ్రహే, భావితం మాతులుంగవ్య చూర్ణ మేత
ద్రసేన వా. 40. బహుశో గుడికాః కార్యాః కార్షికాః స్యు సతో
ధికం.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు అగరుశొంఠి బోడతరము కరక్కాయలు
కచ్చూరము అజామోదము కురంజి వాసు చింతపండు ఆమ్లవేతసము దానిమ్మ పుష్కర
మూలము ధనియములు జీలకఱ్ఱ చిత్రమూలము వస యవక్షారముముగ్గుగువానిని త్రిలవ
ణములు చవ్యము వీటినికలిపి పొడిచేసి అన్నపానాదులలో నేవించి హితకరము. ప్రాతః
కాలపుభోజనమునకు ముందు మద్యముతోను వేడినీళ్లతో దీక్షిత్రాగవలయును. పార్శ్వ
శూలము హృహృచ్చలము వస్త్రీశూలము వాతకఫగుల్మములు ఆనాహు మూత్రకృచ్ఛము
గుదయోనిబాధలు మూలగోగములు స్తీహగోగము పాండుగోగము అరుచి త్రోష్టుప
ట్టటు వెక్కిళ్లు శ్వాసము దగ్గు గళగ్రహము వీటియందు హితకరమగును. లేనిచో ఈ
చూర్ణమును మాచీపత్రిక సముతో భావ చేసి ఒక్కొక్కతులపుమాత్రముచేసి ధరించిన
మేలగును.

— హింగాద్విదిప్రతివోపను. ౪౦ —

శ్లో. పూతీకవత్రగజచిర్భటిచవ్యవహ్ని వ్యోమం చ సంస్తరచిశం
లవణోపధానం, దగ్ధ్వా పిచూర్ణ్య దధిమండయుతం ప్రయోజ్యం
గుల్తోదరశ్వయథు పాండుగదోద్భవేషు. 41. హింగుపుష్కర మూ
లాని తుంబురూణి హరితకేం, శ్యామాం బిడం సైంధవం చ యవ
క్షారం మహావాఢం. 42. యవక్వాశోదకే నైత ధ్వృతభృష్టం తు
పాయయేత్. 43. తేనా స్య భిద్యతే గుల్కః సశూలః సపరిగ్రహః,

వచా హరీతకీ హింగు సైంధవరసాష్టువేతసం. 44. యవక్షారం యమా
 నీం చ పిబే దుష్టేన వారిణా, ఏతద్ధి గుల్తనిచయం సహృలం సపరిగ్ర
 హం. 45. భిన్నాత్తి సప్తరాత్రేణ వహ్నేద్దీప్తి కరోతి చ, పిష్పలీషిష్పలీ
 మూల చిత్రకాజాజిసైంధవైః. 46. యుక్తా పీతా సురా హన్తి గుల్త
 మాశు సుదుస్తరం, నాదేయూ కుటజార్క శిశుబృహతీ స్నుగ్బిల్వభ
 ల్లాశక, వ్యాఘ్రేకింశుకపారిభద్రకజటాపామూర్ధనీపాగ్నికం, వాసా ము
 మ్మకపాటలాః సలవణాః దగ్ధ్వా జలే పాచితం, హింగాద్వి ప్రతి
 వాపమేతదుదితం గుల్తోదరాస్తీలిషు. 47. హింగాగ్రగంధాబిడశుంక్య
 జాజీ హరీతకీపుష్కరమూలకుష్ఠం, భాగోత్తరం చూర్ణిత మేతదిష్టం
 గుల్తోదరాజీర్ణవిషూచికాను. 48.

నెనులియడ్డుచెక్క జాజిపత్రి నాగకేసరములు రక్తచందనము చవ్యము చిత్రి
 మూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని సైంధవలవణముతోకడిపి పాత్రలోపైచి
 కాల్చిహ్మార్ణముచేసి దధింపడముతో నేవించిన గుల్తములు ఉదరరోగములు వాపు
 పొందురోగము మున్నగునవి నశించును. ఇంగువ పుష్కరమూలము తుంబురులు
 కరక్కాయలు సౌవ్పూడివణత్రయము శొంఠి వీటిని నేలితోవేయించి యవక సా
 యముతో త్రాగవలయును. వీనశూలములు గుల్తములు నశించును. వన కరక్కాయలు
 ఇంగువ సైంధవలవణము అద్దువేతసము యవక్షారము వామము వీటిని వేడినీళ్లతో త్రాగ
 వలయును. ఇదివీడుదినములలో శూలలను జడసహితములగుగుల్తములను పోంగొట్టి అగ్ని
 ని దీపింపజేయును. పిప్పళ్లు మోడి చిత్రమూలము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము వీటిని
 చేర్చిన మృద్యము భయంకరములగు గుల్తరోగములను నశింపజేయును. నీటిప్రబ్బలి
 కోష్ఠ జిల్లేడు మునగ పెద్దములక జెముడుచెక్క మారేడు నల్లజీడివత్తనములును దేవ
 దారుచెక్కచేళ్లు కడివి చిత్రమూలము వాసపాటలిపుష్పము వీటిలో ఉప్పువేసి తగు
 లంబెట్టి నీటితో పక్వముచేసి ఇంగువ మున్నగు వానిని ప్రతివాపమును చేయవలయు
 ను. గుల్తము ఉదరరోగము అస్థిలవాతరోగము వీటికి హితమును. ఇంగువ 1 భాగ
 ము వన 1 భాగము వేటుప్పు 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు జీలకఱ్ఱ 5 భాగములు
 కరక్కాయలు 6 భాగములు పుష్కరమూలము 7 భాగములు చెంగలవ్వికోష్ఠ 8 భాగ
 ములు వీటిచూర్ణము గుల్తములను ఉదరరోగములను అజీర్ణములను విషూచికలను పో
 గొట్టును.

—ॐ కాంకాయనగుటిక. ॐ—

శ్లో. త్రిఫలా కాంచనక్షీరీ సప్తలా నీలిని వచాః, త్రాయస్తీ
హపునా తిక్తా త్రివృత్తైస్సంధవవిప్పలీః. 51. పిబే త్సంచూర్ణ్య మూత్రో
ష్ణవాఽమాంసరసాదిభిః, సర్వగుల్మోదరస్తీహ కుష్ఠార్భః శోథ భేదితః.
52. శతీం పుష్కరమూలం చ దస్తీం చిత్రక మాఢకీం, శృంగభేరం
వచాం చైవ పలికాని సమాహరేత్. 53. త్రివృతాయాః పలం చైవ
కుర్యా త్త్రీణి చ హింగునః, యవక్షారపలే ద్వే చ ద్వేపలే చాప్లువే
తసాత్. 54. యమాన్యజాజీమరిచం ధాన్యకం చేతి కార్షికం, ఉపకుం
జ్యజమోదాభ్యాం తథాచాప్టమికా మపి. 55. మాతులుంగరసేనైవ
గుటికాః కారియే ద్భిషక్, తాసా మేకాం పిబే ద్వే చ తిక్తా వాపి
సుఖాంబునా. 56. అష్టైశ్చ మద్యైర్యౌష్మై శ్చ ఘృతేన పయసా
ధవా, ఏషా కాంకాయనే నోక్తా గుడికా గుల్మనాశిని. 57. అర్శోహృ
ద్రోగశమనీ క్రిమికాం చ వినాశిని, గోమూత్రయక్తా శమయే త్క
ఫగుల్మం చిరోత్థితమ్. 58. క్షీరేణ పిత్తగుల్మం చ మద్యై రష్టై శ్చ
వాతికమ్, త్రిఫలారసమూత్రైశ్చ నియచ్ఛే త్సన్నిపాతికమ్. 59. రక్త
గుల్మే చ నారీణా ముష్టీక్షీరేణ పాయయేత్.

త్రిఫలములు జెముడు సాంబ్రాణిచెట్టు సప్తల నీలి వన కలుక్రానుగ బోడతరము
కటుకగోహిణి తెల్లతెగడ వైంధవలవణము పిప్పళ్లు వీటిని చూర్ణముచేసి ఆపుమాత్ర
మును వేడినీళ్లును మాంసరసమును కలిపి త్రాగిన సమస్తములగు గుల్మములు స్త్రీహలు కు
ష్ఠములు వాపులు మూలరోగములు నశించును. కచ్చారము పుష్కరమూలము దంతి
చిత్రమూలము ఉధకి (తొవరిమన్ను) కందులు శొంఠి వన కీటిని ఒక్కొక్క పల
మును తెల్లతెగడ 1 పలము ఇంగువ 3 పలములు యవక్షారము 2 పలములు ఆప్లువేతము
2 పలములు వామము ఆజమోదము అర్ధపలము చొప్పనను తీసికొని వీటిని చూర్ణము
చేసి మాత్రలను మాచిపత్రిరసముతో కట్టవలయును. ఈమాత్రలలోఒకటిగాని రెండి
టిని గాని నేవించుచున్న మూలరోగము హృద్రోగము క్రిమిరోగములు వీటినిపోగొట్టును.
గోమూత్రముతో నేవించిన ప్యాతగిలిన గుల్మములపైనను పోగొట్టును. పిత్తగుల్మములకు

పాలతోను వాతగుల్మములకు మద్యమునున్నగు పులుపుపదార్థములతోను నేవించవలయును. త్రిఫలములరసమును గోమూత్రముతో నేవించినచో సన్నిపాతగుల్మములు నశించును. శ్రీమీలు రక్తగుల్మములయందు జెముడుపాలతో దీనిని నేవించవలయును.

—౨౦ హపుషాద్యఘృతము. ౨౦—

శ్లో. హపుషా వ్యోష పృథ్వీకా చవ్యచిత్రక సైంధవైః, సా
జాజీ విప్పలీమూలీ దీప్యకై ర్విపచే ధృతమ్. 60. సకోలమూలకరసం
సక్షీరం దధిదాడిమం, తత్పరం వాతగుల్మఘ్నం శూలానాహవిబంధ
నుత్. 61. యోన్యర్శ్యోగ్రహణీదోష శ్వాసకాసాఽరుచిజ్వరమ్, పార్శ్వ
హృద్వస్తీశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 62.

బోడతరసు త్రిఫలములు చవ్యము చిత్రమాలము సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ
మోడి అజమోదము వీటితో నేతినిపక్వముచేసి రేగుముల్లంగులరసమును పాలు పెఱుగు
మండము దానివ్వు వీటిని కలిపి పక్వముచేసి ఘృతమునుచేసి నేవించిన వాతగుల్మములు
శూలలు ఆనాహములు విబంధములు యోనిరోగములు మూలరోగములు శ్వాస దగ్గు
అరుచి జ్వరము పార్శ్వశూలము హృచ్ఛూలము వస్తీశూలము కీటిని పోగొట్టును.

—౨౧ పంచపలకఘృతము. ౨౧—

శ్లో. విప్పల్యాః విచురధాగో దాడిమా ద్విపలం పలమ్,
ధాన్యాత్ పంచఘృతా చ్ఛుంత్యాః కర్షః క్షీరం చతుర్ధణమ్. 63.
సిద్ధమేతైః ఘృతం సద్యో వాతగుల్మ చికిత్సతి, యోనిశూలం శిరః
శూల మర్కాంసి విషమజ్వరాన్. 64.

విప్పళ్లు అర్ధతులము దానివ్వు 2 పలములు ధనియములు ఒకపలము నెయ్యి 5
పలములు శొంఠి కాలుపలసు వీటికి నాలుగురెట్లు పాలు కలిపి నేతిని సిద్ధము చేసి
నేవించిన వాతగుల్మములు యోనిశూలలు శిరశ్శూలలు మూలరోగములు విషమజ్వర
ములు నశించును.

—౨౨ త్ర్యవణాదిఘృతము. ౨౨—

శ్లో. త్ర్యవణాత్రిఫలా ధాన్య విడంగం చవ్యచిత్రకైః, కల్కి
కృతైః ఘృతం సిద్ధం సక్షీరం వాతగుల్మనుత్. 65.

త్రికటుకములు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు చవ్యము చిత్రమాలము వీటి
ని కల్కముచేసి పాలుపోసి దీనియందు నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతగుల్మములు
నశించును.

త్రాయమాణఘృతము. ౭౦

శ్లో. జలే దశగుణే సాధ్యం త్రాయమాణా చతుఃపలమ్,
పంచభాగస్థితం పూతం కల్లై స్సయోజ్య కార్షికైః. 66. రోహిణీ
కటుకా ముస్త త్రాయమాణా దురాలభాః, కల్లై స్త్వామలకీపీరా
జీవన్తీ చందనోత్పలైః. 67. రసస్యామలికీనాం చ క్షీరస్య చ ఘృతస్య
చ, పలాని పృథ గష్టాష్టే దత్వా సమ్య గ్విపాచయేత్. 68. పిత్త
గుల్మం రక్తగుల్మం విసర్పం పైత్తికం జ్వరమ్, హృద్రోగం కామలాం
కుష్ఠం హన్యా దేతత్ ఘృతోత్తమమ్. 69. పలోల్లేఖాగతే మానే న
దైవగణ్యా మిహేష్యతే, చత్వారింశత్పలం తేన తోయం దశగుణం
భవేత్. 70.

పది రెట్లనీటిలో 4 పలముల కలు కానుగను నిద్దముచేసి అయిదవపాలునీరు మిగు
లుగలయప్పుడు పడియకట్టి 2 క్కొక్కనులు కిరక్కాయ కటుక రోహిణీ తుంగము
స్త్రైలు కలుకానుగ యవాస క్షీరకాణోలి జీవంతి చందనము తెల్లకల్వ వీటికల్లమును
ఉసిరికరసమును నేటిని పాలను రిపలములచొ పోసిచక్కగాపక్వముచేసి నేవించినపిత్త
వాతగుల్మములును విసర్పి పిత్తజ్వరము హృద్రోగము కామల పుష్ప ఇయ్యవినశించును.
ఈవిధిలో పలముపలమునిన రెండు రెట్లుగాచేకొనరాదు. కావున 44 పలముల నీరు పది
రెట్లులుగా నగును.

ద్రాక్షాఘృతము. ౭౧

శ్లో. ద్రాక్షా మధుక ఖర్జూరం విదారీం సశతావరీమ్, పరూష
కాణి త్రిఫలాం సాధయే త్వలసమ్మితామ్. 71. జల్మాధకే పాదశేషే
రస మామలకస్య చ, ఘృత మిక్షురం సంక్షీర మభయాకల్కసాధితమ్.
72. సాధయే త్తు ఘృతం సిద్ధం శర్కరాక్షాద్రపాదికం, యోజయే
త్పిత్తగుల్మమ్నం సర్వపిత్తవికారనుత్. 73. సాహచర్యా దిహ పృథ
గ్గుతాదేః క్వాధతుల్యతా.

ద్రాక్ష యష్టిమధుకము ఖర్జూరము విదారీకంద పిల్లకీచర చేదుపొళ్ళ త్రిఫలము
లు వీటిని ఒక్కొక్కపలము చొ సాధింపవలయును. పిమ్మట నొకయాధకపు నీటిలో
పైచి వండి నాలుగవపాలు మిగిలింపుడు ఉసిరికరసము నెయ్యి చెఱుపుపాలు నాలుగ
వపాలు కరక్కాయకసాయము వీటిని కలిపి ఘృతమును సిద్ధము చేసి కండచక్కరను

తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తగుల్మములు పిత్తవికారములు నశించును. ఈవిధిలో సామాచర్యమును బట్టినేయ మొదలగు వానికి క్వాధతౌల్యము గ్రహింపదగును.

—౧౭ ధాత్రీపట్టలఘృతము. ౭౭—

శ్లో. ధాత్రీఫలానాం స్వరసే షడంగం పాచయే ద్భృశం. 74.
శర్మరాసైంధవోపేతం తద్ధితం సర్వగుల్మినామ్.

ఉసిరికరసములూ షడంగఘృతమును పక్వముచేసి కండచక్కెర నైఃకవలవణమును కలిపి త్రాగిన గుల్మరోగములు నశించును.

—౧౮ భార్గీపట్టలకఘృతము. ౭౮—

శ్లో. షడ్భిః పలై ర్నగధజా ఫలమూల చవ్య విశౌష్ఠ్యషడఙ్గలన
యానజ కల్కపక్వమ్, ప్రస్థం ఘృతస్య దశమూల్యురుబూక భార్గీ క్వాథే
వ్యథో పయసి దధ్ని చ షట్పలాఖ్యమ్. 75. గుల్తాదరారుచి భగం
దర వహ్నిసాద కాసఙ్గర త్తయశిరోగ్రహణీ వికారాన్, సద్యః శమం
నయతి యే చ కఫానిలోతాన్ భార్గ్యైః పట్టల మిదం ప్రవదన్తి
తత్తజ్ఞాః. 76.

పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటినిపలముచొని తీసికొని కల్కముచేసి నెయ్యి 16 పలములు దశమూలములు ఆముదము భారంగి వీటిని కషాయములూ పాలలూ పెరుగులూ కలిపి సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము ఉదరరోగము అరుచి భగంధరము మందాగ్ని కామజ్వరము త్తయ శిరోరోగము మూలరోగము మిక్కిలి త్వరగా నశించును.

—౧౯ క్షీరపట్టలకఘృతము. ౭౯—

శ్లో. పిష్పలీ పిష్పలీమూల చవ్యచిత్రక నాగరైః, పలికైః సయ
వత్సరైస్సర్పిఃప్రస్థం విపాచయేత్. 77. క్షీరప్రస్థేన తత్సర్పి ర్హస్తాన్తి
గుల్మంకఫాత్తకమ్, గ్రహణీ పాండురోగఘ్నం స్త్రీహ కాస జ్వరాప
హమ్. 78.

పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటిని ఒక్కొక్కపలము చొను 1౭ పలముల నెయ్యి చెప్పి 16 పలముల పాలలూ పక్వముచేసి సిద్ధముచేసి నేవించిన కఫగుల్మములు గ్రహణిరోగములు పాండురోగము స్త్రీహ కాసజ్వరములు నశించును.

— ౭౭ భల్లాతకఘృతము. ౭౭ —

శ్లో. భల్లాతకానాం ద్విపలం పంచమూలం పలోన్మితిమ్, సా
ధ్యం విదాగంధాఘ్ర మాషోత్థసలిలాఘ్ర కే 79. పాదావశేషే పూతే
చ పిప్పలీం నాగరం వచామ్, విడుంగం సైంధవం హింగు యావశూకం
బిడం శరీమ్. 80. చిత్రకం మధుకం రాన్నాం పిష్ట్యా కర్ణసమాన్నిష
క్, ప్రస్థం చ పయసో దత్వా స్ఫుతప్రస్థా విపాచయేత్. 81. ఏత
ద్భల్లాతకం నామ కఫగుల్మహరం పరమ్, స్త్రీహపాండ్వామయశ్వాన
గ్రహణీకానగుల్మనత్. 82.

నల్లజీడివెత్తులు 2 పలములు, లఘుపంచమూలములు విదారికండ చందనము వీటి
నొకఅధికపునీటిలో వైచికాచి నాల్గవపాలుమిగిలియున్నప్పుడు వడియుకట్టిదానియందు
శొంఠి వస నాయువిడంగములు సైంధవలవణము ఇంగువ యవక్షారము కచ్చారము చి
త్రమూలము మధుకము రాన్న వీటిని కాలుకాలు పలము చొ॥ తీసి నూరి కలిపి 16
పలముల పాలుపోసి 16 పలముల నేయి నిందు పక్వముచేసి నేవించిన కఫగుల్మములు
స్త్రీహపాండు శ్వానరోగములు గ్రహణులు దగ్గులు గుల్మములు నశించును.

— ౭౮ రసోనాదిఘృతము. ౭౮ —

శ్లో. రసానస్వరసే సర్పిః పంచమూల రసాన్వితం, సురారనాల
దధ్యమ్ మూలకస్వరసై స్సహ. 83. వ్యోషా దాడిమవృక్షామ్ల య
మానీ చవ్యసైంధవైః, హింగ్వమ్ల వేతసాజాజీ దీస్యకై శ్చ పలాన్వితైః.
84. సిద్ధం గుల్మగ్రహణ్యర్థః శ్వాసోన్మాద క్షయజ్వరాన్, కాసాప
స్తార మందాగ్ని స్త్రీహశూలానిలాన్ జయేత్. 85.

ఉల్లిరసమును పంచమూలములరసమును మద్యము గంజీ పెలుగు ముల్లంగి రస
ము మునగరసము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు దానిమ్మ బెరడు మాచికాయ ఓమము చ
వ్యము సైంధవలవణము ఇంగువ ఆమ్ల వేతసము జీలకఱ్ఱ కొడిసెపాలవెత్తులు ఇవి పలము
చొప్పన కలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము గ్రహణులు మూలరోగము
లు శ్వాస పిచ్చి క్షయ జ్వరము దగ్గు మందాగ్ని స్త్రీహ శూలలు వాతరోగములు మృగీ
రోగములు మొదలగునవన్నియు నశించును.

— ౭౯ దంతిహరీగుడములు. ౭౯ —

శ్లో. జలద్రోణే విపక్తవ్యా వింశతిః పంచ చాభయాః, దన్త్యా
పలాని తావంతి చిత్రకస్య తథైవచ. 85. తేనాప్తభాగ శేషేణ పచే

ద్వస్తీసముం గుడం, తా శ్వాభయా శ్రీవృత్తా చ్చైలా చ్చాపి
చతుఃపలం. 87. పల మేకం కణాశుంభ్యః సిద్ధే లేహ చ శీతలే,
క్షౌద్రం తైలసముం దద్యా చ్చతుర్జాతపలం తథా. 88. తతో లేహ
పలం లీడ్వా జగ్ధ్వా చైకాం హరీశ్కేం, సుఖం విరిచ్యతే స్నిగ్ధో దోష
ప్రస్థ మనామయః. 89. స్తీహశ్వయథు గుల్ఫార్శో హృత్పాండుగ్రహణీ
గదాః, శామ్య స్త్యుక్తే శవిషమజ్వగకుస్థా న్యరోచకాః. 90.

25 కరక్కాయలను ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి దంతి చిత్రమాలము
వీటిని 25 పలములచొవైచి పాకముచేసి 25 పలముల బెల్లమునందుచేర్చి పక్వముచేసి
తెల్లతెగడ చూర్ణము 3 పలములును త్రైము 3 పలములు విప్పళ్లు శొంతి పలముచొ
వైచి లేహమును చేసి చల్లపడెన పిప్పుట 4 పలముల లేనెవ గప్తపట్ట జాపత్రి ఏల
కులు నాగకేసరులు వీటిచూర్ణమును 1 పలముకలిపి ఒకపలముకేహమునుచొ నేవంప
వలయును. పిప్పుట ఒకకరక్కాయలు తినిన సుఖముగా విరేచనము కలుగును. అనేక
దోషములు పశవియును. స్తీహ నాపు గుల్ఫర్శగము హృద్రోగము పాండురోగము గ్ర
హణిరోగము గ్లాని విషమజ్వరము కుష్మము అగోచకము ఇవియన్నియును శాంతించును.

❧ పృష్టిరాద్యిష్టము. ❧

శ్లో. వృశ్చీర మురుబూకం చ వహ్వాహ్వాం బృహతీద్వయం,
చిత్రకంచ జలద్రోణే పచే త్పాదావశేషితం. 91. మాగధీ చిత్రక
క్షౌద్ర లిప్తకుంభే నిధాపయేత్, మధునః ప్రస్థ మావాప్య పథ్యా
చూర్ణార్ధసంయుతం. 92. పృథ్విషేషితం దశాహం చ జీర్ణభుక్తః పిబేన్న
రః, అరిష్టోయం జయేద్దుల్ల మవిపాకం సుదుస్తరమ్. 93.

తెల్లగలిజేరు ఆముదపుచెక్క గలిజేరు వాకుడు చిత్రమూము వీటిని ఒకదో
ణమునీటిలో పాకముచేసి నాల్గవపాలునీరు మిగిలియున్నప్పుడువిప్పళ్లు చిత్రమాలము
లేనె వీటితోపూసిన కలశములో దానిని పోసియుంచి 16 పలముల కరక్కాయపాడి
కలిపి పదిరోజులుంచి జీర్ణించెడియన్నముగలవాడు నేవంపవలయును. ఇయ్యది పక్వము
కాని గుల్మములైనను జయించును.

❧ రక్తగుల్ఫపాయములు. ❧

శ్లో. రాధిరస్య తు గుల్మస్య గర్భకాలవృత్తిక్రమే, స్నిగ్ధస్విన్న
శరీరాయై దద్యాత్ స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 94. శతాహ్వచిరిబిల్వత్వ

ద్వారుభాగ్నికణోద్భవః, కల్మః పీతో హరే ద్దుల్లం తిలక్వాఢేన రక్త
జమ్. 95. తిలక్వాఢో గుడవ్యోష హింగుభాగ్నియుతో భవేత్, పానం
రక్తభవే గుల్మే నప్తపుష్పే చ యోషితామ్. 96. సత్వారం త్రూషణం
మద్యం ప్రపిబే ద్దస్తగుల్మిణీ, పలాశక్షారతోయేన సిద్ధం సర్పిః పిబే చ్చ
సాః. 97. ఉష్ణైర్వా భేదయే ద్భిన్నే విధి రాస్పందరో హితః, న ప్రభి
ద్యేత య ద్యేనం దద్యా ద్యోని నిశోధనమ్. 98. తూరేణ యుక్తం
పలలం సుధాక్షీరేణ వా పునః, రుధిరేతి ప్రవృత్తే తు రక్తపిత్తహరీ
క్రియా. 99. భల్లాతకా త్కల్మశాయ పక్వం సర్పిః పిబే చ్చ
ర్కరయా విమిశ్రమ్, తద్రక్తపిత్తం వినిహన్తి పీతం బలాసగుల్మం
మధునా సమేతం. 100. వల్లూరం మూలకం మత్స్యం శుష్కశా
కానివేదనం, న భాదే చ్చాల్మకం గుల్మే మధురాణి ఫలాని చ. 101.

గర్భకాలపు న్యతిక్రమమునందలి రక్తగుల్మములకు తైలము చెవ్వుట మున్నగు
వానిద్వారమున విరేచనమున కిష్ఠింపవలయును. పిల్లిపీచర నెరుఱిఅడుగు దేవదారుపు
భారంగి పిప్పళ్లు వీటినికల్మము చేసి తిలక సాయముతో కలిపికొని త్రాగిన రక్తగుల్మ
ములు హరించును. తిలక సాయములో బెల్లము శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు ఇం
గువ గంటుభారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి స్త్రీలను త్రాగించిన రక్తగుల్మములను ముట్టు
డిగిపోవుటకు పోగొట్టును. యవక్షారము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మద్యము వీటిని
రక్తగుల్మపుగోగి త్రాగివలయును. మోదుగరసముతో సిద్ధముచేసిన పుత్రమును నేవింప
వలయును. లేనిచో ఉష్ణవస్తువులద్వారాగుల్మములనుపగుల్మగావలయును. పగిలినపిమ్మట
ప్రదర్శనములకువలె నించును, చికిత్సను చేయవలయును. చాలరక్తము ప్రవించుచుండి
నచోపిత్తరోగపుచికిత్సలను చేయవలయును. జీడికల్మముతోనుక సాయములను సిద్ధము
చేసిన నేతిని కండచక్కారతో నేవించిన రక్తగుల్మములు నశించును. తేనెతో నైచో
కఫగుల్మములు హరించును. గుల్మరోగులు ఎండుమాంసము ముల్లంగి చేపలు ఎండినకూ
రలు బియ్యపులన్నము ఆలుగడ్డ తియ్యనిపండ్లు వీరిని భక్షింపగారాదు.

ఇట్లు చక్రవర్తయందు గుల్మధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౦. హృద్రోగాధికారము.

❖ వాతికహృద్రోగోపాయములు. ❖

శ్లో. వాతోపసృష్టే హృదయే వామయే త్నిగ్ధ మాతురం,
ద్విపంచ మూలీ శ్వాధేన సన్నేహాలవణేన చ. 1. పిష్ప లేవలా వచా
హింగు యవక్షారోధ సైంధవం, సౌవర్చల మధో శౌంతీ మజమోదావ
చూర్ణితమ్. 2. ఫలధాన్యాష్టుకౌలుత్థ దధిమద్యాసవాదిభిః, పాయయే
చ్ఛుద్ధదేహం చ స్నేహేనాన్యతమేన వా. 3. జాగరం వా పిబే
దుష్టం కషాయం చాగ్నివర్ధనమ్, కాసశ్వాసానిలహరం శూలహృద్రోగ
నాశనమ్. 4. శ్రీపర్ణీమధుకక్షౌద్ర సితాగుడజలై ర్వమేత్, పిత్తో
పసృష్టే హృదయే నేకేత మధురైః శ్రుతమ్. 5. ఘృతం కషా
యాం శ్నోద్విషా నిత్తజ్వరవినాశనాన్.

వాతపుహృద్రోగమునందు వాంతి చేయింపవలయును. దశమూలముల కషాయ
ములో తైలమును ఉష్ణుచు వేసి ఈయవలయును. పిష్పళ్లు విలకులు వస ఇంగువ యవ
క్షారము సైంధవలవణు సౌవర్చలవణము శౌంతి అజామోద పీటియాల్లముతో లేపనచే
సిన ఫలములను గ జి అన్నపుగంజి ఉలవలగంజి పెఱుగు మద్యము మన్నగు వానిలో
దేబనైసను పానమును చేయింపవలయును. శౌంతి కషాయమును వేడిగాత్రగుటయును
మంచిది. ఇది అగ్నిదీపనము కల్గించును. దగ్ధ శ్వాసము మందగ్నిశూల హృద్రోగము
పీటిని పోగొట్టును. శాలిపర్ణి మధుకము తేనె చక్కెర బెల్లపునీరు పీటితో వమన
ములజేయించినచో, పిత్తపు హృద్రోగములను నశింపజేయును.

❖ ఇతరము లగు శీతప్రదేహోద్యుపాయములు. ❖

శ్లో. శీతాః ప్రదేహాః పరిషేచనాని తథా విరేకో హృది పిత్త
దుష్టే. ద్రాక్షా సితా క్షౌద్ర పరూషకై స్సాస్య చ్ఛుద్ధే చ పిత్తాపహ
మన్నపానం. 6. పిష్టాపి పిబే ద్వాపి శితాజలేన యష్ట్యాహ్వాయం తిక్త
కరోహిణీం చ, అర్జునస్య త్వచా సిద్ధం క్షీరం యోజ్యం హృదామయే,

సితయా పంచమూల్యా వా బలయా మధు కేన వా, ఘృతేన దుగ్ధేన గుడాంభ సా వా పిబన్తి చూర్ణం కకుభత్వచో యే. 8. హృద్రోగజీర్ణ జ్వరరక్తపిత్తం హత్వా భవేయు శ్చిరజీవినస్తే.

శీతలప్రదేహములు శీతలములగు పరిషేకములు విరేచనము ఇవియన్నియును పిత్తహృద్రోగములకు హితకరములు. ద్రాక్ష తేనె చక్కెర పర్వాటకము వీటితో చేసిన అన్నపానములను శుద్ధుండైనమనుష్యునకు ఈయవలసినది. మధుకము కటుకగోహిణి నూరి కలకండ పానకము చేసికొని త్రాగవలసినది. మద్దిచెక్కతో తయారు చేసిన పాలను హృద్రోగములకుపయోగింపవలసినది. పంచదారతోగాని పంచమూలములతోగాని ముత్తువపులగముతోగాని యష్టిమధుకముతోగాని నేయి పాలతోగాని బెల్లపుపానకముతోగాని మద్దిచెక్కను చూర్ణముచేసి కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగము జీర్ణజ్వరము రక్తపిత్తము వీటిని పోగొట్టి చిరజీవనము నిచ్చును.

— పిష్పల్యాదిచూర్ణము. —

శ్లో. వచానంబకషాయాభ్యాం వాస్తం హృది కపోత్థితే. 9. వాతహృద్రోగ హృచ్ఛూర్ణం పిష్పల్యాది చ యోజయేత్, త్రిదోషజే లంఘన మాదితః స్యాదన్నం చ సర్వేషు హితం విధేయమ్. 10. హీనాదిమధ్యల్ప మవేక్ష్య చైవ కార్యం త్రయాణా మపి కర్త శస్తమ్, చూర్ణం పుష్కరజం లిహ్య న్దాక్షిణేణ సమాయుతమ్. 11. హృచ్ఛూర్ణం కాసశ్వాసఘ్నం క్షయహిక్కానివారిణం, తైలజ్యగుడవిషక్వం గౌ ధూమం వాపి పార్థజం చూర్ణమ్. 12. పిబతి పయోఽనుచయం స భవతి జితసకలహృద్దుఃఖి పురుషః, గోధూమకకుభచూర్ణం ఛాగపయోగ వ్యసర్పిషా పక్వం. 13. మధుశర్కరాసమేతం శమయతి హృద్రోగ ముద్ధతం పుంసామ్.

పసకషాయము వేపకషాయములతోచేర్చి కఫహృద్రోగములయందు వాంతి చేయింపవలయును. వాతజహృద్రోగనివారిణమునకై పిష్పల్యాది చూర్ణమును వాడవలయును. త్రిదోషపుహృద్రోగమందు మొదల లంఘనము చేయించుటయును తక్కినవానికి హితమగు నన్నమును పెట్టించుటయు నుత్తమములు. పుష్కరమూలచూర్ణమును తేనెతో కలిపి నాకిన హృచ్ఛూర్ణము కాస శ్వాసక్షయ వెక్కిళ్లు నశించును. తైలము నేయి బెల్లము వీటితో పక్వముచేయఁబడిన గోధూమలఘుగాని మద్దిచెక్కనుగాని చూర్ణముచేసి త్రాగినచో హృద్రోగములు నశించును. గోధూమము మద్దిచెక్క వీటిచూర్ణ

మను మేపాలు ఆవు నెయ్యి వీటితో పక్వముజేసి చక్కెరను కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగములన్నియు హించును.

నాగబలాదిచూర్ణములు. ౧౬

శ్లో. మూలం నాగబలాయాస్తు చూర్ణం దుగ్ధేన పాయయేత్.
41. హృద్రోగశ్వాసకాసఘ్నం కకుభస్య చ వల్కలమ్, రసాయనం
పరం బల్యం వాతజి న్దాంసయోజితమ్. 15. సంవత్సరప్రయోగేణ జీవే
ద్వర్షశతద్వయం, హింసూగ్రగంధాబిడవిశ్వృష్టా కుష్మాభయాచిత్రక
యావశూకమ్, పిబే చ్చ సౌవర్చలపుష్కరాఢ్యం యవాంభసా శూ
లహృ దామయేషు. 16. దిశమూలీకషాయం తు లవణక్షారయోజి
తం, కాసంశ్వాసం చ హృద్రోగం గుల్మం శూలం చ నాశయేత్. 17.
పాతాం వచాం యవక్షార మభయా మప్లువేతసం, దురాలభాం చిత్ర
కం చ త్రూషణం చ పలత్రికం. 18. శతీం పుష్కరమూలం చ
తింజీడికం సదాడిమం, మాతులుంగస్య మూలాని శ్లేష్మచూర్ణాని కార
యేత్. 19. సుఖోదకేన మద్యై ర్వా చూర్ణా న్యేతాని పాయయేత్,
అర్కశూలాని హృద్రోగం గుల్మం చాశు వ్యపోహతి. 20. పుటదగ్ధమ
శ్లేష్మిప్తం హరిణవిషాణం తు సర్పిషా పిబతః, హృత్పిప్థశూల ముపశ
మ ముపయా త్యచిరేణ కష్టమపి. 21.

పెద్దయుత్తవపులగపుచూర్ణమును పాలతోకలిపి త్రాగినచు మద్దిచెక్కచూర్ణమును
పాలతో త్రాగినచు హృద్రోగములు శ్వాస దగ్ధ నశించును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు
రసాయనము. దీనిని మాంసముతో నేవించిన వాతమును హరించును. దీనిని ఒకసంవత్స
రమునేవించిన మనుజుఁడు నూరేండ్లుబ్రదుకును. ఇంగువ వన శొంఠి పిప్పళ్లు కొప్పు కర
క్కాయలు చిత్రమూలము త్రిలవణములు పుష్కరచూర్ణము వీటిని చూర్ణముచేసి యవ
గంజితో నేవించిన శూలలు హృద్రోగములకు సుఖకరము. వన యవక్షారము కరక్కా
యలు ఆప్లువేతము చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు త్రిఫలములు కచ్చారము
పుష్కరమూలము తింజిడిదళములు దానిమ్మ మాచిపత్రి వీటినిచూర్ణముచేసి దానినివేడి
నీళ్లతో గాని మద్యముతో గాని నేవించిన మూలరోగము శూల హృద్రోగము గుల్మము
వీటిని పోఁగొట్టును. లేడికొమ్మలకు పుటపాకము చేత తగులఁబెట్టి నూరి నేతితో చేర్చి
నేవించిన హృచ్ఛూలము పుష్పశూలమును మిక్కిలి శీఘ్రముగా నశించును.

❖ మాంసాశనమును, వల్లభఘృతమును. ❖

శ్లో. క్రిమిహృద్రోగిణం స్నిగ్ధం భోజయే త్విశితౌదనం, దధ్నా చ పలలోపేతం త్ర్యహం పశ్చాద్విరేచయేత్. 22. సుగంధిభిః సల వణై ర్యోగైః సాజాజిశర్కరైః, విడంగగాఢం ధాన్యామ్లం పాయయేద్ధిత ముత్తమం. 23. క్రిమిజే చ పిబే న్మాత్రం విడంగామయసంయుతం, హృది స్థితా పతన్యేవ మధస్తా త్క్రిమయో నృణాం. 24. యవాన్నం వితరే చ్చాస్తై సవిడంగ మతఃపరం. ముఖ్యం శతార్థం చ హరీతకీనాం సౌవర్చల న్యాపి పలద్యయం చ, షక్వం ఘృతం వల్లభ కేతిరామ్నా హృచ్చాస్యసశూలోదరమారుతమ్నం. 25.

క్రిమిరోగమును హృద్రోగమును కలవానిని మాంసపుటన్నమును తినిపింపవలయును. పెఱుగుమాంసములతో మాడురోజులిట్లు తినిపింపవలయును. గుమగుమ పరిమళించుదున్న జీలకఱ్ఱ చక్కెరయుకలసిన యోగములచేత నుష్ణవేసియును వాయువిడంగములతో కూడికొనిన బియ్యపుగంజిని త్రాగింపవలయును. క్రిమిజనుగు హృద్రోగమునందు వాయువిడంగములు రోష్ణుచుచేర్చిన గోమాత్రమును త్రాగవలయును. ఇట్లులైన మనుజునిహృదయములో నున్న పురుగులుపడిపోవును. మంచికరక్కాయలు 50 సౌవర్చలవణము 2 పలములు వీటిలో నేతినిపకవ్యుచేసి పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్యది వల్లభఘృతము. హృద్రోగములను శ్వాసమును శూలమును ఉదరరోగములను వాతరోగములను నశింపజేయును.

❖ శ్వదంష్ట్రోదిఘృతము. ❖

శ్లో. శ్వదంష్ట్రోశీర మంజిష్ఠా బలకాశ్చ ర్యకత్తృణాం, దర్భ మూలం పృథక్పర్ణీ పలాశర్షభకౌ స్థిరా. 26. పలికా న్నాథయే త్తేషాం రసే షీరే చతుర్ధణే, కల్కైః స్వగుప్తర్షభక మేదాజీవన్తిజీరకైః. 27. శతావ ర్యృద్ధి మృద్వీకా శర్కరాశ్రావణీవిషైః, ప్రస్థా సిద్ధోఘృతా ధ్వాతపిత్తహృద్రోగశూలనుత్. 28. మూత్రకృచ్ఛ్రప్రమేహార్భః శ్వాసకాసక్షయాపహః, ధనుశ్రీమద్యభారాధ్వా షీణానాం బలమాంసదః.

పల్లెరు పట్టివేరు మంజిష్ఠము ముత్తపపులగము గుమ్మడి రోహిషము తృణము కొక్కెడుంపలు పృథక్పర్ణిపలాశము ఋషభకమును గంధద్రవ్యము జీవంతి జీలకఱ్ఱ పిల్లి పీచర ఋద్ధి ద్రాక్ష కండచక్కెర బోడనము అగురుశొంతి వీటియొక్క కల్కములలో

16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతపిత్తపుష్పద్రోగము శూల మూత్రకృచ్ఛము ప్రసేహము మూలనోగము శ్వాసము దగ్గుత్యయ వీటిని నశింపజేయును. ధనుస్సు శ్రీలు కిల్లు భారము దారినడక వీటివలన క్షీణించినవారికి బలమునిచ్చి కండరముల వృద్ధినిందించును.

❧ బలాఘృతమును, నర్జునఘృతమును. ❧

శ్లో. ఘృతం బలానాగబలాంబునాంబు సిద్ధం సయష్టిమధుకల్పపాదం, హృద్రోగశూలక్షతరక్తపిత్త కాసానిలాస్పక్ శమయ త్యుదీర్ణం. 30. పార్థస్య కల్కస్వ రసేన సిద్ధం శస్తం ఘృతం సర్వహృదామయేషు.

మూత్రవపులగము పెద్దముత్తవపులగము మద్గిచెక్కిరసము వీటిలో యష్టిమధుకపుకల్కమును నాలవపాలుగా గలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన హృద్రోగము శూల త్యయ రక్తపిత్తము దగ్గు పెచ్చువెఱిగిన వాతరక్తము ఇయ్యవి శాంతించును. అర్జునవృక్షపుచెక్క కల్కమును రసమును వీటితో సిద్ధముచేసిన నీఘృతము అన్నివిధములగు హృద్రోగములందును ప్రశస్తమని చెప్పబడినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు హృద్రోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

❧ ❧ ❧

30. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.

❧ అభ్యంగగాద్యుపాయములు. ❧

శ్లో. అభ్యంజన స్నేహ నిరూహవస్తి న్వేదోఽపనాహేలాత్తరవస్తిసేకాన్, స్థిరాదిభి ర్వాతహరై శ్చ సిద్ధాన్తద్యా ద్రసాం శ్చ నిలమూత్రకృచ్ఛే. 1. అమృతానాగరం ధాత్రి వాజగంధా త్రికం టకాన్, ప్రవిభే ద్వాతరోగార్తః సశూలీ మూత్రకృచ్ఛివాక్. 2. నేకావగాహః శిశిరాః ప్రదేహః గ్రైష్ణోవిధిర్వస్తిపయోవికారాః, ద్రాక్షావిదారీక్షురస్యైః ఘృతైశ్చ కృచ్ఛేషు పిత్తప్రభవేషు కార్యాః. 3. కుశశకాశశశరోదర్భ ఇక్షుశ్చేతి తృణోద్భవం, పిత్తకృచ్ఛిహరం పంచమూలం వస్తిపశోధనం, ఏతత్సిద్ధం పయః వీతం మేఢ్రగం హన్తి శోణితం. 4.

అభ్యంజనము స్నేహము నిరూపావస్థి స్వేదకర్మ ఉపనాహము ఉత్తర వస్తి నేకము మున్నగువానిని వాతనాశకములును నిగ్రాదిగణపతితమై నపయు నగు రసములను మూత్రకృచ్ఛమున నుపయోగింపవలయును. తిప్పతీగె శొంఠి ఉసిరిక అశ్వగంధ పల్లెడు వీటిని వాతకోగులును శూలాల మూత్రకృచ్ఛిరోగులును తాగవలయును. నేకము అవగాహనము శీతలములగు లేపములు గ్రీష్మర్తుపేధానములు వస్తుతు పాలపదార్థములు ద్రాక్ష నేలగుమ్మడు చెఱకురసము నేను ఇయ్యవి పిత్తకోగమునకు చికిత్సలు పంచమూలములు మూత్రకృచ్ఛిగులను హించును. వస్తులను శోధించును. వీటితో సిద్ధము చేసిన పాలను తాగిన లింగజ్వలగు రక్తకోగములు నశించును.

శతావర్యాని క్వాథములు. ౧౦

శ్లో. శతావరీకాశకుశాశ్వదంష్ట్రావిదారిశాలీక్షుక శేరుకాణాం, క్వాథం సుశీలం నుధుశర్కరాక్షం పిబం జయే త్వైతికమూత్రకృచ్ఛి. 5. మాడిలకీ గోక్షుర రాజవృక్ష పాపాణభిద్ధన్వయవాసకానాం, క్వాథం పిబే న్నాక్షికసంప్రయుక్తం కృచ్ఛే సదాహే సరుజే విబుధే. 6. గుడే నామలకం పృష్ఠ్య శ్రమఘ్నం తిర్పణం పరం, పితృసృగ్దాహ శూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛినివారణం. 7. ఏర్వాయబీజం మధుకం సదా ద్విం పైత్రే పిబే త్తండులధావనేన, దార్ద్రం తిత్తై వామలకీనేన సమాక్షికాం పైతికమూత్రకృచ్ఛే. 8. ఊరోష్ణ తీక్ష్ణోషణ మన్నపానం స్వేదో యవాన్నం వమనం నిరూహః, తక్రం సతిక్రామధనిద్ధతైలాన్య భ్యంగపానం కఫమూత్రకృచ్ఛే. 9. మూత్రేణ సురయా వాపి కదళీ స్వరసేన వా, కఫకృచ్ఛివినాశాయ శ్లేష్ణం పిష్టృ త్రుటిం పిబేత్. 10. తక్రేణ యుక్తం శితిమారకస్య బీజం పిబే త్కృచ్ఛివినాశహేతోః, పిబేత్తథా తగ్గుల ధావనేన ప్రవాళచూర్ణం కఫమూత్రకృచ్ఛే, శ్వదంష్ట్రావిశ్వశోయం వా కఫకృచ్ఛివినాశనం. 11.

శతావరి రెల్లు దర్భవేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు శాలి చెఱకువేళ్లు కశేరు వీటి కషాయమునందు కండశర్కరను నేసికొనితాగిన దాహము శూలము మలబద్ధము కల మూత్రకృచ్ఛిములు నశించును. బెల్లముతోకలిపి యనిరికను తినిన వీర్యవృద్ధి యగును. శ్రమను పోగొట్టును. మూత్రకృచ్ఛిమును తొలగించును. కర్బూజగింజలు యష్టిమధు కముమౌనిపపపు వీటిని కడుగుతోపిత్తమూత్రకృచ్ఛిములందు త్రాగవలయును. మ్రాని

పసపు లేనె ఉసిరికరసము కలిపిత్రాగిన పిత్తమూత్రకృచ్ఛములు హరించును. త్వారము సుష్ణముగల అన్నసానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛములందు చేయవలయును. గోమూత్రమద్యములతోను కదళీరసముతోగాని ఏలకులను నూరి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛములు నశించును. తుమికినిత్తములను మజ్జితోగాని బియ్యపు కడుగుతో హరించును. గడపామును గాని తుమికినిగలశృంగారమునుగాని నేవించిన మూత్రకృచ్ఛములు హరించును. పల్లెరు కొంత పీటితోనైన యదకముమూత్రకృచ్ఛముల బోగొట్టును.

❧ భిన్నభిన్నకృచ్ఛములకు భిన్నములగు సుపాయములు. ❧

శ్లో. సంస్థం త్రిదోష ప్రభవం తు వాయోః, సానానుపూర్వాన్వ
ప్రసమీక్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్వమనం కఫేన్యా, త్విత్తే విరేకః
పవనేతు వస్తిః. 12. బృహతీధావనీపాతా యస్మీమధుక లింగకాః, పాచ
నీయో బృహత్యాదిః కృచ్ఛదోష త్రయావహః, తథాభిఘాతజ్ఞ కుర్యా
త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛే సదా చాస్య కార్యవాత
హరీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్త్రయస్సుకిపురీషజే. 14. క్వా
థం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయతం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛశిశుకృజ్జ
చ పీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వశ్చ రిశర్కరా
యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఫమారుత్యే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుసానముల నానుప్రవాహిగా పరికించి కఫాధిక్యము యొసేని పమనమును పిత్తాధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని వస్తియను చేయదగినది. పెద్దవాడు కొలపొన్న అగరుకొంత మధుకము కొడికెపాలవిత్తులు ఈమొదలగునవి బృహత్యాది గణమనఁబడును. కృచ్ఛదోషములను హరించును. గాయము చేసగుదానికి సద్యోవ్రణమునకుఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పుడును దీనికి వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణక్రియలభ్యంగము వస్తి ఇయ్యవి చేయవలయు. కఫవాతజములగు హనియందువలెనే పల్లెరుకాయల కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❧ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❧

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాఽతుసమాక్షిక్, వృష్యైః
బృంహితథాతోశ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహింగుయుతిః
క్షీరం సర్పిర్మిత్రం పిబేన్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం శుక్రదోష

చ తత్. 17. యస్తూత్రకృచ్ఛ్రి షహితం తు పైతే తత్కా
 చ్ఛ్రిణితమూత్రకృచ్ఛ్రి, త్రికంటకారగ్వధదర్భకాశే దురా
 ర్వతభేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి వీతామధు నాశ్చరీం చ, సం
 పృత్యో రపి మూత్రకృచ్ఛ్రిమ్. 18. కషాయేటిబలమూలసాధితః
 పృచ్ఛ్రిజిత్. 19. ఏలాశ్చభేదకశిలా జతుపిప్పలీనాం చూర్ణాని
 బలై ర్దులితాని వీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలిన్యా
 చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్ఛ్రి. 20. అయోరజః
 స్థం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్ఛ్రిం నిహన్త్యాశు
 క్లేహై ర్న సంశయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృ
 నారణః, నిద్ధిగ్ధకారణో వాపి సక్షౌద్రః కృచ్ఛ్రినాశనః. 22.

సర్వబంధకమగు మూత్రకృచ్ఛ్రియనందు శిలాజతులేన సేవింపవలయును. వీర్య
 యులగు నౌషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధ
 పాలలో నేతిని వైచికిని త్రాగిన మూత్రదోషములును వీర్యదోషములు
 ఁను. పిత్తమూత్రకృచ్ఛ్రిచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్ఛ్రియలకును చేయునది.
 రేలచెక్క దర్భశెల్లు మూలగొండి కరక్కాయ వీటికషాయములతో తేనెను
 త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్ఛ్రియలు నశించును. ఏలకులు పా
 ము శిలాజిత్తు పిప్పళ్లు వీటిమార్జమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్ల
 పి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్ఛ్రిరోగియును బ్రదుకును. మందూ
 చక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్ఛ్రియలు న
 బెల్ల వావిలి యవక్షారము సహముగా సేవించినను, వాకుడురసముతో తే
 త్రాగినను కృచ్ఛ్రినాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరీకాశకుశశ్వదంస్త్రా విదారికేక్షౌమలకేషు సిద్ధం,
 యోవా సితయా వినిశ్రం కృచ్ఛ్రిషు పిత్తప్రభవేషు
 ౨. 23.

ల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుమ్మడు ఉసిరిక పిటితో సిద్ధము
 ముని గాని పాలను గాని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజములగు మూత్రకృ
 కుపయోగించినవలయును.

పసపు లేనె ఉసిరికరసము కలిపిత్రాగిన పిత్తమూత్రకృచ్ఛములుహరించు
 నుష్ణముగల అన్నసానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛములందు చే
 గోమూత్రమద్యములతోను కదలీరసముతోగాని పిలకులను నూరి తా
 కృచ్ఛములు నశించును. తుమికినిత్తనములను మజ్జగతోగాని బియ్యపు క
 గడచూర్ణమునుగాని తుమికిఇగుళ్యచూర్ణమునుగాని నేవించిన మూత్ర
 హరించును. పల్లెరు శొంఠి వీటితోనైన యుదకముమూత్రకృచ్ఛములందు

❧ భిన్నభిన్నకృచ్ఛములకు భిన్నములగు నుపాయములు. ❧

శ్లో. సర్వం త్రిదోష ప్రభవంతు వాయోః, స్థానాను
 ప్రసమీక్ష్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్వమనం కఫేన్యా, త్త్వి
 పవనేతు వస్త్రీ. 12. బృహతీధావనీపాతా యష్టీమధుక లింగ
 నీయో బృహత్యాదిః కృచ్ఛదోషత్రయాపహః, తథాభిఘాత
 త్వద్యోవణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛే సదా చాన్య కా
 హరీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్త్రయస్సుఃపురీషజే.
 థం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయుతం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛ
 చ వీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వశ్శ
 యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఫమారుతోత్థే.

త్రిదోషజనుదానికి వాయుస్థానముల నానుభూతిగా పరికించి
 యెన్నేని వమనమును పిత్తాధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని
 చేయఁ దగినది. పెద్దవాడు కొలపొన్న అగరుశొంఠి మధుకము కొడితె
 ఈమొదలగునవి బృహత్యాది గణమునఁబడును. కృచ్ఛదోషములనుహరించు
 ముచేసగుదానికి సద్యోవణమునకుఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పు
 వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికిస్వేదము చూర్ణ
 గము వస్త్రీ ఇయ్యవి చేయవలయు. కఫవాతజములగు హనియందువలెనే పల్లె
 కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❧ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❧

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాజిత్తుసమాక్షికం,
 బృంహితథాతోశ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహీ
 ఊరం సర్పిర్కిశ్రం పిబే న్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం షు

హరః చ తత్. 17. యన్మాత్రకృచ్ఛి విహితం తు పైత్తే తత్కా
రయే చోఽణితమాత్రకృచ్ఛి, త్రికంటకారగ్వధదర్శకాని దురా
లభాపర్వతభేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి వీతామధు నాశ్చరీం చ, సం
ప్రాప్తమృత్యో రపి మూత్రకృచ్ఛిమ్. 18. కషాయేతిబలామూలసాధితః
సర్వకృచ్ఛిజత్. 19. ఏలాశ్చభేదకశిలా జతుపిప్పలీనాం చూర్ణాని
తండులజల్లె ర్లులితాని వీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలిన్యా
తాని, చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్ఛి. 20. అయోరజః
శ్లక్ష్యపిప్లవం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్ఛిం నిహన్త్యాశు
త్రిభి ర్దేహై ర్న సంశయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృ
చ్ఛినివారణః, నిద్ధిగికారసో వాపి సక్షాద్రః కృచ్ఛినాశనః. 22.

వీర్యబంధకమగు మూత్రకృచ్ఛియనందు శిలాజతు తేన నేవింపవలయును. వీర్య
వృద్ధికరము లగు నౌషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధ
ముచేసిన పాలలొ నేతిని వైచికొని త్రాగిన మూత్రదోషములు వీర్యదోషములు
నష్టమౌతగును. పిత్తమూత్రకృచ్ఛిచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్ఛియలకును చేయునది.
పల్లెరు రేలచెక్క దర్భకల్లు దూలగొండి కరక్కాయ వీటికషాయములొ తేనెను
కలిపి త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్ఛిములు నశించును. ఏలకులు పా
పాణిభేదము శిలాజిత్తు పిప్పళ్లు వీటిమార్జమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్ల
మును కలిపి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్ఛిరోగియును బ్రదుకును. మండూ
రమును చక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్ఛిములు న
శించును. బెల్లవాదిలి యవక్షారము సహముగానేవించినను, వాకుడురసముతో తే
నెను త్రాగినను కృచ్ఛినాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరీకాశకుశశ్వదంష్ట్రా విదారికేక్ష్వామలకేషు సిద్ధం,
సర్పిః సయోవా సితయా వినిశ్రం కృచ్ఛేషు పిత్తప్రభవేషు
యోజ్యం. 23.

పిల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుమ్మడు ఉసిరిక పిటితో సిద్ధము
చేసిన నేయిని గాని పాలను గాని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజనులగు మూత్రకృ
చ్ఛిముల కుపయోగించికొనవలయును.

—ॐ త్రికంటక ఘృతము. ॐ—

శ్లో. త్రికంటకైరంశకుశాద్యభీరు కర్కారు కేతుస్వర సేవసిద్ధమ్,
సర్పి ర్గుడాఢాంశయుతం ప్రవేయం కృచ్ఛాశ్చరీమూత్రవిఘాత
హేతోః. 24.

పల్లెరు ఆముదము చెల్లు పిల్లిపీచర కర్కూజాగింజలు చెఱకుగడలు వీటిఁగముతో
సిద్ధముచేసిన నేతియందు నేతిలో సగభాగమును బెల్లమునుచేర్చి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛ
ములు అశ్చరులు మూత్ర విఘాతములు నశించును.

—ॐ సుకుమార ఘృతము. ॐ—

శ్లో. పునర్నవా మూలతులా దశమూలంశతావరీ, బలా తురగ
గంధా చ తృణమూలం త్రికంటకమ్. 25. విచారీ వంశనాగాహ్వ గుడూ
చ్యతిబలా తథా, పృథగ్దశపలా న్భాగాన్ జలద్రోణే విపాచయేత్. 16.
తేన పాదావశేషేణఘృతస్యాధాకం పచేత్, మధుకం శృంగబేరం చ
ద్రాక్షా సైంధవపిప్పలీ. 27. పృథగ్ద్విపలికానద్యా ద్యవాన్యాః కుడవం
తథా, త్రింశద్దశపలా న్యత్ర తైలస్యైరర్థజస్య చ. 28. ప్రస్థం దత్వా
సమాలోడ్య సమ్యజ్చైద్యగ్ని నాపచేత్, ఏతదీశ్వరపుత్రాణాం సాగోభి
జనమసిందితమ్. 29. రాజ్ఞాం రాజసమానాంచ బహుశ్రీసతియశ్చయే,
మూత్రకృచ్ఛే కటిస్తుభే తథా గాఢపురీషణామ్. 30. మేత్రవర్జ్మణ
శూలే చ యోనిశూలే చ శిశ్యతే, యథోక్తానాం చ గుల్మనాం వా
తిశోణితకాశ్చయే. 31. బల్యం రసాయనం శీతం సుకుమారకుమార
కమ్, పునర్నవాశ్చ కేదోగో దేయోఽన్యేషు తథా పరః. 32.

గజ్జీరువేళ్లను 100 పలములును దశమూలములు శతావరీ ముత్రవపులము
పెన్నేరు వట్టివేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు సంశయచనము నాగ కేసరములు తిప్పకే
పెద్దముత్తువపులము ఇవి పదిపదిపలములును ఆర్థాధకపరిమితముగు నుదకములో పక్వ
మును చేయవలయును. నీరు నాలుగవపాలు విగిలియున్నప్పుడు 32 పలముల నేయిని
మధుకము అల్లము ద్రాక్ష సైంధవలక్షణము పిప్పళ్లు రెండేసిపలములును, వామము
నాల్గపలములును, బెల్లము 40 పలములును ఆముదము 16 పలములును కలిపి కలియఁబె
ట్టుచు పక్వముచేసి స్రాతకకాలముల నేవించుటయుత్తమము. ఇయ్యది దొరలబిడ్డలు గా
జాలు రాజతుల్యులును నేవించదగినది. శ్రీలును పురుషులును దీనినిమూత్రకృచ్ఛయ

కటిస్తుంధము మలబద్ధకము లింకూల అండకూల యోనికూల గుల్మగోగములు
వాతరక్తపు మూత్రకృచ్ఛములు సున్నగువానియం దుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది
బలకరమును సుసహారతః గలిగించునదియును చల్లనిదియు నగు రసాయనము. నూరుపల
ముల గలేరువేళ్లను ఒకద్రోణపునీటిలో ఇందు వేయవలయును. ఇతరబౌపధములయందు
మరియొకద్రోణమును కూడ చేర్చవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూత్రకృచ్ఛాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

32. మూత్రాఘాతాధికారము.

—ॐ మూత్రాఘాతోపాయములు. ॐ—

శ్లో. మూత్రాఘాతా స్య భాగోషం మూత్రకృచ్ఛి హరై
ర్జయేత్, వస్తిముత్తరవస్తి చ దద్యాత్స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 1. కల్క-
మేర్వారుబీజానా మక్షమాత్రం ససైంధవమ్, ధాన్యామ్లయుక్తం పీత్వై
వ మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 2. పాటల్యాయావశూకాచ్చ పారి
భద్రాత్తిలాతపి, తూరోదకేన మదిరాం త్యగేలోపణసంయుతామ్,
పిబేద్ధుడోపదంశా న్వాలిహ్య దేతా స్పృశకోపుశక్, త్రిఫలాకల్క-
సంయుక్తం లవణం వాపి పాయయేత్. 4. నిదిగ్ధికాయా స్వరసం
పిబే ద్యస్తానరస్తుతమ్, జలే కుంకుమకల్కం వా సక్షౌద్రముపితం
నిశి. 5. సత్తైలం పాటలాభస్త తూరవన్యా పరిస్తుతమ్, సురాం సౌవర్ణ-
లవతీం మూత్రాఘాతీ పిబేన్నరః. 6. దాడిమాబుయుతం ముఖ్య
మేరాబీజం సనాగరమ్, పీత్వా సురాం సలవణం మూత్రాఘాతా
ద్విముచ్యతే. 7. పిబే చ్ఛిలాజతుక్వాథే గణే వీరతరాదికే, రసం
దురాలభాయా వా కషాయే వాసకస్య నా. 8.

దోషానుసారముగా మూత్రాఘాతములను మూత్రకృచ్ఛినాశకములగు చికిత్స
లతో పోషింపవలయును. వస్తి ఉత్తరవస్తి విరేచనము వీనిని చేయింపవలయును. కరు
బూజవత్తనములను కల్కముచేసి ఒక తులముతీసికొని అందు సైంధవలవణమును గంజిని
చేర్చికొని త్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును. రక్తపాటలపుష్పము యవక్షారము వేప
తిలలు వీటిని తూరోదకములతో మద్యమునుగా చేసి లవంగపువట్ట నీలకులు మిరియ

ములు వీటితోచేర్చి త్రాగినను వాకుమరసమును వడియఁగట్టిత్రాగినను నీటిలో శుంకు మపూవుకల్కమును తేనెను వైచిరాత్రియంతయు నుంచి త్రాగినను, పాటలభస్మమును తైలముతో కలిపి త్రాగినను సౌవర్చలవణముతో మద్యమును చేసి త్రాగినను దాని మృపండ్లరసములో చిన్నయేలకులను శొంకిని కలిపిత్రాగినను సైంధవలవణమును మద్యములోచేర్చి త్రాగినను శిలాజిత్తు కషాయములోగాని వీరతరాది గణకషాయములోగాని యవక్షారరసములోనైనను అడ్డనరము కషాయములోనైనను కలిపిత్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును.

—౧౦ త్రికంబకాదిపయస్సు. ౧౧—

శ్లో. త్రికంబకైరండ శతావరీభిః సిద్ధం పయో వా తృణపంచ మూలైః, గుడప్రగాఢం సఘృతం పయో వా రోగేషు కృచ్ఛాచ్చిదిషు శస్త్ర మేతత్. 9. నలకుశకాశేక్షుశిఫాం క్వధితాం ప్రాతః సుశీతలాం శీతామ్, పిబతః ప్రయాతి నియతం మూత్రగ్రహ ఇత్తువాచ కచః. 10. గోదావత్యా మూలం క్వధితం ఘృతజైలగోరసై ర్మిశ్రమ్, వీతం నిరుద్ధ వచిరా ద్భినత్తి మూత్రస్య సుఘాతం. 11. జలేన ఖాదిరీబీజం మూత్రాఘాతాశ్చరీహరం, మూలం రుద్రజటాయా శ్చ తక్రవీతం తద ర్ధశృత్. 12. మూత్రేవిబద్ధే కర్పూరచూర్ణం లింగే ప్రవేశయేత్, శృత శీతపయోన్నాశీ చందనం తండులాంబునా. 13. పిబే తృశర్కరం శ్రేష్ఠ ముష్ణవాతే సశోణితే, శీతోఽవగాహ ఆవస్తి రుష్ణవాతనివా రణః. 14. కూష్మాండకరస శ్చాపి వీతః సక్షారశర్కరః, స్త్రీణా మతిప్రసంగేన శోణితం యస్య సిచ్యతే. 15. మైథునోపరమ శ్చాస్య బృంహణీయో హితో విధిః, స్వగుప్తాఫలమృద్వీకా కృష్ణేక్షురసికా రజః. 16. సమాంశ మర్థభాగాని క్షీరక్షౌద్రఘృతానిచ, సర్వం సమ్యగ్విమధ్యాక్ష మానం లీడ్వా పయః పిబేత్, హన్తి శుక్రాశయోత్థాంశ్చ దోషా న్వంధ్యానుతప్రదం. 17.

వినుగుపల్లెరు ఆముదపువేళ్లు పిల్లికీచరము వానితో సిద్ధముచేసిన నేయిగాని పాలుగాని తృణపంచమూలములతో సిద్ధముచేసిన నేతినిగాని పాలనుగాని బెల్లముతో త్రాగిన మూత్ర కృచ్ఛాచ్చిదిరోగములకు మంచిది. వట్టివేళ్లు దర్భము కెల్లు చెఱుకు వీటి వేళ్ళతోనైన కషాయమును చల్లార్చి ప్రాతఃకాలమున నియతముగా పుచ్చుకొనిన మూత్రాఘాతము మానును అని కచముని చెప్పెను. హంసపాదిచెట్టువేళ్ళను కషాయముచేసి

నేయినూనె అవుమజ్జిగలతో కలిపి త్రాగిన మూత్రాఘాతము వెంటనే నశించును. ఖదిర బీజములను నీటితో నూరిత్రాగిన మూత్రాఘాతము నశ్చరియును హరించును. త్రి జటామాల మునుమజ్జిగతోత్రాగినను మూత్రాఘాతాదులునశించును. మూత్రముబంధించినచో కర్పూరపుచూర్ణమును లింగమునందు రాయవలయును. కాచిచల్లాప్పినపాలను త్రాగవలయును. బియ్యపునీటితో చందనమును శర్కరతో నుష్ణవాతములందు త్రాగవలయును. వస్త్రపట కుచస్నీటిలో కూరుచున్ననుష్ణవాతము హరించును. గుమ్మరినసులులో చక్కెరపై చికిని త్రాగవలయును. శ్రీలయొక్క అతీప్రసంగముచే రక్తము స్రవించుచున్నచో సంగమము పనికిరాదు. దురదగొండి ద్రాక్ష పిప్పళ్లు చెఱుకు చక్కెర వీటిని సమాభాగములుగను, పాలు తేనె నేయి సమాభాగములుగను చేర్చి తఱచి ఒకతులముచొ నేవించి పాలను త్రాగిన పీఠ్యాశయదోషములు నశించును. గొడ్డుతనమును మానును.

❧ చిత్ర కాదిఘృతము. ❧

శ్లో. చిత్రకం శారిబా దైవ బలా కాలానుశారిబా, ద్రాక్షావి శాలా పిప్పల్య స్తథా చిత్రఫలా భవేత్. 18. తథైవ మధుకం దద్యా ద్దద్యా దామలకాని చ, ఘృతాథకం పచేదేభిః కల్లై రక్షనమన్వితైః. 19. క్షీరద్రోణే జలద్రోణే తత్త్విద్ధమవతాంయేత్, శీతం క్షీరమతంచైవ శర్కరా ప్రసవయుతం. 20. తుగాక్షీర్యా శ్చ తత్సర్వం మతిమాన్ ప్రతి మిశ్రయేత్, తతోమితం పిబే త్కాలే యథాదోషం యథాబలం. 21. వాతరేతాః పిత్తరేతాః శ్లేష్మరేతా శ్చ యో భవేత్, రక్తరేతా గ్రంధిరేతాః పిబే దిచ్చ న్నరోగతాం. 22. జీవనీయం చ వృష్యం చ సర్పి రేత స్తహగుణం, ప్రజాహితం చ ధన్యం చ సర్వరోగావహం శివం. 23. సర్పి రేత త్ప్రియుంజానా శ్రీ గర్భం లభతే చిరాత్, అ సృగ్దోషాం జయే దైవ యోనిదోషాం శ్చ సంహతాన్. 24. మూత్ర దోషేషు సర్వేషు కుర్యా దేత చ్చికిత్సితం.

చిత్రమాలము సుగంధిపాల ముత్తవపులగము నల్లసుగంధిపాల ద్రాక్ష కొడిసె పాలవిత్తులు పిప్పళ్లు యష్టిమధుకము ఉసిరిక వీటిని కాలుపలముచొ అథకము నేటిలా పక్వముచేసి కల్కమునొక ద్రోణము పాలుమఱయొకద్రోణము నీరువీటితో సిద్ధముచేసి దింపి చల్లార్చివడియగట్టి 16 ప|| చక్కెరనుపై చి వంశలోచన 16 పలములుకలిపి బలదో షానుసారము త్రాగిన రక్తప్రీతము మున్నగురోగములు నశించును. వాతపిత్తశ్లేష్మరోగము లు నశించును. ఈఘృతము జీవనౌషధము. వృష్యయోగమునైయున్నది. దీనిని నేవించిన

శ్రీ గర్భవతి యగును. రక్తవోషములు నశించును. సంహతము లగు యోనివోషము లన్నియు నడుగంటును. సమస్తములగు మూత్రవోషములందును దీనితో చికిత్సం జేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూత్రాఘాతాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

33. అశ్వర్యధికారము.

❀ * అశ్వరీగమనకు సామాన్య చికిత్సలు. ❀

శ్లో. పరుణస్య త్వచం శ్రేష్ఠాం శుంఠీ గోక్షురసంయుతాం, య వక్షారగుడం దత్వా క్వాథయిత్వా పిబేద్ధితాం. 1. అశ్వరీం వాత జాం హస్తా చిరికాలానుబంధినీ, వీరతరః సహచరీ దర్శో వృక్షాదనీ నలః. 2. గుండ్రాకాశకుశా వశ్యభేదమోరటటుండుకాః, కురంటికాచ వశిరో వసుకః సాగ్నిమంథకః 3. ఇందీవరీశ్వదంష్ట్రా చ తథా కాపోత వక్త్రకః, వీరతరాది రిత్యేష గణో వాతవికారనత్. 4. అశ్వరీ శర్కరామూత్ర కృచ్ఛాఘాతరుజాహః, శుంథ్యగ్నిమంథపాషాణ శిగ్రువ రుణగోక్షురైః. 5. అభయారగ్వధపల్లైః క్వాథం కుర్వా ద్విచక్షణః, రామకక్షారలవణ చూర్ణం దత్వా పిబేన్నరః. 6. అశ్వరీమూత్రకృచ్ఛా ఘ్నం పాచనం దీపనం పరమ్, హన్యా త్కోష్ఠాశ్రితం వాతం కట్యూ రుగుగమేఢగమ్. 7.

ఉలిమిరిచెక్క శొంఠి పల్లెరు వీటికషాయమును యవక్షాగము బెల్లములతోసిద్ధము చేసి త్రాగిన చాలకాలమునుండి యున్న అశ్మరీయును నశించును. కురువేరు గోరింట దద్దురిప్పితీగె భద్రమునలు కాశము కశలు చెఱువ పచ్చనిలొద్దుగ పల్లెరు బ్రాహ్మము వీరతరాదిగణమనంబడును. ఇయ్యదివాతవికారమును హరించును. అశ్వరీశర్కర మూత్రకృచ్ఛము మూత్రాఘాతములనిది పోగొట్టును. శొంఠి అగ్నిమంథము పాషాణము మునగ ఉలిమిరి కరక్కాయ తేలపండ్లు వీటితో కషాయము జేసి ఇంగున యవక్షారమునుచేర్చి త్రాగిన అశ్వరీ మూత్రకృచ్ఛములనుపోగొట్టి అగ్నిని దీపింపజేయును. కటి తొడలు గుడసానము మేఢస్థానము మున్నగువానిలోగలవాతములను నశింపజేయును.

* అశ్వరీ యనగా మూత్రద్వారమునందు జాయి పెట్టిగడి గోగము.

—ॐ పాషాణ భేదాది ఘృతము. ॐ—

శ్లో. పాషాణభేదో వసుకో వశిరోఽశ్చస్తకం తథా, శతావరీ
శ్వదంష్ట్రా చ బృహతీ కుంటకారికా. 8. కపోతవక్త్రార్త గల కాంచనో
శీర గుల్మకాః, వృక్షాదనీ భల్లుక శ్చ వరుణః శాకజం ఫలం. 9. య
వాః కులుత్థాః కోలాని కతకస్య ఫలాని చ, ఉషకాదిప్రతీవాప మే
మాం క్వాభేశ్శతం ఘృతం. 10. భినత్తి వాతసంభూతా మశ్శరీం క్షీప్ర
మేవ తు, త్సారా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణి పయాంసి చ,
భోజనాని చ కుర్వీత వగ్దేఽస్మి న్వాతనాశనే. 11.

కొండపిండిచెక్క మోదెనవేళ్లు వీనుగుపిప్పళ్లు పిల్లిపిచర పల్లెరు వామడు బ్రాహ్మీ
గోరంట పట్టివేళ్లు గన్నేరు ఎఱ్ఱగన్నేరు బదనిక ఉలిమి వెలగపండు వీరి క్వాభములూ
ఉషకాదిగణౌషధములను ప్రతివాపముచేసి నేతినిచేసి నేపింపవలయును. ఇయ్యది వాత
జమగు నశ్శరీరోగమును శీఘ్రముగా పోగొట్టును. త్సారపదార్థములను గంజి చేయ కషా
యములును చేసి భుజింపవలయును. వాతనాశకవర్గములగు వానిని భుజింపవలయును.

—ॐ ఉషకాది గణము. ॐ—

శ్లో. ఉషకం సైంధవం హింగు కాశీసద్వయగుగ్గులుః, శిలా
జతుః తుత్థకం చ ఉషకాది రుదాహృతః. 12. ఉషకానాః కఫం హన్తి
గణో మేదోవిశోధనః, అశ్శరీశర్కరామూత్ర శూలఘ్నః కఫగు
ల్మనుత్. 13.

చెఱుప సైంధవలవణము ఇంగువ గండు తెఱగులగు కాశీసములు గుగ్గులుము
శిలాజిత్తు మైలుతుత్థము ఇయ్యది ఉషకాది గణము. ఇవి కఫమును పోగొట్టి మేదమును
ఘ్నిచేసి అశ్శర్యాదుల నశింపజేసి గుల్మదులను పోగొట్టును.

—ॐ కశాది ఘృతము. ॐ—

శ్లో. కుశః కాశః శరో గుల్మ ఇత్కరో మోరటోశ్వభిత్. 14.
దర్భో నిదాగీ వారాహీ శాలిమూలం త్రికంటకః, భల్లుకః పాటలీ
పాతా పత్తూరోధ కురంటకాః. 15. పునర్న వే శిరీషశ్చ క్వధితా స్తేషు
సాధితం, ఘృతం శిలాహ్వా మధుకం బీజై రిండివరస్య చ. 16. త్రపుమై
ర్వారుకాణాం వా బీజై శ్చాపి తస్మై తమ్, భినత్తి పిత్తసంభూతా మశ్శ

రిం ఓప్ర మేన తు. 17. తూరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని చ కుర్వీత వర్గైస్త్విన్విత్తనాశనే. 18.

కుశకాశములు జెల్లు నల్లచెఱుకు చెఱుకువేళ్లు పల్లెరు కొండపిండి దర్భశాలిమూలము త్రికంటకములు పాటలి అగరుళొతి నేలగుమ్మడు నేతాడి పత్తూరము గోరింట శిరీషము గలిజేను వీటితోనైన కషాయములలో సాధించినదియును, శిలాజిత్తు మధుకము కమలవీజములు దోసకాయ కరుబూజావిత్తులు వీటితో ప్రతిపాషను చేయబడినవియు నగు నేటిని పితాశరీగోగులు త్రాగవలయును.

—ॐ వరుణాది ఘృతము. ౧౯—

శ్లో. గణే వరుణకాచా చ గుగ్గు లేవలాహరేణుభిః, కుష్ఠముస్తా హ్యవరిచ చిత్రకైః సనురాహ్వయైః. 19. ఏతై స్సిద్ధ మజా సర్పి రుషకాదిగణేనచ, భిన్నై కఫసంభూతా మశ్శరీం ఓప్ర మేన తు. 20. తూరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని ప్రకుర్వీత వర్గైస్త్విన్విత్తనాశనే. 21. వరుణార్తగలఃశిగ్రుః తర్కారీ మధుశిగ్రుకాః, మేషశృంగీ కరంజౌ చ బింబ్యగ్నీమంథమోరటాః. 22. శైర్య శిరీషోదరోభి వరివనుక చిత్రకా, బిల్వం చైవాజశృంగీ చ బృహతీద్యయమేవచ. 23. వరుణాదిగణో హ్యేష కఫమేదో నివారణి, వినిహన్తి శిరఃశూలా గుల్మద్వందరవిద్రధీన్. 24.

వరుణాదిగణములందును గుగ్గిలము విలకులు రేణుక కోష్ఠ తుంగముస్తలు మిరియములు చిత్రమూలము దేవదారు వీటిక పాయమందు నుషికాదిగణమును ప్రతిపాషనుచేసి సిద్ధముచేసిన మేకపాలు కఫాశ్మరినిపోగొట్టును. కఫనాశకములగు తూరాదుల నిందు భుజింపవలయును. ఉలిమిరి నల్లగోరింట మునగ తీయునునగ మేషశృంగి నెమిలియడుగుచెక్క దొండపండు అగ్నిమంధము చెఱుకు శైర్యము శిరీషము దర్భ వరివనుక చిత్రకములు సిలిపీచర బిల్వము అజశృంగి దుష్టుపుతీగే వాకుడు ఇయ్యది వరుణాదిగణము. కఫమేదనివారణము. శిరశూల గుల్మము విద్రధి మున్నగువానిని ఇది నశింపజేయును.

—ॐ వరుణాదికషాయము. ౨౦—

శ్లో. వరుణత్వేక్రపాయం తు వీతం చ గుడసంయుతమ్, అశ్వరీం పాతయ త్యౌశు వస్తీశూలనివారణమ్. 25. యవతూరం గుడోన్తి

శ్రం పి బే త్పుష్పఫలోద్భవమ్, రసం మూత్రవిబాధమ్నం శర్కరాశ్చ రి
నాశనమ్. 26. పి బే ద్వ్యరీణమూలత్వ క్వాధం తత్కల్మసాయుతం,
క్వాథ శ్చ శిగుమూలోత్థః కదుష్టో శ్చ రిఘాతకః. 27. నాగరవారుణ
గోక్షుర పాషాణభేదకపోతవల్కజః క్వాథః, గుడయావశూకమిశ్రః
సీతో హ స్త్యశ్చరీ ముగ్రామ్. 28. వరుణత్వక్కిలాభేద శుంఠిగోక్షురకైః
కృతః, కషాయః ధూరసంయుక్తః శర్కరాం చ భిసత్త్యపి. 29. శ్వదం
ప్రైరండపత్రాణి నాగరం వరుణత్వచమ్, ఏత త్క్వాథవరం ప్రాతః
పి బే దశ్చ రిభేదనం. 30. మూలం శ్వదస్త్రాక్షురకోరుభూకాత్ క్షీ
రేణ పిష్టం బృహతీద్వయా చ్చ, ఆలోడ్యదధ్నా మధురేణ పేయం
దినాని స ప్రాశ్చర్యభేదనార్థం. 31. ప క్షేత్వాకురసః ధూరః సీతాయుక్తో
శ్చరీహరః, పాషాణరోగపీడాం సౌవర్చలయుక్తా సురా జయతి. 32.
తద్వన్త సుదుగ్ధయుక్తా త్రిరాశ్చం తిలనాలభూతిశ్చ. 33.

ఉలిమిరికషాయములలో బెల్లమును కలిపి త్రాగిన అశ్మరలు శీఘ్రముగా నశిం
చును. పక్షిసిగ్గులలు నశించును. యవక్షారమును బెల్లముతో పుష్పఫలమును త్రాగిన
మూత్రవిబాధము శర్కరాశ్చరలు నశించును. ఉలిమిరిచెక్క కషాయములో కల్మసును
వైచి త్రాగినను మురగచెక్కకషాయమును గోరువెచ్చుగా త్రాగినను అశ్మరి నశిం
చును. శొంఠిఉలిమిరి పల్లెరు కొండపిండివేల్లు బ్రాహ్మి వీటికషాయములలో యవ
క్షారము బెల్లము గలిపి త్రాగిన శర్కర అశ్మరలు నశించును. ఉలిమిరి కొండపిండి
శొంఠి పల్లెరు వీటికషాయమును యవక్షారముతో త్రాగినచో శర్కరలు నశించును. పల్లె
రు ఆముదపాకులు శొంఠి ఉలిమిరిచెక్క వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలమునందు త్రా
గిన నశ్మరలు నశించును. పల్లెరు తిలకపుచెక్క ఆముదపువేళ్లు వాకుడు వీటిని పా
అతోనూరి పెలుగుతో కలిపి ఏడురాత్రులు త్రాగినచో నశ్మరలు నశించును. చేదుసార
రసమును యవక్షారము చక్కెర వీటిని కలిపి త్రాగినచో అశ్మరలు నశించును. అశ్మ
రీబాధను సౌవర్చలవణముతో చేరిన కల్లును త్రాగిన పోగొట్టును. సువృక్కులైలంగాల్విన
బూదినిత్రాగినను మూడురాత్రులలో పోగొట్టును.

— ౩౩ ఏలాదిక్వాథము. ౩౪ —

శ్లో. ఏలోపకుల్యా మధుకాశ్చ భేద కాంతీ శ్వదంప్రా పృవకో
రుబూతైః, క్వాథం పి బే దశ్చ జతుప్రగాఢం సశర్కరే చాశ్చ రిమూత్ర
కృచ్ఛే. 34.

విలసలు సిప్పళ్లు యష్టిమధకము కొండపిండివేళ్లు రేణుకబీజములు పల్లెరు అడ్డ సరము ఆముదములు వీటిని కషాయమును చేసి పెన్నెగు లక్క వీటిని కలిపి నేవించిన శర్కర మూత్రకృచ్ఛిము అశ్వరులు నశించును.

❖ త్రికంటకాది చూర్ణము. ❖

శ్లో. త్రికంటకస్య బీజానాం చూర్ణం మూక్షికసంయుతం, ఆవిక్షీరేణ సస్తాహం పిబే దత్త రినాశనం. 35. శుక్రాశ్శర్యాం తు సామాన్యో విధి రశ్శ రినాశనః.

పల్లెరుగింజలు పండిగొట్టి తేనె నందు కలిపి మేక పాలతో నేడుదినములు త్రాగిన కల్లుగట్టుట (అనగా నశ్యగోగము) మానున. తెల్లఆశ్వరియందు అశ్వరీసామాన్య చికిత్సను చేయవలయును.

❖ సామాణభేదచూర్ణము. ❖

శ్లో. సామాణభేదం వృషకం శ్వదంష్ట్రా పాతాభయావ్యోషశరీనికుంభాః, హింస్రాఖరాశ్వా సితిమూరకాణా మేర్వారుకా చ్చ త్రపుషా చ్చ బీజం. 36. ఉసకుంచికాహి గుసవేతసాన్లుం స్యాద్వ్యేబృహత్యో హపుషా వచా చ, చూర్ణం పిబే దత్త రిభేదిపక్వం సర్పి శ్చ గోమూత్ర చ తుర్గుణం జ్ఞేః. 37.

కొండపి డివేళ్లు అడ్డసరము పల్లెరు అగరుశొంతి కరక్కాయలు శొంతి మిరియములు సిప్పళ్లు క చూర్ణము కరక్కాయలు శాలింకాకము నక్కదోసవిత్తులు మున్నగువానిచూర్ణమును నాలుగెట్లగోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి నేతితోత్రాగిన నశ్వరులు హరించును.

❖ కులుత్త చూర్ణము. ❖

శ్లో. కులుత్త సింధూత్త విడంగసారం సశర్కరం కీతలయావశూకం, బీజాని కూష్మాండక గోక్షురాభ్యాం ఘృతం పచే న్నావరుణస్య తోయే. 38. దుఃసాధ్య సర్వాశ్చ రి మూత్రకృచ్ఛిం మూత్రాభిఘాతం చ స మూత్రబంధం, ఏతాని సర్వాణి నిరన్తి శీఘ్రం ప్రరూఢవృక్షా నివ వృషపాతః. 39.

ఉలవలు సైంధవలవణము వాయువిడంగములు కలకండ కర్పూరము యవత్తారము గుమ్మహవిత్తులు పల్లెరు వీటితో ప్రతివాపమును చేసి ఉడిమిరిక షాయముతో నేతిని త్రాగిన దస్సాధ్యములగు నశ్యగోగము లన్నియును మూత్రకృచ్ఛిము మూత్రాభి

పూతము మూత్రబంధము మున్నగువానిని వజ్రము వృక్షములగుంపునువలె నశింపఁ జేయును.

శరాది పంచమూల ఘృతము. ౪౦

శ్లో. శరాదిపంచమూల్యా వా కషాయేణ పచేద్ఘృతమ్, ప్రసంగోత్సురకల్కేన సిద్ధ మద్యా త్సశర్కరమ్. 40. అశ్శరీమూత్రకృచ్ఛ్చి ఘ్నం రేతోమార్గరుజాపహమ్.

తృణపంచమూలముల కషాయములో పల్లెరుకల్కమును 16 పలముల నేతిని పక్వముచేసి చక్కెర కలిపి నేవించిన అశ్శరీ మూత్రకృచ్ఛ్చియు మున్నగు మూత్ర రోగములు హరించును.

వరుణాదిఘృతము. ౪౧

శ్లో. వరుణస్య తులాం క్షుణ్ణాం జలద్రోణే విపాచయేత్. 41. పాదశేషం పరిస్రావ్య ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, వరుణం కదళీం బిల్వం తృణజం పంచమూలకమ్. 42. అమృతాం చాశ్శజం దేయం బీజం చ త్రపుషోద్భవమ్, శతసర్వతిలక్షారం పలాశక్షార మేవ చ. 43. యూధికాయాశ్చ మూలాని కార్షికాణి సమావపేత్, అస్య మూత్రాం పిబే జ్వంతు దైశకాలాద్యపేక్షయా. 44. జీర్ణే తస్మిన్విబే త్పూర్వం గుడం జీర్ణం తు మస్తునా, అశ్శరీం శర్కరాం చైవ మూత్రకృచ్ఛ్చిం చ నాశయేత్. 45.

ఉలిమిరిచెక్క చూర్ణమును ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలి నప్పు డొక ప్రస్థము నేలినిపక్వము చేసి ఉలిమిరి అరటి బిల్వము తృణపంచమూలములు కరక్కాయ కొండపిండివేళ్ళు త్రపుషబీజములు వంశలోచన తిలక్షారము మున్నగువానిని ఒక్కొక్కకాలుపలము తీసి స్థాతివాపమునిచ్చి దేశకాలానుసారముగా త్రాగి జీర్ణమైన సిద్ధుట పాితబెల్లమును మజ్జిగ లేటతో త్రాగినచో అశ్శర్యాది రోగములు నశించును.

వీరతరాదితైలము. ౪౨

శ్లో. బ్రహ్మధికారే య తైలం సైంధవాద్యం ప్రకీర్తితమ్, తతైలం ద్విగుణక్షీరం పచే ద్దీర్ఘతరాదినా. 46. క్వాథేన పూర్వకల్కేన సాధితం తు భిషగ్వైరైశ్చ, ఏత తైలవరం శ్రేష్ఠ మశ్శరీణాం వినా శనమ్. 47. మూత్రాఘాతే మూత్రకృచ్ఛ్చి పిచ్ఛితే మథితే తథా, భగ్నే శ్రమాభివన్నే చ సర్వధైవ ప్రశస్యతే. 48.

బ్రహ్మగోగపుటధికారమునందు జెప్పిన సైంధవాదితైలమును రెండురెట్లు పాలు వీరతరాదిగణకషాయమును కల్పము చేసి పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది అశ్వరిని పోగొట్టును. మూత్రాఘాతాది మూత్రగోగముల నన్నింటిని హరించును.

❧ వరుణాద్యతైలము. ❧

శ్లో. త్వక్ష్మత్రమూలపుష్పస్య వరుణా త్వత్రికంటకాత్, కషా యేణ పచే తైలం వస్తి నా స్థాపనేన చ. 49. శర్కరాశ్చ రిశూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛనివారణమ్.

ఉరిమిరిచెక్క వేళ్లు పూవులు పల్లెరు వీటికషాయముతో తైలమును పక్వము చేసి యించి వస్తులయం దుపయోగించిన శర్కర అశ్వరి శూల మూత్రకృచ్ఛము నశించును.

❧ శర్కరార్ధరణాద్యుపాయములు. ❧

శ్లో. శల్యవిత్తా మళామృగతీం ప్రత్యాఖ్యాయ సముద్ధరేత్. 50. పాయుక్షిప్తాంగులీభ్యాం తు గుద మేంద్రావరే గతాం, సేనన్యాః సవ్యపార్శ్వే చ యవమాత్రం విముచ్య తు. 51. వ్రణం కృత్వా శ్చ రీమాత్రం కర్షే తాం శస్త్రకర్షవిత్. భిన్నేతు వస్తా ద్భ్రాజ్ఞానా స్సృత్యుః స్యా దశ్చరీం వినా. 52. నిశేషా మశ్చరీం కుర్యా ద్వస్తా రక్తం చ నిహరేత్, హృతాశ్చరీ కదుష్టాంభో గాహయే ద్భోజయే చ్చ తమ్. 53. గుడం మూత్రవిశుద్ధ్యర్థం మద్వాజ్యాక్షవ్రణం తతః, దద్యా త్సాజ్యాం త్ర్యహం పేయాం సాధితాం మూత్రశోధబిః. 54. అదశా హం తతో దద్యా త్పయసా మృదునోదనమ్, స్వేదయే ద్యవమధ్వా ధ్యం కషాయైః ఊశయే ద్వీణమ్. 55. ప్రపాండరీక మంజిస్తా యష్టి లోఽధ్రౌ శ్చ లేపయేత్, పత్తేశ్చ సలిలైః సిద్ధం ఘృత మభ్యంజనే హితం. 56. అప్రశాన్తే తు సప్తాహే ద్వణే దాపెహాపి చేవ్యతే, దైవా న్నాభ్యాం తు యా లగ్నా తాం విపా ట్యాపకర్షయేత్. 57.

శల్యచికిత్స నెఱిగిన వైద్యుఁడు అసాధ్యములగు నశ్చరలను వదలివెట్టి గుదస్థా నముననున్న రెండంగుళములదూరమును అశ్వరిని తీసివేయవలయును. సీవనియొక్క ఎడ మువ్రక్కన యవగంజంత వదలి గాయమును సేసి అశ్వరిని తీసివేయవలయును. తెలివి లేమిచే పత్తి పగిలిపోయెనేని అశ్వరిగోగి చనిపోవును. నిశ్చేషముగా నశ్వరిని తొలగింప

వలయును. విష్ణుట వేడినీళ్లతో కాచి భుజింపచేయవలయును. మూత్ర శోధాకరములగు నౌషధములతో సిద్ధముచేసిన నేయిని వేయను త్రాగించవలెను. పండినములవలకు నిట్టులు పాలతో మృదువగు నన్నమును పెట్టవలయును. యవలు తేనె కలిపిన పదార్థములతో స్వేదము నిప్పించి కషాయముతో గాయమును కడుగువలయును. కమలములు మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము లాద్వగ పీటిసనుతో పూయవలయును. పీటితో సిద్ధముచేసిన నేతిని రుద్దుట మంచిది. విడువినములవలకును గాయముమానదేని ప్రణయనందు రెండు చుఱకలును వేయవలయును. దైవయోగమున బొడ్డుదగ్గఱ సంక్రమించిన యశ్శరీరిని పెకల్చి పోచివలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశ్చర్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౪. ప్ర మేహాధికారము.

— ప్ర మేహోపాయములు. —

శ్లో. శ్యామాక కోద్రవోద్దాల గోధూమ చణకాఘోక, కులు
తా శ్చ హితా భోజ్యే పురాణమేహనాం సదా. 1. జాంగలం తిక్తశా
కాని యవాన్నం చ తథా మధు, పారిజాతజమూ నిబవప్నిగాయ
త్రిణాం పృథక్. 2. పాతాయాః సాగురోః పీతా ద్వియస్య శారద
స్యచ, జలేక్షుమధ్యసికతాం శనై ర్లవణపిష్టకాన్. 3. సాంద్రమేహః
స్కూమాత్ ఘ్నన్తి హ్యష్టా క్వాథాః సమాక్షికాః, దూర్వా కశేరు
పూతీక కుంభీపల్వల శైవలమ్, జలైశ్చ కర్షితం పీతం శుక్ర మేహహరం ప
రమ్. 4. శ్రఫలారగ్వధద్రాక్షా కషాయో మధుసంయుతః, పీతో నిహ
న్తి ఫేనాఖ్యం ప్ర మేహం నియతం నృణాం. 5.

ప్రాచీనమగు మేహరోగములు గలవారలకు చామలు కొట్టలు గోధూమలు ఉద్దాలకములు సెనగలు ఆరికలు ఉపవలు ఇవి పథ్యధాన్యములు. అడవిధాన్యములు చేదు గలకూరలు యవాన్నము తేనె హితములు. దేవదారు అరణి వేప చిత్రమూలము ఖదిరము అగరుశొంఠి అగరు తెల్లకమలము వీటిని నేరుమేరుగా తేనెతోకలిపి క్వాథములను చేసి నేవించినచో జలప్రమేహము ఇక్షుప్రమేహము మదిరాప్రమేహము

నికతాప్రమేహము శస్త్రైః ప్రమేహము లవణప్రమేహము పిష్టప్రమేహము సాంద్ర ప్రమేహము క్రమముగా నశింపజేయును. దూర్వలు కశేరువు నెమలియడ్డువేరు కుంకుమపువ్వు నూత్నశైవాలము వీటిని నీటితో కషాయము చేసి త్రాగిన శుక్రప్రమేహములు హరించును. త్రిఫలములు ఆమ్లవేతము ద్రాక్ష వీటికషాయమును లేనెతో కలిపి త్రాగినచో షేన ప్రమేహము నశించును.

❧ లోద్రాది కషాయములు. ❧

శ్లో. లోద్రాభయాకట్ఫలముస్తకానాం విడంగ పాతార్జున ధన్వనాసామ్, కదంబ శాలార్జున దీప్యకానాం విడంగదార్శ్వధవ శల్లకీ నామ్. 6. చత్వార ఏతే మధునా కషాయాః కఫప్రమేహాషు నిషేవణీయాః, అశ్వాత్థా చ్చతురంగుల్యా న్యగ్రోధాదేః ఫలత్రికాత్. 7. సజుగిరక్తసారా చ్చ క్వాథాః పంచ సమాక్షికాః, నీలహరిద్రఫేనా ఖ్యతౌరమాంజిష్ఠకాహ్వయాన్. 8. మేహాన్ హన్యోః క్రమాదేతే సక్షౌద్రో రక్తమేహనుత్, క్వాథః ఖర్జురకాశ్చ ర్య తిందుకాస్థ్యమృతాకృతాః. 9. లోద్రార్జునోశీరకుచందనానా మరిష్టసేవ్యామలకాభయానామ్, ధాత్ర్యర్జునారిష్టకవత్సకానాం, నీలోత్పలైలాతిని శార్జునానాం. 10. చత్వార ఏతే విహితాః కషాయాః విత్తే ప్రమేహా మధుసంప్రయుక్తాః.

లోద్రాది కరక్కాయలు కట్ఫలము తుంగము స్థలు వాయువిడంగములు అగరుశొంతి అర్జునవృక్షము యవాసయును మ్రానిపసపు శల్లకీయును కడిమి మద్ది అజమోదలును అను నీనాలుగు విధముల కషాయములలో లేనెను కలిపిగొని కఫప్రమేహములయందు నేవింపవలయును. పిష్టశ్లోతో ఆమ్లవేతసముతో న్యగ్రోధాదిగణముతో త్రిఫలములతో మంజిష్ఠ రక్తచందనములతో వేత్సేరుగా నైదువిధముల కషాయములనుకాచి లేనెతోకలిపి త్రాగిన నీలము హరిద్రము షేనము త్నాకము మంజిష్ఠకము అను ప్రమేహములు నశించును. ఖర్జురము గుమ్మడి తుమికి తిప్పతీగ వీటికషాయములో లేనెను చేర్చిగొని త్రాగిన చక్రప్రమేహములు హరించును. లోద్రాది అర్జునము వట్టివేళ్ళు రక్తచందనములును మంజిష్ఠ కురువేరు ఉసిరిక కరక్కాయలును ఉసిరిక అర్జునము నింబము కొమ్మలును నల్లకమలములు విలకులు పసపు అర్జునవృక్ష పుచ్చెక్కయును అను నీనాలుగు విధముల కషాయములను లేనెకలిపి త్రాగినచో ప్రమేహములలో హితకరము అగును.

—ॐ ఛిన్నాదికావ్యములు. ౧—

శ్లో. ఛిన్నావహ్నికమాయేణ పాతాకురజ రామతం, తిక్తాం
కుష్టంచ సంచూర్ణ్య సర్పి ర్దేహే పి బే న్నరః. 11. ఖాదిరపూగక్వాథం
క్షౌద్రాహ్వయే పి బేత్, అగ్నిమంథకమాయం తు వసామేహే ప్రయోజ
యేత్. 12. పాతాశిరీషదుస్సర్ప మూర్వాకింశుకతిందుకమ్, కపిత్థానాం
భిషక్క్వాథం హస్తిమేహే ప్రయోజయేత్. 13. కంపిల్లనప్తచ్ఛదశా
లజాని విభీత రాహితకకాటజాని, కపిత్థపుష్పాణి చ చూర్ణితాని క్షౌద్రే
ణ లిహ్య త్కఫపిత్తమేహీ. 14. సర్వమేహహారా ధాత్యై రసః క్షౌ
ద్రనిశాయితః, కషాయ స్త్రిఫలాదారుముస్తకై రథవా కృతః. 15.
ఫలత్రికం దారునిశాం విశాలాం ముస్తం చ నిఃక్వాథ్య నిశాంశ కల్కమ్,
పి బే త్కషాయం మధుసంప్రయుక్తం సర్వేషు మేహేషు సముత్థి
తేషు. 16.

తిప్పతీగే చిత్రమాలముల కషాయములో ఆగరుశొంఠి కోష్ఠ ఇంగువ కటుక
రోహిణి వీటిమార్లమును కలిపి ఘృతప్రమేహి త్రాగవలయును. తెల్లచండ్ర చండ్ర
బాక వీటి కషాయమును క్షౌద్రప్రమేహి త్రాగవలయును. అగ్నిమంథకషాయమును
వసాహ్ని మేహమునందును ఆగరుశొంఠి శిరీషము యవాన చాకింశుకము తుమికిచెక్క
వెలగ వీటికషాయమును హస్తిమేహమునందును కంపిల్లము సప్తచ్ఛదము శాలపర్ణి
తాండ్ర రోహితలగ్ని కుటజము (గిరిమల్లిక) వెలగ రాతిపూవు వీటిమార్లమును తేనె
తో కఫపిత్తమేహమునందును నేవింపవలయును. ఉసిరికగనము తేనెపనపుతోచేర్చి త్రా
గిన యన్ని విధములను మేహములు నశించును. తేనిచో త్రిఫలములు దేవదారువుతుంగ
ముస్తలతో కషాయమును గాని త్రాగవలయును. త్రిఫలములు మూనిపసపు ఇంద్రవారు
ణి తుంగముస్త వీటికషాయములో పసపుపాడివేసి తేనెతో త్రాగిన ప్రమేహము లన్ని
యును నశించును.

—ॐ మూనిపసపు కషాయము. ౨—

శ్లో. కటం కటేరీమధుక త్రిఫలా చిత్రకై స్సమైః, సిద్ధః కషా
యః పాతవ్యః ప్రమేహాణాం వినాశనః. 17. త్రిఫలా దారుదార్వ్యబ్ద
క్వాథః క్షౌద్రేణ మేహహః, కుటజానసదార్వ్యబ్ద ఫలత్రయ భవోఽ
థవా. 18. త్రిఫలాలోహశిలాజతు పథ్యాచూర్ణం చ లీఢ మేకైకం,

మధునామరాస్వరసభవ సర్వా స్నేహా నిరస్యతి. 19. శాలముష్కక కంపిల్ల కల్క మక్షసమం విభేత్, ధాత్రిగ సేన సక్షాద్రం సర్వమేహ హరం పరమ్. 20.

మ్రానిపసపు మధుకము త్రిఫలములు చిత్రమూలములు వీటితో చేసిన కషాయము ప్ర మేహములను పోగొట్టును. త్రిఫలములు దేవదారు మ్రానిపసపు వీటికషాయమును తేనెతో త్రాగిన ప్ర మేహములు నశించును. లేనిచో కోష్ఠ మ్రానిపసపు దేవదారు త్రిఫలములు వీటికషాయమైనను ప్ర మేహమును హరించును. త్రిఫలములు మండూరము శిలాజిత్తు కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును తేనెతోనాకిన ప్ర మేహములు నశించును. తిప్పతీగరసము అర్జునపుచ్చెక్క ముష్కము కంపిల్లము వీటికల్కమును అక్షమంత త్రాగినను ఉసిరికరసముతో తేనెను త్రాగినను సర్వమేహములును నశించును.

❧ స్యగ్రోధచూర్ణము. ❧

శ్లో. స్యగ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ సోనాకారగ్వధాశనమ్, ఆమ్ర జంబూ కపిత్థం చ ప్రియాలం కకుభం ధవమ్. 21. మధుకోమధుకం లోధ్యం పరుణం పారిభద్రకం, పటోలం మేషశృంగీ చ ద్రస్తి చిత్రక మాఢకీ. 22. కరంజత్రిఫలా శక్రభల్లాతక ఫలానిచ, ఏతాని సమభాగాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్. 23. స్యగ్రోధాద్యమిదం చూర్ణం మధునా సహ లేహయేత్, ఫలత్రయరసం చాను పిబే స్నాత్రం విశుద్ధ్యతి. 24. ఏతేన వింశతి ర్దేహా మూత్రకృచ్ఛాణి యాని చ, ప్రశమం యాన్తి యోగేన పిడకా న చ జాయతే. 25. స్యగ్రోధాద్య మిదం త్యత్ర చామ్రజం స్వస్తి గృహ్యతే. 26.

మట్టి మేడి రాగి పెద్దమ్రాను ఆమ్రవేతిము లేకమామిడి నేరేడు వెలగ ప్రియాలు అర్జునపుత్తము చండ్ర మధుకము ముల్లంగి లాద్దగ ఉలిమిరి వేప చెడుపొళ్ల పల్లెరు దంతి చిత్రమూలము ఆఢకి నెమలిఅడ్డు త్రిఫలములు కొడిసెపాల జీడి వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి చూర్ణము చేసి తేనెతో నేవించి తఱువాత త్రిఫలముల యదకముతో త్రాగిన మూత్రము శుద్ధమగును. ఏనివలన వింశతి మేహములును శాంతించును. పిడక వ్యాధులు పుట్టనే పుట్టవు. ఇయ్యది స్యగ్రోధాచూర్ణము. ఇందు మామిడి నేరేడును విత్తులు చేర్చవలయును.

— త్రికంటకతైలము. ౨౭ —

శ్లో. త్రికంటకాశ్శస్తక సోమవల్లై ర్భల్లాతకై స్సాతివిమై
స్సలోద్ధైః, వచాపటోలాద్ధున నిబముసై వ్హరిద్రయా దీప్యకప
ద్భుకై శ్చ. 27. మంజిష్ఠపాతాగురుచందనైశ్చ సర్వైః స్సమస్తైః కఫ
వాతజేషు, మేహేషు తైలం విపచేద్భృశం తు పితైషు మిశ్రం త్రిషు
లక్షణేషు 28.

పల్లెరు ఆరె తెల్లచంద్ర నల్ల జీడివిత్తులు అతివన లొద్దుగ వన చేదుపొళ్ల అద్దన
చెక్క వేపవేళ్లు తుంగముస్త్రులు పసపు అజమోద కమలములు మంజిష్ఠము అగరుశొంతి
అగురు చందనము వీటితో తైలమును పక్వము చేసి కఫవాతపు ప్రమేహములకు నీయ
వలయును. పిత్తప్రమేహములయందు నేతిని పక్వము చేయవలయును. త్రిదోషార్థమగు
దానికిని త్రిలక్షణములందును మిశ్రముచేసి ఈయవలయును.

— ధాన్వంతర ఘృతము. ౨౮ —

శ్లో. కఫమేహహరః క్వాథ స్సిద్ధం సర్పిః కఫే హితం, పిత్తమే
హఘ్ను నిర్యూహసిద్ధం పితై హితం ఘృతం. 29. దశమూలం కరంజౌ
ద్వా దేవదారుః హరితికీ, వర్షాభూ ర్విరుణోదన్తీ చిత్రకం సపునర్న
వం. 30. సుధానీపకదంబా శ్చ బిల్వభల్లాతకాని చ, శరీపుష్కరమూ
లం చ పిప్పలీమూలమేవ చ. 31. పుశ గ్దశపలా న్భాగాం స్తత స్తో
యారణేపచేత్, యవకోలకులుత్థానాం ప్రస్థం ప్రస్థం చ దాపయేత్.
32. తేన పాదావశేషేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, నిమలం త్రిఫలా
బాక్ష్మి రోహిషం గజపిప్పలీ. 33. శృంగ బేరం విడంగాని వచా కంపిల్ల
కం తథా, గర్భేణానేన తత్సిద్ధం పాయయేత్తు యథాబలమ్. 34.
ఏత ద్ధాన్వంతరం నామ విఖ్యాతం సర్పి రుత్తమం, కుష్ఠం గుల్మం ప్రమే
హం శ్చ శ్వేయథుం వాతశోశితమ్. 35. స్త్రీహోదరం తథా రాస్యసి వి
ద్రఙ్గం పిడకా శ్చయాః, అపస్తారం తథోన్మాదం సర్పి రేతన్నియచ్ఛతి.
36. పృథక్తోయార్దణే తత్ర పచేద్ద్రవ్యా చ్ఛతం శతమ్, శతత్రయా
ధికే తోయ ముత్సర్గక్రమతో భవేత్. 37.

కఫమేహహరములగు కషాయములతోచేసిన ఘృతము కఫమునకును పిత్తమేహహర
కషాయసిద్ధఘృతము పిత్తమునకును హితములు. దశమూలము ఇఱు తెఱగులగు నెమలియడ్డు

వేరులు దేవదారు కరక్కాయలు గట్టెరు ఉలిమిరి చిత్రమాలము నఖమనుగంధ ద్రవ్యము జెనుడుపాలు కడిమి మాశేడు నల్లజీడివి త్తనములు కమ్మగము బోడతరము అగురు శొంతి వీటిని వేత్తేరుగా పదిపలములచొ॥ తీసికొని 256 పలముల నీటిలో పక్వముచేసి యవలు ఉలవలు 16పలములచొ॥ వైచిపక్వముచేసి నాలవపాలుమిగిలియుండగా 16ప॥ నేయినందు వైచి పక్వముఁ జేయవలయును. జలవేతనము త్రిఫలములు గంటుభారంగి రోహిషత్పణిము సనుగుపిప్పళ్లు ఆల్లము వాయువిడంగములు వస కంపిల్లకము వీటిక ల్కమునందు వైచి సిద్ధముచేసిన ఘృతమును బలానుసారముగా నేవించిన కుష్టుగుల్మ ములు ప్రమేహములు వాపులు వాతరక్తములు స్త్రీహోదంములు మూలరోగము వి ద్రధి విడకవ్యాధులు మృగీరోగము పిచ్చి వీటిని పోగొట్టును.

— శ్లోకము పఠనము. —

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా చూర్ణ తుల్య యుక్తం తు గుగ్గులుమ్,
గోక్షురక్వాథసంయుక్తం గుటికాం కారయే ద్భిషక్. 38. దోషకాలబ
లాపేక్షీ భక్షయే చ్చానుగోమికీమ్, న చాత్ర పరిహారోఽస్తి కర్త కు
ర్యా ద్యథేష్టితమ్. 39. ప్రమేహ స్తూత్రాఘాతాం శ్వ బాలరోగో ద
రం జయేత్.

శొంతి మిరియములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు నీటిచూర్ణమును సమముగా గుగ్గులును పల్లెరుల కషాయములో వైచి మాత్రలఁజేసి దోషకాలబలముల ననుసరించి యిచ్చి ప్రమేహములు మూత్రరోగములు ఉదరరోగములు నశించును. పథ్యములేదు. వలసి నపనిని చేయవచ్చును.

— శ్లోకము యోగము. —

శ్లో. శాలసారాదితోయేన భావితం య చ్చిలాజతు. 40. పిబే
త్తేనైవ సంశుద్ధ దేహః పిష్టం యథాబలమ్, జాంగలానాం రసై
స్సార్థం తస్మి స్తేజే చ భోజనమ్. 41. కుర్యా దేవం తులాంయావదు
పముంజిత మానవః, మధుమేహం విహాయాఽసౌ శర్కరా మశ్శరీ
తథా, వపు ర్వర్ణ బలోపేతః శతం జీవ త్యనామయః. 42.

శాలసారాదికషాయముతో భావనచేసి శిలాజిత్తును నూరి బలానుసారముగా భక్షించి జీర్ణించిన పిష్టము అడవిజంతువుల మాంసపురనముతో భుజింపవలయును. ఇది మధుమేహములను తప్ప తక్కిన శర్కరాశ్చరులనన్నింటిని పోగొట్టును.

— విడంగాది లేహ్యము. ౪ —

శ్లో. విడంగత్రిఫలముస్థైః కణయా నాగరేణ చ. 43. జీర
కాభ్యాం యతో హన్తి ప్రమేహః నతిదుస్తరాన్, లోహేనా మూ
త్రవికారాం శ్చ సర్వ మేవ న సుశయః. 44.

వాయువిడంగములు త్రిఫలములు తుంగములను పిప్పళ్లు శొంఠి జీలకఱ్ఱ నల్లజీల
కఱ్ఱ వీటితో చేర్చిన మండురము మిక్కిలియును భయంకరములగు ప్రమేహములను
మూత్రవికారములనైనను నిస్సంశయముగా పోగొట్టును.

— మక్షికా ద్యుపాయములు. ౪ —

శ్లో. మాక్షికం ధాతు మప్యేవం యంజ్యా త్తస్యా ప్యయం
గుణః, శాలసారాది వర్గస్య క్వాథే తు ఘనతాం గతే. 45. దస్తీలో
ద్రశివాకాంత లోహతామ్రరజః క్షీపేత్, సునీభూత మదగ్ధం చ ప్రాశ్చ
మేహః స్వ్యపోహతి. 46. వ్యాయామజాతమఖిలం భజన్తేహా స్వ్యపో
హతి, పాదత్రచ్చుత్రరహితో భైక్షాశీ మునివ ద్యతః. 47. యోజ
నానాం శతు గచ్ఛే దధికం వా నిరస్తరమ్, మేహాక జేతుం బలే
నాపి సివారామలకాశనః. 48. శరావికాద్యాః పిడకాః సాధయే చ్ఛ్చ
థప ద్విషక్, పక్వా శ్చికిత్సే ద్వ్రణవ త్తాసాం పానే ప్రశస్యతే. 49.
క్వాథం వసస్థితే ర్వాస్తం మూత్రం చ వ్రణశోధనమ్, ఏలాది
కేన కుర్వీత తైలం చ వ్రణరోపణమ్. 50. ఆరగ్వధాదినా కుర్యాత్
క్వాథ ముద్వర్తనాని చ, శాలసారాదిశేకం చ భోజ్యాదిం చ కణా
దినా. 51. సావీరకం సురాం శుక్తం తైలం క్షీరం ఘృతం గుహమ్,
అష్టేక్షురసపిష్టా న్నానూపమాంసాని వర్జయేత్. 52.

హేమాక్షికమును శాలసారాదిగణపుటోపధుల కషాయముతో పక్వముచేసి
గట్టిపడిన పిష్టట దంతి లాదుగ కరక్కాయను లోహకాంతము తామ్రము వీటిచూ
రమును వైచి గట్టిపడిన పిష్టట దించి భక్షించిన ప్రమేహములు నశించును. శరీరపరిశ్ర
మలను చేసినను ప్రమేహము శాంతించును. కాళ్లకుజోడు లేకుండ పైకిగొడుగు లేకుండ
భిక్షాశియగు మునివలె 400 క్రోసులు ఎల్లప్పుడును తిరుగవలయును. నీవారముల ఆన్న
ము ఊసిరికరసమును తినిన ప్రమేహములు నశించును. శరావికాదిబాధలలో శోభకువలె
చికిత్స చేయవలయును. పక్వములయిన పిడకావ్రణయలకు వ్రణచికిత్సను చేయవల
యును. మూలికలకషాయమును మేకమూత్రమును గాయములను శోధించును. ఏలాదిగ
ణకషాయములతో తైలమును తయారుచేసి గాయముపైన పూయవలయును. ఆరగ్వధగణపు

కషాయముతో తడుపవలయును. కశాదిగణపు బోషధములను భుజింపవలయును. గంజి మద్యము శుక్తము తైలము పాచు నేయి బెల్లము పులుసు చెఱువరసము నూరిన అన్నము నీటిపట్టుల జంతువుల మాంసము ఇయ్యవి అపభ్యపదార్థములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ప్రమేహాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౫. స్థాల్పాధికారము.

—ॐ స్థాల్పహానో పాయములు. ॐ—

శ్లో. శ్రమచింతావ్యవాయాధ్వక్షౌద్రజాగరణప్రియః, హస్త్యవశ్యమతిస్థాల్పం యవశ్యామాకభోజనః. 1. అస్వాపం చ వ్యవాయం చ వ్యాయామం చింతనాని చ, స్థాల్ప మిచ్ఛ స్వరిత్యక్తుం క్రమేణ తిప్రవర్ధయేత్. 2. ప్రాత ర్మధ్యయుతం వారి నేవితం స్థాల్పనాశనమ్, ఉష్ణమన్నస్య మండం వాపిబ న్భృశతను ర్భవేత్. 3. సచవ్య జీరక వ్యోష హింగు సౌవర్చలానలాః, మస్తునా సక్తవః పీతా మేదోఘ్నా వహ్నిదీపనాః. 4. విడంగనాగరక్షార కాలలోహరజోమధు, యవా మలకచూర్ణం తు ప్రయోగః స్థాల్పనాశనః. 5.

పరిశ్రమము విచారము దుర్వ్యసనము మైధునము నడక క్షుద్ర జాగరణము ఇయ్యది నేవించువారలును, యవలు చామలు నీటి అన్నమును తినెడి వాలును, స్థాల్పమును పోగొట్టుకొందును. నిద్రలేఃపోవుట మైధునము వ్యాయామము ఆలోచనములు వీటిని అతిస్థాల్పము కూడదనుకొనెడివాడును పెంపు చేయవలయును. ప్రాద్దన తేనెతో నీటిని త్రాగినను వేడియన్నమును గాని గంజిని గాని త్రాగినను కృశించిన శరీరముగల వాడగును. చవ్యము జీలకఱ్ఱ త్రికటుకములు ఇంగువ సౌవర్చలవణము చిత్రమాలము వీటిని సత్తుపిండి మంచితీర్థము పెఱుగు వీటితో నేవించిన మేదస్సు నశించును. అగ్ని యుద్ధిపించును. వాయువిడంగములు శొంఠి యవక్షారము ఎఱ్ఱచిత్రమాలము మండూరము యవలు ఉసిరికరసము వీటిచూర్ణమును నేవించినను అతిస్థాల్పమునశించును.

—ॐ వ్యోషాది ప్రయోగములు. ॐ—

శ్లో. వ్యోషం విడంగశిగ్రాణి త్రిఫలాం కటురోహిణీం, బృహత్యో ద్వే హరిద్రే ద్వే పాతా మతివిహింస్థిరాం. 6. హింగుకే బూక మూలాని యమాసీధాన్యచిత్రకం, సౌవర్చల మజాజీం చ హాపుషాం

చేతి చూర్ణయేత్. 7. చూర్ణతైలఘృతక్షౌద్రై రాభాగాః స్యుర్జ్వాన
తః సమాః, సక్తానాం షోడశగుణో భాగః సంతర్పణం విభేత్. 8.
ప్రయోగా త్తస్య శామ్యన్తి రోగాః సంతర్పణోత్థితాః, ప్రమేహః
మూఢవాతా శ్చ కృష్ణా న్యర్భాసి కామలాః. 9. స్త్రీహపాండ్వామయః
శోథో మూత్రకృచ్ఛ మరోచకః, హృద్రోగో రాజయత్నో చ కాస
శ్వాసౌ గలగ్రహః. 10. క్రిమయో గ్రహణీదోషాః శ్వేత్ర్యం స్థౌల్య
మతీవ చ, నరాణాం దీప్యతే చాగ్నిః స్మృతి ర్బుద్ధి శ్చ జాయతే. 11.

శ్లోంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మురగ త్రిఫలములు కటుక
రోహిణి వాకుడు పసుపు మానిషసపు అగరుశ్లోంఠి అతివన శాలిపత్తి ఇంగువ పోక
ముల్లంగి ఓమము ధనియములు చిత్రమాలము సోవర్ణలవణము జీలకఱ్ఱ హఠా జేరము
వీటినిమ్యాన్యముచేసి సత్తు తైలము నేము తేనె వీటితో భాగపరిమాణముగా సేవింప
వలయును. సత్తువు 16 భాగములు సేవింపవలయును. దీనివలన సంతర్పణోత్థములగు
రోగములు నశించును. ప్రమేహములు మూఢవాతములు కృష్ణులు మూలరోగములు
కామల స్త్రీహ పాండురోగము వాపు మూత్రకృచ్ఛము అరోచకము హృద్రోగము
క్షయరోగము కాస శ్వాసము గళగ్రహము క్రిమిరోగములు గ్రహణులు బొల్లి
స్థౌల్యములును నశించును. అగ్ని దీపించును. బుద్ధి వృద్ధియగును.

అమృతాది గుగ్గులుము. ౭౭

శ్లో. బదరీపత్రకల్పేన పేయా కాంజికసాధితా, స్థౌల్యను
తస్య తాన్విమంధరసం వా పి శిలాజతు. 12. అమృతాత్పటివేల్లవ
త్సకం కలింగపథ్యామలకాని గుగ్గులుః, క్రమవృద్ధ మిదం మధుప్లుతం
పిడకాస్థౌల్యభగద్దరం జయేత్. 13.

రేగాకుకల్కముతోగంజిని పేయగా చేసి యిచ్చినను, నెల్లరసముతో
శిలాజిత్తు నిచ్చినను స్థౌల్యము హరించును. తిప్పతీగె సన్నవిలకులు మారేడుచెక్క
కొడిశపాలపట్ట కొడిశపండు కరక్కాయలు ఉసిరిక తిప్పతీగె వీటిని క్రమవృద్ధిగా
చూర్ణముచేసి తేనెతో సేవించిన పిడికలు స్థౌల్యములు భగందరములు నశించును.

నవక గుగ్గులుము. ౭౮

శ్లో. వ్యోషాగ్ని త్రిఫలా ముస్త విడంగై ర్గుగ్గులం సమమ్, ఖా
దన్స ర్వా జయే ద్వా్యదీ నేదః శ్లేష్మా మ నాతజాన్. 14.

శౌంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమాలము త్రిఫలములు తుంగముస్తలు
వాయువిడంగములు వీటిలో సమముగా గుగ్గలమును కలిపి తినిన మేదము శ్లేష్మము వా
తము వీటివలనపుట్టిన యన్నిరోగములును నశించును.

❖ లోహరసాయనము. ❖

శ్లో. గుగ్గలు స్తాలమూలీ చ త్రిఫలా ఖాదిరం వృషమ్, త్రిపు
తాలంబుమా స్తుకృ నిర్గుండీ చిత్రకం తథా. 15. ఏషాం దశపలా భా
గాంస్తో యే పంచాథ కే పచేత్, పాదశేషం తతః కృత్వా కషాయ మవ
తారయేత్. 16. పలద్వాదశకం దేయం తీక్ష్ణతాహం సుచూర్ణితమ్,
పురాణసర్పివః ప్రస్థం శర్కరాప్తవలోన్వితమ్. 17. పచే త్తామ్రమయే
పాత్రే సుశీతేచావతారితే, ప్రస్థార్థం మాక్షికం దేయం శిలాజతుపలద్వ
యం. 18. ఏలాత్వకృ పలార్థం చ విడంగాని పలద్వయం, మఠించం చాంజ
నం కృష్ణా ద్విపలం త్రిఫలాన్వితమ్. 19. పలద్వయం తు కాసీసం సూ
క్ష్మచూర్ణీకృతం బుధైః, చూర్ణం దత్వా సుమధితం స్నిగ్ధే భాండ్వే నిధా
పయేత్. 20. తత స్సంశుద్ధదేహ స్తు భక్షయే దక్షమాత్రకమ్, అనుపా
నం పిబేత్ క్షీరం జాంగలానాం రసం తథా. 21. వాతశ్లేష్మహరం శ్రేష్ఠం
కుష్ఠ మేహోదరాపహమ్. కామలాం పాండురోగం చ శ్వయంధుం
సభగంధరమ్. 22. మూర్ఛామోహవిషోన్మాదగరాణి వివిధాని చ, స్థూ
లానాం కర్షణం శ్రేష్ఠం మేదురే పరమాషధమ్. 23. కర్షయే చ్ఛాతిమా
త్రేణకుక్షిం పాతాలసన్నిభమ్, బల్యం రసాయనం మేధ్యం వాజీకరణ
ముత్తమమ్. 24. శ్రీకరం పుత్రజననం వలీపలితనాశనం, నాశ్నీయా త్క
దలీకందం కాంజికం కరమర్దకం, కరీరం కారవేల్లం చ షట్కారాణి
వర్జయేత్. 25.

గుగ్గలము శేలతాటిగడ్డ త్రిఫలములు చంద్ర అడ్డసరము తెల్లతెగడ అలంబుష
జెముడు నీలిక చిత్రమాలము వీటిని 10 పలములను అయిదాడకముల నీటిలోపక్వము
చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపవలయును. మండూరమును 12 పలములు
ను పాతశేతిని ప్రస్థమును శర్కర ఎన్నిది పలములును వైచి రాశిపాత్ర లోపక్వము చే
సి చల్లార్చి దింపవలయును. తేనె 8ప|| శిలాజతు 2పల|| ఏలకులు లవంగపుసట్ట అరతు
లము చొ|| వాయువిడంగము 3 పలములు మునగ పిప్పళ్లు త్రిఫలములు ఇవి 2పలములు కా
సీసము 2 పల|| వీటిని చూర్ణము చేసి దీనిని వైదానియందు వైచి మధించి దిన మొక తు!

చొప్పున భక్షింపవలయును. పాలు నీటిపట్టుమృగములమాంసము అనుపానము చేయు వలయును. వాతకఫముల నిది పోగొట్టును. కామెరలు పాండుగోగములు వాపులు భగం దరము మూర్ఛ మోహము విషము పిచ్చి కృత్రిమవిషములు వీనిబోగొట్టును. స్థౌల్యము ను తగ్గించును. పాతాళతుల్యముగా కుక్షిని చేయును. ఇది బలకరము వాజీకరణమునగు రసాయనము. ముడుతలు తలనెరియుట మున్నగువాని బోగొట్టును. సంతానప్రదమగును. అరటిడిచ గంజి ఓకకూర ఓకపండ్లు కరీరము కాకరకాయ కరమర్దకము అనునారిం టిని తినరాదు.

శ్రీఫలాద్య తైలము. ౨౭

శ్లో. త్రిఫలాతివిషా మూర్వా త్రిపు చ్చిత్రక వాసకైః, ని
బారగ్వధ వడ్డ్రంథా సప్తపర్ణ నిశాద్యయైః. 26. గుడూచీంద్రసురా
కృష్ణా కుప్తసర్వపనాగరైః, తైల మేభి స్సమం పక్వం సురసాదిరసాన్లు
తం. 27. పానాధ్యంజన గండోష నస్యవస్తిషు యోజితం, స్థూలతాల
స్య కండ్వాదీన్ జయే త్కృతా న్నదాన్. 28.

త్రిఫలములు ఆతివస చాగఫలము తెల్లతెగడ చిత్రమాలము అడ్డనరము నింబ
ము అమ్మవేతనము వస పాతాలపనపు మ్రానిపనపు తిప్పతీగె కొడిసెసాలవిత్తులు పిప్పళ్ళు
కోస్తు ఆపాలు శొంఠి వీటికల్కము సురసాదిగణరసము వీటిలో తైలమును పక్వము
చేసి త్రాగవలయును. అధ్యంజనము గండూషము (పుక్కిలింత) వస్తికరము వీటియం
దు సుపయోగింపవలయును. వార్ధకము మాంద్యము గజ్జ మున్నగుగోగములను జయించును.

శిరీషాదిప్రలేహము. ౨౮

శ్లో. శిరీషలామజ్జక హేమలోద్ధౌ స్త్యగ్దోషసంస్వేదహరః
ప్రహర్షి, పత్రాంజతాహభయచందనాని శరీరశార్దంధ్యహరః ప్రదే
హాః. 29. వాసాదలరసాలేపా చ్ఛంఖచూర్ణేన సంయుతః, బిల్వపత్రర
సై ర్వాపి గాత్రశార్దంధ్యనాశనః. 30. హరీతకీలో ద్రమరిష్టపత్రంచూత
త్వచోదాడిమవల్కలం చ, ఏషోంగరాగః కథితోఽంగనానాం జంఘా
కషాయ శ్చ సరాధిపానాం. 31. దలజలలఘుమలయభవ విలేపనం
హరతి దేహశార్దంధ్యం, విమలారనాశనహితం పీత మివాలంబుషా
చూర్ణం. 32. గోమూత్రపిష్టం వినిహంతి కుష్ఠం, వర్ణోజ్వలం గోపయ
సా చ యుక్తం, కక్షాది శార్దంధ్యహరం పయోభిః శస్త్రం వశిక్య ద్ర

జనీద్వయేన. ౩౩. చించాపత్రస్వరసమృదితం కక్షాదియోజితం జయతి,
దగ్ధహరిద్రోద్వర్తన మచిరా ద్వేహస్య జ్వార్గధ్యం. ౩4. హస్తపాదశ్రు
తౌ యోజ్యం గుగ్గులుం పంచతిక్తకం, అథవా పంచతిక్తాఖ్యం ఘృతం
ఖాదే దతం దితః. ౩5.

దిరిసెన అదిరిగడ్డి కర్పూరము లూడ్డుగ వీటితో సంఘర్షణచేసిన త్వగ్గోషములు
హరించును. చెమ్మటపోవును. యవలగంజి మండూరము తగరము చందనము వీటితోనైన
పైపూత యొడలిచెడువాసనను బోగొట్టును. అడ్డసరపు ఆకులరసములో శంఖచూర్ణమును
కలిపి పూసినఁగాని మారేడు ఆకులరసముతోపూసినను గాని శరీరమునదుర్గంధములు హరిం
చును. కరక్కాయలు లూడ్డుగ వేపఆకు మామిడిచెక్క దానిమ్మ బెఱుడు వీటిని రాచిన
స్త్రీయంగములు ప్రీతిగలిగించును. రాజనుఖమునొసగును. బాపత్రి కురువేరు తగరము
వేప వీటిలేపము దుర్గంధము నణఁగించును. గోమూత్రముతో నూరినపసపు కృష్ణును బోగొ
ట్టును. కాంతినిచ్చును. పంకలు మున్నగువాని వాసనవోవును. వశీకరణముఁ గావించును.
చింతామరసముతో పసపుగాల్చి నూరిపూసికొన్నను కాల్చిపసపును నలుగు పెట్టుటచేత
ను శరీరపువాసన నశించును. పంచతిక్తములును గుగ్గిలము హస్తపాదశ్రోత్రములయందు లే
పఁ జేసికొనినను పంచతిక్తఘృతమును చక్కగా త్వరపడక త్రాగినను శరీరపు దుర్గంధ
ములు తొలగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఘోర్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

❧❧❧

౩౬. ఉదరరోగాధికారము.

❧❧ ఉదరమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు. ❧❧

శ్లో. ఉదరే దోషసంపూర్ణే కుక్షౌ మందో యతోఽనలః, తస్మా
దోష్భిజ్ఞాని యోజ్యాని దీపనాని లఘూని చ. 1. రక్తశాలీ న్యవాన్తు
ద్ధాం జాంగలాం శృమృగద్విజాన్, పయోమూత్రాసవారిష్ట మధు
సీధు తథా పిబేత్. 2. వాతోదరం బలవతః పూర్వంన్నేహై రుపాచ
రేత్, స్నిగ్ధాయ స్వేదితాంగాయ దద్యాత్సేహవిరేచనం. 3. హృ
తేదోషే పరిష్టునం వేష్టయే ద్వాససోదరం, తథా స్యా నవకాశ
త్వా ద్వాయునా ద్ధాపయే త్పునః 4. దోషాతిమాత్రోపచారా తోస్సీ

తోమార్గనిరోధనాత్, సంభవత్యుదరం తస్మాన్నిత్య మేనం విరేచయేత్. 5. విరిక్తే చ యథా దోషహరైః పైయా శ్రుతా హితా, వాతోదరీ పిబే తక్రం పిప్పలీలవణాన్వితం. 6. శర్కరామరిచోపేతం స్వాదు పిత్రోదరీ పిబేత్, యమాసీసైంధవాజాజీ వ్యోషయుక్తం కఫోదరీ. 7.

దోషపూర్ణమగు నుదరరోగమునందు క్షుత్తియందు మందాగ్ని యుండుటచేత నాహారపదార్థములను దీపనములను లఘువులనుగా నీయవలయును. ఎఱ్ఱని వరిబియ్యము యవలు పెసలు నీటిపట్టుజంతువులయు పక్షులయు మాంసము పాలు గోమూత్రము మద్యము మధువు మున్నగునవి పథ్యపదార్థములు. వాతోదరముగలవానికి మున్నందుగా న్నేహవిధులతో చికిత్స జేయవలయును. చెమటపట్టించిన పిష్టుట విరేచనములకు ఇష్టింపవలయును. దోషము హరించినపిష్టుట గుడ్డతో పొట్టును చుట్టవలయును. ఆపకాశము లేకపోవునట్లుగాని నింపవలయును. దోషముల నుపచరించుటచేతను స్రోతోమార్గముల నరికట్టుట చేతను ఉదరరోగములుపుట్టును. కావునఎప్పుడైనను సరియే. విరేచనమున కిష్టింపవలయును. పిష్టుట దోషహరములగు పదార్థములతో పేయనుచేసి యియవలయును. వాతోదరరోగి పిప్పళ్లు ఉప్పు వేసికొని మజ్జిగను త్రాగవలయును. చక్కెర మిరియములు కలసిన దానిని పిత్రోదర రోగియును అంటుప్పు సైంధవలవణముతో కూడిన తక్రము కపోదరరోగియు త్రాగవలయును.

❖ తక్రయుక్తమద్యాదులు. ❖

శ్లో. పిబే న్నధుయుతం తక్రం వ్యక్తామ్లం నాతిపేలవం, మధుతైలవచాశంతీ శతాహ్వకుష్ఠసైంధవైః 8. యుక్తం స్త్రీహేలాదరీ జాతం సన్యోషం తు దకోదరీ, బద్ధోదరీ తు హపుషా దీప్యకాజాజీసైంధవైః. 9. పిబే చ్చిద్రోదరీ తక్రం పిప్పలీక్షౌద్రసంయుతం, త్రూప్యణక్షౌరలవణైర్యుక్తం తు నిచయోదరీ. 10. గౌరవారోచకార్తానాం సమం దాగ్ని తిసారిణాం, తక్రం వాతకఫార్తానా మనుభృతత్వాయ కల్ప్యతే. 11. వాతోదరే పయోఽభ్యాసో నిరూహేలా దశములకః, సౌదావర్తే వాతఘ్నమృశ్యతైరండానువాసనః. 12.

తేనతో కలిపి మజ్జిగను పుల్లనివిగను పలచనివిగను కామండునట్లు త్రాగవలయును. తేనె తైలము లన శొంతి శతావరి కోష్ఠ సైంధవలవణము వీటిని చేర్చి మజ్జిగను త్రాగిన స్త్రీహోదరరోగము నశించును. త్రికటుకములతో మజ్జిగను కఫోదరరోగియును

బద్ధోదరరోగి హృపుషము ఓమము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణములతోను పిప్పళ్లు తేనెతో తక్రమును ఛిద్రోదరరోగియును త్రికటుకములు త్షారములు లవణములతో నిచయోదరియును త్రాగవలయును. ఒడలుబలుపు ఆరోచకము మందాన్ని అతిసారము వాతము కఫము పీటితో బాధపడెడివారికి తక్రము అమృతమువంటిది. వాతోదరమునందు పాలను త్రాగుటయును నిర్వృద్ధి జేయుటయు హితములు. ఉదావర్తనహితములగు వాతోదరరోగిమునందు వాతనాశకములగు నాష్టభౌషధములను ఆముదము మున్నగు వానితో వస్తులను యిచ్చుట మంచిది.

— సాముద్ర సావర్చల చూర్ణము. ౧౬ —

శ్లో. సాముద్ర సావర్చల సైంధవాని, త్షారం యవానా మజుమోదకం చ, సపిప్పలీచిత్రక శృంగబేరం, హింఘావిడం చేతి సమాని కుర్యాత్. 13. ఏతాని చూర్ణాని ఘృతప్లుతాని భంజిత పూర్వం కవలం ప్రశస్తం, వాతోదరం గుల్మ మజీర్ణ భుక్తం వాయుప్రకోపం గ్రహణీంచ దుష్టాం. 14. అర్యాంసి దుష్టాని చ పాండురోగం భగందరం చేతినిహన్తి సద్యః. 15.

సముద్రము ఉప్పు సావర్చలవణము సైంధవలవణము యవత్షారము ఓమము పిప్పళ్లు చిత్రమూలము అల్లము ఇంగువ ఆంటుప్పు ఇవి సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. చూర్ణము చేసి (పీటని) అచూర్ణమును అన్నములో తొలికబళమున నేతితో తినుట మంచిది. వాతోదరము గుల్మము అజీర్ణము వాతప్రకోపము గ్రహణీ మూలరోగము పాండురోగము భగందరము పీటిని యీచూర్ణము నశింపజేయును.

— పిత্তోదరాదులకు విరేచనాదులు. ౧౭ —

శ్లో. పిత্তోదరే తు బలినం పూర్వ మేవ విరేచయేత్, అనువాస్యా బలం తీరవస్తీశుద్ధం విరేచయేత్. 16. పయసా సత్త్రిపుత్రల్లేనోరుబూకశృతేన వా, శాతలాత్రాయమాణాభ్యాం శృతేనారగ్వధేన వా. 17. కఫా దుదరిణం శుద్ధం కటుక్షారాన్నభోజితం, మూత్రారిష్టాయస్కృతిభి ర్యోజయే చ్చ కఫాపహైః. 18. సన్నిపాతోదరే సర్వాం యథోక్తాం కారయే త్త్రియాంస్తీ హేదరే స్తీహారం కర్తోదరహరం తథా. 19. స్విన్నాయ బద్ధోదరిణే మూత్రం తీక్ష్ణేషధాన్వితం, సతైలం లవణం దద్యాన్నిరూపాం సానువాసనం. 20. పరిస్రంసీ చాన్నాని తీక్ష్ణం చైవ విరేచనం, ఛిద్రోదరమృతే స్వేదో శ్లేష్మోదరవదాచ

రేత్. 21. జాతంజాతం జలం స్రావ్యం శాస్త్రోక్తం శత్రుకర్త చ, జలోద
రే విశేషేణ ద్రవసేవాం వివర్జయేత్. 22. దేవదారు పలాశార్క హస్తాపి
పులిశిగుక్తైః, సాశ్వగంధైః సగోమూత్రైః ప్రదిహ్య దుదరం శ
నైః. 23. మూత్రాణ్యప్తావదుదరిణాం సేకే పానే చ యోజయేత్, స్న
హీపయోభావితానాం పిప్పలీనాం పయోజనః. 24. సహస్రం చ ప్ర
యుంజిత శక్తితో జతరామయూ, శిలాజతూనాం మూత్రాణాం గుగ్గు
లో స్తైఃఫల స్య చ. 25. స్నహీక్షీరప్రయోగ శ్చ శమయ త్యుదరా
మయమ్, స్నక్పయసా పరిభావిత తండులచూర్ణై ర్నిర్మితః పూషః. 26.
ఉదర ముదారం హింస్యా ద్యోగోయం సప్తరాత్రేణ, పిప్పలీవర్ధమా
నం వా కల్పదృష్టం ప్రయోజయేత్. 27. జతరాణాం వినాశాయ నా
స్తి శేన సమం భువి.

పిత్తోదరమునందు బలవంతునికి తొలుత విరేచనములఁ జేయింపవలయును.
దుర్బలుఁడగునేని క్షీరవస్తులచే శుద్ధముచేసి విరేచనమునకుఁ విప్పించవలయును. తెల్లతె
గడ కల్మముతో పాలనుగాని అరుదపుకల్మముతో నిద్ధముచేసిన పాలనుగాని పుల్ల
ప్రబ్బలితోనైన పాలతోగాని ప్రవర్తికియవలయును. కఫముచేతనగు నుదరగోగికి
తీక్షణమును ఔరమునగు నాహారమును, కఫనాశకములగు గోమూత్రము అరిష్టము మం
డూరము వీటితో బెట్టింపవలయును. సన్నిపాతోదరములకు నిదే చికిత్సఁ జేయవలయు
ను. స్థిహోదరములను స్థిహ నాశకములును ఉదర నాశకములు నగు పదార్థములను సేవిం
పవలయును. స్వేదితముఁ జేయించిన బద్ధోదరగోగమునకు తీక్షణపథయుతముగు గోమూ
త్రము నీయవలయును. పరిస్రంసరోగి అన్నమును విరేచనమును కఫోదరగోగివలె
నాచరింపవలయును. వెంటవెంటనే జలమును నెడలించుటయును, శాస్త్రప్రకారము
శత్రుకర్తములఁ జేయించుటయును మంచిది. జలోదరమునందు విశేషముగా జలపదా
రములను తినరాదు. దేవదారుపు మోదుగు జిల్లేడు ఏరుగుపిప్పలి మునగ పెన్నేరు గో
మూత్రము వీటితో నుదరమును లేపనచేయవలయును. వేయిపిప్పళ్లను జెముడుపాలలో
నానవైచి వానిని శక్త్యనుసారముగా నుదరగోగి తినవలయును. జెముడుపాలలో
బియ్యమును నానవైచి పొడిచేసి కట్టిన ఏడురాత్రులలో నుదరగోగము పోగొట్టును.
లేనిచో శాస్త్రనిద్ధముగా వర్ధమానపిప్పలి నుచయోగించినను ఉదరగోగములు నశించు
టకు సాటికిలేని యౌషధము అగును.

దంతి వస కొడిసెపాలవిత్తులు శంఖిని లాద్దుగ తెల్లతెగడ వీటికల్కమును గోమూత్రముతోత్రాగిన ఉదరరోగములు నశించును. గోదేమూత్రము పాలుకలిపి నిరాహార్యై ఏడుదినములు త్రాగిన నుదరరోగము నశించును. గవాక్షి శంఖిని దంతి నీలిని వీటికల్కముతో గోమూత్రమునుసర్వోదరరోగశాంతిక్తై త్రాగవలయును. జిల్లేడాకునకు ఉప్పురాచి పొగలేకుండ మండించి దధిమండముతో పాలలో కలిపి త్రాగిన గుల్మములు స్త్రీహోదరములు నశించును. సునగ కషాయమును సైంధవలపణము పిప్పళ్లు మిరియములు ఆమ్లవేతము వీటితో చేర్చి త్రాగిన స్త్రీహోదరములు నశించును. రోహిణి కరక్కాయలపాడితో భావన చేసిన మూత్రము నుదకమును త్రాగిన ఉదరములు స్త్రీహ మేహము మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము చున్నగునవి నశించిపోవును.

❧ దేవదారు కషాయము ❧

శ్లో. దేవద్రుమం శిశ్రుమయూరకం చ గోమూత్రపిష్టా నధవా శ్వగంధాన్, పీత్వా శు మాన్యా దుదరం ప్రవృద్ధం కృమీ న్నశోభాను దరం చ దూప్యం. 48. దశమూలదారునాగర చ్ఛిన్నమహాపునర్నవా భయాక్వాధః, జయతి జలోదర శోథ శ్లీపదగలగండ వాతరోగాం శ్చ. 49. హరీతకీనాగర దేవదారు పునర్నవాఛిన్నరుహాకషాయః, సగుగ్ధులు గ్ధూత్రయుత శ్చ పేయః శోఢోదరాణాంప్రవరః ప్రయోగః. 50. ఏ రండతైలం దశమూల మిశ్రం గోమూత్రయుక్త స్త్రిఫలారసో వా, ని హన్తి వాతోదరశోథశూలం క్వాధః సమూత్రో దశమూలజ శ్చ. 51.

దేవదారు మునగ మయూరకము గాని గోమూత్రముతోనూసిన పెన్నేరుగాని ఉదరరోగముల పోగొట్టును. దశమూలములు మ్రానిపనపు శొంఠి ఛిన్నరుహా పునర్నవ కరక్కాయ వీటికషాయము జలోదరము వాపు శ్లీపదము గలగండము వాతరోగము వీనినిపోగొట్టును. కరక్కాయలు శొంఠి దేవదారు పునర్నవా ఛిన్నరుహ వీటికషాయమును గుగ్గిలము మూత్రముతో నూరి త్రాగిన వాపు ఉదరములు శాంతించును. ఆసుదమును దశమూలములజో కలిపి గాని త్రిఫలముల రసమును గోమూత్రముతో గాని త్రాగిన వాతోదరము శోథ శూలము నష్టమగును.

❧ పునర్నవాష్టకము. ❧

శ్లో. పునర్నవా నింబపటోల శుంఠీ తిక్తాభయా దార్వమృతా కషాయః, సర్వాంగశోఢోదర కాసశూల శ్వాసాన్విప్తం పాండుగదం

నిహన్తి. 51. పునర్నవాం దార్వభయాం గుహాచీం పిబే త్వమూత్రాం
మహిషాక్షయక్తాం, త్వద్దోషకోదరపాంశురోగ స్థాల్వప్రనేకోర్ధ్వ
కఫామయేషు. 52. గోమూత్రయుక్తం మహిషీపయోవాక్షీరం గవాం
వా త్రిఫలావిమిశ్రమ్, క్షీరాన్నభుక్తేవమేవ గవ్యం మూత్రం పిబే
ద్వా శ్వయథూదరేషు. 53. పునర్నవాదార్వమృతా పాతా బిల్వం
శ్వదంష్ట్రీకా, బృహత్యో ద్వే రజన్యో ద్వే పిష్పల్య శ్చిత్రకం వృష
మ్. 54. సమభాగానిసంచూర్ణ్య గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, బహు
ప్రకారం శ్వయథుం స్యగాత్రవిసారిణమ్. 55. హన్తి శూలోదరా
ణ్యిష్టే వ్రణాం శైవోద్ధతా నపి, పురాణం మాణకం పిష్ట్యా ద్విగుణీ
కృతతండులమ్. 56. సాధితం క్షీరతోయాభ్యా మభ్యసే త్పాయసం
తతః, హన్తి వాతోదరం శోథం గ్రహణీం పాంశుతా మపి. 57. సిద్ధో
భిషగ్భి రాఖ్యాతః ప్రయోగోయం నిరత్యయః, దశమూలతులార్థరనే
సక్షారైః పంచకోలైః పల్కైః, సిద్ధం ఘృతార్థపాత్రం ద్విమస్తుక ముద
రగుల్మఘ్నం. 58.

పునర్నవ నింబము చేదువాళ్ల శొంఠి పిష్పళ్లు కరక్కాయ మ్రానివసపు తిప్ప
తీగ వీటిక పాయమును త్రాగినచో సర్వాంగశోథము ఉదరము కాసము శూల
శ్వాస పాండురోగములు నశించును. గలికేరు మ్రానివసపు లేక తిప్పతీగ మహిషాక్షి
వీటిని గోమూత్రముతో త్రాగినచో ద్వద్దోషములు వాపు ఉదరరోగములు పాండువు
దొండబారుట కఫరోగము ఇవి యన్నియునుతొలగును. గోమూత్రముతో ఎనుముపా
లుగాని త్రిఫలములతో ఆవుపాలుగాని కేవలగోమూత్రముతో పాలను చేర్చిన అన్న
మునుగాని నేనించిన వాపులు ఉదరరోగములు నశించును. గలికేరు మ్రానివసపు కర
క్కాయ అగరుశొంఠి బిల్వఫలము శ్వదంష్ట్రీ రెండువిధములగు వాకుళ్లు పసపు మ్రాని
పసపు, పిష్పళ్లు చిత్రమూలము వృషము వీటిని సమానభాగములను పొడిచేసి గోమూ
త్రముతో త్రాగిన సమస్తాంగములయందు వ్యాపించిన వాపులు శూలలు అష్టకోదర
ములు పెచ్చు పెరిగిన వ్రణములు నశించును. ప్రాతదియగు మాణకమును పొడిచేసి రెం
డురెట్లు బియ్యముతో చేర్చి పాలతో నీటితో పాయసముగా చేసి త్రాగిన వాతోదర
ము వాపు గ్రహణి పాండురోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది సిద్ధప్రయోగమని
నైద్యులచేతఁ జెప్పఁబడినది. దశమూలముల రసము అరతులమంతలో పంచకోలములు
2 కపలము సమానభాగము నేయివైచి మజ్జిగ లేటతో త్రాగిన గుల్మరోగములు నశించును

—౨౭ పటోలాది చూర్ణము. ౨౭—

శ్లో. పటోలమూలం రజనీ విడంగం త్రిఫలాత్వచం, 28. కం
పిల్లకం నీలినీ చ త్రివృతాం చేతి చూర్ణయేత్, షడాద్యా న్కా
ర్షికా నన్త్యాం శ్రీంశ్చ ద్విత్రిచతుర్ధణాన్. 29. కృత్వా చూర్ణం
తతో ముష్టిం గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, విరిక్తో జాంగలరస్యై
ర్భుంజితృ మృదు మోదనం. 30. మండం పేయాం చ పీత్వా చ సవ్యో
షం షడహః షయః, శృతం పిబేత్తు తచ్చూర్ణం పిబే దేవం పునఃపునః.
31. హస్తీ సర్వోదరాణ్యేత చ్చూర్ణం జాతోదకా న్యపి, కామలాం
పాండురోగం చ శ్వయంఘ్రం చాపకర్షతి. 32.

చేదుపొళ్ల పసపు వాయువిడంగములు కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక కంపిల్లము
నీలినీ శెల్లతెగడ పీటినీ చూర్ణము చేయవలయును. మొదటిఆరింటి నొక్కొక్కతులము
చొక్కంపిల్లమును రెండుతు||నీలినీ కెత్తు||తెల్లతెగడపలమును చూర్ణముచేసిఒకపలముపొడిని
గోమూత్రముతో త్రాగవలయును. విరేచనములు గలిగినచో అడవిజంతువుల మాంసము
తో మెత్తనియన్నమును తినవలయును. త్రికటుకములను మండమును పేయను చేసికొని
ఆరుపూటలు త్రాగిన పసుస్తోదరరోగములును నశించును. కాచినపాలతో దీనిని మాట
మాటికి త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉద్ధరరోగములను కామెలలను పాండురోగములను
వాపును నశింపజేయును.

—౨౮ సారాయణ చూర్ణము. ౨౮—

శ్లో. యమానీ హపుషా ధాన్యం త్రిఫలా సోపకుంచికా, కారవీ
పిప్పలీమూల మజగంధా శతీ వచా. 33. శతాహ్వ జీరకం వ్యోషం
స్వర్ణక్షీరీసచిత్రకమ్, ద్వాత్వారాపాష్కరంమూలం కుష్మం లవణపంచ
కం. 34. విడంగం చ సమాంశాని దన్త్యా భాగత్రయం తథా, త్రిష్ట
ద్విశాలే ద్విగుణే శతల స్యా చ్చతుర్ధణా. 35. ఏష సారాయణో
నామచూర్ణో రోగగణాపహః, నైసం ప్రాప్త్యా భివర్ధనే రోగా విష్ణు
మివానురాః. 36. తక్రేణోదరిభిః పేయో గుల్మిభి ర్బదరాంబునా,
ఆనద్ధవాతే సురయా వాతరోగే ప్రసన్నయా. 37. దధిమండేన
విటసంగే దాడిమాంబుభి రర్చసి, పరికరేచ వృత్తామై రుష్ణాంబుభి
రజీర్ణకే. 38. భగందరే పాండురోగే కాసే శ్వాసే గలగ్రహే, హృ
ద్రోగే గ్రహణీ దోషే కోష్ఠే మందానలే జ్వరే. 39. దంష్ట్రావిష్టే

మూలవిషే సగరే కృత్రిమే విషే, యథార్హం స్నిగ్ధకోష్ఠేన పేయ
మేత ద్విరేచనం. 40.

వామము బోడతరము ధనియములు త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ అడవిజీలకఱ్ఱ
కలంబి అజమోదము మోడి తులసి కచూరము వస పిల్లిపీచర జీలకఱ్ఱ శొంఠిమిరియ
ములు పిప్పళ్లు చుక్కఆకు చిత్రమూలము యవక్షారము సజ్జక్షారము పుష్కరమూల
ము కోష్ఠ పంచలవణములు వాయువిదంగములు వీటిని సమానభాగములను దంతి
మూడుభాగములను తెల్లతెగడ వికాల రెండురెట్లును సప్తల నాలుగుభాగములను చేర్చి
చూర్ణముచేసిన నారాయణచూర్ణ మనఁబడును. ఇయ్యది రోగ సమూహములను పో
గొట్టును అనురులు విష్ణువు నొడి పృథ్వి నొంద లేనట్లు దీనినొందిన రోగములు వర్ధిలం
జాలవు. ఉదరరోగము మజ్జగళోను గుల్మ రోగము తేగునీటితోను వాతకోగములను
కల్లుతోను విట్సంగమునందు దధిమండముతోను మూలరోగములను దానిమృపండ్లరసము
తోను పరికర్తమునందుచింతపండుతోను అజీర్ణమునందుఉష్ణాదకములతోను భగందరము
పాండురోగము కాసము శ్వాసము గలగ్రహము హృద్రోగము గ్రహణి కృష్ణ మందా
నిలము జ్వరము దంష్ట్రావిషమముల విషము కృత్రిమవిషము వీటియందును ఈచూర్ణ
మును సేవింప వలయును.

— దంత్యాదికల్కము. ౪ —

శ్లో. దన్తీ వచా గవాక్షీచ శంఖినీ తిల్లకం త్రివృత్, గోమూ
త్రేణ విబే త్కల్కం జతరామయనాశనం. 41. సక్షీరం మాహిషం
మూత్రం నిరాహారః పిబే స్నరః, శామ్య త్యనేన జతరం సప్తాహా దితి
నిశ్చయః. 42. గవాక్షీ శంఖినీ దంతీ నీలిని కల్కసంయుతం, సర్వోదర
వినాశాయ గోమూత్రం పాతు మాచరేత్. 43. అర్కపత్రం సలవణ
మస్తర్ధూమం దహే త్తతః, వస్తునా తత్పిబేత్ క్షీరం గుల్మస్థీహృద
రాపహం. 44. పీతః స్థీహృదరం హన్యా త్విష్ఫలీమరిచాన్వితః, అ
మృవేతససంయుక్తః శిగుక్వాథః ససైంధవః. 45. గృహీత్వా య
స్య సంజ్ఞా ముత్పాటయిత్సేంద్రవారుణీమూలం, ప్రక్షిప్యతే సుమా
రే శామ్యతే స్థీహృదరం తస్య. 46. రోహితకాభయాక్షోద భావి
తం మూత్ర మంబు వా, పీతం సర్వోదరస్థిహ మేహార్కు క్రిగుగుల్మనుత్.

❧ చిత్రక ఘృతము. ❧

శ్లో. చతుర్గుణే జలే మూత్రే ద్విగుణే చిత్రకా త్వలే, కల్పే
సిద్ధం ఘృతప్రస్థం సక్షారం జఠరీ పిబేత్. 59.

నాలుగు రెట్లనీళ్లలో రెండురెట్లమూత్రములో ఒకపలము చిత్రమూలము కల్పమునందు 16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి యవక్షారమును చేర్చికొని ఉదరరోగి త్రాగవలయును.

❧ బిందు ఘృతము. ❧

శ్లో. అర్కక్షీరపలే ద్వేచ స్నుహీక్షీరపలాని షట్, పథ్యా కం
పిల్లకం శ్యామూ సంపాకం గిరికర్ణికా. 60. నీలిని త్రివృతా దస్తీ శంఖ
నీ చిత్రకం తథా, ఏతేషాం పలికై ర్భాగైః ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్.
61. అథాస్య మలినే కోష్ఠే బిందుమాత్రం ప్రదాపయేత్, యావతో
స్య పిబే ద్బిందుం స్తావ ద్వా రా నివిరిచ్యతే. 62. కుష్ఠం గుల్మము
దావర్తం శ్వయంఘం సభగందరం, శమయ త్యుదరాణ్యహృష్య మిం
ద్రాశని ర్యథా. 63. ఏత ద్బిందుఘృతం నామ యేనాభ్యక్తో విరిచ్యతే,

జల్లేడుపాలు 2 పలములు జేముడుపాలు 8 పలములు కరక్కాయలు కంపిల్లకము నల్లతెగడ అష్టవేతము విష్ణుక్రాంత నీలి తెల్ల తెగడ దంతి శంఖుని చిత్రమూలము వీటిని ఒక్కొక్కపలము చొ॥ 16 పలముల నేతిలో వైచి పక్వముచేసి మలినకోష్ఠమునందొక బొట్టును విడువవలయును. ఎన్ని బిందువులను వేసిన నన్ని మాటులు విరేచనమగును. కుష్ఠ గుల్మము ఉదావర్తము వాపు భగందరము అప్టవిధోదరములు నశించును. వజ్రము చెట్లను వలె నశింపజేయును. దీనిని రుద్దికొనిన విరేచనములక గలుగక జేయును.

❧ నారాచఘృతము. ❧

శ్లో. దధిమండాథకే సిద్ధా త్సుహీక్షీరపలకల్మితాత్. 64.
ఘృతప్రస్థా త్విబే న్నాత్రాం తద్వ జ్జఠరశాస్తయే, తథా సిద్ధం ఘృతప్రస్థం
పయ స్యప్రగుణే పిబేత్. 65. స్నుక్షీరపలకల్పేన త్రివృతా షట్ప
లేనచ, స్నుక్షీరదంతీ త్రిఫలా విడంగ, సింహీత్రివృచ్చిత్రకకల్మ
యుక్తం, ఘృతం విపక్వం కుడపప్రమాణం, తోయేన తస్యాక్షమ
థార్థకర్షం. 66. వీతోష్ణమంభోను పిబే ద్విరిక్తే పేయాం సుఖోష్ణాం

వితరేద్విధిజ్ఞః, నారాచ మేత జ్వరరామయానాం యుక్త్యోపయుక్తం శ
మనం ప్రదిప్తమ్. 68.

దధిమండము ఒక ఆహారము జెముడుపాలు ఒకపలము వీటిలో సిద్ధముచేసిన 16
పలముల నేయి త్రాగిన నుదరములు నశించును. అట్లులే సిద్ధము చేయబడిన నేతిని
ఎనిదికెట్లుపాలలో కలిపి త్రాగవలయును. జెముడుపాలు 1 పలము తెగడ 8 చ||
జెముడు అన్నవేళము త్రిఫలములు వాయువిడంగములు వాకుడు తెల్లతెగడ చిత్ర
మూలము వీటిని 4 పలముల కల్పములో సిద్ధముచేసిన నేతిని మంచినీటితో ఒక తుల||
త్రాగవలయును. వేడినీటిని త్రాగరాదు. దప్పియైన వేడివేయను త్రాగవలయును.
ఇయ్యది నారాచరసము. ఇది ఉదరరోగములు పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదరరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

32. స్త్రీహారోగాధికారము.

స్త్రీహారు సామాన్యోపాయములు. ౩౨

స్త్రీ. యమానికా చిత్రక యావశూక వడ్డ్యంధి దస్తీమగ
ధోద్భవానామ్, స్త్రీహార మేతద్వినిహంతి చూర్ణముష్ణాంబునా మస్తు సు
రా సవైర్వా. 1. పిప్పలీం కింశుకతూర భావితాం సంప్రయోజయేత్,
గుల్మ స్త్రీహారహం వహ్నిదీపనం చ రసాయనీం. 2. విడంగా జ్యగ్ని సిం
ధూత సక్తూం దధ్వా వచాన్వితాన్. పిబే త్తీరేణ సంచూర్ణ్య గుల్మస్తీ
మోదరాపహం. 3. తాలపుష్పభవః తూరః సగుడః స్త్రీహనాశనః,
తూరం వా విడకృష్ణాభ్యాం పూతీకస్యామ్లనిస్త్రుతం. 4. స్త్రీహారయకృత్ప్ర
శాన్త్యర్థం పిబే త్రాస్తత ర్యథాబలం, పాతవ్యో యుక్తితః తూరః షీరే
ణో దధిశుక్తిజః. 5. పయసా వా ప్రయోక్తవ్యాః పిష్పల్యః స్త్రీహశా
న్తయే, భల్లాతకా భయా జాడీ గుడేన సహ మోదకః. 6. సప్తరాత్రాన్ని
హన్త్యాశు స్త్రీహార మతిదారుణం, శోభాంజనక నిరూపహం సైంధవాగ్ని
కణాన్వితం. 6. పలాశతూరయుక్తం వా యవతూరం ప్రయోజ
యేత్.

వామము చిత్రమూలము యవతూరము వస దంతి పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లు
మజ్జగ లేట కల్లు ఆనవము అనువీటిలో దేనితో నైనను త్రాగినను స్త్రీహారోగములు నశించును.

మోడుగ డ్దారములో భావనచేసిన పిప్పళ్ళ నైన నుపయోగింపవచ్చును. వాయువిడంగులు నెయ్యిచిత్తమూలము వైంధవలవణము వన వీటినిచూర్చుచుచేసి వేయించి పాలతో తాగిన గుల్మము స్త్రీహముగ నుపవినశించును. బెల్లముతో తాటిమోపు డ్దారమును (అనగా తాటి బెల్లమును) తినిన స్త్రీహ పోవును. అంటుపు పిప్పళ్ళు నెనులిఅడ్డు వీటిని బలానుసారముగా పాత్రకాలమునందు స్త్రీహయకృద్గోగములవారు భక్షింపవలయును. సముద్రపు ముత్తీయును వలనఁబుట్టిన డ్దారమును యుక్తిపార్వకముగా నేవీంపవలయును. పిప్పళ్ళు పాలతోనైనను నేవీంపవలెను. జీడివితనములు కరక్కాయలు జీలకఱ్ఱ వీటిని బెల్లముతో మాత్రము కట్టికొని తినినచో నేడురాత్రులలో ససాధ్యమైన స్త్రీహరోగములైనను నశించును. మునంగ కాాయ కషాయములో వైంధవలవణము చిత్తమూలము పిప్పళ్ళను వేసికొని యవడ్దారముతో గాని మోడుగ డ్దారమును నేవీంచిన స్త్రీహాలు నశించును.

❧ ఇతరములగు సుపాయములు. ❧

శ్లో. తిలా న్పలవణాం త్సైవ ఘృతం షట్పలకం తథా. 9. స్త్రీహారాద్విష్టాం క్రియాం సర్వాం యకృతః సంప్రయోజయేత్, లభనం పిప్పలీమూలమభయాం చైవ భక్షయేత్. 10. పిబేద్గోమూత్రగం డూషం స్త్రీహరోగ విముక్తయే, స్త్రీహజిచ్ఛరపుంఖాయాః కల్కస్తక్రేణ నేవితః, శరపుంఖైవ సంచర్వ్య జగ్ధ్వా పేయాభయాథవా, శర్దిస్తా నిర్యూహానైంధవ స్తినిడీకసంమిశ్రః. 12. స్త్రీహవ్యవరమయోగ్యః పక్వాన్తరసోఽథవా సమధుః, దధ్నా భుక్తవతో వామబాహుమధ్యే శిరాంభివక్. 13. విధ్యే త్స్త్రీహవినాశాయ యకృన్నాశాయ దక్షిణే, స్త్రీహానం సుర్దయే ద్దాథం డుష్టరక్తప్రవృత్తయే. 14.

ఉష్ణతో తిలలను షట్పలఘృతమును గాని స్త్రీహరోగమునం దియ్యవలయును. ఉల్లిగడ్డ పిప్పలిమూలము కరక్కాయలు వీటిని తినవలయును. గోమూత్రపుపుక్కిళ్లను పుక్కిలింపవలయును. శరపుంఖకల్కమును మజ్జితో నేవీంచిన స్త్రీహరోగములు నశించును. శరపుంఖనే చర్వణచేసి తిని తాగవలయును. బోడతరము కషాయములో వైంధవలవణము చింతపండుపులును చేర్చి తాగినను పక్వముచేసిఁ ఆమరసమునందు త్రేసెనుచైచికొనియైనను తాగిన స్త్రీహరోగములు నశించును. స్త్రీహరోగములు నశించునిమిత్తమున యకృద్గోమ సశించుటకయ్యును దక్షిణబాహుమధ్యమునందు శిరసు ఛేదింప

వలయును. దుష్టరక్తప్రవృత్తికొఱకై అనగా దుష్టరక్తము నశించి మంచితక్తము ప్రవహించుటకు స్త్రీహను గాఢముగా మర్దింపవలయును.

— ౧౭ మాణాద్యగుటికా. ౧౭ —

శ్లో. మాణమార్గా మృతా వాసాస్థిరా చిత్రక సైంధవమ్, నాగరం తాళగండం చ ప్రత్యగ్గం తు త్రిశాక్షికమ్. 15. బిడసావర్చల తూర పిష్పల్య శ్వాపి కాక్షికాః, ఏతచ్ఛూర్ణీకృతం సర్వం గోమూత్ర స్యాథ కే పచేత్. 16. సాంద్రీభూతే గుడిం కుర్యా ద్దత్వా త్రిఫలమాఢీ కమ్, యక్ృత్ స్త్రీ హేమాదరహరో గుల్మారోగ హాఃహరః. 17. యోగః పరికరో నామ్నా చాగ్ని సందీపనః పరిః.

ప్రమాణితమగు కస్తూరి తిప్పతిగే శొంఠి అడ్డసరము శాలపృష్ఠ చిత్రమూలము సైంధవలవణము శొంఠి తాళగండము వీటిని ముక్కలు ముక్కలుపల చొ॥ తీసికొని అంటుప్పు సావర్చలవణము పిష్పల్లు వీటినివలము చొ॥ తీసికొని చూర్ణము చేసి 64వలముల గోమూత్రములో పక్వముచేసి గట్టిపడినపిచ్చుట పి పలముల తేనెనుకలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. వీనిని నేపించిన యక్ృద్రోగము స్త్రీహారోగములు మూల రోగము మున్నగునవి యన్నియు నశించును.

— ౧౮ రోహితాది చూర్ణము. ౧౮ —

శ్లో. రోహితకాభయాక్షోదభావితం మూత్ర మంబు వా. 18. వీతం సర్వోదరస్త్రీ హమేహఃకర్మః క్రిమిగుల్మనుత్, పిప్పలీ నాగరం దన్తీ స మాంశం ద్విగుణాభయమ్. 19. చూర్ణం వీతం బిడార్థాంశం స్త్రీహఘ్నం హ్యుష్ణవాఢిణా, క్రమవృద్ధ్యా దశాహాని దశాపిప్పలికం దినమ్. 20. వర్ధయే త్పుయసా సార్థం తథై వాపనయే త్పునః, జిణ్ణే జిణ్ణే చ భుంజిత హాప్తికం క్షీరసర్పిషా. 21.

రోహితకతృణము కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును అవుమూత్రములోకలిపిగాని మంచినీటితోగాని త్రాగిన ఉదరరోగముమున్నగునవన్నియు నశించును. పిప్పల్లు శొంఠి దంతెన వీటిని సమానభాగములనుగానైకొని కరక్కాయ ౯౦డుకెట్లు చేర్చి పొడిచేసి అచూర్ణమునందు సగభాగము అంటుప్పును కలిపి వేడినీళ్లతో త్రాగినచో స్త్రీహారోగములు నశించును. క్రమక్రమముగా పడేసి పిప్పళ్ళను వృద్ధిచేయుచు పాలతో దీనిని తాగి జీర్ణించినపిదప వృద్ధిధాన్యపు గంజని నేతినో చేర్చి త్రాగవలయును.

—ॐ సిష్టలీశ్వరమానములు. ॐ—

శ్లో. సిష్టలీనాం ప్రయోగోయం సహస్రస్య రసాయనః, దశే
సిష్టలికః శ్రేష్ఠో మధ్యమః షట్సృక్తీర్తితః. 22. యస్త్రి సిష్టలి పర్యస్తః
ప్రయోగః సోపరః స్త్రోతః, బ్రంహణం వృష్య మాయుష్యం స్త్రీహేలా
దరవినాశనం. 23. వయసః స్థాపనం మేధ్యం సిష్టలీనాం రసాయనం,
పంచసిష్టలిక శ్చాపి దృశ్యతే వర్ధమానకః. 24. సిష్టా స్తా బలిభిః పేయాః
శృతా మధ్యబలై ర్నరైః, శీతీకృతా హ్రస్వబలై ర్దేహదోషామయా
న్సృతి. 25.

వేయి సిష్టశ్లుతెచ్చి వైదానివలెనే పాకముచేసినచో నియ్యది రసాయనమగును.
ఇందు పదిసిష్టశ్లు దినమును తినుట యుత్తమము. ఆరుతినుట మధ్యమును మూడుతినుట
కనీసము. ధాతువుల నిది వృద్ధిపొందించును. వీర్యమునకు హితకరము. ఆయువును వృద్ధి
పొందించును. స్త్రీహోదరములను పోగొట్టును. వయస్సును నిలుపును. బుద్ధిని పెంచును.
ఇంక నెన్నియోగుణము లనేకము లిందు గలవు.

—ॐ సిష్టలీచిత్రక ఘృతము.

శ్లో. సిష్టలీచిత్రకా స్తూలం పిష్టా సమ్య గ్విపాచయేత్, ఘృతం
చతుర్ధణక్షీరం యక్ష్మస్త్రి హేలాదరాపహం. 26.

మోడి చిత్రమూలము వీటినినూరి నాలుగురెట్లు పాలుకలిపి నేతిని పక్వముచేసి
నేవించిన యక్ష్మతో స్త్రీహోదరములు పెంచును.

—ॐ సిష్టలీఘృతము. ॐ—

శ్లో. సిష్టలీకల్కసంయుక్తం ఘృతం క్షీరచతుర్ధణం, పిబే త్స్త్రిప
హగ్నిసాదాది యక్ష్మద్రోగహరం పరం. 27.

సిష్టశ్ల కల్కమును నాలుగు రెట్లపాలు వీటిలో నిద్దముచేసిన ఘృతము స్త్రీహా
మందాగ్ని మున్నగువానిని పోగొట్టును.

—ॐ ద్వితీయ చిత్రకఘృతము. ॐ—

శ్లో. చిత్రకస్య తులాక్వాఢే ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఆరనా
లంతద్ద్విగుణం దధిమండం చతుర్ధణం. 28. పంచకోలకతాళీన త్తూరైర్ల
వణసంయుతైః, ద్విజీరకనిశాయుక్తై ర్గరిచం తశ్చ దాపయేత్. 29.
హ్మహగుల్ఫోదరాద్దాన పాండురోగారుచిజ్వరాన్, బస్తి హృత్సార్శ్వ

కట్టారు శూలోదావర్త వీనసాన్. 30. హన్యాత్ప్రీతం తదర్శోఽఘ్నం
శోభఘ్నం వహ్నిదీపనం, బలవర్ణకరం చాపి భస్మకం చ నియచ్ఛతి. 31.

చిత్రమాలము క్వాథములో 100 పలములంతలో 16 పలముల నేతిని పక్వము
చేసి గంజి రెండురెట్లు మజ్జగతేట నాలుగు రెట్లు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాల
ము శొంతి తాడిశపత్రి యవక్షారము జీలకఱ్ఱ మ్రానిపసపు మిరియములు వీటి కల్గ
మునుచేర్చి పక్వము చేసి నేపించిన స్త్రీహరోగములను గుల్మరోగములను ఉదరరోగముల
ను ఆనాహమును పాండురోగమును ఆరుచిని జ్వరమును వస్తీకూలులు మున్నగువానిని
పోగొట్టును. ఇది అగ్నిని దీపింపజేయును. బలవర్ణములనుకూడ కలిగించును. భస్మక
రోగముల నిది పాఠద్రోలును.

— రోహితకఘ్నతమ. —

శ్లో. రోహితకత్వచః శ్రేష్ఠాః పలానాం పంచవింశతిః, కోలద్వి
ప్రసంగం క్తం కషాయ ముపకల్పయేత్. 32. సలికైః పంచకోలై శ్చ
తత్సర్వైశ్చాపి తుల్యయా, రోహితకత్వచాపిష్టైః శ్శుతప్రస్థం విపాచ
యేత్. 33. స్త్రీహాభివృద్ధిం శమయే దేత దాశు ప్రయోజితం, తథా గు
ల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాండుత్వ కామలాః 34.

రోహితకత్వణము 25 పలములు పెద్ద తేగుపండ్లు రెండు ప్రస్థములు వీటిని కష
యము కాచి పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంతి వీటిని ఒక్కొక్క తు||చా||
అన్నిటిలో సమానభాగములను గాగ్రహించి 16 పలములనేతిని పక్వముచేయవలయు
ను. ఇయ్యది స్త్రీహరోగములను గుల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాండువులను కామరలను
రూపుమాపును.

— మహారోహితక ఘ్నతమ. —

శ్లో. రోహితకా త్వలశతం షోడయేద్భదరాథకం, సాధయిత్వా జల
ద్రోణే చతుర్భాగావశేషితే. 35. శ్శుతప్రస్థం సమావాప్య ఛాగ ష్టీర
చతుర్గుణం, తస్మిన్ దద్యాదిమా న్మల్కా న్నర్వాం స్తానక్షసమ్మితాన్. 36.
వ్యోపం ఫలత్రికం హింగు యమానీం తుంబురుం బిడం, అజాజీం
కృష్ణలవణం దాడిమం దేవదారు చ. 37. పునర్నవాం విశాలాంచ య
వక్షారం సపౌష్కరం, విడంగం చిత్రకం చైవ హపుసాం చవికాంచ
చాం. 38. వృత్తైః శ్శుతం విపక్వం తు స్థాపయేద్భాజనే దృఢే, పాయ

యే త్రిఫలం మాత్రం వ్యాధిం బలమపేక్ష్య చ. ౩9. రసకేనాథ
యూషేణ పయసా వాపి భోజయేత్, ఉపముక్తే ఘృతే తస్మిన్వ్యా
ధీన్ హన్యానిమాన్బహూన్. 40. యక్ష్మత్స్త్రిమోదరం చైవ స్త్రీహ
శూలం యక్ష్మత్తథా, కుష్ఠీశూలంచహృచ్చూలం పార్శ్వశూలమరోచ
కం. 41. విబంధశూలం శమయేత్ప్రాదురోగం సకామలం. ఛర్ద్యతీ
సారశమనం తంద్రాజ్వరవినాశనం, మహారోహితకం నామ స్త్రీహఘ్నం
తువిశేషతః. 42.

రోహితకతృణము 100 పలములు, తేగు 64 పలములు వీటిని ద్రోణపు నీటిలో
పక్వముచేసి నాల్గవపాలుగా దిగక్రాగినప్పుడు నాలుగురెట్లు మేకపాలను పోసి 16 పల
ముల నేతిని పక్వము చేయవలయును. అందు ఒక్కొక్క తులత్రమాణముగా కల్క
మును వేయుచుండవలయును. శొంఠి మిరియములు పిష్టస్థ కరక్కాయలు తాడి
యొళిరిక యింగువ వామము ధనియములు అంటుప్పు జీలకఱ్ఱ సోవర్పలవణము దాని
మృదేవదారు గలిజేరు కొడిసెపాలవిత్తులు యవక్షారము పుష్కరమూలము వాయువి
డంగములు చిత్రమూలము మూరము చివ్యకు వన వీటితో పక్వముచేసి ఆఘృత
మును దివి యుక్తికొనవలయును. దీనిని నేవించెడి రోగితనబలము ననుసరించి నేవించ
వలయును. యక్ష్మద్రోగస్థీరోగములు మున్నగునవి దీని వలన నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్త్రీహరోగాధికారప్రకరణము చుగిసెను.

౩౮. శోధాధికారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. శుంఠీ పునర్నివైరండ పంచమూలశ్రుతం జలం, వాతికే
శ్వయథా శస్త్రం పానాహారపరిగ్రహే. 1. దశమూలం సర్వథాచ శస్త్రం
వాతే విశేషతః, క్షీరాశనః పిత్తకృత్తేద శోథే త్రివృద్ధుడూచీ త్రిఫ
లాకషాయం. 2. పిబేద్దవాం మూత్రవిమిశ్రితం వా ఫలత్రికాచూర్ణ
మథాక్షమాత్రం, అభయా దారు మధుక తిక్తా దస్తీ నపిష్పలి. 3. ప
టోలం చందనం దాగ్వీం త్రాయమాణేంద్రవారుణీ, ఏషాం క్వాథః స

సర్వస్యః శ్వయంభు జ్వర దాహహః. 4. విసర్ప తృష్ణా సంతాప సన్నిపాత విషాపహః, శీతవిరైర్వర్షాదుజలై రభ్యంగాదీం శ్చ కారయేత్. 5.

శౌంతి గలిజేరు ఆముదపువిత్తులు పంచమూలములు వీటికషాయమును వాతశోధలలో త్రాగవలయును. భోజనము అభ్యంజనమును శ్రేష్ఠములు. అన్నివిధములగు దశమూలపుఃషాయము వాతరోగములకు విశేషము శ్రేష్ఠము. పిత్తశోధము నందుపాలు త్రాగే వారైనచో తెల్లతెగడ త్రిఫలములు వీటికషాయమును గోమూత్రములో కలిపి కొని ఒక్కతులము త్రిఫలచూర్ణమును కలిపి త్రాగవలయును. కరక్కాయలు దేవదారు పు మధుకము కటుక రోహిణి దంతెన పిప్పళ్లు పొల్ల చందనము మ్రానిసపపు కలుక్రాసుగ ప్లాపర వీటికషాయమును నేతితో త్రాగిన జ్వరమును దాహమును నశించును. విసర్పము దప్పి సంతాపము సన్నిపాతము విషము వీటిని పోగొట్టును. శీతవీర్యము గలవారు చలినీటితో అభ్యంగనాదులను దీనిని నేవించు కాలములో చేసికొనవలయును.

— పునర్నవాప్తకము. —

శ్లో. పునర్నవా విశ్వత్రిపుద్గుడూచీ సంపాక పథ్యామరదారు కల్కం, శోభే కపోతే మహినాక్షయుక్తం మూత్రం పిబేద్వా నలిలం తథైషాం. 6. కఫే తు కృష్ణా సికతా పురాణ పిణ్యాక శిగ్రుత్వగు నూ ప్రలేపః, కులుత్థ శుంఠీ జలమూత్రసేక శ్చుడాగురుభ్యా మనులేప సం చ. 7. అశాజి పాఠా ఘనపంచకోల వ్యాఘ్రేరజన్యః సుఖితోయ పీతాః, శోభం త్రిదోషం చిరజం ప్రవృద్ధం నిఘ్నన్తి భూనింబమహా పథేచ. 8. పునర్నవా నింబ పటోల శుంఠీ తిక్తామృతా దార్వభయాక షాయః, సర్వాంగశోభోదరకాస శూల శ్వాసాన్వితం పాండుగదం ని హన్తి. 9.

గలిజేరు శౌంతి తెల్లతెగడ తిప్పతీగె తేలచెక్క కరక్కాయలు దేవదారు చెక్క గుగ్గలము వీటిని గోమూత్రమునందు గాని కషాయమునుచేసి త్రాగిన కఫశోధములు నశించును. కఫశోధయందు పిప్పళ్ళు చక్కెర తురుష్కము ముసగిచెక్క పసపు వీటిలేపమును ఉలవలు శౌంతి వీటి నీటిలోను గోమూత్రమునందువైచి నేచన చేయుటయును శివలింగితోకూడ అగరును రాయటయును హితములు. జీలకఱ్ఱ అగరుశౌంతి తుంగమునైలు పిప్పళ్ళు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శౌంతి పిటిచూర్ణమును సుఖపూర్వకముగా వేడినీటితో త్రాగవలయును. త్రిదోషజమగు శోఫయును చిగకాలము నుండి యున్న శోఫయును నశించును. నేలవేయి శౌంతి కషాయములు శోఫకు పోగొట్టును.

గలిజేరు వేప చేదుపొళ్లు శొంఠి కటుకరోహిణి తిప్పతీగె దేవదారువు కరక్కాయలు
వీటికషాయము సంపుష్టముగా శరీరమునందలి శోఫలను పోగొట్టును.

❧ శోధయందు గుడయుక్తార్ద్రక రసాదులు. ❧

శ్లో. ఆర్ద్రకస్య రసః వీతః పురాణగుడమిశ్రితః, అజాతీరాశి
నాం శీఘ్రం సర్వశోధహరోభవేత్. 10. పునర్నవా దారు శుంఠి క్వా
థే మూత్రేచ కేవలే, దశమూలరసే వాపి గుగ్గులుః శోధనాశనః. 11.
బిల్వపత్రరసం పూతం శోషణం శ్వయథౌ త్రిజే, విట్సంగే చైవ దు
ర్నామ్ని నిదధ్యాత్కామలాస్వపి. 12. గుడపిప్పలిశుంఠినాం చూర్ణంశ్వ
యధునాశనం, ఆమాజీర్ణప్రశమనం శూలఘ్నం వస్తీశోధనం. 13. పురో
మూత్రేణ సేవేత పిప్పలీ వా పయోన్వితా, గుడేన వా భయా తు
ల్యా విశ్వం వా శోధరోగినాం. 14. గుడార్ద్రకం వా గుడనాగరం
వా గుడాభయం వా గుడపిప్పలీం వా, కర్షాభివృద్ధ్యా త్రిఫలప్రమాణం
ఖాదేన్నరః పక్ష మథాపి మానం. 15. శోధప్రతిశ్ఛాయ గలాస్యరో
గాక్ సశ్వాసకాసాదుచిషీనసాం శ్చ, జీర్ణజ్వరాల్సోగ్రహణీవికారాన్
హన్యా త్తథా లన్యా న్క-ఫవాతరోగాన్. 16.

ప్రాతః జెల్లముతో చేర్చి అల్లపురసమును త్రాగవలయును. మేకపాలను త్రా
గిన శోధ నశించును. గజజేరు దేవదారు శొంఠి వీటికషాయమునందుగాని కేవలమును
గోమూత్రములోగాని దశమూలముల రసములోగాని చేర్చి గుగ్గిలమును నేవించినచో
శోధలునశించును. త్రిదోషముల శోధలందు బిల్వపత్రరసమును వడియట్టి త్రాగిన
శుష్కించును. దీనినే మలబద్ధమునందును శూలరోగమునందును కామలయందును
దీనినే చేయవలయును. జెల్లము పిప్పళ్ళు శొంఠివీటిచూర్ణము శోధలనుపోగొట్టును. ఆమ
పుటజీర్ణమును పోగొట్టును. శూలలను పోగొట్టును. వస్తీని శోధించును. గుగ్గులమును గో
మూత్రముతోగాని పిప్పళ్లను పాలతోగాని జెల్లముతో కరక్కాయనుగాని లేకశొంఠి
ని గాని తీసిన శోధ(వాపు) నశించును. జెల్లము అల్లముగాని జెల్లము శొంఠిగాని జె
ల్లము కరక్కాయలు గాని జెల్లము పిప్పళ్ళు గాని కర్షయచో॥ పెంచి మూడుపలముల
వఱకు పదిహేను రోజులు వఱకు గాని ఒకనెలగాని తీసినచో వాపు పీనస మున్నగు
రోగములు నశించును.

— పద్య కల్పాదులు. ౧౯ —

శ్లో. స్థలపద్యమయం కల్పం పయసాఽలోఽద్య పాయయేత్,
స్థీహామయహరం చైవ సర్వాంగై కాంగశోధజిత్. 17. దారుగుగ్ధులుశుం
తీనాం కల్లో మూత్రేణ శోధజిత్. వర్షాభూశృంగబేరాభ్యాం కల్లో
వా సర్వశోధజిత్. 18. సింహస్యామృతభండాకీక్వాభం కృత్వా స
మాక్షికం, పీత్వాశోధం జయేజ్జుతుః శ్వాసం కాసుం వసుం జ్వరం. 19.
భూనింబవిశ్వకల్పం జద్వా పేయః పునర్నవా క్వాభః, అపహంతి ని
యత మాశు శోధం సర్వాంగకం నృణాం. 20. శోధను త్కోకిలాక్ష
స్య భస్త మూత్రేణ వాగభసా, క్షీరం శోధహరం దారు వర్షాభూనాగ
రైశ్చరం. 21. పేయం వా చిత్రకవ్యోపత్రివృద్ధారు ప్రసాధితం.

స్థలకమలముల కల్పమును పాలతో నాలొడితము చేసి త్రాగించినచో స్థీహ
రోగమును సర్వాంగములఁ గలవాపును ఏకాంగశోధను పోగొట్టును. దేవదారుచెక్కి
గుగ్గలము శొంఠి వీటికల్పమును గోమూత్రముతో నేవించిన శోధను జయించును.
లేకపోయినచో, గలిజేరు అల్లము వీటికల్పము అన్నివిధములగు వాపులను పోగొట్టు
ను. అడ్డసరము వారాహీకంద ములక వీటిని కషాయమును పెట్టి త్రాగిన వాపు శ్వా
సము కాసము ఛర్ది జ్వరములు నశించును. నేలవేము శొంఠితోచేసిన కల్పమును తిని
గలిజేరు కషాయమును త్రాగుట మంచిని. ఇయ్యది సర్వాంగశోధలను పోగొట్టును.
గొలిమిడిని భస్తముచేసి గోమూత్రముతో నేవించినను నీటితో త్రాగినను దేవదారువు
శొంఠి గలిజేరు వీటితోపక్వముచేసినపాలనుగాని చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు
పిప్పళ్లు తెల్లతెగడ దేవదారువు వీటితో సాధించిన పాలనుగాని త్రాగుట మంచిని.

— ఔరగుటికా. ౨౦ —

శ్లో. పునర్నవా మూల కపిత్థ దారు చ్ఛిన్నేద్భవాచిత్రకమూ
ల సిద్ధాః, రసా యవాగ్వాం చ పయాంసి యూషాః శోధే ప్రదేయాః
దశమూలగర్భాః. 22. ఔరద్వయం స్యాల్ల వణాని చత్వార్యయోరజో
వ్యోషఫలత్రికే చ, సపిప్పలీ మూల విడంగ సారం ముస్తాజమోదా
మరదారు బిల్వం. 23. కలింగక శ్చిత్రకమూల పాఠే యస్త్వాహ్వయం
సాతివిషం పలాశం, సహింగుకర్షం త్వథ శుష్కచూర్ణం ద్రోణం తథామూ

లకశుంఠికానాం. 24. స్యాద్భస్మనస్తత్సలిలేన సాధ్య మాలోఽద్య యావ
ద్ధనమప్యదగ్ధంస్త్రాసం తతిఃకోలసమాంచమాత్రాం కృత్వాసశుష్కాం.
విధినా ప్రయుంజ్యత్. 25. స్త్రీహోదరశ్చిత్త హలీమకార్యః సాంఘ్య
మయాలోచక శోభశోమాన్, విషూచికా గుల్మగరాశ్చరీశ్చనశ్వాసకా
సాస్పృణుదే త్సకుసాన్. 26. సౌవర్పలం సైంధవం చ బిడ ఘాద్భిద
మేన చ, చతుర్లవణ మత్ర స్యా జ్వల మప్తగుణం భవేత్. 27.

గలిజేరువేళ్లు వెలగ దేవదారువు తిప్పతీగ చిత్రమూలపువేళ్ళు వీటితోసిద్ధము
చేసిన దనము పాలు యూషము దశమూలముల కల్పముతో చేర్చి నేవించిన హితమ
గును. సజ్జక్షారము యవక్షారము లవణచితుష్టయము లోహచూర్ణము శొంఠి మిరియ
ములు, పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు మోడి వాయువిడంగములు క్షౌంగము స్థలు వాము దేవదా
రువు మారేకు కోష్ఠ చిత్రమూలపువేళ్ళు అగరుశొంఠి ముల్లంగి అతివస ఒక తులము
ఇంగున మునగ వేళ్ళు వీటిని, ద్రోణమునీటితో కషాయముచేసి, వైవాని భస్మమును అందు
వైచి అల్పదనచేసి గట్టిపడినపిష్టట రేగుపండంతమాత్రలనుగట్టి యథావిధిగానుపయో
గింప వలయును. స్త్రీహోదరము శ్చిత్త శుష్టము హలీమకము మూలగోగము పాండుగో
గము అగోచకము వాపు విషూచిక, శోప మున్నగువానినిది నశింపజేయును. సౌవర్ప
లవణము, సైంధవలవణము, అంటుప్పు, నేలయుప్పు అనునీనాలుగింటితో నాలుగుకెట్ల
నీటినియోగహందు చేర్చవలయును.

—౨౭ పునర్నవాది ఘృతము. ౨౭—

శ్లో. పునర్నవా చిత్రక దేవదారు పంచోషణ త్సార హరీతికీ
నాం, కల్కేన పక్వం దశమూలతోయే ఘృతోత్తమం శోభనిషూద
నం చ. 28.

గలిజేరు చిత్రమూలము దేవదారువు పిప్పళ్ళు ఏనుగుపిప్పళ్ళు చవ్యము కాయఫ
లము శొంఠి యవక్షారము కరక్కాయలు వీటికల్పమును దశమూలకషాయముతో
పక్వముచేసికలిపిన అవునేయియును శోభలను పోగొట్టును.

—౨౮ శుంఠీఘృతము. ౨౮—

శ్లో. పునర్నవా క్వాథ కల్కసిద్ధం శోభహరం ఘృతం, విశ్వా
షధస్య కల్కేన దశమూలజలే శృతం. 29. ఘృతం నిహన్యాచ్ఛవ్స
యథుగ్రహణీం పాండుతామయం. 30.

గజ్జేరుయొక్క కసానుకల్పములలో సిద్ధముచేసిన నేయి శోధలనుపోగొట్టును. శొంతిని కల్పముచేసియును, దశమూలముల కసాయములో నేతిని సిద్ధముచేసియును నేవించిన శోధలు నశించును. గ్రహణులు పాండు నోగములును కూడ నశించును.

❧ చిత్ర కాద్యస్తుతము. ❧

శ్లో. సచిత్రకా ధాన్యాయమాని పాతాః సదీప్య కత్యూగ్రిషణ వేతసాన్లుః, బిల్వాత్ఫలం దాడిమయావశరాకం సపిప్పలీమూల మఘా పి చవ్యం. 31. పిష్టాక్ష మాత్రాణి జలాధకేన పక్త్యా ఘృతప్రస్థ మథోపయుజ్యాత్, అర్ఘ్వాసి గుల్తా చ్చ్యయథుం చ కృచ్ఛం నిహన్తి వహ్నిం చ కరోతి దీప్తమ్. 32.

చిత్రమాలము ధనియములు వామము ఆగరుశొంతి అజమోద శొంతి మిరియములు పిష్టభుజ్జు అష్టవేతసము మారేడుచెక్క దానిమ్మ యవక్షారము మోడి చవ్యము వీటినన్నిటిని కాలుకాలుపలముచొ॥ ఒక ఆధక ప్రమాణపు నీటిలో పక్వముచేసి 16 పలములనేయిని సిద్ధముచేసి నేవించిన మూలగోగములు శోధలు మున్నగునవి నశించును.

❧ పంచ కోలాద్యస్తుతము. ❧

శ్లో. రసే విపాచయే త్సర్పిః పంచకోల కులత్తయోః, పునర్నవా యాః కల్నేన ఘృతం శోఽథ వినాశనం 33.

పిష్టభుజ్జు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంతి ఉలవలు వీటిరసములో గలి జేరు కల్పమునుచేసి నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన శోధలు నశించును.

❧ చిత్రక ఘృతము. ❧

శ్లో. క్షీరం ఘృతే చిత్రకకల్కలిప్తే దధ్యాగతం సాధు విమధ్య తేన, తజ్జం ఘృతం చిత్రకమూలకల్కం తక్రేణ సిద్ధం శ్వయంధుఘ్న మగ్ర్యం. 34. అర్ఘ్వాతీసారా నిల గుల్త మేహం స్తద్ధన్తి సంవర్ధయతే బలంచ.

చిత్రమాలపుకల్కముతో లేపనచేసిన కుండలో పెఱుగును పాలను పోసి చక్కగా అంచి తీసిననేతిని చిత్రమాలపువేళ్లకల్కమును మజ్జితో సిద్ధముచేసిన దానిని నేవించుట యుత్తమము. ఇది శోధను పోగొట్టును. మూలగోగము అతిసారము వాతగుల్మములు ప్రమేహము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టి బలమునిచ్చును.

❧ మాణక ఘృతము. ❧

శ్లో. మాణకక్వాధకల్కాభ్యాం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 35. ఏకజం ద్వంద్వజం శోఽథం త్రిదోషం చ వ్యవోహతి.

ప్రేఖణపు కషాయకల్మసులలో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి నేవించి ఏకదోష ద్విదోష త్రిదోషజముల వాపులు నశించును.

—౧౬ స్థలపద్ధకఘృతము. ౧౬—

శ్లో. స్థలపద్ధకలన్యస్తా త్రూషణస్య చతుఃపలమ్. 36. ఘృత క్షృణం పచే దేభిః క్షీరం దత్వా చతుర్ధణమ్, పంచకాసాన్ మారే చ్చీఘ్రంశోఽథం చైవ సుదుస్సరమ్. 37.

మెట్టతామర 8 పలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు 4 పలములు వీటిని కషాయము చేసి అందు నాలుగురెట్లు పాలుకలిపి 16 పలముల నేతిని అందు చక్వము చేసి నేవించిన పంచవిధములగు దగ్గులు భయకరములగు వాపులును కూడ నశించును.

—౧౭ శైలేయాఘృతము. ౧౭—

శ్లో. శైలేయ కుశాగురు దారు కౌంతీ త్వక్ష్వద్వకైలాంబు పలా శముస్థైః, ప్రియంగు స్థాణేయక హేనుమాన్తీ తాళీసపత్రస్థవపత్ర ధాన్యైః. 38. శ్రీ వేష్టక ధ్యామక పిప్పలీభిః పృక్కానఖైర్వాపి య భోపలాభమ్, వాతాన్వితేభ్యంగ ముశన్తి తైలం సిద్ధం నుపిష్టై రపి చ ప్రదేహమ్. 39.

శైలేయము శోఘ్ర అగరు దేవదారు కేణకబీజములు అవంగపుపట్టకమలములు విలక్షణ కురునేరు తుంగమునైపు ప్రియంగువు దవనము హేనుము జటామాంసితాడిశప త్రిధనియములు జాపత్రి శ్రీవేష్ట ధూపము రోహిషతృణము పిప్పళ్ళు పృక్కయను ద్రవ్యము సఖమను గంధద్రవ్యము వీటిని దోఱకినంతగా తెచ్చి తైలమును సిద్ధముచేసి మద్దించిన గాని వీటిని నూరి పట్టు వేయుటగాని శోధలకు హితకరము అగును.

—౧౮ శుష్కమూలాద్యఘృతము. ౧౮—

శ్లో. శుష్కమూలక వర్షాభూ దారు రాన్నా మహాషధైః, పక్వ మభ్యంజనా తైలం సశూలం శ్వయంధం జయేత్. 40.

ఎండినముల్లంగివేళ్ళు గలిజేరు దేవదారువు సన్నరాస్త శొంఠి వీటితోపక్వము చేసిన తైలమును రుద్దినను వాపులు నశించును.

—౧౯ పునర్నవాలేహము. ౧౯—

శ్లో. పునర్నవా మృతా దారు దశమూలరసాఢకే, ఆర్ద్రక స్వరసే ప్రస్థే గుడస్య తు తులాం పచేత్. 41. తత్ప్రిద్ధం వ్యోష చవ్యై లా త్వక్ఫలైః కార్షికైః పృథక్, చూర్ణీకృతైః క్షిపే చ్చీతే మధునః కు

డపం లిహేత్. 42. లేహః పౌనర్నవో నామ శోధ శూల నిషూదనః, శ్వాస కాసాఽరుచిహారో బలవద్భాగ్ని వర్ధనః. 43.

గలిజేరుతిప్పతీగెదేవదారువు దశమాలములు వీటియొక్క అధక పుపరిమాణముగల రసములోను 16 పలముల అల్లపురసమును 100 పలముల బెల్లమునుపక్వముచేసి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళుచవ్యమువలకులు లవంగపుపట్ట జాపత్రి వీటిని ఒక్కొక్కకాలు పలము చొప్పున చూర్ణము చేసి చల్లారిన పిమ్మట పైదానిలో వేసి నాలుగుపలముల తే నెతోను కలపవలసినది. ఇయ్యది వాపులను శూలలను శ్వాసకాసములను అరుచిని పోఁ గొట్టి బలమును కాంతిని పెంపుఁజేయును.

❧ దశమాలహారీతకీ. ❧

శ్లో. దశమూలకషాయస్య కంసే పథ్యా శతం పచేత్, తులాం గుడాద్ధనే దద్యా దోవ్యోషత్కారం చతుఃపలం. 44. త్రిసుగంధం సువ ద్దాంశప్ర సార్థం మధునో హిమే, దశమూలీ హరీతక్యః శోధాన్ హ స్యః సుదారుణాన్. 45. జ్వరారోచక గుల్మార్శో మేహ పాంశూదరా మయాన్, ప్ర త్యేక మేక కర్షాంశం త్రిసుగంధ మితో భవేత్. 46. కంసహారీతకీ చైవా చగకే పత్యతేఽన్యథా, ఏతన్మానేన తుల్యత్వం తేన తత్రాపి వర్ణ్యతే. 47.

48 పలముల దశమాలపు కషాయములో నూరుకరక్కాయలను పక్వముచేసి గట్టిపడినపిమ్మట 100 పలముల బెల్లము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు యవత్కారము 4 పల ములును లవంగపుపట్ట వలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణము ఒక తులమును చేర్చి సిద్ధముచేసి చల్లారినపిమ్మట 8 పలముల తేనెను కలిపి నేవించినచో భయంకరములగు వాపులును నశించును. జ్వరము అగోచకము గుల్మము మూలరోగము ప్రమేహము పాండువు ఉద రరోగము వీటికైనచో లవంగపుపట్ట మున్నగు మూటిని మాడుతులములు చేర్చవల యును. ఇదికంసహారీతకీ అందురు. చరకములో మతియొకరీతిగాచెప్పఁబడినది. ఇందు వర్ణించిన మానమునే అందును వర్ణించి యున్నారు.

❧ కంసహారీతకీ. ❧

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్కషాయే కంస్యేఽభయానాం చ శతం గుడా చ్చ, లేహే సుసిద్ధే చ వినీయ చూర్ణం వ్యోషత్రి సౌగం ధ్య ముషాశితే చ. 48. ప్రథార్థమాత్రం మధునః సుశీతే కించిచ్చచూ

ర్ణాదపి యావశూకాత్, ఏకాభయాం ప్రాశ్య తతశ్చ లేహా చ్ఛుక్తిని ని
హన్తి శ్వయంధుం ప్రస్పృధం. 49. కానజ్యరారోచక మేహగుల్మస్సహ
త్రిదోషోద్భవ పాండురోగౌ, కార్భూనువాతావస్సగన్లుపిత్తం వైవ
ర్ణ్యమూత్రానిల శుక్రదోషాన్. 50. అత్ర వ్యాఖ్యాస్తరం నోక్తం
వ్యాఖ్యా పూర్వైవ యచ్ఛభా.

దశమాలముల కషాయము 48 పలములలో కరక్కాయలు నూరు బెల్లము
నూరుపాములు వేసి లేహము చేసి అందు కొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపుపట్ట
ఏలకులు జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి వేయవలయును. చక్కగా చల్లారినపిమ్మట 4వల
ముల లేనను కలిపి కొంచెము యవక్షారము పిమ్మట కరక్కాయలు తిని అరపలము లే
హమును తినవలసినది. ఇయ్యది ప్రబలమైన వాపులను పైతము నశింపజేయును. దగ్గు
జ్వరము అగోచకము ప్రమేహము గుల్మము స్తీహగోగము త్రిదోషజనితమగు పాండు
పు కృశించిపోవుట ఆమవాతము రక్తరోగము ఆన్లుపిత్తము వివర్ణత మూత్రదోషములు
వాతదోషములు వీర్యదోషములు అనువీటిని పోగొట్టును. ఇచ్చట ఇతరవ్యాఖ్యలేవియు
ను చెప్పబడలేదు.

—ॐ వాపునకు లేపాదులు. ౧—

శ్లో. లేహో ఒరుష్కరశోధం నిహన్తి తిల దుగ్ధమధు నవనీతైః.
51. తత్తరుతలమృద్ధిర్వా శాలదలైర్వా తు న చిరేణ, శోథే విషని
మిత్రే తు విషోక్తా సమృతా క్రియా. 52. గ్రామ్యజానూపంపిశితలవణం
శుష్కశాకం సవాన్నం, గొడం సిప్టాన్నం దధి సకృశరం విజ్జలం మద్య
మమ్లం, ధానానల్లారం సమశేన మథోగుర్వసాత్త్యం విదాహి స్వ
ష్ణం చారాత్రో శ్వయంధుగదవా స్వగ్జయేన్నేధునం చ. 53.

తిలలు తేనె పాలు నవనీతము వీటితోచేసిన లేపనమును అరుష్కరశోధమును
పోగొట్టును. బీడిచెట్టు క్రిందిమట్టితో గాని ఆయాకుల లోటిగాని లేపనచేసిన వాపు
నశించును. విషాత్పన్నములగు శోథలకు విషోక్తములగు చికిత్సలనేచేయవలయును. మే
కమాంసము నీటిపట్టులందలి ఒంతుపుల మాంసము ఎండుకూరలు క్రొత్తధాన్యములయ
న్నము బెల్లపుపదార్థములు పెరుగు పులగము నలవేతనము కల్లు ఆమ్లరసము గోధుమలు
మాంసము మంచిభోజనము ప్రకృతి విభద్రములగు భోజనములు ఈవస్తువులను శోధ
రోగులు బొత్తుగా పరిత్యజింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శోధరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౯. వృద్ధ్యధికారము.

—ॐ వాతవృద్ధికి గుగులు తైలాదులు. ॐ—

శ్లో. గుగులుం రుబుతైలం వా గోమూత్రేణ పిబేన్నరః, వాత
వృద్ధిం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినీం. 1. సక్షీరం వా పిబే తైలం
మాస మేరంజసంభవమ్, పునర్నవాయాస్తైలం వా తైలం నారాయణం
తథా. 2. పానే వస్తా రుభాస్తైలం పేయం వా దశకాంభసా,
చందనం మఘకం పద్మ ముశీరం నీల ముత్పలమ్ ౩ క్షీరిపిష్టైః ప్రదే
హాస్సాన్య ద్దాహశోధరుభావహః, సంచవల్కలకల్పేన సస్మృతేన ప్రలేప
నమ్. 4. సర్వం పిత్తహరం కార్యం రక్తజే రక్తమోక్షణమ్, శ్లేష్మవృ
ద్ధిం తూష్ణవీర్యైః గ్ధూత్రపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 5. వీతదారుకషాయం
చ పిబే స్థూత్రేణ సంయుతమ్, స్విన్నంమేవః సముత్థాతు లేపయే త్సు
రసాదిना. 6. శిరోవిరేక ద్రవ్యైర్వా సుఖోష్ణైః గ్ధూత్రసంయుతైః, సం
స్వేద్య మూత్రప్రభవాం వస్త్రపట్టేన వేష్టయేత్. 7. నీవన్యాః పార్శ్వ
తోధస్తా ద్విధ్యే ద్వీహిముఖేనవై, శంఖోపరి చ కర్ణాన్తే త్యక్త్వా నీవ
సిమాదహేత్. 8. వ్యత్యాసాద్వా శిరా విధ్యేదంత్రవృద్ధినివృత్తయే,
అంగుష్ఠమధ్యే త్వక్చిత్వా దహేదంగవిపర్యయే 9.

గుగులమును గాని ఆముదమును గాని గోమూత్రముతో త్రాగవలయు
ను. ఇయ్యది చిరకాలాత్పన్నములగు వాతవృద్ధులను పోగొట్టును. లేనిచో పాలతో
ఆముదమును గాని గలిజేరు తైలమును గాని నారాయణ తైలమునుగాని త్రాగినను
ఆముదమును దశమాలముల కషాయముతో త్రాగినను హితము. వస్తికర్మలను చేయు
టయు నుత్తమములు. చందనము ముల్లంగి కమలము వట్టివేళ్లు నల్లకలువలు వీటిని పాల
తోనూరి లేపనచేయవలయును. ఇది దాహము శోభము మున్నగు రోగములను పోగొ
ట్టును. మట్టివేళ్లు పిప్పళ్ళు రావి వేతనము వీటిని నేతితో కల్పముచేసి లేపనచేసిన
సంపూర్ణముగా పిత్తనాశనముగును. రక్త వృద్ధియందు రక్తమును వెడలింపవలయును.
కఫవృద్ధియందు గోమూత్రముతో నూరిన యుష్ణషధులతో లేపన చేయవలయును.

పచ్చిదేవదారుక మాయమును గోమూత్రముతో చేర్చి త్రాగవలయును. మేదనుగోమూత్రముతో స్పృశితముఁజేసి సురసాదిగణావధములతోకలిపి లేపనచేయవలయును. మూత్రజమగు వృద్ధిచక్రముగా చెమ్మటఁబట్టించి పట్టువేయవలయును. లేనిచో వ్రీహీముఖశస్త్రముతో ఛేదించవలయును. చెవికొనయందు గూబను వదలిపెట్టి నూదితో కాల్పవలయును. అంత్రవృద్ధిని పోగొట్టుటకై వృత్యానముగా రక్తనాడిని ఛేదించవలయును. అంగుష్ఠపునడిమి చర్మమును అంగవిపర్యయమునందు కాల్పవలయును.

—ॐ రాస్నాకషాయాదులు. ॐ—

శ్లో. రాస్నాయప్త్యామృతైరండబలాగోక్షురసాధితః, క్వాథోంత్రవృద్ధిం హస్త్యాశు రుబుతైలేన మిశ్రితః. 10. తైలమేరండజం వీత్వా బలసిద్ధపయోన్వితమ్, ఆధ్వాన శూలోపచితా మంత్రవృద్ధింజయే న్నరః. 11. హరీతకీం మూత్రసిద్ధాం సతైలాం లవణాన్వితాం, ప్రాతః ప్రాతశ్చ సేవేతక ఫవతమయాపహమ్. 12. గోమూత్రసిద్ధాం రుబుతైలభృష్టాం హరీతకీం సైంధవసంప్రయుక్తాం, ఖాదే న్నరః కోష్ఠజలానుపానాం నిహన్తి వృద్ధిం చిరజాంప్రవృద్ధాం. 13. త్రిఫలాక్వాథగోమూత్రం పిబేత్ప్రాతరతంత్రితః, కఫహతోద్భవం హన్తి శ్వయంధుం వృషణోత్థితం. 14. సరళాగురుకుష్ఠాని దేవదారుమహాషధం, మూత్రారనాశసంయుక్తం శోధన్ముం కఫవాతనుత్. 15. భృష్టోఽరుబుః తైలేన కల్కఃపథ్యానము ద్భవః, కృష్ణాసైంధవసంయుక్తో వృద్ధిరోగహరః పరః. 16.

సన్నరాస్త్రయష్టిమధుకము తిప్పతీగె ఆముదము ముత్తవపులగము పల్లెరు వీటితోనైన కషాయమునందు ఆముదపు తైలమును చేర్చి త్రాగిన అంత్రవృద్ధి నశించును. ముత్తవపులగముతో సిద్ధముచేసిన పాలతో ఆముదమును త్రాగిన ఆనాహము శూల అంత్రవృద్ధి నశించును. కరక్కాయలను గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి తైలము ఉప్పు కలిపి ప్రొద్దుటఁ బుచ్చుకొనిన కఫవాతరోగములు నశించును. గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసిన ఆముదములతో వేయించిన కరక్కాయచూర్ణమును ఉప్పును చేర్చి తిని కొంచెము వేడినీళ్లను త్రాగవలయును. ఇయ్యది పొచ్చీనములగు వృద్ధులనుగూడ పోగొట్టును. సరలము అగురు కోష్ఠ దేవదారుపు శొంఠి వీటిని గోమూత్రము గంజితో చేర్చి త్రాగిన వాపునశించును. కరక్కాయలకల్కమును ఆముదముతో వెచ్చచేసి పిప్పళ్లు సైంధవలవణములను చేర్చికొని నేవించినచో వృద్ధిరోగములు నశించును.

— ౧౭ గవ్యఘృతాది ప్రయోగములు. ౧౭ —

శ్లో. గవ్యం ఘృతం సైంధవసంప్రయుక్తం శంబూకభాండేనిహితం ప్రయత్నాత్, సప్తాహ మాదిత్యకరైర్విషక్వం నిహన్తి కూరండ మతిప్రవృద్ధం. 17. ఐంద్రీమూలభవం చూర్ణం రుబుతైలేన మర్చితం, త్ర్యహ్నోపయసా పీతం సర్వవృద్ధినివారణం. 18. రుద్రజటా మూలలిప్తా కరటవ్యజ్జచర్మణా, బద్ధావృద్ధిః శిమం యాతి నిరజాపి న సంశయః. 19. నిష్పిష్టమాగనాశేన రూపికామూలచల్కలం, లేపో వృధ్యామయం హన్తి బద్ధమూల మపి దృఢం. 20. వచాసర్వప కల్మేన ప్రలేపో వృద్ధినాశనః, లజ్జాగృధ్రమలాభ్యాం చ లేపో వృద్ధిహరః పరః. 21.

అవునీయ నైంధవనణములను శంఖపాత్రలో విడుగోజులుంచి సూర్యపుట ముఁబెట్టి త్రాగిన మిక్కిలిపెటిగినవై నను కూరండములు నశించును. పాపరవేళ్ల చూర్ణమును ఆముడపుత్తెలముతో మర్చించి మూడుగోజులు అవుపాలతో త్రాగినచో అన్ని విధములగు వృద్ధులును నశించును. రుద్రజడవేరుతో లేపనచేసినను కరటచర్మముతో కట్టినను పార్శ్వచీనములగు వృద్ధులును నశించుటకు సంకేహములేదు. జిల్లేడువేళ్లను చుక్కను గంజితో నూరి లేపనచేసినచో దృఢములగు వృద్ధిగోగములును నశించును. వస ఆనాలు పీటికల్కముతో లేపనచేసిన వృద్ధులు నశించును. లజ్జావంతి గద్దరెట్ట పీటితో లేపనచేసినచో వృద్ధిగోగములు నశించిపోవును.

— ౧౮ బిల్వాదికావ్యధర్మములు. ౧౮ —

శ్లో. మూలం బిల్వకపిత్థయో రరలుకస్యాగ్నే ర్భృహత్వోర్ద్వయోః, శ్యామా పూతికరంజ శిగ్రుకతిరోవ్యక్వోషధామృతం. కృష్ణాగ్రంధికచవ్య పంచలవణ త్కారాజమోదాన్వితం, పీతం కాంచిక కోష్ఠతోయమధితం చూర్ణీకృతం బ్రధ్ననత్. 22. ఆవిక్షీరేణ గోధూమకల్కం కుందురుకస్య వా, ప్రలేపనం సుఖోష్ణం స్యాద్భృగ్భృశూల హరః పరః. 23. మృతమాత్రే తు వై కాకే విశస్తే సంప్రవేశయేత్, బ్రధ్నం ముహూర్తం మేధావీ తత్క్షణాదరుజం భవేత్. 24. అజాజీహపుషా కుష్ఠం గోధూమం బదరాణి చ, కాంజికేన సమం పిష్ట్యా కుర్యాద్భృగ్భృప్రలేపనం. 25.

మారేడు వెలగ అగరుకొంతి చిత్రమూలపువేళ్లు వాకుడు. నల్లతెగడ కలుక్రాసుగ మునగచెక్క కొంతి జీడివిత్తులు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము పంచలవణములు య

వక్షాఃరము అజమోద పీఠిచూగమును కొంచెమంత వేడినీటితో త్రాగినచో బ్రధ్నగోగములు నశించును. గోధుమకల్కమును గాని అందుగ కల్కమును గాని మేకపాలతోనూరి వెచ్చజేసి లేపనచేసిన బ్రధ్నకూలలునశించును. అప్పుడు (క్రొత్తగా) చచ్చిన కాకియందు బ్రధ్నమును చెండుగడియలుంచినచో వెంటనే రోగమునశించును. జీలకఱ్ఱ బోడతరము కోష్ఠ గోధుమలు రేగుపండ్లు వీటిని సమాభాగములను గంజితోనూరి పట్టించినను బ్రధ్నగోగములు నశించును.

—౨౭ బృహత్సైన్ధవతైలము. ౨౭—

శ్లో. సైంధవం మదనం కుష్ఠం శతాహ్వం నిచుళం వచామ్, హీరం మధుకం భార్జ్యం దేవదారు సనాగరం. 26. కట్ఫలం పౌష్కరం మేదాం చవికం చిత్రకం శతీం, విడంగాతిషే శ్యామాం రేణుకాం నలినీం స్థిరాం. 27. బిల్వాజమోదేకృష్ణాంచ దంతీ రాస్తే ప్రపిప్లవ, సాధ్యమేరండజం తైలం తైలం వాతవికారనుత్. 28. బ్రహ్మదావర్తగుల్కార్కః స్త్రీహమేహాఘ్నమూరుతాన్, అనాహమశ్లేఠంచైవ హన్యాత్తదనువాసనాత్. 29. ఘృతం సౌరేశ్వరం యోజ్యం బ్రధ్నవృద్ధినివృత్తయే. 30.

సైంధవలవణము ఉష్ణైత్తికాయ కోష్ఠ పిల్లిపీచర నీటి ప్రబృలి వస కురువేరు యష్టిమధుకము గంటుభారంగి దేవదారువు శొంఠి గుమ్మడు పుష్కరమూలము మేద చవ్యము చిత్రమూలము కచ్చూరము వాయువిడంగములు ఆతివస నల్లతెగడ రేణుకబీజములు నీలి శాలివర్ణి మారేడు అజమోద పిప్పళ్లు దంతి సన్నరాస్త పీఠిని నూరి అమదముతో సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతవికారములు నశించును. బ్రధ్నము ఉదావర్తము గుల్కము మూలరోగము స్త్రీహరోగము ప్రమేహము ఆఘ్నవాతము అనాహము మన్నగవాటిని నిది అనువాసనమాత్రముననే పోగొట్టును. బ్రధ్నగోగమును వృద్ధి రోగమును తొలగించుటకు సౌరేశ్వరఘృతమును నైకము ప్రయోగింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వృద్ధ్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. గళగండాధికారము.

—౨౮ గళగండమునకు యవముద్గాది ప్రయోగములు. ౨౮—

శ్లో. యవముద్గపటోలాని కటురూక్షం చ భోజనం, ఛర్దిం న రక్తముక్తిం చ గళగండే ప్రయోజయేత్. 1. తండులోదకపిష్టేన

మూలేన పరిచేపితః, హస్తీకర్ణపలాశస్య గళగండః ప్రశామ్యతి. 2. సర్ప
పాణ శిగ్రుబీజాని శణబీజాతసీయవాన్, మూలకస్య చ బీజాని తే
క్రేణామైన పేషయేత్. 3. గండాని గ్రంథయత్ప్రేవ గళగండః సుదా
రుణాః, ప్రలేపాత్తేన శామ్యంతి విలయం యాన్తి చాచిరాత్. 4.
జీర్ణకర్మారుకరసో బిడసైంధవసంయుతః, నస్యేన హన్తి తరుణం గళ
గండం న సంశయః. 5. జలకుంభీకజు భస్మ పక్వం గోమూత్ర గాలితం,
పిబేత్కృద్రవభక్తాశీ గళగండప్రశాన్తయే. 6. సూర్యావర్తరసోనా
భ్యాం గళగండోపనాహనే, స్ఫోటాస్త్రాల్లః శమం యాతి గళగండో న
సంశయః. 7.

యవలు, పెసలు, పొట్లకాయ, కటువు, రూక్షము అగు అన్నము, ఛర్ది
రక్తస్రావము మున్నగునవి గళగండమునందు హితకరములు. కడుగునీటితో అముదపు
గింజలను మోసుగుచేళ్లను నూరి లేపనచేసిన గళగండములు నశించును. ఆవాలు
మునగవిత్తులు జంపవిత్తులు అవిసె యవలు ముల్లంగివిత్తులు వీటినన్నిటిని పులిమజ్జిగ
తోనూరి లేపనచేసినను ఉంచినను గండములు కలుతులు భయంకరములగు గళగండ
ములు ఈలేపనవలన శిశ్నుసుగా నశించును. స్రావసారకాయరసములో అంటుప్పు
పైంధనవణములను చేర్చి నస్యవిధి చేసిన తగుణములగు గలగండములు నశించును.
సందియము లేదు. జలోత్పన్నునగు చంగల్యకోష్ఠును కాల్చి గోమూత్రముతో వైచి
కొని త్రాగినను కొఱ్ఱులను తినినను గళగండములు నశించును.

— శుంభీతైలాదులు. —

శ్లో. తిక్తాలాబుధరే పక్షే సప్తాహముషితం జలం, మద్యం వా
గళగండఘ్నం పానాత్పథ్యానుసేవినః. 8. కట్ఫలచూర్ణానర్గలవర్షో గళ
గండ మపహరతి, పుత్రమిశ్రం వీతమివశ్వేతగిరికర్ణికామూలం. 9. మహి
షీమూత్రవిమిశ్రం లోహమలసంస్థితం ఘటే మాసం, అస్తధూమవిద
గ్ధం లిప్యన్తద్గునాథ గళగండే. 10. జిహ్వయాః పార్శ్వతోఽధస్తా చ్ఛి
రాద్వాదశకేర్ణితాః, తాసాం స్థూలశరే ద్వేఽధ శ్చిన్వాత్తే చ శనై
శ్చనైః. 11. బడిశేనైవ సంగృహ్య కుశపత్రేణ బుద్ధిమాన్, స్రుతే ర
క్తే వ్రణే తస్మిన్దద్యాత్సగుడ మార్ద్రకం. 12. భోజనం చానభివ్యన్తి
యూషః కాలత్థ ఇవ్యతే, కర్ణయుగ్మబహిస్సంధిమధ్యాభ్యాసే స్థితం చ

యత్. 13. ఉపర్యుపరి తచ్చిన్ద్యాద్దలగండే శిరాత్రయం, విడంగతౌర
సింధూగ్రరాన్నాన్నీవ్యోపదారుభిః. 14. కటుతుంబీఫలరసైః కటుత్తైలం
విపాచయేత్, చిరోత్థమపి నశ్యేత గళగండం నివారయేత్. 15.

పక్షమైన చేదుసారకాయలూ నాబుగురోజులుంచిన నీటిని గాని కల్లును
గాని త్రాగి పక్షభోజనముఁ జేసినచో గళగండములు నశించును. కట్ఫలచూర్ణమును
నల్లదింటెనతో నూరి గాని శ్వేతగోకర్ణి వేళ్లరసములూ నేయిని వేసికొని త్రాగినగాని
గళగండములు నశించును. మందూరము మేకమూత్రము కుండలో నుంచి ఒక నెలయైన
పిష్టుటసాగ బయటికిరానట్లు దగ్ధము చేయవలయును. పిష్టుట లేనెలో కలిపి దీనిని
నేవించిన గళగండములకు మిక్కిలిహితమగును. చెండుచెవుల వెలుపలి సంధుల నడు
మను సమీపమునను మీదనుగల నాడులను మూడిటి నైనను ఛేదించవలయును. వాయువి
డంగములు యవక్షారము సైంధవలవణము నన్నరాన్న వన చిత్తమూలము శొంఠి మిరి
యములు పిష్పళ్లు దేవదారువు చేదుసారరసము వీటిలో ఆవనూనెను పక్షముచేసి నస్య
విధి చేసినను గళగండములు నశించును.

—ॐ ఆమృతావ్యభుతము. ॐ—

శ్లో. తైలం పిబే చ్చామృతవల్లీనింబహింస్రాహ్వయా వృక్షకపిష్ప
లీభిః, సిద్ధం బలాభ్యాం చ సదేవదారు హితాయ నిత్యం గళగండ
రోగీ. 16. మాక్షికాఢ్యః సకృత్ప్రీతః క్వాఢో వరుణమూలజః, గండ
మాలాం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినీ. 17. పిష్టా జ్యేష్ఠాంబునా
పేయాః కాంచనారత్నచః శుభాః, విశ్వభేషజసంయుక్తా గండమాలా
పహః పరాః. 18. ఆరగ్వధశిఘాక్షిప్రం పిష్ట్యా తండులవారిణా, సమ్య
జ్జస్యప్రలేపాభ్యాం గండమాలాం సముద్ధరేత్. 19. గండమాలామ
యార్తానాం నస్యకర్తణి యోజయేత్, నిర్గుండా శ్చ శిఘ్రం సమ్య
గ్వారిణా పరివేషితాం. 20.

తిప్పతీగ వేప అమ్లవేతము పిష్పళ్లు చిన్నముత్తవపులగము పెద్దముత్తవపులగము
దేవదారువు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును గళగండరోగి త్రాగవలయును. ఉలిమిరివేళ్ల
కషాయములూ లేనెను వేసికొని యొకమారు త్రాగిన చాలరోజులనుండి యుండిన గల
గండములును నశించును. కాంచనారచూర్ణమును బియ్యపుకడుగుతో శొంఠిచూర్ణ
మును వైచికొని త్రాగిన గళగండములు నశించును. అమ్లవేతసపువేళ్లను బియ్యపునీళ్లతో

నూరి చక్కగా నస్యవిధినిన్నీ లేపనములను చేసిన గలగండములు నశించును. నల్లవా వినిన నీటితో చక్కగానూరి గండమాలతో పీడింపబడెడు వారికి నస్యకర్తముగా నుపయోగింపవలయును.

❖ కోశాతకీనస్యము. ❖

శ్లో. కోశాతకీనాం స్వరసేన నస్యం తుంభ్యాస్తు వా శిష్పలిసం
యుతేన, తైలేన వారిష్టభవేన కుర్యా ద్వచోపకుత్వే సహమాక్షికేణ.
21. వింద్ర్యా వా గిరికణ్డ్యా వా మూలం గోమూత్రయోగతః. గండ
మాలాం హరేత్ప్రీతం చిరకాలోత్థితామపి. 22. అలంబుషా దళోద్భూ
తా త్వర్వరసా ద్వేషలే పిబేత్, అపచ్యాగండమాలాయాః కామలాయా
శ్చ నాశనః. 23. గళగండగండమాలాకురండాంశ్చ వినాశయేత్, పిష్టం
జ్యేష్ఠాంబునా మూలం లేపాద్భివృణయప్రకం. 24.

తక్కిలపురసముతో గాని చేదసారరసముతో గాని శిష్పలినిచేర్చిగాని తేనెతో
వన పిష్పళ్లనుగాని నూరి నస్యవిధి నుపయోగింపవలయును. శ్వేతగోకర్ణి వేళ్లను గోమా
త్రముతో నూరి త్రాగిన చిరకాలమైన గండమాలలనుగూడ పోగొట్టును. గంటు
భారంగిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి లేపనచేసిచో గలగండములును గండమాల
లును నశించును.

❖ చుచుందరీశాఖోటక బింబ్యాది తైలము. ❖

శ్లో. అభ్యంగా న్నాశయేన్నాణాం గండమాలాం సుదారుణామ్,
ఛుచుందర్యా వివక్వంతు క్షణాత్తైలవరం ధ్రువమ్. 25. గళగండాపహం
తైలం సిద్ధం శాఖోటకత్వచా, బింబాశ్వమారనిర్గుండీసాధితం చాపి
నావనమ్. 26.

చుచుందరీతైలమును రుద్దిన భయంకరములగు గండమాలలు కీఘ్రిముగా నశిం
చును. శాఖోటపుష్పపుబెరుతో తయారుచేసిన లేక చేదసార గన్నేరు వావిలి వీటి
తోసాధించిన తైలమును నస్యముగా నుపయోగించినను గలగండరోగములుకాంతిల్లును.

❖ నిర్గుండీతైలము. ❖

శ్లో. నిర్గుండీస్వరసే చాభ లాజ్జలీ మూల కల్పితమ్,

తైలం నస్యాన్నిహన్త్యాశు గండమాలాం సుదారుణామ్. 27.

వావిలి రసములను పొత్తిగడ్డ కల్గమునందును సిద్ధము చేసిన తైలము భయం
కరములగు గండమాలలనుకూడ పోగొట్టును.

—ॐ కార్వాసికాపూపాదులు. ॐ—

శ్లో. వనకార్వాసికామూలం తండులై స్సహ యోజితమ్, ప
క్వా తు పూపికాం ఖాదే దపచీనాశనాయ తు. 28. శోభాంజనం
దేవదారు కాజికేన తు పేషితమ్, కోష్ఠం ప్రలేపతోహన్యాదపచీ మతి
దుస్తరామ్. 29. సర్వపారిష్టపత్రాణి దగ్ధ్యా భల్లాతకై స్సహ, ఛాగమూ
త్రేణ సంపిష్టమపచీఘ్నం ప్రలేపనమ్. 30. అశ్వత్థకాష్ఠానిచులం గవాం
దంతం చ దాహయేత్, వారాహమజ్జసంయుక్తం భస్తహస్త్యపచీప్ర
ణాన్. 31. పార్శ్విం ప్రతి ద్వాదశ ఛాజులూని భిక్షేద్ద్రవిప్తిం పరివర్జ్య
సమ్యక్, విదార్య మత్స్యాంఽడనిభాని వైద్యో నికృష్య జాలా న్యనలం
విదధ్యాత్. 32. మణిబంధోపరిష్టాద్వా కుర్యా ద్రేఖాత్రయం భిషక్,
అంగుశ్యంతరితం సమ్య గపచీనాం ప్రశాస్తయే. 33. దండోత్పలాభవం
మూలం బద్ధం పుష్పేఽపచీంజయేత్, అపార్మార్గస్య వా ఛిద్వా జ్జహ్వ
తలగతే శిరే. 34.

అడవి ప్రతివేళ్ల సుబియ్యముగఁజితో పూరిగాచేసిపక్వముచేసితినినచో అపచీ
గోగములు నశించును. మునగ దేవదారువులను గఁజితోనూరి వెచ్చఁజేసి లేపఁజేసినభ
యంకరములైన అపచీరోగములునునశించును. ఆవాలు వేప జీడివిత్తులుకలిపి భస్మముచేసి
మేకపాలతో నూరి లేపనచేసినను మంచిదియే. రావిచెక్కను జలవేతమును అపువం
టిని కాల్చి పందిమజ్జగతో చేర్చి లేపనచేసినను అపచీరోగములు నశించును. ఇంద్ర
వస్తివిషయములో క్రిందపండ్రెండు అంగుళములు పదిలిపెట్టి చేపగ్రడ్డు వలె తొలచి
నిప్పు సంఠింపవలయును. లేనిచో మణిబంధముమీదను అంగుళుల సందులలోను మూ
డురేఖలు అంటింపవలయును. అపచీరోగము శాంతించుటకై పుష్పనక్షత్రములో
నాటిన సహదేవచెట్టు వేరు నుపయోగింపవలయును.

—ॐ వ్యోపాద్యతైలము. ॐ—

శ్లో. వ్యోమం విడంగం మధుకం సైంధవం దేవదారు చ,
తైల మేతై శ్శృతం నస్యాత్కృచ్చామిష్యపచీం జయేత్. 35

త్రీకటుకములు నాయువిడంగము యష్టిమధుకము సైంధవలవణము దేవదారువు
పీటికషాయముతో సిద్ధముచేసిన తైలము భయంకరములగు నపచీరోగములనైనను
పోగొట్టును.

— చందనాద్యతైలము. ౩౬ —

శ్లో. చందనం సాభయా లాత్రా వచా కటుకరోహిణీ,

ఏతై స్తైలం శృతం వీతం సమూలా మపచీం జయేత్. 36

చందనము కరక్కాయలు లక్క వన కటుకరోహిణి వీటితైలము నిర్మలముగా నపచీరోగములను పోగొట్టును.

— గుంజాద్యతైలము. ౩౭ —

శ్లో. గుంజా హయారిశ్యామాక సర్వవైష్ణవత్రనాధితమ్, తైలం
తు దశధావశ్చ త్కణాలవణపంచకమ్. 37. మరిచైశ్చర్మితై ర్యుక్తం
సర్వావస్థాగతాం జయేత్, అభ్యంగా దపచీముగ్రం వమీకారోగ్యర్బద
వ్రణాన్. 38.

చిరసేనగలు గన్నేరు నల్లతెగడ జిల్లేడు ఆవాలు వీటితో పిప్పళ్లు పంచలవణములు మిరియనుల చూర్ణముతో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దిన అన్నివిధములగు నపచీరోగములును మూఁరోగములు నశించును.

— గ్రంధులందు శోథనక్రియలు. ౩౯ —

శ్లో. గ్రంథి స్వామేషు కుర్యేత భిషక్సోధ ప్రతిక్రియామ్, పక్వా
నాపాట్య సంశోధ్య రోహయే ద్వ్రణభేషజైః. 39 హింస్రాసరోహిణ్యా
మృతా చ భాగ్జ్ఞ శ్యామాకబిల్వ గురుకృష్ణగంధాః, గోపిత్తపిష్టాస్స
హతాశ్వత్థ్యా గ్రంథౌ విధేయోఽనిలజేప్రలేపః. 40. జలాత్త కాః పిత్త
కృతే హితాస్తు క్షీరోదకాభ్యాం పరిషేచనం చ, కాకోలివర్గస్య తు
శీతలాని పిబేత్కషా మూణి సశర్కరాణి. 41. ద్రాక్షారసేనేక్షురసేన
వాపి చూర్ణం పిబేద్వాపి హరితకీనా, మధూకజంబ్యర్జునవేతసానాం
త్వగ్భిః ప్రదేహనవతారయేచ్చ. 42. కృతేషు దోషేషు యథానుపూ
ర్వా గ్రంథౌ భిషక్ శ్లేష్మసముత్థితే తు. 43. స్విన్నే చ విష్ణూపన మేవ
కుర్యా దఙ్గుష రేణువృషదీనుతై శ్చ.

పచ్చిగ్రంధులకు వాచును పోగొట్టుచికిత్సను చేయవలయును. పక్వములగు వానిని శోధించి గాయత్రుషధులతో ఆంకురింపఁ జేయవలయును. జటామాంసి కటుకరోహిణి తిప్పతీగ గంటుభారంగి శ్యామాకము మారేడు ఆకురు వీటిని గోపిత్తముతో నూరి వాతగ్రంధులకు లేపనమును చేయవలయును. పిత్తగ్రంధులయందు జలక్రియ

హితకరము. పాలు నీళ్లు వీటితో నేచన చేయుట, కాణోలీగణపుబొప్పల కషాయము ను చల్లార్చి చక్కెరతో కలిపి నేవించుటయును హితకరములు. కరక్కాయచూర్ణమును ద్రాక్షరసముతో గాని ఇత్తురసముతో గాని త్రాగవలయును. మధుకము నేలేడు మున్నగు వానిని నూరి పైనిపట్టినపలయును. దోషముల ననుసరించి చికిత్సలను చేయుచుండవలయును. ఇట్లుచేసినపిమ్మట కఫగ్రంథులను స్వేదముచేయించి ఆపివట్ట అంగుష్ఠమును దుమ్ముతోను చిన్నరాలతోను విష్ణాపనము చేయవలయును.

— వికంకతాది లేపము. —

శ్లో. వికంకతారగ్వధికాకణస్తీ కాకాదనీ తాపసవృక్షమూలైః, ఆలేపయేదేనమలాబుభార్జ్య కరంజకాలామదనై శ్చ విద్వాన్. 44. దస్తీ చిత్రకమూలత్వక్సధార్కవయసీ గుడః, భల్లాతకాస్థికాసీసం లేపోభి ద్వాచ్ఛిలామపి. 45. గ్రన్థ్యర్బదాదిజి లేపో మాతృవాహకకీటజః, సర్జికామూలకక్షారః శంఖచూర్ణసమన్వితః, ప్రలేహ విహితస్తీక్షోహన్తిగ్రంథ్యర్బదాదికాన్. 46.

ములుదంటి రేల ఎఱ్ఱచిరిసెనగ అడవిదొండ ఇంగుదీసృక్షమువేళ్లు వీటితోను సార గంటుభారంగి నల్లతెగడ ఉమ్మెత్తకాయ వీటితోను లేపనములను చేయించినను, దంటి చిత్రమూలము వేళ్లు జముడుపాలు బెల్లము జీడివిత్రనములు కాసీసము వీటితో లేపనచేయించినను రాక్షసము తెగిపోవును. బురదలో తిటిగెడి పురువులు మునగ యవక్షారము శంఖచూర్ణము వీటిని నూరి లేపనచేసినను గ్రంథులు మున్నగునవినశించును. మర్దస్థలము తప్పు తక్కినచోట్ల పుట్టిపక్వముకానట్టి గ్రంథులను కాలవలయును.

— గ్రంథిపాచన విధి. —

శ్లో. గ్రంథీనమర్తప్రభ వానపక్వానధృత్య వాగ్నిం విదధీత వై ద్యః, తూరేణ వైతాన్ప్రతిసారయేత్తు సంలిఖ్య సంలిఖ్య యథోపదేశమ్. 47. గ్రంథ్యర్బదానాం నయతోవిశేషః ప్రదేహపేత్వా కృతి దోషదూష్యైః, తతశ్చికిత్సేద్భిషగర్బదానివిధానవిద్గ్రంథిచికిత్సితేన. 48. వాతార్బుదేచాప్యసనాహనాః స్నిగ్ధైశ్చ మాంసైరధ వేశవారైః, స్వేదం విదధ్యాత్కుశలస్తు నాడ్యా శృంగేణరక్తం బహుశోహరేచ్ఛ. 49. స్వేదోపనాహవృద్ధవస్తుపథ్యాః పిత్తార్బుదేకాయవిరేచనాని, విఘ్నవ్యచోదుంబరశాకగోజీవత్తైః భృశం షోద్రయ్యతైః ప్రలింపేత్. 50.

శక్తికృతై స్సర్జరసప్రియంగుపతంగలోధ్రాప్తునయప్తికాప్యైః, లేపనం శంఖచూర్ణేన సహమూలకభస్మనా, కఫార్బుదాపహం కుర్యాద్ధృంభ్యా దిషు విశేషతః. 51.

వైద్యోపదేశము ననుసరించి క్షీరిజ్వరములతో ప్రతిసారమును చేయవలయును. ప్రదేశమును కారణమును ఆకారమును దోషమును దూష్యమును గుత్తైతిగి వైద్యుడు అర్బుదకోగమునకు చికిత్సను చేయవలయును. వాతార్బుదమునందు ఉపనాహమును స్వేదమును స్నిగ్ధముగు మాంసము నుపయోగింపవలయును. వైద్యుడు శేర్పరియై నాశములకు చెవ్వుటను పట్టించుచుండువలయును. శృంగములద్వారా రక్తమును విస్తారముగా వెడలింపవలయును. పిత্তార్బుదములందు స్వేదమిచ్చుట పిండికట్టుట మెల్లగా ప్రవర్తికిప్పించుటలను చేయవలయును. మేడి, శడ్డిచారివానబొలు వీటిఆకులతోనూడ నూరి పిచ్చుట స్వరసము ప్రియంగువు లొద్దగ రక్తచండము అర్ధసవృక్షము యప్తిమధుకము వీటిని తేనెతో నూరి పట్టు వేయవలయును. కఫార్బుదమునందును గ్రంథి మున్నగువా నికిని శంఖచూర్ణమును మునగభస్మమును కలిపి లేపనము చేయవలెను.

— నిష్పావాది లేపములు. ౫ —

శ్లో. నిష్పావపిణ్యాకకులుశ్శకలై ర్వాంసప్రగాఢై ర్దధిమర్దితై శ్చ, లేపం విదధ్యాత్క్రిమయో యథాత్ర ముంచస్త్య పత్యా న్యథ మక్షికా వా. 52. అల్పావశిష్టం క్రిమిభిః ప్రజగ్ధం లిఖేత్తతోగ్నిం విదధిత పశ్చాత్, యదల్పమాలం త్రపుతామసీసైః సంవేప్య పత్రై రథ వాయుసై ర్వా. 53. తూరాగ్నిశస్త్రాణ్యవతారయేచ్చ ముహుర్ముహుః ప్రాణనువేక్ష్యమాణః, యదృచ్ఛయా చోషగతాని పాకం పాకక్రమేణోషచరేద్యథోక్తమ్. 54. ఉపోదికారసాభ్యక్తా స్తత్పత్రపరివేష్టితాః, స్రణశ్యస్త్యచిరాన్నాణాం పిడకార్బుదజాతయః 55. ఉపోదికా కాంజితక్రపిష్టా తయోపనామో లవణేన మిశ్రః, దృష్టోర్బుదానాం ప్రశమాయ కైశ్చిద్దినే దినే షా త్రిషు మర్తజానామ్. 56. లేపోర్బుదజిద్రంభామోచకభస్మ తుషశంఖచూర్ణకృతః, సరటారుధిరార్ద్రక గంధకయపబిడంగ నాగరైర్వాథ. 57. సుషీగంఢీరికాస్వేదో నాశయేదర్బుదాని చ, సీసకేనాఽథ లవణైః పిండారకఫలేన వా. 58. హరిద్రాలోధ్ర పత్తుంగ గృహధూమ మనశ్శిలాః, మధుప్రగాఢోలేపోయం మే

దోర్బదహరః పరః. 59. ఏతామేవ క్రియాం కుర్యాదశేషాం శర్కరా ర్బదే. 60

అయములు పిణ్యోకము ఉలవలు వీటికల్కమును మాంసమును పెరుగుతో మర్దించి లేపన చేయవలయును. పురుగులవలన తినబడి కొలదిగా మిగిలిన దానిని కాల్చివేయవలయును. ఇంకను మిగిలినచో పంగము రాగి నీసము వీటి రేకులతోచుట్టి ఊరము అగ్ని శస్త్రచికిత్సలనుచేయవలయును. దైవయోగమున పక్వమైనదానిని క్రమముగా చికిత్స చేయవలయును. ఉల్లరసముతో తడిపి ఆయాకులతోచుట్టి పెట్టిన పురాతన ములైనను అర్బుదజాతి నశించును. మర్తజమగు అర్బుదము వీనితో మూడేసిరోజులు కట్టచుండుటచేత నశించును. అరటి చాగవృక్షములబూడిద శంఖభస్మము వీటితో లేపన చేసినను అర్బుదములు నశించును. జెనుడుసాలు కాచజెనుడు స్వేదము అర్బుదములను పోగొట్టును. దివసెలసజముగాని పిండితకపు ఫలమునుగాని నూరి లేపనచేసినచో అర్బుదములు నశించును. పసపు లాద్దుగ రక్తచందనము ఇంటిబూజు మనశ్శిల వీటిలో తేనెను వైచి నూరి, లేపనము చేసినచో అర్బుదములు నశించును. శర్కరా ర్బుదరోగములకు ఈపైని చెప్పిన చికిత్సల నన్నిటిని చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు గళగండాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౧. శ్రీపదాధికారము.

శ్రీపదమున సామాన్య చికిత్సలు. ౧౧

శ్లో. లంఘనా లేపనస్వేదరేచనైః రక్తమోక్షణైః, ప్రాయశ్చేష్ట హరై రుష్టైః శ్రీపదం సముపాచరేత్. 1. ధత్తూరై రంజనిర్గుండి వర్షాభూ శిగు సర్వపైః, ప్రలేపః శ్రీపదం హంతి చిరోత్థ మతిదారుణమ్. 2. పిన్పిష్టమారనాలేన రూపికామూలవల్కలమ్, ప్రలేపాచ్ఛ్లిపదం హంతి బద్ధమూల మథో దృఢమ్. 3. పిండారకతరుసంభవ వందాక శిఘ్ర జయతి సర్పిషా వీతా, శ్రీపద ముగ్రం నియతం బద్ధ్వా సూత్రేణ జంఘాయాం. 4. పితౄశ్చాలేపనే నిత్యం చిత్రకో దేవదారు వా, సిద్ధార్థశిగుకలోక గుఖోష్టో మూత్రపేషితః. 5. స్నేహస్వేదోసనాహం శ్చ శ్లిష్టదేవ కృత్వా గుల్ఫోపశిరాం విధ్యేత్తు చతురంగుళే. 6.

గుల్ఫస్యాధః శిరాం విధ్యే చ్చీఘ్రపదే పితృసంభవే, పితృశీఘ్రిం చ క్రియాం
కుర్యాత్పితృర్భుదవిసర్పవత్. 7. మంజిష్ఠాం మధుకం రాస్నాం సహిం
స్రాం సపునర్నవామ్, పిష్టాస్వరనాశై ర్లేపోయం పితృశ్లేపద శాస్తయే. 8.
శిరాం నువిదితాం విధ్యేదంగుష్ఠే శ్లేష్ఠశ్లేపదే. మధుయుక్తాని చాభ
క్ష్యం కషాయాణి పిబేన్నరః. 9. పిబేత్సర్వపత్రైలేన శ్లేపదానాం నివృత్త
యే, పూతీకరంజచ్చదజం రసం వాపి యథాబలమ్. 10.

అంఘనము లేపనము స్వేదనము విరేచనము రక్తస్రావణము కఫనాశక
పదార్థములను నేవించుట నను వీరిచేత శ్లేపదరోగమునకు చికిత్స జేయవల
యును. ఉష్ణైత్ర ఆముదము వావిలి గలిజేరు మునగ ఆవాలు వీటినినూరి లేపన
చేసిన ప్రాతటణిన శ్లేపదములను కూడ నశింపఁ జేయును. జిల్లేడుచేళ్లను గాని
ప్రత్తిచేళ్లను గాని గంజితో నూరి లేపనచేసిన శ్లేపదము పెండ్లంటు నశించును. మంగ
జేళ్లు వందాక చేళ్లు నూరి నే తోకలిపి త్రాగినను మొలత్రాకోలొ నెల్లప్పుడును కట్టుకొ
నియున్నను శ్లేపదములు నశించును. చిత్రమూలము దేవదారుపులు యొక్కగాని ఆవ
నుఃగలయొక్క గాని కల్కమును గోమూత్రముతో నూరి వెచ్చజేసి లేపన చేసిన
హితముగును. వాతశ్లేపదములందు స్వేదనము స్వేదనము ఉపనాసమును వైద్యుఁడు చేయు
చుండవలయును. పిష్టశ్లేపదమునందు గుల్ఫమునకు క్రిందనాడుల వేదించవలయును.
పితారబ్ధముపిత్తవిసర్పి పిష్టిః చేసిన శ్లేపి ఇందుచికిత్సను చేయవలయును. మంజిష్ఠ యష్టి
మధుకము నన్నరాస్త జటామాంసి గలిజేరు వీటిని గంజితో నూరి లేపనచేసిన పిత్తశ్లేపద
ములు నశించును. కిక్కుశ్లేపదములకు అరిగింపుమునందు చక్కగా గుత్తించి నాడీచ్చేదన
ముఁ జేయవలయును. మధుయుక్తములగు కషాయములను పిమ్మటఁ ద్రాగవలయును.
లేనిచో శ్లేపదరోగశాంతికై నెమలిఅడుగుఆకులరసమును తైలముతో త్రాగవలయును.

— వృద్ధదారక చూర్ణము. —

శ్లో. అన్నేనైవ విధానేన పుత్రజీవకజం రసమ్, కాంజికేన పిబే
చూర్ణం మూత్రై ర్వా వృద్ధదారజమ్. 11. రజసిం గుడసంయుక్తాం
గోమూత్రేణ పిబే న్నరః, క్షుద్ధోత్థం శ్లేపదం హస్తాద్ద్రుకుప్తం విశేష
తః. 12. గంధర్వతైలభృష్టాం హరితకీం గోజలేన యః పిబతి, శ్లేపద
బంధనముక్తో భవ త్యసౌ సప్తరాత్రేణ. 13. ధాన్యామ్లం తైలసంయు
క్తం కఫహాతవినాశనమ్, దీపనం చామదోషఘ్న మేత చ్చీపదనాశ
నమ్. 14. గోధావతీమూలయుక్తాం ఖాదే న్నామేండరిం నరః, జయే

స్త్రీపదకోపోత్థం జ్వరం సద్యో న సంశయః. 15. శ్రీపదఘ్నో రసో
భ్యాసాద్గుడూచ్యా స్తైలసంయుతః, త్రికటు త్రిఫలా చవ్యం దార్ద్ర
పరుణగోక్షురమ్. 16. అలంబుషాం గుడూచీం చ సమభాగాని చూర్ణ
యేత్, సర్వేషాం చూర్ణ మాహృత్య వృద్ధదారస్య తత్సమమ్. 17.
కాంజికేన చ తత్ప్రేయ మక్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం
స్యా ద్భోజనం సర్వకామికమ్. 18. నాశయే స్త్రీపదం స్థాల్య మామ
వాతం సుదారుణమ్, గుల్మ కుష్మానిలహరం వాతశ్లేష్మజ్వరాపహమ్. 19.

ఇదేవిధముగా (పుత్రజీవి) లక్ష్మణపంజరసమును త్రాగివిదారీచూర్ణమును గంజి
తోగాని గోమూత్రముతోగాని త్రాగవలయును. పసపును గోమూత్రముతో త్రాగినచో
ఒకవర్ష పు స్త్రీపదమును కుష్టునునశించును. తెల్లలయదపు తైలమునందు వేచిన కరక్కా
యలను గోమూత్రముతో నేవించిన వాడు ఏడురోజులతో శ్రీపదబాధనుండి విముక్తు
డగును. తైలమును చేర్చిన గంజి కఫవాతములను పోగొట్టును. దీపనముజేయును. ఆమ
దోషమును పోగొట్టును. చెప్పబట్టాకుతో కారుమినుపరసమును నేవించిన శ్రీపదజమగు
రోగము మిగుల త్వరలో నశించును. తిప్పతీగెరసములూ తైలమును వేసికొని దినమును
నేవిండుచుండిన శ్రీపదములు నశించును. శొంఠి మిరియములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు చ
వ్యయు మ్రానివనుపు పల్లెరు తిప్పతీగె వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని చూర్ణమును
చేసి దానితో సమానముగా నేలగుమ్మడుచూర్ణమును ఒక్కతులమంత గంజితోకలిపి
త్రాగవలయును. జీర్ణించినపిమ్మట అన్నిపదార్థములను భుజింపవచ్చును. భయంకరమగు
నామవాతము శ్రీపదము మున్నగునవి నశించును.

❧ పిప్పల్యాదిచూర్ణము. ❧

శ్లో. పిప్పలీ త్రిఫలా దారు నాగరం సపునర్నవం, భాద్రై ద్విప
లికై రేషాం తత్సమం వృద్ధదారకం. 20. కాంజికేన పిబే చూర్ణం
కర్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం స్యా ద్భోజనం సర్వకా
మికం. 21. శ్రీపదం వాతరోగాం శ్చ హన్యా త్ప్రీహాన మేవ చ, అ
గ్నిం చ కురుతే ఘోరం భస్మకం చ నియచ్చతి. 22.

పిప్పళ్లు త్రిఫలములు దేవదారువు శొంఠి గలిజేరు వీటిని రెండుపలములచొప్పున
వీటింతతో సమానముగా సముద్ర పాల చూర్ణముచేసి కాలుపలమును గంజితో
త్రాగి జీర్ణించినపిమ్మట ఇష్టమువచ్చినట్లులు భుజించినచో శ్రీపదములను వాతరోగములను
పోగొట్టును, జఠరాగ్నిని కలిగించును,

— ౧౭ కృష్ణాద్య మోదకము. —

శ్లో. కృష్ణాచిత్రకదన్తినాం శర్ష మర్ధపలం పరం, వింశతి శ్చ హరితకో గుడస్య త్త పలద్వయం, నుధునా మోదకం ఖాదేచ్ఛీపదం హన్తి దుస్తరం. 23.

పిప్పళ్లు చిత్రమూలము దంతి ఇవి ఒక్కొక్క కాలు పలమును, కరక్కాయలు ఇరువదియును, బెల్లము రెండు పలములును చూర్ణము చేసి తేనెతో మాత్రలను కట్టి తినిన భయంకరములగు శ్రీ పదములు నశించును.

— ౧౮ సౌరేశ్వరఘృతము. —

శ్లో. సురసాం దేవకాష్ఠం చ త్రికటు త్రిఫలే తథా, లవణాన్యథ సర్వాణి విడంగా న్యథ చిత్రకం. 24. చవికా పిప్పలీమూలం గుగ్గులు ర్హృపుషా వచా, యవగ్రజం చ పాతా చ శత్యేలా వృద్ధదారుకం. 25. కల్లైశ్చ కార్షికై రేభి ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూలీకషాయేణ ధాన్యాయూషద్రవేణ చ. 26. దధిసుండసమాయుక్తం ప్రస్థం ప్రస్థం పుథకృష్ణథక్, పక్వం స్వాదు ఘృతం కల్కా త్ప్రిభే త్కరత్రయం హవిః. 27. శ్రీపదం కఫనాతోక్తం మాంసరక్తాశ్రితం చ యత్. మేదశ్శీతం చ పిత్తోత్థం హన్యా దేవ న సుశయః. 28. అపచీం గుడమాలాం చ అస్త్రీవృద్ధిం తథార్బుదం, నాశయే ద్ద్రహణీదోషం శ్వయంభుం గుడజాని చ, పర మగ్నికరం హృద్యం కోష్ఠక్రిమివి నాశనమ్, ఘృతం సౌరేశ్వరం నామ శ్రీపదం హన్తి నేవితం. 30. జీవకేన కృతం హ్యేత. ద్రోగ్లాఘీకవినాశనమ్.

సురస దేవదారువు కొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు పంచలవణములు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము చవ్యము మోడి గుగ్గిలము బోడతరము వసయ వక్షారము అగరుకొంతి కచ్చూరము ఏలకులు వృద్ధదారుకము పీటినొక్కొక్కతులము చొప్పన తీసికొని కల్కముచేసి ఇందు 16 పలముల నేరిని పక్వము చేయవలయును. దశమూలముల కషాయముతోను ధనియముల యూచరసముతోను దధిమండముతోను కేక్సరుగా నొక్కొక్క ప్రస్థము చొప్పన నేరిని పక్వము చేసి మూడుతులములు త్రాగవలయును. కఫహతశ్రీ పదములను మాంసరక్తాశ్రితమగు శ్రీ పదమును పిత్తపు శ్రీ పదమును నశింపఁ జేయును. అపచీ గండమాల ఆం త్రవృద్ధి అర్బుదము గ్రహణీదోషము కావులను ఇయ్యది పోగొట్టును. ఇయ్యది సౌరేశ్వరమును ఘృతము.

—ॐ విడంగమార్జము. ॐ—

శ్లో. విడంగమరిచార్కేషు నాగరే చిత్తకే తథా. 31. భద్రా
దార్శ్వేలకాభ్యేషు సర్వేషు లవణేషు చ, తైలం షక్యం పిబే ద్వాపి
శ్లేషదానాం నివృత్తయే. 32.

వాయువిడంగములు మిరియములు అర్కపత్రము శొంఠి చిత్తమూలము తుంగ
ముసైలు మానివనపు ఏలకులు లవణములు వీటియందు పశ్యముచేసిన తైలమును నేవించి
నను శ్లేషదములను పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్లేషదాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

ॐ

౪౨. విద్రద్యధికారము.

—ॐ విద్రధికి సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. జలౌకావాతనం శస్త్రం సర్వస్థి న్నేవ విద్రధౌ, మృదుర్వి
రేకో లఘ్వన్నం స్వేదో పిత్తోత్తరం వినా. 1. కాతఘ్నమూలకత్తైః స్తు
వసాతైలమృతప్లుతైః, సుఖోష్ణో బహుశో లేపః ప్రయోజ్యో వాతవిద్ర
ధౌ. 2. స్వేదోఽనాఘ్నః కర్తవ్యః శిశుమూలసమన్వితాః, యవగో
ధూమమద్దై శ్చ సిద్ధాపిప్లేః ప్రలేపయేత్. 3. విలీయతే ఊణే నైవ
మషక్యో వైచివ విద్రధిః, పునర్నవాదారువిశ్వదశమూలాభ్యాంభసా.
4. గుగ్గులుం రుబుతైలం వాపిబే న్నారుచవిద్రధౌ, పైత్తికం శర్కరాలా
జామధుకైః శారివాయుతైః. 5. ప్రదీహ్యత్ ఊరపిప్లే ర్వా పయ
స్యోశీరచందనైః, పిబే ద్వా త్రిఫలాక్వాథం త్రివృత్కల్కాక్షసంయుత
మ్. 6. పంచవల్కలకల్కేన ఘృతమిశ్రేణ లేపనం, యష్ట్యాహ్వ శారి
బా దూర్వా నలమూలై స్సచందనైః. 7. ఊరపిప్లేః ప్రలేపస్తు పిత్త
విద్రధికాస్తయే, ఇష్టకానికతాలోహగోశకృత్తుషపాంశుభిః. 8. మూ
త్రపిప్లే శ్చ సతతం స్వేదయే ఛ్చేష్టవిద్రధిమ్, దశమూలకపాయేణ స
స్నేహేన రసేన వా. 9. శోథం వ్రణం వాకోష్ఠేన సశూలం పరిషేచ

యేత్, త్రిఫలా శిగువరుణ దశమూలాంభసా పిబేత్. 10. గుగ్గులుం
 మూత్రయుక్తం వా విద్రథౌ కఫసంభవే, పిత్తవిద్రధివ త్వర్వాం క్రి
 యాం నిరవశేషతః. 11. విద్రధ్యోః కుశలః కుర్యా ద్రక్తాగంతునిమిత్త
 యోః, శోభాంజనకనిర్యూహౌ హిం గుసైంధవసంయుతః. 12. అచి
 రం విద్రధిం హన్తి ప్రాతఃప్రాత ర్నిషేవితః, శిగుమూలం జలే ధౌతం
 దరపిష్టం ప్రగాలయేత్. 13. తద్రసం మధునా పీత్వా హస్త్యస్తర్విద్ర
 ధిం సరః, క్షేతవర్షాభువో మూలం మూలం వరుణకస్య చ. 14. జలే
 న క్షుధితం పీత మపకవ్యం విద్రధిం జయేత్, వరుణాదిగణక్వాథ మప
 క్షేభ్యస్తరోత్థితే. 15. ఉషకాది ప్రతీవాపం పిబేత్సంశమనాయ. వై, శ
 మయతిపాతామూలం, ఔద్రయుతం తంసులాంభసా పీతమ్. 16. అస్త
 ర్భూతం విద్రధి, ముద్గత మాక్షేవ మనుజస్య, అపక్షే క్షేత దుద్దిష్టం
 పక్ష్యేతు వ్రణవత్క్రియా. 17. స్రుతేఽపూర్ణ్యమధశ్చైవ మిరేయా
 మ్లసురాసవైః, పేయవరుణకాదిస్తు మధుశిగురసోఽథవా. 18. ప్రి
 యంగుధాలకీలోద్ధ్రం కిట్ఫలం తీనిశత్వచం, ఏతైస్తైలం విపక్తవ్యం వి
 ద్రథౌ రోణం పరిమ్. 19. .

అన్ని విద్రధులనును జలగలను కరిపించుట మంచిది. మృదువుగా వికేచనము
 జేయించుట స్వేదము సుత్తములు. వాతహరములగు కల్కములను వెచ్చజేసి లేపన
 చేయుట వాతవిద్రధికి మంచిది. ముగ వేళ్లతో స్వేదము రుచనాహును చేయింప
 వలయును. యవలు గోధుమల పెసలు వీటిసిండిని కట్టవలయును. గలిక్షేరు దేవదా
 రువు శొంతి దశమూలములు కరక్కాయలు వీటిక్వాథముతో గుగ్గిలమును కాని అము
 దమును గాని వాతవిద్రధియందు త్రాగవలయును. పిత్తవిద్రధికి చక్కెర పేలాలు
 మధుకము నుగంధిపాల వీటితోగాని పాలు వట్టివేళ్లు చందనము నూరికొనిగాని లేపన
 చేయవలయును. దశమూలముల కషాయమును గాని తైలసహితముగు మాంసరసమును
 గాని కొంచెము వెచ్చజేసి శూలసహితములగు వాపులను గాయములను తడుపవలయు
 ను. త్రిఫలములు మునగ వరణదశమూలములు వీటికషాయముతోగాని గోమూత్రముతో
 గుగ్గిలమును గాని కఫవిద్రధికై త్రాగవలయును. మునగకషాయములో ఇంగువ సైంధ
 వలపణములను వైచికొని ప్రాతఃకాలమున నిత్యమును త్రాగుచుండిన విద్రధి శీఘ్రముగ
 నే సశించును. అగరుశొంతివేళ్లను తేనెతో కలిపికొని బియ్యపుకడుగుతో త్రాగిన అతి
 భయంకరములగు విద్రధులయినను సశించును. ఇయ్యది షష్ఠ్యముగాని విద్రధి విషయ

ము. ఇక పక్ష్యముఅయినదానిని గాయములకువలెనే యుపచరింపవలయును. క్రిందిమీదికి సావముగలవిద్రధులలో మైరేయాష్లుసురాసవములగాని వరణాదిగణకర్మాభ్యును గాని మునగరసములలో లేనను వైచికోని గాని త్రాగవలయును. కొఱ్ఱలు ధాతకీషునుము లొద్దగ కట్ఫలము అజగరత్వక్కు వీటితో తైలమునుచేసి విద్రధికిగోపణము చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విద్రద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౩. వ్రణశోధాధికారము.

—ॐ వ్రణశోధ సుపాయములు. ॐ—

శ్లో. ఆచా విష్ణూపనం కుర్యా ద్ద్వితీయ మవసేచనం, తృతీయ ముపనాహం చ చతుర్థీం పాటనక్రియాం. 1. పంచమం శోధనం చైవ షష్ఠం రోపణ మిష్యతే, ఏతే క్రమా వ్రణశోధకైః సప్తమో వైకృతాపహః. 2. మాతులుంగాగ్నిమంథౌ చ భద్రదారుమహాపథం, అహింసా చైవ రాన్నా చ ప్రలేపో వాతశోధహః. 3. కల్కః కాంజిక సంపిప్ఠః స్నిగ్ధః శాఖోటకత్వచః, సుపర్ణివ నాగానాం రక్తశోధవినా శనః. 4. దూర్వాచనలమూలంచమధుకంచందనంతథా, శీతలాశ్చగణా సుర్వే ప్రలేపః పిత్తశోధహః. 5. న్యగ్రోధోదుంబరాశ్చత్తప్తక్షువేతసవ ల్కులైః, ససర్పిష్టైః ప్రలేప స్నాన్య చ్ఛోధనిర్వాపణ స్తన్మృతః. 6. ఆగస్తా శోణితోత్థే చ ఏషవక్త్ర క్రియాక్రమః, అజగంధాశ్వగంధా చ కాలాసరలయా సహ. 7. ఏకే శికాజశృంగీ చ ప్రలేపః క్లేష్టశోధహః, పునర్నవా శిగుదారు దశమూల మహాపథైః. 8. కఫవాతకృతే శోథే లేపః కోష్ఠో విధీయతే, స రాత్రౌ లేపనం దద్యా ద్దత్తం చ పతితం తథా. 9. స చ శర్యుషీతం శుష్యమాణం వైవాపధారియేత్, శుషత మాణ ముపేక్షేత ప్రదేహం వీడనం ప్రతి. 10. సచాపి ముఖ మాల్యి పే త్రేన దోషః ప్రసిచ్యతే, స్థిరా న్తందరుజః శోథా న్నేహైర్వాం కభాపహ్నైః. 11. అభ్యజ్ఞ్య స్వేదయిత్వా చ వేణునాడ్యా శతః శనైః,

విష్ణూపనార్థం మృద్నీయా త్తలేనాంగుష్ఠ కేనవా. 12. రక్తావశేచనం కు
ర్యా దాదా వేవ విచక్షణః, శోధే మహతి సంబద్ధే వేదనావతి చప్రణే.

మొదట వాడుచుండును పిమ్మట నేచనము మూడవది ఉపనాహము నాలవది
పగల్చుట అయిదవది శోధించుట ఆరవది మాన్పుట అను నీచికిత్సాక్రమము గాయ
ములకు చెప్పబడినది. ఏడవది వికారనాశకకర్తను చేయుటయైయున్నది. మాదీఫలము
తక్కిండు తుంగముపైలు దేవదారువు శొంఠి జటాహారి రాస్నా వీటి లేపము వాతపు
వాపులనుపోగొట్టును. బూరుగుచెట్టు చెక్కను గంజితోనూరి కల్కమునుచేసి లేపన
చేసిన రక్తశోఫలు నశించును. గరికి వట్టిజేళ్లు యష్టిమధుకము చందము శీతలగణపుటొ
షధులు వీటితోనగు లేపము పిత్తవాపులను పోగొట్టును. మట్టి మేడి రావి జువ్వీ ప్ర
బ్బలి వీటి పట్టలను నేతితోనూరిలేపన చేసిన వాపులు నశించును. ఆగంతుక వ్రణము
నకును రక్తజ శోధకును ఈచికిత్సనే చేయవలయును. తులసి పెన్నేరు నల్లతెగడ తెగడ
మున్నగు వీటితోనగు లేపనము వాపులను తగ్గించును. గలిజేరు మనగ దేవదారువు దశ
మూలములు శొంఠి వీటిని వెచ్చజేసి లేపన చేయుట కఫవాతములకు హితకరము
ఆగును. గాయములపైని పట్టించరాదు. బొటనవ్రేలతో విష్ణూపనకై రుద్దవలయును.
పుద్గిలొందిన వాపునందును వేదనగలుగు వ్రణమునందును మొదటనే విచక్షణుండై
వైద్యుండు రక్తమును వెడలించుచుండువలయును.

❧ వ్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు. ❧

శ్లో. యో న యాతి శమం లేప స్వేదనేకావతర్షణైః, సోఽ
పి నాశం వ్రజ త్యాశు శోధ శ్శోణిత మోక్షణాత్. 14. ఏకత శ్చ
క్రియా స్వర్వా రక్తమోక్షణ మేకతః, రక్తం హి వ్యష్టుతాం యాతి
తచ్ఛేన్నాస్తి నచాస్తి రుక్. 15. స చే దేవ ముపాక్రాంతః శోథో న
ప్రశమం ప్రజేత్, తస్యోపనాహైః పక్వస్య పాటనం హిత ముచ్య
తే. 16. త్ర లేన సర్పిషా వాపి తాభ్యాం వా శక్తుపిండికా, సుఖో
ష్ణః శోధపాకార్థ ముపనాహః ప్రశస్యతే. 17. సతిలా సాతసీబీజా దధ్య
స్తాశక్తుపిండికా, సకిణ్వకుష్ఠలవణా శస్తా స్యా దుపనాహనే. 18.
బాలవృద్ధాసహజీణభీరూణాం యోషితా మపి. మర్గాపరి చ జాతే చ
పక్వే శోథే చ దాగుణే. 19. గవాం దంతం జలేఘృష్టం బిందుమాత్రం
ప్రలేపయేత్, అత్యస్తకశినే చాపి శోథే పాచనభదనం. 20. కటుతై
లాన్వితై స్తేషా త్సర్పనిర్దోకభస్మభిః, చయః శామ్యతి గండస్య ప్రకో

ప స్ఫుటతి ద్రుతమ్. 21. చిరవిల్వాగ్నికా దంతీ చిత్రకోహయమా రకః, కపోతకగకగృధ్రాణాం పురీషాణి చ దారణం. 22. తూరద్రవ్యాణి వా యాని తూరో వా దారణః పరః, ద్రవ్యాణాం పిచ్ఛిలానాం తు త్వజ్జాలాని ప్రవీడనం. 23. యవగోధూమమాషాణాం చూర్ణాని చ సమాసతః, తతః ప్రక్షాలనం క్వాథః పటోలీనింబపత్రజః. 24. అవిశుద్ధే నిశుద్ధే చ న్యగ్రోధాది త్వగుచ్ఛవః, పంచమూలద్వయం వాతే న్యగ్రో ధాది శ్చ పైత్తకే. 25. ఆరగ్వధాదికో యోజ్యః కఫజే సర్వకర్తను.

లేపస్వేదాదులచే సుషశాంతి నొందుని శోధరక్తమోక్షణమువలన శీఘ్రముగా నశించుచున్నది. ఒక వైపు సంపూర్ణముగా చికిత్సను చేయుచు రెండవవైపునందు రక్త మును వెడలింపవలయును, రక్తమే వ్యర్థుత్వమునొందును. వ్యర్థమే కానిచో బాధయే యుండదు. ఇట్టి చికిత్సచేసినను శాంతింపని శోధను ఘాతోపనాహములచే జీర్ణుట ముంచిది. తైలముతో గాని నేతితో గాని రెండింటితో గాని సత్తువును ముద్దజేసి వె చ్చవెచ్చగా కాచుట ముంచిది. తిలలు అవిసెవిత్తులు దధి అల్లము వన శోష్ణ ఉష్ణ పీటితోనైన సత్తుపిండముపనాహమునకు ప్రశస్తము. పిల్లలు ముదనల్లు ఓర్వలేనివారు క్షీణించినవారు భయస్వభావులు స్త్రీలు పురుషులు వీరికి మర్త సునందు కలిగిన దారుణమగు శోధమునందును ఆవుదంతిమును నీటితో అణగదీసి ఒకబొట్టు లేపనచేసిన అత్యంతకఠినమగు శోధమునందును పాచనముగల్గించును. నెనులిఁడ్లుచెక్క మాలేదు దంతి చిత్రమూలము గన్నేరు పావురపుపెంట కంకిపుపెంట గద్దపెంట పీడిని లేపన చేయటయును దారణమే యగును. సమస్తద్రవ్యములును తూరములును భేదించునట్టి వేయగును. యవలు గోధుమలు మినుములు పీటిచూర్ణమును లేపనచేయవలయును. పిమ్మట చేదపొళ్ల వేప కషాయముతో చిక్కగా కడుగవలయును. శుద్ధముకాని దానికిని శుద్ధమైన దానికిని న్యగ్రోధాధి కషాయము హితకరము. వాతశోధమునందు దశమూల ములక్వాథమును సీతశోధలకు న్యగ్రోధాది గణపు కషాయమును కఫశోధమునందు ఆరగ్వధాది కషాయమును హితకరములు అనియందురు.

❧ తీలాప్తకము. ❧

శ్లో. తిలకల్కః సలవణౌ ద్వే హరిదే త్రిపుథ్వుతమ్. 26. మధుకం నింబపత్రాణి లేప స్స్వ ద్వ్యణశోధనః.

సన్ని పాతిశోధమునందు తిలలను కల్కముచేసి ఉష్ణ పసపు మ్రానిపసపు తైలైత గడ్డ నేయి యష్టిమధుకము వేపఆకులు పీటితోనైనలేపనము గాయములనుశోధించును.

— నింబపత్ర తేపాదులు. ౨ —

శ్లో. నింబపత్రం తిలాదస్త్రీ అన్య తైస్సంధవమాక్షికమ్. 27. దుష్టవణప్రశమనోలేపః శ్లోధనకేసరీ, ఏకంవా శారిబామూలం సర్వః ప్రణవిశోధనః. 28. పటోలం తిలయస్త్వాహ్యత్రివృద్ధస్త్రీ నిశాహ్వయం, నింబపత్రాణి చాలేపః సపటు వణశోధనః. 29. త్రిఫలాఖదిరోదాద్వీ న్యగ్రోధాదిబలాకుశాః, నింబకోలకపత్రాణి కషాయః శోధనే హితం. 30. అనేన పూతిమాంసానాం మాంసస్థాన మరోహతామ్, కల్క సంరోపణః కార్య స్తిలానాం మధుకాన్వితః. 31. నింబపత్రమధుభ్యాం తు యుక్త స్సంశోధనః స్త్రుతః, పూర్వాభ్యాం సర్పిషా వాపి. యుక్త శ్చా ప్యుపరోహణః. 32. నింబపత్రతిలైః కల్కో మధునా క్షతశోధనః, రోపణః సర్పిషా యుక్తో యవకల్కే ప్యఃకుం విధిః. 33. నింబ పత్రఘృతక్షౌద్రదాద్వీనుధుకసంయుతా, వర్తి స్తిలానాం కల్కో వా శోధయే దోపయే ద్రవణమ్. 34.

వేపాసు నువ్వులు దంతి తెల్లతెగడ సైంధవలవణము తేనె వీటిని నూరి లేప నచేసిన గాయమునుమాన్యును. శోధనచేయుటలో సింహంతో నిదివాటిమొట్టిది. కేవలమును ఒక్క మనుబాలవేళ్లతో సుపూర్ణమగు గాయమును శోధింపగలుగును. చేదుపొత్త తిలలు మధుకము తెల్ల తెగడ పసపు మ్రనిపసపు వేపాకు ఉప్పు వీటినినూరి లేపనచేసిన గాయమును శోధించును. త్రిఫలములు కాచు మ్రనిపసపు న్యగ్రోధాదిగణపుటొషధములు ముక్తువపులగము కుశలు వేపకలు వీటికషాయము శోధన చేయుటలో హితకరము. దుగ్ధంధమై మాంసము లేక మాంసస్థానమున సంకురములే లేని గాయములకు నువ్వులకల్కములో తేనెగలిపి పట్టునే మువలినది. వేపకలలను తేనెతో నూరివైచిన వ్రణమును సంశోధించును. నేతితోకలిపిన గోపణమునుఅగుచుండును. యవకల్కము నందు గూడ నిదియే పద్ధతి. వేపకలు నేయి తేనె మ్రనిపసపు మధుకము వీటితో నూవులను వత్తిచేసి గాని కల్కము చేసి గాని యుపయోగించిన గాయములను శోధించును. అంకురములనుగూడ పుట్టించును.

— సప్తదళదుగ్ధాదులు. ౩ —

శ్లో. సప్తదలదుగ్ధకల్కః శమయతి దుష్టవణం ప్రలేపేన, మధు యుక్తా శరఫుంఖా సర్వవణరోపణీ కథితా. 35. మానుషశిరఃకపాలం తదస్థి వా లేపయేత మూత్రేణ, రోపణ మిదం క్షతానాం యోగశతై

గ్నితగ్ధములగు ప్రణములు నశించును. అప్పుడు నఱకుపడి బాధ గలిగించు గాయములకు మధుకకల్పమును నేతితో చేర్చి కొంచెము వెచ్చబెట్టి సేచనము జేయవలయును. ఆగంతు ప్రణముల నెఱింగి వైద్యుడు తేనె గలిపిన నేయి మున్నగుశీతలక్రియలను ప్రయోగింపవలయును. మంచిపోక నొకదానిని ఆవునేతితో నూరి దినమును లేపనచేసిన ఆగంతుక ప్రణములుమానును. కొంచె మైనను సందియుములేదు. ఉత్తరేణు పడరును పిండిన అప్పటికప్పుడు రక్తస్రావము అగిపోవును. కర్పూరమును నేతితో కట్టినచో తత్కాలమునందలి శస్త్రఘాతములు మానును. వెంపలి గురివెండ్రుక తొలిచూరి గోదెయిక్కపేద లజ్జావంతి ఇలియన్నియును ప్రత్యేకము తత్కాలక్షతములను మాన్పును. కుక్కనాలుకను చూర్ణము చేసి రుద్దిన తత్కాలమే చర్మమంకురించును. చక్రతైలము గాయములకు వేధలకు గోపణమనిచెప్పబడినది. యవక్షారమును తిని గాయముపైని సన్న లేగుచెట్టు మూలముతో నొకముద్దనూరిపెట్టినచో నశించినదైనను మఱిలవెలువడి వచ్చును. ముర్యాకుపొన్న వేళ్లను లేపన చేసినను తెల్లదింపైన వేళ్లను లేపనచేసినను తత్కాలక్షతములు తొలగి నుఖములు కలుగును.

—అథ కషాయ లేపాదుః. —

శ్లో. కషాయశీతమధురః సిద్ధిగా లేపాదయో హితాః, ఆమాశయస్థే రుధిరే వమనం కథ్య ముచ్యతే. 57. పక్వాశయస్థే దేయం చ విరేచన మసంశయః, క్వాథోవంశత్వగేరండ శ్వదంష్ట్రాశ్చ భిదా కృతః. 58. సహింగుసైంధవః పీతః కోష్ఠస్థం స్థానయే దస్మక్, యవకోలకుళుత్థానాం నిస్సేహేన రసేన చ. 59. భుంజీతాన్నం యవాగూం. వాపిబే త్రైధవసంయుతాం, అత్యర్థ మస్రం స్రవతి స్త్రాయశో యత్ర విక్షతే. 60. తతో రక్తక్షయ ద్వాయా కుపితేఽతిరుజాకరే, స్నేహపానం పరిషేకం స్నేహలేహూపనాహనం. 61. స్నేహవస్తిం చ కుర్వీత వాతఘ్నాపదసాధితాం, ఇతి సాప్తాహికః ప్రోక్తః సద్యోవ్రణహితో విధిః. 62. సప్తాహ త్వరతః కుర్యా చ్ఛార్దీరవ్రణవత్క్రియాం, కరం జాడిష్టనిర్గుండీరసో హన్యా ద్వ్యాక్రిమీన్. 63. కలాయవిదలీపత్రం కోషామ్రాస్థి చ పూరణాత్, సురసాదిరసై స్సేకో లేపనః స్వరసేన వా. 64. నిర్బంధసంపాకజాత్యర్క సప్తపక్షాశ్వమారకాః, క్రిమిఘ్నా మూత్రసంయుక్తాః సేకాలేపనధావనైః. 65. ప్రక్షాళ్యమాంస బీష్యా

వాక్రిమీ నపహరే ద్వ్యణాన్, లభునే నాథ వా దద్వాన్లైపనంక్రి
మినాశనం. 66.

వగరుగను చల్లగను మధురముగను మెత్తగనున్న లేపాదులు హితకరములు. ఆ
మాశయము నందున్న రక్తవిషయమై వాంతిని చేయించుట మంచిది. పక్వాశ
యస్థితమునకు విరేచనముత్తమము. వెదురుఆకు ఆయదపువేళ్లు పల్లెరు కొండపిండివీటి
ని కషాయమును పెట్టుకొని అందు సైంధవలవణము ఇంగువ వేసికొని త్రాగి చో కోష్ఠ
గతమగు రక్తమును వెడలించును. యశలు తేగులు ఉలవలు వీటిని నిస్సైలముగా అన్న
ముతో భక్షించినను సైంధవలవణమును వేసికొని గంజినైనను త్రాగినను ఉత్తమము.
ఎక్కువజీతములు గలిగిన విస్తారము రక్తము నశించుచున్నది. రక్తక్షయమైనచో వాత
ము ప్రకోపించి బాధించును. అప్పుడు తైలపానాదులను చేయవలయును. ఇట్లు ఏడు
గోజాలవఱకును సద్యోవ్రణమునకు చికిత్సను చేయవలయును. ఏడుదినములతఱవాత
శరీరపు గాయములవలెనే చికిత్సజేయవలయును. చిరిసెనగలు ఏడాకుల పొన్నఆకులు
చింతపండుముద్దలు వీటిని పూరించుటచేతను సురసాదిగణపురసముల చల్లుట చేతను పు
రుగులు నశించును. లేనిచో మాంసము గ్రుడ్డుతో గాయములను కడిగి పురుగులను పో
గొట్టవచ్చును. ఉల్లిగడ్డను పూసినను పురుగులు నశించును.

— శ్రిఫలగుగ్గులము. —

శ్లో. యే క్లేషపాకస్త్రుతిగంధవంతో వ్రణా మహాస్తః సరుజ స్స
శోభాః, ప్రయాన్తి శే గుగ్గులుమిశ్రితేన వీతేన శాన్తి త్రిఫలార
సేన. 67.

క్లేషము పాకము స్రావము గంధము గలిగిన వ్రణములను మిక్కిలిబాధయును
వాపును గల వ్రణములును గుగ్గులము కలిపిన త్రిఫలారసమును త్రాగుటచేత నశించి
పోవును.

— పటికాగుగ్గులము. —

శ్లో. త్రిలామూర్ణసంయుక్తో గుగ్గులు రప్టకీకృతః, నిర్వస్త్రణో
విబంధఘ్నో వ్రణశోధనరోపణః. 68. అమృతాగుగ్గులు శ్శస్త్ర హితం
తైలం చ వజ్రకం, విడంగత్రిఫలావ్యోషచూర్ణం గుగ్గులునా సమం.
69. సర్పిషా వటకీకృత్వా ఖాదే ద్వా హితభోజనః, దుష్టవ్రణాపచీ
మేహ కృష్ణనాడీవ్రణావహః. 70.

రవ్యసాధ్యానామ్ వ్రణాన్విశోధయే ద్వర్వా సూక్ష్మా స్యాన్తర్గతసంధి
గాన్. 36. అభయాత్రివృతాదస్తీ లాంగలిమధుసైంధవైః, సుషవిపత్ర
ధత్తూరకర్ణ మోటకురేరకాః. 37. పృథగేతేప్ర లేపనగంభీర వ్రణరోపణాః,
పంచవల్కులచూర్ణైర్వా శుక్తిచూర్ణసమన్వితైః. 38. ధాతకీచూర్ణలో
ద్ధైర్వా తథా రోహన్తితేవ్రణాః, సదాహు వేదనావస్తా వ్రణాయే మా
రుతోత్తరాః. 39. తేషాం తిలాణుమాం శ్చైవ భృష్టా న్పయసి నిర్వృ
తాన్, తేనైవ యసా పిష్ట్యా దద్యా దా లేపనం భిషక్. 40. వాతా
దిభూతా న్సాస్తానా ధూపయే దుగ్ర వేదనాన్, యవాజ్యభూర్జ మద
న శ్రీవేష్టకసురాహ్వయైః. 41. శ్రీవాసగుగ్గుల్వగురు శాలనిర్యాసధూ
పితాః, కఠినత్వం వ్రణా యాన్తి నశ్యం త్యుగ్రాశ్చ వేదనాః. 42. తి
లాః పయః సితా త్కృద్రం తైలం మధుక చందనం, లేపన శోధరుగ్ధా
హరక్తం నిర్వాపయే ద్వర్వాణాం. 43. పిత్తవిద్రధివీనర్పశమనం లేపనా
దికమ్, అగ్నిదగ్ధే వ్రణే సమ్యక్ప్రియుంజీత చికిత్సకః. 44. మహారాష్ట్రీ
జటాలేపో దగ్ధపిష్టావచూర్ణితం, జీర్ణ గేహతృణా చూర్ణం దగ్ధవ్రణహితం
మతమ్. 45.

ఏడాకుల పొన్న ఆకులను పాలలో కల్పముచేసి లేపన చేసిన దుష్టవ్రణములు
నుపశాంతి నొందును. తేనె కలిపిన వెంసలి అన్నివిధములగు గాయములను మాన్పును.
చునుజుని శిరఃక పాలమును గాని ఎముకను గాని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసి
నచో కోట్లకోలాది యోగములకు సాధ్యముగాని గాయములును మానును. చిన్నమూతి
గలిగి మర్తస్థానములందున్న గాయములు వస్త్రద్వారా శోధింపవలయును. కరక్కాయ
లు తెల్లతెగడ దంతి తేనె సైంధవలవణము జాపత్రి లపంగపుపట్ట చుక్కనూర వీటిని
వేరు వేరుగా లేపనచేసినచో గంభీరములగు అంకురములయినను మొలక లెత్తును. పంచ
వల్కులచూర్ణమునందు శంఖచూర్ణమును వైచి గాని ధాత్రీఫలచూర్ణముతో గాని లా
ద్దగచూర్ణముతో గాని అంకురములు వచ్చును. భగ్గునమండుచు బాధించెడి గాయము
పశాంతి నొందుటకై సువ్వలను పాలతో నూరి లేపనఁ జేయవలయును. వాతాదుల
వలనఁబుట్టినస్రావరహితములగు గాయములకును భుజపత్రము ఉష్ణైత్తకాయ శ్రీవేష్టధూ
పము దేవిదారుపు శ్రీవాసము గుగ్గిలము అగరు వీటితో పొగవేసిన మంచిది. దీని గా
యముగట్టివడును. బాధయు నుపశమిల్లును. సువ్వలు పాలు కలకండ తేనె తైలము
మధుకము చందనము వీటినినూరి లేపనచేసిన వ్రణములందలి వాపు శూల దాహము

రక్తము ఉపశమిల్లును. పితృవిద్రధులును పితృవినర్పలును సుపశాంతించుటకు వైద్యుడు చుఱక వేయవలయును. నీటిపిష్పలికనలను గాల్చి నూరి పట్టించి వ్రణములను శాంతి నొందింపవలయును. పూరింటిచూరు పుడకలను చూర్ణముచేసి కట్టుటయును హిత కరమే యగును.

— జీవికా కల్పములు. —

జీవకకల్పం పశ్చాత్తిక్తక సర్జరసమిశ్రితం హరతి, ఘృత మభ్యంగాత్పానక దగ్ధోదుఃఖం క్షణార్ధేన. 46. అస్తర్దగ్ధకుఠారకో ద హనజం లేపాన్నిహన్తి న్నణ, మశ్వత్థస్య విశుష్క వల్కలకృతం చూర్ణం తథా గుండనాత్, అభ్యంగా ద్వినిహన్తి తైల మభిలం గంఢూపదై సాస్థితం, పిష్ట్యా శాల్యలితూలకై ర్జలగతా లేపా త్తథా వాలుకాః. 47. సద్యః క్షతం వ్రణం వైద్యః సహు లం పరిషేచయేత్, యష్టిమధుకకల్గేన కించి దుష్టేన సర్పిశా. 48. బుద్ధ్యాగంతువ్రణం వైద్యోఘృతం క్షౌద్రసమన్వితమ్, శీతాం క్రియాం ప్రయుంజీత పితృరక్తోష్టనాశినీ. 49. కాస్తకముక మేకం సుశ్లేష్మం గ వ్యసర్పిశా పిష్టం, శమయతి లేపాన్నియతం న్నణ మాగంతూర్ధ్వం న సందేహః. 50. ఆపామార్గస్య సంసిక్తం పత్రోత్థేన రసేన వా, స ద్యోవ్రణేషు రక్తం తు ప్రవృత్తం పరితిష్ఠతి. 51. కర్పూరపూరితం బద్ధం సఘృతం సంప్రరోహతి, సద్యః శస్త్రక్షతం పుంసాం వ్యధాపాక వివర్జితం. 52. శరపుంఖా కాకజంఘా ప్రసూతమహిషీమలమ్, లజ్జా వతీ చ సద్యస్కన్దవ్రణఘ్నం పృథగేవతు. 53. శునోజహ్వకృత శూచిణః సద్యఃక్షతవిరోహణః, చక్రతైలం క్షుతే విధే రోపణం పరమం మతం. 54. యవక్షారం భక్షయిత్వా పిండం దద్యాద్వ్రణోపరి, శృగాలకో లిమూలేన నష్టశైలం వివిస్యరేత్. 55. లాంగలీమూలలేపా ద్వా గవా క్షీమూలత స్తథా, క్షతోష్టణో నిగ్రహార్థం తత్కాలం విస్మృతస్య చ. 57.

జీవికాకల్పమునందు మైనము ధూపరసమును కలిపి నేతిని సిద్ధము చేసి రుద్దిన చో ఒక్కఘడియలో కాలుటవలన నగు వ్రణములు తొలగిపోవును. అడవితులసివృక్ష ముయొక్క చేళ్ల నొక పాత్రలో వైచి పొగబయలునకురాకుండుట్లు కాల్చి లేపనచేసి న అన్నిదగ్ధమగుశాయముచూసును. పిష్పలివృక్షము త్వక్కుచుమార్జముచేసి కట్టెను. ఆ

—౧౭ తిక్తాదిఘృతము. ౭—

శ్లో. తిక్తా సింధు నిశా యస్తీ నక్తాహ్వయఫలపల్లవైః, పటోలమా
లతీనిబ వత్తై ర్వ్ర్యణ్యం ఘృతం పచేత్. 84.

కటుకగోహిణి వైనము పసుపు మధుకము నెమలిఅద్దుచెక్క కాయ ఆకులు
పటోలము బాజి చేప వీటిఆకులతో సిద్ధముచేసిన నేయి వ్రణములకు హితకరము.

—౧౮ విపరీతమల్లతైలము. ౮—

శ్లో. సిందూరకృష్ణవిషహింగురసానచిత్ర బాణాంఘ్రిలాంగలిక
ల్కువిపక్వతైలం, స్రాసాద మంత్రయుత ఘృత్కృత నున్నఫేనో దు
ష్టవ్రణప్రళమనో విపరీతమల్లః. 85. ఖడ్గాభిఘాతగురుగండమహూప
దంశ నాడీవ్రణ వ్రణ విచర్చిక కృష్ణపామూః, ఏతాన్నిహన్తి విపరీ
తకమల్ల నామ తైలం యథేష్టశయానాసనభోజనస్య. 86.

సిందూరము శోఘ విషము ఇంగువ ఉల్లిగడ్డ చిత్రమాలము గొంటవేళ్లు వీటి
కల్కునునందు పక్వముచేసిన తైలమునే విపరీతమల్లతైలమని యందురు. ఇదిదుష్టవ్రణ
ములను మాన్వను. ఖడ్గఘాతములం బోగొట్టును. గండగోగము ప్రమేహము ఉపదంశ
ము నాడీవ్రణము గ యము విచర్చిక కృష్ణ వీటివిపోగొట్టును. దీనినేవిచనప్పుడు స్వేచ్ఛ
గా మజ్జన భోజనాదులను నెఱవచుచును.

—౧౯ అంగారకతైలము. ౯—

శ్లో. కుఠారకా త్వలశతం సాధయే న్నల్వణేంభసి, తేన పా
దావశేషేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 87. కల్కైః కుఠారాపామూర్ణ
ప్రోష్ఠికామక్షికాయుతైః. 88.

తెల్లకులసి నూరుపలములు తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వము చేసి
నాల్గవపాలు నీరు మిగిలినప్పుడు 16 పలముల తైలమునందు పక్వము చేసి తెల్లకులసి
ఉత్తరేణు ప్రోష్ఠికాయును చేప తేనెతోగ వీటితోకల్కుముచేసినేవించిన అన్ని నాడీవ్రణ
ములును నశించును.

—౨౦ రెండవప్రపాండరీకతైలము. ౧౦—

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం కాకోత్వా ద్వే సచందనే, సిద్ధ
మేభిః సమం తైలం తత్త్వరం వ్రణరోపణం, 89.

కమలములు మధుకము రెండువిధములకాకోలులు చందనము వీటితో తయారు
చేసిన తైలము గాయముల మాన్పుటలో చాలయించిది.

—ॐ దూర్వాఘృతము. ౭—

శ్లో. దూర్వాస్వరససిద్ధం వా తైలం కంపిల్లకేన వా, దావ్యీత్వ
చ శ్చ కల్పేన ప్రధానం రోపణం వ్రజే. 92. యేనైవ విధినా తైలం
ఘృతం తేనైవ సాధయేత్, రక్తపిత్తోత్తరం జ్ఞాత్వా సర్పి రే వావహ
చయేత్. 93.

దూర్వారసములో సిద్ధముచేసినతైలము గాని కాంపిల్లకములో సిద్ధముచేసిన తై
లము గాని మ్రనిపనపు ఛాలికాకల్కములతో నైవ తైలము గాని గాయములను
మాన్యును.

—ॐ మంజిష్ఠాఘృతము. ౮—

శ్లో. మంజిష్ఠాం చందనం మూర్వాం పిష్టా సర్పి ర్విపాచయే
త్, సర్వేషా మగ్నిదగ్ధానా మేత ద్రోపణ మివ్యతే. 94.

మంజిష్ఠ చందనము ఛాగఫలము వీటిని నూరి నేతిలోవైచి పక్వము చేసి అన్ని
విధములగు దగ్ధవ్రణములకును గోపణ చేయవలయును.

—ॐ పాటలీతైలము. ౯—

శ్లో. సిద్ధం కషాయకల్కాభ్యాం పాటల్యాః కటుతైలకం, దగ్ధ
వ్రణదుజ్జాస్రావ దాహవిస్ఫోటనాశనమ్. 95.

పాటలీకషాయముల కల్కముతో సిద్ధముచేసినతైలము దగ్ధవ్రణములబాధను
స్రావము చున్నగు వాటిని పోగొట్టును.

—ॐ చందనతైలము. ౧౦—

శ్లో. చందనం ఘటశుంగం చ మంజిష్ఠామధుకం తథా, ప్రపౌ
డగీకం మూర్వా చ పతకం ధాతకీ తథా. 96. ఏభి స్తైలం విపక్తవ్యం
సర్పిక్షీరసమన్వితమ్, అగ్నిదగ్ధవ్రణే ప్విప్లవం మ్రక్షణా ద్రోపణం పర
మ్. 97.

మంచిగంధము మట్టియగుళ్లు మంజిష్ఠము మధుకము కమలములు ఛాగఫల
ము రక్తచందనము తేలకాయలు నెయ్యి పాలు వీటితో తైలమును పక్వముఁ జేసి దగ్ధ
వ్రణములకు రుద్దవలయును.

త్రిఫలములచూర్ణమునందు గుగ్గిలమునుకలిపి ఉండలనుచేసి వ్రణములనుంచిన చో వ్రణశోధనముఁ జేసి రోపణఁజేయును. అమృతగుగ్గలమును వజ్రతైలమును హిత కరములు. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు గుగ్గిలము వీటిని సమానభాగములనుగాఁచినికొని నేతితో మాత్రలను కట్టి హితభుక్కు అయినవాడు భుజింపవలయును. దుష్టవ్రణములు ఆపచీప్ర మేహము మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

—ॐ అమృతగుగ్గలు. ॐ—

శ్లో. అమృతాపటోలమూల త్రిఫలత్రికటుక్రిమిఘ్నానాం, సమ భాగానాం చూర్ణం, సర్వసమో గుగ్గలో ర్భాగః. 71. ప్రతివాసర మే కైకాం ఖాదే ర్ద్రింక్షణప్రమాణం, జేతుం వ్రణాన్వాస్తృ గ్గుల్లో దరశ్యయధురోగాదీక. 72.

తిప్పతేగి చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు వీనిని సమానభాగములనుగాఁచినికొని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమంటేసి గుగ్గలమును కలిపి ఒక్కొక్కతులము చొప్పున మాత్రలను కట్టి దినమును తినుచుండినచో గాయములు వాతరక్తములు గుల్లోదరములు మున్నగునన్నిరోగములు శాలించును.

—ॐ జాతికాద్యఘృతము. ॐ—

శ్లో. జాతీ నింబ పటోల పత్రకటుకా దార్ద్ర నిశా శారిబా, మం జిష్టాభయతుత్థ సిద్ధమధుకై ర్నక్తాహ్వజీజై సమైః, సర్పిస్సిద్ధ మనేన నూత్నవదనా మర్తృశ్రితాః స్రావిణో గంభీరాః సరుజో వృణాః సగతి కాః శుష్కన్తి రోహన్తి చ. 73.

జాజి వేప చేదుపొళ్ల ఆకులు కటుకరోహిణి సోంపు పసపు శారివ మంజిష్ఠా కుసుకేరు మైలతుత్థము మైనము యష్టిమధుకము నెమలిడుగువి త్తనములు వీటిని సమానభాగములనుగాఁచినికొని కల్కముచేసి కల్కముతో సిద్ధముజేసిన నేతినిత్రాగిన నూత్నవదనములు గలిగి గంభీరములైనట్టి వ్రణములును నశించును.

—ॐ గౌరాద్యఘృతము. ॐ—

శ్లో. గౌరా హరిద్రా మంజిష్ఠా మాంసి మధుక మేవ చ, ప్ర పౌండరీకం ప్రాభేరం భద్రముస్తం సచందనమ్. 74. జాతీనింబపటోలం చ కరంజం కటురోహిణీ, మధూచ్చిష్టం సమధుకం మహామేదా తథై వచ. 75. పంచవల్కులతోయేన ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఏష గౌరో మహావీర్యః సర్వవృణవిశోధనః. 76. ఆగంతు స్సహజాన్తై ప్రివ సు.

చిరోత్థా శ్చ యే వృణాః, విషమా మపి నాడీం చ శోధయే చ్చీఘ్రా
మేవ చ. 77. గౌరాద్యం జాతికాద్యంచ తైల మేవం ప్రసాద్యతే, తై
లం సూక్ష్మాననే దుష్టే వ్రణే గంభీర ఏవ చ. 78.

గోరోజనము పసపు మంజిష్ఠ జటామాంసి మధుకము తెల్లకమలములు కురువేరు
భద్రముస్తలు చందనము జాజి నింబము చేదుపొళ్ల నెనులిఅడుగు కటుకరోహిణి మైన
ము మధుకము మహామోద పంచవల్క్మలములు వీటిని కమాముచేసి అంధోక ప్రస్థము
నేతని పక్వముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది మహావీర్యసమన్వితమగు గౌరఘృతము
అనఁబడును. ఆగంతుకములును సహజములును ప్రాచీనములునునగు గాయములనుమాన్ని
విషమరూపములగు నాడులను మిక్కిలి శీఘ్రముగా శోధించును. గౌరాద్యజాతికా
ద్యతైలములు ఈవిధముగ నే సిద్ధమగును. సూక్ష్మముఖములును దుష్టములును గంభీరములు
నగు వ్రణములకు ఇయ్యది హితకరములు.

— ౭౭ కరంజాద్యఘృతము. ౭౭ —

శ్లో. స క్తమాలస్య పత్రాణి వరుణాని ఫలాని చ, సుమనాయా
శ్చ పత్రాణి షటోలారిష్టయో స్తథా. 79. ద్వే హరిద్రే మధూచ్ఛిప్తం
మధుకం తిక్తరోహిణీ, మంజిష్ఠా చందనోశీర మత్పిలం శారిబే త్రివృ
త్. 80. ఏతేషాం కార్షికై ర్భాగై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దు
ష్టవృణ ప్రశమనం తథా నాడీవిశోధనం. 81. సద్యశ్చిన్నవృణానాంచ క
రంజాద్యమిహేవ్యతే. 82.

నెనులిఅడుగులను ఉడిమిరి పొళ్ల వేపఆకులను పసపు మ్రానిపసపు మైనము
మధుకము కటుకరోహిణి మంజిష్ఠము చందనము వట్టివేళ్లు తెల్లకమలములుచెండు
విధములగు మనుబాలమును తెల్లతెగడ వీటితో ఒక్కొక్కతులము చొప్పున 16 పల
ముల నేయిని పక్వము చేసి దుష్టవ్రణములను శాంతినింపించవలయును. ఇయ్యది
నాడీ వ్రణములను శోధించును. తత్కాలఘాతములనుకూడ పోఁగొట్టును.

— ౭౮ ప్రపాండరీకతైలము. ౭౮ —

శ్లో. ప్రపాండరీక మంజిష్ఠా మధుకోశీర పద్మకైః, సహరిద్రై
శ్శృతం సర్పి స్సక్షీరం వృణారోపణమ్. 83.

కమఘములు మధుకము కాకోలి క్షీరకాకోలి చందనము వీటితో సిద్ధముచేసిన
తైలము గాయములను మాన్చి ఘటల చర్మమును పుట్టించుటయందు మిక్కిలి శ్రేష్ఠము.

—ॐ మనశ్శిలాది లేపములు. ॐ—

శ్లో. మనశ్శిలాలే మంజిష్ఠా సలాక్షా రజనీద్వయం, ప్రలేపస్స
ఘృతక్షాద్ర స్త్వగ్విశుద్ధికరః పరః. 98. అయోరజ స్సకాసీసం త్రిఫలా
కుసుమాని చ, ప్రలేపః కురుతే కార్ణ్యం సర్వవీవ నవత్వచి. 99. కా
లీయకరతామ్రాస్థి హేమకాలారసోత్తమైః, లేప స్సగోమయరసః సవ
ర్ణకరణః పరః. 100. చతుష్పదాం హి త్యగ్రోమఖురశృంగాస్థిభస్త్వనా,
తైలాక్తా చూర్ణితా భూమి ర్భవే ద్రోమవతీ పునః, వ్రణగ్రంధిం గ్రంధి
వచ్ఛ జయేత్ తూరేణ వా భిషక్. 101.

మనశ్శిల హరిదశము మంజిష్ఠము లక్క పసపు మ్రానిపసపు నేయి తేనె వీటితో
నగు లేపము చర్మమును శుద్ధిచేయును. లోహచూర్ణము కాసీసము త్రిఫలాకుసుమములు
వీటిలేపము క్రొత్తచర్మమునుపుట్టించును. మ్రానిపసపు మామిడిలెంకలు కాంచనము మంజి
ష్ఠము వీటిరసములతోనగు తైలమునుపూసినను గోమములు దట్టముగా మొలచును. మాటి
యు నీవ్రణగ్రంధులను గ్రంధులకువలెనే వైద్యుడు చికిత్సచేసి జయింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వ్రణశోధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౪. నాడీప్రణాధికారము.

—ॐ నాడీప్రణమన కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. నాడీనాం గతి మన్విష్య శస్త్రేణాపాట్య శస్త్రవిత్, సర్వ
వ్రణక్రమం కుర్యా చోద్దనం రోపణాదికం. 1. నాడీం వాతకృతాం
సాధు పాటితాం లేపయే ఢ్భిషక్, ప్రత్యక్షప్రీఫలయ్యతై స్తిలైః పిష్టైః
ప్రలేపయేత్. 2. పైత్తికీం తిలమంజిష్ఠా గాగదస్తీనిశాయుగైః, శ్లేష్మికీం
తిలయప్యోహ్వ నికుంభాఃప్రసంధవైః. 3. శల్యజాం తిలమధ్వాజ్యై
ర్లేపయే చ్చిన్నశోధితాం. 4. ఆరగ్వధనిశాకాలా చూర్ణాజ్యక్షౌద్రసం
యుతా, సూత్రవర్తి ర్వ్రీణే యోజ్యా శోధనీ గతినాశినీ. 5. ఘోంటా
ఫలత్వజ్జదనాత్ఫలాని పూగస్యచ త్పక్వలవణం చ ముఖ్యం, స్మృహ్వ

ర్కదుగ్ధేన సహౌష కల్గో వర్తీకృతో హ స్త్యచిరేణ నాడీమ్. 6. వర్తీకృతం మాక్షికసంప్రయుక్తం నాడిఘ్న ముక్తం లవణోత్తమం వా, దుష్టవ్రజే య ద్విహితం చ త్రైలం తత్సేవ్యమానం గతి మాశు హన్తి. 7. జాత్యర్కసంపాకకరం చ దన్తి సింధూత్థసౌపర్చయౌవ శూక్తేః, వర్తిః కృతా హ స్త్యచిరేణ నాడిం స్రుక్క్షీరపిష్టాసహ మా ష్మికేణ. 8. మాహిషదధికోద్రవాన్నం మిశ్రితం హరతిచిరవిరూఢాం చ, భుక్తం కంగునికామూల చూర్ణ మతి దారుణాం నాడీమ్. 9.

శస్త్రము చేయ నెఱిగినవాడై వైద్యుఁడు నాడులగతిని కనిపెట్టి ఛేదన చేసి అన్ని వ్రణములకు వలెనే శోధనమును రోపణమును చేయవలయును. వాతనాడిని ఛేదిం చిన తెల్లఁడత్తరేణి ఫలములను తిలలను నూరి లేపన చేయింపవలెను. పిత్తనాడిని తిల లు మంజిష్ఠము పసపు మ్రానిపసపు వీటితో లేపనచేయవలయును. కఫనాడులను తిలలు మధుకము దంతి వేప సైంధవలవణము వీటితో లేపనచేయింపవలయును. శిష్ణములును శోధితములు నగు శల్యనాడులను తేనెతో నేతితో లేపనచేయవలయును. అన్నవేతము మ్రానిపసపు వీటిచూర్ణమునందు నేతిని తేనెను కలిపికొని వత్తిచేసి గాయమునందుంచిన శోధించును దోషములనుపోగొట్టును. పోకచెక్క లవంగపువట్ట ఉమ్మెత్త వీటిని జెనుడు పాలతోను జిల్లేడుపాలతోను కల్గము చేసి దానితో వత్తినిచేసి యుపయోగించిన నాడీవ్రణములు నశించును. సైంధవలవణముతో వత్తిచేసి తేనెతో కలిపియుపయోగిం చినను నాడీవ్రణములు నశించును.

— శ్లోకాదులకు శిరోవ్యాపాపాయములు. —

శ్లో. కృశదుర్బలభీరూణాం గతి ర్మర్తాశ్రితా చ యా, త్తూరసూ త్రేణ తాం చింద్యా న్న శస్త్రేణ కదాచన. 10. ఏషణ్యా గతి మన్వి ప్య త్తూరసూత్రానుసారిణీం, సూచీం విదధ్యా దభ్యస్తే చోన్నామ్య చాశు నిర్హరేత్. 11. సూత్రస్యాస్తం సమానీయ గాఢం బంధం స మాచరేత్, తతఃక్షీణబలం వీక్య సూత్ర మన్యత్ప్రవేశయేత్. 12. తూ రాక్తం మతిమా నైవద్యో యావ న్న చ్ఛిద్యతే గతిః, భగందరే ష్వే ష విధిః కార్యో వైద్యేన జానతా. 13. అర్బుదాదిషు చోషిష్య మూ లే సూత్రం నిధాపయేత్, సూచీభి ర్యవక్రాభి-రాచితం శ్వాస మం తతః. 14. మూలే సూత్రేణ బద్ధీయా చ్ఛిన్నే చోపచరే ద్వ్రణమ్.

కృశించినవారు దుర్బలులు భయస్వభావులు అగు వారలకు మర్దస్థానపు వాటిని తూరనూత్రముతో కాయవలయునేకాని శస్త్రముతో చికిత్సచేయరాదు. విషణిశస్త్రముతో తూరనూత్రము ననుసరించి నూదులనుచొప్పించి లోపలి మలమును పోగొట్టవలయును. భగందరమునకును ఇదియే పద్ధతి. అర్బునాదులయందు ఉత్తేపణచేసి సూత్రస్థాపనచేయవలయును. యవసమానముగు ముఖముగల నూదితో ఛేదింపఁబడిన వ్రణమును సూత్రముతో చక్కగా కట్టవలయును.

— ౧౦ సప్తాంగగుగ్గిలము. ౧౦ —

శ్లో. గుగ్గిలు త్రిఫలా వ్యోమైఃసమాంసై రాజ్యయోజితః, నాడీదుష్టవ్రణశూల భగందర వినాశనః. 15.

గుగ్గిలము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని నూరి నేతితో చేర్చి సేవించినచో నాడీవ్రణాదులు మానును.

— ౧౧ సర్జికాదితైలము. ౧౧ —

శ్లో. సర్జికా సింధుదన్త్యాగ్ని రూపికా నలినీలికా, స్వరమంజరీ బీజేషు తైలం గోమూత్ర పాచితమ్, దుష్టవ్రణప్రశమనం కఫనాడీవ్రణాపహం. 16.

సర్జికాను సైంధవలవణము దంతేన చిత్రమాలము ప్రత్తివేళ్లు నీలి తులసి విత్తనములు గోమూత్రము వీటితో తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో దుష్టవ్రణములు నశించును.

— ౧౨ కుంభీ కాదితైలము. ౧౨ —

శ్లో. కుంభీక ఖర్జూర కపిత్థ బిల్వ వనస్పతీనాం తు శలాటువద్రే, కృత్యా కషాయం విషచే త్తు తైల మవాప్య ముస్తం సరలం ప్రియం గుమ్, 17. సౌగంధికామోచరసాహి పుష్ప లోధ్రాణి దత్వా ఖలు ధాతకీం చ, ఏతేన శల్యప్రభవా హి నాడీరోహే ద్వ్యోణో వైముఖి మాశు చైవ. 18.

పున్నాగము ఖర్జూరము వెలగ మారేడు ఈవనస్పతుల కసిగాయలను కషాయముపెట్టి అందుతైలమును పక్వము చేయవలయును. అందు తుంగుగనుపైలు సరలము లవంగపువట్ట పిలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు మాచికాయ లొద్దగ ధాత్రిపుష్పము వీటికల్పమును చేర్చివాడిన నాడీవ్రణములు శక్తుముగా ముని చర్మము పెట్టును.

—ॐ భల్లాతకతైలము. ॐ—

శ్లో. భల్లాతకార్కమరిచైర్లవణోత్తమేన సిద్ధం విడంగరజనీద్య
య చిత్రకై శ్చ, స్యాన్మార్కవస్య చ రసేన నిహంతి తైలం నాడీం
కఫానిలకృతా మపచీం వ్రణాం శ్చ. 19.

నల్లబీడి జిల్లేడు మిరియములు సైంధవలవణము వాయు విడంగములు పసపు మ్రాని
పసపు చిత్రమాలము వీటికల్కమును గుంటకలగరాకు రసముతో సిద్ధముచేసిన తైలము
కఫవాతపు నాడీవ్రణముల పోగొట్టును.

—ॐ నిర్గుండితైలము. ॐ—

శ్లో. సమూలపత్రాం నిర్గుండిం వీడయిత్వా రసేన తు, తేన సిద్ధం
సమం తైలం నాడీదుష్టవ్రణాపహం. 20. హేతం పామాపచీనాం తు పా
నాభ్యంజననావనైః, వివిధేషు చ స్ఫులేషు తథా సర్వవ్రణేషు చ. 21.

వేళ్లు ఆకులతో గల వావిలిని మర్దించి రసము తీసి అందు సమానముగా తైల
మును పోసి పక్వము చేసి వాడినచో దుష్టవ్రణము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.
ఇయ్యది అనేకవిధము లగు రోగములకును హితకరము.

—ॐ హంసపాదాదితైలము. ॐ—

శ్లో. హంసపాదారిష్టసత్రం జాతీపత్రం తతోరసైః,
తత్కల్కైర్విపచేత్తైలం నాడీవ్రణవిరోహణమ్. 22.

ఎఱ్ఱనివేపయిగుల్లు జాజిఆకులు రసముతీసి కల్కముచేసి తైలమును కాచి వాడిన
చో నాడీవ్రణములు శాంతించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నాడీవ్రణాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

౪౫. భగందరాధికారము.

—ॐ భగందరకు సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. గుదస్య శ్వయంధుంజ్ఞాత్వా విశోష్య శోధయే త్తతః, రక్తా
వసేచనం కార్యం యథా పాశం స గచ్ఛతి. 1. వటపత్రేష్టకాశుంఠీగు
డూచ్యః సపువర్నవాః, సుపిప్తాః వీడకాలంభే లేపః శస్త్రాభగందరే. 2.
వీడకానా మపశ్యానా మపతర్పణపూర్వకం, కర్మ కుర్యాద్విరోధాంతం

భిన్నానాం వక్ష్యతే క్రియాం. 3. ఏషణీపాటనం త్కారవహ్నిదాహాది కం క్రమం, విధాయ వ్రణవ త్కార్యం యథాదోషం యథా క్రమమ్. 4. త్రివృత్తిలానాగదస్తీ మంజిష్ఠాసహసర్విహ, ఉత్సాదనం భవే దేత తైస్సంధవక్షాద్రసంయుతం. 5. రసాంజనం హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా నింబపల్లవాః, త్రివృత్తేజోవతీ దస్తీ కల్కా నాడీవ్రణాపహః. 6. కుష్ఠం త్రివృత్తిలాదస్తీ మాగధ్యః సైంధవం మధు, రజసి త్రిఫలాతుణ్యం హితం వ్రణవిశోధనం. 7. స్నుహ్యర్కదుగ్ధదాఝ్యభిర్వర్తంతి కృత్వా విచక్షుః, భగందరగతం జ్ఞాత్వా పూరయే త్తాం ప్రయత్నితః. 8. ఏషా పర్వశరీరస్థా నాడీం హన్యాన్న సంశయః, తిలాభయాలోధ్ర మరిష్ట సత్తం నిశావచాలోధ్ర మగారధూమః. 9. భగందరే నాడ్యుపదంశయోశ్చ దుష్టవ్రణే శోధనరోపణోఽయం. 10.

గుదస్థాః పు వాపును ఎండించి శోధింపవలయును. పక్వము కానట్టులుండగనే రక్తమును వెడలింప వలయును. మణ్డికకులు ఇటుకలు శొంతి తిప్పతీగె గలిజేరు వీటిని చక్కగా నూఁ భగందరవిషయముల లేపన జేయుట మంచిది. పక్వము కాని పిడకలను (కోగములను) లంఘనపూర్వకమైన విరేచనకర్తము నుపయోగింప వలయును. ఏషణీపాటనము త్కారము కాల్పు మున్నగు వానిని దోషానుసారముగా చేయవలయును. తెల్ల తెగడ తిలలు నాగదంతి మంజిష్ఠము సైంధవలవణము నెయ్యి లేనె వీటితో నలుగు పెట్టుకొన వలయును. రసాంజనము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠ వేపతకు తెల్ల తెగడ తేజోవంతి దంతి వీటికల్కము నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. కోష్ఠు తెల్ల తెగడ తిలలు దంతి పిప్పళ్లు సైంధవలవణము లేనె పసపు త్రిఫలములు వీటికల్కము గాయములను శోధించును. జనుడుపాలు జిల్లేడుపాలు మ్రానిపసపు వీటితో వత్తులను చేసి భగందరమునెట్టిగి వైద్యుఁడుపయోగింప వలయును. ఇయ్యది శరీరమునందంతటను గల నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. సందియము లేదు. తిలలు కరక్కాయ లాద్దగ వేపాను పసపు వన ఇంటిబూజు వీటికల్కము భగందరము నాడీరోగము ఉపదంశము దుష్టవ్రణములు వీనిని శోధించి మాన్యును.

—● నవకార్షిక గుగ్గులము. —●

శ్లో. ఖరాస్ర పక్వభూరోగ చూర్ణలేహో భగందరం, హస్తీ దప్యగ్మ్యతివిహ లేప స్తవ్య చ్చునోస్థి వా. 11. త్రిఫలారససంయుక్తం విజాలాక్షిప్త లేపనం, భగందరం నిహ వ్ర్యాశు దుష్టవ్రణహరం పరం. 12.

త్రిఫలాపురకృష్ణానాం త్రిపంచై కాంశయోజితా, గుడికాం శోధగుల్తా
ర్యోభగందరవతాం హితా. 13.

గాడిదెనెత్తుటితో పక్షముచేసిన మద్దిచూళ్లలేపము కాని దింటెన చిత్రమూ
లము అతివస వీటిలేపము గాని కుక్కయెముకలను నూరి లేపన చేసినఁ గాని భగంద
రములను నశింపఁ జేయును. త్రిఫలములరసములూ పిల్లియెముకలను నూరి లేపనచేసినను
భగందరము నశించును. త్రిఫలములు వీ భాగములు గుగ్గిలము ఓ భాగములు పిప్పళ్లు
ఒకభాగము వీటిమాత్రలు వాపులు గుల్తములు మూలలోగము భగందరము మున్నగు
వానిని పోగొట్టును.

— సప్తవింశతి గుగ్గులుము. —

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా ముస్త విడంగమృతచిత్రకం, శత్యేలాపి
ప్పలీమూలం హాపుషా సురదారు చ. 14. తుంబురుపుష్కరంచవ్యం
విశాలారజనీద్వయం, విడం సావర్చలం తూరౌ సైంధవం గజపిప్పలీ.
15. యావ న్యేతాని చూర్ణాని తావ ద్ద్విగుణగుగ్గులుః, కోలప్రమా
ణం గుడికాం భక్షయే న్నధునా సహ. 16. కాసశ్వాసం తథా శోధ
మర్శాసి సభగందరం, హృచ్ఛూలం పార్శ్వశూలం చ కుఠీవ స్తిగుదే
రుజం. 17. అశ్లేరీం మూత్రకృచ్ఛం చ అంత్రవృద్ధిం తథా క్రిమీన్,
చిరజ్వరోపస్పృష్టానాం క్షయోపహతచేతసాం. 18. ఆనాహం చ తథో
న్మాదం కృష్టాని చోదరాణిచ, నాడీదుష్టవ్రణా స్సర్వా స్ప్రమేహశ్లేప
దం తథా. 19. సప్తవింశతికోహ్యేష సర్వరోగనిషాదనః.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగముపైలు వాయువిడంగములు
తగరము చిత్రమూలము కమ్మరము నిలకులు మోడి దేవదారుపు ధనియములు పుష్కర
మూలము చవ్యము ఇంద్రవారుణి పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్ప సౌవర్చలవణము
యవక్షారము సజ్జక్షారము సైంధవలవణము గజపిప్పలీ వీటిచూర్ణమంత రెండింతలు
గుగ్గిలమును వేసి రేగుపండంత మాత్రలను గట్టి తేనెతో తినివలయును. దగ్గు శ్వాసము
వాపు మూలలోగము భగందరము హృచ్ఛూలము మున్నగువాని నిది పోగొట్టును.

— విష్యందన తైలము. —

శ్లో. జంబుకస్య చ మాంసాని భక్షయే ద్వ్యంజనాదిభిః. 20.
అజీర్ణవర్జీ మాసేన ముచ్యతే నా భగందరాత్, పంచతిక్తం ఘృతం శ

స్తం పంచతిక్తశ్చ గుగ్గులుః. 21. న్యగ్రోథాదిగణో యన్తు హిత శ్శోధన రోషణః, తైలం ఘృతం వా తత్సక్వం భగందరవినాశనం. 22. చిత్ర కాక్కా త్రిపుత్పాతే మలపూహాయమూరకౌ, సుధాం వచాం లాంగ లికం హరితాలం సువర్చికాం. 23. జ్యోతిష్తతీం చ సంయోజ్య తైలం ధీరో విపాచయేత్, ఏత ద్విష్యన్దనం నామ తైలం దద్యాద్భగందరే. 24. శోధనం రోషణం చైవ సవర్ణకరణం తథా.

అజీర్ణము లేని రోగియైనచో నక్కమాంసపు వ్యంజనాదులతో నెలగోజులు భక్షించిన భగందరము నశించును. పంచతిక్తఘృతము పంచతిక్త గుగ్గిలము నిందులకు ప్రశస్తములే యగును. న్యగ్రోథాదిగణౌషధులు రోషణశోధనలయందు హితకరములు. తైలమును గాని నేతని గాని దీనిలో పక్వము చేసి నేపించిన భగందరము నశించును. చిత్రమూలము జిల్లేడు తెల్లతెగడ అగరుశొంతి నల్లగులరు గన్నేరు జనుడు వన హరిదళము సజ్జ పీటిని కలిపి తైలమును పక్వము చేసి ప్రయోగించినను భగందరములు మానిపోవును.

◀ కరవీరాద్యతైలము. ▶

శ్లో. కరవీర నిశా దస్తీ లాంగలీ లవణాగ్నిభిః, మాతులుంగా ర్క-వత్సాప్నైః పచే తైలం భగందరే. 25.

గన్నేరు పసపు దంతివేళ్లు ముయ్యాకు పొన్న సౌవర్ణలవణము చిత్రమూలము మాచిపత్రి జిల్లేడు కోష్ఠ పీటితో తైలమును పక్వము చేసి భగందరముని కపయోగిం పవలయును.

◀ నిశాద్యతైలము. ▶

శ్లో. నిశార్క ఊరసింధ్వగ్ని పురాశ్వహనవత్సకః, సిద్ధ మభ్యం జనే తైలా భగందరవినాశనం. 26. వ్యాయామం మైథునం యుద్ధం పృథ్వయానం గురూణి చ, సంవత్సరం వరిహరే దుపరూఢ వ్రణో నరః. 27.

పసపు జిల్లేడుపాలు సైంధవలవణము చిత్రమూలము గుగ్గిలము గన్నేరు కోష్ఠ పీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దినచో భగందరములు నశించును. వ్యాయామము మైథునము యుద్ధము పృథ్వయానము మున్నగునవి ఒకసం॥ వఱకును వదలిపెట్ట వలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగందరాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౬. ఉపదంశాధికారము.

—ॐ ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తంత్రము. ॐ—

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నశరీరస్య ధ్వజమధ్యే శిరావ్యధః, జలౌకఃపాతనం
వాస్య దూర్ధ్వాధఃశోధనం తథా. 1. పాకో రక్ష్యః ప్రయత్నేన శిశ్నక్ష
యకరో హి సః, పటోలనింబ త్రిఫలాగుడూచీ క్వాభం పిబే ద్వా
ఖదిరాశనాభ్యాం, సగుగ్గులుం వా త్రిఫలాయుతం వా, సర్వోపదంశా
పహరః ప్రయోగః. 2.

స్విన్నమును స్నిగ్ధమునగు శరీరములయొక్క లింగమధ్యమునందలి సరములను
ఛేదించిగాని జలగలను పట్టించిగాని వమనములను విఛేదనములను చేయింప వల
యును. ప్రయత్నముగా పాకమును కాపాడవలయును. లేనిచో శిశ్నమును తినివేయు
ను. పటోలము నింబము త్రిఫలములు లిప్పటిగ వీటిక సాయమునుగాని కాచు గుగ్గ
లము త్రిఫలములు వీటిక సాయమునైనను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉపదంశలను
పోగొట్టును.

—ॐ ఉపదంశయందు సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం రాస్నా కృష్ణం పునర్నవా, సరలా
గురుభద్రాహ్వైర్వాతికే లేపనేచనే. 3. గౌఠికాంజన మంజిస్తా మధుకోశీ
రపద్మకైః, సచందనోత్పలైః స్నిగ్ధైః పైత్తికం సంప్రలేపయేత్. 4. నిం
బార్జునా శ్వత్థకదంబశాల జంబూవటోదుంబుర వేతసేషు, ప్రత్యూశ
నాలేపఘృతాని కుర్యా చూర్ణాని పిత్తాస్తభవోపదంశే. 5. త్రిఫలా
యాః కసాయేణ భృంగరాజరసేన వా, వ్రణప్రత్యూలనం కుర్యా దుప
దంశప్రశాంతయే. 6. దహే త్కటాహే త్రిఫలాం సమాంశాం మధు
సంయుతాం, ఉపదంశే ప్రలేపోయం సద్యోరోపయతి వ్రణం. 7. రసాం
జనం శిరీషేణ పథ్యయా వా సమన్వితం, సత్కేద్రం వా ప్రలేపేన స
ర్వలింగగదాపహం. 8. బబ్బూలదలచూర్ణేన దాడిమత్వగ్భవేన వా,
గుండనం వ్రణిచూర్ణేన ఉపదంశహరం పరం. 9. లేపః పూగఫలే నా

శ్వమారమూలేన వా తథా, నేవే నిత్వం యవాన్నం చ పానీయం
కౌప మేవ చ. 10. జయాజాత్యశ్వమారార్క సంపాకానాం దలైః
పుథక్, కృతం ప్రక్షాలనే క్వాథం మేఘపాకే ప్రయోజయేత్. 11.

కమలములు యష్టిమధుకము రాన్నా ణోష్టు గలిజేరు సరలము అగరు
భద్రము సైలు వీటిలేపమును నేకిమును వాలోపదంశములందు హితకరములు. నింబము
మద్దిచెక్క రాగిచెక్క కదంబము సాలము నేలేడు నుట్టి జావ్వి వేసము వీటిచూ
ర్ణముతో పిత్తరక్తమునందు ప్రక్షాళన చేయవలయును. ఈమూలికలతో సిద్ధముచేసి
న ఘృతము హితకరము. త్రిఫలములను కషాయమును చేసి గాని గుంటగలగరాకు
రసముతో గాని గాయములను తోమిన నుపదంశములు శాంతించును. ఉసిరిక కర
క్కాయలు తాడి వీటిని సమభాగములుగా కటాహమునందు కైచి దగ్ధము చేసి
తేనెలో కలిపి లేపన చేసిన తత్కాలము నందు రోపణములు కలుగును. తుమ్మ
చెక్క చూర్ణముతో కాని దానిమ్మచెక్క చూర్ణముతో గాని మనుజుని యెముక
ల చూర్ణముతో గాని గుండన ముపదంశమును పోగొట్టును. పోక చెక్కలను గన్నే
రునుగాని నూరి లేపన చేయవలయును. యవలత్తమును బావినీళ్లు నిండు పథ్యములు.
అరణి జాజి గన్నేరు జిల్లేడు అమ్మవేళము వీటిఆకులతో కషాయమును కాచి లిం
గమును పక్వముగా కడుగుట ద్వారా ప్రయోగింపవలయును.

—ॐ భూనింబాద్య ఘృతము. ౧—

శ్లో. భూనింబనింబత్రి ఫలాపటోల కరంజజాతీఖదిరాశనానాం,
సత్తోయకల్లైర్ఘృత మాశు పక్వం సర్వోపదంశాపహరం ప్రదిప్తం.

నేలవేయ నింబము త్రిఫలములు చేదుపొళ్ల నెమలియడుగు జాజి కాచు
రాన్న వీటికషాయ కల్కములలో సిద్ధము చేసిన ఘృతము సమస్తవిధము లగు
నుపదంశములను పోగొట్టును.

—ॐ కరంజాదిఘృతము. ౨—

శ్లో. కరంజనింబార్జునశాలజంబూ వటాదిభిః కల్కకషాయసి
ద్ధం, సర్పి ర్నిహంత్యా దుపదంశదోషం సదాహపాకం సుతిరాగయు
క్తం. 13.

నెమలియడు వేప అర్జునము మద్ది నేలేడు వీటికల్కకషాయములలో సిద్ధము
చేసిన నేయి దాహపాకసహితమును ప్రావసహితము నగు ఉపదంశములైనను పో
గొట్టును.

అగారధూమతైలము.

శ్లో. అగారధూమరజనీ సురాకిట్టం చ తైత్రిభిః, భాగోత్తరైః
పచే తైలం కంఠాశోధరుజాసహం. 14. శోధనం రోషణం చైవ సవ
ర్ణకరణం తథా, అర్చనాం చిన్నదగ్ధానాం క్రియాకార్యోపదంశ
వత్. 15.

ఇంటిబూజు పసపు మద్యము వీటిని భాగోత్తరములుగా తైలముతో పక్వముచే
సి యుపయోగించినను యుపదంశాదులు నివర్తించును.

ఇది చక్రదత్తయందు ఉపదంశాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౭. శూకదోషాధికారము.

శూకదోషములకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. హితంచ సర్పిషః పానం పథ్యం చాపి విరేచనం, హిత శ్శోణీ
తమోక్ష శ్చ య చ్ఛాపి లఘుభోజనం. 1. సర్వపీ లిఖితాం సూత్రైః
కషాయై రవచూర్ణయేత్, తైరేవాభ్యంజనం తైలం సాధయే ద్వీణరో
షణం. 2. క్రియేయ మధిమంథేపి రక్తం స్నావ్యం తథోభయోః, అష్ఠీలా
యాం హృతే రక్తే శ్లేష్మగ్రంథివ దాచరేత్. 3. కుంభికాయాం హరే
ద్రక్తం పక్వాయాం శోధితే వ్రణే, తిందుకాత్రిఫలాలోధైర్ద్రేప సైలం
చ రోషణం. 4. అలజ్యం హృతరక్తాయా మయ మేవ క్రియాక్రమః,
స్వేదయే ద్ద్రోణితం స్నిగ్ధం నాడీస్వేదేన బుద్ధిమాన్. 5. సుఖోష్ణై రుప
నాహై శ్చ సన్నిగ్ధై రుపనాహయేత్, ఉత్తమాఖ్యాం తు పిడకాం సంఘి
ద్య బడిశోద్ధృతాం. 6. కల్లైః శూర్పైః కషాయాణాం క్షౌద్రయుక్తై
రుపాచరేత్, క్రమః పిత్త విసర్పోక్తః పుష్కరీమూఢయో ర్హితః. 7.
త్వక్పాకే స్పర్శహన్యాం చ సేచయే న్నృదితం పునః, బలాత్తలేన శో
షేన మధురై శ్శోపనాహయేత్. 8. రసక్రియా విధాతవ్యా లిఖ
ితే శతహస్కే, పృథక్పక్ష్యాదిసిద్ధం చ తైలం దేయ మనస్తరం. 9. పిత్త

విద్రధివచ్చాపి క్రియాశోణితజేర్బదే, కషాయకల్మషస్త్రింషి తైలం
చూర్ణం రసక్రియాం. 10. శోధనే రోషణే చైవ వీక్ష్య పీత్యావతార
యేత్, అర్బుదం మాంసపాకం చ విద్రధిం తిలకాలకం. 11. ప్రత్యా
ఖ్యాయ ప్రకుర్వీత భిషక్తేషాం ప్రతిక్రియాం. 12.

నేయి త్రాగుటయును విరేచనముఁ జేయించుటయును నెత్తుటిని వెడలించుట
యును లఘ్వాహారమును ఇందు మిక్కిలి హితకరములు. ఆవాలు కషాయములతోచేర్చి
సిద్ధము చేసిన తైలమును రుద్దిన గాయములం దుకురములు కలుగును. ఈచికిత్సనే అధి
మంథమునకును చేయవలయును. ఈచెండిటిలో రక్తస్రావము అష్టిలాయందు రక్తస్రా
వము అయినపిమ్మట గ్రంధులకువలె చికిత్సను చేయవలయును. కుంభికయందు రక్త
మును వెడలించవలయును. పక్షమైన కుంభికయందు గాయమును శోధించి త్రిఫల
ములు లోర్ధ పీటిలేపమును తైలమును రుద్దిన గాయములు అంకురించును. అలణికి రక్త
మును వెడలించిన పిమ్మట ఈచికిత్సనే చేయవలయును. గ్రధితమును స్నిగ్ధమును చేసి
బుద్ధిమంతుఁడు నాడీస్వేదముతో స్వేదనఁ జేయింపవలయును. నుఖభ్రూర్వకముగా
వెచ్చని స్నిగ్ధముగు వాటితో నుపనాహము చేయింపవలయును. పెద్దపిడికలను చక్క
గా ఛేదనచేసి బడిశముతో ఉద్ధరించి కషాయము కల్మసు చూర్ణమునందు తేనెను
కలిసి నేవింపవలయును. పిత్తవిస్ఫ్రియందు చెప్పినక్రమమే పుష్కరియందును హితక
రము. త్వక్ష్వాకము స్పర్శ హాని మృదితము వీటకు మాటిమాటికిని నేచన చేయవల
యును. కొంచెము వెచ్చజేసిన ముత్తువపులగపు తైలమును మధురపదార్థములతో నుప
నాహము చేయవలయును. శతపోషకమునందు రసక్రియను చేయుట మంచిది. కషా
యము కల్మసు నేయి తైలము చూర్ణము రసక్రియ వీటిని చక్కగా పరీక్షించి శోధ
నమునందు నుపయోగింపవలయును. అర్బుదము మాంసపాకము విద్రధి తిలకాలకము
వీటిని వదిలిపెట్టి తక్కినవానికి వైద్యుఁడు చికిత్సచేయఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూకదోషాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

రం. భగ్నాధికారము.

— భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు. —

శ్లో. ఆచారభగ్నం విదిత్వా తు నేచయే చ్చీతలాంబునా, పంకే
నాలేపనం కార్యం బరధనం చ కుశాన్వితం. 1. సుశ్రుతోక్తంచ భగ్న

ఘ వీక్ష్య బంధాది మాచరేత్, అవనామిత మున్న హ్యే దున్నతం
 చావనామయేత్. 2. ఆచ్ఛేదతి క్షిప్త మథోగతం చోపరివర్తయేత్,
 ఆలోపనార్థంపంజ్ఞానా మధుకంచాప్లుపేషితం. 3. శతధౌతఘృతోన్మిశ్రం
 శాలిషిష్టం చ లేపనం, సప్తరాత్రా త్సప్తరాత్రా త్సోమ్యే వ్యృతుషు
 మోక్షణం. 4. కర్తవ్యం స్యా త్త్రిరాత్రా చ్చ తథాగ్నేయేషు జానతా,
 కాలే చ సామసీతోష్ణ పంచరాత్రా ద్విమోచయేత్. 5. న్యగోధాది
 కషాయం చ సశీతం పరిషేచనే, పంచమూలీపకవ్యం తు క్షీరం దద్యా
 త్సవేదనే. 6. సుఖోష్ణ మవతార్యం వా చక్రతైలం విజానతా, మాం
 సం మాంసరస స్పర్శిః క్షీరం యూషః సతీనజః. 7. బృంహణం చా
 న్నపానం చ దేయం భగ్నం విజానతా, గృష్టిక్షీరం ససర్పిష్కం మ
 ధురౌషధసాధితం. 8. శీతలం ద్రాక్షయా యుక్తం ప్రాత ర్భగ్నః పిబే
 న్నరః, సఘృతేనాసిసంహారం లాక్షాగోధూమ మర్జునం. 8. సంధి
 యుక్తే సింభగ్నే చ పిబేత్ క్షీరేణ మానవః, రసాన మధులాక్షాజ్య
 సితాకల్కం సమశ్నతాం. 10. భిన్నభిన్నచ్యుతాగ్ధీనాం సందాన మచి
 రా ద్భవేత్, వీతవ రాటుకాచూర్ణం ద్విగుంజం వా త్రిగుంజకం, అప
 క్వక్షీరపీతం స్యా దస్థిభగ్నప్రరోహణం.

తొలుతవిడిగినస్థలమును గుర్తించి చల్లనినీటితో నేచనచేయవలయును. బురద
 తోలేపన చేయటయును కుశలతో కట్టుటయును హితకరములు. భగ్నములందు సుశ్రు
 తుడు చెప్పినదాని చక్కగా చూచి చేయవలయును. పంగినదానిని ఎత్తి కట్టవలయును.
 ఎత్తి కొనియున్నదానిని పంచి కట్టవలయును. లేపనకొఱకు పంజిష్టము మధుకమును
 పుల్లనిస్సముతో నూరి మూడువందల మారులు పడియకట్టిన నేతిలోకలిపి బియ్యమును
 నూరి పట్టిపవలయును. పంచమూలములలో పక్వముచేసిన పాలను బాధకల భగ్నరో
 గమునందు ఈయవలయును. లేనిచో నిపుణుడైనవైద్యుడు వెచ్చగా చక్రతైలము నుప
 యోగింపవలయును. మాంసరసము నేయి పాలు చిరిసెనగలయుూషము పుష్టిని కలిగిం
 చు అన్నమును భగ్నరోగమునందు తృప్తుములు.

— లాక్షాగుగ్గులము. —

శ్లో. క్షీరం సలాక్షా మధుకం ససర్పి స్యా జ్జీవనీయం చ సుఖా
 వహం చ, భగ్నః పిబేత్సక్తయ. వార్జునస్య గోధూమచూర్ణం సఘృ

తేన వాధ. 12. లాక్షాస్థి సంహృత్కకుభాశ్వగంధా, శ్చూర్ణీకృతానా గబలాపురశ్చ, సంభగ్నయక్తాస్థిరుజం నిహన్యా, దంగాని కుర్యాత్కు లిశోపమాని. 13. అత్రాన్యతోపి దృష్టత్వా త్తుల్య శ్చూర్ణేన గుగ్గులుః.

పాలు లక్క మధుకము నేయి జీవనీయగణపుటొషధములను త్రాగవలయును. అర్జునపుచ్చెక్కను పాలతోనైనను నేతని పాలతోనైనను గోధుమలచూర్ణమును నే వించిన భగ్నములందు హితకరమగును. లక్క అర్జునపుచ్చెక్క పెన్నేరు పెద్దముత్తవ పులగము గుగ్గిలము వీటిని చూర్ణముచేసి తినిన ఎముకలు విఱుగుటతోటికూడిన సమస్త బాధలును నశించును.

—ॐ ఆబాగుగ్గులు. ॐ—

శ్లో. ఆభాఫలత్రికై రోష్ఠమై స్సర్వై రేభి స్సమీకృతైః
తులోగ్న గుగ్గులు రాయోజ్యో భగ్నసంధప్రసాధకః. 14.

పెద్దపిల్లపీచర త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటినిసమానభాగము చేసి వీటిని టియంత గుగ్గిలమును చూర్ణముచేసి నేవించిన భగ్నసంధు లదుకుకొనును.

—ॐ గంధతైలము. ॐ—

శ్లో. సవ్రణస్య తు భగ్నస్య ప్రణం సర్పి ర్మధూత్తమైః, ప్రతి సార్య కషాయై శ్చ శేషం భగ్నవ దాచరేత్. 15. భగ్నం నైతి య థాపాకం ప్రయతేత తథా భిషక్, వాతవ్యాధివినిర్దిష్టా స్నేహా సత్ర ప్రయోజయేత్. 16. రాత్రౌ రాత్రౌ తిలా న్యృష్టా న్వాసయే దస్థిరే జలే, దివా ద్వివైవ సంశోష్య క్షీరేణ పరిభావయేత్. 17. తృతీయం స ప్తరాత్రం చ భావయే న్నధుకాంబునా, తతః క్షీరం పునః వీతా స్సు శుష్కం శ్చూర్ణయే ద్భిషక్. 18. కాకోల్యాదిశ్వదంష్ట్రాం చ మంజిష్ఠాం శారివాం తథా, కుష్ఠం సర్జరసం మాంసీం సురదారు సచందనం. 19. శతపుష్పాం చ సంచూర్ణ్య తిలచూర్ణేనయోజ యేత్, పీడనార్థం చ కర్తవ్యం సర్వగంధై శ్చృతం పయః. 20. చతు ర్దశేన పయసా తత్తైలం విపచే త్పనః, ఏలా మంశుమతీం పత్రం జీరకం తగరం తథా. 21. లోధ్రం ప్రపాండరీకం చ తథా కాలాను శారిబాం, తైలేయకం క్షీరశుక్లా మనస్తాం సమధూలికాం. 22. పిష్ట్యా

శృంగాటకం చైవ ప్రాగుక్తా న్యోషధాని చ, ఏభిస్త ద్విపచే తైలం
 శాస్త్రవి న్నైదునాగ్నినా. 23. ఏత తైలం సదా పథ్యం భగ్నానాం సర్వ
 కర్మసు, ఆత్మేపకే పక్షఘాతే చాంగశోషే తథార్దితే. 24. మన్యా
 స్తంభే శిరోరోగే కర్ణశూలే హనుగ్రహే, బాధిర్యే తిమిరే చైవ యే
 చ స్త్రీషు క్షయం గతాః. 25. పథ్యం పానే తథాభ్యంగే నన్యే వస్తి
 షు యోజయేత్, గ్రీవాస్కంధోరసాం వృద్ధి రనే నైవోపజాయతే.
 26. ముఖం చ పద్మప్రతిమం స్వస్వగంధిసమీరణం, గంధతైల మిదం
 నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్. 27. రాజార్హ మేత త్కర్తవ్యం రాజ్ఞా
 మేవ విచక్షణైః, తిలచూర్ణ చతుర్థాంశం మిళితం చూర్ణమివ్యతే. 28.
 లవణం కటుకం క్షౌర మమ్లం మైథున మాతపం, వ్యాయామం చ న
 సేవేత భగ్నో రూక్షాన్న మేవచ. 29.

గాయములైన భగ్నపుగాయములను తేనె త్రిఫలములు వీటికషాయముతో ప్ర
 తిసారణము చేసి తక్కినదానిని భగ్నమునకువలెనే చికిత్స జేయవలయును. రాత్రులు
 నల్లనువ్వులు పారెగు నీటిలో వానితముచేసి ప్రతిదినమును సుఖముగా పాలతో భావ
 న చేయవలయును. మూడవనైవేద్యము మధుకకషాయముతో భావన చేసి పాలను
 పీల్చిన తిలలను చూర్ణము చేయవలయును. కాకోల్యాదిగణము పల్లెరు మంజిష్ఠ మను
 బాల కోష్ఠ జటామాంసి సర్జరసము దేవదారుపు చందనము సోంపు వీటిచూర్ణమును తిల
 చూర్ణముతో చేర్చి పీడనార్థము గంధద్రవ్యముతో పక్వము చేసి పాలను కాచవల
 యును. పిమ్మట దానికి నాలుగుకెట్లు తిలతైలమును మఱల పక్వము చేయవలయును.
 ఏలగులు అంశుమతి జాపత్రి జీలకర్ర తగరము లోధ్రము ఉత్తరేణు లోవాసము
 క్షీరకాకోలి మధుకములును శృంగాటకమును పూర్వపు ఔషధులును వీటితో తైల
 మును సన్ననిపెగతో పక్వముచేసి యుపయోగించినచో హితకరము. దీనిని ఆత్మేప
 కము పక్షఘాతము అంగశోషము మున్నగు వానియందు వాడవలయును. ఇయ్యది
 గంధతైలము. సమస్త వాతవికారములను పోగొట్టును. రాజయోగ్యమగు తైలము. తిల
 చూర్ణము నాలుగవపాలు కలిపిన చూర్ణముగా నుండవలయును. ఉష్ణ కటు
 క్షౌరము పులును స్త్రీభోగము రూక్ష భోజనమును భగ్నరోగి వదలివేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగ్నాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౬. కుష్మాధికారము.

—●— కుష్టుకు పంచక మాయములు.

శ్లో. వాతోత్తరేషు సర్పి ర్వమనం శ్లేష్మోత్తరేషు కుష్టేషు,
పిత్తోత్తరేషు మోక్షో రక్షస్య విరేచనం చాగ్ర్యం. 1. ప్రోచ్ఛన మల్పే
కుష్టే మహతి చ శస్తం శిరావ్యధనమ్, బహుదోషః సంశోధ్యః కుష్ఠీ
బహుశోఽనురక్షతా ప్రాణాన్, వచావాసాపటోలానాం నింబస్య ఫలి
సీత్యచః, కషాయో మధునా వీతో వాన్తికృత్తదనాన్వితః. 3.

వాతాధిక్యముగలదానికి నేయియును కషాధిక్యతగల కుష్టునకు పమనమును
పిత్తాధిక్యతగల కుష్టునకు రక్తవిస్తావమును విరేచనములును శ్లేష్మములు. అప్పుకుష్టువునకు
ప్రోచ్ఛనమును ఎక్కువదానియందు గాడివేధనమును శ్లేష్మములు. బహుదోషములుగల
కుష్టునకు సంశోధము చేయదగినవాడు. పస అడ్డనరము పటోలము నింబము కలు
కామ్రుగ వీటిబెరడును కషాయము చేసి తేనె యుష్మైత్తరసములను చేర్చి త్రాగినచో
వాంతులను గలిగించును.

—●— విరేచనాదులు. —●—

శ్లో. విరేచనం తు కర్తవ్యం త్రివృద్ధస్తీఫలత్రికైః, యే లేపాః
కుష్మానాం, ప్రయుజ్యంతే నిర్గతాస్త్రదోషాణాం, సంశోధితాశయానాం
స్పద్య స్సిద్ధి ర్భవతి తేషాం. 4. మనశ్శిలాలే మరిచాని తైల, మార్కం
షయః కుష్టహరః ప్రదేహః, కరంజబీజైడగజఃసకుష్ఠా, గోమూత్రపిష్టశ్చ
వరః ప్రదేహః. 5. పత్రాణి పిష్టా చతురంగులస్య, తక్రేణ ప్లఙ్గా న్యథ
కాకమాచ్యాః, తైలాక్షగాత్రస్య సరస్య కుష్మాన్యుద్వర్తయేదశ్వహన
చ్ఛదైశ్చ. 6. ఆరగ్వధః నైడగజః కరంజో వాసాగుడూచీమదనంహ
రిద్రే, శ్ర్యాహ్వో సురాహ్వో ఖదిరో ధవ శ్చ నింబో విడంగం కరవీర
క శ్చ. 7. గ్రంధి శ్చ భౌర్జా లళున శ్శిరీషః సలోమశో గుగ్గులు కృష్ణ
గంధే, పణిజ్జకో వత్సకనప్తపర్ణీ పీలుని కుప్తం సుమనః ప్రవాలః. 8.
వచాహరేణుత్రివృతాని కుంభీ భల్లాతకంగైరికమంజనం చ, మనశ్శి

లా లే గృహధూమవలూ కాసీసలోద్భావనము స్తనజ్ఞాః. 9. ఇత్యర్థరూపై ర్విహితా వ డేతే గోపితృపీతాః పునరేవ పిష్టాః, సిద్ధాః పరం సర్వపత్తలయక్తా శ్చుర్నప్రదేహ భిషజా ప్రయోజ్యాః. 10. కుసాని కృచ్ఛాగ్ని నవం కిలాసం సురేంద్రలుప్తం కిటిభం సదస్తుం, భగంద రార్కాన్త స్యపచీం సపామాం హన్యః ప్రయక్తా అచిరా న్న రాణాం. 11.

తెల్లతెగడ దంతి త్రిఫలములు వీటితో విరేచనమున కిప్పించవలయును. నిర్గతా స్రవోఘలకు సఃశోధితమగు ఆమాశయము గలవారికి కుష్టుగలవలయు ఇట్టి లేపమును ప్రయోగించిగ శీఘ్రముగా సిద్ధి అగును. మనశ్శీల హరిదలము మిరియములు తెలము జల్లేడుపాలు వీటిలేపము కుష్టులను హరించును. నెమలిఅడుగువిత్తులు బావంచాలవిత్తులు కొంఠ వీటిని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసిన కుష్టుములకు మంచిది. ఆమ్లవేతపు ఆకులను మజ్జిగతో కాకమాచి మకోహపుఆకులు నూరి గన్నేరురసముతో తెలమును తడిసి ఉద్వర్తనము (నలుగు) పెట్టింపవలయును. రేలచెక్క నెమలియడుగు అడ్డ సరము తిప్పతీగ ఉష్ణైత్తకాయ పసపు మ్రానిపసపు మారెడు భుజపత్రము ఉల్లి గడ్డ దిరిసెం నీలి గుగ్గులు నంగ కాను శ్వేత మరువము కొంఠ సప్తల పీలు కుష్ము జాబిబిగుడ్లు వస రేణుకనీజములు తెల్లతెగడ దంతి హస్తాశము ఇంటిబూజు ఏల కులు కాసీసము లాద్దుగ అర్జునము తుంగముస్తలు వీ ని అర్థ అర్థ శ్లోకములలో చెప్పినరీతి ఆరు మార్జములు చేసి గోపితృముతో ముద్ద జేసికొని ఆవనూనెతో చేర్చి లేపన చేయవలయును. కష్టసాధ్యములగు కుష్టులు మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

—● మనశ్శీలాదీతిర ప్రదేహముః. —●

శ్లో. మనశ్శీలా త్వక్కుటజా త్సకుష్ఠా త్సలోమశః నైడగశః కరంజః, గ్రంధిశ్చ భార్జః కరవీరమూలం చూడ్వాని సాధ్యాని తుషోదకేన. 12. పలాశనిర్దాహరసేనవాపి క్షిరోద్భృతా న్యాథక సంమితేన, దర్శిప్ర లేపం ప్రవదన్తి లేప మేతత్పురం కుష్టవినాశనాయ. 13. కుష్ఠం హరిద్రే సరసం పటోలం నింబశ్చగంధే సురదారు శిగ్రు, ససర్వపంతుంబురుధాన్యచన్య చండా శ్చ దూర్వా శ్చ సమాని కుర్యాత్. 14. తైస్తక్రయుక్తైః ప్రథమం శరీరం తైలాక్త ముద్వర్తయితుం యతేత, తథాన్య కంఠాః పిడకాః సకోఠాఃకుస్మాని శోధాశ్చశమం ప్రయాన్తి. 15.

కొడిసెపాలవీడ్తులు కోష్ఠ స్తైంధవలవణము గంజి వాయువిడంగములు వీటిలేపనము క్రిమిరోగములను దద్రుమండలకుష్ఠపులను పోగొట్టును. జెముడుకాడరసములో సర్వ పకల్గమునుంచి బాగునిప్పులతో పక్వము చేసి లేపన చేసినచో విచర్షకలు నశించును. జెముడుకాడరసములో బూజు స్తైంధవలవణములనుంచి చాగ బయటపోకుండ భస్మము చేసి తైలముతో లేపన చేసిన విచర్షకలు నశించును. తగిరిసెవీడ్తులు తీలలు ఆ వాలు కోష్ఠ పిప్పళ్లు అంటుప్పు సౌవర్చలవణము స్తైంధవలవణము వీటిని దుర్వాసన కలుగచేసి లేపనచేసిన విచర్షికాదులు నశించును. ఉమ్మెత్తగింజలు ఖాలోదకములతోను ఆవనూనెతోను కాచి యుపయోగించినచో విపాదికలు నశించును.

❧ ధాత్ర్యదిలేపములు. ❧

శ్లో. ధాత్ర్యక్షపథ్యాక్రిమిశత్రువహ్ని భల్లాతకావల్లజతాహ
భృంగైః, భాగాభివృద్ధై స్తీలతైలమిశ్రైః సర్వాణి కుష్మాణి నిహన్తి లే
పః. 16. విడంగస్తైంధవశివా శశిరేఖాసర్వ పకరంజరజనీభిః, గోజలపిష్టో
లేపః కుష్మహరో దివసనాథనమః. 17. విడంగై డగజాకుప్త నిశాసింధూత్తస
ర్వపైః, ధాన్యామ్లపిష్టై ర్లేపోయం దద్రుకుష్మదృజాపహ. 18. దూర్వా
భయాస్తైంధవచక్రమర్ద కుతేరకాః కాంజికతక్రపిష్టాః, త్రిభిః ప్రలేపై
రతిబద్ధమూలం దద్రుం చ కుప్తం చ నివారయన్తి. 19. తుల్యో రస
స్సాలతరో స్తుషేణ సచక్రమర్దే పృథయావిమిశ్రః, పానీయభక్తేన త
దాంబుపిష్టో లేపః కృతో దద్రుగజేంద్రసింహః. 20.

తాడి యసిరిక కరక్కాయలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము నల్లజీడి
విత్రనములు బావంచాలు లోహము గంటుభారంగి—వీటిని ఉత్తరోత్తరముగా వృద్ధి
భాగములతో గ్రహించి అసగాక్రమముగా నొకదానికంటె నొకటి హెచ్చుగాచేకొని
తీలతైలమును కలిపిలేపనచేయించినచో సమస్తములగు కుష్ఠులును నశించును. వాయువిడం
గములు స్తైంధవలవణము కరక్కాయ బావంచాలు చెంగల్వకోష్ఠపసపు—వీటినిగో
మూత్రముతోనూరి లేపనచేసినచో సూర్యునితో సమానముగా సమస్తకుష్ఠములను ఉ
మ్మాలింపజేయును. వాయువిడంగములు తింటెపుచెక్కకోష్ఠ పసపు స్తైంధవలవణము ఆ
వాలు వీనినిధాన్యామ్లముతోనూరిలేపనజేసినను కుష్ఠరోగములుహరించును. దూర్వలు
(గరికలు) కరక్కాయ స్తైంధవలవణము తింటెపుగింజలు వసతులసి—వీటిని గంజివో

గాని మజ్జిగతో గానినూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగములను కుష్ఠురోగములనుకూడ నశింపజేయును. మద్దిచక్కరసముతో తింటెపుగింజలు కరక్కాయవీటిని నీటితోనూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగముల నెడి వినుగులకియ్యది సింహస్థాయము కాగలదు.

— ౧౭ ప్రపున్నాడాదిఉద్వర్తనము. —

శ్లో. ప్రపున్నాడస్య బీజాని ధాత్రీసర్జరసస్సన్నహీ, సౌవీరపిష్టం దద్రుణా మేత దుద్వర్తనం పరం. 21. చక్రమర్దకబీజాని కరంజం చ సమాంశకం, స్తోకం సుదర్శనామూలం దద్రుకుష్ఠవినాశనమ్. 22. లేపనా ద్భక్షణాచ్చైవ తృణకం దద్రునాశనం, యూధీపున్నాగమూలం చ లేపా త్కాంజికపేషితం. 23. కాసమర్దకమూలం చ సౌవీరేణ చ పేషితమ్, దద్రూకిటిభకుష్ఠాని జయే దేతత్ప్రలేపనాత్. 24. శిఖరీరసేనసుపిష్టం మూలకబీజం ప్రలేపత సిద్ధ, త్సారేణ వా కదల్యారజసిమిశ్రేణ నాశయతి. 25. గంధపాషాణచూర్ణేన యవత్సారేణ పేషితమ్, సిద్ధనాశం వ్రజ త్యాశు కటుతైలయుతేన వా. 26. కాసమర్దకబీజాని మూలకానాం తథైవ చ, గంధపాషాణమిశ్రాణి సిద్ధానాం పరమాషధమ్. 27. ధాత్రీరస సర్జరస స్సపాక్యః సౌవీరపిష్టశ్చ తథాయుతశ్చ, భవన్తిసిద్ధాని యథా న భూయ స్తథైవ ముద్వర్తనకం కరోతి. 28.

తింటెపుగింజలను ఉసిరిక సర్జరసము జెమడుపాల-అను వీనిని గంజితో నూరి పట్టించిన దద్రువులకు హితము. మఱియు తింటెపుగింజలను కానుగ వీటిని సమాన భాగములను తెచ్చి కొంచెము సుదర్శనమూలమునుచేర్చి నూరి లేపనచేసిన దద్రువులు నశించును. తృణకమును (సుగంధితృణమును) నూరి లేపనచేసినను లేక భక్షించినను దద్రువులు నశించును. నంద్యావర్తపుపూవులు పున్నాగమూలము వీటిగంజితో నూరి పూసినను, కాసమర్దకమూలమును సౌవీరలవణముతో నూరి పూసినను, ముల్లంగిగింజలను ఉత్తరేణురసముతో నూరి పూసినను, యవత్సారము అరటి ససపు వీటిని నూరి పూసినను, గంధపాషాణచూర్ణముతో యవత్సారమును నూరి పూసినను లేక కటుతైలముతో లేపనచేసినను సిద్ధలన్నియును నశించును. చేదుపొట్లగింజలను ముల్లంగివిత్తులను గంధపాషాణముతో నూరిపూసినను సిద్ధలు కుదురగలవు. మఱియును ఉసిరిక రసము మద్దిరసము అంటుప్పు వీనిని గంజితో నూరి ముద్దచేసి నలుగుపెట్టినను సిద్ధలు నశించును.

—ॐ కుష్ఠాదిలేపములు. ॐ—

శ్లో. కుష్ఠం మూలకబీజం ప్రియజ్వన స్సర్వపాస్తథారజసి, ఏత
త్కైసరకుష్ఠం నిహన్తి బహువార్షికం సిన్ధు. 29. నీలకురుంటకపత్రం
స్వరసేనాలిప్య గాత్ర మతిబహుళః, లింపే నూలక బీజై స్తక్రే జైత
ద్ధి సిన్ధునాశాయ. 30. చక్రాహ్వయం స్నుహీక్షరభావితం మూత్రసం
యుతం, రవితిప్తృ హి కించిత్తు లేపనా త్కిటిభావహమ్. 31. ఆరగ్వ
ధస్య పత్రాణి ఆరనాళేన పేషయేత్, దద్రుక్షిటిభక్తుసాని హన్తి సిద్ధాన
మేవ చ. 32. బీజానివా మూలక సర్వ పాణాం లాక్షారజన్యో ప్రపునా
డబీజం. 33. శ్రీవేష్టకవ్యోషవిడంగకుష్ఠం పిష్ట్యా చ మూత్రేణ తు లే
పనం స్యాత్, దద్రూణి సిన్ధుం కిటిభాని పామాం కాపాలకుష్ఠం విష
మం చ హన్యాత్. 34.

కోష్ఠ ముల్లంగివీతులు ప్రేరిణము ఆవాలు పసపు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో
అనేకములగు విండ్లనుండి వచ్చుచున్న సిద్ధరోగమైనను నశించును. నల్లగోరింటరసము
తో ముల్లంగివీతులను నూరి మజ్జికకలిపి పూసినచో సిద్ధలు నశించును. దింటెనను జెము
దుపాలలో భావనచేసి గోమూత్రములో నెండలో నెండించి నూరి పూసినను, రేలపూ
వులను గంజితోనూరి పూసినను దద్రుక్షిటిభక్తుములు నశించును. సిద్ధులను నివర్తించు
ను. ముల్లంగిగింజలను ఆవాలు లక్కపసపు తింటెనగింజలు వీటినిన్నీ శ్రీవేష్టకము వాయు
విడంగములు చెంగల్వకోష్ఠులను గోమూత్రముతో నూరి పూసినచో దద్రురోగములు
సిద్ధులు కిటిభరోగములు పామ కపాలకుష్ఠము ఇయ్యచి నశించును.

—ॐ విడగజాదిలేపనములు. ॐ—

శ్లో. ఏడగజకుష్ఠసంధవ సావీరిసర్వపైః క్రిమిఘ్నేశ్చ, క్రిమిసి
ద్ధదద్రుమండల కుసానా నాశనో లేపః. 35. స్నుక్మాండే సర్వపా
త్కల్కుః కుకూలానిలపాచితః, లేపా ద్ద్విచర్చికాం హన్తి రాగవేగ
ఇవ త్రపామ్. 36. స్నుక్మాండే సుషిరే దద్ధావ్య గృహధూమం నసంధ
వమ్, అస్తధూమం తైలయుక్తం లేపా ద్ధన్తి విచర్చికామ్. 37. ఏడగ
జాతిలసర్వప కుష్ఠమాగధికా లవణత్రయమస్తు, పూతికృతం దివసత్ర
య మేతద్ధన్తి విచర్చికా దద్రుసకుష్ఠం. 38. ఉన్నతైకస్య బీజేన మాణః త్సా
రవారిణా, కటుతైలం విసక్తవ్యం శీఘ్రం హన్యా ద్విపాదికామ్. 39.
నారికేలోదకే న్యస్తా స్తండులాః పూతితాం గతాః, లేపా ద్విపాదికాం

ఘ్నన్తి చిరకాలానుబంధినీం. 40. సర్వరసః సింధుసంభవ గుడమఘమ
హిషాక్షగైరికం సఘృతం, సిక్థక మేతిత్వకన్వం పాదస్పటనాపహం సి
ద్ధం. అవల్లంబం కాసమర్థం చక్రమర్థం నిశాముతమ్. 41. మాణిమంథే
స తుల్యాంశం మస్తు కాంజికపేషితం, కచ్ఛాం కంఠాం జయ త్వి
గ్రాం సిద్ధ ఏష ప్రయోగరాట్. 42. కోమలం సింహస్యదలం సనిశం
సురభిజలేన సంపిష్టమ్, దివసత్రయేణ నియతం క్షవయతి కచ్ఛాం వి
లేపనతః. 43.

తింఘనగింజను కోష్ఠం ప్రాధవలవణము సౌవీరాంజనము అవాలు వీనిని నూరి లేపన
చేసిన క్రిమిసిద్ధ ద్రవ్య కుష్ఠపులునశించును. జెముడ పాలకాడలను అవాలతో నూరి కొల
దిపాటి నెగమీద కల్గముచేసి లేపనచేసినచో విచర్చికలు నశించును. ఇంటిబూజు
తైలముతో నూరి పూసినను విచర్చికలు నశించును. తింఘనవిత్తులు నువ్వులు అవాలు
కోష్ఠం లవణములు మూడును నూరి పూసినచో పుతిగంధము గలవిచర్చికలును ద్రవ్యపు
లును కుష్ఠగోగములును నశించును. ఉమ్మెత్తగింజలను నూనకంద వీటినిక్షాశోదకముల
తో కలిపి కటుతైలమును సిద్ధముచేసి పూసినచో విచర్చికలు నశించును. ఎడవీటికా
యలో బియ్యము నానబెట్టి మురిగినతర్వాత నూరి పూసినను ద్రవ్యపులు కుష్ఠపు విచర్చి
కలును నశించును. సర్జరసము ప్రాధవలవణము బెల్లము లేనె మైసాక్షిగుగ్గిలము వీటిని
నేతితో నూరి పూసినను సిక్థకములు హరించును. బావంచాలను పసపు తింఘనగింజలను
నూరిపూసినను కచ్ఛాకండ్వాదులు నశించును. అడ్డనరముయొక్క లేతఅకురసముతో
పసపును నూరి పూసినప్పటికిని మూడు జాలలో కచ్చుపులు నశించిపోగలవు. ఇయ్యది
సిద్ధక్రియ యనియు నెఱుంగగా వలయును.

—ॐ గోమూత్రపానాదులు. —

శ్లో. హరిద్రాకల్కసంయుక్తం గోమూత్రస్య చలద్వయం, పిబే
న్నరః కామచారి కచ్ఛాపామావినాశనం. 44. శోధపాండ్వామయహా
రీ గుల్మమేషా కఘాహా, కచ్ఛాపామాహారీ చైవ పథ్యా గోమూత్ర
సాధితా. 45. పిబతి సకటుతైలం గండపాపాణచూర్ణం, రివికిరణసుత
ప్తం పావలో యః పలార్థం, త్రిదిసతదనుసిక్తః క్షీరభోజీచ శీఘ్రం,
భవతి కనకదీప్త్యా కామయుక్తో మనుష్యః 46.

కెండుపలముల గోమూత్రములో హరిద్రాకల్కమును చేర్చికొని కామచారి
యగు వాడు త్రాగినే కచ్చుపు పామ నశించును. గోమూత్రముతో సాధించిన కర

క్కాయలు శోభ పొందురోగము గుల్మము ప్రమేహము మున్నగువానిని పోగొట్టును. గంధపాషాణమార్జమును అవనూనెలో కలిపికొని నూర్యకిరణములతో పక్వముచేసి అరపలము చొ॥ పామవ్యాధి గలవాడు త్రాగవలయును. దానితోనే నేకమును చేయవలయును. పాలనే త్రాగుచుండవలయును. ఇట్లైనచో బంగరువంటి కాంతి గలవాడగును.

❖ హరిద్రాలేపము. ❖

శ్లో. నిశానుధారగ్వధ కాకమాచీ పత్రై స్సదార్వీప్రపునా
డబీజైః, తిక్రేణ పిప్ప్లైః కటుతైలమిశ్రైః పామాది షూద్వర్తన మేత
ద్విప్తం. 47. సిందూరమరిచచూర్ణం మహిషీనవనీతసంయుతం బహుశః,
లేపా ద్వినిహంతి పామాం తైలం కరవీరసిద్ధం వా. 48. మాంసే
చందనసంపాక కర్ణజారిప్రస్వపమ్, శతీకుటజదార్వ్యబం హంతి
కుష్మమయం గణః. 49. భల్లతకద్వీపినుధార్కమూలం గుంజాఫలం
త్ర్యూషణశంఖచూర్ణమ్, తుత్థం సకుప్తం లవణానిపంచ త్వార
ద్వయం లాంగలికాం చ పక్త్వా. 50. స్నుహ్యర్కదుగ్ధేఘన మా
యసస్థం శలాకయా తం విదధీత లేపమ్. 51. కుష్ఠే కిలానే తిల
కాలకే చ అశేషదుర్నామను చర్మకీలే, విషవరుణహరిద్రాచిత్రకా
గారధూమ, మనిలమరిచదూర్వాః క్షీరమర్కన్నుహీభ్యాం. 52. దహతి
పతితిమాత్రా త్కుష్మజాతీ రశేషాః, కులిశ మివ సరోషా చ్ఛక్రహస్తా
ద్విముక్తమ్.

సప్తపు జనుడు కేల కానుంచి పీడితికలను తగిలెనెత్తులు పీడితినుజ్జగితో
నూరి తైలములో కలిపి పామాదిరోగములందు మర్దింపుట మంచిది. సిందూరము మిరి
యములచూర్ణమును గేదెనేతిలో కలిపిగాని గన్నేరుతో సిద్ధముచేసిన తైలమును గాని
లేపన చేసిన పామ నశించును. జీడివిత్తులు చిత్రమూలము జెనుడుచెక్క జిల్లేడుచెక్క
చిరిసెనగ శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు శంఖమార్జము మైలుతుత్తము కోష్ఠ పంచలవ
ణములు పీడితి గంగ శములోవైచి జెనుడు జిల్లేడు పాలతో పక్వము చేసి గడ్డగట్టిన
పిమ్మట లేపన చేయవలయును. కుష్మము కిలాసము మూర్కరోగము మున్నగునవి నశించు
ను. ఇందు విషము వరుణవసపు చిత్రమూలము ఇంటిబూజు మిరియములు గరిక

అర్కః క్షీరస్నుహీక్షీరములును కలపవలయును. వీటిని పట్టించినమాత్రముననే సమస్త కృష్ణములును నశించును.

❧ నవకషాయములు. ❧

శ్లో. శశాంకలేఖా సవిడంగసారా సపిష్పలీకా సహుతాశమూ
లా, సాయోమలా సామలకా సతైలా సర్వాణి కృషా న్యుపహంతి లీ
ధా. 53. తీవ్రేణ కుష్ఠేన పరీతదేహయా యస్మిన్పురాజీం నియమేన
ఖాదేత్, సంవత్సరం శృష్ణతిలద్వితీయాం ససోమరాజీం వపుషా తిశేత్.
54. ఘర్మసేవీ కదుష్టేన వారిణా వాగుజీం పిబేత్, క్షీరభోజీ త్రిసప్తాహ
త్కుష్ఠరోగా ద్విముచ్యతే. 55. ఏక స్త్రీలస్య భాగా ద్వా సోమరా
జ్యా స్తథైవ చ, భక్ష్యమాణ మిదం ప్రాతర్ధుహ్యదద్రువినాశనమ్. 56.
అవల్లజా ద్బీజకర్షం పీత్వా కోష్ఠేన వారిణా, భోజనం సర్పిశా కార్యం
సర్వకుష్ఠప్రణాశనమ్. 57. త్రిఫలాపటోలరజసి మంజిష్ఠా రోహిణీవచా
నింబైః, ఏష కషాయోఽభ్యస్తా నిహంతి కఫసిత్తజం కృష్ణమ్. 58.

భావంచి నాయువిడంగములు పిష్పళ్లు చిత్రమాలము మండురము ఉసిరిక
తైలము వీటిని కలిపి భక్షించిన అన్నివిధములగు కృష్ణములు నశించును. భయంకర
మగు కుష్ఠగలవారు నల్లనువ్వులతో చేర్చిన బావంచి విత్తనములను ఒక్కసంవత్సరము
నియముగా భక్షింపవలయును. ఘర్మమును సేవించువాడు వేడినీళ్లతో నేమగోజులు త్రా
గి పాలను త్రాగుచుండిన కృష్ణ నశించును. తిలలు 1 భాగము బావంచి 2 భాగములు
వీటిని పూడ్చుటనే భక్షించుచున్న గుడ్డద్రువులును నశించును. బావంచిని ఒక తు
లము విత్తనములను వేడినీళ్లతో త్రాగి నేతిని తినిన అన్నివిధములగు కృష్ణములు నశించు
ను. త్రిఫలములు పటోలము ససపు మంజిష్ఠ కటుకరోహిణి వన నింబము వీటికషాయ
మును నిరంతరమును త్రాగినను కృష్ణములు నశించును.

❧ చిన్నాస్వకషాది నేవనము. ❧

శ్లో. చిన్నాయాః స్వరసో వాపి సేవ్యమానో యథాబలమ్, జీ
ర్ణో ఘృతేన భుంజిత స్వల్పం యూషోదకేన వా. 59 అతిపూతిశరీరో
పి దివ్యరూపో భవే స్మరః, పటోలఖదిరారిష్ట త్రిఫలాకృష్ణవేత్తజమ్.
60. తిక్తాశనః పిబేత్క్వాథం కుష్ఠీ కుష్ఠం వ్యపోహతి, తిలాజ్యత్రిఫ
లాక్షౌద్ర వ్యోషభల్లాత శర్కరాః. 61. పృష్యా స్పష్ట సమో మేధ్యః

కుష్మఁ తామచారిణః, విడంగత్రిఫలాకృష్టా చూర్ణం లీఢం సమాక్షికమ్. 62. హన్తి కుష్మం క్రిమీ స్తేహః న్నాడివృణభగదరాన్, ఇంద్రాశనం గమాదాయ ప్రశస్తేహని చోద్భవం. 63. తచ్చూర్ణం మధుసర్పిర్భాగ్యం లిహేత్తీరఘృతాశనః, హత్వాచ సర్పకుష్టాని జీవ ద్వ్యశతస్వయమ్. 64. యో ఖాదే దధయోఽపి మంచామలకాని వా, స జయేత్సర్పకుష్టాని మాసా దూర్ధ్వం న సంశయః. 65. దహ్యామానా చ్యుతః కుంభే మూలగే ఖదిరాద్రసః, సాజ్య ధాత్రీరసత్కాద్రో హన్యాత్కుష్మం రసాయనమ్. 66.

లేనిచో బలానుసారముగా తిప్పతీగె రసమును నేవించి జీర్ణించిన పిష్టుట నేతి తో గాని గంజితో గాని కొలదిగా భుజింపవలయును. మిక్కిలియును దుర్లభశరీరముగలవాడైనను దివ్యరూపము కలవాడగును. పటోలము కాచు నింబము త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ వేతను వీటిక హయమును తిక్తమును భోజనమును కృష్ణులనుపోగొట్టును. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును లేనెతో నేవించిన కృష్ణువులు క్రిమిరోగములు ప్రమేహములు నాశీవ్రణములు భగందుము మున్నగు నవి నశించును. మంచదినమునందు పెళ్లగించి తెచ్చిన పాపర వేరును చూర్ణము చేసి లేనెను నేతిని కలపి చాలచు నేతిని త్రాగుఁ భ్యాసముగలవాడు నేవించవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు కృష్ణులను పోగొట్టి 20) విండ్లు జీవింపచేయును. కరక నింబములనుగాని మిరియములను నిరకనుగాని తినిన నొక నెలలో కుష్మములు తొలగిపోవును. ఈరసాయనము కృష్ణును హరించును.

— శ్లో వయస్యాది లేపములు. 67 —

శ్లో. వయస్యేడగజా కుష్మ కృష్ణాభి ర్గుడికా కృతా, బస్తమూత్రేణ సంపిష్టా లేపా చ్ఛ్విత్త్రవినాశినీ. 67. పూతీకార్కనుజ్జరేంద్ర ద్రుమాణాం, మూత్రే పిష్టాః పల్లవాః సామనాశ్చ, లేపా చ్ఛ్విత్త్రం ఘ్నన్తి దద్రవృణాః శ్చ, కుష్టా న్యర్థాంసి భగ్ననాడివృణాం శ్చ. 68. గజచిత్ర వ్యాఘ్రచర్మ మస్తీతైలవిలేపనాత్, శ్విత్త్రం నాశం వ్రజే త్క్రింవా పూతి కీటవిలపనాత్. 69. కుడవోఽపల్లజబీజా ధృతౌలచతుర్థి భాగసంమిశ్రః, మూత్రేణ గవాం పిష్టః సవర్ణకరణః చరః శ్విత్తే. 70.

మధుకము తగిరినె కోపు పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేసి మూత్రమునందునూరి లేపనచేసినచో తెల్లకృష్ణులు నశించును. నెమలిఅడుగుచెక్క జిల్లేమి జెముడు పుష్కర

మూలము తేల జాజి వీటిఆకులను గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసినచో శ్విత్రములు దమ్ములు కుంఠావు మున్నగునవి నశించును. దంతి చిత్త మూలము గుంటకలగర వీటి తెలమునందు పక్వముచేసి లేపనచేసినను, దుర్గంధముగలపురువులను నూరి లేపనచేసినను శ్విత్ర కృష్ణములు నశించును. బావంచివిత్రములు నాలుగు పలములు హరిదళము ఒక పలము వీటిని గోమూత్రముతో నూరి లేపనచేసినను సమానముగు వర్ణము వచ్చును.

—ॐ ధాత్రీ క్వాధములు. ॐ—

శ్లో. ధాత్రీఖదిరయోః క్వాధం పీత్వా వల్లుజసంయుతమ్, శంభేందుధవలం శ్విత్రం తూర్ణం హన్తి న సంశయః. 71. ఊరేఘ దగ్ధే గజలండజేచ గజస్య మూత్రేణ బహుస్రుతే చ, ద్రోణప్రమాణం దశభాగయుక్తే దత్వా పచే ద్బీజ మవల్లుజస్య. 72. ఏత ద్యదా చిక్కణతా ముపైతి తదా సుసిద్ధాం గుడికాం ప్రయుంజ్యాత్, విశ్వం విలింపే దథ తేన ఘృష్టం తదా వృజ త్యాశు సవర్ణభావమ్. 73. శ్వేతః యంతీ మూలం పిష్టం పీతం చ గవ్యపయసైవ, శ్విత్రం నిహన్తి నియతం రవివారే వైద్యనాథ సౌజ్ఞా. 74.

ఉసిరిక కాచు వీటిక సాయములో బావంచినీ కలిపికొని త్రాగిన చంద్రునివలె తెల్లగానున్న కుంఠులును నశించును. సందేహము లేదు. తగరిసెను చక్కగా దగ్ధముచేసి ఏనుగు మూత్రముతో కడిగి ద్రోణమునీటితో పదపపాలు బావంచి విత్తనములను వైచి పక్వము చేసి గట్టిపడిన సిమ్మట మూత్రలనుచేసి వీటిని లేపనచేసినచో తెల్లకుంఠులు నశించును. తెల్లని నెల్లి వేరును నూరి గోమూత్రముతో చివటవటకును నియమముగా త్రాగినచో శ్విత్ర కృష్ణములు నశించునని ధన్వంత్రి యాజయే యున్నది.

—ॐ కృష్ణహరమాగ్ధము. ॐ—

శ్లో. పుష్పకాలే తు పుష్పాణి ఫలకాలే ఫలాని చ, సంచూర్ణ్య పిచుమర్దస్య త్వజ్మాలాని దలాని చ. 75. ద్విరంతాని సమాహృత్య భాగికాని ప్రకల్పయేత్, త్రిఫలాత్ర్యుషణం బ్రహ్మే శ్వదంష్ట్రాగుష్కరాగ్నికాః. 76. విడంగసారవారాహి లోహచూర్ణామృతా స్సమాః, హరిద్రాస్వయావల్లుజవ్యాధిఘాతాః సశర్కరాః. 77. కృష్ణేంద్రయవపాతా శ్చ కృత్వా చూర్ణం సుసంయుతమ్, ఖదిరాసననింబానాం ఘనక్వాఢేన భావయేత్. 78. సప్తథా పంచనింబం తు మార్కవస్వరసేన తు, స్నిగ్ధ

శుద్ధతను రీమ న్యోజయే చ్చ శుభే దినే. 79. మధునా తిక్తహవిషా ఖదిరాశనవారిణా, లేహ్య ముష్ణాంబునా వాపి కోలవృద్ధ్యా పబంపి బేత్. 80. జీర్ణే చ భోజనం కార్యం స్నిగ్ధం లఘుహితం చ యత్. విచర్చి కోదుంబరపుండరీక కపాలదద్రాక్షిటిభాలసాదనే, శతారువిస్ఫోటవిస ర్పహమాం కఫప్రకోపం త్రివిధం కిలాసమ్. 81. భగందరశ్రీపదవాతర క్తం జాతాన్యనాడీప్రణశీర్ష రోగాన్, సర్వా స్ప్రమేహః స్ప్రదరాం శ్చ సర్వాన్దంష్ట్రావిషం మూలవిషం నిహన్తి. 82. స్థూల్దరః సింహకృశోద ర శ్చ సుశ్లిష్టసంధి ర్మధునోపయోగాత్, సమోపయోగా దపి యే దశన్తి సర్పాదయో యాన్తి వినాశ మాశు. 83. జీవే చ్చిరం వ్యాధిజరా విముక్తః శుభే రత శ్చంద్ర సమానకాన్తి. 84.

పంచనింబముల పుష్పములను ఫలకాలములో ఫలములను చెక్కిన వేళ్లను రెండు రెండు భాగములుగా తెచ్చి త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బ్రాహ్మీ పల్లెరు జీడి చిత్రమాలము వారాహికంద తిప్పతీగె బీటిని సమానభాగములుగా చేకొనవలయును. పసపు హొనిపసపు బావంచి ఆరె కండచక్కెర కోష్ఠు ఇంద్ర యవము అగరుశొంఠి వీటిమార్జమును అందు కలుప వలయును. కాచు వేగిచెక్క నింబము వీటిక షాగుమునందు ఏడువారములు భావనచేసి పంచనింబములను గుంటగలక రాకు రసములో భావనచేయవలయును. పిష్టట స్నిగ్ధమును శుద్ధమును నగు శరీరముగలవాడు శుభదినమునందు దీనిని ప్రయోగింపగావలయును.

—ॐ ఏకవింశతిగుగ్గలము. १ॐ—

శ్లో. చిత్రకంత్రిఫలావ్యోష మజాజీం కాగమీ వచామ్, సైంధవా తివిషేకుష్ఠం చవై యైలాయావశూకజమ్. 85. విడంగాన్యజమోదాం చ ముస్తాన్యమరదారు చ, యావ స్త్యేతాని సర్వాణి తావన్తాత్రం తు గుగ్గులుమ్. 86. సంక్షుద్య సర్పిషా సార్థం గుడికాం కారయే ద్భిషక్, ప్రాత ర్భోజనకాలే చ భక్షయే త్తు యథాబలమ్. 87. హస్తస్థైదశకుష్ఠాని క్రిమీన్దృష్టప్రణాని చ, గ్రహణ్యోర్భోవికారాం శ్చ ముఖామయగ శగ్రహన్. 88. గృధ్రాసీ మథ భగ్నం చ గుల్మం చాశు నియచ్ఛతి, వ్యాధీ నోష్ఠగతాం చాన్యాయజయే ద్విష్ణు రివాసురాన్. 89.

చిత్రమాలము త్రిఫలములు శొంఠి. మిరియములు పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ కార వి వన సైంధవలణము అతివస కోష్ఠ చక్రము ఏలకులు అజమోద వాయువిడంగములు

తుంగమునైలు దేవదారువు వీటినిన్నిటియంత గుగ్గలము వీటిని చూర్ణముచేసి నేతి తోమాత్రలను గట్టి ప్రాతఃకాలపు భోజనమయమునందు బలానుసారముగా భక్షింపవలయును. ఇది పదునెనిది విధములగు కుష్ఠులు కృమిరోగములు దుష్టవ్రణములు గ్రహణీదోషములను రాక్షసులను విష్ణువుభోలే ఇయ్యది నశింపజేయును.

— ౧౭ తిలపట్టలఘృతము. —

శ్లో. పంచభల్లాతకాం శ్చిచ్ఛత్వా సాధయే ద్విధివ జ్వరే, కషాయం తం పిబే చ్చీతం ఘృతే నాక్తాష్టతాలుకః. 90. పంచవృద్ధ్యా పిబే ద్ద్యా వత్సప్తతిం హాసయే త్తతః, జీర్ణేద్యా దోదనం శీతం ఘృతం క్షీరో పసంహితమ్. 91. ఏత ద్రసాయనం మేధ్యం వలీపలితనాశనమ్, కుష్ఠార్ఘ్యః క్రిమిదోషఘ్నం దుష్టశుక్రవిచాశనమ్. 92. తైలం భల్లాతకానాం చ పిబే న్తాసం యథాబలం, సర్వోపతాపనిర్ముక్తో జీవే. ద్వర్షశతం దృఢమ్. 93. ప్రలేపోద్వర్తనన్నాన పానభోజనకర్తృణి, శీలితం ఖాదిరం వారి సర్వత్వగ్లోపనాశనమ్. 94. నింబం పటోలం దార్ద్రం దురాలభాం తక్తకరోహిణీం త్రిఫలాం, కుర్యా ద్దనలాంశా న్నర్పటకం త్రాయమాణాం చ. 95. సలిలాఢకసిద్ధానాం రసేదప్తభాగస్థితే క్షిపే త్పూతే, చందిసకిరాతతిక్తక మాగధికా త్రాయమాణాం చ. 96. ముస్తావత్సకబీజం కల్మీకృత మర్ధకర్మా న్భాగాన్, నవసర్పిషశ్చ పట్పల మేత త్సిద్ధం ఘృతం పేయం. 97. కుష్టజ్వరగుల్మారోగ గ్రహణీపాం డ్వామయ శ్వయంధూన్, హన్తి పామూవిసర్పవీడ కాన్కంహూమదగంధ సిద్ధంచ. 98.

అయిదుజీడిగింజలను ముక్కలుచేసి నీటిలో యథావిధిగా సాధించి కషాయముఁ జేసి త్రాగిన కుష్ఠపులు నశించును. ఇయ్యది వలీపలితమును కుష్టు మున్నగు వానిని పోగొట్టును. జీడితైలమును బలానుసారముగా నొక నెలరోజులు త్రాగినచో సమస్తములయి నట్టి దుఃఖములును నశించి ౧00 ఏండ్లుబ్రతుకఁగలుగును.

నింబము పటోలము మ్రానిపసపు దురదగొండి కటుకరోహిణి త్రిఫలములు పిత్త పాపడ కలుక్రాసుగ వీటినర్ధతుల|| చొ|| తెచ్చి 64 ఫలములనీటిలో వైచి కషాయము చేసి ఎన్నిదవ పాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియగట్టి పిమ్మట చందనము నేలవేము పిప్పళ్లు తుంగమునైలు వీటి నర్ధతులముచొ|| కల్మముచేసి 6 పలముల నేతినందు సిద్ధముచేసి త్రాగిన కుష్ఠపులు జ్వరములు గుల్మములు మొదలగునవి నశించును.

—పంచతిక్తకఘృతము. —

శ్లో. నింబం పటోలం వ్యాఘ్రిం చ గుడూచీం వాసకం తథా,
కుర్యాద్ధృత పలాన్బాగా నేకైకస్య సుకుటితాన్. 99. జలద్రోణే విపక్త
వ్యం యావత్పదావశేషితం, ఘృతస్థం పచేత్తేన త్రిఫలాగర్భ
సగయుతం. 100. పంచతిక్త మిదం ఖ్యాతం సర్వః కుష్ఠవిनाశనం, అశి
తిం వాతజా నోగం శ్చత్వాడింశ్చ పృష్ఠైత్తికాన్. 101. వింశతిం
శైష్ఠికాం శ్చైవ పానా దే వాపకర్షతి, దుష్టవృణక్రిమీ నర్వః పం
చకాసాం శ్చ నాశయేత్. 102.

నింబము పటోలము తిప్పతీగె అడ్డసరము వీటినన్నిటిని నూరి పదిపది పలములు
తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో పక్వము చేసి నాల్గవ పాలు నీరు మిగిలినప్పుడు త్రిఫల
ములకల్కమును కలిపి 16 పలముల నేరిని అందు పక్వము చేయవలయును. దీనినే పంచ
తిక్తఘృతమందును. ఇది కుష్ఠము 80 విధములగు వాతరోగములును 40 విధములగు పిత్త
రోగములును 20 విధములగు కఫరోగమునుదుష్టవ్రణములు కృమిరోగములు మున్నగు
వానిని పోగొట్టును.

—తిక్తకఘృతము. —

శ్లో. త్రిఫలాద్వినిశావాసాయాసపార్వటకూలకాన్, త్రాయన్తి
కటుకానింబా స్పృత్యేకం ద్విఫలోన్మితాన్. 103. క్వాథయిత్వా జల
ద్రోణే పాదశేషేణ తేన తు, ఘృతస్థం పచేత్కల్కైః సింధులీవన
చందనైః. 104. త్రాయంతీశక్రభూనిబై స్తప్తీతిం తిక్తకం ఘృతమ్.
హన్తి కుష్ఠజ్వరాశ్శాంసి శ్వయం గ్రహణీగదమ్. 105. పాండురోగం
విసర్పం చ క్లిబానా మపి శస్యతే.

త్రిఫలములు పసపు మూనిపసపు అడ్డసరము పిత్తపాపడ కూలకము కలుకానుగ
కటుకరోహిణి సేదము వీటిని రెండేసిఫలము లాకద్రోణపు నీటిలో కషాయముచేసి
సింధువు కుంగముపైలు చందనము కలుకానుగ ఇంద్రయవనలవేము నీటికల్కమును చే
ర్చి నేరిని సిద్ధముచేసి నేపించిన కుష్ఠాదిరోగములు నశించును.

—మహాతిక్తకఘృతము. —

శ్లో. సప్తచ్ఛదం ప్రతివిహం సంపాకం తిక్తరోహిణీం, వాతాం
మస్త ముశీరం త్రిఫలాం పటోలపిచుమర్దపర్పలకమ్. 106. ధన్వయా

సం సచందన ముపకులేష్వ పద్మకం రజన్యో చ. 107. వడ్లగొంథాం సవి
శాలాం శతావరీశారివే చోబే, వత్సకబీజం వాసాం మూర్వా మమృ
తాం కిరాతతిక్తం చ. 108. కల్కా స్కూర్యా న్నతిమా న్యష్టాహ్వాం
త్రాయమాణాం చ, కల్కస్తు చతుర్భాగో జల మప్తగుణం రసోఽ
మృతిఫలానాం. 109. ద్విగుణో ఘృతా చ్చ దేయ స్తత్సర్పిః పాయ
యే త్సిద్ధమ్, కృష్ణాని రక్తపిత్రం ప్రబలా న్యర్హాసి రక్తవాహీని. 110.
విసర్ప మప్లుపిత్రం వాతా సృక్పాంశురోగం చ, విస్ఫోటకా న్నపామా
న్మందాదకా న్కామలాం జ్వరం పాండుం. 111. హృద్రోగగుల్మపిడకా
మస్పర్దరం గండమాలాం చ, హన్యాదేత త్సద్యః వీతం కాలే యథా
బలం సర్పిః, యోగశక్తై రప్యజితా న్నహావికారా న్నహాతిక్తం. 112.

మయ్యాకుసూన్న ఆతివస సంపాకము కటుకరోహిణి అగరుశాంతి తుంగము
పైలు పట్టివేళ్లు పటోలనింబములు పిత్తపాపజ యవాసచందనము పిప్పళ్లు పద్మాక్షము
పసపు మ్రాసిపసపు వస పిల్లపీచర మనుబాల మధుకము త్రాయమాణము వీటిని కల్కము
లను చేయవలయును. కల్కము నాలుగుభాగములు నీళ్లుఎన్నితిభాగములు పటోలరసము
రెండు రెట్లు 2కి పాలునెయ్యి కలిపి సిద్ధముచేసి సేవించిన కుష్టు రక్తపిత్తము మూలరో
గము లమ్మపిత్తము పాండురోగములు మున్నగు వానిని సమయానుసారముగా సేవించిన
నశింపచేయును. ఇయ్యది మహాతిక్తఘృతము. వందలకొలది యోగములగు కుడురనిరో
గముల నెల్లను ఇది పోగొట్టును.

—● మహాఖాదిగిఘృతము. —●

శ్లో. ఖాదిరస్య తులూః పంచ శింశపాశనయో స్తులే, తులూ
ర్థాః సర్వ ఏనైతే కరంజారిష్టవేతనాః. 113. షర్పటః కుటజ శ్చైవ
వృష్యః క్రిమిహరః తథా, హరిద్రే కృతమాల శ్చ గుడూచీత్రిఫలా
త్రిపుత్. 114 సప్తపర్ణస్తు సంక్షుణ్ణో దశద్రోణే చ వారిణః, అష్టభా
గావశేషం తు కషాయ మవతారయేత్. 115. ధాతీరసం చ తులూయం
శం సర్పిష శ్చాథకే పచేత్, మహాతిక్తకకల్మేశ్చ యథోక్తైః పలస
మ్మితైః. 116. నిహన్తి సర్వకుష్మాని పానాభ్యంగాన్ని షేవణాత్, మహా
ఖదిర మిత్యేతి త్పిరం కుష్టవినాశనం. 117.

చంద్రచెక్క విదుతులములు ఇరుగుడు ఒకతులము కరంజము నింబము వేప పిత్త
పాపడ కోష్ఠు చెఱుగాని ఉసిరిక వాయువిడంగములు పసపు మ్రానిపసపు తేల
తిప్పతీగె త్రిఫలములు తెల్లతెగడ సప్తల వీటినిగాని చూర్ణముచేసి పదిద్రోణముల
నీటిలో పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలినప్పుడు దించి ఉసిరిక రసము 64 పలములు
నేయి 64 పలములు కలిపి మహాతిక్తకఘృతమును పక్వము చేయవలయును. కాని పై
యోషధములును ఒక్కొక్కపలమే వేయవలయును. ఇది మహాఖదిరఘృతము. దీనిని
నేవించిన నష్టం లన్నివిధము లగుఁజ్ఞియును నశించును.

—ॐ పంచతిక్తకగుగ్ధము. ॐ—

శ్లో. నింబామృతావృషపటోలనిదిగ్ధికానాం, భాగా స్పృశ గ్ధ
శవలా నిష్పచే ధ్వు టే ౭ పామ్ 118. అష్టాంశ శేషితజలేన సునిఃస్పృతేన,
ప్రస్థం ఘృతస్య విషచే త్పిచుభాగక ల్కైః. 119. పాఠావిడంగసుర దారుగ
జోపకుల్యా, ద్విత్వారనాగరనిశామశిచవ్యకుష్మైః. 120. తేజోవతీమరిచ
వత్సకదీప్యకాగ్ని రోహిణ్యరుష్కరవచాకణమూలయుక్తైః, మంజిష్ఠ
యాతివిషయా వరయా యమాన్యా సంశుద్ధగుగ్ధులుపలైరపి పంచసం
ప్రైః. 121. తతేవినం విషమతిప్రబలం సమీరం సన్యస్థిమజ్జగత
మవ్యథ కృష్ణ మీదృక్, నాడీవ్రణార్బుదభగందరగండమాలాం జత్వా
ర్ధ్వసర్వగతిగుల్మగుదోత్థమేహాన్. 122. యత్త్వారుచిశ్వసనవీనసకాస
శోష, హృత్వాండురోగగళవిద్రధివాతరక్తం. 123.

వేప తిప్పతీగె రేణుకము పటోలము వామడు వీటిని పడేసి పలములు ప్రత్యేక
ముగా పక్వముచేసి ఎనిమిదవపాలు మిగులగా ఒక ప్రస్థము నేటిని ఒకతులముకల్క
మును అగరుకొంతి వాయువిడంగములు దేవదారువు ఏనుగుసిప్పళ్లు సజ్జక్షారము యవ
క్షారము కొంతి పసపు సోంపు చవ్యము కోష్ఠు తేజోవంతి మిరియములు వాము చిత్ర
మూలము కరక్కాయలు జీడిగింజలు వస సిప్పళ్లు మంజిష్ఠము అతిపస త్రిఫలములు
వీటి నన్నిటిని తీసికొని చక్కగా శుద్ధముచేసిన గుగ్గలమును ౪ పలములును కలిపి నేవించి
చిన దుస్సాధ్యము లయినను కుష్టు నాడీవ్రణము మున్నగు రోగములు నశించును.

—ॐ వజ్రకఘృతము. ॐ—

శ్లో. వాసాగుడూచీత్రిఫలాపటోల, కరంజనింబాశనకృష్ణవేత్రం
తత్కాష్ఠక లేనస్ఫుతంవిపక్వం, తద్వజ్రకం కుష్ఠహరం ప్రదిప్తం. 124.

విశీర్ణకర్ణాంగుళిహస్తపాదః, క్రిమ్యర్దితో భిన్నగలోపి మర్త్యః, పౌరాణికీం కాన్తి మవాప్య జీవే, దవ్యాహతో నర్వశతం చ కుష్ఠీ. 125.

అడ్డసరము తిప్పతీగ త్రిఫలములు పటోలము నెమలిఅడుగుచెక్క నింబము వేగి నల్లమనుబాల వీటికపాయముల కల్కములతో నేతని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కుష్ఠును పోగొట్టును. దీనిని నేవించిన కాళ్లు వేళ్లు తిరి పోయినవారికైనను యథాప్రకారపు కాంతియును కాయమును వచ్చి 100 ఏడ్లు జీవించెదరు.

— తేలతైలము. —

శ్లో. ఆరగ్వధం ధవం కుప్తం హరితాశం మనశ్శిలామ్, రజనీద్వయసంయుక్తం పచే తైలం విధానవిత్, ఏతేనాభ్యంజయే చ్ఛిప్తీక్షిప్తం శ్విత్రం వినశ్యతి. 126.

తేల కాచు కోళ్లు హరిదశము మణిశిల పసపు మౌలిపసపు వీటికల్కమును చేయుటను చక్కగా నెఱిగి చేసి నేవించిన కుష్ఠులు నశించును.

— తృణకతైలము. —

శ్లో. మంజిష్ఠా రుక్షిశాచక్ర మద్దారగ్వధపల్లవైః, తృణకస్వరసే సిద్ధం తైలం కుప్తపారం కటు. 127.

మంజిష్ఠము కోళ్లు పసపు తగిరినెవిత్తులు తేల ఆకులు వీటికల్కము, గోహిపత్య ణరసము వీటితో అవనూ నెను సిద్ధముచేసి నేవించిన కుష్ఠులు నశించును.

— మహాతృణకతైలము. —

శ్లో. హరిద్రాత్రిఫలాదారు హయమారకచిత్రకమ్, సప్తచ్ఛదశ్చ నింబత్వ క్కరంజో వాలకం నఖి. 128. కుప్త మేడగజాబీజం లాంగలిగణికాదికా, జాతీపత్రం చ దార్ద్ర చ హరితాలం మనశ్శిలా. 129. కలింగా తిలపత్రం చ అర్కక్షీరం చ గుగ్గులుః, గుడత్వజ్జరిచం చైవ కుంకుమం గ్రంథివర్ణజమ్. 130. సర్జప్రణాశఖదిర విడంగం పిష్పలీం వచామ్, ఘనరేణ్వమృతాయష్టి కేసరం ధ్యామకం విషం, విశ్వకట్ఫల మంజిష్ఠా వోలస్తుంబీఫలంతథా, స్నుహీసంపాకయోః పత్రం వాగుజీబీ జమాంసికే. 131. ఏలాజ్యోతిష్తతీమూలం శిశిపోగోమయాద్రసః, చందనేకుప్తవిర్ధండీ విశాలా మల్లికార్ద్వయమ్. 132. వాసాశ్వగంధాబ్రాహ్మ

చ త్రాహ్వాంచంపకకట్టలం, ఏతైః కల్పైః పచే తైలం తృణకస్వరస ద్రవం. 134. సర్వత్వగోషహరణం మహాతృణక సంజ్ఞితం.

పసపు త్రిఫలములు దేవదారువు గన్నేరు చిత్రమూలము సత్తల వేపెచ్చెక్క నెమలియడ్డుచెక్క కుటువేరు నఖము కోష్ఠ తగిరినెవిత్తులు జాజిచిగుళ్లు మ్రానిపసపు హరిదళము మనశ్శిల తెల్లతెగడ తిలలు తేజపత్రి జిల్లేడుపాలు గగ్గిలము అవంగపు పట్టు మిరియములు కేసరములు చిట్టిఆగలతులసి కాచు వాయువిడంగములు పిప్పళ్లు వస తుంగముపైలు రేణుక తిప్పతీగె మధుకము గోహిషతృణము మంజిష్ఠము సారవిత్తులు జెనుడు ఆకులు బాచంచివిత్తులు విలక్షణమున్నగువాని కల్కమునందు తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో త్వగోషములు సమస్తమును హరించును.

—● పజ్రకతైలము. ౧—

శ్లో. సప్తవర్ణకరంజార్కమాలతీకరివీరజం. 135. మూలం స్ను హీశిరీషాభ్యాం చిత్రకాస్ఫోతయో రపి, కరంజబీజం త్రిఫలాం శ్రీకటుం రజనీద్వయమ్. 136. సిద్ధార్థకం విడంగం చ ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, మూత్రపిష్టి పచే తైలం ఏభిః కుప్తమ్ వినాశనం. 137. అభ్యంగా ద్వ జకం నామ నాడీదుష్టవ్రణాపహం.

ఏడాకులపొన్న నెమలియడ్డుచెక్క జిల్లేడు జాజి గన్నేరు పీటివేళ్లును జనుడు శిరీషములవేళ్లును చిత్రమూలపువేళ్లు తెల్లమును బాలవేళ్లును నెమలియడుగు విత్తనములును త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు ఆవాలు వాయువిడంగములు తగిరినె తిలలు పీటిని గోమూత్రముతో నూరి తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కుప్తము పొగొట్టును. దీనిని పైఠానైనచో నావ్రణాదులు మానును.

—● మరిచాద్యతైలము. ౨—

శ్లో. మరిచాలశిలాహ్వార్క పయోశ్వాజ్జటాశ్రవృత్. 138. శక్పద్రసవిశాలారు జ్ఞీశాయద్దారుచందనైః, కటుతైలా త్వచేత్ప్రేక్షం ద్వ్యక్షి ర్విషపలాన్వితైః. 139. సగోమూత్రం తదభ్యంగా ద్ద్రవశ్చై త్రవినాశనం, సర్వేష్వపి చ కుష్మేషు తైల మేత త్ప్రేక్ష్యతే. 140.

మిరియములు హరిదలము మణిశిల అర్కక్షీరము గన్నేరువేళ్లు తెల్లతెగడ పేడ ఇంద్రవారుణి కోష్ఠ పసపు మ్రానిపసపు దేవదారువు చందనము పీటిసన్నీటి నరపలముచో పీటిని కల్కముచేసి అందు 16 పలముల ఆవనానెను కలిపి పక్వముచేసి గోమూత్రమును కలిపి రుద్దిన శ్నిత్రకుష్మములును నశించును.

—ॐ బృహస్పతిచాద్య తైలము. ॐ—

శ్లో. మరిచం త్రివృతా దంతీ క్షీరమార్కం శక్యద్రవః, దేవ
దారు హరిద్రే ద్వే మాంసీ కుష్ఠం సచందనం. 141. విశాలా కరవీరం చ
హరితాలం మనశ్శిలా, చిత్రకోలాం గలాఖ్యా చవిడంగం చక్రమర్దకం.
142. శిరీషం కుటజో నింబం సప్తపర్ణస్సుహృమ్మతాః, సంపాకో నక్త
మాలోబ్ధః ఖదిరం పిప్పలీ వచా. 143. జ్యోతిష్తతీ చ పలికా విషస్య
ద్విపలం భవేత్, ఆఢకం కటుతైలస్య గోమూత్రం తు చతుర్థణం.
144. మృత్వాత్రే లోహపాత్రే వా శనై ర్బృద్ధస్త్రినా పచేత్, పక్త్వా
తైలవరం హ్యేత న్నీక్షయే త్కౌష్ఠికా న్యసాన్. 145. పామా విచ
ర్చికా దదృ కంఢూ విస్ఫోటకాని చ, వలయః పలితం ఛాయా నీపీ
వ్యంగ ప్రతైవ చ. 146. అభ్యంగేన ప్రాశ్యంతి సౌకుమార్యం చ
జాయతే, ప్రథమే వయసి స్త్రీణాం యాసాం నస్యం తు దీయతే. 147.
పరా మపి జరాం ప్రాప్య న స్తనా యాన్తి నమృతాం, వలీవర్ద స్తురం
గో వా గజో వా వాయువీడితః. 148. ఏభి రభ్యంజనై ర్గ్రాహం భవే
న్మారుతవిక్రమః.

మిరియములు తైలతెగడ దంతి అర్కక్షీరము పేదరసము దేవదారువు పసపు
మ్రానిపసపు జటామాంసి కుష్ఠచందనము గన్నేరు హరిదళము మణిశిల చిత్రమాలము
లాంగలీ వాయువిడంగములు తగిలిన నిరసన కోష్ఠుచెక్క నింబము విడాకులసాన్న
జెముడు తిప్పతీగ తేల నెనులితద్ధు తుంగమునై పిప్పళ్లు వస వీటిలి పలము చొ||
ఆవనూనె ఒకయాఢకము నాలుగుకెట్లు గోమూత్రము వీటిని మట్టికుండలో గాని
లోహపాత్రలో గాని సన్నని సెగను పక్కముచేసి దించి ఈతైలమును కుష్ఠావ్రణములకు
పుయవలయును. గజ్జ విచర్చిక దద్రువు జలి విస్ఫోటకము వలీవలితము ఇనియన్నియు
నశించును. గోగవు ప్రథమావస్థలో నస్యమును చేసినచో స్త్రీలకు వృద్ధావస్థలో నైనను
చను మొనలు ప్రేలబడవు.

—ॐ విషతైలము. ॐ—

శ్లో. నక్తమాలం హరిద్రే ద్వే అర్క స్తగర మేవ చ. 149.
కరవీరం వచా కుష్ఠ మాస్ఫోతా రక్తచందనం, మాలతీ సప్తపర్ణం చ
మంజిష్ఠా సింధువారికా. 150. ఏషా మర్థపలా న్భాగాన్ విషస్యాపి
పలం తథా, చతుర్థణే గవాం మూత్రే తైలప్రస్థం విపాకయేత్. 151

శ్వేత్ర విస్ఫోటకేటిభ కీటలూతా విచర్చికాః, కంఠాకచ్ఛువికారా శ్వయే ప్రణా విషదూషితాః. 152. విష్వత్తైల మిదం నామ్నా సర్వప్రణ విశోధనం.

నెమలిఅడుగు పసపు మ్రానిపసపు జిల్లేడు తగరము గన్నేరు వస కోమల తెల్ల మనుబాల రక్తచందనము జాజి నప్తపర్ణము మంజిష్ఠ వావిలి వీటి సర్ధపలములతయను పొన్నతైలము నొకపలమును నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును వీటిలో 16 పలముల తైలమును పక్వముచేసి వాడిన శ్వేత్రకుష్ఠాచలను పోగొట్టును.

❖ కరవీరతైలము. ❖

శ్లో. శ్వేతకరవీరరసో గోమూత్రం చిత్త్రకం విడంగం చ, కుష్మే ఘృతైలయోగః సిద్ధోయం సమృతో భిషజాం. 153.

తెల్లగన్నేరురసము గోమూత్రము చిత్త్రమూలము వాయువిడంగములు వీటిలో సిద్ధముచేసిన తైలము కుష్మల నన్నిటిని పోగొట్టును.

❖ తెల్లగన్నేరు తైలము. ❖

శ్లో. శ్వేతకరవీరమూలం విషాంశసాధికం గవాం మూత్రే, చ ర్మదళపామా సిద్ధవిస్ఫోట కి మికిటిభజి తైలం. 154.

తెల్లగన్నేరువేళ్లు పొన్నతైలము వీటిని గోమూత్రముతో సాధించి లేపనచేసి నచో పామాదిగోగములు నశించును.

❖ సిందూరాదితైలము. ❖

శ్లో. సిందూరార్ధపలం పిష్ట్యా జీరకస్య పలం తథా, కటుతైలం పచే న్నానీం సద్యః పామాహరం పరం. 155.

సిందూరము అరపలము జీలకఱ్ఱపలము వీటిని రి పలముల ఆవనూనెతో పక్వము చేసి యుపయోగించినచో తత్క్షణమే పామను పోగొట్టును.

❖ మహాసిందూర తైలము. ❖

శ్లో. సిందూరం చందనం మాంసీ విడంగం రజనీద్వయం, ప్రి యంగుం పద్మకం కుష్మం మంజిష్ఠాం ఖదిరం వచాం. 156. జాత్యర్క త్రిపుతానింబ కరంజవిష మేవ చ, కృష్ణవేత్తకలోధ్రం చ ప్రపున్నా ణం చ సంహరేత్. 157. శ్లక్షుపిష్టాని సర్వాణి యో జయే తైలమూత్ర యా, అభ్యంగేన ప్రయుంజీత సర్వకుష్మవిదాశనం. 158. పామావిచర్చి

కాకండ్లూ వినర్పాదివినాశనం, ర క్తపిత్తోత్థితాన్ హన్తి రోగా నేవంవి ధాన్యహూన్. 159.

సింహారము చందనము జటామాంసి వాయువిడంగములు పసపు మ్రానిపసపు ప్రియంగువు పద్మాక్షము కోఱు మంజిష్ఠము కాచు మున్నగువానిని సూరి తైలములో పక్వముచేసి రుద్దినచో కుఱ్ఱులు నశించును.

— ఆదిత్యక తైలము. —

శ్లో. మంజిష్ఠా త్రిఫలాలాక్షా నిశాశిలాలగంధకైః, చూర్ణితై స్తైల మాదిత్యపాకం పామాహారం పరం. 160.

మంజిష్ఠము త్రిఫలములు లక్కపసపు మణిశిల హరిదలము గంధకము వీటిమా ర్జమునందు తైలమును ఎండలో కాచవలయును. ఇయ్యది పామరోగములను పోగొట్టును.

— దూర్వాద్యతైలము. —

శ్లో. స్వరసేన చ దూర్వాయాః పచే త్తైలం చతుర్గుణం, కచ్చూ పిచర్చికా పామాః అభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 161.

నాలుగురెట్ల గరికరసములో తైలమును కాచి రుద్దినను పామరోగములు నశిం చును.

— అర్కతైలము. —

శ్లో. అర్కపత్రరసే పక్వం కటుతైలం నిశాయుతం, మనశిలాయుతం వాపి పామా కచ్చాన్వదినాశనం. 162.

జిల్లేడాకుల రసమునందు ఆవనానెను పక్వముచేసి పసుపును గాని మణిశిలను గాని చేర్చి పూసికొనిన పామాదులు నశించును.

— గండిరాది తైలము. —

శ్లో. గండిరికా చిత్రక నూర్కవార్క, కుష్మధ్రుమ త్వీగ్లవణై స్స మూత్రైః, తైలం పచే న్నండలద్రుకుప్త, దుప్తవ్రణారుక్మిటిభావ హారీం. 163.

తెయిదు చిత్రమాలము గుంటకలగరాకు జిల్లేడు వీటిరసముచేర్చి ఉప్పు గోమూ త్రములలో తైలమును కాచి రుద్దినచో కుఱ్ఱులు నశించును.

— పృథ్వీసార తైలము. —

శ్లో. చిత్రకస్యాథ నిర్గుణ్యా హయమారన్య మూలతః, నాడీచ బీజా ద్విషతః కాంజిష్ఠం పలరపలం. 164. కరంజతైలాప్తపలం కాంజిక

స్వ వలం పునః, మిశ్రితం సూర్యసంతప్తం తైలం కుష్ఠవృణాసృజితే. 165.

చిత్రమూలమువేళ్ళు వావిలివేళ్ళు గన్నేరువేళ్ళు నాడీ కాకపుబీజములు పొన్న పీటిని ఒక్కొక్కపలము గంజిలో నూరి మర్దించినను కుష్ఠులు నశించును.

— సోమరాజి తైలము. —

శ్లో. సోమరాజీ హరిద్రే ద్వే సర్వ పారగ్వధం గదం, కరంజైడగ జాబీజం గర్భం దత్వా విపాచయేత్. 166. తైలం సర్వ పసంభూతం నాడీ దుష్టవృణాపహం, అనేనాశు ప్ర శామ్యన్తి కుష్ఠా న్యష్టాదలైవ తు. 167. నీలికాపిడకా న్యంగం గంభీరం వాతశోణితం, కంఢూక చూర్ణప్రశమనం క చ్ఛుపామావినాశనం. 168.

బావంచిత్రము పసపు ప్రానిపసపు ఆవాలు తేల శోఘ్య నెమలి యదుగు తగిరి నెవిత్రులు పీటికల్కమును ఆవనూనెలో సిద్ధముచేసి రాచినను పదు నెనిమిది విధములగు కుష్ఠులును నశించును.

— రేచనాది తైలము. —

శ్లో. పక్షాత్పక్షా చ్ఛర్దనా సృభ్యపేయా, న్నాసా న్నాసా తస్యిం సనం చా ప్యధస్తాత్, త్యక్తహస్త్యిహా న్న సృత శ్చాపవీడా, న్నా సేవ్య సృ జ్ఞోక్షయే త్పట్ను పట్ను. 168. యోషిన్తాంససూరాత్యాగః శాలి ముద్దయవాదయే, పురాణా స్తి క్తశాకం చ జాంగలం కుష్ఠినాం హితం. 170.

పనిహేనుగోజాలకు నమనమును నెల నెలకు విరేచనములను మూడేసిగోజాలకు నస్యమును ఆరేసి నెలలకు రక్తస్తావమును చేయవలయును. శ్రీసంగాది అపథ్యములను వదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కుష్ఠాధికార ప్రకరణము యుగిసెను.

౫౦. ఉదర్దకోఠ శీతపితృధికారము.

— ఉదర్దకాదులకు అభ్యంగములు. —

శ్లో. అభ్యంగః కటుతైలేన సేక శోఛ్యస్థాంబుభి స్తతిః, ఉదర్దే వమనం కార్యం పటోలారిష్టవాచిణా. 1. త్రిఫలాపురకృష్ణాభి ద్వీరేక

శాస్త్ర శస్య శే, త్రిఫలం ఔద్ర సహితం పిబే ద్వా నవకార్షి కాం. 2. విసర్వోక్త మమృతాది భిష గత్రాపి యోజయేత్, సితాం మధుకసం యుక్తాం గుడ మామలకై స్సహ. 3. సగుడం దీప్యకం యస్తు ఖాదే తృభ్యాన్నభు జ్జురః, తస్య నశ్యతి సప్తాహా దుదర్శః సర్వదేహజః. 4. సిద్ధార్థగజనీకలైః ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, కటుతైలేన సంమిశ్ర మేత దుద్వర్తనం హితం. 5. దూర్వానిశాయతో లేపః కచ్చుపామావినా శనః, క్రిమిదద్రుహర త్వైవ శీఃపిత్తహరః పరః. 6. అగ్నిమంథభవం మూలం పిప్లం వీతం చ సర్పిశా, శీతపిత్తోదర్దకోతా నృప్తాహా దేవ నా శయేత్. 7. కుష్ఠోక్తం చ క్రమం కుర్యా దన్లుపిత్తస్ను మేవ చ, ఉద ర్థోక్తం క్రియాం చాపి కోఠరోగే సమాసతః. 8. సర్పిః వీత్వా మహా తిక్తం కార్యం శోణితమోక్షణం.

అజనానైతో తలంటికొని వేడినీళ్లు పోసికొని వాంతులను చేయవలయును.

త్రిఫలాదులతో విరేచనము చేయించుట మంచిది. లేనిచో త్రిఫలములను లేనైనను త్రాగ వలయును. విసర్పికి చెప్పిన అమృతాదియోగముల నిడునవలంబింపవలయును. మధుకము చక్కెరతోగాని ఊసికొని బెల్లముతో గాని తినవలయును. గుడసహితమగు అజహా దను నేవించిన ఉదర్దము నశించును. దూర్వలను పసపులు నూరి లేపన చేసినచో కచ్చ దద్రువు పాము నశించును. అరణివేళ్లను నూరికొని నేతితో త్రాగిన శీతపిత్తాదులు ఏడు గోజాలలో నశించును. కుష్టును చెప్పిన చికిత్సలను ఆమపిత్తమును పోగొట్టెడిచికిత్సలను విస్తారముగా కోఠరోగమునందు చేయవలయును. మహాతిక్తమును త్రాగి రక్తస్రావణ మునుచేయుటయును మంచిది.

— నింబపత్ర సేవనాదులు. —

శ్లో. నింబస్య పత్రాణి సదా ఘృతేన ధాత్రీవిమిశ్రాణ్యథ హావ యుంజ్యాత్. 9. విస్ఫోటకోఠక్షతశీతపిత్తం కండ్వస్త్రపిత్తం సహసా చ జహన్యత్, ఊరసింధూత్థతైలై శ్చ గాత్రాభ్యంగం ప్రయోజయేత్. 10. గంభారికాఫలం పక్వం శుష్క ముత్సేవితం పునః, క్షీరేణ శీతపిత్త ఘ్నం ఖాదితం పథ్యనేవినా. 11. తైలోద్వర్తనయోగేన యోజ్య ఏలాదికో గణః, శుష్క మూలకయూషేణ కౌలుత్థేన రసేన వా. 12. భోజనం సర్వదా కార్యం లావతిత్తిరిజేన వా, శీతలా న్యన్నపానాని

బుద్ధ్యా దోషగతిం భిషక్. 13. ఉష్ణాని వా యథాకాలం శీతపితౄ ప్రయోజయేత్.

ఎల్లప్పుడును వేపఆకులను నేతితోగాని ఉసిరిక తోగాని కలిపినినచో విస్ఫోటకము కోష్ఠ తుతము శీతపితృము గజ్జ మున్నగునవి నశించును. పండినగుమ్మడు నెండించి పాత్రోతినిన శీతపితృములు నశించును. ఏలాది గణపుటోషధములను తైలముతో నలుగుపెట్టవలయును. ఎండినమునఁగ కాయల రసముతోకాని ఉలవలక సాయముతోగాని తిత్తిరిపక్షిమాంసపు రసముతోగాని భుజింపవలయును. దోషములను చక్కగా నెట్టిగి శీతలములుగాని ఉష్ణములుగాని యైన యన్న పానములను శీతపితృసోగముల ననుసరించి వైద్యుఁడు పెట్టించుచుండ వలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదర్ధకోష్ఠ శీతపితృధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

గం. ఆఘపితృధికారము.

— ఆఘపితృమునకు సామాన్యోపాయములు. —

శ్లో. వాన్తిం కృత్వాఘపితౄతేతు విరేకం మృదు కారయేత్, సమ్యగ్వాంతివిక్రస్య సుప్తిగ్ధ స్యానువాసనం. 1. అస్థాపనం చిరోద్భూతే దేయం దోషాద్యపేక్షయా, క్రియాశుద్ధస్య శమనీ హ్యనుబంధవ్యపేక్షయా. 2. దోషసంసర్గజే కార్యా భేదజాహరకల్పనా, ఉర్ధ్వగం వమనైర్ధిమా నధోగం రేచనైర్వరేత్. 3. తిక్తభూయిష్ఠ మాహారం పానం వాపి ప్రకల్పయేత్, యవగోధూమవికృతీ స్తీక్షణసంస్కారవర్జితాః. 4. యథాస్వం లాజసక్తాన్వాసితాన్దధుయుతాన్విబేత్, నిస్తుషయవప్తృషథాత్రీ, క్వాథః క్రీనుగంధిమధుయుతః పీతః, అపనయతి చాఘపితృయది భుంక్తే ముద్గయాపేణ. 5. కఫపీత్తవమికంఢూజ్వరవిస్ఫోటదాహహః, పాచనో దీపనః క్వాథః శృంగబేరపటోలయోః. 6. పటోలం నాగరం ధాన్యం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, కంఢూపామా ర్దిశూలఘ్నం కఫపితృగ్నిమాంద్యజిత్. 7. పటోలవిశ్వాచ్యుతిరోహిణీకృతం, జలం పిబేత్పిత్తకఫోచ్చయేతు, శూల భ్రూమా రోచక వహ్నిమాంద్య దాహజ్వరచ్ఛద్ధినివారణం తత్. 8. యనకృష్ణాపటోలానాం క్వా

భం త్కౌద్రయుతం విభేత్, నాశయే దప్లుపిత్తం చ అరుచిం చ వమిం
తథా. 9.

అప్లుపిత్తమునకు వాంతులను చేయించి పిష్టుట మృదువుగా విరేచనమున క్రియవ
లయును. చిరోద్భూతమగు వానియందు దోషాదులకంటె నెక్కుడుగా నాస్థాపన
జేయవలయును. దోషసంస్కృతములగు వానికి జ్వరమును ఆహారమును కష్టపవల
యును. ఊర్ధ్వగతమైన అప్లుపిత్తము వాంతులచేతను అధోగతమైన అప్లుపిత్తమును
విరేచనములచేతను సోగొట్టవలయును. తిక్తములగు నాహారులను కష్టపవలయును.
పొట్టుతీసిన యవలు అద్దపరము ఉసిరిక వీటికషాయములలో అవంగపుపట్ట ఏలకులు
జాపత్రి పీటిమార్జమును తేనెను వేసికొనిత్రాగి ముద్గయావమును భుజించినచో అప్లు
పిత్తము నశించును. అల్లము పటోలము వీటికషాయము పాచనమును దీపనము నగును.
తటోల శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును త్రాగినచో పాన శూల మున్నగునవి నశిం
చును. డటోలము శొంఠి వారాహీ కండ వీటికషాయమును పిత్తకఫాధిక్యతయందును
అప్లుపిత్తమునందును త్రాగిన శూల భ్రమ మున్నగునవి నశించును. యవలు పిష్పళ్లు పటో
లము వీటికషాయములలో తేనెను వైచికోని త్రాగిన అప్లుపిత్తము ఆరుచి మున్నగునవి
నశించును.

—ॐ వాసాదశాంగము. ౧౦—

శ్లో. వాసామృతాచర్పటకానింబభూనిబమార్కనైః, త్రిఫలా
కులకైః క్వాథః పక్షాద్ర శ్చాప్లునాశనః. 10. ఫలత్రికం పటోలం చ తి
క్తాక్వాథః సితాయుతః, వీణః క్షీతకమధ్వక్తో జ్వరచ్ఛద్వప్లుపిత్తజిత్.
11. పథ్యాభృంగరజః చూర్ణం యుక్తం జీర్ణగుణేన తు, జయే దప్లుపిత్త
జన్యాం చర్ది మన్నవిదాహజా. 12.

అద్దనము తిప్పతిగె పిత్తపాపడ వేప నేలవేము గుంటకలగరాకు త్రిఫలములు
పటోలము వీటికషాయములలో తేనెను కలిపి త్రాగిన నాప్లుపిత్తములు నశించును. త్రిఫ
లములు పటోలము కటుకగోహిణి వీటికషాయములలో చక్కెర మధుకము తేనె వేసి
కొనిత్రాగినను అప్లుపిత్తములు జ్వరములు నశించును. కరక్కాయలు గుండకలగచూర్ణ
మును స్రాతబెల్లముతో కలిపి పిత్తజముగు విభాహము ఛర్ది మున్నగునవి నశించును.

—ॐ వాసావిగ్గులము. ౧౧—

శ్లో. వాసానింబటోలత్రిఫలాశనయాసయోజితో జయతి, అధి
కకఫాప్లుపిత్తం ప్రయోజితో గుగ్గులుః క్రమేణ, చిన్నాఖదిరయస్యోహృ

దార్శన్యభో వా మధుద్రవం. 13. సద్రాక్షా మభయాం ఖాదే త్స
క్షాద్రాం సగుడాం చ తాం, కటుకానితావలేహ్య పటోల విశ్వం
చ క్షోద్రసంయుక్తాం, రక్తస్మితౌ చ యుక్త్యా వా ఖండకూస్తాండకం
శ్రేష్ఠం. 14. పటోలధన్యాక మహామధాబైః కృతః కషాయో వినిహ
న్తి శీఘ్రం, మందానలం పిత్తబలానదాహ చ్ఛర్ధి జ్వరానూనిలశూల
రోగాన్. 15. చ్చిన్నోద్భవానింబపటోలపత్రంపలత్రికం సుకృతం సు
శీతం, క్షోద్రాన్వితం పిత్త మనేగూపం సుదారుణం హన్తి హి చాన్లు
పిత్తం. 16.

అడ్డసరము నింబము పటోలము త్రిఫలములు ఆశన వీటితో గుగ్గులమును
చేర్చి నేవించిన ఆంధ్రపితృమును పోగొట్టును. తిప్పతీగ కాచు మధుకము మ్రానిచనపు
వీటికషాయమును మంచిన తేనెను వైచికొని త్రాగిన ద్రాక్ష కరక్కాయలను తేనె బెల్లము
లతోగాని నేవించినను మంచిన. అట్లే పటోలమును శొంఠిని తేనెలో కలిపికొని తినిన
రక్తస్రావములను మంచిన. పటోలము ధనియములు శొంఠి తుంగమునైలు వీటికషాయ
ము అగ్నిమాంద్రాదులను పోగొట్టును. తిప్పతీగ నింబము పటోలము వీటిని 12 తుల
ముల కషాయమును చేసి చల్లాచ్చి తేనె వైచికొని త్రాగిన ననేకవిధము లగు నాన్లుపిత్తము
లను పోగొట్టును.

— పటోలాదికషాయములు. —

శ్లో. పటోల త్రిఫలా నింబ శ్రుతం మధుర్యతం పిబేత్, పిత్త
శ్లేష్మజ్వరచ్ఛర్ధిచాహశూలోపశాంతయే. 17. సింహాస్యామృతమండకీ
క్వాథం వీత్వా సమాక్షికం, ఆంధ్రపిత్తం జయే జ్వరః కాసం శ్వాసం
జ్వరం వమిం. 18. వాసాఘృతం తిక్తఘృతం పిప్పలీఘృత మేవ చ, ఆ
ంధ్రపిత్తే ప్రయోక్తవ్యం గుడకూస్తాండకం తథా. 19. పక్తిశూలాపహ
యోగా స్తథా ఖండామలక్యపి, పిప్పలీనిధుసంయుక్తా చాన్లుపిత్తవిహ
శినీ. 20. జంబీరస్వరసః వీతః సాయం హస్తస్యపిత్తకం, గుడపిష్ఠలి
పథ్యాభిస్తుల్యాభి ర్దోదకః కృతః. 21. పిత్తశ్లేష్మాపహః పోక్తో మంద
మగ్నిం చ దీపయేత్, హింగుం చ కతకఫలాని చించాత్వచోఘృతం చ
పుటదగ్ధం. 22. శమయతి తదన్లుపిత్త మన్లుభుజో యది యథోత్తరం

ద్విగుణం, కాంతాపాత్రే వరాకల్కో వ్యుప్సితోఽభ్యాసయోగతః, సితాక్షాద్రసమాయుక్తః కథపితృహర స్సృతః. 23.

చేదఃపాశ్చ త్రిఫలములు నింబము వీటికషాయములూ తేనెను వేసికొని త్రాగిన పిత్తము కఃము జ్వరము మున్నగువి శాంతించును. అడ్డసరము వారాహీకంద పెద్దవాడు ముడు వీటికషాయమును తేనెతో త్రాగిన శాంతించును. బెల్లము పిప్పళ్లు కరక్కాయలు వీటినినూరి మాత్రలనుకట్టి తినినను పిత్తకఃములు నశించును. ఇంగువ చిల్లగింజలు చింతబెఱుగు నేయి వీటిని పుటపాకముచేసి యథోత్తరముగా నష్టుమును భుజించువారు భుజించిన ఆష్టుపిత్తము హరించును. కాంతలోహపాత్రములూ త్రిఫలాకషాయమును రాత్రియంతయు నుంచి చక్కెరను తేనెను చేర్చికొని నేవించిన మంచిది.

❖ పంచనింబాదిచూర్ణము. 24 ❖

శ్లో. ఏకాంశః పంచనింబానాం ద్విగుణో వృద్ధదారకః, సక్తు రశగుణో దేయః శర్కరామధురీకృతః. 24. శీతేన నారికా వీతః శూలం పిత్తకపోత్థితం, నిహన్తి చూర్ణం సక్షాద్ర మష్టుపిత్తం సుదారుణం. 25.

పంచనింబములు ఒకపాలు బొద్దిమూర గెండుపాళ్ళు సక్తు పదిపాళ్ళు పొడిచేసి చక్కెరకలిపి చల్లనినీటితో త్రాగిన పిత్తకఃములు నశించును. తేనెతో త్రాగిన భయంకరములగు నాష్టుపిత్తములును నశించును.

❖ లోహకీటాదిధాతుశోధనములు. 26 ❖

శ్లో. ఆశు భక్తోదక్తః విప్ర భ్రమకం తత్ర సుస్థితం, కందమాణాసిసంహార ఖండకర్ణరసై రథ. 26. తంషలీయం చ శాలిం చ కాలమారిషజేన చ, వృశ్చీరబృహతీభృంగ లక్ష్మణా కేళరాజజ్ఞైః. 27. షేషణం భావనం కుర్వాత్పుటం చానేకశో భిషక్, యావన్నిశ్చంద్రకం త త్స్యా చ్చుద్ధిరేవం విహాయ సః, స్వస్థమాక్షికశాలిం చ ధ్వాతం నిర్వాపితం జలే. 28. త్రైవలేథ విచూర్ణ్యైవం తాహం కాంతాదికం పునః. 29. బృహత్పత్రకరీ కర్ణత్రిఫలావృద్ధదారజైః, మాణకండాస్థిసంహార శృంగబేరభవై రసైః. 30. దశమూలీముండతీకా తాలమూలీసముద్భవైః, పుటితం సాధు యత్నేన శుద్ధి మేవ మయో వ్రజేత్. 31. వశిరం శ్వేతవాట్వాలం మధుపర్ణి మయూరకం, తండులీయం చ వర్షాహ్వాదత్వా ధ శోష్

ర్వమేవ చ. 32. పాశ్యం సజీర్ణమండూరం గోమూత్రేణ దినత్రయం, అంతర్భాష్ప మదగ్ధం చ తథా సావ్యం దినత్రయం. 33. విచూర్ణితం శుద్ధి రియం లోహాకిట్టస్య దర్శితా, జయం త్యావర్ధమానస్య ఆర్దికస్య రసేన తు. 34. వాయుస్యా శ్చానుపూర్వైవ్యవం మర్దనం రస శోధనం, గంధకం నవనీతాఖ్యం క్షుద్రితం లోహభాజనే. 35. త్రి ధా చండతపే శుష్కం భృంగరాజరసాఘ్నతం, తతో వహ్నా ద్రవీ భూతం త్వరితం వస్తుగాలితం. 36. యత్నా ద్భృంగరసే క్షిప్తం పునః శుష్కం విశుద్ధ్యతి.

కలికడుగుతో నభిక్రమునునూరి యుంచి మాణకందము ఆముదము లవంగపుపట్ట పీటి రసమును ఎఱ్ఱగలిజేరు గుంటకలగర పీటితో మాటిమాటికి భావనచేసి పుటమువేయి వలయును. చంద్రుడు ప్రకాశింపనంతవఱకును దీనిని పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు లోహమును శుద్ధిచేయగావలయును.

—ॐ శ్చుధావతీగుటిక. ॐ—

శ్లో. గగనా ద్విపలం చూర్ణం లోహస్య పలమాత్రకం. 37. తాహాకిట్టపలార్థం చ సర్వ మేకత్ర సంస్థితం, మండూకపణ్ణివశిరతాల మూలీరసైః పునః. 38. వరీభృంగకేశరాజ కాలమారచివజై రథ, త్రి పలాభద్రముస్తాభిః స్థాలీపాకా ద్విచూర్ణితం. 39. రసగంధకయోః క్షిరో ప్రత్యేకం గ్రాహ్య మేకతః, తన్నర్దనా చ్చిరాఖలే యత్నతః కజ్జలీకృతం. 40. వచా చవ్యంయమానీచ జీవకేశరపుష్పికా, వ్యోపం ముస్తంవిడంగంచ గ్రంథికం ఖరమంజరీ. 41. త్రిపుతా చిత్రకోదంతీ సూర్యావరో సిత స్తథా, భృంగమాణకకంద శ్చ ఖండకర్ణక ఏవ చ. 42. దుఢోత్పలా కేశరాజకాలావకడకోపిచ, ఏషా మర్ధపలం గ్రాహ్యం పటఘృష్టం సుచూర్ణితం. 43. ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ పలార్థం పల మేవ చ, ఏత త్వర్వం సమాలోడ్య లోహపాత్రే తు భావయేత్. 44. ఆతపే దండసంఘృష్ట మార్ద్రకస్య రసైః త్రి ధా, తద్రసేన శిలాపిష్టం గుటికాం కారయే ద్విషక్. 45. బదరా స్థి నిభాం శుష్కం సునిగుప్తాం నిధాపయేత్, త త్పాత్ర రోభజనా దా తు నేవితం గుటికాత్రయం. 46.

అమైదకానుపానం చ హితం మధురవర్జితం, దుగ్ధం చ నారికేళం చ
వర్జనీయం విశేషతః. 47. భోజ్యం యథేష్ట మిష్టం చ వారిభక్తాన్లు
కాంజికం, హం త్యష్టపిత్తం వివిధం శూలం చ పరిణామజం. 48. పాండు
రోగం చ గుల్మం చ శోథోదరగుదామయాన్, యత్యైతం పంచకాసాం
శ్చ మందాగ్నిత్వ మరోచకం. 49. స్త్రీహానం శ్వాస మానాహ మామ
వాతం సుదారుణం, గుడీ క్షుధావతీ నేయం విఖ్యాతా రోగనాశినీ. 50.

అభ్యధాతుమార్థమును 2 పలములు లోహము 1 పలము లోహమలము అరపల
మువీటినికచోటుననుచి మంజిష్ఠము ఏనుగుపిప్పలి మ. సలి వీటినిరసముతీసి యుంచుకొని
పిల్లపీచర గుండుకలగరనీలి కీటినిరసముతీసి పిష్టుట త్రిఫలములు తుంగముపైలు భద్రముపై
లు వీటితోసానిపకవ్యముతో చూర్ణము చేసి పాదరసము గంధకము నొక్కొక్కతులము
కలపవలయును. రాతిఖిలములో వీనిని చక్కగా నూరి కాటుకవలె చేయవలయును.
పసచవ్యము వామము జీవకము సోఁపు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు తుంగముపైలు వా
యువిడంగములు పిప్పలిమూలములు తులసి తెల్లతెగడ చిత్రమూలము దంతి గంటుభారంగి
వెలగి మానకంద సహదేవాకు నల్లతెగడ వీటిని అరపలమరపలము చొ|| చూర్ణముచేసి గు
డ్డతో వస్త్రకాళితము బట్టవలయును. మఱియును కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక వీటిని
ప్రత్యేకముగా రెండేసి నాల్గేసితులముల చొప్పనచూర్ణించితిని లోహపాత్రము
నందు భావనచేసి మూడుమారులు కలియఁబెట్టవలయును. ఎండలో అల్లమును కఱ్ఱ
తో నలగబొడిచి అరసముతో రూతిపైని నూరి మాత్రలను కట్టవలయును. తేగు గిం
జంతగాకట్టి ఎండించియుంచుకొని ప్రతిదినమును స్రాతకాలమునందు మూడుమాత్రల
చొ|| నేవింపవలయును. అమరసము ననుపానముచేసికొని మధురపదార్థములను త్యజింప
వలయును. ఇయ్యది ఆ నేకవిధములగు ఆమ్లపిత్తములను ఉదరరోగాదులను పోగొట్టును.

❖ జీరకఘృతము. ❖

శ్లో. విష్టాజ్జాజీం సధన్యాకం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, కఫ
పిత్తారుచిహారిం మందానిలవమిం జయేత్ . 51.

జీలకఱ్ఱను ధనియములును నూరి 16 పలములనేతిని పక్వముచేసి నేవించిన కఫ
పిత్తారుచులు మానును. మందాన్నిని ఛర్దని ఇది పోగొట్టును.

❖ పటోలశుంఠీ ఘృతము. ❖

శ్లో. పటోలశుంఠ్యోః కల్కాభ్యాం కేవలం కులకేన వా, ఘృ
తప్రస్థం విపక్తవ్యం కఫపిత్తహరం పరం. 52.

పటోలమును శొంఠిని కల్కములను చేసి 16 పలముల నేయిని పక్వముచేసి నేపించిన కఫసిత్తములు నశించును.

—౧౭ పిప్పలిఘృతము. —

శ్లో. పిప్పలీక్వాథకల్కేన ఘృతం సిద్ధం మధుప్లుతం విభేత్త త్ప్రాత్రుత రుత్థాయ ఆస్తుపిత్తనివృత్తయే. 53.

పిప్పళ్లక పాయముల కల్కములతో నేలిన సిద్ధముచేసి ప్రొద్దుటిపూట తేనెను కలిపికొని త్రాగినచో ఆస్తుపిత్తములు నశించును.

—౧౮ ద్రాక్షాద్యఘృతము. —

శ్లో. ద్రాక్షామృతాశక్రపటోలవత్ప్రేః సాశీరధాత్రిఘనచందనై శ్చ త్రాయంతికా పద్మకీరాతధాన్వైః కల్కైః పచేత్పిర్ని గుపేతి మేఘిః. 54. యుంజిత మాత్రాం సహ భోజనేన సర్వర్తుపానేపి భిషగ్విదధ్యాత్, బలాసపిత్తం గ్రహణీం ప్రవృద్ధాం కాసాగ్నిసాదం జ్వర మన్లుపిత్తం. 55 సర్వం నిహన్యా ధృత మేత దాశు సమ్యక్ప్రయుక్తం హ్యమృతోపమం చ.

ద్రాక్ష తిప్పతీగె కొడిసెపాల పటోలము పట్టివేళ్లు ఉసిరిక తుంగముపై చందనము కలుక్రాసుగ పద్మాక్షము నేల నేము ధనియములు వీరకల్కముతో నేలినచేర్చి పక్వముచేసి భోజనమయములందు దీనిని ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది కఫపిత్తాది గోగములను అన్నింటిని నశింపజేయును.

—౧౯ శతావరీఘృతము. —

శ్లో. శతావరీమూలకల్కం ఘృతప్రసం పయస్సమం, పచేన్న్య ద్వన్ని నా సమ్యక్ ఊరం దత్వా చతుర్గుణం. 56. నాశయే నన్లుపిత్తం చ వాతపిత్తోద్భవా న్దదాన్, రక్తపిత్తం తృషాం మూర్ఛాం శ్వాస సం తాపమేవ చ. 57.

శతావరీకల్కమును జలమును సమానభాగములుగా చేర్చి 16 పలముల నేయి నాలుగురెట్లుపాని కలిపి నన్ననిసెగను పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది ఆస్తుపిత్తమును వాతపిత్తమువలన పుట్టిన గోగములను రక్తపిత్తమును దప్పి మూర్ఛలను శ్వాసమును సం తాపములను నశింపజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆస్తుపితౌధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౨. విసర్వవిస్ఫోటాధికారము.

❧ విసర్వవిస్ఫోటములకు ఉపాయములు. ❧

శ్లో. విరేకవమనాభేదసేచన్తాస్త్వగ్నిమోక్షజ్ఞైః, ఉపాచరేద్యథా
దోషం విసర్వా నవిదాహిభిః. 1. పటోలపిచుమద్దాభ్యాం పిష్పల్యా
మదనేన చ, విసర్వే వమనం శస్త్రం తథై వేంద్రయవై స్సహ, 2. త్రి
ఫలారససంయుక్తం సర్పి శ్రీవృతయా సహ, ప్రయోక్తవ్యం విరేకార్థం
విసర్వజ్వరశాంతయే. 3. రసమామలకానాం వా ఘృతమిశ్రం ప్రదా
పయేత్, తృణవర్జం ప్రయోక్తవ్యం పంచమూలచతుష్టయం. 4.
ప్రదేహనేకసర్పిర్భిర్విసర్వే వాతసంభవే.

విరేచనములు వమనములు లేపనములు సేచనములు నిక్షామములు మున్నగువానిని,
గోమేనుసారముగా విసర్వవిదాహ కరములగు చికిత్సలను చేయవలసినది. పటోలము
నింబము పిష్పలి ఉష్ణై వీనిమూలమున విసర్పిగోగములను వమనము చేయించుట
మంచిది. త్రిఫలారసము తోను తెల్లతెగడతోను విరేచనములకై ఘృతము నిచ్చుట
మంచిది. దీనిచే విసర్వజ్వరములు నశించును. లేనిచో ఉసిరికరసములో నేతనికలిపి ప్ర
యోగింపవలయును. లేనిచో తృణపంచక వర్జితమగు పంచమూలక చతుష్టయమునై
నను ఈయవలయును. వాతమువలనంబుట్టిన విసర్వములకు లేపములు నేకములతో చికిత్స
లను చేయగా వలయును.

❧ వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు. ❧

శ్లో. కుష్ఠం శతౌహ్వ సురదారుముస్తా వారాహీ కున్దంబురు
కృష్ణగంధాః, వాతేర్కమశార్దగలా శ్చ యోజ్యాః సేకేషు లేపే
షు తథా ఘృతేషు. 5. ప్రపౌండరీక మంజిష్ఠా పద్మకోశీరచందనైః,
సయప్టీందీవరైః విత్తై ఊరపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 6. కశేరుశృంగాటకప
ద్మగుండ్రాః సజైవలాః సోత్పలకర్షమా శ్చ, వస్తాంతరాః పిత్తకృ
తే విసర్వే లేషా విధేయాః సఘృతాః సుశీతాః. 7. ప్రదేహాః పరి
షేకా శ్చ శస్త్రంతే పంచవల్కలః, పద్మకోశీరమధుక చందనై ర్వా

ప్రశస్యతే. 8. పితౄ తు పద్మినీపంకం పిష్టం వా శంఖశైవలం, గుండ్రా
మూలం తు శుక్తిర్వా నైరికం వా ఘృతాన్వితం. 9. న్యగ్రోధపాదా
గుండ్రాచ కదళీగర్భ ఏవ చ, బిసగ్రంథిక లేపః స్వా చ్చతథాతమృతా
ప్లుతః. 10. హరేణవో మనూగా శ్చ మద్ధా శ్చైవ సశాలయః,
పుష క్షృష క్షృదేహా స్సుయః సర్వైర్వా సర్విహసహ. 11. ద్రాక్షార
గ్వధకాశ్చ ర్య త్రిఫలైరండపీలుభిః, తిన్దుధానీతిశీభి శ్చ వినర్పే శోధనం
హితం. 12.

కోష్ఠ పిల్లపీచర దేవదారుపు తుంగముత్తలు వాగాహికంద నేపాశళవిత్తులు ధ
నియములు మునగ తాడిశనత్రి నీలి గోరింట పీటిని న్నిటిని నూరి నేతితోచేర్చి నేకలేప
ములను చేయవలయును. కమలములు మంజిష్ఠ పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు చందనము మధుక
ము నల్లకమలములు పీటిని పాలతో నూరి వినర్పికి లేపనచేయవలయును. క నేరుపు
శృంగాటకము కమలములు భద్రముత్తలు నేవంతి శ్శెల్లకమలములు పీటిని నూరి వడి
యంగట్టి నేతితో పిత్తవిసర్పలకు లేపనచేయుట మంచిది. ఇట్లే పంచవల్గలముల లేపన
నేకములును హితకరములు. పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు మధుకము చందనము పీటితోలేపనచే
సినను శ్రేష్ఠమే. పిత్తవిసర్పయందు కమలపు బురదను గాని శంఖమునుగాని నూరి
లేపననుచేయవలయును. మట్టియూడలు శెల్ల అజటి పాట్ల కమలనాళము పీటిని నూరి
నూరుమాటులు వడియంగట్టిన నేతిలో కలిపి లేపనచేయ వలయును. రేణుక బీజములు
నల్లతెగడ పెసలు శాలిధాన్యము పీటిని వేరువేటుగా సమముగా నేతిలోకలిపి నూరి
లేపనచేయవలయును. ద్రాక్ష ఆమ్లవేతము తేల గుమ్మడు త్రి ఫలములు ఏరండము పీలుపు
శెల్లతెగడ కరక్కాయలు పీటితో శోధనచేయుట వినర్పిగోగములకు మంచిది.

—ॐ ఖదిర లేపాదులు ॐ—

శ్లో. గాయత్రీసప్తపర్ణాబ్దవాసారగ్వధదారుభిః, కుటన్నపైర్భవే
ల్లేపో వినర్పే శ్లేష్మసంభవే. 13. అజాశ్వగంధాసరలాథకాలా
నైకేశికా వా ప్యథవాఽజశృంగీ, గోమూత్రపిష్టో విహితః ప్రభోహ
హన్యా ద్విసర్పం కఫజం సుశీఘ్రం. 14. మదనం మధుకం నింబం వత్స
కస్య ఫలాని చ, వమనం చ విధాతవ్యం వినర్పే కఫసంభవే. 15. త్రిఫ
లాపద్మకోశీర సమంగాకరవీరకం, ఫలమూల మనంతా చ లేపః శ్లేష్మ
వినర్పహా. 16. ఆఙ్గ్వధన్య పత్రాణి త్వచః శ్లేష్మాతకోద్భవాః, శిరీషపు
ష్పకామాచీ హితా లేపావచూరనైః. 17.

కాచు ముయ్యాయకు పొన్నతుంగముపైలు అడ్డసరము తేలచెక్క నేవదారువు భద్రముపైలు వీటిని లేపనచేసిన క్షేపవిసర్పలకు మంచిది. కరదగొండి అశ్వగంధ తేల్లతెగడ నల్లతెగడ వీటిని గోమూత్రముతోనూరి చల్లని దానినే లేపనచేసిన విసర్పింశించును. ఉమ్మెత్త నుధుకము నింబము కొడిసెపాల విత్తులు వీటితో వమనములను చేయుచుట విసర్పికి హితము. త్రిఫలములు పద్మాక్షము వట్టివేళ్లు ను జీప్తము గన్నేరు వీటిలే పము కఫవిసర్పిని పోగొట్టును. తేలపత్తములు వింగిచెక్క దరిసెనూపులు కాకమాచి వీటితో లేపనములను అవహ్మములను చేయింపవలయును.

— ౧౭ కషాయగుగ్గులము. —

శ్లో. ముస్తారిష్టపటోలానాం క్వాథః సర్వవిసర్పమత్, ధాత్రీపటోలముద్దానా మథవా ఘృతసంప్లుతః. 18. అన్యతవిషపటోలం నింబ కల్మే రుచేతం త్రిఫలఖదిరసారం వ్యాధిఘాతం చ శుల్కం, క్వధితమిద మశేషం గుగ్గులో ర్భాగయుక్తం, జయతి విషవిసర్పా స్కుప్తమప్తాదశాఖ్యాన్. 19.

తుంగముపైలు నింబముపటోలము వీటికషాయము విసర్పిగోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. ఉసిరికపటోలము ముద్గక్వాథము నీనిని నేతితో చేర్చివర్తిజేసి విసర్పలుంశించును. వారాహీకంద అమృతవిషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యాయకుపొన్న కాచు వేపఆకుల పసపు మ్రానిపసపు వీటినినూరి లేపన చేసినచో విషములు విసర్పలు క్షుప్తులు విసోస్థిటములు గజ్జ శీతపిత్తము జ్వరము మున్నగువి నశించును.

— ౧౮ అమృతాదిక్వాథము. —

శ్లో. అన్యవన్యపటోలం ముస్తకం సప్తపర్ణం ఖదిర మసితే చేత్రంనింబచత్రం హరిద్రే, వివిధవిషవిసర్పా స్కుప్తపిసోస్థిటకండా రషనయతి మసూరిం శీశిత్తం జ్వరం చ. 20. పటోలామృతభూనింబ వాసకారిష్ట పర్వతైః, ఖదిరాబ్ధముతైః క్వాథో విసోస్థిటా ర్జిజ్వరూపహః. 21.

తిప్పతిగే వృషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యాయకుపొన్న ఖదిరము నల్ల వేతనము వేసాకు పసపు మ్రానిపసపు వీటికషాయము అన్నివిధములగు విషములను విసర్పములను విసోస్థిటములను గజ్జరోగములను మసూరికారోగములను శీతపిత్తములు జ్వరములు మున్నగువానిని నశింపజేయును. పటోలము తిప్పతిగే నేలమేను అడ్డసరము అరిష్టము పిత్తరాపడ కాచు తుంగముపైలు వీటిని కషాయము చేసి నేపించినచో విసోస్థిటాదివీడిలును జ్వరములును నశించును.

— పటోలాదికషాయములు. —

శ్లో. పటోలత్రిఫలారిష్టగుడూచీముస్తచందనైః, సమూర్వా
రోహిణీపాతా రజనీ సదురాలభా. 22. కషాయం పాయయే దేత స్లేష్మ
ష్మపిత్తజ్వరావహం, కంఠూత్వగ్దోషవిసోఫట విషవీసర్వనాశనం. 23.
భూనింబ వాసా కటుకా పటోల ఫలత్రికా చందననింబసిద్ధః. విసర్వ
దాహ జ్వర వక్త్రశోష విసోఫట తృష్ణా వమిను త్కషాయః. 24. సకఘ్నే
పిత్తయుక్తే తు త్రిఫలం యోజయే త్పురైః, దురాలభాం పర్వటకం
పటోలం కటుకాం తథా. 25. సోష్ణం గుగ్గులుసమ్మిశ్రం పితే ద్వా
ఖదిగాష్టకం, కుండలీపిచుమద్దాంబు ఖదిరేంద్రయవాంబు నా. 26.
విసోఫటం నాశయ త్యాశు వాయు ర్జలధరా నివ, చందనం నాగపు
ష్పం చ తండులీయకశారబే. 27. శిరీషవల్కలం జాతీలేప స్నాన్య ద్దా
హనాశనః, శుకతరునతమాంసీ రజనీవద్వాచ తుల్యాని. 28. పిష్టాని శీ
తతోదేన లేపన్యాస్య త్సర్వవిసోఫటే, శిరీషమూలయంజిష్ఠా చవ్యామ
లకయుష్టికాః. 29. సజాతీపల్లవక్షౌద్రా విసోఫటే కవలగ్రహాః, శిరో
షోదుంబరౌజంబూ సేకాలేపనయోర్హితాః. 30. శ్లేష్మాతకత్వచోవాపి
ప్రలేపాశ్చోచ్చితనే హితాః. 31. శిరీషయష్టినతచందనైల మాంసాహరి
ద్రాద్వయకుష్ఠవల్లైః, లేపో దశాంగః సఘృతః ప్రదిష్టో విసర్వకంఠా
జ్వరశోధహరీ. 32. శిరీషకోశీర నాగాహ్వ హింస్రాభి లేపనా ద్భృతిం,
విసర్వవిషవిసోఫటాః ప్రళమ్భంతి న సంశయః. 33.

పటోలము త్రిఫలములు వేప తిప్పతీగె తోగములైలు చందనము చాగఫలము
కరక్కాయలు అగరుశొంతి వసపు మొలగొండి వీటికషాయమును త్రాగవలయును. ఇ
య్యది కఫము పిత్తజ్వరము ఖజ్జ విసోఫటము విషములు విసర్వములు నశింపజేయును.
నేలవేము అడ్డసరము కటుకరోహిణి పటోలము త్రిఫలములు చందనము నింబము వీటి
తో సిద్ధముచేసిన కషాయము విసర్వములను దాహములను జ్వరములను ముఖశోష
ము విసోఫటములను నశింపజేయును. కఫపిత్తపు విసర్వములందు గుగ్గులముతో త్రిఫ
లములను నేవింపవలయును. చాగఫలము పిత్తసాపద పటోలము కటుకరోహిణి వీటి
కషాయమును త్రాగినను తిప్పతీగె నింబము మరువేరు కాచు కొడిపెపాల వీటికషాయ
మును త్రాగినను విసోఫటములు నశించును.

—౧౭ పృషాద్యఘృతము. ౧౭—

శ్లో. పృషాదిరపటోల పత్రనింబత్వగమృతామలకీ కషాయక
త్వైః, ఘృతమభినవ మేత దాశు పక్వం జయతి విసర్పగదాన్ సకుష్ట
గుల్మాన్. 34.

అడ్డసరము కాచు చేదపొల్ల లవంగపుపట్ట తిప్పతీగ ఉసిరిక వీటిక సాయము
లూను కల్కములూను నూత్నఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది విసర్పి
మున్నగువానిని పోగొట్టును.

—౧౮ పంచతిక్తఘృతము. ౧౮—

శ్లో. పటోలసస్తచ్చదనింబవాసా ఫలత్రికిం ఛిన్నరుహవిప
క్వం, త త్పంచతిక్తం ఘృత మాశు హన్తి త్రిదోషవిస్ఫోటవిసర్ప
కంఢాః. 35.

చేదపొల్ల ముయ్యాకుసోన్న వేపాకు అడ్డసరము త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటి
తో పక్వముచేసిన ఘృతము విస్ఫోటము విసర్పము కండువులను పోగొట్టును.

—౧౯ మహాపద్మకఘృతము. ౧౯—

శ్లో. పద్మకం మధుకం లోద్రః నాగచుష్పస్య కేసరం, ద్వే హ
రిద్రే విడంగాని సూక్ష్మైలాతగరం తథా. 36. కుష్ఠంలాఘాపత్రకం చ సి
క్థికం తుత్థ మేవ చ, బహువారః శిరీష శ్చ కపిత్థఫల మేవ చ. 37.
తోయే నాలోడ్య తత్సర్వం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, యాం శృరో
గాన్నిహన్యా ద్వై తాన్నిబోధ మహామునే. 38. సర్పకీటాఖుదప్తే
షు లూతామూత్రకృతేషు చ, వినిధేషు స్ఫోటకేషు తథా కుష్టవిసర్పి
షు. 39. నాడీషు గండమాలాసు ప్రభిన్నాసు విశేషతః, అగస్త్యవి
హితం ధన్యం పద్మకం తు మహాస్మృతం. 40.

పద్మాక్షము మధుకము లొద్దుగ నాగకేసరములు పసపు మ్రానిపసపు వాయువిడం
గములు చిట్టి యేలకులు తగరము కోష్ఠు లక్క తాడిశపత్రి మైలతుత్తము సైసము
విటిగిచెక్క శిరీషము వెలగపండ్లు వీటిని నీటిలో నూరి అందు 16 పలములత్వైలమునుప
క్వము చేసి నేవించినచో విసర్పములు పురువులు మూత్రకృచ్ఛిరోగములు అనేకవిధము
లగు స్ఫోటకములు కుష్ఠము విసర్పము నాడీ వ్రణములు గండమాలలు నశించును.

❧ స్నాయువులకువావిలిరసము. ❧

శ్లో. రోగస్తు స్నాయుకాఖ్యో యః క్రియా తత్ర విగర్భవత్,
గవ్యం సర్పి త్ర్యహం పీత్వా నిర్గుండీస్వరసం త్ర్యహం, పిబే తస్మి
యుక మత్యుగ్రం హ స్త్యవశ్యం న సంశయః. 41. శోభాంజనమూల
దళైః కాంజికపిష్టైః సలవణైః క్లేషః, హన్తి స్నాయుకరోగం యద్వా
మోచకత్వచో లేషః. 42.

స్నాయువను రోగమునకు విసర్పకు వలె చికిత్సచేయవలయును. ఆవునేతిని
మూడురోజులు త్రాగినపిమ్మట వావిలి రసమును మూడుదినములు త్రాగినచో స్నాయురో
గములు నశించును. సందియములేదు. మునగ చెక్కెరమును వీటిని గంజిలో నూరి సైంధ
వలవణమును కలిపి లేపనచేసినను ఇందుగుచ్చెక్కును నూరి లేపనచేసినను స్నాయురోగ
ములు నశించి పోవును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు విస్ఫోటాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౩. మసూర్యధికారము.

❧ మసూరికకు సామాన్యోపాయములు ❧

శ్లో. సర్వాసాం వమనం పథ్యం పటోలార్చిష్టవాసకైః, కషాయై
శ్చ వచావత్సయస్త్వాహ్వఫలకల్కితైః. 1. సక్షాద్రం పాయయే ద్రావ
వ్యం రసం వా హైలమోచికం, వాంతస్య రేచనం దేయం శమనం
చాబలే నరే. 2. సుషవీపత్రనిర్యాసం హరిద్రాచూర్ణసంయుతం, రోమం
తీజ్వరవిసఫట మసూరిశాంతయే పిబేత్. 3. ఉభాభ్యాం స్మృతదోష
స్స విశువ్యంతి మసూరికాః, నిర్వికారా శ్చల్పపూయాః పచ్యంతే
చాల్పవేదనాః. 4. కంటాకుంభాండుమూలం కర్షణవిధిక్రమం హింగు
మామైకయుక్తం, వీతం బీజం జయాయాః సఘృత ముషితవాః వీత
మఘ్రిః సికట్యా, మాఘామూలం శిఖావా దమనకుసుమజా సో
షణా వాఽథ పూతిః, యోగావాస్యంబునై తే ప్రథమ మథ గదే దృశ్య

మానే ప్రయోజ్యాః. 5. ఉద్భృత్య ముష్టి మాచ్ఛాద్య భేషజం య
త్ప్రియుజ్యతే, తన్ముష్టియోగ మిత్యాసూ ర్ముష్టియోగపరాయణాః. 6.

అన్ని విధములగు మనూరికలయందును చేదుపొల్ల వేపాకు అడ్డసరము వీటికషా
యమును వసకోష్ఠుచెక్క మధుకము ఉష్ణైత్త కాము వీటికల్గమును ఇచ్చి వాంతు
లను చేయించుట మంచిది. బ్రాహ్మీరసమునందులే నెను వైచికొని త్రాగినను జలబ్రాహ్మీ
రసమును త్రాగినను చిలుకమూర రసమును త్రాగినను హితమును కలిగించును. వసున
మును చేయించి ప్రవర్తల క్రియపలయును. నిర్బలమునుఘ్ననకు ఇట్లైనచో శమనము కలు
గును. కాకర జీలకఱ్ఱ అకుల రసమునందు పసపు వైచి త్రాగినచో జ్వరములు విసోఘ
టములు మనూరికలు శాంతించును. వసునము చేయించుట చేతను విరోచనమున కిష్పించు
టచేతను దోషరహితము అయినవానికి వచ్చిన మనూరికలు నశించిపోవును. తెల్లవా
కుడు తిప్పతీగ వీటికషాయములో ఒకమాషమంత ఇంగువనువైచిగాని నేతితో క్రాంచ
వీజసులను నూరిగాని నేవించినచో మనూరికలు నశించును.

సికటీమూలమును నూరి త్రాగినను మహాకంద వాసస్థివేశ్మమునూ త్రాగినను మిరి
యసులతో నెమలి యడుగుచెట్టు వేశ్మము నూరి త్రాగినను మనూరికలు నశించును.

ఉష్ణిమూలాంబుపానాదులు. ౭౭

శ్లో. ఉష్ణికంటకమూలం వా ప్యనంతామూల మేవ వా, విధి
గృహీతం జ్యేష్ఠాంబుషీతం హన్తి మసూరికాం. 7. తద్వ చ్ఛృగాలకం
టకమూలం చ వ్యపితాంభనా, మసూరీం మూర్ఛితో హన్తి గంధ
కార్ధ స్తు పారదః. 8. నిశాచించాచ్ఛదే శీతవారిషీతే తథైవ తు, యా
వ త్సంఖ్యా మసూర్యంగే తావద్భిః శైలుజైః దిలైః. 9. ఛిన్నై రాతు
రనామ్నాతు గుణీ వ్యేతి న వర్ధతే, వ్యపితం వారి సక్షాద్రం వీతం దా
హగుణీ హరం. 10. శేలుత్పక్ష్మతశీతాంభః నేకోవా కాయశోషణే,
ఉగ్రాజ్యవంశసీలీ యవపుషకార్పాస కీకస బ్రాహ్మి. 11. స్వరసమయూర
క లాక్షాధూపో రోమాంతికాదిహరః, తర్పణం వాతజాయూం ప్రాగ్లా
జచూర్ణై స్సశర్కరైః. 12. భోజనం తిక్తయాపై శ్చ ప్రతుదానాం
రసేన వా, ద్విపంచమూలం రాస్నా చ దా ర్మ్యశీరం దురాలభాః
13. సామృతం ధాన్యకం ముస్తం జయే ద్వాతసముత్థితం. 14.

ఉష్ణములపు వేరును గాని అనంతములమునుగాని యథావిధిగాతెచ్చి వియ్యపు కడుగుతో నూరి త్రాగినచో మనురికలు నశించును. నక్కపొన్న మారేడు వీటివేళ్ళనువేసి వాపెగట్టిన నీటితో నేవింపవలయును. వనపు చింతాకులు వీటిని నూరి చల్లనినీటితో కలిపి త్రాగవలయును. ఎన్నిమనురికలు అంగములయందుండిన నన్నివిటిగి యాకులను త్రుంచినచో మనురికలు త్తమమైనవియైనచో నశించును. విటిగిచెక్క కషాయమును చల్లార్చి రాత్రియంతయు నుంచి తేనెతో త్రాగిననుగాని శరీరశోషమునకు నేచనఁజేసిననుగాని మనురికలు నశించిపోవును. వన నేయి నీలి నెమలియడుగు చెక్క అడ్డనరముప్రత్తివేళ్ళు క్రికసము బ్రాహ్మితెల్లయు త్రరేణు లక్క వీటితో వైచిన ధూపము క్షౌమంతికలు మున్నగు మనురికలను నశింపఁజేయును. వాతపు మనురికము లందు తొలుత పేలసిండిలో చక్కెరను కలిపి తర్పణ క్రియను చేయవలయును. కటుపదార్థములతో చేసినయూషమనందు గాని ముక్కుతోపొడిచితను పక్షుల మాంసరసముతో గాని భుజింపచేయవలయును. దశమాలములు రాన్న మ్రానిపనపు పట్టివేళ్ళు పిన్నదూలగొండి వారాహీకంద ధనియములు తుంగముత్తలు వీటితో వాతపు మనురికలను జయింపవలెను.

—ॐ వాతజములందు గుఢాచ్యాయుఁడు. ॐ—

శ్లో. గుఢాచీం మధుకం రాన్నాం పంచమూలం కసివృకం, చందనం కాశ్చ ర్యఫలం బలామూలం వికంతం. 15. పాకకాలే మసూర్యాం తు వాతజాయాం ప్రయోజయేత్, ద్రాక్షాకాశ్చ ర్యఖర్జురం సటోలారిష్టవాసకైః. 16. లాజామలకదుస్పర్శైః శితాయుక్తై శ్చ పైత్తికై, శిరీషోదుగుబురాశ్వత్థ శేలున్య గ్రోధవల్కలైః. 17. ప్రలేప స్పష్మతిః శీమ్రం వ్రణవిస్ఫోటదాహహో, దుశాలభాం పర్పటకం భూనింబం కఙ్కురీహిణీం. 18. శ్లేష్మిక్యాం పిత్తజాయాంవా పానే నిఃక్వాధ్య దావయేత్.

తిప్తతగే మధుకము రాన్న లఘు పంచమూలములు గుమ్మడుకాయలు ముత్తువపు లగము వీటినినీటిని వాతమనురికల విషయములో పాకకాలమునందు పక్వము చేసి బూయవలసినది.

ద్రాక్ష గుమ్మడు ఖర్జురము పటోలము వేప అడ్డనరము కేలాలు ఉసిరిక వీటిని నూరి చక్కెరను కలిపి పిత్తమనురికలలో ప్రయోగింపవలయును. ద్విరిసెన పేడిరాగి బూరుగు మట్టి వీటివల్కలములను నేతిలోనూరి లేపనచేయవలయును. గాయములు

విస్ఫోటకపుమంటలు శీఘ్రముగా నశించును. దులదగొండి పర్వాటకము నేలవేము కటుకగోహిణి వీటికషాయము కభమనూరికలయందుగాని పిత్తపుమనూరికలయందుగాని త్రాగవలయును.

— నింబాదులు. —

శ్లో. నింబం పర్పటకం పాతాం పటోలం కటురోహణీం. 19. వాసాం దురాలభాం ధాత్రీ ముశీరం చందనద్వయం, ఏష నింబాదికః ఖ్యాతః వీతః శర్కరయా యుతః. 20. హన్తి త్రిదోషమసూరీం జ్వర వీసర్పసంభవాం, ఉత్థితా ప్రవిశే ద్యా తు పున స్తాం బాహ్యతో నయేత్. 21.

వేప పిత్తపాపడఅగరుశొంతి పటోలము కటుకగోహిణిఅడ్డసరము దూలగొండి వట్టి శేట్ల చందనము రక్తచందనము ఇయ్యని నింబాదులని చెప్పక బడియెను. ఈనింబాదులను కండచక్కెరతో కలిపికొని భక్షించినచో త్రిదోషములనలనక బుట్టిన నుసూరికలు జ్వరములు వీసర్పినల్ల పుట్టిన మనూరికలు మున్నగువానిని పోగొట్టును. మనూరిక లేచి మఱలనణగి పోయినేని దానిని వెడలించుటయే యుత్తమము.

— పటోలాదిజలము. —

శ్లో. పటోలకుండలీముస్త వృషధన్వయవానకైః, భూనింబసింబకటుకా పర్పటై శ్చ శృతం జలం. 22. మసూరీం శమయే దామాం పక్వాం చైవ విశోషయేత్, నాతః సరతరం కించి ద్విస్ఫోట జ్వరశాంతయే. 23. పటోలమూలారుణ తండులీయకం పిబే ధర్మద్రామల కల్కనం యుతం, మసూరికాస్ఫోటవిదాహ శాంతయే తదేవ రోమాంతినమిజ్వరాపహమ్. 24. పటోలమూలారుణ తండులీయకం తథైవ ధాత్రీఖిదిరేణ సంయుతం, పిబే జ్వలం సుక్ష్మధితం సుశీతలం, మసూరికారోగవి నాశనం వరం. 25.

పటోలము తిప్పతీగె తుంగమునైలు అడ్డసరము దులదగొండి నేలవేము వేపకటుకగోహిణి పర్వాటకము వీటికషాయమునుత్రాగిన పక్వాపక్వములగు నుసూరికలనైనను శోధించును. విస్ఫోటజ్వరములు నశించుటకొకంబైన మంచమంచమందుమఱియొక్కటి లేదు. చెదుపొల్ల మంజిష్ఠము వీటికషాయములో పసపు ఉసిరిక రసమును వేసికొని

త్రాగినను త్రమము. మనురకలువిస్ఫోటకములుపీటియందైన మంటలుపోవును. మఱియు నియ్యదియే రోమంతిక ఛర్మజ్వరములనుకూడ పోగొట్టును. ఐటోలపు వేళ్లు మంజిష్ఠము బియ్యముకడుగు పీటికషాయములలో యునిక చంద్ర పీటికషాయమును వైచి చల్లార్చి త్రాగినచో కన్నిమనురకలు నిశ్చయముగా నశించును.

—ॐ ఖదిరాష్ట్రము. ॐ—

శ్లో. ఖదిర త్రిఫలార్చిష్టపటోలామృతవాసకైః, క్వాఘోష్టకాంగో జయతి రోమాంతిక మనురకాః. 26. కుప్తవీనర్పవిస్ఫోట కండ్వాదీ నపి తా నతిః.

చంద్ర త్రిఫలములు వేపపటోలములు చారాహీకంద అడ్డనరము పీటి అష్టాంగ క్వాఘము వినర్పి విస్ఫోటకములను రోమంతికా మనురకలను కుప్తము వినర్పమును విస్ఫోటము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

—ॐ అమృతాదిక్వాఘములు. ॐ—

శ్లో. అమృతాదికషాయ స్తు జయే త్పితృకఫాత్తి కాం. 27. సుపీ రేణ తు సంపిష్టం మాతులుంగస్య కేసరం, ప్రలేపా త్పాతయ త్యా శు దాహం చాశు నియచ్ఛతి. 28. పాదదాహం ప్రకురుతే పిడకాపా దసంభవా, తత్ర నేకం ప్రశంసంతి బహుశ స్తండులాంబునా. 29. పా కకాలే తు సర్వా స్తా విశోషయతి మారుఖః, తస్మా త్సంబృంహణం కార్యం నతి పథ్యం విశోషణం. 30. గుడూచీమధుకం ద్రాక్ష మోర టం దాడిమై స్సహ, పాకకాలే తు దాతవ్యం భేషజం గుడసంయుతం. 31. తేన పాకం వ్రజ త్యాశు నచ వాయుః ప్రకుప్యతి, లిహే ద్వా బాదరం చూర్ణం పాచనార్థం గుడేన తు. 32. అనే నాశు విపచ్ఛంతే వాతపి తృకఫాత్తి కాః.

అమృతాదిక్వాఘములు పిత్తమనురకలను జయించును. మాతులుంగ కేసరములను గంజితోనూరి లేపనచేసిక మనురకలు నశించును. దాహమునుశీఘ్రముగానుపశమిల్లును. కాళ్ళపైని పుట్టిన పిటకములకు దాహములను పుట్టించును. అప్పుడు బియ్యపుకడుగుతో చాలమారులు కడుగుటమంచిది. పక్ష్యముకాఁబోవు కాలమునందుమనురకలవాయువులు నశించును. కనుక పుష్టిగలిగించువస్తువులను రోగికి పెట్టవలయును. తిప్పతిగే మధుకము ద్రాక్ష ఇత్థములను దానివ్వు పీటిలో బెల్లమునువేసి పక్ష్యకాలమున దోసగివలయును. ఇట్లయినశీఘ్రముగా మనురకలు నశించును, వాయువు ప్రకోపింపదు. పక్ష్యముఅగుటవలన

తీగుమార్గమును బెల్లములోకలిపి ద్రవము తినిపింపవలయును. ఇట్లయినచో వాతపిత
కఫసంబంధము లగు మనుషికులు శాంతించును.

— ౨౨ ధన్వమాంసరసాదులు. ౨౨ —

శ్లో. శూలాధ్వానవగీతస్య కంపమానస్య వాయునా. 33. ధన్వ
మాంసరసాశ్చ సా ఈషత్సైంధవసంయుతాః, దాడిమాన్లురసై ర్యుక్తా
యామాన్సుస్య దగుచౌ హితాః. 34. పిబే దంభ స్తప్తశీతం భావితం ఖది
రాశనైః, శౌచే వారి ప్రయుంజీత గాయత్రీబహువారజం. 35. జాతీ
పత్రం సమంజస్థం దార్ద్రపూగఫలం శమీం, ధాత్రీఫలం సమధుకం క్వ
ధితం మధుసంయుతం. 36. ముఖరోగే కఠరోగే గంఢామార్థం ప్ర
శస్యతే, అష్ట్రోః సేకం ప్రశంసంతి గవేధుచుఘకాంబునా. 37. మధు
కం త్రిఫలా మూర్వా దార్ద్రత్వ జ్వీల ముత్పలం, ఉశీరలోధ మంజిష్ఠాః
ప్రలేపా శోచ్యతనే హితాః. 38. నశ్యం త్యనేన దృగ్జాతా మసూర్యో
న ద్రవంతి చ, పంచసల్మలచూర్ణేన క్లేదిన్ మవచూర్ణయేత్. 39. భ
స్మనా కేచి దిచ్ఛంతి కేచిద్దోమయరేణునా. క్రిమిపాతభయా చ్ఛాపి
ధూపయే త్స్వరూదినా. 40. వేదనాదాహశాంత్యర్థం స్నూతానాంచ
విశుద్ధయే, సగుగ్ధులు వరాక్వాథం యుంజ్యా ద్వా ఖదిరాప్తకం. 41.
కృష్ణాభయారజోలిహ్య స్తధునా కంఠశుద్ధయే, అథాప్తాంగావలే
హూవా కబల శ్చర్ద్రికాదిభిః. 42. పంచతిక్తం ప్రయుంజీత సానా
భ్యజనభోజనైః, కుర్యా ద్వ్రీవిధానం చ తైలాదీ స్వర్జయే చ్చిరం.
43. విషహ్నే స్సిద్ధమంత్రై శ్చ ప్రసృజ్యత్తు పునఃపునః, తథా శోణిత
సంస్పృష్టాః కాశ్చి చోచ్ఛేత మోక్షణైః. 44.

పోటు ఉబ్బువాతకంపము గలవానికి అడవిజంతువుల మాంసరసములలో సైంధవ
లవణమును వేసి త్రాగించుట మంచిది. అరుచికి దానిష్టమాదికాయరసముతో చేర్చియు
షమనిచ్చుట మంచిది. శోధనచేయుటకు చంద్రలకునము పిటిక సాయోదక ములు త్రమ
ములు. జాపత్ర మంజిష్ఠము ప్రానిపనపు పోకజమ్మి ఉసిరిక మధుకము వీటిని క సాయము
చేసి తే సెను కలిపికొని త్రాగిన ముఖరోగములు కంఠరోగములును నశించును. మధు

కడు త్రిఫలములు చాగఫలము మానిపనపు జాపత్రి నల్లకమలములు వట్టివేళ్లు లోధ్ర మంజిష్ఠ వీటిని కన్నులకు లేపన చేసినను కంటిలో పిండినను నుత్తమములు. శ్లేషములుగల మనూరికలయందు పంచదర్శలచూర్ణమును పూయవలయును. క్రిములు పడుననెడిభయమునకు సరలాది ధూపముల నిచ్చుట మంచిది. త్రిఫలముల కషాయము లో గుగ్గిలమునుగాని ఖదిరాద్భక్త చూర్ణమును గాని కలిపి నేకముచేసి నవీడలు తొలగులు. పిష్పస్థ కగక్కాయల చూర్ణము లో తేనెనువైచి కొని త్రాగినను అప్రాంతచూర్ణము నాకినను మంచిది. పానము మర్దనము భోజనములయందు పంచత్తి క్తకషాయము సేయవలయును. గాయము పూడుట కుపాయము నాలోచింప వలయును. తైలాదులను వర్జింపవలయును. విషనాశకములగు సిద్ధమంత్రములతో మాటిమాటికి తుడువవలయును. రుధిరోత్పన్నములగు మనూరికలకు రుధిరమును వెడలింపవలయును.

❖ హరిద్రాదిప్రలేహము. ❖

శ్లో. నిశాద్వయోశీరశీరీషము స్తకైః సలోధృభద్రశ్రియనాగ కేసరైః, సస్వేదవిస్ఫోటవిసర్పకుప్త శార్దంధ్యరోమాంతిహారిః ప్రదేహాః. 45. బింబ్యతీముక్తకాఽశోకస్థక్షవేతసపల్లవైః, నిశి పర్యుషితాః క్వాథో మశూరిభయనాశనః. 46. చైత్రానితభూతదినే రక్తపతాకాన్వితా స్నుహీ భవనే, ధవళితకలశన్యస్తా పాపరుజో దూరతో ధత్తే. 47.

పసపు మ్రానిపసపు వట్టివేళ్లు దిరిసెని తుంగముపైలు లోధ్ర చందనము నాగి కేసరములు వీటినిలేపనచేసినచో శ్లేషరోగములు విస్ఫోటకములు విసర్పములు కుచ్ఛము డుర్గంధములు మున్నగు రోగములు నశించును. దొండ ఆతిముక్తపువేళ్లు ఆశోకము జావ్వి వేతసము వీగిఆకులను రాత్తులు నీటిలోతడిసి పూడ్చుట వీనిచే కడుగుటవలన మనూరికలు నశించును. చైత్ర బహుళ చతుర్దశినాడు జెనుడుచెట్టును తనయింటికి తెచ్చి తెల్లని కలశములో నుంచి ఎఱ్ఱని పతాకతో నంకరించెనేని మనూరికలు నశించిపోగలుగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మనూర్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౪. క్షుద్ర రోగాధికారము.

శ్లో. తత్రా జగల్లికా మామాం జలకాభి రుపాచరేత్, శుక్తి
సౌరాష్ట్రీకా త్కూర కల్లై శ్చ శేషయే న్నుహుః. 1. కశినాం త్కూరయో
గై శ్చ ద్రావయేదజగల్లికామ్, శ్లేష్మవిద్రధి కల్లై న జయే దనుశయీం
భిషక్. 2. వివృతా మింద్రవృద్ధాంచ గర్దభీం జాలగర్దభామ్, ఇరివేల్లి
కాం గంధనామాం జయే త్ప్రి త్తవిసర్జిత. 3. మధురౌషధసిద్ధేన సర్పి
షా శమయేద్వృణాన్, రక్తావసేకై ర్భహుభి స్సేవదన్తై రపతర్జితైః. 4.
జయే ద్విదారికాం లేపైః శిగ్రుదేవద్రుమోష్ణవైః, పనసికాం కచ్చపి
కా మనేన విధినాభిషక్. 5. సాధయే త్కఠినానన్యాం చోచ్చధాన్తోషన
ముద్భవాన్, అన్త్రాలజీంకచ్చపికాం తథా పాషాణగర్దభమ్. 6. సురదారు
శిలాకుష్ఠైః స్వేదయిత్వా ప్రలేపయేత్, కఫసూరుతశోధహ్నీ లేపః
పాషాణగర్దభే. 7.

అపక్వముగానున్న అజగల్లికారోగమును జలగలనుపట్టించి యుపచరింపవలయును.
ముత్తైపునున్నయును సౌరాష్ట్రీలవణమును కల్కముచేసి పూయింపచేత శమింపచేయవల
యును. గట్టిగానున్న అజగల్లికను ఉష్ణపదార్థముల లేపనచేత కరిగింపవలయును.
అనుశయీరోగమును కఫవిద్రధికి చెప్పిన కల్కముతో పోగొట్టవలయును. వివృత
ఇంద్రవృద్ధ గర్దభి జాలగర్దభి ఇరివేల్లికా అనునీరోగములయందు పిత్తవిసర్జికి చెప్పిన
యౌషధములచేత జయింపవలయును. మధురములగు నౌషధాలచేత తయారుచేయబడిన
నేతితో గాయములను మాన్వవలయును. విదారి కారోగమును నెత్తురు వెడలించుట,
చెమటుపుట్టించుట, లంఘనము చేయించుట మున్నగునాచితము మున దేవదారుల
చెక్కలను నూరి లేపనచేయింపచేతను ఉపచరింపవలెను. పనసికను కచ్చపికను కూడ నీతీ
రుననే చికిత్సచేయవలయును. ఇతరులగు దోషములవలన గలిగిన దుస్సాధములగు
శోధలలో (వాపులను) ఇట్లే చికిత్సచేయవలయును. అంత్రాలజీ పాషాణగర్దభము కచ్చ
పిక అను నీరోగములను గూడ, చెమ్మటపట్టించి దేవదారుచెక్క మణిశిల శోష్ణ వీటిని
నూరి పట్టువేసి పోగొట్టవలయును. పాషాణగర్దభమునందు కఫవాతములను పోగొట్టు
నట్టి పట్టులను వేయవలయును.

శస్త్రములు మున్నగువాని ప్రయోగములు. ౭

శ్లో. శస్త్రేణోద్ధృత్యవల్లీకం తూరాగ్నిభ్యాం ప్రసాదయేత్, మన శ్శిలాల భల్లాత సూత్రైలాగురు చందనైః. 8. జాతీపల్లవకల్పైశ్చ నిం బతైలం విపాచయేత్, వల్లీకం నాశయేత్తద్ధి బహుచ్ఛిద్రం బహుస్వనం. 9. పాదనారీషు చ శిరాం వ్యధయే త్తలశోధనీమ్, స్వేదస్నేహోప పన్నాతు పాదాచా లేపయే న్దుహుః. 10. మధూచ్ఛిష్ట వసా మజ్జా ఘృతక్షారై ర్వి మిశ్రితైః, సర్వాభ్య సింధూద్భవయో శ్చూర్ణం మధు ఘృతాఘృతమ్, నిర్మథ్య కటుతైలాక్తం హితం పాదప్రమార్జనమ్. 11.

వల్లీకగోగమునందు శస్త్రముతోఁజేచి తూరముచేత అగ్నిచేత చికిత్సచేయవలయు ను. మణిశిల జీడివిత్రులు చిన్నయేలములు అగరుచందనము జాపత్రి వీటితో నగు కల్కము నందు వేపనూనెను పక్వముచేయవలయును. ఈతైలము బహురంగ్రములు పడిన వల్లీక రోగమునుపోగొట్టును. పాదదారీ రోగమునందు లోపలి నాడులను శోధింపవలయును. నూనె చెమ్మటల నూరుచుండెడి కాళ్లకు మైనము వస త్రిలవణములు నేయి వీటినికలిపి లేపనచేయవలయును. సమద్ర ఫేనము దేవదారుచెక్క వీటిమార్జములూ లేనను నేయిని ఆవనూనెను కలిపి చిలికి కాళ్లకు పట్టువేయుట యుత్తమము.

శ్లో. ఉపోది కాసర్వ ప నింబమోచ కర్కారు కైర్వారు కభస్త్త తోయే, తైలం విపక్వం లవణాంశ యుక్తం తత్పాదదారిం వినిహంతి లేపాత్. అలసేన్ద్రైశ్చిరం సిక్తా చరణౌ పరిలేపయేత్, పటోలారిష్టకాసీ సత్రిఫలాభి ర్దుహుర్దుహుః. కరంజబీజం రజనీ కాశీసం మధుకం మధు, రోచనాహరితాలం చ లేపోయ మలసేహితః. లాక్షాభయా రసాలేపః కార్యం వా రక్త మోక్షణమ్, జాతీపత్రంచ సంమర్ద్య దద్యా దలసకే భివక్. 15.

దుంబబచ్చలి ఆవ వేప బూరుగు సౌర దోస వీటినికాల్చిబూదిచేసి అనీటిలూ తైలమును పక్వముచేసి ఒకపాటు ఉప్పునందుకలపవలయును. దీనిని లేపనచేయుట చేత పాదదారీరోగమునశించును. కాళ్ల మొద్దుబొంపట్టుండురోగమునందు పుల్లనికపాయము లతోను కల్కములతోను మాటిమాటికి కాళ్లకు కడుగువలయును. పిప్పట చేదుశుశ్మ వేపకాశీసము త్రిఫలములు వీటినినూరి మాటి మాటికి లేపన చేయవలయును. నెమలియ

దుగు విత్తనములు పసపు కశీసము మధుకములేనె గోరోచనము హరిదళము వీటిని నూరి లేపనచేయుట అలసరోగమునందు హితకరము. లక్కకర్కాయలు వీటిరసమును పూసినను విషపు నెత్తుదును వెడలింఁచినను జాపత్రి నూరి పట్టు వేసినను అలసరోగములు కుదురును.

— ప్రసారణాదులు. —

శ్లో. బృహతీర ససిద్ధేన తైలేనాభ్యజ్య బుద్ధిమాన్, శిలారోచన కాశీ సచూర్ణైర్వా ప్రతిసారయేత్. 16. దహేత్కదర ముద్భృత్య తైలేన దహనేనవా, చిప్పముష్ణాంబునా స్విన్న ముత్క్రత్యాభ్యజ్య తం వ్రణమ్. 17. దత్వా స్వరసం చూర్ణం బద్ధ్వా వ్రణవదాచరేత్, స్వరసేన హరిద్రాయాః పాత్రేకృష్ణాయ సేభయామ్. 18. ఘృష్టా తజ్జేన కల్మేన లింపే చ్చిప్పం పునఃపునః, చిప్పే సటంకణాస్ఫృతా మూలలేపో నఖవృదః. 19. నింబోదకేన వమనం పద్మినీకంటకే హితం, నింబోదకశ్చిత్రంసర్పిః సత్కౌద్రం పాన మివ్యతే. 20. పద్మనాళకృతః క్షూరః పద్మినీం హంతి లేపతః, నింబారగ్వధకత్కైర్వా ముహు రుద్వగ్నం హితం. 21. నీలీపటోలమూలాభ్యాం సాజ్యాభ్యాం లేపనం హితం, జాలగర్దభరోగే తు సద్యో హంతి చ వేదనామ్. 22.

బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుఁడు నాకుఁడురసముతో నిద్ధముచేసిన నూనెతో మణి శిలగోరోచనము కాశీసము వీటినిపాడిచేసికలిపి పట్టింపవలయును. కాలిలో కదరసును కణితిలేచెనేని నూనెతోగాని అగ్నితోగాని నశింప చేయవలయును. చిప్పమునరోగమును గోరు నెచ్చునీటితో చెమటపట్టించి శస్త్రముతో ఛేదించి ఆగాముమునందు తైలమునువేసి అందుగర్జరసమార్ణమును పోసి కట్టవలయును. పసపును పసపురసముతోను కర్కాయను నల్లని యినుపపాత్రముగాను నూరి కల్కముచేసి చిప్పమునకు చికిత్సచేయవలయును. టంకపుచెక్క తెల్లచాగ చెక్క వీటిని నూరి పట్టించిన చిప్ప రోగముతోలగును. పద్మినీకంటక రోగమునందు వేపరసముతో నాంతి చేయించుట హితము. వేపరసముతో నిద్ధముచేసిన నేతిలో తేనెను కలిపిగొని త్రాగుట హితకరము. కమలపుత్రవెలముండ్లను నూరి పట్టించిన పన్నీరోగములు నశించును. లేనిచో వేప ఆర వీటిని కల్కముచేసి మాటిమాటికి నలుగు పెట్టుటమంచిది. నల్లచేదుపొల్ల ముల్లంగి వీటిని నేతితోనూరి లేపనచేసిన హితమగును. ఈలేపము జాలగర్దభరోగమునందు తక్షణమే నొప్పిని పోగొట్టి హితమును చేయును.

—ॐ స్వశోధనాదులు. ॐ—

శ్లో. అహిపూతనకే ధాత్యాః పూర్వంస్తన్యం విశోధయేత్, త్రిఫలాఖది రక్వాఞ్చైర్వ్రణానాం ధావనం సదా. 23. కరంజత్రిఫలాతిక్తైః సప్తిస్నిద్ధం శిశోర్హితం, గుదభ్రంశే గుదం స్నేహైః అభ్యజ్యాశు ప్రవేశయేత్. 24. ప్రవిష్టస్వేదయే చ్చాపి బద్ధం గోష్ఠణయా భృశం, కోమలం పద్మినీవత్త్రం యః ఖాదేచ్ఛర్కరా స్వేదం. 25. ఏతన్నిశ్చిత్త్య నిర్దిష్టం న తస్య గుదనిర్గమః, వృక్షామ్లానల చాంగేరీబిల్వ పాతాయవా గ్రజమ్. 26. తక్రేణశీల యేత్వాయు భ్రంశారోఽనల దీపనమ్, గుదం చ గవ్యపయసా మ్రక్షయే దవిశంకితః. 27. దుష్ప్రవేశో గుదభ్రంశో విశేత్యాశు న సంశయః, మూషికాణాం వసాభిర్వా గుదే సమృక్ష్వ లేపనం. 28. స్నిన్నమూషిక మాంసేన చాధవా స్వేదయే ద్గుదమ్.

చన్నులకుగలిగెడు అహిపూతనరోగములపట్టులందు తల్లియొక్క పాలను శుద్ధి చేయువలయును. త్రిఫలములు కాచు వీటిక మాయముతో గాయమును కడుగవలయును. నెమలిఅడుగు విత్తనములు త్రిఫలములు వేపవేళ్లువీటితో తయారుచేసిన నేతిని పిల్లవానికిచ్చుట మంచిది. ఎక్కువగా మైలుతుత్తమును పానలేపనలయందు పయోగింపవలయును. గూదదిగినచో తైలము మున్నగువానిచే గూదను మెత్తబఱచిలోపలకు శీఘ్రముగా నెట్టవలయును. పిప్పిల చెమటపుట్టించి గోష్ఠణయంత్రముతో కట్టుటమంచిది. లేతకమల దళములను చక్కరతోచేర్చి తినినచో నిక నెన్నటికిని గూద దిగదు. చింత పండు చిత్రమాలము చుక్కూర మారేడు విషబొద్ది యవక్షారము వీనిని మజ్జిగలో కలిపి నేవించిన గూదదిగుటమాని ఆకలిబుట్టించును. ఆవుపాలతో తడుపుచుండిన గుద భ్రంశము తప్పకతోలగిపోవును. ఎలుకవసన రాచినను లేక ఎలుక మాంసముతో చెమట పట్టించినను గూదదిగుట నిలచి పోవును.

—ॐ చాంగేరీ ఘృతము. ॐ—

శ్లో. చాంగేరీకోలదధ్యమ్లనాగర త్కారసంయుతమ్. ఘృతము త్కృత్తితం పేయం గుదశ్రం శరుజాపహం, శుంఠీక్షారా వత్త్ర కల్కా శిష్టం తు ధవ మివ్యతే. 30.

పులింకిత రేగు పెఱుగు గంజి శొంఠి యవక్షారములనుచేర్చి నేతిని చక్కగా కాచి త్రాగినచో గూదదిగుటమానును. ఇందుశొంఠి యవక్షారములు రెండును కల్కములుగాను తక్కినవి ద్రవములుగాను చేర్చవలయును.

—ॐ మూషికాద్య తైలము. ॐ—

శ్లో. క్షీరే మహత్పంచమూలం మూషికా మంత్రవర్జితాం, ప
క్వాత్వస్తి స్పృశేత్తైలం వాతఘ్నాషధ సాధితమ్, గుదభ్రంశ మిదం తై
లం పానాభ్యంగా త్ప్రసాదయేత్. 31.

అంత్రములేని యెలుకను బృహత్పంచ మూలములను పాలతో పక్వముచేయు
వలయును. పిమ్మటవాతనాశకములగు మూలికలతో సిద్ధముచేసిన తైలమునిందు మరల
పోసికాచవలయును. ఈతైలమును నేవించినను అంటుకొనినను గూదదిగుటను పోగొట్టి
మేలుచేయును.

—ॐ పరికర్తకచికిత్స. ॐ—

శ్లో. స్వేదోపనా హం పరికర్తకాయాం కృత్వాసమభ్యజ్య ఘృ
తేన పశ్చాత్, ప్రవేశయే చ్చర్మశనైః ప్రవృష్టైర్ధాంసై స్సుఖోష్ణై రుప
నాహయే చ్చ. 32. స్నేహస్వేదైః స్తథైవైనాం చికిత్సే దవపాటికాం,
నిరుద్ధప్రకశే నాడీ ద్వియుఖౌ కనకాదిజాం. 33. క్షిప్వా త్యక్త్వా త్కుల్ల
కాదిస్నేహేన పరిమేచయేత్, తైలేన వా వచాదారు గంధై స్సిద్ధేన చ
త్ర్యహత్. 34. పున స్థూలతరా నాడీ దేయాస్తోవిపృద్ధయే, శ
స్త్రేణ సేవనం త్యక్త్వా భిత్వా వ్రణవదా చరేత్. 35. స్నిగ్ధంచ భోజనం
బద్ధే గుదేప్యేష క్రియాక్రమః, చర్మకీలం జతుమణిం మసకాం స్థిలకాల
కాన్. 36. ఉద్ధృత్య శస్త్రేణ దహేత్. తూరాగ్నిభ్యాం విశేషతః, రుబు
నాలస్యచూర్ణేన ఘర్షిమస కనాశనః. 37.

లింగసంబంధముగు చర్మరోగమునందు ఉపనాహకమును చెమటను పుట్టించినేతి
తోతడిపి మెల్లమెల్లగా లోపలను నెట్టి చమ్మగా నుండువేడి మాంసమును గట్టిచెమట
పుట్టించవలయును. అవపాటికారోగము (అసగా లింగపు చర్మము జారిపోవుట చేత
వాయుని¹ ధమై కలిగెడి ప్రకాశమునరోగము) నందు ఉపనాహక స్వేదమును పట్ట
వలయును. లేనిచో చుల్లికాదులను తైలముతో తడుపవలయును. అదియేము కానిచో
వస మ్రానిపసపు గంధకము వీటియందు సిద్ధము చేసిన తైలముతో మూడురోజులవఱ
కును తడుపుచుండవలయును. నాడీప్రవాహము అభివృద్ధిజెందుటకై లింగపుమొదటి
యందు తప్పుతెక్కినచోటుల శస్త్రము చేసి గాయములనుపలెకట్లు కట్టి మెత్తనియా
హారముఁ బెట్టించవలయును. గూదకును ఇదేచికిత్స. చర్మకీలకము జతుమణిమసక (మ

తానోగము) తిల్లిరోగము అనువానియందును శస్త్రము చేసి అన్నితోను ఊరపదార్థములతోను దహింపచేయవలయును. అముదపు కాడలను పొడిచేసి రుద్దిన మత్సారోగము తొలగిపోవును.

❦ తారుణ్యవిడికారోగచికిత్స. ❦

శ్లో. నిర్మోకభస్మ ఘృహద్వా మనశ్శాంతిం వ్రజేత్సదా, యువానవిడకాన్యచ్చ నీలికావ్యంగ శర్కరాః. 38. శిరావ్యధైః ప్రలేపైశ్చ జయే దభ్యంజ నైస్తథా, లోధ్రధాన్యవచాలేప స్తారుణ్యవిడికాపహాః. 39. తద్వద్దోగోచనాయుక్తం మరిచం ముఖలేపతః, సిద్ధార్థవచాలోధ్రపైంధవైశ్చ ప్రలేపనం. 40. వమనంచ నిహత్యాశు విడికాం యావనోద్భవామ్, వ్యంగేషు చార్జునత్వగ్వా మంజిష్ఠా వా సమాక్షికీ. 41. లేప స్సనవసీతా వా శ్వేతాశ్వఖురజామసీ, రక్తచందనమంజిష్ఠా లోధ్రకుష్ఠ పియంగవః. 42. వటాంకుర మసూరాశ్చ వ్యంగ ఘ్నా ముఖకాంతిహాః, వ్యంగానాం లేపనం శస్త్రం రుధిరేణ శశస్య చ. 43. మసూరైస్సర్పిషా పిష్టై ర్లిప్త మాస్యం పయోన్వితైః, సప్తాహాచ్చ భవేత్సత్యం పుండరీకదళ ప్రభమ్. 44. మాతులుంగ జటాసర్పి శ్శిలాగోశకృత్రోరసః, ముఖకాంతి కరో లేపః విడికాతిలకాలజత్. 45. నవసీతగుడ ఝడ్రకోలమజ్జాప్రలేపనమ్, వ్యంగజిద్వరుణత్వగ్వాఘాగక్షీరప్రపేషితా. 46. జాతీఫలకల్ప లేపో నీలవ్యం గాదినాశసః, సాయంచ కటుతైలేనాభ్యంగో వక్త్రప్రసాధనః. 47.

యావదవయందు పుట్టెడిమొటిమలు మచ్చలు నీలికవ్యంగము శర్కర అను రోగములకు నాడిచ్చేదను లేపనము అభ్యంజనము ననువానివలన చికిత్స చేయవలయును. లొద్దుగపూవు కొతిమెరలు వస నూరి పట్టించిన మొటిమలు నశించును. అట్లే మిరియములను గోరోజనముతోనూరి రాచిన పోవును. మఱియును ఆవాలు వస లొద్దుగ పూవుపైంధవలపణము వీటితో లేపనను చేసినను వాంతిచేయించినను తక్షణమే విడిక (మొటిమ)లను పోగొట్టును. వ్యంగగోగమునందు మద్దిచెక్కమంజిష్ఠము లేనే వీటితో లేపన చేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో తెల్లనింపైన బూడిదను నవసీతముతో కలిపి రాచినను శ్రేష్ఠమే యగును. ఎఱ్ఱగంధము మంజిష్ఠ లొద్దుగ కోమిష్ఠ ప్రేంకణపుచెక్క మట్టియిగుళ్లు మసూరధాన్యము వీనిని నూరి లేపన చేసినను వ్యంగము తొలగిపోవును. కుండేటి నెత్తురునుపూసినను వ్యంగమునశించును. మసూరధాన్యమును నేతితో పాలతో నూరి

విడురోజులు పూసిన వ్యంగమునశించి కమలమువలె ముఖము వికసించును. లేనిచో మాదీ ఫలపు చెక్కును జటామాంసి నేయి మణిశిల పెడవీటితోకలిపి రాచిన ముఖకాంతివృద్ధి ను. పిడికరోగములు తిల్లిరోగములునుతోలగును. నవనీతముతోచేసిన న్యాయ బెల్లము లేనె ఊగుపండ్లరసము వీటిని నూరి లేపనచేసినను వ్యంగములు నశించును. మేకపాల లో ఉలిమిడిచెక్కును నూరి ముఖమునకు పూసిన వ్యంగములు నశించును. జాజికాయ కల్కమును పూసినచో నీలిరోగము వ్యంగరోగము మున్నగువి శ్చీఢించిపోవును. సాయంకాలమునందు ఆవనూనెతో రుద్దుకొనిన ముఖమునకు స్వచ్ఛమగు కాంతి కలుగును.

—ॐ ముఖకాంతికై మరికొన్ని ఉపాయములు. ॐ—

శ్లో. కాలీయకోశ్వలామయ దధి సరబదరాస్థి మధ్యఫలినీభిః,
లిప్తం భవతి చ వదనం శశిప్రభం సప్తరాత్రేణ. 48. తుషరహిత మన్మథా
యవచూర్ణస యష్టిమధుకలోధ్రలేపేన, భవతి ముఖం పరినిర్జితచామీ
కరచారుసౌభాగ్యమ్. 49. రక్షోఘ్న శర్వరీద్యయ మంజిష్ఠాగై రికాహ్వా
యై స్తు పయః, సిద్ధేన లిప్తమానన ముద్యద్విధుబింబవ ద్విధాతి. 50.
పరిణతదధిశరపుంథైః కువలనుదళకృష్ణ చందనోశీరైః, ముఖకమల
కాంతికారీ భ్రుకుటీతిలకాలకా జ్ఞాయతి. 51.

నల్లజగురు కలువలు కోస్తుపెలుగు శంఖపునాభిప్రేంఖణపుచెక్కు వీటిని నూరి విడురోజులు పూసినచో చంద్రునితో సమానముగా ముఖమగును. పొట్టుతీసిన యవల చూర్ణము కమలనాళము ముల్లగి మధుకము లొద్దుగపువ్వు వీటితో లేపన చేసిన మిసి మిసిలాడుచు మొగము బంగరవన్నె గలిగియుండును. శరీషపుష్పము (దిరిసెం) పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠము గైరికధాతువు వీటిని గొత్తుపాలతోవండి లేపనచేసిన చంద్రు నివంటి కాంతిగలిగి ప్రకాశించును. తగరము పెలుగు రెల్లుకమలదళములు కోస్తు చం దనము పట్టివేళ్లు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో ముఖకాంతి వృద్ధినిందును. భ్రుకుటీరోగ మును తిలకాలికమును ఇయ్యది పోగొట్టును.

—ॐ హరిద్రాద్యయ తైలము. ॐ—

శ్లో. హరిద్రాద్యయ యప్త్యాహ్వ కాలీకుక కుచందనైః, ప్ర
పౌండరీకమంజిష్ఠా వద్దవద్దక కుంకుమైః. 52. కషిత్త తిందుకస్లక్షమట
పత్త్రైః పయోన్వితైః, లేపయే త్కల్పితైరేభిః తైలం వాభ్యంజనం చ

రేత్. 53. విష్ణవం నీలికావ్యంగాం స్థిలకాన్తుఖదూషికాన్, నిత్యనేవీ
జయే త్త్రిప్రం ముఖం కుర్యా న్ననోరమమ్. 54.

పసపు ప్రానిపసపు ముల్లంగి నల్లఅగరు ఎఱ్ఱగంధము పుండరీకము గంధద్రవ్య
ము మంజిష్ఠము కమలములు పద్మాక్షి శేసరి వెలగపండు కాసుగచెక్క జాబ్బి మట్టి
వీటిఅకులుసాము కలసి నూరి కల్కముచేసి అందుతైలమును వండి దానిని రుద్దికొనిన
సిల్లరోగము నీలికావ్యంగము తిలకాలికము మున్నగురోగములను జయించుట మాత్రమే
గాక మొగమునను సోగనును తెచ్చును.

❖ కనకతైలము. ❖

శ్లో. మధుకశ్య కషాయేణ తైలస్య కుడవం పచేత్, కల్మషః
ప్రియంగుమం జిష్ఠాచందనో త్పలకేనరైః. 55. కనకంనామ తతైలం
ముఖకాంతికరం పరం, అభీరునీలికావ్యంగశోధనం పర మర్చితమ్. 56.

అతి మధురపు కషాయమునందు నాల్గుపలముల తైలమును చేర్చి మంజిష్ఠ రక్త
చందనము కమలములు శేసరి వీటినివైచి కల్కముచేసి తైలమును దింపవలయును. ఇ
య్యది ముఖమునకు కాంతినిచ్చును. నీలికావ్యంగము మున్నగు ముఖరోగముల నన్నింటిని
పోగొట్టును.

❖ మంజిష్ఠాది తైలము. ❖

శ్లో. మంజిష్ఠా మధుకం లాత్రా మాతులుంగం సయప్టికమ్, కన్
ప్రమాణై రేతైస్తు తైలస్య కుడవం తథా. 57. ఆజం పయస్తద్ద్విగుణం
శనైర్కృత్వస్యినా పచేత్, నీలికా విడికావ్యంగా నభ్యంగాదేవ నాశ
యేత్. 58. ముఖంప్రసన్నీ పచితం వలీవలితవర్జిమ్, సప్తరాత్రప్ర
యోగేణ భవేత్కనకసన్నిభమ్. 59.

మంజిష్ఠ అతిమధురము లక్కమాచికాయ ముల్లంగి వీటిని పావుపావు పలము
చొప్పనతెచ్చి నాల్గుపలముల తైలము అయిదుపలముల మేకపామును చేర్చి మెల్లమె
ల్లగా సన్నని నెగ పైనివీటిని వండవలయును. ఈతైలమును రుద్దికొనిన నీలికా విడికా వ్యం
గము అను వీనిని పోగొట్టును. ముఖము స్వచ్ఛమైనదగును. దీనిని ఏడురోజులు నేవించి
నంతమాత్రాననే ముఖము బంగరువంటి దగును.

❖ కుంకుమాది తైలము. ❖

శ్లో. కుంకుమం చందనం లాత్రా మంజిష్ఠా మధుయప్టికా, కాలీ
యక ముశీరం చ పద్మకం నీల ముత్పలమ్. 60. శృంగోధపాదాః ప్లక్ష్యస్య

శుంగాః పద్మస్య కేసరం, ద్విపంచ మూలసహితైః కషాయైః పలికైః
పుథక్. 61. జలధాతవం విపక్తవ్యం పాదశేష మథోద్ధ రేత్, మంజిష్ఠా
మధుకం ద్రాక్షా పతంగం మధు యష్టికా. 62. కర్షప్రమాణైరేతైస్తు
తైలస్య కుడపం తథా, అజాక్షీరం తద్ద్విగుణం శనై ర్మృద్యగ్ని నాప
చేత్. 63. సమ్యక్పక్వం పరంహేతస్తథావర్ణప్రసాదనమ్, నీలికాపిడ
కావ్యంగా నభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 64. సప్తరాత్ర ప్రయోగేణ
భవేత్కాంచన సన్నిభమ్, కుంకుమాద్య మిదం తైల మశ్వభ్యాం
నిర్మితం పురా. 65.

కేసరి చందనము లక్క మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము కాలీయకము వట్టివేళ్లు పద్మా
క్షుము నల్లగిల్వలు మట్టియూచలు జావ్వచిగుల్లు కమల కింజల్కములు వీటి నన్నిటిని
ఒక్కొక్కపలము చొప్పన తెచ్చి దశమూలములను 64 పలముల నీటితో కషాయముగా
గాచి దానిలోపైయోషధములను కలపవలయును. తరువాత మంజిష్ఠము అతిమ
ధురము లక్క పతంగము యష్టిమధుకము వీటిని పావుపలముచొప్పన తీసికొని
కల్కమును చేసి నాల్గుపలముల తైలమును చేర్పవలయును. అయిదుపలముల మేక
పాలును ఈ క్షాధములో కలుపవలయును. పిమ్మట సన్నని నెగపైన మెల్లమెల్లగా
పక్వముచేసి చక్కగా పక్వమైన పిమ్మట యుపయోగించి కొనవలయును. ఇయ్యది
మొగమునకు మెఱుగుబెట్టును. నీలికపిడక వ్యంగ మున్నగురోగములను అభ్యంజనము
చేసికొనిన మాత్రాననే సోగొట్టును. దీని నేడువినములు నేవించినచో ముఖము
బుగారుతో తుల్యమగును. ఇయ్యది అశ్వినీదేవతలచే పూర్వమునిర్మింపబడిన కుంకు
మాదితైలము.

— మఱియొకవిధమగు కుంకుమాదితైలము. —

శ్లో. కుంకుమం కింశుకం లాక్షా మంజిష్ఠా రక్తచందనమ్, కాలీ
యకంపద్మకంచ మాతులుంగస్య కేసరం. 66. కనుంభం మధుయష్టి
కం ఫలినీ మదయంతికా, నిశేద్వే రోచ నాపద్మము త్వలంచమనశ్శిలా.
67. కాకోల్యాది సమాయుక్తై రీతైరక్షసమై ర్భిషక్, లాక్షారసప
యోభ్యాంచ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 68. కుంకుమాద్య మిదం తైలం
చాభ్యంగా త్కాంచనోపమమ్, కిరోతివదనం సద్యః పుష్టిలావణ్య
కాంతిదమ్. 69. సౌభాగ్యలక్ష్మీ జననం వశీకరణ ముత్తమమ్.

కేసరి మోదుగ మొగ్గ లక్కమంజీష్ఠ రక్తచందనము కాలీయకము పద్మాక్ష ముది మొగ్గులు మ్రానివసపు యష్టిమధుకము కుసుంభపసపు మ్రానిపసపు కమలము మణిశిల వీటిసన్నిటిని ఒక్కొక్క పాపుపలముచో॥ కాకోల్కొది గణాక్షములగు జౌపముల తో కలిపి లత్తుక మేకపాలు నీటితోనుడకబెట్టి ఇందు ఒక నేరు తైలమును పోసి పక్షము చేయవలయును. ఇది కుంకుమాదితైలము. దీనిని రుద్దుకొనినచో శరీరమును బంగరువలె మెఱయఁజేయును. ముఖమునకు వన్నె నిచ్చును. బలమును సంపదను కలిగించును. అందరిని వశులఁజేయును.

—ॐ వ్యక్తము. ॐ—

శ్లో. మధుకం చందనం కంగుః సర్వపంపద్యకం తథా. 70. కాలీయకం హరిద్రాచ లోద్రమేభిశ్చ కల్పితైః, విపచేద్ధి ఘృతం వైద్యః తత్పక్ష్యం వస్త్రగాలితమ్. 71. పాదాంశం కుంకుమం సింధుం క్షిప్త్వా మందానలేపచేత్, తత్సిద్ధం శిశిరే నీరే ప్రక్షిప్త్యార్షయేత్తతః. 72. తదేతద్వర్ణకం నామ ఘృతం వర్ణ ప్రసాధనమ్, అనేనాభ్యాస లిప్తంహి వలీభూతమపి క్రమాత్. 73. నిష్కలం కేందుబింబాభం స్యాద్విలాసవతీముఖమ్, ఆరూపికాయాం కుఢిరేవసిక్తే శిరవ్యధేనాథ జలౌకసావా, నింబాంబుసిక్తై శ్శిరసిప్రలేపో దేయోఽశ్వవ రోఽరససైం ధవాభ్యాం. 74. పురాణ మథ పిణ్యాకం పురీషం కుక్కుటస్య వా. 75. మూత్రపిష్టం ప్రలేపోయం శీఘ్రం హన్యాదరూంషికాం, అరూంషిఘ్నం భృష్ట కుష్ఠ మార్ణం తైలేన సంయతమ్. 76.

యష్టిమధుకము చందనము ప్రేక్షణము పద్మాక్షము కాలీయకము కమలము మ్రాని పసపు లాడుగ వీటిని కల్కముచేసి అందు నేతిని పక్ష్యముచేసి పిష్టట నడియఁగట్టి అందు నాలుగవ పాలు కుంకుమ పువ్వు మైనము కలిపి సన్ననినెగపైన మెల్లమెల్లగా పక్ష్యము చేసి చల్లనినీటిపై జిసి పాకమును కనుగొని దింపవలయును. ఇయ్యది వర్ణకమునెడి ఘృతము. కాంతినిచ్చును. దీనిని నిత్యమును నియమముగా నేవించెడి వానికి మొగవుము దుతలు తలనెఱపును రావు. స్త్రీల కిద్దానచంద్ర బింబముతో సమానముగా ముఖము కళకళలాడుచుండును. అరూపికారోగమునందు నాడీభేదనచేత గాని జలగలను కరిపించిగాని నెత్తురును వెడలించవలయును. ఆటుపిష్టట నింబోదకములతో తడిసిగుఱ్ఱపు లద్దెపాదరసము పైంధవలవణము వీటిని కలిపి తలకు పట్టువేయవలయును. లేనిచో ప్రాతవడినగానుగసిండిగాని కోడిపెంటునుగాని మూత్రముతో నూరి పట్టు చేసిన పెంటనే

అరూషికారోగమును నశింపఁజేయును. కోష్ఠము వేయించి పొడిచేసి తైలముతో కలిపి నేపించినను అరూషికలు నశించిపోవును.

— హరిద్రాద్వయతైలము. —

శ్లో. హరిద్రాద్వయ భూనింబ త్రిఫలారిష్టచంద్రవైః, ఏతత్తైల మరూషికాం సిద్ధమభ్యంజనేహితమ్. 77. దారణేతు శిరా విధ్యేత్ స్నిగ్ధాం స్విన్నాం లలాటజాం, అవపీడశిరోవస్తీ నభ్యంగం శ్చావచారయేత్. 78. కోద్రవాణాం తృణక్షీరపానీయం పరిధావనే, కార్యో దారణకే మూర్ధ్నిప్రలేపో మధుసంయుతః. 79. ప్రియాలబీజ మధుకకృష్ణ మిశ్రైస్ససైంధవైః, కాంజికస్తా త్రిసప్తాహం మాషా దారణకాపహః. 80. సహ నీలోత్పలకేసరయష్టి మశుకతిలైస్స దృశమా మలకమ్, చిరజాతమపి చ శీఘ్రే దారణరోగంశమం నయతి. 81.

పసపు మ్రానిపసపు నేలవేయ త్రిఫలములు వేపవేళ్లు చంద్రము వీటికల్గును లో తైలమును వండి దానిని రుద్దుకొనిన యెడల అన్నివిధములగు నరూషికారోగములు ను తొలగిపోవును. శిరస్సును బ్రద్దలించెడి దారణరోగమునందు నునుపుగను చెమ్మగిలు చున్నట్లుగను నున్ననాడిని ఛేదించవలయును. అవపీడనశిరోవస్తులను రుద్దవలయును. ఆరికె గడ్డిరసపు పానీయమును పోషికడుగ వలయును. ఈక్షీరమునందే తేనెను కలిపి తలవ పట్టు వేయవలయును. లేనిచో మారటి విత్తనములు యష్టిమధుకము కోష్ఠ సైంధవ లవణము వీటిని కలిపి పట్టు నైనను వేయవలయును. లేనిచో ఇరువదియొక్కరోజువ అకు గంజిలోనానవైచిన మినుములను నూరి పట్టు వేసినను మంచిదే. నల్లకల్వలు కుంకుమపువ్వు యష్టిమధుకము నూవులు ఉసిరికకాయలు వీటిని నూరి పూసినను చాలరోజులనుంచి యున్నదైనను దారణరోగము ఉపశాంతి నొందును.

— త్రిఫలాద్వయతైలము. —

శ్లో. త్రిఫలాద్వారజో మాంసీమార్క వోత్పలశారివైః, ససైంధవైః పచేత్తైల మభ్యంగా దుక్కికాం జయేత్. 82. చిత్రకందంతిమూలంచ కోమాతకినమన్వితమ్, కల్కంపిష్టా పచేత్తైలంకేశదద్రు వినాశనమ్. 83. గుంజాఫలై శ్శృతింతైలం భ్రృంగరాజరసేనవా, కంఠూదారణ హృత్కుష్ఠ కపాలవ్యాధి నాశనమ్. 84.

త్రిఫలముల చూర్ణము జటామాంసి గుంటకలగరాకు కమలములు సుగంధపాల ప్రేక్ష్యసైంధవలవణము వీటియందు తయారుచేయఁబడిన తైలమును రుద్దికొనిన శిరస్సునకు

దు పుట్టెడిదారణ రోగములు అన్నియును నశించును. చిత్రమాలము దంతిమాలమునేల గుమ్ముడి వీటిని కల్పముచేసి అందు ఆవాలనూ నెను సిద్ధముచేయవలయును. ఈతైలము చుండును పోగొట్టును. గురిగించులు గుంటకలగ రాకువీటితో కాచబడినతైలము జీలలను దారణరోగములను కుష్మరోగమును తలపోటులను నశింపజేయును.

—౧౩ భృంగరాజతైలము. ౧౩—

శ్లో. భృంగరాజ త్రిఫలత్వల శాదితాహపురీష సమన్వితకారి,
తైలమిదం పచ దారుణహం కుంచితకేశభునసీరకారి. 85. ప్రపాండరీక
మధుకపిప్పలీ చందనోత్పలైః, కార్దికైస్తైలకుడవం తైర్ద్విరామలకీరసః.
సాధ్య స్సప్రతిమర్శ సాస్య త్వర్వశ్శీగదాపహః. 86.

గుంటకలగర త్రిఫలములు కలువలు సుగంధిపాలవేళ్లుమండురము వీటితో చేసిన కల్పమునందు సిద్ధముచేసిన తైలము శిరస్సుకు లుగు దారుణరోగములను హరించును. క్షీణించినవారికే మఱలవెంట్టుకలను మొలపించునట్టిది. వేయిరేకులకమలములు యష్టిమధుకము పిప్పళ్లు చందనము కల్వలు వీటినొక్కొక్కకర్షమెత్తుతెచ్చి ఓదియారు తులముల ఆవనూనెను ఇరువది తులముల యుసిరక రసమును కలిపి అట్లుపైని తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని రుద్దికొనుట వలన అన్నివిధములగు శిరోరోగములు కుదురును.

—౧౪ మాలత్యాదితైలము. ౧౪—

శ్లో. మాలతీకరవీరాగ్ని నక్తమాలావిపాచితమ్, తైలమభ్యంజ
నే శస్త్రమింద్రలుప్తాపహం పరమ్. 87. ఇదంహి త్వరితం హంతి దారణం
నియతంనృణాం, ధాత్ర్యామృదుజ్జలే పాత్యస్థిత్తిరోరు సిద్ధకేశతా.
88. ఇంద్రలుప్తే శిరాంవిధ్వాశిలాకాసీనతుత్థకైః, లేపయేత్పరితః క
త్కైస్తైలంచాభ్యంజనే హితం. 89. కుటన్నటశిఖిజాతీ కరంజకర వీర
జైః, అవగాఢపదం చైవప్రచ్ఛయిత్వా పునః పునః. 90. గుంజాఫలై
శ్చిరం లింపే త్కేశభూమిం సమంతతః, హస్తినృతమసీం కృత్వా ము
ఖ్యం చైవరసాంజనమ్. 91. లోమాన్యనేన జాయంతే నృణాం పాణిత
లేష్వపి, భల్లాతక బృహతీఫలగుంజామూలఫలేభ్య ఏకేన, మధుసహితేన
విలిప్తం సురరుతులిప్తం శమం యాతి. 92. బృహతీఫలరసపిష్టంగుంజాఫల
మూలం చేంద్రలుప్తస్య, కనక నిఘృష్టస్య సతో దాతవ్యంప్రచ్ఛితస్యస

దా. 93. ఘృష్టస్యకర్మణైః పత్రైః ఇంద్రులు పుత్ర్య గుండనమ్, చూర్ణితై ర్మణిచైః కాయమింద్రులు స్తనివారణమ్. 94. ఛాగక్షీరరసాంజన పుట దగ్గగ జేంద్రదంత మపిలిప్తాః, జాయంతే సప్తరాత్రా త్వల్వామపి కుంచితాశ్చికురాః. 95. మధుకేంద్రీ వరమూర్వాతిలాజ్యగోక్షీర భృంగలే పేన, అచిరాద్భవంతి ఘనకేశా దృఢమూలాయతా ఋజవః. 96.

జాజీపువ్య గన్నేరు చిత్రమాలము నెమలిఅడుగు వీటితో సిద్ధము చేయబడిన తైలము ఇంద్రులు పుత్రును (బట్టతలయగుటయును) రోగమును హోగొట్టును. దీనిని నియమముగా నేవించువారిని దారణగోగములు చేరజాలవు. ఉసిరిక మామిడి వీటిరసమును లేపన చేయుటచేత పెంట్లుకలు నట్టముగను స్థిరముగను పెఱుగగలవు. ఇంద్రులు పుష్కరోగమునందు శిరోనాడులను ఛేదించియంతటను శిలాజిత్తు కాసీనము మ్రెలుతుత్తము వీటిని లేపనచేయవలయును. వీటికల్కములతో సిద్ధము జేయబడిన తైలమును రుద్దుటయును హితకరమే యగును. చాలకాలమునండి పుట్టియున్నయింద్రులు పుష్కరోగమునందు చిత్రమాలము జాజీఫలము నెమలియడుగు గన్నేరువీటికషాయముతో పెంట్లుకలూడిపోయిన చోట్లుల గుర్గింజలు వాని చెక్కవీటిని నూరి లేపనచేయవలయును. లేనిచో ఏచుగు దంతపు ముసితో రసాంజనము నూరి లేపనచేసిచో మనుజులకు ఆరచేతులలో కూడ పెంట్లుకలు మొలచును. జీడివెత్తములు వాకుడు గురుగింజవేళ్లు బరడునూరి ఇంద్రులు పుష్కరోగమునకు లేపనమును చేయవలయును. కఠినములగు ఆనలతో నొరసికొని పోయిన తలలో మిరియములచూర్ణమును పట్టించిన యింద్రులు పుష్కరోగము తొలగిపోవును. మేకపాలు రసాంజనము పుటపాకము పెట్టచేసిన ఏనుగుదంతపు ముసి వీటిని కలిపి లేపనచేయుటచేత నేడుగోజులలో బట్టతలపైను ఉత్తమములగు కేశములు పుట్టగలవు. నుధుకము కమలములు మూర్వ (చాగచెక్క) తీలలు నేయి ఆవుపాలు గుంటకలగరాకు వీటినినూరి పట్టించిన మిక్కిలి శీఘ్రకాలములోనే మనుజుడు శోభన కేశములు గలవాఁడు అగును.

—● స్నుహ్యోదితైలము. ●—

శ్లో. స్నుహీపయః పయోర్కస్య మార్కవో లాంగలీ విషం, మూత్రమాజం సరోమూత్రం రక్తికా సేంద్రవారుణీ. 97. సిద్ధారం తీక్ష్ణతైలం చ గర్భందత్వా విపాచితం, వహ్నినా మృదు నాపక్వం తైలంఖాలి త్యనాశనమ్. 98. కూర్మవృష్ట సమానాపి రుజ్యాయా రోమతస్కరీ, దిగ్ధా సానేన జాయేత ఋక్షశారీరలోమశా. 99.

జముడు పాలు జిల్లేడు పాలుగుంటకలగరాకు నీరుపిప్పలితివసమేకమూత్రముల
పుపంబితిము కొడెసెపాలివిత్తులు ఆవాలు (తెల్లవి) ఈయావధులలో ఆవనూ నెను
పోసి మెల్లమెల్లగా నన్నుని సెగును పాకముచేసి ఈతైలమును లేపన చేసినయెడలబట్టతలపోయి
మంచిగా వెంట్రుకలు కలుగును. తాబేటి చిప్పవలె మొద్దుబాటినతలగల వారును దీనిని
నేవించిన ఎలుగుబంటుకు వలె పొడవగు వెంట్రుకలను పొందగలరు.

—ॐ ఆదిత్యపాక గుడూచితైలము. ౧౦—

శ్లో. వటావరోహకేశిన్యో శ్చూర్ణే రాదిత్యపాచితమ్, గుడూ
చీస్వరనే తైలం చాభ్యంగా త్కేశరోవణం. 100.

మట్టియూడజటామాంసి వీటినిచూర్ణముచేసి తిప్పతీగె రసమునందుకలిపి ఎండ
లోపుటము పెట్టి పక్వముచేసి సేద్యముచేసిన తైలమును అంటుకొనినయెడల వెంట్రు
కలు ఉత్పత్తియగును.

—ॐ చందనాని తైలము. ౧౧—

శ్లో. చందనం మధుకం మూర్ధ్వా త్రిఫలా నీలముత్పలం, కాం
తా నటావరోహ శ్చ గుడూచీరస మేనచ. 101. లోహచూర్ణం త
థాకేశీ శా బరేడ్వే త్తైవచ, మార్కవ స్వరసేనై వ తైలం మృద్వగ్ని
నా పచేత్. 102. శిరిస్సుత్పతితాః కేశా జాయంతే ఘనకుచితాః,
దృఢమూలా శ్చ స్నిగ్ధాశ్చ తథా భృమరసన్నిభాః. 103. నన్యేనా కాల
పలికం నిహన్యా తైల ముత్తమమ్.

చందనము ముష్టిమధుకము (అనగా నతిమధురము) చాగ త్రిఫలములు నల్వక
ల్యలు దూర్వ మట్టియూడలు తిప్పతీగెరసము లోహచూర్ణము జటామాంసి రెండు తె
లుగులగు లొద్దుగలు కమలపుడుంప వీటి కల్కము చేర్చి గుంటకలకరాకురసముతో తై
లమును నన్నుని సెగును పక్వము చేయవలయును. దీనిని నేవించుటవలన రాఘోపాయన
వెంట్రుకలు మఱియెఱుచును. వెంట్రుకలు దట్టముగను గట్టిగను నున్నగను నల్లగను
పెఱుగును. ఈతైలము అసమయమున పుట్టిన నెఱుపునైనను పోగొట్టును.

—ॐ మధుకాదితైలము. ౧౨—

శ్లో. తైలం సయష్టిమధుకైః క్షీరే థాత్రీఫలైశ్చృతిమ్. 104. నన్యే
దత్తం జనయతి కేశాన్ శ్చ శ్రోణిచాప్యథ, త్రిఫలానీలిని సత్రం లోహం
భృంగం జస్నమమ్. 105. అవిమూత్రేణ సంయుక్తం కృష్ణీకరణ ముత్త
మమ్, త్రిఫలాచూర్ణ సంయుక్తం లోహచూర్ణం వినిక్షిపేత్. 106. ఈ

వత్సక్వే నారికేలే భృంగరాజరసాన్వితే, మాషమేకంతు నిక్షిప్త్య స
 మ్యగ్ధర్భా త్సిముద్ధరేత్. 107. తతశ్శిరో ముండయిత్వా లే పంచదా
 ష్విషగ్వరః, సంవేప్త్య కదళీపత్రై ర్మోచయే త్సప్తమేదినే. 108. త్వాశ
 యే త్రిఫలాక్వాథైః క్షీరమాంసరసాశీనః, కపాల రంజనం చైత త్స్మ
 స్థీకరణ ముత్తమమ్. 109. ఉత్పలం పయసాసార్థం మాంసం భూమా ని
 ధాపయేత్, కేశానాం కృష్ణకరణే న్నేహనంచ విధేయతే. 110. భృం
 గ పుష్పంజసా పుష్పం మేషీదుగ్ధ ప్రవేషితం, తేనైవాలోడితం లోహ
 పాత్రస్థం భూమ్యధఃకృతం. 111. సప్తాహాదుద్ధృతం పశ్చాద్భృంగ రా
 జరసేనతు, ఆలోఢ్యాభ్యభ్య చ శిరో వేప్తయిత్వా వసేన్నిశాం. 112.
 ప్రాతేస్తు త్కాలనం కార్య మేవంస్యా స్తూర్ధరంజనమ్, ఏవం సిందూర వా
 లాంబ శంఖభృంగరసైః క్రియా. 113

అతిమధురము మధుకము ఉసిరిక వీటితో పక్వము చేసినపాలతో నైన
 క్వాథమునందు సిద్ధముచేసిన తైలమును నస్యముగా నిచ్చుట చేత తలకును గడ్డమునకు
 ను వెంట్రుకలు మొలచును. త్రిఫలములు నీలియాకులు గుంటకలగరాకు పొడి వీటినిప
 మానభాగములను ఆడుమేక మూత్రముతో నూరి వెంట్రుకలకు పట్టించిన నల్లబడును.
 కొంచెముగా పక్వమైన కొబ్బరి కాయలో (మందూరము) లోహమాంశమును త్రిఫల
 ముల చూర్ణమును పోసి దానియందు గుంటకలగరాకు పసరును పోసి మూత్రని యూ
 ని ఒక నెలరోజులుంచి తరువాత వైద్యుడగువాడు తలనుక్షౌరము చేయించి దీనిని పూ
 ని ఆరటిఆక్షలతో చుట్టికట్టి ఏడుదినములైన పిమ్మట విప్పవలయును. తఱువాత త్రిఫల
 ముల కషాయముతో కడుగవలయును. పాలు మాంసరసము నాహారముగా పెట్టింపవ
 లయును. ఇయ్యది కపాలమును రంజింపచేసి వెంట్రుకలను నల్లపఱచును. కలువను పాల
 తో నొక నెలరోజులు భూపుటమును చేయవలయును. తరువాత తీసి నూరిపట్టించిన శిరో
 జములు నల్ల పడును. గుంటకలగరాకు పువ్వుజపాపుష్పము వీటిని ఆడుమేకపాలతో
 నూరి ఇనుపపాత్రలో పోసి భూమిలో పాతిపెట్టి ఏడు రోజులుంచి తీసి గుంటకల
 గరాకు పసరును కలిపి సాయంకాలమునందు శిరస్సునకు లేపవచ్చే ప్రాతఃకాలము
 నందు కడుగుచుండవలయును. ఇదేవిధముగా సిందూరము శంఖపుష్పము గుంటకల
 గరాకు వీటిరసములతోటియును చికిత్సలను చేయవలయును.

శంఖమార్గమున్నగు లేపనములు. ౧౧

శ్లో. నవదగ్ధ శంఖచూర్ణం కాంజికసిక్తం హి సీసకం ఘృష్టైః,
లేపా త్కచా నర్కదలావబద్ధాన్ శుభ్రాన్కరోతి నీలతరాన్. 114. లో
హమలామల కల్లై స్సజపాకుసుమై స్సదా నరస్నాయాత్, పలితా
నీహన పశ్యతిగంగాస్నాయీవ నరకాణి. 115. నింబస్య బీజానిహ భావి
తాని భృంగస్య తోయేన తథాశనస్య, తైలంతు తేహం వినిహంతి న
స్యాద్ధగ్ధాన్నభోక్తుః పలితం సమూలం. 116. నింబస్యతైలం ప్రకృతిస్థ
మేవ నస్యేనిషిక్తం విధినాయథావత్, మాసేనగోక్షీరభుజోనరస్యజరా
గ్రభూతం పలితం నిహంతి. 117. క్షీరాత్సమార్క వరిసాత్ ద్విప్రస్థే
మధుకాత్పలే, తైలస్యకుడపం పక్వం తన్నస్యం పలితావహం. 118.

క్రొత్తగా కాల్చిన శంఖమార్గమును గంజితో తడిపి నీసమునునూరి కలుప వ
లయును. పిమ్మట దీనినిపూసి తలకు జిల్లేడాకులను కట్టవలయును. ఇట్లుచేసిన తైలని
వెంట్రుకలును మిక్కిలియును నలుపెక్కును. మండురము ఉసిరిక జపాపుష్పము పీటి
కల్మసును దుద్దికొని స్నానముఁ జేసిన గంగలో స్నానము చేసివాడు పాపములను
వలెనే తల నెఱుపును గమును పోగొట్టుకొన గలుగును. వేపమిత్తనములను గుంట కలగ
రాకురసములో గాని పుల్ల నీటితో (తనవాణి) గానిభావనచేసి దానితో తైలమును ని
ద్రముచేయ వలయును. దీనిని నిస్యవిధిచేయుచు పాలనన్నమును తినెడివాడు పలితనోగ
ములను పోగొట్టుకొనును. వేపనూనెనే నిస్యవిధిగా నుపయోగించిన వానికి వృద్ధదశ
యందును నెఱుపుతనము రాజాలదు. పాలను గుంటకలగరాకురసమును కలిపి తులములు
తెచ్చి రెండుపలములు ఆలిమధురమును చేర్చి 4 పలముల తైలమును పక్వముచేసి మర్ద
న చేసినచో తల నెఱియుట కింబి పోగలదు.

శుభ్రమహానీలతైలము. ౧౨

శ్లో. ఆదిత్య వల్లిమూలాని కృష్ణతైరీయ కస్యచ, సురభస్యచప
త్రాణి ఫలం కృష్ణాశనస్య చ. 119. మార్క వంకాక మాచీచ మఘకం
దేవదారుచ, పృథ గ్దశివలాంశాని విప్పలీ త్రి ఫలాంజనం. 120. ప్ర
పాండరీకం మంజిష్ఠా లోభం కృష్ణాగరూత్పలం, ఆహ్లాసికర్దమః కృ
ష్ణామృతాశీరక్తచందనం. 121. నీలీభల్లాతకాసీని కాసీనం మదయంతి
కా, సోమరాజ్య శనశ్శత్రం కృష్ణో పిండితచిత్రకా. 122. పుష్పాణ్యర్జు
నకాశ్శరోయోః ఆమ్రజంబూ ఫలానిచ, పృథ క్పంచపలై ర్భాగైః సుపి

మైరాధకంపచేత్. 123. వైభీతకస్య తైలస్య ధాత్రి రస చతుర్థణమ్,
కుర్యా దాదిత్యపాకం వా యావచ్ఛుష్కో భవే ద్రసః. 124. లోహపా
త్రే తతః పూతం సంశుద్ధ ముపయోజయేత్, పానే నస్యక్రియాయాం
చ శిరోభ్యం గే తథైవచ. 125. ఏతద్ధాత్తుష్య మాయుష్యం శిరస
స్సర్వరోగనుత్, మహానీల మితి ఖ్యాతం పలితఘ్న మనుత్తమమ్. 126.

సూర్యవల్లితీగయొక్క పేరు నల్లగోరింటరసము సురసపత్రములు నీలివీత్తనములు
గుంటకలగరాకు కాచఆకు దేవజారు వీటి నన్నిటిని వేళ్ళుగా పదిపదిపలములు
తెచ్చి పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుత్థాంజనము కమలము మంజిష్ఠ లొద్దగ ఆగర మామిడి
తేంక నల్లగలువలు ఎఱ్ఱగంధము నీలి జీడివీత్తనములు కాసీనం మదయఃతి సోమవల్లి
అశ ము చిత్రమాలము మద్ది నేలగుస్తుడు మామిడి నేరడు వీటిని వేలువేలుగా నై
దైదు పలములును తెచ్చి అన్నిటిని నూరి సిద్ధముచేసి పిప్పట 74 పలముల తాడితైల
మును తైలముకంటెను నాలుగు ట్లధికముగా సుసిరిక కాయలరసమును తీసికొని కలిపి
(అన్నిటిని) ఎండలో పెట్టి తర్వాత వడియగట్టి యినుపపాత్రములో పోసి యుంచవల
యును. ఈతైలమును త్రాగుటకును నస్యవిధిని తలంతునకును ఉపయోగించిన నేత్రము
లకు వికాసము నిచ్చును. ఆయుష్యమును పెంపొందించును. శిరోరోగములను పూర్తిగా
పోగొట్టును. ఇయ్యది మహానీలతైల మనబడును. తల నెఱియుటను పోగొట్టును.
ఉత్తమమైనది.

● భృంగరాజఘృతాదులు. ●

శ్లో. భృంగరాజ రసే వక్త్రం శిఖిపితౌన కల్కితం, ఘృతం నన్యేన
పలితం హన్యా త్సప్తాహయోగతః. 127. కాంజికాపిష్టశేలుకమజ్జి సచ్చి
ద్రతాహగే, యదర్కతాపా త్వతతి తైలం త న్నస్య న్రుక్షణమ్. 128.
కేశా నీలాలి సంకాశా స్సద్య స్సిద్ధా భవంతి చ, నయన శ్రవణ
గ్రీవా దంతరోగాంశ్చ హం త్యజః. 129. కాసీసంరోచనాతుల్యం హరి
తాలం రసాంజనం, అష్టపిష్టైః ప్రలేపోయం వృషకచ్ఛ్వహిపూత
యోః. 130. పటోల పత్ర త్రిఫలా రసాంజన విపాచితం, వీతం ఘృ
తం నిహంత్యాశు కృచ్ఛామి ప్యహిపూతనాం. 131. రజనీ మార్క
వమూలం పిష్టం శీతేన వారిణా తుల్యం, హంతి విసర్పం లేపా ద్వరా

హదశనా హ్వయం ఘోరం. 132. నాగకేసరచూర్ణం వా శతధౌతేన
సర్పిసా, పిష్ట్యా లేపో విధాతవ్యో దాహే హస్తే చ పాదయోః. 133.

నెమలిపిత్తముతో కల్కముచేసి నేయి కలిపి గుంటకలగరాకు రసమునందు
పక్వముచేసి నస్యమువేసిన తలనెరియుట మానును. విరిగిచెక్కను గంజితో నూరి
కల్కముచేసి రంధ్రములు గల లోహయంత్రమునందు ఎండకు ఎండించి నస్యముగా
నుపయోగించిన తక్షణమే కురులు నలుపెక్కును. ఇయ్యదియే పండ్లు కండ్లు చెవి మెడ
మున్నగువాని రోగములను పోగొట్టును. గోరోచనమును కానీసమును హరితాశమును
తుత్తమును వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి గంజితో నూరి వృషకచ్ఛాప ఆహిపూ
తనరోగములయందు లేపనచేయుట మంచిది. చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు రసాంజనము
వీటితో పక్వముచేసిన నేయిని త్రాగుటవలన చిరకాలమునుండి యున్న యహిపూతన
రోగములు నశించును. పసపు గుంటకలగరాకు వేళ్లును సమానభాగములను చేకొని
చల్లనివీటితో నూరి లేపనచేసియెడల భయంకరములగు దంతరోగములును నశించును.
మఱియును నూరుమారులు వడియకట్టిన నేతిలో నాగకేసరముల చూర్ణమును కలిపి
లేపనచేసినచో కాళ్లమంటలును నశించి పోగలవు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు జ్ఞానరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

గి. ముఖరోగాధికారము.

— ఓష్ఠరోగమునకు సామాన్యములగు సుపాయములు. —

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపే వాతోద్ధే శాల్యన్నేనో పనాహనమ్, మస్తి
ష్కేచైవనస్యే చ తైలం వాణి హరై శ్చృతం 1. స్వేదో భ్యంగ
స్నేహపానం రసాయన మిహేవాచ్యతే, శ్రీవేష్టకం సర్జరసం గుగ్గు
లుం సురదారు చ, యష్టిమధుక చూర్ణం చ విదధ్యాత్ప్రతిసారణమ్. 2.
వేధం శిరాణాం వమనం విరేకం తిక్తస్యపానం రసభోజనం చ, శీతా
స్ఫులేవా నృరిషేచనం చ పిత్తోపస్పృషే ష్యథరేషు కుగ్యాత్. 3. పి
త్తరక్తాభి ఘాతోత్థాన్ జలౌకాభి రుపాచరేత్, పిత్తవిద్రధివచ్చాపి
క్రియాం కుర్యా దశేషతః. 4. శిరోవిరేచనం ధూమ స్నేహిదః కవ
లధారణం, హృతరక్తే ప్రయోక్తవ్య మౌష్ఠకోపే కఫాత్మకే. 5. త్రిక
టు స్పర్జికా ఊరః ఊరశ్చ యవశూకజః, ఊద్రయుక్తం విధాత

వ్య మేతచ్చ ప్రతిసారణం, మేదోజే స్వేదితే భిన్నే శోధితే జ్వలనే హి తః. 6. ప్రియంగు త్రిఫలాలోద్రం సత్తౌద్రం ప్రతి సారణం, హితం చ త్రిఫలాచూర్ణం మధుయుక్తం ప్రలేపనం. 7. సర్జరస కనకగైరికథా న్యాక ఘృతతైల సింధుసంయుక్తం, సిద్ధం సిక్తకమధురే స్ఫుటితోచ్చ టితే వ్రణం హంతి. 8.

వాత ప్రళోపముచేతగు ఓష్ఠరోగమునందు వేడివరియన్నముచేత నావిరి పట్టవలయును. తలలోను ముక్కులోను సగు వానియందు వాతహరములగు నస్వక్రియలను చేయవలయును. చెవుటపట్టించుట తలంటుట త్రాగుట యనునివి ఈరోగమునందు రసాయనములనంబడును. సురభిధూపము గుగ్గిలము దేవదారు మధుకమువీటిమూర్ణము నెక్కించుట మంచిది. పిత్తవృక్షంపితములగు సధగోష్ఠగోగములందు నాడులను కుట్టుట, విరేచనమున కిచ్చుట చేదువస్తువుల తినిపించుట శీతలోదకముల చేత లేపనస్నానాదులును చేయవలయును. పిత్తరక్తము చేతనైన దానికి జలగలను పట్టించుట మంచిది. తక్కినవాటియందు పిత్తవిద్రుధికి చేసినచికిత్సనే చేయవలయును. కఫము వలన రక్తమునుహరించి వచ్చినయోష్ఠగోగమునందు నాడిచ్చేదము విరేచనము పొగపట్టుట చెప్తుటపట్టుట నోట ముద్దనుపట్టుకొనుట చేయింపవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సర్జకాక్షారము వేటు ఉప్పులేనె కలిపిరాచిన ఓష్ఠశాకము నశించును. మేదో జనితమగు దానికి చెవుటపట్టించి శోధించుటయును కాల్చుటయును మంచిది. స్త్రీయంగుచెక్క త్రిఫలములు లాద్దుగ వీటినిసూరి తేనెతో కలిపిరాచిన హితమగును. సర్జరసము నాగకేసరము ఎఱ్ఱ మట్టి ధనియములు నేయి నూనె సిందూరము వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచిన పగిలినదియును గాయమైనదియును అగు నోష్ఠరోగములను పోగొట్టును.

❖ దంతరోగమున కుపాయములు. ❖

శ్లో. శీతాదే హృత రక్తేతు తోయే నాగరసస్వపాన్, నిష్కాస్య ధ్య త్రిఫలాం చాపి కుర్యాద్గండాష ధారణం, ప్రియంగవశ్శ ముస్తా చ త్రిఫలా చ ప్రలేపనం. 9. కుష్ఠం దార్ద్ర మబ్జలోధ్రం సమంగా పాతాతిక్తాతేజసీ వీతికా చ, చూర్ణం శస్త్రం ఘృక్షణం తద్విజానాం రక్తస్రావం హంతి కంఠాం రుజాంచ. 10. చలదంత సిరకరం కా ర్యం వకుటచర్వణం, ఆర్తగలదలక్వాథ గండాషోదంతచాలనుత్. 11. దంతచాలే హితం శ్రేష్ఠం తిలోగ్రాచర్వణం సదా, దంతపుష్పటకే కార్యం తరుణే రక్తమోచనం. 12. సపంచలవణే తూరః సత్తౌద్రః

ప్రతిసారణం, దంతానాం తోదహన్తే చ వాతఘ్నాః కవలాహితాః. 13. దంతచాలేతు గంఢూషో వకుల త్వక్కుతో హితః, మాక్షికం పిష్పలీ సర్పి ర్ద్విశ్చితం ధారయే స్తుభే. 14. దంతశూలహరం ప్రోక్తం ప్రధాన మిద మౌషధం, విస్రావితే దంతవేష్టే వ్రణంతు ప్రతిసారయేత్. 15. లోధ్రపత్తుంగ మధుక లాక్షాచూర్ణై ర్చక్షూత్తరైః, గంఢూషే క్షీరిణో యోజ్యా సృక్షౌద్ర ఘృతశర్కరాః. 16.

శీతాదమును దంతరోగమునందు శొంఠి యావాల కషాయములతో త్రిఫలములను కూడచేర్చి పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. క్షేంకణపుచెక్క తుంగ ముస్తెలు త్రిఫలములు నూరి పట్టువేయవలయును. కోష్ఠ మ్రానివసపు తుంగముస్తెలు లాద్ధుగ మంజిష్ఠ విష బొద్ది కటుకరోహిణి చాగ సరళవృక్షముచెక్క వీటిని చూర్ణము చేసి పండ్లను తోమికోనినచో రక్తముకారుట దురదమున్నగు నవియన్నియును తొలగి పోవును. పొగడచెక్కను నమలిన కదలేడి పండ్లుగట్టిపడును. నల్లగోరింట కషాయమును పుక్కిట నుంచి కోనిన పండ్లుకడలుట మానిపోవును. నువ్వులును వసయను తినుచుండిన పండ్లకడలేక యందు పిత్తముగును. పుష్పివన్నుండు తరుణములోనున్న రక్తమును వెడలించుట మంచిది. పంచలవణములు యవక్షారము వీటిలో తేనెను కలిపి లేపన చేసి పుష్పిలోలగి పోవును. దంతతోదమనిగాని దంతహర్ష మనిగాని యనబడు రోగమునందు వాతవా శకౌషధములతో కబలధారణ ముత్తమును, పండ్లుకదలిన పొగడకషాయముతో గట్టి పరుపవలయును. తేనె పిష్పళ్లు నెయ్యి వీటిని కలిపి నోటికి రాచికోనుట మంచిది. ఇయ్యది దంతశూలముల పోగొట్టుటలో ముఖ్యమైనది. రక్తమును వెడలించిన దంతవేష్టన రోగమునందు గాయమును లాద్ధుగ పతంగము మధుకము లక్కవీటిని కలిపి పొడిచేసి తేనెతోకలిపి పట్టంపవలయును. వేపమొదలగు పాలవృక్షముల బెరుడు తోనగుకషాయములూ తేనె నేయి చక్కెర కలిపి పుక్కిట నుంచుకొనవలయును.

— పండ్లు పట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు. —

శ్లో. శైశిలే హృశిరక్తే చ లోధ్రము స్తరసాంజనైః, సక్షౌద్రై శ్శస్యతే లేపో గంఢూషే క్షీరిణో హితాః. 17. క్రియాం పరిచరే కుర్యా చ్చీతాదోక్తాం విచక్షణః, సంశోధ్యోభయతః కార్యం శిర శ్చోషకుశే తతః. 18. కాకోదుంబరికాగోజీ పత్రై యస్రావయే ద్భిషక్, ఔద్రయక్తైశ్చ లవణై స్సవ్యోమైః ప్రతిసార

యేత్. 19. పిష్పల్య స్సర్వపా శ్వేతా నాగరం నైచులం ఫలం,
 సుఖోదకేన సంగృహ్య కవలం తస్యయోజయేత్. 20. శస్త్రేణ దంత
 వైదర్భే దంతమూలాని శోధయేత్, తతః ఊరం ప్రయుంజీత
 క్రియా స్సర్వాశ్చ శీతలాః. 21. ఉద్ధృత్యాధిఃదంతం తు తతోగ్ని
 మవచారయేత్, క్రిమిదంతకవ చ్ఛాత్ర విధేయో హి విజానతా.
 22. ఛిత్వాధిమాంసం సక్షాదై రేతై శ్చూర్ణై రుపాచరేత్,
 పాతా వచా తేజోవతీ సర్జికాయావశూకజైః. 23. ఊద్రః ద్వితీయః
 పిష్పల్యః కవల శ్చాత్ర క్షీర్ణితః, షటోల నింబ త్రఫలా కషాయ శ్చ
 త్రధావనే. 24. శిరో విరేకశ్చ హితో ధూమో వైరేచనశ్చయః, నా
 డీవ్రణహరం కర్ష దంతనాడిషు కారయేత్. 25. యం దంత మధిజా
 యేత నాడి తద్దంత ముద్ధరేత్.

దంతములకుపై శిరరోగము (పట్టుకొనుట) వచ్చినప్పుడు రక్తమును స్రవించి
 జేసి బుద్ధగతుంగముపైలు వీటిని నూరి తేనెలోకలిపి పట్టింపవలయును. క్షీరవృక్షముల
 (వేపమున్నగునవి) కషాయములచేతచిగుళ్లఁ గట్టి పరుపవలయును. పరివరమును రోగ
 మునందు శీతోదమునకైన చికిత్సనే చేయవలయును. ఉపశుశ మనుదానియందు వాంతి
 చేయించుట భేదికి ఇష్టించుట మంచిది. తరువాత కుక్కమేడి గోభీనీటికషాయముతో
 తలఁగడుగవలయును. మఱియును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని
 నూరి తేనెలోకలిపి సెటికెక్కుయట హితకరము. మఱియును పిప్పలి తెల్లదిరిశన
 శొంఠి నీటిప్రబృలిపండ్లు వీటితో కషాయముచేసి వెచ్చవెచ్చగా పుక్కిటనుంచుకొనవల
 యును. దంతవైదర్భమును గోగమునందు శస్త్రముతోపండ్లను శోధింపవలయును. పిప్పట
 ఊరమునుఇచ్చి శీతలావచారముల నన్నిటినిచేయవలయును. ఎక్కువపంటి నూడఁబెట్టి
 పుప్పిపంటికివలెనే చికిత్స చేయవలయును. దంతములపైసెటిగెడి దుర్వాంసమును శోసి
 వైచి వివబద్ధితేజోవతి స్పృక్షారము యవక్షారము, వీటిచూర్ణములూ తేనెను కలిపి
 తేపనమును చేయవలయును. పిప్పలియు నింతకురెండింతలు తేనెయునుకలిపి ధరింపవల
 యును. చేదుకాళ్ల వేపలకు త్రిఫలములు వీటికషాయముతో పండ్లుతోమిక్కినట మంచి
 ది. తలను కడుగుటయును మంచిది. శిరస్సుకు విరేచనమును గలిగించునట్టిపొగను పట్టుట
 హితకరము. దంతరోగములయందును నాడీరోగములయందును నాడీవ్రణమును పోగొ
 ట్టు బొషధములనే యుపయోగింపవలయును.

—పండ్లనూడ బెఱుకుట—

శ్లో. చిత్వాధిమాంసం శస్త్రేణ యదినో పరజో భవేత్. 26.
 శోధయిత్వా దహే చ్చాపి తూరేణ జ్వలనేన వా, గతిర్హి నస్తి హన్వ
 స్థి దశనే సముపేక్షితే. 27. తస్మా త్సమూలం దశన ముద్ధరే ధృ
 గ్న మస్థి చ, ఉద్భృజే తూత్తరే దంతే శోణితం సంప్ర సిచ్యతే. 28.
 రక్తాభియోగా త్పూర్వోక్తా ఘోరా రోగా భవంతి హి, చలమ
 పృత్తరం దంత మతో నాప హరే ద్భిషక్, కషాయం జాతి మదన
 కటుకస్వాదుకంటకైః. 29. లోధ్రఖాదిరమంజిష్ఠా యష్టాష్టైవ శ్వాపి
 యత్కృతం, తైలంసంశోధనతద్ధి హన్యాద్దంతగతాం గతిం. 30. కషా
 యం పరతః కృత్యాప్తిష్టా లోధ్రాదికల్మితా, కంటకీమదనో యోజ్యః
 స్వాదుకంటావికంకతః. 31. సుఖోష్ణా స్నేహకబలా సర్పిషస్తైన్
 వృతస్యవా, నిర్యూహశ్చానిలఘ్నానాం దంత హర్షస్రమర్దనాః. 32.
 సైహికశ్చహితో ధూమః నన్యంసైహిక మేవచ, అహింసన్ దంత
 మూలాని శర్కరా ముద్ధరే ద్భిషక్. 33. లాతూచూర్ణై ర్మధుయుతై
 స్తత స్తాం ప్రతిసారయేత్, దంతహర్షక్రియాం చాపి కుర్యాన్నిర
 వశేవతః. 34.

నాడిరోగముగలలోపంటినూడ బెఱుకుటయును మంచిదియే. పండ్లపై బెఱిగినదు
 ర్తాంసమును శస్త్రముతో ఛేదించి నిష్పతోగాని యుష్పతోగాని శోధించి కాచవలయు
 ను. వెలిదవడలలోని యెముకను పంటిని యుపేక్షించితిమేని కదులనేలేక పోయెదము.
 కనుక పొదలంట పీకివేయుటయే మంచిది. పైదంతముల నూడబెఱికిన నెక్కువగా నెత్తు
 రుకారును. అప్పుడు ఆనెత్తుటివలన భయంకరములగు రోగములుపుట్టును. కనుకబుద్ధి
 మంతుడై వైద్యుడు కదలుచున్నప్పటికి పైపంటిని ఊడతీయరాదు. జాపత్ర ఉష్ణైకటు
 కరోహిణి పల్లరు లాదుగ కాచు మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము వీటియందు సిద్ధము
 చేయబడిన తైలము దంతరోగములను సంశోధించును. దంతములుకదలుట మాన్పును.
 లేనిచోలోధ్రాది కషాయముతో పుక్కిలింపవలయును. లోధ్రాదులగు నౌషధులను
 కల్కముచేసి యందు వాచును నుష్పైత్తయును చేర్చిపల్లరు పుల్లవెలగ తైలతైగడ ము
 న్నగువానితో సిద్ధముచేసిన నేయి కలిపి పక్షముచేసి వెచ్చువెచ్చుగా చమ్మగానుండు
 నట్టులు కాచవలయును. వాతనాశకములగు నౌషధులతో సిద్ధముచేసి కషాయమును

ఇచ్చుటవలన దంతహర్షరోగము (చిగుళ్లుపూచుట) నశించిపోవును. స్నేహసహితముగు ధూమమును నస్యమును చేయుంపవలయును. దంతమాలములను కొఱికి వేయుచుండే డి శర్కరను వైద్యుండు కనిపట్టి శస్త్రముతో తీసివేయవలయును. తఱువాతదానిపైని తేనెలో కలిపిన లక్ష్మచూర్ణమును వేయవలయును. దంతహర్షరోగమునకు చికిత్సను పూర్తిగా చేయవలయును.

❧ దంతకాపాలికరోగములకు చికిత్స. ❧

శ్లో. కపాలికాః కృచ్ఛ్రసాధ్యాః తత్రాప్యేషా క్రియామతా,
జయేద్విస్త్రావణై స్స్విన్నమచలం క్రిమిదంతకం. 35. తథానష్టిజైర్వాత
మైః స్నేహగంఢూషధారణైః, భద్రదావాది వర్షాభూలేపై స్నిగ్ధ
గౌళ్య భోజనైః. 36. హింగు సోష్ణంతు మతిమాన్ క్రిమిదంతేషు దాప
యేత్, బృహతీభూమి కదంబక పంచాంగులి కంటకారికా క్వాశైః. 37.
గంఢూషైస్తైలయుతః క్రిమిదంతక వేదనాశమనః, నీలీజంఘా వాయస
జంఘాస్త్రిద్ధగాదీనాంతు మూలమేకైకం, సంచర్యస్థానందశన విధృ
తం దశనక్రిమిపాతనం ప్రాహుః. 38. చల ముద్భృత్య వాస్థానం ద
హేత్తుసుషిరస్య వా.

దంతకాపాలికారోగములు కృచ్ఛ్రసాధ్యములు. అయినను ఈదిగువచికిత్సను చేయుట యుత్తమము. దంతక్రిములయందు వాతమును పోగొట్టెడి తైలములు మున్నగు వానిని పుక్కిట నుంచికొనుటలచేతను విస్త్రావణములచేతను చెమటను పుట్టింపవలయును. తుంగముతైలు ప్రాసపసపు గజ్జర పీటిని లేపనచేయవలయును. మృదువు లగు ఆహారములభోజింపవలయును. క్రిమిదంతములయందు బుద్ధిమంతులగు వైద్యులువెచ్చని యింగువను ధరింపచేయవలయును. నీలికాచిచేక్క ఆయుదపువీట్లుపీటితోనైన కషాయమునందు తైలమును కలిపి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. లేకున్ననీలి మున్నగు వానిలో నేదాని యొక్కచేక్కనుగాని వేరునుగాని పంటిసందున పెట్టికొని నమలినచో పురుగులు పడి పోవును. కదిలిన పల్లునూడ బెఱికి ఆచోటును కాల్చుట మంచిది.

❧ విదార్యాదితైలము. ❧

శ్లో. తతో విదారీయస్త్వాహ్వ శృంగాటక కశేరుభిః. 39. తై
లం దశగుణం క్షీరం సిద్ధం నన్యేతు యోజయేత్, హనుమోక్షే సము
ద్దిష్టా కార్యా చార్దిశవత్క్రియా. 40. ఫలాన్యమ్లా విశీతాంబు రూక్షా

న్నం దంతభావనం, తథాతికఠినా నృత్యో స్తంతరోగే వివర్జయేత్. 41. సప్తచ్ఛదార్కదుగ్ధాభ్యాం పూగణం క్రిమిదంతనుత్, జీవనీయేన రంధ్రేణ క్రిమిదంత ప్రపూరణం. 42. అర్కక్షీరేణైకయోగ ఏవసద్భిః ప్రశస్యతే, ద్రోణపుష్పీద్రవః ఫేనమధుతైల సమాయుతః. 43. క్రిమిదంతవినాశాయ కార్యం కర్ణస్య పూరణం, పటోల కటుకావ్యోష. పాతాసైంధవభార్జితైః 44. చూర్ణైర్మధుయుతో లేపః కపలో మధుతైల తైః, జిహ్వరోగేషు కర్తవ్యం విభాన మిదముత్తమం. 45. ముస్తామధుకనిర్గుండీ ఖదిరోశీరదారుభిః, సమంజస్థా విడంగైశ్చ సిద్ధం తైలం హరే త్క్రిమీన్. 46.

విదారీకందం యష్టిమధుకము శృంగాటకము (సింగాడాదుంపలని యందురు) కశేరుకము నెడికంద వీటికల్పములతో తైలమును కలిపి తైలము కంటె పదిరెట్లెక్కువ పాలును చేర్చి పక్వముచేసి నస్యముగా నుపయోగింపవలయును. హనుమోక్షరోగమున కగుచికిత్సలను చేయునది. పక్వముకానిపండ్లను చల్లనీటిని వేడియన్నమును పీనితో పండ్లు రుద్దికొనుటమంచిది. గట్టిగానుండు భక్ష్యములను దంతరోగము కలవాడు పదలకొన వలయును. ఏడాకులపొన్న జిల్లేడు వీటిపాలతో క్రిమిదంతములను తడుపవలయును. లేక ద్రోణపుష్పపురసమునందు సముద్రపు నలుగుకలిపి తేనెను నూనెనందు కలిపి పుక్కిట నుంచికొనిన దంతరోగములు నశించును. దీనినే జిహ్వరోగములకు చేయుచిది. తుంగమునైలు యష్టిమధుకము నీలిచెక్క కాచు వట్టివేళ్లు దేవదారుచెక్క మంజిష్ఠ వాయువిడంగములు వీటితో సిద్ధము చేసిన తైలమును నేవించిన క్రిమిరోగములు నశించును.

— జిహ్వరోగచికిత్సా (నోటిపూతలు). —

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపేనిలజే యదుక్తం ప్రాక్ చికిత్సితం, కంటకేష్వ నిలోత్థేషు తత్కార్యం భిషజాఖలు. 47. పిత్తజేషు ని ఘృష్టేషు నిస్సృతే దుష్టశోణితే, ప్రతిసారణగంధూ పాన్నస్యంచ మధురంహితం. 48. కంటకేషు కఫోత్థేషు లిఖితేష్వస్యజః క్షయే, విప్రల్యాదిర్మధుయుతేకార్యంతు ప్రతిసారణం. 49. గృష్ణీయా త్కబలాన్వాపి గౌరవర్షప సైంధవైః, పటోలనింబ వార్తాకుక్షారయూషైశ్చభోజయేత్. 50. జిహ్వజాడ్యంచరజం మాణకభస్మలవణ ఘర్షణం హంతి, ఈషత్సుక్ ఊరా

క్తం జంబీరాద్యమ్లుచర్వణంవాపి. 51. కర్కటాంఘ్రి క్షీరపక్ష్యపుతాభ్యం
గేననశ్యతి, దంతశబ్దః కర్కటాంఘ్రిలేపాద్వా దంతయోజితాత్. 52.
ఉపజిహ్వంతు సంలిఖ్య తూరేణ ప్రతిసారయేత్, శిరోవిరేక గండ్మాష
ధూమైరేనానిపాచయేత్. 53. వ్యోషతూరాభయావహ్నిచూర్ణమేత
త్ప్రీఘర్షణం, ఉపజిహ్వప్రశాంత్యర్థమేతైస్తైలం విపాచయేత్. 54.
ఛిన్నాంఘ్నరేద్దలశుంఠీం వ్యోషోగ్రాతూద్రసింఘజైః, కుష్ఠోషణవచాసిం
ధు కణా పాతాప్లవైరపి. 55. సక్షోదైర్భిషజా కార్యం గలశుంఠ్యాపి
ఘర్షణం, ఉపనాసావ్యథోహంతిగలశుంఠీమశేషతః. 56. గలశుంఠీ హరం
తద్వచ్చేఫాలీ మూలచర్వణం, వచా మతివిపాం పాతాం రాన్నాంకటుక
రోహిణీం. 57. నిష్కాప్వధ్య పిచుమర్దంచ కబలం తత్ర యోజయేత్.

వాయువువలననగు మోఘపాక రోగమునందు తొలుకఁజెప్పఁబడిన చికిత్సనే
వాతమువలన పుట్టెడి జిహ్వకంటకరోగములకును చేయవలయును. పిత్తజములగు జిహ్వ
కంటకరోగములకు వరిపిడిగల పదార్థములతో రుద్ది చెడురక్తమును వెడలించి మధురౌష
ధములను పూసి మధురాపధులను పుక్కిట నుంచికొనవలయును. నస్యవిధులను చేయవ
లయును. కఫోత్పన్నములగు కంటకములకు దుష్టరక్తమును వెడలించి పిప్పళ్లు శొంఠి
మిరియములు నూరి తేనెతో పూయవలయును. లేనిచో తెల్ల ఆవాలు సైంధవలవణ
ము వీటిముద్దను పుక్కిట నుంచికొనవలయును. చేదుపొళ్లవేప వామడు వీటితో సిద్ధము
చేయఁబడిన గంజని త్రాగవలయును. మాణకభిస్తమును ఉప్పును రుద్దిన జిహ్వరోగము
చిరకాలపుదియైనను నశించును. లేనిచో నిమ్మకాయ మున్నగు పులుపు పదార్థములను
తిననను నశించును. పుషభమును ముల్లంగివేరు పాలునీయి వీటిని పక్వముచేసి
దీనిని రాచిన జిహ్వరోగము పోవును. పుషభమూలికను నూరి పట్టించినను పుష్కండనున
నుంచికొనినను దంతముల కడకడమును ధ్వని నశించును. ఉపజిహ్వను గీచి తూరముతో
పూయవలయును. మఱియును శిరోవిరేకము పుక్కిలింత ధూమపానము వీటినిన్ని చే
యవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు యవతూరము కరక్కాయలు చిత్రమూల
ము వీటిమూర్ణమును రుద్దినచో గాని వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచినఁగాని
నాలుక మొద్దుబారుట తగ్గిపోవును. మెడకణితిలొ శత్రువుచేయించుచున్నచో శొంఠి
మిరియములు పిప్పళ్లు వసలేనే సముద్రఘ్నేనము వీటితో గాని, కోష్ఠ పిప్పళ్లు వస సము
ద్రఘ్నేనము అగరుశొంఠి వీటిని నూరి తేనెగలిపి పట్టుచేసినను గలశుంఠి (కణితి)
తగ్గిపోవును.

—ॐ కంఠరోగచికిత్సా. ॐ—

శ్లో. ఊరసిద్ధేషు ముద్దేషు యూషా శ్వాప్యశనే హితాః. 58. తుండి కేర్యధృషేకూర్దేసంఘాతే తాలుపుష్పటే, ఏషషవ విధిః కార్యో విశేషశ్శత్రుకర్తృణి. 59. తాలుపాకేతు కర్తవ్యం విధానం పితృనాశనం, స్నేహస్వేదాతాలుశోషే విధిశ్చానిల నాశనః. 60. సాధ్యానాం రోహిణీనాంతు హితం శోణితమోక్షణమ్, ఛర్దనం ధూమపానంచ గండూషోనస్యకర్తృచ. 61. వాతికీంతు హృతేరక్తేలవణైః ప్రతిసారయేత్, సుఖోష్ణాంజ్వలకబలాధారయేచ్ఛాప్యభీష్టశః. 62. పతంగ శర్కరాక్షాద్రైః పైత్తికీప్రతిసారయేత్, శ్వేతావిడంగదంతీషు సిద్ధంతైలం సస్యైథవం. 63. నస్యకర్తృణి దాతవ్యంకబలంచకఫోచ్ఛ్చయే, పితృవ త్సాధయే ద్వైద్యో రోహిణీరక్తసంభవామ్. 64. విస్త్రాప్య కంఠశాలూకం సాధయే తుండికేరివత్, ఏకకాలంయవాన్నంచ భుంజితస్త్రిగ్ధమల్పశః. 65. ఉపజిహ్వీకవచ్ఛాపి సాధయే ద్దధిజిహ్వీకాం, ఉన్నామ్యజహ్వీమాకృప్య బడిశేసాధ జిహ్వీకం. 66. ఛేదయేన్దండలాగ్రేణ తీక్ష్ణోష్ణైర్బరణాదిభిః, ఏకబృందంతు విస్త్రాప్యవిధిం శోధన మాచరేత్. 67. శిలాయుశ్చాపియోవ్యాధిస్తంచ శస్త్రేణ సాధయేత్, అమర్కస్థస్సుపకర్షంచ శోధయే ద్దలవిద్రుధిం. 68. కంఠరోగేష్వస్పృశ్యోక్షస్తీక్ష్ణైర్నస్యాదికర్తృచ, క్వాధపాతంతు దార్వీత్వజ్జింబతార్క్షకలింగజం. 69. హరీతకీ కషాయోవాపేయో మాక్షికసంయుతః, కటుకాతివిషాదారుపాతాముత్తకలింగకాః, గోమూత్రకృత్థితాః పేయాః కంఠరోగవినాశనాః.

తుండికము అర్యధృషము కూర్దము సంఘాతము తాలుపుష్పటము అనునీరోగములయందు ఊరపదార్థములతో సిద్ధము చేసిన పెసరపప్పు గంజినిఅహారముగా పెట్టుటమంచిది. ఈరోగములన్నిటికిని ఇయ్యదియేవిధానము కానిశత్రుకర్తృమనందు ఆధిక్యము గలదు. తాలుపాక రోగమునకు పితృనాశక చికిత్సను చేయవలయును. తాలుశోషమునకు స్నేహమును స్వేదమును ఇష్పింపవలయును. వాతనాశకవిధ్యలను ఆచరింపవలయును. రోహిణీయను రోగమునందు నెత్తురు వెడలించుట మంచిది. ఛర్దధూమపానము

నన్యకర్త ఈవిధులను చేయవలయును. వాతమువలననగు రోహిణిరోగమునకు నెత్తురును వెడలించి ఉప్పునూరి కట్టవలయును. మాటిమాటికి వెచ్చవెచ్చని తైలముతో కాచవలయును. పిత్తోత్పన్నమగు రోహిణి రోగమునకు తేనెమైనము కండచక్కరలేనే వీటి పట్టుహితకరము. ద్రాక్షపరూషకము వీటికషాయమును పుక్కిటనుంచి కొనుటయు త్రమము. కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు బూజు కటుకరోహిణి నూరిపట్టును చేయవలయును. తెల్లసంభాలు మారేడుచెక్కదంతిచెట్టు వీటివేళ్లతో నిద్ధముచేసిన తైలమునందు సైంధవలవణమునుకలిపి కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు నన్యవిధిగానుపయోగించిన దూరములగును. రుద్ధిరోత్పన్నరోహిణులకు పిత్తపువాటివలె నేచిత్తిచ్చేయవలయును. కంఠశాలూక రోహిణులను రక్తమును స్రవింపజేసి బుండికేరికివలెనే చికిత్సచేయవలయును. యవభోజనమును ఒక్కపూట భుజింపవలయును. గురుభోజనమునుకొలదిగా తీసికొనవలయును. అధిజహ్వికారోగమును ఉపశమింపకలకువలెనే లాగి బడిశమును శస్త్రముచేతచేదించి తీక్ష్ణములగు పదార్థములను రుద్ధవలయును. ఏకబృందమునుగళరోగమును రక్తమును స్రవింపజేసి శోధింపవలయును. శిలాయువను పేరుగల కంఠరోగమును శస్త్రముతో చేదించి కట్టుగట్టవలయును. మర్తస్థులములందుండక చక్కగాపక్వమైన గలవిద్రధిని కోసి వేయవలయును. కంఠరోగమునకు రక్తమును స్రవింపజేయుటయును నన్యవిధులను చేయుటయును మూనివసపులవంగపుపట్ట వేపకాయ కొడిసెపాలవిత్తులు కరక్కాయవీటికషాయములా తేనెకలిపికొని త్రాగుటయును శ్రేష్ఠము. కటుకరోహిణి అతివస మూని పసపు అగరుశొంతి తుంగముత్తెలు కొడిసెపాలవిత్తులు వీటిని ఆవుపంచితముతో కషాయముజేసి త్రాగిన కంఠరోగములు పూర్తిగా నశించును.

— ౯౯ కాలక మార్గము. ౧౦ —

శ్లో. గుడదూమో యవక్షారః పాతావ్యోపారిసాంజనం. 71.
తేజోహ్వత్రిఫలాలోహం చిత్రకశ్చిత్రచూర్ణితం, సక్షౌద్రం ధారయే దే
తద్గలరోగవినాశనం. 82. కాలకంనామ తచ్ఛూర్ణం దంతజిహ్వస్య
రోగనుత్, పిప్పలీపిప్పలీమూలచవ్యచిత్రకనాగరైః, సర్జికాక్షారతుల్యం
శైశ్చూర్ణయం గళరోగనుత్.

ఇంటిలోనిబూజయవక్షారము అగరుశొంతి శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లురసాంజనము తేజోవంతి తాడియునిరికలుకరక కాయలు మండూరము చిత్రమూలము వీటివిచూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి నోటికిరాచికొనిన ముఖరోగములన్నియు నశించును. ఇయ్యది అన్ని గళరోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఈకాలకముచూర్ణము పండ్లు నాలుక నోరు మొదలగు వానికి గలుగు జబ్బులను పోగొట్టును. పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము

చిత్రమాలము శొంఠి సర్జి కాక్షారము వీటిని సమానభాగములుగా చేర్చి చూర్ణముచేసి
సేవించిన గలరోగములు నశించిపోవును.

❧ పీతకచూర్ణము. ❧

శ్లో. మనశ్శిలాం యవక్షారో హరితాశం ససైంధవం. 74.
దావ్యీత్వక్నేత్రి తచ్చూర్ణం మాక్షికేణ సమాయుతం, మూర్ఛితం ఘృ
తమండేన కంఠరోగేషు ధారయేత్. 75. ముఖరోగేషు చ శ్రేష్ఠం పీత
కం నామ కీ రితం.

మణిశిల యవక్షారము సైంధవలవణము హరిదలము మ్రానివసపు అవంగపుపట్ట
వీటినిచూర్ణము చేసి అందులో లేనేకలిపి పిమ్మట ఘృతమండములో భావనచేసి ఈచూ
ర్ణమును ముఖమునందు ధరించిన (నోటిలో నుంచుకొనిన) ముఖరోగము లన్నింటిని
పోగొట్టును.

❧ షారగుటికా. ❧

శ్లో. యవాగ్రజం తేజవతీం సపాతాం రసాంజనం దారునిశాం
సకృష్టాం. 76. క్షౌద్రేణ కుర్యాద్ధుడికాంముఖేన తాంధారయే త్వర్వగళా
మయేషు, దశమూలం పిబేదుష్టం యూషం మూలకులు తయోః. 77.
క్షీరేక్షురసగోమూత్ర దధి మస్త్యమ్లకాంజికైః, విదధ్యా త్కబలాన్వీ
త్యదోషంతైలంఘృతైరపి. 78. పంచకోలకతాలీసవత్త్రైలామరిచత్వచః,
పలాశముష్కకక్షౌర యవక్షారాశ్చ చూర్ణితాః. 79. గుడేపురాణే
కృద్ధితే ద్విగుణేగుడికాః కృతాః, కర్కంధు మాత్రాస్సప్తాహం స్థితాము
ష్కకభస్మని, కంఠరోగేషు సర్వేషుధార్యాస్యస్యరమృతోపమాః.

యవక్షారము తేజోవంతి అగరుశొంఠి రసాంజనము మ్రానివసపు పిప్పళ్లు వీటిచూ
ర్ణమును తేనెలో కలిపి మాత్రలను కట్టి పుక్కిటనుంచుకొనిన గళరోగము లన్నియును
నశించును. దశమూలములకషాయములను వేడిగా త్రాగవలయును. తేనిచో ముల్లంకి ఈ
లవలు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన యూషమునైనను పాలు చెఱకురసము గోమూత్ర
ము గంజి వీటిని గాని పుక్కిటఁ బెట్టుకొనవలయును. దోషనుసారముగా నేతినిగాని
తైలమును గాని ధరించిన కంఠరోగములు నశించును. పిప్పళ్లు మోడి శొంఠి
చవ్యము చిత్రమూలము తాడిశపత్రి అవంగములు ఏలకులు మిరియములు అవంగపుప
ట్ట మోదుగక్షారము పాటలీ పృక్షుపుక్షారము యవక్షారము వీటిని చూర్ణముచేసి కంఠ

కెట్లు బెల్లపు కషాయముతో రేగుపండంత మాత్రలను గాచేసి ఏడురోజులు పాటల వృక్షపు బూడిదలొనుంచి నేవించిన సంపూర్ణముగా కంతరోగములను పోగొట్టును.

❁ ముఖరోగమునకు ఇతరము లగు చికిత్సలు. ❁

శ్లో. మూత్రస్విన్నాం శివాంతుల్యాం మధురీకుప్తతాళకైః. 81. అభ్యస్య ముఖరోగాం స్తు జయే ద్విరసతామపి, వాతా త్సర్వసరం చూర్ణైర్లవణైః ప్రతిసారయేత్. 82. తైలం వాతహరైస్సిద్ధం హితం కబళనస్యయోః, పితృత్తకే సర్వరసే శుద్ధకాయస్య దేహినః. 83. సర్వపిత్తహరః కార్యః విధి ర్భురశీతలః, ప్రతిసారణ గండామా న్ధూమం సంశోధనానిచ. 84. కఫాత్త కే సర్వసరేక్రమం కుర్యాత్కఫాపహం, ముఖపాకే శిరోవేధః శిరఃకాయవిరేచనం. 85. కార్యంచ బహుధా నిత్యం జాతీపత్రస్య చర్వణం, జాతీపత్రాన్యతాద్రాక్షా యాస దాగ్నిఫలత్రికైః. 86. క్వాథః క్షౌద్రయుత శ్శీతో గండాక్షో ముఖపాకనుత్, కృష్ణాజీరకకుష్మేంద్రయవానాం చూర్ణత త్ర్యహాత్. 87. ముఖపాకే వ్రణక్షేదనార్థం ధ్య ముపశామ్యతి, రసాంజనం లోధ్రమథాభయంచ మనశ్శీలానాగరగై రికంచ. 88. పాతాహరిద్రా గజపిప్పలీ చ స్యా ద్విరణం క్షౌద్రయుతం ముఖస్య.

గోమూత్రముతో తిడిపి పెట్టిన కరక్కాయలు ఉసిరిక కోష్ఠ తాడిశపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి భక్షించిన ముఖరోగములును ఆనవ్యాతయును నశించును. వాతము వలన సర్వసరరోగము పుట్టినేని ఉష్ణము రాయవలయును. లేక వాతనాశకములగు నౌషధులచేత తయారుచేసిన తైలమును నస్యవిధిగా నుపయోగించుచు దానినే పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. పిత్తపు సర్వ సరములకు విరేచనముతో శరీరమును నిర్మలము చేసి బాగుగా నల్లని తియ్యని పిత్తనాశక విధుల నొనర్పవలయును. కఫాత్మస్వములగు వాని యందు ప్రతిసారణము పుక్కిలింత ధూమపానము సంశోధనము నగువీని నన్నిటిని చేయవలయును. ముఖపాక రోగమునందు నాడీవేధనమును శిరోవిరేచనమును చేయవలయును. ప్రతిదినమును జాపత్రిని తినుట మంచిది. జాపత్రితిప్పతీగే ద్రాక్షతీటకసింద మౌనిపసపు త్రిఫలములు వీటికషాయమునందులేనను వైచికోని చల్లార్చి పుక్కిటనుంచి కొనిన ముఖరోగములు నశించును. నల్లజీలకఱ్ఱ కోష్ఠ కొడిసెపాలవిత్తులు వీటిచూర్ణమును మూడురోజులు పుక్కిట నురిచికొనిన ముఖపాకము దుర్గంధము గాయములుకేదము

మున్నగునవి యన్నియును నశించును. రసాంబనము లొద్దగపూవు కరక్కాయ మణిశిల శొంఠి ఎఱ్ఱమట్టి అగరుశొంఠి పనపు ఏనుగు విప్పళ్లు వీటిమార్గము తేనెనోకలిసి పుక్కిట నుంచికొనిన హితకర మగును.

— పటోలాదికషాయము. ౭౭ —

శ్లో. పటోల నిుబజంబ్వాప్రమాలతీనవల్లవాః. 89. పంచ పల్లవజశ్శ్రేష్ఠః కషాయో ముఖధాననే, పంచవల్లకషాయోవా త్రిఫలాక్యాధ ఏవ వా. 90. ముఖపాకేషుసక్షౌద్రః ప్రయోజ్యోముఖధాననే, స్వరసః క్వధితోదాక్యాధ ఘనీభూతో ససక్రియా. 91. సక్షౌద్రా ముఖరోగాస్పద్గోషనాడీ నృణాపహా, సప్తచ్ఛదోశీరపటోల ముస్తహారీతకీ తిక్తక రోహిణీభిః. 92. యష్ట్యాహ్వరాజద్రుమ చందనైశ్చ క్యాధం పిబేత్పాక హరం ముఖస్య, పటోలశుంఠీ త్రిఫలావిశాలా త్రాయంతి తిక్తా ద్వినిశామృతానాం, వీతః కషాయో మధునానిహంతి ముఖే స్థిత శ్చాస్య గదా స శేషాన్. 94. క్వధిత (త్రిఫలాపాతామృద్వికాజాతి పల్లవాః, నిషేవ్యా భక్షణీయ్యావా త్రిఫలాముఖపాకహా. 95. తిలానీలోత్పలం సర్పిశ్శర్కరాక్షీర మేవచ, సక్షౌద్రో దగ్ధవక్త్రస్య గంఢూషోదాహపాకనుత్. 96. తైలిన కాంజకే నాథగంఢూషశ్చూర్ణదాహహా, ఘనకుష్ఠే లాధాన్యకయష్ఠీ మధ్యేలవాలుకాక బళశః, వదనేతిపూతిగంధం హరతి సురాలశునగం ధంచ. 94.

చేదుపాళ్ల వేపవిత్తులు నేరేడుపండ్లు మామిడిచిగుళ్లు మాలతిచిగుళ్లు గాని పంచ పల్లవములను గాని తెచ్చి కషాయమును పెట్టి ముఖమును కడిగికొనుట శ్రేష్ఠము. పంచవల్లముల కషాయమునందుగాని త్రిఫలముల కషాయమునందుగాని తేనెనుకలిపి ముఖపాక రోగమునకై ముఖమును కడుగుట మంచిది. మ్రానిపనపు కషాయమును పెట్టి గట్టిపడిన పిప్పట తేనె గలిపికొని ముఖమునం దుంచికొనినచో ముఖరోగములు రక్తపుదోషములు నాడీ ప్రణములును నశించును. ముయ్యకుపొన్న పట్టివేళ్లు చేదుపాళ్ల తుంగముపైల కరక కాయలు నేలవేము కటుకగోహిణి యష్టిమధుకము చందనము వీటికషాయములలో తేనెను కలిపి త్రాగిన ముఖరోగములు నశించును. చేదుపాళ్ల శొంఠి త్రిఫలములు కొడిసె పాలవిత్తులు త్రాయమాణము కటుకగోహిణి పనపు మ్రానిపనపు తిప్పటిగే కీటిని కషాయముచేసి తేనెను కలిపి త్రాగిన ముఖసంబంధములగు రోగము లన్నియును తొలగిపో

వును. త్రిఫలములు అగరుశొంతి ద్రాక్ష జాపత్రి వీటిక మాయమునుగాని త్రిఫలములనుగాని నేవించినయెడల ముఖపాకరోగములు తొలగిపోవును. తిలలు నల్లగల్గుట నేయకలకండ పాలు వీటిలో తేనెను కలిపికొని పుక్కిట నుంచికొనినచో, దగ్ధముఖపు ముఖపాకరోగముగూడ తొలగిపోవును. తైలముచేతగాని గంజితోగాని పుక్కిట నుంచికొనిన ముఖదాహము నశించును. తుంగమునైలు కోష్ఠ వీలకులు ధనియములు ముల్లంగి లేనె ఏలువ వీటిని ముద్దగా చేసి నోట నుంచికొనిన దుర్గంధము కల్లువలన ఉల్లిగడ్డలవలన గలిగెడి కంపునైనను నశింపజేయును.

—● మహాసహచరతైలము. —●

శ్లో. తులాంతథా నీలకురంటకస్య ద్రోణేభసఃసంశ్రవయేద్యథా
వత్, పూర్వా చతుర్భాగరసేతుతైలం పచేచ్ఛన్నై రర్థపలప్రయుక్తైః.
98. కల్కైరనంతాఖదిరారిమేదజంబ్వాప్ర యష్టిమధుకోత్పలానాం,
తతైలమాశ్లేప ధృతం ముఖేన సైర్యం ద్విజానాం విదధాతి నద్యః. 99.

నల్లగోరింటను నూరుపలములును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి వక్ష్వముఁ జేయవలయును. నాలుగవపాలు బాకీ యుండునప్పుడు క్రమముచొప్పున తైలమును కలిపి సన్నని మంటపైని పక్ష్వము చేయవలయును. దానిలో తిప్పతీగె కాచు దుర్గంధముగల ఖదిరము నేకేడు ఉసిరిక యష్టిమధుకము కలువ వీటి నన్నిటిని అరపలము చొప్పున వైచి కల్పించును చేసి ఉచునుచున్న ఆ తైలములో పోయవలయును. పిమ్మట దించి ఈ తైలమును పుక్కిట నుంచికొనిన పండ్లు కదలుటను పోగొట్టును.

—● చంద్రతైలము. —●

శ్లో. అరిమేదత్పక్వలశత మభినవమాఘోత్థం ఖండశః కృత్వా,
తోయాథకై శ్చతుర్భిః నిష్కావ్యధ్య చతుర్థశేషేణ. 100. తేనక్వాఢేన
మతిమాం సైలస్యాథాథకం విపచేత్, కల్కైరక్షునమాంశై ర్నంజిష్ఠా
లోద్ధమధుకానాం. 101. అరిమేదఖదిరకట్వులలాక్షాన్యగ్రోధముస్త
సూక్ష్మేలానాం, కర్పూరాగురు పద్మకలవంగ కంకోలజాతీ ఫలానాం.
102. పతంగగైరిక వరాంగకుసుమ ధాతకీనాం చ, సిద్ధంభిషగ్వి దధ్యాది
దం ముఖోత్తేషు రోగేషు. 103. పరిశీర్షదంత విద్రుశ్చైశ్చిర శీతాద
దంతహర్షేషు, క్రిమిదంత దారణ చలిత ప్రదుష్టమాంసావశీర్షేషు,
ముఖదార్ద్రంభ్యే కార్యం ప్రాగుక్తే ష్వామయేషుతైల మిదమ్. 104.

దుర్గంధముగల చంద్రచెక్కిను నూరుపలములు తెచ్చి ముక్కలు చేసి ఒక ద్రోణపు నీటితో కషాయమును కాచి నాలుగవపాలు వీసము మిగిలియుండగా ముప్పదిరెండుపలముల తైలమును కలిపి నన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము దుర్గంధపుచంద్రచెక్కిను కాయఫలము లక్క మట్టివేళ్లు తుంగము సైలు చిన్నయేలకులు కర్పూరము అగురు పద్మాక్షము లవంగము కంఠోలము బాపత్రి త్రిఫలములు పతంగము ఎఱ్ఱమట్టి లవంగపుపట్ట ఉసిరికకాయలు వీటిని కాలుకాలుపచూ. తీసికొని వచ్చి కల్కమును చేసి పైతైలము మఱిగుంచుండగా నందు వేయవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు దంతరోగములను పోగొట్టును. పరిశీర్ణము దంతవిద్రుధి మంచుకు పండ్లు పట్టికొనిపోవుట దంతహర్షము పుష్పిపన్ను దారణము పండ్లకదలిక దుర్దాంసము పెఱుగుట మాంసము తినిపోవుట ముఖదౌర్గంధ్యము మున్నగు రోగములలో దీనిని వాడుట శ్రేష్ఠము.

లాక్షాదితైలము. ౧౦

శ్లో. తైలం లాక్షారసం క్షీరం ఘృతప్రస్థం సమం పచేత్. 165.
చతుర్గుణేరిమక్వాథే ద్రవైశ్చపలసంమితైః, లోధ్యకట్ఫలమంజిషాపద్మ
కేసరపద్మకైః. 106. చందనోత్పలయష్ట్యాష్టాస్టైలంగండాషధారణం,
దాలనందంతచాలంచ హనుమోక్షం కి సాలికాం. 107. శీతాదం పూతి
పక్వంచ హ్యరుచిం విరసాన్యతాం, హన్యా దాన్యగతా నేతాన్ కుర్యా
ద్దంతా నపి సిరాన్. 108.

తైలము లాక్షారసము పాలు వీటిని ప్రత్యేకముగా నేరు చూ. తెచ్చి ఇంతకు నాలుగు రెట్లు చంద్రకషాయమునందు పక్వమును చేయవలయును. లొద్దుగ కట్ఫలము మంజిష్ఠము కమలకింజల్కములు కేసరి పద్మాక్షము చందనము కమలము యష్టిమధుకము వీటి నొక్కొక్కపలము చూపునచేర్చి కషాయమునుచేసి వైదానియందు కలపవలయును. పిమ్మట నీతైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని పుక్కిటనుంచుకొనిన దంతచలనము హనుమోక్షము కపాలిక శీతాదము పూతిపక్రము అరుచి అసహ్యత మున్నగు రోగములు నశించును. పండ్లు గట్టిపడును.

వకుళాది తైలము.

శ్లో. వకుళస్య పలం లోధ్రం వజ్రవల్లికురంటకం, చతురంగుళ.
బబ్బోలవాజి కణ్డేరిమాశనం. 109. ఏమాంకషాయ కల్కాభ్యాం తైలం
పక్వంముఖేధృతం, స్థైర్యంకరోతి చలతాందంతానాం ధావనేనచ. 110.

పొగడచెట్టుబెఱుడు లొద్దుగ వజ్రవల్లి గోరింట అమ్మవేతనము వసుళము రేల
చెక్క చంద్రసారము అశ్వగంధి వీటిని కల్పమును కషాయమును చేసి అందుతైలమును
కలిపి పక్వముచేయవలయును. పిమ్మట ఈతైలము పుక్కిటనుంచి కొనవలయును. లేని
చో ముఖమును కడిగికొనుటకైన నుపయోగించికొనవలయును. పండ్లు గట్టిపడును.

సహకారగుటికలు. ౧౦

శ్లో. ఏలాలతాల వనికాఫల శీతకోష కోలద్వికాని ఖదిరస్య కృ
తే కషాయే, తుల్యం శకానిదశభాగమితే నిధాయ ప్రోద్భిన్నకై తకపు
టే పుట వద్విధాయ. 111. ప్రాగంశతుల్యశశినాభి తదేకసంఘంపిష్ట్యా
నవేన సహకారరసేన హస్తా, లిప్త్యా యథాభిలషితాం గుడికాంవిద
ధ్యాత్, స్త్రీపుం సయోర్వదన సారభ బంధుభూతాం. 112.

ఏలమలు కస్తూరి నూనీఫలము త్రిఫలములు కర్పూరము కోషఫలము కంకోలము
వీటిని రెండుకెట్లనుగా తెచ్చి అంతకు పదికెట్లు చంద్రసారమును కొనివచ్చి కషాయ
మునుచేసి ఈయోషధుల కల్పమును కలిపి మొగలిదోషులలో పెట్టి పుటపాకము చేసి
యథావిధిగా పక్వము గావించవలయును. పిమ్మట ఈయోషధులంత కర్పూరమును
కస్తూరిని కలిపి నైద్యుడగువాఁడు తనచేతులతో నూమిడిరసమును పూసికొని గుటిక
లను చేయవలయును. ఇవి పుక్కిటనుంచికొనినచో దుర్గంధమును పోగొట్టి మగంధ
మును కలిగించును.

స్వల్పఖదిరవటికా. ౧౧

శ్లో. ఖదిరస్య తులాంసమ్యగ్జలద్రోణే విపాచయేత్, శేషేషభా
గే శతైశ్చ ప్రతివాపం ప్రదాపయేత్. 113. జాతీకర్పూరపూగాని క
కోలకఫలాని చ, ఇత్యేషా గుడికా కార్యా ముఖసాభాగ్యవర్ధినీ. 114.
దంతౌష్ఠముఖరోగేషు జిహ్వతాల్యామయేషు చ.

నూరు పలముల చంద్రచెక్కను ద్రోణపు నీటిలోకాచి ఎనిమిదవపాలు నీరు
మిగిలియుండునప్పుడు జాపత్రి కర్పూరము సోకచెక్కలు కంకోలము వీటిమూర్తము
నుపోసి పిమ్మట మాత్రలను కట్టియుంచికొనవలెను. ఇయ్యని ముఖమునను కాంతినిచ్చి
ముఖింగములను దంతరోగములను ఓష్ఠరోగములను జిహ్వరోగములను తాలురోగ
ములను నశింపజేయును.

ॐ బృహత్పదిరవటికా. ॐ

శ్లో. గాయత్రి సారతులయేరిమవల్కలానాం సార్థం తులాయ
గలమంబుఘటై శ్చతుర్భిః, నిష్కావ్యభ్య పాద మవశిష్టం సువస్త్ర పూ
తం భూయః పచేదధ శన్తైర్భృదు పావ కేన. 115. తస్మి స్థనత్వముపగ
చ్ఛతి చూర్ణ మేషాం శ్లక్ష్యం జీవేచ్ఛ కబల గ్రహభాగికానాం, ఏలామృ
ణాలసిత చందన చందనాంబుశ్యామా తమాలవికసా ఘనలోహయ
ష్ఠీ. 116. లజ్జాఫలత్రయర సాంజనధాతకీ భక్తిపుష్పగై రిక కటంకటక
ట్ఫలానాం, పద్మాహ్వలోధృ) వటరోహయ వాసకానాం మాంసీ నిశా
సురభి వల్కల సంయుతానాం. 117. కక్కో లజాతి ఫలకోషల వంగ
కాని చూర్ణీకృతాని విదధీత పలాంశి కాని, శీతేదవతార్యమన సారచ
తుః పలం చక్షిప్త్వా కలాయనదృ శీర్వటికాః ప్రకుర్యాత్. 118. శు
ష్కాముఖే వినిహితా వినికారయంతి రోగాన్తస్యాపరస నాద్విజతాలు
జాతాన్, కుర్వర్తుభే సురభితాం షటుతాం రుచిచ స్తైర్యం పరం దశ
నగం రసనాలఘుత్వమ్. 119.

చంద్రచెక్కను నూరుపలములు తెచ్చి దుగ్గండపుచండ్రను 150 పలములును
తెచ్చి వీటిని నాలుగుద్రోణముల నీళ్లలో వండి నాల్గవపాలు నీళ్లు మిగిలియున్నప్పుడు
వాసెనగట్టి నన్నని మంటతో పక్వముచేసి గట్టిపడునప్పుడు ఏలకులు పుష్కరనాళి
తెల్లచందనము రక్తచందనము కురువేరు తెల్లతెగడ జాపత్రి నుంజివము తు గముపైలు
మండూరము యప్తిమధుకము లజ్జావంతి త్రిఫలములు రసాంజనము ధాతేక్షికుసుమము.
నాగి కేసరములు లవంగములు గేరు మ్రానిపసపు కొడిసెపాలవిత్రనములు పద్మాక్షము
లోధ్ర మట్టిఇగుళ్లు యవాన జటామాంసిపసపు పొగడచెక్క వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క
పిడికిలిచొప్పున తీసికొని పొడిచేసి ఉడికెడి ఆరసములో పోయవలయును. కఠోలము
జాతిఫలము కోషఫలము లవంగము వీటినిొక్కొక్కపలముచొ॥ చూర్ణమునునందుక లిపి
దింపవలయును, చల్లారినపిట్టలనాలుగుపలములకర్పూరమునుక లిపి నూగునోపకాయంత
వేసి మాత్రముచేసి ఎండించి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. మెడ పెడవి పండ్లునాలుక
దవడలు చున్న గువానియందు పుట్టినరోగము లన్నియును నశించిపోవును. ముఖమునకు
పరిమళమును గలిగించును. దంతములను గట్టిపఱచును. నాలుకను తేలికగాఁ జేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ముఖరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౬. కర్ణరోగాధికారము.

కర్ణరోగమునందు చేయదగు నుపాయములు. ౭౯

శ్లో. కపిత్థ మాతులుంగాష్ట శృంగ బేరం రసై శ్శుభ్రైః, సుఖో
ష్టైః పూరయేత్కర్ణం కర్ణ శూలోప శాంతయే. 1. శృంగ బేరం చ మ
ధు చ సైంధవం తైలమేవ చ, కటూష్ఠం కర్ణయోద్ధేయ మే తద్వావే
దనా పహం. 2. లశునార్ద్రక శిగ్రుణాం సురంగ్యామూలకస్య చ,
కదల్యా స్వరస శ్శ్రేష్ఠః కడుష్ఠః కర్ణపూరణే. 3. సముద్ర ఫేన
చూర్ణైః యక్త్యా వాప్యవచూర్ణయేత్, ఆర్ద్రక సూర్యావర్తక
శోభాంజన మూల మూలక స్వరసాః. 4. మధు తైల సైంధవ యుతాః
పృథగుష్టాః కర్ణశూల హరాః, శోభాం జనక నిర్యాస స్తైల తైలేన
సంయుతః. 5. వ్యక్తోష్ఠః పూరణేకర్ణే కర్ణశూలోపశాంతయే, అస్తానా
మపి మూత్రాణాం మూత్రేణా న్యతమేన చ. 6. కోష్ఠేన పూరయే
త్కర్ణా కర్ణశూలోపశాంతయే, అశ్వత్థపత్ర ఖల్వంవా విధాయ బహు
పత్రకమ్. 7. తైలాక్త మంగారపూర్ణం విదధ్యా చ్ఛ్వివణోపా, య
త్తైలం చ్యవతే తస్మాత్ ఖల్వా దంగరతాపితాత్. 8. తత్ప్రిప్తం
శ్రవణస్థిత స్పద్యో గృహ్ణతి వేదనాం, అర్కపత్ర పులేదగ్ధ స్నుహీ
పత్ర భవోరసః కడుష్ఠం పూరణాదేవ కర్ణశూల నివారణః. 9.

వెలగ మాచికాయ వీటితోనైన గంజి నల్లపురసమును వెచ్చజేసి చెవిలో
పోసిన చెవిపోటులు మానును. అల్లము లేనె సైంధవలవణము నూనె వీటిని కొంచెము
వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన చెవిబాధలు తప్పిపోవును. లేనిచో ఉల్లిగడ్డ అల్లము ను
నగ ఆకు సురంగి ముల్లంగి అరటి వీటిరసమును వెచ్చజేసి ర్హెనును పోయవలయును.
సముద్ర ఫేనపు పొడిని పోసినను పోటులు తగ్గును. అల్లము నీలి గుంటకలగ రాసు ముగ
గ చెక్క వీటిరసముతో లేనెను సైంధవలవణమును కలిసి చెవికి పోసిన కర్ణశూల
హరించును. మునగబంకను నువ్వుల నూనెలో వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన కర్ణశూల
నశించును. గోమూత్రము చున్నగు నష్టమూత్రములలోను ఏదైనా నొకదానిచేత మూత్ర

మును వెచ్చజేసి చెవిలోపోసిన కర్ణశూలలు తొలగించును. లేనిచో రాపిఆకులను బొత్తిగాపట్టి చమరుతోతడిసినిప్పుమీద పెట్టితీసి దానితో కావలయును. జిల్లేడుఆకుల దొన్నెలో పాలతో సిద్ధము చేయఁబడిన జెమిటికాడలరసమును కొంచెము వెచ్చజేసి చెవిలోనఁ బోసినచో కర్ణశూలలు శాంతించును.

❖ దీపికాతైలము. ❖

శ్లో. మహతః పంచమూలస్య కాండాన్యష్టాంగులాని చ, ఊషే
ణావేప్య సంసిచ్య తైలేనాదీపయేత్తతః. 10. యతైలం చ్యవతే
తేభ్యః సుఖోష్ణం తత్ప్రియోజయేత్, జ్ఞేయం తద్దీపికాతైలం సద్యో
గృహ్లాతి వేదనాం. 11. ఏవంకుర్యా ద్భద్రకాష్ఠే కుష్ఠేకాష్ఠే చసారలే,
మతిమాన్ దీపికాతైలం కర్ణశూల నినారణం. 12. అర్కస్య పత్రం
పరిణామవీతం ఆజ్యేన లిప్తం శిఖినావతప్తం, ఆపీడ్య తోయం శ్రేణజేసి
షిక్తం నిహంతి శూలం బహువేదనం చ. 13. తీవ్రశూలా తురేకేర్ణే సశ
బ్దేర్ణేశవాహిని, బస్తమూత్రం షీపేతోష్ణం సైంధవేనావచూర్ణితం.
14. వంశవలేఖ సంయుక్తే మూత్రే వాణావికే భిషక్, తైలం పచేత్తేన
కర్ణంపూరయే త్కర్ణశూలినః, హింగుతుంబురు శుంఠిభిః సాధ్యంతై
లంతు సార్వపం, కర్ణశూలే ప్రథానం తు పూరిణం హిణిముంచ్యతే. 16.

బృహత్పంచమూలములను గైకొని పట్టుబట్టలో చుట్టి నూనెలోముంచి నిప్పును ముట్టింపవలయును. అయ్యది మఁడునప్పుడు పడెడి వేడివేడి చమరును దీపికాతైలముని యనెదరు. ఇది కర్ణశూలలను పోగొట్టును. ఈవిధముగనే భద్రకాష్ఠము శోష్ణ సరలపు త్తపుకొమ్మ పీటినీకూడను వట్టుగడ్డతో చుట్టి తైలములోముంచి తైలమును పిడి చెవిలోపోసిన చెవిపోటులు నశించును. పండువాడిన జిల్లేడాకుకు నేయిపూసి నిప్పుపైని కాచి చెవిలోపించెదరేని మిక్కిలియునుగల చెవిపోటులును నశించును. ఎక్కువపోటును బుంయిమని ధన్వనియునుగల చెవియగునేని మేక యుచ్చలో సైంధవలవణమును చేర్చి వెచ్చజేసి పోయవలయును. తివక్షీర మేకయుచ్చలతో సిద్ధము చేసినతైలమును పోసినను కర్ణశూలములు హరించును. మఱియు ఇంగువ ధనియాలు శొంఠి పీటితో తయారు చేయఁబడిన ఆషనూనెను చెవిపోటులకు తిప్పక పోయవలయునని పెద్దలు పలుకుదురు.

— ౧౭౭ డ్వారతైలము. ౧౭ —

శ్లో. బాలమూలకశంఠీనాం డ్వారోహింగు సనాగం, శతపు
ష్పావచా కుష్ఠం దారుశిగురసాంజనం. 17. సోవర్చలం యవక్షారః సర్జి
కోద్భిదస్తైంధవమ్, భూజ్జగంధిబిడం ముస్తంమధుశుక్తం చతుర్ధణమ్.
18. మాతులుంగరసత్వైవ కదల్యారసవవా, తైలమేభిర్విపక్తవ్యం
కర్ణశూలహరంపరమ్. 19. బాధిర్యం కర్ణనాదశ్చ పూయాస్తావశ్చ
దారుణః, పూరణాదస్యతైలస్య క్రిమయః కర్ణసంశ్చితాః. 20. క్షిప్రం
విగాళం గచ్ఛంతి కృష్ణాత్రేయస్య శాసినాత్, డ్వారతైలమిదం శ్రేష్ఠం
ముఖదంతామయాపహం. 21. మధుప్రధానం శుక్తంతం మధుశుక్తం
తథాపరమ్, జంబీరస్య ఫలరసం పిప్పలీమూలసంయుతం. 22. మధు
భాండే వినిక్షిప్య ధాన్యరాశౌనిధాపయేత్, మాసేన తజ్జ్వాలరసం మధు
శుక్త ముదాహృతం. 23. కర్ణనాదేకర్ణత్వే డే కిటుతైలేన పూర
ణమ్, నాదబాధిర్యయోః కుర్యాత్కర్ణ శూలోక్తమాషధమ్. 24.

కురువేరు మూలకము శౌంఠివీటిక్షారము ఇంగువ తుంగముపైలు సోంపువనకోష్ఠు
ప్రానిపసుపునునగ యవక్షారముసజ్జీక్షారము సోవర్చలవణము సైంధవలవణముభుజపత్రపు
గడపేలు పుళుంగమునైలు నాగునెట్లు మధుశుక్తముమాదిఫలపురసముకదళీరసము వీటి
తోతైలమును పక్వముచేసి వాడిన కర్ణశూలలను పోగొట్టును. చెవిటితనము చెవిదిద్దె
డపూయస్తానము చెవిలోబడిపురుగులు ఈమొదలగు రోగములను పోసినమాత్రానహ
రించును. ఇయ్యదికృష్ణాత్రేయమునిసంమతిము. ఈక్షారతైలము ముఖరోగములను దంత
రోగములను పోగొట్టును. మధువు (తేనె) ఇందుప్రధానమైవస్తువు గనుక ఇయ్యది
మధుశుక్తమనియు ననబడును. నివ్వపండ్లరసము కేసపండ్లరసము పిప్పళ్లు నొడి
వీటిచూర్ణము కలిపి తేనె పాత్రములో పోసి వాసెనగట్టి ధాన్యపు కుండలోనుం
పవలయును. ఒక నెలరోజు లిట్లయిన పిప్పట పైకి తీసియుపయోగించి కొనవలయును.
ఇదియును మధుశుక్తమును రసమనియే చెప్పబడును. చెవిదిద్దెట చెముడు చెవిపోటు
మున్నగు వానియందు బాధిర్య రోగమునకును కర్ణశూలకును చెప్పిన యాషధమునేచె
యుటమంచిది.

— ౧౭౮ అపహర్గ డ్వారతైలము. ౧౮ —

శ్లో. అపహర్గక్షారజలే తత్కృత్తకల్పేన సాధితం తిలజమ్,
అపహరతి కర్ణనాదం బాధిర్యం చాపి పూరణతః. 25.

ఉత్తరేణు ష్టారముతో కలిసిన నీటియందు ఉత్తరేణుకల్మసును కలిపిలితైలమును కాచిచెవిలో పోసిన చెవిదిస్తుచెముడు మొదలగునవి వారించును.

—ॐ సజ్జికాదితైలము. ౨౬—

శ్లో. సర్జికామూలకం శుష్కం హింగుకృష్ణ మహశావధం, శత
పుష్పాచతైస్తైలం పక్వం శుక్తచతుర్థణం. 26. ప్రణాదశూలబాధి
ర్యం స్రావంచాశువ్యపోహతి.

సర్జనము ఎండిన ముల్లంగి ఇంగువపిప్పళ్లు శొంఠి సోంపు వీటితోతైలమునుకాచవలయును. పక్వమగుచున్న ఆతైలములూ నాలుగురెట్లు గంజికలిపి నీదముచేసి యుపయోగించిన కర్ణనాదమును కర్ణశూలముచెవుడురక్తము చీముకారుట మున్నగునవి నశించును.

—ॐ దశమూలీకతైలము. ౨౭—

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 27. ఏత
త్కల్మషం ప్రదేయం వై బాధిర్యే పరమావధమ్.

దశమూలముల కషాయమునందును కల్మసునందును తైలమును పోసి పక్వముచేసిచెవిలో పోసిన చెవిసంబంధములగు గోగములను మాన్పుటకు పరమమగు నౌషధమగును.

—ॐ బిల్వతైలము. ౨౮—

శ్లో. ఫలంబిల్వస్యమూత్రేణ పిష్టాతైలంవిపాచయేత్. 28. సాజ
క్షీరం తద్విహరేద్బాధిర్యం కర్ణపూరణే, ఏషఏవవిధిః కార్యః ప్ర
ణౌజేకర్ణపూరణే. 29. గుడనాగరతోయేన నస్యం స్యాదుభయోరపి,
చూర్ణం పంచకషాయాణాంకపిత్తరససంయుతం. 30. కర్ణస్రావేప్రశంసంతి
పూరణం మధునాసహ, మాలతీదల రసమధునాపూరిత మథవా
గవాంమూత్రైః. 31. దూరేణపరిత్యజ్య తే శ్రవణయుగంపూతిరోగేణ,
హఠతాలం సగోమూత్రం పూరణం పూతికర్ణజితై, సర్జత్వకూర్ణ
సంయుక్తః కార్వాసీఫలజోరసః. 32. మధునాసంయుత స్సాధుకర్ణ స్రావే
ప్రశస్యతే.

బిల్వఫలమును గోమూత్రముతో నూరి మేకపాలతో కలిపి తైలమును పక్వమును చేయవలయును. దీనిని చెవిలోపోసిన బాధాగ్రము నశించును. కర్ణనాదముమున్ను

గువానియందును దీనినే చేయవలయును. బెల్లము శొంఠి వీటిరసముతో నస్యవిధినొనర్చుట మంచిది. కర్ణస్రావగోగమునందు పంచకముములను వెలగరసముతోను తేనెతోను కలిపి చెవిలోపోయవలయును. జాజిఅకుల రసమును తేనెకలిసికొని గోమూత్రమును కలిపిగాని చెవిలోపోసిన కర్ణసంబంధముగు దుర్గంధము హరించును. దేవదారుచక్కసాడిని పత్తికాయలరసమును కలిపి తేనెనుచేర్చి కర్ణస్రావమునకై యుపయోగింపవలయును.

❧ జంబ్వామ్రతైలము. ❧

శ్లో. జంబ్వామ్ర పత్రం తరుణం సమాంశం కపిత్థ కార్వాసఫలం చ సార్ద్రం. 33. ఝణ్వారసం తం మధునావిమిశ్రం స్రావాహం సంప్రవదంతి తజ్ఞాః, ఏతైశ్శృతం నింబకరంజతైలం ససార్ద్రం స్రావహరం ప్రదిష్ఠం, పుటపాకవిధిస్విన్న హస్తవిజ్ఞాతగోండకః రసః సతైలసింధూతః కర్ణస్రావహరః సరః. 34.

మామిడి నేరేడు చిగుళ్లను సమభాగములనుగా తెచ్చి వెలగపండు పత్తికాయలు వీటిరసమును కలిపి తేనెనుచేర్చి చెవిలోపోసిన కర్ణస్రావములు నశించును. ఈయాషధులతో సిద్ధముచేసిన నింబతైలముగాని నెమలిఅడుగు తైలముగాని ఆవనూసెతో కలిపిపోసిన, పెద్దలు కర్ణస్రావములు మానునని చెప్పెదరు. ఏనుగలదైని పుటముపెట్టి చక్కగా పండికాల్చి పిమ్మట తీసి దానిరసముతో తైలమును నైంధవలవణమును కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణస్రావములు హరించును.

❧ నాడీశోధనతైలము. ❧

శ్లో. జంబూకన్య తు మాంసేన కటుతైలం విపాచయేత్, తస్య పూరణమాత్రేణ కర్ణనాడీ ప్రళామ్యతి. 35. నిశాగంధ పలే పక్వం కటుతైలం పలావకం, ధుత్తూరపత్రజరసే కర్ణనాడీ జిమత్తమమ్. 36.

గ్రద్దమాంసముతో ఆవనూసెను కాచి చెవిలోపోసినంతనే కర్ణనాడి యుపశమించును. గంధకము పసపు ఒకపలయును రి పలముల తైలములో వైచికాచి యుష్కత్తరసముపోసి పవ్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కర్ణనాడీరోగములను జయించును.

❧ స్నేహము స్వేదమునున్నగు నితిరములగు నుపాయములు. ❧

శ్లో. అధకర్ణ ప్రతీనాహే స్నేహస్వేదా ప్రయోజయేత్, తతో విరిక్తశిరసః క్రియాంల ప్రాప్తాం సమాచరేత్. 37. కర్ణపాకస్య భైష

పోసినచెవిలోనిపురుగులు నశించును. క్రిమికర్ణగోగము నశించుటకు క్రిములంజంపెడి విధులను పయోగింపవలయును. వాకుడుఆకు పొగ వేయుటగాని అవమానము పోయుటగాని మిక్కిలి మంచిది. పొద్దుతిరుగుడు చెట్టు త్రికటుకములు వీటిరసమును చెవిలో పోసిన తత్క్షణమే క్రిములుపడిపోవును. నీలిరసములో నైంధవలవణము గంజికలిపివెచ్చ జేసి చెవిలో పోసినను క్రిములు నశించును. చెవిదుర్గంధము అడంగుటకు గుగ్గులుధూపము శ్రేష్ఠము. చెవిని పిచికారు పట్టుట పైచూర్ణముతో చెవిని పూరించుట నల్లతులసి రసమును పోయుట మున్నగునవిహితకరములు. రసాంజనమును నేయిని చనుబాలతో తేనెను చేర్చిచెవిలో పోసికొనినచో చిరకాలమునుండి యుండిన కర్ణశ్చావమాలు కర్ణములదుర్గంధమును నశించును.

— ౩ కుషాదితైలము. —

శ్లో. కుష్మహింగు వచాదారు శతాహ్వవిశ్వ సైంధవైః, పూతి కర్ణాపహం తైలం బస్తమూత్రేణ సాధితం. 28.

కోష్ఠాంశుగువ వసపసపు శతావరి శొంఠిసైంధవలవణము వీటితోసిద్ధము చేయఁబడిన తైలమును మేకమూత్రముతో కాచి చెవిలో పోసికొనిన చెవివాన నశించును.

— ౪ విద్రధి మున్నగువానికి ఇతరములగు ఉపాయములు. —

శ్లో. విద్రధౌచాపి కుర్వీత విద్రధ్యుక్తం హిభేషజం, శతావరి వాజిగంధాపయస్వైరండజీవతైః. 29. తైలం విపక్వం సక్షీరం పాలీ సాంపుష్టికృత్పిరం, గుజాచూర్ణయుతే జాతే మాహిషే క్షీర ఉద్గతిం, నవనీతిం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవివర్ధనం, విషగర్భంతిక్తతుం బీజై ల మప్తగుణే స్వరాత్. 31. మూత్రే పక్వం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవి వర్ధనం, కల్పేన జీవనీయేనతైలం పయసి సాధితం. 32. అనూపమాం సక్వాభేన పాలీపోషణవర్ధనం, మాహిషనవనీతియుతం సప్తాహం ధా న్యరాశివరినసీతం. 33. నవముసలికందచూర్ణ సృద్ధికరం హి కర్ణపాలీ నాం, కర్ణస్య దుర్వ్యధేభూతే నంరంభో వేదనా భవేత్. 34. తత్రదు ర్వ్యధరోహర్థం లేపో మధ్యాజ్యసంయుతైః, మధూకాయవమంజిష్ఠా రుబుమూలైస్సయంతతిః. 35. అనేకధాతుచ్చిన్నస్య సంధిః కర్ణస్య వై భిషక్, యో యథాభినివిష్టస్యాత్తిం తథా వినియోజయేత్. 36. ధా న్యామ్రోష్ణోదకానాం తు సేకో వాతేన దూషితే, రక్తపిత్తేన పయసా క్షేప్తా తూప్లవారిణా. 37. తతస్సేవ్యస్థిరం కుర్యాత్సంధిం బంధేన వా

పునః, మధ్యాహ్నాన తతోఽభ్యుదయ పిచునాసంధివేష్టకం. ౩౮. కపాల
చూర్ణేనతతశ్చూర్ణయేత్పథ్యయాఽథవా.

కర్ణ విద్రుధులకు విద్రుధికి చెప్పిన చికిత్సనే చేయవలయును. పిల్లపీచర అశ్వ
గంధ (పెన్నేరు) పాలచెట్టు ఆముదపువిత్తులు వీట్లతో తైలమును పక్వముచేసి పాలను
కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణ పాళి వృద్ధిచేయును. మఱియు నన్నిరోగములును కుదురు
ను. గురిగింజపాడిని పోసిగేదెపాలను కాచి దానినుండి వెన్ననుతీసి దానినిరాచినకర్ణ పా
ళిలు (చెవితమ్రెలు) పెఱుగును. విషగర్భమును తైలమును చేదసారతైలమును ఎనిమిది
రెట్లగాడిదమూత్రమును పక్వముచేసి లేపనచేసినచో కర్ణ పాళి వృద్ధియగును. జీవనీ
యగణపు ఓషధులను కల్పముచేసి పాల నందుకలిపి తైలమునుచేర్చి పక్వముచేసి చెవి
లో పోసిన కర్ణ పాళి వృద్ధిచేయును. నీటిపట్టులలోని మృగములమాంసమును క్షాధము
చేసి పోసిన కర్ణ పాళి పెఱుగును. లేనిచో గేదెనేతిని ఏనుగుజాలు ధాన్యపుకుండలో
నుంచి తీసిరాచిన కర్ణ పాళి వృద్ధియగును. మనలికందను తినినను వృద్ధియగును. చెవిలో
చెడునీరు నిలిచిన పోటు పుట్టును. అద్దానిని పోగొట్టికొనుటకై యష్టిమధుకము యవలు
మంజిష్ఠము ఆముదపువేళ్లు వీటిని లేనె నేయి కలిపి నూరి అనేకవిధములుగా తెగిన చెవు
లకు పట్టంపవలయును. ఎట్లుతెగినదానికట్టులనే బోడింపవలయును. గంజి వేడినీరు వీటిని
పోయుటచేతను వాతదూషితములయందు హితము కలుగును. రక్తపిత్తదూషితమగు చె
విని పాలతోను కఫదూషితమగుదానిని వేడినీరుతోను కడిగి పిప్పట తెగినచెవినినరి
గాచేర్చి కట్టు కట్టవలయును. లేనె నేయి కలిపి వేపఆకునూరికట్టనెనను కట్టవలయును.
శంఖచూర్ణముతోగాని కరక్కాయ పాడితోగాని కట్టును కట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కర్ణరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౭. నాసారోగాధికారము.

—ॐ నాసారోగోపాయములు. ॐ—

శ్లో. పంచమూలీశృతం క్షీరం స్యాచ్చిత్రకహరీతికీ, సర్విర్గుడ
షడంగశ్చ యూషః పీనసశాంతయే. 1.

పంచమూలములకషాయము పాలు చిత్రమూలము కరక్కాయ బెల్లము నేయి
అను నీయారవస్తువులతో సిద్ధముచేసిన యూషము పీనసరోగములకు వాడవలయును

❖ వ్యోమాదిచూర్ణము. ❖

శ్లో. వ్యోమచిత్రక తాలీసతింతిడిచామ్లు వేతనం, సచవ్యాజా
జీతుల్యాంశ మేలాత్వకృత్రమాదికం. 2. వ్యోమాదికం చూర్ణమిదం
పురాణగుడసంయుతం, వీనసశ్వాసకాసఘ్నం రుచిస్వరశరం షరం. 3.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమాలము తాడిశపత్రి అమ్మవేశసము, చవ్య
ము బచ్చలి, జీలకఱ్ఱ వీలకులు లవంగపుపట్ట మున్నగువాని సమానభాగములనుగా
చేకొని చూర్ణముచేసి ప్రాతబెల్లమును అందు కలిపి నేవి. పవలయును. ఇయ్యది వీనస
శ్వాసదగ్ధులను పోగొట్టి రుచిని కలిగించును.

❖ పాతాదులగు వివిధతైలములు. ❖

శ్లో. పాతాద్విరజనీమూర్వా పిప్పలీ జాతిపల్లవైః, దంత్యాచ
తైలం సంసిద్ధం నస్యం నమ్యుక్తు వీనసే, వ్యాఘ్రీ దంతీ వచాశిగ్రును
రసవ్యోమసైంధవైః, పాచితం నావనంతైలం పూతినాసాగదంజయేత్.
5. త్రికటువిడంగసైంధవబృహతీఫలశిగ్రునురసదంతీభిః, తైలం గోజల
సిద్ధం నస్యం స్యా త్పూతినస్యస్య. 6. కలింగహింగుమరిచలాక్షానురస
కల్పలైః, కుష్ఠాగ్రశిగ్రుజంతుఘ్నై రవవీడః ప్రశస్యతే. 7. తైరేవ
మూత్రసంయుక్తైః కటుతైలం విపాచయేత్, అవీనసే పూతినస్యే
శమనం కీర్తితంషరం. 8. నానాపాకే పితృహరం విధానం కార్యంసర్వం
బాహ్యామభ్యంతరం చ హలేద్రక్షంతీరపుక్షత్వచశ్చ యోజ్యా
స్యేకే సఘృతాశ్చ ప్రదేహః. 9. పూయాస్తరీక్షపితృఘ్నః కషా
యానావనాని చ, శుంఠీకుష్ఠకణాబిల్వ ద్రాక్షాకల్మశకషాయవత్.
10. సాధితం తైలమాజ్యం వా నస్యం క్షవభురుక్ష్మణుత్, దీప్తిరోగే
పైత్తికే సంవిధానం సర్వం కుర్యా న్నాఘరం శీతలం చ, నానానాహే
స్నేహపానం ప్రధానం స్నిగ్ధాఘామా మూర్ధ్ని వస్తిశ్చ నిత్యమ్. 12.

విషబొద్ది పసపు మ్రానిపసపు చాగచక్క పిప్పళ్లు జాజియగుళ్లు దంతి వీటితో
సిద్ధము చేయబడిన తైలమును నస్యముగా నుపయోగించినచో వీనసరోగము తొలగిపో
వును. వాకుడు దంతిచెట్టు వన మునఁగచెక్క నల్లకులసి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు
సైంధవలవణము వీటినివైచి తైలమును కాచవలయును. దీనిని నస్యముగాజేసిన నానా
సంభరధమగు పూతిరోగమునశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు

వైధవలవణము వాడుచుచెక్క. మునగ వల్లతులసి వీటిని ఆవుమూత్రముతో కలిపి తైలమునుపోసి పక్వము చేసి నస్యమిచ్చిన పూతినాసలు నశించును. కొడిశెపాలవిత్తులు ఇంగువ మిరియములు లక్క మోచరసము కోష్ఠ పిప్పళ్లు మునగచెక్క వాయువిడంగములు వీటితో నవపిడఁము (పట్టు) చేయుట హితకరము. ఈయాషధములనే ఆవు పంచితముతోనూరి ఆవనూనెతో ఉడుక బెట్టి నస్యవిధి జేసినను పీనస మున్నగు రోగములు నశించును. నాసాపాకరోగములందు పిత్తనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయును. రక్తమును వెడలించవలయును. పాలుగలచెట్టుల బెడదు నీటితో తడువవలయును. నేతిని పైని రాయవలయును. రక్తపిత్తమును నశింపచేసెడి కషాయములనుగాని నస్యములనుగాని యిచ్చుట నాసాపాకరోగమునందు హితకరము. శోతి కోష్ఠ పిప్పళ్లు మాతృదు చెక్క ద్రాక్ష వీటితోచేసిన కల్కమునందుగాని కషాయమునందుగాని సిద్ధముచేసిన తైలమును లేక నేతిని నస్యముగా నుపయోగించుటవలన తుమ్ములు యున్నగునవి నిలిచిపోవును. పిత్తజమగు నాసాప్రకోపమునకు పూర్తిగా మధురమును శీతలము నగు చికిత్సను చేయవలయును. నాసానాహరోగమునకు పొగవేయుట యుత్తమము. శిశోవస్తినిన్ని చేయింపవలయును.

— వాతికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు. —

శ్లో. వాతికేతు ప్రతిశ్యాయే పిబేత్సర్పి ర్యథాక్రమం, పంచ భిర్లవణైస్సిద్ధం ప్రథమేన గణేన చ. 13. నస్యాదిషు విధి కృత్సమ వేక్షే తార్దితేరిశం, పిత్తరక్తోత్రయోఃపేయం సర్పిర్నధురక్తశ్శృతం. 14. పరిషేకా స్పృదేహంశ్చ కుర్యాదపి చ శీతలా, కఫజే సర్పిషాస్సిద్ధం తిలమాషవిపక్వయా. 15. యవాగ్వా వామయిత్వా వా కఫఘ్నం క్రమమాచరేత్, దాటీంగుదీనికుంభశ్చ క్రిణిహ్యసురసేనవా. 16. వర్తయోఽత్రకృతామౌజ్యాధూమపానేయథావిధి, అథవాసఘృతా సక్తాన్కృత్యామల్లిక సంపుటే. 17. నవప్రతిశ్యాయవతాంధూమంవైద్యః ప్రయోజయేత్, యః పిబతి శయనకాలే శయనారూఢం సుశీతలం మహ్యం. 18. సలిలంపీనసయుక్తః సముచ్యతేతేన రోగేణ, పుటపత్రిం జయంపత్రం సింధుతైలసమన్వితం. 19. ప్రతిశ్యాయేషుసర్వేషు శీలితం పరమాషధం, సోషణం గుడసంయుక్తం సిద్ధదధ్యమ్లభోజనం. 20. నవప్రతిశ్యాయహరం విశేషాత్కఫహచనం, ప్రతిశ్యాయేన వేశ్తాయూష

శ్చించాదలోద్భవః, తతః పక్షం కథం జ్ఞాత్వా హరేచ్ఛిర్నవిరేచనైః, శిరసోఽభ్యంజనస్వేధ సస్యకట్యమృభోజనైః. 29. వసునైర్ఘృతపానైశ్చ తాన్యభాస్వముపాచరేత్, భక్షయతి భుక్తమాత్రే సలవణము ఖ్యన్న మామమత్కుష్ఠం 23. స జయతి సర్వసముత్థిం చిరిజాతం చ ప్రతిశ్శాయమ్, పిష్పల్యా శ్శిగురీజాని విషంగః మరీచానిచ. 24. అవవీడః ప్రశస్తోఽయం ప్రతిశ్శాయనివారణః సమూత్రపీష్టాశోఽద్విష్టాః క్రియాః క్రిమిషుయోజయేత్. 25. నావనార్థం క్రిమిఘ్నాని భేషజాని చ బుద్ధిమాన్, శేషాణాం తు ఏకారాణాం యథాస్వం న్యాచ్ఛికిత్సితం. 26.

వాతమువలన బుట్టిన పీనసరోగమునందు వరుసగా సంఘటనలు తో నిద్రము చేసిన ఘృతమును ప్రథమగఁజొక్తమగు ఘృతమును త్రాగవలయును. రోగి ననుసరించి సస్యాదివిధులను చేయవలయును. పిత్తరక్తోత్పన్నమగు నానారోగమునందు మధురౌషధములచే నిద్రముచేసిన నేతిని త్రాగవలయును. కఫజమగుదానికి నేతితో న్నేహనముఁ జేసి పిదప నువ్వులు మినుములు గంజిచేసి త్రాగించి వాంతిఁ జేయింపవలయును. లేనిచో మృనిపసపు గారకాయలు జమాలుగోటా వీటినిన్నింటిని రసమునుతీసి వత్తులందు తడిపి యథావిధిగా ధూమపానమును చేయింపవలయును. లేనిచో అటుకులను నేతితో తడిపి మల్లికాపుటమును చేసి పొదలూ పెట్టి కల్పవలయును. దానిపొగను పీల్చినచో పీనస యుపశమించును. గ్రాత్రి పరుండుటకు ముందు వట్టి నేలపై పరుండి చల్లని నీటిని త్రాగినచో పీనసరోగములు నశించును. జాజి ఆకులను పుటపాకము చేసి నైంధవలవణమును తైలమును అందుకలిపి నాసికయందుంచవలయును. ఇవియన్నియును పీనస రోగమునకు పరమావధులు. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటినిబెల్లములొకలిపి తిని నను చిక్కనిమజ్జిగను పులియఁబెట్టి త్రాగినను క్రొత్తగా సంపరించిన పీనస నశించిపోగలదు. క్రొత్తగావచ్చిన పీనసకు చింతఆకులను గంజిచేసి త్రాగుట మంచిది. ఇందు కఫము కలిగినచో మెల్లగా శిరోవిరేకములనుచేయవలయును. అభ్యంజనము న్వేదము సస్యము మున్నగువానిని చేయవలయును. ఘృతాదులవలన వమనము హితకరమగును. భుజించిన పిట్టలు పొట్టవీసినమినపపప్పును ఉప్పును కలిపి నీనిని భక్షించుచుండిన చిరకాలము నుండి యుండినను పీనసరోగము తొలగిపోవును. నాసికనుండి పురుగులు పడుచున్నచో క్రిమివాశకములగు నౌషధములను ఆవుపంచితముతో కలిపి నూరి సస్యవిధిని చేయవలయును. తక్కినవాని అయెదోషముల ననుసరించి చికిత్సను చేయవలయును.

—౧౭ శిష్యులతైలము. ౧౭—

శ్లో. రక్తకరవీరపుష్పం జాత్యశనకమల్లికాయాశ్చ, ఏతైస్సమం
తు తైలం నాసారోగసాశనం శ్రేష్ఠమ్. 27.

శిష్యుల తైలమును అశనకపుష్పము జాత్యపుష్ప మల్లికాయ వీటినితెచ్చి తైలముచేర్చి పక్వముచేసి తైలమును నస్యమునుగా నుపయోగించినచో నాసారోగములును మూలరోగములును ఉపశమింతును.

—౧౮ శిఖరితైలము. ౧౮—

శ్లో. గృహధూమకణాదారుక్షారసక్తాహ్వసైంధవైః, సిద్ధం
శిఖరిబీజైశ్చ తైలం నాసార్యసాంఘాతం. 28

బూజా పిష్టాన్ని పసపు యవక్షారము కాంగుచెక్క సైంధవలవణము నెమలియడ్డవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలము నాసికారోగములను పోగొట్టును.

—౧౯ చిత్రకతైలము. ౧౯—

శ్లో. చిత్రకచవికానీప్య కనిచ్చిగికాకరంజబీజలవణారైః, గో
మూత్రయుక్తం సిద్ధం తైలం నాసార్యసాంఘాతం. 29.

చిత్రమూలము చవ్యము ఓమము వాచుడు నెమలియడ్డవిత్తులు జిల్లేడు ఆవు మూత్రము వీటితో తైలమును సిద్ధముచేసి నస్యమునుగానిచ్చిన నాసారోగములు మూలరోగములును నశించును.

—౨౦ చిత్రకర సాయము. ౨౦—

శ్లో. చిత్రకస్యామలక్యాశ్చ గుడూచ్యా దశమూలజం, శతం
శతం రసం దత్త్వా పథ్యాచూర్ణాధకం గుడాత్. 30. శతం పచేద్ధనీభూ
తైలం ద్వాదశకంక్షిపేత్, వ్యోషత్రిజాతయోః తూరాత్పల్కాన్థమపరే
ఽహని. 31. ప్రస్థార్థం మధునోదత్వా యథాగ్నృద్వాదతంద్రితః, వృద్ధ
యేఽగ్నేః క్షయంకాసంపీన సందుస్తరం క్రిమీన్. 32. గుల్తోదావర్త
దుర్నామశ్వాసాస్తం తిరిసాయనమ్.

చిత్రమూలము ఉసిరిక తిప్పతిగ దశమూలములు వీటిని 100 పలముల చొ॥ వేర్వేరుగా రసమునుతీసి అందొకఆధకమూత్రమును కరక్కాయలను మార్చముచేసివైచి పక్వముచేసి ఉడికిగట్టిపడునప్పుడు 12 పలముల బెల్లమును కలపవలయును. రెండవదినము

దానిలో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లును ముత్తెఱగులగుఱ్ఱారములును అర్థపలముచొ॥వైచి
8 పలముల తేనెనుపోసి సిద్ధముచేయవలయును. పిమ్మట నీర సాయనమును జల రాగ్నినను
సరిచిభక్షించినజల రాగ్ని యుద్దీపించును. తయదగ్గక్షీ సజంతువాతముగుల్మము ఉదావర్తము
మున్నగు రోగము లన్నియు తొలగి పోవును. ఇయ్యది చిత్రకహరీతకీరసాయన మని
చేప్పఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నాసారోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. నేత్రరోగాధికారము.

—● నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు ఔషధములు. ●—

శ్లో. లంఘనా లేపనస్వేదపిరేచనశిరావ్యశ్లేః, ఉపాచరే దభి
ప్యదా నంజనాన్ శోష్వితనాదిభిః. 1. శ్రీవాసాతివిషాలోద్ధైః చూర్ణి
తైరల్పసైంధవైః, అవ్యక్తేక్షిగదేకార్యం ప్రోత సైర్దుండనం బహిః. 2.
అక్షిక్షుక్షిహరా రోగాః ప్రతిశ్యాయవ్రణజ్వరాః, పంచైతే పంచరా
త్రేణ ప్రశమం యాంతి లంఘనాత్. ౩. స్వేదః ప్రలేప స్తిక్తాన్నం సేకో
దినచతుష్టయాత్, లంఘనం చాక్షిరోగాణామామానాం పాచనాని
షట్. 4. అంజనం పూరణం క్వాధపానమామేన శసత్తే, ధాత్రీఫల
నిర్యాసో నవద్యుక్కోపం నిహంతి పూరణతః. 5. సక్షౌద్రసైంధవోవా
శిగ్రూద్భవ పత్రరససేకః, దార్ద్రరసాంజనం వాపిస్త్యయుక్తం ప్రపూర
ణమ్. 6. నిహంతి శీఘ్రం దాహశ్రువేదనాస్సృందనసంభవాః, కరవీర
తరుణకీసలయచ్ఛేదోద్భవ బహులశలీలస పూర్ణమ్. 7. నయనయు
గం భవతి దృఢం సహసైవ తక్షణాత్కుపితం, శిఖరిమూలం తామ్రక
భాజనే స్తాక సైంధవోన్మితం. 8. పస్తు నిఘృష్టం భరిణాద్ధరితి నవం లో
చనోత్కోపం, సైంధవదారుహరిద్రాగైః కపథ్యైరసాంజనైః పిష్టైః.
9. దత్తోబహిః ప్రలేపః భవత్యశేషాక్షిరోగహరః, రథాశరవకం
లోద్రం ఘృతభృష్టం బిడాలకః, కార్యోహతకీతిద్వ్యభృతభృష్టోబిడా
లకః. 10. శాలాకశిష్ణోర్బహిర్దేవో బిడాలక ఉదాహృతః, గిరిమృచ్ఛం

దన నాగర ఖటికాంశయోజితో బహిర్లేపః. 11. కురు తేవచయా మిశ్రో
లోచన మగదం నసందేహః, భూమ్యామలకీపుష్పా ససైంధవ గృహ
వారియోజితా తామ్రే, యాతాఘనత్వ మక్షోర్జయతి బహిర్లేపః
వీడామ్. 12.

నేత్రాభివ్యంధములందు (ఎఱ్ఱవడుట పుసికట్టుట మసకకలుగుట మొ॥) కాటుక
వేయుట ఆశ్చోతనము అనగా కలికము మున్నగునానిని వేయుటను చేయవలయును. న
రలవృక్షపు బెజను అతివనలొద్దుగ వీటిని చూర్ణముచేసి కొంచెము సైంధవలవణమును
కలిపి అన్నద్రుముగా నుండిన కంటిజమ్మలకు వేయవలయును. కంటిలోను కనుగుడ్డులో
ను పుట్టెడి ప్రతిశ్చాయము ప్రణములు జ్వరములు మున్నగు నీ యైదురోగములును లం
ఘనమును చేయించుటచేత నయదురాత్మలలో నెఱుదించును. స్వేదము పట్టువేయుట
చేదుపదార్థములతిసుట నేకము నాలుగురోజులు లంఘనము ననునీయారను ఆచుములగు
నక్షిరోగములను పక్ష్యముచేయును. అపక్ష్యనేత్ర రోగమునకు కాటుకలు కలికములు క
షాయపానములు చేయింపరాదు. ఉసికపండులోని జిగుట కంటిలోబెట్టిన నూత్నము
లగు నక్షిరోగములు నశించును. మునగానునములో సైంధవలవణమును తేనెను కలిపి
కన్నులకు నేకనముచేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో మ్రానిపనపు రసాంజనము వీటిని చన్ను
పాలతో నూరి కలికముగా నైనను వేసికొనవలయును. దీని నతిశ్రమముగా నేత్రవీడలు
తోలగి పోవును. కన్నులు పోటులెత్తునప్పుడు తొలుతనే గన్నేరుఇగుళ్లగిల్లిఅందుండి
చెమర్చునీటిని కంటియందుంచికొనవలయును. నెమలియడుగువేరునురాగిపాత్రపైనూరి
అందుకొంచెమంత సైంధవలవణమును కలిపి పిమ్మట మజ్జిలోనూరి పట్టువేసినచే నేత్ర
రోగములన్నియును నశించును. సైంధవలవణము మ్రానిపనపు గైరికము కరక్కాయ
రసాంజనము వీటిని కన్నులకుపై పట్టును వేసినయెడల నేత్రరోగములు సంపూర్ణ
ముగా నశించును. లోద్ర నేతితో వేయించిన కరక్కాయ వీటిని నూరి కంటికిపైని
కడ్డితో రాచినయెడల నేత్రములు నిర్మలము లగును. కొడమట్టి చందనము వస వీటిని
నూరి కన్నులకు వెలుపట పట్టువేసి నక్షిరోగములు నశించును. నేలయుసిరిక సైంధవ
లవణము వీటిని తామ్రపాత్రముపై గట్టిపడునంతకునూరి కన్నులకు వెలుపల పట్టువైచిన
నక్షిరోగములు హరించును.

—● నేత్రాభివ్యంధమునకు నేకాదులు. ●—

శ్లో. ఆశ్చోతనం మారుతజే క్వాథో బిల్వాదిభిర్హితం, కోష్ఠ
పైసరిండబృహతీతిర్కారీనుఘశిగుభిః. 13. ఏరండపల్లవేమూలేత్వ

చిచాజం పయఃశృతం, కంటకార్యాశ్చ మూలేషు సుఖోష్ణంనేచనేహితం
 14. సంపక్వేక్షిగదే కార్యం చాంజనాదికమిష్యతే, ప్రశస్తవర్జతాచా
 క్ష్ణోః సంరంభాశ్చప్రశాంతతా. 15. మందవేదనతా కంఠాః పక్వాక్షి
 గదలక్షణం, అంజనాదివిధిశ్చాగ్రే నిఖిలేనాభిధాన్యతే. 16. బృహత్స్యే
 రండమూలత్వక్ శిగ్రోద్దూలం ససైంధవం, అజాక్షిరేణ పిష్టంస్యాద్వర్తి
 వాతాక్షిరోగనుత్. 17. హరిద్రే మధుకం పథ్యా దేవదారు చ పేషయే
 త్, ఆజేన పయసా శ్రేష్ఠమభిష్యందేత దంజనం. 18. గైరికం సైంధవం
 కృష్ణాం నాగరం చ యథోత్తరం, పిష్టద్విరుశతోద్భిర్వా గుళికాంజన
 మిష్యతే. 19. ప్రపౌండరీకయస్త్వాహ్వనిశామలకపద్మకైః, శీతైర్
 ధుసితాయుక్తైః సేకః పితౄక్షిరోగనుత్. 20. ప్రాతరాశ్చోచ్యతనం పథ్యం
 శోధమూలాక్షిరోగిణాం.

వాతోత్పన్నమగు నేత్రాభివ్యందమునకు బిల్వాద్యైషధులక హయమును వెచ్చ
 వెచ్చగా కాచవలయును. ఆముదపుఅనులు వాకుడు యష్టిమధుకము మునఁగచె
 క్క పీటిక హయముతో కన్నులను తడుపుచుండవలయును. ఆముదపుప్రేళ్లయందు
 గాని ఆకులయందుగాని పట్టయందుగాని పాలనుకాచి అపాలతో కన్నులను తడుపు
 చుండవలయును. లేనిచో వాకుడుప్రేళ్ళలో పాలను పోసి కాచి కన్నులను నీటితో త
 డుపుచుండవలయును. కన్నులు పోటు లెత్తుచున్నచో అంజనము వీయుటయే యుత్త
 మును. కన్నులు చక్కగానగుపడుట కంటినీరు అతవేగముగా వచ్చుట స్వల్పముగా వేదన
 కలిగియుండుట ఇయ్యవి పక్వమగు నక్షిరోగములకు లక్షణములు. పెద్దవాకుడుచెక్కప్రే
 ళ్లున్న మునఁగప్రేళ్ళున్న సైంధవలవణమున్న మేకపాలలో నూరి పత్తిచేసి కన్నులలో
 పెట్టుకొనిన నేత్రగోగములు నశించును. చనపు మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము కరక్కా
 యలు దేవదారువు వీటిని మేకపాలతోనూరి కంటిలో వేసికొనిన నభివ్యందరోగము
 లు నశించును. గైరికము సైంధవలవణము పిప్పళ్లు శొంఠి వీటిని ఉత్తరోత్తరము నధికము
 గా తీసికొని నీటితో నూరి యుండలు గాగట్టి కాటుకగా వేసికొనవలయును. కమల
 ములు ముల్లంగి పనుపు మ్రానిపసపు ఉసిరిక పద్మాక్షము వీటినినూరి తేనె చక్కెరలనిందు
 కలిపి పిత్తదూనములగు నేత్రములకు పట్టువేయవలయును. ద్రాక్ష ముల్లంగి మంజిష్ఠము
 జీవనీయగణపుటోషధములు వీటిని పాలలో కహయముగాగాచి ప్రొద్దుటి పూటల కన్ను
 లలో వేసికొనుచున్న నేత్రగూలలు మున్నగునవి తొలగి చనును.

—ॐ నింబపత్ర కల్కాదులు. ॐ—

శ్లో. నింబస్య పత్రైః పరిలిప్య లోధ్రిం స్వేదాగ్నినా చూర్ణమథాపి
కల్పం, ఆశోచ్ఛృతనం మానుషదుగ్ధయుక్తం పితౄ స్రవాతాపమాను
గ్ర్యముక్తం. 21. కఫజే లంఘనం స్వేదః నస్యం తిక్తాన్నభోజనం,
తీక్ష్ణః ప్రథమనం కుర్యాత్తీక్ష్ణ శైవోపనాహనం. 22. ఫణిజ్జకాస్ఫి
తకపీతబిల్వధత్తూరపీలూసురసార్జభంగైః, స్వేదం విదధ్యాదథవా ప్ర
లేపం బర్హిష్ఠశుంఠీసురదారుకుష్ఠైః. 23. శుంఠీనింబదలైః పిండః సుఖోష్ణై
స్సల్పసైంధవైః, ధార్యశ్చక్షుషి సంలేపాత్ శోధకంఘౌరజావహః.
24. వల్కలంపారిజాతస్య తైలకాంజిక సైంధవం, కఫోద్భూతాక్షీశూ
లఘ్నం తగుఘ్నం కులిశం తథా. 25. ససైంధవం లోధ్రిమథాజ్యభృష్టం
సౌవీరపిష్టం సితవత్ప్రబంధం, ఆశోచ్ఛృతనం తన్నయనస్య కుర్యాత్కం
ఘౌం చ దాహం చ రుజాం చ హన్యాత్. 26.

లొద్ధగఘ్నమును వేపాకులతో పొదివి కాచి చూర్ణముచేసి కాచి కల్కమును
చేసి కాచి చనుపాలతో రంగరించి కన్నులలో పెట్టినచో పితౄ క్త వాతములవలన పుట్టి
ననేత్రరోగములు హరించును. కఫోత్పన్నములగు నేత్రరోగములకు స్వేదము నస్య
విధి తిక్తాన్నభక్షణము తీక్ష్ణములగు నౌషధములచేత కాచుట పిండికట్టులను కట్టుటయున్నగు
వానిని చేయవలయును. ఫణిజ్జకము శ్వేతగోకర్ణి మారేడుపండు గోగు తులసి వీరికల్క
మును కంటిలో వైచి స్వేదక్రియను చేయవలయును. లేనిచో కురువేరు శొంఠి దేవ
దారు చెక్క శోఘ వీటితో చెమట పట్టించుట గాని హితకరము అగును. శొంఠి నింబ
పత్రములను పిడుచగా చేసి కొంచెము వెచ్చజేసి సైంధవలవణమును కలిపి నేత్రముల
కు పట్టునువేయుట మంచిది. నింబవృక్షపు బెరడుగలబి సైంధవలవణము వీటికల్కమును
లేపనముచేసినను కఫోత్పన్నములగు నేత్రరూలలు హరించును. లొద్ధగను నేటిలో నుం
చి సైంధవలవణమును కలిపి గంజిలో నూరి తెల్లని పత్త్రునునందు పెట్టి కంటిపైని పె
ట్టికొనినయెడల దురద మంట బాధయును తొలగిపోవును.

—ॐ వాతాధిక్యమునందు భిన్నము లగు సుపాయములు. ॐ—

శ్లో. స్నిగ్ధై రుష్ణై శ్చ వాతోత్థః పితౄజో మృదుశీతలైః, తీక్ష్ణ
రూక్షోష్ణవిశదైః ప్రశామ్యంతి కఫాత్త కాః. 32. తీక్ష్ణోష్ణమృదుశీతా

నాం వ్యత్యాసా త్సాన్నిపాతికాః, తిరీటత్రిఫలాయష్టిశర్కరాభద్రముస్తకాః. 33. పిష్టే శ్శీతాంబునా సేకో రక్తాభివ్యందనాశనః, కశే రుమధుకానాం చ చూర్ణ మంబరసంయుతం. 34. న్యస్త మ స్వస్థ రీత్యాను హిత మాశ్చ్యోతనం భవేత్, దర్శిపటోలమధుకం సనింబం పద్మకోత్పలం. 35. ప్రపాండరీకం చైతాని పచే త్తోయే చతుర్గుణే, విపాచ్య పాదశేపం తు తత్పునః కుడవం పచేత్. 36. శీతభూతే తత్ర మధు దద్యా త్పాదాంశికం తతః, రసక్రియైషా దాహశ్రు రోగరక్తరుజాపహా. 37. తిక్తస్య సర్పిషః పానం బహుశ శ్చ విరేచనం, అట్టోరపి సమంతా చ్చ పాతనం తు జలౌకసః. 38. పిత్రాభివ్యందమనో విధి శ్చాప్యపపాదితః, శిగురపల్లవనిర్యాసః సుఘృష్ట స్తామ్రసంపుటే. 39. ఘృతేన ధూపితో హంతి శోథఘ్నరాశ్రువేదనాః, పిష్టే ద్వింబస్య పత్రై రతివిమలతరై ర్జాతిసింధూత్థమిశ్రా అంతర్గర్భం దధానా పటుతరగుటికా పిష్టలోధ్విణ భృష్టా, తూలై స్సావీరసాంద్రై రతిశయమృదుభిర్వేష్టితా సా సమంతా చ్చక్షుఃకోపప్రశాంతిం చిర ముపరి నృశోర్భామ్యమాణౌ కరోతి. 41.

వాతోత్పన్నములగు శేత్రరోగములను స్నిగ్ధములు నుష్ణములగు ఔషధములచేత బాగుచేయవలయును. కఫోత్పన్నములగు రోగములు తీక్ష్ణములు రూక్షములు నగు ఓషధులచేత శాంతిని పొందింపవలయును. నన్ని పాతోత్పన్నములగు శేత్రరోగములయందు తీక్ష్ణములు నుష్ణములును కోమలములునగు చికిత్సను చేయవలయును. లోధ్ర త్రిఫలములు మధుకము కండచక్రైర భద్రముపైలు వీటిని నూరి చల్లని నీటిలో కలిపి సేకముచేసిన రక్తాభివ్యందములు తొలగును. కశేరువు మధుకము వీటిహృద్దమును పుస్త్రయనందుంచి పొట్టమునుకట్టి నీటిలోనుంచి కంటిలో పిండుట మంచిది. మ్రూనిపపపు పటోలము మధుకము నింబము పద్మాక్షము కమలము నల్లకల్వలు వీటిని నాలుగురెట్లు నీటిలో పక్వము చేసి నాలవపాలు బాక్రియిండగా దింపి చల్లార్చి యొకపలము లేనెను కలపవలయును. ఇయ్యది రసక్రియ యనంబడును. దాహము అశురోగము రక్తరోగము వీటిని పోగొట్టును. కటుతైలమును త్రాగి విరేచనమునకు తీసికొనుట హితకరము. లేనిచో కన్నులకు నలుచు క్కలను జలగలను పట్టించుట మంచిది. పిత్రాభివ్యందమును పోగొట్టు విధి చెప్పబడినది. ముసగాకురసమును రాగినంపుటములో నూరి సేతితో ధూచనచేసిన శోథ

మున్నగునవి నశించును. జావిత్రి సైంధవలవణములను నూరి మాత్రలఁగట్టి వాటిపైని మెత్తని నింబపత్రములను నూరి పూసి లోధ్రను పూసి మఱల దూదిని గంజితో తడిపి దానిపైని చుట్టి కంటిపైభాగమునందు కట్టిన ఆక్షిప్తణిపము లుపశాంతించును.

—● బిల్వాంజనము. ●—

శ్లో. బిల్వపత్రరసః పూతః సైంధవాజ్యేన చాన్వితః, శుల్బే వ రాటికాఘృష్టే ధూపితో గోమయాగ్నినా. 42. పయసా లోడిణ శ్వాత్త్వో పూరణా చోష్ణశూలనుత్, అభిష్యందేఽధిమంధే చ స్రావే రక్తే చ శస్యతే. 43. సలవణకటుతైలం కాంజికం కాంస్యపాత్రే ఘృని త ముపలఘృప్తం ధూపితం గోమయాగ్నా, సవవనకఫకోఽం ఛాగదుగ్ధా వసిక్తం జయతి నయనశూలం స్రావశోధం సరాగం. 44. తరుస్థవిద్ధామ లకరసః సర్వాక్షిరోగనుత్, పురాణం సర్వథా సర్విః సర్వనేత్రామయా పహం. 45. అయమేన విధి స్సర్వో మంథాది వ్యపి శస్యతే, అశాంతౌ సర్వథా మంధే భ్రువో రుపరి దాహయేత్. 46. జల్లాకః పాతనం శస్త్రం నేత్రపాకే విరేచనం, శిరావ్యధం వా కుర్వీత సేకాలేపా శ్చ శు క్రవత్. 47.

బిల్వఫలపురసములో సైంధవలవణము నేతని కలిపి రాగిపాత్రలో గవ్వల తోనూరి గోమయాగ్ని చేత ధూపితము జేసి పాలముందు కలిపి నేత్రములలో వేసికొనిన నేత్రశూలలు తొలగును. ఇయ్యది అభిష్యందము అధిమంధము రక్తస్రావము వీని యందు శ్రేష్ఠము. ఉప్పు ఆవనూనె గంజి వీటిని కాంస్యపాత్రలో వైచి గట్టిపడు నంతవఱకును తాతితో తఱచి గోమయాగ్నియందు ధూపితముజేసి మేకపాలతో తడిపి కన్నులకు వైచిన వాతకఫములప్రకోపమువలన నుత్పన్నములయిన నేత్రరోగములు శూలలు స్రావములు వాపు గజ్జి ఇవి యన్నియును తొలగిపోవును. వృక్షమునుండి అప్పుడు కొనిన ఉసిరికరసమును కంటిలో పిండినచో సంపూర్ణరోగములు నశించును. స్రావేయి అన్నివిధములగు నేత్రరోగములను పోగొట్టును. ఈవిధియే నేత్రపు టిధి మంధరోగమునకును చెప్పబడినది. అధిమంధరోగము శాంతింపనిచో కనుబొమ్మల పైభాగమును కాల్చవలయును. నేత్ర పాకరోగమునందు జలగను పట్టించుటయును ప్రవర్తికమ్మటయును హితకరములు. లేనిచో నాడీచ్చేదనము జేయవలెను. శుక్రరోగము లకు వలె నేకము లేవన చేయవలెను.

—ॐ పడంగగుగ్గిలము. ౪౮—

శ్లో. పభీతక శివా ధాత్రీ పటోలారిష్ట వాసకైః, క్వాథో గుగ్గు
లునా పేయః శోభశూలాక్షిపాకహః. 48. వీలుం చ సప్రణం శుక్రం
రాగాదీం శ్వాపి నాశయేత్, ఏతై శ్వాపి ఘృతం పక్వం రోగాం స్తాం
శ్చ వ్యపోహతి. 49.

తాడి యసిరిక కరక పటోలములు నింబము అడ్డసరము వీటిని కషాయమును
బెట్టి గుగ్గిలమును కలిపి త్రాగిన నేత్రపునాపులు శూలపాకములు ప్రణములు గల పీలు
పును గజ్జి మున్నగురోగములను పోగొట్టును.

—ॐ వాసకాద్వైపథము. ౪౯—

శ్లో. ఆటరూపాభయానింబధాత్రీముస్తాక్షకోలకైః, రక్తస్రా
వం కఘ్న హంతి చక్షుచ్ఛయం వాసకాదికం. 50.

అడ్డసరము కరక్కాయలు వేప యసిరికలు తుంగముస్తై తాడికాయలు వీటి
కషాయము మున్నగువానివలన నేత్ర సంబంధములగు రక్తస్రావాదులు అన్నియును
దూరములగును.

—ॐ బృహద్వాసాదిక్వాథము. ౫౦—

శ్లో. వాసాఘనం నింబపటోలపత్రం తిక్తామృతాచందన వత్స
కత్వక్, కలింగదాఢ్వీ దహనం చ శుంఠీ భూనింబధాత్ర్యా వభయావిభీ
తం. 51. శ్యామాయవక్వాథమథాప్తభాగం పిబే దిమం. పూర్వదినే క
షాయం, తైమిర్యగంఢూ పటలాకృద్దం చ శుక్రం నిహన్యా ద్వ్యణ
మప్రణం చ. 52. వీలుం చ కాచం చ మహారజ శ్చ నక్తాఘ్నిరాగం శ్వ
యధుం సశూలం, నిహంతి సర్వా న్నయనామయాం శ్చ వాసాది రే
ష ప్రథితప్రభావః. 53.

అడ్డసరము తుంగముస్తైలు నింబము పటోలపత్రములు కటుకరోహిణి తిప్పశీగ
చందనము కోష్ఠ కౌడి నెపాలవిత్తులు మ్రానిపసపు చిత్రమూలము శొంఠి నేలవేము
ఉసిరిక కరక్కాయలు తాడి పిప్పళ్లు వీటి నెనిమిదిరెట్లు వీటిలో కషాయమును కాచి
త్రాగిన తిమిరము ఖాజ దురద పటలములు అర్బుదములు మున్నగు నేత్రరోగములు
నశించును. మఱియును కాచరోగము శోభకూలమును ఇంక నితరరోగములును
నశించును.

—ॐ పథ్యాదిక్వాధములు. ౧—

శ్లో. పథ్యా స్తిస్రో విభీతకృశ్ణాః పథ్యాద్యైవ తు, ప్రస్తాదే
సలిలే క్వాధ మష్టభాగావశేషితం. 54. పీత్వా భిష్యంద మాస్రావం
రాగ శ్చ తిమిరం జయేత్, సంరంభరాగశూలాశ్రునాశనం దృక్ప్రసా
దనం, నేత్రే త్వభిహతే కుర్యా చ్చిత్ర మాశ్చోచ్చితనాదికం. 55. దృష్టి
ప్రసాదజననం విధి మాశు కుర్యాత్ సిద్ధిహిమై శ్చ మధురై శ్చ త
థా ప్రయోగైః, స్వేదాగ్నిదూమభయ శోక రుజాభితాపై రభ్యాహ
తా మపి తదైవ భిష క్చికిత్సేత్. 56. ఆగంతుదోషం ప్రసమీక్ష్య కా
ర్యం వక్త్రోష్ట్రణా స్వేదితు మాదిత స్తు, ఆశ్చోచ్చితనం స్త్రీషయసా చ
సద్యో య చ్చాపి పిత్తిక్షతజాపహం న్యాత్. 57. సూర్యోపరాగాన
లవిద్యుదాదివిరోకనే నోపహతే క్షణస్య, సంతర్పణం సిద్ధహిమా
దికార్యం సాయం నిషేవ్యా స్త్రిఫలాప్రయోగాః. 58. నిశాబ్జత్రిఫలా
దార్ద్ర్య సితా మధుక సంయుతం, అభిఘాతాక్షిశూలఘ్నం నారీక్షిరేణ
పూరణం. 59. ఇత్కుటాంకురజస్తద్వ త్వరసో నేత్రపూరణం, ఆ
జం ఘృతం క్షీరపాత్రం మధుకం చోత్పలాని. చ. 60. జీవకర్షభకా
చాపి పిష్ట్యా సర్పి ర్విపాచయేత్, సర్వనేత్రాభిఘాతేషు సర్పి రేత త్ప్ర
శస్యతే. 61.

మాడు కరక్కాయలు తాడి ఆరు ఉసిరిక పండ్రెండు వీటిని రి పలముల నీటి
లో కషాయముచేసి ఎనిమిదవపాళలు మిగిలియుండగా దింపి త్రాగిన నేత్రాభిష్యందములు
స్రావములు రాగము తిమిరము ఇయ్యవి నశించును. దృష్టి నిర్మలమగును. కనుపోటులు
కుదురును. శీతలౌషధలక్షణమును పిండుట మంచిది. సిద్ధములును శీతలములును మధు
రములగు ప్రయోగములను చేసి దృష్టిని స్వచ్ఛముచేయవలయును. స్వేదము నిష్కషాగ
భయము శోకము బాధ అభితాపము మున్నగువానివలన దూషితమైన దానికిఁగూడ నీవి
కిత్యనే చేయవలయును. ఆగంతుకదోషములను చక్కగా కనిపెట్టి తొలుతనే నోటి
లో ఆవిరిని పట్టవలయును. చనుబాలతో తడుపుటనుగాని పిత్తిక్షతములను హరించు
బౌషధములనుగాని చేయవలయును. సూర్యుని గ్రహణమును మంటను మెఱుపును
చూచుటచేత దృష్టి హతమయ్యెనేని సిద్ధములును శీతలములు సగునౌషధములచేత తడుప
వలయును. సాయంకాలములందు త్రిఫలములకషాయముతో కడుగుట మంచిది.

పసపు తుంగమునైలు త్రిఫలములు మ్రానిపసపు చక్కెర మధుకము వీటిని చనుబాలతో నూరి కంటిలో వేసికొనిన కంటికి దెబ్బ తగులుటవలనఁ గలుగుశూల లన్నియును తొలగును. లేనిచో మేకయొక్క నేతిని పాలను మధుకము కమలములు జీవకము పృషభ మనుగంధద్రవ్యము వీటిని నూరి నేతిని పక్వము చేసి నేత్రములకు ప్రయోగించినచో, సమస్తములగు నేత్రాభిఘాతములును తొలగును.

— సైంధవాది ప్రయోగములు. —

శ్లో. సైంధవం దారు శుంఠీ చ మాతులుంగీరసో ఘృతం, స్తన్యోవకాభ్యాం కర్తవ్యం శుష్కపాకే తదంజనం. 62. వాతాభివ్యంద వచ్చాన్య ద్వాతే మారుతపర్యయే, పూర్వభుక్తం హితం సర్పిః క్షీరం చాప్యథ భోజనే. 63. వృక్షాదన్యాం కపిత్థే చ పంచమూలే మహాత్యసి, సక్షీరం కర్కటరసే సిద్ధం చాపి పిబేత్ ఘృతం. 64. అభివ్యంద మధీమంధః రక్తోత్త మథ వార్జునం, శిరోత్పాతం శిరాహర్ష మన్యాం శ్వాక్షిభవా న్దదాన్. 65. స్నిగ్ధస్యాజ్యేన కాంభేన శిరావ్యధైః శమం నయేత్, అష్టాధ్యుషితశాంత్కర్ణం కర్యా లేపా న్సుశీతలాన్. 66. తైంగుకం త్రైఫలం సర్పి జ్జీర్ణం వా కేవలం హితం, శిరావ్యథం వినా కార్యః పితృస్యందహరో విధిః. 67. సర్పిః క్షౌద్రాంజనం చ స్యాచ్చిరోత్పాతస్య భేషజం, తద్వ త్రైసంధవ కాసీనం స్తన్యపిష్టం చ పూజితం. 68. శిరాహర్షేంజనం కుర్యా త్స్పృణితం ముఖసంయుతం, మధునా తార్క్ష్యశైలం వా కాసీనం వా సమాక్షికం. 69.

సైంధవలవణము మ్రానిపసపు శొంఠి మాచిరసము నేయు వీటిని చనుబాలతోను నీటితోను నూరి శుష్కపాక నేత్రములకు వేయుట హితకరము. వాయుజములగు నభివ్యందరోగములయందును ఇతరరోగములయందును మొదట ఘృతమును తినిపించి కిమ్మట పాలను త్రాగించుట హితము. బదగిక వెలగ బ్రహత్సంచమూలములు విల్వపత్రము వీటితో వేరువేరుగా సిద్ధముచేయబడిన పాలతో కూడిన నేతిని త్రాగుట మంచిది. అభివ్యందము అధిమంధము నేత్రార్జునము శిరోత్పాతము శిరోహర్షము ఈరోగములకు ఇతర నేత్రరోగములను స్నిగ్ధము చేయించి నాడులను ఛేదించి పోగొట్టవలయును. ఆష్టాధ్యుషితరోగమును పోగొట్టుటకై శీతలలేపములను చేయవ

క్షుస్య సైంధవం. 86. మధునాంజనయోగా స్ఫుస్య శ్చత్వారిః శుక్రశా
స్తయే, వటక్షీరేణ సంయుక్తం శ్లేష్మం కర్పూరజం రజః. 87. క్షీప్ర
మంజనతో హన్తి శుక్రం చాపి ఘనోన్నతం, త్రిఫలామజ్జమంగల్యామ
ధుకం రక్తచందనం. 88. పూరణం మధుసంయుక్తం క్షుతిశుక్రాజకాశ్రు
జత్, తాలస్య నారికేరశ్శస్య తక్షైవాదుష్కరస్య చ. 89. కరీరస్య చ
వంశానాం కృత్వా ఘోరం పరిశ్రుతం, కరభాస్థికృతం చూర్ణం ఘోరే
ణ పరిభావితం. 90. సప్తకృత్వోఽష్టకృత్వో వా శ్లేష్మం చూర్ణం తు కా
గయేత్, ఏతచ్ఛుష్కే ష్వసాధ్యేషు కృష్ణీకరణ ముత్తమం. 91. యా
ని శుక్రాణి సాధ్యాని తేషాం పరమ మంజనమ్.

ఏనుగు పంది ఒంటె ఆవు గుఱ్ఱము మేక గాడిద వీటిదంతములలో నాలవపాలు
శంఖము ముత్యములు సముద్రశేనము మిరియములు వేసి వత్తిని చేయవలయును.
ఇయ్యది క్షుతిశుక్రముల నశింపజేయును. శంఖము నాలుగు భాగములు మణికిల
అందర్థభాగము దానిలో నర్థభాగము మిరియములు మిరియములలో నర్థభాగ
ము సైంధవలవణము వీటిని చూర్ణముచేసి నేత్రములందు వైచిన శుక్రములునశించును.
పిచ్చటరోగమునందు, దీనినే తేనెలో కలిపి వేయవలయును. అర్బుదరోగమునందు
మజ్జిక తేటితో నూరివేయుట మంచిది. విషబొద్ది మధుకము సత్తుతాడివిత్తులు సైంధవ
లవణము ఈనాల్గింటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు
పూమట నశించును. కర్పూరమును మట్టిపాలితోనూరి కాటుక వేసికొనినచో మిక్కిలి
పెటిగిన పూవునైనను పోగొట్టును. త్రిఫలములు కమలములు గోరోచనము మధుక
ము రక్తచందనము వీటిని తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనినను దెబ్బవలనఁ గలిగిన
శుక్రములు అంశువులు నశించును. తాళపృక్షము నారికేలము జీడివిత్తులు అడ్డపర
మువీటిని ఘోరమునందు ఒంటె ఎముకల చూర్ణమును భావనచేసి పిమ్మట విడెనిమిది
మాటులు భావనచేసి ఈచూర్ణము నుపయోగింప వలయును. అసాధ్యములగు శుక్రము
లునశించును. సాధ్యము లగువానికి నుత్తమమగు అంజన మనఁదగును.

• పటోలాద్యఘృతము •

శ్లో. పటోలం కటుకాం దార్ద్రం నింబం వాసాం ఫలత్రికాం. 92.
దురాలభాం పర్వటకం త్రాయంతీం చ పటోన్మితాం, ప్రస్థమామలకా
నాంచ క్వాథయే దుల్బనేఽంభసి. 93. పాదశేషే రసే తస్మిన్ఘృతప్రస్థం

విపాచయేత్, కల్మేశ్యునిబకుటజ ముస్తాయస్యాహ్వచందనైః. 94.
సపిష్పలీకై స్తత్సిద్ధం చక్షుష్యం శుక్రయోర్హితం, మ్రాణకర్ణాక్షీ నర్త
త్వజ్జుఖ రోగవ్రణాపహం. 95. కామలా జ్వరవీనర్ప గండమాలా
హరం పరం.

చేదుపొళ్ల కటుకరోహిణి మ్రానిపసపు నింబము అడ్డనరము త్రిఫలములు దూల
గొండి పిత్తపాపడ లజ్జాపంఠి వీటిని తొలినాల్గిటిని మూడుపలములు చొచ్చిచెఱవానిని
ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీనికొని 16 పలముల అమలకములను ఒకచొచ్చిని వీటి
లో కషాయముఁగాచి ఔషధులనందు పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలియుండగా
దింపి 16 పలముల నేతిని పక్వము చేయవలయును. నేలవేసు కోపు తుంగముపైలు
మధుకము చందనము పిప్పళ్లు వీటిని కల్కముచేసి పైదానిలో కలిపి నేవించినచో,
శుక్రములు నశించును. ముక్కు చెవి కన్ను ఒడలు ముఖము వీట్లయందుగల వ్రణము
లను పోగొట్టును. కామలలు జ్వరము మున్నగువానిఁ బోగొట్టును.

❖ కృష్ణాద్యతైలము. 96 ❖

శ్లో. కృష్ణావిడంగ మధుయష్టికసింధుజస్త విశ్వోషధైః పయసి
సిద్ధ మిదం ఛగల్యాః, తైలం నృణాం తిమిరశుక్ర శిరోక్షిశూల పాకా
త్యయాం జయతి నన్యవిధౌ ప్రయుక్తం. 97. అజకాం పార్శ్వతో
విధ్వా సూచ్యా విపావ్య చోదకం, వ్రణం గోమయచూరేన పూరయే
త్సర్పిషా సహ. 98. సైంధవం వాజిపాదం చ గోరోచనసమన్వితం,
తేలుత్పగ్ర సనంయుక్తం పూరణం చాజకాపహం. 99.

పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మధుకము సైంధవలవణము శొంఠి వీటికల్కము
పాలలోపక్వముచేసి అందు తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని నన్యముగా నుప
యోగించినచో తిమిరము శుక్రము మున్నగునవనశించును. నేత్రజములగు అజగల్లికాదు
లను నూదితో కుట్టి చెఱునీటిని వెడలించి వేడచూర్ణము నాగాయముచంధు పోయవల
యును. సైంధవలవణము గోకర్ణి గోరోచనము వీటిని పూరించిన అజకారోగములు
హరించును.

❖ శశకాది ఘృతము. 100 ❖

శ్లో. శశకస్య శిరఃకక్లే శేషాంగకృష్ణతేజరే, ఘృతస్య కుడ
వం పక్వం పూరణం చాజకాపహం. 100. శశకస్య కషాయే చ సర్పి

లయును. తిందుకచెక్కతో సిద్ధము చేసినట్టిగాని త్రిఫలములతో సిద్ధముచేసినట్టిగాని నేతినయినను కేవలము ప్రాత్రనేతినయినను లేపన చేయవలయును. నాడిచేదనము లేకుండ పిత్తాభివ్యంధములను హరించు క్రియలను చేయవలయును. నేయియును ఔద్రాంజనమును శిరోత్పతమునకు తగినభేషజములు. శిరాహర్షమునందు సైంధవలవణము నీసము వీటిని చనుబాలతో నూరి అంజనము వేయవలయును. లేనిచో లేనెతో రసాంజనమును గాని కాసీసమును గాని కలిపివేయుట మంచిది.

—ॐ నేత్రవ్రణములకు పడంగగుగ్గులము. ॐ—

శ్లో. వ్రణశుక్రప్రశాంత్యర్థగ పడంగం గుగ్గులుం పిబేత్, కతకస్య ఫలం శంఖం. తిందుకం రూప్యమేవ చ. 70. కాంస్యే నిఘృష్టం స్తన్యేన క్షతశుక్రాద్దిరాగజత్, చందనం గైరికం లాక్షామాలతీ కలికా సమా. 71. వ్రణశుక్రహరీ వర్తిః శోణితస్య ప్రసాదనీ, శిరయా వా హరే ద్రక్షం జతాకాభిశ్చ లోచనాత్. 72. అక్షమజ్జాంజనం సాయం స్తన్యేన శుక్రనాశనం, ఏకం వా పుండరీకం చ ఛాగ్నిక్షీరావసేచితం. 73. రాగాశ్రువేదనాం హన్యాత్క్షతపాకాత్పయోజకాః, తుత్థికం వారిణా యుక్తం శుక్రం హస్త్యక్షిపూరణాత్. 74. సముద్రఘ్నే నదక్షాండ త్వక్సిందూత్తైః సమాక్షికైః, శిగుబీజయుతై ర్వర్తిః శుక్రఘ్ని శిగువారిణా. 75. ధాత్రీఫలం నింబపటోలపత్రం యష్టాహ్వ లోధ్రం ఖదిరం తిలా శ్చ, క్వాథః సుశీతో నయనే నిషిక్తః సర్వప్రకారం వినిహన్తి శుక్రం. 76.

నేత్రవ్రణములు చుక్కలు నశించుటకై పడంగగుగ్గులమును నేమింపవలయును. చిల్లగంజలు శంఖపుష్పి. తిందుకము కుప్పిచెట్టు వీటిని కంచుపాత్రలో చనుబాలతో నూరి అంజనమును చేసిన క్షతశుక్రములబాధలు అన్నియును నశించును. చందనము గైరికము లత్తుక జాజి వీటిని సమభాగములను వత్తిచేసి యుపయోగించినచో వ్రణములు మున్నగునవి తొలగించును. లేనిచో కన్నులకు జలగలను పట్టించిగాని దుష్టరక్తమును వెడలించవలయును. తాడిగుటికలను స్త్రీస్తన్యముతో నూరి కాటుకవైచిన శుక్రములు నశించును. కమలమును మేకపాలతో నూరి అవసేచనము జేసినచో నేత్రరోగములకు నేత్రపాకములను నశించును. మైలుతుత్తమును నీటితో నూరి వైచిన శుక్రములు నశించును. సముద్రఘ్నేసము శోహలాచెక్క సైంధవలవణము మునంగవిత్తులు వీటిని మునగరసముతో నూరి వత్తిచేసి కన్నులలో నుంచిన శుక్రములు నశించును. ఉసిరికకాయ

వేపాకులు పటోలపత్రములు మధుకము లోగ్ర కాచు తిలలు వీటిని కషాయముఁ బెట్టి చల్లార్చి నేత్రములపైని చల్లించి నన్నివిధములగు నేత్ర రోగములను నశించును.

❖ సేచనాదులు. ❖

శ్లో. క్షుణ్ణపున్నాగ పత్రేణ పరిభావితవాగిణా, శ్యామాక్వాధే
ఁబునా వాధ సేచనం కుసుమాపహం. 77. దక్షాండత్వక్కిలాశంఖ
కాచచందన గైరికైః, తుల్యై రంజనయోగోఽయం పుష్పార్థాదివిలేఖ
నః. 78. శిరీషబీజమరిచవిప్పలీసైంధవై రపి, శుక్రే ప్రఘర్షణం కా
ర్య మథవా సైంధవేన చ. 79. బహుశః పలాశశుసుమన్వరసైః పరి
భావితా జయత్యుచిరాత్, నక్తాహ్వాబీజవర్తిః కుసుమచయం దృఢుచి
రజ మపి. 80. సైంధవత్రిఫలా కృష్ణా కటుకా శంఖనాభయః, సతామ్ర
రజసో వర్తిః పిష్ట్యా శుక్ర వినాశినీ. 81. చందనం సైంధవం పథ్యా ప
లాశతరుశోణితం, క్రమవృద్ధ మిదం చూర్ణం శుక్రాద్దివిలేఖనం. 28.

పున్నాగపు అకులను తెచ్చి నీటిలో కలిపి రసముతీసి గాని పిప్పళ్ళకషాయము
తో గాని కన్నులకు సేచన చేసిన కంటిపూవులు నశించును. గోరింటచెక్క. శిలాజిత్తు
శంఖము కాంస్యము చందనము గైరికము వీటిని సమభాగములను అంజనముఁజేసి నేత్ర
ములపూవులకు వేసిన నశించును. దిరిసెనవిత్తులు మిరియుములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము
వీటితోగాని కేవలము సైంధవలవణముతోగాని శుక్రమును ఘర్షణచేసిన తొలగును.
మోదుగపూవులరసముతో కంటిని అనేకమారులు పరిభావనచేసిన శుక్రములు నశించును.
నెమలియడుగువిత్తులను వత్తిచేసి కంటిలోనుంచిన పువ్వులు నశించును. సైంధవలవణము
త్రిఫలములు పిప్పళ్ళు కటుకరోహిణి శంఖపుష్పము రాగిసాడి వీటినినూరి వత్తిచేసి
కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు నశించును. చందనము సైంధవలవణము కరక్కాయలు
వీటిని ఏకోత్తరములు పెచ్చుగా గ్రహించి మార్చుచేసి కన్నులలో వేసికొనిన శుక్ర
ములు అర్చరోగములు నశించును.

❖ దంతవర్తి. ❖

శ్లో. దంతై ర్వాస్తివరామోహస్త్రా గవాశ్వాబ్జఖరోద్భవైః, స
శంఖమాక్తికాంభోధిఫేనై ర్మరిచపాదికైః. 83. క్షుతశుక్ర మపి వ్యా
ధిం దంతవర్తి ర్నివర్తయేత్, శాఖస్యభాగా శ్చత్వారస్తతోఽర్థేన మ
నశ్శిలా. 84. మనశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేన సైంధవం, ఏతచ్ఛూచ
ర్ణాంజనం శ్రేష్ఠం శుక్రయోస్తిమిరేషు చ. 85. పిచ్చటే మధునా
యోజ్య మర్జదే మస్తునా తథా, తాప్యం మధుకసారోహిబీజం చా

మః కుడవం పచేత్, యష్టిప్రపాండరీకశ్య కల్కేన నయనానానా. 101. ఛాగల్యాః పూరణా చ్చుక్రక్షుతిపాకాత్యయాంబకా, పూరి భూశంఖశౌలం చ దాహరాగా నశేషతః. 102.

కుండేటితలనునూ కల్కముచేసి తక్కిన శరీరమును కషాయముచేసి నాలుగుపలముల నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన అజకలు నశించును. శరీరమునునూ నాలుగుపలముల నేతిని పక్వముచేసి మధుకము కల్కము నీటికల్కములతో కలపి మేకపాలను పక్వముచేసి అందునిద్రముచేసిన పుత్రమును నేవించిన నేత్ర సంబంధముల దాహదులు నశించును.

❖ త్రిఫలాదినేవనము. ❖

శ్లో. త్రిఫలాపుత్రం మధుయవాః సాదాభ్యంగం కషాయము ద్దాః, చక్షుష్యః సంక్షేపాత్ వర్గః కథితో భిషగ్భి రయం. 103. హ్యే త్పదావాత్రిఫలాను చూర్ణితాం మధుప్రగాఢాం తిమిరీకాం జే, సమీరజే తైలయుతాం కఫాత్మకేమధుప్రగాఢాం విదగ్ధితాం తః. 104 కల్కః క్వాథో ౭థవా చూరం త్రిఫలాయా సి పేదనానా ధనా హవిషా వాపి సమస్తతిమిరాంతకృత్. 105. య త్త్రిఫలా చూర మపశ్యవర్జీసాయం సమశ్నాతి హవిర్మధుభ్యాం, స మున్యతే త త్రగతై ర్వికారైః భృత్యై ర్యథ ఊణాధనో మనుష్యః. 106. సన్నతం నా వరాక్వాథం శీలయే త్తిమిరామయీ, జాతా రోగా నివర్తంతి న భవంతి కదాచన, త్రిఫలాయాః కషాయేణ ప్రాతి గ్నయవధానాత్. 107. జలగండుఃప్రేః ప్రాతి ర్భహుశో ౭ంబాభిః ప్రపూర్వ ముఖరంధ్రం, నిర్దయ ముక్ష స్పృశీ క్షుపయతి తిమిరాణి నా నద్యః. 108. భుక్వా పాణితలం పుష్పా చక్షుషో ర్య త్వప్రదీయతే, అచిచ్ఛేదతద్వాగ్ తిమిరాణి వ్యపోహతి. 109.

త్రిఫలములు నేయి తేనె యవలు సాదాభ్యంగము పిల్లపీచర పెసలు ఈవర్ణము నేత్రములకు సుఖకరముని చెప్పబడినది. లేనిచో సమస్తనేత్రరోగములందును త్రిఫలా చూర్ణమును తేనెతోనేవించిన పిత్తోత్పన్న తిమిరరోగములకువలె చికిత్స చేసిననుమందిన వాతజములగువానికి తైలములో కలిపియును కఫోత్పన్నములకు తిమిరములనుగూడ నేనెతో కలిపి నేవించవలయును. త్రిఫలముల కల్కకషాయములను గాలి చూర్ణమునుగాని తేనెతో లేక నేతితో భక్షించిన సమస్త తిమిరరోగములునునశించును. ఆచిచ్ఛేదము

వులను త్యజించిసాయంకాలములందు త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెలో కలిపి భక్షించి నచో సమద్రనేత్రరోగములునశించును. త్రిఫలములకసాయములో తేనెను కలిపి కంటిలో వైచిన తిమిరరోగములు నశించును. త్రిఫలకసాయముతో కన్నులఁ గడిగిన సమద్రనేత్రరోగములు నశించును. కొత్తరోగములు పుట్టువు. త్రిఫలాదకములను పుక్కిటిలోనుంచికొని కంటిపొద నుమిసిననేత్రరోగములు నశించును. భోజనముఁ జేసి చేతుల నుకడిగికొని రెండుచేతులతో కన్నులను ఆచితీతోఁ దుడిచికొనినచో నేత్రరోగములు నశించును.

— సుఖావతీవర్తి. —

శ్లో. కతకస్య ఫలం శంఖం తూర్వావణం సైంధవం సితా, ఘేనో రసాంజనం క్షౌద్రం విడంగాని మనఃశిలా. 110. కుక్కుటాండకపాలాని వర్తి రేషా వ్యపోహతి, తిమిరం పటలం కాచ మర్త శుక్రం తథైవ చ, కంఠాక్షేదాగ్బుదం హంతి మలం చాశు సుఖావతీ. 111.

కతకపుగింజలను శంఖచూర్ణమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము శర్కర సమద్ర ఘేనము గసాంజనము తేనె వాయువిడంగములు మణిశిల కోడిగుడ్డచి వ్వులు వీటిని వత్తిచేసి కంటిలో వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు కాచము ఆర్తము శుక్రము ఖజ్జ క్షేదము అర్బుదము మున్నగు నేత్రరోగములు నశించును.

— చంద్రోదయావర్తి. —

శ్లో. హరీతకీవచాకృష్టం పిప్పలీమరిచాని చ, పిభీతకస్య మజ్జా చ శంఖనాభిర్తనఃశిలా. 112. సర్వ మేత శ్శమం కృత్వా ఛాగక్షీరేణ పిషయేత్, నాశయే త్తిమిరం కంఠాం పటలా న్యర్బుదాని చ. 113. అధికాని చ మాంసాని య శ్చ రాత్రౌ న పశ్యతి, అపి ద్వివార్షికం పుష్పం మానే నై కేన సాధయేత్. 114. వర్తి శ్చంద్రోదయా నామ నృణాం దృష్టిప్రసాదనీ, హరీతకీ హరిద్రా చ పిప్పలో లవణాని చ. 115. కంఠాతిమిరజి ద్వర్తి న క్వచి త్ప్రతిహన్యతే.

కరక్కాయలు పస కోష్ఠ పిప్పళ్లు మిరియములు తాడిమజ్జ శంఖనాభి మణిశిల వీటిని సమముగాఁ దెచ్చి మేకపాలతో నూరి వత్తిఁజేసి కంటియం దుంచికొనినచో తిమిరములు దురదలు పటలము అర్బుదము దుర్దాంసము తేచీకటి మున్నగు వాటిని పోగొట్టును. రెండుసంవత్సరములు ముదిరిన పూవునైనను నశింపఁజేయును. ఇయ్యది దృ

ష్టినిచ్చెడిని. కరక్కాయలు పసపుపిప్పళ్లు పంచలవణములు. వీటిని వత్తిచేసి కంట నుంచి కొనివ కంటిదురదలు నశించును.

శ్రీమూరికా వర్తికి. ౧౭

శ్లో. అశీతి స్త్రీలపుష్పాణి వష్టిః పిప్పలితండులూః. 119. జాతీ కుసుమపంచాశ న రిదాని చ పోడశ, ఏషా కుమారికా వర్తి ర్గతం చక్షు ర్నివారయేత్. 117.

తీలపుష్పములను. 80 పిప్పలీ తంశులములను 60 జాతీకుసుమములను 50 మిరియములను 16 ని వత్తిచేయవలయును. ఇయ్యది నష్టమైన దృష్టిని గూడ నొసగును.

శ్రీఫలాదివర్తలు. ౧౮

శ్లో. త్రిఫలాకుక్కుటాండత్వక్కాసీసమయసారజః, నీలోత్పలం విడంగాని శేనంచ సరితాంపతేః. 118. ఆజేన పయనా పిష్ట్యా భావయే త్రామ్రభాజనే, సప్తరాత్రం స్థితం భూయః పిష్ట్యాక్షీరేణవర్తయేత్. 119. ఏషా దృష్టిప్రదా వర్తి రంధస్యాభిన్న చక్షుషః, చందన త్రిఫలా ఘౌ గవలాశతరుశోణితైః. 120. జలపిష్టై రియం వర్తి రశేషతిమిరాహః, నిశాద్వయా భయా మాంసీ కుష్టకృష్ణా విచూర్ణితా. 121. సర్వనేత్రా మయాన్ హన్యా దేత త్సౌగత మంజనం, వ్యోమోత్పలా భయాకుష్ట తాద్వైర్వర్తిః కృతా హరేత్. 122. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరా రాశునిస్రవతి, త్ర్యాషణం త్రిఫలావక్త్ర సైంధవాల మనఃశిలాః, క్లేదో పదేహకంఢూఘ్ని వర్తిః శస్తా కఫాపహః. 123. ఏకగుణామాగధికా ద్విగుణా చ హారీతకీ సలిలపిష్టా, వర్తి రియం నయనసుఖా ర్త్తిమిర పటలకాచాశుహరీ. 124.

త్రిఫలములు కోడిగుడ్డు చెక్కులు కాసీసము లోహపుపొడి నల్లకల్వలు వాయు విడంగాములు సముద్రపేసము వీటిని తామ్రపాత్రలో నూరి విడుదనములు మేకపాల తో తడిసియుంచవలయును. పిప్పటం జక్కగా నూరి వత్తిని చేసి యుపయోగించిన గుడ్డివానికి గూడ కన్నులు వచ్చును. చందనము త్రిఫలములు టోకచెక్క మోడుగపూల లానికిం జక్కవములు వీటిని నూరి వత్తిచేసి కంటిలోనుంచికొనిన సంపూర్ణములగు తిమిరగోగములునశించును. పసపు మ్రానిపసపు జటామాంసి కోష్ఠ పిప్పలి వీటిని కాటు కచేసి చేసికొనిన సమస్తనేత్రగోగములు నశించును. శొంమిరియ ముఠెలు పిప్పళ్లుం

కరక్కాయలు కోష్ఠ పీటితో వత్తిజేసి ధరించిన అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము అర్జము అంశుపతనము మున్నగు రోగములు నశించును. శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తగరము సైంధవలవణము హరిదళము మణిశిల పీటివత్తి క్షేదము కోఫ దురద మున్నగునానికి పోగొట్టును. నేత్రములకఫమును తొలగించును. పిప్పళ్లు 1 భాగము కరక్కాయలు 2 భాగములు పీటిని నీటిలో నూరి వత్తినిచేసి కంటిలో నుంచిన దురద అర్జము తిమిరము పటలము నీళ్లుకారుట మున్నగునవి నశించును.

— చంద్రప్రభావర్తి. —

శ్లో. అంజనం శ్వేతమరిచం పిప్పలీ మధుయష్టికా, విభీతకస్య మధ్యం తు శంఖనాభి ర్మనశిలా. 125. ఏతాని సమభాగాని అజాతీ రేణ పేషయేత్, ఛాయాశుష్కాంకృతాం వర్తిం నేత్రేషు చ ప్రయోజయేత్. 126. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరం రక్తరాజికాం, అధిమాంసం మలం చైవ యచ్ఛ శత్రౌ న పశ్యతి. 12. వర్తి శ్చంద్రప్రభానామ జాతాన్య మపి శోధయేత్.

అంజనము తొల్లమిరియములు పిప్పళ్లు మధుకము విభీతకమధ్యము శంఖనాభిమనశిల పీటిని సమభాగములను మేక పాలతోనూ వత్తిచేసి నీడలో నెండింపవలయును. పీటిని నేత్రములోవైచినచో అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము కన్నులయెఱుపు దుర్మాంసము పుసి తుండీకటి ఇమియన్నియును నశించును. ఇయ్యది చంద్రప్రభయను వర్తి. జాత్యంధునైనను శోధించును.

— నాగార్జునీయాంజనము. —

త్రిఫలావ్యోషసింధూత్థయష్టితుత్థరసాంజనం. 128. ప్రపౌండరీకగజం తుఘ్నం లోధ్ధం తామ్రం చతుర్దశ, ద్రవ్యాణ్యేతాని సంచూర్ణ్య వర్తిః కార్యా సభోంజనా. 129. నాగార్జునేన లిఖతా స్తంభే పాటలిపుత్రకే, నాశనీ తిమిరాణాం చ పటలానాంతథైవ చ. 130. సద్యః ప్రకోపం స్తస్యేన స్త్రియా విజయతే ద్రువం, కింశుకస్వరసేనాథ పీలు పుష్పకరక్తతః. 131. అంజనాల్లోధ్ధతోయేన చాసన్నతిమిరం జయేత్, చిరసంఘాదితే నేత్రే బస్తమూత్రేణ సంయుతా. 132. ఉన్నీలయ త్యకృచ్ఛ్మణ ప్రసాదం చాధిగచ్ఛతి.

త్రిఫలములు శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము మధుకము మైలుతుత్తము రసాంజనము కమలము వాయువిడంగములు లోధ్ధ తామ్రము అనునీపదునాల్గు

గింటిని చూర్ణముచేసి వర్తి చేసి నేవింపవలయును. ఈవత్తిని నాగార్జునుఁడు పాటలిపుత్రపుస్తంభమున వ్రాసెను. ఇయ్యది తిమిరరోగములను నేత్రపటలములను తొలగించును. చనుబాలలో కలిపిచేసి తత్త్వణమేనేత్రప్రకోపమును పోగొట్టును. మోదుగరసములోనూటివైచిన పీలు పూవులు మున్నగునవిసశించు. లోఁద్రోదకములతో నూరివైచిన కొందిరోజులతిమిరరోగములు నశించును. చాలగోజులనుండి మూసికొనిపోయిన కన్నుకు మేకమూత్రమును వేయవలయును. శీఘ్రముగా నెప్పుది యగును.

—ॐ పిష్పల్యాద్యంజనములు. ॐ—

శ్లో. పిష్పలీం సతగరోత్పలవత్రాం వర్తయే త్సమధుకాం సహరిద్రాం, ఏతయా సతత మంజయితవ్యం య స్సువర్ణసమ మిచ్ఛతి చక్షుః. 133. వ్యోషాయశ్చూర్ణసింధూత్థా త్రిజలాంజనసంయుతా, గుడికా జలపిష్టేయం కోకిలా తిమిరాపహా. 134. త్రీణి కటూని కరంజఫలాని ద్వే రజనీ సహసైంధవకం చ, బిల్వతరో ర్వరుణస్య చ మూలం వారిచరం దశమం ప్రవదన్తి. 135. హన్తి తమ స్తిమిరం పటలం చ పిచ్ఛిట శుక్రక మథార్జునం చ, అంజన కంజన రంజనకంచ దృక్ష్వ న నశ్యతి వర్షశతం చ. 136.

పిష్పళ్లు తగరము కమలపత్రములు పసపు వీటినినూ తేనెను కలిపి వత్తినిచేయవలయును. ఈవత్తిని కన్నులలో వైచికొనిన గరుత్తంతునిబోలిన దృష్టి యలవడును. శొంఠి మిరియములు పిష్పళ్లు లోహరజము వైంధవలవణము త్రిఫలములు అంజనము వీటిని నీటితోనూరి మాత్రలను కట్టియుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిష్పళ్లు నెమలియడ్డువిత్తుగ్గళంఖము వీటిని నూరి కాటుక చేసి వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును.

—ॐ నీలకమలాద్యంజనము. ॐ—

శ్లో. నీలోత్పలం విడంగాని పిష్పలీ రక్తచందనం, అంజనం సైంధవం చైవ సద్య స్తిమిరనాశనం. 137. పత్రైకైకకర్పూర యష్టినీ లోత్పలాంజనం, నాగకేసరసంయుక్త మశేషతిమిరాపహం 138. శంఖస్య చతురో భాగా స్తదర్ధేన మనఃశిలా, మనఃశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేనపిష్పలీ. 139. వారిణాతిమిరంహన్తిఅర్బుదంహన్తిమస్తనా, పిచ్ఛిటం మధునా హంతిస్త్రీక్షీరేణ తదుత్తమం. 140. హరిద్రానింజవత్రాణి పిష్పల్యో మఠీచాని చ, భద్రముస్తం విడంగాని సప్తమం విశ్వభేషజం. 141.

గోమూత్రేణ గుడి కార్యా ఛాగమూత్రేణ చాంజనం, జ్వరాం శ్చ నిఖిలాన్ హన్తి భూతా వేశం తథైవ చ. 142. వాచిణా తిమిరం హన్తి మధునా పటలం తథా, నక్తాంధ్యం భృంగరాజేన నారీక్షీ రేణ పుష్ప కం. 143. శిశిరేణ సరిస్తావ మర్బుదం పిచ్చిటం తథా.

నల్లకమలములు వాయువిడంగములు పిప్పళ్లు రక్తచందనము అంజనము సైంధవ లవణము వీటిని చూర్ణముచేసి కంటిలో వేసికొనిన తత్కాలపు తిమిరరోగములు నశించును. తేజస్త్రిగైరికము కర్పూరము మధుకము నల్లకమలములు అంజనము నాగకేసరములు వీటికాటుకను వైచికోనిన తిమిరరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. శంఖము నాలుగుభాగములు మణిశిల రెండుభాగములు మిరియము లొకభాగము పిప్పళ్లు అర్ధభాగము వీటిని నీటితో నూరి మజ్జిగ తేటతో కలిపి కంటిలో నుంచికొనినచో తిమిరములు నర్బుదములు నశించును. తేనెలో కలిపివేసికొనిన పిచ్చిటరోగములు నశించును. స్తన్యముతో నైన పూవులు నశించును. పసపు వేపాకులు పిప్పళ్లు మిరియములు భద్రముస్తలు వాయువిడంగములు శొంఠి వీటిని గోమూత్రముతో నూరి మూత్రము కట్టవలయును. పిప్పట మేకమూత్రముతో చాది వేసికొనిన జ్వరములు భూతప్రేతాదిబాధలు నశించును. నీటితో చాదిన తిమిరరోగములును తేనెతో పటలరోగములును గుంటకలగరాకు రసముతో తేజిడికటులును స్తన్యముతో నైన పూవులును నశించును.

—ॐ కజ్జలాంజనము. ॐ—

శ్లో. సంగృహ్యేహృతా నలక్తకరసే నామృజ్య గంధూప దాన్, లాక్షారంజితతులవద్ధినిహితా న్యష్టిమధూ నిశ్చితాన్. 144. ప్రక్షాళ్యోత్తమసర్పిషా నలశిఖాసంతాపజం కజ్జలం, దూరాసన్నని శాన్ధ్యసర్వతిమిరప్రధ్వంసకృచ్ఛోదితం. 145. భూమా నిఘృష్టయాం గుళ్యా అంజనం శమనం తయోః, తిమిరకాచార్తహరం ధూమికాయా శ్చ నాశనం. 146. త్రిఫలాభృంగమథశాపథ మధ్యాజ్యచ్ఛా గపయసి గోమూత్రే, నాగం సప్తవిక్షం కరోతి గరుడోపమం చక్షుః. 147. త్రిఫలాసలియోగే భృంగరాజద్రవే చ, హవిషి చ విషకల్మ ఊర ఆజ్యే మధూగ్రే. 148. ప్రతిదిన మథ సప్తం సప్తధా సీస మేకం ప్రణిహిత మథ పశ్చాత్కారయే త్తచ్ఛులకాం, సవితు రుదయకా లే సాంజనా ౨వ్యంజనా వా కరకరికసమేతా నర్కపైచిట్యరోగాన్.

149. అసిఞ్శితసముత్థా స్పంధివర్త్యాభిజాతాన్ హరతి నయనరోగాన్ నేవ్యమానా శలాకా.

దీనినేకర్పూరముతో నైన పరిస్రావము పిచ్చటము అర్బుదమును నశించును. తెచ్చి నఎఱులను తెచ్చి లత్తుక పూసి లత్తుకపూసిన దూదిలో చుట్టి యష్టిమధుకము తే నే దానిపై నిపూసి మండించి ఆపాగవలనఁ బుట్టినకాటుకను వేసికొనిన కనిపింపకపోవుట తే చీకటి మున్నగునవి అన్నియును నశించును. అంగుళిని భూమికి రుద్ది కంటి కిద్ది తిమిగాఁగ్గా దులు నశించును. త్రిఫలములు భారంగి శొంఠి తేనె మేకపాలు గోమూత్రము వీటిలో నేడుదినములు నీసము నుంచి చూర్ణముచేసి ధరించిన గరుడునివలె దివ్యదృష్టి వచ్చును. ఇది చేయవిధ మిట్లులు— త్రిఫలలోదకములో గుంటకలగరాసురసములో నేతికల్కము లో తేనెలో మేకపాలలో గోమూత్రములో దినదినము నేడు రోజులవఱకును నీసమును తపింపజేసి పిమ్మట శలాకను చేసి ఒక్కదానినేగాని అంజనముతోఁగాని కన్నులపై తగిల్చి కొనుచుండినన యనరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

— చించాదిచూర్ణము. —

చించాపత్రరసం నిధాయ విమలే చోదుంబరే భాజనే, మూలా తత్ర నిఘృష్టసైంధవయుతం గాంజ్యం విశోష్యాతపే, తచ్ఛూర్ణం విమలాంజనేన సహితం నేత్రాంజనే శస్యతే. కాచారాద్రుసపిచ్చిట సతిమిదే స్థాపం చ నిర్వాసయేత్. 150. చిత్రానష్ఠియోగే సైంధవ మమలం విచూర్ణ్య తేనాక్షి, శమమంజనేన తిమిరం గచ్ఛేత్ నర్మ దసాధ్య మపి. 151. దద్యాదుశీరనిర్యూహే చూర్ణితం కణైస్సైంధవం, తచ్ఛృతం సఘృతం భూయః పచేత్కౌద్రం టిపే ధ్వునే. 152. శీషే తస్మిన్ హిత మిదం సర్వజే తిమిరేంజనం, ధాత్రీరసాంజనత్యైస్సర్పి భిస్తు రసక్రియా. 153. పిత్రానిలాక్షిరోగఘ్నీ తైమిర్యపటలాంజనమ్.

చింతాకురసము మేడిపాత్రలో పోసి సైంధవలవణము చిటిసెనగ వేయఁ నూరి కలిపి ఎండలో నెండించి కన్నులలో వేసికొనిన గుడ్డి అర్కము పిచ్చిటము తిమిరము సామమున్నగు నన్నియును తొలగును. చిత్రానష్ఠత్రపష్ఠియోగమునందు సైంధవలవణము ను చూర్ణముచేసి వేసికొని సంవత్సరములో అసాధ్యమైన తిమిరరోగమైనను నశింపును. పట్టివేళ్ళనిర్యూహమునందు సైంధవలవణమును పిప్పలిచూర్ణమును కలిపి నేదని పోసి పక్వము చేసిగట్టి పడినపిమ్మట తేనెను వేయవలయును. దీనిచల్లారిన పిమ్మటవాడినచో తిమిరరోగములను నశింపజేయును. ఉసిరిక రసాంజనము తేనె నేయి వీటిని రసక్రియను

చేసికంటిలో వైచికోనినచో పితృవాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములు తిమిరములు పటలులు తొలగిపోవును.

శృంగి బేర సన్యాదులు.

శ్లో. శృంగి బేరం భృంగరాజం యస్మిన్ తేన మిశ్రితం. 154. నన్య మేతేన దాతన్యం మహాపటలనాశనం, లింగనాశే కఫోద్భూతే యథావ ద్విధిపూర్వకం. 155. విద్ధావ దైవకృతే ఛిద్రే నేత్రం స్తన్య న పూరయేత్, తతో దృష్టేషు రూపేషు శలాకా మాహగే చ్ఛనైః. 156. నయనం సర్పిషాభ్యజ్య వత్త్రపట్టేన వేష్టయేత్, తతో గృహే నిరాభాదేశయితోత్తాన ఏవ చ. 157. ఉద్ధార కాన క్షవధుస్థీవనోత్కంఠనా ని చ, తత్కాలం నాచరే దూర్ధ్వం యంత్రణా స్నేహపోతవత్. 158. త్ర్యహస్త్ర్యహా ధారయే త్తు కషాయై రనిలాపహైః, వాయో ర్భయౌ త్ర్యహా దూర్ధ్వం స్నేహయే దక్షి పూర్వవత్. 159. దశరాత్రం తు సంయుక్య హితం దృష్టిప్రసాదనం, పశ్చాత్కర్త చ నేవేత లభ్యున్నం చాపి మాత్రయా. 160. రాగ శోఛోహోర్బుధం శోఛో బున్బుదం కేక రాక్షితా, అధిమంథాదయ శ్చాన్యే రోగా స్స్య రుప్త వేధజాః. 161. అహితాచారతో వాపి యథాస్వం తా మసాచరేత్, రుజాయా మక్షీరోగేనా భూయో యోగా న్నిబోధ మే. 162.

అల్లము గుంటకలగర మధుకము వీటియందు నిద్రముచేసినతైలమును నన్యముగా నిచ్చిన ఫోపటలములు నశించును. కపోత్పన్నములగు లింగనాశమునందు యథావిధిగాదై వకృతరంధ్రమును వేధనచేసి స్తన్యముతో పూరింపవలయును. రూపములు కనుపింపసాగ గనే కడ్డిని లాగి వేయవలసినది. పిమ్మట వాయూదిబాధ లేనిఇంటిలో పరుండఁ బెట్టవలయును. అప్పుడు రోగి కేకరించుట దగ్గుట తుమ్ముట చీడుట వడకుట మున్నగు వాని జేయరాదు. బొమ్మలాగున కదలక యుండవలెను. పిమ్మట మూడురోజులైన తఱువాత నేత్రమును వాతహరములగు కషాయములతో నిండించి పిమ్మట వాతముచేయకుండుట కై ఇంకను మూడురోజులు తైలముతో నిండించవలెను. ఇట్లుపదిదినములు గడచినపిమ్మట చక్కని దృష్టియలవడును. తరువాతసూడ మాత్రానుసారముగా లేలికపదార్థమును భుజింపవలయును. విపరీతముగా బ్రవర్తించెనేని ఎఱుపుచోషముఅర్బుదమువాపుబుష్పదము కేకరాక్షిత్విము అధిమంథము మున్నగు దుష్టరోగములు పుట్టును. ఈరోగములను పోగ

ట్టుకొనుటకై అపభ్రష్టవస్తువులను నేపింపరాదు. కంటిపోటు రోగమునందు చేయఁ దగిన యోగముల నింకను వినుఁడు.

—ॐ దూర్వారసాదులచేత ముఖలేపము. ॐ—

శ్లో. కల్మితా స్పృశ్చుతా దూర్వా యవగై రికశాదిశాఙ్గైః, సుఖ
లేపాః ప్రయోక్తవ్యా రుజా రోగోపశాంతయే. 163. పయస్యా శాఙ్గి
బావత్రమంజిష్ఠామధుకై రపి, అజాక్షీరాన్వితై ర్లేపః సుఖోష్ణః పుష్ప
ఉచ్యతే. 164. వాతఫ్ణీనిధౌ పయసి సిద్ధం సర్పి శ్చతుర్ధణే, కాక
ల్యాదివ్రతీవాపం ప్రయంజ్యత్సర్వకర్మసు. 165. శామ్యత్యేవం న చీచ్ఛా
లంస్నిగ్ధస్విన్నస్య మోక్షయేత్, శతః శిరాం దహేచ్ఛాపి మతిమా స్మి
ర్తితాం యథా. 166. దృష్టే రతిః ప్రసాదార్థ మంజనే శృణో మే
శుభే.

గరికి యవలు గై రికము మనుబాల వీటిని నూరి నేలిలో కల్పమును చేసి బాఘాని
వృత్తికై సుఖపూర్వకముగా లేపనఁజేయవలయును. పాలచెట్టు మనుబాలాదులు మంటి
పము యష్టిమధుకము వీటిని మేక పాలతోనూరి సుఖోష్ణముగా లేపన చేయవలయును.
వాతఘ్నములగువానిచేత సిద్ధము చేయఁబడిన పాలలో నాలుగురెట్లలో నేటిని సిద్ధము
చేసి అందు కాకోల్యాంగణపు ఔషధములను నూరి కలపవలయును. పిమ్మట దీనిని నేత్ర
కార్యములలో వినియోగపెట్టవలయును.

—ॐ వర్జింజనము. ॐ—

శ్లో. మేషశృంగస్య పత్రాణి శిరీషధవయో రపి. 167. మూల
త్యా శ్చాపి తుల్యాని ముక్తా వైడూర్య మేవ చ, అజాక్షీరేణ సంపి
ష్య తామ్రే సప్తహ మావపేత్. 168. ప్రణిధాయ తు తద్వర్జిం
యోజయే దంజనే భిషక్, స్రోతోజం విద్రుమం ఘనం సాగరస్య మ
సంశిలాః. 169. మఠిచాని చ తద్వర్జిం కారయే త్పూర్వవ ణ్ఢిమక్,
రసాంజను ఘృతం క్షౌద్రం తాలీసం స్వర్ణగై రికం. 170. గోశకృచ్ఛ
ససంయుక్తం పిత్రోసహతదృష్టయే.

మేషశృంగపుష్పత్రములును దిరిసెన చండ్రవీటిఅకులును జాజియాకులును సమాన
ముగా గ్రహించి ముత్రములు వైడూర్యమణి వీటిని సమానభాగములుగా గ్రహించి
విడదినములవరకు రాగిపాత్రలో మేక పాలతో తడిపియుంచి పిమ్మట నూరి వర్జింజని

వేసికొనిన హితకరము. శంఖము ముద్గములు సమస్త ఘోషము మణిశల మిరియములు వీటిని వత్తిచేసి వేయుట మంచిది. లేనిచో రసాంజనము నేయి తేనె తాడిశపత్రి స్వర్ణ గైరికము వీటిని నూరి పేడరసములో కలిపి వత్తిని చేసి అపత్తితో పిత్తోపహతములగు దృష్టులు కాంతించును.

— ౧౮ గుటి కాంజనము. ౧౮ —

శ్లో. నలినోత్పలకింజల్కం గోశశృంగ ససంయుతం. 171. గుడి కాంజన మేత త్స్యా ద్విసరాత్య్రింధయో ర్హితం, నదీజశంఖత్రికటూ న్యథాంజనం మనఃశిలా ద్వే చ నిశే గవాం శశృత్, సచందనేయం గుడికాథ చాంజనే ప్రశస్యతే రాత్రిదినే వ్యవశ్యతాం. 172. కణాచ్ఛా గయకృన్నధ్యే పక్త్వా తద్రసవేషితా, అచిరాద్ధన్తి నక్తాంధ్యం తద్వత్సక్షాద్రమూషణం. 173. పచేత్తు గౌధం హి యకృత్ప్రియుక్తం ప్రకల్పితం మాగధికాభి రంజనా, నిషేవితం తస్యకృ దంజనేన నిహన్తి నక్తాంధ్య మనుశయం ఖలు. 174. దధ్నా నిఘృష్టం మరిచం రాత్య్రింధ్యాంజన ముత్తమం, తాంబూలయుక్తం ఖద్యోతభక్షణం చ తదర్ధకృత్. 175. శఫరీమత్స్వత్సాగో నక్తాంధ్యం చాంజనా ద్వినిహంతి, తద్వద్రామత టంకణ కర్ణమలం చైకశోంజనా స్తధునా. 177. కేశరాజా న్వితం విధం మత్స్యేండం హస్తే భక్షితం, నక్తాంధ్యం నియతం నృణాం సస్తాహ తృధ్యనేవిహం. 177.

కమలకేసరములను ఆపుపేడలోకలిపి ఉండలుచేసి కంటిలో నుంచుకొనిన పగలు దృష్టి చక్కగా నగుపడును. తేచీకటియు నశించును. అత్యుత్పన్నమగు శంఖము శాంతి మిరియములు పిష్టశ్ల అంజనము మణిశల పసపు మ్రానిపసపు పేడ చందనము వీటిని వత్తి చేసి కంటిలో వేసికొనిన దినారాత్రములును దృష్టిస్వచ్ఛముగా నుండును. పిష్టశ్లను మేకకడుపులో (మడిదిక్కుననున్న) మాంసమునందు పక్ష్యముచేసి కంటిలో వ్రచికొనిన నిశ్చయముగా తేజీకటులు నశించును. మిరియమును పెరుగులో నూరి కాటుకగా వేసికొని తేజీకటులు నశించును. తాంబూలములో మిణుగురుపురుపును తినినను చేపయొక్క ఊరమును కంటిలో వేసికొనిన తేజీకటులు నశించును. ఇంగువ నుహాగపుష్పము చెవిగుబిలి వీటి నొక్కొక్కదానిని తేనెతో చాచి వేయుట మంచిది.

❧ త్రిఫలాఘృతము. ❧

త్రిఫలాక్వాథం లాఘ్యం సుషయస్కం శృతం ఘృతం, తిమి
రాణ్యచిరాద్ధంతి వీత మేత న్నిశాముఖే. 178

త్రిఫలాకషాయ కల్కములలో పాలు సహితముగా నేతిని కాచి సాయం కాల
ములయందు త్రాగిన సంపూర్ణముగా తిమిరోగములు నశించును.

❧ మహాత్రిఫలాఘృతము. ❧

శ్లో. త్రిఫలాయారసప్రసం ప్రస్తాభృంగరసస్యచ, వృషస్యచ రస
ప్రసం శతానర్యా శ్చ తత్త్వము. 179. అజాక్షీరం గుడూచ్యా శ్చ
ఆమలక్యా రసం తథా, ప్రసం ప్రసం సమాహృత్య సర్వేరేభిర్ఘృతం పచే
త్. 180. కల్కః కణాసితాద్రాక్షా త్రిఫలా నీల ముత్పలం, మధుకం
క్షీరకాకోలి మధువర్ణి నిద్ధిగీకా. 181. తత్సాధు సిద్ధం విజ్ఞాయ శుభే
భాండే నిధాపయేత్, ఊర్ధ్వపాన మధఃపానం మధ్యపానం చ శశ్యతే.
182. యావన్తో నేత్రరోగాస్తా న్నానా దేవాపకరత్తి, సరక్తరక్త
దుష్టే చ రక్తే చాతిస్మృతేఽపి చ. 183. నక్తాంధ్యే తిమిరే కాచే నీలికా
పటలార్బుదే, అభివ్యంధేఽధిమంధే చ పక్షకోపే సుదారుణే. 184. నే
త్రరోగేషు సర్వేషు వాతపిత్తకేషు చ; అదృష్టిం మందదృష్టిం చ
కఫవాతప్రదూషితాం. 185. స్రవతో వాతపిత్తాభ్యాం సకండ్వాసన్న
దూరదృక్, గృధృదృష్టికరం సద్యో బటవర్ణాగ్నివర్ధనం. 186. సర్వనే
త్రామయం హన్యా త్రిఫలాద్యం మహా ఘృతం.

త్రిఫలములరసము 16 ప|| గుంటకలగరాకు రసము 16 ప|| అడ్డసరము రసము
16 ప|| సిల్లసీచరరసము 16 ప|| మేకపాలు 16 ప|| తిప్పతీగరసము 16 ప|| అమ్మ
రసము 16 ప|| ఉసిరికరసము 16 ప|| చొ|| తెచ్చి ఈరసమునందు నేతిని పక్వముచేయ
వలయును. ఆనేతిలో పిప్పళ్లు చక్కెర ద్రాక్ష త్రిఫలములు నల్లకనులమును మధుకము
క్షీరకాకోలి పాలవాకుడు వీటిని కల్కమును చేసి పక్వముగునపుడు కలిపి చక్కగా
పచనమైన పిమ్మట నొకపాత్రలో నుంచవలయును. పిమ్మట నీఘృతమును ఊర్ధ్వపాన
ముగాని అధఃపానమునుగాని మధ్యపానమునుగాని చేయవలయును. దీనిని త్రాగుటచే
నేత్రరోగము లన్నియును నశించును. రక్తసహితమైన దానియందును రక్తదుష్టమునందు
అతిస్త్రావమునందును తేజఃజీకటియందును తిమిరముకాచము నీలికపటలము అర్బుదము అభి
వ్యంధము అధిమంధము వీటియందును భయంకరముగు పక్షప్రకోపమునందును సమస్త

వాతపితృకములగు నేత్రగోగములయందును అదృష్టి మందదృష్టి వాతపితృ స్రావము జల ఆనన్నదూరదృక్తము మున్నగువాని నియ్యది తొలగించును.

— ౧౦౬వ త్రైఫలఘృతము. —

• శ్లో. త్రిఫలాత్ర్యుషణం ద్రాక్షా మధుకం కటురోహిణీ. 187.
ప్రపాండరీకం సూక్షైలా విడంగం నాగకేసరం, నీలోత్పలం శారిజే ద్వే
చందనం రజనీద్వయం. 188. కార్షికైః పయసా తుల్యం త్రిగుణం
త్రిఫలారసం, ఘృతప్రస్థం పచే దేత త్వర్వనేత్రరుజాపహం. 189. తిమి
రం దోష మాస్రావం కామలాం కాచ ముష్ణదం, వీసర్పం ప్రదరం కం
ఢూం రక్తం శ్వయధు మేవ చ. 190. భాలిత్యం పలితం చైవ క్షేశా
నాం పతనం తథా, విషమజ్వరమర్తాణి శుక్రం చాశు వ్యపోహతి. 191.
అన్యే చ బహవో రోగా నేత్రజాయే చ వర్త్యజాః, తా స్సర్వా
న్నాశయ త్యాశు భాస్కర స్తిమిరం యథా. 192. నచైవాస్మా త్వరం
కించి దృషిభిః కాశ్యపాదిభిః, దృష్టిప్రసాదనం దృష్టం యథా స్యా త్రై
ఫలం ఘృతం. 193. ఫలత్రికాభీరుకషాయసిద్ధం కల్కేలయస్త్రిమధుకస్య
యుక్తం, సర్విస్సమం క్షౌద్రచతుర్థభాగం హన్యా త్రిదోషం తిమిరం
ప్రవృద్ధం. 194.

• త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు ద్రాక్ష మధుకము కటుకరోహిణి
కమలములు చిన్నయేలకులు వాయువిడంగములు నాగకేసరములు నల్లగల్లులు మనుమల
చందనము పసపు మ్రానిపసపు వీటిని ఒక్కొక్కతులము చొప్పున వీటినిన్నిటితో సమాన
ముగా పాలను దానికి మూడురెట్లు త్రిఫలములరసమును చేర్చి పక్వముచేసి 16 పల
ములనేతని పక్వముచేయవలయును. ఇందుని నేత్రగోగములను సంపూర్ణముగా
పోగొట్టును. తిమిరదోషములు ఆస్రావములు కామెరలు కాచము అర్బుదము వినర్పము
ప్రదరము కంఠూరకృతవాతము భాలిత్యము వెండ్రుకలనెఱుపు విషమజ్వరములు మున్న
గునవి నశించు. కాశ్యపాదిబుద్ధులు ఈ త్రిఫలాఘృతముకంటె మించిన యౌషధము
నేత్రములకు హితకరమైనది లేదు. త్రిఫలములు పిల్లపీచర వీటికషాయములలో మధుక
ము వీటికషాయములలో సమానభాగములను నేతని కలిపి పక్వముచేసి నాలవపాలు లేన
ను కలపవలయును. ఈనెయి త్రిదోషములగు తిమిరగోగములు నశించును.

—ॐ భృంగరాజతైలము. ॐ—

శ్లో. భృంగరాజరసప్రస్థే యష్టిమధుపలేనచ, తైలస్య కుడమృత
పక్వం సద్యో దృష్టిం ప్రసాదయేత్. 195. సస్య ద్వల్లివలితస్నా మా
నైత స్న సంశయః, గవాం శక్య త్యాగధవిపక్వ ముత్తమం హితి చ
తైలం తిమిరేషు నస్తతః, ఘృతం హితం కేవల మేన ఘృతైకే నిధా
నైతైలం పవనాస్పగుత్తయోః. 196.

16 పలముల గంటకలగరాకురసములో నొక పలము మధుకకలగుమలతో
4 పలములతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఈతైలమును నవ్యము నిచ్చి దృష్టి స్వ
చ్ఛమగును. ఒక నెల నేవించిన వలీపలితరోగములు నశించును. అపుడేడదినములలో పు
మును పక్వముచేసి యుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. కేవలదృష్టియు అ
తిమిరరోగములను ఈచికిత్సనే చేయవలయును.

—ॐ సుపవల్లభతైలము. ॐ—

శ్లో. జీవనకర్షభకౌమేధా ద్రాక్షాంశుమతీ నిదిగ్ధికా బృహత్, మ
ధుకం బలా విడంగం మంజిస్తా శర్కరా తథా రాన్నా. 197. సస్య
త్వలం శ్వదంప్రాప్తం ప్రపాండ్రకిం పునర్నవాలవణం, పిష్టల్యం సస్యేషా
భాగై రక్షాంశికైః పిష్టైః. 198. తైలం యదివా సర్పి ర్ద్రత్యా ధీర్జ
చతుర్దశం పక్వం, తిమిరం పటలం కాచం నక్తాంధ్యం చాన్యైశ్చ స
థాంధ్యం చ. 199. శ్వేతం చ లింగనాశం నాశయతి పరం చ నీలికా
వ్యంగం, ముఖనాసాదార్ద్రం పలితం చాకాలజం హాని హరతి .
200. కాసం శ్వాసం శోషం హిక్మాస్తంభం తథాత్యయం నేత్రే, ము
ఖజైర్వ్యమరభేదం రోగం బాహుగ్రహం శిరఃస్తంభం. 201. రోగా
నధోర్ధ్వజత్రోః సర్వా నచిరేణ నాశయతి, నస్యార్థం కుడవం తైలం
పక్వవ్యం సుపవల్లభే. 202. అక్షాంశైః శాణికైః కల్లై రన్యై భిష్కా
గాదితైలవత్.

ఘృతము జీవక ఋషభకములను గంధద్రవ్యములు మేద ద్రాక్ష గొలిమిడి చాచ
దు మధుకము ముత్తపపులగము వాయువిడంగములు మంజిష్ఠ చక్కెర రాన్న సీతచు
ములు పల్లెరు గలిజేరు లవణము వీటిని కాలుపల||చొ|| నూరి నేతిని గాని నూనెను గాని యి
దు కాచి ఈతైలముకంటె నాలుగురెట్లు పాలను కలిపి పక్వము చేసి నేవించినచో ని
మిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును. ముఖరోగములు అర్ధాంగవాయువులు

నశించును. ఇందు తైలమునుగాని ఘృతమునుగాని నాలుగుపలములను స్వీకరింప వలయును. కొందఱాచార్యులు భృంగరాజతైలమువలె సిద్ధము చేయవలయు ననిరి.

❖ అభిజితైలము. ❖

శ్లో. తైలస్య పచే త్కుడవం మఘకస్య పలేన కల్కపిప్లేన,
203. ఆమలకీరసప్రస్థం క్షీరప్రస్థేన సంయుతం కృత్వా, అభిజిన్నా
మ్నా తైలం తిమిరం హన్యా న్మనిషోక్తం. 204. విమలాం కురుతే దృ
ప్తిం నస్తా మప్యానయే దిదం శీఘ్రం.

ఒకపలము మధుకకల్కములో నాలుగుపలముల నూనెను ఉసిరికరసమును పాలను 16 పలములను కలిపి పక్వముచేసి నేవించిన తిమిరరోగములు నశించును. నష్టమైన దృష్టి మఱిల వస్తును.

❖ శుక్తజర్జరములకు ఛేదనాదులు. ❖

శ్లో. అర్చఛేతు ఛేదనీయం స్యా త్కృష్ణపాపం భవే ద్యథా, బ
డిశావిధ మున్నమ్య త్రిభాగం చాత్ర వర్జయేత్. 205. పిప్పలీత్రిఫలా
లాత్రా లోహచూర్ణం ససైంధవం, భృంగరాజరసే పిష్టం గుడికాంజన
మివ్యతే. 206. అర్చ సతిమిరం కాచం కంఠూంశుక్రం తదర్జవం, అజకాం
నేత్రరోగాం శ్చ హన్యా నిరవశేషతః. 207. పుష్పాఖ్య తార్క్ష్యజ సీ
తోదధి పేనశంఖ సింధూత్థ గైరికశిలా మరిచై స్సమాంశైః, పిష్టై
శ్చ మాక్షికరసేన రసక్రియేయం హంత్యర్చ కాచ తిమిరాజ్జనవర్జ
రోగాన్. 208. కాంతస్య సర్పిషః పానై ర్విరేకాలేపనేచనైః, స్వాదు
శీతైః ప్రశమయే చ్ఛుక్తికా మంజనై స్తతః. 209. ప్రవాలముక్తా
వై దూర్య శంఖస్ఫటికచందనం, సువర్ణరజతం ష్టాద్ర మంజనం శుక్తి
కాపహం. 210. శంఖః ష్టాద్రేణ సంయుక్తః కఠికః సైంధవేన వా,
సితియార్ణవఫేనోవా పృథగంజన ముర్జునే. 211. పైత్తం విధి మశేషేణ
కుర్యా దర్జనశాంతయే, వైదేహీ శ్వేతమచిచం సైంధవం నాగరం స
మం. 212. మాతులుంగరసైః పిష్ట మంజనం పిష్టకాపహం.

అర్చరోగము నల్లగుడ్డుపైకి ప్రాకిన శస్త్రము చేయుట మంచిది. ఎత్తిపట్టికొని బడిశ మనుశస్త్రముచేత ఛేదింపవలయును. పిప్పస్థ త్రిఫలములు లఘుకలహచూర్ణము సైంధవలవణము వీటిని గుంటగలగ రాకురసములూ నూరి సిద్ధముచేసి నేవించిన అర్చ

ము తిమిరము కాచము దురద శుక్రము తెలుపు అజక మున్నగు నేత్రరోగములను పోగొట్టును. సోంపు రసాంజనము మిశ్రితము సుద్ర ఘేనము శంఖము సైంధవలవలము గ్రహము శిలాజిప్తు మిరియములు వీటిని సమభాగమున ను తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన ఆర్ద్రము కాచము తిమిరము పూవులు మున్నగు నేత్రరోగములు నశించును. రణుక బీజములతో నైన నేతిని త్రాగుటచేతను వికేచనములు లేపనలు నేచనలు చేయుట చేతను శుక్తి మున్నగు రోగములు నశించును. వెనలు ముత్తెములు వైద్యుర్యమణులశంఖము కర్పూరము చందనము బంగారము వెండి తేనె వీటినికలిపి-నూరి అంజనము చేసి వేసికొనిన శుక్తికలు నశించును. లేనిచో శంఖమును నూరితేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన వలయును. మిశ్రితము సుద్ర ఘేనము వీటిని నూరి కాటుకగా వేసికొనిన పూవులు నశించును. పూవులు శాంతించుటకై తఱచుచుగా పిత్తశాంతి చికిత్సను చేయవలయును. పిష్పట్లు తెల్లమిరియములు సైంధవలవలము శొంఠి వీటిని మాచీరసములో నూరికాటుకగా వేసికొనిన పిష్పకములు నశించును.

—ॐ సంధిజముల కుపనాహభేదనాదులు. ॐ—

క్లో. భిత్త్వోపనాహం కఫజం పిప్పలీమధు సైంధవైః. 213. పిల్లి భే న్నండలాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా సమంతతః, పథ్యాక్షుధా త్రిఫలముగ్ధ్య బీజైః శ్రీద్యోకభాగై ర్విదధీత వర్తిం, తయాంజయే దశ్రుమతి త్రాగధ మణ్ణోర్హరే శ్కప్త మపి ప్రకోపం. 214. స్రావేషు త్రిఫలాక్వాథం యథాదోషం ప్రయోజయేత్, ఊదేణాజ్యేన పిప్పల్యా మిశ్రితా పిథ్యే చ్చిగాం తథా. 215. త్రిఫలామూత్ర కాసీనసైంధవైః చిరసాంజనైః, రసక్రియా క్రిమిగ్రంథౌ భిన్నే న్యా త్ప్రతిసారణం. 216.

కపోత్పన్నములగు కుపనాహములకు భేదనమును చేసిపిష్పట్లు సైంధవలవలము వేసి వీటి నందు నింపవలయును. కరక్కాయలు 1 భాగము తాడి 2 భాగము 3 భాగములు వీటిని మధ్యబీజములను క్రమముగామూడు రెండు ఒక భాగమును నిక్షేపించి నూరి వత్తిచేసి ధరించిన నేత్రములోని యాశువులను తొలగించును.

—ॐ ప్రతిసారణాదులు. ॐ—

క్లో. సిన్వాం భిత్వా వినిష్పిడ్య భిన్నా మంజననామికాం, శిలైలానతసింధూత్తైః సృక్షాదైః ప్రతిసారయేత్. 217. రసాంజనం ధుభ్యం చ భిన్నాం వా శత్రుకర్షణా, ప్రతినా ర్యాంజనై ర్యంజయ ద్విద్యే ర్దీపశిఖోద్భవైః. 218. స్వేదయే దభిష్టయాంగుల్యా హం

క్తం జతాకసా, రోచనాక్షారతుతాని పిప్పల్యః ఊద్ర మేవ చ. 219. ప్రతిసారణ మేకైకం భిన్నేన గణ ఇష్యతే, నిమిషే నాసయా పేయం సద్భి స్తేన చ పూరణం. 220. స్వేదయిత్వా బిసగ్రంథి ఛిద్రాణ్యస్య నిరాశ్రయం, పక్వం భిత్వా తు శస్త్రేణ సైంధవే నావచూర్ణయేత్. 221. వర్షావలేఖం బహుశ స్తద్వ చోచ్చిణితమోక్షణం, పునఃపున ర్వరే కం చ పిల్లరోగాతురో భజేత్. 222. పిల్లీ స్నిగ్ధో వమే త్పూర్వం శిరా వ్యధం స్తుతేఽస్పృజి, శిలారసాంజనవ్యోమగోపితై శ్చక్షు రంజయేత్, హరితాలవచాదారు మురసారసపేషితం, అభయారసపిష్టం వా తగరం పిల్లనాశనం. 223. భావితం బస్తమూత్రేణ సన్నేహం దేవదారు చ, కాకమాచీఫలై కేన ఘృతయుక్తేన బుద్ధిమాన్. 224. ధూపయే త్పిల్ల రోగార్తం పతంతి క్రిమయోఽచిరాత్.

ఆనజనమనురోగమునందు చెమటను, పట్టించి భేదన చేసి నిష్పీడనము చేయ వలయును. పిమ్మట శిలాజిత్తు ఏలకులు తగరము సైంధవలవణము లేనె వీటితో ప్రతిసా రణమును చేయవలయును. లేనిచో శస్త్రకర్త నెఱిగి వైద్యుడు రసాంజము లేనెల తో ప్రతిసారణమును చేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసారణమును చేసి దీపశిఖోద్భవము లగు నుష్ణముతో చెమ్మటను పట్టింపవలయును. వ్రేలిని రుద్ది ఆవిరిపట్ట వలయును. జెల గలను పట్టించి రక్తమును వెడలింపవలయును. పిమ్మట క్రమముగా గోరోచనము యవ ఊరము మైలుతుత్తను పిప్పళ్లు లేనె వీటి నొక్కొక్కదానిని ప్రతిసారణము చేయింప వలయును.

— చూర్ణాంజనము. —

శ్లో. రసాంజనం సర్జరసో జాతీపుష్పం మనఃశిలా. 226. సము ద్రఫేనో లవణం గైరికం మరిచాని చ, ఏతత్సమాంశం మధునా పిష్టం ధ్రువన్నసర్జని. 227. అంజనం క్లేదకంఙ్కాఘ్నం పక్ష్యణం చ ప్రరోహ ణం, మస్తకాస్థిచులుక్యా స్తు తుషోదలవణాన్వితం 228. తామ్రపాత్రే ంజనం ఘృష్టం పిల్లై ప్రక్లిన్నవర్జని, తామ్రపాత్రే గుహమూలం సింధూ త్థం మరిచాన్వితం. 229. ఆరనాలేన సంఘృష్ట మంజనం పిల్లనాశనం, హరిద్రే త్రిఫలం లోధ్రం మధుకం రక్తచందనం. 230. భృంగరాజ

రసే పిష్ట్యా ఘర్షయే ల్లోహభాజనే, తథా తామ్రే చ సప్తాహం కృత్వా వర్తిం రజోఽథవా. 231. పిచ్చిటిధూమదర్శిత తిమిరోపహతేక్షణః, స్రాత ర్ని శ్యంజయే న్నిత్యం సర్వనేత్రామయాపహం. 232. మంజిష్ఠామధుకోత్పలో దధి కఫత్వే క్షేవ్యగోరోచనా మాంసీచందనశంఖపత్రగిరిమృత్తాలీనపుష్పాంజనైః, సర్వై రేవ సమాంశ మంజన మిదం శస్త్రం సదా చక్షుషోః కండ్లాక్షేదమలాశ్రుశోణి తరుజా పిల్లార్తశుక్రాపహం. 233.

రసాంజనము సర్వరసము జాజిపుష్పము మనశ్శిల సేముద్ర ఘేనము ఉప్పు గైరికము వీటిని సమముగా చేశొని తేనెలోనూరి కంటిలో వేసికొనిన క్లిన్నములు వర్తరోగములునశించును. చేపతలలోనుండు యెముకను గంజిని ఉప్పునుకలిసి రాగి పాత్రలో నూరి క్లిన్నవర్తమున్నగు వానికుపయోగింప వలయును. కొలపాన్న వేళ్లను రాగిపాత్రలోనూరి సైంధవలవణము మిరియములు కలిపి గంజితో ఘర్షణచేసి అంజనముఁజేసివేసికొనిన పిల్లరోగములు నశించును. పసపు ప్రానిపసపు త్రిఫలములు లోధ మధుకము రక్తచందనము వీటిని గుంటకలగరాసురసములతో కలిపి లోహపాత్రమునందుగాని రాగి పాత్రములోగాని ఘర్షణచేసి వత్తినిచేసిగాని అంజనము చేసిగాని కంటికి వేసికొనిన పిచ్చిట బూజు గ్రమ్మినట్లుండుట తిమిరము యున్నగునవి సంప్రార్థనముగా నశించును. మధుకము మంజిష్ఠము కమలము సముద్ర ఘేనము లేజపత్రి గోరోచనము జటామాంసి చందనము శంఖము కొండమట్టి తాళిశపత్రి వీటినిసమాంశములను గొని అంజనము చేసి ధరించిన నేత్రములకు హితము. కండువు క్షేదము రక్తపుషీడ యున్నగునవి నశించును.

—ॐ తుత్థికాంజనము. ॐ—

శ్లో. తుత్థికస్య పలం శ్వేతమరిచాని చ వింశతిః, వింశతా కాంచికపత్రైః పిష్ట్యా తామ్రే నిధాపయేత్. 234. పిల్లా నపిల్లా స్కురుతే బహువర్షోత్థితా నపి, తత్సేకే నోపదేహాశ్రు కండ్లాశోథాం శ్చ నాశయేత్. 235. యాప్యః పక్ష్యోపరోధ స్తు రోమోద్ధరణలేఖనైః, వర్తన్యపచితం లేఖ్యం స్రావ్య ముత్త్లిష్టశోణితం. 236. ప్రవృద్ధాంతర్ముఖం రోమ సహిష్ణో రుద్ధరే చ్ఛనైః, సందంశే నోద్ధరే దృష్ట్యాం పక్ష్యరోమాణి బుద్ధిమాన్. 237. రక్షన్నక్షిదహే తృప్త తప్త హేమశలకయా, పక్ష్యరోగే పునర్నైవం కదాచి ద్రోమసంభవః. 238. ఉత్సంగినీ బహుల

కర్దమవర్తనీ చ శ్యావం చ య చ్చ పటుతంత్యిహ బద్ధవర్త, క్లిష్ట చ పోధకీయుతం త్యిహ వర్త యచ్ఛ కుంభికినీ చ సహ శర్కరయా వలే ఖ్యాః. 239. శ్లేష్ఠోపనాహనగణం చనిసం చ భేద్యో, గ్రంధిశ్చ యః క్రిమిక్యతోఽంజననామికా చ. 240.

మైలుతు త్తమ 1 పలము తెల్లమిరియములు 20 పలములు వీటిని 40 పలముల గంజిలో కలిపి తామ్రపాత్రలో ఘర్షణచేసి అంజనముగా వేసికొనిన బహుకాలము నుండియుండిన పిల్లనేత్ర రోగము నశించును. లేక ఈయోషధులతో నేకము చేసినను ఉపదేహము వాపు మున్నగునవి నశించును. పలక దులయందు రక్షకస్తావమును చేయింపవలయును. ప్రవృద్ధములగు అంత ర్దుఖిరోగములను బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుడు చినుటలాంటికత్తెరతో వెడలింపవలయును. దురదగల గ్రంథులు మున్నగువానియందు లేఖనకర్త మున్నగు చికిత్సలం జేయవలయును.

❖ వర్జ్యజములకు ఘృతాదిచోర్ణితనము. ❖

శ్లో. ఘృతేనైంధవచూర్ణేన కఫానాహః పునఃపునః, విలిఖేన్దండా లాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా సమంతతః. 241. పటోలామలకక్వాథై రా శ్లోవ్యితనవిధి ద్వితిః, పణిజ్జకరనానస్య రస్యైః పోధకీనాశనః 242. అనాహపిడకాం స్వీన్నాం తిర్యగ్భిత్వా గ్నినా దహేత్, అర్చస్తథా వర్తనామ్నా శుష్కార్చోఽర్చుద మేవ చ. 243. మండలాగ్రేణ తీక్ష్ణేన మూలే భింద్యా చ్ఛిషక్ శనైః, సిందూత్థిపిప్పలీకుప్తపణ్డినీ త్రిఫలా రస్యైః. 244. సురామృదేన వర్తిస్సాస్యత్ శ్లేష్ఠాభివ్యందనాశనీ, పోధకీ వర్జ్యోపరోధ క్రిమిగ్రంధకతూణకే. 245.

కఫానాహ రోగమును ఘృతనైంధవచూర్ణముచేత పోగొట్టవలయును. పటోలము ఉసిరిక వీటికషాయముతోగాని పణిజ్జకరసముతోగాని పోధిగ్రంధులను పోగొట్టవలయును. అనాహపిడికలను చెప్పుట మున్నగువానివలన పోగొట్టవలయును. నేత్ర పుత్రార్చుదము వర్తనార్చుము శుష్కార్చుము ఈరోగములను మొదల శస్త్రముచేసి పిదప నైంధవలవణము మున్నగు నౌషధులను త్రిఫలములరసములతో తడిపిమదిరామండములతో వత్తిచేసి ధరించిన అభివ్యం దాదిరోగములు నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నేత్ర రోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. శిరోరోగాధికారము.

— వాతశిరోగమునకు చికిత్స. —

శ్లో. వాతికే శిరసో రోగే స్నేహస్వేదా న్ననావనాసీ, పానా
న్నముపహారాం శ్చ కుర్యా ద్వాతామయాపహాన్. 1. కృష్ణ మేరండ
తైలం చ లేపా త్కంజకపేషితం, శిరోర్ధిం నాశయ త్యాశు పుష్పం
వా ముచుకుండజం. 2. పంచరూలీశృతం క్షీరిం నస్యే దద్యా చ్చి
రోగదే, ఆశిరోవ్యాయతం చర్త కృత్వా ఽష్టాంగుల ముచ్ఛితం. 3.
తే నావేప్య శిరో ఽధస్తా న్నాచకల్మేన లేపయేత్, నిశ్చల స్యోపవిష్ట
స్య తైలై రుష్ణైః ప్రపూరయేత్. 4. ధారయే దారుజః శాస్తే ర్వా
మం యామూర్ధ మేవ . వా, శిరోబస్తి ర్జయ త్యేష శిరోరోగం మరు
ద్భవం. 5. హను మన్యాక్షికర్ణార్తి మర్దితం మూర్ధకంపనం, తైలే నా
పూర్వ మూర్ధానం పంచమాత్రాశతాని చ. 6. తిష్ఠేచ్ఛేష్ఠాపి తై ఽష్టా
దశ వాతే శిరోగదీ, ఏకఏవ విధిః కార్యః తథా కర్ణాక్షిపూరణే. 2.

వాతిక శిరోరోగమునకు స్నేహస్వేదములు పానములును హితముఁ బోఁగొట్టున
న్న పానములును చేయవలయును. కోష్ఠం ఆముదమును గంజిఱోనూరి లేపనచేసి శిరఃక్షీడ
లుతోలగును. లేనిచో ముచికుండవృక్షపుపూలను లేపన చేయవలయును. పంచమాల
ములలో పాలను కషాయముగా గాచి నస్యము నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును. తల
చే నలుప్రక్కలను రాగలచర్మముతో కట్టిక్రిందివైపున మినుకుల కల్మమును లేపన
చేసి రోగినిస్వస్థునిగా కుర్చుండఁబెట్టిచర్మముపైని వెచ్చనినూనెనుపోయవలయును.
రోగికి బాధ యుపశమిల్లువఱకును జాముగాని కెండుజాములుగాని ఉంచిన నమ స్తశిరో
రోగములు నశించును. తలత్రిప్పుడు మున్నగునవి పోవుటకు ఘరీతిగ నే తైలముతోతల
ను పూరింపవలయును. ఇయ్యదినినూరు మాత్రల తైలము కఘోత్పన్నములును, పిత్తోత్ప
న్నములును ఎన్నిది వందలవాతపు శిరోరోగములను పోగొట్టును. దీనినే కర్ణ ములకున
నేత్రములకును చేయవలయును.

పైతిక శిరోరోగములకు.

శ్లో. పైత్రే ఘృతం పయః సేకాః శీతలేపాః సనావనాః, జీవనీ
యాని సర్పింషి పానాన్నం చాపి పిత్తమత్. 8. పిత్రాత్త కే శిరోరోగే
స్నిగ్ధం సమ్యగ్విరేచయేత్, మృద్వీకాత్రిఫలేక్షూణాం రసైః క్షీరైః
ఘృతై రపి. 9. శతధాతఘృతాభ్యంగః శీత వాతాద సేవనం,
శీతస్పర్శాశ్చ సంసేవ్యాః. సదా దాహార్తిశాస్తయే. 10. చందనోశీర
యప్త్యాహ్వబలావ్యాఘ్రే సఖోత్పలైః, క్షీరపిష్టైః ప్రదేహాః న్యాచ్ఛృ
తై ర్వా పరిషేచనం. 11. మృణాలబిసశాలూక చందనోత్పలకేసరైః,
స్నిగ్ధశీతైః శిరో దిహ్యతే తద్వ దామలకోత్పలైః. 12. యప్త్యాహ్వ
చందనానంతా క్షీరసిద్ధం ఘృతం హితం, నావనం శర్కరాద్రాక్షా
మధుకై ర్వాపి పిత్తజే. 13. త్వక్ష్పత్రశర్కరాపిష్టానావనం తండు
లాంబునా, క్షీరసర్పి ర్హితం నస్యం ర సావా జాంగలాః శుభాః. 14.
రక్తజే పిత్తవ త్సర్వం భోజనాలేపసేచనం, శీతోష్ణయో శ్చ వ్యత్యా
సో విశేషో రక్తమోక్షణం. 15.

పైతిక శిరోరోగములందు నేతని పాలను నేకము చేయవలయును. శీతలలేపములు
నస్యవిధులు జీవనీయగణపు ట్టోషధులచేత సిద్ధము చేయఁబడిన యన్న పానములు నేవింప
వలయును. పిష్టిజశిరోరోగములందు స్నిగ్ధపుష్పధులు ద్రాక్ష త్రిఫలములు చెఱకు వీటితో
విరేచనములను చేయించుట మంచిని, శిరోదాహములు శాంతించుటకై నూరు పర్యాయములు
శుద్ధిచేసిన నేతని రుద్దవలయును. చందనమువట్టివేళ్లు మధుకము ముత్తువపులగ
మువానాడు కమలములు వీటిని పాలతో నూరిలేపన చేయవలయును. లేనిచో ఈయోష
ధులనే పాలతో క నాయముచేసి నేకము చేయవలయును. కమల నాళములు గడ్డలు బా
జికాయ చందనము కమల కేసరములు వీటిని నేతిలో పక్వముజేసి శీతలలేపములను చేయ
వలయును. ఈఘృతమును నస్యమిచ్చుట చేత గాని కందచక్కెర ద్రాక్ష యష్టిమధుకము
వీటిక నాయమును నస్యమిచ్చుట చేత గాని శిరోరోగములు నశించును. లేజపత్రి కలకం
డ వీటిని బియ్యపుకడుగుతోనూరి నస్యవిధి జేసినచో హితమగును. రక్తజములగు శిరో
రోగములందు సంపూర్ణములగు భోజన లేపనాదులను పిత్తవిధానపురీతిని చేయవలయు
ను. శీతోష్ణముల మార్పును రక్తస్థావమును విశేషము.

❖ కఫశిరోరోగములు. ❖

శ్లో. కఫజే లంఘనం స్వేదో యాక్షోష్ణైః పాచనాద్విధిః, తిష్ఠా
 నవీడా ధూమాశ్చ తీక్ష్ణా శ్చ కవలాపితాః. 16. అచ్చం చ పాయ
 యే తృప్తిః పురాణం స్వేదయే త్తతః, మధూకసారేణ శిరో స్వస్థం
 చాస్య విరేచయేత్. 17. కృష్ణాబ్జశుంఠీమధుక శ తా మోవాష్పల సా
 లైః, జలపిష్టైః శిరోలేపః సద్యః శూలనివారణః. 18. దేవదారునిం
 కుప్తం నలదం విశ్వభేషజం, లేపః కాంజికసంపిష్టత్తైలదామస్తం శిరోస్థి
 నుత్. 19. సన్నిపాతభవే కార్యా దోషత్రయహారి క్రియ్యా, సర్వోపా
 నం విశేషేణ పురాణం త్వాదిశంతి హి. 20. త్రికటుక పుష్కర విజ
 నీ రాన్నా సురదారు తురగగంధానాం, క్వాథః శిరోష్ఠిజాలం నాపా
 పితో నివారయతి. 21. నాగరకల్కమిశ్రం క్షీరం నన్వేన యోగం
 పుంసాః, నానాదోషోద్భూతాం శిరోగుజం హన్తి తీవ్రతయా. 22. స
 లోత్పలం చందనకుప్తయుక్తం శిరోరుజాయాం సఘృతైః ప్రదేహా,
 ప్రపాండరీకం సురదారు కుప్తం యష్ట్యాహ్వా మేలాకమోగ్ధరే చ.
 23. శిరోరుజాయాం సఘృతైః ప్రదేహా లోహైర కాష్ఠైః చో
 రకై శ్చ.

కఫశిరోరోగములకు లంఘనము చేయవలయును. యాక్షములు నుష్ణములు పాచనా
 త్త కములగు వస్తువులవలన చెమటఁబుట్టింపవలయును. స్వచ్ఛమైన ప్రాతః సేవిని క్రొవ్వి
 చెమటపట్టించి యష్టిమధుకపు సత్తుతో నన్యము నిష్పించవలయును. పిప్పళ్లు తుంగము
 లు శొంఠి మధుకము పిల్లపీచర కమలములు కోష్ఠ పీటిని నీటితోనూరి లేపవలసిః శి
 శ్కూలలు తొలగరు. దేవదారువు తగరము కోష్ఠ కురు వేరు శొంఠి పీటిని గంజి
 నూరి తైలమునకలిపి శిరస్సునకు లేపనచేసినచో శూలలు నశించును. సన్నిపాతపు శి
 రోగమునందు త్రిదోషహరము లగు చికిత్సలను పురాణపుతపానమును చేయుంపవల
 యును. త్రికటుకము కమలము పసుపురాస్త్ర దేవదారువు పెన్నేరు పీటికాయమును
 ముక్కుతో పీల్చిన శిరోబాధ బువళ్ళమిల్లును. తగరము కమలములు చందనము కోష్ఠ
 పీటినినూరి తేనెకలిపి లేపనచేసినను కమలములు దేవదారువు కోష్ఠ మధుకము పిల్లలుపీటి
 కల్కములతో నెకలిపి గాని లోహారణము కమలములు కచోరము పీటికల్కములతో
 నేలని కలిపి గాని లేపనచేసినను శిరోరోగములు నశించును.

శతాహ్వయతైలము. ౨౭

శ్లో. శతాహ్వయరండమూలం చ గ్రావవ్యాఘ్రీఫలైః శృతం,
తైలం నస్యం మరుచ్ఛేచ్ఛ తిమిరోర్ధ్వగదాపహం. 24.

పిల్లిపీచర ఆముదపు వేళ్లు తగగము వామండు వీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యముగా నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును.

జీవకాద్యతైలము. ౨౮

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా సితాయష్టిబలోత్పలైః,
తైలం నస్యం పయః పక్వం వాతపిత్తశిరోగదే. 25.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష కండచక్కెర మధుకము ముత్తవపులగము కమలము లు పాలు వీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యము నిచ్చిన వాతపిత్తజనులగు శిరోరోగములు నశించును.

బృహజ్జీవక తైలము. ౨౯

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా మధూకం మధుకం బలా, నీలోత్పలం చందనం చ విదారీ శర్కరా తథా. 26. తైలప్రస్థం పచేదేభిః శనైః పయసి వడ్డుణే, జాంగలస్య తు మాంసస్య తులార్ధస్య రసేన తు. 27. సిద్ధ మేత ద్భవే న్నస్యం తైల మధ్వావభేదకం, బాధిర్యం కర్ణశూలం చ తిమిరం గలశ్శుడికాం. 28. వాతికం పైత్తికం చైవ శీర్షరోగం నియచ్ఛతి, దంతచాలం శిరఃశూల మర్దితం చాపకర్షతి. 29.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష మధూకము మధుకము ముత్తవపులగము నల్లగల్వలు చందనము విదారి చక్కెర వీటిని 16 పలముల నేతిలో పక్వముచేసి నేతికంటె నారుచె క్లెక్కువ పాలను 50 పలముల నడవిజంతువులమాంసరసమును కోపి పక్వముచేసి నేవించిన చెవుడు కర్ణశూలలు తిమిరములు మున్నగునవి నశించును.

షడ్బిందుతైలము. ౩౦

శ్లో. ఏరండమూలం తగరం శతాహ్వయ జీవంతి రాస్నా సహ సైంధవం చ, భృంగం విడంగం మధుయష్టికా చ విశ్వోషధం కృష్ణతిలస్య తైలం. 30. ఆజం పయ సైలవిమిశ్రితం చ చతుర్థణే భృంగ రసే విపక్వం, షడ్బిందువో నాసికయో విధేయాః శీఘ్రం నిహన్యః శిరసో వికారాన్. 31. చ్యుతాం శ్చ కేశాం శ్చలితాం శ్చ దంతాన్ దు

ర్బద్ధమూలాం శ్చ దృఢీకరోతి, సుపర్ణదృష్టిప్రతిమం చ చక్షుః బా
హ్యో ర్బలం చాభ్యధికం దదాతి. 32. క్షయజే క్షయ మాసాద్య
కర్తవ్యో బృంహణో విధిః, పానే నస్యే చ సర్పిః స్యా ద్వాతప్తైర్మై
ర్నధురైః శృతైః. 33. క్రిమిజే వ్యోషనక్తాహ్వా శిగుబీజై శ్చ నానా
నం, అజామూత్రయుతం నస్యం క్రిమిజే క్రిమిజై త్వరం. 34.

వీరండమూలము తగరము పిల్లపీచర జీవంతిక రాస్న సైంధవలవణము గంట
భారంగి అంటుపప్పు యష్టిమధుకము శొంఠి నల్లనూవులతైలము మేకపాలు వీటిని గుండ్
కలగ రాకురసములో పక్వము చేసి ఆరుబిందువులు ముక్కులో పోసిన శిరోవికారము
లన్నియును నశించును. రాలిన వెండ్రుకలను కదిలిన పండ్లను గట్టిపఱచును. గరుడునితో
సమమగు దృష్టి నిచ్చును. క్షయోత్పన్నములకు వీర్యవర్ధకములగు చికిత్సలను చేయవల
యును. వాతనాశకములు మధురములు నగు నోషధులతో సిద్ధముచేసిన నేటిని త్రాగిం
వలయును. మఱియును నస్యము చేయింపవలయును. పురులవలన బుట్టిన శిరశ్శూ
లందు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు మునగవిత్తులు వీటిని మేకమూత్రములోనూరి నస్య
మును చేయవలయును.

—॥ అపామార్గతైలము. ౩౬ —

శ్లో. అపామార్గ ఫల వ్యోష నిశాక్షారక రామతైః, సవిడంగం
శృతే మూత్రే తైలం నస్యం క్రిమిం జయేత్. 35. నాగరం సగుండ
విశ్వం పిప్పలీ వానసైంధవా, భుజస్తంభాదిరోగేషు సర్వే షూర్ధ్వగజే
షు చ. 36. సూర్యావర్తే నిధాతవ్యం నస్యకర్మాదిభేషజం, పాయయే
త్సగుడం సర్పి ర్ఘృతపురాం శ్చ భక్షయేత్. 37. సూర్యావర్తే శిరా
వేధో నావనం క్షీరసర్పిషా, హితః క్షీరఘృతాభ్యాన స్తాభ్యాం చైవ వి
రేచనం, క్షీరపిష్టే స్తైలై స్సేవదో జీవనీయై శ్చ శస్యతే. 38. సశర్క
రం కుంకుమ మాజ్యభృష్టం నస్యం విధేయం పవనాశ్యగుత్థే, భూశంఖా
కర్ణాక్షిశిరోర్ధశూలే దినాభివృద్ధిప్రభవే చ రోగే. 39. కృతమూలపల్ల
వరసే ఖరముజరికల్కసిద్ధనవనీతం, నస్యేన జయతి నియతం సూర్యా
వర్తం సుమర్యారం. 40.

ఉత్తరేణు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు పసుపు యవక్షారము
ఇంగువ వాయువిడంగములు వీటిని గోమూత్రముతోపక్వముచేసి నస్యమిచ్చిన క్రిములు
నశించును, తుంగముపైలు బెల్లము శొంఠి పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము వీటికల్గమును

నస్యమిచ్చిన భుజస్తంభరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. నూర్యవర్తమునకు పగటి పూట బాధగల శిరోరోగములకు నస్యము నివ్వవలయును. లేనిచో నూవులను పాలలో నూరి లేపనచేసి చెవ్వుటను పుట్టింపవలయును. జీవనీయగణపుటొషధులను నూరి లేపన చేసినను హితమే యగును. కుంకుమపువ్వును నేతితో వేయించి చక్కెరను కలిపి నస్యము చేయించిన వాతరక్తజములగు శిరోరోగములు నశించును. నెమలియడుగులకుల రసములో ఉత్తరేణువును కల్కముచేసి నవనీశనునందు పక్వముచేసి నస్య మిచ్చినచో దారుణములగు నూర్యవర్తరోగములు తొలగిపోవును.

❖ దశమూలక్యాధాయము. ❖

శ్లో. దశమూలకీషాయం తు సర్పిః సైంధవసంయుతం, నస్య మధ్ధావభేదఘ్నం సూర్యావర్తశిగోర్తినుత్. 41. శిరీషమూలకఫలై రవ పీడం చ యోజయేత్, అవపీడో హితో వా స్యా ద్వచాపిప్పలిభిః శృతః. 42. జాంగలాని చ మాంసాని కారయే దువనాహనం, తేనాస్య శా మ్యతి వ్యాధిః సూర్యావర్తః సుదారుణః. 43. ఏష ఏవ విధిః కృత్స్నః కార్య శ్చార్ధావభేదకే, శారివోత్పలకుష్మాని మధుకం చాఘ్నపేషి తం. 44. సర్పి సైలయుతో లేపః సూర్యావర్తార్ధభేదయోః, పిబే త్నశ ర్కరం క్షీరం నీరం వా నారికేలజం. 45. సుశీతం వాపి పానీయం సర్పి ర్వా న స్తత స్తయోః, అనంతవాతే కర్తవ్యః సూర్యావర్తహితో వి ధిః. 46. శిరావేధశ్చ కర్తవ్యోఽనంతవాతప్ర శాంతయే, ఆహార శ్చ విధాతవ్యో వాతపి త్తవిनाశనః. 47. మధుమస్తుక సంయావహవిఃపూరై శ్చ యః క్రమః, సూర్యావర్తే హితం య త్త చ్ఛంఖకే స్వేదవర్జితం. 48. క్షీరసర్పిః ప్రశంసంతి నన్యపానం చ శంఖకే, శతావరీం కృష్ణతిలా న్నఘృకం నీల ముత్పలం. 49. మూర్వాం పునర్నవాం చాపి లే పం సా ధ్యవతారయేత్, శీతతోయావసేకాం శ్చక్షీర సేకాంశ్చ శీతలా క్. 50. కల్లై శ్చ క్షీరివృక్షాణాం శంఖకస్య ప్ర లేపనం, క్రౌంచకా దంబహంసానాం శరార్యాః కచ్చపస్యచ. 51. రస్యైః సంవిహితస్యాథ తస్య శంఖకసంధిజాః, ఊర్ధ్వం తిస్రః శిరాః ప్రాజ్ఞో భింద్యా దేవ న తాడయేత్. 52. శిరఃకంపేఽమృతా రాన్నా బలాస్తేహ సుగంధిభిః, స్నేహస్వేదాదివాతఘ్నం శిరోబస్తి శ్చ శస్యతే. 53.

౩౦. అస్పృగ్గరరోగాధికారము.

—ॐ అస్పృగ్గరమన కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. దధ్న సౌచర్పలాజాజీమధుకం నీల ముష్పలా, విజేత్
క్షౌద్రయుతం నారీ వాతాస్పృగరపీడితా. 1. పిబే దైవేణ్యసిం రస్తిం
శర్కరామధుసంయుతం, వాసక స్వరసం పైత్రే గుడూచ్యా రస మేవ
వా. 2. రోహితకా మ్మలకల్కం పాండురేఽస్పృగరే విజేత్, జలే నా
మలకా ద్భీజకల్కం వాససితామధు. 2. ధాతక్యా శ్చాక్షుమాస్త్రి
వా ఆమలక్యా మధుద్రవం, కాజాదుకమూలం వా మూలం
కార్పాస మేవ హి. 4. పాండుప్రదరశాంత్యర్థం పిబే త్తైండులవా
రిణా, అశోకవల్కలక్వాథశృతం దుగ్ధం సుశీతలం, యథాబలుం పిబే
త్ప్రీత స్తీవ్రాస్పృగరనాశనం. 5. దాద్యే రసాంజనవృషాబ్జ కిణారి బిల్వ
భల్లారికై రవశృతో మధునా కషాయశి, వీతో జయ త్యతిబలం క్షుద్ర
రం సశూలం వీతాసితారుణవిలోహితనీలశుక్లం. 6. రసాంజనం పాండురే
యస్య మూలం క్షౌద్రాన్వితం తండులతోయవీతం, అస్పృగ్గరం సర్వభ
వం నిహన్తి శ్వాసం చ భార్జ్యసమానాగరేణ. 7.

నల్లయప్పి జీలకఱ్ఱ మధుకము నల్లకల్కము వీటిని పెఱుగులా కలిపి తేనెను పిసి
కొని త్రాగిన వాతజములగు ప్రదరములు నశించును. జింక పెత్తుటిలో తేనెను కండచ
క్కరను కలిపికొని త్రాగినచో ప్రదరములు నశించును. రోహితకపు (సోమిచ్చెలు) క
ల్కమును పాండుర వర్ణముగా రక్తము ప్రవించు ప్రదరరోగములకు త్రాగవలయును.
ఉసిరికల్కమును నీటిలో కలిపి కండచక్కర తేనె కలిపి త్రాగుట మంచిది. తేనెచో
ఆరెపూవులను తాడి యుసిరికరసములతో తేనెతో త్రాగుట మంచిది. కాజాదుకపు
క్షుపువేళ్లుగాని ప్రత్తివేళ్లుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగిన పాండువులు ప్రదర
రోగములు నశించును. అశోకపు చెక్కతో నాచ్చినపాలనుకాచి చల్లార్చి బాగునాం
ముగా ప్రాతఃకాలమున నేనింప వలయును. మ్రునిపసపు రసాంజనము అడ్రసరము కడు
గుమునెలు నేలవేసు మా కేడుచెక్క జీడివెత్తులు వీటిని కషాయము పెట్టి తేనెను కలిపి

కొని త్రాగిన శూలము కలప్రదరహోగము త్రేనను నశించును. పుచ్చనినల్ల నియెఱ్ఱనిరం
గులుగల యోనిసంబంధములగు రక్తకోగములును నశించును.

— ౧౦ శ్రీప్రదరమునకు దశమూలాదులు. ౧ —

శ్లో. దశమూలం సముద్ధృత్య పేషయే త్తండులాంబునా, ఏత
త్ప్రీత్యా త్వృణా న్నానీ ప్రదరా త్పరిముచ్యతే. 10. ఔద్రయుక్తం
ఫలరసం కోష్ఠోదుంబరజం పిబేత్, అస్సగ్ధరవినాశాయ సశర్కరప
యోఽన్నభుక్. 11. ప్రదరం హస్తా బలాయా మూలం దుగ్ధేన మధు
యుతం పీతం, కుశవాట్యాలకమూలం తండులసలిలేన రక్తాఖ్యం. 12.
శమయతి మదిరాపానం తదుభయ మపి రక్తసంజ్ఞశుక్లాఖ్యా, గుడేన
బదరీచూర్ణం మోచ మామం తథా పయః. 13. పీతా లాక్షా చ స
ఘృతా పృథక్ప్రదరనాశనా, రక్తపిత్తవిధానేన ప్రదరాం శ్చ పృష్ఠా
చరేత్. 14. అస్సగ్ధరే విశేషేణ కుటజాష్టక మాచరేత్.

దశమూలములను తెచ్చి కడుగుతోనూరి మూడుగోజులు త్రాగిన ప్రదరములు న
శించును. నల్ల మేడి పండ్లరసములో తేనెను కలిపికొని త్రాగిన ప్రదరహోగములు నశించు
ను. ముత్తువపులగపు వేరును పాలతో తేనెతో నూరి త్రాగినను ప్రదరములు నశించును.
దబ్బలు ముత్తువపులగము పీటిన కడుగుతో నూరి త్రాగిన రక్తప్రదరములు నశించును.
మద్యమును త్రాగినను రక్తశుక్లపు ప్రదరముల నశింపజేయును. తేగుచూర్ణములో బె
ల్లము కలుపుకొని పాలతో త్రాగినను ఇందుగు చెక్కను పచ్చిపాలతో నూరి త్రాగినను
ప్రదరములు నశించును.

— ౧౧ పుష్కసుగుచూర్ణము. ౧ —

శ్లో. పాతాజంబ్వామ్రయో ర్మధ్యం శిలాభేదరసాంజనం. 15.
అంబుపక్వీమోచరసః సమంగా పద్మకేసరాన్, బాహ్వీకాతివిషా ముస్తం
బిల్వం లోధ్రం సగైరికం. 16. కట్ఫలం మరిచం శుంఠీ మృద్వీకా రక్త
చందనం, కట్ఫలంగవత్సకానంతా ధాతికీ మధుకార్జునం. 17. పుష్పే
ణోద్ధృత్య తుల్యాని క్షుత్తచూర్ణాని కారయేత్, తాని ఔద్రేణసంయు
జ్య పానయే త్తండులాంబునా. 18. అస్సగ్ధరాతిసారేషు రక్తం య
చ్ఛోషవేశ్యతే, దోషాగంతుకృతా యే చ బాలానాం తాంశ్చ నాశ
యేత్. 19. యోనిదోషం రజోదోషం శ్వేతం నీలం సవీరకం, శ్రీణాం

శ్యావారుణం యచ్చ తత్ప్రసహ్య నివర్తయేత్. 20. చూర్ణానుస్యసాగం నామ హితమాత్రేయపూజితం.

విషబాద్ధి నేతేను మామిడి శిలాజిత్తు రసాంజనము చు జిప్సము కనుల పోషకులు ఇంగువ అశివన తుంగయున్నెలు మాతేను చెక్క టైలము కిట్టులము ముయములు శొంతి ద్రాక్షరక్త చందనము కట్వంగము శోఘచెక్క తిప్పతీగ అం ముసకము అర్జునపువ్వుపుచెక్క వీటి నన్నిటిని పువ్యనక్షత్రములతో తేచ్చి సమభాగములుగా చక్కగా చూర్ణముచేసి తేనెకలిపి కడుగుతో త్రాగించి అశ్వుద్ధరగోగాధికారమును మంచిది.

—ॐ ముద్గాది శ్మశిము. ౧౧—

శ్లో. ముద్గామాషస్య నిరూపే రాస్నాచిత్రకనాగ్నృ. 21. సిద్ధం సపిప్పలీలిత్వైః సర్పిః శ్రేష్ఠ మశ్వుద్ధరే, కుముదం వత్సకోశేణ గోధూమో రక్తశాలయః. 22. ముద్గాపట్టి పయస్యాచ కాశ్మరీ మధుయష్టికా, బలాఽబలయో ర్మూల ముత్పిలం తాలమస్తకం. 23. విదారీ శతమూలీ చ శాలపత్తి సజీవకా, ఫలత్రికస్య బీజాస ప్రత్యగ్రం కవలీ ఫలం, ఏషా మర్ధపలా స్థాగా నవ్యం క్షీరం చతుర్దణం. 24. పానీయం ద్విగుణం దత్వా శ్మశ్మితప్రస్థం విపాచయేత్. 25. సువిదారీ పట్టి పిత్రే చ రక్తగుల్లే హలీమకే, బహురూపం చ యత్పిత్రం కామలూపా తశోణితే. 26. అరోచకే జ్వరే జీర్ణే పాండురోగే మదే భ్రమే, విచణీ చాల్పపుష్పా చ యా చ గర్భం న విందతి. 27. అహస్యనాసి చ స్త్రీణాం భవతి ప్రీతివర్ధనం, శీతకల్యాణకం నామ సర ముత్తమం విదాయనమ్. 28.

పెసెలు మినుములు వీటి కషాయముతో రాస్నాచిత్రమాలము ముంగుళులు పిప్పళ్లు మారేను చెక్కవీటితో సిద్ధము చేసిన శ్మశ్మతము ప్రదగములందు పోలికగము. కుముదినీ కమలములు వట్టివేళ్లు గోధుమలు ఎఱ్ఱబియ్యము ముద్గాపట్టి గుమ్మడు మధురము ముత్తువపులగము వీటివేళ్లున్న కమలములు తాళమస్తకము విదారీకంద పిల్లవీణ సాలపత్తి జీవకము త్రిఫలములు క్రొత్తయరటివండ్లు వీటినిన్నిటిని అర్థపలము చుట్టి అవుపాలు ఈయాషధులతో నాలుగురెట్లుచేసిన ఔషధులకంటె పెండింట్లు నీళ్లు కలిపి కషాయముచేసి 16 పలములనేతి నందు పక్వము చేసి నేవించిన రక్తగుల్లుములు హలీమకము మున్నగుగోగములు నశించును.

—ॐ బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ॐ—

శ్లో. శతావరీనప్రస్థం ఖీదయిత్వాఽవపీడయేత్, ఘృతప్రస్థ
సమాయుక్తం క్షీరద్విగుణితం భిషక్. 29. అత్ర కల్కా నిమాన్ ద
ద్యా త్సులోదంబురసంమితాన్, జీవనీయాని యా న్యష్టౌ యష్టిప
ద్దకచందనం. 30. శ్వదంష్ట్రా చాత్మగుప్తా చ బలా నాగబలా తథా,
శాలపర్ణీ పృశ్నిపర్ణీ విదారీ శారిభాద్యయం. 31. శర్కరా చ సమా
దేయా కాశ్మర్యాశ్చ ఫలాని చ, సమ్యక్ సిద్ధం తు విజ్ఞాయ తద్భుతం
చావతారయేత్. 32. రక్తపిత్తవికారేషు వాతపిత్త కృతేషు చ,
వాతరక్తం క్షయం శ్వాసం హిక్మాం కాసం చ దుస్తరం. 33. అంగ
దాహం శిరోదాహం రక్తపిత్తనముద్భవం, అస్మగ్ధరం సర్వభవం
మూత్రకృచ్ఛ్చిం సుదారుణం. 34. ఏతా న్క్రగాన్ శమయతి భాస్కర
స్తిమిరం యథా.

ఒక ప్రథమ శతావరీని దంచి రసము తీసి 4 పలముల నేతిని పక్వముచేసి ఆనేతి
లో రెండింతలు పాలను కలపవలయును. పిమ్మట నీ నేతిలో ముడు చెప్పవలయును. జీవనీయాద్యష్టగ
ణముల యౌషధులను మధుకము కమలములు చందనము పల్లెరు ముత్యవపులము సా
లపర్ణి విదారీగండ గరిక వీటిని కల్కముచేసి కలిపి ఈయౌషధులతో సమముగా కండ
చక్కెర నందు కలిపి గుమ్మడు పలముల నందు కలుపవలయును. పిమ్మటనిందులో నేతిని
చక్కగా పక్వము చేసి దింపి నేపించినచో రక్తపిత్తవికారములను వాతపిత్తవికారముల
ను పోగొట్టుటకు తమ మైనది అగును. వాతరక్తములు క్షయశ్వాసరోగము ఎక్కిల్లు కాస
అంగదాహము శిరోదాహము రక్తపిత్తములవలన బుట్టిన ప్రదరరోగములు దారుణ
ములగు మూత్రకృచ్ఛిములు మున్నగువానిని ఈఘృతము సూర్యుడు చీకటులను పో
గొట్టునట్లులు నశింపజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అస్మగ్ధరాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౦. యోనిరోగాధికారము.

—ॐ యోనిరోగమున కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. యాని వ్యాపత్సు ఘాయుష్మం శస్య తే కర్త వాతజిత్, వస్త్య
భ్యంగపరీషేకప్రలేపాః విమధారణం. 1. వచోపకుంచికా జాతీ కృష్ణా

వృషకసైంధవం, అజమోదాం యవక్షారం చిత్రకం శర్కరాన్నితం. 2. పిష్టాప్రసన్నయాలోడ్య ఖాదే తద్భుతభద్రతం, యోనిపార్శ్వస్థిని ద్రోగగుల్మారోగినివృత్తయే. 3. గుడూచీ త్రిఫలా దస్తీ క్వజై శ్చి పరిషేచనం, సతవార్తాకినీకుష్ఠసైంధవమరదారుభిః. 4. తైలం త్ప్రీనా దితా ధ్ధార్యః పిచు ర్యోనౌ రుజాపహః, పిత్తలానాం తు యోనినా నేకాభ్యంగాః పిచుక్రియాః. 5. శీతాః పిత్తహరాః కార్యాః స్నేహా నార్థం ఘృతాని చ, యోన్యాం బలాసదుష్టాయాం సర్వయాత్నోష్ణ మాషధం. 6. పిష్పల్యా మరిచ్చై ర్తాపైః శతాహ్వ కుష్ఠసైంధవైః, వర్తి స్తుల్యాప్రదేశీన్యా దార్యా యోనివిశోధనీ. 7. హింస్రాకల్మ యోని వాతార్తా కోష్ఠ మభ్యజ్య ధారయేత్, పంచవల్కల్య పిత్తాగ్నా శ్యామాదీనాం కపోత్తరా. 8. మూషికామాంససంయుక్తం తైల మాతపభావితం, అభ్యంగగా ధన్తి యోన్యర్కః స్వేద స్నానోష్ణ ధన్తైః. 9.

యోనివ్యాపదలలో వాతనాశకచికిత్సలను వస్త్రీకర్తలు అభ్యంగములు పరిషేచనములు లేపములు పిచికారిపట్టుట యుత్తమములు వన, క్రాలుగచ్చ బాజికాయ పిష్పల్య అడ్డసరము సైంధవలవణము అజమోద యవక్షారము చిత్రమూలము కంఠచర్మకాపి టిని కల్లు తేటతో నూరి కలియఁబెట్టి నేతితో వేయించి తినిన యోనిగోగములు పిష్పల్య గోగములు హృద్రోగములు గుల్మములు మూలగోగములు అన్నియును తొలగును. నిష్పక్షి గే త్రిఫలములు దంతి వీటికహాయముతో పరిషేచనము చేయవలయును. అగరువాసుధా కోష్ఠ సైంధవలవణము దేవదారుపు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలములో దూదిని తడిసి యోనియం దుంచిన బాధయుపశమిల్లును. పిత్తయోనిగోగులకు నేకాభ్యంగములను పిచి నాశకశీతలక్రియలను చేయవలయును. స్నేహమునకై నేతిని యుపయోగింపవలయును. కఫదుష్టములగు యోనులకు సంపూర్ణములగు రూక్షోష్ణములగు నౌషధులను చేయవలయును. పిష్పల్లు మిరియములు మినుము సోంపు సైంధవలవణము వీటిని నూరి తద్భుతయంతపత్తిని చెసి ధరించిన యోనిని శోధించును. పిత్తవీడితములగువానికి పంచవల్కలములకల్మసును ధరింపఁజేయవలయును. కఫవీడితుండు శ్యామాదికల్మసును ధరింపవలయును. ఎలుకమాంసముతో తైలము నెండలో నెండించి తలంటుకొనిన యోనుల యిర్మోగములు నశించును.

—ॐ గోరోచనా మార్జము. ॐ—

శ్లో. గోపితై మశ్వపితై వా ఙ్మమం త్రిస్సప్తభావితం, మ
ధునా కిణ్వచూర్ణం వా దద్యా దచరణాపహం. 10. స్తోత్రసాం శోధ
నం శోధకండ్వాక్షేదహరం చ తత్, కామిన్యాః పూతియోన్యా శ్చ
కర్తవ్యః స్వేదనో విధిః. 11. క్రమః కార్యస్తత స్నేహపిచుభిస్త
ర్పణం భవేత్, శల్లకీ జంగినీ జంబు ధవత్వ కృంచవల్క్లలైః. 12. క
షాయై స్నాధిత స్నేహాః పిచు స్స్వి ద్విప్లుతాపహః, కర్ణిన్యాం వర్తి
కామృతపిప్ల్యర్కాగ్రస్తైంధవైః. 13. బస్తమూత్రకృతా ధార్యా
సర్వం చ శ్లేష్మను ధితం, త్రైవృతం స్నేహనం స్వేద ఉదావర్తాలిలా
ర్తిషు. 14. త దేవ చ మహాయోన్యాం ప్రస్తారూం తు విధీయతే, ఆ
ఖోర్తాంసం సపది బహుధా ఖండిఖండి కృతం యత్. 15. తైలే పా
చ్యం ద్రవతి నియతం యావ దేత న్న సమ్యక్, తత్తైలాక్తం వసనమ
నిశం యోనిభాగే దధానా హన్తి వ్రీడాకరభగఫలం నాత్రనం దేహ
బుద్ధిః. 16.

గోవుపిత్తమునందుగాని చేపపిత్తమునందుగాని 21 మార్లు భావనచేసిన పట్టుగు
జ్ఞానము కల్లుతో వన ద్రవ్యమార్జమును అయినను ఇచ్చిన, ఆచరణమును యోనిరోగ
ము నశించును. రక్తపుకాయలను పరిశోధించును. వామినిపూతి యోనిరోగములకు
స్వేదనముఁజేయింపవలయును. అందుగ గిలిగిత్స, నేతేడు చంద్రవీటిచెక్కలను పంచ
వల్క్లములను కషాయము చేసి అందుసాధించిన తైలమును ఇచ్చిన విప్లుతములు నశిం
చును. కర్ణినియందు కోష్ఠ పిష్టపు జిల్లేడు సైంధవలనణము మేకమూత్రము వీటిని కలి
పి చేసిన వత్తిని ధరించినను కఫనాశకృష్ణధులనిచ్చినను హితము.

—ॐ శతపుష్పతైలాదిలేపములు. ॐ—

శ్లో. శతపుష్పతైలలేపా ద్భదరీదలజా త్తథా. 17. పేటికా
మూలలేపా చ్చ యోని ర్భిన్నా ప్రశామ్యతి, ముషవీమూలలేపేన
ప్రవిష్టాస్త ర్భహి ర్భవేత్. 18. యోని ర్చూషరసాభ్యంగా నిస్సృతా
ప్రవిశే దపి, లోధ్రతుంబీ ఫలాలేపో యోనిదార్ధ్యం కరోతి చ. 19.
వేతసమూలనిః క్వాధ క్షాలనేన తక్షేవ చ, మూషికా వాగులివసా
మక్షణం యోనిదార్ధ్యదం. 20. వచానీలోత్పలం కుష్మం మరిచాని త

శ్లో ౧. అశ్వగంధా హరిద్రా చ గాఢీకరణ ముత్తమం. 21. మదన
ఫలమధుకర్పూరపూరితం భవతి కామినీజనస్య, విగలితయావనస్య చ
వరాంగ మతిగాఢం సుకుమారం. 22.

జనుపత్రైలములు లేపనచేసినను లేగుచెక్కనూరి లేపనచేసినను వేటికామూలము
ను లేపనచేసినను భిన్నములగు యోనులు చక్కనగును. సుషమీమూలము లేపన చేసిన
చో బాహ్యంతరములగు యోనితోగములఁ బోఁగొట్టును. లాద్దుగ సార వీటిలేపనము
యోనిని గట్టిపఱచును. వేతసక సాయముతో కడిగినను యోనిదృఢపడును. వన నల్లకల్వ
లు కోప్పు మిరియములు అశ్వగంధ. పనపు వీటినిలేపముచేసినను యోనినిగట్టి పఱచును.
ఉష్ణైత్రకాయ లేనె కర్పూరము వీటితోయోనిని వూరించిన ముసలిస్త్రీకి గూఢయోని
మిక్కిలి గాఢముగను సుందరముగను మెత్తగను నగును.

— పంచపల్లవఘృతము. —

శ్లో ౨. పంచపల్లవ యష్ట్యాష్టా మాలతీకుసుమై ర్ఘృతం, రవిప
క్వ మన్యథావా యోనిగంధార్తవనాశనం. 23. ఇత్త్వాకుబీజదంతీ చ
పలాగుడ మదన కిణ్వ యష్ట్యాష్టాః, సన్నుక్క్షీరై ర్వర్తి ర్శ్యానిగ
తా కుసుమసంజననీ. 24. సకాంజికం జపాపుష్పం భృష్టం జ్యోతిష్పతీ
దలం, దూర్వాపిష్టం చ సంప్రాశ్య వనితా త్వార్తవం లభేత్. 25. ధా
త్యగ్నిజనాభయాచూర్ణం త్రియవీతం రజో హరేత్, శేలుచ్చద మి
శ్రపిష్టం భక్షణం చ తదర్థకృత్. 26. పుష్కాద్ధృతం లక్ష్మణాయా శ్చ
క్రాంగాయా స్తు కన్యయా, పిష్టం మూలం దుగ్ధఘృత వీతమృతో తు
పుత్రదా. 27. క్వాఢేన హయగంధాయాః సాధితం సఘృతం పయః,
ఋతుస్నాతా బాలా వీత్వా గర్భం ధత్తే న సంశయః. 28. పిప్పల్యః
శృంగబేరంచ మరిచం కేసరంతథా, ఘృతేన సహ పాతవ్యం వంధ్యాపి
లభతే సుతం. 29.

పంచపల్లవములు మధుకము జాజిపువ్వులు వీటితో నేతని ఎండలోబెట్టి గాని
మఱియేవిధముగానైననుగాని కాచియుపయోగించినచో యోనులదుర్వాసనలు పోవు
ను. చేదు సారవిత్తనములు దంతివేళ్లు పిప్పళ్లు బెల్లము ఉష్ణైత్రకాయో మద్యముతో వన
మధుకము జెనుడుబాట వీటితో వత్తిచేసి ధరించిన ముట్టు తప్పక యగుచుందురు.
గంజితో దాసెనపువ్వును దుర్బలతో నూరిన మాలకాంగనీపత్రములను తినినచో స్త్రీ
ఆర్తవము నొందెదరు. పుష్కనక్షత్రమునందు లక్ష్మణ చక్రాంగి పిల్లవేశ్యను నూరి పా

లు నేతులతోకలిసి ఋతుకాలమునందు త్రాగిన పుత్రోత్పత్తియగును. అశ్వగంధకషాయమునుచేసి నేతితో సిద్ధముచేసిన పాలను త్రాగిన గర్భమును ధరింపఁగలుటకు సందీయము లేదు. పిప్పళ్లు అల్లము మిరియములు కుంకుమపువ్వు వీటిని నేతితో త్రాగిన గొడ్డుబోతు కూడ బిడ్డలను కనును.

— ౧౧ గర్భోత్పత్తి కుషాయములు. ౧౧ —

శ్లో. స్వర్ణస్య రూప్యకస్య చచూర్ణే తామ్రస్య చాజ్యసంమిశ్రే, పీతే శుద్ధే క్షేత్రే భేషజయోగా ద్భవేద్గర్భః. 30. కృత్వా శుద్ధాన్నాన్తం విలంఘ్య దివసాంతరే తతః ప్రాశః, స్నాత్వా ద్విజాయ భక్త్యా సంపూజ్య తథైవ లోకనాధేశం. 31. శ్వేతబలాంఘ్రికయష్టిం కర్షంకర్షం పలం తు శర్కరాయాః, పిష్ట్యేకవర్ణజీవితవత్సాయా గోస్తు దుగ్ధేన. 32. సవధికఘృతేన పీతం నాత్ర దినే దేయ మన్నమన్య చ్చ. త్సుధితే సదుగ్ధ మన్నం దద్యాదాపురుషసన్నిధే స్తస్యాః. 33. సమదివసే శుభయోగే దక్షిణపార్శ్వవలంబిని ధీరా, త్యక్తత్ర్యంతరసంగ ప్రహృష్ట మనసోఽతివృద్ధసోతో శ్చ. 34. పురుషస్య సంగమాత్త్రాల్లభతేపుత్రం తతో నియతం.

బంగారు వెండి రాగిచూర్ణములలో నేతిని కలిపికొని త్రాగినచో శుభయోనియందు ఔషధయోగమున గర్భము ప్రాపించును. పరిశుద్ధముగా స్నానముచేసి రోజు అంతయు శుపవసించి ప్రాతఃకాలములందు బ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చి పార్వతిని పూజింపవలయును. ముత్తువపులగపు నేళ్లను మధుకమును అర్ధపలము తీసికొని ఒకపలము కండచక్కర నందుకలిపిసూరి ఒకేరంగుగలిగి జీవించియుండువత్సముగలిగినఆపుయొక్క పాలతో నేతినికలుపుకొని త్రాగినచో గర్భముకలుగును. పురుష సంయోగ పర్యంతము సమదినములలో శుభదినములలో దక్షిణపు ప్రక్కలబరుండుచు ధీరురాలై పురుషుని కలసినచో తప్పక పుత్రులు పుట్టెదరు.

— ౧౨ పుత్రజననోషాయములు. ౧౨ —

శ్లో. గోష్ఠజాతపటకస్య స్రాగుక్తశాఖజే శుభే. 35. మాషాన్యా చ తథా గౌరస్వపా దధియోజితో, పుష్పాపీతో ధృతా పన్న గర్భాయాః పుత్రకారకా. 36. కానకా న్రాజతా న్వాపి తాహా న్పురు

షకా నమూన్, ధ్యాత్వాగ్నివర్ణా స్వయసో దధోవా ప్యదకస్య వా.
37. క్షిప్త్యాంజలా పిబే త్పుష్పే గర్భే పుత్రత్వకారకాన్.

సులభము.

—ॐ ఫలఘృతము. ౧౭—

శ్లో. మంజిష్ఠా మధుకం కుష్ఠం త్రిఫలా శర్కరా బలా.
38. మేధా పయస్యా కాకోలీ మూలం చైవాశ్వగంధజం, అజ
మోదా హరిద్రే ద్వే హింగుకం కటురోహణీ. 39. ఉత్పలం కుము
దం ద్రాక్షాకాకోత్త్యా చందనద్వయం, ఏతేషాం క్షార్తికై ర్భూతై ర్భుత్
తప్రస్థం విపాచయేత్. 40. శతావరీరసక్షీరం ఘృతా ద్వేయం చతు
ర్గుణం, సర్పి రేత స్మరః పీత్వా నిత్యం స్త్రీషు వృషాయతే. 41. పు
త్రాం జనయతే నారీ మేధాధ్యా స్ప్రియదర్శనాన్, యా చైవ స్థిరగ
ర్భా స్యా ద్యా వా జనయతే మృతం. అల్పాయుషం వా జనయే ద్యా
చ కన్యాం ప్రసూయతే. 43. యోనిదోషే రజోదోషే పరిస్రావే చ
శిశ్యతే, ప్రజావర్ధన మాయుష్యం సర్వగ్రహనివారణం. 44. నా
మ్నా ఫలఘృతం హ్యే త దశ్వేభ్యాం పరికీర్తితం, అనుక్తం లక్షణా
మూలం క్షిపంత్యత్ర చికిత్సకాః. 45. జీవద్వైతైకవర్ణాయాః ఘృత
మత్ర ప్రశస్యతే, ఆరణ్యగోమయే నాపి వహ్నిజ్వాలా ప్రదీయతే. 46.

మంజిష్ఠము మధుకము కోష్ఠ త్రిఫలములు కండచిక్కిర మత్తువపులగము మేద
క్షీరకాకోలీ పెన్నేరు అజమోద పసపు మ్రానిపసపు ఇంగువ కటుక హిణి కమలములు
ద్రాక్ష రక్తచందనము చందనము వీటి నర్ధపలముచొ॥ 16 పల॥ నేతిలో పక్వముచేసి పిల్ల
పీచరసము పాలు 64 పలములు కలిపి పైనేతిని త్రాగిన సుఖముగా భోగింపఁగలుగును.
స్త్రీసేవించిన స్త్రీయదర్శనములు బుద్ధిమంతులునగు పుత్రులనుకనఁజాలును, గర్భము నిలు
వనివారు చచ్చినబిడ్డలనుకనవారు యోనిదోషము రజోదోషము కలవారు సేవించినచో
సంతానాయుష్యాగోగ్యముల నొసఁగి సుఖింపఁజేయును.

—ॐ రెండవఫలఘృతము. ౧౮—

శ్లో. సహచరే ద్వే త్రిఫలాం గుడూచీం సపునర్నవాం, శుని
నాసాం హరిద్రే ద్వే రాన్నా మేదాం శతావరీం. 47. కల్మీకపుత్ర
ఘృతప్రస్థం పచేత్ క్షీరచతుర్గుణం, తిత్సిద్ధం ప్రపిబే న్నారీ యోక

శూలప్రవీడితా. 48. పిండితా చవితా యా చ నిఃసృతా వివృతా చ
యా, పిండయోనిస్తు విస్త్రస్తా పండయోనిశ్చ యా స్త్యతా. 49.
ప్రపద్యంతే తు తాః స్థానం గర్భం గృహ్లాంతి చాసక్రృత్, ఏత త్ఫల
ఘృతం నామ యోనిదోషహరం పరం. 50.

గోరింటలు త్రిఫలములు తిప్పతీగె గలిజేరు గుమ్మడు పసపు మూనిపసపు రాష్ట్ర
మేద పిల్లపీచర వీటిని కల్కముచేసి 64 పలములపాలనుకలిపి 16 పలములనేతిని పక్వ
ముచేసి నేవించిన పిండితాదిరోగములన్నియును నశించి మాటిమాటికి గర్భము ధరింప
గలుగుదురు.

సోమఘృతము. ౭౭

శ్లో. సిద్ధార్థకం వచా బ్రాహ్మీ శంఖపుష్పీ పునర్నవా, పయస్యా
మయ యప్త్యాహ్వ కటుకైలా ఫలత్రయం. 51. శారివే రజనీ పాతా
భృంగదారుసువర్చలా, మంజిషా త్రిఫలా శ్యామా వృషపుష్పం స
గైరికం. 52. ధీమా నృత్వా ఘృతిప్రస్థం నమ్యజ్ఞాత్రాభిమంత్రితం,
ద్విమాసగర్భణీ నారీ షణ్ణాసాన్న ప్రయోజయేత్. 53. సర్వాంగం జ
నయే త్పుత్రం శూరం పండిత మానినం, జడగద్గదమూకత్వం పానా
దేవాపకర్షతి. 54. సప్తరాత్రిప్రయోగేణ నరః శ్రుతిధరో భవేత్,
నాఽగ్నిర్దహతి తద్దేశ్యే న వజ్రం హన్తి న గ్రహః. 55. న తత్ర
మియతే బాలో యత్రాస్తే సోమసంగితిః, వంధ్యాఽపి లభతే
పుత్రం సర్వామయవివర్జితం. 56. యోనిదుష్టా శ్చ యా నార్యో రేతో
దుష్టాశ్చ యే నరాః, అస్యప్రభావాత్కుక్షిస్థః స్ఫుటవా గవ్యహర
త్యపి. 57. ద్రాక్షాపరూషకాశ్శర్కారౌ ఫలత్రయ ముదాహృతం “ఓన్న
మో మహావినాయకా యామృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం, దేహీ రు
ద్రవచనేన స్వాహా సప్తదూర్వాభిమంత్రితం”. 58.

తెల్లఆవాలు వస బ్రాహ్మీ శంఖపుష్పీ గలిజేరు క్షీరకాళోలి కోష్ఠమధుకముకటు
కగోహిణి త్రిఫలములు అనంతమూలములు పసపు విషబొద్ది గుంటకలగర దేవదారు
ఆదిత్యభక్తి మంజిష్ఠము తెల్ల తెగడ అడ్డనరము గైరికము వీటిని 16 పలములనేతితో పక్వము
చేసి చక్కగామంత్రించి రెండవమాసపు గర్భిణియగుస్త్రీ నేవించిన సంపూర్ణాంగుండును
శూరుడును పండితుడును అగుమహారుని కనగలుగును. ఏడురోజులు దీనిని నేవించినచో
మనుష్యుండు శ్రుతధరుండగును. ఈసోమఘృతమున్న ఇల్లు కాలదు. వజ్రమును భేదింపఁ

బాలదు. గ్రహములు బాధింపజాలవు. బాలురుమరణింపరు. దీనిని నేవి బిడ్డలను కనును. ఈ క్రిందిమంత్రముతో ఏడుగురికి పాలను మంత్ర ఓం నమో వినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం జేహి నేన స్వాహా అని.

—ॐ నీలోత్పలాదిఘృతము. ౧—

శ్లో. నీలోత్పలోశీరమధూకయష్టిద్రాక్షా విదారీ క
తైః, స్వా జీవనీయై శ్చ ఘృతం విపక్వం శతావరీకారసమ
తచ్ఛర్కరాపాదయుతం ప్రశస్తం ప్రసృద్ధరే మార్గుతరక్త
బలే రేతసి సుప్రణాష్టే కృచ్ఛే చ రక్తప్రభవే చ గుత్తే.
తాత్పర్యము సులభము.

—ॐ బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ౧—

శ్లో. శతావరీమూలతులూ శ్చతస్రః సంప్రవీడయేత్
రతులేన పచే తైన ఘృతాథకం. 61. జీవనీయై శ్చ తావ
కాభిః పరూషకైః, పిష్టైః ప్రియాలై శ్చాక్షాంశై ర్దివిం
ర్భిషక్. 62. సిద్ధశీతేన మధునాః పిష్పల్యా శ్చాష్టకం పలం,
పలం చాత్ర సితాయా స్తద్విమిశ్రితం. 63. బ్రాహ్మణా
త్పూర్వం లిహ్య త్పాణితలం తతః, యోగ్యసృక్ శుక్రద
ష్ట్యం పుంసవనం చ తత్. 64. క్షుతక్షయం రక్తపిత्तం క
హలీమకం, కామలాం వాతిరక్తం చ విసర్పం హృచ్చిగో
ఉన్తాదాదీ నపస్తారా న్వాతపితృతృకా జయేత్, దగ్ధా
ద్రంభాన్వరసే తత్తు పోషితం. 66. తుల్వాలం లేపతో హ
హ్యదిసంభవం, రక్తాంజనాపుచ్ఛచూర్ణయుక్తం తైలం తు
సప్తాహం పుష్పితం హన్తి మూలా ద్రోమా న్యసంశయ
తైలాభ్యంగో వా రోగ్ణా ముత్పాటితే లతకృత్. 68.

పిల్లపీచరవేళ్లు 400 పలములు తెచ్చి రసముపిండి ఆరసముతో నవ
కలిపి 64 పలముల నేయిని పక్వముచేసి 56 జీవనీయగణపు జౌషధులను
క్షుమన్నగు వానిని కాలుకాలుపలములు మధుకము నర్ధపలమునుకలిపి ని
చల్లాచితేనె పిప్పళ్లు 5 పలములు కలిపి 10 పలముల కండచక్కారము

హులులకు పెట్టి తఱువాత ఒకకులమంతచో॥ తాను నేనింపవలయును. ఇయ్యది యోని
రోగ ప్రదరరోగ వీర్యదోషములను నశింపజేయును. వీర్యమును పుష్టిజేయును. పుం
స్త్ర్యును నిచ్చును. క్షతక్షయ రక్తపిత్తము దగ్ధశ్వాస కామెరలు విసర్జము హృద్రో
గము ఉన్మాదము మున్నగువానిని బోగొట్టును.

— ఆరగ్వధాది తైలము. ౭ —

శ్లో. ఆరగ్వధములపలం కర్ణద్వితయం చ శంఖచూర్ణస్య
హరితాలస్య చ ఖరజే మూత్రప్రసే కటుతైలం పక్వం. 68. తైలం త
దిను శంఖహరితాలచూర్ణితం లేపాత్, నిర్మలయతి చ రోమా
ణ్యన్యేషాం సంభవో నైవ. 69. కర్పూరభల్లారికశంఖచూర్ణం త్వా
రో యవానాం చ మనఃశిలా చ, తైలం విపక్వం హరితాలమిశ్రిం రో
మాణి నిర్మలయతి క్షణేన. 70.

తీలచెక్క 1 పలము శంఖచూర్ణ మర్ధపలము హరిదళము అర్ధపలము గాడి
దె ఉచ్చ 16 పలములు వీటిలో అపనూ నెను పక్వము చేసి లేపనచేసిన రోమమును
బోగొట్టును. కర్పూరము జీడివిత్తులు శంఖచూర్ణము వీటిని చూర్ణము చేసి యవక్షార
ము నుజిశిల హరిదళము వీటితో పక్వముచేసిన తైలము 2క నిమేషములో రోమము
లను హరించును.

— ఔరతైలము. ౮ —

శ్లో. శుక్తిశంబూకశంఖానాం దీప్తవృంతా త్సముష్కకాత్,
దగ్ధౌ ఔరం సమాదాయ ఖరమూత్రేణ గాలయేత్. 71. ఔరార్థ
భాగం విపచే తైలం చ సార్వాంశం బుధః, ఇదమంతిపురే దేయం తైల
మూత్రేయపూజితం. 72. బిందురేకః పతే ద్యత్ర తత్ర రోమా పున
గ్భిషః, మదనాదివ్రణే దేయ మశ్వభ్యాం చ వినిర్జితం. 73. అర్జునం
కుష్ఠరోగాణాం పామాదద్రువిచర్చికాం, ఔరతైల మిదం శ్రేష్ఠం సర్వ
క్షేదహరం పరం. 74.

మత్తైపుచిప్ప శంబూకపు శంఖము దుండిగపు చెట్టు వీటిని కాల్చి ఔరము చేసి
గాడిదెయ్యచ్చలో నూరి ఔరముకన్న నైదుసార్లు అపనూ నెనుకలిపి పక్వము చేయవల
యును. అంతఃపురములలో నియ్యదగినతైలము ఆత్రేయమునిచెప్పెను. దీనిబొట్టొక్క
టి పడినను అచ్చట నెన్నటికిని రోమములు మొలవవు. చుదన వ్రణములకు ఈయవలసి

నదని దీనిని అశ్వినీదేవతలు నిర్మించిరి. అర్చకులు కుష్టురోగములు పాప దస్రవు విచర్చిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారత్తల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము..

—౧౧ గర్భహితములగు నుపాయములు. ౧౧—

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్వం తక్షి కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లి శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ తక్షై వోత్పలశారిబా. 2. అనంతా శారిబా రాన్నా పద్మా మధుక మేన చ, బృహతీద్వయ కాశ్వర్య క్షీరిశృంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్ష్వగ్నీ బలా శిగు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్ఫురి అర్ధశ్లోకాస్తు సప్తసు, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థిల్వ బృహతీ పటోలేక్షు నిద్ధిగికాః, మూలాని క్షీరసిద్ధాని దాపయే ద్విషగప్టమే. 6. సవమే మధుకానంతా పయస్యా శారిబాః పిబేత్, పయస్తు దశమే శుంథ్యా శృతశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంతీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్తీవ్రారుక్ చో పశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీరకాణోలి దేవదారువులును, (2) ఆరె, నల్లనాగు మంజుష శతావరియును, (3) తిప్పతీగె క్షీరకాణోలి కమలములు మనుబొల అనంతమాలము, (4) అనంతమాలము మనుబొల నన్నరాస్త్ర కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్మడు క్షీరవిదారి లవంగపుపట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్ష్వగ్నీముత్త వపులగము మనగ పల్లెరు యష్టిమధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కనేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయెడు యోగములను ఏడు నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగించ వలయును, వెలగ

మారేడు పెద్దవాకుండు పటోలము చిన్నవాకుడు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాళోలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పదియవ నెలలో శొంథితో కాచి చల్లార్చిన పాలు త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుష్టమై బాధ లుపశమిల్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెరవేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

— ౧౦ గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. ౧౦ —

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశతావరీభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముదీర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటకపద్మకోత్పలం సముద్గపర్ణీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్థులిపీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభు క్షి బేత్. 11. గర్భే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాం, సితామధుక కాశ్చరైస్త్విత ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే త్వాయుగర్భాః ప్రసహశ్చ సదా హితాః.

కశేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు ఔషధములు కమలములు తెల్లకమలములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన పుష్టికొందిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కశేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూల గర్భస్థావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుమ్ముడు వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

— ౧౧ నాభిలేపములు మున్నగునవి. ౧౧ —

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజటైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్సుఖం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూషకస్థిరామూల లేప స్తద్వ త్పృథక్పృథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబద్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిశాం యోనా యా నారీ సంప్రధారయేత్, ఉరః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుప రిపిష్టేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాంగల్యా శ్చరణౌ సూతే క్షిప్రమేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూఢ్యవమూలే ముక్తకచ్చే ఘృతే పుంసాం. 17. గృహంబునా

నదని దీనిని అశ్వినీదేవతలు నిర్మించిరి. అర్చలు కుష్టురోగములు పామ దద్దువు విచర్మిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

—౧౧ గర్భహితములగు సుపాయములు. —

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్వం తః కృష్ణలిలా స్తామ్రవల్లి శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ తథై వోత్పలశారిభా. 2. అనంతా శారిభా రాన్నా పద్మా మధుక మేవ చ, బృహతీద్వయ కాశ్వర్య క్షీరిశృంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్పర్ణి బలా శిగు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్స్వః అర్ధశ్లోకాస్తు సప్తసు, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్థావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థబిల్వ బృహతీ పటోలేక్షు నిదిగ్ధికాః, మూలాని క్షీరసిద్ధాని దాపయే ద్భిషగప్తమే. 6. సవమే మధుకానంతా పయస్యా శారిభాః పిబేత్, పయస్తు దశమే శుంథ్యా శృతశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్తీవ్రారుక్ చో చశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీరకాశోలి దేవదారువులును, (2) ఆచె, నల్లనూగు మంజిష్ఠ శతావరీయును, (3) తిప్పతీగె క్షీరకాశోలి కమలములు మనుబాల అనంతమాలము, (4) అనంతమాలము మనుబాల నన్నరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్మను క్షీరవిదారి లవంగపుపట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్పర్ణిముత్తువపులగము మునగ పల్లెరు యష్టిమధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కసేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయెడు యోగములను ఏడు నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్థావమునం దుపయోగింప వలయును. వెలగ

మారేడు పెద్దవాకుండు పటోలము చిన్నవాకుడు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాణోలి మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పదియవ నెలలో శొంఠితో కాచి చల్లార్చిన పాలు త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుష్టమై బాధలుపడమిట్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెరవేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

—● గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. —●

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశత తావరీభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముదీర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటకపద్మకోత్పలం సముద్గవర్ణీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్రుతిపీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభుక్ష్విబేత్. 11. గర్భే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాం, సితామధుక కాశ్చరైస్త్విత్త ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే త్వామగర్భాః ప్రసహశ్చ నదా హితాః.

కశేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు బొప్పిదములు కమలములు తెల్లకమలములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన పుద్గినొందిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కశేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూలగా గర్భస్రావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుఱుడు నీటితో సిద్ధముచేసిన పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

—● నాభిలేపములు మున్నగునవి. —●

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజప్తైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్పుష్పం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూషకస్థిరామూల లేప స్తద్వ త్పుథకప్పుథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబధ్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిషాం యోనా యా నారీ సంప్రధారయేత్, ఉగః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుప రిప్పిజ్జేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాంగల్యా శ్చరణౌ సూతే క్షిప్రమేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూద్భవమూలే ముక్తకచ్చే ఘృతే పుంసాం. 17. గృహంబునా

గేహధూమపానం గర్భాపకర్షణం, మాతులుంగస్య మూలాని మధుకం
మధుసంయుతం, పుత్రేన సహ పాతవ్యం సుఖం నారీ ప్రసూయతే. 18.
పుటదగ్ధసర్పకంచుక మస్పృణమసీకుసుమసారసహితాం జితాక్షీ, రుడితి
విశల్యా జాయేత గర్భవతాం మూఢగర్భాపి.

నివబొద్ది లాంగలి అడ్డసరము మయూరకము వీటిని ప్రత్యేకముగానూరి నా
భిష్టానమునందు లేపనచేయుటహితము. బొడ్డు వస్త్రీయోని వీటికి లేపనచేసిన సుఖప్రస
వమగును. పరూషకము మయూరకు పొన్న వీటివేళ్లను వేర్వేరుగానూరి లేపనచేసినను
బాలకుడు పుట్టును. అడ్డసరపువేళ్లను మొలలోగట్టిన తత్త్వణమే ప్రసవించును. వివబొ
ద్దివేరును యోనిపైగుంచుకొనిన స్త్రీప్రసవకాలమున సుఖముగా ప్రసవించును. ముల్లం
గిని యవగంజితోనూరి కాళ్లకులేపనచేసిన గొట్టితోస్త్రీ శీఘ్రముగా ప్రసవించును.
పాముకుబుసమును పుటమువైచి స్నిగ్ధమగునీరాను లేనెలో కలిపి కన్నుల కంజముగా
వైచినమూఢగర్భముగలదైనను శీఘ్రమే ప్రసవించును.

— సుఖప్రసవమునకు మంత్ర తోదకములు. —

స్త్రీ, గృహంబునా హింగుసింధు పానం గర్భాపకర్షణం. 20.
ఇహోమృతం చ సోమ శ్చ చిత్ర భాను శ్చ భామిని, ఉచ్చైః శ్రీవా
శ్చతురశో మందిరే నివసంతు తే. 21. ఇద మమృత మహం సముద్భృ
తం వైభవ లఘుగర్భ మిమం విముంచతు స్త్రీ, తదనల పవనార్కవా
సవాస్తే సహలవణంబుధరై ర్దిశంతుశాంతిం. 22. ముక్తాః పాశా విపా
శా శ్చ ముక్తా సూర్యేణ రశ్మయః, ముక్త స్సర్వభయా ద్గర్భవహ్నిహ్వా
హి మారిత స్వాహా. 23. జలం చ్యవనమంత్రేణ సప్తవారాభిమం
త్రితం, వీత్వా ప్రసూయతే నారీ.

ఇంటినీళ్ళలో ఇంగువపైంధవలవణము కలిపి త్రాగిన గర్భాపకర్షణమగును. తిప్ప
తీగ సోమవల్లి చిత్ర భాను ఉచ్చైశ్రవము ఓచిన్న దానానియింటిలో నెప్పుడుంచుకొనుము
జలాద్భుతము లగు నీయమృతము ద్రావి గర్భమును ప్రసవింపును. వాయునూర్యచంద్రు
లు ఆనీగర్భమును రక్షింతులు గావుత. పిష్టటముక్తాః పాశాఅనుచ్యవన మంత్రముతో
నీటిని మంత్రించి త్రాగ నేని స్త్రీసుఖముగా ప్రసవించును.

— గర్భయంత్రాదులు. —

స్త్రీ, దృష్ట్యైచోభయత్రింశకం. 24. తథోభయపంచదశదర్శన
సుఖసూతికృత్, నారీ జతువసుభిస్సహ, పక్షిదిగ్పాదశభి రేవ :

26. అర్కభవనాబ్ధిసహితై రుభయత్రింశక మిద మాశ్చర్యం, పసు గుణాభ్యేకబాణ నవపల్లస్తయుగైః క్రమాత్. 26. సర్వం పంచదశ ద్విస్తు త్రింశకం నవకోషకే, కటుతుం బృహినిర్హుకి కృతవేధన సర్వ పైః. 27. కటుతైలాన్నితో ధూమో యోనేః పాతయతే మగాం, క చవేష్టితయాంగుల్య ఘృషే కంఠే సుఖం పత త్యమరా. 28.

ఉభయత్రింశకమును (అనగా నెటుకూడినను ముప్పదివచ్చునట్టిది) ఉభయపంచ దశ నర్మనకును (ఎటుమాచిన పదునైదు) అగుయంత్రమునుచూచిన నుభయముగా ప్రస వింతును. అరు ఎన్నిది పదునైదు పదునైది పదిపందైగు పదునాలుగు నాలుగు ఈయం కలతో ఉభయత్రింశక చక్రముగను. ఎనిమిది మూడునాలుగు ఒకటి ఆయిదు తొమ్మిది ఆరుపదు ఇవిక్ర మముగా పదునైదు యంత్రము లగును. చెట్టిచిన ముప్పదియగును. చేదుసార పామునబుసము ఆ నాలు పీటిని ఆవనూనెలో వైచి మాషితముజేసి యోని కి లేపన చేయవలయును.

ॐ గర్భణికి విశల్యకరణమంత్రము. ॐ

శ్లో. ఏరంజన్య వనేకాశో గంగాతీర ముపాగతః, ఇతః పిబతి పానీయం విశల్యా గర్భణీభ వేత్. 29. అనేన సప్తధా ౭౭మంత్ర్యి జలం దేయం విశల్యకం, మూలేన లాంగలిక్యా వా సంలిప్తే పాణిపాదే చ. 30. అనురాపాతనం మద్యైః పిష్పల్యాదిరజః పిబేత్, గరీమద నదహ నమూలం చిరజ మపి. 31. గర్భం మృత మమృతం వా నిపాతయతి.

ఏరంజవనే అనుమంత్రమును ఏడుమాటులు నీటిలో మంత్రించి ఇచ్చిన శల్యములు నశించును. లాంగులీమూలముతో కాలునేతులకు లేపన చేసినను మద్యముతో పిష్పలిమార్జము త్రాగించినను గర్భము జాలును.

ॐ మదిరానేవనాదులు. ॐ

శ్లో. శాలిమూలాక్షమాత్రం వా మూత్రేణామేన వాన్వితం. 31. ఉపకంచికాం పిష్పలీం చ మదిరాం లాభతః పిబేత్, సౌవర్చలేన సంయుక్తాం యోనిశూలనివారణీం. 32. సూతాయా హృచ్చిరోబస్తి శూలం మక్కుదసంజ్ఞితం, యవక్షారం పిబే త్తత్ర సర్పిషోష్ణోదకేన వా. 33. పిష్పల్యాదిగణక్వాథం పిబే ద్వా లవణాన్వితం, పారావతశ కృత్ప్రీతం శాలితండులవారిణా. 34. గర్భవాతాంఽతరోత్థే తు రక్తస్రా

వనివారణం, జలపిష్టవరుణవృత్తైః సస్ఫుతై రుద్వర్తనాలేపా తు. 35.
కిక్కిసరోగం మారతో గోమయఘ్నా దధో విహితౌ.

ఎఱురాజనపు వేళ్లను ఒకతులము గోమూత్రముతో. గాని గంజితోగాని త్రాగిన
గర్భశూలములు నశించును. నల్లఉప్పితో మద్యముద్రాగిన యోనిశూలము నశించును. ప్ర
సవించిన శ్రీకిగల హృచ్చూలము వస్త్రశూలము మున్నగువియును నశించును. ఘృతము
తోగాని యవత్తారమునుగాని వేడినీళ్లతోగాని త్రాగిన గర్భపాతమునందలి రక్తస్రావము
లు నశించును. నీటిలో నూరిన దంతిని త్రాగిన కిక్కిస రోగములునశించును.

—ॐ హ్రీ బేరాది కషాయములు. ౩౬—

శ్లో. హ్రీ బేరారనాల రక్తచందన బలా ధన్యాక వత్సాదనీ. 36.
ముస్తా శీర యవాస పర్పటవిషా క్వాథం పిబే ద్గర్భిణీ, నానాదోషయు
తా తిసారకగడే రక్తస్మృతౌ వా జ్వరే. 37. యోగోఽయం మునిభిః పు
రా నిగదితః సూత్యామయే శస్యతే అమృతానాగర సహచర భద్రో
త్కట పంచమూల జలదలశృతం, శుధుసంయుక్తం నివారయతి సజ్వ
రం సూతికాతంకం. 38. సహచరపుష్కర వేతసమూలం వైకంకతం
దారుకులత్థం సమం, జలమత్ర సైంధవహింగుయుతం సద్యో ఘోరసూ
తికాశూలహరం. 39.

కురువేరు వివబొద్ది రక్తచందనము ముత్తువపులీగము ధనియుములు తిప్పతీగె
తుంగముగ్గులు వట్టివేళ్లుపిత్తపాపడ వీటికషాయమును గర్భిణీ శ్రీ త్రాగవలయును. దీనిని
అనేకదోషములు గలరక్తస్రావముల నుపయోగింపవలె నని మునులనిరి. తిప్పతీగె శొంఠి
గోరింట భద్రముసైలు లవంగపుపట్ట పంచమూలములు కురువేరు లేజపత్రి వీటికషాయ
ములో లేననుచేర్చి త్రాగిన సూతికారోగములు నశించును. గోరింట పుష్కరమూలము
వేతసము వీటివేళ్లను దేవదారుకులుత్థ కషాయముతో సైంధవలవణము ఇంగువను చే
ర్చికొని త్రాగిన సూతికారోగములు శీఘ్రముగా నశించును.

—ॐ వజ్రకాంజికము. ౪౦—

శ్లో. దశమూలీకృతః క్వాథః సద్యస్సూతిరుజాపహః, పిప్పలీ పిప్ప
లీమూలం చవ్యం శుంఠీ యవానికా. 40. జీవకేద్యే హరిద్రే ద్యే బిడ
సావర్పలం తథా, ఏతై రేవౌషధైః పిష్టై రారనాలం విపాచితం. 41.
ఆమవాతహరం వృష్యం కఫఘ్నం వహ్నిదీపనం, కాంజికం వజ్రకం నా

మ స్త్రీణా మగ్నివివర్ధనం. 42. నుక్కందశూలశమనం పరం క్షీరాభిమ
ర్ధనం, క్షీరపాకవిధానేన కాంజిక స్యాపి సాధనం. 43.

దశమూలములక పాయము నూతికలను వెంటనే పోగొట్టును. పిప్పళ్లు పిప్పలీ
దంపలు చవ్వము శొంతి వామము జీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు
నల్లయుప్పి పీటిని నూరి గంజితో పక్వము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు హరించును. వీర్య
భుష్టి నిచ్చి కఫముల నశింప చేయును. అగ్నిని దీపింప చేయును. స్త్రీలగోగములను
పోగొట్టును.

❖ పంచజీరకగుడము. ❖

శ్లో. జీరకం హపుషా ధాన్యం శతాహ్వ సురదారు చ, య
మానీ త్య్ర్యక్షకోహింగు పత్రికా కాసమర్ధకం. 44. పిప్పలీ పిప్పలీమూల
మజమోదాధ బాష్పికా, చిత్రకం చ పలాంశాని తథాన్యచ్చ చతుఃప
లం. 45. కశేరుకం నాగరం చ కుష్మం దీప్యక మేవ చ, గుడన్య చ శ
తం దద్యా ధృతప్రసం తదైవ చ. 46. క్షీరద్విప్రస్థసంయుక్తం శ
నైర్నైర్నద్యగ్నినాపచేత్, పంచజీరక ఇత్యేష సూతికానాం ప్రశస్యతే. 47.
గర్భార్థినాం నాశీణాం బృహణీయే సమారుతే, వింశతివ్యాపణౌ
యోనేః కాసం శ్వాసం జ్వరం క్షయం. 48. హలీమకం పాండురోగం
శార్దూలం బహుమూత్రతాం, హంతి వీరోన్నతకుచాః పద్మపత్రాయ
తేక్షణాః. 49. ఉపయోగాత్ స్త్రీయో నిత్య మలక్ష్మీమలవర్జితాః.

జీలకఱ్ఱ హపుషము ధనియములు శతావరి దేనదారు వామము త్య్ర్యక్షకము
(కొబ్బరి) హింగు పత్రిక కాసమర్ధము పిప్పళ్లు పిప్పలీ మూలము జీలకఱ్ఱ చిత్రమూల
ము వీటిని ఒక్కొక్క పలమును ఇతరవస్తువులను 4 పలముల చొ॥ క నేరుపు శొంతి
కోష్ఠ ఆజమోద బెల్లము 100 పలములును నేము 16 పలములును తెచ్చి 32 పలముల
పాలను మెల్లని సెగపైని పక్వముచేయవలయును. ఇది పంచజీరకము. నూతిక మున్నగు
వానిని నశింపజేయును. గర్భార్థినులను బలము నిచ్చును.

❖ దుగవర్ధనోపాయములు. ❖

శ్లో. వనకార్పూసకేక్షూణాం నూలం సౌవీర కేణ వా. 50 విదా
రీకందం సురయా పిబే ద్వా స్తన్యవర్ధనం, దుగ్వేన శాలితంశుల చూర్ణ
పానం వివర్ధయేత్. 51. స్తన్యం సప్తాహతః క్షీరసేవిన్యా స్తు న సంశ

యః, హరిద్రాదిం వచాచిం వా పి బే త్తస్యవిశుద్ధయే. 52. తత్ర వా
తాత్పర్యే స్తస్యే దశమూలీజలం పి బేత్, పి తద్వృష్టైః మృతా భీరు పటో
లం నింబచందనం. 53. ధాత్రీకుమార శ్చ పి బే త్కావ్యథయిత్వా సశా
రిబం, క థే వా త్రిఫలా ముస్తా భూనింబం కటురోహిణీం. 54. ధాత్రీ
స్తస్యవిశుద్ధ్యర్థం ముద్గయూషరసాశినీ, భాగ్నీ వచా దారుపాతాః పి
బేత్సాతివిషాః శృతాః. 55. కుక్కురా మంజకామూలం చర్విత
మాస్యే విధారితం జయతి, సప్తాహా త్సనకీలం స్తస్యం చైకాంతతః
కురుతే. 56.

అదవి ప్రతి చెఱును వీటి వేళ్లను గంజితో నూగగాని విదారీకందను మద్యము
తోగాని త్రాగిన పాలు హెచ్చును, వరిబియ్యపు పిండిని పాలతో నేడు రోజులు త్రాగిన
పాలు త్రాగెడిదాని పాలు హెచ్చును. హరిద్రాదిగణపు ఔషధములుగాని వచాదిగణ
పు ఔషధములుగాని పాలను వృద్ధి నొందించును.

❖ స్తనశోధలకు చికిత్స. ౨ ❖

శ్లో. శోధం స్తనోత్థిమవేక్ష్యభిషగ్విదధ్యా, ద్యద్విద్రథావభిహీ
తం త్విహ భేషజం తు, ఆమే విదహ్యాతి తథైవగతేచపాకం, తిస్యాః స్తనౌ
సత్తతమేవచనిర్దుహీతం. 57. విశాలామూలః శిషస్తు నాంతి పీడాం స్తనోత్థి
తాం, నిశాకనకఫాలాభ్యాం లేప శ్చాపి స్తనార్తిహా. 58. మూషిక వసయో
నూకర, గజమహిషమంసచూర్ణనంయుతయూ. 59. అభ్యంగమర్దనా
భ్యాం కఠినపీన స్తనౌ భవతః, మహాపీభవనవసీతం వ్యాధిబలోగ్రాస్త
దైవ నాగబలా. 60. పిష్టామర్దనయోగో త్రీనం కఠినం స్తనం కురుతే.

చనుమొనల గలవాపులకు విద్రధతోగమనకు పలె చికిత్సఁ జేయవలయును
ఇంద్రాయణీవేరు నూరి రాచిం చనుమొనలపోటు తగ్గును. ఎలుకపంది వినగు దున్నపో
తు వీటిమాంసము చూర్ణముచేసి రుద్దిన చూచుకములు కఠినములును పుష్పములు నగును

❖ శ్రీపక్షితైలము. ౨ ❖

శ్లో. శ్రీపక్షిరసకల్కాభ్యాం తైలం సిద్ధం తిలోద్భవం. 61. తతై
లం తూణకే నైవ స్తనస్యోపరి ధారియేత్, పతితా పృథితౌ శ్రీణౌ
భవేయాతాం పయోధరా. 62.

శాలిపర్ణి రసమునందు కల్పమునందు సిద్ధముచేసిన తిలతైలమును గూడితో చను మొనల నుంచిన పతితములై నప్పటికిని పయోధరములు మఱల నున్నతము లగును.

—ॐ కాసీసనిధితైలాదులు. ॐ—

శ్లో. కాసీసతురగగంధా శారివా గజపిప్పలీ విష క్షేన, తైలేవ యాంతి నృద్ధిం స్తనకర్ణవరాంగలింగాని. 63. ప్రథమర్తౌ తండులాంభో నస్యం కుర్యా త్తనౌ స్థిరా, గోమహిషీఘృతనహితం తైలం శ్యా మాకృతాంజలివచాభిః. 64. సత్రికటునిశాభిః సిద్ధం నస్యం స్తనోత్థా పనం పరం, తనూకరోతి మధ్యం వీతం మథితేన మాధవీమూలం. 65. న్యా చ్చిధిలాపిచ గాఢా సురగోపాజ్యాభ్యంగసంగతో యోనిః, శరబ హాలస్థిరబంధనరజ్జ్వ సంతాడనాద్ధి దయితేన. 66. నశ్య త్యబలాద్వేషః పత్యో సహజః కృతోఽథనా యోగైః, దత్తైవ దుగ్ధభక్తం విప్రా యో త్పాట్య సితబలామూలం. 67. పుష్పే కన్యా పిష్టందత్తసి మనిచ్ఛా హరం భక్త్యే.

కాసీసము అశ్వగంధ మనుబాల వినుగుపిప్పలి వీటితైలము చనుమొనలు చెవు లు యోని లింగము వీటిని పెంచును. ప్రథమార్తవసనముములందు బియ్యపుకడుగు ను నస్యనిధి చేసిన చూచుకములు స్థిరములై యుండును. ఆపు గేద వీటిసేతితో తైలమును నల్లతెగడ వన శొంతి మిరియములు విప్పి పసపు వీటితో సిద్ధముచేసిన నస్యమును తీసి కొనిన చూచుకము లుత్థితులగును. తెల్లు ముయ్యాకుపాన్న వీటితో కట్టిన త్రాటితో భర్తతాడనముచేయుట పినుకుటవలనను అబలాద్వేషము నశించును. పుష్పసత్తమున సిత(వావిలి) వేరును తెచ్చి బ్రాహ్మణుని భుజింపఁ జేసి నేవించిన అరుఁడు నశించిపోవును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్రీ గోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౩. బాలరోగాధికారము.

—ॐ బాలరస దుగ్ధాదులు. ॐ—

శ్లో. కుప్తవచాభయాబ్రాహ్మీ కమలం షౌద్రసర్పిషా, వర్ణా యుః కాన్తి జననం లేహం బాలస్య దాపయేత్. 1. స్తన్యా భావే పయశ్చాగం గవ్యం వా తద్గణం పిబేత్, తర్క్వాఢో గుడికాం తప్తా నిర్వాప్య కటుతైలకే. 2. తత్తైలం పానతో హంతి

బాలానా ముల్బముద్ధతం, వ్యోమశివోగ్రాగజనీకల్కం వా పీతి న
 ధ పయసా. 3. ఉల్బం నిశ్శేషం కురుతే పటుతాం బాలస్య చావ్యసా
 తం, మృత్పిండే నాగ్నితక్షేన క్షీరసిక్తేన సోష్ణతా. 4. స్వేదనో దుర్బ
 తాం నాభిం శోధ సైవ ప్రశామ్యతి, నాభిపాకే నిశా లోధ్రప్రయ
 గుమధుకైః శ్మితం. 5. తైల మభ్యజనే శస్త్ర మేభి ర్వాప్యచూ
 ర్ణనం.

శోష్ణ వస కరక్కాయలు బ్రాహ్మి కమలము వీటిని లేనెలోను నేదిశోషకము
 లేహమును చేసి పిల్లలక్షయవలయును. ఇయ్యది బలమును ఆయుష్యమును కాపిం
 కలిగించును. స్త్రీలకు పాలులేనిచో మేకపాలుగోని ఆవుపాలుగాని మాంసపుష్కరము
 వలె గుణమునిచ్చును. తర్కాధమును (హిం = బడవేరీ) గుటికనుచేసి కాని కటుకల
 మునందు మంచి త్రాగిన బాలకులకు ఉల్బము నశించును. శొంఠి మిరియములు పిన్నవల్ల
 కరక్కాయలు వస పసపు వీటికల్కమును పాలతో త్రాగి పవలయును. ఉల్బమును
 శించును. బాలకులు మిక్కిలియును చతురు లగుదురు. అగ్నితో తప్తముచేసిన ముద్దలను
 పాలతోచల్లాల్చి ఆయావిరిని బొడ్డునను పట్టించినచో వాపులు నశించును.

❖ మయూరశిఖాధారణాదులు. ❖

శ్లో. సోమగ్రహణే విధివత్ కేకశిఖామూలముద్భృతం బద్ధం,
 జఘనేఽథ కంధరాయాం క్షుపయ త్యహిండికాం నియతం. 6. స్త్రీలకు
 పుష్పం మరిచుం పిష్టం గోరోచనాసహితం, వీతం తద్వ త్త చులభ క్తి
 కృతో దగ్ధసీప్తకప్రాశః. 7. జంబూకనాసావాయసజిహ్వనాభిర్వనాసా
 సంభూతా, కాంస్యం రసోఽథగరలం ప్రావృడ్భేకస్య నామజంఘాసి. 8.
 ఇత్యేకశోఽథమలితం విధృతం గ్రీవాదికటిదేశే, అహిండికావ్యోమ
 న మభ్యంగో నాతిపథ్యవిధిః. 9. అనామకే ఘర్జురికా జక్కా మ
 రిచరోచనా, నవనీతం చ సంమిశ్ర్య ఖాదే తద్రోగనాశనం. 10. పి
 లాక్షశిరస్తాలుని సప్తదలార్కస్సుహీభవం క్షీరం, దత్వా రజసిచూ
 ర్ణే దత్తే నస్యే దనామకో రోగః. 11. లేహయే చ్చ శునా బాలా నవ
 నీతేన లేపితం, స్ఫుటకవత్ర జరసోద్వర్తనం చ హి తదితమ్. 12.

చంద్రగ్రహణమునందు యథావిధిగా నెమలిపించును పెల్లగించి పునము
 నందుగాని మెడలోగాని కట్టినచో అహిండికరోగములు నశించును. మయూరశిఖా
 స్పృశుష్పములు మిరియములు గోరోచనము వీటిని నూరి అన్నముతో తినినను అహిండి

కలుగజేయును. గద్దముక్కు కాకినాలుక పందిబొడ్డు కంచు పాదరసము విషము వర్ష కా
లపుకప్పయొక్క వామజంఘ పుటెముక ఈరీతిగా ఒక్కొక్కదానిని గాని అన్నిటినికలిపి
గాని కటియందు ధరించినచో అహిండికలునశించును. ఈవిధికి పథ్య మేమియును లేదు.
అనామక గోగమునందు ఘృద్ధురికామాంసము మిరియములు వంచలూచనము నవసీతము
పీటిని కలిపి తినిన మంచిది. నవసీతమును పిల్లనికి రాచి కుక్క చేతనాశించినచో అనా
మకగోగము నశించును.

— తైలాభ్యం గాదులు. —

శ్లో. తైలస్య భాగ మేకం మూత్రస్య శ్వాచ శింబీదలరసస్య,
గవ్యం పయ శ్చశుద్ధణ మేవం పచే తైలం. 13. తేనాభ్యంగ స్ఫుతతం
రోగ మనామకాఖ్య మపహరతి, అర్కతూలక మావికరోమా శ్వాదా
య కేశరాజస్య. 14. స్వరసేనాక్షే వస్త్రే కృత్వా వర్తిం చ తైలాక్తం,
తజ్జాతకజ్వలాంచితలోచనయుగలోఽవ్యంశ్యోబాలః. 15. కష్ట మనా
మకరోగం క్షుద్రయతి భూతాదికం చాఽపి, చాలనికాతలసంస్థిత పోతం
నంప్లావ్య గన్యనూత్రేణ. 16. బకోదశాలికాయాం రజకక్షూరోదక
స్నానం, దానక్రయణ శ్రావణ నరాటికా రసేంద్రపూరితా ధృతా
కంతే, నలినీదలే చ శయనం సుకష్ట మనామకాఖ్యరోగఘ్నం. 17.
భైషజ్యం పూర్వ ముద్దిప్తం సరాశాం య జ్వరాదిషు, దేయం తదేవ
బాలానాం మాత్రా తస్య కనీయసీ. 18. ప్రథమే మాసి జాతస్య శిశో
ర్భేషజరక్తికా, అవలేహ్య తు కర్తవ్యా మశుషీరసితాఘృతైః. 19. ఏకై
కాం వర్ధయే త్వావ ద్యావ త్సంవత్సరో భవేత్, తదూర్ధ్వం మాషవృద్ధి
స్సస్యి ద్యావదాహోడశాబ్దికాః. 20.

నూత 1 భాగము, గోమూత్రము 2 భాగములు, శింబీదలములరసము 2 భాగ
ములు, అవుపాలు నాలుగు చెట్టు వీటిలో తైలమును పక్వముచేసి దానిని తలంటుచుండిన
అనామక రోగములు నశించును. జిల్లేడు దూది మేకడిన్నిని గుంటకలగరసములూ పుస్త్ర
మును తిడిపి పత్తినిచేసి తైలములూ ముంచి కాల్చి ఆమసిని కాటుక వేసిన ససాధ్యము
లగు అనామక రోగములును నశించును. పడవమున్నగు వానిపై బాలకునుంచి గోమూ
త్రముతో స్నానము చేయించి ఏకాంతస్థానమునందు రుద్దవలయును. ఇవి యన్నియును
కష్టరూపములగు ననామకములను పోగొట్టును. పెద్దలకు జ్వరాదులందే యాషఘములు
మున్ను చెప్పబడినవో ఆవియే పిల్లలకు నియ్యఁదగినవి. అయితే, పుట్టినబిడ్డకు మొదటి

నెలలో ఒక చిన్నమాత్రయంత, రెండవనెలలో రెండుచిన్న మాత్రలంత ఇవ్వినం బున సంవత్సరమువరకు హెచ్చించుచు నొషధమును తేనెలోగాని, పాలలోఁగాని చక్కెరలోగాని, నేతిలోగాని కలిపి నాకించవలయును. ఆవల సంవత్సరము మొదలు పదునాఱుసంవత్సరము లగువఱకు నొక్కొక్క మిసపగింజంత హెచ్చింపవలయును.

❖ హరిద్రాదులు. ❖

శ్లో. హరిద్రాద్వయయస్త్వాహ్వనింహిశక్రయవైః కృతః, శిశో
ర్జ్వరాతిసారఘ్నః కషాయ స్తస్య దోషజిత్. 21.

పసపు మ్రానిపసపు మధుకము కొడినెపాలవిత్తులు వీటికషాయము పిల్లల అతిసారగోగములను మాన్పును.

❖ బాలచతుర్భుద్ధిక. ❖

శ్లో. ఘనకృష్ణారుణా శృంగీ చూర్ణం ఔద్రేణ సంయుతం, శిశో
ర్జ్వరాతిసారఘ్నం కాసశ్వాసవమోహరం. 22.

తుంగము పులు పిప్పళ్లు శృంగి వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతోకలిపి పిల్లల కిచ్చిన జ్వరాతిసారములు దగ్ధ శ్వాస వాంతులు నశించును.

❖ ధాతుక్యాదులు. ❖

శ్లో. ధాతుకీబిల్వధాన్యాక లోధేంద్రయవవాలకైః, లేహః ఔద్రేణ
బాలానాం జ్వరాతిసారవాంతిజిత్. 23. రజనీదారుశరలశ్రేయ
సి బృహతీద్వయం, పృశ్నిపర్ణీశతాహ్వచ లీఢం మాఝీక సర్పిషా. 24.
గ్రహణీ దీపనం హస్తీ మారుతార్తిం సకామలాం, జ్వరాతిసారపాండు
ఘ్నం బాలానాం సర్వశోధనుత్. 25. మిశీకృష్ణాంజనం లాజా శృంగీ
మరిచమాఝీకైః, లేహః శిశో ద్విధాతవ్య శ్చర్దికాసజ్వరాపహః. 26.

ధాతుకీఫలము మాఝీడు దనియములు లోధ్ర కొడినెపాలవిత్తులు కురువేరు తేనె వీటిలేహము పిల్లలకు జ్వరాతిసారములను వాంతిని పోగొట్టును. పసపు దేవదారు కరక్కాయలు వాకుడు శతాఘ్ని వీటిని తేనెతో నేతితో కలిపి లేహమునుచేసి ఈయ వలయును. గ్రహణీ వాతగోగము కామెల అతిసారము మున్నగు వానిని పోగొట్టును. సోంపు పిప్పళ్లు కుర్మా వేలాలు మిరియములు తేనె వీటితోచేసిన లేహమును పిల్లల కిచ్చిన వాంతిని మున్నగునవి నశించును.

❖ శృంగ్యాదిలేహము. ❖

శ్లో. శృంగీం సముస్తాతివిషాం విచూర్ణ్య లేహం విదధ్యా స్తధునా

శిశూనామ్. 27. కాశజ్వరచ్ఛర్దిభిరర్దితానాం సమాక్షికాం చాతివిమాం
తదైకామ్. 28. వీతం వీణం వమే ద్వస్తు స్తస్యం తన్నధుసర్పిసా, ద్వివార్తాకీ
ఫలరసం పంచకోలం చ లేహయేత్. 29. ఆమ్రాస్థిలాజసింధూత్తైర్లఘాః
క్షౌద్రేణ ఛర్దినుత్, పిప్పలీ మరీచానాం తు చూర్ణం సమధు శర్కరం.
30. రసేన మాతులుంగస్య హిక్కుఛర్దినివారణం, పేటిపాతామూలా జ్వం
బ్బః సహకారవల్కులతః కల్కః. 31. ఇత్యేకశ శ్చ పిండో విధృ
తో హృన్నాభిమధ్యతాల్యాది, ఛర్ద్యతీసారజం వేగం ప్రబలం ధత్తే త
దేవ నియమేన. 32.

శ్లోని, తుంగముస్తలు అతివస వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతో లేహముచేసిగాని
అతివస తేనె లేహమును చేసిగాని తినిన దగ్గు జ్వరము ఛర్ది మున్నగునవించును. పా
లను త్రాగిత్రాగి క్రక్కుచు డిస పిల్లలకు వాకుడుకాయలరసమును తేనెతోను నేళితోను
నాకింపవలయును. పంచకోలములను తినిపింపవలయును. మామిడి పెంకలు పేలాలు
నైంధవలవణము వీటిని లేహముచేసి తేనెతో నాకించిన వాంఠినశించును. పిప్పళ్లు మి
రియములు వీటిచూర్ణమును తేనె కంఠచక్రరలావై కిక్కిరి మాచీఫలరసముతో నాకిం
చిన ఎక్కిళ్లును ఛర్దులును నశించును. పేటిక విషబొద్దివేరు నేతేడుచెక్క గోరంటితో
క్కు వీటిని వేరువేరుగా కల్కుమునుచేసి నాభిసదుము దవడలు మున్నగుచోటులను
పట్టువైచినచో ఛర్ద్యతీసారములు తప్పక నశించును.

— బిల్వక్వాథాదులు. —

శ్లో. బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం జలం సలోద్ధ్రం గజపి
ప్పలీ చ, క్వాథావలేహశా మధునా విమిశ్రౌ బాలేషు యోజ్యా వతి
సారిలేషు. 33. సమంగా ధాతకీ లోద్ధ్ర శాదివాభిః శృతంజలం, దుర్ధరే
2. పి శిశోద్దేయ మతీసారే సమాక్షికం. 34. నాగరాతివిషా ముస్తబా
లకేంద్రయవైః శృతం, కుమారిం పాయయే త్ప్రతిః సర్వాతీసారనాశ
నం. 35. సమంగాధాతకీపద్మం వయస్యా కచ్చురా తథా, పిప్లే రేతై
ర్యవాగూ స్యా త్సర్వాతీసారనాశనం. 36. బిల్వమూలకపాయేణ
లాజా శైవువ సశర్కరాః, ఆలోడ్య పాయయే ద్బాలం ఛర్ద్యతీసార
నాశనం. 37. కల్కుః ప్రియంగుకోలాస్త మధ్యము స్తరసాంజనైః, క్షౌ
ద్రరీఢః కుమారస్య ఛర్దితృష్ణాతిసారనుత్. 38.

బిడ్డలు ఆరెపువ్వులు కురువేరు లోగ్ర వినుగుపిప్పళ్లు వీటి కషాయములను అవలేహమున దును లేనెను కలిపి అతిసారముగల బాలకుని క్షీయవలయును. మంజిష్ఠము ధాతక్రీకుసుమము లోగ్ర మనుబాల వీటి కషాయములతో లేనెను కలిపి బాలకులకు భయంకరములగు సతిసారములలా నీయవలయును. శొంఠి అతివస తుంగము స్త్రలు కురువేరు కొడిసెపాల వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలముననే బాలకునిచేత త్రాగింపవలయును. అన్ని అతిసారములను నశింపఁజేయును. మంజిష్ఠ ధాతక్రీకుసుమము ఉసిరిక కమలము వీటినినూరి గంజిని కాచి ఇచ్చిన అన్ని అతిసారోగములును నశించును. మాతేడు వేళ్లను కషాయముగా గాచి కండచక్కెర పేలాలు వీటిని కలిపి పిల్లలకు త్రాగించినచో చరి అతిసారమును నశించును.

—● మోచరసాయన వాగము. —●

శ్లో. మోచరస స్సవంగం చ ధాతక్రీకేనరం, పిష్టై రేతై ర్యవగాఘాన్యా ద్రక్తాతీసారనాశినీ. ౩౯. లేహ స్తైలసితాక్షాద్ర తిలయస్యాహ్వకల్మితః, బాలస్య రుంధ్యాన్నియతం రక్తస్రావం ప్రవాహికాం. 40. లాజు సయష్టిమధుకం శర్కరాక్షాద్ర మేవ చ, తండులోదకసంసిక్తం క్షీప్రం హన్తి ప్రవాహికాం. 41. అంకోటమూల మథవా తండులసలితేన వటజమూలం వా, పీతం హంత్యతిసారం గ్రహణీరోగం సుమర్వారం. 42. సితజీర సర్జచూర్ణం బిల్వదలోత్థాం జమిశ్రితం పీతం, హస్త్యామర క్తశూలం గుడసహితః శ్వేతసర్జోవా. 43. మరిచమచశాషధకుటజం ద్విగుణీకృత ముత్తరోత్తరం క్రమశః, గుడతక్రయ క్త మేతద్ గ్రహణీరోగం విహం త్యాశు. 44. బిల్వశక్రాంజ మోచాబ్ధసిద్ధ మాజం పయః శిశోః, సామాంసరక్తాం గ్రహణీపీతం హన్యా త్త్రిరాత్రతః. 45. తద్వదజాక్షీరసమో జంబూత్వ గుద్భనో రసః, గుడపాకేతు బాలానాం పిత్తఫేణిం కారయే త్క్రియాం. 46. రసాంజనం విశేషేణ పానాలేపనయో ర్హితం.

బూరుగుజిగట మంజిష్ఠము ధాతక్రీకుసుమము కమలకేసరములు వీటినినూరి గంజి జేసి త్రాగించిన రక్తాతిసారములు నశించు. తైలము కండచక్కెర లేనె తిలలు మధుకము వీటికల్మము పిల్లలకుగల రక్తస్రావమును ప్రవాహికను పోగొట్టును. పేలాలు మధుకము కండచక్కెర వీటిని నీళ్లతోఁ ద్రావినచో ప్రవాహికను నశించును. అంకోటమూలమును గాని సుత్తియూడనుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూర త్రావించిన అతిసారములు

నశించును. మిరియములు శొంఠి కోస్తు నీటి ను త్రోవ తరముగా గట్టింపు తెచ్చి బెల్లము మజ్జిగ వీటియందు కలిపి త్రాగిన గ్రహణలు నశించును. మారేడు కొడిసెపాల కడు వేరు బూరుగుజిగట తు గను స్తులు వీటిలో మేకపానము సిద్ధము చేసి త్రాగిన ఆమసహితములగు గ్రహణలు మూడు రాత్రులలో నశించును. అట్లే నేతేడు చెక్కరసమును కలిపి త్రాగవలయును. త్రాగుటకును లేవనకును రసాంజనము హితకరము.

❧ పిప్పలీలేహములు. ❧

శ్లో. కణిపహనితాక్షోద్ర నూత్యైలాస్యేంద్రవైశ్యకృతః. 47. మూత్రగ్రహే ప్రయోక్తవ్యః శిశూనాం లేహాక్షత్రనుః, ఘృతేన సిందువిశ్వేలా ద్దింగుభాజ్ఞ రజోలిహన్. 48. ఆనాహం వాతికం శూలం జయేత్తోయేనవా శిశుః, హరీతకీ వచాకుష్ఠం కల్కం మాక్షికసంయుతం. 49. పీత్యాకుమారః స్తన్యేన ముచ్యతే తాలుపాతినాత్, ముఖపాకేతు బాలానాం సామ్రసారమయోరజః. 50. గైరీకం త్షోద్ర సంయుక్తం భేషజం సరసాంజనం, అశ్వత్థత్వగ్లక్షోద్రైర్ముఖపాకే ప్రలేపనం. 51. దాన్వీయస్యాభయాజాతీ పత్రక్షోద్రై స్తథాపరం, సహ జంబీర రసేన స్ఫుగ్ధలరసఘృణం సద్యః. 52. కృత ముసహంతి హి పాకం ముఖజం బాలస్య చాశ్వేప, లావతిత్తిరవల్లూర రజః పుష్పరసాన్వితం, ధృతం కరోతి బాలానాం పద్మకేసరవన్ముఖం.

పిప్పళ్లు మిరియములు కలకంఠ తేనె చిన్ని ఏలకులు సైంధవలనణము వీటిలేహమును మూత్ర గ్రహమునం దీయవలయును. నేతితో సైంధవలనణము శొంఠి ఏలకులు ఇంగువ గంటుభారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి నీటితో నేవించిన ఆనాహములు వాతకూలలు నశించును. కరక్కాయలు కష కోస్తు వీటిని తేనెతో కలిపి కల్కమును చేసి పాలతో త్రాగిన తాలుపాతములు నశించును. ముఖపాకములకు మామిడి త్రును లోహచూరమును గైరీకమును రసాంజనమును తేనెతో కలిపి నాకవలయును. రాగి చెక్క ఆకులు తేనెతో నూరి లేపనచేసిన ముఖగోగములు నశించును. మాచికాయరసమును రాచిన ముఖపాకములు నశించును. లావ తిత్తిరిపిట్ట చక్ర నాకము వీటిచూర్ణమును పుష్పరసమును తిని పించిన ముఖపాకములు నశించును.

❧ పండ్లు వచ్చుప్పటిరోగములు. ❧

శ్లో. దంతోద్భవోద్ధిరోగేషు న బాల మతియంత్రయేత్. 54. స్వయ మప్యవశామ్యంతి జాతదంతస్య తేగదాః, సదంతోయస్తు వాయే

తు దంతాః ప్రోఢస్యచోత్తరాః. 55. కుర్వస్తస్య కుతః శాంతిం బాలస్యా
 పి ద్విజాతయః, దద్యాత్సిదక్షిణం బాలం దైన మేవం ప్రపూజయేత్.
 56. పించమూలీకషాయేణ సఘృతేన వయః శృతం, సశృంగ బేరం సగు
 డం శృతం హిక్మార్దితః పిబేత్. 57. సువర్ణగైరికస్యాపి చూర్ణాని మధు
 నాసహ, లీఢ్యా సుఖమవాప్రోతి క్షీప్రం హిక్మార్దితశిశుః. 58. చిత్ర
 కం శృంగ వేరం చ తథా దంతీగవాత్యపి, చూర్ణం కృత్వా తు సర్వే
 షాం సుఖోష్ఠేనాంబునా పిబేత్. 59. శ్వాసం కాస మథో హిక్మాం
 కుమారాణాం ప్రణాశయేత్, ద్రాక్షాయా సాధయా కృష్ణా చూర్ణం
 సక్షౌద్రసర్పిషా. 60. లీఢం శ్వాసం నిహంత్యాశు కాసం చ తమకం
 తథా, పుష్కరాతివిషా శృంగీ మాధవీధన్వయాసక్తేః. 61. లిచూర్ణం
 మధునా లీఢం శిశూనాం పంచకాసనుత్, దాడిమస్య చ బీజాని జీరకం
 నాగకేసరం. 62. చూర్ణితం శర్కరా క్షౌద్రలీఢం తృష్ణావినాశనం.

పండ్లు పుట్టునప్పటిరోగములయందు పిల్లలకు ఎక్కువ చికిత్సనుచేయరాదు. పం
 డ్లురాగానే ఆరోగములు తమంత తామే శాంతించును. పండ్లువచ్చినవాడుగాని తొలి
 పండ్లువచ్చినవాడుగాని యగు బాలకుల కెట్లు శాంతిని చేయవలయు ననగా ద
 క్షిణతో నాబాలకు నిచ్చివేయవలయును. కాని యుంచుకొనరాదు. పంచమూలక్వాధ
 ము నేయి పాలు అల్లము బెల్లము వీటిని పక్వముచేసి ఎక్కిళ్ళనొగికి త్రాగింపవలయును.
 బంగరుపంటిరంగుగల గైరికము లేనెతో నాకించిన ఎక్కిళ్లునశించును. చిత్రమూలము
 అల్లము దంతి దంతవేళ్ళు వీటినిచూర్ణముచేసి వెచ్చజేసిత్రాగవలయును. శ్వాసకాసములు
 ఎక్కిళ్లు మున్నగునవి నశించును. ద్రాక్ష పిన్నదూలగొండి కరకాయలు పిప్పళ్లు వీటి
 చూర్ణమును లేనెతోనాకినచో దగ్గు మున్నగునవి నశించును. పుష్కరమూలము అతి
 వస శృంగి పిప్పళ్లు పిన్నదూలగొండి వీటిచూర్ణమును లేనెలోకలిపినాకిన పంచవిధము
 లగు దగ్గులును నశించును. దానిమిత్తులు జీలకర్ర నాగకేసరములు వీటిని చూర్ణముచే
 సి కండచక్కరను కలిపి త్రాగిన తృప్త నశించును.

—౧౦ తృషాశాంతుప్రాయములు. ౧౦—

శ్లో. మయూంపక్షభస్మప్ర్యపితజలం తేన భావితం వేయం.
 63. తృష్ణాఘ్నం వటకాపక్షభస్మజలం వక్రశోషజిద్భృతం వక్రే, పిప్టై
 శ్వాగేన పయసా దార్ద్రముస్తకగైరికేః. 64. బహి రాలేపనం శస్త్రం
 శిశోర్మేత్రామయాసహం, మనఃశిలాశంఖనాభిః పిప్పలోఽధగ సాంజనం

65. వర్తిః క్షాద్రేణ సంయుక్తా బాలే సర్వాక్షిరోగనుత్, మాతుః స్తనస్యం కటుస్నేహకాంచితై ర్భావితో జయేత్. 65. స్వేదా ద్దీపశిఖోత్తపో నేత్రామయ మలక్తకః, శుంతీభృంగనిశాకల్పః పుటపాకః స్తనైంధవః. కుకూలకేఽక్షిరోగేషు భద్ర మాశ్చోఽత్యంతం హితం, క్రిమిఘ్నాలశిలా దాద్యలాక్షా కాంచన గైర్వికైః. 67. చూర్ణాంజనం కుతూలే స్యాచ్ఛిశూ నాం పోధకీషు చ, సుదర్శనామూలచూర్ణా దంజనం స్యాత్కుకూల కే. 69. గృహధూమనిశాకుప్తవాజికేంద్రయవైః నిశోః, లేప స్తక్రేణ హస్త్యాశు సిద్ధ పామావిచర్చికాః. 69.

నెమలిత్కయొక్క బూడిదలో నీళ్లను కలిపి త్రాగినను వటకష్టమును ధరించినను తృవలు నశించును. మ్రానిపసపు తుంగముపై గైరికము వీటిని మేకపాలతోనూ రికన్నలకు పట్టువేసినచో నేత్రరోగములు నశించును. మణిశిల శంఖనాభి పిప్పల్లుర సాంజనము లేనె వీటివత్తినుపయోగించిన నేత్రరోగములునశించును. లత్తుకరసము పాలు కటులైలము గంజి వీటిలో తడిపివత్తిచేసి వెలిగించి కాచిన నేత్రరోగములు నశించును. వాయువిడంగము హరిద్రము మణిశిల మ్రానిపసపులక్క విషబొద్ది వీటిచూర్ణమును పిల్లలకుకూరోగాదులను పోగొట్టును. సుదర్శనపు వేళ్లను కాటుక వేసిన కుకూలము కు మంచిది. బూజు పసపు లోష్ణు పెన్నేరు కొడిపెపాల వీటిని మజ్జిగలో నూరి లేప నచేసిన సిద్ధ పామ విచర్చిక మున్నగు రోగములు నశించును.

— ఆశ్వగంధ ఘృతము. —

శ్లో. పాదకల్పేశ్వగంధాయాః క్షీరం దశగుణే పచేత్, ఘృతం పేయం కుమారాణాం పుష్టికృద్బలవర్ధనం. 69.

పెన్నేరుకల్కము పాలు పదిరెట్లును తీసికొని అందు నేలిన సిద్ధముచేసి త్రాగి చిన్న పిల్లలకు బలము కలుగును.

— బాలచాంకరీ ఘృతము. —

శ్లో. చాంకరీస్వరసే సర్పిశ్చాగక్షీరసమే పచేత్, కపిత్థవ్యోష సింధూత్థ సమంగోత్పలబాలకైః. 71. సబిల్వధాతకీమోచైః సిద్ధం సర్వాతిసారనుత్, గ్రహణీం దుస్తరాం హంతి బాలానాం తు విశేషతః. 72.

చాంకరీరసము మేకపాలు వీటిని సమభాగములను గ్రహించి అందు నేలిన. సక్వము చేసి వెలగ కొంత మిరియములు పిప్పల్లు సైంధవలవణము మంజిష్ఠ తెల్లక మల

ములు కరువేరు మాడ్చడు ధాతకీకనుమము బూరుగుబంక పీటికల్కమును కలిపి నేవించిన
అన్నివిధములగు అతిసారాదులు నశించును.

—ॐ కుమార కల్యాణఘృతము. ౭౭—

శ్లో. శంఖపుష్పీవచా బ్రాహ్మీ కుష్ఠం త్రిఫలయా సహ, ద్రాక్షాస
శర్కరా శుంఠి జీవంతి జీరకం బలా. 73. శతీ దురాలభా బిల్వం దాడి
మం సురసః స్థిరా, ముస్తం పుష్కరమూలం చ సూక్ష్మేలా గజపిప్పలీ.
74. ఏషాం కర్మసమై ర్భాగై ర్మృతపథం విపాచయేత్, కషాయే
కంటకార్యా శ్చ క్షీరే తస్మిం శ్చతుర్థణే. 75. ఏతత్కుమారకల్యాణ
ఘృతరత్నం శుఖప్రదం, బలవర్ణకరం ధన్యం పుష్ట్యగ్నిబలవర్ధనం. 76.
ఛాయా సర్వగ్రహాలక్షిక్రిమిదంతగదాపహం, సర్వబాలా మయ హ
గం దంతోద్భేదం విశేషతః. 76.

శంఖపుష్పి వన బ్రాహ్మికోష్ఠ త్రిఫలములు ద్రాక్ష కలకండ శొంఠి జీవంతి జీలక
ఱ ముక్తవపులగము కచ్చరము మారేడు దానిమ్మ బూరుగుబంక శాలిపత్తి తుంగమస్త
లు పుష్కరమూలము చిన్నయేలకులు ఏనుగుపిప్పళ్లు పీటిని ఒక్కొక్కతులము చొప్పు
నతెచ్చి 16 పలముల తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. వాకుడుకషాయములో నాలు
గురెట్లు పాలను గలిపిసిద్ధముచేసి నేవించిన బాలరోగములు దంతరోగములు నన్నియు
ను నశించును.

—ॐ అష్టమంగళఘృతము. ౭౮—

శ్లో. వచాకుష్ఠం తథా బ్రాహ్మీ సిద్ధార్థక మథాపి చ, శారీవా
సైంధవం చైవ పిప్పలీఘృత మష్టమమ్. 77. మేధ్యం ఘృత మిదం సి
ద్ధం పాతవ్యం చ దినేదినే, దృఢస్మృతిః క్షిప్రమేధాః కుమారో బుద్ధి
మా నృవేత్. 78. న పిశాచా న రక్షాంసి న భూతా న చ మాత
రః, ప్రభవంతి కుమారాణాం పిబతా మష్టమంగలం. 79.

వనకోష్ఠ బ్రాహ్మి దిరిసెన మనుబాల సైంధవలఙ్కము పిప్పళ్లు ఎనిమిదవది నేం
పీటిని సిద్ధముచేసి యిచ్చిన బుద్ధి వృద్ధి నొందును. పిచాచరాక్షసాదిబాధలు బాలురకు
గలుగవు.

—ॐ లాక్షాది తైలము. ౭౯—

శ్లో. లాక్షారససమం సిద్ధం తైలం మస్తు చతుర్థణం, రాసా
చందనకుష్ఠాబ్జవాజగంధానిశాయుగైః. 80. శతాహ్వ దారుయష్టా

హ్వా మూర్వాతిక్తాహరేణుభిః, బాలానాం జ్వరరక్షోఘ్న మభ్యంగా
ద్బలవర్ణకృత్. 81.

లాక్షారసముతో సమముగా తైలమును మజ్జిగలేట నాలుగురెట్లును రాస్తూ
చందనముకోఘ్న తుంగముపైలు పెన్నేరు పసపు మ్రానిపసపు పిల్లపీచర దేవదారు మధు
కము చాగఫలము కటుకరోహిణి రేణుక బీజములు వీటికల్గుములో తైలమును సిద్ధము
చేసి రుద్దినచో బాలజ్వరములు రాక్షసదోషములు మున్నగునని నశించును.

— గ్రహపీడారాస్తాదులు. ౭ —

శ్లో. సహముండితికోదీచ్యక్వాథస్నానం గ్రహోపహం, సప్త
చ్ఛాదనిశాకుప్తచందనై శ్చానులేపనం. 82. సర్వత్వగ్లశునం మూర్వా
సర్వ పారిష్టపల్లవాః, బైడాలబిడజాలోమ మేషశృంగీవచా మధు. 83.
ధూపః శిశోర్జ్వరఘ్నోఽయ మశేషగ్రహనాశనః, బలిశాంతీప్తకర్తాణి
కార్యాణి గ్రహశాంతయే. 84. మంత్ర శ్చాయం ప్రయోక్తవ్య స్తత్రా
దౌ సర్వకామికః.

రాశిపెసలు ముండితకము తుంగముపైలు పీటిని కషాయముచేసి ఇచ్చినను స్నాన
ముచేసినను గ్రహదోషమునుపోగొట్టును. సప్తపల్ల పసపు కొఘ్న చందనము వీటిని లేపన
ముచేయవలయును. పాముకుబుసము లకునము చాగఫలము ఆనాలు వేపాకులు పిల్లిమలము
మేకరోమములు వస లేనె వీటిని ధూపమువేసిన బాలకులకు జ్వరాదులు నశించును.

— బలిమంత్రములుగ, విధులును. ౮ —

శ్లో. “ఓం నమో భగవతే గరుడాయ త్యంబికాయ సద్యస్త
వ స్తుతస్వాహః ఓం కం పం టం శం వైనతేయాయ నమః, ఓం
స్త్రీ హూం క్షః”. 85. బాలదేహప్రమాణేన పుష్పమాలాంతు సర్వ
తః, ప్రగృహ్య మక్షికా భక్తబలి దేయ స్తు శాంతికః. 86. “ఓంకారీ
స్వర్ణపక్షీ బాలకం రక్ష రక్ష స్వాహా, గరుడబలిః ఓం నారాయణా
య నమః. 87.

ఓన్నమోభగవతే గరుడాయ అను మంత్రముతో పిల్లవానిదేహమును కొలచి
అంత మాలనుచేసి నాలుగుదిక్కులకు త్రిప్పుచు ఓంకారీ అనుమంత్రముతో గరుడబలి
ని చేయవలయును.

—ॐ ప్రథమవర్ష మాసదినములలోని గ్రహపీడలు. ॐ—

శ్లో. ప్రథమే దివసే మాసే వషేవా గృహ్లాతి నందనా నామ
మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. అశుభం
శబ్దం ముంచతి ఆత్మారం చ కిరోతి స్తనయం న గృహ్లాతి, బలిం తస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం. నద్యుభయతటమృత్తికాం గృహీ
త్వా పుత్రలికాం కృత్వా శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః సప్త
ప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః సప్తవటకాః సప్తశమ్కులికాః జంబులికాః సప్త
ముష్టికాః గంధం పుష్పం తాంబూలం మత్స్యం మాంసం సురా మగ్ర
భక్తం చ పూర్విస్యాం దిశి చతుష్పథే మధ్యాహ్నా బలిద్రేయః.
తతోఽశ్వత్థవత్రం కుంభే ప్రక్షిప్య శాంతుదకేన స్నాపయేత్. రసో
నసిద్ధార్థకమేష శృంగ నింబపత్రశివనిర్భాల్యై ర్బాలకం ధూపయేత్.
ఓం నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హనహనముంచముంచ
హ్రిం ఫట్ స్వాహా, ఏవం దినత్రయం బలిం దత్వా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మ
ణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 89.

తొలియేడు తొలిమాసము తొలిదినమునందు బాబుని మాతృకయను గ్రహము
కి బలించును. గ్రహము ఆవేశించిన మాత్రాన జ్వరమువచ్చును. ఏడ్చును. అవులించును.
పాలుత్రాగడు. ఈరోగము శాంతించుటకు బలిని చెప్పవచ్చును. ఏటికి రుప్రక్కలను
న్నమట్టిని తెచ్చిబొమ్మనుచేసి తెల్లలన్నము తెల్లని పూవులు తెల్లనివిడుజండాలు విడుదపము
లు ఏడుస్వస్తికలు ఏడువటకములు ఏడుచక్కిలములు ఏడునేరేడుపండ్లు గంధము పూ
లు తాంబూలము మత్స్యములు మాంసము కల్లు తీసికొనిపోయి తూర్పుదిక్కున నాల్గు
ప్రక్కలు గలసిన త్రోవలో బలివేయవలయును. పిమ్మట రావిఆకును కుంభములోనుంచి
శాంతుదకముతో స్నానమును చేయింపవలయును. ఉల్లిఆకులు మేకకొమ్మలు వేపా
కులు గంగాజలము వీటితో పొగవేసి ఓన్న మోనారాయణాయ యను మంత్రముతో
మాడురోజులు బలికయవలయును.

—ॐ రెండవయేడు. ॐ—

శ్లో. ద్వితీయే దివసే మాసే వషేవా గృహ్లాతి సునందా నామ
మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః చక్షురు
స్తీలయతి గాత్ర ముద్వేజయతి న శేతే క్రందతి స్తనయం న గృహ్లాతి ఆ

తాగర శ్చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం, తండులం హస్తపుష్పైకం దధ్యగుడఘృతం చ మిశ్రితం, శరవైకం, గంధతాంబూలం పీతపుష్పం పీతసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః దశస్వస్తికాః మత్స్యమాంససురాతిలచూర్ణాని పశ్చిమస్యాం దిశి చతుష్పథే బలి ద్దేయః, దినాని త్రిణి సంధ్యాయాం తతః శాంత్యుదకేన స్నాపయేత్, శివనిర్దాల్యసిద్ధార్థ మార్జారలోమ అశీరవాలఘృతైర్భూషం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హన హన ముంచ ముంచ హ్రీం ఫట్ స్వాహా. చతుర్థదినసే బ్రాహ్మణం భోజయే తతః సంవద్యతే శుభమ్. 90.

రెండవయేడు రెండవమాసము రెండవరోజు నునందయను గ్రహము గ్రహించును. వెంటనే జ్వరమువచ్చును. కన్నులు మూసికొనును. ఒడలు వడకును. నిద్దరబోడు. విడుపును. పాబుత్రావడు. ఆవులింతలు పెట్టుచుండును. ఇందులకు బో:—బియ్యము పులి నెడు మజ్జిగ బెల్లము నేయి వీటితో మిశ్రము చేసినయొక మూకుడు గంధముతాంబూలము పచ్చనిపూవులు పచ్చనిధ్వజములేడు విడుదీపములు దశమాలములు మత్స్యమాంసము మదిరతిలమారము వీటిని పశ్చిమదిక్కున ఓన్నమోనారాయణాయ అముకస్య అనుమంత్రముతో మూడవరోజు బరిచేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనముండేయవలయును.

—ॐ మూడవయేడు. ॐ—

శ్లో. తృతీయే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి పూతనానామ మాతృకా, తథా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, గాత్రముద్వేజయతి స్తస్యం నగృహ్లాతి ముష్టిం బద్ధాతి క్రందతి ఊర్ధ్వం నిరీక్షతే, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం, నద్యభయతటమృత్రికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా గంధపుష్పతాంబూల రక్తచందనం రక్తపుష్పం రక్తసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః పక్షిమాంససురా అగ్రభక్తం చ దక్షిణస్యాం దిశి అపరాహ్ణే చతుష్పథే బలి ద్దాతవ్యః, శివనిర్దాల్య గుగ్గులు సర్వప నింబపత్ర మేషశృంగైర్దినత్రయం ధూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యా

ధిం హన హన ముంచముంచ హ్రాసయ హ్రాసయ స్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 91.

మూడవయేడు మూడన మూసము మూడవ దినమునందు పూతనయను గ్రహము బాహుని గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. ఒడలు వడకును. పాలుత్రాగడు. పిడికిలి బట్టికొనును. ఏడుపును. పైనిచూచును. ఇందులకుబలి:— ఏటిరెండువైపులనుట్టితో బొమ్మనుచేసి గంధపుష్పతాంబూలచందనములను రక్తచందనము రక్తపుష్పములు ఎఱ్ఱని ధ్వజములేడు ఏడుదీపములు ఏడున్న స్తికలు పక్షిమాంసము మద్యము వీటిని దక్షిణపు దిక్కున మధ్యాహ్న కాలములో ఓంనమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యాధిం ఆమ మంత్రముతో బలినివేసి గంగోదము గుగ్గిలము మన్నగునానితో ధూపమును వేయవలయును.

— నాలవయేడు. —

శ్లో. చతుర్థదివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి ముఖతుండికా నామ మాతృకా, తియాగృహీత మాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గ్రీవాం నామయతి అక్షిణీ ఉన్మీలయతి స్తన్యం న గృహ్లాతి రోదితి స్వపితి ముష్టిం బధ్నాతి బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్యుభయతలమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా ఉత్పలపుష్పంగం ధతాంబూలం దశధ్వజాః చత్వారః ప్రద్ధిపాః త్రయోదశస్పస్తికాః, మత్స్యమాంసమరా, అగ్రభక్తం చ ఉత్తరస్యాం దిశి అపరాఢ్ణే చతుష్పథే బలిం దద్యాత్ ఆద్యమాసికో ధూపః. ఓన్నమో నారాయణాయ హగి హన ముంచ ముంచస్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 92.

నాలవయేడు నాలవ నెలనాలవనాడు ముఖతుండికయను గ్రహము గ్రహించును. మొదల జ్వరమువచ్చును. మెడ వంచికొనును. కన్నులను తెఱచికొనును. పాలు త్రాగడు. ఏడుపును. కలవరించును. పిడికిలి పట్టును. అందులకు బలి:— ఏటియుభయతలముల మట్టిని బొమ్మనుచేసి కలుప గంధము తాంబూలము పదిజండాలు నాలుగుదీపములును, పదమాడు స్పస్తికలు మత్స్యమాంసాదులు వీటి నుత్తరదిక్కున నవరాష్ట్రకాలమున చతుష్పథమునందు బలిని వేయవలయును. ఓన్నమోనారాయ మంత్రముతో ధూపమును వేయవలయును. ఇట్లు మూడు రోజులు చేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయింపవలయును.

—ॐ అయిదవయేడు. ॐ—

శ్లో. పంచమే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి కటపూతసా నా
మ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గాత్ర
ముద్వేజయతి స్తస్యం న గృహ్లాతి ముష్టిం చ బద్ధాతి, బలిం తస్య ప్ర
వక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. కుంభకారదక్రస్య మృత్తికాం గృ
హీత్వా పుత్రలికాం నిర్ధాయ గంధతాంబూలం శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం
పంచ ధ్వజాః పంచప్రదీపాః పంచ వటకాః ఐశాన్యాం దిశి బలి ద్దాత
వ్యః, శాంతుదకేన స్నాపయే చ్చివనిర్ధూయ సర్పనిర్దోక గుగ్గులు నింబ
పత్ర వాలకఘృతై ర్ధూపం దద్యాత్ “ఓన్నమో నారాయణాయ అ
ముకస్య వ్యాధిం చూర్ణయ చూర్ణయ హనహన స్వాహా” చతుర్థది
వసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. 93.

అయిదవయేడు అయిదవదినమున కటపూతన యనఅయిదవనెల గ్రహము
గ్రహించును. గ్రహవేశమునకు మందుగా జ్వరము వచ్చును. పిడికిలిని పట్టుకొనును. ఇందు
లకు బలిని చెప్పచున్నాను:—కుమ్భరివానిచక్రము క్రిందిమట్టిని తెచ్చి బొమ్మనుచేసి
గంధతాంబూలములను తెల్లనియన్నమును తెల్లనిపూవులు విడుధ్వజములు విడుదీప
ములు విడుభక్ష్యములు ఈశానదిక్కునందు ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయ్యయను
మంత్రముతో బలిని వేయవలయును.

—ॐ ఆరవ యేడు. ॐ—

శ్లో. షష్ఠే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి శకునికా నామమా
తృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గాత్రభేదం చ
దర్శయతి దివారాత్మా పుతానం భవతి ఊర్ధ్వం నిశీక్షతే, బలిం తస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. పిష్టకేన పుత్రలికాం కృత్వా శు
క్లపుష్పం రక్తపుష్పం పీతపుష్పం గంధతాంబూలం దశ ప్రదీపాః దశ
ధ్వజాః దశ స్వస్తికాః దశ ముష్టికాః దశ వటకాః క్షీరజంబూడికా
మత్యమాంససురా ఆగ్నేయాం దిశి నిష్కాంతే మధ్యాహ్నే బలిం
దాపయేత్. శాంతుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్ధూయరసానగుగ్గులు
సర్పనిర్దోక నింబపత్ర ఘృతై ర్ధూపం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయ
ణాయ చూర్ణయ చూర్ణయ హనహన స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం
భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. 94.

ఆరవయేడు ఆరవ నెల ఆరవదినమునందు శకునికయను మాతృక గ్రహించును. తొలుత జ్వరమువచ్చును. రేయిం బవట్లు బ్రక్కనుండి లేచుచుండును. ఇందులకు బలిని చెప్పచున్నాను:—పిండితో బొమ్మను చేసి తెల్లపూలు ఎఱ్ఱపూలు పచ్చనిపూలు గంధ తాంబూలములు పదిదీపములు పదిధ్వజములు పదివస్త్రములు పదిపిండికిళ్ళు పదివటకములు నేతడుపండ్లు మత్స్యమాంసమద్యములు అగ్నేయపు దిక్కున మధ్యాహ్న కాలమున బలి వేసి శాంతుదకముతో స్నానము చేయించి ఊల్లిపాట్లు గుగ్గలము మున్నగునానిని ధూపము వేసి ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయ అనుమంత్రముతో బలి నొనగ వలయును.

— విడవయేడు. —

శ్లో. సప్తమే దివసే మాసే వషే వా యదా గృహాంతి శుక్ల-
రేవతీనామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వ-
రః గాత్ర ముద్వేజయతి ముష్టిం బధ్నాతి రోదితి. బలింతస్య ప్రవక్ష్యా-
మి యేన సంపద్యతే శుభం. రక్తపుష్పం శుక్లపుష్పం గంధతాంబూలం
రక్తాదనం కృశరా శ్రుయోదశ స్వస్తికాః మత్స్యమాంసమరా శ్రుయో-
దశ ధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పశ్చిమదిగ్భాగే గ్రామనిష్కానే అపరాహ్ణే
పుత్ర మాశ్రిత్య బలిం దద్యాత్, శాంతుదకేన స్నానం గుగ్గులు మే-
షశృంగసర్పసోశీరవాలకఘృతై ర్ధూపయేత్, ఓన్నమో నారాయ-
ణాయ దీప్తతేజసే హన హన ముంచముంచస్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రా-
హ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. ౧.

విడవయేడు విడవ నెల విడవదినమునందు శుక్ల-రేవతీయను గ్రహము ఆవేశిం-
చును. తొలుత జ్వరమువచ్చును. గాత్ర ముద్వేగమునొందును. పిడికిలి పట్టుకొనును.
ఇందులకు బలి:—రక్తపుష్పములు శుక్లపుష్పములు గంధతాంబూలములు రక్తాదనము
పదుమాడు తొండలు పదిధ్వజములు అయిదు దీపములు స్వస్తికములు మత్స్యమాంస
మద్యములు వీటిని పశ్చిమదిగ్భాగమునందు ఊరివెలుపల ఆపరాహ్ణకాలమునందు
పుత్రము క్రింద బలినిచ్చి ఓన్నమోనారాయణాయ అనుమంత్రముతో శాంతుదకము
ను స్నానమును చేయింపవలెను.

— ఎన్నిదవయేడు. —

శ్లో. అష్టమే దివసే మాసే వషే వా యది గృహాంతి అర్యకో-
నామ మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గృ-

ధ్రగంధః పూతిగంధ శ్చ జాయతే, ఆహారం చ న గృహ్లాతి ఉద్వేజయ
తి గాత్రాణి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సమృద్ధ్యతే శుభమ్. రక్త
పీతధ్వజాః చందనం పుష్పం శమ్కుల్యః పర్వటికాః మత్స్యమాంస
సురాజంబుడికాః ప్రత్యాషే బలి ర్దేయః ప్రావృతే. మంత్రః—ఓన్న మో
నారాయణాయ చతుర్దిక్షోక్షణాయ వ్యాధిం హనహన ముంచముంచ
ఓం హ్రీం ఘటో స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సం
పద్యతే శుభమ్. 96.

ఎనిమిదవయేడు ఎనిమిదవ నెల ఎనిమిదవ దినమునందుగాని ఎనిమిదవయేటియం
గాని అర్యకయను మాతృక బాలుని గ్రహించును. తొలుత జ్వరము వచ్చును. గృధ్రగం
ధము పూతి గంధమును కలుగును. తిండితినుడు. గాత్రోద్వేజనకలుగును. అందులకు బలి
నిచెప్పచున్నాను:—రక్తపీత ధ్వజములు చందనము పూవులు శమ్కులులు పర్వటికలు
మత్స్యమాంసమద్యములు వీటిని ఓన్న మో యను మంత్రముతో ప్రాతఃకాలమున బలి
వేయవలయును.

❦ తొమ్మిదవయేడు. ❦

శ్లో. నవమే దివసే మాసే వషే వా గృహ్లాతి భూసూతికానామ
మాతృకా. తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, నిత్యం
ఛర్ది ర్భవతి గాత్రభేదం దర్శయతి; ముష్టిం బధ్నాతి; బలిం తస్య ప్రవ
క్ష్యామి యేన సమృద్ధ్యతే శుభమ్. సద్యభయతటమృత్తికాం గృహీ
త్వా పుత్తలికాం నిర్తాయ శుక్లవస్త్రేణ వేష్టయే చ్చుక్లపుష్పం గంధ
తాంబూలం శుక్లత్రయోదశధ్వజాః త్రయోదశ దీపాః త్రయోదశ
స్వస్తికాః త్రయోదశ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః ఉత్తరదిగ్భాగే
గ్రామనిష్కామే బలిం దద్యాత్. శాంతుదకేన స్నానం గుగ్గులునిం
బవత్ర గోశృంగ శ్వేతసర్వపప్పుతైర్ధూపం దద్యాత్. మంత్రః—“ఓ
న్న మోనారాయణాయ చతుర్భుజాయ హన హన ముంచ ముంచ
స్వాహా.” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. 97.

తొమ్మిదవయేడు తొమ్మిదవ నెల తొమ్మిదవ దినమునగాని తొమ్మిదవయేడుగాని
భూసూతికయను గ్రహము గ్రహించును. తొలుతిజ్వరము వచ్చును. ఛర్దికలుగును. ఒ
డలు విఠుపుట్టును. ఇందులకుబలి:—ననియొక్క చెండుగట్టులమట్టితోను బొమ్మను చే
సి శ్వేతవస్త్రము శ్వేతకుసుమములు చందనతాంబూలములు తైల్లజండాలు పదుమా
డు పదుమాడుదీపములు 13 ముల్లంగులు 13 బొమ్మలు 13 చేపలు మద్యమాంసములు వీటి

తో నుత్తరదిక్కున 'ఓం నమో నారాయణాయ' యను మంత్రముతో బలిని వేసి శాంతి స్నానమును చేయింపవలయును.

—ॐ పదవయేడు. ౭७—

శ్లో. దశమే దివసే మాసే వస్తే వా గృహ్లాతి నిఘ్నతా నామ
మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్ర
ముద్వేజయతి ఆత్మారం కరోతి, రోదితి, మూత్రం పురీషం చ భవతి.
బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పారావారమృత్తి
కాం గృహీత్వా పుత్రలికాం నిర్ణాయ గంధతాంబూలం రక్తపుష్పం
రక్తచందనం పంచవర్ణధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పంచ స్వస్తికాః పంచ
పుత్రలికాః మత్స్యమాంససురాః వాయవ్యాం దిశి బలిం దద్యాత్,
కాకవిష్ణాగోమాంసగోశ్వంగరసోన మార్జారలోమ నింబపత్ర ఘృ
తైర్ధూపయేత్. ఓన్నమోనారాయణాయ చూర్ణితహస్తాయ ముంచ
ముంచ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణ భోజయేత్ తతః సుస్థో భవతి
బాలకః. 98.

పదవయేడు పదనలెల పదవదిసముగాని పదవయేడుగాని నిర్జతయను మాతృ
క గ్రహించును. జ్వరము వణకు ఆత్మారములు ఎక్కువగా మలమూత్రములు కలుగు
ను. ఇందుకు బలి యిట్లు:—నమర్ర పువ్వుతో బొమ్మను చేసి గంధతాంబూలములు ఎఱ్ఱ
నిపూలు ఎఱ్ఱనిగంధము పంచవర్ణపు ధ్వజములు పంచదీపములు పంచస్వస్తికలు పంచపు
త్రలికలు మత్స్యమాంస మద్యములు వాయువ్యదిక్కున బలి నిచ్చి కాకవిష్ణాదులతో ఓ
న్నమోయను మంత్రముతో ధూపము చేసి నాలవరోజు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయిం
పవలయును.

—ॐ పదునొకండవ యేడు. ౭౮—

శ్లో. ఏకాదశే దివసే మాసే వస్తే వా యది గృహ్లాతి బలిపిచ్ఛ
కానామ మాతృకా. తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః
అహారం న గృహ్లాతి; ఊర్ధ్వదృష్టి ర్భవతి; గాత్రభంగోభవతి; బలిం తస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పిష్టకేన పుత్రలికాం కృత్వా
రక్తచందన రక్తం చ తస్యా ముఖం దుగ్ధేన సింఛేత్. పీతపుష్పం గంధ
తాంబూలం సప్త పీతధ్వజాః సప్త ప్రదీపాః అష్టా వటకాః అష్టా శమ్భు

లికాః అష్టౌ పూరికాః మత్స్యమాంససురాః, పూర్వస్యాం చిశి బలి ద్వా
తవ్యః శాంత్యుదకేన స్నానం, శివ నిర్దాల్యగుగ్గులు గోశృంగ సర్ప
నిర్దోకఘృతైర్ధూపయేత్, “ఓన్నమో నారాయణాయ ముంచ ముంచ
స్వాహా” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయేత్తతః, సుస్థో భవతి
బాలకః. 99.

పదునొకండవయేడు పదునొకండవనెల పదునొకండవదినముగాని పదునొకండవ
వర్షముగాని పిలిపిచ్చికయను మాతృక గ్రహించును. దానియాజేశ మాత్రమున జ్వర
ము అన్నము తినకపోవుట ఊర్ధ్వస్పృష్టిగాత్రభంగము మున్నగునవి కలుగును. అందుల కీ
క్రిందిరీతిని బలినీయవలయును:—సిండిబొమ్మను చేసి రక్తచందనము రక్తము, ఆబొమ్మ
ముఖమును పాలతో తడిసి పచ్చనిపూవులు గంధతాంబూలములు పచ్చనియేడుబం
డాలు ఏడుదీపములు రి వడలు ఎన్నిది చక్రీలములు ఎన్నిదిపూచీలు మత్స్యమాంసమ
ద్యములు వీటిని పూర్వదిక్కున బలినీయవలయును. ఓన్నమోనారాయణాయ యనునది
బలిమంత్రము.

— పండ్రెండవయేడు. 100 —

శ్లో. ద్వాదశే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి కాము
కా నామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః,
విహస్య వాదయతి కరేణ తర్జయతి గృహ్లాతి క్రామతి నిఃశ్వసితం ము
హుర్ముహు రాహారం న కరోతి, బలిం తస్య ప్రవత్స్యామి యేన సంప
ద్యతే శుభం. ఊరేణ పుత్రలికాం కృత్వా, గంధం తాంబూలం శుక్ల
పుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః, సప్త ప్రదీపాః సప్త పూపికాః కరస్థేన దధి
భక్తేన సర్వకర్తబలిం దద్యా చ్చాంత్యుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్దాల్య
గుగ్గులు సర్పఘృతైర్ధూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ ముం
చ ముంచ హన హన స్వాహా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయేత్తతః
సుస్థో భవతి బాలకః. 100.

పండ్రెండవయేడు పండ్రెండవనెల పండ్రెండవదినమునందుగాని పండ్రెండవ
వర్షమునందుగాని కాముకయనుమాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. వెనుక
నవ్వు నవ్వును. వాదించును. బెడరించును. పల్లకొనును. దాటును. నిట్టూర్పు విడును. భు
జింపకుండును. ఇందుల కీక్రిందివిధమున బలినిచ్చిన మేలు కలుగును:—పాలతో బొమ్మ
ను చేసి గంధతాంబూలాదులు శుక్లపుష్పములు తెల్లని ఏడుధ్వజములు ఏడుదీపములు

విడువరీలు చేతిలో పెరుగన్నమును ఉంచుకొని బలినిచ్చి కాంక్ష్యదకములతో స్నానమును చేయింపవలయును. శివనిర్మాణము గుగ్గిలము ఆవాలు నేయి వీటితోపాగ వేయవలయును. బలిమంత్రము:— ఓన్నమో నారాయణాయ నమః చ మంచ హస హస స్వాహా” అని. నాల్గవదినమునందు బ్రాహ్మణ భోజనమును చేయించినచో బాలుడు సుస్థుడై యుండును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు బాలరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౪. విషాధికారము.

అరిష్టాబంధనమును మంత్రమును, విషహారములగు ప్రయోగములునుగాని, ఈదుఫలమును తినుటగాని విషఘ్నములగు చికిత్సలు.

శ్లో. అరిష్టా బంధను మంత్రం ప్రయోగ శ్చ విషాసహః, దంశనం దంశక స్యాహేః ఫలస్య మృదునోఽపి వా. 1. మూలం తంసులవారిణా పిబతి యః ప్రత్యంగిరాసభవం, నిష్పిష్టం శుచి భద్రయోగదివనే తస్యాహిభీతిః కుతః. 2. దర్పాదేవ ఫణి యథా దశతి తం మోహాన్వితో మూలపం, స్థానే తత్ర స ఏవ యాతినియతం వక్త్రం యమస్యాచిరాత్. 3. మసూరం నింబవత్త్రాభ్యాం ఖాదే న్నేషగతే రనౌ, అబ్జ మేకం న భీతి స్సాస్య ద్విషా తస్య న సంశయః. 4. ధవలపునర్మ వజటయా తండులజలపీతయా చ పుష్కలే, అపహరతి విషధరవిహో పద్రవ మావత్సరం పుంపామ్. 5. గృహధూమో హరిద్రే ద్వే సమూలం తండులీయకం, అపి వాసుకినా దప్టః పిబే ద్దధి ఘృతాప్లుతం. 6. కూలికామూలనస్యేన కాలదప్టోఽపి జీవతి, శ్లేష్మణః కర్మయూధస్య వామానామికయా కృతః. 7. లేపో హన్యా ద్విషం ఘోరం నృమూత్రానేచనం తథా, శిరీషపుష్పస్వరనే భావితం శ్వేతసర్పవం. 8. సప్తాహం సర్పదప్టానాం నస్యపానాంజనే హితం, ద్విషలం సతకుష్టాభ్యాం ఘృతక్షౌద్రం చతుఃపలం. 9. అపి తక్షకదప్టానాం పాన మేత త్సుఖప్రదం, వంధ్యకర్కోటజం మూలం ఛాగమూత్రేణ భావితం. 10. నస్యం కాంజిక సరయుక్తం విషోపహతచేతసః.

ప్రకృతిగిరా (ముండ్లదిరిసెన) మూలమును బియ్యముకడుగుతో నూరి త్రాగినచో సర్వభయములేదు. ఒకవేళ యెప్పుడైనను బ్రాంతిపలనఁ గఱచినచో నాసర్వమే నశించును. నల్లతెగడను వేపాకును మేషమునందు సూర్యుఁ డుండఁగా భక్షించినచో ఒకసంవత్సరముపఱును సర్వభయము కలుగదు. పుష్పసత్తత్రము నందు తెల్లగలిజేరును బియ్యపుకడుగుతో నూరి నేవించిన సంవత్సరము పఱును విషభయ ముండదు. ఇంటిబూజు పసపు మ్రానిపసపు మూలకము బియ్యపు కడుగు వీటిని నూరి నేలిని చేర్చికొని త్రాగినచో వాసుకి గఱచినను బ్రదుకఁగలఁడు. దంతివేళ్లను నన్యవిధిచేసిన కాలదష్టుడైననుబ్రదుకును. గుమిలితో వామనాసికయందు చేసిన లేపముగాని విషమును పోగొట్టును. మనుష్యునిమూత్రముతో తడుపుట యును విషహరమగును. తెల్లయావాలను దిరిసెనపూవులతో భావనచేసి ఏడుగోజులు నన్యపా నాంజనములు గా నేవింతుట మంచిది. తగరము కోష్ఠ 2 పలములును నెయ్యి తేనె 4 పలములును త్రాగించిన తక్షకదగ్ధులైనను సుఖింపగల్గుదురు. మధ్యకర్కోటకపు వేరును మేకమూత్రములో భావనచేసి గఃజిని గలిపి నన్యము నిచ్చిన విషములు నశించును.

❧ త్రివృతాదిచూర్ణము. ❧

శ్లో. త్రివృద్విశాలా మధుకం హరద్రే మంజిష్ఠవర్గో లవణం చ సర్వమ్, కబుత్రికం చైవ విచూర్ణితాని శృంగే నిదధ్యా న్మధునా యుతాని. 11. ఏహ్యోగదో హం త్యుపయుజ్యమానః పానాంజనా భ్యంజన నన్యయోగః, అవార్యవీర్యో విషవేగహంతా మహాగదో నామ మహాప్రభావః. 12. పీతే విషే స్యా ద్వమనం చ త్వక్తే ప్రదే హసేకాది సుశీతలం చ, కపితమాంగం ససితా ఙ్గైర్ద్రం కంఠగతే విషే, లిహ్య దామాశయగతే తాభ్యాం చూర్ణపలం నతాత్. 13. విషే పక్వాశయగతే పిష్పలీరజసీద్వయం, మంజిష్ఠాం చ సమం పిష్ట్యా గోపి త్రేన నరః పిబేత్. 14. రజసీసైంధవఙ్గైర్ద్రసంయుక్తం ఘృత ముత్త మం, పానం మూలవిషార్తస్య దిగ్ధవిధస్య చేష్యతే. 15. సితామధు యుతం చూర్ణం తామ్రస్య కనకస్య వా, లేహః ప్రశమయ త్యుగ్రం సర్వసంయోగజం విషం. 16. అంకోటమూలనిఃక్వాథం పాణితం సఘృ తం లిహేత్, తైలాక్తః స్విన్న సర్వాంగో గరదోషవిషాపహః. 17. కటభ్యంజన శైరీయ శేలుక్షీరదుమత్వచః, కషాయచూర్ణ కల్కాః

స్వ్యః కీటలూతా వ్రణాపహః. 18. అగారధూమ మంజిష్ఠా రజనీలవ
ణోత్తమై, లేపో జయ త్యాఖువిషం కర్ణికానూ శ్చ పానతః. 19.

తెల్లతెగడ కొడిసెపాలవిత్తులు మధుకము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠవర్గము
సమస్తలవణములు కొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని మార్జునుచేసి తేనెతో నాకి
నను అంజనము మర్దనము మున్నగు రీతుల నుపయోగించినను స్వర్గముగాక విషజేగ
ములను శాంతి నొందించును. విషమును త్రాగిన వాంతి చేయువలయును. కంఠస్థితమై
నచో లేపననేచనామలఁ జేయునది. కపిత్థమును మాఃగమును కలకండ తేనెతోనే
వింప వలయును. పక్వాశయము నందున్నచో పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠ
వీటిని సమభాగములను గోప్రీతములోనూరి త్రాగవలయును. పసపు సైంధవలవణము
తేనెనెయ్యి వీటినిత్రాగినచో కాల్చిన తెగనఱకిన మూలపువిషములును నశించును. రాగి
యొక్కగాని బంగారుయొక్కగాని మార్జునులో చక్కెరను తేనెను గలిపి నాకిన
సంయోగజములగు విషములు హరించును. అంకోటమూలమును కషాయముచేసి తేనెతో
త్రాగవలెను. నల్లమద్దినుద్ది గోరింటలశునము పాలవృక్షపు బెరడులు వీటిచెక్కలను
మార్జునుచేసి కషాయకల్పములనుజేసి నేవించిన లూతావిషములు నశించును.

❖ వృశ్చికాదివిషములు. ❖

శ్లో. యః కాసమర్దనవత్రం వదనే ప్రక్షిప్య కర్ణే పూత్కారం,
మనుజ్యో దదాతి శీఘ్రం జయతి విషం వృశ్చికానాం సః. 20. దంశే
భ్రమేణ విధినా వృశ్చికవిషహృత్కుచైరపదగుడికా, పురధూపపూ
ర్వ మర్క చ్చద యవ పిష్ట్యా కృతో జేవః. 21. జీరకస్య కృతః కల్లో
ఘృతసైంధవసంయుతః, సుఖోష్ణో వృశ్చికార్తాణాం సులేపో వేదనాప
హః. 22. అమలాఘర్షణం దంశే కంటకం చ త దుద్ధరేత్, కరణే
విషజే లేపా శృణిజ్జకరసోధనా. 23. కుంకుమకునటీకర్కట హరితా
లైః కుసుంభనమ్మిలైః, కృతగుడికాభ్రామగతో విదప్తగోధాసరట
విషజిత్. 24. అంకోటపత్రధూమో మిషవిషం ర్ఘటితి నిఘటయే
చ్ఛృంగీ, గోధాఃరటీవిషమివ ఆలేపేన కుటజకపాలిజటా. 25. కనకో
దుంబరఫలమివ తండులజలపిష్టం వీత మపహరతి, కనకదలద్రవ ఘృత
గుడ దుగ్ధపలైకం శునాం గరలం. 26. లేప ఇవ భేకగరలం శిరీషబీజైః
స్నుహీపయస్నిక్తైః, హరతి గరలం తృహి మశితాంకోటజటాకుష్ఠ

సమ్మిలితా. 27. మరిచమహాపదవాలక నాగాహ్వైర్వక్షి కావిషే లేపః,
లాలావిష ముషనయతో మూలే మిలితే పటోలనీలికయోః. 28.

కాసమర్దనపు ఆకును (కసి వెండ) ఆకును నోటిలోబెట్టికొని చెవిలో నూచిన
తేలువిషములు శాంతించును. భ్రమచేతఁ గుట్టెనేని మణిశిలను మారి లేపనచేసిన విష
ములు హరించును. జీఁకఱ్ఱను కల్మసుచేసి తేనెసైంధవలవణములను కలిపి యిచ్చిన
వృశ్చికపీడలు నశించును. లేనిచో కుట్టినచోట ఉసిరికను రుద్దినను ముంటితో కుట్టి
నను మంచిది. కుంకుమపువ్వు మణిశిలదంతి హరిదళము పీటిన నూరి మాత్రచేసి గాయ
ముచుట్టును త్రిప్పినచో బల్లిమున్నగువాని విషములు హరించును. అంజోటపత్రపుఘామ
ము చేపవిషమును పోగొట్టును. ఉమ్మెత మేడిఘలములను కడుగుతో నూరి ఉమ్మెత
రసము నేయి. బెల్లము పాలు కలిపి ఒకపలము త్రాగిన శుశుకవిషములు నశించును.

— సోమవల్క్యే-2 శ్లోకములు. —

శ్లో. సోమవల్క్యే-2 శ్లోకర్ణశ్చ గోజిహ్వహంసపాద్యపి, రజన్యో
గైరికం లేపో నఖదంతవిషాపహః. 29. వచాహింగువిడంగాని సైంధవం
గజపిప్పలీ, పాతాప్రతివిషావ్యోమం కాశ్యపేన వినిర్మితమ్. 30.
దశాంగ మగదం పీత్యా సర్వకీటవిషం జయేత్, కీటదష్టక్రియా స్స
ర్వాః సమానాః స్యుర్జ్వలతాకసామ్. 31. పృక్కాప్లవస్థాణేయ కాక్షీ
శైలేయరోచనాతగర్మ, ధ్యామకం కుంకుమం మాంసీ సురసా గైలా
లకుష్మన్నం. 32. బృహతీశిరీషపుష్ప శ్రీవేష్టక పద్మచారటివిశాలాః, సు
రదారు పద్మకేశర, శారవక మనఃశిలాకాంత్యః. 33. జాత్యర్కపుష్పస
ర్వ ప రజనీద్వయ హింగుపిప్పలీ ద్రాక్షాః, జలముద్గపర్ణి మధుక మదన
క మథ సింధువారా శ్చ, సంపాక లోధ్రమమురక గంధఫలీలాంగ
లీ విడంగాః. 34. పుష్పే నముద్భృత్య సమం పిష్టా గుడికా విధేయా
స్స్యుః, సర్వవిషహ్నో జలకృద్విషసంజీవనో జ్వరనిహంతా. 35. పే
యవిలేపనధారణ ధూమగ్రహణై ర్గ్రహస్థస్య, భూతవిషజం త్వలక్షీ
కార్తణమంత్రాగ్నశస్యరీ హన్యాత్. 36. దుస్స్విప్నస్త్రీదోషాకా కా
లమరణాంబుచారభయా, ధనధాన్య కార్యసిద్ధి శ్రీపుష్పిర్వర్ణాయద్వర్ధ
నో ధన్యః, మృతసంజీవన ఏవ పాగ్రిమృతా ద్భృష్టాణాభిహతః. 37.

వెలిచంద్ర అశ్వకర్ణ పృక్షము పసపు ప్రానిపసపు వీనినినూరి లేపనచేసిన నఖదం
తవిషములు నశించును. వస ఇంగువ వాయువిడంగము సైంధవలవణము ఏనుగు పిప్పలి
విషబొద్ది అతివస శొంతి మిరియములు విప్పళ్లు ఇయ్యలి త్రాగిన నమ స్తవీడలను పోగొ
ట్టును. ఈదశాంగపు ఔషధము సర్వకీటకముల విషమును బోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విషాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౫. రసాయనాధికారము.

—౧౭౭ రసాయన ప్రకారము. ౧౭—

శ్లో. యజ్జరావ్యాధి విధ్వంసి భేషజం త ద్రసాయనం, పూర్వే
వయసి మధ్యే వా శుద్ధదేహః సమాచరేత్. 1. నావిశుద్ధశరీరస్య
యక్తో రసాయనో విధిః, నాభాతి వాససి మ్లిష్టేరంగయోగ ఇవార్పితః.
2. గుడేన మధునా శుంథ్యా కృష్ణయా లవణేన వా, ద్వేద్వే ఖాద
స్సదా పథ్యా జీవే ద్వర్షశతం సుఖి. 3. సింధూత్త శిర్కారాశుంతి కణా
మధుగుడః క్రమాత్, వర్షాదివ్యభయా నేవ్యా రసాయనగుణైషణా.
4. త్రైఫలసేనాయసీం పత్రం కల్పేనా లేపయే న్నవా, త మహి
రాత్రికం లేపం విభేత్ ఔద్రోదకాప్లుతం. 5. ప్రభూతస్నేహ మశనం జీ
ర్ణే తస్మి న్ప్రయోజయేత్. అజరోరుకనాభ్యాసా జీవే చ్ఛాపి సమాః
శతం. 6.

ముసలితనమును వ్యాధిని పోగొట్టెడిదానిని రసాయనమందురు. ప్రథమావస్థలో
కాని మధ్యావస్థలోగాని శుద్ధశరీరుండై మనుజుడు దీనినిచేయవలయును. శుద్ధశరీరకాని
వానికి రసాయనమును బ్రయోగింపరాదు. బెల్లము తేనె శొంతి విప్పళ్లు ఉప్పు వీటి
లో దేనితోనైననొక దానితోటి కరకాయలను తినెడి మనుష్యుండు నూరువరములు
జీవించును. సైంధవలవణము కండచిక్కెర శొంతి విప్పళ్లు తేనె బెల్లమును వర్షాదియు
తువులందు రసాయనము వంటిగుణమును కోరెడివాడు నేవింపవలయును. త్రైఫలరస
ముతో లోహపత్రిని నూరి దినరాత్రులంతయును తేనెతో నీటితో లేపనచేసినచో
మంచిది. జీర్ణించిన పిచ్చుట చాల స్నేహాయుక్తమగు భోజనమును పెట్టించవలయును.
వీని నభ్యసించుటవలన ముదుసలితనము లేక నూరువరములు జీవింపగలడు.

—ॐ త్రిఫలారసాయనము. ॐ—

శ్లో. పం చాష్టౌ సప్త దశ వా పిష్పలీః క్షౌద్ర సర్పిషా, రసా
యనగుణాన్వేషీ సమామేకాం ప్రయోజయేత్, తిస్ర స్తిస్ర స్తు పూ
ర్వాష్ట్రా భుక్త్వాగ్రే భోజనస్య చ. 7. పిష్పల్యః కింశుకక్షారభావితా
ఘృతభర్జితాః, ప్రయోజ్యా మధుసంమిశ్రా రసాయనగుణైషిణా. 8. జే
తుం కాసం క్షయం శ్వాసం శోషం హిక్మాం గలామయం, అర్చాసి
గ్రహణీదోషం పాండుతాం విషమజ్వరం. 9. వైస్వర్యం పీనసం శో
షం గుల్మం వాతబలాసకం, జరణాంతేభయా మేకాం ప్రాగ్భక్తే ద్వే
విభితకే. 10. భుక్త్వాతు మధుసర్పిభ్యాం చత్వా ర్వామలకాని చ,
ప్రయోజయే త్వమా మేకాం త్రిఫలాయా రసాయనం, జీవే ద్వర్షశ
తం పూర్ణ మజరోఽ వ్యాధి రేవ చ. 11.

అయిదుపిష్పిది లేక విషు పదిపిష్పల్లము లేనెతోను నేతితోను రసాయనగుణమును
కోరువాడు ఒక వత్సరము నేవింపవలయును. పొద్దుటిపూట భోజనమునకు ముందు మూడేసి
కాయలను మెదుగక్షారముతో భావనచేసి నేతితోవేయించి లేనెగ లిపిసేవింపవలయు
ను. దగ్గు క్షయ శ్వాసము వాపు ఎక్కిళ్లుగలరోగము మూలరోగము గ్రహణీరోగము
పాండురోగము విషమజ్వరము స్వరభేదము పీనస శోష గుల్మము వాతము కఫము నశిం
చును. భోజనమైనపిమ్మట ఒకకరక్కాయను భోజనముకు వెనుక రెండు తాడికాయలను
నాల్గు ఉసిరిక కాయలను లేనె నేతులతో తీసికొనవలయును. దీని నొకసంవత్సరము
సేవింపవలయును. ఆట్టివాడు ముసలితనము రోగము లేక నూరేండ్లు జీవించును.

—ॐ మండుకపర్ణాదిరసాయనము. ॐ—

శ్లో. మండుకపర్ణాః స్వరసః ప్రయోజ్యః క్షీరేణ యష్టిమధు
కస్య చూర్ణం, రసో గుడూచ్యాస్తు సమూలపుష్పాః కల్కః ప్ర
యోజ్యః ఖలు శంఖపుష్పాః. 12. ఆయుఃప్రదా న్యామయనాశకా
ని బలాగ్నివర్ణస్వరవర్ధనాని, మేధ్యాని చైతాని రసాయనాని మే
ధ్యావిశేషేణ తు శంఖపుష్పి. 13. పీతాశ్వగంధా పయసార్థమాసం
ఘృతేన తైలేన నుఖాంబునా వా, కృశస్య పుష్టిం నపుషో విధత్తే బా
లస్య సస్యస్య యథాంబువృష్టిః. 14. ధాత్రీతీలాన్మృగరజోవిమిశ్రా
న్ యే భక్షయేయర్తునాః క్రమేణ, తే కృష్ణకేశా విమలేంద్రి
యా శ్చ నిర్వ్యాధయౌ వర్షశతం భవేయః. 15.

దుండిగపురసమున మధుకచూర్ణమును పాలతో ప్రయోగింపవలయును. ముల్లం గిరసము తిప్పతిగిరసములతో శంఖపుష్టికల్కమును చేసి ప్రయోగింపవలయును. నేతి తో తైలముతో లేక వేడినీటితో నేవించిన కృశశరీరము పుష్టమగును. ఉసిరిక తిలలు గుంటకలగరచూర్ణము వీటిని కలిపి క్రమముగా నేవించుచున్న నల్లని కురులు గలిగి స్వచ్ఛములగు నింద్రియములు కలవాడై వ్యాధిరహితుడై నూరేండ్లు జీవించును.

—౬ వృద్ధదారక చూర్ణము. ౧౬—

శ్లో. వృద్ధదారకమూలూని శ్లక్ష్యచూర్ణాని కారయేత్, శతావర్యా రసేనైవ సప్తరాత్రాణి భావయేత్. 16. అక్షమాత్రంతుతచ్ఛూర్ణంసర్పిషా సహభోజయేత్, మాసమాత్రోపయోగేనమతిమాన్జాయతేనరః. 17. మేధావీ స్మృతిమాం శైవవవలీపలితవర్జితః, హస్తకర్ణరజః ఖాదే త్స్పృత రుతాయ సర్పిషా. 18. యథేషాహారాచారోఽపి సహస్రాయు ర్భవేన్నరః, మేధావీ బలవాన్కామీ శ్రీశతాని వ్రజత్యసా. 19. మధునా త్వశ్వవేగః స్యాద్భలిష్ఠః శ్రీసహస్రగః, మంత్రశ్చాయం ప్రయోక్తవ్యో భిషజా చాభిమంత్రణే. 20. “ఓన్నమో మహావినాయకాయ అమృతం రక్షరక్ష మమ ఫలసిద్ధిం దేహి రుద్రవచనేన స్వాహా.”

వృద్ధదారకపు వేళ్లను చక్కగా పొడిచేసి శతావరసముతో నేడురాత్రులు భావనచేసి అక్షమాత్రమును నేతితో నెలరోజులు నేవించినచో బుద్ధిమంతుడగును. మేధావియును స్మృతిమంతుడును తలనెఱపులేనివాడుగును అగును. ప్రాద్దన లేచి ఆరుదపు చూర్ణమును నేతితోగాని హస్తకందచూర్ణమును గాని తిని మనోవాంఛితమగుభోజనముఁ జేసినచో వేయేండ్లు ఆయుష్షుఁ గడుగును. ఉత్తమబుద్ధి గలవాడుగును, బలిష్ఠుడుగును కామిగును అగును. లేనెతో కలిపి త్రాగినగుఱ్ఱమువంటి వేగముకలవాడుగును అధికమగు బలము కలవాడుగును వేలశ్రీలతో భోగించు వాడుగు నగును. వైద్యుడు నభిమంత్రించుటలో ఓంనమో మహావినాయకాయ యను మంత్రము నుపయోగింపవలెను.

—౭ ఉసిరిక తిప్పతిగలచూర్ణము. ౧౭—

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణస్య కర్నం స్వరసపరిగతం ఔద్రసర్పిఃసహం శం, కృష్ణామానీసితాష్టప్రస్మృతయుత మిదం స్థాసితం భస్మరాశౌ. 21. వహ్నంతే తత్సమశ్చ నృపతి విఫలితో రూపవర్ణప్రభావై, చ్చిర్వాస్యధి

ర్బుద్ధిమేధా స్మృతిబలవచన సైర్యసత్వై రుపేతః. 22. గుఱూచ్యపా
మార్గవిడంగశంఖినీ వచాభరూక్తుష శతావరీసమా, ఘృతేన లీఢా
ప్రకగోతి మానవం త్రిభి ర్దినైః శ్లోకసహస్రధారిణం. 23.

ఉసిరిక మార్గము 64 పలములు ఉసిరిక రసములో కలిపి తేనెను నేరిని సమ
భాగములను కలిపి పాత్రలో వైచి అన్నములో నుంచి ఒక వర్షమువఱకు నేవించుచున్న
మనుజుఁడు రూపవర్ణప్రభావములు కలవాడై వ్యాధిరహితుఁ యుత్తమమగు ధార
ణను స్మృతిని కలిగి యుండును. తిప్పతీగె ఉత్తరేణ వాయువిడంగములు శంఖిని వస
కరక్కాయలు కొఱ్ఱ పిల్లపీచర వీటిని సమభాగములను నేతిలో కలిపి నేవించిన మూ
డురోజులలో వేయిశ్లోకములు ధరించువాడగును.

— బ్రాహ్మణీపుత్రము. —

శ్లో. సమూలపత్ర మాదాయ బ్రాహ్మీం ప్రత్యాశ్య వారిణా,
ఉలూఖినే క్షోదయిత్వా రసం వస్త్రేణ గాలయేత్. 24. రనే చతుర్గు
ణే తస్మి స్ఫుతప్రస్థం విపాచయేత్, ఔషధాని తు పేష్యాణి తా
నీమాని ప్రదాపయేత్. 25. హరిద్రామూలతీకుఠం త్రివృతా సహారీత
కీ, ఏతేషాం పలికా న్యాగాన్ శేషాణాం కార్షి కాణితు. 26. పిప్పల్యోధ
విడంగాని సైంధవం శర్కరా వచా, సర్వ మేత త్సమాలోఽ్య శనైః
మృద్వగ్నినా పచేత్. 27. ఏత త్ప్రాణితమాత్రేణ వాగ్విశుద్ధి శ్చ
జాయతే, సప్తరాత్రప్రయోగేణ కిన్నరై స్సహ గీయతే. 28. అర్ధమా
సప్తయోగేణ సోమరాజీవపు ర్భవేత్, మాసమాత్రప్రయోగేణ శ్రుత
మాత్రం తు ధారయేత్. 29. హం త్యష్టాదశ కుష్మాని అర్ఘాంసి వివి
ధాని చ. పంచగుల్తా నృమేహం శ్చ కాసం పంచవిధం జయేత్. 30.
వంధ్యానాం చైవ నారీణాం నరాణాం చాల్పరేతసాం, ఘృతం సార
స్వతం నామ బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 31.

అనులు వేళ్లతో బ్రాహ్మిని నీటితో కడిగి తోటిచూడంచి వడియగట్టి నాలుగు రెట్లు
రసములో ఒకప్రస్థము నేయిని పక్వముచేసి ఈక్రింది యౌషధులనుసూరి కలపవలయు
ను. పసపు జాజికోష్ఠ తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నీటిని ఒక్కొక్కపలము తక్కినవా
టిని కర్మముచొప్పునను కలపవలయును. పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు సైంధవలవణము
చక్కెర వస వీనిని కలిపి సన్ననిచుంటున్న పక్వముచేసి రినినవాగ్విశుద్ధికలుగును. విధు

రాత్రులు నేనించిన కిన్నదులవంటి కంఠముకలుగును. పదునైదు రోజులు నేనించిన శ్మతధరుడగును. అష్టాదశకఃపృథులు మూలరోగములు పంచగులములు ప్రమేహములు కాస బైదుతెలుగులును నశించును. గొడ్డుపోయిన స్త్రీలకును అల్పరేతస్కులగు పురుషులకును బలమును తేజమును ఆకలిని పెంచెడి ఘృతమియ్యది సారస్వతఘృతమునఁ బడును.

—ॐ ఉపశాపనము. ॐ—

శ్లో. కాస శ్వాసాతిసారజ్వరపిటక కటి కుష్ఠకోశ ప్రకారాన్, మూత్రాఘాతోదరార్చః శ్వయంఘుగలశిరఃకర్ణ శూలాక్షిరోగాన్, యే చాన్యే వాతపిత్తక్షతజకఃఫృతా వ్యాధయ స్సంతి జంతో స్తాంతా నభ్యాసయోగా దచనయతి పయః పీత మంతే నిశాయాః. 32. వ్యంగ వలీపలితఘ్నం పీనస వై స్వర్య కాసశోధఘ్నం, రజనీక్షయేంబు నస్యగ రసాయనం దృష్టిజననే చ. 34.

రాత్రియంతయు నుంచిన నీళ్ళను స్రావకాలము (అనగా తెల్లవారు జామున) త్రాగినచో దగ్ధశ్వాసము అతిసారము జ్వరము పిడకములు కటిరోగములు కుష్ఠములు మూత్రఘాతములు ఉదరరోగములు మూలరోగములు క్షయరోగములు గలిత శిరములు చెవి పోటు కంటిరోగములు ఇంకను వాతపిత్తకఫ జనితములగు రోగములును నశించును.

—ॐ లోహరసాయనపు రితులు. ॐ—

శ్లో. నాగార్జునో మునీంద్రః శశాన యల్లోహశాస్త్ర మతిగ హనం, తస్యార్థస్య స్మృతయే వయ మేత ద్విశదాక్షరైర్బ్రామః. 35. మేనే మునిః స్వతంత్రే భూయః పాకం న పలపంచకా దర్వాక్, సుబ హుప్రయోగదోషా దూర్ధ్వం న పలప్రయోదశకాత్. 36. తత్రాయ సి పాచనీయే పంచ పలాణా త్రయోదశి పలకాంతే, లాహా ద్విగుణా త్రిఫలా గ్రాహ్య పడ్భిః పలై రధికా. 37. మారణపుటనస్థాలీ పాకా త్రిఫలైకభాగసంపాద్యః, త్రిఫలాయా భాగద్విశయం గ్రహణీయం లాహపాకార్థం. 38. సర్వత్రాయ స్తుటనాద్యర్థైకాశేశరావ సంఖ్యాతం, ప్రతిపల మేవ త్రిగుణం పాథః క్వాథార్థ మాధేయం. 39. సప్తప లాణా భాగే పంచదశాంతేంభసాం శరావై శ్చ, ద్వావై ద్విశ్చైకాదశకాంతై రధికం తద్వారి కర్తవ్యం. 40. తత్రాష్టమో వి

భాగః శేషః క్వాథస్య యత్నతః స్థావ్యః, తేన హి మారణపుటన
స్థాలీపాకా భవిష్యంతి. 41.

దురవగాహ మైనలోహశాస్త్రమును నాగార్జునమునీంద్రుడు చెప్పెను. దాని
యర్థమును స్మృతికై మేము స్పష్టముగా చెప్పుచున్నాము. తనశాస్త్రమునందు అయిదు
పలములకంటె పైన మఱిల రెండవపాకమును ఒప్పుకొనఁడయ్యెను. నుబహు ప్రయో
గదోషమువలన పదిపలములకంటె పైనిరెండవపాకము నంగీకరింపలేదు. అయిపాచ
నమునందు అయిదుపలములు మొదలుకొని 13 పలములవఱకు లోహముకంటెను మూ
డురెట్లు త్రిఫలములను తీసికొనవలయును. 6 పలములకు పైన అధికముగా మారణపుటన
స్థాలీపాకాదులను త్రిఫలములలో నొక భాగముతో చేయవలయును. లోహపాకము
కొఱకు త్రిఫలములను రెండుపాళ్లు గ్రహింప వలయును. (తెక్కినది సుగమము.)

❧ లోహశుద్ధికరణములు. ❧

శ్లో. పాకార్థే తు త్రిఫలా భాగద్విషయే శరావసంఖ్యాతం,
ప్రతిపల మంబునమం స్యా దధికం ద్వాభ్యాం శరావాభ్యాం. 42. త
త్తచతుర్థోభాగః శేషో నిపుణేన యత్నతో గ్రాహ్యః, అయసః పాకార్థ
త్వా త్స చ సర్వస్త్వా త్ప్రధానతమః. 43. పాకార్థ మశ్చ సారే పంచప
లాకా త్ర యోదశశలంతే, దుగ్ధశరావద్విషయం పాదై రేకాదికై ర
ధికం. 44. పంచపలాధికమాత్రా తదభావే తదనసారతో గ్రాహ్యం,
చతురాదిక మేకాంతం శక్తా వధికం త్ర యోదశశకాత్. 45. త్రిఫలా
త్రికటుక చిత్రక కాంతక్రామక విడంగచూర్ణాని, అన్యా న్యపి దే
యాని పలాశవృక్షస్య చ బీజాని. 46. జాతీఫలజాతీకో మైలా క
క్మోలక లవంగానాం, సితకృష్ణజీరకయో రపి చూర్ణా న్యయసః సమా
ని న్యుః. 47. త్రిఫలాత్రికటువిడంగా నియతా అన్యే యథా ప్రకృ
తి, కాలాయ సదోషహృతే ర్జాతిఫలాదే ర్లవంగాంతస్య. 48. త్షేపః
ప్రాప్త్యనురూపః సర్వ స్యానస్య చైకాద్యైః, కాంతక్రామక మేకం
నిశేషం దోష మపహర త్వయసః. 49. ద్విగుణ త్రిగుణ చతుర్ధుణ
మాజ్యం గ్రాహ్యం యథాప్రకృతి, యది భేషజభూయ స్త్వం స్తోక
త్వం వాపి చూర్ణానాం. 50. అయసా సామ్యం సంఖ్యా భూయోఽల్ప
త్వేన భూయోఽల్పా, ఏవం ధాత్వనుసారా తత్తత్కృధి తోషధస్య
బాధేన, సర్వత్రైవ విభేయ స్తత్తదకథిత స్యాషధ స్యాహః. 51.

పాకముకొఱకు త్రిఫలముల రెండుభాగములలో ఒకశరావము చెప్పబడినది. ప్రతిఫలమునకు నీరుసమానము. రెండుశరావములకంటె నెక్కువయ్యండిన నాలవభాగమును నేర్పుగా గ్రహింపవలయును. అయిన్ని పాకము నిమిత్తమగుట వలన ఆయ్యది యన్నిటికంటెను ప్రధానము. పాకార్థమైనలోహసారమునందు అయిదు మొదలుకొని 15 ఫలములవఱకు పాలుగల రెండు మూకుళ్లుపోయవలయును. ఒక్కొక్కపాదమునకు నిట్లధికమగును. అయిదుఫలములది మాత్ర. ఆయ్యది లేనిచో తదనుసారముగా గ్రహింపవలయును. కరక తాడి యుసిరిక త్రికటుక చిత్రమూలము తెల్లలాద్దుగ వాయువిదంగములు వీటిని మార్లము చేసి మోదుగ మాడను పొడిచేసి జాజికాయ జాపత్రి వీలకులు లవంగము తెల్లజీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని చూర్ణము చేసి లోహముతో సమముగా స్వీకరింపవలయును. కరక తాడియుసిరిక శొంఠి మిఠాయిములు పిప్పళ్లు వీటితప్పక తీసికొనవలయును. తక్కినవానిని ప్రకృత్యనుసారముగా గ్రహింపవలయును. జాజికాయ మొదలులవంగము వఱకున్న యావధములు ఆయాదోషమును పోగొట్టిస్తాప్తానుసారముగా ఫలమునిచ్చును. జాజికాయ తెల్లలాద్దుగ లోహదోషములను పోగొట్టును. ప్రకృత్యనుసారముగా రెండుమూడు నాలుగు రెట్లు కూడ నేటిని గ్రహింపవచ్చును. ఔషధ మెక్కువై చూర్ణము తక్కువైన లోహమును భర్తీచేయ వలయును. ఇట్లు ధాత్వను సారముగా చెప్పనిస్థలముల నొపధుల నూహించుకొనునది.

— కాంతాదిలోహమారణవిధులు. —

శ్లో. కాంతాదిలోహమారణవిధానసర్వస్వముచ్యతేతావత్, యస్య కృతే తల్లోహం పక్తవ్యం తస్య శుభేదివనే. 52. సమృదంగా రక వాలితనతభూభాగే శివం సమభ్యర్చ్య, వైదికవిధినా వహ్నిం నిధాయ హృత్వాఽఽహుతీ సత్త. 53. ధర్మాత్పిద్యతి సర్వం శ్రేయ సద్ధర్మ సిద్ధయేకిమపి, శక్త్యనురూపం దద్యా ద్ద్విజాయ సంతోషిణేగుణినే. 54. సంతోష్య కర్తృకారం ప్రసాదపూగాది దానసంమూలైః, ఆచార తదత్త సారం నిర్మల మేకాంతతః కుర్యాత్. 55. తదనుకుతారచ్ఛిన్న త్రిఫలాగిరికర్ణికాస్థిసంహారైః, కరికర్ణ చ్ఛదమూలకశతావరీకేశరాజాఘ్రైః. 56. శాలిం చ మూలక కాశీ మూలప్రావృజ్ఞ భృంగరాజై శ్చ లిప్తా దగ్ధవ్యం తత్ దుష్టక్రియలోహకారేణ. 57. చిరజలభావిత నిర్మల శాలాంగారేణ పరిత ఆచ్ఛాద్య, కుశలాద్ధావిత భస్మా నవరత

ముక్తేన పవనేన. 58. వహ్నే ర్భావ్యాజ్వాలా బోధవ్యా జాతు నైవ
కుంచికయా, మృల్లవణ సలిలభాజా కింతు స్వచ్ఛాంబుసంప్లుతయా. 59.
ద్రవ్యాంతరసంయోగా త్స్వాం శక్తిం భేషజాని ముంచంతి, మల
ధూలిమ త్వర్యం సర్వత్ర వివర్జయే తస్మాత్. 60 సందంశేన
గృహీత్వాంతః ప్రజ్వాలితాగ్నిమధ్య ముపసీయ, గలతి యథాయథ
మగ్రే తథైవ మృదు వర్జయే నిపుణః. 61. తలనిహితోర్ధ్వముఖా
ఙ్కుశలగ్నం త్రిఫలాజలే వినిఘ్నీప్య, నిర్వాపయేచ్ఛేపం త్రిఫ
లాంబు రక్షే చ్చ. 62. యల్లోహం న మృతం త త్పున రపి ప
క్తవ్య ముక్తమార్గేణ, య న్న మృతం తథాపి తత్త్యక్తవ్యమ
తాహ మేవ తతః. 63. తదను ఘనటాహపాత్రే కాలాయసో ముద్గ
రేణ సంచూర్ణ్య, దత్వా బహుశః సలిలం ప్రక్షాళ్యాంగార ముద్భృ
త్య. 64. తదయః కేవల మగ్న, శుష్కీకృత్యాథవా తపే పశ్చాత్,
తాహశిలాయాః పింష్ట్యా దసిత్తేశ్చ స వా తదప్రాస్తా. 65.

తొలుత కాంతాదిలోహమారణోపాయములను చెప్పుచున్నాము:—లోహమును
పాకముచేయవలసిన శుభదినమునందు మట్టినిప్పుగల భూభాగమునకుక్రిందు శివుని పూ
జించి వైదికవిధితో అగ్నిని పూజింపవలయును. పిమ్మట ఆహుతులను ప్రేల్చవలయును.
ధర్మమువలన సమస్తమును సిద్ధించును. ఆధర్మసిద్ధి కొఱకు అనిర్వాచ్యముగు శ్రేయస్సు
వలయును. కావున తమతమశక్తి ననుసరించి సంతోషియును గుణియునగు బ్రాహ్మణు
నకు ఈయవలయును. ప్రసాదము పూగములు తాంబూలముమున్నగు వానినిచ్చి శిల్పిని
సంతోషపెట్ట వలయును. ఆపిమ్మట లోహమును ఏకాంతముగా నిర్మలమును చేసి
గొడ్డలితో నఱకి తెచ్చిన త్రిఫలమును గిరికర్ణికా కీజములు విష్ణుక్రాంత ఆముదపు ఆకు
లు వేళ్లు శతావరి గుంటకలగరాకు చెఱకువేళ్లు వర్షద్రువులోని గుంటకలగర వీటిరసము
తోపూసి లోహమును దగ్ధము చేయవలసినది. చిరకాలము నీటిలో భావనచేయఁబడిన
బొగ్గులతో నలువైపుల నాచ్ఛాదనముఁజేసి నేర్పుగా నూది నిప్పులో జ్వాలలు వెలు
పటికీరాకుండ స్వచ్ఛముగు నుదకముతోతడివిన మట్టిలవణము నీళ్లు వీటితో ద్రవ్యాంతర
సంయోగమువలన నౌషధులు తమతమశక్తిని వదలిపెట్టును.

—● స్థాలీపాకవిధి. ౭౨—

శ్లో. అథ శృత్వా యో భాండే దత్వా త్రిఫలాంబుకేష మ
న్య ద్వా ప్రథమం స్థాలీపాకం దద్యా ద్ద్రవక్షయా తదను. 66. గజ

కర్ణ పత్రమూల శతావరీ భృంగ కేశరాజరసైః, ప్రాగ్వత్థానీపాకం
కుర్యాత్ప్రత్యేక మేకైకం వా. 67.

శబ్దపాత్ర లోహపాత్రములో త్రిఫలాజలములను తక్కిన ద్రవ్యములను చేర్చి
సాలీపాకమును చేయవలయును. ఆముదపుఆకులు వేళ్లు శతావరీ గుంటకలగర వీటి ర
సములతో ప్రత్యేకముగా సాలీపాకమును చేయవలయును.

—పుటపాకవిధి. ౭—

శ్లో. హస్తప్రమాణవదనం, శ్వభిం హస్తైకభాతసమమధ్యం,
కృత్వా కటాహనదృశం, తత్ర కరీషం తుషం చ క్షామంచ. 68. అంత
ర్భునతరమధ్యం శుషిరం పరిపూర్య దహనమాయోజ్య, పశ్చాదయన
శూర్చర్ణం శ్లక్ష్యంపంకోపమంకుర్యాత్. 69. త్రిఫలాంబుభృంగకేశరశతా
వరీకందమాణసహజరసైః, భల్లాతక కరికర్ణ చ్చదమూల పునర్నవాస్వ
రసైః. 70. క్షిప్త్వాథ లోహపాత్రే మార్దే వా తాహమార్దపాత్రా
భ్యాం, తుల్యాభ్యాం పృష్ఠే నాచ్చ ద్యాంతే రంధ్ర మాలిప్య. 71.
తత్పుటపాత్రం తత్ర శ్వభిజ్వలనే నిధాయ భూయోఽపి, కాష్ఠకరీష
తుష్టైస్తత్సంచచ్చ ద్యాహర్షిశం దహే త్వృజ్జిః. 72. ఏవం నవభి
ర్భేషజరాజైస్తు పచేత్సదైవ పుటపాకం, ప్రత్యేక మేక మేభి ర్మిలి
తైర్వా త్రిచతురా న్వారాన్. 73. ప్రతిపుటనం తత్ప్రింప్యాత్ స్థాలి
పాకం విధాయ తథైవ, తాదృశదినం పింప్యా ద్విగలద్రజసా తు యు
జ్యతే యత్ర. 74. తదయశూర్చర్ణం పిష్టం ఘృష్టం ఘనసూక్ష్మవాససి
శ్లక్ష్యం, యది రజసా సదృశం స్యాత్ కేతక్యాస్తస్త్వితద్భద్రం. 75. పుట
నే స్థాలీపాకేఽధికృతపురుషే. స్వభావమనధిగమాత్, కథిత మపి హే
య మాషధ ముచిత ముపాదేయ మన్య దపి. 76.

ఎటుచూచినను మూరెడు వెడల్పు పొడుగు కలుగునట్లు గంగాశమువలె త్రవ్వి
అందు పేడ పొట్టు కట్టెలు లోపల గట్టి రంధ్రమునుచేసి అగ్నిని తగిల్చి లోహచూర్ణ
మును పంకమువలెనూ త్రిఫలములు కురువేరు గుంటకలగర శతావరీ మానికంద గోరిం
ట వీటిరసముతీసి జీడివెత్తులు ఆముదపు ఆకులు వేళ్లు గలిజేరు వీటిరసములనుకూడ తీసి
లోహపాత్ర ములోగాని మట్టికుండలోగాని వైచి చక్కగా మూసి యంచి నీలుచేసి
దానిని స్వచ్ఛమగు నిప్పులో నునిచి కట్టెలు పొట్టు పిడకలు మున్నగువానితో రాత్రి

దివసులు పుటపాకమును వైచి పిమ్మట నందలి యొక్కొక్కవస్తువును స్థాలీపాకమును చేసి తెగని రాత్రిపెని నూరి మొగలిననుతో కలిపి సేవింపవలయును.

❧ లోహపాకామృతసారములు. ❧

శ్లో. అభ్యస్తకర్తనిధిభి ర్బాలకుశాగ్రీయుద్ధిభి ర్లక్ష్మ్యం, లోహస్య పాక మధునా నాగాజ్వలనశీష్ట మధిదధ్నుః. 77. లోహరకుటతా మ్రజకటాహే దృఢమృణ్మయే ప్రణమ్య కేవలం, తదయః పచే దచ పలః కాఠేంధనేన వహ్నినా మృచునా. 78. నిక్షిప్య త్రిఫలాజల ముదితం య త్తద్భృతం చ దుగ్ధం చ, సంచాల్య లోహమయూష దర్వా లగ్నం సముత్పాట్య. 79. మృదు మధ్య ఖరభావైః పాక స్త్రీవిధోఽత్ర వక్ష్యతే పుంసాం, పితృసమీరణశ్లేష్మ ప్రకృతీనాం మధ్యమస్య సమః. 80. అభ్యస్తకర్తర్విలోహం నుఖదుఃఖస్థలనయోగి మృదుమధ్యం, ఉజ్జితదర్వి ఖరం పరిభావంతే కేచి దాచార్యాః. 81. అన్యే విహీనదార్విప్రలేప మాఖాత్కరాకృతిం బ్రవతే, మృదుమధ్య మర్థచూర్ణం సికతాపుం జోపమం తు ఖరం. 82. త్రివిధోఽపి పాక ఉదృక్ సర్వేషాం గుణ కృదేవ నతు విఫలః, ప్రకృతివిషయే చ సూక్ష్మో గుణదోషా జనయతీ త్యల్పం. 83. విజ్ఞాయ పాక మేవం ద్రా గవతార్యక్షితౌ క్షణా నిక్రియ తః, విశ్రామ్య తత్ర లోహేత్రిఫలాదేః ప్రక్షిపే చూర్ణం. 84. యది కర్పూరస్రాప్తిరభవతి తతో విగళితే తదుష్ణత్వే, చూర్ణీకృత మను రూపం క్షిపేన్న వా న యది తల్లాభః. 85. పక్వం తదశ్చ సారం సుచిరఘృతస్థిత్యభావిరూక్షత్వే, గోదోహనాదిభాండే లోహ భాండాభావే సతి సాప్యం. 86. యది తు పరిప్లుతిహేతోః ఘృత మీక్షేతాధికం తతోఽన్యస్మిన్, భాండే నిధాయ రక్షే ద్భావ్యపయో గోహ్యనేన మహాన్. 87. అయసి విరూక్షీభూతే స్నేహ స్త్రిఫలా ఘృతేన సమ్పాద్యః, ఏత త్తతో గుణోత్తిర మి త్యమునా స్నేహానీ యం తత్. 88. అశ్యంతకఫప్రకృతే ర్భక్షణ మయసోఽమునైవ శం సంతి, కేవల మపీద మశితం జనయ త్యయసో గుణా నిక్రియతః. 89.

చికిత్సావిధి నభ్యసించినవారలును కుశాగ్రబుద్ధులు సగువారలగు వైద్యులు నాగా ర్జును ననుశిష్యునిచేతఁ దఱవఁబడిన లోకపాక విధిని చెప్పుచున్నామః—లోహము విత్తలి

రాగి వీటికళాయిలలోగాని మట్టిపాత్రలోగాని లోహమును వేసి ఈశునకు నమస్కరించి కట్టెలతో నన్నని మంటను పెట్టవలయును. అందుపైని చెప్పిన త్రిఫలోదకములు నేయి పాలును చేర్చి లోహపుగరిలెతో కలియబెట్టి గట్టిపడినపిమ్మట నేవించిన పిత్తవాతకఫప్రకృతులగు మనుష్యులకు హితయుగలిగించును. గరిలెకు కఱచికొన్న లోహము మృదువును వేలుపడినది అల్పమును సగును.

ఈరీతిగా మూడువిధములగు పాకములును గుణము నిచ్చును. ఇట్లు పాకమును గుర్తించి దింపికొన్నినిమిషము లుంచి ఆలోహమునందు త్రిఫలాదిచూర్ణమును కలిపివలెను కర్పూరమును వేయవలసినచో ఆరినపిమ్మట వేయవలయును.

●● రెండవపాకవిధి. ౧●●

శ్లో. అథవా పక్తవ్యవిధః సంస్కృతకృష్ణాభ్రకచూర్ణమౌదాయ, తాహచతుర్థాంశ సమద్విత్రిచతుఃపంచగుణభాగాన్. 90. ప్రక్షి ప్యాయః ప్రాగ్వత్ పచే దుభాభ్యాం భవే దయో యావత్, తావన్నానానుస్తృతేః స్యా త్త్రిఫలాదిద్రవ్యపరిమాణం. 91. ఇద మాప్యాయిక మిదమతిపిత్తను దిద మేవ కాంతిబలజననం, స్తభ్నాతి తృట్ క్షుధౌ తిత్ పరమ మధిఃమాత్రయా యుక్తం. 92.

పక్వయోగ్యమునుగా చేసి కృష్ణాభ్రకచూర్ణమును లోహమును రెండుమూడు నాలుగు భాగములును కలిపి పూర్వమువలెనే లోహమును పక్వముచేయవలయును. రెండువిధులను పూర్వమువలెనే పక్వముచేయ అంతఃపరిమాణముతోనే త్రిఫలాది ద్రవ్యములను గ్రహింపవలయును. ఇయ్యది బలమును కలిగించును; పిత్తమును పోగొట్టును. కాంతిని బలమును కలిగించును, ఎక్కువగా నిచ్చిన ఆకలిదప్పలు నశించును.

●● అభ్యోకవిధి. ౧●●

శ్లో. కృష్ణాభ్రక మేకవపుః పజ్రాఖ్యం చైకపత్రకం కృత్వా, కాష్ఠమయోదూఖలకే చూర్ణం ముసలేన కురీప్త. 93. భూయో దృషది చ పిష్టం వాసఃసూక్ష్మావకాశతలగలితం, మండుకపర్ణికాయాః ప్రచురరసే స్థాపయే త్త్రిదినం. 94. ఉద్భ్రాంతద్రసా దధ పింష్యా ద్దైమం తథాన్యభక్తస్య, అక్షోదాత్యంతాన్లుస్వచ్ఛజలేన ప్రయత్నేన. 95. మండుకపర్ణికాయాః పూర్వం స్వరసేనాలోడనం కుర్యాత్, స్థా లీపాకం పుటనం చాద్యై రపి భృంగరాజాద్యైః. 96. తాలాదివత్త

మధ్యే కృత్యా పిండం నిధాయ భస్మాగ్నా, తావ ద్దహే న్న యావల్లి
నో నిర్దృశ్యతే సుచిరం. 97. నిర్వాపయేచ్చ దుగ్ధే దుగ్ధం ప్రక్షాల్య
వారిణా తదను, పిప్త్వా ఘృత్వా వస్త్రేచూర్ణం నిశ్చంద్రికం కుర్యాత్.

కృష్ణాభ్యక్తును ఒక శరీరమును గాని వజ్రము నొక అవగా గానిచేసి కొయ్య
తోటిలో తోకటితో చూర్ణము చేయవలయును. పిమ్మట దానినే బండపైనినూరి వస్త్ర
కాళితమును చేసి మండూక వర్ణరసములో 3 దినములు భావన చేసి పిమ్మట హేమంతకు
పునఃబుట్టిన బియ్యపునీటితో చేర్చి త్రాగవలయును. స్థాలీపాక పుటపాకములను గుం
టకలగరాను మున్నగునానితోను మాత్రము చేసి కొలిమిలోబెట్టి లీనమై నిప్పు కనిపించ
నంతవఱకును దగ్ధము చేయవలయును. పాలలో తడిసి పిమ్మట నీటితో కడిగి నూరి
చూర్ణమును చేయవలయును.

— అభ్యక్త సమంత్రకమగువిధి. —

శ్లో. నానావిధగుక్ శాంత్యై పుష్ట్యై కాంత్యై శివం సమభ్య

ర్చ్య, సువిశుద్ధేహాని పుణ్యే తదమృతమాదాయ తాహాఖ్యం. 99.
దశకృష్ణల పరిమాణం శక్తివయోభేద మాకలయ్య పునః, ఇద మధి
కం తదధికతరజయదేన న మాతృమోదకవత్. 100. సమమస్మణా
మలపాత్రే తాహే తాహేన మర్దయే ద్దృఢం భూయః, దత్వా మధ్వ
నురూపం తదనుఘృతం యోజయే దధికం. 101. బంధం గృహ్లాతి య
థా మధ్వపృథక్త్వేన పంచ మవశింషేత్, ఇద మిహ దుష్టోపకరణ
మేతద్దృఢం తు మంత్రేణ. 102. స్వాహంతేన విమర్దో భవతి షడంతే
న లోహబలరక్షా, సనమస్కారేణ బలి ర్భక్షణ మయసో హామం
తేన. 103. “ఓం అమృతోద్భవాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రాంఘటో ఓం
నమ శ్చండవజ్రపాణయే, మహాయక్ష సేనాధిపతయే, సురగురువిద్యా
మహాబలాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రాం.

అనేక విధములగు పీడలు శాంతించుటకును, పుట్టి కాంతి గలుగుటకును ముందు
శివుని బూజించి పవిత్రమగుదినమునందు లోహమును నాయమృతమును పదిరకు
లు తీసికొని శక్తివయో భేదములను ఎచ్చ తగ్గులను గుర్తించి గట్టిదియును ముఠికలేని
దియునగు లోహపాత్రములో మాటిమాటికి చక్కగా మర్దనవలయును. పిమ్మట తద

నురూపముగా తేనెను ఘృతమునందు చేర్చవలయును. తేనె వేఱుపడక నుద్దయ
గునట్లులు మర్దన చేయవలయును. దుష్టోపకరణమగు దీనిని మంత్రముతో స్వాహా
ఫణ్ అనువఱునున్నదిచి లోహబలమును రక్షింపవలయును. హూంతయుగల మంత్ర
ముతోలోహమును తినవలయును. మంత్రము ఓం అమృతోద్భవాయ అమృత హ్రీమ్.
అని.

❧ అభ్రకమును సేవించురీతులు. ❧

శ్లో. జగ్ధ్వా తదమృతసారం నీరం వా క్షీర మే వానుపిబేత్,
కాంతక్రామక మమలం సందార్య రసం పిబేన్నతు తత్. 104. ఆచ
మ్య చ తాంబూలం లాభే ఘనసారసహిత ముపయోజ్యం, నాత్స్యవ
విష్టో నాత్సృతిభాషీ నాతిసిత స్తిష్ఠేత్. 105. అత్యంతవాతశీతాతప
యానన్నానవేగరోధాదీన్, జహ్యచ్చ దివానిద్రాసహితం చాకాల
భుక్తం చ. 106. వాతకృతిః పిత్తకృతిః సర్వా న్కృత్స్వప్నతిక్తక కషా
యాన్, తత్త్విణవినిశహేతూన్ మైథునకోపశ్రమా స్థూరే. 107.
అశీతం తదయుః పశ్చాత్పృతితు నవా పాలవం ఛద్వప్రధతాం, అర్చి
ర్భవతి నవాంత్రిం కూజతి భోక్తవ్య మవ్యాజమ్. 108.

ఆయమృతసారమును తినిన తఱువాత పాలనుగాని నీటినిగాని త్రాగవలయును.
కాంతమును క్రామకమును అమలరూపమును అనురసమును త్రాగరాదు. చమనముచేసి
కర్పూరముతో తాంబూలమును నమలవలయును. ఎక్కువగా కూర్చుండరాదు. అతిగా
మాటలాడరాదు. గాలి మిక్కిలియును, చలిగాలి ఎండ ప్రయాణము స్నానము వేగము
నిర్బంధము మున్నగు వానిని వదలిపెట్టవలయును. పగలు నిద్రపోవుట ఆకాలమునందు
భుజించుటయును మంచిదికాదు. వాతకారకములును తిక్తకారకములునగు కట్వస్థతిక్త
కషాయములను తత్త్విణమే నాశనమునకు కారణము లగు మైథునాదికర్షలను సేవింప
రాదు. లోహసారమును సేవించినపిమ్మట పడరాదు. కపటమును చేయరాదు. బాధ
కలుగనిభోజనమును సేవింపవలయును.

❧ అభ్రక సేవనమునకు పథ్యములు. ❧

శ్లో. ప్రథమం పీత్వా దుగ్ధం శాల్యన్నం విశదసిద్ధ మక్లిన్నం,
ఘృతపంపుత మశ్నీయాత్ మాంసై రైవహంగమైః ప్రాయః. 1౦9.
ఉత్తమ మూషరభూచర విష్కిరమాంసం తథాబ్జ మైణాచి, అన్యదిపి
జలచరాణాం వృథురోమాపేక్షయా జ్యాయః. 110. మాంసాలాభే

మత్స్యా అదోషలా స్థూలసద్గుణా గ్రాహ్యః, మధురరోహిత శకులా
దగ్ధాః పలలా న్ననా గూనాః. 111. శృంగాటక ఫలకేశరు కదళీఫల
తాల నారికేళాది, అన్య దపి యచ్చ వృష్యం మధురం పససాదికం
జ్యాయః. 112. కేజరి తాడకరీరాన్ వార్తాకు పటోల ఫల దలసమ
తాన్, ముద్గమసూరేక్షురసాన్ శంసంతి నిరామిషే ష్వేతాన్. 113.
శాకం ప్రహేయ మఖిలం స్తోకం రుచయే తు వాస్తుకం ధద్వాత్,
విహితనిషిద్ధా దన్య న్నన్యమకోటిస్థితం విద్వాత్. 114. తప్తదుగ్ధాను
పానం ప్రాయ స్సారయతి బద్ధకోష్ఠస్య, అనుపతి మంబు యద్వా కోమ
లఫలనారి కేశస్య. 115.

మొదలపాలను త్రాగి నిర్జలమును శక్లిన్నను నైనవరియన్నమును నేతితో తినవలయు
ను. పక్షిమాంసములతోను చేర్చుకొనవలయును. ఊషరములు భూచరములు నగు మేక
ఇత్తియున్నగువానిమాంసమును జలచరములలో మత్స్యములకంటె తఱచును మంచిది.
మాంసము దొఱకనిచో దోషరహితములు సుత్తమగుణకారకములు నగు మత్స్యముల
ను గ్రహింపవచ్చును. శృంగాటకఫలము కనేరు కదళీఫలము తాటిపండు కొబ్బరి
కాయమున్నగు వృష్యపదార్థములను మధురములగు పససాదులను నేవింపవలయును.
క్రమకము తాడఫలము అడ్డసరవంకాయ పొట్ల మున్నగు మాంసభక్షకులు కానివారికి
హితకరములు. విహితనిషిద్ధములకంటె నితరములను మధ్యమములు గా గ్రహింపవలయు
ను. కాచినపాలను త్రాగినను కోమలమగు నారికేలోదకములను త్రాగినను బద్ధకోష్ఠము
లు నశించును.

— అభ్యక్త సేవనమునందు హాసవృద్ధిరీతులు. —

శ్లో. యస్య న తథా సరతి సయవక్షారం జలం పిబే తోక్ష్ణం,
కోష్ఠం త్రిఫలాక్వాధసనాథం క్షారం తతో ఽవ్యధికం. 116. త్రిణి
దినాని సమం స్యాదహ్ని చతుర్థే తు వర్ధయే త్క్రిమశః, యావ
చ్చాప్తమ మాసం న వర్ధయే త్పున రితో ఽవ్యధికం. 117. ఆనారక్తి
ద్వితయం ద్వితీయవృద్ధా తు రక్తికాత్రితయం, రక్తిపంచకపంచక మత
ఊర్ధ్వం సర్ధయేన్నియతం. 118. వాత్సరికకల్పపక్షే దినాని యావంతి
వర్ధతం ప్రథమం, తావంతి వర్షశేషే ప్రతిగోమం హ్రస్వయే త్తదయః.
119. తే ష్వప్తమాసకేషు ప్రాతర్వాషత్త్రయం సమశ్చీయాత్, సాయం

చ తావ ద మోక్షా మధ్యే మాసద్వయం శేషం. 120. ఏవం తద మృత మశ్నన్ కాంతిం లభతే చిరస్థిరం దేహః సప్తాహత్రయమా త్రాత్ స్వర్గుజ్ఞో హంతి కిం బహునా. 121. ఆర్యాభి రిహ నవత్యా సప్తవిధినాం యథావ దాఖ్యాతం, అమతివిచర్యయ సంశయశూన్య మనుష్ఠాన ముపసీతం. 122. మునిరచితశాస్త్రపార గత్వా సారం తతిః సముద్భృత్య, నిబబంధ బంధవానా ముపకృతయే కోఽపిపట్కర్తా. 123. యత్ర తత్రోద్భవం తాహం నిఃశేషం మారితం యది, త్రిఫలావ్యోష సంయుక్తం భక్షయే ద్వలినాశనం. 124. సామాన్యా ద్విగుణం చౌండ్రం కలిగోఽష్టగుణ స్తతిః, తస్మా చ్చతుగుణం భద్రం భద్రా ద్వజ్రం సహస్రధా. 125. వజ్రా త్తప్తిగుణః పాండి ర్విరవి ర్గళభి ర్దురైః. తతిః కోటిసహస్రం వా అయస్కాంతం మహాగుణం. 126. రసతి స్తా న్తం ద్విగుణం తామ్రా త్కృష్ణాభ్యోకం ద్విగుణం, పృథ గేవైషాం శు ద్ధి స్తామృశుద్ధి స్తతో ద్వివిధా. 127.

అంత ఎక్కువగా బాధకలుగనివారు యనక్షారమును గోరు వెచ్చని వేడినీళ్లను త్రాగవలయును. మూడురోజులు సమానముగా నొవధమును గ్రహించి నాలవదినము నందు క్రమముగా వృద్ధిసేయవలయును. ఎనిమిది నెలలవఱకు నింతకంటె వృద్ధి సేయ రాదు. తొలుత రెండురత్తులు, పిమ్మట మూడు, అటుతరువాత దినమున కైదురత్తులు సేవింప వలయును. సంవత్సరమంతయును ఒప్పధమును సేవింప వలసినేని ప్రారంభము న నెన్నిరోజులు వృద్ధి జేసిరో చివఱకు అన్నిదినములు లోహమును సంఘటింప వల యును. అయెన్ని దినెలలలో ప్రొద్దుట మూడుమాషములును సాయంకాలము మధ్యాహ్న ములందు రెండుమాషములను తినవలెను. ఈరీతిగా నమృతమునుతిననచో కాంతిని స్థిర మగు దేహమును పొందును. ఇరువదియొక్క రోజులు సేవించిన సమస్త గోగులు నశిం చును. ఈయేడు పిఠలను యథావిధిగా 90 ఆర్యావృత్తములతో చెప్పిరి. మతివిచర్య యము సంశయమును లేనియనుష్ఠానమును చేయవలెను. మని రచించిన శాస్త్రముల నంతమువఱకు చదివి అందలిసారము తనబంధువులయుపయోగమున విత్తమై ఒక బాగ్దానమును ఇట్లు నిర్దించెను.

అలోహసేవనమున కనుపానాదులు. ౧౬

శ్లో. పత్రీకృతస్య గంధకి యోగా ద్వా మారణం తథా లవ ణైః, ఆక్రే ధ్నాపిత తామ్రే నిర్గుండీకల్పకంజక నిమగ్నే. 128. యత్పత

తిగైరికాభం తత్త్విష్టం చార్థగంధకం తదను, పుటపాకేన విశుద్ధం శుద్ధం స్యా దభ్యం తు పునః. 129. హిలమోచి మూలపిండే క్షిప్తం తదను మార్దనంపుటే లిప్తే, తీక్ష్ణం దగ్ధం పిప్ల మఘాంభసా సాధు చంద్రికారహితం. 130. రేచితతామ్రేణ రసః స్వబ్బశిలాయాం ఘృష్య పిండికా కార్యా, ఉత్పేద్య గృహసలిలేన నిర్గుండీకల్పేన కృచ్ఛన్యా. ఏత త్సిద్ధం త్రితయం చూర్ణితతామ్రద్వితైః పృథ గ్భ్యుక్తం. 131. పిప్పలి విడంగమరిచైః శ్లక్ష్యం ద్విత్రిమాసికం భక్ష్యం, శూలాల్లు పిత్తశ్వయథు, గ్రహణీయత్త్వాది కుక్షిరోగేషు, రసాయనం మహా దేత త్పరిహానో నియమతో నాత్ర. 132.

ఎచ్చుటెచ్చుటబుట్టిన బాహమునైనను నిశ్శేషముగా మారణచేసి త్రిఫలాదకములతో నేవంపవలయును. సామాన్యముగా చెండు రెట్లు బెండ్రములు ఎన్నిదిరెట్లు కొడిసెపాలింతులు నూరు రెట్లు తుంగయపైలు వేయిరెట్లు వజ్రము అరువది గుణములు పాండిన రవి పదిరెట్లు ఇంతకంటెను వేయిరెట్లు కాంతనను రసయనకంటె రాగి చెండురెట్లును రాగికంటె కృష్ణాద్రికము చెండురెట్లును ప్రత్యేకముగా శుద్ధిచేసి చేర్పవలయును.

❧ తామ్రయోగము. ❧

శ్లో, తనువత్రీకృతం తామ్రం వైపాలం గంధకం సమం, దత్వా చోర్ధ్వ మథో మధ్యే స్థాలికామధ్యసంస్థితం. 134. కృత్వా స్వబ్బవిధానేన స్థాలీమధ్యే పిథాయచ, శర్కరాభక్తలేపేన లిప్తా సంధిం తదూర్ధ్వతః. 135. వాలుకాపూరితస్థాల్యాం పితాతాయాం పునస్తథా, సులిప్తాయాం చ యామైకమథో జ్వాలాం ప్రదాపయేత్. 136. తతఃకృష్ట తామ్రస్య మృతస్య త్విహ యోజనా, అథ కర్షం గంధకస్య వహ్నిస్థంబో హపాత్రగం. 137. శిలాపుత్రేణ సంమర్ద్య దృశం ఘృష్టం పునఃపునః, కృత్వా దేయం మృతం తామ్రం కర్షమానం తతః పునః. 138. రసో2ష్టు మధితః శుద్ధస్తావన్నాత్రః ప్రదీయతే, తత స్తథైవం సమ్మర్ద్య పున రాజ్యం ప్రదాపయేత్. 139. అష్టబిందుకమాత్రంచ మర్దయే న్నూర్ఛితంతథా, సర్వం స్యా త్తస్య ఆకృప్య శిలాపుత్రాదికం దృఢం. 140. సంహృత్వా లంబుషరసప్రసృతేన విలోడితం, పున స్తథైవ వహ్నిస్థతాహపాత్రే విమ

రదయేత్. 141. యావద్రసక్షయం పశ్చాద్దాకృష్య సంప్రపేషితం, అలంబుపరసే నైన గుడకం సుప్రకల్పయేత్. 142. తత్ప్రిండం వస్త్రవిస్తీర్ణం పిండే త్రికటుజే పునః, వసనాంతంతే దత్వా సోట్టలీం కారయేద్బుధః. 143. తత స్తాం సోట్టలీం మాజ్యమగ్నాం కృత్వా విధారితాం, సూత్రేణ డండసంలగ్నాం పాచయేత్కుశలో భిషక్. 144. యదా నిష్పేనతా చాజ్యే పుటితా చ దృఢా భవేత్.

రాగినిశేషులుగ చేసిన గంధక సంయోగమునగాని ఉష్ణతతోగాని మారణమగును. వానిలి కల్కమును గంజనిపోసి గైరికసమానమగు కాంతిగలదాని నందు మంచి నూరి ఆర్ద్రము గంధకమునుకలిపి పుటపాకముతో శుద్ధిని చేయవలయును. పిమ్మట సభ్రకమును శుద్ధిచేయవలయును. హిలమోచికపువేళ్ల ముద్దలతోనుంచి గుడ్డనుచుట్టి దగ్ధము చేయవలయును. పిమ్మట పుల్లనిరసములో నూరినచంద్రికలు నశించును. తటవాత శేవితియును చేసిన రాగితో చిన్నరాతిపైనినూరి ముద్దచేయవలయును. ఇట్లే మూడునుసిద్ధముచేసి సగముసగము భాగములను కలిపి తామ్రముకంటె వేలపలుపవలెను. పిష్పళ్లు వాయువిడంగములు మిరియములు వీటినినూరి కెండు మూడుమాషము లంత తినిన ఆప్లపిత్తాదులగు నభిలరోగములు నశించును.

—౧౦ తామ్రభస్మ పుట పాకనవిధి. ౧౦—

శ్లో. తదా పక్వం త మాకృష్య పంచగుంజా తులాఘృణం. 145. త్రికటు త్రిఫలాచూర్ణం తుల్యం ప్రాతః ప్రయోజయేత్, తక్రం స్యా దనుపానం తు అప్లపిత్తోచ్ఛ్రియే పునః. 146. త్రిఫలైవ సమాదేయా కోష్ఠం వారి పిబే దను, సప్తమే దివసే రక్తవృద్ధి స్తామ్రాత్తు మాసకం. 147. యావత్ప్రయోగ శ్చ తదై వాపకర్షః పునర్భవేత్. యోగోఽయం గ్రహణీయత్తు పిత్తశూలాప్ల పిత్తహః. 148. రసాయనం చైతదిష్టం గుడకీలాదినాశనం, సచాత్ర పరిహారోస్తి విహారాహారకర్షణి.

నేపాల తామ్రమును తేకులుగాచేసి సమముగా గంధకమును తెచ్చిస్తానికి క్రిందను మీదను సమమునుంచి చుక్కెర కొన్నమును నూరి శేషనచేసి పిమ్మట ఇసుకను పూరించి ఒకజామువఱకు తగలఁబెట్టవలయును. పిమ్మట మారణము చేసిన తామ్రమును కలుపవలయును. పిమ్మట మృతమైన తామ్రమునందు ఒకతులము గంధకమువైచి రాతితోనూరి మరల మృతతామ్రమును చేర్పవలయును. పుల్లని రసములో మఱించిన రసమునుకూడ నంటే చేర్పవలయును. పిమ్మట అట్లే మర్దనచేసి నేతనికలిపి ఎనిదిదిందువుల

మాత్రమ చేర్చి మర్దన చేయవలయును. పిమ్మట తీసి గట్టిరాతితోనూరి 2 పలములు లజ్జా వంతిరసమును పోసి కలిపి పెట్టవలయును. ద్రవములేకుండుంతవఱకు లజ్జావంతిరసమును పోయుచు మాత్రమ కట్టి గుడ్డలోనుంచి త్రి ఫలములపిండములోనుంచి పొట్లము కట్టి నేతితో తరిగి నూత్రమాలమున దండముపైనుంచి పక్వము చేయవలయును.

— తామ్రసేవనము. —

శ్లో. హేమాద్యాఽపి సూర్యసంతప్తాః స్రవంతి గిరిధాతవః, జతాభం మృదుమృత్సాన్నచ్చం యస్తలం త చ్చిలాజతు. 150. అనన్లుం చాకషాయం చ కటుపాకి శిలాజతు, నాత్మ్యష్ణశీతం ధాతుభ్య శ్చతుర్భ్య స్తస్య సంభవః. 151. హేమ్నాఽథ రజతా త్రామ్రా ద్వరం కృష్ణాయసా దపి, మధురిం చ సతిక్తం చ జవాపుష్పవిభం చ యత్. 152. విపాకే కటుతిక్తం చ తత్పునర్ణస్య నిస్సృపం, రాజితం కటుకం శ్వేతం స్వాదు శీతం విపచ్యతే. 153. తామ్రా ద్యహ్నిణకంఠాభం తీక్ష్ణోష్ణం పచ్యతే కటు, యత్తు గుగ్గులుసంకాశం తిక్తకం లవణాన్వి తం. 154. విపాకే కటుశీతం చ సర్వశ్రేష్ఠం తదాయసం, గోమూత్ర గంధః సర్వేషాం సర్వకర్మసు యోగికః. 155. రసాయనప్రయోగేషు పశ్చిమం తు విశిష్యతే.

పక్వమైనపిమ్మట తీసి విడురతులజౌషధమును సమముగా నేతిని శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రి ఫలములు చూర్ణముచేసి కలిపి ప్రాతఃకాలమునందు నేవించుచుండవలెను. ఆమృషితాధిక్యమునందు మజ్జిగను అనుపాసముచేసి కొనవలయును. త్రి ఫలములను సమానముగా చేర్చి కొంచెము వెచ్చ జేసి త్రాగవలయును. విడవగోజున రక్తిని పుద్దిచేయవలయును. ఇయ్యది గ్రహణి మున్నగు రోగములను పోగొట్టును.

— శిలాజతు భిక్షాదులు. —

శ్లో. యథాక్రమం వాతపిత్తే శ్లేష్మపిత్తే కఫే త్రిషు. 156. విశేషేణ ప్రశస్యంతే మలా హేమాదిధాతుజాః, తాహికిట్టాయతే వపశ్చా విధూమం దహ్యతేఽంభసి. 157. తృణాత్యగ్రే కృతం సర్వ మధోగలతి తంతువత్, మలినం య ద్భవే త్తచ్చ ఊలయే త్క్రేవలాంభసా. 158. రాహపాత్రేషు విధినా ఊర్ధ్వభూతం చ సంహరేత్, వాతపిత్తకఫమైస్తు నిర్యాహౌ స్త త్సుభావితం. 159. వీర్యోత్కర్షం పరం యాతి

సర్వై రేక్షకశోఽపివా, ప్రక్షిప్యోద్ధృతమావానం పున స్త త్ప్రక్షిపే
ద్ద్రనే. 160. కోణ్ణే సప్తాహ మేతేనవిధినా తస్య భావనా, తుల్యం గిరి
జేన జలే చతుర్గుణే భావనాపథం క్వాధ్యం, తతః క్వాథే పాదాంశే
పూతోష్ణే ప్రక్షిపే ద్గిరిజం, తత్సమరసతాం యాతం సంశుష్కం ప్రక్షి
పే ద్రనే భూయః. 161.

హేమాదులగు గిరిధాతువులు సూర్యసంతాపమువలన మృదువుగా స్వచ్ఛము
గా లక్కవలెకలుగును. అదియే శిలాజతు వలబడును. పులుపులేకను రసాయనము లేక
ను కటుపాకము గలిగి వేడిగను చల్లగనుండక నాలుగు ధాతువులవలన శిలాజతు పు
ట్టుచున్నది. బంగారము వెండి రాగి యినుము వీటినుండి స్రవించినదిశ్రేష్ఠము. వెండి
వలనఁబుట్టిన శిలాజతు తెల్లగానుండును. పక్వముచేసిన స్వాదుగను శీతలముగనుండును.
తామ్రజనుగునది మయూరకంఠమువలె కాంతిగలిగి కొంచెము వెచ్చగానుండును.
గుగ్గిలమువలె నుండునది లోహజము. అన్నిశిలాజతులలోను గోమూత్రమువంటి వా
ననయుండును. సమస్తకర్షణము చేర్పఁదగియుండును.

◀ శిలాజతు భస్మముసేవించుటవలని ఫలము. ▶

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన తాహే శుష్కార్ణే కృతై స్సహ, తత్ప్రీ
తం పయసా దద్యా ద్దీర్ఘ మాయుః సుఖాన్వితం. 162. జరావ్యాధిప్ర
శమనం దేహదార్ఢ్యకరం పరం, మేధాస్త్వృతికరం ధన్యం ఊరాశీ త
త్ప్రియోజయేత్. 163. ప్రయోగః సప్తసప్తాహస్త్రియశ్చైవక శ్చ సప్త
కః, నిర్దిష్ట స్త్రివిధ స్తస్య పురో మధ్యో వర స్తథా. 164. మాత్రాసలం
త్వర్ధపలం స్యా త్కర్షం తు కసీయసీ, శిలాజతుప్రయోగేషు విదాహీని
గురూణి చ. 165. వర్షయే త్వర్వకాలం చ కులుతా స్మరివర్షయేత్,
పయాంసి శుక్తాని గసాః సయాపా స్తోయం సమూత్రం వివిధాః
కషాయాః, ఆలోడనార్థే గిరిజస్య శస్తా స్తే తే ప్రయోజ్యాః ప్రసమీ
క్ష్య కార్యం. 166.

పూర్వోక్తవిధానములతో చూరణముచేసి పాలతోసేవించిన ఆయుష్యమును అభి
వృద్ధి నేయును. మునలితనమునుపోగొట్టును. మేధాస్త్వృతులను వృద్ధి నేయును. దీనిని ఏడు
సప్తాహములును మూడుసప్తాహములును, ఒక సప్తాహమును సేవించిన ఉత్తమమధ్య
మాధమము లనఁబడుదురు. నాలుగుతులములు ఉత్తమమగును. యెండుతులములు మధ్య
మము, ఒకతులముది అధమమునగును, శిలాజతును సేవించునప్పుడు వాహకారకము

లును గురువదార్థములును వర్ణింపవలయును. పాలు శుక్తము గంజిరసము యాషము
నీరు గోమూత్రము అనేకవిధములగు కషాయములును ఆలూడనార్థమై యుత్తమ
ములగును.

— శిలాజితూద్భవములగు శిలాగుటికలు. —

శ్లో. చరకోక్తశిలాజతునో విధానం సోపస్కరం హ్యేతత్,
కాలేతు రవితాసాధ్యే కృష్ణాయసజం శిలాజతుప్రవరం. 168. త్రిఫలా
రససంయుక్తం త్య్రహ శ్చ శుష్కం పునః శుష్కం, దశమూలస్య చ
గుడూచ్యా రసే బలాయాస్తదా పటోలస్య. 169. మధుకరస్సై
ర్గోమూత్రే త్య్రహం త్య్రహం భావయే త్క్రిమశః, ఏకాహం క్షీరేణ
తు త చ్చ పున రాభవయే చ్చుష్కం. 170. సప్తాహం భావ్యం స్యా
త్కౌఠే నైపాం యథాలాభం, కాకోల్యో ద్వే మేదే విదారియు
గ్ధం శతావరీ ద్రాక్షా. 171. ఋద్ధియుగర్థవీరా ముండితికా జీరకేంశు
మత్యో చ, రాస్నాపుష్కరచిత్రకదంతీభకణాకలింగచవ్యాబ్జాః. 172.
కటుకాశ్మగీ పాతా ఏతాని పలుశికాని కార్యాణి, అద్రోణే సాధి
తానాం రసేన పాదాంశికేన భావ్యాని. 173. గిరిజ స్యైవం భావితశు
ద్ధస్య సలాని దశ పట్న, ద్విపలం చ విశ్వధాత్రీ మాగధికాయా శ్చ
మఠిచానాం. 174. చూర్ణం పలం విదార్యా స్తాలీసపలాని చత్వారి,
పోడశశితాపలాని దత్వారి ఘృతస్య మాక్షిక స్యాబ్జ. 175. తిలతై
లస్య ద్విపలం చూర్ణార్థపలాని పంచానాం, త్వక్ క్షీరీపత్రత్వక్ నాగై
లానాం చ మిశ్రయిత్వా తు. 176. గిరిజస్య పోడశపత్రై ర్దడికాః కా
ర్యా స్తతోఽక్షసమాః, తాః శుష్కా నవకుంభే జాతీపుష్పాధివాసితే
స్థాప్యాః, తాసా మేకా కాలే భక్ష్యా పేయాపి వా సతతం. 177.

చరకమునందు చెప్పబడిన శిలాజితుయొక్క విధానమిట్లు:—నూర్యనివేడిమిగల
కాలములో కృష్ణాయసమువలన బుట్టిన శిలాజితు కేవలమైనది. త్రిఫలారసముతో చేర్చి
మూడుగోజు లెండించి దశమూలములు తిప్పటికే ముత్తవపులగును. చేపపొత్త నీటి
రసముతో మఱల నెండించి మధుకరసము గోమూత్రములలో మూడేసి గోజులును
పాలలో నొకగోజును భావనచేసి ఎండిన సిమ్మట ఏడుగోజులు కషాయముతో భావన
చేయవలయును. రెండు విధములగు కాకోలులు మేదలు విదారిలు పిల్లపీచర ద్రాక్ష
ఋద్ధి ఋషభము జీలకఱ్ఱ బ్రాహ్మిసాలపర్ణి సన్నరాస్త పుష్కరమూలము దంతివృక్ష

కోస్తు చవ్యము తుంగమునైలు కటుకగోహిణి విషబొద్ది ఇయ్యదిఒక్కొక్కపలము
చేర్చికొని ఒకదోగము నీటిలో షక్వముఁజేసి నాల్గవపాలు మిగులగా దించి భావన
చేసి కుద్ధిచేసి శిలాజిత్తు 18 పలములు శొంఠి ఉసిరిక పిప్పళ్లు మిరియములు దండేసి
పలములు విహరిగంద ఒకపలము తాడికపత్రి 4 పలములు చక్కెర 16 పలములు నేయి
4 పలములు తేనె 8 పలములు తిలతైలము 2 పలములు నీటిని చూర్ణము అరపలము కలిపి
మాత్రలను కట్టి ఎండించి జాజీపూలతో వాసించి నేపించుట మంచిది.

శివాగుటికానేవనాధి. ౧౭

శ్లో. క్షీరరసదాడిమరసాః సురానవం మధు చ శిశిరతోయాని,
అలోడనాని తాసా మనుపానే వా ప్రశస్యంతే. 178. జీర్ణే లఘున్న
పయో జాంగలినిర్యూహాయూషభోజీ స్యాత్, సప్తాహం యావ దతః
పరం భవే త్సౌఽపి సామాన్యః. 179. భుక్త్వాపి భక్షితేయం యదృ
చ్ఛయా నావహే ద్భయం కించిత్, నిరుపద్రవాప్రయుక్తా సుకుమా
రైః కామిభి శ్చైవ. 180. సంవత్సరప్రయుక్తా హం త్వేషా వాతశో
ణితం ప్రబలం, బహువార్షిక మపి గాఢం యత్యైతం చాఢ్యవాతం చ.
181. జ్వరయోని శుక్రదోషస్థిహార్యఃపాండు గ్రహణిరోగాన్, బ్రష్మ
మివగుల్మపీనస హిక్మా కాసారుచిశ్వాసాన్. 182. జతరం శ్విత్తం కుష్ఠం
పాండ్వ్యం కైబ్యం మదం క్షయం శోషం, ఉన్నాదాపస్తాశా వశనాక్షిశి
రోగదా స్పర్వాన్. 183. ఆనాహ మతీసారం సాస్పద్గరం కామలాప్త
మేహం శ్చ, యక్ష్మదర్బదాని విద్రధిం భగందరం రక్తపిత్తం చ. 184.
అతికార్య మతీస్థాల్యం స్వేద మథశ్లేషదం చ వినిహంతి, దంష్ట్రావిమం
సమూలం గరాణి చ బహుప్రకారాణి. 185. మంత్రోషధియోగాదీన
విప్రయతా నౌభితికా న్భావాన్, పాపాలత్యాయ చేయం శమయే ద్ధుడి
కా శివా నామ్నా. 186. బల్యా వృష్యా ధన్యా కాంతియశశ్చైవ బాకరి
చేయం, దద్యా స్మృతివల్లభతాం జయం వివాదే ముఖిస్థా చ. 187.
శ్రీమా న్ప్రీతృప్తమేధః స్మృతిబుద్ధిబలాన్వితోఽతులశరీరః, పుష్ట్యేజోవ
ర్ణేంద్రియతేజోబలసంపదాదిసదుపేతః. 188. వలివలితరోగ రహితో
జీవే చ్ఛరదాం శతద్వయం పురుషః, సంవత్సరప్రయోగా ద్వాభ్యాం
శతాని చత్వారి. 189. సర్వామయజ్జ త్కథితం ముసిగణాభిక్ష్యం రసా

యనరహస్యం, సముద్యభూ వామృతమంధనోత్థః స్వేదః శిలాభ్యోఽ
మృతవద్ధిరేః ప్రాక్. 190. యో మందర స్వాత్మభువా హితాయ
స్వస్త శ్చైలేషు శిలాజరూపీ, శివాగుడికేతి రసాయన ముక్తం గిరశే
న గణపతయే. 191. శివవిదనవినిర్గతా యస్తా న్నామ్నా తస్తా చ్చివా
గుడికే తి.

పాలు దానిమ్మరసము సురానవము మధువు శిరోదకములు వీటి కలలోడనములు
గాని అనుపానములు గాని యుత్తమములు. అడవిజంతువుల మాంసమును తినెడివాడు
జీర్ణమైన పిమ్మట లఘున్నమును పాలను త్రాగవలయును. ఇట్లేదుర్ జాలు గడచిన
పిమ్మట నదియును సామాన్యముగానే భుజింపవలయును. భుజించి దీనిని భక్షించినను య
దృచ్ఛావశమునైన భయమును కలిగింపదు. ముఘూరులును కాసుకులును దీనిని ప్ర
యోగించిన నేయపద్రవములు సుండవు. ఒక సంవత్సరము దీనిని నేవించినచో ప్రబ
లములగు వాతశోణితములు హరించును. అనేక సంవత్సరములనుండి వచ్చిన క్షయ
రోగమును ఆఢ్యవాతమును పోగొట్టును. జ్వరములును యోనిదోషములును శుక్ర
దోషములును స్త్రీహారోగములును మూలరోగములును పాండురోగములును గ్రహణ
లును బ్రథమములును పమి గుల్మములును పీనస ఎక్కిళ్లు కాసశ్వాస ఆరుచి కష్టము బొల్లి
పొడ నపుంసకత్వము మదము క్షయ వాపు పిచ్చి యపసారము వదననేత్ర శిరోరోగము
లును ఆనాహమును అతిసారమును అస్యగ్ధరమును కామెల ప్రమేహములు యకృత్తు
ఆర్బుదమును విద్రధియును భగందరము రక్తపిత్తము మిక్కిలి కృశించుట ఊణుట చెమ్మ
ట శ్లీపదము మున్నగునవి నశించును. దంష్ట్రావిషములను బహుప్రకారములగు విషము
లను మంత్రోపధాది ప్రయోగములను వియతములగు భూతరోగములను పాపము అ
భాగ్యములను శివయను నీగుటిక శమింపఁజేయును. బలకరమును వృష్యమును ధన్యమును
కాంతిని కీర్తిని సంతానమును ఇచ్చునట్టిదీగుటిక. వివాద కాలమున ముఖస్థము చేసికొనిన
జయమునిచ్చును. దీనినినేవించినవాడు శ్రీమంతుఁడై ప్రకృష్టమేధాసంపన్నుఁడై స్తుతి
బుద్ధిబలాన్నితుఁడై నిరుపమానమగు శరీరముగలిగి పుష్టితేజస్సు కాలి ఇంద్రియబల
ము మున్నగు సంపదలు గలవాడై పరిపతియులు లేక 200 వర్షములు జీవించును. ఒక
సంవత్సరము నేవించినంత మాత్రానను రెండుసంవత్సరములు నేవించిన 400 వందలం
డ్లు జీవించును. సమస్తరోగములను జయించును. మునిగజములు నేవింపదగిన రహ
స్యపు రసాయనమని చెప్పఁబడినది.

తొలుత సముద్రమధనకాలమునందు మంధరపర్వతమునుండి చెమ్మట పుట్టెను.
దానిని బ్రహ్మగారు లోకకల్యాణమునకై కొండలలో శిలాజిత్తురూపముగానుంచెను.

ఈశివాగుటికయసురసాయనమును ఈశ్వరుడుగణపతికి చెప్పెను. శివునివలన నుక్తమయ్యెనుకావున నిది శివాగుటిక యనబడెను. ఇయ్యది కైవసిద్ధా. తమనందు చెప్పుబడియెను.

అమృతభట్టాచారి.

శ్లో. సుపక్ష్విభల్లాతఫలాని సమ్యగ్ద్విధా విదా ర్వాధకసమ్మితాని. 192. విపాచ్య తోయేన చతుర్గుణేన చతురశేషే వ్యవసీయతాని, పునః పచే త్క్రీరచతుర్గుణేన శ్చుతాంశయుక్తేన ఘనం యదాస్యాత్. 193. శీతోపలాపాడశభిః పల్లె స్తు విమిశ్శ్రీ పంసాప్య దినాని సప్త, తతః ప్రయోజ్యాగ్నిబలేన మాత్రాం జయే ద్ధుడాత్థా నఖలాన్వికారాన్. 194. కచా స్సుశీలా స్సనకుంచితాగ్రాన్ సుచర్ణప్రప్తీం సుకుమారతాం చ, జవం హయానాం చ మతంగజం బలం స్వరం మయూరస్య హతాశదీప్తిం. 195. స్త్రీనల్లభత్వం లభతే ప్రజాం చ నీరోగమబ్ధ్యవృత్తాని చాయుః, స చాన్నపానే పరిహార్య మస్తి నచాతపే చాధ్యని మైదనే చ. 196. ప్రయోగకాలే సకలమయానాం రాజాహ్యాయం స్వరసాయనానాం. భల్లాతకశుద్ధిరహ ప్రాగిష్టచూర్ణగుండనాత్, ఘృతా చ్చతుర్గుణం క్షీరం ఘృతస్య ప్రస్థ ఇవ్యతే. 197.

చక్రగా పక్వములైన జీడివీరనములను రెండుగాచీల్చి ఒక అడకమును నాలుగు రెట్లనీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుండగా దించి నాల్గురెట్లు పాలను కలిపి మఱల పక్వముచేయవలయును. ఇట్లు గట్టిపడునంతివఱకును చేసి పిమ్మట 16 పలముల చక్కెరను కలిపి ఏడురోజు వంచవలయును. పిమ్మట అగ్నిబలానుసారము గ మాత్రల నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది గుదరోగములను సంపూర్ణముగా పోగొట్టును. వెంట్రుకలను నల్లగాను సన్నని యగ్రములు గల నానిగను చేయును. గరుడునిలా గంటిచూపును సుకుమారతమ ఇచ్చును. గుఱ్ఱమువంటి వేగమును ఏనుగుల వంటిబలమును నెనులివంటి స్వరమును అగ్నివంటి తేజమును స్త్రీవల్లభత్వమును మంచి సంతానము నిచ్చి నీరోగముగా రెండునూర్చయెండ్లయూయువు నొనగను. అన్నపానములలో పరిహరింపదగిన దేదీయును లేదు. ఎండ, దారి, మైథునములు పరిహరింపనవసరములేదు. ప్రయోగ కాలమునందు అన్ని రోగములకును న్యేచ్ఛగాదీనిని వాడవచ్చును. సమస్తరసాయనములలో నిది శ్రేష్ఠమైనది. జీడివీరతులను శుద్ధిచేయుటలో పూర్వము చెప్పినచొప్పున వాంఛితమగు చూర్ణగుండనముతో చేయవలయును. నేతికంటె నాలుగురెట్లు పాలును 18 పలముల నేతిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తముడు రసాయనాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౬. వృష్యాధికారము.

—ॐ వాజీకరణోపాయములు. ॐ—

శ్లో. పిష్పలీలవణోపేతౌ బస్తాండా ఊరసర్పిషా, సాధితౌ భక్ష
యే ద్యస్తు స గచ్ఛే శ్చ్రీమదాశతం. 1. బస్తాండసిద్ధే పయసి సాధితా
ససక్రత్తిలాన్, యః ఖాదే త్స సరో గచ్ఛే త్త్రీణాం శత మపూర్వ
వత్. 2. చూర్ణం విదార్యాః సుకృతం స్వరసే నైవ భావితం, సర్పిః
ఊరయుతం లీడ్వా శతం గచ్ఛే ద్వరాంగనాః. 3. ఏవ మామలకం
చూర్ణం స్వరసే నైవ భావితం, శర్కరామధుసర్పిర్భి గ్యుక్తం లీడ్వా
పయః పిబేత్. 4. ఏతే నాశీతివర్షోఽపి యవేవ పరిహృష్యతే, విదారీ
కందకల్కం తు ఘృతేన పయసా నరః. 5. ఉమృబరసమం ఖాద స్వప్ర
ద్ధోఽపి తరుణాయతే, స్వయంగుప్తాగోక్షురయో ర్భీజచూర్ణం సశర్క
రం. 6. ధారోష్ణేన నరః పీత్వా పయసా స క్షయం వ్రజేత్, ఉచ్చటాచూర్ణ
మప్యేవం ఊరే ణోత్తమ ముచ్యతే. 7. శతా
వర్యుచ్చటాచూర్ణం పేయ మేవం సుఖార్దినా, కర్షం మధుకచూర్ణస్య
ఘృతక్షౌద్ర సమస్వీతం. 8. పయోనుపానం యో లిహ్య న్నిత్యవేగః స
నా భవేత్, గోక్షురకః క్షురకః శతిమూలీ వానరినాగబలాతిబలా చ. 9. చూర్ణ
మిదం పయసా నిశి పేయం యచ్య గృహే ప్రమదాశత
మస్తి.

మేకఅండములను పాలు నేయి వీటితో సిద్ధము చేసి పిష్పస్థు లవణము కలిపి
తినినచో నూర్పురుయవతులతో భోగింపగలవాడగును. మేకఅండములతో సిద్ధము
చేసిన పాలలొ ననేకమార్లు తిలలను పక్వముచేసి తినినచో కొత్తవానివలె ప్రమ
దాశతము ననుభవింపగలుగును. విదారీకండను చూర్ణముచేసి దానిరసముతోనే
భావనచేసి పాలలొ కలిపి నాకిన స్త్రీశతము నుపభోగింప గలుగును. ఇట్లే
యుసిరికకాయలను చూర్ణముచేసి యుసిరికరసముతో భావనచేసి కండచక్కెర
తేనె నేయి కలిపి నేవించి పాలనుత్రాగిం గలయును. దీనిని చేసిన ఎనుబదియేండ్లవృద్ధానను
యువకునివలె సంభోగింపగలుగును. విదారీకండకల్కమును నేతితో పాలలొ ఒకపల
మంతినిన వృద్ధుఁడును యువకునివలె నగును. దురదగొండి పల్లెరువీటిచూర్ణములూ కం
డచక్కెరను కలిపి ధారోష్ణములగు పాలతో త్రాగిన క్షయరోగములు నశించును. ఈ

ముపయోగేన జరాం హంతి రుజా మపి. 19. వలీపలితఖాలిత్యమే
హపాండ్వాద్యపీనసాన్, హం త్యష్టాదశ కుసాని యథాష్టా పునరాణి
చ. 20. భగందరం మూత్రకృచ్ఛ్రిం గృధ్రసీం సహలీమకం, క్షయం
చైవ మహాశ్వాసా స్పంచ కాసా న్సుదారుణాన్. 21. అశీతిం హితజా
న్రోగాం శ్చత్వారింశ చ్చపైత్తికాన్, వింశతిం శ్లేష్మికాం శ్చైవ సంస్మష్టా
న్నాన్నిపాతికాన్. సర్వా నర్హోగదాక్ హన్తి వృక్ష మింద్రాశనిర్యథా.
22. సకాంచనాభోమృగరాజవిక్రమ స్తురంగమం చాఽప్యనుయాతి
వేగతః, స్త్రీణాం శతం గచ్ఛతి సోఽతిరేకం ప్రకృష్టదృష్టి శ్చ యథా
విహంగః. 23. పుత్రా స్సంజనయే ద్వీరా న్నరసింహనిభాం స్తథా,
నారసింహమిదం చూర్ణం సర్వరోగహరం సృణాం. 24. వారాహీకంద
సంగ స్తు చర్తకారాలుకో మతః, పశ్చిమే ఘృష్టిశబ్దాభ్యో వరాహే
లోమవా నివ. 25.

శతావరి 16 పలములు, పల్లేరు 16 పలములు, వారాహీకంద 20 పలములు,
లిప్పతీగె 25 పలములు, జీడివిత్తులు, రీ2 పలములు చిత్రమాలము 10 పలములు శుద్ధిచేసిన
దియు, చూర్ణము 16 పలములు, త్రికటాకములు 8 పలములు, చక్కెర 70 పలములు,
తేనె శర్కరలో సగము, తేనెలోసగము నేయి, శతావరితో సమముగా పిల్లపీచర వీటి
నొకటి గాకలసి చూర్ణముచేసి స్నిగ్ధభాండములో స్థాపనచేసియుంచి అర్ధపలముచొప్పున
తిని మవోవాంఘ్రితీరిని భోజనమును చేయవలయును. ఒక నెలనేవించినచో వృద్ధత్వము
వీడలును నశించును. తలనెఱియుట ఖాలిత్యము మేహము పాండువు పీనస అష్టాదశకు
ష్మలు అష్టోదరములు భగందరము మూత్రకృచ్ఛ్రియు గృధ్రసి హలీమకము క్షయ
మహాశ్వాసములు కాసర్హోగము లయిదును అశీచివాతరోగములును నలువదిపైత్తికరో
గములును వింశతిశ్లేష్మములును సంకరములగు సన్నిపాతములును సమస్తములగు మూలరో
గములను పిడుగు చెట్లువలె నశింపజేయును. దీనిని నేవించువాడు సింహవిక్రమముగల
వాడుగను స్వర్ణ తేజము గలవాడుగను కేగవిషయమున తురంగమునుగూడ మించెడి
వాడు నగును. గరుడునివలె తీక్షణదృష్టిగలవాడుగను స్త్రీశతముతో భోగింపగల
వాడుగ నగును. సరసింహునితో తుల్యులగు కొమరులను పుట్టింపగలుగును. ఇయ్యది
సమస్తరోగములను హరించునట్టిది. నృసింహమూర్త్యు. వారాహీకందతోగలిపి నేవించు
వాడు పశ్చిమవయస్సులో దృఢునగును.

—ॐ గోధూమాద్యచూర్ణము. ॐ—

శ్లో. గోధూమాచ్య పలశతం నిఃక్వాధ్య సలిలాథకే, సాదావ శేషపూతే చ ద్రవ్యాణీమాని దాపయేత్. 26. గోధూమం యుంజాతఫలం మాషద్రాక్షాపరూషకం, కాకోలి క్షీరకాకోలి జీవంతీ సశతావరీ. 27. అశ్వగంధా సఖర్జూరా మధుకం త్యూషణం సితా, భల్లూతకమాప్తగుప్తా సమభాగాని కారయేత్. 28. ఘృతప్రస్థం సచే దేకం క్షీరం దత్వా చతుర్దణం, మృద్వగ్నినా చ సిద్ధే చ ద్రవ్యాణ్యేతాని నిక్షిపేత్. 29. త్వగేలంపిప్పలీధాన్యకర్పూరం నాగకేసరం, యథాలాభం వినిక్షిప్య సితాక్షౌద్రపలాప్తకం. 30. శక్త్యేక్షుదండే నాలోద్య విధివ ద్వినియోజయేత్, శాలోదనేన భుంజీత పిబే న్నాంసరసేన నా. 31. కేవలస్య పిబే దస్య పలమాత్రాం ప్రమాణతః, న తస్య లింగతైధిల్యం నచ శుక్రక్షయో భవేత్. 32. బల్యం పరం వాతహరం శుక్రసంజననం పరం, మూత్రకృచ్ఛిప్రశమనం వృద్ధానాం చాఽపి శస్యతే. 33. పలద్వయం త దక్షియా ద్వశరాత్ర మతంద్రితః, స్త్రీణాం శతం చ భజతే వీత్వా చానుపిబే శ్చయః. 34. అశ్వీభ్యాం నిర్మితం చైత ద్గోధూమాద్యం రసాయనం, జలద్రోణే తు గోధూమక్వాథే తచ్ఛేష మాధకం. 35. యుంజాతకస్య స్థానే తు తద్దణం తాలమస్తకం, కల్కద్రవ్యసమం మానం త్వగాదేః సాహచర్యతః. 36.

గోధూమలు నూరుపలములు ఒక ఆఢకపు నీటిలో పక్వముచేసి నాలవ పాలు మిగిలియుండగా నీ క్రిందిద్రవ్యములను చేర్చవలయును. తవక్షీరి యుంజాతకము మినుములు ద్రాక్షకాకోలి క్షీరకాకోలి జీవంతి పిల్లప్రీచర పెన్నేరు ఖర్జూరము మధుకము త్రికటుకములు సితజీడిగింజలు దురదగొండి వీటిని సమభాగములను చేసి వేయవలయును. ఒక ప్రస్థమునేటిని నాబుగురెల్లు పాలను అందు కలిపి సన్ననిసెగను సిద్ధముచేసి పిష్టట నీ క్రింది ద్రవ్యములను వేయవలయును. అవంగపుపట్ట ఏలకులు పిప్పళ్లు ధనియములు కర్పూరము నాగకేసరములు వీటిని దొరకింకవఱకు వైచి చక్కెర తేనె రి పలములువైచి ఇత్తుదండముతో ఆలోడనచేసి యథావిధిగా ప్రయోగింపవలయును. శాలి తండులముల అన్నమునుగాని మాంసరసమునుగాని నేవింపవలయును. ఒక పలము మాత్రము సేవింపవలయును. లింగము శిథిలముగాదు. వీర్యముజాఱదు. బలమును వృద్ధినేయును. వాతమును హరించును. వీర్యమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛిములను పోగొట్టును.

2 పలములు తినిన వృద్ధులకును మంచిది. సావధానులై పదిరాత్రులనఱకు పాలను త్రాగుచుండిన స్త్రీశతమును భోగింపగలదు. ఈరసాయనమును అశ్వినీకుమారులు రచించిరి. ద్రోణపుక సాయములో ఆధికమును మిగుల్వలయును. యంజాతకమునకు బదులు తాడమస్తకమును చేర్పవలయును.

— శతావరీఘ్నతము. ౩౭ —

శ్లో. ఘృతం శతావరీగర్భం క్షీరే దశగుణే పచేత్, శర్కరాపి పులీక్షాద్రయం క్తం తద్వృష్య ముచ్యతే. 37.

పదిరెట్లపాలలో శతావరికల్కమును వైచి ఘృతమునుపక్వముచేసి పిష్టుట కండచక్కెర పిప్పళ్లు లేన కలిపి త్రాగినచో వీర్యవృద్ధి యగును.

— గుడకూష్మాండకము. ౩౮ —

శ్లో. కూష్మాండకా త్వలశతం సుస్విన్నం నిష్కులీకృతం, ప్రస్థం ఘృతస్య తైలస్య తస్మిన్ స్తప్తే ప్రదాపయేత్. 38. త్వక్ష్వత్రధన్యాక వ్యోమజీరకైలాద్వయానలం, గ్రంథికం చవ్య మానంగ పిప్పలీ విశ్వ భేషజం. 39. శృంగాటకం కశేరుం చ ప్రలంబం తాలమస్తకం, చూర్ణీకృతం పలాంశం చ గుడస్య చ తులాం పచేత్. 40. శీతభూతే పలా న్యస్తా మధునః సంప్రదాపయేత్, కఫపిత్తానిలహరం మందాగ్నీనాం చ శస్యతే. 41. కృశానాం బృంహణం శ్రేష్ఠం వాజీకరణ ముత్తమం, ప్రమదాసు ప్రసక్తానాం యే చ స్యుః క్షీణరేతసః. 42. క్షయేణ చ గృహీతానాం పర మేత ద్భిషగ్జితం, కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాంహం చ ఛర్ది మరోచకం. 43. గుడకూష్మాండకఖ్యాత మశ్వభ్యాం సముదాహృతం, ఖండకూష్మాండవ త్పాత్రం స్విన్నకూష్మాండకద్రవః. 44. యత్కించి న్నధురం స్నిగ్ధం జీవనం బృంహణం గురు, హర్షణం మనసశ్చైవ సర్వం త ద్వృష్య ముచ్యతే. 45. భల్లాతికబృహతీ ఫల దాడి ముఫలకల్కసాధితం కురుతే, లింగం మద్దనవిధినా కటుతైలం వాజిలింగాభం. 46. కనకరసమృణవ ర్జితహయగంధామూలవిశ్వపర్యుషితం, మాహిష మిహ నవనీతం గతబీజే కనకఫలమధ్యే. 47. గోమయగాఢోద్వర్జితం పూర్వం సశ్చ దనేన సంలిప్తం, భవతి హయలింగసదృశం లింగం కఠినాంగనాదయితం. 48.

కూష్మాండమును చెక్కుతీసి నూరుపలములు తెచ్చి తప్తముజేసి దానియందు ఒక ప్రస్థముచో॥ నేయిని నూనెను పోయవలయును. లవంగపువట్టు తేనెపత్రి ధనియములు త్రికటుకములు జీలకఱ్ఱ పిలకులు చిత్రమాలము గ్రంథికము చవ్యము ఉష్ణైత్త పిప్పళ్లు శొంఠి శృంగాటకము కనేరువు తాడను పక్షము వీటినిచూర్చముచేసి ఒక తులము బెల్లమును చేర్చి పక్వముచేసి చల్లారిన పిప్పట ఎన్నిదిపలములు తేనెను చేర్చవలయును. కఫ పిత్తవాతములను హరించును. మందాగ్నిని పోగొట్టును. చిక్కినవారి బలపఱచును. ఉత్తమమగు వాణీకరణమి యుచి. శ్రీప్రసక్తిగలిగి నప్పుడు క్షీణరేతసులగువారలకును శ్మయగోగులకును ఇయ్యది యుత్తమాషధము. కాసశ్వాసజ్వరము ఎక్కిళ్లు చర్ది అహోచకములను పోగొట్టును. ఇయ్యది అశ్వినీకుమారులచేతఁజెప్పఁబడినది. ఏదేది మధురముగను స్వీగ్ధముగను ధాతువులకు బృంహణమును మనసునకు హర్షణము నైయుండునో అయ్యదిబెల్లను వృష్యమేయగును. జీడివిత్తులు వాకుడుకాయలు దానివృషండు వీటికల్గుముతో సిద్ధముచేసిన కటుతైలము లింగమును గుఱపులింగముపాటిఁగాచేయును. ఉష్ణైత్తరసముతో పూనివర్తిచేసిన పెన్నేరువేళ్లు శొంఠిలో నానబెట్టి గేదెపాలతో నైన పెన్నును ఉష్ణైత్తలోనిగింజలుదీసి దాని మధ్యనుంచి గోమయముతో ఉద్వర్తనముచేసి పిప్పటదీనితో లింగమును మర్దించిన గుఱపులింగమంత లింగమగును.

—ॐ అశ్వగంధాతైలము. ౪౯—

శ్లో. అశ్వగంధావరీకుష్ఠమూంసీసింహీఫలాన్నితం, చతుర్దణేన దుగ్ధేన తిలతైలం విపాచయేత్. 49. స్తనలింగకర్ణపాళీవర్ధనం మ్రక్షణా దిదం.

అశ్వగంధ పిల్లపీచర కోళ్లు జటామాంసి వాకుడు వీటికల్గుచులో నాలుగురెట్లు పాలను తిలతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఇని స్తనములను లింగములను చెవి తమైలను పెంచును.

—ॐ ఇతరములగు వాణీకరణోపాయములు. ౫౦—

శ్లో. భల్లాతక బృహతీఫల సలినీదల సింధు జలశూక్తైః, మాహీషనవనీతేన చ కరంబితైః సప్తదిన ముషితైః. 50. మూలేన హయగంధాయా మాహీషమలమర్దితపూర్వ మథ, లిప్తం భవతి లఘుకృత రాసభలింగం ధ్రువం పుంసాం. 51. నీలోత్పలసితపంకజకేసరకుఘృత ర్కరావలిక్తేన, సురతే సుచిరం రమతే దృఢలింగో భవతి నాభీవివరేణ. 52. సిద్ధం కుసుంభతైలం భూమిలతాచూర్ణమశ్రితం కురుతే, చర

ణాభ్యంతేన రతే ర్భీజస్తంభా ద్దృఢం లింగం. 53. సప్తాహం ఛాగభవ
సలింగస్థగరభవారుణీనూలం, గాఢోద్వర్తనవిధిసః లింగస్తంభం తథా
దృఢం కురుతే. 54. గోరేహోన్నతశృంగశ్చైగ్భవచూర్ణేన ధూపితం
వస్త్రం, పరిధాయ భజతి లలనాం నై కాంతే భవతి హర్వార్తః. 55. సమ
తిలగోక్షురచూర్ణం ఛాగీక్షీరేణ సాధితం సమఘ్న, భుక్తం క్షుపయతి
షాండ్వ్యం యజ్జనితం సుప్రయోగేణ. 56. యోగజవరాంగబద్ధం మధి
తేన ఖాలిత్యం హరతి, ఉస్తుఖ గోశృంగోద్భవ మృల్లేపో యోగజఘ్నజ
భంగహరః. 57. కుష్మిలవాలుకైలా ముస్తకధన్యాకమధుజః కవలః,
అపహరతి పూతిగంధం రసోనమదిరాదిజం గంధం. 58. క్షౌద్రేణ బీజ
పూర త్వగ్గీఢాఢో వాతిగంధనుత్.

జీడివిత్తులు కోమ్మ పెద్దవాకుడు కనులినీదళములు సైంధవలవణము కరువేరు వీటిని
గేదెనేతితో కలిపి ఏడుగోజులు ధారపవలయును. పెన్నేగువేళ్లతో కలిపి పుచ్చుకొనవ
లయును. గేదెనేతితో మొదల లేపనచేసి పిమ్మట దీనితో చేసిన, గాడిదెలింగమాతయ
గును. నల్లకమలములు తెల్లకమలములు కుంకిమవువ్వు మధుకము కండచక్కర వీటిని
నూరిబొడ్డునకు గాచికొని భోగించిన దృఢలింగము కలవాడై చాలనేపు భోగింపకులుగును.
తిలలు పల్లెరుచూర్ణము సమములుగా గ్రహించి మేకపాలతో సిద్ధముచేసి తేనెను కలిపి
కొని త్రాగిన కుత్తితప్రయోగములవలనఁ గలిగిన నళుంసకత్వము నశించును. మాచి
కాయచెక్కను తేనెతో కలిపి తినిన అధోవాతముల దుర్గంధము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నృసింహాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౭. స్నేహాధికారము.

— స్నేహ విచారము. —

శ్లో. సర్పి సైలం వసా మజ్జా స్నేహేషు ప్రవరం మతం, తత్రా
పి చోత్తమం సర్పిః సంస్కార స్యానువర్తనాత్. 1. కేవలం పైత్తికే స
ర్పి ర్వాతికే లవణాన్వితం, దేయం బహుశి ఛేచాఽపి వ్యోషక్షత్రాస
మాయతం. 2. తథా ధిస్తృతిమేధాగ్ని కాంక్షిణాం శస్యతే ఘృతం,

గ్రంథినాడీక్రిమిశ్లేష్మ మేదోమారుతరోగిషు. 3. తైలం బాఘవదార్ధ్యార్థం క్రూరకోష్ఠేషు దేహిషు, వాతాతపాద్యభారస్త్రీవ్యాయామక్షీణధాతుషు. 4. రూక్షశ్లేశ త్తయాత్వగ్ని వాతావృతపథేషు చ, శేషావసంతే సంధ్యస్థి మర్తకోష్ఠరుజాసు చ. 5. తథా దగ్ధాహతభ్రష్టయోనికర్ణ శిరోరుజి, తైలం ప్రావృషి వర్షాంతే నద్వి రంత్యో తు మాధవే. 6. సాధారణఋతౌ స్నేహం పిబే త్కార్యవశా దిహ.

సేయ తైలము వస మజ్జ ఇయ్యది స్నేహములలో శ్రేష్ఠములు. అందునను సంస్కారము ననువర్తించుటచేత సేయి యుత్తమును. పిత్తరోగమునకు తేలపుతమును, వాతికమునకు లవణసహితమగు తృణమును, కఫమునందు త్రికటుకములు యవక్షారములతో ఘృతమును ఇవ్వవలసినది. బుద్ధి స్పృతి మేధ జతరాగ్ని కావలసినవారు సేతని త్రాగుట యుత్తము. గ్రంథులు నాడీరోగములు క్రిమిరోగములు శ్లేష్మ రోగములు మేదోరోగములు వాతరోగములు క్రూరములగు కొప్పలుగలవారికి లాఘవమును దార్ధ్యమును కలిగించుటకు తైలము నీయవలయును. వాతము ఎండ మార్గాయాసము స్త్రీవ్యాయామము ధాతుక్షీణము రూక్షశ్లేశము త్తయావాతావృతమాగ్ధమున కీటియందును తైలమునీయవలయును. తక్కినవాని వసంతకాలమునందు గ్రంథులు అస్థులు మర్తకోష్ఠపురుజులు దగ్ధములు నాహతములు నగుయోనులు కర్ణములు శిరస్సు వీటి నొప్పులను చూయవలయును. తైలమును వర్షాకాలమునను సేతని శరదృతువునందును వసామజ్జలను వసంతకాలమునందును సాధారణఋతువులలో స్నేహమును సేవింపవలయును.

❧ స్నేహాపానమునకు యోగ్యకాలములు. ❧

శ్లో. వాతపిత్తాధికో రాత్రా పుష్టేచాపి పిబేన్నరః. 7. శ్లేష్మాధికో దివా శీతేపిబే చ్ఛామలభాస్కరే. స్వేద్య సంశోధ్య మధ్యస్త్రీవ్యాయామాసక్తిచింతకాః. 8. వృద్ధా బాలా బలకృశా రూక్షక్షీణార్ద్రారేతసః, వాతార్తస్పందతిమిర దాక్షణప్రతిరోధినః. 9. స్నేహ్య నత్యతి మందాగ్నితీక్ష్ణాగ్నిస్థూలదుర్బలాః, ఊరుస్తంభాతిసారామగలరోగగరోదరైః. 10. మూర్ఛా ఛర్ద్యరుచి శ్లేష్మాత్పిష్టామద్యై శ్చ పిషీతాః, ఆమప్రసూతా యుక్తే చ నస్యే వస్తా విరేచనే. 11. స్నేహాసాధ్యైః క్లేశసహౌ దృఢః కాలే చ శీతలే, అచ్ఛమేన పిబే త్స్నేహ మచ్ఛఫానం హి శోభనం. 12. పిబే త్సంశయనం స్నేహ మన్నకాలే ప్రకాం

క్షితః, శుద్ధ్యర్థం పునరాహారే నైశే జీర్ణేపిబే న్నరః. 13. అహోరాత్ర మహాః కృత్స్నం దినార్థం చ ప్రతీక్షతే.

వాతపితృధిక్యముగలవాడు రాత్రులను వేడిచేసినప్పుడును స్నేహమును త్రాగవలయును. కఫాధిక్యముగలవాడు పగలు శీతమునందు నూర్చుకొని ఉత్తమించిన పిదప త్రాగవలయును. స్వేద్యమును సంశోధ్యమును అగుమద్యమునందును వ్యాయామమునందు వాసక్తి గలవారును ముచుసలివారు పసివారు బలములేనివారు రూక్షక్షీణములగు సస్రరేతస్సులు గలవారలు వాతాద్దులు తిమిరములు ప్రతిరోధములు గలవారు సుంహగ్నిక్షీణాగ్నిస్థాల్బదౌర్బల్యములు గలవారలును స్నేహపానమును చేయరాదు. ఉరస్తంభము అతిసాగము ఆమము గళగోగము ఉదరరోగము మూర్ఛ ఛర్మ ఆరుచి శ్లేష్మము తృష్ణ మద్యము వీటిచేత వీడితులైనవారును స్నేహమును నేవింపరాదు. అమప్రసూతయగు స్త్రీవస్త్రీని విరేచనమును సంహరించును. స్వచ్ఛముచేసిన స్నేహమునే త్రాగవలయును. అన్నకాలమునందు వలసినవాడు సంశయనరూపముగు స్నేహమును త్రాగవలయును. రాత్రి భోజనమైన పిమ్మట జీర్ణమైన పిమ్మట శుద్ధ్యర్థమై త్రాగవలయును. అహోరాత్రమును పగలును జీర్ణమగుట ఉత్తమాధమమధ్యమములు.

— ౧౭ స్నేహప్రమాణాదులు. —

శ్లో. ఉత్తమామధ్యమా హ్రస్వా స్నేహమాత్రా జరాం ప్రతి.
14. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్చాత్మై శ్చ మధ్యమే జఘన్యస్య పల్కారేన స్నేహక్వాథ్యోషధేషు చ. 15. జల ముష్ణం ఘృతే పేయం యూష స్తైలేనుశస్యతే, వసానుజ్ఞోస్తు మండః స్యాత్సర్వే పూష్ణ మఖాంబువా. 16. భల్లాతే తౌరవే స్నేహే శీత మేన జలం పిబేత్, స్నేహవీత స్తు తృష్ణాయాం పిబే దుష్టోదకం నరః. 17. ఏవం చానుప్రశామ్యంతం స్నేహ ముష్ణాంబు నోద్ధరేత్, మిథ్యాచారా ద్భహుత్వా ద్వా యస్య స్నేహో న జీర్యతి. 18. విప్రభ్య వాపి జీర్ణే త్తం వారి ణోష్ణేన వామయేత్, తతః స్నేహం పున ర్దద్యా ల్లఘుకోసాయ దేహనే. 19. జీర్ణాజీర్ణపిశృంకాయాం పిబే దుష్టోదకం నరః, తే నోద్ధారో భవే చ్చుర్ధో రుచి శ్చాన్నం భవే త్ప్రీతి. 20. భోజ్యాన్నం మాత్రయా వాస్యన్ శ్వః పిబ స్పితవా నపి, ద్రవోష్ణ మనభివ్యంది నాతి స్నిగ్ధ మశంకరం. 21. త్ర్యహవరం సప్తదినంపరంతు స్నిగ్ధోఽపరః స్వేద

యితవ్య ఇష్టః, నాతః పరం స్నేహన మాదిశంతి సాత్త్వికవేత్సవ
దినా త్వరం తు. 22.

ఒకపలముది ఉత్తమమాత్ర, ముక్కలుపలముది మధ్యమము, అరపలముది
హస్తమాత్రయనబడును. స్నేహాక్వాథాదులచో నిదియే మాత్రాక్రమము. ఘృతము
నందు వేడినీరును తైలమునందు యూషమును వసామజ్జలకు మండమును అన్నిటికి వేడి
నీరు గాని త్రాగవలయును. స్నేహమును త్రాగినవానికి దప్పికలిగిన వేడినీటిని త్రాగవల
యును. మిథ్యాచారమువలనఁగాని ఎక్కువయగుటఁగాని అఱుగకున్నచో వేడినీటితో
వాంతిని చేయింపవలయును. లఘుకోష్ఠముగల యాదోగికి మఱిస్నేహము నిష్పింపవల
యును. జీర్ణాజీర్ణసందేహమునందు వేడినీటిని త్రాగి వాంతియైననగును. జీర్ణమైననగును.
భోజ్యాన్నమును మాత్రతో త్రాగెడివాడుగాని త్రాగినవాడుగాని ద్రవోష్ణము కానట్టి
యును అనభివ్యందియు నతిస్నిగ్ధము నగు స్నేహమును త్రాగవలయును.

❦ కోష్ఠభేదమువలన సేవనపరిమాణము. ❧

శ్లో. మృదుకోష్ఠ స్త్రిరాత్రేణ స్నిహ్య త్యచోఽపసేవయా, స్ని
హ్యతి క్రూరకోష్ఠస్తు సప్తరాత్రేణ మానవః. 23. స్నిగ్ధద్రవోష్ణధ
న్వోత్థరసభు క్షేప్సద మాచరేత్, స్నిగ్ధః త్ర్యహంస్థితః కుర్యా ద్విరే
కం నమనం పునః. 24. ఏకాహం దిన మన్యచ్ఛ కథ ముత్లేశ్య
తత్కరైః, వాతానులోమ్యం దీప్తాన్ని ర్వర్చః స్నిగ్ధ మసంహతం. 25.
స్నేహాద్వేగః క్లమః సమ్యక్ స్నిగ్ధే రూక్షే విపర్యయః, అతిస్నిగ్ధే
తు పాండుత్వం ప్రాణవక్త్రగుదస్రవాః. 26. రూక్షస్య స్నేహనం కార్య
మతిస్నిగ్ధస్య రూక్షణం, శ్యామాకికోరదూషాన్న తక్రపిణ్యాకనక్తుభిః.
27. బాలవృద్ధాదిషు స్నేహపరిహాసహిష్ణుషు, యోగా నిమానను
ద్వేగా న్సద్యః స్నేహో న్ప్రియోజయేత్. 28. భృష్టే మాంసరసే స్ని
గ్ధా యవాగూః స్వల్పతండులా, సక్షౌద్రా సేవ్యమానా తు సద్యః స్నే
హన ముచ్యతే. 29. సర్పిస్తైలవసానుజ్ఞా తిండులప్రసృతైః శృతా,
పాంచప్రసృతికే పేయా పేయా స్నేహన మిచ్ఛతా. 30. సర్పిష్టతీ బ
హుతిలా తక్రైవ స్వల్పతండులా, సుఖోష్ణా సేవ్యమానా తు సద్యః
స్నేహన ముచ్యతే. 31. శర్కరాఘృతసంస్పృష్టే దుహ్యద్ధాం కలశే
ఒథవా, పాయయేదక్షమే తద్ధి సద్యః స్నేహనముచ్యతే. 32. గ్రామ్యా

నూపాదుకం మాంసం గుడం దధి పయ స్తిలాన్, కుష్ఠీ శోధ ప్రమే
హీ చ స్నేహనేన ప్రయోజయేత్. 33. స్నేహై ర్యథాస్వం తా
న్నిద్ధైః స్నేహయే దవికారిభిః, సిప్పలీభి ర్హరితక్యా నిద్ధైః త్రిఫలయా
సహ. 34. స్నేహ మగ్రే ప్రయుంజీత తతః స్వేద మనంతరం, స్నేహ
స్వేదోపపన్నస్య సంశోధన మథాంతరం. 35.

మృదుకోష్ఠము గలవాడు స్వచ్ఛము నేవించుటచేత నూడురాత్రులలో స్ని
గ్ధుండగును. కూరకోష్ఠుఁ డేడురాత్రులలో నగును. స్నిగ్ధములు ద్రవములు ఉష్ణములు
రసము వీటిని నేవించుచు స్వేదమును పట్టవలయును. స్నిగ్ధుండై మూడురోజులైన
పిమ్మట విరేచనమునకు ఇప్పింపవలయును, ఒకటి రెండుదినములు కఫకారకములగు వాని
తో కఫము నుత్తేజించినపిమ్మట వాతానులోమత దీప్తాన్ని అసంహతములము నగును.
స్నిగ్ధునికి స్నేహకోష్ఠమును రూక్షమునందు తద్విపరీతమును హితకరములు. చాములు
కొఱులు తక్రము పిండిసత్తువు వీటిని బాలవృద్ధులకును స్నేహపరిహారాసహిష్టువుల
కును ఈయోగములను ప్రయోగింపవలసినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్నేహాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౮. స్వేదాధికారము.

— స్వేదాధికారులును తదుపాయములును. —

శ్లో. వాతశ్లేష్మణి వాతే వా కఫే వా స్వేద ఇవ్యతే, స్నిగ్ధ
రూక్ష స్తథా స్నిగ్ధో రూక్ష శ్చ త్యుపకల్పిణః. 1. వ్యాధౌ శీతే శరీ
రే చ మహా స్వేదో మహాబలే, దుర్బలే దుర్బల స్వేదో మధ్యమే
మధ్యమో మతః. 2. ఆమాశయగతే వాతే కఫే వక్వాశయాశ్రయే,
రూక్షపూర్వో హితః స్వేదః స్నేహపూర్వ స్తథైవ చ. 3. వృషణౌ
హృదయం దృష్టి స్వేదయే స్త్రుదువా నవా, మధ్యమం వంక్షణా శేష
మంగావయవ మిప్తతః. 4. న స్వేదయే దతిస్థూలరూక్షదుర్బలమూ
ర్ఛితాన్, స్తంభనీయక్షతక్షీరవిషమద్యవికారిణః. 5. తిమిరోదర
పిసర్పకుష్ఠశోషాఢ్యరోగిణః, వీతదుగ్ధదధిస్తేహమధూ స్మృతవిరేచ

నాన్. 6. భృష్టదగ్ధ గుడమూని క్రోధశోకభయార్దితాన్, తుల్యస్థా
కామలాపాండుమేహానః సిత్తపీడితాన్. 7. గర్భిణీం పుష్పితాం సూ
తాం వృదు ర్వాత్యయికే గదే, స్వేదో హిత స్త్వనా గ్నేయో వాతే
మేదఃకఘావృతే. 8. నివాతగృహ మాయాసో గురుస్రావరణం భయం,
ఉపనాహహవక్రోధ భూరిపాన త్సుభాతపాః. 9. స్వేదయంతి దృఢైతా
ని నర మగ్నిగుణాదృతే, శీతశూలవృషరమై స్తంభకార వనిగ్గహే. 10.
సంజాతే మార్దవే స్వేదే స్వేదనా ద్విరతి ర్మతా.

వాతశ్లేష్మ మునందుగాని వాతమునందుగాని కఫమునందుగాని స్వేదము హితము.
వ్యాధియందును శీతలశరీరమునందును విస్తారము స్వేదము హితకరము. దుర్బలినకు కొ
లదిగాను మధ్యమునికి సధ్యముగాను స్వేదమును పట్టింపవలయును. అమాశయగతివా
తమునందును పక్వాశయగతకఫమునందును రూక్షపూర్వకమగు స్వేదమును స్నేహపూ
ర్వకమగు స్వేదమును పట్టుట మంచివి. వృషణములు హృదయము కన్నులు స్వేచ్ఛ
గా స్వేదమును పట్టవలయును. అంశసంధులను స్వేదితములఁ జేయవలయును. అతిస్థూ
లుడు రూక్షదుర్బలము మూర్ఛకలవారికి చెమ్మటనుపట్టింపరాదు. స్తంభనీయుశ్చతక్షిణులు
విషమద్యవికారులును తిమిరము ఉదరరోగము విసర్పిషష్ఠు వాపుకలవారును పాలుపెరు
గుతైలము తేనెను త్రాగినవారును విరేచనమునకు తీసికొనినవారును ఆకలి దష్టికామె
ల పాండువు మేహముకలవారును పిత్తరోగముకలవారును గర్భిణి రజస్వలపు సూతయై
న స్త్రీలును స్వేదమును పట్టుకొనుట హితము. గాలితేనియిల్లు ఆయాసము బరువగు
అచ్ఛాదనము భయము ఉపనాహము ర్ముద్ధము కోపము విస్తారపుత్రాగుడు ఆకలి గుం
డ ఈపదియును అగ్ని మున్నగు లేకయే చెమ్మటను కలిగించును.

—ॐ అతిస్వేదమున కుపశమనపురీతులు. —

శ్లో. స్ఫోటోత్పత్తిః పిత్తరక్తప్రకోపో మదో మూర్ఛా భృ
మదాహ్లాత్సమ శ్చ, అతిస్వేదే సంధిపీడా తృషా చ క్రియా శీతా
స్తత్ర కుర్యా ద్విధిజ్ఞః. 11. సర్వా స్వేదా నివాతే తు జీర్ణా స్నే
చావచారయేత్. 12. యేషాం నస్యం విభాతవ్యం వ స్తి శ్చాపి హి దే
హినాం, శోధనీయా స్తు యే కేచి త్పుర్యం స్వేద్యా స్తు తే మతాః.
13. పశ్చాత్ స్వేద్యా హృతే శ లేఽ మూఢగర్భానువద్ర వాః, సమ్య

కృజాతా కాలే చ పశ్యా త్వేద్యా విజానతా. 14. స్వేదః పశ్యా
చ్చ పూర్వం చ భగంద ర్యర్థస స్తథా. 15. తప్తైః సైకతపాణికాంగ్య
పననైః స్వేదోఽథ వాంగారక్తై, క్లేషా ద్వ్యాహారైః సహామలవణ
స్నేహైః సుఖోష్ణై ర్భవేత్, ఏవం తప్తపయోంబుసాత శమనశ్వాభాది
సేకాదిభి స్తప్తై స్తాయనిసేచనోద్భవ బృహద్బాష్పైః శిలాద్యైః క్ర
మాత్. 16. తాపోపనాహద్రవబాష్పపూర్వాః స్వేదా స్తతోఽంత్య
ప్రథమా కఫే స్తః, వాయూ ద్వితీయః పవనే కఫే చ పిత్తోపపుష్టే వి
హిత స్తృతీయః. 17.

అతిస్వేదము అయినచో బొబ్బలెత్తుట పిత్తరక్తప్రకోపము మదము మూర్ఛభి
మదాహములు క్లమము సంధిపీడ దప్పి కలుగును. కావున శీఘ్రయలను చేయవలయు
ను. సర్వస్వేదములను నివాతస్థలమునందు అన్నము జీర్ణించినపిత్తుట చేయవలసినది. నస్య
ము వస్తులు శోధనచేయఁదగు వాఁందఱికిని ముందు స్వేదమును చేయింపవలయును.
శల్యములు లేనివారును మూఁగర్భులును ఉపద్రవరహితులును పిత్తుట స్వేదము
ను చేయింపనర్హులు. భగందరము మూలకోగములయందు ముందును వెనుకను స్వేదమును
పట్టవలయును. కాచిన ఇనుక చేయి కంచు గుడ్డ వీటితోగాని బొగ్గులతోగాని చెత్తుట
నియ్యవలయును. వాతనాశకపదార్థములు పులుపు ఉప్పు తైలము వీటిని కొద్దిగా పెచ్చు
జేసి స్వేదమునీయవలయును. ఈరీతిగనే కాచినపాలు నీళ్లుగాలి మున్నగువానివలన స్వేద
మునొందింపవలయును. తాపము ఉపనాహము బాష్పము ఇయ్యవి స్వేదములు. మొద
టివి చివరవి కఫమునందు హితకరములు. వాయువునందు వాతకఫమునందు రెండవస్వే
దమును పిత్తవాతమునందు మూడవదియును హితకరములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వేదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౯. వమనాధికారము.

—●— వమనవిధులు. —●—

శ్లో. స్నిగ్ధస్వీన్నం కఫే సమ్యక్సంయోగే వా కఫాల్పజే, శోష్
వమ్య ముత్క్లష్టకఫం మత్స్యమాంసతిలాదిభిః. 1. యథావికారం విహి
తాం మధుసైంధవసంయుతాం, కోశం విభజ్య భైషజ్యమాత్రాం యం

త్రాభిమంత్రితాం. 2. బ్రహ్మదత్తాశ్విరుద్రేంద్ర భూచంద్రార్కానిలాస
లాః, ఋషయః సోషధిగ్రామా భూతసంఘా స్తు పాంతు తే. 3.
రసాయన మివర్షిణాం దేవానా మమృతం యథా, సుధే వోత్తమనా
గానాం భైషజ్య మిద మస్తు తే. 4. పూర్వాష్టా పాయయే త్వితో
జానుత్యుల్యాసనే స్థితః, తన్ననా జాతహృల్లాస ప్రనేక శ్చర్దయే త్త
తః. 5. అంగులీభ్యా మనాయస్తనాలేన మృశునాథవా, వృషేంద్రయ
వసింధూత్ర వచాకల్మయుతం పిబేత్. 6.

స్నిగ్ధః స్నిగ్ధైవానిని కఫమునంగుగాని కఫసంయోగమునందుగాని తదా
ధిక్యమునందుగాని తే పటిడినము వాంతి చేయింపవలసినవానిని మత్స్యహంసతిలాదుల
చేత రుచి ననుసరించి తేనె నైంధవలవణములు కలసినట్టి భైషజ్యమాత్రను బ్రహ్మదత్తీ
యను నీమంత్రముతో మంత్రించి ఈయవలయును. పూర్వాష్టమునందు త్రాగింపవల
యును. మోకాళ్లపైని కూర్చుని వమనమును చేయవలయును. పిష్పిల్లు కొడిసెపాలవేల్లు
వన నైంధవలవణము వీటితోచేర్చి కల్మమును త్రాగవలయును.

— పంచక సాయములు. —

శ్లో. యష్టికసాయం సక్షాద్రం తేన సాఘ వమ త్యలం. 7. తం
డులసలిలనిష్పిష్టం యః పీత్వా వమతి పూర్వాష్టా, ఫలినీ వల్కల
ముష్ణం హరతి గరం పిత్తకఫజం చ. 8. క్షాద్రలీఢగ తామ్రరజో వమ
నం గరదోషమత్, ఆటరూపం వచానింబం పటోలం ఫలినీత్వచం,
క్వాథాయిత్యా పిబేత్త్రోయం బాగతిశ్చ న్న దనాన్వితం. 9. క్వాథ్య ప్ర
శ్యస్య కుడవం స్థాపయిత్యా జలాథకే, చతుర్భాగావశిష్టం తు వమనే
వ్యవచారయేత్. 10. నింబకసాయోపేతాం ఫలినీగదమదనమధుకసిం
ధూత్థాం, మఘయుత మేత ద్వమనం కఫతః పూర్ణాశయే సదాశస్తం.
11. ఫలజీమూతకేత్వాకుకుటజాః కృతవేధనాః, ధామార్గవ శ్చ సం
యోజ్యః సర్వథా వమనే వ్యమీ. 12.

తేనతో యష్టిమధుకపు కసాయమును త్రాగిన వాంతి యగును. బియ్యపు కడు
గులతో ప్రేంబులపుచెక్కను నూరి వెచ్చితేసి నేవించిన పిత్తకఫజమగు విషము నశించును.
తేనతో తామ్రరజమును కలిపి వాంతిచేసిన విషదోషములు హరించును. అడ్డగరము

వస వేప చేదుపొళ్ల ఉమ్మెత్త కీటిని క మాయయచేసి త్రాగిన వాంతి క లిగించును. కావ్య
ములను నౌషధములను 4 పలములను ఒక ఆధక పునీటిలో కాచి నాలవములుగునటులు
దింపి వమనముల కుపయోగింపవలయును. ఉమ్మెత్త తాడిఫలము చేదుసార కోష్ఠ
రోహిషతృణము అన్నివిధములగు వమనములకు నుపయోగింపవలయును.

— ౧౦ వాంతిపరీక్ష. ౧౧ —

శ్లో. క్రమాత్కఫః పిత్త మథానిల శ్చ యస్యేతి సమ్య గ్వమి
తః స ఇష్టః, హృత్పాశ్చ్యమూఢేంద్రియమార్గశ్చ తనో ర్లఘుత్వే
ఽపి చ లక్ష్మమాణే. 13. చుచ్చర్దితే స్ఫోటకకోశకంఢా వక్త్రావిశుద్ధి
ర్గురుగాత్రతా చ, శృణ్వోహమూర్ఛానిలకోపనిద్రా బలాతిహాని ర్వమి
తేతి విద్యాత్. 14. తతః సాయం ప్రభాతే వా యుద్ధా న్నేయాదికం
భజేత్, పేయాం విలేపీ మకృతం కృతంచ యూషం రసం ద్వి త్రి ర
థై కశ శ్చ. 15. క్రమేణ నేవేత విశుద్ధకాయః ప్రధాన మధ్యావరశుద్ధి
శుద్ధః, జఘన్యమధ్యప్రవరే తు వేగా శ్చత్వాన్ ఇష్టా వమనే షడ
షై, ద్దైవ తే ద్విత్రిగుణా విరేకే ప్రస్థ స్తథా ద్విత్రిచతుర్ధణ శ్చ.
16. పితౄంశ మిష్టం వసునం విరేకా దర్థం కఘాంతం చ విరేకమా
హుః, ద్విత్రా న్సవిట్కా నపనీయ వేగా న్నేయం విరేకే వమనే
తు పీతం. 17.

కఫపిత్తనాతములు గలవానిని వమితుని చేయవచ్చును. హృదయము ప్రక్కలు
తల ఇంద్రియమార్గము కుద్ధమగును. దుష్టవమనమువలన బొబ్బలు కోష్ఠరోగములు
మున్నగునవి కలుగును. అత్యంతవమనముచేత మూర్ఛదులును కలుగును. సాయంకాల
మునందుగాని స్రాతఃకాలమునందుగాని ఆకలి దప్పిగలవాడు పేయమత్రాగవలయును.
పేయ విలేపి కృతాకృతమగు యూషము వీటినిత్రాగవలయును. పిత్తము కలుగువఱకును
వమన ముత్తమము. కఫపర్యంతము విరేచన ముత్తమము.

— ౧౧ వమనాదులకు మానము. ౧౨ —

శ్లో. వమనే చ విరేకే చ తథా శోణితమోక్షణే, సార్థ
త్రయోదశపలం ప్రస్థ మాహు ర్శనీషిణః, అయోగే లంఘనం
కార్యం పున ర్వాపి విశోధనం. 18. అతివారంతం ఘృతాభ్యక్త మవగా.

హ్య హిమజలే, ఉపాచరే త్పితాక్షౌద్ర మిశ్రే న్దేహౌ శ్చికిత్సకః. 19. వసునే ౭తి ప్రవృత్తే తు హృద్యం కార్యం విరేచనం, న వామయే తైమిరికం న గుల్మినం న చాపి పాండుదరరోగపీడితం, స్థూలక్షుతక్షీణకృశా తివృద్ధా న రోగ్యైర్నితాక్షేపకపీడితాంశ్చ. 20. రూక్షే ప్రమేహే తరుణే చ గర్భే గచ్ఛ త్యథో ర్ధ్వం రుధిరే చ తీవ్రే, దప్తే చ కోష్ఠే క్రిమిభి ర్తనుష్యం, న వామయే దర్శసిచాతిబద్ధే. 21. ఏతే ౭వ్యజీర్ణవ్యధితా వామాయే చ విషాతురాః, అత్యుల్బణకఫాయే చ తే చ స్యుర్దధుకాంబునా. 22.

వసునము విరేచనము రక్తస్రావము వీటియందు 132వలములు ప్రస్థమనిరి. యోగము లేనిచో లంఘనముగాని శోధననుగాని చేయవలయును. ఎక్కవగా వమితుఁడగువానికి నేతితో చల్లనినీటి నీయవలయును. చక్కెర తేనె కలిపిన లేహమును పైద్యుఁడొసంగవలయును. అత్యంతము వసునములు కానిచో విరేచనమున కీయవలయును. రూక్ష ప్రమేహము తరుణగర్భము తిమిర గుల్మములు పాండురోగదరరోగములు ఊర్ధ్వగతరక్తము మూలరోగము అద్దితవాతము పెచ్చుకెటిగిన మూలరోగము వీటియందు వాంతులను చేయింపరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వసునాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. విరేచనాధికారము.

— విరేచన విధులు. —

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నాయ వాంతాయ దాతవ్యం తు విరేచనం, అన్యథా యోజితం ప్యేతద్విహణీగదకృన్తతం. 1. పృథుః పిత్తేన కోష్ఠః ప్యా త్కూగ్రో వాతకఫాశ్రయాత్, మధ్యమః సమదోషత్వా ద్యోజ్యా మాత్రానురూపతః. 2. శర్కరాక్షౌద్రసంయుక్తం త్రివృచ్చార్ణావచూర్ణితం, రేచనం సుఖమారాణాం త్వక్ష్మత్రమరిచాంశుకం. 3. త్రివృచ్చార్ణం సితాయుక్తం పిబేత్, శ్రేష్ఠం విరేచనం ఛిత్వా ద్విధేక్షుం పరిలిప్య కల్లైః ప్రిమండిజాతైః పరివేప్య బధ్వా, పశ్యం తు సమ్యక్కుటపాక యక్త్యా, ఖాదే త్తు తం పిత్తగదీ నుశీలం.

4. పిప్పలీనాగరక్షారం శ్యామా త్రివృతయా సహ, లేహయే
 న్నధునా సార్థం కపవ్యాధౌ విరేచనం. 5. హారితకీవిడంగాని
 సైంధవం నాగరం త్రివృత్, మరిచాని చ తత్సర్వం గోమూత్రేణ విరే
 చనం. 6. త్రివృచ్ఛాణత్రయసమా త్రిఫలా తత్సమాని చ, త్వార
 కృష్ణా విడంగాని తచ్చూర్ణం మధుసర్పిషా. 7. లిప్య ద్దుడేన గుడికాం
 కృత్వా వా పుష్పయోజయేత్, కఫవాతకృతా స్తుల్తా స్త్రీహిమదగ
 భగందరాన్. 8. హం త్యన్యా నపి చా ప్యేత నిరపాయం విరేచనం.

సిద్ధిగుడును స్విన్నుడును వమితుడునగువానికి విరేచనముల కిప్పింపవలెను. లేని
 చో గ్రహణిగోగమును కలిగించుచు. పిత్తముచేత శోష్ణము మృదువుగను వాతకఫముల
 వలన కఠినముగను సమదోషములవలన మధ్యముగనుడును కావున మాత్రానురూప
 ముగా నేవింపవలయును. కుండచక్కెర తేనెయునుకలిపి త్రివృచ్ఛాణముచేత నవమా
 ర్జితముజేసి లవంగపువట్టు లేబపత్రి పీటిని సమభాగములుగాచేర్చి ముకుమారులకు విరేచ
 నమునక్రియవలయును. త్రివృచ్ఛాణమును చక్కెరతోకలిపితినిన విరేచనము శ్రేష్ఠముగా
 నగును. చెఱకును రెండుగా చీల్చి కల్కములతో నవలేపనమునుచేసి పుటపాకమువలె
 చుట్టి చక్కగా కట్టి పక్వముచేసి చల్లాచ్చిని తినవలయును. పిష్పళ్లు శొంఠి యవ
 త్వారము నల్లతెగడ తెల్లతెగడ లేనె వీటితో కఫగోగికి విరేచనమును చేయింపవల
 యును. కరక్కాయలు వాయువిడంగములు సైంధవలవణము శొంఠి తెల్లతెగడ మిరియ
 ములు వీటిని గోమూత్రముతో తీసికొనిన విరేచనములగును. తెల్లతెగడ త్రిఫలములు
 యవత్వారము పిష్పళ్లు వాయువిడంగములు వీటిని తులము ౧౦: తీసికొని చూర్ణముచేసి
 తేనెతో తినినను బెల్లముతో మాత్రలగట్టి తినినను కఫవాతపు గుల్మములను ప్లీహోదర
 గోగములను భగందర మున్నగువానిని ఘోగొట్టును.

అభయాదిమోదకము. ౯

శ్లో. అభయా పిప్పలీమూలం మరిచం నాగరం తథా, త్వక్ష్వత్త
 పిప్పలీముస్త విడంగామలకాని చ. 9. కర్షః ప్రత్యేక మేషాం తు
 దంత్యాః కర్షత్రయం తథా, షట్కుష్మాశ్చ సితాయా స్తు ద్విపలం
 త్రివృతోభవేత్. 10. సర్వంసు చూర్ణితం కృత్వా మధునా మోదకం
 కృతం, ఖాదే త్వృతిదినం చైకం శీతం చాను పిబే జ్వలం. 11. తావ
 ద్విరిచ్యతే జంతుర్యావ దుష్ణం న శీర్యతే, పాండురోగం విషం కాసం

జంఘాపార్శ్వరుజౌ తథా. 12. పృష్ఠార్థిం మూత్రకృచ్ఛం చ దుర్నామసభగందరం, అశ్రుమేహకుస్మాని దాహశోథోదరాణి చ. 13. యత్ప్రాణం చక్షుషోరోగం క్రమం వైద్యేన జానతా, యోజితోఽయం నిహంత్యాశు అభయాద్యోహి మోదకః. 14. ఏరండతైలం త్రిఫలా క్వాథేన ద్విగుణేన చ, యుక్తం వీత్వా వయోభి ర్వా సచిరేణ విరిచ్యతే. 15.

కరక్కాయలు పిప్పలిమూలము మిరియములు శొంఠి లవంగపుపట్ట లేజపత్రి పిప్పళ్లు తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు ఉసిరిక వీటినికాలుకాలు పలముచొదలి ముక్కాలుపలము కలకండ ఒకటిన్నరపలమును తెల్లతెగడ 2 పలములును చూర్ణము చేసి తేనెతో లడ్డులు గాచేసి ప్రతినిత్య మొకటిచొప్పునతని చన్నిటిని త్రాగి పాండు రోగాదిసమస్తరోగములు నశించును.

— విరేచనమైనవానిలక్షణము. —

శ్లో. ప్రాతోఽశుద్ధీద్రియసంప్రసాదా లఘుత్వ మూర్ఛోఽగ్నిరనామయత్వం, ప్రాప్తి శ్చ విట్పిత్తకఫానిలానాం సమ్యగ్విరిక్తస్య భవేత్క్రమేణ. 16. న్యైశ్చేష్టపిత్తానిలసంప్రకోపః సాన స్తథాగ్నే ర్గర్భతా ప్రతిశ్శ్యా, శంద్రా తథా ఛర్ది రరోచకశ్చ వాతానుజోఽన్యం న చ దుర్విరక్తే. 17. కఫాస్తపిత్తక్షయజానిలోఽథాః సుప్త్యంగమర్ద క్షమ లేహద్యాః, నిద్రాబలాభావ తమఃప్రవేశాః సాన్తాదహిక్మా శ్చ విరేచితేఽతి. 18. మందాగ్ని మక్షీణ మసద్విరిక్తం స పాయయే తద్దినసే యవాగూం, విపర్యయే తద్దినసే తు సాయం పేయాక్రమో వాంతవ దిష్యతే తు. 19. యథాణు రగ్ని స్త్రోణగోమయాద్యైః సంధుక్త్యమాణో భవతి క్రమేణ, మహాకాస్థిరః సర్వసహ స్తథైవ శుద్ధస్య పేయాదిభి రంతరాగ్నిః. 20.

ప్రాతొఽశుద్ధియును ఇంద్రియములకు నైర్మల్యమును తేలికతనమును అగ్నిరోగ ములేకుండుట మలపిత్త కఫములు కలుగుట ఇయ్యవి సమ్యగ్విరిక్తమికి లక్షణములు. కఫ పిత్తవాతముల ప్రకోపము మందాగ్ని ఒడబరువు తంద్ర ఇయ్యవి దుర్విరేచనమున గలుగును. కఫపిత్త రక్తక్షయ జనితమగు పీడ మున్నగునవి విరేచన మధికమగుటచేత కలుగుచున్నవి. మందాగ్ని కలవారలకు విక్తులకు గంజనియరాదు. తృణాదులసంఘ

క్షణమున నగ్నిస్థిరమై మండునట్లే శుద్ధుడగు మనుష్యున కిచ్చిన పేగూదులవలన ఉదరాగ్ని బలిష్ఠమగును.

— పితృదులకు భిన్నములగువిరేచనములు. —

శ్లో. కషాయమధురైః పితైః విరేకః కటుకైః కఫే, స్నిగ్ధోష్ణలః
 ధైర్యాయో రప్రప్రతే చ పాయయేత్. 21. ఉష్ణాంబు స్వేదనో చ్ఛ్వా
 స్య పాణితాపేనచోదరం, ఉత్థానేఽల్పే దినేతస్మిన్ముక్త్యా న్యేద్యుఃపునః
 పిబేత్. 22. అదృఢస్నేహకోష్ఠం స్తు పిబే దూర్ధ్వం దశాహతః, భూ
 యో పుష్పస్ఫుతతనుః స్నేహస్వేదై ర్విరేచనం. 23. యాగికం సమ్య
 గాలోఽద్య స్తర న్సూర్య మనుక్రమం, దుర్బలః శోధితః పూర్వ మల్ప
 దోషః కృశో నరః. 24. అపరి జ్ఞాతకోష్ఠం స్తు పిబే స్పృద్వల్పమా
 షధం, రూక్షబహ్వనిలక్రూర కోష్ఠవ్యాయామ సేవిनाం. 25. దీప్తాగ్ని
 నాం చ ధైవజ్య మవిరే చ్యైవ జీర్యతి, తేభ్యో వస్తిం పురా దద్యాత్తత
 స్నిగ్ధం విరేచనం. 26. అస్నిగ్ధే రేచనం స్నిగ్ధం రూక్షం స్నిగ్ధేతి శస్య
 తే, వియాత్య స్నేహసామ్యం తు భూయః స్నిగ్ధం విరేచయేత్. 27.
 పద్మకోశీరనాగాహ్య చందనాని ప్రయోజయేత్, అతియోగే విరేకస్య
 సానాలేపన సే చనైః. 28. సోవీరపిష్టామృదల్కలాభిలేపోతిసారహః, అవి
 రేచ్యాః బాలవృద్ధ శ్రాంతభీతనవజ్వరాః 29. అల్పాగ్న్యధోగపిత్తాస్త్ర
 క్షతపాయ్యుతిసారిణః, సశల్యా స్థాపిత క్రూర కాంతిస్నిగ్ధశోషిణః. 30.
 గర్భిణీ నవసూతా చ తృష్ణారో జీర్ణవా నపి.

కషాయ మధురములతో పితృమునందును స్నిగ్ధోష్ణలవణములతో వాతమునందును
 విరేచనమును చేయింపవలయును. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠుడగు వాడు మృదువు నల్పమునగు
 నాషధమును సేవింపవలయును. అగ్నిదీప్తిగలవానికి విరేచన మక్కుటలేకయే యాష
 ధము జీర్ణమగును. అట్టివారికి ముందు వస్తులును పిష్టము విరేచనమును ఈయవలయును.
 స్నేహములతో విరేచనములచేయవలెను. విరేచనము అధికమైనచో పద్మకము ఉశీరము
 చందనము వీటిని సానాలేపన సేచనముల నుపయోగింపవలయును. బాలురు వృద్ధులుపరి
 శ్రమకరులు భీతులు క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చిన వారలు అల్పాగ్నులు అధోగతములు

పితృస్వములు మున్నగు నవికలవారలు విరేచనములకు తీసికొనరాదు. గర్భిణీయును క్రొత్తగా ప్రసవించిన స్త్రీయును అజీర్ణముగా నున్నను విరేచనములకు తీసికొనరాదు. ఇట్లు చక్రదత్తయందు విరేచనాధికారశ్రవణము ముగిసెను.

౭౦. అనువాసనాధికారము.

అనువాసనార్థము. ౭౦

శ్లో. వాంతోల్బణేషు దోషేషు వాతేవా వస్తి నిష్క్రతే, యథోచితా త్వదహీనం భోజయిత్వా నువాసయేత్. 1. నచాభుక్తవతేష్టే హః ప్రణేధేయః కథంచన, నూత్నత్వాచ్ఛూన్యకోష్ఠస్య షీప్ర మూర్ధ్వ మథోత్పణేత్. 2. పట్టలీచ భవే చ్ఛ్చేష్ఠా మధ్యమా త్రిఫలీ భవేత్, కనీయానా సార్థపలా త్రిధా మాత్రానువాసనే. 3. ప్రాగ్దేయ మాద్యే ద్విపలం పలార్థవృద్ధి ర్ద్వితీయేః పల మక్షవృద్ధిః, కర్షద్వయం వా వసుమాషవృద్ధి ర్యస్తౌ తృతీయే క్రమపషడ్వక్తః. 4. మాషమాత్రం పలే స్నేహే సింధుజన్తశ్చ తాహ్వయోః, సతు సైంధవచూర్ణేన శతాహ్వన చ సంయుతః. 5. భవే త్సుఖోష్ణ శ్చ తథా నిరేతి సహసాముఖా, విరిక్తశ్చానువాస్య శ్చేత్సప్తరాత్రా త్సరం తదా. 6.

వాంతోల్బణదోషములందు గాని వాతమునందుగాని వస్తియు తమము. యథోచితములో నాలవపాలు తక్కువగా భోజనముజేయించి అనువాసన చేయింపవలయును. భుజింపనివాని కెప్పుడును స్నేహమే ఈయరాదు. లేనిచో శూన్యకోష్ఠము నూత్నమైన దగుటచేత ఊర్ధ్వమునకుత్పతించును. అనువాసనకుపట్టలీ యుత్తమమును త్రిఫలీ మధ్యమముగను అర్థపలీ అధమముగనుండును. తొలుత తొలుతటిది రెండుపలముల నిచ్చి పిమ్మట సర్థపలము ఎక్కువచేయ వలయును. రెండవదానిని పలమునిచ్చి అర్థపలము పెంచవలయును. మూడవదాని సర్థపలము నిచ్చి ఎన్నిదిమాషములను పెంచవలయును. ఇయ్యది క్రమము. ఒకపలము స్నేహములో సైంధవలవణము శతావరిమాష మాత్రముచేర్పవలయును. అయ్యదియును సైంధవ చూర్ణముతోను శతాహ్వతోనుచేర్చి నుఖోష్ణముగానిచ్చిన నుఖించును. విరిక్తుడు అనువాస్యడు కాదగు నేని ఏడుగోళాలు దాటిన తర్వాత చేయవలయును.

❖ వస్త్రీయంత్ర నిర్మాణపురీతులు. ❖

శ్లో. సువర్ణ రూప్య త్రపుతామరీతి కాంస్యాయసాస్థిదుమ
వేణుదంతైః, నవై ర్విషాణై ర్మణిభి శ్చ తై స్తైః కార్యాణి నేత్రాణి
సుకర్ణికాని. 7. పద్మాదశాష్టాంగుశసమ్మితాని పద్వీంశతి ద్వాదశవర్ష
జానాం, స్యుర్మ ద్దకర్కంధుసతీనవాహి చిద్రాణి వర్త్యాపి హి తాని
చాపి. 8. యథా యవోంగువకనిష్ఠికాభ్యాం మూలగ్రయోః స్యుః ప
రిణామావంతి, బుజూని గోపుచ్చసమాకృతీని శ్లత్త్వాని చ స్యు ర్దుడికాము
ఖాని. 9. స్యా త్కర్ణికైకా గ్రచతుర్థభాగే, మూలాశ్రితే వస్త్రీనిబంధ
నే ద్వే, జారద్గవో మాహిషహరిణౌ వా, స్యా చ్ఛాకరో వస్త్రీ ర
జస్య వాపి. 10. దృఢ స్తను ర్నప్తశిరోవిబంధః, కషాయరక్తః సుస్పృమః
సుశుద్ధః, సృణాం వయోనీక్ష్మయథానురూపం నేత్రేషుయోజ్యస్తు సు
బద్ధసూత్రః.

స్వర్ణమునున్నగువానితోనుండగముగను కర్ణికాయంతముగను నేత్రములను నిర్మిం
పవలయును. ఇయ్యది 20 వది 12 వర్షముల ప్తాయము వారికి 6, 12, 8 అంగుళ ప్రమా
ణములుగా నేత్రములను చేయవలయును. పెసలు. తేగులు చిరిసెనగులు పట్టతగినంతగా
వత్తిని చేసిఅచ్చాదన చేయవలయును. అంగుష్ఠాప కనిష్ఠికలయొక్కమూలగ్రముల
కొలతలు గలవియును గోపుచ్చపు ఆకారము కలవియునగు గుటికాముఖములగు కండ్ల
ను చేయవలయును. కర్ణికకొనను చతుర్థభాగముగాని మూలాశ్రిత వస్తులను రెండింటిని
కట్టవలయును. పృథ్వీవధశ్చ వస్త్రీగాని మహిషవస్త్రీగాని హరిణవస్త్రీగాని నూకరవస్త్రీ
గాని మేకవస్త్రీగాని చేయవలయును. విబంధములు లేనిదియును కషాయ రక్తమైపు
ద్వై పరిశుద్ధమైన సూత్రముతో కట్టి మనుష్యుల స్థితిని కనిపెట్టి తదనుసారముగా ప్ర
యోగింపవలయును.

❖ వస్త్రీవిధి. ❖

శ్లో. నిరూహమాత్రా ప్రథమే ప్రకుంచో వత్సరే పరం, ప్రకుంచ
వృద్ధిః ప్రత్యబ్ధం ద్వాదశాష్టాదశస్య తు, ప్రసృతం వర్షయే దూర్ధ్వం.
ద్వాదశాష్టాదశస్యతు, ఆసప్తతే రిదం మానందలైవ ప్రసృతాః పరం,
యథాయథం నిరూహస్య పాదో మాత్రానువాసనే, కృతచంక్రమణం
ముక్తవిణ్ణాత్రం శయనే సుఖే. 14. నాత్యుచ్చితే నచోచ్చితే సంవి

ప్రం వామపార్శ్వతః, సంకోచ్య దక్షిణం సక్తి ప్రసార్య చ తతోపరం. 15. వస్తిం సవ్యే కరే కృత్వా దక్షిణే నావపీడయేత్, తథా స్య నే త్రం ప్రణయే త్సిద్ధగే సిద్ధముఖం గుదే. 16. ఉచ్ఛ్వాస్య బస్తే ర్షద నం బద్ధ్వా హస్త మకంపయన్, పృష్ఠనంశం ప్రతి తతో నాతిద్రుతవి లంబితం. 17. నాతివేగం నవా మందం సకృ దేవ ప్రపీడయేత్, సావ శేషం ప్రకుర్వీత వాయుః శేషే హి తిష్ఠతి. 18. నిరూహదానేపి విధి రయమేవ సమీరితః.

తా. సులభము.

శ్లో. తతః ప్రణహితే స్నేహే ఉత్తానో వాక్శతం భవేత్. 19. ప్రసారితై స్సర్వగాత్రై స్తథావీర్యం ప్రసర్పతి, ఆకుంచయే చ్ఛనై స్త్రి స్త్రిః సక్తిబాహూ తతః పరం. 20. తాడయే త్తలయో రేసం త్రీం స్త్రీ న్వారాం చ్ఛనై శ్శనైః, స్థిచో వైచనం తతః శ్రోణిం శ య్యూం త్రి రుక్షిపే చ్ఛనైః. 21. ఏసం ప్రణహితే వస్తా మందాయా సో ధ మందవాక్, ఆస్తీర్ణే శయనే కారు మాసీతాచారికే రతః. 22. యోజ్యః శీఘ్రం నివృత్తేభ్యః స్నేహేనా తిష్ఠ స్న కార్యకృత్, సానిలః సపురీష శ్చ స్నేహః ప్రత్యేతి యస్య వై. 23. వినాపీడాం త్రియామ స్థః ససమ్యగనువాసితః, క్వాథార్థమాత్రయా వ్రాత థాన్యశంతీజలంపిబే త్. 24. పిత్తోత్తరే కదుష్టాంభ స్తావన్నాత్రం పిబే దను, తేనాస్య దీప్య తే వహ్ని ర్భక్తాకాంతా చ జాయతే. 25. అఘోరాత్రా దపి స్నే హః ప్రత్యాగచ్ఛ స్న దుష్కృతి, కుర్యా ద్వస్తిగుణాం శ్చాపి జీర్ణ స్త్వ ల్పగుణో భవేత్. 26. యస్య నోపద్రవం కుర్యా త్స్నేహవస్తి రని స్ఫుటః, సర్వోల్బా వా వృతోక్తాత్మా దుపేక్ష్యః సంవిజానతా. 27. అనాయంత సుఘోరాత్రా త్స్నేహం సోపద్రవం హరేత్, స్నేహవ స్తావనాయాతే నాన్యః సోకో విధియతే. 28.

తా. సులభము.

అశుద్ధియందు నిరూపములు. ౨౭

శ్లో. అశుద్ధస్య మలోన్మిత్రః స్నేహో నైతి యదా పునః, త
దాంగసదనా ధ్యాన శూల శ్వాస శ్చ జాయతే. 29. పక్వాశయ
గురుత్వం చ తత్ర దద్యాన్నిరూపణం, తీక్ష్ణః తీక్ష్ణోషధై రేవ సిద్ధం
చాప్యనువాసనం. 30. స్నేహవస్తి ర్విధేయ స్తు నావిశుద్ధస్య దేహినః,
స్నేహవీర్యం తదాదత్తే స్నేహో నానువిసర్పతి. 31. అశుద్ధ మపి
వాతేన కేవలే నాభివీడితం, అమోరాత్రస్య కాలేషు సర్వే స్వేవా
నువాసయేత్. 32. అనువాసయే త్రుతీయేషి పంచమే వా పున శ్చ
తం, యథా వా స్నేహపక్తిః స్యాత్తతో ప్యుల్బణమారుతాన్. 33.
వ్యాయామనిత్యాం దీప్తాగ్ని స్త్రాక్షౌ శ్చ ప్రతివాసరం, ఇతి స్నేహౌ
త్రిచతురైః స్నిగ్ధో స్తోవిశుద్ధయే. 34. నిరూపం శోధనం యం
జ్య దస్మిన్ స్నేహనం తనోః, విప్రబ్ధానిలవిష్ట్రాత్రస్తే హోహీనేఽను
వాసనే. 35. దాహజ్వరపిపాసార్తికర శ్చాత్మనువాసనే.

తా. సులభము.

వస్త్వాదులందలి పరిణామములు. ౨౮

శ్లో. స్నేహవస్తిం నిరూపం వా నైక మేవాతిశీలయేత్. 36.
స్నేహ త్పితృకఫోత్లేదో నిరూహ త్వనాదభయం, అనాస్థా ప్యాయే
భిధేయా నానువాస్యా శ్చ తే మతాః. 37. విశేషత స్త్వమీ పాండు
కామలామేహపీనసాః, నిరస్తుప్తీహవిడ్వేదీ గురుకోష్ఠకఫోదరాః. 38.
అభివ్యందభృశ్శూల క్రిమికోస్తాఢ్యమారుతాః, వీతే విషే గరే ౭వ
చ్యాం క్షీవదీగలగండవాన్. 39. అనాస్థా ప్యస్త్యతిస్నిగ్ధః క్షతోర
స్కో భృశం కృశః, ఆమాతినారీ పమిమా న్నంశుద్ధో దత్తనావనః. 40.
శ్వాసకాసప్రసేకార్యో హిక్కాద్ధానాల్పసహాయః, శూలపాయుః
కృతాహరో బద్ధచ్ఛిద్రదకోదరీ. 41. కుష్ఠీ చ మధుమేహీ ద మాసా
న్సప్త చ గర్భినీ, సచైకాంతేన నిర్దిష్టే ప్యత్రాభినివేశే ద్యుధి. 42.
భవేత్కదాచి త్కార్యాపి విరుద్ధాపి మతా క్రియా, ఛర్దిహృరోగసు

ల్వారే వమనం సుచికిత్సితే, అవస్థాంప్రాప్య నిర్దిష్టం కుష్ఠీనాం చ స్తి
కర్ష చ. 44.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అనువాసనాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

29. నిరూహాధికారము.

—ॐ నిరూహవిధియును సమయమును. ॐ—

శ్లో. అనువాసస్య స్నిగ్ధతనం తృతీయేష్వి నిరూహయేత్, మ
ధ్యాహ్నే కించి దావృత్రే ప్రముక్తే బలిమంగళే. 1. అభ్యుక్త స్వేది
తోత్పృష్ట మలం నాతిబుభుక్షితం, మధుస్నేహేనకల్కాఖ్య కషాయా
వాతపః క్రమాత్ 2. త్రీణిష ద్వే దశ త్రీణి షలా న్యనిలరోగిషు,
పిత్రే చత్వారి చత్వారి ద్వే ద్వే పంచ చతుష్టయం. 3. షట్ త్రీణి
ద్వే దశ త్రీణి కఫే చాపి నిరూహణం, వత్వాశా నైంధవ న్యాతుం
మధునః ప్రసృతద్వయం. 4. వినిర్మధ్య తతో గద్యా త్నేహస్య ప్ర
సృతద్వయం, ఏకీభూతే తతః స్నేహే కల్కస్య ప్రసృతం షీపేత్. 5.
సమ్మూర్ఛితం కషాయం తం పంచప్రసృతసమితం, పితరే తు య
థావాప మంతే ద్విప్రసృతోన్మితం. 6. వత్త్రపూత స్తథోష్ణాంబు కుంభీ
బాష్పేన తాపితః, ఏవం ప్రకల్పితో వస్తి ర్ద్వాదశప్రసృతో భవేత్. 7.
నధావ త్యోషధం పాణిం న తిష్ఠ త్యవలిప్య చ, న కరోతి చ సీమం
తం సనిరూహః సుయోజితః. 8.

అనువాసచేసి స్నిగ్ధశరీరముగలవానికి మూడవగోజానిరూహవస్తినియవలయును. మధ్యాహ్నకాలమునందు కొంచెము ఆవరణచేసి అంశు బలిమంగళాచరణాదులను చేసి అభ్యంజనముచేసికొని స్వేదితుడై శుద్ధుడైయున్న వానిని మిక్కిలి యాకలిగొనని వానిని మధువు స్నేహనము కల్కము క్వాధము ఆతపము వీటిని వరుసగా 3-6-2-10-3 పలములనువాతరోగికిని, పిత్తమునందు 4-4-2-2-5-10-4 పలములును 1కఫమునందు 6-3-2-10-3 పలములును నిరూహవస్తిని ఈయవలయును. తొలుత నైంధవలవణము ఒక తులము లేనె 2 పలములు కలిపినూరి, పిమ్మట 4 పలముల తైలమును పోసి 2 కజ్జిగాచేసి 2 పలముల కల్కమును చేయవలయును. 10 పలముల కషాయము వివచ

ములో 4 పదముల అనాపమును చేర్చి పడియకట్టి వస్తిచేసి ప్రయోగించిన నిరూహము గును.

❧ నిరూహము చేయురీతులు. ❧

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన గుదవస్తిం నిధాపయేత్, త్రింశ
స్తాత్రాస్థితో బస్తిస్తతి స్తూత్కటకో భవేత్. 9. జానుమండల మావే
ప్ర్య దత్తం దక్షిణపాణినా, కుప్తనేత్రచ్ఛటాశబ్దశతం తిష్ఠే దవేగవా
న్. 10. ద్వితీయం వా తృతీయం వా చతుర్థం వా యథార్థతః, సమ్య
జ్నిగు హలింగేతు ప్రాప్తే వస్తిం నివారయేత్. 11. ప్రసృష్టవిజ్ఞాత్రస
మీరణత్వం రుచ్యగ్నివృద్ధ్యాశయలాఘవాని, రోగోపశాంతిః శ్రుకృతి
సతా చ బలం చ తి తస్యై త్సునిరూఢలింగమ్. 12. అయోగ శ్చ
తియోగశ్చ నిరూహ శ్చ విరిక్తవత్, స్నిగ్ధోష్ణ ఏకః పవనే సమాంసో
ద్వాస్వాదుశీశౌ పయసా చ పిత్రే, త్రయస్సమూత్రాకటుకోష్ణరూక్షాః.
కఫే నిరూహో నవరం విధేయాః, ఏకోపకర్ష త్వనిలం స్వమార్గాత్
పిత్తం ద్వితీయ స్తు కఫం తృతీయః. 13.

పూర్వోక్తవిధానమున గుదము దుంచవలయును. జానుమండలమును చుట్టికొని
దక్షిణహస్తముతోనియవలయును. నిరూహపుప్రయోగ ప్రతియోగములు విరేచనమునకు
వలెనే ఎఱుంగునది. వాతమునందు సమానాశము గలిగి స్నిగ్ధరూపమగుది యొకనిరూ
హము. పిత్తమునందు స్వాదవృను శీతలమునగు పాలతో రెండవనిరూహము. కఫమునందు
గోమూత్రముతో వెచ్చజేసి ఇచ్చిన నది మూడవనిరూహము. ఈమూటికంటెను ఇకను
నిరూహ మేదియును లేదు.

❧ నిరూహ చేయలేని వారికి ఉపాయములు. ❧

శ్లో. ఆయామాంతం ముహూర్తాంతం నిరూహం శోధనైర్వ
రేత్, నిరూహై రేవ మతిమాన్ ఘోరనూత్రాప్లు సంయుతైః. 14. వి
గుణాసలవిష్టబ్ధ శ్చిరం తిష్ఠ నిరూహణః, శూలారతిజ్వరాటోపా స్థర
ణం వా ప్రయచ్ఛతి. 15. నతు భుక్తవతే దేయ మాసాపన మితిస్థితిః,
ఆమం తద్ది హరే ద్భుక్తం చర్ధిదోషాం శ్చ కోపయేత్. 16. ఆవస్థికః
క్రమః చాపి మత్వా కార్యో నిరూహణే, అతిప్రవీడిరో వస్తి రతీక్ర
మ్యాశయం తతిః. 17. వాతేరితో నాసికాభ్యాం ముఖతో నా ప్రప

ద్యతే, ఛర్దిహృల్లాసమూర్ఛాదీ స్ఫుకర్యాద్దాహ మేవ చ. 18. తత్ర
మూర్ఛం గలాపీడం కుర్యాచ్చా ప్యవధూననం, శిరఃకాయవిరేకౌ చ
తీక్ష్ణౌ సేకాం శ్చ శీతలాన్. 19. సునిరూఢ మథోష్ణాంబు స్నాతం భుక్త
రసౌదనం, యథోక్తేన విధానేన యోజయే త్స్నేహబస్తినా. 20. తద
హస్తస్య పవనా ద్భయం బలవ దివ్యతే, రసౌదన స్తేనశస్త్రస్తదహః
శ్చానువాసనం. 21.

యామము వఱకుగాని మహార్తము వఱకుగాని నిరూహమును శోధనలతో
పోగొట్టవలయును. దుష్టవాయువు చేతవిప్లబ్ధమై చాలసేపటి వఱకునున్న నిరూహము
శూలద్ధాని జ్వరాదులనుపుట్టించును. భుజించిన వానికి ఆస్థాపనను ఈయరాదు. ఆభుక్త
పదార్థము ఆమునుహరించి ఛర్దిదోషములను తీపును. నిరూహమునందు ఆవస్తిక
క్రమమునుగూడ యోచించి చేయవలయును. అతిప్రీడితమగువస్త్రీఆశయును దాటి
వాత ప్రేరితమై నాసికద్వారాగాని ముఖద్వారాగాని బయలు వెడలును. ఛర్దిమున్నగు
వాటిని ప్రకోపింపజేయును. శీఘ్రముగా గలాపీడమునుపుట్టించును. నాడీవిరేచనములను
శరీరమునకు విరేచనములును చల్లని నేతములును ఇందు చేయదగును. చక్కగా నిరూహ
ముచేసినవారిని వేడినీళ్ళలో స్నానముజేయించి భుజింప జేసి యథోక్తవిధిని స్నేహవ
స్తిని ప్రయోగింపవలయును. అపూట గాలిలోతిలుగరాదు. కావున రసౌదనమును అను
వాసనయును నిందు ప్రశస్తములు.

—● అర్థమాత్మక నిరూహము. ●—

శ్లో. దశమూలీకసాయేణ శతాహ్వక్షం ప్రయోజయేత్, సైం
ధవాక్షం చ మఘనోః ద్విపలం ద్విపలం తథా. 22. తైలస్య పల మేకం
తు పలస్యైకత్ర యోజయేత్, అర్థమాత్మకసంగోయం వస్తి ర్దేయో
నిరూహవత్. 23. నచ స్వేదో నచ స్నేహః పరిహరవిధి ర్నచ, ఆత్రే
యానుమత్తో హ్యేష సర్వరోగనివారణః. 24. యత్క్షుశ్చ శ్చక్రి
మిఘ్ను శ్చ శూలఘ్నుశ్చ విశేషతః, శుక్ర సంజననో హ్యేష వాతశోణిత
నాశనః, బలవర్ణకరో వృష్యో వస్తిః పుంసువనః పరః. 25.

దశమూల క్వాథముతో సోంపునుగాని శతావరికల్మమును 1 తులముగాని
ప్రయోగింప వలయును. సైంధవలవణము తులములేనె 2 పలములు తైలము రెండు పల
ములు ఇయ్యది అర్థమాత్మకసంగము. దీనిని గూడ నిరూహమువలెనే వస్తినిచేయ వల

యును. స్నేహముగాని స్వేదముగాని అపద్యముగాని ఏదియునులేదు. ఇయ్యసి ఆత్మే
యమతముచేత ననుమతింపబడినది. త్తయ మున్నగు ననుస్త రోగములను పోగొట్టును.
శుక్రమును కలిగించును. వాతశోణితములను పోగొట్టును. బలమును కాంతి నిచ్చును.

— ౧౦ ఊరవస్తులు. —

శ్లో. స్నేహం గుడం మాంసరసం పయ శ్చ అమ్లాని మూత్రం
మధుసైంధవే చ, ఏతా న్యనుక్తాని చ దాపయే చ్చ నిరూహయో
గే మదనా త్వలం చ. 26. లవణం కార్షికం దద్యాత్వల మేకం తు
మాదనం, వాతే గుడః సితా పితై కఫే సిద్ధార్థకాదయః. 27. సైంధ
వాక్షం సమాదాయ శతావ్యక్షం తత్తైవ చ, గోమూత్రస్య పలా
న్యష్టే వస్తికాయాః పలద్వయం. 28. గుడస్య ద్వే పలే చైవ సర్వ
మాలోఢ్య యత్నతః, వత్త్రపూతం సుఖోష్ణం చ వస్తిం దద్యాద్విచ
క్షణః. 29. శూలం విట్సంగ మానాహం మూత్రకృచ్ఛ్చి చ దారు
ణం, క్రిమ్యుదావర్తగుల్ఫాదీ స్యద్యో హన్యాన్నిపేవితః. 30. పలశు
క్తి కర్షకుడవై రస్లిగుడసింధు జన్యగోమూత్రైః, తైలయుతోయం
వస్తిః శూలానాహమవాతహరః. 31.

స్నేహము బెల్లము మాంసరసము పాలు ఆప్లవదార్థములు గోమూత్రము సైం
ధవలవణము ఉష్ణైత్రకాయ వీటిని చెప్పవన్నను నిరూహములో చేర్చవలయును. ఉష్ణ
ఒక కర్షము ఉష్ణైత్ర ఒక పలమును చేర్చవలయును. వాతమునందు బెల్లము కఫమునందు
ఆవాలుమున్నగు నవిసిత్రమునందు చక్కెర చేర్చవలయును. సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చ
ర ఒక్కొక్కతులమును గోమూత్రము 8 పలములును శంఖరలవణము 2 పలములు బెల్ల
ము 2 పలములు కలిపి అగోడనచేసి వడియగట్టి నలివెచ్చని వస్తినిచేసి తయవల
యును. ఇయ్యదిశూల మలబద్ధకము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

— ౧౧ వైతరణ వస్త్యాదులు. —

శ్లో. వైతరణః క్షౌరవస్తి ర్భుక్తేచాపి ప్రదీయతే, బద రైర్వరా
వతీ శేలుశాల్మలీ ధన్వనాంకురాః. 32. క్షీరసిద్ధాః సుసిద్ధా స్స్వయః సా
స్రాః పిచ్చిలసంగతాః, వాకాహమాహిషారభృ బై డాలైణేయకొక్కు
టం. 33. సద్యస్క మస్మ గాజం వా దేయం పిచ్చిలవస్తిషు, చరకా
దౌ సముద్దిష్టా వస్తయో యే సహస్రశః. 34. వ్యవహారో న తైః స్రా

యో నిబద్ధా నాత్ర తేన తే, వస్తి ర్వయఃస్థాపయితా సుఖాయు
ర్బలాగ్నిమేధాస్వరవర్ణకృచ్చు, సర్వార్థకారీ శిశువృద్ధయూనాం నిర
త్యయః సర్వగదాహ శ్చ. 35.

వైతరణము క్షారవస్తియును భుజించిన వానికినియఃబడుచున్నది. తేగువటపత్రి
పాషాణ భేదము బూరుగు ధన్వ వీటిని పాలతో సిద్ధిచేసిన పిచ్చిలమగు వస్తి యగు
చున్నది. పండులుదున్నలు గొట్టలు పిల్లులుమృగములు కోళ్లుమేకలు వీటి
యొక్క అప్పుడు స్రవించిన రక్తమును పిచ్చిలవస్తు లందీయవలయును. చరకా
దులలో వేలకొలది చెప్పబడిన వస్తువులు వీటికంటె నెక్కుడుగా వ్యవహరింప బడు
చుండుటలేదు. కావున అయ్యవి అన్నియు నిచ్చట చెప్పలేదు, ఇది వస్తి వయోవృద్ధి
నిలుపును. సుఖపూర్వకముగా నాయువ్యమును వృద్ధిసేయును. బలము జాతరాగ్ని బుద్ధి
మున్నగువాని సభివృద్ధి సేయును. పిల్లలు పెద్దలు యువకులు మున్నగు నందఱును ఉప
యోగించును. ఇయ్యది సమస్తరోగములను పోగొట్టునదియు గూడనైయున్నది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నిరూపాధికారము ముగిసెను.

23. నన్యధికారము.

— సన్యధిచక్రకారములు. —

శ్లో. ప్రతిమ ర్నోవపీడ శ్చ నన్యం ప్రథమనం తథా, శిరోవిరే
చనం చేతి నన్య శర్మచ పంచధా. 1. ఈషదుచ్చింఘనా త్సైహౌ
యావా న్వక్త్రం ప్రవద్యతే, నస్తా నిషిక్తం తం విద్యా త్ప్రతిమర్మం
ప్రమాణతః. 2. ప్రతిమర్మస్తు నన్యార్థం కరోతి నచ దోషవాన్, నస్తః
స్నేహంగులిం దద్యాత్ప్రతి ర్నిశిత సర్వదా. 3. నచే చ్ఛింఘే
దరోగాణాం ప్రతిమర్మః సదాఢ్యకృత్, నిశానా ర్భుక్తవంతో హః
స్వస్నాధ్యశ్రమ రేతసాం. 4. శిరోభ్యంజనగంఢూష ప్రస్తావాంజన వర్ష
సాం, దంతకాషన్య హాస్యస్య యోజ్యంతే సాద్విబిందుకః. 5. శోధ
నః స్తంభన శ్చ స్యా దవపీడో ద్విధా మతః, అవపీడ్య వీయతే యస్తా
దవపీడ స్తతస్తు సః. 6. స్నేహార్థం శూన్య శిరసాం గ్రీవాస్కంధోర
సాం తథా, బలార్థం దీయతే స్నేహౌ నస్తః శబ్దోత్త వర్తతే. 7.
నన్యస్య స్నేహికస్యాథ దేయా స్వప్నా తు బిందమా, ప్రత్యేకశో న
స్తకయో ర్మూణా మితి వినిశ్చయః. 8.

ప్రతిమర్శము అవపీడము నస్యము ప్రధమనము శిరోవిరేచనము అని నస్యకర్త
అయిదువిధములు. కొంచెము పీల్చుటచేత నెంతచురు ముఖములోనికి వచ్చునో అంత
నాసికలో పోయఁదగినది. ఇది ప్రతిమర్శమనఁబడును. ఇయ్యది నస్యముకొఱకై చేయ
బడుచున్నది. నోప మేదియునిందులేదు. ప్రతిమర్శము దార్శ్విమునుకలిగించును. రాత్రి
దినభోజనమును చేయువాడును, పగలు నిద్రబోయెడువాడు దాగినడచువాడును, శిరో
భ్యంజనగంఢాష్టదులుగల వారలును, పండ్లుతోమికిన పిమ్మట రెండుబిందవులు
దీనిని నస్యముచేసికొన వలయును. శోధన స్తంభనములని అవపీడ రెండుతెలుగులు. అవపీ
డితము చేసి ఈయఁబడుచు గనుక అవపీడితమైనది. శిరిలు లేనివారికి స్నేహము, కంఠ
ము తొమ్మును లేనివారలకు బలార్థమును స్నేహము ఈయఁబడుచున్నది.

— ౧౧ నస్యప్రమాణాదులు. ౧౧ —

శ్లో. శుక్తి శ్చ పాణిశుక్తి శ్చ మాత్రాస్తిస్రః ప్రక్షిరితాః,
ద్వాత్రింశద్భిందవ శ్చాత్ర శుక్తి రిత్యభీధీయతే. 9. ద్వే శుక్తి పాణి
శుక్తి శ్చ దేయాత్ర కుశలై ర్నరైః, తైలం కఫే చ వాతే చ కేవలే
పవనే వసాం. 10. దద్యాత్తుస్తః సదా పితే సర్పి ర్నజ్జనమారుతే.
ద్వాపనం రేచన శ్చుణ్ణో యుంజ్యా త్తం ముఖవాయునా. 11. షడం
గులద్విముఖయానాడ్యాభేషజగర్భయా, సహి భూరితరం దోషం చూ
ర్ణత్యా దపకర్షతి. 12.

శుక్తి పాణిశుక్తియని మూడుమాత్రలు, ౧2 బిందవులది శుక్తిరెండుశుక్తులైన
పాణిశుక్తియగును. కఫవాతములకు తైలమును కేవలవాతమునకు వసను పిత్తియునకు
ఘృతమును ప్రశస్తములు.

— ౧౨ శిరోవిరేచనములు. ౧౨ —

శ్లో. శిరోవిరేచనద్రవ్యైః స్నేహై ర్వాతైః ప్రసాధితైః, శిరో
విరేచనం దద్యా ద్రోగేష్వే తేషు బుద్ధిమాన్. 13. కారవే శిరసః
శూలే జాడ్యే స్యందే గళామయే, శోషగండక్రిమిగ్రంధి కృష్ణా
పస్తాకపీనసే, స్నిగ్ధస్నిగ్ధోత్తమాంగస్య ప్రాకృతావశ్యకస్య చ,
నివాతతయనస్థాస్య జత్తూర్ధ్వం స్వేదయే త్యునః. 15. అఘోతానార్థదే
హస్య పాణివాదే ప్రసాతే, కించిదున్నతపాదస్య కించి మ్మార్ధని నామి
తే. 16. నాసాపుటం పిథాయైకం పర్యాయే నిషేచయేత్, ఉష్ణాంబు
తప్తం ధైవజ్యౌర ప్రణాడ్యా విచునా తథా. 17. దత్తే పాదతలస్కం

భహస్త కర్ణాది మర్దయేత్, శనై రుచ్ఛింఘ్య నిష్ఠీవే త్పార్శ్వయో
రుభయో స్తతః. 18. ఆభేషజక్షయా దేవం ద్విశ్రీ ర్వా నస్య మా
చరేత్, స్నేహం విరేచన స్యాంతే దద్యా ద్దోషాద్యపేక్షయా. 19.

శిరోవిరేచన ద్రవ్యములతోను స్నేహములతోను శిరోవిరోచనములకిప్పించవల
యును. శిరోభారము శూలమున్నగునవి దీనశించును. ఉత్తానమగు సగముశరీరము గల
వానికి పాణిపాదములు స్వేదము నొందింపవలయును. ముక్కుంధ్రము నొకదానిని
మూసి కెండవదానిలో వేడినీళ్లతో కలిపినమందును పోయవలయును. పిట్టలు కాళ్లు
స్కంధము చేతులును మర్చింపవలయును. ఇట్లు బౌద్ధధియిపోవునంత వఱకు 2-3
సార్లు చేసి విరేచనము అయినపిట్టలు రోషాద్య పేక్షచేత స్నేహమును తీసికొనవలయును.

—● నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము. ●—

శ్లో. త్య్రహః త్య్రహః చ్చ సప్తాహం స్నేహకర్త సమాచ
రేత్, ఏకాహంతరితం కుర్యా ద్రేచనం శిరస్తథా. 20. సమ్యక్స్నిగ్ధే
సుఖోచ్ఛ్వాస స్వప్నబోధాక్షిపాలనం, రూక్షేక్షిస్తబ్ధాశోభా నానాస్యే
మూర్ఛాశూన్యతా. 21. స్నిగ్ధేతికంఠా ర్గురుతా ప్రసేకారుచిపీనసాః,
సువిరక్తే క్షీలఘ్నతా వక్త్రస్వరవిశుద్ధయః. 22. దుర్విరిక్తే గదోద్రేకః
తూమతాతిపిరేచితే, తోయమద్య గరస్నేహపీతానాం పాతు మిచ్ఛ
తాం. 23. భుక్తభక్త శిరఃన్నాత న్నాతుకామస్తుతాస్పృశాం, నవపీనసరో
గార్తసూతికాశ్వాసకాసినాం. 24. శుద్ధానాం దత్తవస్త్రీనాం తథాచా
ర్తవ దుర్ద్దినే, అన్యత్రాత్యయిక వ్యాధౌ నైషాం నస్యం ప్రయోజ
యేత్. 25. న నస్య మూనసప్తాద్యే నాతీతాశీతి వత్సరే, నచోనద్వా
దశే ధూమః కవలో నోనపంచమే. 26. నశుద్ధి రూనదశమే నచాతి
క్రాంత సప్తతౌ, ఆజన్తమరణం శస్త్రం ప్రతిమర్శస్తు వస్తివత్. 27.

మూడేసిరోజులకుగాని ఏడురోజులకుగాని స్నేహకర్త జేయవలెను. దినము
మాట్టిదినము శిరోరేచనము జేయవలయును. చక్కగా విరేచనమైనందునకు కనులు
లేలికయిచ్చుట వక్త్రస్వరము శుద్ధముగా మాటులు చిహ్నములు, దుర్విరక్తమునందు
గదోద్రేకములు చిహ్నములు. ఏడేడ్లకునుండును ఎనుబది సంవత్సరములకు పైనను
నస్యమును చేయరాదు. పండ్రెండు సంవత్సరములకు లోపుగను ధూమమును జేయరా

దు. పదిసంవత్సరములలోపునను జెబ్బుని సంవత్సరములు దాటినను శోధన చేయరాదు. ఆజన్మ మరయును ప్రతిమర్మము పన్నివలెనే శ్రేష్ఠమైనది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నస్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౭౪. ధూమాధికారము.

—ॐ ధూమార్దులు, తదుపాయములు. ॐ—

శ్లో. ప్రయోగికః స్నేహిక శ్చ ధూమో వై రేచన స్తథా, కాస హరో వామన శ్చ ధూమః సంచవిధోమతిః. 1. ఋజుత్రికోశ ఫలితం కోలాస్థ్యగ్రప్రమాణిత, వస్తినేత్ర సమద్రవ్యం ధూమనేత్రం ప్రశస్యతే. 2. సార్థ త్ర్యంశయుతిః పూర్ణో హస్తః ప్రాయోగికాదిషు, నేత్రే కాసహ రే త్యంశహీనః శేషే దశాంగులః. 3. ఔషధై ర్వర్తికాం కృత్వా శరగర్భావిశోషితాం, విగర్భా మగ్నిసాంఘ్యైః కృత్వా ధూమం పిబే న్మగః. 4. వక్త్రే చైవ వమే ధూమం నస్త్యో వక్త్రేణ వా పిబన్, ఉరః కంఠగతే దోషే వక్త్రేణ ధూమ మాపిబేత్. 5. నాసయా తు పిబే ద్దో షే శిరోఘ్రాణాక్షిసంశ్రియే, గంధై రకుష్ఠతగరై ర్వర్తిః ప్రాయోగికే మతా. 6. స్నేహికే తు మధూచ్ఛిప్త స్నేహగుగ్ధులుసర్జకైః, శిరోవిశే చనద్రవ్యై ర్వర్తి రైవై రేచనే మతా. 7. కాసఘ్నై రేవ కాసఘ్నీ వా మనై ర్వామనీ మతా, యోజ్యాని పితృరక్తార్తి విరిక్తోదరమేహిషు. 8. తిమిరోద్ధ్వనిలాఢాన రోహిణీదత్తవస్తిషు, మత్స్య మద్య దధిక్షీర ఙ్గౌద్రస్నేహవిషాశిషు. 9. శిర స్యభిహతే పాండురోగే జాగరితే నిశి, రక్తపిత్తాంధ్య బాధిర్య స్త్రుజ్జ్వారామదమోహకృత్. 10. ధూమోఽ కాలేఽతిపీతో వా తత్ర శీతో విధి ర్హితిః, ఏతద్ధామవిధానం తు లేశతః సంప్రకాశితం. 11.

ప్రాయోగికము స్నేహికము ధూమము వైరోచనము వామనము నని ధూమము లయిదు విధములు. కోమలమగు త్రికోషఫల మంతయుండి తేగుగింజంత ప్రమాణ ముతో వస్తినేత్రముతో సహానమగు ధూమమువలన నేత్రములు శ్రేష్ఠములుగును. ప్రాయోగికాదులలో ముప్పదిన్నర అంశముగలిగి పూర్ణమైన హస్తపు ప్రమాణమును సహస్ర

రమగు శేత్రరోగమునందు త్ర్యంశహీనమగు దశాంగులమును ఓచిధులతో వత్తినిచేసి నిప్పులొనంటించి అపాగను నోటినుండి పీల్చియుక్కు గుండావదలి పెట్టవలయును. తొమ్మిదికలలో గలసమస్తరోగములకు ధూమమును త్రాగవలయును. ప్రాయోగి ధూమము నందు తగరము కొవ్వలేకుండను పైహికమున తేనెపైనున్న నేహము గుట్టులము సకల కములతోను వైరోచనమునందు శిరోవిరోచనద్రవ్యములతోను వత్తినిచేయ వలయును. పిత్రక్తాదులందు దీని సుపయోగింపరాదు. తిమిరములు మున్నగువానియందు సుపయోగింప వలయును. ఇది ధూమవిధానము. తేజముగా ప్రకాశముఁ జేయఁబడినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ధూమాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౭౫. కవలగంఢూషాధికారము.

—౭౫ కవలగంఢూషాధికారణాలు. —

శ్లో. ప్రిగ్లోష్ణైః శ్మేహికో వాతే స్వాదుశ్శీతైః ప్రసాదనః, పిత్రే కట్వప్తులవణైః రూక్షైః సంశోధనః కఫే. 1. కషాయస్వాదుశ్శీతైః శ్మ కవలో రోషణో వ్రణే, సుఖం సంచార్యతే యాతు సా మాత్రా కవలే హితా. 2. అసంచార్యాతు యా మాత్రా గంఢూషే. సా ప్రక్షీర్ణితా, తావ చ్చ ధారణీయోయం యావ ద్దోషప్రవర్తనం. 3. పున శ్చ ద్యోషి దాతవ్య స్తథా క్షౌద్రఘృతాదిభిః, వ్యాధే రిపచయ స్తుష్టై ర్వైశద్యం పక్తలాఘవం. 4. ఇంద్రియాణాం ప్రసాదశ్చ కవలే శుద్ధి లక్షణం, దాహతృష్ణావ్రణాన్ హన్తి మధుగంఢూషధారణం. 5. ధా న్యాస్తు మాస్యవైరస్య మలజ్వార్షధ్యనాశనం, తదీషల్లవణం శీతం ముఖశోషహరం పరం. 6. ఆశు క్షౌరాష్లుగంఢూషో భిన్న త్రి శ్లేష్మశ్చ యం, సునే హితం వాతహరం తైలగంఢూషధారణం. 7.

వాతమునందు స్నిగ్ధములు నష్టములు నగువానితో, పైహికము పిత్రము స్వాదువులును శీతలములగు వానితో ప్రసాదనములును, కఫమునందు రూక్షములగు అష్టల విణములతోను సంశోధనమును చేయింప వలయును. కషాయస్వాదుశ్శీతములతో కఠ శమును చేసి ధరింప వలయును. సుఖసంచారముగల మాత్రహితకరము. సంచారములేని దే గంఢూషము నందు ధరింపవలెను. దోషము లుండునంతవఱకు మాత్రమే దీనిసంపయోగింపవలయును. పిష్టట తేనె నేయి మున్నగువానితోనింక దానినియ వలయును.

ఇంద్రియములు శాంతముగా నుండుటయే క బలబోగమునందు శుద్ధియని యెఱుగునది. దాహము తృప్తివ్రణములు మున్నగునవివశించును. ధాన్యాదులు నోటివాసన అరుచిని పోగొట్టును. అందుకొఁచెను ఉప్పువైచి చల్లార్చినేవించిన ముఖశోషలను పోగొట్టును. జ్వరాదు గంఢాషము తత్తణమే న్నేషములను పోగొట్టును. వాతమును హరించును న్నర్మశత గలిగించును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు కవలగంధూషాధికాగ్రప్రకరణము ముగిసెను.

ఆశోచ్యత నాంజనతర్పణపుటపాకాధికారము

నేత్ర రోగములకు ఆశ్చోతనము.

శ్లో. సర్వేషా మక్షిరోగాణా మాదా వాశ్చ్యోతనం హితం,
 దుక్తోద కంఠూఘృహస్థు ద్దాహరాగని బర్హణం. 1. ఉష్ణం వాతే కఫేచో
 వ్యాతచ్ఛీతం రక్తపిత్తయోః, నివాతస్థస్య వామేన పాణినోస్థిల్యలోచనం.
 2. శుక్తా ప్రలంబయా న్యేన పిచువర్త్యా కనీనకే, దశ ద్వాదశ వా భిం
 దూన్ ద్వ్యంగులా దపసేచయేత్. 3 తతః ప్రమృజ్య మృదునా చేలేన
 కఫవాతయోః, అన్యేన కోష్ణపానీయప్లుతేన న్యేదయే స్మృదు. 4. అ
 త్యుష్ణతీక్ష్ణం రుగ్రాగదృష్నా శాయాక్షి సేచనం, అలీశీతం తు కురుతే నిస్తా
 దస్తంభ వేదనాః. 5. కషాయవర్జితాం ఘర్షం క్రిచ్చాచ్చిత్తం మేహ
 నం బహు, వికారవృద్ధి మత్యల్పం సంరంభ మపరస్పృతం. 6.

అన్ని సిద్ధములగు సేత్ర రోగములకును తొలుత నాశోచ్ఛితము చేయుట మంచిది. రక్తము ఉడకము జిల కి న్నిట్లు గారుట మంట ఎఱుపడుటలను పోగొట్టును. వాతమునందు ఉష్ణముగను కఫమునందు నుష్ణముగను రక్తస్థితములందు చల్లగను ఈయవలయును. గాలిలోనిచోట, చేతితో కంటిని తెఱచి కనుగుడ్డునందు పొడవగు పిచువర్తిచేత పది వంద్రెండు బిందువులను వేయవలయును. పిమ్మట మెత్తనిగుడ్డతో తుడిచి వెచ్చని నీటి తో కాచి చెమటను పుట్టించవలయును.

❧ స్త్రీతమలమున కంజనములు. ❧

శ్లో. అభాంజనం శుద్ధతనో వేత్తమాత్రాశ్రయే మలే, పక్వలిం
 గేల్పశోభాన్తి కంఠాపైచ్చిల్ల లఱిఱే. 7. మందఘర్వాస్పరాగేఱిప్ర
 యోజ్యం ఘనదూషి కే, లేఖనం దోషణం దృష్టిప్ర సాదన మితి త్రిధా. 8.

అంజనం లేఖనం తత్ర కషాయాష్టపటూషణైః, రోపణం తిక్తకైర్ద్రవ్యై
స్సాన్విదుశీతైః ప్రసాదనం. 9. దశాంగులా తనుర్నధ్యే శలాకాముకులా
ననా, ప్రశస్తా లేఖనే తామ్రా రోపణే కాలలోహజా. 10. అంగులాచ
సువర్ణోతా రూపజా చ ప్రసాదనే, పిండోరసక్రియా చూర్ణం త్రిభై
వాంజనకల్పనా. 11. గురౌ మధ్యలఘూ దోషే తాం క్రమేణ
ప్రచూజయేత్, అథానూనీలయ స్తప్తి అంతఃసంచారయే చ్ఛనైః.
12. అంజితే వర్జనీ కించి చ్ఛాయే చైచ్చవ మంజనం, అపేతోషధ
సంబంధం సిర్వృణం సయనం యదా. 13. వ్యాధిదోషం తు యో
గ్యాభి రద్భిః ప్రక్షాలయే త్తదా, దక్షిణాంగుష్ఠకేనాక్షి తతో వామం
సవాసనా. 14. ఊర్ధ్వవర్జని సంగృహ్య శోధ్యం వామేన చేతరత్, నిశి
స్వప్నేన మధ్యాహ్నపానాన్నోష్ణగభ స్తిభిః. 15. అక్షిరోగాయ దో
షాన్యుర్వర్ధితోత్పీడితద్రుతాః, ప్రాత స్నాయం చ తచ్ఛాస్త్రైః వ్యభ్ర కే
ఽతోఽంజయే త్సదా. 16. కంఠూజాడ్యేంజనం తీక్ష్ణం ధూమం
వా యోజయే త్పునః, తీక్ష్ణాంబునా భి త్తపైతు తూర్ణం ప్రత్యంజనం
హితం. 17.

పరిశుద్ధశరీరని శేత్రములో మలముండినచో పక్షిలక్షణము కొలదిగా వాపు
దురద నీరుగారుట మున్నను అంజనమును వేయవలయును. లేఖనమని రోపణమనిదృష్టి
ప్రసాదమని అంజనము మూడువిధములు. వీటిలో క షాయములు ౬ ఘ్రములు మున్నగు
వానివలన గీచుట లేఖనమనబడును. కటువులగు నౌషధులతో చేయునది రోపణము
ప్రసాదనము నిచ్చునది అంజనమనబడును. పదియంగుళముల సాదవుగలిగి నడుమన్న
గలి ముకుళించిన అగ్రము గలరాగికడ్డి లేఖనమునకు శ్రేష్ఠము. రోపణమునకు ఇట్టిదే
ఉక్కుగిశ్రేష్ఠము. ఒక అంగుళముండిన బంగారు దిప్రసాదనమునకు శ్రేష్ఠము. దోష
ము ఎక్కువగను లఘువుగనున్న దీనిని ప్రయోగింపవలసినది. శేత్రములను తెఱవక
యేలో పలత్రిప్పవలయును. పిమ్మట కన్నులను తెఱచి కుడిబొటన వ్రేలితోఽపసమ
పైదాని నెత్తిపెట్టి ఎడమవ్రేలితో శోధింపవలయును. రాస్రము నిదురించుటలోను మ
ధ్యాహ్నమున అన్నపానములు ఉష్ణకిరణములు వీటితోను అక్షిరోగమునకు వలయు
దోషములు పెఱుగును కనకను ఈబాధతోలగు టకైవ్రాద్దుటను సంజవేశను అంజనము
ను వేసికొనవలయును. దుఱద మున్నగు రోగములన్నియు నశించును.

తర్పణము.

శ్లో. నాంజయే ద్భీత వమిత విరిక్తాసిత వేగితే, కృద్ధజ్వరిత భ్రాంతాశ్చ శిరోరుక్ శోషజాగరే. 18. అదృష్టేఽర్కే శిరఃస్నాతే పీతయో ధూమమద్యయోః, అజీర్ణే ప్యర్కసంతప్తే దివాస్వప్నే పిపాసితే. 19. నిర్వాతే తర్పణం యోజ్యం శుద్ధయో ద్ధూర్ధకాయయోః, కాలే సాధారణే ప్రాతః సాయం వోత్తానశాయినః. 20. యవమాషమయీం పాలీం నేత్రకోణా ద్భహిఃసమాం, ద్వ్యంగులోచ్ఛాం దృఢాం కృత్వా యథాస్వం సిద్ధ మావపేత్. 21. సప్త్తిమిలితే నేత్రే తప్తాంబు ప్రవిలాయితం, నక్తాంధ్యవాతతిమిర కృచ్ఛ్మకోధాధికే వసాం. 22. ఆపత్త్యా గ్రా దధోస్తేషం శనకై స్తస్య కుర్వతః, మాత్యాం విగణయే త్తత్తవర్జసంధిసితాసితే. 23. దృష్టౌ చ క్రమశోవ్యాధౌ శతం త్రీణి చ పంచ చ, శతాని సప్తచాష్టౌ చ దశమంధే నిలే దశ. 24. పితౌ షట్ స్వస్థపృతే చ బలాసే షంచ ధారయేత్, కృత్వాపాంగే తతోద్వారం స్నేహం పాత్రే నిగాలయేత్. 25. పిబే చ్చ ధూమః నేత్రేత వ్యోమ గూఢం చ భాస్వరం, ఇత్థం ప్రతిదినం వాతే పిత్రే త్వేకాంతరం కఫే. 26. స్వస్థే చ ద్వ్యంతరం దద్యా దాతృప్తే రతి యోజయేత్, ప్రకాశక్షమతా స్వాస్థ్యం విశదం లఘులోచనం. 27.

భీతులు వమితులు విరిక్తులు అశితవేగితులు అంజనమును వేసికొనరాదు, కృద్ధులు మున్నగువారును వేసికొనరాదు. నిర్వాతస్థలము నందు శుద్ధములగు తలశరీరములకు తర్పణచికిత్స చేయవలయును. సాధారణ కాలములో ప్రాతఃకాలమునందుగాని సాయంకాలమునందుగాని వెల్లకిలపరుండిన వానికి యవమాషపిక్కగమైన రెండంగుళముల వత్తినిచేసి నేలినివేడి నీటిలాగునచేసి కట్టిలోపై చి కొనవలయును. తేజీకటి వాతము తిమిరము మున్నగునవి అన్నియును నశించును. వర్జసంధులయందు మాత్రలను లెక్కింపవలసినది. ధూమమును త్రాగవలయును. వ్యోమరూపమగు భాస్వరమును చూడకూడదు. ఈరీతిగా చక్కనగువఱకును వాతపిత్తకఫములలోను స్వస్థతయందును చేయుచుండవలయును.

పుటపాకము.

శ్లో. తృప్తే విపర్యయోఽతృప్తే తృప్త్యేతిశ్లేష్టజా రుజః, పుటపాకం ప్రయుంజీత పూర్వోక్తే ష్టేష పక్షసు. 28. సవాతే స్నేహనః

శ్లేష్మసహితే లేఖనో ముఖః, తృణ్ శార్పిణ్యేఽనిలే పిత్రే రక్తే స్వస్థే పృ
 నాదనః. 29. బిల్వమాత్రం పృథ క్షింశం మాంసభేషజకల్మయోః,
 ఉరుబూక వటాంభోజ పత్తైః స్నిగ్ధాదిషు క్రమాత్. 30. వేప్యత్యా
 మృదా లిప్తం ధవధన్వనగోమయైః, పచే తృప్తిపై రగ్నాభం సకన్యం
 నిష్పిష్య తద్రసం. 31. నేత్రే తర్పణవ ద్యుంజ్యా చ్చుతం ద్వే త్రిణి
 ధారయేత్, లేఖనస్నేహనాంత్యేషు కోష్ఠౌ పూర్వో హిమోఽపరః.
 32. ధూమపోంతే తయో రేవ యోగా స్తత్ర చత్వపివత్, తర్పణం పుట
 పాకం చ నన్యా నర్హేన యోజయేత్. 33. యావం త్యహాని యుంజీత
 ద్విగుణో హితభా గ్భవేత్.

తృప్తమైన పిష్టుట స్వస్థముగాను సుందరముగాను తేలికగాను నేత్రముండును.
 లేనిచో నిందులకు విపరీతలక్షణములను కలిగియుండును. పూర్వోక్తములగు శైష్వలకు
 పుటపాకమును ప్రయోగింపవలయును. వాతసహితమునకు స్నేహనమును శ్లేష్మసహిత
 మునకు లేఖనమును దాహదౌర్బల్యము వాతము పిత్రము రక్తము వీటియందు ప్రసాదన
 మును చేయవలయును. బిల్వమాత్రమును మాంసభేషజ కల్మ-ములపిండమును ఆమదపు
 ఆనులు వట్టిఆనులు తామరఆనులుతో చుట్టి మట్టినిపూసి పక్వముచేసి ఎఱ్ఱగా నిష్ప
 వలె పక్వముకాగానే ఆరసమునుతీసి కంటికి తర్పణమువలెనే రెండుబొట్లు ఉపయోగిం
 పవలయును. లేఖనస్నేహన ప్రసాదనములలో తోలి రెండును కొలదిపాటి శీతోష్ణ
 ములు కలుగునట్లుగా తర్పణచేయవలసినది. ఎన్నిదినములు దీనిని నేవించునో అందు
 లకు రెండు రెట్లదినములు పథ్యమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశ్విత్తనాంజనపుటపాకాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

22. శిరావ్యధాధికారము.

శిరావ్యధాధికారము అధికారము. ౧౧

శ్లో. అథ స్నిగ్ధతమః స్నిగ్ధరసాన్నప్రతిభోజితం, ప్రత్యాదిత్య
 ముఖః స్విన్నో జానూచ్ఛాసనసంస్థితః. 1. మృదుపట్టాత్తకో శాంతో
 జానుస్థాపితకూర్పరః, అంగుష్ఠగర్భముప్రిభ్యాం మన్యే గాఢం నివీడ
 యేత్, 2. దంతసంపీడనోత్కాస గండాద్ధానాని చాచరేత్, శృవ్ణతో

యంత్రయే చైస్యం వత్త మావేష్టయే స్మరః. 3. కంధరానూం పరి
క్షిప్య నస్యాంతర్వామతర్జసిం, ఏవ ముత్థాప్య విధినా శీరాం విధ్యే
చ్చిరోగతాం. 4. విధ్యే ధస్తశీరాం బాహు వనాకుంచితకూర్పరే,
బద్ధ్యా సుఖోపవిష్టస్య ముష్టి మంగుష్ఠగర్భిణం. 5. ఊర్ధ్వం వేధ్యప్ర
దేశా చ్చ సట్టికాం చతురంగుళే, పాదే తు సుస్థితేధస్తా జ్ఞానుసంధే
ర్నివీడితే. 6. గాఢం కరాభ్యా మాగుల్ఫం చరణే తస్య చోపరి, ద్వితీ
యే కుంచితే కించి దారూఢే హస్తవ త్తతః. 7. బద్ధ్యా విధ్యే చ్చిరా
మిత్థ మను క్తేష్వపి కల్పయేత్, తేషు తేషు ప్రదేశేషు తత్త ద్యంత్ర
ముపాయవిత్. 8. తతో వీహిముఖం వ్యధ్య ప్రదేశే న్యస్య వీడ
యేత్, అంగుష్ఠతర్జనీభ్యాం తు తలప్రచ్ఛాదిశం భిషక్. 9. వామ
హస్తేన విన్యస్య కుతారీ మితరేణ తు, తాడయే న్ద్యమాంగుల్ఫ్యాం
గుష్ఠవిష్టభము క్తయా. 10. మాంసలే నిక్షిపే ద్వేశే వీహ్యస్యం వీహి
మాత్రకం, యబార్థ మస్థ్నా ముపరి శీరాం విధ్య న్కుతారికాం. 11.

సిరావ్యథలను చేయునప్పుడు స్నిగ్ధతనుడును స్నిగ్ధములగు రసములననుమన
భుజించెడివాడును సూర్యునికెదురుగా పద్మాసనముతో కూరుచుండి చెవుట బెట్టబడిన
వాడై మృదుపట్టాత్మకుడై శాంతముగలవాడై ముడిచినినిన పిడికిలితో గట్టిగానొక్క
వలయును. దంతసంపీడనము ఉత్కానము గంధాద్వాసము వీనినిచేయవలయును. వెనుక
వైపునకు కట్టికె చి బిట్టను ఛుట్టవలయును. కంధరయందుంచి ఎడమతర్జని వ్రేలికెత్తి
వాడిని ఛేదింప వలయును. ఇట్లే తక్కినదియును.

— రక్తాతిసారములకు శమనోపాయములు. —

శ్లో. అసమ్య గస్తే ప్రవతి బైల్వవ్యోపనిశానతైః, సాగార
ధూమలవణ తైలై ర్దిహ్య చ్చిరాముఖం. 12. సమ్య క్ప్రసృతే కోక్టే
న తైలేన లవణేన చ, అశుద్ధో ఒలినోవ్యస్రం న ప్రథా త్స్పృహయే
త్ఫరం. 13. అతిస్మృతో హి మృత్యు స్సాస్య ద్దారుణా హ్యానిలామయాః,
తత్రాభ్యంగరసక్షీర రక్తపానాని భేషజం. 14. మ్రుతే రక్తే శస్త్రే త్యం
త్ర మవసీయ హిమాంబునా, ప్రక్షాల్య తైలప్రోతాక్తం బంధనీయం
శిరాముఖం. 15. అశుద్ధం స్రావయే ద్భూయః సాయ మహ్నాపరేపి
వా, రక్తే త్యతిష్ఠత్తిప్రం స్తంభనీ మాచరే త్క్రియాం. 16. లోధ

ప్రియంగు పత్తుంగ మాష యష్ట్యాహ్వా గైరికైః, మృత్కపాలాంజన
 ఔష మసీక్షీరిత్వగంకురైః. 17. విచూర్ణయే ద్వ్యణముఖం పద్మకా
 దిహిమం పిబేత్, తామేవ వా శిరాం విధ్యే ద్వ్యభా తస్మా దనం
 తరం. 18. శిరాముఖం వా త్వరితం దహే త్తప్తశలాకయా, సశేష
 మ ప్యస్థగ్ధార్యం నచాతిస్మృతి మాచరేత్, హరే చ్ఛృంగాదినా శేషం
 ప్రసాద మథవా నయేత్. 19.

రక్తము చక్కగా ప్రవింపకున్నచో శౌంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు పసపుతగరము
 గృహభూమము వీటితోశిరలను లేపన చేయవలయును. చక్కగా ప్రవించు చుండిన
 వేడినూనెతో గానిఉప్పుతోగాని అశుద్ధమగు రక్తమును ఒకత్తి వెడలింప వల
 యును. ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించినచో మరణమును భయంకరము అగువాతతోగము
 గాని పుట్టుచున్నది. అప్పుడు అభ్యంగము మాంసరసముపాలు రక్తమువీటిని నేవించుట
 మంచిది. రక్తస్రావమైన పిమ్మట కట్టును విప్పి తెలముతో తడిపి నాడులను కట్టకట్టట
 యుత్తమము. రక్తము నిలువక పోయినచో శీఘ్రముగా రక్తము ప్రసరించు చికిత్సను
 చేయవలయును. లోక్తప్రియంగువు రక్తచందనము మినుములు మధుకము గైరికము
 వీటిచూర్ణముతో పద్మకాదిహిమమును త్రాగవలయును.

— శ్లో వేదనస్థానములు. —

శ్లో. మర్తహీనే యథా సన్నప్రదేశేవృధయే చ్ఛిరాం, నతూన
 షోడశాతీత సప్తత్వబ్రహ్మతాస్యజాం. 20. అన్నిధాన్వేదితాత్వర్థ స్వేదితా
 నిలగోగిణాం, గర్భిణీమాతికాజీర్ణ పితౄప్రశ్వాసకాసినాం. 21. అతిసా
 రోదరచ్ఛర్దిపారడుసర్వాంగశోషిణాం, స్నేహవీతం ప్రయుక్తేషు తథా
 పంచమ కర్మసు. 22. నాయంత్రితాం శిరాం విధ్యేన్న తిర్యజ్నాప్య
 న్మత్రితాం, నాతిశీతోష్ణవాతాభ్రే వ్యన్యత్రాత్యయికా ద్గదాత్. 23.
 నాత్మ్యష్ణవీతం లఘుదీపనీయం, రక్తేపనీతే హిత మన్నపానం, తదా
 శరీరం హ్యుపసస్థితాస్పృక్, వహ్ని ద్విశేషేణ చ రక్షణీయః. 24. సరో
 హిత హారవిహారనేవీ, మాసం భవే దాబలలాభతోవా. ప్రసన్న
 వర్ణేంద్రియ మింద్రియాధా, నిచ్ఛంతి మవ్యాహతశక్తివేగం. 25. సు
 భాన్వితంపుష్టిబలోపవన్నం, పశుద్ధరక్తం పురుషం వధన్తి.

మర్తహీనములు సమీపప్రదేశము నందున్నవియగు నాడులను ఛేదించ వలయు ను. పదిఆరు సంవత్సరములకు తక్కువగాని, డెబ్బది ఏండ్లకు మించిన, రక్తస్రావ రోగులకును గర్భిణీస్త్రీలు మున్నగువానికి నాడులను ఛేదించరాదు. ఇట్లైన ప్రసన్నవర్ణము ప్రసన్నేంద్రియములును ఇంద్రియార్థములను రోగులను నాడై పురుషుడు సుఖాన్వితుడై బలము కలిగియుండునని యందురు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శిరావ్యధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౭౦. సుస్థాధికారము.

—● దినచారవిధులు. ●—

శ్లో. బ్రాహ్మే ముహూర్తే ఉత్తిష్ఠే తుస్థో రక్షార్థ మాయుషః, శరీరచింతాం నిర్వర్త్య కృతశోచవిధిః తతః. 1. స్రాత ర్భుక్త్వా చ మృద్వగ్రం కషాయకటుత్తిక్తకం, భక్షయేద్దంతపవనం దంతమంసాన్య బాధయన్. 2. నాద్యాదజీర్ణనమధుశ్వాసకాసజ్వరార్దిభిః, తృష్ణాస్యపాకహృన్నేత్రశిరఃకణ్ఠామయీ చ తత్. 3. సౌవీర మంజనం నిత్యం హిత మక్షిణిః ప్రయోజయేత్, సప్తరాత్రేష్టరాత్రే వా స్రావణార్థం రసాంజనం. 4. తతో నావనగంధూపధూమతాంబూలభాగ్భవేత్, తాంబూలం క్షత పిత్రాస్రరూక్షోత్కుపితచక్షుషాం. 5. విషమూర్ఛామదార్తానా మపథ్యం చాపి శోషిణామ్.

బ్రాహ్మముహూర్తములోలేచి ఆయుష్యరక్షణముకై శరీరచింతనముచేసి శోచములను తీర్చుకొన వలయును. ప్రొద్దుట రోమలమును కషాయ కటుత్తిక్తములు గలదియునగు నాహారమును భుజించి పండ్లచిగుళ్లకు నొప్పిలేకుండ తాంబూలమును సేవింపవలయును. అజీర్ణము ఛిత్తిశ్వాసకాసములు జ్వరము దాహము ముఖపాకము హృద్రోగము నేత్ర రోగము శిరోరోగము కర్ణరోగము కలవారు దీనినిభక్షింపరాదు. సౌవీరారంజనమును ప్రతినిత్యమును కంటికిపెట్టుకొనవలయును. ఏడు రోజులకుగాని ఎన్నిదిన రోజులకుగాని మలము పోవుటకై రసాంజనమును సేవింప వలయును. పిచ్చుట తాంబూలము సస్యము మున్నగువానిని వేసికొనవచ్చును. క్షయ పిత్రరక్తము రూక్షఉత్కుపిత నేత్రకు ౭. అనగాకంటి జబ్బులుగల వారు మాత్రము తాంబూలమును నమలరాదు.

—ॐ అభ్యంగములు. १—

శ్లో అభ్యంగమాచరేన్నిత్యం సజరాశ్రమవాతహః. 6. శిరః శ్రవణపాదేషు తం విశేషేణ శీలయేత్, బాహ్యభ్యంగః కఫగ్రస్తకృతసంశుద్ధ్యజ్జీర్ణభిః. 7. శరీరచేష్టా యా చేష్టా స్థైర్యాథా బలవర్ధనీ, దేహవ్యాయామసంఖ్యాతామాత్రయా తాం సమాచరేత్. 8. వాతపితృతామయీ బాలో వృద్ధో జీర్ణీ చ తాం త్యజేత్, ఉద్వర్తనం తథా కార్యం తతిః స్నానం సమాచరేత్. 9. ఉష్ణాంబునాధఃకాయస్య పరీక్షేణో బలావహః, తేనైవ తూత్తమాంగస్య బలహృత్కేశచక్షుషోః. 10. స్నానమద్దితనేత్యాస్యకర్ణరోగాతిసారిషు, ఆధ్వానపీనసాజ్జీర్ణభుక్తనత్సుచగర్హితం. 11. నీచరోమనఖశ్చక్ష్మచ్ఛిర్మలాంఘ్రిమలాయనః, స్నానశీలః ససురభిః సువేషో నిర్మలాంబరః. 12. ధారయేత్సతతం వస్త్రం రత్నం సిద్ధమంత్రమహాషధీః.

అభ్యంగమును ప్రతిదినమును నేవింపవలయును. ఇది వృద్ధత్వమును పరిశ్రమను పోగొట్టును. తల చెవులు కాళ్లు మున్నగు వానికి అభ్యంగమును ఎక్కువగా చేయవలయును. కఫగ్రస్తులు శోధన చేసి కొనినవారలు అజీర్ణము గలవారలు పీడబాహ్యభ్యంగమునఁ జేసికొనుటమంచిది. దేహవ్యాయామయలచేత దాని సుపచరింపవలయును వాతపిత్తరోగముకలవాడు బాలుడు వృద్ధుడు అజీర్ణుఁగి అభ్యంగమును పరిత్యజింపవలయును. నలుగు పెట్టికొని స్నానమును చేయవలయును. బేడినీళ్లతో అధః కాదు మును కడిగికొనుట మంచిది. శిరస్సును కూడనిశ్చేకడిగిన కన్నులకును కేశములకును బలమునశించిపోవును. స్నానమద్దితనేత్యాస్య రోగముగల వానికిని అతిసారరోగము గలవారికిని అభ్యంగము మంచిది కాదు. పరిశుద్ధ జలములో స్నానమును చేయవలయును. నియమముగా స్నానము చేయుచు పరిమళ ద్రవ్యములను శుభ్రములగు వస్త్రములనుధరించి సిద్ధ మంత్రములును ఓషధులను చేచ్చి పెట్టుకొనవలయును.

—ॐ గమనాద్యుపకరణములు. १—

శ్లో. సాతపత్రపదత్రాణో విచరే ద్యుగమాత్రదృక్, నిశిచాత్మయికే కార్యే దండి మానీ సహాయవాన్. 13. జీర్ణే హితం మితం చాద్యాన్న వేగాధారయేద్బలాత్, నవేగితోన్యకార్యస్యాన్నాజత్వాసాధ్యమాపుష్కరం. 14. రశధా. పాపకర్తాణి కాయవాజ్ఞంసన్త్యజేత్,

కాలేహితం మితం బ్రూయాదవిసంవాదివేశలం. 15. ఆత్మవత్సత్వతం పశ్యే
దపి కీటపివీలికాం, ఆత్మనః ప్రతికూలాని పరేషాం స సమాచరేత్. 16.
నక్తం దినానిమేయాంతి కథంభూతస్య సంప్రతి, దుఃఖభా జ్ఞభవత్వే
వం నిత్యంసన్నిహితస్తృతిః. 17.

గొడుగు చెప్పలు ధరించికొని పరికించుచు నడువవలయును. రాత్రులేదియైన
నావశ్యకముగు కార్యముగలిగినే కట్టునుధరించి మానియై సహాయుని తీసికొని బయలు
వెడలవలయును. జీర్ణముగుండెనచో హితముగను మితముగను భుజింపవలయును.
త్యరపడరాదు. బలముకొలదివేషము నణింపరాదు. సాధ్యముగు రోగమును పోగొట్టుకొ
నక అన్యకార్యమునకై వేగిరపడమాడదు. శరీరము వాక్కుమనస్సు వీటితో పదివిధ
ములగు పాపకార్యములను త్యజింపవలెను. సమయమునందు హితముగను ప్రమాణము
గను భుజింపవలయును. ఎవ్వరితోను విసంవాదముగా వరుసనాడరాదు. తనవలెనే అం
దఱును చూచికొనవలయును. క్రిమిలనైనను విప్రీలికములనైన నెట్టులే చూడవలయును.
తనక ప్రతిహేతులములగు వానిని ఇతరుల కెవ్వరికిగాని చెయరాదు. నాకు ఇప్పుడీతీయన
రాత్రిందివములు గడచుచున్నవి అని నన్ని హితస్మృతియై దుఃఖింపరాదు.

●● బుతుచర్య. ●●

శ్లో. మాసైర్విసంఖ్యైర్వామాద్యైః క్రమాత్షడృతవఃస్మృతాః,
బలినః శీతసంరోధా దేమంతే ప్రబలోఽనలః. 18. సేవేతాతో హి మేస్మి
న్ధస్వాద్వమ్లవణాన్రసాన్, గోధూమపిప్లమాంసేక్షుకీరోతవికృతీః సు
రాః. 19. నవమన్నం వసాం తైలం శౌచకార్యే సుఖోదకం, యు
క్త్యర్కకిరణాన్స్వేదం పాదత్రాణం చ సర్వదా. 20. ప్రానారాజనకా
శేయప్రవేణీకుఢకాస్తృతం, ఉష్ణస్వభావైర్లిఘుభిః ప్రావృతః శయనం
భజేత్. 21. అంగారతాపసంత ప్రగర్భభూవేశ్చ నిప్రియాం, వీవరోరుస్తన
శ్రోణీమూలింగ్యాగురుచర్చితాం. 22. అయమేవ విధిః కార్యః శిశిరేపి
విశేషతః, తదాహి శీతమాధ్వీకం రాక్షం చాదనకాలజం. 23. కఫశ్చి
తోహి శిశిరే వసుతేర్కాంశుతాపితః, హత్వాగ్నింకురుతె రోగాంస్తత
స్తత్రప్రయోజయేత్. 24. తీక్ష్ణం వమననస్యాది కవలగ్రహమంజనం,
వ్యాయామోద్వర్తనం ధూమం శౌచకార్యే సుఖోదకం. 25. స్నాతో
నులిప్తః కర్పూరచందనాగురుకుంకుమైః, పురాణయవగోఘ్రామక్షౌద్ర
జాంగలశూల్యభుక్, ప్రపిబేదాసవారిష్టసీధుమాధ్వీకమాధవాన్. 26.

మాఘాదిమాసములు రెండేసిరేండేసి చొప్పున ఒక్కొక్కఁబుతువగును. బలము గలవానికి చలివలన హేమంతర్తువునందు జర రాసలము హెచ్చును. కావున చల్లనివియును స్నిగ్ధములును స్వాదువులును పులుపుడుకప్పు కలవియునగు వాని నేవింపవలయును. గోధుమసిండి మాంసము చెఱుకుపాం కల్లు త్రొత్తబియ్యపుఅన్నము వస తైలము వీటిని కాచకర్త మునకై వెచ్చఁజేసియును నీటిని చెప్పలను నూర్యహరణ సంస్కర్మము వలనను కుద్ధిచేసి నేవింపవలయును. ప్రావారము అజినము పట్టుబట్ట కఁబలిమున్నగునవి పఱచినపాన్పునందు పరుండ వలయును. బొగ్గులవేడిమికి వెచ్చఁబడిన యి.టిలోనుండవలయును. అగురుచర్మితయును పుగుస్తనియునగు భార్యను అలింగనము చేసికొని యుండవలయును. శిశిరర్తువులో కూడ విశేషముగా నీరీలిననే నడచికొనవలయును. భోజనకాలమున వేడిగా భుజింపవలెను. వసంతర్తువునందు నూర్యకిరణంఁతాపితుండగు టచేత అగ్నినశించి రోగములు జనించును. కావున తీక్షణులగు వమనములును నస్యవిధులును చేయవలయును.

❖ పసంత విహారాదులు. ❖

శ్లో. వసంతె ౭నుభ వేత్త్రిణాం కాననానాంచయావనం, గురూష్ణస్నిగ్ధమధురందివాస్వప్నంచవర్జయేత్. 27. మయాభైర్జగతిస్సేహం గ్రీష్మే పేషీయతెరవిః, స్వాదుశీతం ద్రవం స్నిగ్ధమన్నపానం తదాహితం. శీతం సశర్కరం మంథం జాంగలాన్మృగపక్షిణః, శృతం పయః సశాల్యన్యం భజన్గ్రీష్మే న సీదతి. 29. మద్యమల్పం నవాపేయమథవా సుబహూదకఁ, మధ్యాహ్నే చందనార్ద్రాంగః స్వప్నాద్ధారాగృహేనిశి. 30. నిశాకరకరాకీర్ణే ప్రవాతెసాధమస్తకే, నిచృత్తకామో వ్యజనైః పాణిస్సర్వైః సచందనైః. 31. నేవ్యమానో భజేతాస్యాం ముక్తామణివిభూషితః, లవణాప్లకటూష్ణాని వ్యాయామం చాత్ర వర్జయేత్. 32. భూజామ్పానేఘనివ్యంధా త్పాకాదమ్నా జ్వలస్య చ, వర్షా న్యగ్నిభవే షీబే కుప్యంతి పవనాదయః. 33. భజే త్సాధారణం సర్వ మూర్షణ స్తేజసంచయత్, అస్థాపనం శుద్ధతను క్షీరం ధాన్యం కృతా నృసాన్. 34. జాంగలం పిశితం యూషాన్యధ్వరిష్టం చిరింతనం, దివ్యం కొపం శృతం వాంభో భోజనం త్వతిదుర్ధినే. 35. వ్యక్తాప్ల లవణాన్నేహం సంశుష్కం ధౌద్రవల్లము, నదీజలోదమంథాహః స్వప్నాయాసాతపాన్త్యజేత్. 36. వర్షాశీతోచితాంగానాం సహసై వార్కరశ్శిఖిః, తప్తానా మ్నా

చితం పితం ప్రాయః శరది కుప్యతి. 20. తజ్జయాయాం ఘృతం తిక్తం
విరేకో రక్తమోక్షణం, తిక్తస్వాదుకషాయం చ క్షుధితోన్నం భజే
ల్లఘు. 21.

వసంతర్తువులో స్త్రీలు ఉద్యానవనములును ఉపభోగింపఁదగినవి. పగలు నిద్దుర
పోకూడదు. సూర్యుడు కిరణములచేత లోకమును పీల్చిపిప్పిచేయునుగనుక స్వాదుఘృగను
శీతముగను ద్రవముగనుండు అన్న పానములను సేవింపవలయును. జాంగలములగు పశుప
త్యానుల మాంసము పాలు నేయి వరియన్నమును సేవించుచున్న గ్రీష్మమున క్లేశమునొం
దరు. కొంచెనుంత యైనకల్లును త్రాగకూడదు. ఎక్కువ నీళ్లనుత్రాగరాదు. మధ్యాహ్న
మునందు చందనమును పూసికొని ధారాగృహమునందు నిద్ర పోవలయును. చంద్ర కిరణ
ప్రసారితమగు మేడపైని కామమును వీడి చల్లగాలి విసరికొనుచు ముక్తామణి మున్నగు
వానిచేత నలంకృతుడై యుండవలయును.

వర్ష ఋతువులలో అగ్ని బలము క్షీణించుట చేత వాతాదులు ప్రపించును. సా
ధారణముగా వెట్టనిచ్చు వస్తువులను ఉపయోగించికొనవలయును. పరిశుద్ధుడై ప్రాతః
న్యమును రసద్రవ్యములను అడవిజంతువులమాంసములను యూషములను దివ్యమగు
కూపోదకములు మున్నగు వానిని పరిత్యజింపవలయును.

వర్షాకాలమునందు నెఱుఁగిలిన అవయవములు గలవారలు వాడలో సూర్యుం
డిరేని అయ్యది శరత్కాలమునందు విషమించును. దానినితొలగించి కొనుటకై తిక్తమ
గుఘృతమును విరేచనమును రక్తస్రావమును తిక్తములు స్వాదువులునగు కషాయముల
ను సేవింపవలయును.

శరత్కాలపదార్థములు. ౨౨

శ్లో. ఇక్షువః శాలయో ముద్గాః సరోంభః క్వధితం పయః, శర
ద్యేతాని పథ్యాని ప్రదోషే చేందురశ్శయః. 22. శారదాని చ మా
ల్యాని వాసాంసి విమలాని చ, తుషారక్షారసాహిత్య దధితైలరసాత
పాన్. 23. తీక్ష్ణ మద్య దివాస్వప్న పురోవాతాతపాం స్త్యజేత్,
శీతే వర్షాసు చాద్యాం స్త్రీ న్వసం తే త్యా న్రసా న్భజేత్. 24.
స్వాదూన్నిదాఘే శరది స్వాదుతిక్తకషాయకాః, శరద్వసంతయో
రూక్షం శీతం ఘృత్తఘనాంతయోః. 25. అన్నపానం సమాంసేన విపరి

త మతోన్యధా, నిత్యం సర్వరసాభ్యాసః స్వస్వాధికర్య మృతావృతౌ.
 26. ఋతోరాద్యంతసప్తాహః పృథుసంధి రితి స్మృతః, తత్రపూర్వో
 విధి స్త్యాజ్యః సేవసీయో పరః క్రమః. 27. ఇ త్యుక్త మృతుసాత్త్వ్యం
 య చేష్టాహారవ్యపాశ్రయం, ఉపశేతే యచాచిత్యా దోకసాత్త్వ్యం
 త దుచ్యతే. 28. దేశానా మామయానాం చ విపరీతం గుణం గుణైః,
 సాత్త్వ్య మిచ్ఛంతి సాత్త్వ్యజ్ఞాచేష్టితం చాద్య మేవ చ. 29. తచ్చ నిత్యం
 ప్రయుంజీత స్వాస్థ్యాయే నానువర్తతే, అజాతానాం వికారాణాం అను
 త్పత్తిం కథంచ యత్. 30. నగరీ నగరస్యేవ రథస్యేవరథీ యథా, స్య
 శరీరస్యమేధావీ కృత్యే వ్యవహితో భవేత్. 31.

చేటకులు పరిభియ్యము పెనలు సరస్సులలోని నీరు క్వధితోదకము చంద్రకిరణ
 ములు ఇయ్యవి శరత్కాలమునందు పథ్యములు. శరద్వతు సలబంధములగు మాల్యము
 లు నిర్మలములగు వస్త్రములు తుషారోదకములు తృప్తిని కలిగించు అన్నము మెలుగు
 తైలము రసము వీటినివదలి పెట్టవలయును. మఱియు తీక్ష్ణమగు మద్యము దివాస్వప్నము
 పురోవాతము ఎండ వీటిని త్యజింపవలయును. శీతకాలమునందును వర్షాకాలమునందును
 మొదటి మూడిటిని వసంతమునందు చివఱచెండిటిని సేవింపవలయును. మొత్తమీదనన్న
 పానములను విపరీతముగా భుజింపవలెను. ఋతువులలో తొలుతను కొనను ఏడుగోజు
 లు ఋతు సంధియనబడును. దేశకాలములకును రోగములకును గుణములకును అనుగుణ
 ముగా ప్రవర్తింపవలెను. స్వాస్థ్యమును కలిగించు దానిని ప్రతిదినమునందును సేవింప
 వలయును. లేనిచో లేనిరోగములను పుట్టించును. పట్టణములను పట్టణవాసులవలెను
 రథమును రథికుఁడువలెను తనశరీరమును కనిపెట్టి తాను బుద్ధిమంతుడై జాగ్రత్తగా
 కాపాడుకొనుచు మెలగవలయును.

— గ్రంథకర్తః గూర్చిన ప్రశంస. —

శ్లో. గౌడాదినాధరసవత్యధికారిపాత్ర

గౌరాయణస్య తనయః సునయోంతిరంగాత్,

భానో రనుప్రధితలోధవలీకులీనః

శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికారి.

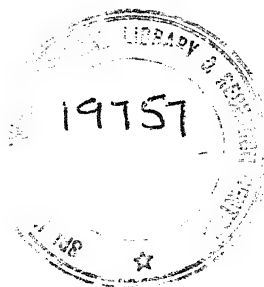
శ్లో. య స్సిద్ధయోగ లిఖితాధికసిద్ధయోగా
నత్రైవ నిక్షిపతి కేవల ముద్ధరే ద్వా,
భట్టత్రయమిపధవేధవిదా జనేన
దత్తః పతే త్సపది మూర్ధని తస్య శాపః.

గౌడరాజుగారి రసవత్ప్రధికారులలో యోగ్యుడగు నారాయణుని కొమరుఁ
డును, ఉత్తమకులోత్పన్నుండును చక్రదత్తుడను పేరుతో బహిఃకృతియే ఈ గ్రంథము
యొక్క కర్తృపదమునకు అధికారిని. (అనఁగా దీనిని రచించినది గౌడరాజుగారి రసవ
త్ప్రధికారియైన నారాయణుడనువాడని తాత్పర్యము.)

ఇందు వ్రాయఁబడిన సిద్ధయోగములలో అధికముగా చేర్చువారుగాని ఉన్నవా
టిని తీసివేయువారు గాని ఎవ్వరు కలలో వారి తలపై వేదపాఠులు ఇచ్చినశాపము
బడును. కాన దీనియందు చేర్పులుగాని కూర్పులుగాని ఇతరులు చేయరాదని భావము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు సుస్థాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

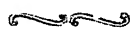
చక్రదత్త ముగిసెను.

LBx1,1,2

35F26

వైద్యగ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

అనుపానమంజరి, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	8
అశీర్వాదమంజరి	...	0	4
ఇలాజుల్ గుర్బానీ, యూనానీ వైద్యగ్రంథములలో మిక్కిలి యుత్తమమైనది, ఉద్దూకుతస్తుమా, కాలికోబైండు			
...	...	8	0
కాలజ్ఞానము, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	4
కుమారతంత్రము, రావణకృతము	...	0	6
చక్రదత్త	...	8	12
గదనిగ్రహము, సోధలకృతము, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	2	8
నాడీజ్ఞానము	...	0	4
భేషజకల్పము, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	6
రసప్రదీపిక, అంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	0	12
రాజమార్తాండము	...	0	10
లోలంబరాజీయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	8
విషవైద్యచింతామణి	...	2	0
వృక్షాయుర్వేదము	...	0	4
వైద్యశతశ్లోకి	...	0	6
శార్దూలసంహిత, క్రొత్తకూర్పు	...	8	0
శార్దూలకృతత్రిశతి, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	0	8
సుశ్రుతశారీరము	...	2	0
షడ్రసనిఘంటువు, అభిధానరత్నమాల, సటిక	...	0	12
బసవరాజీయము, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	7	0
సహదేవ పశువైద్యశాస్త్రము	...	0	6

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్.ఎస్.రోడ్, చెన్నపురి. ఈ.

ఆంధ్ర గ్రంథములు

— వచన గ్రంథములు. —

ప్రతి 1-కి ర్పు. అ.

ఆంధ్ర వచన భాగవతము, ద్వాదశ	
స్కంధములు, ఒకే సంపుటం 9	0
„ మూడు సంపుటములు 10	8
ఆంధ్ర వచన భారతము—	
„ ఆదిపర్వము 3	0
„ ఆరణ్యపర్వము 3	0
„ విరాటోద్యోగపర్వము 3	0
„ భీష్మద్రోణపర్వములు 4	8
„ కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వ	
ములు 3	0
„ శాంతిపర్వము 4	8
„ ఆనుశాసనికము మొదలు	
స్వర్గారోహణపర్వము	
వరకుగల సంపుటము 4	8
ఆంధ్ర వచన వాల్మీకి రామాయణము,	
2 సంపుటములు (అచ్చు)	
ఆంధ్ర వాఙ్మయచరిత్రసంగ్ర	
హము 1	12
ఆంధ్ర కవిత్వచరిత్ర, బసవరాజు	
అప్పారావుగారిది 1	12
శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారి	
ఆంధ్ర కవిజీవితములు 4	0
అరేబియన్ టైటుకథలు 1	4
న్యాయవిచారము, ప్రహసనం 0	4
తులసీదాసు రామాయణము 8	0
తిలకుగారి నెక్కురిటికేసు,	
ఉపన్యాసములు 0	14

ప్రతి 1-కి ర్పు. అ.

ద్వాదశశోపనిషత్తులు, వచనం 3	8
భారతరమణీమణులు, 1 భా 0	12
డిటా రెండవభాగము 0	10
యజుర్వేదకథాసంగ్రహము 0	8
శ్రీమహాభక్తవిజయము,	
నూతనముద్రితము 6	0
నీతిచంద్రిక, చిన్నయసూరి 0	8
పంచతంత్రము, వచనము,	
సులభశైలి 0	8
నవనాథభక్తులచరిత్ర 2	0
నీతిరత్నాకరము 0	8
సంగ్రహరామాయణము 0	12
సంగ్రహభారతము 1	4
సంగ్రహభాగవతము 1	4
ప్రాచీనదేశచరిత్రలు 1	12
పతివ్రతలచరిత్రలు 2	0
దక్కనుపూర్వకథలు 2	0
భోజునికథలు 0	8
హితోపదేశము, సులభశైలి 0	12
భోజకాళిదాసకథలు, 1 భా 0	12
„ 2 భా 0	12
తెనాలి రామలింగనికథలు,	
జీవితము 0	6
సంస్కృతనాటకకథలు 1	8
దశకుమారచరిత్రము 1	8
మదనకామరాజుకథలు,	
చక్కనిసూర్పు 0	14

ప్రతి 1-కి ద్వు. అ.

రాజశేఖరుడు, గోపాలుడు	0	8
విక్రమార్కునికథలు	0	8
చార్ దర్శిషుకథలు	0	8
తాతాచార్యులకథలు	0	6
కైద్యులకథలు	0	4
జేతాళునికథలు	0	8
వీరాంగనలు	0	12
పరమానందశిష్యులకథలు	0	3
నలుగురుమంత్రులకథలు	0	4
అయిదుగురుదొంగలకథలు	0	6
రేచుక్కపగటిచుక్కకథ	0	3
సత్యసేనవిజయము	0	4
ఋషులచరిత్ర	0	8
పురాణగాథలు I	0	12
„ II	0	12
బాజీరాయని చరిత్ర	0	14
రఘువంశకథ	0	8
విక్రమార్కుచరిత్ర	1	0
వివేకానందవిజయము	2	0
పరిస్థానినోదకథలు	0	12
ఈసబుసీతికథలు, 1-వ భా॥	0	6
డిటా 2-వ భా॥	0	8
పంజాబుఅల్లరి	0	8
శుకసప్తతికథలు	0	6
మర్యాదరామన్నకథలు	0	3
మైరావణచరిత్ర	0	1
షేక్స్పియర్ నాటకకథలు	1	8
అనంతసాగరము, బుక్కరాయ		
సముద్రచరిత్ర	0	12
ప్రహ్లాదచరిత్ర, ప్రతిమలతో	0	6
శకుంతల	0	6

ప్రతి 1-కి ద్వు.

నల	0
సావిత్రి	0
హరిశ్చంద్ర	0
నవలలు.	
సీతారామము	1
ఐనన్వో, నవల	0
మదాలస	(అచ్చు)
సుజనరంజని	0
విజ్జలదేవి	1
ఉన్మాదిని, నవల	0
రాధారాణి	0
అస్తమయము	1
దుర్గేశ్వరందని	0
కపాలకుండల	0
లక్షణ	0
టిప్పుసుల్తాన్	1
నీల	0
రాజర్షి	1
తారాబాయి	0
దిలారామ	1
రోవలన్ కన్నకి	0
మనోహరి	0
వీరబాల	0
ఆనందమఠ	0
లాలాబాయి	0
అంధరాష్ట్రము	1
రోషినార	0
బాలాదేవ్య	2
దేశభక్తుడు	1
శంభుతోనాకనాటిసమావాసం	0
చంద్రగుప్తుడు, నవల	2

ప్రతి 1-కి రు. అ.		ప్రతి 1-కి రు. అ.	
నీతిసింధువు	0 10	శ్రీ వేంకటేశాంధ్రము, సద్య కా॥	0 6
వనజాక్షి	0 12	బాలచంద్రోదయము	0 8
స్వప్నయాత్ర	0 12	షడ్భాషామంజరి (ఆరుభాషల	
ముగ్గురుమూర్తులు	1 4	ఒకేబుద్ధిలరి)	1 8
వివిధ గ్రంథములు.		ఆంధ్ర నామసంగ్రహము, ఆంధ్ర	
హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష	0 4	నామశేషము, సాంబనిఘం	
హిందీ తెనుగు బాలబోధ	0 4	టుప్ర, టీక, అకారాద్యను	
పెద్ద బాలశిక్ష బజారు ప్రతి	1 0	క్రమణికతో	1 4
డిటా అట్టబైండు	1 8	డిటా క్యాలిగ్రోబైండు	1 8
చిన్న బాలశిక్ష	0 3	శబ్దార్థచంద్రిక	6 0
ఆంధ్ర కన్నడ బాలశిక్ష	0 4	తెనుగుసా మెతలు with English-	
ఆంధ్ర ద్రావిడ బాలశిక్ష	0 4	Translation by Capton-	
ఆంధ్ర ద్రావిడ మొదటివాచకం	0 6	Carr	1 4
రెండవ వాచకము	0 6	Translation Guide - English	
నేరములు చేయుజాతులచరిత్ర,		ot Telugu & Vice	
ప్రతిమతో	1 0	Versa.	2 8
పాకశాస్త్రము, కంది సుబ్బ		Sankaranarayana's English-	
రావు గారిది	1 12	Telugu Dictionary.	
చిత్ర లేఖనము (Drawing)	1 4	శంకరనారాయణగారి నిఘంటువు	
జంత్రి, భూమిశిస్తు, అధికపన్నుల		(ఇంగ్లీషుపదములకు తెనుగు	
విభజనలు విశదముగ		అర్థముగలది)	12 0
సున్న వి	0 8	English-Telugu Pocket	
గాంధీమహాత్మని హైందవ		Dictionary ఇంగ్లీషు -	
స్వరాజ్యము	1 0	తెనుగు పాకెట్టుడిక్షనరి	3 0
ఆకాశవిమానములు, ప్రతిమ		సంస్కృతాంధ్ర నిఘంటువు	3 8
లతో సహా	0 8	ఆంధ్ర వ్యాకరణాలంకారములు.	
భావలహరి	0 8	అధర్వణకారికావళి	1 8
వ్యవసాయబోధిని	0 8	అసంతృప్తిచందము	1 0
		ఆప్యకవీయము	3 0

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్.

292, ఎస్. ప్ల. నేడ్, చెన్నపురి.